FRANCISCO MUELA
SANTA ANA, 1
CORDOBA

62

54300

R. 53

I. IVNIANI MAII EQ. VITIS PARTHENOPEI ET ORATORIS CLARISSIMI AD INVICTISSIMVM FERDINANDVM REGEM ITALIAE IN LIBRVM DE PRISCORVM PROPRIETATE VERBORVM PROLOGVS FELICITER INCIPIT.

Plura sunt sapientissime rex quæ me hortantur siquidem est q; litterarum ingenio elaborare aut studio efficere possim: ut aliquod litterarū emolumentum nostris iuuenibus conferamus. Cum nostra hæc ætas quæ priscorum eloquentia iampridem æmulari contendit suo non defraudata incepto uix pristinæ gloriæ cessura uideatur: Quin latina studia quæ olim longa intermissione abfolera & uelut muta propter barbarorū colluuioné interierint & nostrorū secordia consenuerint. Nunc demum uiri singulari ingenio præditi: omniq; armati eloquio tanq; in subsidio locati accurrunt & in pristinū dignitatis gradum uédicāt: ut quæ olim nostra obmutuerint sæcula nunc tandem in pristinā restituti facundiam eloquantur. Accedit ad hæc: q; germani solerti ac incredibili quodā inuēto nuper nouā quandam elemē torum characteres imprimēdi rationem iiuenerunt: ut quantū uix annum bini exscripserit librarii unus una die ipressor cōfecerit precipue Ioannes uercellensis uir ingenio & elegantia in hoc genere impressionis effloruit: Qui quidē tantum librorum omnis generis ꝑuentum attulit: ut magnā adepti opportunitatem uideantur: qui litterarum studio ad gloriā cōpādā enituné. Quapropter satis cōmodū usum est quæ prisci recentesq; grammatici de uī uocabulo; tanq; p diuulsa mēbra conscripsere: ne incōpositos & uelut cōgerie quadam cōgestos iacere ac sordescere pateremur in unū corpus redigere: ut aliquos nō paruo meo labore neque mediocri studio integros inserendos: aliquos ne nimiū opus increscret in compendium redactos adiunxerint: præcipue Laurentiū uallam: Torteliumq; qui multa & ea quidem erudita in commune protulerunt. Quippe quorum non tam fuerat (ut sic dixerim) castiganda luxuria: q; cōmendanda parsimonia. Nam horum curiosam censurā cumulumq; exemplorum: quorum numerosa potius lectorem detereret ambitio: q; alliciat accōmodata copia: quo ad potui in breuioré usum coercui: prærerea quæ Seruius honoratus quæ Dōatus i Virgiliū ac Terentium cōmentati sunt: quæq; Porphyrion: Acron in Horatiū: quæ Asconius pedianus: Priscianus: Macrobius: Aulus gellius breuiores tantum q; suis congressionibus disputarunt. Quæ autē Varro: Festus Pom. Nonius Mar. ac iuriconsulti: quæ Iouianus pontanus de aspiratiōe. Strabonisq; & ex aliis pluribus claris autoribus nonnulla digessi. Quo quidē cōpendio nostri studiosi iuuenes: qui ad hoc absoluendū tam cupide inflammarunt q; sibi hoc profuturū arbitrati. Cæteri quoq; non ingratum munus fore putauerunt uæhementer gaudebunt: Antonelli quoq; petrutii clarissimi honestissimiq; uiri hortatu ad hoc ipsum me cōtuli quem litterarum erudita peritia non minus reddidit præstantē q; incredibilisq; prudentiæ magnum effecit & illustrem. Cuius iudicium & hortatio quæ ab assentationis suspitiōe tā longissime abest q; ab assentandi causa: uirtus animiq; suo satis robore firma est: felicioriscq; fortunæ conditio quæ satis ampla magnificaq; nitet: & ignauos ad gloriæ studiū excitare: & studiosos ad laudis comparationē firmare potest. Hoc igitur opus tuæ felicitati propter incredibilem sapientiā & litterarum studia quæ ꝑrimis & foues & contines dedicandum putaui. Quod ab hilari uultu accipies qué indicem animi tui rebus iam tranquila pace firmatis non abhorrentis præte ferre soles, Lege feliciter.

COMPOSITA PLAE
runq; ſeparatione ſigni
ficat:ut amoueo auello
Neq; pro particula pri-
uatiua græca accipitur:
quæ latinis uocabulis
cõnecti non poteſt:græ
ca enim cum latinis cõ
poſitiõem renuũt: imo
teſtimonio Quintiliani admittunt: ut bicli
nium quo etiam Plautus utitur. Amens er-
go non dicitur ſine mente:ſed qui a mente
ſua diſceſſerit:teſte Varrone:licet Feſtus diſ
ſentiat: poterit tamen dictio græca uideri.
Priſcianus.

A & ex differunt: a theatro enim uenit qui a
loco qui iuxta theatrum eſt uenit:e theatro
uero uenit qui in ipſo theatro fuit: his con-
traria ſunt ad & in. Seruius in arte.

A quoq; præpoſitio:& iteriectio & nomẽ ele-
menti eſt. præpoſitio:ut a ſummo ad imum
Interiectio:ut in buco. Ah ſilice in nuda cõ-
nixa reliquit:ſed tum aſpiratur Priſciani te-
ſtimonio:& nomen ipſius litteræ.

A pro con. Vir. in buco. Coniugis ut magicis
ſanos auertere ſenſus Experiar. pro conuer-
tere. Seruius in arte.

A pro de. Te. in adel. A uilla mercẽnarium ui-
di. pro de uilla. an deeſt ueniſſe: ut ſit a uilla
ueniſſe: ſcilicet mercennarium Dona.

Abs pro ex. Te. in ecy. Abs ſe ſuam uoluptatẽ
ut expleat. Dona.

Abs proferẽ hoc modo: ut abſtine abſte. Ser.

Abs præpoſitio a græco ἀπὸ deducitur: ſigni
ficat autem retractionem in partem poſteri
orem. Feſtus.

Ab andria é ancilla hæc: pro andriæ: nam ſic
uſu dicere ſolemus. Dona.

Aalac mons eſt: cuius nomen alii diuidentẽ
montem interpretantur: alii uero læuem: id
eſt limpidum ſeu lubricum: & in Syria con-
ſtituitur eminet.

Ab cum duabus liquidis: & cum i quando fit
conſonans adiungi ſolet: ut ab lege: ab litte-
ris: ab regeab re: ab Ioue. abs uero cum t ut
abſte. Interdum cum q: ut Terẽ. Abs quiuis
homine beneficiũ accipere gratum eſt. Lau.

Abacus menſa ſuper qua potoria uaſa locan
tur: & uidetur quadratus. Inde etiã decupla-
tionum tabella: inde abaculus.

Abacus eſt menſa in qua geometræ deſignant
loca uel menſuras.

Abacus menſam ſignificat in qua pocula po-
toria diſponebantur non capiebat autem ſu
pra ſex: quod eſt inſtitutum cum Pompeius
ſex pocula mirrina triumpho attuliſſet nu-
merum certum uaſorum in abaco deſignat

Plinius cum ait Pompeium attuliſſe uaſa d
auro & gemmis nouem abacorum idem au
tem de ſex poculis.

Abacia quære in dictione caliſtus.

Aba quære in dictione caliſtus.

Abacti magiſtratus dicebantur qui coacti de-
ponebant imperium. Feſtus.

Abactores pecuariorum animalium fures: la-
trunculiue: hos quidam abigeos uocant. Vi
pianus.

Abigei proprie hi habentur qui pecora de pa
ſcuis uel ex armentis ſubtrahunt: cæterum
ſiquis ouem oberrantem: uel equos in ſoli-
tudine relictos abduxerit: non eſt abigeus:
ſed fur potius. Claudius uero ſiquis qui una
ſuem ſurripuerit ut fur coercebitur: qui gre
gem ut abigeus. Marc. neq; loci neq; quanti
tatis diſcrimen facit: ait enim. Abigeatus cri
men duplicis iudicii non eſt: quia furtum
magis eſt.

Abalienatus dicit quem quis a ſe remouerit.
Feſtus Pompeius.

Abambulantes diſcedentes. Feſtus.

Abantes populi Ionum inter achiuos. Hero-
dotus: & iuxta pontum: ut orpheus in argo-
nauticis: & in euboia: ut Ariſtar.

Abana fluuius eſt damaſci: in radicibus libani
mõtis exortus: in Syriacũ effunditur mare.

Abarim mons eſt excelſus: diuidens terram a
mon & euphratis a terra promiſſionis cõtra
Hiericho: iordanem uſq; fluuium radicẽ p
tendens: oſtenditur quippe alcendẽtibus de
libya in heſbon: inſignis eſt aũt morte Moy
ſis inclyti atq; primi hebræorum ducis.

Abaſtones ſunt populi ſupra iacentanos i Hi-
ſpania ad ſeptentrionem. Stra.

Abatos breuis inſula inaceceſſibilis ultra palu-
dem: quæ uicina eſt ciuitati ſyenæ: ut ſquit
Seneca de ſitu & ſacris ægyptiorũ: unde Lu
canus. Hinc abatos quam noſtra uocant ue
neranda uetuſtas. dicitur ab a ſine & βαί-
νω accedo: quia inacceſſibilis eſt.

Abaton inſula in extremis ægypti: in palude
memphitica: & ubi Nilus magno fragore de
ſcendit.

Abauus dicit qui abeſt ab auo: & eſt auus aui.
Feſtus Pompeius.

Abdatana ſyriæ ciuitas: ubi cambyſes mortu
us eſt.

Abdera urbs in thracia a ſorore Diomedis p
pe xyrida ſtabulum Diomedis: & ẽ iuxta bi
ſtonium ſtagnum patria Democriti.

Abderus puer: quem Diomedis equi comẽde
runt. Philoſtratus.

Abdicare eſt expellere a bonis filium dum ui
uit: exhæredare uero poſt mortem: ſed abdi
care eſt grauius: quod etiã in ſe exhæredatio

nem continet:Lau.

Abditiui abortiui.Festus.

Abdomen suum pinguedo: Iuuenalis. Abdomine porcæ.

Abdues : abdideris.Festus.

Abducere est per fraudem auferre.Cicero.Per uim ac dolum abductæ ab rhodo tibicinæ. Teren.in eu. Quanq illam abducere cupio. dixit quasi ab stulto:nec per uerum meritū: sed per fraudem:& abducitur alienum:ut in heauton.Abducimus tiam bacchidem: & i adel.Ad me abducta é domum.Vir.Et gremiis abducere pactas.Dona.

Abducimus unde uolumus:ducimus quo uolumus:& alibi abducere alienum:& Teré.in adel.ad me abducta est domum.Dona.

Abduce pro abduc.Teren.in adel.Hunc abduce postea & in huiusmodi uerbis abducta é. Donatus.

Abducitur uxor a marito:accersiri autem dicitur ad maritum.Teré.in ecy. Filiam abduxit suam.Donatus.

Abominor utrāq; significatione:abutor simi liter ut. Quintil.Hortensius abusus iam ois bus locis. Varro. utile utamur potius q̄ rege abutamur.

Abesse res uidentur:ut Sabinus ait.& Pedius ,pbat:etiā hæ quarum corpus manet forma mutata:& ideo si corruptæ & redditæ sunt uel transfiguratæ uideri abesse res tūc uidetur:quum sic redit in potestatē ne amittere possessionē possimus:ob hoc q furto pridē subtracta est.Abest etiā ea res quæ in rebus humanis non est.Caius de uerbo.

Abesse rem Labeo & Sabinus existimant.si uestimentū scissum reddatur:uel res corrupta reddita sit: ueluti scyphi collisi aut tabula: rasa pictura:quoniā earū rerū precium non in substantia:sed in iure sit positū.Ité si eam dominus ré quæ sibi furto aberat ignorās emerit: reḡe dicitur res abesse:etiam si postea id ita esse scierit.quia uidet res eius abesse cui precium abest.Paulus eo.ti.

Abest quod extra cōtinentiā urbis est:cæterū usq; ad continentiam non abesse uidetur.

Abeo gratiā inibo,Terenti.in eu.Prō eius gratiam inibo:& in and . Hæc primum ab illo animaduertēda est iniuria:adeo amat. Terē. ablatiuum pro genitiuo ponere.Donatus.

Abnito significat demito uel auferto: emere enim dicebant antiqui pro accipere .Fe.

Abercet prohibet.Fe.

Aberuncare auertere.Lucilius libro xxvi. Diminuerūt meliora amentiam aberūcassent tuā. Pacuuius:modo possim ego istā capite cladem aberuncasse.M. Tul.de finibus bonoḡ & malorū. Dii maluerūt meliora atq; amētia aberūcassent meam.Nonius.

Abgregare:idest ab grege ducere.segregare:ex pluribus gregibus partes subducere . unde egregius dicitur e grege lectus:quorum uerborum frequens usus non mirū si ex pecoribus pēdet:cū apud ātiquos opes & patrimonia ex his præcipue cōstiterint.ut adhuc ét pecunias & pecnlia dicamus.Festus.

Abhinc.i.& antehac.& est abundantia præpositiōis:teste Pri.li.xvii. Teré.i. an.abhinc triennium:prohinc.Aduerbio iūgitur præpositio ut abhinc decem annos: pro ante decē annos.Item antehac:posthac:deorsum:deinceps:deinde:exinde:abusq;adusq;.Vir.i.vii. Adusq; columnas:præterea desubito: derepente:deimprouiso.Est tamen abusio: nam præpositio & aduerbium coniungi abhorrent:dicimus tamen demane & amane cum dicendum sit mane. Plau. in amphi. Amane usq; ad uesperum illic pugnata est pugna. Seruius.

Abhorreo ab hac re idem est quod perḡ alienus sum ab hac re:& semper postulat ablatiuum.Laurentius.

Abhorreo cum accusatium habebit expauescere significat:ut Suetonius libro. ii, nam pomiliones atq; distortos abhorrebat:pace Laurentii.

Abydus in asia ciuitas hellesponti.Vir.Ostriferi fauces tentantur abydi .

Abigere est a loco fugare atq; expellere:ut abigere muscas.Quintilianus.Ibo in littus miser:plānctibus aues abigam. Abigimus & omnes cæteraq; animalia cum odiosa sunt. Ité si furto tollimus utiq; gregatim abigere dicimur:ut apud eūdem abacti pecudum greges sub hoc titulo defendebantur:contrarium est huic arcere:id est ne qui ueniunt accedant uetare.Lau.

Abies abiegnus pro materiato ex illa arbore formabit.Lau.

Abigere mittere non ut hominem: sed ut pecudem unde abactores dicti sunt. Ci.in uerrinis.equorum greges istum abigēdos curasse.Teren.in adel.abigam hinc rus.Do.

Abila & calpes columnæ Herculis ubi accipitur angustissimum pelagus & proxima inter se europæ:atq; aliæ littora montes efficiunt uterq; quidem:sed calpes magis & pene totus in mare prominens. Is mirum in modum cōcauus ab ea parte qua spectat occasum medium fere latus atq; inde ingressus totus admodum peruius propē quem tuparet sinus & spacus ultra est Pom. m.

Ablepsia crates.cordis præduratio .

Abila mons præ altus ei quem exaduersō hispania accolit obiectus hunc abilam illum

calpem colunnis herculis utrunq; addit fama noſis fabulâ herculê ipſum iuctos olim iugo diremiſſe colles atq; ita excluſum âtea mole montium oceanum: ad quæ núc inú dat admiſſum hunc iam mare latius fundit ſúmotaſq; uaſtius terras magno impetu inflectit. Cæterum regio ignobilis & uix qcq illuſtre fortita paruis oppidis habitatur. Par ua flumina emittit: ſoloq; uiris melior: & ſegnicie gentis obſcura. Pompeius.

Abydos & feſtos oppida ſunt ad hoſtia helleſponti utroque littore ad ſtadia. xxx. inter ſe diſtant a portu in portum pontis locus eſt paulú ab urbibus egredienti ad feſton locus quidam apobata dictus ad quem ratis úicta fuit. abydum milefii condidere gygelydorú rege permittente.

Abolitio ẽ criminis remiſſio ut ad. S. C. turpilianum & de abolitionibus criminum libro xlviii. ut locus ille apud Papiniâum eximẽ autẽ reus crimine abolitione interueniente

Abiga fluuius eſt numidiæ.

Abitionem antiqui dicebant mortem. Fe.

Abietaria negocia dicebantur: quam materiâ nunc dicimus uidelicet ab abietibus concidendis. Feſtus.

Abiicio & ſimilia cõpoſita duplice ii ſcribi debent mutatur enim a littera in iiut iacio reicio: ſubiicio: conſicio: quæ littera mutatur in e ſ præterito: ut conieci: abieci. uerſu autẽ ut numerus conſtet abiicitur cõſona ut reicce capellas: & proice tela manus ſanguis meus. Virgilius. imo ambo i manent nã & pice dactylum facit & reiice capellas proceleu maticú ubi i non eſt duplex quia compoſita eſt dictio.

Abiiſſe pro adiiſſe dicebant. Feſtus.

Abintegro denuo. Virgilius in buc. Magnus abintegro ſæclorum naſcitur ordo.

Abyſſus aquarum profunditas. Tor.

Abire dicitur quod paulatim nos deſerit. Ter in adelphis. Menſes abierũt decem. & abi di, cimus quaſi hærẽti: morantiq;. Idem in an. Vos iſtæc intro auferte: abite. Donatus.

Ab illo eſt cum dicimus: hoc ſignificamus illi fauet: illi accommodat ſuffragium. Te. in an. ab andria eſt: hoc eſt andriæ fauet. Dona.

Abiugat ſeparat alienat in cœlo quæ res te a ſtabulis abiugat certum eſt loqui. Nonius.

Abiurare eſt rem creditam negare periurio aliquando & abiurare contra ius tenere. Vis. libro octauo æne. Abiuratæque rapinæ cœlo oſtenduntur. Ser.

Ablatiuus pro genitiuo. Pla. in pſeudo. uno mõ cupide iuro triſtis. Lu. in primo ſa. Porro quæcunq; & quicunq; ut diximus ante extiterit: primo hoc minuendo refert res Virgilius in ſecundo ge. Illa ferax oleo eſt Nonius.

Ablatiuus pro accuſatiuo. Virgilius in octauo. Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus. Adiuuat. Nonius.

Ablegmina partes extarum quæ immolãtur. Feſtus.

Ablegare eſt proprie alio mittere dictum a legatis: qui cum legationibus mittuntur. Terentius in ecy. aliquo eſt mihi ablegandus dum parit philoméa. Nonius.

Abligurire eſt ſuauibus eſcis cõſumere. Λιγυρον enim græci ſuaue appellãt imo modulatum. Terentius in eu. Itidem patria qui abligurierat bona: & in heauton. quæ cum a matore concœnant liguriunt. Donatus.

Abluuium pro diluuio poſitũ a laberio. A. g.

Ablutio depurgatio eſt. fit cum diis ſupera ſacra facimus: cum uero inferis ſola aſpergie purgamur: Virgilius donec me flumine uiuo abluero de inferis ſacris. idem in quarto Dic corpus properet fluuiali ſpargere lipha: Macrobius.

Abnutare ſæpe abnuere. Fe.

Abnegamus ſi quid petitur. negamus ſi quid obiicitur.

Abnormis: ideſt enormis. Horatius libro ſer. Ruſticus abnormi ſapiens craſſaque minerua.

Ab olla genus ueſtis ſenatoriæ quaſi abulla quia undique ſit bullata. Fe.

Abollis dicebant pro ab illis. antiqui enim lit teram non geminabant. Fe.

Abolla ueſtis militaris ſagum ſimiliter & lena Varro in coſmote. Toga tracta eſt & abolla data eſt ad turbam ubi fera militia in munera uelli ut præſtarem. Nonius

Aboleſcet pro abolebitur. Virgilius tanti ne aboleſcet gratia facti. Eſt enim abolere: tollere: abradere: deſtruere: ut Aulus gellius ex duodecí tabulis de teſtimoniis falſis pœna aboluiſſet pro abolita eſſet uel deſtruiſſet.

Abominari pro obteſtari poſitum é. Ti. liui. libro ſexto. Et hoc portenti non ſiet in urbe Romana ubi Sextum atque hunc. Caiũ. licinium. Conſ. quod indignaris. quod abominaris uideas: aut omnia accipere: aut niſi ferre. Seruius.

Abona fluuius eſt britanniæ.

Aboriatur pro abortu. Varro pro Callio uel fundano de admirãdis rebus. uinum qđ ibi natum ſit in quodam loco ſi prægnans biberit oportet fieri ut aboriatur. Nonius.

Aborigines appoſiti ſunt Romæ Strabo.

Aborigines quartæ regionis palatium quod palantes cum Euandro uenerunt. qui etiam palatini aborigines ex agro aretino: quod

dicitur palatium ubi cōfederunt. Varro.
Aborigies appelati sunt q̄ aberrantes cōuene rint in agrum: qui nunc est populi romani sint enim gens antiquissima Italiæ. Fe.
Abortum grauidæ mulieris dicitur: q̄ non sit tempestiue ortum. Fe.
Abortum esse non est latinum: sed facit abortū. Te. in ecy. sed si fieri non potest quin sentiat: dicā abortum esse. deest natū uel factū uel absolute: quomodo dicius e re nata uel ex te mihi orta est iniuria. Do.
Abradi per uim auferri. Te. in phor. unde ali quid abradi potest. Donatus.
Ab re contra utilitatem: in rem pro utilitate. Te. in ecy. Si in rem est bacchidis. Dona.
Abrotanū herba est calidæ uirtutis. Hor. ab rotanum ægro non audet nisi qui didicit dare. Acron.
Abrotonium propriū mulieris: ut Glyceriū: & cætera ab ἄβρον quod est græ. glabrum siue delicatum. sed tū hēt aspirationē abrotoniū dicta quod sit apta ἁplexibus.
Abrogantur qui cum sui iuris sunt: in alienā sese potestatem tradunt eiusque rei ipsi actores sunt. Au. gel.
Abrogare est infirmare. Fe.
Abrogatur legi cū prorsus tollitur. Derogat cum pars iustollitur. Cic. ad Heren. Ite illa defensio tenuis est: cum ostenditur id factū esse quod ea lex sanciat: cui legi abrogatū uel derogatum sit. Ser.
Abscondo abscondidi Plau. in carbonaria: secundum ipsam aram aurum abscondidi. Pri scianus.
Abscondere est de industria. abstrudere uero a natura. Virgilius in sexto. Quærit pars sesæmina flammæ abstrusa in uenis silicis: & geor. ut uenis silicis abstrusū excuderet ignē. Seruius.
Abscondit pro abscondidit. Pōpōius: Inachio geminis perii non puellula est: nunquid abscondisti inter nates. No.
Absartus fluuius est i pachieris mōtibus Asiæ ortus: in pontum effluit: haud longe a trapezonte: eum heniochorum fluuius sit.
Absente nobis & præsente nobis attico more dicitur. sicut aperite aliquis. Te. in adel. aperite aliquis actutum. Pri.
Absente nobis & præsente nobis: pro absentibus & præsentibus nobis. Plau. in amph. nec nobis præsente aliquis quisq̄ ausi sunt. Affranius in actione adest si hanc absēte nobis inuenerit puer. No.
Absentem accipere debemus eum qui nō est in eo loco i quo petitur: non enī trans mare absentē desideramus. Etsi forte extra contineniā urbis sit abest. cæterū usq; ad contineniā non abesse uidebitur: si nō latiter. Abesse aūt nō uidebit qui ab hostibus captus est: sed qui a latronibus detinetur. Vlpi.
Absepus fluuius Asiæ est apud lapsacum oppidum præterfluens: ex quo priapus fuit ob fœcenis uirilibus cognitus.
Apsinthium græce per ψ herba ē amara hic populi iuxta pōtum & mons.
Absyrtides insulæ in pontico mari.
Absyrtus frater medeæ: a flumine qué iuxta tomos laniauit: unde nomē accepit. is prius ægialeus dictus est: ut Iusti. xlii.
Absis b pro p: arcus testudineus & forceps: ab ἁπτω το ἁψις contingo: imo absis siue apsis rota quarta pars ut herō i mathēaticis docet
Absilis seu absilia paruus fluuius est asiæ: latiā præterfluens ciuitatem.
Absis dicitur principium exaltationis planetæ in suo deferēte. i. illa ps circuli in q̄ planeta incipit eleuari: Absis dicitur in qua pla neta adeo distat a sole q̄ aplius distare non potest.
Absoluere est reddito precio dimittere. sunt enim uelut legati quibus debetur aliquid. dicūtur etiam illi qui cū debitores precio; fuerūt pecuniam reddunt debitā. Do.
Absoluere pficere est: unde absolutū opus dicimus. Cic. in ora. quo fit ut illā uera & absoluta eloquentiā nemo consequatur.
Absonor & absono: careor & careo antiqui dixerunt. Pri.
Abstemius dicitur obseruans: sicut Rabirius in sat. ait. abstemium meruléa fugit. Vel qa ex abstinentia temeti cōpōsita uox est: pria pars relinquatur. Quinti.
Abstemius qui uino abstinet Apuleius in se fuisti quondā athenis parcius atque abstemius in libro Iudicrorum: Lucilius satyra. libro. vi. tauromeno inquit ualua sororē lanificā scitam atq; abstemiam ubi audit. Varro de uita patrum libro primo. quantopere abstemias mulieres uoluerūt esse uel ex ūo exemplo uideri potest. Nonius. M.
Abstemius. A. gellius libro decimo qui de uictu atq; uestitu perscripserunt mulieres romæ atq; in latio ætatem abstemias egisse hoc est uino semper q̄ temetum prisca lingua appellabant abstinuisse dicuntur cum hoc. Ouidius cōuenit i libro decimo quito Eltrorio quicunq; sitim de fonte leuauit & Vina fugit gaudetq; meris abstemius undis ergo male: Donatus super andriam inquies temulenta produc primam syllabam temulenta hoc est ebriosa quiatemetum uinum: unde abstemius sobrius dictum autem quia tentet mentem. nam aliud est abstemius: aliud sobrius nam sobrius uino non abstinet

sed distat ab ebrio: & sicut ebrius non statim dicetur qui vinum potat: ita nec statim qui sobrius est erit & abstemius: quin etiam poteſt quis abſtemius eſſe & forte ebrius ut puta ceruiſia.

Abſtineo illius rei. Hora. iiii. car. mox ubi luxit abſtineto dixit irarum. & hanc rem. Teren. nõ manum abſtines maſtigia. & illa re. Virgilius in ſeptimo. Abſtinuit tactu pater auerſuſq; refugit. Pri.

Abſtinentia cum alienis abſtinemus nulli uī afferẽtes nihil q; cuipiam eripiẽtes: quod iuſticiæ munus eſt. Continẽtia uero quam tẽperantiam modeſtiamq; appellamus: cum a uoluptatibus nos abſtinemus uerum continentiæ poteris dare nomen abſtinentiæ potius q̃ ediuerſo. Laurentius.

Abſtrahere eſt uerbum ſcæuientis. Terentius in adel. ut fidiciam mecum abſtraham. Do.

Abolla nexus erat tragicarum & grauiorum perſonarum.

Abſurdum eſt quod: & ſtultũ eſt & ī ipſa ſtulticia diuerſum: & quaſi repugnans ſibi. Ineptum autẽ eſt ſtultum tantũ. Ter. in adel. inepta atq; abſurda ratio. Dona.

Abus fluuius eſt epyri ī finibus apolloniatũ

Abuſus eſt inſula in Hiſpania: & ciuitas eiuſdem nominis una ex gymneſiis. continet autem inſulæ circuitus ſtadia. xl. Strabo. non abuſus ſed ebuſus dicitur.

Abundare ſupra modũ aliquid eſſe. Vir. iiii. geor. Ergo apibus fœtis idem atq; examine multo: Primus abundare. tractum ab amnibus: q cũ augẽt ibribus maioribus & crebris ũdis eriguntur: Vir. ge. li. primo. præſertim ī certis ſi menſibus amnis abundans exit. N.

Abundare dicitur qui ſucceſſu proſpero affluit. Te. in phor. Amore abundans antipho.

Abunde ab abundo. abundanter aũt ab abũdans.

Abunde. Siſen. in quarto hiſto. profuſe atque abunde ſemper uſi magnum pondus auri & argenti. Nonius.

Abutor & utor differunt. utimur enim cum honore: abutimur cum iniuria. Te. in phor. Item ut meretricem ubi abuſus ſies meredẽ dare. Donatus.

Abutor & utor. utimur fructibus rei quæ a manentibus ſaluo uſu nobis ſubminiſtrantur: abutimur quando deperdimus & rem & fructum. nam uſi eſt agendo uſus: abuſio oleum & uinum & cætera huiuſmodi. Cice. Non debet inquit mulier ea cũ uir bono: ſuorum uſufructum legaut: cellis uinariis plenis relictis putare id ad ſe pertinere. uſus enim non abuſus legatus eſt: ea ſunt inter ſe contraria: hoc in topicis habetur. Dona.

Abuſa utendo uel in uſum conſumpta. Plau. in aſinaria. ubi illa quæ dedi ante abuſa. nã ſi ea durarent mihi mulier nitteretur ad te nec te quicq̃ poſcerem. No.

Academia locus nemoroſus ab Athenis mille paſſibus: ab academo heroe ſecundum eupolĩ gymnaſium Platonis. hoc nomĩe uilla Ciceronis inter auernum & puteolos in qua academicos libros compoſuit. Pli. li. xxxi.

Acaláthis auis quam luſcineam eſſe uolũt. alii carduelũ quæ ſpinis & carduis paſcitur. Vir. libro tertio. Reſonant acaláthida dumi. Ser.

Acamas thracum princeps: troianorum aduitor: & filius Antenoris. Homẽ. ſecũdo & quarto. Achátis eſt arbor in ægypto ſemper frõdens ut oliua & laurus. dicitur q̃ ſpinis plena ſit. Virgilius: Et baccas ſemper frondẽtis achanti. Ser.

Achantus rex perſarum a quo omnes uſq; ad Darium deſcenderunt. Hero.

Acanthylis carduellis auicula: quia ī ſpinis paſcitur.

Acantheus thraciæ oppidum.

Acanthus oppidum thraciæ & nomẽ ſpinæ atque herbæ de quo apud Virgilium & molli circũ ẽ anſas amplexus acantho atque aliq̃ tulum iuger repetam hiſtoriam. tradũt Virginem quandam corinthi deceſſiſſe pocula quibus illa delectata admodum fuerat adeſſe in calatho delataq; ad tumulum illic collocaſſet: ut diutius ſub diuo permaneret tegula etiam texiſſe eum calathum fortẽ ſuper acanthum radicem fuiſſet collocatum. Radicem uero preſſã calathi pondere ſolia cauliculoſq; profudiſſe: eoſq; ſecundum calathi latera creſcentes ab ungulis tegulæ ꝓſos circunflexiſſe ſeſe: ac delectabilem ſpeciem uiſentibus præbuiſſe: Tum Callimachũ architectum nobiliſſimum delectatum genere & formæ nouitate ad id exemplar columnas feciſſe: quas poſteriores corynthias appellarunt. Quamobrem arbitror Virgilium memorem dixiſſe alcimedontem illum ſuũ anſas poculorum flexibili acãtho fuiſſe cõplexum: græce acánthias eſt cicadæ epitheto unde Perſius: lenam illam acanthidem nominauit a ſermonis tedio: loquacitate & aurium offenſione.

Academia fuit locus extra athẽas quã docuit philoſophiã Plato dicta ab academo heroe ut Laertius diogenes ex teſtimonio ãtiquorum ſcribit.

Acautius promontorium eſt magneſiæ.

Acapis fluuius aſiæ eſt apud lazos: qui & colchi funt populi.

Acarnáia epiri pars: quã achelous ab ætolia diuidit: liue pindus.

Acosta nympha oceani & Tethyos filia: secundum Hesiodum intheogonia.

Acastus peliæ thessalorum regis filius secundum Sænecam in medea.

Acatalectos uersus cui nulla syllaba deest.

Achates in Sicilia fluuius est in quo soliti reperiri lapides q & achates a fluuio dicti sut.

Acraton mons est ætoliæ.

Acca Mac. histo. libro Faustuli coniugem lauretiam Accam Romuli & Remi nutricem fuisse confirmat. hanc regnãte Romulo carutio cuidam thusco diuiti denuptam auctamque hæreditatem uiri: quam post Romulo q educasset reliquit: & ab eo parentalia: diemque festum causa pietatis statutum. Macrobius.

Accas duas fuisse constat alteram amatam ab hercule: cuius meminit Plutarchus in quæstionibus: alteram nutricem Romuli fausti ii pastoris uxorem.

Accalaurentia corpus in uulgus dabat: pecuniamque emeruerat: ex quo quæstu uberem ea testamentum & in antiatis historiis scriptum est. Romulum regem: ut quidam alii tradiderunt populũ Romanũ bonis suis hæredem fecit. ob id meritũ a flamine quirina li sacrificium ei publice fit: & dies e nomine eius i fastos addit us. Sed Fabius fabius maximus in primo memoraliu: Accalaurentiam nutricem romuli fuisse dicit: ea inquit mulier ex duodecim filiis maribus unum morte amisit. in illius locum romulus accæ laurentiæ esse filium dedit: seque exteros filios eius fratres aruales appellauit. ex eo tẽpore collegium mãsit fratrum arualium numero duodecim. Vnius sacerdotii insigne ẽ spicea corona & albæ infulæ. A.g.

Acara oppidum est in medio pannoniæ. Strab.

Acaron ciuitas palæstina: quæ nunc dicitur cæsaria. Strabo.

Accedere post proximum fieri.

Aspirare in eam partem qua quid quæsitum est uultum & oculos ad spiritum oris aduertere. Asconius. ped.

Accedere iuxta ire. ut Virgilius Vos & scyllea rabiem penitusque sonantes Accestis scopulos: hic: ut sæpe fit: præpositio casui detracta uerbo apponitur: & cum habet casum suũ hysterologia dicitur cum mutat casum figura est. ut cumarũ allabitur oris pro ad oras. Plærung superuacue ponuntur.

Accensus consularibus i commentariis scriptum sic inueni: qui exercitui imperaturus erat accensꝰ dicit hoc. Calphurni uoca in litium omnes quirites huc ad me. Accensus dicit sic: omnes quirites in litium uisite huc ad iudices. C. Calphurnius dicit: uoca ad cõtionem omnes quirites huc ad me. Accensus sic dicit. omnes quirites ite ad contione huc ad iudices: Dein consul loquitur ad exercitum: Impero quia conuenit ad centuriata comitia. Quare hinc accensꝰ illic præconi dicit: hæc est causa etiã in aliquot rebus. Idem ut præco accensus acciebat a quo accensus quoque dictus: accensum solitum ciere Boetia ostendit: quam comœdiam alii esse dicunt: hoc uersu: Vbi primum. Accensus clamarit meridiem. Hoc idem Consto nius in actionibus scribit: Prætorem accensum solitum tuum esse iubere. ubi ei uidebatur horam esse tertiam: inclamare horam tertiam esse. Itemque meridiem & horam nonam circum aures mitti solitus. quo modo illiceret populum in eum uocare posset ad contionem: non solum ad consules & censores: sed etiam quæstores: ut commentarium indicat uetus inquisitionis. M. Sergii Mantii filii quæstoris: qui capitis accusauit Trogum. Varro.

Accensi qui his accensebantur: ideo attribuebantur: ut Varro de uita. pa. libro tertio. Quid ea scripti uis cum erant attributi decuriõibus & cẽturiõibus: qui eos hẽt numerũ accensi uocabãt. Quos etiã quidã uocant ferentarios: qui depugnabãt pugnis & lapidibus his armis quæ ferunturnõ quæ tenentur. Nonius.

Accẽsi qui in locum mortuorum militum subito surrogabãtur: dicti quia ad cẽsum adii ciebantur. Fe. Liuius li. primo: i his accẽsi tibicines cornicinesq in tres centurias distributi.

Accensus genus militiæ est ãministrãtibus proximũ. Varro rhetoricorum. li. ii. ut cõsules & prætores qui sequũtur castra accẽsi dicti q ad necessarias res ẽpius acciantur uelut accersiti quos dicimus deputatos. No.

Accepso accipio: Pac. in teucro. Haud si nam quicq̃ pfari priusq̃ accepso quod peto. No.

Accersio ab accio: arcessio ab arceo: actum corporis significant: non affectum mentis: similiter cæterа: ut facesso. i. eo ad faciendum ac cerso uel arcesso utrunq; pro eo ad uocãdũ uel uoco. Te. in andr. obstetricẽ accerso. La.

Accessus & inaccessus sine uerbi origine. nemo enim dicit accedor. Ser.

Accessus & accessio differunt: siquidem accessus ast aditio atq; appropinquatio. Accessio autem est adiectio atq; incrementum quæ differentia rara est in consimilibus nominibus: nec mirum: nam uerbum unde descendit dupliciter & regit & significat: ut accede ad ignem hunc. i. adi atq; appropinqua: ut Quinti, hoc calamitatibus meis uel ad ca-

lamitates pondus acceſſiti: ideſt adiunctum eſt & increuit quorum contraria ſunt receſſus & remiſſio quæ minutionem ſignificant Lau:

Accidere pro bono apud ueteres frequentatũ Teren. in an. Interea aliquid acciderit boni Donatus.

Accidere in bonum & in malum:ut Ter. Interea aliquid acciderit boni:& Ci. nihil enim mali acciditſſe Scipioni.

Accidere eſt geſtum corporis oſtendere in humilitatem cadentis:poſt quod eſt cadere iuxta. Ter. in ecy. ad genua accidit. Salu. autem ſine præpoſitione dixit: quo accidam. No.

Accidens adiectiuum uiridia pratorum: cum uero ipſam loci uiriditatem ſignificare uolumus uiridio: dicimus:ut cũ dicimus formoſa facies uiridiorum:tunc.n.uiridia quaſi poſitiuum ponitur non accidens.

Accingar i magnis dicimus rebus ſuſcipiẽdis Ter. in eu. Accingar. Vir. in ſecundo æne. Ac cinguntur omnes operi dapibuſq; futuris: accigunt apparant atq; expediunt. Do.

Accingo:armo; inſtruo. Vir. li. ix. Atq; omnis facibus pubes accingitur atris. Ser.

Accingere pro accinge. Põponius in athis. Geminis iam ego mihi adero dum ego reuertor age anus accingere ad molas. No.

Accinctos induſtrios dicimus:ſicut contra diſcinctos negligentes uocamus:ut diſcinctos mulcifer afros:& Hora. in epodo. Quod aut auarus ut chremes terram premam:diſcinctus ut quidam nepos: & Perſius. Non pudet ad morem diſcincti uiuere nactæ.

Accinis deus quidam: cuius ſub nomine ſolem ſignificant:quem ornant ſiſtula & uirga:ſiſtula ordinem ſpiritus inæquales oſtendunt: quia uenti in quibus nulla æqualitas eſt propriam ſumunt. de ſole ſubſtantiam: uirga poteſtatem ſolis aſſerit:qui cũcta moderatur. Mar.

Accipere nonnũq; ſignificat in domum ſuam honoris & amicitiæ gratia aliquem in cõuiuia capere:ita tamen ut ſubintelligat in cõuiuium:ut acceptus ſum a te laute:dicitur & in contrarium:ut ego abs te miſeris ſum acceptus modis. Accipere pro paſcere a quibuſdam inſcite exponitur. Lau.

Accipio:ideſt audio. Vir. in. ii. æne. accipe. nũc danaum inſidias. Ser.

Accipio tracto. Ter. i adel. Indignis cũ egomet ſim acceptus modis. Ser.

Accipio audio. Vir. in primo æne. Quo facere id poſſis noſtram nunc accipe mentem. Seruius.

Accipio paſco. Vir. æne. li. iii. Illos porticibus rex accipiebat in amplis. Ter. accipit hominẽ nemo melius neq; prolixius. Ser.

Accipitur ab eo qui corrumpitur deponiturq; ſequeſtri recipitur: ideſt promittitur: ideſt p iudicato reſpondet: pollicetur qui apud ſe dicit aut præmium: aut ſententiæ præſtantem eſſe. Macro.

Accipere tractare increpare. M. T. in uerrina actione ſecunda. Male accipiat uerbis: & ad Cæſarem iuniorem lib. primo. Rogo ipſum quem admodum eum ego armis acceperã. Nonius

Accipere eſt datum accipere. Vir. æne. li. iii. Accipe & hæc manuum tibi monumenta mearum quæ ſint. No.

Accipere ſentire. Ter. in heauton. Clinia aliter de amore tuo atq; eſt accipis. No.

Accipere cõcipere. Vir. li. iiii. Alii uentoſis follibus auras accipiunt redduntq; No.

Accipere audire. M Tu. accipio nunc aliud facinus notabile. Lu. li. xxx. accipe quod dico: nam pertinet ad rem. Virg. æne. lib. ii. accipe nunc danaum inſidias & crimine ab uno. d. o. Nonius.

Accius labeo poeta indoctus temporum illorum: qui iliadem Homeri uerſibus fœdiſſime compoſuit: ita ut nec ipſe ſe poſtea intelexit.

Accipere decipere. Lu. li. xxxvi. Si inquam ueteratorem: illum ueterem lupum Hannibalem acceptũ. Plau. in aulu. Optimus tu hanc conditionem accipe. Nonius.

Accipere audire. Ter. in ecy. Quẽ tamen iſtoc ſermonem habueris procul hinc ſtans accepiũ & accipias: pro accipe. & quieſcas pro quieſce: idem in eadem. Sin eſt ut aliter ſit tua ſententia accipias puerum. Donatus.

Accipere eſt ſiquis non ſic accipit ut habeat. S. Accipit. Vir. pulchrum eſt illud. Oculiſq; & pectore noctem accipit. Macrobius.

Accipenſer piſcis genus. Ci. tuſcu. libro primo ut ſi quem tuorum affectum Nerone uideris huic accipenſerem potius q̃ aliquem ſocraticum libellum dabis. No.

Accipenſer genus piſcis. Fe. Pom.

Accioſi dicti ab una agendo. Var.

Accommodatum dicitur adiunctum: Virgilii. ænei. lib. ii. Laterig; argiuum accommodatenſem. M. Tul. in uerrem. frumentaria flagitia: libidines accommodat. Actius in bacchidibus. Tunc ſilueſtres exuuias feno pictas lateri accommodant. Marcus Tullius de officiis libro primo. Qui ſe ad rempublicam & ad magnas res gerendas accommodauere: & de repub. libro primo: expoſitamq; ad exemplum noſtræ reipublicæ accommodabo eã ſi poterò omni illa oratiõe quæ eſt mihi habenda de optimo ciuitatis ſtatu. No.

Accommodatum proclíne:propensum.M.T. in uerrem actione tertia. Tunc præterea maxime fædari & quieti prope præter cæteros ad summum græcorum ocius potiusq; ad ullam uim aut tumultum accommodari. Nonius.

Accommodare adhibere. M. T. de offi. lib. iii. Tantum dabit amicitiæ:ut ueram amicitiam esse malit ut orandæ litis tempus quoad per leges liceat accommodet: & de senectute:cæterum & tempora metendis frugibus & percipiendis accommodata sunt. Nonius.

Accommodat adiungit:applicat. Ci. de Ora. li. ii. Africano illi superiori coronam sibi in conuiuio accommodanti. Vir. æne. li. ii. late rig; argiuum accommodar ensem.

Accola qui ad locum habitat. Itaq; quicunq; iuxta aquas habitant accolæ dicuntur: ut accola uulturni. Incola uero qui in loco est: & qui in montibus urbes positas habent: incolæ dicuntur: qui uero iuxta montes accolæ Lau.

Accúmbere dicimus & accubare: nam composita a cubo tertiæ fút coniugationis astú pta m littera. Priscia.

Accumbere est deorum. ut tu das æpulis accumbere diuum: discumbere est hominum ut stratoq; super discumbitur oftro: recumbere est ferarum: ut Luca. Ossa super recumbans. Acron.

Accusare est uel apud iudices uel apud alium quéuis ét apud illú ipsú qué accuses atq; ostendere aliquè peccasse. Incusare uero é reprehendere mores alterius: & plærunq; cú querela quod ab illo iniuria sis affectus.

Accusatorius & similia actióné significat. La.

Accusatiuus gerundii iungitur frequenter cú ad: ob: propter: & inter. raro cú i: & cú e ante ut uado ad capiendum hostè. Similiter inter nauigandum pro i nauigando: ut Virgi. Et iter agendum Occurrare capro cornu ferit ille caueto. Ego ueni ob te uel propter te redimendum. Laurentius.

Acculera & cuius farriæ publicæ: is dies laurétine: quem diem quidam in scribendo laurétalia appellant: ab accalaurentia nosatus: cui sacerdotes nostri publice parant sexto die: q ante atria dicitur diem tarétum accas tarétinas: hoc sacrificiú fit in uelabro: quia í nouá uiá exitur: ut aiunt quidá: ad sepulcr. Accæ ut quod ibi prope faciunt diis manibus ferinlibus sacerdotes: qui uterq; locus extra urbem antiquá fuit non longe a porta romula de qua in priori libro dixi. Varro.

Accusare est inferiorem uel parē. Ter. í marito uxor quáobcausam accusor: nescio. Ser.

Accusatiuus singularis positus pro genitiuo pluralis. Sisen. iiii. histo. qui tamen quibus libus fœdera maiorum sunt dissolura. Terin ecy. prope iam remotum ob iniurıam ad uersarium. Salu. in x. histo. Cuius duas insulas propinquas: inter se & decem milibus pcula gadibus satis cóstabat suopte ingenio a limēta mortalibus gignere. M. T. de of. li. iii. an emat denario q; sit denarii mille. Noni.

Accusatiuus positus pro datiuo: ignoscamus illam rem pró illi rei ignoscant. Plau. in am. Velatis manibus orant ignoscamus peccatú suum. Teren. in eun. Ac ne comparádus hic quidem ad illum est.

Accusatiuus pro ablatiuo positus: titinius í gemina. ædepol hominis ignaui sunctus officium. Plau. in menech. nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Idem in trinúmo. sequere ac me matura: ut munus fungaris tuum: & Lelius pauperem ait se ingenia munera fungi. Pacuuius in dolorese. Nõne officium fungare uulgi atq; ægre malesácum feram. Nonius.

Accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo. Turpilius in demetr. meos parentes careo. Tul. de repub. libro. v. Sed tamé ut bono patrifamilias colendi: & ædificandi: ratiocinandi quidam usus opus est. Salustius secundo histo. Ruina quæ pars magna fuisset ac proximorum telis cæteri uice pecorum. Affranius in uopisco. Tandem ut possimus nostra fungi munera. Noni.

Accusatiuus pro genitiuo. Tul. de offi. libro secundo. Homines cruenti hastam illam crudelem meminerit & sperabunt. Vir. in bucolicis. Alium nos musæ meminisse uolebant. Actius í eruste: heu me misérum cum hoc recordor. Tul. de republi. quarto. Atq; ipsa: méq; futura uidet meminit præterita. Turpilius in pedio. Nam desine meminisse illius formam. Noni.

Accusatiuus pro ablatiuo. Actius in menalipido. Nardus inuidit illam rem pro illa reunde aut qs mortalis floré libeg; inuidet meú. Neuius in pedio: qd res uis hanc priuari pulchras quas tibi solent. Nonius.

Accusatiuus pro nominatiuo. Pompo. in præcone: posteriore quod lætitias insperatas nõ mihi irrepsere in sinum. Vir. æne. ii. Vrbem quam statuo uestra est. Nonius.

Accusatiuus pro genitiuo. Actius í myrmidonibus. Mea facta in acie obliti. Salu. in tertio histo. Sed Pompeius a prima adolescétia sermone fauto: símilé fere se credens. Alexandro regi. Vir. in octauo. Et uocem Anchisæ magni: uultumq; recordor. Nonius.

Accusatiuus pro datiuo, Lucretius in. xxvii.

Pendet ne se in gladium incumbat: nec cæ-
lum iuuat. Affranius in uopisco. mereantur
male de uobis hæri qui non tantopere idul
gent in pueritia. Virgi. in. iii. ænei. Tris adeo
incertas cæca caligine soles Erramus pela-
go totidem sine fine noctes. Cice. de ora. I
tertio. locutus dicitur esse homo copiosus
aliquot horas. Nonius.
Accusatiuus pro ablatiuo. Sisen. histo. lib. iii.
Saltu & uelocitate certare. Var. de re rustica
a quo q̄ indulgēt potui poma dicta esse pos
sunt. Cato de li. edu. non solum qui primus
in alterutra re præstent alios: sed etiam qui
sit secundus & tertius. Nonius.
Ac coniunctio: & pro cōiunctiua & pro q̄ po-
nitur: ut haud secus ac iussi. Prisci.
Ac pro contrā. Terē. in an. Nescio quid tibi
sum oblitus hodie: ac uolui dicere. Dona.
Acer atum lutum cum paleis mixtum. Festus.
Acerbum horridum insandum immite. Vir.
æne. libro. iiii. & lib. vi. & funere mersit acer-
bo. No. mar.
Acerbum incoctum præcoctum: ut de pomis
frequentius dicitur. Var. in agathone. Vir-
go de conuiuio abducitur. Ideoq; maiores
nostri virgis acerbæ auris uenerius uocabu
lis imbui uoluerunt. Nonius.
Acer pro arbore fœminium est. Prisc ianus:
Solinus aceris protulit in nominatiuo.
Acer uel potius aceris pro arbore. Prisc ianus.
Ouidius tamen inquit. Et platanus genialis
acer q; coloribus impar. Inde possessiuum
acernus acerna acernum: ut Virg. Præcipue
cum iam trabibus contextus acernis Staret
equus. Prisc ia.
Acerre ciuitas est in campania. Strabo.
Acerra thuribulum ministerialis patinæ ficti
lis. Hora. lib. car. iii. Quid uelint flores & a-
cerra thuris plena miraris. Acron.
Acerus quære in strages. Lauren.
Acerra ara quæ ante mortuum poni solebat:
in qua odores incendebant. Alii dicunt ar-
culam esse thurariam: ubi thus reponebant
Festus.
Acernis trabibus. Virgi. & cum iam trabibus
cōtextus acernis Staret equus: unū pro quo
libet ligno poeticæ licentiæ. non amare: fed
rationi certe in rerum uel nominum elegan
tia inniti. Macrobius.
Acesinus fluuius est persiæ: & in indum flu-
uium cadit nauigabilis quidem & magnus
circa quem ferunt arundines tantæ magni-
tudinis nasci: ut singula earum internodia i
colis præstent uices nauigii.
Acestis indiæ prægrandis est fluuius atq; nau
gabilis: quem iuxta alexan. macedo bucepha
lam iussit construi ciuitatem dimisitq; Tra-
xilæ & Porō idianis regibus naues intra oce
anum petiturus: hunc ego arbitror in gan-
gem effluere.
Acerare dicebant quod nunc agitare. Festus.
Acestes Crimissi siculi fluuii: & egestæ tro-
ianæ filius: & alius qui bacchū furatus est.
Tor.
Achaia quæ primo peloponnesos: inde da-
naa unde achei achiui danai. Tor.
Achates Aeneæ socius. quod non abre fictū e
ob græcā ethymologiam. ἀχόος enim soli-
citudinem significat: quæ regum semper co
mes est. Vir libro primo æne. Ipse uno gra-
ditur comitatus achate. Ser.
Achaicum mare: idest quod achaiæ græcorū
prouinciæ adiacet. Pars quædam secundum
quosdam Ionii maris est: eo q; illud contin-
gat eis in partibus quibus achaia meridiem
& occiduum spectat.
Achantus genus uirgulti flexuosū: quod uul-
go herbam calamum dicunt. Ser.
Achates ab achos cura. Aeneæ socius & lapis
in sicilia apud achatem fluuium primum re
pertus in hoc lapide habuit Pyrrhus nouē
musas naturales: & apollinem cum lyra. T.
Achelous oceani: & theryos filius: secundum
Hesiodum fluuius a Pindo ætolia ab acar-
nania diuidit: unde acarnanius amnis apud
Ouidium.
Aceron sine aspiratione licet requireret: sed
habet e breuem: fluuius inferni & locus iux
ta baias secundum Seruium. Tor.
Acherusia palus est in medio inter misenum
& cumas. Strabo.
Acherusia est breuis palus inter Capuam &
auersam: quidam a flumine acerarum ortum
habere dicunt: & sic sine aspiratione scribi-
tur.
Achelous pro quauis aqua ponebatur apud
græcos: ut Ephorus li. ii. histo. & Euripides
testatur. Macrobius.
Achelous apud ueteres aqua generaliter ap-
pellabatur. Virgilius primo georgi. Pocula
quem inuentis acheloia miscuit uuis. Ser-
uius.
Achelous fluuius est græciæ ex pindo thessa
liæ monte defluens ætoliā ab acarnania di
uidit: & in maliacū sinū effluit: hic autē apd
poetas dicitur eripuisse terram. Alii uero di
cunt eum primum uinum poculis miscuis-
se: uel q. Deianiram Meleagri sororem in cō
iugiū uoles: cum Hercule luctam exercuit.
postremo altero priuatus cornu: se uictum
confessus est. Hercules autem deæ copiæ di
cauit illud: nymphisq; exhibuit.
Acheron fluuius lucanorum est Cosentiam ci
uitatem circundans: apud hunc Alexander

epyrotarum rex & olympiadis frater: q Brutis aduersus lucanos auxilio uenerat. in transitu a lucano satellite occisus est. Buc.

Achei uel ab achaia: uel ab acheo ãtiquo rege.

Achamenides Vlyxis socius. Vir. in. iii.

Acheon limen sinus alter nõ longe ab ilio littora: icurrit urbe bello excidioq; clarissima hic sigæum fuit oppidum: hic achiuorum fuit bellantium statio.

Acerra patera est in qua libatur. Virgi. Et plena supplex ueneramur acerra. i. arca thuris.

Acheron fluuius infernus dictus a tristitia. Acheo enim doleo & ango significat é & acheron fluui s thesprotidis.

Acheras proprium hominis.

Acherontia oppidũ apuliæ: unde acherõtinus

Achantus latine spina dicitur. herba tamen é quæ assurgit i topiarium ut urbanum opus Virg. baccas semper frondentis achanti de quo Plinius ita scribit achantos est topiaria & urbana herba elato longoq; folio crepidines marginium assurgentium q; plurimoq; toros uestiens. duo genera eius sunt ut inqt Plinius.

Achemenes rex persarum a quo omnes usq; ad Darium descenderunt. Hero.

Achilles romanus dictus est Lucius siculus dictatus: ob ingentem fortitudinem.

Achilles a Paride in templo tymbrei Apollinis interfectus: in sigæo sepultus.

Achilleos dromos. i. Achillis cursus appellant promõtorium in germania: nudus quidem locus ẽq; sacrum Achilli lucum uocitant.

Achilliũ quid é q; tanagri ante urbé habét Iocũ sic appellatũ. inimicitias. n. magis cum ea urbe exercuisse dicitur Achilles q̃ amicitiã. Quippe qui & Poemandri matrem stratonitem rapuerat: & Philippi filiũ Acesora occidisset. Poemandrus igitur pater ephippi cũ ager tanagricus etiam per uiros habitaretur apud stephonte: id loci nomen é q; cũ achiuis in expeditionem ire noluissent: ab illis circũsessus nocte locũ illũ deseruit: & timãdriã cõmunuit. Policritus aũt Architectus cum adeét & opus floccifaceret atq; irrideret fore fam tranſcé dit iratus. Poemandrus ingentẽ in illũ faxũ cõiecit: ut forte ibidé occultatus Nicteliæ tẽplis iãpridé ſcũbebat: hũc reuulsũ p iprudẽtiã Poemãdrus cõiecit: & Policri tũ quidé assequi nõ potuit. Leucippũ uero filiũ interfecit: oportebat igit ephesiũ exagro boetio lege discedere: & supplicé ad alios mi grare. Id aũt facile nõ erat q; i agg tanagri cũ achiui irruptioné fecerãt. misit igit ephippũ filiũ qui achilleũ rogaret a quo persuasus & illũ iducit: & tlepolemũ Herculis filiũ & Peneleum hipalmi, oés sibi sanguine cõiunctos: a quibus Poemandrus chalcidé emissus: & ab clephenore cædis crimine expiatus homines honore affecit: & Lucos omnibus conſecrauit quorum qui Achilli dicatus est nomen seruauit.

Achilus fine labiis: ab ἄ: quod est fine: & χεῖλος labrum.

Acheros seu acherõ uolũt q̃dã lacũ eé: & ad iferos deferri: & ibi acherõté fluuiũ facere.

Acinacis plicus gladius é. Hora. primo car. uno & rixis medus acinacis. apd̃ græcos, n. ακινακης dicũt gladiũ quo reges plæ utunt.

Acieris securis ærea: qua in sacrificiis utebantur sacerdotes. Festus.

Acinos iter & baccas hoc itereſſe puto: q; acini iter fructus minutiores arbog; fructuũ ue dẽsius nascãt: ut uuæ: grana hæderæ: sabuci: addo ét mog. Bacchæ uero diſplus & rarius: ut fructus lauri: oliuæ: lori quã fabã syri acã uocãt: supra hæc aũt poma dicũt: ut cerasũ prunũ mespilũ: nuces durioris corticis sunt: ut castaneæ: corylus: iuglans. Lau.

Acies instructa his uocabulis appellatur: frõs subsidia: cuneus: orbis: globus: forfices: ferra alæ: turres: & quædã aliæ. A.

Acies acus acumen: & acuere dicuntur ab aco ne: quã larine dicimus cotem. Festus.

Acinog; pẽsilia aũt uuæ: mala & fœtua ipsa ostẽdũt: q̃do ad usũ oporteat, pmi q̃d colore mutato & cõtractu acinog; si nõ dẽpseris ad edẽdũ ad abiiciẽdũ deſcẽſura ſæini dãt. Va.

Acidulus agri uenafrani in campania fons: est ægris oculis mederi consuetus. Buc.

Acidius fons est in Sicilia.

Acidia tedium molestia. Tor.

Acidalia q̃dã ab acidia. i. molestia amoris uel ab acidalio fõte orchomenii Boetiæ ciuitatis Veneri sacro in quo se abluunt gratiæ ueneri sacræ. Ser.

Acylius proprium uiri.

Acyrologia impropria locutio: ut nemo diuũ apud Vir. Et sperare pro timere.

Acis fluuius ab ætna i sicilia secũdũ Theocritũ i q̃ cõuersus est acis Fauni & simetidis nymphæ filius: q̃ poliphemus interemit.

Acis fluuius est siciliæ ex ætna monte procedens ex cuius ripis fertur poliphemum saxũ in Vlyxem egisse.

Aclassis tunica ab humeris nõ consuta. Fe.

Aclides sũt tela quædã antiq; adeo ut nec usq; cõmẽoréẽ i bello. Legit tamẽ q; sint clauæ cubito semis factæ eminẽtibus hic & hinc acuminibus: quæ ita i hostẽ reiiciũt ligatæ loro trilitio: ut pactis uulneribus possint ad dominos redire: putaẽ tamẽ eé genus teli p q̃d flagellũ imensũ iaci poteſt. Ser.

Aclides iacula breuia. Vir. lib. septimo. Tere-

tes sunt aclides illis Tela sed hæc lento mos est aptare flagello. Nonius.

Acolythus ab ἀκολούθω sequor. i. obsequés & minister.

Aconitus mons est magneſiæ seu boetiæ.

Aconitum herba nata de ſpuma cerberi: quũ Hercules ab inferis eum extraxit: quæ quia in saxis & cotibus nascitur inde aconitum.

Aconites sunt montani populi in Sardinia. Strabo.

Acquirere rem est ad & quærere. ipſum quærere ab eo qđ quæ res ut reciperétur datur opera. Var.

Acragas oppidum inter pachinnum & lilybæũ

Acre ſignificat celere: uelox. Vir. li. iii. geor. Cadidumq; animis & curſibus acrem: Idẽ æn. li. iiii. Ac puer aſcanius mediis in uallibus acri Gaudet equo. Nonius.

Acre ſeuerum. M. T. de offi. lib. ii. ſuum quiſq; igitur noſcat ingenium: acremque ſe bonorum: & malorum ſuorum iudicem præbeat Idem in eodem: utendum eſt fortaſſe uocis contentione maiore: & uerborum grauitate acriore. Noni.

Acre uehemens: ſæuum. M. T. in horteſio, aut Philippo breuis: aut Theopompo acrius: Virgilius libro tertio. Acremque moloſum paſcere ſub pingui. Idem libro quinto, Acrior in pugnam redit: ac uim ſuſcitat ira. Nonius.

Acre prouidum: diligens: Vir. geo. li. ſecũdo. Iam cum acer curas uenientem extendit in annum Ruſticus. Noni.

Acrem fortem, Virgilius libro octauo. Haud acrem dubitas in prælia poſcere turnũ. Cicero Tuſc. libro quinto. In rebus gerundis uerum acrem & induſtrium: eundem tamẽ malefícum naturæ. Nonius.

Acrem auſterum: acerbum: aſperum. M. T. in hortenſio: quod alterius ingenium ſicut ace tum ægyptium: alterius ſit acre ut mellimẽ ſiũ dicimus. Var. in parmenone. Dimittis acri pectore curas tantam tantaſque penſi. Nonius.

Acrimonia est uiuacitas animi. Neuius in liburgo. Ne illa mei ſieri ingenii: atq; animi acrem acrimoniam. Actius in neoptolomo. uim: ferociam: animum: attrocitatem: iram acrimoniam. Noni,

Acritas & acritudo: acerbitas & acerbitudo: ſuauitas & ſuauitudo: ſãctitas & ſanctitudo neceſſitas & neceſſitudo: nihil differunt. Aulus gellius.

Acritudo est animi acrimonia. Acron.

Acrimonia mentis. Ser.

Acritas. Actius in neoptolomo. Ius meritatis acritas. Noni.

Acrea promontorium est olim Iunoni ſacrũ ſeſe effundens in mare aduerſus ſitionem a Corintho non amplius. vii. milia paſſuum diſtans.

Acriſius abantis argiuorum regis filius: pater Danæs. Alius pater laertæ.

Acris italiæ fluuius est: heraclææ ciuitati propinquus.

Acrotirum arx.

Acroma genus modulationis quæ ſubtili ſolertia ac crebritate modulorum uocisq; utbratione ſuauem affert delectationem Vitr.

Acrothon oppidum in atho monte.

Acron cenninenſium rex: a Romulo uictus cuius ſpolia Iouí feretrio a feriendo dicto ſecũdũ Plutarchum in uita Romuli dicauit. opima uero uel ab ope uel ab opere dicitur Eſt enim magnæ opis uel operis ducem ſperaſ. Tria opima ſpolia dicata ſunt. Romulus uicto acrõe. Coſſus tolũnio thyrreno. Marcellus uiridomarum cum gallorum regem ſuperauit.

Acrocerauni montes exceſſi sunt inter armeniam & Hiberniam: ſic dicto eo q; fulminibus ſæpeſſime infeſtẽtur: nã κεραύνοσ græ. latine fulmen dicitur. Vel ſecundum alios ἄκροσ ignis cerauna ſummitas quaſi montes ignitas habentes a fulminibus ſummitates: ſed inſanit qui ita dicit.

Acroceraunium promontorium epyri est in anguſtia adriatici ſinus. Inde dictum q; mõtibus conterminum ſit: qui & acrocerauni dicuntur.

Acrocorinthum mons est altitudinis eximiæ inter ægeum mare & corinthium ſinum poſitus: adeoq; ut utrũq; inumbret mare.

Acroma ſcænicorum cantus ut carmẽ. Sueto.

Acroma est modulatiõis genus quod ſubtili ſolertia ac crebritate modulorum ſuauem habet delectationem. Vitruuius: uel ſcæni corum cantus & carmen. Sueto.

Attalus pergamẽorum rex ditiſſimus: cui proper opum magnitudinem populus. Romanus teſtamento ſucceſſit. Acron.

Acta qui uitio pedum timide incedit.

Actabulus ut inquit Seruius grammaticus est uentus apuliæ ut eſt iapix calabriæ. Plinius libro decimo octauo ſunt tabes cum inuaſerit ardorem aut uredo uel flatus alicuius regionis propriusue eſt i apulia actabulus: i euboea olympias.

Actium promontorium ubi lucus erat cum gymnaſio ſtudio ad quinquenale certamen apparatum i torpi honorem cui illic erat ſacer tumulus & lucus,

Acta & geſta in hoc differunt: q; hæc sunt in adminiſtratiõe magiſtratus: & i rebus maio

ribus & ad rempublicā uel ad plurimos spectantibus:ut gesta. Cæsaris:acta uero etiā rerum priuatarum & minorum ac familiarii: actus & actiones idem sunt.Laurentius.

Acta nomen substantiuum secreta & amœna littoꝝ: accentu acuto prolata ultima & græcum est ακτή. Virgi. li.v.ænei.at procul in sola secretæ troiades acta. Inde actæus.i.littoralis.Seruius.

Actæus littoralis ακτή littus a Iædēdo secundum Ciceronem:qꝫ fluctu eliditur: uel a Iitā do secundum Donatum quod nauigantes ī littore litabāt:nam & locus est iuxta altare.

Actæon aristæi & antonoes filiæ Cadmi filius qui in ceruum conuersus discerptus a canibus.

Actio nihil aliud est q̄ ius quod sibi debeatur in iudicio prosequēdi.Celsus de actionibus.

Actio in personam infertur: persecutio in rē: uel in personam rei persequendæ gratia: petitio in rem:Papinianus.Paulus de uerbo.

Actionis uerbo persecutio continetur.Pau.

Actuarius qui acta publica scribit. Sue.de ui. Cæsa.Quæ non immerito augustus existimat magis ab actuariis excepta male subsequentibus uerba dicentis q̄ ab illo edita: qꝫ græce ὑπόμνημα dicitur.i.memoriale.

Actum inter & iter nonnulla est differentia. Iter est quo quis pedes uel eques commeare potest:Actus uero ubi arməta trahere & uehiculū ducere habet.Modesti.de ser.ru.

Actu legato qui iter adimit:nihil admittquia nunq̄ actus sine itinere pōt.Pau.de alim.

Actum rotarum.Vir.li.ix.Ipse ter adducta circum caput egit habena.No.

Actum dicitur cōpleto perfectū.Vir.li.vi.his actis propere exequitur præcepta sibyllæ.

Actū appulsum.Vir.li.vii.Siue errore uiæ seu tempestatibus acti.Var.in legomenia: Non hos pactolus aureas undas agens eripiet nū q̄ emiseris.Nonius.

Actum infixum.Vir.li.ix.Sed uiribus ensis ad actus transadigit costas.Var.in gnotauton. Non uidetis ut paruulus amor ardifera lampade arida agat amantis æstuantis.No.

Actum admotum. Virgilius li.xi. Accelerant acta pariter festudine uolsci. Lucil.lib.xxvi. agere in iaciendo:siquos tu numeratis abest Nonius.

Actum coactum territum.Vir.li.vi.prodigiis acti cœlestibus ossa piabunt. No.

Acta ac transacta: prouerbiale est ī id negocii de quo nihil superfit ad agendum. Tere. in an.acta & transacta omnia.acta.ſ.a Pamphi. transacta a chremete.Do.

Actum agere prouerbium est:in summa rerū desperatiōe ponitur:id est nihil agere: quod enim inuicem semel iudicatum fuerit rescidi & iterum agi non potest. Teren.in phor. Actum aiunt ne agas.Idem in an.actum agā Donatus.

Actuariæ nauiculæ celeres dictæ q̄ cito agi possint.Sal.in.ii.histo.Ad hæc pauca piraticæ actuaria adiūgit nauigia.Sisen.i.iiii. Qui bus occisis actuariis cum.xx.malis idem cū plures onerarias incenderunt.No.

Actus modo significat in comœdiis & tragœdiis certa spacia canticorum:modo iter in ter uicinos.iiii. pedum latitudinem.Modo ī geometria minoré partē iugeri.i.cētū.xx.pedū: mō motū corporis:ut histrionū & saltatoꝝ: q̄ét ex hoc ipso actuosi dicuntur.Fe.

Actus finis agri minimus est constitutus in latitudine pedes quattuor:fortasse ab eo q̄ eo quatrupes agitur:in longitudine pedes centum uiginti.Var.

Actuū ab actu deriuatū.i.a celeritate.Prisc ia.

Actor Boetius Eridæ filius:& pater astyoches alius auruncus apud.Vir.Tor.

Actum est semper in malam partem accipi.: ut actum é de republica: ideſt reſpublica extincta est.Lau.

Actum est:uel agitur mecū bene.i.in bona cō ditione sum.Ité præclare tecum agitur non nunq̄ etiam actiue:ut bene egissent athenienses.Valeri.Tor.

Actor & auctor ita differūt q̄ actor dicit ora tor qui agit causam quippe gestū uultus & corporis agit: unde pronunciatio & oratio habita uel scripta actio appellatur. Item comœdus.i.histrio qui agit gestus ī scæna uel similis huius actor dicitur. Comœdiarum quoq; partes actus dicuntur.Auctor uero é ut sic dicam:factor:quod in usu non est:uel homo in quo est ius poteſtas & dignitas:un de auctoritas dicta é: & auctores pupilli sūt in quorum administratione res eius sunt. Item auctores sententiæ sūt quos sequimur & duces militum.Inde auctorare:ideſt obligare & subiectum facere: ut Valerius maxi. auctorato fociis officio:ex quo fit auctoramentum:id est obligatio uel militiæ actio: nisq; stipendium: ut Cicero : quorum ipsa merces auctoramentum seruitutis est. Lau.

Auctio ab augeo tantum est uenditio quædā in publico & loco celebri. Auctionari publice & fere sub asta uendere quæcunq; ad esum non spectantia. Auctus ab augeo incrementum est.haustus ab haurio.

Actus & actio idem sunt:nisi q̄ dicimus actionem causarum non actum:& actum comœdiarum non actionem.

Acupedius:cui potissimum erat in currendo acumen pedum.Festus.

Acus hic dicitur unde diminutiuum aculeus teste Probo. Est enim uel acus uel muliebre instrumentum: uerum a foeminino acus deriuatur aciculus. Priscianus.

Acus aceris purgamẽtũ frumẽti neutri gene.

Acus qua sarcinatrix uel ornatrix utit. Palea: etiã quædam de frumento acus dicuntur: exercitus quoq; instructio q; ea pars militũ uehementissima est ad hostem uulnerandũ acuine telog. Totũ ex græco fermõe trahit quõiã farcire apd illos dicit ῥάπτειν. Fe.

Acus: acucias: acies: acuere: ab actone quam latine dicimus farcire. Festus.

Acus motus enĩ cũ icũbãt gallinæ nocer ĩ cũ bilibus cũ parturient: acus substernendũ cũ pepererint tollere oportet subsframen & reliqua subiicere. Var.

Acumulẽtæ menstruo fœminæ tempore appellantur: unde trahitur inquinamẽtũ. Var.

Ad tẽpus duobus modis sumit: uno ad cõditionẽ tẽporis necessitatẽ uel opportunitatẽ ut Ci. p Milõe. quã ad tempus ad te simulationis. Altero ad spacium temporis: ut filio ad annũ: latebo ad tẽpus. i. usq; ad annũ tẽpusue ut. Quãuis optimũ emẽdandi gõsi scripta in aliquod tẽpus reponantur: sæpe subintelligitur usq; ut idem: durant ad hoc tempus exaltatio. Laurentius.

Ad aut ꝓprie persona significat: ut eo ad põpeium: aut locum ut abiit ad theatrum. Fe.

Ad hũc modũ. i. imoderato. Te. in ecy. Aut qd fit hoc q; sollicitare ad hũc modũ. Do.

Ad me spectat. i. ad me pertinet. Ad mortem spectat. i. quasi respiciendo tendit. Quinti. Et qd ad pessimũ spectat euẽtũ. Laurẽtius.

Ad ꝓpinquitatẽ significat: ut ad tribunal uenit litigator: in tribunal ꝓtor uel iudex: ad similitudinis est: ut ac õmodatus: in contrariũ: ut ad troiam. pro temporali: ut. Salu. Primo histo. ad bellum macedonicum ideſt usque ad bellum: additionem etiam significat: ut ad hæc mala. apud semp ĩ loco significat: ad uero in loco & ad locum. Ad interdum ante: ut cũctãtẽ ad limina. Virgilius.

Ad cõparationẽ significat: ut Cæsar nihil ad tuũ equitatũm: ideſt in cõparatione. Lau.

Ad interdum causalis est: ut ad quid hoc feci ſtiideſt cuius causa.

Ad intensionem significans acuitur: ut adfabre admodum. adprobe: non tamẽ ppetuo. nam adeptus nõ intenditur: adsimiliter adprimus adprime: significat enim ualde. A.

Ad dianæ absolute pro ad templũ dianæ uenit: actico more. Te. in adel. ubi ad dianæ ueneris. Priscianus.

Adagia adagendum apta. Festus.

Adagium uetus adagium est nihil cum fiducia gratuitos amaticino sui. A.g.

Adagio apud Valerium soranũ uetus adagio est qd' uerbũ usq; adeo euanuit ut græcũ ꝓ eo positũ magis sit aptũ. nã idem est quod πάροιμιον uocant græ. sicut est auribus lupũ teneo: canis caninã nõ ẽ dicta ab ãbio littera cõmutata: eo ꝙ ambit orationẽ: neq; in aliqua re una cõsistit sola adagio dicta: ut adustũ: qd circũustũ ẽ: ut abiegna bos apud augures quam circum aliæ hostiæ constituuntur. Varro.

Adagio & dicta & puerbia sunt: & adagiones ꝙ rem agãt: facetis hoibus ascribunt: & hoc laudis genus ad potiores referr. Te. in eu.

Tuum ne obsecro hoc dictũ. Donatus.

Adamas ab Ἀδαμάω ꝙ frangi nequeat. To.

Adamas lapis durissimus est: unde parmis duris Hora. primo carminũ. Quis martẽ tunica tectum adamantina. Porph.

Adamas lapis tantæ duricieĩ & soliditatis ut nec ferro possit ifrigi: unde & nomẽ cõsecutus est. A. n. sine Δαμάω. i. domo. Seruius.

Adamas notissimæ duricieĩ duarum uiolentissimæ naturæ rerum: ignis ferriq; contemptor: hircino rumpitur sanguine: ex calido cum magnete certat: cui si admotum fuerit ferrũ trahi non ꝑmittit. Plinius autor.

Adamas notissimus adamas diu non nisi regibus et is admodum paucis cognitus fuit in æthiopibus tantum nasci putabatur inter delubrũ mercurii & insulã meroẽ: ut scribit Pli. idẽ tãtũ ꝑcii ut gaudiũ diuitiæ diceret.

Adalia Iouis uetula recentis partus. Festus.

Adaxint adigant. Plau. in au. utinam me diutius adaxint ad suspendium. Nonius.

Adaxint ideſt adegerint. Festus.

Adauctauit auxit. Actius in æneadis: Quibus rem summam patriam nostram quondam adauctauit pater. Nonius

Ad auctiua particula est: ut admirabiliter ualde mirabiliter: aduerto addo: adiuro. Te. i an. Per omnes adiuro deos. Donatus.

Addigas dare cogas. Festus.

Addicere proprie est dicere & approbare dicẽdo: alias addicere dãnare est. Festus.

Addico destio. Vir. libro tertio. Huic me quæcunque fuisset addixi. Seruius

Addicere est uendere licitatoribus. Inde tituli de in diem addictionem: & non de indiẽ adiectionem. Inde addicti apud ueteres debẽbatur: qui prætoris enũciatione ac iusſu cum soluendo nõ essent creditoribus uẽdebantur. Addictus morti destinatus dicit ut Ci. officio g. Et is q; morti addictus esset.

Addictũ q̃si deuoti uel obnoxiũ. Ci. tusc. liiii. Qui cæteris q; busdã destinatiq; sententiis quasi addicti & cõsociati sunt. Nonius.

Additus inimicus. Vir. libro sexto. Nec teucris addita lucis usquam aberit. Seruius.

Addita posita pro inimica. Ecce addita Iuno quis non existimet Vir. arbitrio suo nouū uerbum ibi uoluisse fabricare: sed non ita é nam q̄ ait. teucris addita Iuno usq; aberit. i. affixa & per hoc ifesta: hoc iam dixerat. Lu. libro decimo quarto. His uerbis si mihi nō precor fcier additus atq; adiget me: Non male sic ille ut dico me extéderat unus. Macro.

Addubianum danubium. Festus.

Adduco contraho. Vir. li. iii. geor. Vbi ignea uenis omnibus acta fitis miseros adduxerat artus. Seruius.

Adducere pro ducere. Vir. in. ix. Ocius adducto torquens hastile lacerto. Nonius.

Adducere intorquere rotare. Vir. li. ix. Ipe ter adducta circum caput egit habenas. Non.

Adducere ducere. Te. in heauto. Adducimus ad te tuam bacchidem. M. T. de senectute. Nullo imbri nullo frigore adduci ut capite cooperto sit. Nonius.

Addues addideris. Festus.

Adeo duas habet significatōes: nam cum prima acuta effertur idem significat quod accedo: cum dicimus adeo prætorem. cum autē secunda eo usq; non secundum quidem rationem. quia ad præpositio accusatiuis accōmodata est: sed uetusta quidem loquendi cōsuetudine. Festus.

Adeo multū Virgilius. æn. libro quarto. Nec me adeo fallit: & Terentius. in. eu. adolescentem adeo nobilem. Seruius.

Adeo ualde: georgicorum libro primo. Multa adeo melius gelida se nocte dedere. Seruius.

Adeo pro nimis uel satis: uel expletiua particula est: Terentius in eu. Nam me eius fratrem spero iam propemodū reppertsse adeo adolescentem adeo nobilem. Donatus.

Adeo pro ualde: ut Te. Iuuenem adeo nobilē. Significat etiam intantum sequente ut. Quintilianus. Nusq; adeo pro nobis solicita lex est: ut quod præstat extorqueat: poniturne adeo cum uno uerbo: ut idem. At cum protinus respondendū est omnia parari: possunt adeo ut paulominus promptis etiā nocere scripsisse. licuisset hoc etiam sic dicere adeo paulominus. idem efficit usqueadeo & usqueeo. Etiam per indicatiuum poni possunt: ut Ci. usqueeo illa q̄ dicēdo de iustitia putabat a uitæ consuetudine: & ciuitatum moribus abhorrebant. Laurentius.

Adesum consumptum: Sisenna: histo. iii. Hisdem temporibus aggerem duplici fossa ualloq; circundati frumēto adeso quod ex horreis in oppidum portatum est. Nonius.

Adexitā ætatem ad ultimam ætatem. Festus.

Adeste non solum absentibus dictum: sed ēt præsentibus. Te. in an. Fauete adeste: scilicet intenti estote. adeste animis: scilicet auxilio præbete: ut aduocatus adeste dicitur reo: & adeste causæ proprie dicuntur aduocati & amici. Idem in phor. Amicos aduocabo ad hæc rem qui assient mihi ne imparatus sim cum aduenerit. Donatus.

Adfatim a copia fatendi. siue abundāter. Te. Pro eo quod est ad laxitudinem. Festus.

Adfabre ad nunc intentionem habet. Au. ge.

Adfati ab affatu: Vel magis a græco αφατος ineffabili: Vnde corripitur fa. Festus.

Adfabrum fabrefactum. Festus.

Adfectare est pronum animum ad faciendū habere. Festus.

Adfectus lassus possessusq; morbo: ab eo q̄d est affici: Vnde affectus dicuntur per quos afficimur. Ter. in ecy. Quonammodo philomena mea nunc te offendam affectam.

Affines in agris uicini: siue consanguinitate iuncti. Festus.

Adfuturum esse: idest aduēturum. Ter. in eu. Credo iam illum adfuturum esse: ut illam a me eripiat. Vir. adfuit & nanesteus. adest proprie: idest adiuuat. Te. in phor. nihil aderat adiumenti. Donatus.

Adgregare ad gregem ducere. Festus.

Adgrectus apud Ennīū pro eo q̄d est aggressus poniturq̄d uerbū uenit a græco αγρεῖ quod significat αγεδαι. Festus.

Adgrectus a surgo & proficiscendo ex græco. unde & quasi noctis nigrum. Seruius.

Adhamare obliquare: tractum ab hamo. Ci. libro secundo. Qui enim seruis honorē adhamauerunt uix admittuntur ad eos: nec satis commodati multitudini possunt cē. No.

Adhæresco p adhæreo suo primitiuo accipitur. Laurentius.

Adhæsū a cohærēdo dixit. Lucius libro tertio: nam neq; pulueris interdum sentimus adhæsum: idem libro tertio. Tenue iocis nō potis est affligere adhæsum. Nonius.

Adilisius magnesiæ mons est: seu ut nonnulli uidetur boeriæ.

Adigere ad aliquem locum agere: Ter. in eun. nam & iā reuertere aut mox noctu te horsum adigent insomnia: hoc est ad urbem agent. Donatus.

Adima numidiæ fluuius est.

Adimantus proprium athenīensis uiri.

Adintegrare est unum in sacrificiis augere. Integrare enim & adintegrare minus factū est in statum redigere. Festus.

Adinurcis: intimus circus adinurcis uocat. ut Procilius aiebat: ab urceis q̄ is locus eēt inter singulos. Alii dicunt a murteto decli-

natum:quod ibi est sacellū etiam nunc mur
teræ ueneris. Varro.
Adipatus panis qui adipe conficitur. Ser.
Adipatum ueteres honeste pro pingui & suc
culento & opimo posuerunt. Ci. de orato.
Asciuerunt suis artibus opimū quoddā tāq
& adipatæ dictionis genus. No.
Adire quo aditus arduus difficilisq est. Tere.
in and. Aliquot me adierunt: quasi importu
ne interpellantes. & alibi. quid tibi uideturt
adeon ad eum. Do.
Aditiculum paruum aditum. Fe.
Adytum locus secretior templi.
Aditus interpellatio. Ter. in andri. aliquot me
adierunt ex te auditum esse q̄ aiebant. Vir.
in. x. Regē adit & regi memorat nomēq; ge
nusq; Li. li. xxvii. Cū pacē peto cū placo cū
adeo & cū appello meā. No.
Aditus ingressus. Vir. in. li. ix. Huc turbidus at
q; illuc lustrat equo muros: aditū q; p auia
quærit. M. T. de suppliciis. In ipso aditu atq;
opere portas. No.
Aditus rursū aduersus: Actius in medea: Tūc
Diomedes & cuius aditum expectant permi
xti usq; adhuc. M. T. ad Cæsarem iuniorem
li. primo: ut aut ad consules: aut ad te: aut ad
Brutū adissent: ni fraude ne essent quod cū
Antōio fuissent. No.
Adytum locus tēpli secretior. ad quem nulli
est aditus nisi sacerdoti: & est græce Ἄνοδος ii
gredior & a fine dicitur. Vir. li. ii. æne. isque
adytis hæc tristia dicta reportat: scribit aūt
per y græcum & per d simplex. Ser.
Adiutor dicitur potius q̄ iutor a uerbo iuuo
quis iutum & iuuatum facit. Inde iuuatio.
Adiugare adiūgere. Pla. in cri. mater est terra:
& parat aiam mater: adiugat uoluptatē. No.
Adiutaē pro adiuuat. Pac. in doloreste. Illum
quæro quæq; adiutaē. Affra. Inimicis hoc
obsecro igit agite & me adiuramini. N. M.
Adiutores dicuntur in re bona: in re aūt ma
la impulsores. Te. in adel. Postremo hodie i
psaltria istac eméda adiutor fuit: & adiutor
dicitur a nō iracente: a crimināte autem &
irato impulsor. Don.
Adiuro tunc dicitur cū nos aliq̄ fecisse nega
mus. Te. adiuraui t se nō posse apud nos. Pā
philo absente pdurare. Ser.
Adiungere alligare: optare: accommodare sy
nonyna. Te. in an. ut animū ad aliquod stu
dium adiungant. Dona.
Adlecti dicebantur apud Romanos: qui pro
pter inopiam senatorū ex equestri ordine i
senatorum sunt numero assumpti: nam pa
tres dicunt qui sunt patricii generis: cōscri
pti qui in senatu sunt scripti. Fe.
Adliuescit liuere incipit: hoc est liuidū fieri. F.
Adlicit est perducit aliquem in rē dictū a ue
bo licit. i. decipit: hinc descendit illicere: id ē
oblectare: id est frustrātem inducere. Fe.
Adlocutū mulieres ne aiūt cū eunt ad aliquē
locum cōsulendi causa. hinc quidā loquelā
dixerunt uerbum: quod in loquēdo afferi-
mus. Varro.
Adluuiōe: id dicitur: adiici quod ita paulatim
adiicitur: ut intelligere non possimus quan
tum quoq; momento temporis adiiciatur.
Paulus de acqui. re.
Admethas nympha secundum Hesiodū. oce
ani & tethyos. filia. Tor.
Admetus thessaliæ rex: cuius armenta. ix. an-
nis apollo pauit apud amphrysium fluuium
secundum. Ser.
Admitto pecco. Oui. primo meta. Quod ta-
mē admissum quæ sit uindicta docebo. Te.
in eu. unā hanc noxam mitte si aliam admi-
sero unquam occidito. Ser.
Admitto assūmo. Iuue. iam phas est admittes
uiros: dormitat adulter. Ser.
Admittere plus est q̄ facere. Teren. in adel. o
hæccine hæccine flagitia facere. hæc te ad-
mittere indigna genere nostro. Donatus.
Adminiculauī positum p audiui. Var. de lib.
ed u. Quod petisti ut eius educatiōis fieret
socius: quoad potui adminiculaui tuam uo
lūtatem scribendo. No.
Admissiuæ aues dicebātur ab auguribus quæ
consulentem iuberent. Fe.
Ammō ideret Assyrii deo soli: quem sum
mū maximūq; uenerantur: cuius nominis
interpretatio significat unus. unum ergo ut
potissimum adorant deum: sed subiungunt
eidem dei nomini ad argitem omnēq; pote
state: cūctaruq; rege his duobus attribuūt.
solē terramq; intelligentes. Macrobius.
Admōeo te illam rē & illius rei. Salu. iug. sed
quoniā tantu uiri nos tempus admonuit. P.
Admodum præmodū itensioné habēt in syl-
laba ad. Au. gel.
Admouere ē proprie saxum de loco mouere:
quo uerbo significatur minuere maximum
laborem in opere: cū amouere dicimus. Te.
in adel. Age tamē hinc amouebo eū & plus
est amouere q̄ abigere. Dona.
Admonere cōmonefacere. Tul. in uerrem de
signis. Retem admones. Policletum esse di-
cebant. Nonius.
Admonere percutere. Vir. æneī. x. Lucagus: ut
pronus pendens in uerbera telo: admonuit
biiugos. No. Marce.
Admoueo manum: idest appono manū amo
uere manum: idest remoueo. Lau.
Adnictat sæpe & leuiter oculo annuit. Neui.
in tarentila: alii adnictat: alii adnutat alium

amat:talium tenet.Fe.
Adnunciamus bona:obnunciamus mala:& ẽ auguris cũ aliquid mali ominis obſcœnum Te.in adel.Primus porro obnuncio. Dona.
Adnoſen aduerſarium hoſtem.Fe
Adoleo incendo.Vir. in buc.uerbenaſq; adole pingues.ſignificat etiam augeo.Ser.
Adoleſcit a græco ἀλοᾶσχω:ideſt accreſcit uenit unde fiunt adultus adoleſcens. Fe.
Adolere uerbum eſt ꝓprie ſacra reddẽtiũ qđ ſignificat uotis uel ſupplicatiõibus nũen au ctius facere:& eſt in hiſde macte eſto:& itel ligi debet ab eo qđ adoluit.i.creuit:& adul tũ qđ ẽ auctũ:& aucta ætate:aut aliqua cauſa magis factũ:ſolito ducere ꝓprietatẽ.Vir. æne.li.i.Cura pœnũ ſtruere & flãmis adolere pẽates:Idẽ.i vii.Adoletq; altaria tædis:& i buc.uerbeaſq; adole pigues & maſcula Thura qđ eſt adde:cumula.& geor.li.iiii.Pancauis pinguibus aræ.No.
Adolere exurere. Vir.in buc.uerbenaſq; adole pingues & maſcula thura.
Adolere augere:honorare:propiciare:& ẽ uer bũ facratũ:ut macte magis aucte.Vir.æneli.primo.Qninquaginta intus famulæ quibus ordine longo cura pœnũ ſtruere & flãmis adolere penates:& li.ſexto.Præterea caſtis adolet cum altaria tædis.No.
Adoleſco incendor. Vir.libro ſecũdo geor. pancæis adoleſcunt pinguibus aræ.Ser.
Adoleſco creſco. Vir.ſecũdo geor.At dũ pria nouis adoleſcit frondibus ætas.Ser.
Adoleſcere creſcere:unde adoleſcẽté dicit.Lucretius libro ſecundo. Deniq; adoleſcẽdi ſũmũ attigere cacumẽ.Laberius in ſororibus: laus: gloria noſe adoleſcit.No.
Adoleſcentiaris pro luxuriaris.Varro.Rite actum quidem ut faciat cenſeo.quoniã tu quo qđ adhuc adoleſcentiaris.No.
Adoleſcenturire.laberius: Incipio adoleſcenturire:& neſcio quid nugas facere.No.
Adolẽdi.Ser.moderator obſequi cui cura uel adolendi penates uel ſtruendi pœnũ & domeſticoꝝ actuũ regendi miniſtros. admo uet dominum familiam pro ſoliditate animi moris epulatam.Macro.
Adoleſcentior te ſum:ideſt minor natu te ſũ ita iunior:ideſt minoris ætatis:uidelicet ſupero te paruitate ætatis.Lau.
Adoni ab apro poetæ tradunt interemptum hyemis imaigné in hoc aiali fingentes.q; ap hiſpidis gaudet locis hũectis & lutoſis:prui naq; contentus:ꝓpriq; hyemali fluctu paſcitur:ideſt eodem ergo hyems ueluti uulnus ẽ Solis:quæ & lucem nobis innuit coloyé: qđ uitrunq; animantibus accidit. Macrobius.
Adiuuare iniuriam eſt ultioné ob iniuriã face re. Liuius. li.i. Adiuuarent ſuas quoq; ueteres iniuriam ultum irent.
Aclides iacula breuia ſine mucrone dicunt.
Adicialis uel adipalis cœna:lautiſſima erat ſeptem epulonum.Ma.
Adonis cinaræ & myrrhæ filiæ filius dilectus a Venere: & interemptus ab apro. Tor.
Adoptiones etiam faciunt filiiſfamilias nõ ſolũ natura:quod adoptiõis nomẽ eſt qđ generale :In duas aũt ſpecies diuiditur: quarũ altera adoptio ſimiliter dicitur:altera arrogatio:adoptãtur filiiſfamilias. Arrogant qui ſuis iuris ſunt. Modeſtinus de adoptione.
Adoptio enim generalis duobus modis fit. principis auctoritate:aut magiſtratus ſpio.
Adoptamus eos qui ſui iuris ſunt:quæ ſpecies adoptionis dicit arrogatio: quia & is qui adoptat rogatur:ideſt interrogatur an uelit eum qđ adoptaturus ſit iuſtum ſibi filium eſſe:& is qui adoptatur interrogatur an id ſi eri patiatur.Imperio magiſtratus adoptãus eos qui in poteſtate parentum ſunt ſiue primum gradum liberorũ obtineant : qualis ẽ filius filiaſiue inferiorem: qualis:eſt nepos neptis:pronepos proneptis.Caius.
Adoptati cum in alienam familiam atq; liberorum loco extranei ſumuntur:aut per prætoré fit aut per populum.quod per prætoré fit adoptatio dicitur. quod per populum arrogatio.Adoptãtur aũt a parẽte in cuius poteſtate ſunt tertia mancipatiõe.in iure cedũ tur atq; ab eo adoptat apud eum apud qué legis actio eſt uindicantur.Aulus.ge.
Adoptiuus ex adoptato filio natus.Feſtus.
Ador frumenti genus quod epulis etiam immolatiõibus ſacris putatur pium:unde & adorare propiciare religiones poteſt dictum uideri.Varro de re ruſtica.li ꝓio ſ loco hũc do:ſed far adoreum potius ſerunt q̃ triticũ Vir.li. vii.Et adorea liba per herbam ſubiciunt.No.
Admiſſarius equi ſ qui admiſcetur ad cõcubitum equarum.
Ador farris genus:edor quondam apellatum ab edẽdo: uel quod aduratur ut fiat toſtum unde in ſacrificio mola ſalſa efficitur.Fe.
Adorare apud antiquos ſignificat agere. ũde & legati oratores dicuntur:quia mãdati populi agunt.Feſtus.
Adoreum quoq; dictum ab eo putat q̃ cibi adora:ideſt principium ſit far.No.
Adorea laus bellica.q; uictores a uictis adorẽtur.Acron.
Adoriam laudem dicebant gloriam & glorioſum putabant eſſe qui ſacris copia abundabat.Feſtus . Plinius autem gloriam deniq; ipſam a farris honore adoreũ appellabãt .

Adorare ab oro:quod eſt ore precor compo-
nitur.Supplicare a plico: q genu poplitem
que aut ceruicem plicamus.illud ſine uoce
fit:non tamen ſine plicatione genuum. hoc
ſine plicatiõe genuum & geſtu corporis.nõ
ſine ore & uoce.Supplicare tãtũ homini da
tur:nos quoq; muta adoramus ut imagines
ſanctorum:tũ etiam crucis quam ſapientes
adorant.ſtulti uero orant:quibus ſupplica-
re non dicimur. Laurẽtius.

Adorior ex inſidiis repente ſuado dictum ab
eo q corpora aggredientium exurgant ſubi
to atq; ſcreſcãt.Adortus aggreſſus oĩa hæc
ex tranquillitate maris dicta ſunt.metapho
ricos aggredimur de longinquo.Adorimur
ex inſidiis de ꝓximo , nam adoriri eſt quaſi
ad aliquem oriri: id eſt exurgere. & aggredi
dicit quis quaſi rem arduam & incongruã.
Virg.Talibus aggredit uẽẽré ſat.dictis.Do.

Adoreus magneſiæ mõs ſeu boetiæ.

Adprimus Liuius Andronicus in odiſſea di
cit hoc uerſu Idemq; uir ſũmus ad príus pa
troclus ideſt longe primus.Au.ge.

Adpromiſſor eſt qui quod ſuo nomine pro-
miſit:idem pro altero promittit.Fe.

Adquo ,p quantum.Affra. ꝓmo.ut ſcire poſ-
ſis adquo re expedias loqui.Idẽ in priuigno
Ni tamen amarem talẽ te merito patré mi-
ratus eſſem adquo liceret.Nonius.

Adraſtus rex argiuoꝝ: Talaonis ex Euronõia
natus ita dictus ſecundum Platonem in cra
tylo q rem thebanam non confeciſſet ab a
ſine & Δραω facio.Hõerus.dicit Percoſii fi
lium fratrem Amphii.Tort.

Adræmon thoantis pater ſecundum. Home.

Adria maſcu.gene.ꝓ mari.Hora.li.iii.car.Du
xi inquieti turbidus adriæ.Acron.

Adria urbs quæ mari nomẽ dedit.& i maſcu.
gene.ꝓ mari ponit. Inde adrianus. adriẽſis .

Adriaticũ mare longiſſimus ſinus eſt & a de-
xtris intrantibus portuoſus plurimum a ſi-
niſtris autem non ſic.

Adriaticus adriacus.T.

Adrumauit rumorem fecit:ſiue commurmu
ratus eſt:quod quidam a rumine parte gut
turis dictum putant.Feſtus.

Ad ſe redire dicitur qui animum recipit & ſe-
dem mentis.Te.in an.ſed ſine paululum ad
me redeã. Virgi.Victus ad ſe redit & hoc de
corpore dixit. ad ſe autem redit qui amens
eſſe deſiſtit.Dona.

Adferere manũ eſt admouere: quo modo ea
quoq; in terram dimittuntur ſeri dicuntur
unde & ſeræ appellantur q pro foribus ad-
motæ oppounturꝰ defixæ poſtibus: quem-
admodũ ea quæ terræ inſeruntur.Fe.

Ad ſæculo pro ad ſæculũ datiuus pro accẽſati
uo Pla.ſi truculẽto:qa tu ueſtimẽto & cibo
alais rbus curas.M.Tul.de repli.iiii.Hæc nõ
mulieribus præfectus reponatur qui apud
græ.creari ſolet. Sed fit cenſor q uiros doce
at moderari uxoribus. Salu.in Catili.bello.
breui ſpacio legiones numero hominum ex
pleuerat cũ initio:cũ amplius duobus mili
tibus habuiſſet. Te.Facitis ita ut uobis pla
cet.Idẽ in andr.Interea mulier quædã abhic
triennĩũ ex andro cõmigrauit huic uicinæ
Var.de ui.pa:li.iiii.Tanto porro inuaſit cu
piditas bonorum præliiſq; ut nihil cæſam
ruere dummodo magiſtratum adipiſcantur
exoptent.No.

Adſiduus dicitur qui in ea re:quam frequen-
ter agit quaſi cõſediſſe uideatur:Alii aſſidu
um locupletẽ.quaſi multorũ aſſium dictũ
putant.Alii eum qui ſumptu proprio mili-
tabat ab aſſedendo uocatum exiſtimarunt.
Feſtus.

Adſidelæ menſæ uocantur ad quas ſedentes
flamines ſacra faciunt.Fe.

Adſipere & præſipere dicebant antiqui a ſapi
endo ſicut modo dicimus ab æquo iniquũ
a quærendo inquirere.Fe.

Adſciſcere eſt adiungere uel adſumere.Fe.

Adſcripti dicebantur qui in colonias nomina
dediſſent ut eſſent coloni.Fe.

Adſcripticii ueluti quidam ſcripti dicebantur
qui ſupplendis legionibus adſcribebantur
Hos etiam accenſos dicebant:q ad legionũ
cenſum eſſent adſcripti :quidam uelatos qa
ueſtiti inermes ſequebantur exercitum. Nõ
nulli ſerentarios:qui de fũdis lapidibus præ
liaturi ea modo ferrent quæ in hoſtes iace-
rent. Alii rorarios q. ad genus hominum an
teq acies coirent in modum rorantis tem-
peſtatis dimicarent.Fe.

Adſum tria ſignificat, unum naturaliter. duo
per quendam flexum & deriuationem. pri-
mum ſignificat præſens ſum cum ablatiuo
& in:ut in pauli pugna non affuerat Cicero
Aut cum datiuo:ut idẽ in philippicis omni
bus his pugnis Dolobella affuit.Secundum
eſt fauere in iudicio.uel in ꝑfidio eſſe.Quin
tilianus.Dexterq; ac uolens adſit. Tertium
eſt aduenio:uel præſens ero: ut Virgi. Huc
ades o Galathea:ideſt huc ueni. Cice. gbus
quidem canis tu etiam Brute præſto fuiſti:
& pro Murena.multis præſto fuit.& ad He
rennium.hirundines æſtiuo tempore præ-
ſto ſunt hoc uero ultimum pro compareo
dici ſolet & præſento.Lau.

Ad ſummum & ad ſummam differũt. nam il
lud ad numerum refertur:ut Cice.pro Mi-
lone.unus aut ad ſummum duo inuenti ſũt
Ad ſummam uel in ſummam.i. ſummatim

ut Quin. Insunia non recedo Ci.ad summā ne agam de singulis qđ. Quint. per aduerbiū semel. pſert ut deniq; ut semel finiam. i. in ſumā quod ſignificat irreuocabiliter: qa quod ſemel tantum fit id non habet regreſſum. ut Vir. Humum ſemel ore momordit. quod interdū dicit breuiter. qđ idē Quint. Breuiter tamē lōge crudelitas explicāda ſcæuicia eſt. Lau.

Adtegrare uinum in ſacrificiis augere. Integrare enim & adtegrare minus factum eſt i ſtatum redigere. Fe.

Adteſtata dicebantur fulgura quæ iterato fiebant. Feſtus.

Adtibernalis habitator continuæ tabernæ qa fuiſſe genus domicilii. antiquiſſimū Romanis teſtimonio ſunt exteræ gentes quæ adhuc tabulatis habitant ædificiis: ū de etiam tecta caſtrenſia ḡus pellibus contegantur tabernacula dicuntur. Fe.

Adtrictum & trictum ex græco deſcendit qa illi ueſtem tritam τριβονον appellant. Fe.

Addues addideris. Fe.

Aduatici populi ſunt gallici: de q̄bus Cæſar i commentariis ſcribit. dicuntur autem galli cedoni.

Adua fluuius eſt i liguria. Stra.

Adualua eſt mons pars alpium adetuatios nō longe a fontibus rhodani: ex quo monte in ſeptentrione Rhenus excurrit ex alia parte fluit aduas ad interiorem galliam: lacum implens larium. Stra.

Aduocaſſe. p. puocaſſe. Lucil. lib. xxix.

Amico hodie cum improbo audiuimus Lucilio aduocaſſe. No.

Aduerto oculos mētemue: aliquo oculos mē temue conuerto.

Aduerſus oppoſitus oppoſito pectore atque obiecto.

Auerſus terga oſtendens. ut Cice. Auerſus & aduerſus impudicus es. Lau.

Aduenire uenire. Cecilius in plotio. ædepol ſenectus & ſi nihil aliud mali apportes tecū eum aduenis unum id fat eſt. No.

Aduenire incipere. Plau. in amphi. Quæſo ad uenienti morbo in te. No.

Aduerſus præpoſitio & ptiçipium eſſe poteſt ab eo quod eſt aduerto: & erga te aduerſum te: & penes te fuiſſe gratum. Do.

Aduētus ꝓprie expectati neceſſariorumq; dicitur. Teren. in eu. aduentum gratulanſ me um: & hic ponit accuſatiuum pro datiuo: id eſt aduentui gratulantur. Do.

Aduatici belgarum populi regni eburonum nunc leodienſium finitimi ac neruiis nunc tornacenſibus ꝓximi habebant amplum & i altiſſimis rupibus oppidū. forte nūc é oppidū appellatū be amūth. uicinū thuduino i finibus hānoniæ. hos ex alluſiōe uocabuli cōplures credūt eſſe eos qui donacum atre bathenſis diocesis oppidū nō lōge a cameraco urbe diſtās ſcolūt hi aduatici & cibris theutōsq; ꝓgnati erāt q trāſmēāni fuerūt ſed magis cōiectura eſt aduaticos fuiſſe eos qui hodie gallicam brabantiam ubi oppidū niuella eſt partemque hannoniæ circa cāmeracenſis diocesis finitimaque his loca extra francorum regnum in habitant: ubi locus quidam in uici formam redactus eſt ſere deſertus cuius nomen gallica lingua uetuſtatis alludit: & monumenta adhuc quædam præclara uetuſtatis uiſuntur.

Aduas duſius celtarū ꝓfus eſt fluuius oritur circa mōtē iura in agro de riuulua fācti. Benedicti ſequāos ab heluetiis diuidēte lapſuſque p agrū burgūdiæ mōtem bellicardū in ſulā ac claraualle caſtella pluſtrac urbē biſcū tinā nūc frenſecat. dehinc dolā oppidū præterfluēs circa Vriedunū caſtrū nō lōge a cabiloneſi urbe arari fluuio cui nūc Sagona nomē ē: miſcetus. & dubius nunc uocaſ ad ſeqnos prorſus pertinens.

Adoptionis nomē eſt qđ generale in duas autem ſpecies diuiditur quarū altera adoptatio ſimiliter diuiditur altera arrogatio adoptatur filius familias. arrogantur qui ſui iuris ſunt: Modeſtinus libro primo de ſtatu hominum uulgo concepti dicuntur qui patrem demonſtrare non poſſunt uel qui poſſunt qđ ſed eum habent quem habere non licet q & ſpurii appellātur. Sergius grammaticus qui ex muliere non nupta ortus: per ignominiam obiectum eſt fabinis. Sabini namq; pudendas mulieres ſpurias appellāt.

Adria mare magnum ſeceſſu littorū acceptū & uaſte quidem in latitudinem patens: qua penetrat tamen uaſtius illyricis uſq; tergeſtum, cætera gallicis italiſq; gentibus cingūtur. Pom.

Adriaticū mare dictum etiam illyricum.

Adpedes ex menſa ſeruorū qui adpedes diſcumbuntur ſupra hoc apertum: eſt eo diſticho cū Omnia retro pueris obſonia tradas Cur nō mēſa tibi ponitur a pedibus.

Aduentus aduenti: ornatus ornati: tumultus tumulti: ſi atus ſi atiſ apd ueteres dicebat.

Aduenientes ꝓ cū aduenīſſem: quia lingua latina deficit hac declinatione. Vir. Ipſe nemus linquens patriū. Ter. in phor. offendi aduenientes. Do.

Adduar fluuius eſt ex elia duella mōte. diuerſæ partis qua rhenus ad interiorē galliā fluit intrans lacum larium iuxta Comum: de

hinc in padum fluit.

Aduersus aut contrarius significat: aut quod erga.Fe.

Aduelitatio iactatio quædam uerborum figurata ab hastis uelitaribus.uelites dicũtur ex peditimilites quasi uolantes.Fe.

Aduersor tibi notum est.Aduersor te ẽ quo tiens ab aliqua re quam detestamur uultũ auertimus.Vir.dii talem terris auertite pestem.Auersari abominari:& ex odio uultũ auertere est.Lau.

Aduerbia in im interdum nihil differunt. ut priuati priuate:separati separate: quis hæc posteriora reperiuntur idẽ ꝓperatim ꝓpanter:dissimulati dissimulãter:uberti copiose. affati:abũde.raptim festinanter.cursim currendo.differunt tamen hæc generaliter signat omnia simul quæ sub genere sunt amplectendo:gradatim uero ꝑ singula genera seu species quæ genera uocamus.Vir.Generati discite cultus.Sũmati similiter ꝑ singulas summas.Ité generati ꝑ unũ genus ut Cicero.ifinitũ mihi uidet id dicere in quo aliqd generati quærit. Viriti ꝑ singula capita uirorũ:uel de uno ut Curtius Siquis uiritim dimicare uelle.Noiatim ꝑ noia singulorũ: de uno ẽt ut Brutus noiatim Ciceroné icla mauit.Mẽbratim ꝑ mẽbra.Cesim ꝑ incisiones gladii. Punctí ꝑ punctiões ifixione?que gladii:siue incidẽdo & pungendo. Strictim stringẽdo singula uel certũ aliqd Carpti hic & hinc decerpẽdo. Tractim trahẽdo nõ iter rupẽdo serie.Certati:gregati:turmati.paulati ꝑ diuersa sui generis:dõestificati:uicatim: regionatim:oppidatim:municipati:puincatim per uaria sui generis.Lau.

Aduentare est proximum iam esse ueniendo uentitare est frequẽter uenire.Lau.

Aduena est quem græci ωροσήλυτον apellant.Fe.

Adiugare adiungere.Plau.in chryse mater est terra quæ parit corpus aia mater adiugat uolũtatem.Noni us.

Adulari ẽ cõpositũ ex accedẽdo & alludendo. Festus.

Adulter & adultera dicuntur.q & ille ad alteram & hæc adulterum se conferunt. Festus.

Adulterina signa dicũt alienis ãnulis facta. F.

Adulatio ꝑprie ẽ blãdimẽtũ canũ:quod & ad hõines tractũ ẽ cõsuetudine.M.Tul.de offi. li.i. Cauẽdũ ẽ ne assẽtatoribus patefaciamus aures:neue adulari nos finamus. Actius in ꝓmetheo sublime uolãt pennata cauda ue strũ adulant sãguinem.No.

Adulteritionem ꝑ adulterio: Laberius in primo.Quẽ sigs legere uoluerit ibi inuenerit & fidẽ nostrã sua diligentia adiuuabit. No.

Adulteriũ est qd in nuptã cõmittitur. Ser.

Adulteritas ꝑ adulterio: Laberius ẽt munus qd scriptitauit oppido quã uerba finxit pliccenter.nã & mendimonium dicit & mechimoniũ & adulteritionẽ alduleritatem pro adulterio. & depudicauit pro stupratuit & abluuium pro diluuio.Aulus gellius.

Adulari a græco Δοῦλοσ.i.seruus.nam seruile est.

Adultus ab adolesco passionem nõ significat est qui excreuit.Lau.

Adulterarũ poena uide in dictione anabatim.

Adulterium cõmittitur in nupta propter partũ ex altero cõceptũ cõposito noie. Stupratũ uero in uirgine uiduaue cõmittit.uerũ lege iulia hæc recte promiscue appellãtur. Nam omne adulteriũ est stuprum:nõ econtra qa ego ita sentio stuprum esse coitum lege uetitum.Quod duplex ẽ.unum est cũ nupta uel cũ puero uel cũ cõsãguinei:saut cũ sãctimõialibus.q̃q̃ hæc duo posteriora potius appellemus incestũ.alterum cũ uis afferatur:ude lex statuit pœnas stuproratoribus masculorum.Lau.

Adumen fluuius haud lõge a Roma.

Adunguem ad perfectiõem & perfecte. Hori. ser.Fonteius adunguem factus homo.

Adũcitas uncũ.Ci. de natura de.ptí ũguiũ tenacitate arripiũt:ptim aduncitate rostrorũ.

Adunuũ nullo excepto.Vir.li.quinto.Iupiter omnipotens si nõdum exosus adunum.Ser.

Aduorsum contra significat.Ter.in adel.neq; seruulorũ q̃q̃ qui aduorsum ierant. Plau.in asinaria.quæ illa præda est ibi aduorsum:at que electabo quicquid est.No.

Aduorsum rursum apud significat Titinnius i gemina. Mulier quædã aduorsum illũ res suas cõquæriẽ.Ter.in.an. Et id gratũ fuisse aduorsum te habeo gratiã.Ennius in thelepho.Ter.ipsum hoc oportet ꝑsiteri & ploqui aduorsum illã mihi.Affranius.Excæpta de uita ac morte domini fabulauere aduorsum fratrẽ illius ac dominum suum.Pla.in au.Ego ne ut te aduorsum mentiar mater mea.M.Tul.de finibus.Hæc uero pietas aduorsum deos ne qua ista gratia debeatur sine expiatione mature ꝛtelligi potest.No.

Aduorsem aduersarium hostem.Fe.

Aduocatus & patrõus differũt.illã gnerealius nomẽ ẽ.Nã qcũq; alteri adest i cã officii gratia aduocatus appellat:ẽt si nihil dicat:necg agat:sed tãtũ patus defẽdere.ut Terẽ. Volohic adeẽ nobis aduocatos i turba hac.patronus uero ẽ:q cãm agit accusatí nõ accusantis.ut Quiti. Accusator dat restẽ patrõus exeo refellit.ide accusator patrõus ẽ:sed citra accusationẽ patrõus dr:ut idẽ. Attamẽ alter

eādi ꝑstātia metuerūt nomē patronoꝝ. Patrōus ēt dicit respectu liberti. Litigator uero dicit cliens q̄ est sub tutela alicuius & pene famulus: qles sunt libertini ꝑ patronū. pa trociari tā uerbo q̄ facto est ibecillioré ꝓte gere: a quo sit patrocinium. Lau.

Aduocatos accipere debemus oēs oio qui causis agendis quoquo studio operantur: nō tamen qui pro tactu non affuturi causis accipe q̄ solent aduocatoꝝ numero erūt. Vl.

Ad uotum aliq̄ hēre & ex sentētia: licet hoc uideat rōnis ēē: illud uero cuiusdā affectus: eiusdem tamē fere significatōis ueniunt: ut Quī. Hēine uxorē ex aī tui sentētia. & alibi & ad oē uotū fluēte fortūa lasciuit ociū. La.

Aeea īsula Circes: quī nūc circeus mōs dicit.

Ae genitiui singularis in as faciebant. ut Liui. in odysſea. Idē nā diua mōetas. docuit ſilā. Pluraliter dici debet paterfamiliaꝝ: paterfamilias in singulari cōſuetudo comprobauit quod iucundius erat: q̄ pluralem numeꝝ: non recipit. ſicut tribunus uel tribuniplæbis: præfectus uel præfecti alæ. Ser.

Aduſa epiri flu. eſt a quibus dameas appellatū apolloniæ propinquus.

Aeas flu. epiri. dyrachium præterfluēs ex macedonia.

Aeacus Iouis ex europa filius ſecundum. Ser. ſecundum Sænecam & Ouidi. ex ægina.

Aeacides ꝑ Achille patronomycū ab auo alius rex epiri Pyrrhi pater ſecūdum Iuſti. vii.

Aedes in plurali ꝑ domo: & cum adiectiōe ꝑ templo. In singulari etiam ꝑ tēplo cū adiectione ut ædes Iouis ædes deorum. ædes ſacras. Ité ꝑ tēplo dicēus duas uel tres ædes ſacras ꝑ domo uero binas ternaſue ædes. Ser.

Aduſq; & abuſq; magis conſuetudine quā rōne. ad enim actō coniungitur. non præpoſitioni necq; aduerbio: ut Plinius: Aduſq; tra iani imperatoris uenit ætatem.

Aediles curules q̄ ex patribus creati ſella curuli uehebāt. Aediles plebis hoc múus hébāt ludos iſtruere ſua ipēſa: quibuſue ſpectaculis fiérēt. & ut ſua q̄ſq; ædilis factus ipēſa ꝑ mō patrimōii ac dignitatis ſuæ celebrādos curaret. Ité ut cloacæ publicæ & aquæ ductus cæteraq; ædificia lauta: mūda ītegraq; & expedita ſeruarent. Ité qcqd uicioſum ꝑ ſincero: malū ꝑ bono: fractū ꝑ ītegro uenīſet: ædilis edicto redhibeat: & meſuras & pōdera iuſta curabāt: in æſculētis & poculētis uēdēdis. Quattuor ludis ꝑerant megalenſibus: q̄ ſunt magnis diis cōſecrati funebres: q̄ ad detinendū populū ſunt iſtituti dū pōpa fūeri decreta ad honorē primitiū uiri pleps inſtruit. Alii ludi minores ædilibus plebis erant additi.

Aedilis ſitio dictus ē magiſtratus: q̄a ædiū nō tātū facraꝝ ſed ēt priuataꝝ curā gerebant poſtea hoc nomen ēt ad magiſtratus trāſlatū ē. dictus. ē. n. ædilis q̄ facilis ad eū plæbis aditus erat. Sed & ædilitas dicebatur eadem dignitas ſicut pōtificatus magiſtratus. Fe.

Aediles q̄ ædes ſacras & priuatas procurarūt. Varro.

Aedilis quoq; a ſacris ædibus dicti. quibus curandis præpoſiti erant. Lau.

Aediles duo ex plebe conſtituti ſunt: atq; ita appellati qui ædibus præeſſent in q̄bus oſa ſcita ſua plebs deferebat. Pom.

Aedis Var. ſcripſit i li. ifagogio ad. Pōpeiū Nō oēs ædes ſacras tépli ēē: ac ne ædē q̄dem ueſtæ tēplū ēē. Hora. tamen inqt. Ire deiectum monumēta regis tēplaq; ueſtæ. ſed licentia poetica eſt. Ci. tamē de natura deoꝝ ait. In īſinibus ꝑphanaꝝ ædiū ne ſacras accipeus.

Aedis domicilium in ædito poſitū ſimplex atque unius aditus ſiue q̄ in ea æuū degat q̄ græce οἴκων uocāt. Itaq; ædificare cū ſit proprie ædem facere: ponit tamen katachriſticos in omni genere conſtructionis. Fe.

Aeditimus latinū eſt ſicut finitimus & legitimus. dicitur nūc adituus cōiectitia uſurpatione Varro. Aeditimū magiſtrū ædituū appellari cenſet. ſicut clauſtritimū q̄ clauſæ ianuæ præeſt. ide ædituor. i. ædē tueor: & ædituentes. Lau.

Aedituus dicit q ædē, ſeruat: quaſi ædis ītius uel ab æde tuenda, dicitur. Fuit enī olim in genti honore. ut Virg. viii. fiduſq; ad limina cuſtos. Illic enim æpulabātur & diuos colebāt: Cēſus ēt oēs illic ſeruabāt: q̄d eriā Plau. in aſinaria docet inducens ſauriā ſeruū attrienſem in tota familia plurimum poſſe.

Aedituus ædis tutor: id eſt curā gerens. Fe.

Aeditimus ædis intimus. Fe.

Aedituor. i. ædem tueor. Pom. ædituor q poſt q̄ ibi appareo: atq; aedituor in templo: necq; mortalis necq; mortaliū qcq̄ inferius ē. No.

Aeditui appellati ſunt ab ædibus ſacris quas tuentur. Lau.

Aeditus. i. altus & fortis Hora. prio ſer. Viribus aeditior cedebat ut ī grege taurus. ide dicit ædes ædituꝝ ꝑ loco alto dicēus: ſed caret diphthōgo quoniam ab ē præpoſitione naſcitur & do.

Aedificare magis ad domū hominū ſpectat q̄ deoꝝ. Interdū ad naues: ut Ci. Qui cū maxias ædificaſſet iſtruxiſſetq; claſſes. Spectat ēt ad eū cui dōus ædificat ut idē. Cice. Qui cum ædificaſſet in ꝑpalatio plenam dignitatis domum. Lau.

Aedificare cum ſit ꝑprie ædem facere. ponit tamen in omni genere cōſtructionis. Fe.

Aedificii appellatiõe aut supficiem significa mus aut solum quandoq; cui ædificium superpositu est. Tul.

Aedis pro nomiatiuo singulari. Var. de ui. pa. li. primo. Hæc ædis quæ nũc é multis ánis q̃ facta sit in quæ oía regis tẽporibus. No.

Aedificandi manifesta significatio est.

Aes alienum quod aliis debemus: suum quod alii nobis debent. Ser.

Aes quære in littera. E.

Aesculus in littera. E.

Aedificia q̃dé urbana p̃dia appellãus cæteraq; etiã si in uilla ædificia sint æquæ seruitutes urbanoq; p̃dioq; cõstituí possiunt. Ideo aut hæ seruitutes prædioq; appellantur quoniam sine p̃diis constituí non possiunt. Nemo enim seruituté põt acqrere uel urbãi uel rustici p̃dii nisi qui habet prædiũ: nec q̃q̃ deberet nisi qui habet prædium. Vlpi.

Aedium appellatione omnes species ædificii continentur. Pau.

Aedonus mõs thraciæ secũdum Hero. Luca. ædon dixit ædonis ogygio. Tor.

Ae syllabam antiqui græca consuetudine per ai scribebant. ut aulai musai. Fe.

Aegæ urbs macedoniæ a capris dicta a carão quodam. Tor.

Aegeus Athenienſis rex pater Theſei qué ex Aethra filia Pitthei regis troexẽi suſcæpit: In de ex Medea medũ: q̃ í mare ſe ꝓcipitauit cui nomen dedit. Inde ægides Theſeus. Tor.

Aegeũ mare ab Aegæo. alias a ſcopulo ſter te nedũ & chiũ capræ effigiem reddente. Tor.

Aegæon gigas q̃dam: terrigena interprætatus cœlicolæ briariea uocant. Tor.

Aegeptinos æthiopes. Fe.

Aegæũ mare appellaſ q̃ crebræ in eo ſunt in ſuláe ut ꝓcul aſpiciẽtibus ſpés capraꝝ uideanť. ſiue q̃ í eo ægæ amazonũ regia pierit. ſiue q̃ í eo Aegeus Theſei pr̃ ꝓcipitauit ſe. Fe.

Aegrũ ex græco αἰγός. a quibuſdam putaťa uoce doloris appellari qd eſt αἰ αἰ. Feſtus.

Aegeria nympha aricini nemoris uxor numæ Pompilii ob cuius mortem flendo in fonte uerſa eſt ſecundum Ouid. xv. Tor.

Aegialus litus. ita & achaia primũ dicta é ſecũdum Pli. propter urbes in littore diſpoſitas.

Aegialia adraſti filia uxor Diõedis ſcdm. Ho.

Aegia aſopi regis Boetiæ filia í ſpé ignis a Ioue grauida facta. Inde natus æacus & rhadamthus: unde ænopia iſula ægina dicta é. T.

Aegira urbs argiuorum. uel ſecundum. Plinium littoralis achaiæ. Tor.

Aegyptus appellata eſt atria olim. poſtea ab. Aegypto danai fratre. Strabo.

Aegyptus regio aphricæ. Tor.

Aegis clypeus Mineruæ. Hora. li. car. centro ſonantem palladis ægida.

Aegis mũimẽtũ pectoris æreũ cũ gorgõis capite. & í pectore nũinis ægis hoís lorica dr̃ ſcdm Ser. viii & a capra dr̃: qa de corio eius fiebat. & ideo mierua hẽre gorgõ í pectore dr̃ qa prudentia ſua q̃ſi alios ſaxeos reddit.

Agiroeſſa urbs in acaia aſiæ.

Aegiſthus thyeſtis filius ex pelopeia filia: cum qua ré habuit monitus oraculo ex ea naſciturũ; q̃ ſe ulciſceret. Interfecit. n. atreũ & aga mẽnoné. is expoſitus a matre ob pudorẽ a capris nutritus nomen accæpit Aegiſthus.

Aegos fluuius thraciæ in quẽ ſaxũ de ſole cecidit ad hæc hoſtia lyſander athẽienſiũ claſſem cæpit. unde in ſeruitutem redacti ſunt.

Aegon paſtor. Tor.

Aegoceros capricornus. Tor.

Aegos fluuius eſt í cherſonneſſo nauſragio at ticæ claſſis inſignis: cui proximus ſextos eſt abydo oppoſito.

Aegle nympha ſolis ex neærea filia. Tor.

Aegloga. Tortelius.

Aegrippa q̃ pedibus ãte emiſſis naſcebať q̃ ꝑtus difficillius ægerriuſq; hẽtur. hi Aegrippæ appellati. Cuius piculi uitãdi cã aræ ſtatuæ cõſtitutæ ſunt R̃æ duabus carmẽtis: q̃rũ poſtuerta una noíata é: ꝑa altera a recti puerſiq; ꝑtus poteſtate & nomine. Au. gel.

Aegritudo moleſtiã ſolicitudinem angorem propter ſolicitudinem corpoꝝ ægrotorum ægritudinem nominauerunt. Ci. T.

Aegritudo eſt animi aduerſante ratione contractio. Ci. tuſcu.

Aegritudo é opinio recẽs mali ꝑſentis in quo demitti cõtrahiq; aío rectũ eẽ uideť. Ci. tuſ.

Aegritudini ſubiiciunť inuidentia æmulatio obtrectatio miſericordia angor luctus mœror ærũna dolor lamentatio ſolicitudo moleſtia afflictatio deſperatio. Ci. tuſculanarũ.

Aegrotatio ut ægrotatio in corpore ſit. ægritudo in animo. Ci. tuſculanarum.

Aegrotatio q̃d autem in corpore eſt morbus aegrotatio. & uitium ſic in animo appellare morbũ totius corporis corruptionem.

Aegrotatione morbũ cũ imbecillitate uitiũ cũ ꝑte corporis ſe intereſſe diſſidentes: ex qua prauitas mẽbrorũ diſtortio deformitas. Ci.

Aelia urbs calabriæ. unde ælianus. Tor.

Aello diuiſis ſyllabis una ex harpyiis. Tor.

Aelcus in marmoribus reperitur. Tor.

Aelius hadrianus. Tortelius.

Aemidum timidum. Feſtus.

Aemiliã genté appellatã dicũt a mamerco Pythagoræ philoſophi filio: cui ꝑ unicã huãnitate cognomen fuerit æmilios. alii q̃ ab aſcãio q̃ habuerit filios iuliũ & æmiliõ. F.

Aemilius apud græcos aſpiratur: & ab æma

dicitur apud nostros sine aspiratione.Fe.
Aemiliáus nec mirę ſi ex cognoibus nata ſůt noia:cũ contra cognõina ex ppriis sint tracta nostibus:ut ab æmilio æmilianus.& a Seruio seruianus.
Aemulatio imitatio uirtutis accipitur:& prouicio & est ægritudo ſi eo quod concupierit alius ponatur ipse careat.Ci.
Aemilas ātiq & euiternus dicebãt ut Varro ſi pseudulo.Per æuiternam hominum domũ tellurem prope gradior.Pri.
Aemus mõs thraciæ maxius a fge ũq.iii.fluui alas auras & tibiſus ſi iſtum cadůt ſcãm.He.
Aemulum uas ex ære paruũ.Fe.
Aemulus est inuidus.Vir.li.v.Aemula nec dũ temporibus geminis gaudebat sparſa fenestus & li.vi.æmulus excæptũ triton. Noni.
Aemulus est ſectator uel imitator. Mar. Tul. p.M.marcello illo æmulo atq; ſcitatore ſtudioꝝ meoꝝ ac laboꝝ:Salu.hiſto .li.iii. Sed Pompeius sermone fautoꝝ ſimilem ſe fore credẽs Alexãdro regi:facta cõſultaq; eius q dẽ æmulatus erat.Vir.li.x.Spemq; meã patriæ quæ nunc ſubit æmula laudi.No.
Aemulus ſimilitudinẽ uitæ uel iſtituti ſeqns. M.T.de re.p.li.i.q.n. iudicat ſite optius doctrina artibus ſtudiis audio quando.No.
Aenariá appellauere locũ ubi Aeneas claſſem a troia uẽies appulit.F.æros idichõeAegeũ.
Aenaria inſula in ſinu puteolano.dicta;a ſtatio ne nauium æneæ.Tor.
Aẽeatores cornicies dicũt.i.cornu canẽtes.F.
Aeneas patronymicũ contra regulam aenides & æneis.
Aenea urbs ab ænea prope mygdõiam. Tor.
Aeneſi dicti ſunt comites æneæ.Fe.
Aeneolo quod ex græco ſit dicimus æmulũ uas est ex ære paruum.Fe.
Aeneum pro forti impugnabili. Hor.lib. car. Diductoſq; iugo cogit æneo.Acron.
Aenidos urbs ẽ cariæ.Porphyrion.
Aenigma obſcura allegoria.Tor.
Aenobarbus proprium nomen.Tor.
Aenus loci nomen.Tor.
Aeolus louis filius ex acesta hippotæ troiani filia.unde hippotades qui apud ſiciliã noue inſulas dõinus ex nebulis uẽtos ꝑdicẽs creditus est habere eos in poteſtate. Plinius dicit iueniſſe uẽtoꝝ rationẽ.habuit uxorẽ lepratá ex lacſtrygõibus:& ex ea. xii.filios. T.
Aedifico & ædificiũ aſpiratiõe caret:ſed nõ ca ret diphthõgo ab æde.n.faciẽda dr ædifico
Aeoliæ noue inſulæ poſt frætũ ſiculũ a rege æolo hippotæ filio ſuo quæq; noie appella ta.æolus rex inſulaꝝ fuit:ex quaꝝ nebulis & fumo uulcaniæ inſulæ prædicens flagra uentorũ futura ab imperitis uſum est ut loca concaua plena ſint uentis.
Aeoliæ inſulæ in freto ſiculo:ab æolo rege dicte:quæ & uulcaniæ.septẽ sunt.iuxta regem ante æolũ hiera dicta:qa uulcano maxie sacra.ſtrongyle æoli domus minime angulo ſa.φ.ϛροογγυλοϛ rotundũ indicat.didyme eriphyſa.phœnicuſa.pchyta & eutonymon.
Aelia regio in aſia inter myſiã & ioniã.
Aeolia æoli filia ex lepatra coniuge.Tor.
Aegeũ mare uocãt nũc archipelagus.seu agropelagus.
Aegos in lyſimachia flumẽ eſt naufragio claſſis atticæ inſigne.
Aegeũ ſtatí pelagus poſt helleſpõtũ uaſte lõgũ littus ſpellit:ſumotaſq; terras hic ad pmõtoriũ q; fuciniũ uocat magno ábitu mollique circũagit.eius tractus legẽtibus prætectũq; í aſſuſſia cũ ſinus ſtrádus eſt:q; alteꝝ cherſonẽſi latus ablues iugo facie uallis ſcludit & ex fluuio quẽ accipit.Melas dictus .ii. urbes ąplectit alopoconeſũ & í alteꝝ iſthmi littoris ſitá cardiá eximia eſt & nos ab ænea ꝑfugo cõdita circa hebrũ ticões transeũdo ubi xerxes copias ſuas:qa nũero nõ poterat ſpacio menſus eſt.
Aegris ab ionio mari dirimit græcią ꝑminẽs.
Aegypti mores cultores regionũ multo aliter a cæteris agũt:mortuos ſimo obliti plagiũt nec cremare aut fodere fas putãt. Vege arte medicatos ſtra penetralia collocãt. Suis liis puerſæ utũt:lutũ iter mãus farinã calcibus ſubigunt.foꝝ ac negocia fœminæ uiiri penſa nũc domos curãt onera illæ hũeris:hi capitibus accipiũt.parẽtes cũ egẽt illis neceſſe eſt his liberũ eſt alere cibos palã & extra ſua tecta capiũt.obſcena ítimis ædiũ reddũt.colũt effigies multoꝝ aialium atq; magis ipſa aialia.ſed alii alia adeunt q̃dã & ubi morbo aut forte extra ſint ſepelire & lugere ſolẽne ſit ea tamẽ ꝑ iprudẽtiã ítereminẽſe capitale.
Aegyptus aliæ pria ps ſter catabathinõ & barbas ab hoc littore penitus immiſſa donec æthiopiá dorſo cõtigat:ad meridiẽ refugit terra exps ibriũ mirræ tamẽ fertilis & hoiniũ aliorũq; aialiũ ꝓcucida generatrix.
Aegypti urbes clariſſimæ procul a mari Saysmephis ſyene ſubaſtis elephantiũ.
Aegyptii ſe prios hoies tradunt coniectura q; ſuapte natura terra generat lotum fabá ægyptiá & alia ad uictũ ut caſeum ité multos & magnos mures & multa ꝑterea Diodorus refert:ad meridiẽ ferme ſita ẽ ab occidẽte deſerta libyæ hẽta meridie nili cataractas & mõtes:ab oriẽte fluuiũ & deſertum barathra cuius forma oblõga maritia ora duoꝝ miliũ ſtad.mediterranea in nũero hoiniũ Cæteras gẽtes ſupat:oppida ultra.xviii. mil. habuiſſe.
Aeobus hippotæ filius ſupta uxore hippari ſi

lia æolidibus ifulis impauit. Aeolus habuit
sex filios & totidē filias ororesq; fratribus
nupserūt scribit hōerus ex quibus nonnullos
nominat. Diodorus.
Aeolis pxia regio lōiæ ex quo ab æolio ſcoli
cæpit: facta ate miſiā: & q̄ helleſpōtū attigit
troiāis poſſidētibus troas fuit. primā urbē a
myrio cōditore myrinā uocāt. Septē pelops
ſtatuit uicto cenōao reuerſis ex græcia zion
noſauit pulſis: q̄ habitarūt: dux amazonū zi
me: ſupra caycū iter elpā decurrit & pitanē
illā: q̄ arceſy lauū tulit nihil affirmantis acade
miæ clariſſimū antiſtitē: Tū ſ. pmōtorio eſt
cirma oppidum: qd ꝓteruectos ſinus excipit
nō paruus. Sed lōge ac molliter flexus retra-
hēſq; paulati oras uſq; ad imā mōtis idæ. Iſ-
thmos paruis urbibus aſpſus ęquaq; clariſ-
ſima ē ciſtena: gremio interiore cāpus thebe
noie adrimeciō auſtrā creſſiī oppida eodem
quo dicta ſunt ordine a diacētia cōtinet.
Aetna ppetuo flagrat igne hiera & ſtrongyle
& pythecuſſa leucothea æneria ſidōia: capæ
pchyta pōtiæ pandatoria ſinonia pmaria ita
lico lateri circa tyberina hoſtia iacent ultra
aliquot ſunt paruæ. Dianū iginium carba-
nita urgo ilua caparia. Pom.
Aeon nos iterpoſita u æuū dicimus. Tor.
Aegyptus nobilis arcas inter græcos in obſidi
one troiana. Tortelius.
Aepia penultia lōga: urbs ī argo ꝑpiqua pylo.
Aepy nomen oppidi. Statius in quarto thebai
dos: & Boetius in topica Ciceronis.
Aepy urbs Neſtoris in montibus bene muni-
ta ſecundum Homerum. Tor.
Aeæa circa ſiciliam in ſiculo fœto eſt: qui ca
lipſo habitaſſe dicitur. Pom.
Aeoli ēt ille ſepte inſulæ q̄s appellāt oſteodes
lipara: herateae: didia: phœnicuſſa: ericuſſa. pō
Aeolus caparius: & æpoliū caprarū grex. T.
Aeq̄lis notū ē: ſæpe tamē accipit ꝑ coætaneo
ſiue coætaneo: ut Ci. nec cū æq̄libus ſolū: q̄ pau
ci admodū reſtāt: æq̄libus ide ē q̄ æq̄lis ī pri
ore ſignificatō: ut ide Ci. & uox reducit ī ſo
nū quēdā æq̄bile atq; conſtantem. Lau.
Aequales rurſus æqui. Vir. li. x. Necnō æuātē
phrygiū Paridiq; mināta æq̄lē. Lucil. ſary. l.
v. Vētū unū cecidiſſe a mēſe ſene tireſiā æq
lē cōſtat. Affra. ī priuigno. Nouī amicū atq;
æq̄lē meū. Vir. li. v. aſt illū fidi eq̄les. Te. ī eu-
Partis cognatūtatq; eq̄lem archimenidē no-
ſti. M. T. d of. li. iii. Scipionē. M. fili eū: q̄ prīo
affricāus appellatus fit dicere ſolitū ſcripſit
Catōi q̄ fuit fere eius æq̄lis: & de ſenect. Ego
uero pp ſermōis delectatōnē tēpeſtiuis quo-
que cōuiuiis delector: nec cū æq̄libus ſolū q̄
pauci admodū reſtāt: ſed cū ufa ēt ætate. N.
Aequare puro affectu ferre ut Hora. in li. car.
Nondum munia comparis æquare.
Aeq̄re ē cū æqtate diuidere. Vir. æn. li. primo.
Opūq; laboré ptibus æquabat iuſtis. No.
Aquare continuare. Vir. li. ix. Fœlix ſi ptinus
illum æquaſſet nocti ludum. No.
Aeq̄les ſūt ſimiles & ex æquo. Affranius in uo
piſco: & qđ te nūq̄ paraſitū ueę amicū æq̄-
lē atq; hoſpitem quottidianum. No.
Aequdiale apud antiquos dictū ē qđ nūc dicit
eq̄nochtiale qa nox diei potius q̄ dies nocti
adnumerari debeat. Græci quoq; in hoc cō
ſentiūt ἰσονυκτιον. i. æquidiale dicētes. F.
Aeq̄lis ætate potiſſimus dignitate. Terē. ī an.
Quem nunc meoꝛ æqualium potiſſimum
uocabo ad cœnam. Do.
Aequanimitas ſauor & propicius animus. Te.
in adel. Facite æquanimitas poetæ ad ſcribē
dum augeat induſtriam. Do.
Aeque. i. tā. Vir. l. ii. geor. Negāt alios æque ſer
pētibus agros dulcē ferre cibū. Ser. in ar.
Aequor ab æquo: ideſt plāe, Ci. aca. l. ii. uocabu
lū accepiſſe cōfirmat qđ tā plane uidetur q̄
mare æquū: & æquor illud poetæ uocit. N.
Aequor cū de pelago cū de campis dicit. Vir.
i. ge. At prius ignotū ferro q̄ ſcindius æquor
& alibi tellus quoq; & æquora pōti. Ser.
Aequor ꝑ terra ab æq̄litate dicit. Vir. i. ge. At
prius ignotū ferro q̄ ſcindimus æquor. Ser.
Aequor mare appellatū: quod æquatum cum
commotum a uento non eſt. Var.
Aequilaneū ex toro dimidiū ſignificat: dictū
a Iaudione lanæ quæ dicitur æquilaneo re-
dire cum dimidium decidit ſordibus. Fe.
Aequiter ꝑ æque. Pacu. in athalāte. Cōſtare
ac diis feras ſenſioné parté dat curſum æqui
ter. Liuius egiſto. nā ut pgā accensā & præ-
dā percipes æquiter partita eſt. No.
Aequor campus. Vir. libro. xii. Ille æquore ap
to ante notos zephyrumq; uolant. No.
Aequor mare. Vir. primo æne. Et uaſtas aper
rit ſyrtes & temperat æquor. No.
Aequor flu. Vir. lib. ix. Viridiq; ſecant placido
æquore ſiluas. Noni.
Aequī. Hora. ī li. car. æquā meméto rebus in
omnibus ſeruare mentē. i. æqualē & imuta-
bilē. i. moderationis propoſitū. Acron.
Aerarii ē repoſitoriū æris: ideſt nummoꝝ. ſ.
miliūq; neꝛ præciosiaꝝ atq; opū. Lau.
Aerarii tribuni a tribuēdo. Aerarium ſane ro-
po. in æde Saturni habuit. Fe.
Aerea nūeri nota. Luc. li. xxix. Hæc ē ratio per
uerſa aerea nūeri & ſubducta ꝑrobe. No.
Aera æthera accuſatiui ſ. a tatū dicimus. Foc.
Aer altitudo. Vir. li. ii. Vbi aere uincere ſūmū
arboris haud ullo iactu potuere fagittæ. N.
Aer ē ſonus. Var. in an. Aia ut cōcluſa ī uefica
q̄do ē ante ligata ſi pculeris aera reddēt. N.
Aer proaltitudie ponit. Vir. li. viii. Quales ae
reæ liquentia flumina circum. Ser.

Aer ẽ mediũ ſpatiũ qđ inter cælũ & terrã eſt. Vir.li.v. Aera dimouit tenebroſum & diſpulit umbras. Nonius.

Aere graui.i. maius ſicut argentum graue.

Aereſis ſecta a græco. Tor.

Aeria urbs ẽ in gallia tranſalpina teſte Artemidoro: qa ſ ſublimi ẽ ædificata cacumie. Eſt aũt ſita ĩ medio ſpatio ĩter fulgã fluuium & rhodanũ. tráſitus uero aerie durior ẽ: & néoroſas locoꝝ hét ãguſtias: quo ĩ loco iſar iſara & rhodãus ad cẽmẽnũ mõtẽ cõfluũt. Str.

Aeris graue pondus. v. & .xx. aſſes erant. A. gel.

Aeribus pluraliter ab æreꝰ ideſt æramento Cato dixit. Feſtus.

Aerificũ dictum ꝙ ſit ex ære. Var. ĩ γνωθισεαυτον nihil ſunt muſæ quia politis ærificæ duxi. Nonius.

Aeroſam appellauere antiqui inſulam Cyprꝫ: ꝙ in ea plurimum aeris naſcitur. Feſtus.

Aerum utenſilia ampliora. Fe.

Aerumales. Plau. dicit furculas qbus religatas farcinas uiatores gerebant: quaꝫ uſũ qa. C. marius rettulit mulimaria: ni poſtea appellabãt. Itaq; æruminæ labores oneroſos ſigni ficant: ſiue a græco ſermõe dicanſ: nã αἴρειν latine tolerare dicitur. Feſtus.

Aerumna eſt ægritudo laborioſa. Ci. in tu.

Aeruſcare æra undiq. i. pecunias colligere. Fe.

Aeſcapus bucolionis maximi filioꝝ: Laumedõtis filius ſecũdũ. Home. & ſlu. troianus.

Aeſagius mons in hymnis fecundum. Home.

Aeſarius fluuius apud Theocritum: quem alii in ſicilia: alii prope croronã dicunt.

Aes alienum eſt quod nos alii debemus: ſuũ eſt quod alii nobis debent. Vlpi.

Aeſis flu. eſt ĩ piceno ex appẽnino fluẽs ĩ adri aticũ caditq; haud lõge a ſenogallia ciuitate.

Aeſymus urbs thraciæ. unde Priamus craſtiãi rã ducit uxorẽ ex q̃ genuit gorgityanã. T.

Aeſymnus græcoꝝ princeps ab He. iterfectus

Aeſopus phrygius fabulator.

Aeſius iſtrio q̃ ducenties ſeſtertia reliqt. T.

Aeſchynes athenienſis philoſophus. Socratis auditor: & octo fuerũt hoc noſe ſcdm Laer.

Aeſchylus tragicus. Tor.

Aeſculapius Apollinis & Coronidis filius epidauri moratus: ſynoſuris ſepultus.

Aeſtatẽ icipe ſicut pitiores tradiderũt ab æqnoctio uernali: & finiri æqnoctio autumnali: & ita ſenis menſibus æſtas diuiditur atq; hyems. Vlp.

Aeſtimo differt ab exiſtimo nã prius rẽ æſtiamus: deinde q̃lis ſit exiſtimáus: æſtiare. n. eſt cõſiderare: exiſtiare uero ẽ iudicare: ut Quintil. Suo cuiuſq; aio dedit æſtimãdi. Ci. i uerrinis. Expendite hæc æſtimate: unde dictũ eſt æſtimare pro taxare ab æs æris & τιμαω græce qđ eſt appreciari latine. Lauren.

Aeſtio ab æs & τιμω appcio & ꝙ cõſiderare exiſtio iudicare: ſicut cogito & excogito. T.

Aeſtimata pœna ab antigs dicta ab ære qa eã æſtimauerũt ære: ouẽ decuſſis: bouẽ centuſſis: hoc eſt decem uel centũ aſſibus. Feſtus.

Aeſtimias æſtimationibus. Feſtus.

Aeſculapii æedes cur extra urbẽ poſita ẽ: an ꝙ ſoris ſalubrius ſĩ ĩ urbe hitare crediderũt: nã græci quoqꝫ ĩ excelſis ac puris locis æſculapii tẽpla plãe collocãt. An qđ deũ ex epidauro accerſitũ in urbe cõmigraſſe opinant. In græcia. n. nõ in urbe ſed procul ab epidauro æſculapii tẽplũ ẽ. An qđ dũ draco ex naui ĩ inſulã deſcẽdiſſet: & ex oculis euanuiſſet ipſũ eo in loco æd̃is ponendæ autorem ac promonſtratore fuiſſe putauerunt.

Aeſtus ſolis æſtiui tpibus flagrãtia. Vir. g. li. iii.

Aeſtibus ĩ mediis ũbroſam exqrere uallẽ. N.

Aeſte pro ea Pacu. æſte forte ex arido. No.

Aes a quo affẽm tenẽtes & æra & ahenea libra & mille æris ligaſſe: qre qđ ab treſlis uſq; ad ducẽteſſes numeri: eiuſmodi hẽnt ſimilitudiné dupõdius quod diſſimilis eſt ut debuit diſſimilẽ habuit rationẽ. Sic æs quoniã ſimplex ac principiũ ac unũ ſignificat & multitu dis hẽt numeꝝ. ĩ ſiniſtũ. dicius. n. aſſes quos cũ ſiniuus: dicius dupõdiũ. & treſlis. Var.

Aeſculus arbor grandifera quæ licet ab eſu dicta ſit: tamen æ diphthongo ſcribitur. S.

Aeſtus marini impetus uel cõmotiones. Lucil. lib. iiii. Frigus & a pluuiis calor a ſole æſtus: ab undis æquoreus. Plau. in afina. Quo magis te in altũ capeſſus tã æſtus te ĩ portũ referrẽt. Vir. fundoqꝫ exæſtuat imo. No.

Aeſtuaria per quæ mare uiciſſim tum accedit tum recedit. Tor.

Aetelia ĩſula ĩ ligueſtico pelago ſcdm Proleæũ.

Aether creditus a cleante & marimone phyſicis ſũmus deus: ũde. Virg. Tũ pater oipotẽs fœcũdis ĩbribus æther. ꝙnapides poeta demorgogonis ex chao genitũ dicit & cum eo ignita ſuſpiria ũde noſtri pro igne poſuerũt. Ariſtoteles pro cœlo ab αἰει ꝙ eſt ſẽmp & θεῖν ꝙ currat & uoluaf. Ci. æthera dicit gẽ iſſe primũ Ioue & cœlũ. Inde æthra fulgor ætheris & etiã mater Theſei: alia Pirthei fi lia, comes Helenæ.

Aethica p h ſcribitur ſcdm Apul. grãmatici, qđ i pluribus ita utimur ut oſtẽdat e lõgũ & ne ueniat ab eſus: ſed æthos: cæta fcæna.

Aethiopiæ duæ ſunt: una circa ortum ſolis: altera circa occaſũ ĩ mauritania: de qua. Virg. Vltimus æthiopum locus: & dicitur a colore populoꝝ: quos ſolis uicinitas terret θιοω græce comburo.

Aethiopes mauritaniæ accolæ ĩ occaſũ ſpecta

tes Iotophagi uocant' Ioti cibū carpētes gramen ac radices. ptēdūt.n.ad loca usq; cyrenæoq; iter quos é oppidū grama circa occiduos mōtes loca arenosa i medio ad oriēta-lē uero plagā deserta:cuius situs ab occiduo atlātis mōtes ab oriēte usq;ad ægyptū fines extēdūt a meridie oceano:a septētrione nilo flumie claudit:plures hēns gētes diuerso uiultu & mōstrosa specie horribiles.

Aethiops uulcāi filius:unde æthiopia ab αἴθω. ideſt cremo.

Aethiopes ſedēt ultra ipm pmōtoriū quo id mare claudit aceraūis ſaltibus:& iuiuā é.Pō.

Aethiopes alig poſt theona nec iā dites quos dixius:nec ita corporibus ſimiles:ſed minores ſcultiq; ſunt & noſe helpio.In hoc finibus fōs é:quē nili eē aliquē credibile eſt nuchrul ab ſcolis dicit:& uideri pōt nō alio nomīe appellari: ſed a barbaro ore corruptus: alter purū:& minora qdē eiuſdē tamē generis aialia aliis oibus in oceanū uergētibus ſolus ſ mediā regionē ad oriēte abit:& quo nā exeat ſcertū é.Inde colligit nilū hoc fōte cōceptū actūq; aliqdiu p iuia: & ideo ignotū. Itepe ſubire ad ea poſſit oſtēdere.Cæteq; ſpacio quo abſcōdit efficit: ut hic alio cedere; Ille aliūde uideat exurgere. Pom.

Aethō equus Hectoris ab αἴθ ſemper & θέω. curro ab αἴθω.i.ardeo & é pallantis equus.

Aethra ſplēdor ætheris. Vir. iii.æne. Nā neq; erant aſtroq; ignes:neq; lucidus æthra ſydera polus:& Liuius.fax occidit oceanumq; tubea tracti obruit æthra:& eſt græcū. Ser.

Aethra.Hora.i li.car. Albus ut obſcuro deterget nūbila cælo ſæpe notus. i. aera facit quē græci æthran appellant.Acron.

Aetas.Hora.li.car. Ac nō ter æuo.i. Neſtor q nonaginta ānis:hoc é tribus ætatibus uixiſſe ſirmat & ante triginta annos ponebant.

Aetate p lōgiquo tpe:ut Luci. Vt multos mēſeq; dieſq; nō tamē ætate ſic ergo dixit æta te:ideſt die & plixo tempore.

Aetates oēs. Var. ſic diuidit. Infantiā puerītiā adoleſcētiā iuuēturē ſenectutē:quaq; ſinguIæ tripharia diuidunt:uti ſenectus pria ujri dis pceps: unde Salu. Mithridates extrema puerītia regnum ingreſſus.Et Vir.ſed crūda deo uiridiſq; ſenectus. Ser.

Aetas mō p triginta annis mō p centū dicit. Virg. Ac tribus exactis ubi quarta acceſſerit ætas.Ci. in Catone maiore.p annis triginta tertiā.n.hoiūm ætatē iam uiuebat. Ser.

Aethra qđ dixit. Vir. neq; lucidus æthra ſyderapolus.Ennius prior dixerat ſ. xvi. Interea pax occidit oceanūq; rubra tractim obruit æthra:& illius ſ theutratē flāmineāq; æthrā ante ſœcundā ferri facē.Macro. de ſatur.

Aetate poſitum p ſæculo ac diu. Plau. in aſi. adeo ut ætate ambo ambobus ſint obnoxii Idem in eadem:ætatem uelim ſeruire libanum qui conueniam modo. Nonius.

Aeticus apolloniæ locus eſt.

Aetymologia cauſæ redditio. Cice. uerilloquium interpretatur.

Aetolia regio cōtigua acarnaniæ phocidiq; & locris corinthi ſinu a peloponneſo diuiſa ab ætolo Maris filia dicta:cuius ciuitates:calydō:olenos:pleurō:ſcām Home.Inde ætolus. Aetna fama habet præ cæteris templum præcipuus montium ſiciliæ.Pom.

Aeternare.Var.reg; humanag; ſb.ſecundo:literis ac laudibus æternare.Nonius.

Aetna mons ſiciliæ ardens.Inde ætneus.Tor.

Aeuolant auolant.Fe.ſine diphthongo.

Aeuq; dictum ab αὔριον q flatus eius ab ori ente ſit hyemali.Fe.ſine diphthongo.

Aeuum aliud eſt lōgumaliud ppetuū:neq; diu lōgæui appellantur:ſed immortales.

Afas fluuius é moloſſog; i ſinū cadēs ābraciū.

Affari templa dicuntur ab auguribus: affatus qui in his fines ſunt.Au.gel.

Affari non ſolum reſpondere uel fabulare:ſed etiam rogare poſitum.Vir.æn.iiii.Oro atq; hoſtem ſupplex affare ſuperbum:Nonius.

Affatim dictum a copia fatendi ſiue abundanter.Liuius affatim edit:bibit:luſi.Teren.affari dixit proeo qđ eſt ad laſſitudinem.Fe.

Affectus é ps aiæ qlitatis qcqd ai ſ aia é pter ptē illā memoriæ.Ratio aūt nō eſt affectus & rurſus qcquid nō eſt affectus eſt ratio.

Affecta fœmia uel i boná ptē dicit' uelut honoratam uel in malá quaſi ad extremum periculum adducta.Feſtus.

Affecto icedo.Vir.li.iiii.geor. uiamq; affectat olympo:& Ter.Nā diſciplina é hiſde numerarier ancillas q ad domias affectāt uiā. Ser.

Affectare,pnū aiūm ad faciendū habere.Fe.

Affectare afficere.Plau.in bachi.quibus partē & me teq; amicos omnes affectas tuos.

Affecto ab effectus deductū quo utiſ. Cic.ad Herennīū.Nō tā affectāda q ſupiores: ſed tamē adhibēda nōnunq;.Eſt aūt affectare affectu conatuq; æmuladi alterius uirtutē quā aſſeq nequeat refragāte natura: ita ut turpe ſit ac deforme ſic auide æmulari.Lau.

Affectus laſſus poſſeſſuſq; morbo quod ēaſici unde affectus dicuntur per quos afficimur.Tēr. in ecy. Quonā modo philomena mea nūc te offendā affectam. Noni. Mar.

Affectos fauorius philoſophus mihi dicebat non cōfectos eſſe amicos: ſed affectos:i qua re uerbo uſus é non uulgaris ſignificatiōis. affecta.n.utiſ.M.Ci. & ueteres elegātiſſime uſi ſunt:ea ſic dicebantur quæ nō ad finem

ipſũ ſed pxie ſinẽ pgreſſa deductaue. Au. ge.

Affectio eſt animi & corporis ex tpe aliqua de eauſa mutatio: ut lætitia: cupiditas. Ci. in tuſcu. inquit: uoluntatẽ hoís affecti ad uirtutẽ atq; ipſam uirtutẽ animi appellari affectionẽ ait qualis nõ ẽ affectus: qui græce dicitur πάθος qđ ipſe Cice. interpretatur perturbationẽ: imalles dicer q̃ morbũ quo noíe ſæpiſſime utiſ. Quinti. uero nõ perturbationem: ſed affectũ noíat. Sic Sæneca: Plinius: Rutilius & alii multi. Ait enī Quint. qđ græci uocant πάθος: nos uertẽtes & recte & proprie affectũ dicimus. Affectio igitur quantũ ego ſentio: ut noſtrates philoſophi cõuertũt i latinũ: diſpoſitio ẽ. Hoc quoq; ſentit Ci. Affectus aũt ẽ illa ps aíæ quæ ẽ regiõe rationis ẽ Quicqd. n. í aía ẽter pte illã mẽoriæ rõ nõ ẽ affectus ẽ: & ruríus qcqd nõ affectus ratio.

Affectare ab affectis deductum ut proxime ſt nẽ nõ abſolute progreſſũ deducat animus Vir. Viamq; affectat olympo.

Affectus uel affectiões quas latini philoſophi græci πάθη appellãt. Ci. iii. tuſculanaq: quæ græci appellãt πάθη ego poterã morbos & id uerbũ eẽt e uerbo ſũ í cõſuetudiné nſam caderet. Nã ſi ſuidere geſtire miſereri lætari hæc oía græci morbos appellant motus tamẽ rationi nõ obtẽpãtes. Nos aũt hos eoſdẽ motus cõcitati animi recte (ut opinor) pturbatiões diximus: morbos aũt nõ ſatis uſitate Hiero. í Eſaia li. ii. Ebrietas oẽs í ſe uitiorũ cõtinet paſſiões q̃s rectius latino ſermone pturbatiões poſſumus dicere: itẽ in Dani elẽ qđ græci uocãt pathos noſtri pturbationẽ qđ paſſionẽ rectius interpretãtur.

Africa ab oriẽtis pte nilo terminata: pelago a cæteris: breuior ẽ qdẽ q̃ europa: qa nec uſq; aſiæ nec totis huius littoribus oq̃tendit. lõgior tamẽ ipſa q̃ latior: & qua ad fluuiũ attigit latiſſima. V tq; inde, pcdit ita media pci pue í iuga exurgẽs pgit í curua ad occaſũ: ſa ſtigiaq; ſe molit. Et ideo ex ſpatio paulati ad ductior ubi finit ibi maxíe anguſta ẽ. Quan tũ í colit eximie fertilis. Veg. q; plæraq; eius inculta: & aut arenis ſterilibus obducta: aut ob ſiti cæli terra q; deferta ſũt: aut iſeſtaſ multo ac maleſico genere aſialiũ: uaſta ẽ ma gis q̃ freq̃s mare quo cigit a ſeptẽtriõe libycũ a meridie æthiopicũ ab occidẽte atlãticum dicimus.

Aphronitri ſpũa ẽ aphros. n. ſignificat ſpumã nitri: nã nitr ſpumã emittit cũ ros tamẽ ceci dit. alii tamẽ dixẽt aphrõitr colligi í ſpelũcis: q̃s aſiæ colligas appellauẽt id ſole ſiccãt Iydiũ maxíe, pbatũ: ũde ita í ãtiqs codicibus mar. legiſ: ut docuíus: Ruſticus es neſcis qđ græco noíe dicat ſpũa uocor vTip græ. ẽ.

Affines ſunt uiri & uxoris cognati: dicti ab eo q; duæ cognatiões quæ diuerſæ iter ſe ſũt. p nuptias copulãt: & ab altera ad alterius cognatiõis ſinẽ accedit: nãq; cõiũgẽda affinitas cã fit ex nuptiis. Noía uero eo q; hæc ſũt Socer. Socrus. Gener. Nurus. Victricus. Nouerca. Priuignus. Priuigna. Gradus uero affinitatis nulli ſũt & qdẽ uiri pater uxoriſq; ſocer mater aũt eo q; ſocrus appellat: filii autẽ uxor nurus, filiæ ãt uir gener appellat: uxor liberis ex alia uxore natis nouerca dicit: matris uir ex alio uiro natis uictricus appellat: eo q; uterq; naros aliũde priuignos priuignaſq; uocãt. põt ẽt ſic diffiniri. Socer ẽ uxoris meæ pater: ego illius ſum gener: ſocer ma gnus dicit uxoris meæ auus. ego ſũ illius, pgener: & retro pater meus uxoris meæ ſocer ẽ. hæc illi nurus & auus meus ſocer magnus eſt illa illi, p nurus. Itẽ, p ſocrus mihi uxoris meæ auia ẽ: ego illius ſũ, pgener: & retro mater mea uxoris meæ ſocrus eſt. illa huic nurus: & auia mea ſocrus magna ẽ: uxor mea illi, p nurus ẽ. priuignus ẽ uxoris meæ filius ex alio uiro natus: ego illius uictricus: & cõtrarium uxor mea liberis quos ex alia uxore hẽo nouerca dicit: liberi mei illi priuigni ui frater eſt leuir. uiri ſoror glos dicit: duoq; fratr; uxores lanitrices dicũt: apud græcos quos uno uerſu idem Home. ſignificat. Hos itaq; iter ſe ega affinitatis cã parẽtũ liberoq; que loca habẽtur í matrimonio copulari nequeas ẽ. Modeſtinus de gradi. & affi.

Affici malis tãtũ cõſuetudo pſumpſit ut cũ ſit poſitũ & bõis. M. T. de offi. li. i. ſiquo aliquo honore aut ípio affectos obſeruaſſe & colere debẽus. Var. í eũdẽ. Coronã ex auro & gẽmis fulgẽtẽ gerit luce locũ afficiemus. Var.

Affore cõpoſitũ a fore: cæteraq; cõpoſita fere nuda ponũt ſine noíe & ſine participio: ut Vir. Affore cernetis. Statius tamẽ pro pſenti poſuit ſenſu mãſeſto nũmie ductos affore. ide affuturũs. defore. Ci. utiſ cõtra Rullũ: uẽg; arbitrabãt nõ defore q̃ illã reſtitueret. Cõfore & pfore apud comicos. Hora. quoq; Quæ nocuẽre ſequar fugiam quæ profore credam: ideſt profutura eſſe. Lauré.

Aphrodiſiũ. i. ueneris promontorium in confinibus minoris gallici ſinus. Stra.

Africa ícipit a finibus ægypti: pgẽs iuxta meridiẽ p æthiopiã uſq; ad athlãticũ mõtẽ: a ſeptẽtrionali uero mediterrãeo mari cõũcta claudiť: & in gaditano freto finiť.

Africe nomen proprie uſurpat regio: quæ ſequ tur a promõtorio metagonio ad aras phile norum. In ea ſunt oppida hipporegius & ruſicade & tabraca: inde tria promõtoria cãdidũ Appollinis Mercurii uaſtæ, piecta í altũ

duos grandes sinus efficiunt hipponensem uocant proximum ab hipponedarico quod littori eius appositum est. In altero fuit castra lælia castra cornelia flumen abragada utica & carthago: ambæ inclytæ: ambæ a phœnicibus conditæ. Illa fato Catonis insignis hæc suo: nunc populi Romani colonia: oli i perii eius pertinax æmula. iam quidem itegr opulenta: etiam nunc tam priorum excidio rerum q̃ ope præsentium clarior.

Africum mare est ab Africa prouincia cuius alluit littora denominatum: q̃ autē incipit a promontorio metagono: quod mundi & maris est finis: & in orientem tendens nō ante finem facit q̃ ad oras usq; peruenit ad philenos: & in eo sinus aliqui & promontoria memoratu digna. Est autē fardo siculo ioniogq; mari conterminum. Buccacius.

Aphroditē Aristophanes uenerē appellat. M. Aphrodite. Saturnum aut abscidisse cælii patris pudenda: quibus in mare proiectis i uenerem procreatū: quæ ἀπο τοῦ ἀφρου. i. spuma unde coaluit aphrodite nomen acce pit: ex quo etiam intelligi uolūt cum chaos esset tempora non fuisse: siquidē tempus est certa dimēsio quæ ex cæli cōuersiōe colligitur tēpus cæpit: unde ab ipo natū putat cū fæmina oium rerū post gignēdaq; de cœlo fluerēt: & elemēta uniuersa quæ mūdo plenitudinē facerēt ex illis fœminibus fūdant: unde mūdus oibus suis ptibus mēbrisq; p fectus é. Certo iā tpe finis factus é pcedendi de cælo fœmia ad elementog; cōceptionē: qp pe quæ iā pleno fuerāt pcreata: aialiū uero æternā ppaginē ad uenerē generāda facultas ex humore trāslata é ut p coitū maris fœminæq; cūcta deinceps generent. Macro.

Aphrodosius fluuius in pyrea est: reddens ste riles mulieres. Buccacius.

Agamemnon atrei ex merope filius: Rex mycenarum. Torteli.

Aganippe fons est musaq; in mōte parnaso. lucie. in tertio. Cum desertis aganippes.

Aganippe fons est in aonia musis sacer: quasi ualde ab equo formatus. Tor.

Agapenor anoeii filius præfectus classis agamemnonis. To.

Agara é ciuitas super tauri fluuio sita a massiliēsibus ædificata in gallia transalpina. Ser.

Agasices lacedæmoniorum rex. Plutar.

Agasones equos agētes: id est minantes. Fe.

Agasthēneus augei ex emea filius pater Polyxeni ex elide.

Agastrophus pæonis filius a Diomede in troiano bello interfectus. Tor.

Agatharchides historicus famius: de quo plutarchus in historia perfica. Tor.

Agathyrsi thracū populi scythiæ: ut Hero. ait uocati a filio Hercu. agatyrso colos ceruleo picti & digniores magis tīguē fcdm pō. T.

Agathocles siciliæ tyrānus patre figulo: alius philosophus de agricultura scriptit secundū Varronem. Tor.

Agauni populi septentrionales: quos Homerus in. xiii. inocētissimos uocat. Tor.

Agea uia in nauī dicta q̃ in ea maxie res quæque agi solent. Fe.

Age singulare numeri desiderat. Agite plurale. Agedum utrunq; ut Quinti.

Agedum si uidetur extra portas prospicite; & Propertius: mos agedum, Lau.

Age & agite & loco uerbi & loco aduerbii ponunt: similiter apud græcos, Pri.

Agedum significat modo: age enim est adhortantis sermo. Festus.

Agellina thusciæ ciuitas est a cōditore apellata cui aliud inditū est nomē Ceretum. Ser.

Agellia urbs quōdā dicebat quæ nūc Cere dicit. uel a cōditore appellata: deide Cere a romanis dicta: qbus nomē ciuitatis iterrogāti bus χειρὸς relponsum a græcis: Cere nomē inditum est. Seruius.

Agellina urbs i thuscia a conditore lydo: quæ deinde Cerere dicta est. Tor.

Agendi faciendi & gerendi differentia: uide i v. ora. Varro.

Agenor rex phœnicū Beli filius: alius Antenoris filius secundū Homerum. Tor.

Agera calabriæ est fluuius haud longe a freto siculo.

Ager é cū circūiectū ipi urbi é ritoriū: ut ager cāpānus: tū locus i rure qué colimus siue aādo siue cōserēdo, a quo significato habemus plurale numeri: i priore uero caréus dū loquimur de singulariū urbiū territoriis: nā cū dicimus ager cāpanū nemora saltus pascua de sertos mōtes flumina: lacus: & cætera icludimus. Cāpus uero é planicies tera āpla & grādis. Ideo spaciosa platea areaue cāpi nomen acceperūt: unde Romæ cāpus martius: nam locus huiusmodi angustior uocat area. La.

Ager nomina græca apud illos in gros tros, pscros dros termiata apud nos i er secūdæ declinatiōis uertunt: ut agros ager: antipatros antipater: meandros meander: teucros teucer: capros caper: duo tantum apud nos permanēt aquadrus & congrus. Ser.

Ager é spes fūdi ad usū hoīum cōparat. Ser.

Ager cultus ab eo q̃ ibi non terra fœmina coalescant. Varro.

Ager est locus qui sine uilla est. Ser.

Ager: idest restibilis qui restituitur reseritur quotannis. Varro.

Ager comanus primum diuisus in partes tres

a quo tribus appellata Tacienſium: Rannii Lucerium noiatæ. Tacienſes a tacio. Ranné ſes à Romulo. Luceresnes: ut Iulius dicit: a lucumone: ſed oía hæc uocabula thuſca: ut Volumnius: qui tragœdias thuſcas ſcripſit dicebat. Ab hoc quoq; quattuor partes urbis tribus dictæ a locis ſuburra: palatia: exqlina: collina. Quinta q; ſub Romulo ſic reli quæ tractæ ab his rebus de q bus ſi tribus libris ſcripſi: q; loca quæq; his adiũcta fuerũt.

Agere nõ uno modo dicit ſed de uno tãtũ nõ tacebo. Martialis li. primo epigrammaton. Semper agis cauſas & res agis attale ſemper Eſt nõ é qd' agas attale ſemper agis: Si res & cauſæ deſũt: agis attale mulas. Attale neqd agas deſit: agas animam. Cecilius ad Ci. Horteſius cum has litteras ſcripſit animam agebat. i. ſpirabat. Lauren:

Agere cum populo eſt rogare quid populum quod ſuffragiis ſuis aut iubeat: aut uetet. cõ ciõem autem habere: eſt uerba facere ad populum ſine ulla rogatione.

Agere cõtrahere: gerere quid ſignificẽt Labeo li. i. prætoris urbani diffinit & actum quidẽ generale uerbũ eſſe: ſiue uerbis qd agat: ut i ſtipulatione: uel re ut numeratione: contra ctum aũt ultro citroq; obligationẽ qd' græ cẽ πραξιν uocãt ueluti emptionẽ: uenditionẽ: locationẽ: cõductionẽ: ſocietatẽ: geſtũrẽ ſignificare: ſiue uerbis factã urbani cõtraxerunt geſſerũt: nõ pertinet ad teſtãdi ius. VI.

Agere modo ſignificat ante ſe pellere. i. minare. Vir. Et potum paſtas age: modo ſignificat litigare: ut dicimus. agit cũ eo furti: modo rependere: ut cum dicit gratias ago: mõ uerbum uerbis iudicare ut cum dicitur eau ſam ago: cũ etiam ſi acceſſiſſet geſtus & uultus qdã decor ut cũ ſcœnici agere dicũt. Fe.

Agere gerere. Var. in mach. Non Hercules poteſt qui agebat: ſed conopion. Nonius.

Agere læto dare. Vir. li. i. Tum uulgus & oẽm miſcet agens telis. No.

Agere gratias eſt uerbo: quod quidam barbare dicuntur: regratior: habere gratias eſt in animo cum memorem accepti beneficii mẽtem animumq; habeo: & inuicem gratificandi uoluntatem. Referre ſiue reddere gratias eſt facto: ut ſi a me ſubleuatus: aut pecunia aut patrocinio: ut ſubſidio uiciſſimue aliquo mõ ſubleuaueris: gratias rettuliſti reddidiſtiq; quod etiam in malum. Quanuis Sæneca negauerit. Cice. tamen in Saiuſtium in quit. Non enim ſperaſti me mutuã tibi gratiam relaturum: ut uiciſſim te compellarem hic refert gratiã & in malum: & uerbo intelligendum quod æque ac ſi facto relata eſſet gratia intelligere licet: reſpondere quoq; of ficiis eſt ſatisfacere grãtiaſq; referre: ut Plan. ad Cic. Immortales ago tibi gratias agãq; dũ uiuã: nã relaturum me affirmare non poſſũ. Tãtis enim tuis officiis non uideor mihi reſpondere poſſe. Lauren.

Agere cauſam: ideſt declamare. Agere res. i. or bis negocia agis mulas. i. ducis mulas Horatius feſtinat calidus mulis geruliſq; redem ptor. agas animam. i. morere & expira: nam Cælius ſcribit his uerbis Hortenſius cũ has ſcripſi animam agebat. i. moriebatur. Liuius de ueneno ſenatus campani ſi cum animam egiſſent omnes tamen priuſq; hoſtibus aperirent portæ expirarunt hic Liuius: accepit ac ſi diceret anxie animam diu agitauerunt.

Agere loqui. Terenti. in adel. ſed eſt ne ipſe de quo agebam. Nonius Mar.

Agere profeq. Vir. æn. li. quarto. Quã pcul incautam nemora iter creſia fixit: paſtor agẽs telis & li. viii. Quo iſti bello profugus agere ſuperbo. Noni.

Agere fugare. Vir. geor. li. ii. & tenebris agit atra uenena. Noni.

Agere porrigere. M. T. de offi. li. ii. uera gloria radices agit atq; etiam propagatur. No.

Agere intendere inquirere. Vir. in bucolicis. Id quidem ago: & tacitus lycida mecũ ipſe uoluto. Noni.

Agere urgere implere. M. T. in uerrem actiõe ſecunda. Agunt cum accipitrem pœne ciuium Romanorum. No. Marcel.

Agere. Orator cauſas agere dicitur ab agitatu q ab águlo q ab ago: & augures agere auguri um dicũt: cũ i eo plura dicãt q faciãt. Var.

Agere uidere dicere. Ter. in andr. Reuiſo quid agant. Dona.

Agere ſe tradi & triſtes dicunt. Vir. Ecce gubernator ſeſe Palinurus agebat. Teren. i an. Quo hinc te agis. Dona

Agere profequi. Vir. agit uentos. i. nimia celeritate proſequitur. Ter. in adel. agerem: rapere rem tonderem proſternerem. Do.

Agere plus ſonat infinitus modus ſimilis. Ter. i eu. magnas uero grãs agere thais mihi. D.

Agere ab agẽdo ager dictus eſt q in eo multa agenda ſunt. Ter. i adel. Iam dudum aliqd ruri agere arbitror. Dona.

Agere & agitare hoc differũt: q agere é aliqd uel neceſſarium facere: agitare uoluptariũ. Ter. in ecy. antiq; ut cõſuetudiné agitaré iteruos libeę cõuiuium. i. exercerem. Dona.

Agger aggeris per duplex g a uerbo aggero. P.

Agger eſt media uia eminentis coaggerat is lapidibus ſtrata. Vir. æne. li. quinto. Qualis ſæpe uiæ depreſſus in aggere ſerpens.

Aggeres dci q exaggerabãt & aggeré cõtiebat

Aggere faciũt ſine foſſa ne flumen agris noce

at:eos quidem uocant muros:ut in agro re-
atino. Varro .
Agerochus Nelei filius & Chloris neſtoris fra
ter. Tortelius.
Agi ea quæ animalia ſunt dicuntur. Ser.
Agi ea quæ animalia ſunt : ferre dicitur quæ
quis corpore ſuo baiulat:portari ea dicitur
quæuis iumenta ſecum ducit:uel etiam ſuo
corpore.interdum etiam magis q̃ ferre.quis
enim neget iumẽta portare quæ cum homi
nes imitantur:& ipſi portare dicuntur. Ter.
in an.Mi homo quid iſtuc obſecro quo pue
rum portas. Hora. Ne forte ſub ala faſcicu-
lum portas librorum:ut ruſticus agnum &
ob hoc compoſita deportauit Verres ami-
cam.de prouincia Pompeius deportauit tri
umphum.Lauren.
Agina eſt quo inferitur caput trutinæ:in quo
foramine trutina ſe uertit:unde aginatores
dicuntur qui paruo lucro mouentur. Fe.
Aginatores qui paruo lucro mouentur.Fe.
Agillei populi ſcythiæ. Tor.
Agis uel agides rex lacedæmonioꝝ.Tor.
Agis:ideſt audis.Ter.in an.hoccine agis: & ali
bi hoc agite amabo.Plautus.Hoc agite ſpe-
ctatores,Dona.
Agitator derberator ab agendo dictus.Vir.li.
i.geor. Sæpe oleo tardi coſtas agitator aſel-
læ:uilibus aut onerat pomis.Ser.
Agito profeſquor.Virg.geor.li.iii. Galbanioq;
agitare graues nidore chelydros.Ser.
Ago rogo.Virg.æne.lib.i. Tros tyrius q; mihi
nullo diſcrimine agetur.Ser.
Ago urgeo profeſquor.Vir.æne.lib.quarto pa
ſtor agens telis . Ser.
Ago gratias uel grates more poetaꝝ frequen
tius quam gratiam dicimus.Item refero gra
tiam potius quam gratias.ut Liuius. xvi.re-
nunciante inquit gratias regi me agere refer
re gratiam aliam nunc non poſſe.Sæneca ta
men in tragœdia inquit.Reddunt grates di
is.i.&ego interpretor agunt grãtias:quis. n.
referre gratiam poſſet deo.Lauren.
Agolinius unus eſt ex arcadiæ montibus.
Agolum paſtorale baculum: quo pedes agun
tur.Feſtus.
Agon fluuius eſt æthiopiæ.
Agonia ludi:quia ubi fiebant non erat angu
ſtus.Inde agonalia.Oui. faſtorũ:& agõ. Tor .
Agonia ſacrificia quæ fiebant Romæ in mõ
te quirinali. Eſt enim quirinalis agonius &
collina porta agonenſis. Fe.
Agonias hoſtias putant ab agendo dictas.Fe .
Agonium.i.ludum ob hoc dictum:quia locus
in quo ludi initio facti ſunt fuerunt ſine an
gulo: cuius feſta agonalia dicebãtur.Fe.
Agonium dies appellabat quo rex hoſtiã imo
labat:hoſtiã.n. antiq agoniũ appellabãt. Fe.
Agonotetha munerarius:quaſi agonis diſpoſi
tor.Tortelius.
Agoreus nundinarius uel forenſis:de quo Ho
ratius. Tortelius.
Agonalia eius feſtiuitatem: ſiue quia agones
dicebant montes.Feſtus.
Aglaia quartuor ſyllabarum una gratiarum :
quaſi clara.Tortelius.
Aglaophon antiquiſſimus & clarus pictor:de
quo Quinti.xii.Tor.
Agglomerare ſplicare:cõiungere. dictũ a glo-
mero.Vir.æne.li.ii. Et lateri agglõerat nro
& ſi eodẽ:ſed glomerare manum bello. No.
Agmen pro actu & ductu quodã ponere. Vir.
non inelegans eſt ut leni fluit agmine thy
bris:modo & antiquum eſt.Ennius in quin
to.ait: quod per amœnam urbem leni fluit
agmine flumen.Ma.
Agmen motus.Virg.li.tertio. Cum mediĩ ne-
xus extremæq; agmina caudæ ſoluuntur.
Agmen proprie dicitur ordinata multitudo
ut eſt ambulantis exercitus:neq; enim uno
in loco ſtans agmẽ uocatur. Vir. li.i. Longũ
per ualles paſcit agmen:lõgum adiecit ut in
cedentium ſignificatiõem oſtenderet.Ser.
Agmen ſpetus. Vir.æne.li.ii.Illi agmie facto
Lacoõta petũt:& leni fluit agmie thybris.S.
Agmen multitudo. Vir.æne.li.viii. Vocat ag
mina fœcua ſororum. Ser.
Agmen exercitus incedẽs appellatur.Ser.
Agnati ſunt qui per uirilis ſexus perſonas co
gnatiõe cõiuncti ſunt:quaſi a patre cognati:
ueluti frater eodem patre natus filius fratris
nepoſue ex eo. Item patruus & patrui filius
nepoſue ex eo.Pau.
Agnatos iter & cognatos hoc ĩtereſt:q; i agna
tis cognati cõtinent:in cognatis nõ utiq; a-
gnati:uerbigratia frater patris.i.patruus & a
gnatus ẽ & cognatus:matris aũt frater.i.auũ
culus cognatus ẽ:& agnatus nõ eſt.Pau.
Agni legati quatenus uiderentur quæſitũ ẽ.q
dam aiebant agnũ duntaxat ſex menſium eſ
ſe:ſed uerius ẽ eos legatos eſſe qui minores
anniculis eſſent.Vlp.
Agnus ex græco ab ἀγνὸς deducitur qđ uer
bum apud maiores cõis erat generis ſicut &
lupus quod uenit ex græco λύκος.Fe.
Agnus ex græ.ἀγνὸς caſtus q; iſt hoſtia pura
& immolationi apta.Fe.
Agnus pecori ouillo quod agnatus dictus.V .
Agnus caſtus & mundus ideo hoſtia pura offe
rebat cõis generis antiqtus ut lupus. Tor.
Agragas mõs eſt muro cinctus intus ſumma
parte oppidum eſt agrigentũ in ſiciliatunde
& Cr.ait.ad mare intra mœnia ante oppidũ
expectabat de uerre.Ser.in arte.

Agragas mõs est siciliæ: haud longe a gela mu ro olim cinctus: habens in summitate oppi dum. Consueuere quidam ueteres apud eũ optimos equos alere: & exinde in græciam ad agones trasmittere.

Agraria lex est quam. C. Cæsar tulit aduersus eos qui terminos statutos extra suum gra dum finis sui mouerunt dolo malo pecunia ria pœna cõstituta est: nam in terminos singulos quos eiecerunt locoue mouerunt lau reos in publico dare iubent: & actionis eius petitionẽ ei qui uolet esse iubet. Alia quoq; lex est agraria: quam diuus Nerua tulit hac cauetur: ut si seruus seruaue insciente domi no dolo malo fecerit ei capitale esse nisi dominus dominaue iudicium sufferre maluerit: hi quoq; quis finalium quæstionum ob sturendorum causa faciem locorum cõuertunt: ut ex arbore arbustum: aut ex silua cæ dua noualeaut aliqd huiusmodi pœna plectendi sunt: pro persona & conditione & factorum uiolentia. Caliphratus.

Agrariam legem Philippus in tribunatu tulit: quæ iubebat fieri inter omnes ciues agrorũ æquationem: quæ res neq; fieri poterant ni si possessores ex suis sedibus pellerentur: ut habetur apud Ciceronem de officiis.

Agricola a græco ἀγροικος quasi in agro habitans: æ in i fecundum quosdam: uel potius a græco & latino: uel dicitur ager q; in eo agatur fecũdum Varronem: & est sine ulla fecundum Vlpianum: urbana ædificia ædes rustica uillæ locus uacuus in urbe: area rure ager: fundus fecundum Modestinum quicquid solo cõtinetur: ager eius pars ad usum tantum hominum: & est proprietas possessio usus: prædium utrunq; uel potius ager fundus continet. Nam territorium etiam dicimus quod nos rus & nõ habet plurale qđ tantum aratur: & habet plurale possessio etiam de domibus & tabernis dici potest: eampus quasi amplus. collis a colẽdo: aruum abarãdo proprie quod seritur. noualia & noua les in fœminino sunt arua primum proscisfa ager qui intermittitur a nouando.

Ager restibilis est qui restituitur ac reseribit quotannis fecundum Var. rura q; rursus in agro faciendum est sementis satis in sacris litteris pro semine: fructus a fruendo: messis a metendo: & est ipsa messio: fruges a fructu: idest quicquid in alimoniam uertimur ex fructu terræ: aruica frumenti genus propria galliarũ zea opiza typhæ ægypti syriæ ciliciæ græciæ æstiuum far: sizima ab india uenit ægyptus similaginem conficit e tritico. Siligo a siligendo græci σιλιγινον qđ latine maguderim secundum Priscia. horre um quasi aridum: farina a farre: pannicum a panniculis: aristam ab aridirare: spica a spe. & spicus dicitur: & spicum non nisi in singulari. culmus quasi calamus: stipula culmi uagina quasi usta: palea a pabulo: frondes a foro uel fluo ακροδρυα omne arborum genus a græ. dicitur. silua a ξυλον quod est lignum. saltus a salio.

Agricolæ primi in casis & tegulis habitabant nec muri nec porta quid esset sciebant immani numero annorum: urbanis agricolæ præstant nec mirum q; diuina natura dedit agros. Ars humana ædificauit urbes: cum artes omnes dicantur in græcia intra mille annorum repertæ agri nunq; fuerunt in terris qui coli possint: neq; solum antiquior cultura agri: sed etiam melior. Itaq; non sine causa maiores nostri ex urbe in agros redigebat suos ciues: qui & in pace a rusticis romanis alebantur: & i bello ab his alebantur. Nec fine causa terram appellabant matrem Cererem: & qui eam colerent piam & utilem agere credebant: atq; eos solos esse & fuisse fatur ni regis cum consentaneum est q; initia uocantur potissimum ut ea quæ Cereri sunt fa cra. nec minus oppidi quoq; nomen thebæ indicat antiquiorem esse agrum: quod ab agri genere: non conditore nomen est ei impositum: nam lingua prisca & in græcia pelasgi uenerunt: etiam nunc ita dicũt. Cuius uestigium in agro sabino uia salaria non lõge a Reate mirabilis cliuus appellatur thebæ. Var.

Agricolarum dii duodecim præsides. Iuppiter Tellus: Sol: Luna: Ceres: Liber: Robigus: Flora: Mercurius. Venus: Lympha ac bonus euentus: fine quibus omnis arida & misera agricultura sine bono euentu fructratio est non cultura. Var.

Agricolonis cura est frumenta de areis nõ nisi luna deficiente colligere ut sicca permanent. Contraq; humecta desiderans luna crescente conficies: tunc & arbores aptius plantes maxime cum illa est super terram: quia ad incrementa stirpium necessarium est humoris alimentum patitur & producitur: nã cum luna plena est: uel cum nascitur uel cũ a parte qua sursum crescit plena est: aer aut i pluuiam soluitur: aut cum serenus sit mul tum de seroris emittit: unde. C. Marius dixit rorem aeris & lunæ filium. Macrobius de saturnalibus.

Agriculturæ partes quattuor inquit Scropha prima cognitio fundi solum partes eius qua les sint scire oportet. Secunda quæ in eo fũdo opus sunt ac debent esse culturæ causa. Tertia quæ in eo prædio colendi causa sint

faciendaquarta quo quidq; tempore in eo fundo fieri conueniat.

Agrippa ab ἀγρια dolor & ὠουσ pes q̄si dolens pedes. Quære in littera e egrippa.

Agrippa qui præcedentibus pedibus editur. Aulus gel. & Pli. vii. in pedibus procedere nascentem contra naturam est ex quo argumẽto eos appellaueſ agrippas ut ægre ptos.

Agrippina quæ nũc colonia dicitur archiepiscopalem inferioris germaniæ ubiorum ut bem ad ripas rheni citeriores sitam nõ memorat Cæsar sed tacitus: ex qua gẽte Agrippinam Claudii filiam coniugem neronisq; matrem natam esse: ac ueteranos & coloniã illic deduci imperasse ubiorumq; gentem rheno transgressam auum eius Agrippam in fidem suam accepisse. at eam urbem fata li: igne paulo post consumptã refert: in qua capitolium & loca ac ædificia fuere & ritus ad romanorum normam ex his adhuc non omnia periere.

Agriophagi populi æthiopum: quasi ferarum esores: qui leonibus tantum & pantheris ue scebantur. Tor.

Agron primus qui inter heraclidas sardis regnauit ultimus cardueles. Hero.

Agrosus mons est ubi nunc Roma. Quẽ Faunus rex Euandro arcado exuli concessit: & ipse palatinum postmodum appellauit.

Agragas & heraclea & herime sunt ĩter pachnum & lilibeum. Pom.

Agnũ dici ꝙ pura esset bestia ẽ enim ἁγνοῦ agnos purus.

Agrorum quinq; sunt genera: uniuersus ager latius particulam ab oppidis cognominatus: ut a pneste prænestinus: ab aretia aretinus: ut nostri augures publice dixerũt. Agrorum sunt genera quinq;. Romanus dictus est: unde Roma ab Romulo. Sabinus ab oppido Sabis. Peregrinus ager pacatus quoniã ex ara Romanus & Sabinus: ꝙ uno modo ex his seruantur auspicia. Peregrinus a pergendo: idest progrediendo eo ꝙ ex agro romano primum progrediebantur. Quocirca Sabinus est peregrinus auspicia habent singularia ab aliquo discretus hosticus dictus ab hostibus: ĩcertus qui de his quatuor qui sit ignoratur. Varro.

Ager dictus in quam terrã: qd agebant: & ũde quid agebãt fructus causa. Id uero græci dicunt ἀγρος ut ager ꝙ agi poterat. Var.

Agrorum tria sunt genera a specie simplici cãpestre collinum montanum. Varro.

Agendicum siue egendicum inter celtas oppidum senonibus parisiis. Veladuno oppido senonum. senabi carnutum oppido & nouiduno auaricoꝝ bituꝝigum oppidis ꝓximũ in regno francorum situm.

Agathyrsi post effedones ora artusq; pingũt: ut quicq; maiorbus ꝓstant: ita magis uel minus. Cæterum iisdem omnes notis: & sic ut ablui nequeant.

Agaso iumentorum minister deputatus appellatus

Agathyrsi gẽs scythiæ quibus Virg. dryopes que fremunt pictiq; agathyrsi.

Ahenum quod fit ab ægre tradunt Virgiliũ per diũsionem diphthongi interiecisse aspirationem: idq; uideri factum uolunt hiatus causa: tam & si non eadem: sed diuersæ concurrant uocales: tum enim maxime habenda est hiatus ratio (utdixi) cum eadem uocales concurrũt mihi uidet nõ tã hiatus ratione habuisse q̄ consuluisse legẽtibus: ut aspiratione interiecta declararet diphthongum solutã esse: & de una duas syllabas factas qd oculis cernerent ante pronunciãdum sed licuerit poetæ maxime ut libuerit a posteris tamen receptum id non est q̄q in hoc & in aliquo etiam græcis nominibus optime cõsultum fuisset interiecta licet ea i græco nõ esset. Si enim laertes danæ pasiphæ phædo aspiratione notata fuissent a nostris: haud q̄q multi & patrum nostrorũ tẽporibus & nostro etiã tẽpore decepti fuissent: ut quotidie etiam decipiuntur existimãtes hæc nomina diphthõgũ habere nec triumuir sunt sed duarum syllabarum esse.

Aha uãha oho ꝓ quibus dicimus ah uah oh.

Aiat quod est dicat. Cicero. de finibus bonorum & malorum: quasi ego curem quid ille aiat aut neget. No.

Aias Aulus gellius aut aias aut neges.

Aiax interpretatur cum impetu ruo: uel agito uel impello.

Aiax laomedontis filius secundum Ho. ex hesiona secũdum Sophoclẽ: & alios ex alia uxore priore. Torte.

Ain quærit Probus quæ pars orationis sit: & an una sit. Est autem ain quasi ais ne: ergo ain per contrarium uerbum est. Terentius in andria: ain tandem cuius glycerium est. Donatius.

Ait semper dicimus cum uel inuisa nobis & audientibus: uel aliquius uana dicta narranus. Terentius in eu. ait si fidem habeat. ais & negas contraria sunt. Plau. in rudente: uel tu ais uel negas. Dona.

Aiunt de ea re dicimus quam uelimus esse falsam. Terentius in andri. Hodie uxorem ducis aiunt & in eadem: ait tibi uxorem dare: ait proprie quia contẽnenda dicuntur: ait dicimus de his quĩ uana loquuntur: dicere autem de his rebus quæ ualidiora: Idem in

phor.quem amicum ais fuisse:Dona.

Agere enim is uidet qui exceptione utit nam reus i exceptiõe autor est:Vlpianus.li. xliii. de exceptionibus & præscriptionibus.

Aiutamini pro adiutare. Pacu.in eriphe.aiutamini & defendite.No.

Alæ dictæ sunt exercitus equitũ ordies: quæ circum legiones dextra sinistraq; tanquam alæ auium corporibus locabuntur.In legiõe sunt centuriæ sexaginta :manipuli triginta: cohortes decem. Au.gel.

Ala ab axilla facta est fuga litteræ uastioris so nis:quam litteram etiam e maxillis & axillis & uexillo & puxillo consuetudo elegans latini sermonis uelit.

Alabandus deus quem alabandes colunt urbis conditor fuæ.Cum quidam ei molestus alabandum deum esse confirmaret:& Herculem negaret:ergo inquit mihi alabandus tibi hercules sit iratus.

Alabanda asiæ minoris oppidum duobus promontoriis subiacet in speciẽ cistæ iuerſæ mi nitantibus unde Apollonius appellat alabandam cistam inuersam scorpionum plenam nam eorũ illic est copia homines sunt molles & psalitriæ multæ ut scribit Strabo.

Alabãdæ pluraliter declinat ciuitas in asia.

Alabastrum genus marmoris perlucidi & coloribus distincti.Tor.

Alabaster. Ci.academicorum libro secũdo.q bus etiam alabaster plenus unguenti putet esse uidetur.No.

Alastor aliter⁹ palanus :Quis est non enim illis credẽdum est aliter⁹ uocari qui in fama molenté obseruantes farinam diripiũt uerũ is alastor uocitatur q ea egit quæ neque facile oblitterari possunt:& diuturna omnium memoria celebrantur,aliter⁹ autem is est quem si quis uitare ac fugere potest propter iprobitatem beneactũ secũ existimare debet hoc ĩqt Socrates ĩ æreis pellibus conscripserunt.

Alacer & alacris dicit nõ lætus neq; tristis.l. littera pro.d.posita. Teren.in eu.Alacris est ppria imitatio quædam uultus gestientis ĩ spem aliquam.Dona.

Alacritatem in malis habendam.Cice.Tuscu. ostendit. Virg.igitur temperatus constans sine metu sine ægritudine sine alacritate ulla libidine non uexatus.Noni.

Alacris fiue alacer:utrunq; enim dicitur.is est qui ingẽtis sensus quod é iudicio erecti animi atq; sublimis.Nam & contrario alacer dicitur amputatis corpore sensuũ membris: hoc est auribus:oculis:quæ ad animum sæpe trãsferturut plærunq; afflicto animo sẽsibus non utamur erectis:Sed alacer dicitur is cũi omnis sensus ĩ loco suo sẽq; degat uti sunt & intenti ut uultu indicet ad se animũ non sincerum sensibus suis. Qua re cognita illud quoq; intelligunt:aliud esse alacrẽ: aliud esse lætum.Sunt q alacrẽ festinãtem & propeq; dici putant qsi alis alacrẽ.Af.

Aalalia urbs in insula Cyrni.Tor.

Alalcomenas appellant unde dicta est urbs ithacensium quam:quod anticlia adhuc uirgo sisyphi compressu:qui ei stuprum obtulerat Vlyssem concepit complures dixere.hi strus uero alexandreus in monumẽtis suis illud adiunxit . Anticliã laerti in matrimonium datã cum ad laertẽ diuertet apud alalcomeneum in boetia Vlyssem peperisse & ob eam rẽ ille quasi mediæ urbis nomen referens eam quæ in agro ithacensi est urbẽ eodem nomine appellatã fuisse memorat.

Alanus fluuius est scythiæ:a quo alani populi denominati.

Alani inter sarmatas sunt: nam ut scribit Pli. primum omnium sunt scythæ degeneres a seruis orti.

Alastor socius aiacis Telamonii in bello troiano.Tortelius.

Alauda.Sueto.li.primo unã esse legionem ex transalpinis cõscriptã uocabulo;gallico:a enim appellabat &. Ci.phil.li.primo etiã iudices manipulares ex legione alaudarũ.

Alauria britãniæ fluius est.

Alazones populi scythici ad hippanum fluuium qui troianos iuuerunt.Tor.

Alba id ab fue alba oppidũ nominatum hæc e nauigredieti æneæ cum fuisset lauinii xxx.porculos peperisset:apparuit ex hoc prodigio post lauinium cõditum ãnis.xxx.hanc urbs facta ꝑpter colorem suis:& loci naturã alba longa dicta.hinc mater Romuli ilia rhea ex hac Romulus hinc Roma.Vir.

Albatus minor magistratus ab albo.V.

Albani ex oppido alba in latio.Albenses uero ex oppido alba ad lacum fucinum: qui quibusdã albani dicũtur.Lauren.

Albanus mons est in latio:in quo olim Iulius Ascanius ciuitatem cõdidit albã sic a sue alba:dú a troia cũ patre pfugo uẽisset ibidẽ inuẽta núcuparum mõtem existimo.

Albanus lacus est in albano mõte haud longe ab urbe ex quo uaticinium fuit nunq; Rõanos ueium capturos:ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.

Albæ duæ ab una dicũtur albani:ex altera albenses.Varro.

Albesia scuta dicebãtur q bus albẽses qui sunt marsi generis usi sunt:hæc eadem decumana uocabãtur:q essent amplissima ut decumani fluctus.Festus Pompeius.

Albescon græcū amictum dictū qđ ad lectū est:a quo ēt ꝙ uestitus se inuoluunt:circūiectū appellāt:& qđ amictus tui habet purpuram circum:circūtextum uocant. Varro.

Album a græ.ἄλφον. Sabini tamen album dixerunt:unde credi potest nomē alpium a cādore niuium uocitatum.

Albicatur candidatur exalbescit:Varro.Cauecanem ubi riuus præcipitatur ī nemore deorsum rapitur atq; offēsus aliquo:& scopulo lapidoso albicatur.No.Mar.

Albegmina ptes estoꝝ q diis īmolabāt.Fe.P.

Albicascit Cneus martius uir eruditissimus ī annalibus suis absurde neq; absone finxit recentatur;ꝑ eo quod est græ. ἀναγίγνεται .i.denuo nascit atq; itez fit recēs:uersus in ḡbus hoc uerbū ē hi sunt.lá albicascit phœbus & recēratur cōe lumen omnibus & uoluptas.Aulus gel.

Albigalerus a gallia noīat:é enī pilleū capitis quo diales flamines.i.sacerdotes Iouis utebātur:fiebāt ex hostia alba Ioui Cæsa cui āf figebātur apes uirgula oleagina.Fe.Pom.

Albigascit pro albbescit.

Albinga nomen est oppidulū ligurum colonia ad mare deducta.Cuius incolæ ligures ī gauni uocantur ex hoc loco ad monœchi portum stadia sunt.lxx.Strabo albingaunū nominatur.

Albion insula britānia anglia hibernia a dextris secundum Pom.

Albis fluuius cum rheno mare ingreditur.

Albis germaniæ fluuius é:& Sueuos ab heluetiis diuidens,mergitur in oceanum.

Albium quasi alpium urbs colonia in taneliū ad mare deducta. Cuius habitatores itume liis:& est in medio inter albigam & monœchi portum:prioribus temporibus albia uocabatur alpia.Strabo albuī itimeliū dicit.

Albitudinem pro albore. Plau.in trinummo ubi habitet. Item alterum ad ipsam capitis albitudinem.No.

Albo.Suet. li.sexto. Libēs ac sine motu nōen sunt in albo profitemini cytharedorum.

Albi post salios tenēt mōtāa ī ſeptētrionē uergētia in gallia trāsalpina: dicūt ēt albiēses albiū.q̄si alpiū:urbs colonia itimeliū ad mare deducta.Cuius hitatores itimeliī:ē ī medio iter albigā & monœchi portū prioribus tēporibus albia uocabat alpia.Strabo.

Albo sūt uerba reciproca.i. ἀλλοτιατέη sordido sordidor & sordeo:albo albor & albeo. Vir.in.ix.Cāpiq; igentes ossibus albēt.dr tamen ēt albico ꝑ albescoꝝ ut Hora.i.car.Nec prata canis albicant pruinis.Pri.

Albo:id est pallenti.Hora.libro carminū. Et aquosus albo corpore lāgor. diffusus enim humor omne inficit corpus. Acron.

Albanus mōs distat a Roma quātum ardea ī ipso est alba latina urbs mediterranea in excelso locata ī uia ualeria marsis finitia.Stra.

Albunea delectabile nemus est cōsecratum albunææ nymphæ a qua nomen accepit. Hora.li.primo car.Hic domus albuneæ resonatis:& est uicina tyberi.Acron.

Alba græca nunc belgeadum dicitur in hūgaria oppidum.

Albanos & albēses Varro de lingua latina qđcū duæ sint albæ ab una dicit albani,ab altera albenses.

Albū ptoris erat ut īstitutionū libro q̄rto de actionibus ptor introduxit ueluti aduersus eū qui qd ex albo eius corrupisset. Paulus ī sentētiis in eū qui album eraserit:uituiauerit: uel qd aliud scripturæ genus sua pscripitioe turbauerit capitale uero expectata ordinis sentētia puniatur.

Albulæ erāt aquæ ī agro tyburtino crudæ:ut meminit Strabo & Pli.odore sulphureo ut supra: Hic ubi sulphureis albula fūat aqis.

Albulæ aquæ sunt ī agro tyburtino quæ maxime uulneribus medēt ut Pli.& Strabo de his Papinius uinēti fornacibus ānis rident anhelātes uicino flumine lymphas.

Albula sunt qui tyberim priscū nomē latinū albulam uocitatum litteris tradiderūt.Var.

Albula fluuius tybris dictus est ab albo colore aquæ. Thyberis autē a Thybero Fuluio aut a rege albanoꝝ ꝙ is in eo extinctus est.

Albula fluuius in planicie arenis fluit. Stra.

Albula fluuius dictus est:qui hodie thyberis ꝙ urbem labitur.

Album Sabini alpum ab ἄλφον qđ candorē significat unde alpes. Tor.

Albū ciues prorsum sic notabāt: ut q senator esset eiiceretur e senatu:qui Plebeius & erro in tabulas refertur & ærarius fieret: ac per hoc non esset in albo centuriæ suæ. Asconius Pedianus.

Albū significatiōe manifestū é.Vir.geor.li.tertio.Color deterrimus albis,& gilbo.No.

Album mite uel placidum. Varro in Sexqui. Vlysse aduersī uenti ceciderunt:ꝙ ſi pgunt diutius amare uoluere uereor ne me quoq; domum ab alio ceſſerit.Noni.

Albunea hetruscoꝝ fuit famosissima siluta:in qua &ſi tætri odoris fons esset non obstitit quin ad eam ois Italiæ multitudo uetusto errore decepta ꝑ responsis cōcurreret erat profecto seu in fonte:seu arboris in truncō spiritus aliquis immundus q decæptis orātibus responsa daret ambigua.

Alexia iter celtas oppidū mādubioꝝ:in ducatu burgūdiæ finibusq; heduoꝝ nō lōge a li

gonum finibus heduensis prouinciæ quæ Iugdunensis nunc in uici formá redactú no mé retinés a quo ét hodie ut plærisq placet magna ps eius regionis absentú núcupatur nec lóge distat a uico q plauigneus appellat in cuius alexiæ expugnatione nónullæ munitiones í floris lilii formam Cæsaris iussu ut ipse scribit factæ sunt forte præsagiú futuræ excellétiæ eiusdé ducatus iter lilii flores quorú í primis apud celtas í bello usum illic introductú ex Cæsare legimus.

Albunea fons est in altissimis mótibus tybur tinis qui sic ab aquæ qualitate denoiatus é. Húc nonnulli leucotheam uocauere.

Alburnus mons est in lucania: quæ hodie calabriæ pars est.

Alcamenes statuarius secundú Quint. Tor.

Alcanydre polybi ægyptiarum thebarum regis uxor. Odi. iiii. Tor.

Alcanor proprium uiri secundú Ho. & Virg. pater Pandari & Bitiæ. Tor.

Alcathous unus ex principibus troianis.

Alcathoe urbs secundum quosdam megara.

Alcedo dicebatur ab antiquis p alcyone: ut p ganimede catamitus p nillomello.

Alcedo auicula: quá græci alcyonem dicunt.

Alcenor uir argiuus. Torte.

Alces bithyniæ flumen est.

Alcesta uel alcestes uel alcestis admeti uxor Perelei regis thessaliæ filia: filius Euemelus: qui ad Troiam. xi. præfuit nauibus quæ p marito mori uoluit. Tor.

Alcestis palæi thessali filia uxor admeti regis thessaliæ ut homerus in secundo scribit & diodorus tradit ut uiuereť maritus: ipa mortua é aliqué eni p eo mori oportere respõderat oraculú. fuit ité admetus rex molosso rú ad quem cõfugit themistocles huius meminit thucydides in secundo historiarum.

Alcestis pæliæ filia se ipsam iterfecit ut úbra sua cõtenti manes admetú uirum mortuum ad superos & lucem remitterent quod Euripides scribit in tragœdia ab illius nomine usurpata unde Macrobius in saturnalibus testimonium accipit de didonis crine fatali disputans. illud præterea fabulosum refert Eustatius peliam patrem propolusse nupti as alcestidis ei qui leonem & caprum coniú geret id: q Apollinem admeto pstitisse ut ei fecerit unde uxorem meruit.

Alcestis filia regis thessaliæ uxor admeti mater Eumeli qui autore homero. xl. nauibus ad troiam nauigauit cum datum esset oraculum admetú interiturú nisi aliquis e proprinquis sponte obiret ipsa se in ægæú iecit. Ouidius si mea mors redimëda foret quod abõino: esset admeti cõiunx quá sequereris erat. luuenalis spectãt subeuntem fata mariti alcestem.

Alcæus lyricus mitylenæus: alius thebãus amphitryonis pater Gorgophonis filius. Tor.

Alchione sicilliæ fluuius.

Alcæus omphales & Herculis filius. alcæus athenien sis tragicus alcæus comœdiæ uetteris scriptor. a quo æditæ sunt decé fabulæ Alcæus mitylæneus fratrem antimenidem habuit quem a uirtute bellica laudat oppísa autem patria a tyránis poemata lyrica ad uersus eos edit quæ strattiotica: id est cõtinẽtia seditionis iscribuntur. pterea aureo plectro merito donatur elocutione magnificus & diligens ad lusus amore descendit cũ tamen esset maioribus aptior hæc e diuersis scriptoribus græcis & fabio accepimus. Horatius & te sonanté plenius aureo alcæe plectro.

Alcibiades Cliniæ filius formosissimus eloqntissimus: diues laboriosus imperator tempo ribus seruiens & ita in uitiis insignis. Tor.

Alcidamus rhetor antiquus secundum Cice. Torte.

Alcides hercules: uel ab alcæo auo: uel ab αλκή quod est robur. Tort.

Alcimus epirota & bellicosus secundum Plutarchum. Tor.

Alcinous Nausitoi filius celeberrimus carmine Homeri in odyssea corcyram in qua erát populi phæaces insigni iustitia rexit tanta pomariorium copia & fertilitate ut autore homero præmaturis fructibus noui statim succederét papinius qd bifera alcinoi laudem pomaria aridius phæacú felicibus obsita plantis iura petunt huius filia nausica nundum & naufragum ex littore Ulyssem domum perduxit.

Alcinous nausithoi filius rex phæacũ. de quo Orpheus in argonautis: & Homerus & alcinus per syncopam. Tor.

Alcinous a quo Ulysses hospitio susceptus in corcyra cũ mactassẽt ad cõuiuiũ oues duodecí: octo sues: duos boues dẽodecú citharœdum cæcum iussit canere celebrata certamina is cecinit glytoneum fuisse uictorem cursu euryalum palæstra: ãphialú saltu: elateum disco laodomantem cæstibus.

Alcinous phæacum rex hortos habuit perpetuis fructibus uirentes homeri testimonio nam ut ille scribit malú malo succedebat.

Alcinæon philosophus crotoniates. Pythagoræ auditor qui primus de natura scripsit & animam dixit immortalem. Tor.

Alcyonum fœturæ ẽternitur mare ide nomẽ. ii dies traduntur ante brumam septem totidemq; postea. Pli. libro secundo.

Alcyone una ex pleiadibus ex neptuno pepe rit patrem ireum orionis: ut scribit higinius a quo irea oppidum fuit agri thebâi ut scribit. Strabo.

Alcinaus amphiarei filius qui matrẽ Eryphilem interemit. Tor.

Alcmena electriõis ex lycidicæ uxore filia am phitryonis uxor. Tor.

Alcyon filius Luciferi habuit uxorem alcyonem quære in Seruio primo georg.

Alcyon origo in hoc græca apud Pacu. alcyonis ritu promulgans furor: hæc enim auis nũc græce dicitur alcyon: nostri alcedo hæc hyeme dicitur pullos tranquillo mari facere eos dies alcyonis ritu. Varro.

Alcyon mons est in macedonia.

Alcyon pro aui græcus aspirat licet fiat ab eo q̃ est hals: illi. n. ut grãmaticis placet nũq̃ aspirât a âte I seq̃nte cappa Cheroboschi grãmatici q̃ græce de aspirâdis uocalibus scripsit uerba hæc sunt alcyon uero & si ab eo quod ẽ hals deriuatur: tamẽ quia sequit̃ cappa tenuatur: & similiter præteritum alto licet fiat a uerbo halomæ: nam a âte I sequente consonante semper tenuatur nisi fortasse statim sequatur liquida: nihilominus apud Theocritum est uidere græcas ueteres hoc nomen aspirasse. at licet ipse uiderim in uetustissimis codicibus nostris huic nomini aspirationem esse prænotatam hodie tamẽ aspirat nemo: & similiter huic dictioni alcedonia quæ significat tempus quo alciones aues nidificant quo quidem tẽpore quamq̃ media sit hyems: maximam tamen ferunt esse tranquillitatem: unde ait Plautus alcedonia sunt circum forum. dixerunt tamen ueteres & alcedo alcedinis: unde alcedonia: & alcyon alcyonis in quam Poetæ ferunt alcyonem Ceycis uxorem fuisse conuersam: dies autem nidificationis huius alii undecí esse uoluunt: alii nouem: sunt qui septem tantum de conuersione etiam aliter quidẽ sentire: tradunt enim septem fuisse alcyonis gigantis filias nominatasq̃ phosthoniam ate rathen methonem: alcippam: palæneni: drymon: asterien: quæ post patris mortem ecastasiao quæ pellenes arx erat dolore uictæ amare se deturbarũt: hinc loco fabulæ dictum esse creditumq̃ eas in aues uersas quæ de patris nomine alcyones dictæ sunt: reliquum fabulæ lege in dictione mapisses quã ideo apposui quia paucis nota est.

Alcippæ fœmina de qua sæpe Theocritus ab αλκη & hippos quamuis sine aspiratiõe ut Aristippus & ancilla ody. iiii. Tor.

Alcon cretensis sagittarius: de quo Seruius super dalphni. alius faber argentarius. Oui. T.

Alduasabo est in gallia transalpina: testes Cæsare in commentariis: quod hodie dicitur ledoux.

Alduasdulis fluuius, uolsontionis circuit ciui tatem.

Alea Saturnus nauigauit aduectus primus æra signauit ex una parte effigies: ex altera nauis exprimitur: quod in aleæ lusu intelligetur: cum pueri denarios in sublime iactantes capita: an nauim exclamant.

Aleator quod uidetur descendere a uerbo: q̃ nusq̃ reperitur. Non enim aleare dicimus: sed alea ludere. Lau.

Alebria bene alentia. Fe.

Alecto una ex furiis: genitiuus alectus alie tisiphone & megæra acherontis & noctis filiæ: Orpheus in argonauticis. Tor.

Alemõ fluuius macedoniæ disterminat a thessalia.

Alecus fluuius terminatur similiter.

Aloeus gigas cuius filii mortẽ dicũtur uulnerasse & ab eo patronymicum aloides.

Alere nutrire est: ut liberi parentes alunt: aut uinciantur. lex duodecim. tabularum: aut in rebus incorporeis frequentius ut crescãt. Quintilianus. Sed alere facundiam uires augere eloquentiæ. Alere: id est augere. Virgilius hos succesus alit: id est augescere facit. Nutrire uero paruorum est ut crescant. unde nutrices dicuntur nutriciũque qui curã infantium habent aut habuerunt: & adultorum ut uiuant. Lauren.

Alexia oppidum est mandubiorum seu mandubilorum in edito colle situm: cinctum mõtibus & fluminibus duobus i gallia trãsalpina. Stra.

Alesus fluuius asiæ mĩoris est per colophoniam effluens.

Alethes troianus quasi αλήθης: id est uerus: de quo Vir. in secundo. Tor.

Alatheris estii filius cui ob uirtutem Anchises hippodamiam filiam quæ inter alias formosa præstabat uxorem dedisse dicitur.

Alexandriam Alexander condidit Dynarcho architecto opus designante quod Vitruuius quoq; scribit.

Alexandriam quam maiorem dicimus: prius seleucia dicta est.

Alexandriæ tres ab alex. una prope nili hostia a Democrate architecto. alia in asia. alia sup tanai. Hora. Alexandriæ dixit. iiii. car. inde alexandræus. Tor.

Alphidamus Thessaliæ fluuius est.

Alga nascitur in aquis stantibus: ita denique nomen sumpsit ab algore aquæ: uel q̃ alliget pedes: quia crassa est foliis ex parte supernatantibus.

Algeo e græco ἄλγω dicitur:id eſt doleo:ut ſit frigus dolor quidam membrorũ rigore coniunctus. Feſtus.

Algeo alxi. Te. in adelphis. aut alxerit.

Algidũ oppidũ. unde & nemus quodhodie dicitur uulgo ſilua aliorũ quærę in appia uia.

Algidus mons eſt haud longe ab urbe Roma uiginti miliũ paſſuum: in quo eiuſdem nominis oppidũ. Hodie ſilua latrociniis incolarum accõmodata.

Algor algoris: qđ etiam hic algus huius algus dicit. Plau. in au. Inopiam: luctũ: mœrorem: paupertatem: algũ: famę. Idę in ru. Tu uel ſu da: uel ſpurci algu: uel etiam ægrota uel uola. Priſcianus.

Algo pro algore. Acti. in Andromeda. Miſera obuallo ſaxo ſenio pudore algoq; & fame. Varro. Et hos leges ruina ne tacentę ſubde albus algedanti frigore. Luc. li. iii. Morbus algoq; fameq;. Lucil. Nã tã algo atque uigore. Maius. No.

Alia. Virg. alia fluuius. xi. lapide ab urbe uia tyburtina e cruſtumeriis montibus in tybrim ubi Brenno romani uicti ũdecimo kal. auguſtis: & inde capta Roma prætor capitolium. Tor.

Alyactes ſadiactis regis lydiæ filius pater Crœſi ſecundum Home. Tor.

Aliartos urbs Boetiæ: quam Homerus berbo ſam appellat.

Aliacmo fluuius eſt macedoniæ.

Aliartes Boetiæ fluuius eſt.

Alias & alia differunt: q alias alio tempore ſignificat: alia aliter aut per alia integra non dicta. Terentius in ecy. Alias uti poſſum cauſa ac integra. Dona.

Alias pro aliter Teren. poſuit. Quid alias malim q hodie fieri has nuptias.

Alias res agis: aut nõ intedis ad id quod dico ſignificat: aut nugatorias res agis: id eſt ioca ris. Et hinc natum eſt: agite amabo: quaſi dicatur inanes res agis. Terentius in eu. alias res agis. Donatus.

Alyba regio prope miſiam ubi ſunt argẽti fodinæ ſecundum Home. Tor.

Alibrocus fluuius eſt orientis. naſcitur ex mõte lyſeo & in oceanum tendit.

Alica quod alit corpus. Fe.

Alicariæ meretrices in campania ſolitæ ante piſtrina alcariorum uerſari quæſtus gratia: ſicut quæ ante ſtabula fedebant proſtibulariæ. Feſtus.

Alycharnaſſus cũ h utplurimũ ſcribit: urbs

Alicarneſſos poſt eutionem argiuorum colonia eſt & cur memoranda ſit præter conditores: Mauſolæum efficit regis mauſoli monumentum unum de miraculis ſeptem arte miſiæ opus.

Alienus pro alienato. Teren. in ecy. Poſtq̃ hũc alienum ad ſe uidet. & in pho. quid ego uobis Geta alienus ſum. Do.

Alienum uolunt intelligi in hac parte orationis Tulii hic proprium nomen eſſe quaſi ab alia. Virgilius Quouſq; ſe inſeſtum cauſas ĩ teruenit alia nomen. Alii alienum & alterius iudicii & non ex adiutorio prætoris maiorumq; cauſarum: ſed ſubſelliis: hoc eſt a nõ tribunalibus. Aſconius.

Alienatum non proprie dicitur qđ adhuc. in dominio uenditoris manet: uenditum tamẽ recte dicitur. Vlpia.

Aliẽſis dies obſcœniſſimi ominis ab alia; fluuio ubi romãus exercitus a gallis ſuſus eſt. Feſtus.

Aliorſum & illorſum ſicut introrſum dixit Cato. Feſtus.

Alienarus qui alienus eſt factus. Fe.

Alimodi pro aliuſmodi. Feſtus.

Aleonem aleatorem. Feſt. Pom.

Aliærei dixit Plau. pro eo quod eſt alii rei. Fe.

Alienatõis uerbũ ẽt uſucapionẽ cõtinet. uix eſt enĩ ut nõ uideat alienare quod patiatur uſucapionem. Eũ quoq; alienare dicimus q nõ utẽdo amiſit ſeruitutes. Qui occaſiõe ac q̃rendi nõ utitur nõ intelligit alienare: uelut ſi q hæreditatem omittit. aut optionẽ incertũ tẽpus daram non amplectitur. Pa.

Alietus auis eſt ſmerlionis.

Alifes Samniticum oppidum eſt. Strabo.

Aliẽigenus & caprigenus a genere cõpoſita: ut Valerius alienigena ſtudia.

Alimenta ſi fuerint legata. dici poteſt etiam a quam legato ineſſe: ſi in ea regione fuerint ipſa legata ubi uænundari aqua ſolet. Vlpia.

Alimentis legatis cibaria & ueſtitus & habitatio debebitur: quia ſine iis ali corpus nõ poteſt. Cætera quæ ad diſciplinã ptinent: legato non continentur. Labolenus.

Alimonia uniformis adeo cõſtat q̃ facilis digeſtu ſit ut et: uel tã ifirma natura ſufficiat:

Aliuta aliter alita ãtiq dicebãt: quod aliter ex græco ἄλλος. i. alius tranſferẽtes. hinc eſt illud in legibus Numæ Põpilii ſi q̃ aliuta faxit ipſus Ioui ſacer eſto. Fe. Pom.

Alintos flu. lucanorũ eſt: lucanum agrũ a ueli enſibus diuidens.

Aliorſum ad alia parte ut ſeorſum. Te. in eu. Nc ue aliorſum atq; feci acceperit. Dona.

Aliptes unctor uel ꝓceptor palæſtræ nam ſe ungebãt in palæſtra: a græco deriuat. Iuue. Grãmaticus rhetor: geometres. Pictor: aliptes. dicitur etiam qui uulnera curat.

Aliptes unctor: a ἀλείφω id eſt ungo. Tor.

Aliquantiſper quære in uerbo tantiſper. Lau.

Aliquis uí pluralé habet quãuis singulariter dicatur:nõ omniũ est aliquis nisi de multis. ꝑprie enī ueteres & quis & aliqs & quisquã non obseruabant quo genere quo numero declinarent. Tere. in adel. Aperite aliquis ac tutum hostium. Et est figura. Dona.

Aliquis qſq; qſpiã ullus idem significant. differunt a quidam: ullus tamẽ quodammodo claudicat: nec fere citra negationem quasi citra baculũ ingredi potest: nisi interrogatiue ut uocat me ullus: aut nunq̃ plane affirmatiue sicut illa superiora. Lau.

Aliquid monstri plus est q̃ si diceres: aliquod ut quid hominis uxorem habes: & duplex contumelia est & monstri aliquid. Te. in an. Aliquid monstri afunt. Dona.

Aliquot: hoc est nec multi nec pauci. Te. i. an. Aliquot me adierunt. Do.

Alisonii populi scythiæ asiaticæ secundũ Herodotum. Tor.

Alicta lingua arabica Venus secũdũ. He. Tor.

Aliter contra significat. Vir. Diis aliter uisum Te. i. an. ueg; aliter euẽire multo itelligit. D.

Alites uolatu auspicia facientes: ilstæ putabantur buteos anqualis minusculus aquila uultur uis. Festus.

Alites alii uolucres a uolatu: deinde generati de his plærægq; a fuis uocibus. ut hæc upupa: cuculus: coruus: hirundo: ulula: bubo: ité hæc pauo: anser: gallina: columba. Sunt quæ aliis de causis appellatæ. ut noctua: q̃ noctu canit ac uigilat. Luscinia: q̃ noctu canere existimaſ: atq; esse exattica progne in luctu facta auis. sic galericus & motacilla, altera q̃ i capite hẽt plumam, altera q̃ semper mouet cauda. merula q̃ mera. i. sola uoliret. contra ab eo graculi q̃ gregatim: ut quidam greges genere ficedulæ miliaria a cibo q̃ alteræ ficos: alteræ milio sunt pingues. Var.

Alitum. Ci. de natura deoꝝ. Idemq; uolatus alitum sustinet. & spiritus ductus alit: & sub stat & animans eas.

Alius penultima circumflexa: & alii in genitiuo inuenitur. Cecilius in. v. li. Nullius alii. rei nisi amicitiæ eoꝝ causa. Pri.

Aliusalter: fecus: ante & post. proxime ad uí cõparatiuoꝝ accedunt. ut Quin. At quãto alius fuit ille ifœlicissimus iuuenis affectus. & Ci. multo secus euenit. L.

Allegatus hic & arbitratus hic pro arbitratione dicuntur.

Allium ciuitas est exigua inter pyrgum & hostia. Ser.

Allegoria alieniloquiũ: uel potius inuersio ut o nauis referent in mare te noui fluctus: & cõfecimus æquor. sunt. septẽ species. Ironia antiphrasis æniqma charientismos; paroꝛmia sarcasmos asteismos. Tor.

Alec liquamen salsum Horatius. Hoc fecẽ primus & alec: Plinius alec ipsecta nec collata erat eni conditum.

Alec alecis generis masculini genus piscis in uenif: & hæc alec numero plurali caret.

Allecti qui propter inopiam ex equestri genere in senatorum numerũ assumpti sunt. Nã patres sũt qui sunt patricii generis. Coscripti qui senatui sunt scriptis annotati.

Alleuo est in altũ tollo: uel de imo: & ubi qd iacet atq; piectum est sursum tollo. Quint. Vidi multos quoq; supcilia ad singulos uocis cõatus alleuarent. Inde p transl ationem ad qualitatẽ fortunæ ut idẽ Nõ petit ut aflictũ alleuetis: nisi & probauerit se infœliciorem q̃ patrem amisit q̃ q̃ oculos. Subleuo, pro alleuo: Suetonius. Dumq; surgit acnititur inter manus subleuantiũ extinctus est. Lau.

Alia fl. in hetruria Clusiũ urbem irrigans & tyberim nõ lõge a roma influens nunc pallia

Alia flu. est non amplius. xi. mi. pas. uia salaria ab urbe distans e montibus crustumeriis est fluẽs i tyberi ubi uires romanoꝝ oẽs attritæ sunt. ex quo illico urbis subsecuta ruina & patrũ cædes: atq; capitolinæ arcis obsidio a gallis Brenno duce.

Alligare obstringere allaqueare & obnoxium facere. Te. in eu. hic furti se alligat.

Allium doliũ & pallium. non alleum palleum doleum dicendum est.

Allium dictum q̃ oleat.

Allobroges iter ligerim & sequanã trans rhodanũ atq; arari ad septẽtrionẽ habitant. & heluetiis proximi sunt i gallia trãsalpina. Stra.

Allobroges sunt lusitanoꝝ populi remotiores montana habitantes in hispania. Strabo.

Allobroges erant populi citra rhodanũ fluuium & ad eius alemani lacus ripas extra belgas celtas & aquitanos, gebẽnam oppidum ubi emporium seu nũdinæ nostra ætate fuerunt in sabbaudia locaq; finitima incolentes qui etiã fuere finitimi uocuntiis populis propinquis centronibus nunc tarẽtasiis, ac trans rhodanum uicos & prædia habebant ubi brixia dicitur duci sabbaudiæ quam fluuius indis irrigat citra ararim flumen hos memorat luuenalis satyra prima & Salustius in catilinæ historia: referuntur q̃ in epistola Plãci inter familiares Tullii. Allobroges enim qui cis rhodanum habitabãt finitimi erant Galliæ prouinciæ romanoꝝ propter quod cum romanis paulo ante bellum gesserant ac nuper pacati erant. Inde constat delphinatum fuisse tũc ex parte galliæ prouinciæ quæ romanoꝝ erat: cum esset finiti

ma allobrogibus fuisse item partem allobrogum inter quos fuit Vienna ciuitas Metropolis ut Strabo inquit.

Allobus est quod græ. dicitur ξάγαλοδ hoc est artus uel internodium. Aul. ge.

Albigalerus a galea noiatus. é enim pileus capitis: quo diales flamines. i. sacerdotes Iouis utebantur. fiebat enim ex hostia alba Ioui cæsa cui affigebatur apes uirgula oleagina. Festus.

Allophilus alienigena. Tor.

Allotheta aliter posita. Tor.

Allucinari Verrius ī libris quos īscripsit uerbos. a græcis tractos. nō pauca hercle scripsit curiose & sagaciter cōgnita: neq; non tamē q̄dā futilia uel friuola errare inqt dictū é in uersu q ferē Homeri ī quo id uerbū é ἀλλοεῖν. ūde locū quoq; esse dictū putat d littera ī c cōuersa quandam tarditatem aī & ſtuporem qui allucinantibus plærunq; usu uenit. A.

Alludo quære in iocus. Lau.

Allucinare est uana somniare tractum ab allucitis quos myopos dicimus: sicut Petronius arbiter ait. nam contum uernali me allucitis molestabant. Ful.

Allucinari quære in agi.

Allucinatio erratio. Fe.

Allex pollex scandens proximū digitum: q̄d uelut insiluisse in alium uidetur. nam græ. ἄλλομαι dicitur salio. Fe.

Almo flu. est ad portam capenam cuius simulachrū ab eis lauabaē ex sacerdotibus paruo reu ocānt almone cybelem Lucāus laudabant præterea aliter famil.

Alma ab alendo dicta est. Ser.

Alma sancta siue pulchra: uel alens ab alendo Festus.

Almanicus armeniæ maioris fluuius est.

Alcmon paruus est fiu. Romæ proximus in quo simulachrum Cybelis: quom trahi nō posset per tyberim lotum: est & exinde. vi. kalendas Aprilis lauari in eodem annis singulis consuetum.

Aloe herba amarissimi succi.

Aloe græcum est & declinatur hæc aloe. huius aloes. luuenalis. Plus aloes q̄ mellis habet.

Alope cercyonis filia a qua ciuitas thessaliæ: inde alopetes: Homerus libro secundo. Tortelius.

Alopitia est capillorum fluor circūscriptis pilis fului æris qualitatem habentibus. Vocata enim hoc nomine a similitudine uulpeculæ animalis quod græci alopeca uocāt.

Alotis calabriæ fluuius.

Alotrine lacus est ī maiori asia in monte alotrine ex quo Meander oritur flu.

Alpes ipse non quidem a monocchi portu: ut plærique referunt. sed iisdem ex locis a quibus apennini montes incipiunt: genua ligusticum emporium & sabacia uadaque paludes sunt. apenninus quidem a genua. alpes uero a sabaciis initium capiunt. Inter genuam uero & sabaciam ducenta & sexaginta stadia interſunt: inde post trecenta & septuaginta stadia albinga unum oppidulū: cuius incolæ ligures ingauni appellantur. ex hoc loco ad monocchi portum sunt stadia quadringenta & octoginta: quo in medio urbs est albion intimelium: cuius habitatores intimelii uocantur. Sunt autem alpium cacumina quædam secūdum aliquos ī illyricos: atque adriaticum sinum conuersa. ex quibus est dictus mons apenninus & tullum & fligadia: quibus subiacent uindelicii: ubi ex Italia supra alpes conscenderis uia est in exteriorem galliam: & per septentrionem: quæ per salassos ducit lugdunum. Ea uero bifariam est: altera quidem prolixior paluſtris permeabilis centrones. alia uero sublimis & angusta. uerum est compendiosa per apenninum. alpium altitudo est stad. mil. duobus & ducentis. quod ad campos attinet. Polybius aut alpium transitiones tantū quattuor nominat: unam quidem per ligures tyrheno mari proximā. aliam deide per taurinos qua transiuit Hannibal. tertiam inde per salassos. quartam per rhetos omnes præruptas atq; præcipites. Strabo.

Alpes lingua gallorum montes alti uocantur sic quoq;. Vir. uerbum expressit a uerbo in li. Tunc sciat aerias alpes. Ser.

Alpes erant p q̄s gallico bello Cæsar ex italia ī galliam quinq; legiones traduxit per fines centronum qui hodie nominantur hoegra ix aliter gaiæ alias gratæ dicuntur: quia nō usq; adeo arduæ & difficiles ut cæteræ quæ Italiæ imminēt: quibus uulgo mōs cinesius seu cinerum nomen est: quæ & peninæ ut q dam uolunt dicūtur. quod Annibal Pœnus per has in italiam penetrauerat. Tacitus aūt pœnīa iuga quibus ex Italia in noricum & germaniam intereſt affirmat. Aliæ erant alpes quas summas Cæsar appellat. quod īter omnes magis emineant: quarum iter patefieri uolebat quo magno cum piculo magnisq; cum portoriis mercatores ire consueuerāt proxime ueragris populis quorum uicus erat Octodorus nunc sanctus Mauricius dictus: horum unam diocesis Augustēſis sancti Bernardi montem uulgus nominat. Alteri sedrinensis diocesis mons briga nomen est. Sunt & alpes quas Cornelius ta-

citus & Verres dixere maritimas: hi in prouincia hebredunēsi locisq; ligustico mari finitimis consistunt: qua ex italia iter erat ad aggrediendam narbonensem prouinciā. Alpes item fuere quas idem tacitus & prisci dixere rheticas a rhetico germaniæ altissimo monte dictæ hæ in agro tridentino adiacēt & ueronensi: quibus ex italia in sueuiā iter est: fuerunt & illæ ex quibus rhenus inter fines seduensis & curiensis diocesis oritur: qs leopontias Cæsar & alii scriptores appellauere nunc sancti Gotardi ac sancti Nicolai dicuntur quas coctias esse quibusdam placet: quibus in loca rheno oceanoq; finitima ex italia aditus est. Iulias præterea alpes memorat Tacitus: quas sentit esse proximas rhetiis qua forte ex italia per teruisianam urbem in ilstriā & austriā iter est.

Althæa Testri filia: Oenei regis ætolīæ uxor. Meleagri mater. Tor.

Alpheus flu. Elidis archadiæ sub mare in arethusam siciliæ desinens. Tor.

Alpheus in cyparisso nomen dedit urbs in litore ista hinc: cyparissus illinc asiæ. Pom.

Alpheus qui iuxta olympi louis templū labitur per subterraneos meatus in siciliam peruenire dicitur ad arethusam cuius amore captus est Virgilius in quarto georgicorum & tandem positis uel ex arethusa sagittis & in tertio æneidos. Alpheum fama est huc elidis annem.

Alpheus fluuius iuxta pisam & elidem in peloponneso ubi ludi olympici singulis lustris celebrabantur.

Alica genus præstantissimi tritici erat quod.

Alpis cum semper plurale sit sicut & syrtis: singulariter tamen inuenitur utrunq;.

Altaria sūmo; tātū deoq; sunt quæ ab altitudine constat esse nominata. Vir. huc. Ecce duas tibi daphni duoq; altaria phœbo. Ser.

Altare q; in eo ignis excrescit: & exoletus est q excrescit absolendi: id est crescendi modum & inoleuit: id est creuit. Fe.

Altaria sunt in quibus igne adoletur. Fe.

Altaria ab altitudine sunt dicta: q; antiqui diis superis in ædificiis a terra exaltatis sacra faciebāt: diis terrestribus: diis infernalibus in essa terra. Fe.

Altea malua agrestis siue malueuiscus: sed altea q; in altum surgit. & uiscus quia glutinosa est nascitur in locis humētibus: cuius radices decoctæ diligenter mixtæ porcino adipi ad subeluādum dolores uel tumores uulnerum ualde utilis comprobatur.

Altellus Romulus dicebatur: quasi altus in tellure: uel q; tellurem suā aleret: siue q; aleret telis: uel q; a Tacio sabinorum rege postulatus sit in colloquio pacis & alternis uicibus audierit: locutusq; fuerit. sicut enim sic diminutiue a Marco macellus: a uafro uafellus: ita abalterno altellus. Fe.

Alter & pro nō bono ponit' ut in augurijs altera cum appellatur auis quæ uti q; prosp: nō est sic alter. Nonnunq; pro aduerso ponitur & malo. Fe.

Alter non est secundus: sed tertius. Ná præter unum duo: ex quibus alter ut sint tres. Ter. in andri. sed postq; amator accessit precium pollicens unus & item alter. Nam hi tres tū simul amabant. Et Virgili. Alter ab undecimo. Consuetudine alterum pro secundo dicimus. Do.

Alter de duobus dicit' alius de multis omnibus notum est: poetæ tamen metri necessitate aliter utuntur: ut Ouidius de picarum transformatione. Altera quæ alterius rigido concrescere rostro. Sueto. quoq;. Nec cessauit ex eo alterum alter criminari atq; inter se omnes committere dicimus: tamen alius de duobus ubi duerso conceduntur: ut alia est facies mea alia tua. Lauren.

Alter ad unum de duobus refertur: ut Ci. duplices similitudines esse debent: unæ rerum alteræ uerborum. Lau.

Alter pro secūdo de duobus pluribusue: ut altero mēse repudiaui uxorem: id est secundo aliquando pro ipsis duobus: ut unus aut alter: id est unus aut duo. In aduerbiis quoq; aut semel aut iterum semel aut bis. Cum uero dicitur iterum consul sī elligat': dicimus tertiū cōsul & q̄rtū cōsul. i. tertia uel q̄rta uice. Ter uero quaterue consul: id est tribus & quattuor uicibus. Lau.

Alteras ponebāt pro eo quod est aduerbium alias. Festus.

Altercor & alterco: sicut plæraq; alia dicitur. Prisci.

Alterum Ennius ait idē significare quod græce ἕτερον. quidam uero ex utroq; esse compositum ἄλλος καὶ ἕτερος. Fe.

Altercatio iurgatio. Fe.

Alteræ pro alteri. Terenti. dum loquitur alteræ. Prisci.

Alternatio per uicem successio. Fe.

Alterplicem duplicem. Fe.

Altercata est passiuum. Pacu. in iliona. Cur illa mecum hic altercata est. No.

Alternatim per uices. Quadrigarius in annalibus. iiii. Item gladium atq; geritudiné alter natim sequi. No.

Altera alterutra. Fe.

Altinum est ultra aquileiam. Pom.

Altinum oppidum Venetiæ phaethonteum ad padum.

Altile non solum pingue ab alendo: ueꝫ opu
lẽtũ Plau.in ciſtellaria.Prohibet diuitiis ma
ximis dote altili atq; opima.No.
Altilis auis altilis quadrupes altilis piſcis q ſa
gina altus ſiue alitus eſt atq; faginatus.Lau
rentius uallenſis.
Altiloquus comparatiuum facit altiloquenti
or:ſuperlatiuum uero altiloquentiſſimus:ſi
militer reliqua.Lau.
Altitonãs contremuit magnum templum Io
uis altitonãtis ut uenus.Varro.
Altercata eſt paſſiuum.Pacu.in iliona.Cum il
la quærit hic mecum altercas tace.No.
Althænos nomẽ fluminis hẽt æ diphthõgũ.
Altor ab alendo dicitur: & hæc opponuntur
altor & alumnus.
Altus ab alẽdo dicit:alias ab altitudie altus.N
Altrinſecus & alter:uel contra:uel utrinq;.
Altũ ab alẽdo captũ.Var.in mimo.hẽs cõpo
ſitã alimoniã ſedẽs altus alieno ſũptu.No.
Altũ magnũ uel gloriоſũ.Vir.æne.li.iii. Alti
us oẽs expediã:prima repetens ab origine fa
ctũ:& li.viii.Quid cauſas petis ex alto.Actius in armoꝫ iudicio cur ueteratã ex alto ap
petis deſidia Agamemnon.No.
Altũ preſſum obſcurum. Virg.li.x. Quid me
alta ſilentia cogis rũpere.ldẽ in eodẽ.Sin al
tior iſtis ſub precibus uenia ulla later.No.
Altrũ mitte uel placidũ. Varro. In ſexq. Vlyſſe
aduerſi uenti ceciderũt: q; ſi pergũt diutius
& mare uoluerẽ uereor ne me quoq; quo do
mum ab alto ceſſent uenero:præter canem
cognoſcat nemo.No.
Aluearĩũ tãetũ poteſt dici locus: ubi ſũt aluei
apũ:tamen potius accipiẽ pro copia alueoꝝ
eodẽ i loco collocatoꝝ mellificatiũ.Lau.
Aluedo corporis pinguedo.
Alueus foſſa eſt fluminis.Virg.li.vi.Simul ac
cipit alueo ingentem æneã.Ser.
Alueolum tabula aleatoria.Fe.
Aluita ãtiqui pro aliter ex græco hinc illud ex
legibus Nũmæ Pompilii.Si quiſq; aluita fa
xit ipſus Ioui ſacer eſto.Fe.
Alũnus qui ab aliquo alitus ẽnõ aliter.Ci. in
Ver.Italia aũt alũnũ ſuũ ſeruitutis extremo
ſũmoq; ſupplicio fixũ uideret alũnũ educa
tũ nõ educatorẽ:ut Nonio placet. Lau.
Alũnũ doſium. Vir.Caro datus ibat alũno.N.
Alumnũ filiũ. Vir.li.vi.Necnon & tycion ter
ræ omnipotentis alumnum.Pac.in teucro.
Quæ deſiderio alumnũ pœnitudies quales
ſcabres inculta uaſtitudine.No.
Alumendo pro Laomedonte a ueteribus non
dũ aſſuetis:græcæ linguæ ſit millo pro nillo
catamitus:p Ganymede:alphius:p alpheo.F.
Alumnos cõſuetudiẽ quos alas uel educes uel
eos qui ali dici uult.Vir.lib. vi.Nec romula
quõdã ullo ſe tãtũ tellus iactabat alũno.M.
T. i uerrẽ. de ſuppliciis italia aũt alũnũ ſuũ
ſeruitutis extremo ſummoq; ſupplicio uide
ret fixũ.Var.i ſexq. Vlyſſe ubi qđ lupã alũ
ni fefellerũt olim.idẽ in eumenidibus. Ecce
de ſprouiſo ad nos accedit cana ueritas athi
cæ philoſophiæ alumna.No.
Aluos uocãt cupas apũ a melliſ alimõia. Var.
Aluta eſt caprina pellis:a luteo colore dicta:ac
cipiẽ tamẽ pro furculo ſeu marſupio:ut lu
uenalis. Appoſitã nigræ lunã ſubtexit alutæ.
Alioquin.i.aliter uel præter hoc.Hora. li.ii.at
mea paucis mẽdoſa eſt natura alioqn recta.
Alioqui in plurimis diuerſoꝝ autorum uetu
ſtiſſimis codicibus inuenĩ alioqui ſcriptum
& legi apud capꝝ hoc præcipi ſic qui careat
n ſimiliter alioqui.
Aluus qua ſordes defluunt. Saluſ.Inſimulans
ſibi aluum purgari uenter quẽ uidetur. Ser.
Aluus uenter ſeœminæ ab alendo dicta:eſt eni
generis fœminini.Fe. Aluum Vir.fœmini
no genere dixit.Caluus uero maſculino.
Aluris lacus eſt ſuper hiſtropolim:haud longe
ab oſtiis hiſtri fluuioli.
Am præpoſitio localis ſignificat circum:unde
ſeruus ambactus:ideſt circumactus dicitur.
Feſtus.
Am pro circum ponere ſolebãt:ut Ca.in ori
ginibus oratorum. Amterminum:ideſt cir
cum terminum.Varro.
Amœbæum carmen eſt quotiens qui canunt
& æquali numero uerſuum uruntur: & ita
ſe habet ipſa reſponſio ut aut maius:aut cõ
trariũ aliquod dicatur: & dicit ἀμοιβαῖον
permuto uel uiciſſim reſpondeo.ut Virgili
us.Alternis dicetis:amant alterna camœnæ
Seruius.
Amabile:ideſt amœnũ.Hora.li.car.Tu frigus
amabile feſſis uomere tauris.Acron.
Amabo interiectio eſt blãdientis.Plaut. Noli
amabo uerberare lapidem:ne perdas manũ.
Amabundus Apollinaris noſter ſibi uideri ait
particulã iſtã extremã in quã talia uerba ex
ierũt:uim & copiã & quaſi abundãtiã rei cu
ius id uerbum eſſet demonſtrare:ut lætabũ
dus is dicatur:qui abunde lætus eſt:& erra
bundus qui multo atq; abundãti errore ſit.
Cæteraq; oĩa ex ea figurata ita dici oſtendit
ut productio hæc & extremitas largã & flu
entem uim & copiã declarat. A.
Amadryades cũ arboribus naſcuntur & pere
unt unde plærunq; arbore cæſa ſanguis e
manat. Inde Statius: nec ampleſſæ dimittũt
robora nymphæ.Ser.
Amalthea Iouis nutrix:quæ cũ Meliſſa ſoro
re eum lacte caprino & melle pauit. Parme
nius capram dixit:quæ geminos pariebat &

cum iuppiter ad Melissum regē nutriendus missus est: huius capræ lacte educatus é. T.

Amaracus puer regius: qui ferens pecioſa unguenta fracto uase: in odoriferam herbā uersus est: quæ alio noīe sampsucus appellat. T.

Amare interest a diligere: q̄ illo remissa quædam beniuolentia: in hoc autem uæhementior intelligitur. Plinius secundus ad Numatium. aderam betias mecum q̄ Lalbinus uir in dicēdo copiosius ornatusq̄: quem ego dū mutuo diligerē: ex hoc officii societate amare ardentius cœpi. Ser. Amare est generalis significatio: idest diligere nisi plus quidam esse in amando q̄ in diligendo: ut Ci. ad Dolobel. Iam: ut mihi deniq; nunc amare uidear: ante dilexisse. Adamare est amatorie amare: ut Quinti. Omnes matres liberos suos tāq̄ adamarint: amāt. Laurentius. Amare & diligere differunt: q̄ amare uim habet maiorem: diligere autem leuius amare Ci. ad Brutum Sic igitur facies: & me aut amabis: aut quod contentus fum diliges. Idem ad Dolobellā Quis erat qui putaret ad eum amorem quē erga te habebam posse aliquid accedere: tantum accessit: ut mihi deniq; nunc amare uidear: antea dilexisse. Ser.

Amaryllis fœmina apud Vir. & Theo.

Amaror: uerſus istos quære in. A. gel.

Amarus nocens. Vir. hostis amare quid increpitas. Ser. Amarum non solum ex sapore triste: sed quacunq; causa terribile & impensū Maronis auctoritate dicimus. Idem libro decimo. Hostis amare quid increpitas: mortēq; minaris. No. Amarum dicitur asperū. Virgeor. Ii. fecundo: & amara pausia bacca. Luc. libro. iiii. Interea perpotet amarum absynthi laticem. Nonius.

Amaꝝ acerbum. Vir. Ii. quarto æne. Iſq; amēs animi: & rumore accensus amaro.

Amarulenta: idest mordaci. Macro.

Amarulenta erat enim Euangelus amarulenta dicacitate & lingua proterua mordaci pacax atq; fecurus offensarum quā sine delectu chari uel non amici in se passim uerbis odia ferentibus prouocabat. Macro.

Amasenus fluuius uolscorū prius' natus: alius in Sicilia. Tor.

Amasis ægypti rex secundum Hero. huius tumulus una pyramidū. Plato in timæo hunc diem athenas ædificasse ante secundum Pō po. ccc. &. xxx. reges egyptii. Tor.

Amasso amauero. Festus.

Amatio amor. Pla. in rudente. Nimis pœne in epta atq; odiosa eius amatio. No.

Amator & amās in eo differunt: q̄ amator fingi potest: amās uere amat. Teren. in and. sed postq̄ amator accessit. Do.

Amator & amicus differunt: amicus enim animi ē: amator corporis: neq; cōtinuo amator est qui bene uult: ut Dido amauit q̄dē æneā sed non ei amica fuit. Catullus. Cogit amare magis sed bene uelle minus. Terētius in an. Summum bonum esse here putabā hunc pā philū amatorem uirum in quo uis loco paratum. Amator ad tempus est: amicus qui p petue amat. Do.

Amatorculus: Plautus in penulo. uix egregie amatorculas inuenimus. Pri.

Amatoriū genus ueneni: amorem uel insaniā ingerentis. Lau.

Amathus urbs cypri: unde uenus amathusia græce hoc nomen amathus habet diphthōgum ou: unde Oui. lōgā ptulit ultimā syllabā est amathus: nam si apud græcos fuisset amathosimus correptum uerteretur: ratio igitur diphthongi producit eā syllabā.

Amanus mons antiochiæ & ab eo statim mariandros & cilices: at ſrecessū intimo locus est magni aliquādo discriminis fuiorum ab Alexandro per iarum fugientisq; Darii ſpectator ac teſtis: nunc ne minia quidem tunc ingentis urbes: celebris isſos fuit: & reiſſicus procul. Inde animodes promontorium iter pyramum cydnumq; fluuios iacet pyramus isſo prior malosen interfluit cydnus ultra per tarſum exit.

Amathus insula i ægæo ueneri sacra metallorum facundiſſima. Tor.

Amathusa uxor athamātis regis thebaꝝ quæ ante dea facta lno dicta est. Tor. sed latine mutata nō amatura dicitur. Oui. i fastis. Leucothea graiis matuta uocabere nostris.

Amazaces sunt aurigæ amaza currus est.

Amazones sine māma fœminæ scythiæ iuxta tanaim. Inde iuxta thermedonta. Tor.

Amazones dictæ sunt q̄ simul uiuāt sine uiris: uel q̄ adustis sint māmis: ne illæ bellanti bus ſpedimēto fierēt cū adultæ eſſent. Ser.

Amazonius mons est in maiori asia: propter cuius radices thermodon labit ānis. Dictus ē enim hic mons: ut nonnulli arbitrātur ab amazonibus q̄ penes eū primo cōuenerint.

Amazanum hyperboreorum populi cimmerii scythæ antiachæ Georgii moſchi corſitæ phoriſtæ Siphaces.

Amazonum regna iuxta ſarmatas ſoecundos pabulo: at alii ſteriles nudosq; campos tenent budini.

Amazonum mare ea euxyni maris pars quā olim ab amazonibus cōtermina colchis ſeu eniochis occupata est.

Ambages apud lucillium. Quid tibi ego ābages ambiui: profecto a uerbo ābio quod inest in ambitu & ambitioſo. Varro.

Ambages circuitus. Vir. li. i. æn. lõge ábages. S.
Ambarualis hostia est: ut ait Festus Põpeius. Quæ rei diuinæ causa circum arua ducitur: ab his qui pro frugibus faciunt huius sacrificii mentionem in buc. facit Virgilius ubi de apotheosi: ideſt deificatiõe daphnis loqui tur fic. Hæc tibi semper erunt & cum solennia uota Reddemus nymphis & cum lustrá tibus agros: ubi lustrare significat circuire hinc uidelicet & nomen hostiæ quæsitú ab ambiendis aruis: sed in georgicorum libro primo. Terq; nouas circum fœlix eat hostia fruges. Macro.
Ambarualis hostia est: quære in Macro.
Ambaruales hostiæ appellabãt quæ pro aliis a duobus fratribus sacrificabantur. Fe.
Ambari inter celtas necessarii erant & consan guinei heduorum: quos quidam opinati sũt borbonienſes. nõnulli autem quod fuerint niuernenſes heduis finitimos siue pro parte bituricẽſes alluſione uocabuli quo ætas no ſtra utitur ambaros etiam dicimus.
Ambracius sinus quo nihil nobilius est in epi ro facit sinus qui angustis faucibus: & quæ minus mille paſſibus pateant grande pela gus admittit: faciunt urbes quæ assidunt ar cium argi. amphilocis ambracia æxacidarũ regna Pyrrhiq; butroton ultra est. Pom.
Ambatus apu. i Ennium lingua gallica seruus appellabatur. Festus Pompeius.
Ambegni bos & ueruex appellabãtur: cum cir ca eorum utraq; latera agni i sacrificium du cebantur. Festus.
Ambeſt ita tertiæ perſonæ uerbum est: ut nul lam habeat aliá declinationem. Fe.
Ambianum oppidum est iuxta neruios i agro morinorum uulgo dicitur amiẽs. Stra.
Ambiani: ideſt per omnia atrebates.
Ambigues oues Lesbius macer qui ſestalia sa crorum ſcripſit: ait Iunõi. Eas quæ geminas pareret oues sacrificare cum duobus agnis altrinſecus religatis: quas oues ambiguas uo cari quaſi ex utraq; parte agnos habentem flauius plauciades. Fulg.
Ambitio in animo est: nam qui præter mo dum cupit aut honores: aut laudem ambiti one peccat. Ambitus est in actu: nam qui pe cũiam largitur populo muneribus ludiſq; blãdit: ábitú cõmittit honoris cá. Quá ho die simoniá uocãt a simõe mago ré i sacris & prophãis rebus. Ambitus ab ãbio uenit eius est qui non ſua uirtute confidit: ſed ſingulos circuit præhẽſans roganſq; ſuffragia: siue cũ quis ſolicitus longiore exordio ac uerbor circuitu. Ambitioſus ab ambitiõe: & est qui quadam ſpe fauoris ad captationem miſeri cordiæ utitur ambitu: ideſt affectu ambitio nis ut Quint. Nõ sũ ábitioſus in malis. Lau.
Ambidẽs siue bidens ouis appellabaſ: quæ ſu pioribus etiá inferioribus est dentibus. Fe.
Ambiguũ. i. duplicem: ut Hora. li. i. carminum Certus enim promiſit Apollo ambiguá tel lure noua ſalamina futurá: uel quia una í cy pro: altera í achaia regione eſſe dicitur. Vir. Agnouit plẽ ábiguá genimiſq; parentes.
Ambiguũ est qd in ábas ptes agi poteſt huiuſ modi apud græcos amphibola dicuntur. Fe. Ambio ãplector circúueno. Vir. li. vii. Heu connubiis ambire latinum æneade poſſint. Seruius.
Ambo ex græco ἀμφω uidetur ductum. Fe. ſtus Pom.
Ambire significat circuire & concludere. Vir ænei. lib. iiii. Quæ rapidis flãmis ambit tor rentibus annis. Idem in decio: atq; oras am bit in auro. Noni.
Ambire blanditiis circumuenire. Virg. ænei. li. quarto. Quo nunc reginam ambire furen tem audeat affatu. Ser.
Ambire ambitiõibus appetere. Vir. li. vii. Nec cõnubiis ábire latinũ æneade poſſint. Ter. í andr. Nihil uides niſi ſenis amicos oras ambis. Nonius.
Ambire interpellare. Vir. æne. li. iiii. Quo núc reginá ambire furentẽ audeat aſſatu. No.
Ambiterni ab eo quod circũ unũ alter ambit & ábiterni appellati eo q; populum candida tus circuit ambit: & q; aliter faciat, ídagabili exambitu cauſam dicit. Var.
Ambitio é ipa actio ábientis. Fe. Pom.
Ambitus ambitioſus hinc proxime est. Var.
Ambitus dicit̃ pprie uiciorũ ædificio; locus duo; pedũ & ſemipedis: ad circũeũdi facul tatẽ relictus: ex quo ẽt honoris ambitus dici cœptus é a circũeundo ſupplicádoq. Fe.
Ambitus proprie circũctus ædificio; pedes í latitudiné pedes duos: ſemiſſem in longitu diné idẽ qd ædificiũ. Itẽ crimen auaritiæ uel affectati honoris a circuendo.
Ambitus adiectiuum penultimá hẽt longá: ut Oui. luſſit & ábitæ circũdare littora terræ. Scaurus pẽultima breui ptulit. Sed Velleius celer ad Adrianũ p epiſtolá ã hoc íterrogátẽ declinatiõe & tenore ambitus quoq; nomẽ a participio oſtẽdit diſcerni quod uſu quoq; ut oſtendimus: confirmatum est. Priſci.
Ambitus ſcæuola ábitum mediũ dixit q̃tũ pa rietis communis tegendi cauſa tectum pro iiceretur ex quo tectum eius ædis: qui prote xiſſet aqua diffluerer. Ci. in li. ropicorum.
Ambitioſus & qui ambit & qui ambitur.
Ambit. i. rogat & ſupplicat. Ho. lib. car. Teren. pauper ambit: ſolicita prece ruris colonus. Acron.

Ambire pro circumire. Nam antiqui am pro circum ponere solebant. Inde dictus est annus. Cato in lib. de origi. oratorum. Amphiterminū: ideſt circū terminū. Macro. de ſa.

Ambituariti inter belgas populi erāt citra rhenum & moſam flumina: ad quos prædandi frumentandiq; cauſa partem equitatus miſerant uſipetes germani & tencateri populi qui ciſthenum tranſeuntes finibus ſuis menapios nunc iuliacenſes expulerant. Inde cōiectura eſt hos ambiuariros incoluiſſe eam brabantiæ partem in qua buſcus brenda & bergis oppida apud leodienſes & auerpia oppidum apud camercenſes extant. Nuſſiaq; & gherlia citerior ſitæ ſunt circa quæ loca per campiniā brabantiæ uſq; tungris oppidum prope leodiū ut plærisq; placet mare oceanum protendebatur.

Ambiliates populi inter celtas lexobis naneti bus diabluitribus & oſiſſinis proximi i britannia citeriore qui oppoſiti ſunt Angliæ i regno francorum ſiti.

Ambratia ciuitas in epiro poſt ab Octauiano Cæſare nicopolis eſt appellata.

Ambo caſus græcus eſt, pābos ut illud Virgilii. Si duo præterea.

Ambo non eſt dicendum niſi de his qui uno tēpore quidē fuerunt: ut gemini fratres ambo perierunt: ideſt eodem tempore. Ser.

Ambracius ſinus in epiro eſt adriatici maris pars ſeu potius eidem conterminus ab ambracia ciuitate cui ſubiacet denominatus.

Ampracia per p apud græcos ſcribitur: urbs e piri in aſpero tumulo iuxta aretonem fluui. um nauigabilem: Pyrrhi olim regia, ppe acti um ſinum etiam ambracia dicitur ubi aratius fluuius. Tor.

Ampratia palus eſt acaciæ: ut aiunt aliqui.

Ambrices regulæ quæ tranſuerſæ aſſeribus & regulis interponuntur. Fe.

Ambroſia herba dulciſſima: ut unde deorū cibus credita ſit. Diaſcorides artemiſiam dicit. Tortelius.

Ambroſia quam latini apium ſiluaticum uocant de qua. Vir. Ambroſiæq; comæ diuinū uertice odoré: ſpirauerē a ſpiro q; flores eius maxime apes appetunt.

Ambrones fuit quædam gens gallica quæ ſubita inundatione maris cum amiſiſſent ſedes ſuas: rapinis & prædationibus ſe ſuoſq; alere cœperunt: eos & cimbros & theutões Caius Marius deleuit ex quo tractū é: ut tur pis uitæ hōines ambrones dicerenſ. Fe. Pō.

Ambulacrum cum nobiſcum in eodem ambulacro homo quiſpiā fama doctus. A. gel.

Ambubaiæ ſunt mulieres uagæ ac uiles: quibus nomē hoc caſu uano & ebrietate balbutientium uerbo; uidetur eſſe inditū. Nō nulli tamen ambubaias tibicinas ſyria lingua putant. Porphy.

Ambulacra ambulationes. Fe.

Amburbiales hoſtiæ dicebantur: quæ circum terminos urbis Romæ ducebantur. Fe.

Ambuſtus circum uſtus. Fe.

Ame: ideſt meas. Terē. í adel. Quiſnā a me pepulit fores. Do.

Amensq; a mente ſua diſcedit. Varro.

Amens eſt qui neſcit quid dicat: amētior quē non pœniteat facti ſui. Do.

Amentū eſt log; quo media haſta religatur & iaciſtur. Virg. li. ix. Intendunt acres arcus armentaq; torquent. Seruius.

Amenta quibus iniici poſſunt iacula ſiue ſole arū lora: ex græco quod eſt ἀμεντα ſic appellata: uel qui optātes ea admētū trahūt. F.

Ameria ciuitas eſt in umbria: ex altera pte mōtiū qua camertes. Strabo.

Amerinum ex malo; generibus ſicut coctonū citron coctimelium. Macro.

Ameria urbs in umbria ab amiro ſic dicta. Fe.

Amethyſtus lapis preciosus purpureus cōtra ebrietatem unde nomen. Horatius amiſtidē dixit fœminini generis. Tor.

Amethyſtus lapis preciosus dictus q; ebrietatem prohibeat.

Ami ſilueſtres ſūt indiæ mōtes: ea in regione quæ dædala alexiacedōis tpibus dicebaf.

Amilcar ſunt qui aſpirent decepti libratio; ignorantiā.

Amina genus piſcis. Fe.

Amita mei patris ſoror: quia ſimiliter tertia a me ſit atq; auia uideri poſſit. dicta ex eo q; antigoribus auita ſit uocitata: ſiue amita dicta ē: ga a pte meo amata ē. nā plus ſorores a fratribus q; fratres diligi ſolēt uidelicet pp diſſimilitudiné plonaz; q; ideo minus hēnt diſſenſiōis quo minus æmulationis. Fe. Pom.

Amiſſius urgis & albas clariſſimi amnes influunt in oceanum.

Amicitiæ uocabulū ab amore deducitur: quāuis interdū uituperandus ſit amor ab anti quis autē amici & amicæ per e litteram.

Amiciter pro amice. Plau. in perſa. Quā meo amico amiciter hāc cōmoditatis copiā dant. Pacu. in doloreſte. Nunc ne in illum quem amico amiciter feciſti. No.

Amicinū utris pendiculum: ex quo uinū diffunditur. Fe. Pom.

Amicos appellare debēus nō leui lætitia cōiūctos: ſed q; bus fuerſt iura cū pfamilias hōe ſtis familiaritatibus quæſtita rōnibus. Ser.

Amicos pro teſtibus p aduocatis ueteres poſuerunt. Teren. in phor. Amicos aduocabo.

Aminei fuerunt ubi nunc Salermum eſt. Inde

amineus uir. Macro.
Amites perticæ aucupales. Fe.
Amitini fratrum & matris filii. No.
Amyclæ laconiæ ciuitas Apollini sacra: Castoris & Pollucis patria. Alia inter caietā & terracinam a laconibus Castoris & Pollucis comitibus condita quæ tacendo periit hoc est cum Pythagoreā sectam sequerentur ut abstinerent cædē animalium nec uicinæ paludis serpentes interimerent ab illis deleti fūt unde Vir. Tacitas amyclas dixit hoc est pythagoreas qui silentiū quinquēnii indicebat uel quia cum sæpe falso nunciatus esset: aduentus hostium cautum est: nequis id amplius nunciaret. inde ex improuiso captæ sunt.
Amyclas nauta apud Luc.
Amydon ciuitas Pæoniæ uel macedoniæ propè arium fluuium.
Amydon inter sporadas insulas mollissimoꝝ hominum patria.
Amygdola a nostris nux longa.
Amyntas pastor apud Virgi. & Theo. & pater Philippi Alexandri auus.
Amyntor. Phœnicis pater secundum Homerum & Ouidium.
Amython philoctetæ patria: habet penultimā productam.
Amythaon pater melampodis medici.
Amicus honesta res est amica quando ad uitæ refertur inhonesta. i. concubina cuius recte dicitur amator: non amicus: ut Terē. Hære putaui hūc Pāphilum amicum amatorem. uide Laurentius.
Amiculū quia nō recte formatur: dimminuti uum non est pro amictus: genus quoddam pallii. Lauren.
Amis germaniæ fluuius est in oceanō effluēs.
Amiternum urbs est sabinorum piceno conterminum: quo & nomine flu. est uestinos mauricinosq; separans: & est ferentanorum emporium. Strabo.
Amimoneus fons apud agros ab amimone filia Danai regis argiuorū: unde fabula emersit: quæ ne opprimeretur a satyro oppressa fuit a Neptuno: a quo filium perperit nauplium.
Amiculū genus uestimēti: a circuitu dictum. Festus.
Amississe rem uidetur qui aduersum nullum eius persequendæ actionem habet.
Ammonere cōmonefacere. M. T. in Verrē de signis recte ammones policletum esse dicebāt. No.
Ammouere pcutere. Vir. li. x. Lucagus ut pro nus pendēs in uerbera telo Ammouit. No.
Amnes sesurbes sitæ ppe amnē: ut a mari maritime: unde & interamnes & antemnes dictæ q; inter amnes positæ: uel ante se habeant amnes. Festus.
Amula urbs paruarum opum in apulia.
Amon & amonius apud græcos aspirationem non habent quamobrem ne nos quidem aspirare cōuenit: animaduerti tamen hoc nomen Amon apud Festum positum esse inter uoces aspiratas: q; uel error est quod ueteres contra usum græcoꝝ aspirauerint: uel q; is qui uolumen Festi ad hanc tantam breuitatem redegit ut indoctus & parum accuratus in hoc plapsus fuerit: ut id nomen inter aspirata collocauerit.
Ammon aries: unde iuppiter Ammon: qui in arietis formam libero apparuit. Inde ammoniacus gummi quoddam: uel lachryma: de quo Plinius.
Ammonis louis templum quod apud ammū dicebatur: unde corrupto nomine ammonē dixerunt afri. autor est Herodotus: prætermittuntur opiniōes Seruii & Diodori. Pausanias scribit hammonem dictum ab hammone pastore qui primus ei illic templum erexit: multæ aræ erant huic deo dicatæ autor est Plinius in africa q; & Virg. testatur in quarto. Templa louis cētum laus immania regnis Centum aras posuit.
Amnissum urbs cretæ. ody. xix. unde idoneus.
Amnis uel ab am: ideſt circum: uel ut Varro ab ambio.
Amnici fuere ubi hodie falernum uinum in campania Romæ.
Amnimones qui sunt quos Cyndri appellant & qui apheſter apud eoſdem dicitur ſexagīta delectis uiris ex optimatibus quaſi procuratoribus utebantur ad quos de maximis rebus referebant. dicebantur autem amnimones: ut coniectura percipi poteſt: quia ad diſquiſitionem nō adducebantur: niſi forte ga multum memoria ualerent: & multa memi niſſent: qui autem ſententias rogabat apheſter dicebatur.
Amolior diſcedo. Teren. in an. pinde uos hic amoliminini: ideſt diſcedite. Ser.
Amolior tollo. Siſenna hiſto. libro. iiii. Impedimentum omne de cunctis itineribus amoliuntur. Seruius.
Amoliri dicitur ea quæ cum magna difficultate & molimine ſubmouentur & tolluntur e medio. Diſcedere uero dicitur qui facile e medio abit. amoliri qui uix recedit. Terenti. in andria. proinde uos hinc amoliminini: nam mihi impedimento eſtis moleſtum impedimentum ex rei magnitudine iacentis i medio: & ideo impediētibus ſe amoliminī hic nō abite dixit. Do.

Amolimini recedite uel tollite. Ter. in an. pro inde uos hinc amolimini: nam mihi impedimento estis. Pacu. in herimona. Nõ tute hic e conspectu hinc amolire. Idem in antiopeia. Nonne hinc uos propere stabulis amolimini. Sisen. histo. quarto. Impedimẽtum omne de cunctis itineribus amoliunt. No. mar.

Amores & amor in hoc differunt: hi enim ad uoluptatẽ ptinẽt: amor etiã ad religionẽ. S.

Amosio annuo. Festus.

Amomum herba odorata ualde: quã armenia cam maxime Diascorides laudat.

Amomum assyrium est nascitur etiam in armeniæ parte ocene medra ponto. Inter unguenta crinibus adaptare.

Amorges unus ex Darii ducibus: qui in caria ceciderunt.

Amœbæũ genus carminis alternatim & æqli numero prolati quasi α.υ.ο.ι.ε.ι.ο.ς alterne.

Amor genus: charitas species: illud ad omnes pertinens: hoc autem ad homines. Caritas etiam pro penuria frumenti: etiam annonæ ponitur. Penuria uero uini: aquæ: pabuli: pecorum: uirorum: & similium penuria est omnium carentia rerum: ut sic dicam. Caritas uero quæ contraria est utilitati. Ideoq; Plinio iunior ait: accessisse agris suburbanis caritatem. Laurentius.

Ampelusia quære in dictione mauritania. Põ.

Ampelusia oceani ultimum promontorium in mauritania ultra Herculis colũnas ubi quõdã oppida lusa & cota fuere: postea tingi a quo tingitana: ab Antæo conditum: cuius monumentum erant parma elephãtino tergori exacta ingenti magnitudine.

Amphitapæ uestes dicuntur utrinq; habẽtes uillos. Lucr. ii. Status pfille atq; amphitapæ & si aliud quid diuitiarum. Var. in maior. alterum bene accæptum dormire super amphitapa bene molli. Nonius.

Ampendices dicebant: ab antiquis qđ circum pẽderẽt: quas nũc appedices dicimus. Fe. Põ.

Amputata. i. circũputata dicebantur: ab eo q; antiqui putum pro puro dicebant: unde dicuntur pudor & pudicus. Fe.

Amplexa pro amplexare. Actius in alcmenõe Postrema amplexa fructum quẽ dii dant cape. Ci. de ora. lib. iii. Ne uoluptatem tuentur quam amplexari possunt. Nonius.

Ampliter. Lucil. i decimotertio. Nã sũptibus magnis structa ampliter atq; cũ accubimus mensa. Põ. In Hercule petitore. Heus aptate pueri munde atq; ampliter cõuiuium. Plau. in stichosar est seruo homini modeste facere sumptum q̃ ampliter. Nonius.

Amplustria nauiũ ornamenta: quæ quia erãt amplius q̃ erant necessaria. usu etiam amplustra dicebantur. Festus.

Amptermini qui circa terminos puinciæ manent: unde amiciri: amburbium amburua lia: amplexus dicta sunt. Fe.

Amphrysius fluuius est thessaliæ: ubi Apollo pauit armenta regis Admeti: quia occidit cyclopas fabricatores fulminum quibus æscu lapius extinctus est: qui Hippolytum ab inferis herbarum potentia reuocauit.

Ample uel ampliter: ut Lu. & Plau.

Amphilacus oppidum in hispania est: in calle ceorum regione. Stra.

Amplexo & amplexor antiqui dicebant: ut Cicero pro Cluentio: auctoritatem censorum amplexato. Amplecto quoq; pro amplector & complecto pro cõplector.

Amplustra & amplustria antiqui dixerunt in arato. Fulgente argoia e stellis amplustria puppis. Prisc. ianus.

Ampliant pro amplificãt. Pacu. in teucro: ubi poetæ pro sua parte facta conficta canant q causam humilem dictis ampliant. No. mar.

Amphiareus Oiclei filius qui Antiphatis qui Melampi augur: qui a terra absorptus é. Stat.

Amphibolum ambiguum: ab amphi quod est undiq;: & bule quod est cõsiliũ uel potius ab amphiballo uerbo oriẽ. Inde amphibologia ut aio te æiacida: & per commune uerbum: ut deprecatur calumniatur.

Amphibrachus pes prima & ultima longa: mediã breui: quasi utrinq; breuis.

Amphibrachus pes metricus.

Amphictiones publicũ græciæ conciliũ hospitia ei gratuita deuenere: ut inquit Plin. & Ci.

Amphilochus philosophus athẽiensis & agriculturæ scriptor.

Amphilochus undiq; dissolutus. Virgi. acaranus cuius oraculo pisistratus uictis apud marathonem athenien sibus. iii. urbem occupauit. Torteli.

Amphimacrus pes amphibracho contrarius.

Amphimachus amphiarei uatis ex Eriphyle filius qui ad troiam exiit.

Amphion Iouis & antiopes filius: alii dicunt Mercurii qui lyra thebanos muros struxit secundum Plinium primus rationem musicam inuenit. Torte.

Amphion autem primus cum cantu cithara usus dictus antea thamiras sine uoce qui autem simul canunt cum cithara psallocithari stæ dicuntur.

Amphion autem primus cum cantu cithara usus dictus.

Amphiro nympha oceani & thetyos filia secũdum Hesiodum.

Amphierites insulæ secundum Homerum in hymno Apollinis.

Amphisa fluuius in phocide.
Amphitryon Aeaci thebani filius:maritus alcmenæ electrionis & lysidyce filiæ.
Amphitrites Neptuni uxor:quæ cum feruare uirginitatē uellet ad atlāta fugit: cui Delphinus a Neptuno missus perfuasitut uellet in maritum:secundum Erasconem poetam,ponitur pro aqua oceani.T.
Amphitheatrum undiq; spectaculum:nā duo theatra sunt.Theatrum enim hemicycli for mam habet: de quo Plinius . amphitheatri molem Iulius Cæsar primus in campo martio posuit. Quam Augustus mausoleū ædificaturus destruxit. Inde Statilius aliud fecit,Inde Vespasianus:postea Titus .
Amphora græce masculini generis.
Amphora uas est apud Martialem alibi est genus mensuræ ut dicitur Cæsar centum phalerni amphoras die sui triumphi dedisse cōuiuiis.
Amphrisos puellæ nomen.
Amphrisius flu.thessaliæ.nam Phœbus amore captus pauit regis Admeti armēta: ut est apud Ouidium:& Strabo ita scribit in agro quidem cenchriæo urbs erat tempæ apollini consecrata cui ædem ipam i arā(ut aiūt) rex Admetus struxit penes quem phœbum mercede famulatum esse uulgant.
Amplius uerbum:ad eum quoq; pertinet cui nihil debetur:sicuti ex contrario minus solutum uidetur esse si nihil esset actum.
Ampsaga uel ampsagus initium est numidiæ in mare decurrens apud coloniam augustā.
Amphita fluuius circa initium numidiæ.
Anquirere est circum quærere.Festus.
Anfegetes dicuntur quarum ager uiam tāgit. § Festus.
Amutio ab amore denominatum.Fe.
Amurca sordes olei:quæ præcedūt:nam quæ sequuntur oleum fæces uocantur.Nota uero per c scribi debere amurcam & per g pronunciari sicut Caius Cneus.Ser.
Amussim regulariter tractum a regula ad quā aliquid exæquatur quæ amussis dicatur:qui dam amussim esse dicunt: non tacite quod mutire interdum dicitur loqui.Fe.
Amussis fabrorum & lapicidarum regula est, qua ad dirigenda ligna faxaq; utuntur. Au. gel.noctium atticarum libro primo:ad hæc scripta omnia antiquiora tam curiose expectabat:aut uirtutes pēsitabat aut uitia rimabātur:ut inditium esse factū ad amussim diceres.Seruius.
Amulcrum phylacterium teste Varrone:siue a moliendo : ideſt inferendo uim mali ; siue ab æmulatione.Seruius in arte: uel obseruatorium est: uel amolimentum:sed in malo
Amulius albanorum rex frater Numitoris.
Amussis est æquamen lauamentum:ideſt apd fabros tabula quædam qua utuntur ad saxa coagmentata. Plautus mutus in onomatopeia est incertæ uoces quasi mugitus.Nam mutus sonus est proprie qui intellectum nō habet.Neuius in ligur.Dicite eo rum arguētis linguis uel mutas quadrupedum. Actius in epinaustumache. Item ad mœstitiam infantium mutim quadrupedū.Nonius.Marcellus.
An ne coniunctiones sunt interrogatiuæ: ita q; quotiens interrogandum:totiens repetēda dictio est : aut uero coniunctiua est: ut es ne tu stoicus?aut epicureus? aut pipateticus Si una interrogatio est,& non constat te esse philosophum bene interrogatur. Si autē constet te philosophum esse:sed cuius sectæ sis ignoratur:male interrogatur:cum fuerit dicendum:es ne tu stoicus?an epicureus? an peripateticus? quæ interrogatio in infinitū tendi potest.Cū enim quæro an stoicus sub intelligitur altera interrogatio e diuerso sit an nō.Aut uero nunquam ponitur interrogatiue:nam cum dicimus : quid dicā aut qd faciam:hic simul ambo ambigimus. Cū uero dicam abeam an maneam inter duo ambigimus:ideſt utrum mihi faciēdum sit dubitem.Lauren .
An & ne coniungi solent pro an: quod magis poeticum est:ut Vir.Anne nouum tardis sydus te mensibus addas.Nonne etiam dicius ut Vir. Nonne fuit satius tristis amarillydis iras?Huic interrogationi tacite assentimur. Ita ne ergo tam interrogant q̄ assensum extorquent.Lauren.
An pro circum: ut anterminum pro circumterminum:& ambactus & anquiro.
Anabathra: ideſt gradus:ut inquit Iuuenalis , Imitatio est Lucilliana nunc Lucillius integras uoces carmini inserit.
Anacteon.Ter.pro antea posuit.Fe.pom.
Anacreon poeta lyricus teius:qui batillū puerum amauit:qui acino uuæ passæ strangulatus est.Torte.
Anacharsis philosophus scytha solus ea natione sapiens secundum Herodotū Gnuri filius: & caduicli scytharum regis frater a fratre tandem sagitta interemptus in uenatione cum leges inducere conaretur. Tor.
Anautæ quæ sūt apud milesios damasceno rege ac thoāte tyrānis exactis:fodalitates duæ urbē obtinuerūt:hagæ altera dicta:altera che romātha dicebat.Sed cū potētes dōnarent & fodalitates suæ reges ascisuissent conscēsis nauibus,pcul a terra pgressæ:maxis de rebus cōsultabāt:& ob eā rē anautæ apellatæ sūt.

Analogia ab ſimilibus ſimiliter declinara appellãt analogias:ea uerba ſequi oportere putant:Alii cum id negligendum putarent:ac potius ſequendam ſolicitudinem quæ ĩ cõſuetudine eſt dicũt:quã uocant græ.ανα λογίαν:cum ut ego arbitror: utrunq; ſit nobis ſeqendũ:q; declaratione uoluntaria ſint anomalia in naturali magis analogia:de q bus utriuſq; generis declinationibus libros faciam bis ternos:priores tres de earum declinationum diſciplina, poſteriores exequi diſciplinæ pro paginibus.De prioribus primus erit hic quæ contra ſimilitudinem declinationum dicantur.Secundus quæ circa ſimilitudinem.Tertius de ſimilitudinũ forma de quibus quæ experiero ſingulis tribus aut de alteris totidem ſcribere ac diuidere cœpimus.Varro.

Analogia in uerborum declinationibus diſci plina loquendi diſſimilitudinem.an ſimilitu dinem ſequi deberet. Multiq; fuerũt cum ab his ratio quæ ad ſimilitudinem oriretur uocaretur analogia.reliqua pars uocaretur anomalia.Varro.

Analogia ab analogo dicta.Varro.

Analogia eſt uerborum ſimilium declinatio ſimilis: & ẽ prior diffinitio.poſterior ſic ana logia eſt uerborum ſimilium declinatio ſi milis non repugnante conſuetudine cõmuni.Varro.

Analogia debet quæri ĩ id genus uerbis quæ nõ declinantur.ut in his: nequicq̃:mox:uix Secundo ſi unum ſolum habent caſum ĩ uo ce quod nõ declietur:ut litteræ oẽs. Tertio ſi ſingularis eſt uocabuli ſeries: neq; hẽt cũ qua comparari poſſit:ut eſt putãt: caput: ca pitis.capiti:capite.Quantum ſi ea uocabula quatruor quæ conferuntur inter ſe: ratione habent quam oportet: ut ſocer ſocius: ſoce ros ſocios. Cõtra in quibus habeat quẽ debeat analogia fere totidẽ gradus debẽt eſſe coniũcti.Primum ut ſint res. Secundum ut earum ſit uſus.Tertium ut uti habere uocabula habeãt. Quartum ut habeat declinatus naturales.Varro.

Analogia in latino ſermone ſicut ĩ græco alii putãt.ut alii eſt ſimilium ſimilis declinatio: quã quidem latine proportionem uocant. ανομαλία eſt inæqualitas declinationum conſuetudinem ſequens.

Analogia genera duo:unũ ut ex natis naſcun tur lentes & lupinum. Alterum uoluntariũ ut in fabrica cum uidẽt ſcænã.ut ĩ dexterio re parte tint hoſtiæ:ſic eſſe in ſiniſteriore ſimili ratione facta.Varro.

Analogiã liberius põt poeta q̃ orator ſeq. V.

Analogiarum uoluntariarũ:una perfecta:ut in oratione:aliæ duæ ſimplices in uocabulis declinãdis & uariandis.Varro.

Analogia proportio cum dubium per ſimile probatur ut funis maſcu.generis per panis. Quintilianus.

Analogia ẽ cum id quod dubiũ ẽ ad aliquid ſimile de quo non q̃ſtio referat:ut certa certis pbat:qđ efficiẽt duplici uia. cõparatione ſimiliũ ĩ extremis maxime ſyllabis propter qđ ea quæ ſunt in ſingulis neganẽ debere rõnẽ & diminutionẽ.Cõpatio ĩ noĩbus aut gẽus depræhẽdit:ut funis maſcu.ſit:an fœmininũ ſimile illi ſit panis: aut declinationẽ ut domu dicẽdũ an domo:dõuũ an domorum ſimilia ſunt domus anus manus .Qui.

Anagrus theſſaliæ flu.cuius aquam centauri ab hercule uulnerati lauãdo ſe impotabilẽ reddiderunt.Tor.

Anaglypta pocula exciſa in aſpitaté dicuntur nã anaglypho ſignificat ſculpo.

Analecta dicũtur reliquiæ quæ ſub mẽſa colligũtur nã ανα λεγω μαι eſt colligor.

Analecta fuiſſe inſtrumẽta ad colligendas reliquias ex pauimẽtis qbus ſcilicet pro ſcopis utebantur:nã ut ſcribit Plinius: purgamẽta cœnæ euerri ſolent in pauimento uelut relicta.

Anaglyphon deſuper ſcultum.Tor.

Anadiploſis reduplicatio:cum uerſus finit in dictionẽ qua ſequens incipit.Tor.

Anapeſtus pes cõtrarius dactylo:a pægma qđ eſt ludus:quia ludis maxime cõueñit. Cice. ſecũdo tuſcula.Tor.

Anapis flu.Sicilæ leuiter fluẽs:de quo Ouidius.Torte.

Anas Europæ flu.uerſus occaſum.per celtibe ros fluit.Anæ fluuii hoſtium a ſacro pmõtorio diſtat miliaribus ſexaginta.a betis ho ſtiũ cẽtum miliaribus:deinde ad gades ſunt miliaria ſeptuaginta.Stra.

Anaté morbum anuũ.i.uetularũ ſicut ſeni um morbũ ſenũ.Fe.

Anathematizo:id eſt deuoueo.

Anaphora repetitio.Tor.

Anaſtrophe inuerſio:quæ ut ait Quintil.ſi in ſpeciem ſoloeciſmi cadat:hyperbatõ quoq; eodem modo appellari poteſt.

Anaxaretes puella pulcherrima ex Cypria Salamina e ſtirpe regia:cuius amore Iphis ſe ſuſpẽdit.Tor.

Anaxartus abderites.

Anaxagoras Clazomenius. De his lege Laer.

Anaxilas uir de quo Plutar.

Anaximander mileſius aſtrologus pitiſſimus ſcdm Pli.& horoſcopia fecit primus.& terræ circuitũ deſcripſit: & ſphæra materiaſẽ

Anaxienes Euryſtrati filius:obit quo die Sar

dis capta est. Anaximandri discipulus.
Anauros fluuius thessaliæ: quasi sine aura.
Antemolus uiri proprium.
Anagina urbs insignis est inxta pitulú. Strab.
Angelites populi in Anglia mari trinobanti bus bibrogis eassis mari proximi.
Anceps dubiú. Vir. li. x. Anceps pugna diu. N.
Anceps duplex. Lucil. li. xxix. Nemo hos anci pites ferro effringere cardines. Vir. æn. l. iii. Agnouit plé ábiguá geriosq; parétes. Varro. de ui. pa. li. iiii. Cæsar reuerisoné fecit: ne ipe ancipitium in hyspania exercitus qui erat relíquerent quo se conuicerent. Pompo. Et anciputi urgerentur bello. Noni.
Anceps acutum ex utraq; parte. Lucil. li. xxxi. Vecte atq; ácipite ferro effrigá cardies. No.
Anceps qd ex utraq; pte caput habeatur: se curis pipénis: sed magis a capiendo quod ex utraq; æque captatur appellatum est. Fe.
Anceps utrinq; nocens & utrinq; actus: ut gladius securis. Vir. æne. li. viii. sed ferro ancipi ti decernunt. Seruius.
Ancensa dicta sunt ab antiquis uasa quæ celata appellamus: q; circúcidendo talia fiúr. Ipsum quoq; cælare uerbú ab eadem causa est dictum d littera cum l permutata. Fe.
Anciú latia ciuitas littoralis post hostiá: portu carés: sita in rupe lóge ab hostia: ad stadia ducéta & sexagita nó lóge a bericinis. Strab.
Ancipes ancipitis antiq dicebant: ut Plautus in rudente. post aitrinsececus est securicula: ancipes itidem aurea. Priscianus.
Ancyle scutú de cœlo lapsúmiquo pódicúmut ibi eét futurg: iperiú orbis. Ité unúquenq; poema a mamurio facta sunt ancylia dicta quæ q ferebár salii saltabát & canebáne ul la pars corporis a religione uacaret. e saliis apnricanus fuit táti erat honoris. Tor.
Ancillæ dictæ ab Anco marcio rege: qa in bel lo magnú fœminaz: numerg: cepit: siue qa appellat qd antiq ácillare dicebár ministrár ex quo dú quoq; ac deæ feruntur coli anco li & ancole. Fe.
Ancyle scutú gráde: unde etiá arma & ancyle núc appellátur. Virgi. in qnto leuaq; ancyle gerebat. No.
Ancylia cú pestiles ánus italiá occupasset scu tú æneú i Numæ manus delapsum é ad cu ius similitudiné. xi. fút efficta a máurio fabro tára arte ut primú nó agnoscerét. ea cir cúferebár méle martio a. xii. salis: ita enim Martis sacerdotes appellabár uel a salio sa mothraciæ uel a salio móre uel eo q; maxíe pbat a saliendo: nam pulsantes gladiolis an cylia saliebant Martis prius tum mamurii laudes canentes.
Ancyle dictum ab ícisu. q; ea arma ab utraq; pte ut thracum incisa. Varro.
Ancyle cum legamus: leuaq; ancyle gerebat. tamen ancyliorum relatum est. Ma.
Ancillantur p seruiunt. Titinnius. prælia uerúm. n. plio dotibus doléti ultro ét uxoribus ancillátur. Actius in meleagro: Qui in uita ácillaris dico obediens uixi. No.
Anchemolus uiri proprium.
Anchises uel áchisa latíe capis filius pater Aeneæ patronymicum anchisiades.
Anchialus nomen oppidi & item ruri.
Ancona græce ancon. i. cubitus picéi urbs: colonia siculoz chíerico pmótorio appositaz
Ancon a pado ad ancona tráfitur rauéna arminum pisaurumfanestris colonia flumen metaurus atq; esis & illa in angusto illorú duoz pmótoriorum ex diuerso coeúntium inflexi cubiti imagine sedens: & ideo a gra iis dicta ancon inter gallicas italicasq; gentes quasi terminus interest. Pom.
Ancora aspiratióe caret apud græcos quæ dícitur ἄγκυρα sed Seruius aspirat nos. g. in e uertimus sicuti in hoc nomie áchiles & angelus & concha.
Anchora uícula q bus anténæ tenent. Luc. or naméra tamé malú: uel oía seruo seruus enísicifus cito atq; anchora soluta. No.
Anclabris méla ministeriis apta diuinis uasa quoq; unca quibus sacerdotes utuntur anclaria appellantur. Fest.
Anclare haurire a græco ἀντλέω desc édit Liuius florem anclabat liberi ex carchesiis. Festus.
Ancios excruciatos. Festus.
Accumulentæ fœminæ menstruo tempore appellabantur unde inquinamentum. Fe.
Ancus appellatur qui adúcum brachium habet ita q; exporrigi non potest. Fe.
Ancó ciuitas græca in agro piceno a syracusis condita Dionysii tyrannidem fugitantibus: ita est in promontorio inclusum com plectére portum: dum ad septentrionem circúflectitur. Strabo.
Ancus núc nepos ex filia: quartus Romanorex: ab incuruo cubito dictus. Tor.
Anclor & anclo dicitur.
Androgeus: androgeos uel secundum latinos uel græcos declinatur: genitiuus acticus est androgeo unde Virgilius infortibus androgeo.
Androgeus Minois filius ab atheniésibus & Megarésibus dolo occísus: cú palæstra omnis superaret. Alius græcus occisus ab Aenea secúdum. Vir.
Andromede cephei filia fuit regis æthiopum móstro data eá liberauit pseus pactus eius nuptias hæc erat in iope portu Plinius Oui

di. ꝓptius exoluit duris cautibus ādrōedā.
Andes populi inter celtas. euſubiis curioſoli tis uenetis carnutibus & turiōibus finitimi ac bituriſibus oceāq; proximi quos ligeris flumen alluit. hodie Andegauenſes dicti in prouincia turoren'si & francorum regno ſiti ducatus titulo inſigniti.
Andromache uxor hectoris.
Andromede dicta eſt pſii uxor. ferūt enim caſſiopeam eius matrem elatam formæ raritate præpoſuiſſe ſe nereidibus q; ægit ferens neptunus cetum immiſit qui oram omnē æthiopiæ uaſtaret quam tantam calamitatē ut auerteret cepheus & neptuni iram leniret. Andromedam filiam cathenis ad ſcopulum alligatam ceto deuorandam expoſuit quæ aduentu perſei liberata eſt. & in matrimoniū ab illo ducta. Vnde apud Proper. Non hic Andromedæ reſonant pro matre cathenæ filia enim pro matris crimine i pia culo expoſtulata oraculo fuerat quæ poſtea in cælum traſlata eſt & in ſtellas uerſa.
Andros oppidum habet eiuſdem nominis in ter cycladas inſulas eſt dicta poſtea cauros deinde antandros ut ſcribit Marſillius.
Andromache Hectoris uxor. Eotionis thebarum Ciliciæ regis filia. Homerus. vi.
Androgynos. Plinius in .ii. naturalis hiſtoriæ ſcripſit. Gignuntur homines utriuſq; ſexus, quos hermaphroditos uocamus: olimádro gynos uocatos: & in prodigiis habitos: núc uero in delitiis. Au.g.
Andromache nomē qui ididit: recte ei ididit apud Ennium dum imitari uoluit. Euripidem. Nam Euripides ait. Ideo nomen additum andromache. hoc enim quis poteſt intelligere inuerſum ſignificare Andromache nomē qui indidit: recte indidit. V.
Andron locus domicilii appellatur anguſtior lōgitudine in quo uiri plurimi morabātur: ut γυναικεῖων in quo mulieres. Fe. Pom.
Andruare recurrereia græco uocabulo Ἀρα π τεύο uenit hinc & drutra uocata eſt. Fe.
Androchius fluuius eſt ciliciæ: ex amano mō te progrediens.
Andegauni ciuitas in gallia traſalpina hodie dicitur anges.
Anellus. M. T. de finibus bonorum & maloꝝ libro. v. nec tamen epicuꝝ licet obliuiſci: ſi cuipiam cuius imaginē nō modo i tabulis nīs familiares: ſed et in poculis & in anellis hēbat. No.
Anegas oppidum i gallia traſalpina: qđ tecto ſagum dicitur. Strabo.
Anethum herba boni odoris.
Aneus ſici liæ fluuius eſt: qui p duo milia paſſuum ſub terram ſe mergens: ſyracuſis. miſcetur mari: appellaturq; anapos.
Anemon fluuius eſt prope Romam.
Anfractum eſt ab origine fluxum duplici dictū ab ambitu: & frágendo ab eo leges iubent indirecto pedum. viii. eſſe in anfractu. xvi. i. in flexu. Varro.
Amphibium tranſi. Varro ſqtr̄áxius ad illud géus auiū qđ nō eſt ulla uilla ac terra contēta: ſed reqrit piſcinas. qđ uos philo. græci uocatis áphibiū: in qbus áſeres aluntꝰ noſe græco cœnobioſtion appellatus. Varro.
Amphora actica: quæ etiam cadus dicit: rurinis tribus conſtat. Ser. de ponderibus.
Amphoram urnæ duæ faciūt: eſt uas q̄drāgulum recipitq; ſibi pedis ſpacio laro altoq; re ſpōdeat. hedduplicā reddit medendi uſuel hēt ſextarios. L. Ser. de ponde.
Anfractare terrarum anfractare uſum. V.
Angeronæ deæ ſacra a Romanis iſtituta ſunt cū ágina oē genus aſialiū conſumeret: cuius feſta angeronalia dicebārur. Feſtus.
Angelū núc ciuitas ſancti Angeli non longe ab ortona.
Angeroniæ. xii. kale. Ianuariū feriæ ſunt dictæ ágerōiæ: cui pōtifices in ſacello uolupiæ ſacrū faciūt: qua Verius flaccus angeroniā dici ait. ꝙ ágerolas ſolicitudines aio; ꝓpitia ta depellat. Maſſurius addicit ſimulacrū huius deæ ore obligato atq; ſignato in ara uolupiæ. pptera collocatu ꝙ ꝙ ſuos dolores áxietateſq; diſſimulāt. pueniāt patiētiæ beneficio ad maximam uolupta;em. M.
Angina genus morbi: eo ꝙ angat. & græce ſynachia appellat. Luci. li. xxx. inſperato abit qđ una ágina ſuſtulit hora. No. Mar.
Anginam uinaria habere dicuntur qui uino ſuffocantur. Fe.
Angiportus iter cōpēdiariū i oppido: eo ꝙ ſit águſtus portus. i. aditus ad portū. Fe.
Angiportus uel ágiportum: utrūq; enim dicitur ucius ē agustus. Te. in adel. ld qđē angiportum nō eſt puium græce uero dicitur. ϖορο.υ.ιόν. Seruius.
Angiportum neutri generis uicus nō puius. Te. i eu. Quātu i ágiportū qđ ad deſertū uel angiportum angusta & curua uia: q̄ſi angiportus aut angustia. Alii qđ inter portus ſit locus angustus. hoc eſt inter domos uel portus uel inſulas: ueteres dixerūt. Do.
Angiportum ꝙ ſit angustum ab angendo & portu. Varro.
Angiportus qua nil poteſt agi. Varro.
Angiportus a portu cōpoſitū. m. & n. g. declinationis ait ſecūdæ. Te. in adelphis id qđē angiportum nō eſt peruium. Idem i phor. Sed hinc concedam in angiportum hunc deſertum. Priſcianus.

Angor enim est uel corporis cruciatus ppriè a græco ἀγγω .i. a strágulatione dictus: & faucium dolor angina uocatur. Fe.

Anger fluuius: ex illyriis in boreá fluës & tribulos i bógrum fluuium q in Istrum fluit.

Angues aquaq; sunt. Vir. æne. li. ii. Immẽsisq; orbibus angues icumbút pelago. Ser.

Anguilla aquatilis uocabula aialiú pti sunt uernacula: ptim pegrina foris. Muræna qđ myrena græ. citbú & ánis ciuis iter partes græcis uocabulis oés ut meleáder atq; ura con uocabula pisciú plarúq; translata a terrestribus ex aliqua pte similibus rebus: ut ãguilla ligua cafidus: alia coloribus: ut hæc asellus umbra turdus. alia a ui qđ ut hæc lupus canícula torpedo: ltẽ in cochyliis aliq; ex græcis: ut leporis ostrea echinus uernacula ad similitudiné. ut syrene: pectincula unagues: sunt ẽt aialia in aqua quæ in terrá iterdũ exeát: alia a latinis: ut rana mergus. a quo græ. ea quæ in aqs & terris poſſunt uiuere: uocátur amphibia & aqs. rana ab ſua dicta uoce anas a natádo mergus q; mergẽdo in aquá captat escam. Item aliæ in hoc genere a græ. ut q; quedula cerceris alcédo: q; ea aly on latina ut testudo q; testa tectú hoc aial: uoligo q; subuolat littera cõmutata prima: loligo ut ægypti in flumíe quadrupes sic lacio noiat lyra & fiber: lyra q; succidere dicitur arbor: radices in ripa atq; eas diſoluere ab lyra fiber ab extrema ora flumís dextera & ſiniſtra maxíe q; ſolet uideri: & antiq ſebrũ dicebát extremũia quo ní uagis fibriæ: & in iecore extremú fibra fiber dcús. A. g.

Angulus q; Teo locus anguſtiſſimus: cuius locis águlus actionú triú: prius agitatus mentis: qđ primũ ea quæ sumus acturi cogitare debemus: deide tũ dicere ac facere de his tribus mínie putat uulgus eé actionẽ cogitationẽ. Tertiũ in quo quid facimus id maximũ sed cũ hos agitamus: qđ & eá rem cogi tanius ſi méte agimus & cũ pnunciãs agimus ſtatq; ab eo orator cás dicit agere. Var.

Angulus a græco ueit: siue ab eo qđ ἐ ἐγγίσ. id eſt ppe qđ aduocantur æquæ ex diuerſo coactæ faciunt anguli formam. Fe. Pomp.

Anguſtitaté: Actius in pœnonia: ſaxũ id facit anguſtitaté & ſub eo ſaxo exuberans ſcatebra flumina eradit rupem. No. Mar.

Anguſtitaté dictum p angustia. Actius in alphesiboea. Sed anguſtitaté inclusam ac facié ſqualidam. Noni.

Anio fluuius ex mõtibus trebanorum oritur ciſq; lacus efficit unde ſublacu datum eſt nomẽ ut ſcribit Plinius eius meminit tacitus in dapibus neronis Strabo ex alba i quit marſorum oppido labitur præter latium in thyberim.

Anio dicit & anien: & anıene casu uocandi dixit Propertius.

Anienis fluuius ad ſuburbana Romæ nunc Tyberinus dicitur.

Animal agit aliquid. ſed nihil ne cogitare põſle ſit: aut ei ſenſus adimẽdus ẽ aut ea quæ eſt i nra ſita poteſtate credẽdi aſſentio. ac uero aſius quodámodo repitur in his quos neque ſentire neq; aſſentiri uolũt. Ci. in hor.

Anima eſt ſecundum cõſuetudinem ſpiritus quo uiuimus. Vir. geor. li. quarto. Animaſq; in uulnera ponũt. No. Mar.

Anima rurſum alitus oris & odor. Vir. geor. li. ii. Animas & olentia medio ore fouẽt illo & ſeibus medicantur anhelis. Titinnius in ſullo. Interea fetida anía naſum oppugnat. Plau. in aſi. an fetet anima uxoris tuæ. Idem in mercatore. Ieiunitatis plenus anima fetidat. Cecil. Quæ mihi ubi domuna adueni: as ſedi extẽplo auium dat ieiuna anima. No nius. Mar.

Anima aqua: Plau. in amphi. Ni ego illi puteo ſi hoc accepſo animam omnem intro traxero. No.

Anima iterum ſignificat iracũdiam uel furio ſum: unde animoſi dicuntur iracundi. Plau. in amphi. aíam comprime. Actius in menalippo. Ego ne auxilio motus temere. ut hoſti me animato offeram. Idem in epinauſimache: ut cũ nũc animatus iniero ſatis an animatus ſum. Neuius in fullóibus fereatis Nihil eſt pericli dabo tibi uerum ualidũ ueg. animoſum. Mar. Tul. de rep. libro prío. Et ego non probares conſilio pulſo libidines: q; ſunt innumerabiles iracundiæ quæ tenerent omnia: ego uero nihil ita animato homine miſerum ducere. Idem de rep. li v. Tum uirtute labore induſtria quæreretur ſummi uiri ídolem niſi nimis aíoſe ferox. nam illum neſcio quo. Virg. geor. li. ii. Quos animo ſi euri aſſidue frangũtq; ferũtq; & æn. li. xi. pone animos & pulſus abi. Lucillus li. xxx. Atque aſoſam theſſaliam & ídomitam frænis ſubigantq; domantq. No. Mar.

Aía uẽtus. Vir. li. vii. Quãtum ignes animæq; ualẽt. Lucr. li. v. Aurarumq; leues aíæ calidique uaporis. Var. in marcipore: Nocticluca tollo ad focũ fero inflo aía reuiueſcit. Idẽ í coſmoterine: Deris habenas aíæ ſenidũ uẽtus nos flamine ſudos qualẽ ad patriã pducit. Actius in myrmidonibus: layſis trahere in ſaltim & uela uentorum animæ ímittere Pla. in au. nequid aíæ emittat dormiés. No.

Aía aer. Vir. buc. Namq; canebat uti magnũ p inane coactũ Semina terraq; aíæq; maríq; fuiſſent: Et liquidi ſimul ignes. Ser.

Animam hoc quoq; de prudẽtia religionis a Vir. dicẽtẽ est: Decidit exanimis uitamq; reliquit ẽ astris. Et stellis loq̃ret ait oportere his uolucres imolari. docte ergo. Vir. apud ea numina aĩam uolucrũ remãsisse: quibus ad litandum data est. Macrob.

Animam hoc quoq; de prudentia religionis. Macrobiũ quære.

Animas ꝑ corporibus. Vir. li. ii. Ite ait egregias aĩas: quæ sanguine nobis. Hãc patriã pepere suo decorate supmo mũeribus. In quo ẽt hoc nouũ est. ꝙ pria posuit ꝑ regiõe: uel terra cui pria sit ciuitas uel urbs paretũ. No.

Animus & aĩa in hoc differunt. Aius ẽ quo sapimus: aĩa q̃ uiuimus. Actius in epigone. Sapius aio: fruimur aĩa sine aio debilis anima. Varro in anbadatis: in reliquo corpore ab hoc fõte diffusa anima: hinc aius ad intelligentiam tributus. No.

Animus pro uolũtate accipitur ſterdũ: unde & animosos uocamus. Ter. in an. Mala mẽs malus animus. Ser

Animus & aĩa i hoc differunt. hæc enim uitæ: aius autem cõsilii est: licet hæc usurpẽt a poetis abusiue plærũq;. Ser.

Animus atq; aĩa ꝑ uẽto: sic enim græce interꝓtant. Cice. prio tu. Si aĩa aius ẽ fortasse diſsipabit: id est uẽtus: unde ẽ eodem li. ait: sue illi aĩ sint animales. i. ſpirituales: Virgilius li bro primo: molitq; aios: & iterum quãtum ignes aĩæq; ualẽt: & Hora. impellũt animæ lirtora thraciæ.

Animãtes domeſticæ cicures appellanť. Ser.

Animula urbs puaꝛ. opum fuit in apulia. Fe.

Animaduertiť ſenſibus ꝓſenti aio utẽtibus: plærũq; enim aĩaduertimus rẽ aliquã oculis aut quouis ſenſu corporis sue aiæ ſtẽtio ne: ergo plus eſt aĩaduerſum q̃ intellectum: an ab aliis aĩaduerſum ſtelligi poſſit q̃ ẽſt plus ait intelligere: q̃ aĩaduertere. Aſco. Pe.

Animaduertẽda: caſtigãda uidicãda: exequenda: participium a paſſiuo. Ter. in and. Ea primum ab illo aĩaduertẽda est iniuria: quam ſcilicet facit: nõ quam patitur: qui ſi dixiſſet iiuria eius ãphibologiam feciſſet. Aſconius.

Animoſus. i. ãpauidus. Horatius li. car. Non ſine diis aioſus. & alibi. aioſum pectus honeſti. Acrõ.

Animoſus ſgenioſus lecertoſus neruoſus ſaxoſus aquoſus copiam uæhemẽtiam: & habitionem hag; rerum ſignificant. L.

Animãs ut Cice. iquit: regrat atq; appetat: ad quas ſe applicet ſui generis aiantes. Eſt enĩ ſubſtãriuũ q̃uis forma ſit ꝓtcipii. Reperitur etiam neu: ro genere: ſed magis ĩ plurali. L. Animaduerto te: ꝑ intueor & ꝓſonã & rẽ dicimus: Animaduerto in te: eſt punire. puni re ẽ quorũcũq; ſiue iure ſiue iniuria. Aniaduertere enim eſt eius q̃ ĩ alterũ habet potẽ. ſtatem ordine ac reg̃. i. cũ aĩaduerſione punire: Laurentius uallẽſis.

Anyſis ſecundus ægypti rex poſt Aſychin qui cæcus a ſaboco æthiopũ ſge pulſus ẽ. Hero.

Anytus athenieſis ditiſſimus: qui grãdi pecunia Ariſtophanẽ impulit ut comœdiã ĩ Socraté faceret. & recitaret nephele. Tor.

Anyus rex deli ſecundum Vir. cuius filius andrus. de quo andros inſula.

Animãs generis oĩs: animãtes numero plurali generis foeminini dicimus. ut Cice. de natura deorum animantium aliæ coriis tectæ ſunt: aliæ uillis ueſtitæ.

Anio fluuius ex alba decurrẽs iuxta lanã marſoꝝ urbem: & ꝓpinquam illi campũ quouſque in tyberim intrat.

Annales ſunt eoꝝ: ãnorũ: & tẽporũ quæ ætas nẽa nõ nouit. unde Liui. Ex ãnalibus & hiſtoria cõſtat: hoc tamẽ cõfundiť licẽter: ut Vir. pro hiſto. poſuit ãnales æneĩ li. i. Et uacet ãnales nr̃oꝝ audire laborum. Ser.

Annales põtificibus pmiſſa ẽ poteſtas memoriã reꝝ geſtaꝝ: i tabulas cõſerẽdi: & hos ãnales appellabãt maxĩos q̃ſi a pontificibus maximis factos. unde ex pſona æneæ ait. Et uacet ãnales nr̃oꝝ audire laboꝝ. Macro.

Annales libri tãtũmõ q̃d factũ ẽſt: quoquo ano geſtũq; ſit: demõſtrabãt q diariũ ſcribũt quo ea græ. ἐφήμερις Δεος uocant. Hiſtoria uero reꝝ geſtaꝝ expoſitio uel demõſtratio uel quoquo alio modo id dicendũ ẽ. Au. g.

Annales ſunt res geſtæ pluriũ ãnoꝝ & obſeruatio cuiuſq; ãni quæ ordine deſceps cõponũtur. & Aſellio ĩq̃t: annales ſunt libri tan tũmodo quod factũ quoq; ãno geſtũ ue ſit id demõſtrabãt. Aulus gellius libro qnto.

Annales libri tãtũmodo q̃d factũ ẽſt quoquo ano geſtũq; ſit demõſtrabũt. Au. gel.

Annales cũ res geſtæ plurium ãnorũ obſeruatio: cuiuſq; ãni ordine deſceps componũtur. cum nõ per ãnos: ſed ꝑ dies ſingulos res geſtæ ſcribũtur: diariũm eſt: Hiſtorias quidẽ eſſe aiũt rerum geſtarum uel expoſitionem uel demõſtrationem: uel quoquo alio modo dicendum eſt. Au. gel.

Annuaria lex dicebať ab antiquis ea quæ finiuntur ãni magiſtratus capiẽdi. Feſtus.

Anniculus puer ãnicula puella ãniculum iumẽtum: hoc eſt unius anni: Nec de aĩamalibus mõſtẽd de ſanimatis: ut ãniculum uinũ ſic trimus trima trimum: & bimus ſimiliter habẽt dimminutiua. De pueris magis tamẽ loquiť per dimminutiuum: ut biulus puer quia intra hos annos adhuc paruus eſt. Lau.

Anicondii require in eq̃. V.

Annuariá legé appellauit:quæ ĩ modũ ánorũ
fiũt q̃bus magiſtratibus capiũdis prás ſit.
Annibal apud græcos aſpiratione hét neq;
apud nos aſpiratio cõuennit.
Anubis lingua ægyptia Mercurius dicíf idé
ſignificat tamé.ná Mercurius captus amore
una cũ iſide colebatur quoniá Diodoro te-
ſte iſis canibus uſa eſt ad maritũ ſueniédũ
canes ,pterera in eius ſacroꝝ pompa ,pcede
bãt.addit Diodorus anubim fuiſſe filiũ oſi-
ridis fratrem maredonis qui quoniá cane
ſſigne armoꝝ uſus eſt ea imagine colebaf.
Anniculus amittitf qui extremo anni die mo
ritur.& conſuetudo loquédi id eé declarat.
Anniculus nõ ſtatiũ ut natus é.ſed.ccc.lxv.die
dr ſcipiẽte pláe:nõ exacto die qa ánũ ciiuili-
ter'nõ admõenta'tpoꝝ:ſed ad dies núeráus.
Annõ tam ĩterrogátis eſt q̃ ſucceſſentis ptina-
ciæ factorũ ut briſeis an miſeros triſtis for-
tuna tenaciter urget:Nec uenit ĩ ceptis mol
lior aura meis.
Quid eſt q, ánũ Iouis eſſe putãt:menſes luno
nis An q, deoꝝ qui mẽte intelligũtur Iupi-
ter & luno ĩmpium gerunt. Eoꝝ uero qui
oculis cernuntur Sol & luna.Sol.n. ánũ cõ-
ficit.Luna uero mẽſes. Oportet aũt nõ has
illoꝝ ſimpliciter imagines putare. Sed ipſũ
in materia Iouem ſolem & ipſum ĩ materia
Iouem lunam:Quo circa lunoné eã nomi-
nant romani quo nouum aut nouius ſigni-
ficatur a luna.Scilicet quá eádé & lucinam
uocant quaſi ipſam lucidá ut lucem præbe
tem.Et in partu ac doloribus adeſſe opina-
tur tanq̃ lunaris ut eſt apud poetá p nigrũ
poli & aſtrorum lu na ná celerem ptũ præſtan
tẽ.nam plenilunio facile partu leuari mulie
res uidentur.
Annus quomodo accipi debeat:quærif an q,
ex continuatis diebus.ccc.lxv.cõſter: an qui
biſexto: ſed ſuperius magis intelligendum
Pompo. ſcribit.
Annus ex græco uenit:quẽ illi dicũt ἐνιαυ-
τὸν & qđ nos triẽniũ.illi dicũt τρίετηρον.F.
Annus apud ãtiquos appellatus eſt lunaris q
dem.xxx.dierum.Solſticialis q̃.xii.continet
mẽſes.Tertius magnus qué eſſe uoluerunt
omnibus planetis in eũdé recurrentibus lo
cũ:& hoc fit ſecundũ Ciceronis hortenſiũ:
poſt annorum duodeci milia nonigẽtos qn
quagitaquattuor ſolſticiales.Ser.
Annus dictus eſt q, ſi ſe redeat uti anulus.Vir.
Atq; ſe in ſua p ueſtigia uertitur ánus: qué
admodũ ut græci ánũ ἐνιάυτον appellãt
uel dictus eſt ánus ab innouatione.Ser.
Annũ tẽpus a pruina & ad pruiná dũ ſol redit
uocaf ánus qđ ut pui circuli áuli ſic magni
dicebanf circúanni:unde ánus.Varro.
Annus uertens.C.Cæſar omnẽ inconſtãtiam
,pteritoꝝ tempoꝝ uagam & ĩcertá ĩ ordi-
nem ſtatutæ diffinitionis coegit adnitẽte ſi
bi.M.flauio ſcriba:qui ſcriptos oli dies ſin-
gulos:ita ad dictatorem rettulit ut ordo eo
rũ inueniri facillime poſſit:& iuẽto certus
ſtatus perſeueraret.
Annuus qđ unius anni ſpacio continef: ſicut
diurnus qđ diei. Annuus quoq;.i. quod ſin-
gulis annis.Vir.atq; ánua magnæ ſacra re-
fer cereri.quottidiáus quoq; ut febris quot
tidiana quæ ſingulis diebus uẽit. Annuum
qđ ániuerſariũ:ut duo illi epicurei ánua fe-
bri corripiebantur.Lau.
Annuus græce ennõ:unde triẽnium qdam la
tinũ dicũt ab an quod eſt circũ dicebãt ũde
ãterminũ & ambire: & ab áno ánona quaſi
alimonia nõ frumẽti ſolũ ſed aliarum rerũ.
Anniculus bimus trimus q̃drigáus:& de ĩ an-
nis.ut bimum uinũ: diecula p puo tẽpore.
Annus a circuitu tẽporis putat dictum Capi
to.qa ueteres an pro am quod ,p circum po
nere ſolebãt.ut Cato ĩ origi.oratoꝝ.Anter-
minum.i.circũterminum & ambire circui-
re.Macrobius.
Annua bima trima die ſit legatum:ſit relictũ
.xxx.forte dena ,p ſingulos debẽtur ános:li-
cet nõ fuerit adiectum ex æquis pẽſiõibus.
Vlpianus de an.lega.
Annũciare & obnũciaf differũt:q enim bonã
rem nũciat:ánũciat:q̃ malã obnunciat:&
,pprie obnũtiare dicũtur augures cũ aliqd
mali ominis uiderit:Ergo obnũtio malum
ſminés nũcio.Inde enim ethymologia hu-
iuſce uerbi eſt.Terentius in adelphis. prius
ſentio mala.primus porro obnũtio.Do.
Annonymus ſine nomine.Tor.
Anſurus circa circæum iugum campãiæ pu
er olim quaſi ſine macula.
Anſer áſeratim:ſicut paſſer paſſeratim:aduer-
bium formãt.Ser.in arte.
Anſeris iecur fertilibus in magnam ãplitudi-
nem creſcit lacte mulſo exemptũ ẽt auget.
docuit Apicius faginare anſeres ſua carne &
ſatiem extingere: ĩcertũ Scipio ne an me-
tellus fuerit an Marcus Seſſius eadem ætate
qui iecur anſeris optimi ſaporis eſſe docue-
rit uerba ſunt Varronis & a Plinio recitata.
Antæus gigas libycus.Quidam Antæum ſcri
bunt ab anti & heos ſol:id eſt contra ſolem
hic interfectus ab hercule.
Antagorras uir.de quo Plutar.
Antalcides ſpartanus:de quo Plutar.
Antandrum ſaxum magis q̃ inſula inter chiũ
& tenedum q, capræ effigiem repræſentat:
unde ægæum quæ ciuitas in phrygia:de q̃
uide.Seruium in tertio.

Antapodosis retributio: figura cū media primis & ultimis conueniunt.

Antarium bellum quod ante urbem geritur. Festus.

Antefixa quæ ex opere figulino tectis affigūt sub stillicidio. Festus Pom.

Anthedō quæ nam est de qua Pythias dicit: bibe fæcem quoniam non āthedonem habitas: nam quæ in boeria est uino non abūdat. Calabriam enim antiquitus nominabant a muliere quæ erinis dicebatur: quam ex Neptuno & melanthia Alphei filia natam fuisse fabulantur. Inde cum Anthes & Hyperes ibidem consedissent. Anthedonia & hyperea insula uocauerūt. oraculum uero hoc mō se habebat ut dicit Aristoteles: bibe uinū uel eria quoniā nō anthedonem habitas nec sacram hypiam: quoniā & fecē uini bibisset. hæc Aristoteles Ainasigeton aūt dicit hyperitis fratre Ancon infamē ad huc piisse. hyparim aute cū diu fratre quæ fisset errātem ad occasum seu Adrastū pheras uenisse ubi casu Anthos uinū seruiens propinabat: ubi cœnati sunt: puerum fratri poculum porrigentem agnouisse ac dixisse fertur bibe uinum fæculētū quoniam non anthedonē habitas.

Anthedon oppidum boetiæ.

Anthemus urbs.

Ante alcyonis gigantis filia.

Antylla habet ypsilō urbs ægypti quæ peculiaris dabatur in calciamēta uxori eius qui ī ægypto regnabat.

Antæus quære in dictiōe mauritania. Pom.

Antennæ qđ antemius q̄do influit in tyberī bello male accæptus cōsenuit. Au. gel.

Antēnæ oppidū iuxta romam. nunc autem uicus. Strabo.

Antes sunt eminētes lapides uel colūnæ ultimæ quibus fabrica sustinet. extremos etiā uinearum ordines significāt quæ ante stāt. Vir. geor. li. ii. Iam canit extremos effœtos uinitor antes: significat etiam macerias qui bus uineta claudūtur.

Antes sunt quadratæ: unde & antæ dictæ sūt quadratæ columnæ. Vir. geor. li. iiii. Iam cāit effœtos extremos uinitor antes. No.

Antes sūt extrēi ordies uineagē: ūde etiā nomē trahūt antæ: quæ sunt latera hostiarum. Fe.

Anterstia ampliora. Fe.

Antebalneum locus ubi poni solebant urnæ nūc uocatur culina. Varro.

Antefignatog̃ pprietas aperta est. Varro qđ sequuntur cum rotūdis uelitis leues antesignani quadratis multis ilsignibus tecti. No.

Anteurbana prædia urbi propinqua. Fe.

Anteit ī uersu e abiicit. Ouid. metamorpho. xi. Nūc p̄cedentē seq̄t: nūc p̄uius ātit. Oui.

Ante ppositio & aduerbiū est. Vir. Ante perratis amborum finibus exul. Pri.

Ante malorum hyphen est: sicut subter labētia signa. Est enim unitas quasi cōpositō.

Antelucem melius dicimus q̄ ante diem: si diluculum significamus: nam q̄ ante diem pro āte ipsius diei solem: præterq̄ si de certo die loquemur ut ante diē decimum: uel ante sextum kalendas nouēbrium. Lau.

Ante diem duodecimū kalendarū: & post diē decimū kalendas: æque utroq; sermōe undecimus dies significatur.

Antestari est anteq̄ fugiat manū iniiciat. Lucilius tu scilicet ego uero oppono auriculam hoc Horatius inqt. Porro aūt q̄ antestabaē auriculam ei tāgebat: & dicebat licet ātestari si ille responderat: licet: & tum iniecta manu aduersarium tuū extrahebas: nisi autem ātestatus esset qui iniicere manum aduersario uolebat: iniiciarum reus ītitui poterat. Porphyrion.

Antestor actiua & passiua significatione inuenitur: sicut plæraq; ut amare Liuius: Impubes libripens esse nō potest neq; antestari.

Antennacia ueterior est q̄ Roma. Cato in primo originum. Prisc ianus.

Antæas scytharum rex secūdum Plutarchū.

Antemunta urbs in asia ad littora pontī: de q̄ Plinius in. vi. olim gloriosa nec deserta. Tor.

Antenor troianus: sententia & cōsilio utilissimus: qui patauium cōdidit. Tor.

Antendon Boetiorum urbs.

Antemion troianus: pater Simoesii.

Antipolis ciuitas narbonēsis iuxta olbiam: uerum cum numeratur inter gallicas ciuitates cum Massiliensium iudicio contendens ab eorum mandatis libera facta est. Strabo.

Antiquus antiquitus ex ante quæ formatur ad uerbium.

Antirium promōtorium in ætolog̃ locorūque finibus locatum est: Id autem molicreum uocāt.

Antichthones alteram terræ partem nos alteram incolimus.

Antipodes. Ci. primo tu. Tū globū terræ emi nentem e mari fixum in medio mundi uniuersi loco duabus oris distantibus habitabi lem & cultū: quoq; alteram q̄is incolimus sub axe posita ad stellas septem: unde horrifer aquilonis stridor gelidas moliter niues: altera australis ignota nobis quam græ. dicūt Τίπροδα uocant.

Androgynos homēs utriusq; sexus: quos hermaphroditas uocamus: & in prodigiis habitis: nunc uero in delitiis.

Anticatones Cæsar duos libros edidit in ca-

tonem uticensem cū in illius laudem. Ci. li bellum scripsit horum meminit trāquillus in Cæsare & Plut. quis significare uideatur unum tātū fuisse anticatonem duos anticatones & pugillares membrani plicati i tere tem formam anticatones Cæsaris continēt: luuenalis duo Cæsaris anticatones.

Anquirere punire dānare Luuius li. xxvi. nam cū bis pecunia anq fisset tertio se capitis anquirere diceret.

Antia nomen urbis in argo.

Antissa quæ ex insula continés facta dicitur.

Ansuarios germaniæ inferioris populos proximos phrisiis pulsos a chalicis. non memorat Cæsar sed tacitus.

Antandrum in altero latere promontorii duplex causa nois iactat. alii Ascanium æneæ filiii cū ibi regnaret captū a pelasgis ea se redemisse cōmemorāt. alii ab iis putāt cōditū quos ex Andro insula uis seditio exegerat.

Antesingarii sicuta præferentes.

Antiochia prima reliqua pars syriæ est in ora eius urbes seleucia paros uelleritos laodicea arioso dāesq; iter eas eunt lycos & hippos os orontes.

Antycira oppidū phorcidis ubi helleborū nascitur q. ppter ingenium melius reddēdū pcipitur unde Hora. an Nescio anticiram rō illis destinet omnem.

Antithesis: & quæ cū eo q. est thesis compositionem habent.

Anta filia amalii regis albanorum.

Antycira oppidū phocidis ubi helleborū nascitur quod ueatrum appellamus.

Antiopa Merci regis filia ab epapho per dolū stuprata ob hoc a uiro lyco spreta est hanc relictam Iupiter cōuersus in satyrum dicit compressisse. iratus lycus dircen in matrimonium duxit cū suspicio incidit uiq; suū cū antiopha cōcubere inde imperauit famulis ut eam uinctam in tenebris clauderent demū euenit ut includeretur & instāte mortis antiope Iupiter pulchritudine seductus & ardore cōcubitus eam a uiculis liberauit & impregnauit ex quo cōcubitu incitherone mōte zethum aphionē pcreauit qui educati a pastoribus sūt. postq; mater cognouit anthiopa eis rettulit quomō fuerit a dirce tractata qui lycū trucidarūt dircen tauro in silua alligarunt quæ discerpta fōtem de suo nomine edidit a quo dircæi inde thebani dicti.

Antiochia nomen accepit a rege Antiocho. qui uictus fuit a romanis cū Pyrrho epirotarum rege eū auxiliis adiuuante. Strabo.

Antistes & antista dicimus ut stabat apud sacras antistita numinis aras. Ser.

Antrum græcum est latine cauerna. Macro.

Antrum britāniæ flumen.

Antium latina ciuitas: littoralis post hostiā & portu carens sita est i rupe lōge ab hostia ad stadia ducēta & sexagita: non longe ab ernicis. Strabo.

Athracerius niger a græco: athraces enī græcarbones latine appellant. & est lugētiū uestis. Varro de ui. pa. li. iiii. ppiquæ adolescētulæ ēt iam athracinis pximo amiculo nigello capillo dimisso seqrēt luctū. No.

Antespectatū una pars orationis est aduerbium & significat anteq expectet. Vir. i geor. li. tertio. Et hostem antespectatum positis stat i ordine cathris. Seruius.

Antehac pro ātehacc cōsuetudine magis q. ratione dicitur. Terē. i an. nam qd ātehac fecit nihil ad me attinet.

Anteuertere præcedere. Ter. i eu. Miror ubi ego huic anteuerterim. Do.

Ante oculos minus est q. coram: & coram pximitatem significat: & ante oculos potest ēt longe itelligi. Ter. in eu. Quæ mihi āte oculos coram. Donatus.

Anti i compositione plerūq; cōtradicit. construit apud græcos cum genitiuo significat pro & re in compositione. Tor.

Antibachius pes contrarius bacchio: ex duabus longis & breui.

Anticipare posuerunt ueteres pro præuenire hoc est ante capere. Varro in bimarcho: psesisti dicite labdee: & uiuos cōtēnite uiri ati cipate atq; addite calcar: stultos cōtemnite docti. Nonius.

Antiarinæ sorores fortūa colebatur sub imagine duarum sororum & præneste unde certa dabantur responsa quod scribit Strabo Sillius: sacrisq; dicatum fortunæ præneste iugis & Antii. unde fortunæ antiarinæ a trāquillo dicuntur: & Macrobius ait earum simulacra moueri solita cum darent responsa Horatius unam appellauit. Odiua gratum quæ regis antium: Porphyrioque ita est interpretatus templum fortunæ donis illic fuisse opulentissimum. Cicero de diuinatione scribit de inuentione fortium prænestinarum & templa fortunæ.

Antium portu caruit: ut scribit Strabo: quem postea habuit urbs sita erat in rupe adotum urbanarum que rerum uacationem principibus cōcessa cum primum respirare possent.

Antias uxor proetidex qua proetides genuit. Tortellius.

Antidotus mythridatis regis pontificis. Antidotus celebratissima est: quæ mythridaticū aocatur. Au. gel.

Antiopa Asopi filia secundum Homerꝝ. Qui dā nyctei Lesbi regis: & Lyco nupta mater Amphionis & Zeti qui thebas ædificauere. alia regina amazonum.

Antigerio antiqui pro ualde dixerūt. Fe.

Ancyle scutum grande: unde etiam nūc arma & ancyle appellātur. Vir. li. septimo. Leuaq; ancyle gerebat. Nonius.

Antipagmēta ualuaꝝ ornamēta: quæ āte his appinguntur: ideſt affigūtur. Fe.

Antimachus poeta qui mortem lysidices uxoris defleuit elegia: in qua omnium heroum calamitates enarrauit: alius troianus qui donis corruptus diſſiluſit ne Helena redderet.

Antiquare uacuare: addere: ad priſtinum ſtatū reuocare. Titus li. ab urbe condita lib. ſexto Omnium rerum primum antiquandas cenſeo iſtas rogationes. Ser.

Antilia mater Ulyſſis auctolici filia ody. xi.

Antiquare eſt morem priſtinum reducere. F.

Antilogia contradictio uel refragatio. Tor.

Antiquari abſolefieri & memoria tolli. Tulli. de offi. li. ii. Pernitioſe enim Philippus in tribunatu cum legem agrariā ferret quā tamē antiquari facile paſſus eſt: in eo uæhemēter ſe moderatum præbuit. No.

Antiochus huius nominis ſecundam ſyllabā græco more pronunciamus: nā non exibilamus litterā r quemadmodū in latinis: ti enī ſequente in nominibus noſtris exit conuerſa i in ſibilum: ut cum dicimus hoſpitium: latium: Statius: Horatius: & huiuſmodi nomina: at antiochus ita a nobis profertur ut i ſecunda ſyllaba non exibiletur uocalis i more latino: ſed græco potius pronūcietur quem admodum & tiaras quæ uox græco ſono a nobis profertur.

Antyciras duas fuiſſe cōſtat: quarum altera eſt boetiæ inſula prius cypariſſus dicta qd Pauſanias tradit: ubi optime præparabatur helleborum: utoq; ſumebatur quod ſcribit Plinius & Strabo: alteram anticirā ut idem eſt autor ad maliacum ſinum & oetam mōtem ubi helleborum naſcitur.

Antiſophiſta qui certat litteris concurſatiōe.

Antitheton: ut ſunt hæc. Fortia neglecti ueſtibant colla capilli: aut quotiens umbra porte xi brachia mota: antitheta auté illa ſūt quæ cōtra ſe ponūtur ut hac parte pudor pugnat illic petulātia: hic pudicitia; illic ſturpum & huiuſmodi alia.

Antigone Laomedontis filia: quæ a iunone in ciconiam uerſa eſt: aulula lingua. Alia œdipi quæ parte cæcū & exulē ducebat a creōte cū noctu cremaret iteréptos: interfecta é. T.

Antiquus nobilis uenerabilis. Virgi. æneidos lib. primo. Terra antiqua potens armis atq; ubere glebe. Seruius.

Antidotum: hoc eſt ex contrario datum.

Antiquus & antiquior ut gradu: ita intellectu diſtāt. Nā ātiquus uetus ſignificat. Vir. geor. li. ſecūdo. Antiquaſq; domos auium antiquor melior. Tul. de amicitia. Hoc quod é proprium amicitiæ: ſed antiquior & pulchrior & magis natura ipſa profecta. Idé de rep. li. prio ſed quoniam plurima beneficia continet patria: & eſt antiquior parens q̄ ſiquis curauerit maior ei profecto q̄ parenti debetur gratia. Lucil. i libro decimoquarto. quin potius ita degat ſedatus quietem: q̄ tu antiquo cōtraſacere hoc feciſſe uidearis. No.

Antiquus carus. Salu. in iugur. Tantū antiquitatis curæq; maioribus pro italica gēte fuit Cice. ad Herennium lib. iiii. Salus antiquior multum q̄ impedimentorum. Ser.

Antiquum ueteres ét per oīa poſuere. Fe. Pō.

Anticlea Ulyſſis mater: quæ cum duceretur a Laerte capta & adulterata eſt a ſiſypho latrone: quod ab Aiace. obiicitur. Alii auctoliam Ulyſſis matrem dicunt.

Antiſtitas. M. Ci. antiſtitas dicit facerdotes fœminas nō ſecūdū grāmaticā legē antiſtites.

Antica pars prioris ſpacii i augurio ſuſpiciēdo augures. n. deſignāt ſpacia in aere & dāt noīa ut prima pars dicatur antica poſterior poſti ca. Idem dextra & ſiniſtra. Ser.

Anticipare poſuerunt ueteres pro præuenire hoc eſt ante capere. Varro in bimarco. Et uiuos contemnite uiui: anticipare addito calcar ſtultos contemnite docti. No.

Antycira iſula ad hiphocaicā regionē ptinens magis portus cum oppido eiuſdē nominis ubi helleborum naſcitur. Tor.

Antiphates melampi medici filius ex iphianaſſa filia Proeti pater Oiclei. Tor.

Antiphona uox reciproca. Tor.

Antiphraſis ſermo per cōtrarium intelligendus: ut lucus: manes: quia immites eumenides parcæ. unde nanos gigātes. Tor.

Aatiphus Theſſali filius: nepos Herculis cum fratre Phidippo troiam petit cum triginta nauibus. Tor.

Antiptoſis pro caſu figura quando alterum p altero ponitur ut urbē quam ſtatuo. Tor.

Antiſignia ſra cōtraria: (ita) quā Claudius ita formauit:) ⁊ p x ponit. dicta apte. Tor.

Antiſmos figura: qua aliquid ſimplicitate ruſtica exponitur: ut Qui bauium non odit & cætera. at aſteiſmos ſcribitur. T.

Antiſthenes philoſophus cynicus. Alius de ſchola Heracliti. Alius epheſeus. Alius rhodius hiſtoricus. Tor.

Antiſtoechon pro littera cum alia pro alia ponitur: ut magalia pro magaria: & ſella p ſed-

da:& meditor pro melitor. Tor.

Antistoeche eadem figura quæ supra. Tor.

Antitheſis pro altero poſitio. Tor.

Antitheus uir fortiſſimus: qui cum centauris pugnauit:& aliquando uicit. Home. in primo. uerum Homerus Antitheum polypheſmum inquit: ideſt æquantem polypheſmum eſt ergo adiectiuum non nomen proprium Antitheus. Tor.

Antitheta cõtraposita quæ pulchrã faciũt ſententiam: ut frigida pugnabant calidis humẽtia ſiccis. Tor.

Antigonus Theſei & Phædræ filius maior. De mophõte: poſt pulſum patrẽ rex creatus: & Mneſteus dictus: alius rex macedoniæ poſt Alexãdrum: alius rex iudeorum: ab Herode aſcalo obtruncatus: alius philoſophus cynicus qui de agricultura ſcripſit. Tor.

Antiqui quære in dictione ſenes. Lauren.

Antipolis ciuitas eſt in narbonenſibus partibus quæ diſtat ab aquis calidis ſtadia mille ſeptuaginta quattuor: eſtq; iuxta olbiam diſtatq; a uarro fluuio ſtadia ſexaginta: uerum tamen inter gallicas numeratur ciuitates: cui maſſilenſium iudicio contendens: ab eorum mãdatis libera facta eſt. diſtat præterea a portu monœcbi paulo plus ſtadiis ducẽtis. Str.

Antiquare delere eſt. Liuius. li. xxii. Tum omnium horum ita q; placbeſcitum: quo onerata tus magis q; honoratus ſum primus antiquo abrogoq;

Antiquior te ego ſum: ideſt maior natu te ſũ eſt enim natura comparatiua ſuperate in ea qualitate quam poſſumus. Lau.

Antiſtare dicimus antecellere: unde & Criſpinus ſi heraclia ait: diuinis uirtutibus antiſtãs aleides. Fulgen.

Anthylla urbs ægypti ſecundum Hero. Tor.

Antia urbs in argo propinqua pylo.

Antiochia urbs in ſyria quæ prius epiphãne quam Seleucus nicanor in ſuorum memoriam condidit quã interfluit orontes fluuius. alia ad piſidã littus ab antiocho cõdita. Tor.

Antros nomine iſula in garumna fluuio: quã pendere & attolli aquis increſcentibus. Ideo incolæ exiſtimãt quia cum uideatur editior aquis obiacet ubi ſe fluctus impleuit illam operit: nec ut prius tãtum ambit: & q; ea qui bus ante ripæ colleſq; ne cernerent obſtitterant. Tũc uelut ex loco ſuperiore perſpicua Pompo.

Anthropophagi inde dicti quod humanis carnibus ueſcerentur.

Anthrax inueni tamen in ueteri epitaphio nomen proprium Antrax quod fiat ab antro quod ſit detracta aſpiratio priſcorum more qui aſpirationem non habuere: ſed prius nomen a medicis noſtris receptum eſt: habetq; aſpirationem: ſignificat autem tuberculum in locis corporis magis periculoſis: id nomẽ græce carbonem ſignificat: unde medici antbraces carbunculos appellant.

Anulorum ius eſt. cenſus equeſtris enim erat ſeſterciorum quingentorum qui cenſus legittimus erat equitum quibus anulus erat iſigne. Sue. li. primo. P. Liberius eques romanus minimum ſuum egit donatuſq; eſt quingentis ſeſtertiis & anulo aureo.

Anxur olim nunc terracina: ut Liuius ſcribit: eadẽ dicta trachyma ab aſperitate: ut autor eſt Strabo: nam trachys græce latine aſper: ſignificat.

Anabathra gradus ad ſedendum diſpoſitiid ẽ ſubſellia: ie quibus ſpectantur in ludis.

Anteambulo dicitur qui ambulat ante dominum honoris gratia hoc eſt uſus uerbo Trã quillus q; perraro ſuenies atq; haud ſcio an uſq; præterq; i uita Veſpaſiani ubi ſcribit matrem ſolitam apellare eum ante ambulonẽ fratris.

Anxur lingua uolſcorum terracina latine dicitur eadem trachyma q̃us Liuius aliter ſcribat ſuperioris ſentẽtiæ autore Plinio.

Anxur dicitur a candore ſaxorum: Horatius neutro genere proferens. Impoſitum late ſaxis cadentibus anxur.

Antras conualles uel arborum interualla. Fe.

Antho amulii albanorum regis filia. Te.

Antro pro cauerna. Vir. Exeſæq; arboris ãtro

Anthores proprium uiri apud Vir. ab ἀνθέων ideſt floribus & ῥέω fluo: quia flores in mortem defluxit: & non dicitur anthor quia habet o longam: & nomina propria in or corripiunt penultimam in obliquis. Tor.

Antroare gratias referre. Truant mouentur: truant quoq; uocant pro permanẽt coæquãtes exta. Fe.

Antonomaſia pro noſe uice nominis: ut maia genitus pro Mercurio: poeta pro Homero. uel. Vir.

Antonna in anglia fluuius non memorat Cæſar: ſed Tacitus.

Antoniaſter imitationem potius q̃ diminutionem ſignificat: ut imitator Antonii: ut Cicer. pro Vareno. Erutius hic noſter antoniaſter eſt. ſimiliter luliaſter: ideſt Antonii ſuluiiq; imitator. Lau.

Anubis lingua ægyptiaca canis. I cuius forma mercurius colebatur: genitiuo anubidis. Fe.

Anus dicta eſt ab ἀνος multitudine: nã ãtiq nũq̃ geminabãt cõſonãte: uel q; tã ſine ſenſu: quod græce dicit ἀνεύνου. Fe. Pom.

Anxyrus luppiter rin cãpania colit. i. barbatus ſic dictus: q; nunquã barbam raſiſſet: barba-

tus.n.uiſebaſ:quaſi ſine raſura. Ser.

Anxer fluuius thuſciæ propinquus piſis.

Anxyrus Iuppiter a campanis quaſi anaxyros ſine raſura:id eſt imberbis. Inde anſur: quæ tarracyna dicitur. Tor.

Anxona iter belgas fluuius eſt i extremis rhenorum finibus quo pedibus uado tráſitus eſt nomen retinens fere octo milibus paſſu um ultra rhemos laugdianenſem diocesim partiens.

Anxietas ab angore:neq; enim ſunt omnes an xii qui angũtur aliquãdo: nec qui anxii ſem per anguntur:ut inter ebrietatem aliquid i tereſt. Cicero tuſculanaq; tra.

Axioma:a dialectiis appellatur plena & perfecta uerborum ſententia:ut id perfecte ſit aut uerum aut falſum eſſe: ſiue id proloquium dicere placet. A.gel.

Anxitudo: Actius i euryface. Perſuaſit mœror anxitudo:error:dolor. Idem in armoꝝ iudicio:ubi cura eſt ibi anxitudo acerba cibi cũcta conſiliorum ratio & fortunæ. Sic. M.T. de rep. li.ii. Quantaq; anxitudo prona ad lucrum & mœrens ſemper ipſa ſolicitãs Pacuuius in hermonia. Triſticia atq; animi intolerãda anxitudine. No.

Aonia pars mõtana Boetiæ ab Aone rege aliter phocis ubi parnaſus & ſub eo delphos ciuitas Apollinis oraculo clara.

Aonides muſæ ab aone fonte in aonia.

Apamia urbs mioris aſiæ:prius celene a seleuco nicanore facta quã marſias circũfluit. T.

Apamea inſula in tigride: ab antiochi matre dicta ſecũdum Plinium. Tor.

Aparytæ populi aſiæ ſcythicæ ſcdm Herodo.

Ape dicebatur apud antiquos prohibe compeſce. Feſtus.

Apelles pictor eximius pixit uenerẽ quæ anadiomene uocatur:quã Cæſar ſacrauit. Tor.

Apelles centeſima & duodecima olympiade pictura adeo profectus eſt:ut plura ſolus pene q̃ cæteri omnes contulerit uoluminibus ædits quæ doctrinam eam continent ſimplicitatis formæ exprimẽda imprimis claruit:de quo Propertius qualis apelleis eſt color in tabulis.

Apellinem pro Apollinem. Fe.

Aperca idem Apollo dicebatur:quia patente cortina reſponſa ab ipſo dentur. Fe.

Apertũ dicitur patefactum. Vir.xi.lamq; adeo exierant portis equitatus aptis. Ter.in adelphis. Abi præſtrẽue ac fores aperi. No.

Apertum nudatum. Turpillius in demurgo: apertæ ſuræ:brachia enim procera horroré mihi ex corde exuſcitabant. Salu. hiſto. libro quinto. Quibus de cauſis Syllam in victoria dictatorem uim ſibi equo deſcendere:ſurgere de ſella caput aperire ſolitum. M. Tul. de officiis libro primo. Verentur enim ne quo caſu euenerit ut corporis partes quæda aperiantur nõ decore. Vir. li. ſexto: aperit ramũ qui ueſte latebat. Varro in eumenidibus. Capite aperto eſſe iubet ante lucem ſuſcitat. Siſenna hiſtoria. libro quarto adoriuntur ad uerſos ut apertis lateribus. Varro de uita patrum libro primo. Minoris natu capite aperto erat capillo pexo: utiq; innexis crinibus. No. Marcellus.

Apertum purum ſerenum. Virgilius æneidos lib. primo. Scindit ſe nubes & in æthera purgat apertum. No.

Aperit: mitigat: placat. Virgi. æne. lib. prio. Et taſtas apit ſyrtes: & tẽpat æquor. No. mar.

Aperire: erigere: oſtendere. Vir. æne. li. quarto. Quarto terra die primum ſe attollere tandem Viſa aperire procul. Idem lib. octauo. patriumq; aperitur uertice ſyclus. Varro in meleagro. Non modo ſuris apertis: ſed penetratibus apertis ambulas. No.

Aperibo pro aperiam. Pompo. in eminoribus. Aperibo nõ poſſum pati ortus ẽ quã amare cœpi piguis nõ pulchre puer. No. mar.

Apenninus mons a genua ſumit initium: & ſupra carnos incumbit: lacum habens in amnem ſaram effluentem: qui rapto ſecum ate ce fluuio in adriaticum ſinum effertur.

Appellatio a uocabulo plurimũ differt. teſte Quin. libro primo. nihilominus fuerũt qui adhuc ipſum uocabulũ ab appellatiõe deducerẽt: ut eſſet uocabuli corpus uiſu tactuq; manifeſtum domus lectus: appellatio quæ uel alterum dixiſſet uel utrũq; euentus: cœlum: deus: uirtus: foelicitas.

Appellatio ut propria nomina: ut hic Cato ille Brutus: uocabulum eſt quo res inanimales enunciantur: nomẽ eſt quod deus uel homo: propria dumtaxat diſcrimine enũciãt. S.

Aper fluuius eſt inter Apolloniam & Ruſſiã.

Apertile latus quod apertum eſt: ut Ouidius de triſtibus. Aſpicis a dextra latus: hoc ad aptile tauri.

Apes dictæ q̃ ſe inuicem tenentes pendere ſoleant: quo circa. Vir. geor. li. quarto. Aut illæ pedibus connexæ ad limina pendent. Licet crebrior ſit illa opinio: q̃ ſine pedibus eſſe dicũt: unde & Virgi. Trunca pedum prio. S.

Apicius ſolus inde recognoſcitur hic multa millia nummum gula conſumpſit tam deliciati appetitus ut cum audiſſet in libya maiores locuſtas naſci pro quibus multa in gallia impenderat illuc nauigauerit & cum falſum quod audierat deprehẽdiſſet iuſſit nauis gubernatorem ita uertere curſum. ut libya amplius inſpici nõ poſſet prouinciã deteſtatus.

Aphros ſpuma ide aphrodite uenus & aphronitrum.

Aponum locus iuxta patauiū ubi nūc balnea.

Aphe græce latine ſignificat tactum.aphe igitur:ideſt tactus harenæ.

Apin alterum taurorum appellabant:alterum uero memphim.ambo erunt culti ut dii oſiridi ſacrificabantur.Diodorus.

Apis ægyptiorum omnium numen eſt bos niger certis maculis inſignis & cauda linguaq; diſſimilis aliorum:raro naſcit nec coitu pecoris(ut aiūt)ſed diuinitus & cæleſti igne cōceptus:dieſq; quo gignit gēti maxie feſtus é ipſi uetuſtiſſimi:ut pdicant hoſtum tercētos & trigita reges ante amaſim: ut ſupra tredecim miliū annoꝝ ætates cæteris aſalibus reſeruſſe mandatumq; litteris ferūt dum ægyptii ſunt quater curſus ſuos uertiſſe ſyde dera: at ſolem iam bis occidiſſe: unde nunc oritur uiginti milia urbium antiqui habitarunt:& nunc multas habitant.

Apes quia ſine pedibus naſcuntur: dicitur & apis:ſed raro:& apium:& apum in plurali dī minutium apicula: uel ab apis uel apes: ut a ſedes ſedicula:& fides fidicula:parua chorda in plurali tormentum quoddam ab extorquenda fide uel neruei funibus.Tor.

Apex proprie dicitur in ſummo flaminis pileo uirgain cuius extremo modica lana eſt quod primum conſtat albæ Aſcanium ſtatuiſſe.Interdum autem fūmitas pilei intelligitur.Virg.æne.li.ſecundo. Ecce leuis ſummo de uertice uiſus Iuli fūdere lumē apex.S.

Apex facerdotum inſigne: quod comprehendere: antiqui uinculo apere dicebant: unde aptus qui cōuenienter alicui iūctus eſt. Fe.

Apes muſarum dicuntur eſſe uolucres.Var.

Apes a pede compoſitum:ſolum e longam habet: apis etiam dicitur.Inde apicula ſicut fidis fidicula.Priſci.

Aphæreſis abſciſſio figura ut pone metum: ꝓpone: & capere pro decipere.

Aphrodiſium ideſt ueneris promontorium.Eſt in minoris ſinus gallici confinibus.

Apia a ſcythiis terra ſecundum.He.

Apiaria quoq; uulgus dicit loca:in quibus fiunt aluei apum.Sed neminem eorum ferme qui incoruptæ ſunt locuti: aut ſcripſiſſe memini aut dixiſſe.M. autem Varro de re ruſtica li.tertio inquit: ita facere oportet: quæ quidam mellaria appellant:ſed hoc uerbum quo.V.uſus eſt:græcum eſt:nam melliſones ita dicuntur.Au.gel.

Apiaria quoq; uulgus:Agelliū quære.

Apica dicitur ouis:quæ uētrem glabrum habet.Feſtus.

Apicas require in ouem.Var.

Apicula ab apis non apecula quāuis apis ī nominatiuo reperiatur. Lau.

Apiculum filum quo flamines uelatum apicem gerūt.Feſtus.

Apiaſtrum nō dīminutionem ſignificat:ſed apium ſilueſtre.Lau.

Apiſci iuenire.Siſen.hiſto. li.iiii.Itaq; poſtero die delegato ſignum redeūtis apiſcitur. No.

Apiſci adipiſci.Lucil.li.xxvi. Vt ego effugiam qđ te ī primis cupere apiſci itelligo.No.

Apidāus fluuius theſſaliæ ex quiq; qui tarde fluit quoad commiſcetur.Eniphco. Tor.

Apion hiſtoricus græcus: qui Alexādri geſta ſcripſit:alter grammaticus: quem Tyberius cymbalum mūdi uocabat: quoniam publicæ famæ tympanum potius uocari poſſet: q̄ immortalitate donari. Hic umbras euocauit:quæ dicerent qua patria eſſet Homerus & quibus parentibus. Non tamen auſus eſt profiteri reſpōſum.Tor.

Apiſaon proprium uiri troiani.Tor.

Apicem ſummitatem poteſtatis.Horati.libro. car.Hinc apicem capax fortuna cum ſtrido re acuto ſuſtulit.Acron.

Apius flu.galliæ ciſalpinæ in padum mergit.

Apluda eſt genus minutiſſimæ paleæ frumenti ſiue panici:de qua Neui.Non hercle eſt apluda hodie q̄ tu nequior. Sunt qui apludā ſorbitionis liquidiſſimum putant genus qđ flatu deliciatur: & quaſi applodatur. Laridū proprie eſt quod naturalem humorem amiſit:dicitur autem per contrariam ſignificationem quod irrigari deſierit:nam ἀφ ἀεῦέιν græ.irrigare eſt.Fe.Pompeius.

Apludam uereres ruſticos frumenti furfurem dixiſſe:id a Plau. in comœdia.ſi ea Plauti in quæ aſtraba ſcribitur poſitum eſſe.A.gel.

Apludas frumenti furfures dicunt ruſtici ueteres hoc in antiquis inuenitur quorum eſt ī dubio auctoritas:q̄ & Plau.ī aſtraba fabula ita dixit cuius incertum eſt an ſit eius comœdia atq; ita uerſus eoſdem ponere ſuperſedimus.Nonius.

Apluſtre ab a & πλέω nauigo:ornamenta nauis ad nauigādum nō neceſſaria:prima bre. Ci.& germanicus ī arato lōga.Iuue.Apluſtre quaſi amplius neceſſario. Tor.

Apophoreta uaſcula a ferendo dicta. Sue.lib. xii.Dabat ſicut ſaturnalibus uiris apophoreta per kalendas martias fœminis.Ser.

Apollo libyſtinus apud pachynum ſiciliæ promōtorium.Apollo libyſtinus eximia religione celebratur:nā cū libyci inuaſuri ſiciliam claſſem applicuiſſent ad id promōtoriū Apollo qui ibi colitur iuocatus ab icolis imiſſa hoſtibus peſte & pene cūcti ſubita morte ī teremptu:Libyſtinus cognominatus eſt. M.

Apophoreta sunt pensiones tributa census indumentum quæ dono dabãtur:& sunt quæ remittebãtur:nam apophorinæ est referre. erat enim usus imperatorum in xeniis ita donarent ut apophoreta traderentur.

Aphauroma dicitur nisus a quo nisea appellata est cum regnum obtineret abronem onchestri filiam ex boetia uxorem duxit: quæ cum megarei soror esset singulari prudentia ac modestia prædita erat: Morniam deinde megarenses sponte iuxerũt:& nisus immortalem uxoris memoriam efficere uolens fusit offam ferre quam illa uestem ferre cõsueuerat:& uestem aphauroma propter illã appellauit.uidetur autẽ mulieris gloriæ & deus fauisse:nam cum megarẽses mulieres uestem mutare instituerent oraculo sæpe probibuit.

Apinæ dicuntur res tenues & utilissimæ alibi martialis sunt apinæ irrisæq; meæ & si quid uilius estis alii apinas dictas putant a lapino fructu qui cortice fragili est:ut scribit Plinius:alii ex propriis nominibus quod erat apũ antiquos apina & metaica urbibus deletis: cum enim rem utilissimam & nullius momẽti uolebant significare apinam dixerunt: propterea ait Plinius apina euersa in iudicrum uertere placet per sententiam illud sane constat rem exilem utilissimam esse.

Apollo patrẽ Ianum uocamus:solem sub hac appellatione uenerantes.
qui cognominauerunt non ex officio & fabula quod perfingitur Admeti regis pecora pauisse:sed quia sol pascit quæ terra progenerat.unde non unius generis: sed omnium pecorum pastor creditur: ut apud Homerũ Neptuno dicente atq; idem apud eundem poetã equarum pastor significatur:sed multa sunt cognomina per diuersas ciuitates ad dei pastoris officium tẽdentia. Quapropter uniuersi pecoris Antistes & uere pastor cognoscitur Apollo.Ire Siriosconius cognomi natur a fulgore radiorum:quos uocant comas aureas solis quia nunquam radi possũt a fronte lucis auelli.Macro.

Apollo phitius hoc nomen ex nece draconis iditum deo græci fabulantur:& fabula:quæ nõ abhorret ab intellectu naturalis arcani: quære in Macro.diffusius.

Apollo antiquissimus.Ci.de natura deorum.

Apollo græcum est quem solem esse uolunt.

Apollo disco hiacynthum puerum amatum a borea inuidia agente eum interemit: ex Cyrene Aristæum filium suscæpit secundum Platonem ὑπαλλεῖν τὰς ἀκτίνας: idest a iactu radiorum secũdum Chrysippum ὁτι μόνος ἔῃ.Tor.

Apollinares ludos:hoc est ĩ laude Apollis populus laureatus spectabat stipe data pro cuiusq; copia.Fe.

Apor pro apud.Fe.

Apodixis est euidens probatio.Quin.

Apodixis apodixim quidem utriusq; linguæ calẽs uocari dicebat.cum ea quæ dubia aut obscura sũt:p ea quæ ãbigua nõ sũt:illustrãtur.Inde apodicus & apodice.Au.gel.

Apollinis delphici templum est in arce massiliæ.Seruius.

Apocalipsis reuelatio.Tor.

Apocope abscissio a copto: ut die pro dici: & peculi pro peculiis:fat pro fatis.Tor.

Apophasis abnuentia ab ἀπφὶ & φασὶς græce responsio.Tor.

Apocryphus absconsus.Tor.

Apœninus mõs italiã diuidẽs: quasi alpes pœni.i.Hannibalis quem superauit.Tor.

Apocrisarius responsalis a respõdeo.Tor.

Apodixis probatio euidens.Quiti. alii demõstrationem dicũt:a dico græce.

Apodixis est ratio quæ ex rebus perceptis ad id addit quod non percipiebatur.Cicero in hortensio.

Apodiatorium uel spoliatorium id erat locus in balneis ubi uestes reponebantur.

Apologi sunt ex rebus humilibus compositæ quædam formæ ac species ad uidendum ut existit illa de mure & leone ut ĩquit Victorinus & Plautus in stricho an priusq; ab his pfenti huic apologum agere unum uolo.

Apologia:idest excusatio.

Apologia respõsio uel excusatio.Inde apologeticon. Tor.

Apollonia in ponto ciuitas prius uocabatur Anteon.

Apollonia urbs epiri:alia in creta alia in syria de quibus Plinius:alia in thracia:ut Herodotus.Tortelius.

Apollodorus pictor egregius.

Apoplexia est subita cõgelatio & effusio sanguinis quæ similis paralysi:& suffocati intereunt:dicta autem apoplexia est eo q; lætali percussu repẽtinus casus fiat græci percussionem apoplexim uocãt.

Apoplexia subita percussio quã sequit mors aplitro percutio.Tor.

Aporia:iopia penuria.Tor.

Apostasia rebellio.Inde apostata apopletticus Tortelius.

Apostema uomica siue pãnicula.Tor.

Apostolus missus.Tor.

Aposphedonti qui sunt corcyræ ĩsulam ere trienses tenebant: quo cherecrates cum classe corintho profectus prælio commisso ere trienses superauit. Illi ĩtatim naues conscen

dentes domum enauigauerunt q̃ cum ciues
præsensissent descendere conantes fundis p
pulsauerũt:deniq; cũ hæc uerbis persuadere
nec multos & iexorabilis cogere potuissent
thraciam tenuerant agro ibi occupato: quẽ
methoriem Orpheo progenitum quondam
habitasse memoriæ proditum est. Vrbẽ qui
dem methoriam nominauerũt. ipsũ uero ab
accolis apoſphendonetæ uocitati sunt.

Apotheosis consecratio:a theosis diuinitas:un
de Seruius in daphni apotheosim dixit:idest
relationem in deos. Tor.

Apostrophe conuersio: figura: ut te alloquor
aphricane. Tortelius.

Apotiopesis quasi itercæptum silẽtium: quos
ego. Te.quem ego si sensero. Tor.

Apotheca repositorium apud iurisconsultos
obligatiõis quoddam genus exprimit. Tor.

Apolides deperditis ab Apolio quo Vlpianus
utitur de legatis tertio.

Apõnus uenerorum fluuius:haud longe a pa
tauio.

Apparare ad quãdam dignitatem:ac uerius põ
pam. Præparare est ante parare:quæ sibi utili
a fiunt. Ideo oratores præparant: quibus ob
tinere causam possunt:ac præmium appara
tum reprehenditur: quod plus pompæ atq;
ostentationis q̃ utilitatis habere uideatur.
Quanq̃ apparatus uideatur interdum signi
ficare utrunq; ut apparatus belli:quasi præ
paratio:sed ut dicimus naues non modo in
structas:sed etiam ornatas:quod quo res in
structiores ad bellum & pulchriores fũt. Ita
apparatum belli uocamus: ubi instrumenta
bellica etiam adornata sunt. Lau.

Apparari cum datiuo casu: unam semper cla
dem & perniciem significat. Virg. mihi sacra
parari. Te.in andria. hæ nuptiæ non appara
bantur mihi. Do.

Apparare præsto esse. Virgili. lib. xii. Hæ Iouis
ad solium solisq; ad limina regis apparent:
unde & apparitores constat esse nominatos.
Seruius.

Apparitore. Cũ hoc apparitore. P. Clodio nul
neratus sum & hominibus armatis præsidi
is dispositis a republica remotus sum. A Cor
nius pedi.

Appeto cum effectu & qualicunq; Expeto ta
men ratione & honesta planeq; bona: unde
de rebus expetendis scripsere philosophi: In
de appetitus: qui imensa & immoderata cu
piditas dicitur. Lau.

Appellatio:idest nomen. Aures meas ista uer
borum nouitas perculit: cum noctu futu
ra & die crastini magis q̃ nocte futura & die
crastino dicere: ut regulis placeat. malunt qui
dam: nam noctu non appellatio: sed aduer
bium est. Macro.

Appellare est familiariter respondere. Luc. li.
decimooctauo. Cum mei me adeunt seruu
li non dominam ego appellem meam. No.

Appellare est nominare. M. Tul. de officiis. lib.
tertio. P. Scipionem Marce fili eum qui pri
mus aphricanus appellatus fit. No.

Appellere est appellare. Afranius in excepto
habitum appellãt hunc ad molem nostram
nauicularn. Lucil. li. xxvi. Agere in faciendo
si quid est in uineis actis: opus primum id
dant operam: ut quamprimum appellent.
Nonius.

Appellere proprie dicitur cum ex pelago aut
frero quis ad litus accesserit. Virg. in tertio
æne. Hinc me digressum uestris deus appu
lit oris. Teren. in an. Poeta cum primum ant
num ad scribendum appulit: & appellere p
prie de naufragio dicitur. Idem in eadẽ. Tuc
ille egẽs forte applicat ad Chrysidis patrem
se. Donatus.

Apellinem antiqui dicebant pro apollinẽ. Fe.

Appellicauisse appellasse. Fe.

Appendix dicitur quod alii est adiumentum
quasi ex alio pendeat. M. Tul. in horten. Vi
dit enim quod uidendum fuit appendicem
animi esse corpus: nihilq; esse in eo magnũ.
Nonius.

Appendix ab appendo: idest appendix adiici
tur pars quinta: qualiter fagi nentur gallinæ.
Varro.

Appia uia strata e Roma usq; bruduſium plu
rimum peragrata iuxta terracinam mari ad
iungitur. Appia enim uia ad mare: latine par
tes separans: usq; ad sinuessam protenditur
ipsius principium: & ipsa finistrorsum est p
pe Romam deflectens: dehinc per tuscula
nos transiens montes ad oppidum descen
dens algidum & pictas per pathochiam por
ro in unum cadit labycanam: a porta exquili
na incipiens aqua & præneſtina: a finistra ue
ro & hinc exquilinium omittens campum
ultra. c. & .xx. stadia pergit cum autem a liby
cano petusto sine oppido cæterum difiecto
& in sublimi situ propinquat. & hoc tuscula
num reliquit a dextra: ad pictas uero & la
tinam finem accipit. Stra.

Appetitus quære ẽ libidine. No.

Appetenes ab appetẽdo dicti. Liberius in ur
gine: alienum appetonibus uiæ perditæ di
uerticulæ. No.

Apprime adiectio est confirmantis: ut admira
biliter dicimus. Ter. in an. Id arbitror in ui
ta apprime utile esse ut nequid nimis: appri
me uæhementissime. Do.

Apportare ignotis est. Teren. in an. ne quid an
dria apportet mali. Do.

Apri ab eo q̄ in locis asperis nisi quod a grę-
cis καταρρ dicti. Var.

Apricari in aprico esse. Varro in mysteriis. Li
cet uidere multos quottidie hyeme in sole
apricari. Nonius marcellus.

Apricus sole gaudens quasi sine frigore. Virg.
li.v. & apricis statio gratissima mergis.

Apricum locum a sole apertum a græco uoca
bulo φρικὴ appellatur quasi ἀφρικὴ: idē
sine horrore uidelicet frigore: unde etiā pu-
tatur africa appellari. Fe.

Aprilis q̄ uer omnia aperit.

Aprilis quasi terræ tempore aperiens.

Aprilem me isse ideo maiores nostri Vene-
ri dicauere: quia cum sol emergit ab inferio
ribus partibus terræ uernalis: quæ equino-
ctii transgreditur fines augendo diem tunc
est uenus læta: & pulchra uirent arua fegeti-
bus: prata herbis: arbores floribus. Macro.

Aptus cum propria significatione positum in
telligatur solet pro adepto: sicut apisci pro a
dipisci. Fe.

Aptus significat adeptus. Acti. in menalip. Ob
uia mens id quod aduersum aptus alter in
promptu occupat. Pacu. i hermonia. Quod
ego in acie crebro obiectans uitam bellādo
aptus sum. Lu. li. xxx. ut si quod concupiscet
non aptus. Nonius.

Aptā necessariā. M. T. de rep. lib. iiii. Ea denig
obiectum uino atq; umbram noctemq; essi
ciat: cum ad numerum dierum aptum ad la
borem quierem. Nonius.

Aptum eleganter atq; necessario positum. M.
T. de of. li. i. Vt enim pulchritudo corporis
apta compositiōe membrorum mouet ocu
los & delectat id facile iudicabimus qd eoꝫ
apte fiet: quidq; ab officio naturaq; discre-
pet. M. T. de finibus bonorum & malorum
lib. iii. Itaq; natura sumus apti ad coetus con
cilia ciuitates. No.

Aptū compositum: paratū. Vir. æn. li. iii. Inte
rea classem uelis aptare iubebat Anchises.
Idē li. x. protecto dum pede leuo aptat se pi-
gue. Pomponi. Eius aptare puer munde atq;
amplicet conuiuia. No.

Aptum rursum connexum & colligatū signi-
ficat. Vir. geor. li. tertio. Ipsos e torquibus ap
tos iugere pares. Actius in demetrio. Hic co
lemena lege minus aptum cornibus. Lucil.
saty. li. decimo. Consellas quaq; ualidis in fi-
nibus aptas. Idem li. xvi. Ibat forte aries ingt
lamq; genus quantis testibus uis uno filio
hoc se. Hærere putares pellicula extrema ex
actum pendere ingens onus. Var. multum
uillicabant ubi lucus opacus teneris fructi-
bus aptus. M. T. de natu. deorū lib. ii. Quis
enim hominem hunc dixerit: qui tam cer-
tos cœli motus tam statos astrorum ordinis
tanq; inter se omnia connexa & apta uiderit
neget is ullam inesse rationem. Salu. histo. li.
iii. quod ubi frustra tentatum est socer dici
sine miles obrepe non aptis armis: ut in pri-
cipio prolyxiore agmine. Lucil. li. xxx. unus
cōsternit nouis uetus testibus aptus. M. T. i
horten. altera est nexa cum superiore: ut in
de apteq; prudens. Idē tuscula. li. quinto. Ful
gētem gladium e lacunari seta equi aptū di-
mitti iussit. Nonius & marcellus.

Apuani liguſtinorum olim deinde lunenſium
populi in hetruria carrariæ montana dicun
tur: de quibus Liuius Sempronius a pisis in
apuanos ligures uastando uicos & castella
eorum aperuit saltum: unde fodinæ marmo
rum in urbem.

Apua genus minimi piscículi. Fe.

Apum tria genera ducum. niger. ruber. & ua
rius. Var.

Apud mutuā loci & personæ coniunctionem
cum dicimus apud amicum. Fe.

Apud & penes in hoc differunt: q̄ alterum p
sonam cum loco significat: alterum personā
& dominium ac potestatem: quod trahitur
a penitus. Festus Pō.

Apud iuxta. Sisen. histo. li. quarto. dum pristi
num uinum apud ignem per sudorem cor-
pore exhauserunt. Mar. Tul. de officiis. Cum
focum mirari solitus capito: apud quem ille
sedens famnitum quendam hostium iam di
cētium suorum munera repudiauerat: & de
oratore libro secundo. Cum etiā tum i lecto
Crassius eēt: & apd eū Sulpitius sederet. No.

Apud etiā pro in dictū inueniunt. Ter. in an.
apud forum modo ibo. Tul. de fignis. Cœnā
ista dabat apud uillā in tindaritano. No.

Apud te ē qđ qualitercunq; a te teneatur. Ser.

Apud accusatiua est prępositio: & semper in
loco significat. Ser.

Apud utiose dicimus cum nos in foro fuisse
dicamus: apud forum fuisse cum apud iuxta
significet. Actius in eurysace: apud ipsum:
apud istas. Turpi. in leuca. Vtinam nunc apd
aliquem magnum ignem assideam. Tul. de
rep. li. tertio. Cuius etiā focum. Cato ille no-
ster cum uenerat ad se in sabinas ut ex ipso
audiebamus: uisere solebat: apud quem se-
dens ille famnitum quōdam hostium: cum
iam dicentium seruorum dona redarguerat
Actius in diomede. Adsum apud te genitor
Salu. in iugur. Certum apud aquam Syllā cū
equitibus agitare iubet. No.

Apies psamis regis ægypti filius & successor:
quem amasis per conspirationem interemit
post quem Cambyses Cyri filius. Tor.

Aprorus sine casu. Tor.

Apluda romæ. Au. gel. quære.

Aprica: amœna temperata: ut ducet & apricis collibus uua colorem. Ho. li. car.

Apricatio pro apricitas. Ci. de senec. ubi enim potest ulla ætas aut calefacere apricatione meluias uel igni.

Apage græcum est: significat recede uel abi ad uerbia interim: licet.

Aqua dicitur a qua utimur. Aqua & ignis tã tum interdici solet damnatus. Fe.

Aquaitercus hydropicus morbus quasi aqua inter cutem. M. T. de offi. li. tertio siquis me dicamentum cuipiam dederit ad aquam inter cutem. Nonius.

Aqua dicitur æqua summa. Varro.

Aqua aquula. Plautus in curculione. mane sus fundam aquulam. Prisianus.

Aqua quotidiana non est illa quæ quottidie ducitur: sed ea qua quis quottidie possit uti si uellet: q̃ quottidianum iterdum hyeme ducere non expediat: & si posset duci. Vlpia. de aqua quottidiana.

Aqua & igni cur in nuptiis quære in dictione nupta.

Aquã accipiũt nuptæ uidelicet quia hæ duæ res uitam maxime continent. Itaq; funus p̃ secuti redeuntes ignem supergrediebantur aqua sparsi. quod purgationis genus uocabant suffusionem. Fe.

Aquaginum quasi aquæ aginæ: idest aquæ du ctus appellatur. Fe.

Aquarioli dicebantur mulierum ipudicarum sordidi adseclæ. Fe.

Aquari est aquam haurire. Virgi. geor. li. iiii. Sed circum uites sub mœnibus urbis aquãtur. Ser.

Aqualiculus proprie porci est.

Aquatilis a nomine uel a uerbo: est animal in aqua degens. Lau.

Aquarius undecimum signũ zodiaci post capricornum: unde ipsam uim solis ostendit. unde enim imber caderet in terris nisi solis calor ad supera traheret humorem: cuius reflexio pluuialis est copia: nam post capricor num est qui ab inferis partibus ad supera solem reducit. Macro.

Aquatum ibant & aquatu ueniebant inqt. Li.

Aquæ mons. Vir. hoc pulchrum est. Ma.

Aquæ licium dicitur cũ aqua pluuialis remediis quibusdam elicitur: ut quondam si crederitur nauali lapide in urbem ducto. Fe.

Aquipenser genus piscis. Fe.

Aquilex aquam colligens. Var. in quinquatrubus. An hoc præstat Hero. Silius diogenes. quam ille e uentre aquam mittit: ad hoc te iactas: ad hoc pacto utilior te thuscus aquilex. Nonius.

Aquimentum positum est non æquamentũ quasi parem uicem: sed mercem pro eo qd̃ dicitur amissum. Var. sexage. an si equã emisses quadrupedem ut asino meo reatino admitteres quãtum popposcisses dedissem aquimenti. Nonius.

Aquilius prænomen ab aquilo colore: idest nigro colore est dictum. Fe.

Aquilo uentus a uæhementissimo uolatu ad instar aquilæ appellatus est. Fe.

Aquilus color est fuscus subniger a quo aquila dicta est: quãuis eam ab acute uidendo dicta uelint. Fe. Pom.

Aquiminarium Cassius ait consultum se respondisse quum alteri argentum potorium alteri escariũ: legatio esse escario cedere. Põponi. de au. & ar. le.

Aquitanos nuncupabant qui ad septentriona lem pyrenes partem & cemmenam habitat usq; ad oceanum & intra garumnã flu. secũdum Cæsaris diuisionem. at Augustus aquitanos extollens insuper decem adiecit gentes ex his quæ inter garumnam & ligiri flu. colunt. Sũt autem numero quattuordecim Exiles uero ignobiles dicimus hodie equita nos a pyreneis ad germaniam. Aquitania est ubi uasconia ubi bordeus ubi aquæ calidæ sunt quas sectias nominant: iuxta massiliã. Strabo.

Aquileiam nonnulli norici carnicq; tenent. St.

Aquileia sinui adriatico proxima a Romanis condita est & extra Venetiæ fines: flumine enim ex alpibus descendente disterminat: p quod sursum nauigatur stadiis mille ac ducentis urbem usq; norciam ubi Cneus carbo collatis aduersus Cimbros signis re infecta discessit. Fontes septem fluuialis aquæ i luco sunt in sinu aquileiæ: qui mox mare irrumpit lato profũdoq; sane fluuio reliquos uno dumtaxat excepto habere salsas aquas Polybius refert: locumq; ipsum maris fontis & matrem ab indigenis uocari.

Aquilius autem color ab aqua est nõ a tus: nã cũ ãtiqui duos omnino naturales noscerẽt idest album & nigrum: interueneruntq; duo quoq; qui neutri similes essent ut tamen ab utroq; proprietatem trahit: potissimum ab aqua eum nominauerunt: cuius incertus est color. Fe.

Aquitania regionum latitudine & multitudine hominum ex tertia parte galliæ existimada est: hanc garumnam flumen a celtis diuidit: quæ & oceanum mare accigit. In hac sũt Metropoles burdegalẽsis auxitana: earumq; suffraganeæ: pars item aliarum metropolũ extra terminos eosdem Scytharum: quæ tamen Aquitaniæ attribuuntur: de quarũ nu-

mero est pars bituricensis prouincia ducatus quoq; Aquitaniæ i quo fere uigiti duæ ciuitates numerantur:inter quas baiona in super Vasconia & patria ligua auxitanæ comitatus arminiaci ac pictauiensis defluuio ac debegora principatusq; & dominia multa alia in ea consistunt in francorum regno ex maxima parte sita.

Aras littus quod est in thracia andrii & chalcidenses habitandi causa in thraciam profecti sane urbem pro optione habitandi occuparunt:Sed cum barbaros acanthum reliqsse accepissent duos speculatores ad urbe mi serunt:qui cum eo uenissent:& acathios relicta urbe fugam animaduertissent arripuisse chalcidensis quidem speculator præcurrit quasi urbem chalcidensibus præoccupaturus:Andrius uero relictus hastam conicit:quæ cum portæ inhæsisset,Andriorum prius urbem se hasta percepisse exclamauit. Inde orta dissensione sine bello inter se conuenerunt: ut erythræis samius cyprariis omnibus:omnibus de rebus arbitris uterentur cumq; erythræi & samii suffragiis suis rem andrius adiudicassent;parii contra pro chalcidensibus sententiam dedissent: quibusda se circa angliam imprecationibus deuouerit.Si aut ipsi pariis uxoré dedissent:aut ab illis accepissent:& ob eam ré aras littus appelauerunt cum dracentes Antea dicerent.

Aras Varro est autor ansas dictas quod esset necessarium a sacrificatibus teneri.ansis aut solere teneri uasa quis dubitat: cõmutatiõe igitur litterarum aras dici cæptas:ut ualesios & fusios & plusima,p qbus dicimus ualerios furiosos plurima:ut festus etiam refert: pro laribus feris maioribus melioribus ueteres dixerunt lasibus fesiis:maiosibus melio sibus & arbosesp quo nos arbores Virgilius quoq; hoc idem significare uidetur cum ait talibus orantem dictis arasq; tenentem: ergo ut ex asa remota littera n asa prio post uero cõuersione s in r ara dicta est sic ab esu primũ esura postea eruca uideri põt dicta.

Arachnen græci dicunt:nos dempto c & aspiratione dicimus aranea in nomine proprio arachne uertunt multi c aspiratum & non arachnen sed aragnem dicunt.

Ara obsecratio uel secúdum Seruium preces unde imprecatio.

Ara inquit Var.in libris diuinarũ rerum.

Arius deus appellatus: araq; ei statuta é quæ est infima noua uia:q; in eo loco diuinitus uox edita erat Au.gel.

Ara Var.diuinarũ rerũ libro quinto.aras primum ansas dictas q; esset necessarium a sacrificantibus eam teneri: ansis autem teneri solere uasa quis dubitat:cõmutatiõe igit ſasq; aras dici cæptas ut ualesios & fusios di ctos prius.nunc ualerios & furios dici.hæc omnia illo uersu poeta executus é. Talibus orantem dictis ansasq; tenentem.Macro.

Arabis Apollinis ex Babylone filius qui secũdum quosdam medicinam fuerit.Tor.

Arabia inter ludæam & Aegyptum secúdum quosdam ab arabo supradicto.Solius sacra interpretatur.Et est triplex scelix secundũ Plinium:plana inter tigrim & euphratẽ:alia petrosa:alia deserta.Inde arabs & arabus.T.

Arabia a nilo ad rubrũ mare ptinet: sed illic magis læta & ditior:thure atq; odoribus abundat.hic nisi qua iam tasio monte attolli tur plana:& sterilis portum admittit: Azotum suag; mercium emporium.Qua in altum abit.adeo edita ut ex summo uertice a quarta uigilia ortum solis ostendat.Pom.

Araufis iuxta acatam ex gebennis demissus secundum bliteras obris fluit.Pom.

Arádicus mioris asiæ flu.nosabaé oli littus.

Arabarches princeps arabum.Tor.

Arabia panthia sabæi gens eadé ubi thus nascitur.ut solis thurea uirga sabæis.Item.Totaq; thuriferi panchaia pinguis arenis . Ser.

Arabiæ tres sunt:peræodes:eudemõ & sabæi. Seruius.

Arabice olet:ideſt ex odoribus arabicis.Fe.

Arabis fluuius garmaniæ : apud celonophagos labens qui quidem sunt homines testudinum conchis casas tegentes:hirti corissq; piscium uestiti incedentes.

Araris fluuius galliæ narbonensis a mõte uosego per eduorum & sequanorum fines ante lugdunum burgundiæ commiscetur rhodano:cuius impetu segnis cursus incitatur. Tortellius.

Aræchieræ urbs in peloponeso amœna secũdum Homerum.Tor.

Ararus scythарum fluuius.Herodo.Tor.

Aratrum.græ.ἄροτρον Tor.

Aratrum q; eruat terram.Var.

Aratus eilicus zenõis auditor poeta post Alexandrum apud antigonum fuit qui ignarus astrologiæ uersibus de ea scripsit: secũdum Ciceronem qui eum tradúxit.Tor.

Araxes hunc fluuium ita appellauit armenus Iasonis socius ex penei thessaliæ similitudíe q araxes quoq; dicitur:quoniam ille abrúpit ossam olympo & tempe e montibus in planitiem lapsus olim non habuit exitum.Sed Iason imitatus tempe thessaliæ uiam munuit p quã i mare caspiũ deferẽ.Herodotus ex martiana cum profluere putauit & scindi in quadragíta amnes diuidereq; Scythas & bactrianos.

Araxes multi ī eo finu magni parūq; ā̄ne's flu unt ſed qui famam habent ex ceraunijs mō tibus uno alueo aſcendit duobus exit in ca ſpium:araxes tauri latere demiſſus quoad campos armeniæ ſecat:labit placidus & ſi lēs neq; i utrāq; parte eat:q̄q intuearis ma niſeſtus.cum in aſperiora deuenit hinc atq; illinc rupibus preſſus: & quanto anguſtior tanto magis pnix frangit ſe ſubinde ad op poſitam cautium atq; ob id ingenti cū mur mure ſonāq; deuoluitur adeo citus ut qua ex præcipiti caſurus eſt:in ſubiectā non de clinet ſtati undam:ſed ultra q̄ canalem hēt euehat plus iugeris ſpatio ſublimis & aquis pendentibus ſemet ipſum ſine alueo ferens deinde ubi incuruus arcuatoq; amne deſce dit:fit tranquillus iterumq; per campos ta citus & uix fluens.Pom.

Arachneum fabulæ ferunt:in lanificio certa uit cum pallade ut ex hiſtoria ſcribit Plini us:prima repperit linum & retia & eius fili us deſter fuſos in lanificio.

Arabia diuidit iudæā ab ægypto quæ triplex eſt autore Ptolemæo ſorlix petroſa & deſer ta.arabs & arabus dicitur.

Arabici ſinus cuius & os artius & latitudo maior eſt maior aliquāto receſſus & multo magis longa latera init penitus. introrſuſq; dum ægyptum pene & montem arabiæ ca ſiū attigit:quodam ſaſtigio minus latus: & quo magis penetrat anguſtior.Pom.

Arabia excurrit inter ſinum perſicum & ara bicum cognomen eudæmon anguſta uerū cinnami & thuris aliorumq; odorum maxi me ferax maiorem ſabæi tenent partem ho ſtio proximmam & carmenii contrariā ma gnæ frontem quæ inter oſtia oſtenditur ſil næ cauteſq; exaſperant aliquot ſunt in me dio inſulæ lyræ ogyriſq; in ea eryrinæ regis monumentum eſt magis clara q̄ ceteræ alte rum ſinum undiq; arabes incingunt ab ea parte quæ introeuntibus dextra eſt.Pom.

Araxes armeniæ fluuius:ſuper quo Alexāder pontem fecit.deinde Auguſtus & Germani cus &.T.claudius Cæſar ex monte periacles armeniæ māre caſpium influit.

Aracyntus mons Mineruæ ſacer:quem alij i actica:alij in boetia:alij in arcadia: Solinus & Plinius in acarnania.Tor.

Arabs & arabus dicimus:ſicut hiberus,ut in Luca. occurrit hiberis,ſimiliter æthiopus æthiops.Seruius.

Arar prorſus celtæ fluuius eſt nunc ſagona dictus oritur in dioceſi tuleti finibuſq; bur gundiæ:&i otorigiæ:non ſōge a monte uo ſego quo moſa flumen profluit interfecat burgūdiam impialem quem comitatum ap pellāt:& regalem qui ducatus dicitur & gra iacū:Aſſonāq; burgundiæ oppida cabillo nem ac mantiſconem ciuitates tuc heduo rū oppida,plaſpus lugdunū urbem rhoda num influit quem fluuiū Vir.in bucolicis: Luca.iu primo:& Tibullus in elegia ſua ſep tima memorant.

Araris facit ararim: non autem arar. Priſcia nus.

Araneus maſculini generis apud maiores ani mal ipſum ſignificat.foeminino autem ge nere rætia quæ faciunt.Virgilius tamen cō fundit.

Arat rugis.Virgilius & frōtem obſcœnam ru gis:arat arat nō nimis:ſed pulchre dictum. Macrobius.

Aranta fluuius eſt:lacedæmoniæ ciuitati ui cinus.

Arar germaniæ fluuius eſt e uoſego effluens mōte & per fines heduorum atque ſequano rum adeo leuiter currit ut uix intelligi poſ ſit quam in partem deſcendat tādem miſce tur rhodano.

Arbiter iudex.quia totius rei habet arbitriū & poteſtatem.Fe.

Arboſem antiqui pro arbore dicebant & ro boſem pro robore.Fe.

Arbitrium ſententia quæ ab arbitro ſtatuit. Feſtus.

Arbitrariūm cum adhuc res apud arbitrium geritur.Feſtus.

Arbitriū recepiſſe uidetur:ut Pedius ſcribit li bro nono qui iudicis partem ſuſcepit finē que ſententia ſua ſe controuerſiis impoſi turum pollicetur quod ſi hactenus interue nit ut expetiretur an conſilio ſuo uel aucto ritate diſcuti paterentur litem non uidetur arbitror arbitrium recepiſſe.

Arbitrorum duo genera ſunt.unum eiuſmo di ut ſiue æquum ſiue ſit ſiquum parere de beamus:quod obſeruatur cum compro miſſo arbitrum itum eſt. Alterū huiuſmo di:ut ad boni uiri arbitrium redigi debeat & ſi nominatim perſona ſit compræhenſa cuius arbitratu fiat:ueluti cum lege locatio nis compræhenſum eſt ut opus arbitrio lo catoris fiat.Pau.pro roſcio.

Arbitratu Lucii.Ticii fieri hæc uerba ius ſi gnificāt:& in ſeruū nō cadunt.Vlpianus de uerbo.ſignificationibus.

Arboris appellatione uites contineri plærīq; ueterum exiſtimauerūt:hæderæ quoque & arundines arbores non male dicuntur.Item de ſalicto dicendum eſt. Sed ſi qui ligneas uirgas inſtituendi ſalicti gratia defixit hæc que anteq̄ radices egerunt ſuccidantur aut euellantur:recte Pomponius ſcribit: nō poſ

se agi de arboribus succisis:quum nulla arbor proprie dicatur quæ radices non concperit.q; siquis ex seminario: id est stirpitus transtulerit radices earum:quanuis nondū compræhenderit terram: arborem tamen Pomponius libro decimonono ad Sabinū probat:Ideo ea quoque arbor esse uidetur cuius radices desinent uiuere: quanuis adhuc terra contineatur. Quam sententiam Labeo quoque probat. Labe.etiam eam arborem recte dici putat:quæ subuersa radicibus etiam nunc reponi possit:stirpes oleæ arboré esse magis est:siue egerint radices siue nondum.omnium igitur arborum quas enumerauimus nomie agi poterit certe nō dubitatur si adhuc adeo tenerum sit ut herbæ loco non debere arboris numero haberi. Vlpianus arborum furtim Cæsar.

Arbores fælices:ut inquit Verāius de uerbis pontificalibus:putantur esse quercus æculus ilex fagus phagus corylus sorbus ficus alba pirus malus uitis prunus cornus lotos. Tarquinius autem priscus in oblectario arbore sic ait:Arbores quæque inferum deorum auertentium; in tutela sunt.eas inter fœlices nominant:Alternum sanguinem fœlicem sicum nigram atram quæque baccam nigram nigrosq; fructus ferunt. Itemq; acri solium piranum siluaticum pruscum rubū sentesq; quibus portenta prodigiaq; mala combutus iubere oportet:Macro. quarto.

Arboreta Laberius conualles inquit magna & arboreta erant quod ignobilius uerbum est arbusta celebratius. Au.gel.

Arbutos Horatius primo carminum. Impune tutum per nemus arbutos quærunt lateres.arbuta quod uulgo appellant: libentius capræ pfequūtur ad pascēdum:ut dant arbuta siluæ:& alibi:dulce fatis humor depulsis arbutus ædis. Ac.

Arbor fœminiū:quia mater fœtus. Vir.Par ua sub ingenti mris se subiicit ūbra deriuatū a robore eiusdem declinationis penultimā corripiens. Pri.

Arcadica pylos & triphyliaca nuncupata est: & arcades minyæ dicunt:qui pro loci uendicatione sæpenumero bellica subiere certamina. Strabo.

Arcadia in peloponneso pars arcadiæ ab arca de Iouis & Calistonis filio prius parrhasia dicta:ubi reperta fistula disparibus cicutis hēt asinos magnos. Ibi lerna palus & nemea silua montes pholoe cū oppido cyllene ilyceus:ubi delabrum Iouis mœnalus:artemisius parthenius monacris erymāthus & alii. Tortelius.

Arcesim Indiæ flu.est & in Indum fluit.

Arcesylaus dux boetius:ex quinq; q Troiam petierunt:alius philosophus:alius comicus: alius elegus:alius sculptor. Tor.

Arcesius proprium uiri: Vlyssi notus.

Archander Danai socer secundum Herodotum historia.secundo.

Arcanum dicitur secretum; uel absconditum q; quæ in arcis celata sunt & absconditа. Virgilius æneidos libro quarto. Solam nam pfidus ille te colere arcanos etiam tibi crede re sensus. Et idem libro primo. Longius & uoluens fatorum arcana monebo. No.

Archemolus proprium uiri.

Archemorus in eius honorem celebrantur Iudi nemei. apud nemeam autem dicitur Hercules leonem occidisse.

Archemolus rhœti marubiorum filius. Ser. in decimo. Tor.

Archéorus lycurgi Nemeæ regis filius q ab Hypsiphyle nutrice in græcis in expeditionem thebanam euntibus langiam fontem ostendente relictus in herba solus a serpente interemptus est. unde fons archemorus dictus. apud quem amnis & agō fiebat. Tortelius.

Archelaus Antenoris filius strēnuus. Alius philosophus athenienſis q primus ex Ionia philosophiam athenas inuexit. & philosophicus dictus est. Alius geographus:qui peragratam ab Alexandro terram descripsit. alius naturæ proprietatem uersu scripsit. alius oratoriam. Tor.

Archeptolemus filius Iphiti: suffectus enipheo in Hectoris aurigam. T.

Archeripus exemplaris. To.

Arcitectum sine aspiratione protulerunt.

Arcippus & arcippe quæ fuit uxor marsorū lacu fucino postea absorta ea scilicet ratiōe qua idem festus ait:antiquis nostris frequēs mos fuerit illam demere.

Archimagirus coquorū pfectus:seu coquinæ magister.

Archipolemus Auriga Herculis.

Archigenes medicus.

Archigenes princeps generationis. unde progræculis & huiusmodi profitentibus ponitur. fuit & medicus contra quem sæpe Galienus. Tor.

Archia principatus & poetæ nomen. Tor.

Archilochus Nestoris & Euridices filius. & apud Troiam uel agamemnonem uel cum Achille in tymbrei Apollinis templo interemptus:alius siculus qui ariciam condidit & alius poeta solinus lacedemonius: tulli hostilii in uno summa electionis uis scripsit in lycambum iambicis uersibus ob negatam sibi desponsatam neobolem filiam:

de quibus se suspendit. Ipse i exilium actus & liberi eius ipse pœna interfectus. Tor.

Archetypa uasa dicuntur uetustissima & primi exempli cuiusmodi uasa luto fagunthi nomam fictilia uasa conficiebantur terra sa gunthina Iuuenalis: pugna fagunthina fer uer commissa lagena.

Archimedes geometra nobilissimus syracusa nus: primus sphæram inuenit secundū Plinium: secundum Ciceroné in tusculą. secundum Laertium Anaximander scripsit. & de cylindro quod nup traductū é: qui e sphena & cylindro inscribitur. Tor.

Archytas tarentinus pythagoricus liberauit Platonem a Dionysio per epistolam. Fuit alius mytileneus musicus. alius qui de agricultura scripsit. alius epigrámata. alius archi tectus. Tor.

Archetypa pocula anaglypha erant excisa in asperitate ut scribit Plinius: & exculpta ut i eisæ animalium effigies eminerent.

Arcessilaus uictor dicauit Venerem genitricem.

Archemorus fons in nemea silua ante est appellatus langia.

Architriclinus qui principalis in aula difcumbentium. Tor.

Archimagirus principalis coquus. Tor.

Architectus qui structuris ædificiorum præest. Tor.

Architector commūe est: ut nepos ædis maiestis est marco flamineo architectata.

Architectari cōponere. Cicero de finibus bonorum & malorum li. ii. an quod ita classibus ut optime possit architectari uoluptates. Nonius.

Acirma genus plaustri est modici: quo homo gestari possit. Festus.

Arcus & arquus hoc distat: arcus enim suspensus appellat fornix. arquus nisi in cœlo quē irim poetæ dixerunt. unde arquati dicunt quibus color & oculi uirét quasi in arquus similitudinem. Lucil. i sexto. Tum color & nigris extabat nubibus arquus. No.

Arcquū per q scribebát & cum cælestis arcus significabatur & cum arcus quo sagittarii utuntur: unde arquites uocabantur ab anti quis qui postea uocati sunt sagittarii et qui nunc dicitur acipenser ab illis dictus est per q aquipenser ab aquis uidelicet. est autem acipenser piscis aliquando in conuiuis laudatus: quid q pecuniam per q scribebant q inscriptio hæc manifestum facit. Q_. filius Iucii filius rusius. Q_. a gruis quintus filius celer præter duumuir lanarias & quæ lulus sunt fua pequnia fecit ut ex eo uectigal quottannis colonis mulsum & crustum na

tale Cæsaris augusti daretur quo in elogio duo in primis notanda sunt hoc est cōsuesse uetteres p q scribere q ego alibi quoq; notaui & ablatiuos casus nostum tertiæ declinationis quæ neutri essent generis & in e rectum casum haberét in e quoq; exire. Iram finalem: ná cū dicerēt hoc uectigale i recto pro quo postea uectigal dictum est dicebát ablō casu uectigale ut hic cernitur & prio casu mare sexto etiá casu mare ut apud Lucretiū E mare primū homines e terra posse oriri Squamigeq; genus & pecudes erūpere cœli.

Arcus differentiæ causa secundæ & quartæ declinationis. Cicero uero de natura deoq; secundæ protulit. Cur autē arci species nō in deoq; numero reponatur: iuentur & fœminini generis & quartæ declinationis. Arcus ubi aspiciunt mortalibus quæ perhibétur. Prisciauus.

Arcus & masculinum & in u neutrum est. si cut hic tonitrus: hoc tōitru: hic cornus hoc cornu: artus artu. Plau. in mene. Ita mihi im peras ut ego huius membra atq; ossa atq; artua cōminuā: uel artus ab arto tas & p syncopá ab artatus: sicut potus a potatus. Pri.

Arcuna genus plaustri modici qđ homo gestari possit. Festus.

Arcosia flu. circa artosiam ciuitatē olim a semiramide regina conditā fluens.

Arcubiæ qui excubabant in arce. Fe.

Arculum appellabant circulū qué capitī ponebát ad sustinendū cōmodius uasa: quæ ad sacra publica capite portabant. Fe.

Arculus putabat esse deus qui tutelá gereret arcarum. Festus.

Arcula dicebat auis quæ in auspiciis aliqd ue tabat fieri. Festus.

Arcula ab arca. Plau. in mastellaria cedo mihi speculum & cū ornamentis arculam. Pri.

Arctos ursa: & inde arctuos borealis: & arctícus polus: & sunt duæ arcti: maior: quæ elyce quæ calysto fuit: a græcis obseruat. & minor q cynosura: quæ a glaucoles ex nymphis Idæis & Iouis nutricibus una quá phœnices nauigando obseruant secūdū Iginū: & Homeri tēporibus elyce dicta é. prius piaustrū. pximū signū boetes: id é bouū agitator: qa arctophylax dicitur. T.

Arcturus stella hæc est ursæ cauda q; in ea locata est. Tor.

Arcobares mōs Indiæ é: qué alii cocabates dicūt. ifignis qdem eo q; ex se gangē effundat.

Arca diminutiuum facit arculá & arcellā: unde porcus porculū porcellū. Mámа: mámula mámillam. Festus.

Arca q; arcebant fures ab ea clausa. Var.

Arcane aduerbiũ qualitatis est: & cõpatiõem non recipit. Ser. in ar.

Arcadia regio in suem. Var.

Arcadiã peloponẽsiacæ gẽtes ũdiq; incĩgũt in ea sunt urbes sophistenia orchomenos mõtes pholoe cyllenius pthenius menalus flumina erimãthus & ladon. Pom.

Arcani fermonis significatio trahit: siue ab arce quæ tutissima ẽ ps urbis: siue a genere sacrificii: qđ i arce fit ab auguribus adeo rẽotũ a noticia vulgari ut ne lris qdem mãdentur: sed p memoriã succesſoꝝ celebret. siue ab arca i qua quæ clausa sunt tuta manent: cuius ipsius origo ab arcendo pẽdet. Festus.

Arcera plaustrũ est rusticũ tectũ undiq; quasi arca. hoc uocabulũ apud Varronẽ & apd Mar. Tul. hoc aũt uehiculi genere senes & ægroti uectitari solebãt. Var. i geronto, didascalo uehebat cũ uxore uehiculo semel aut bis anno cũ arcera si non ualet non ſterneret. Nonius.

Arcera quæ ẽt in duodecim tabulis appellat quod ex tabulis uehiculũ erat factum ut arta arcera dictum. Var.

Arcere est continere: unde & arcus ſ ædificiis quod ſeipsa cõtinet: ut alii dicunt arcum dictum esse ab ope arrigẽdo in altitudiné. Fe.

Arcere, phibere ẽ similiter ab arcer. i. phibet: porcet quoq; dictũ ab antiqs qſi porro arcet: & p eo qđ cõtinet ponit unde & coercere cõtinere dicimus. Trahit aũt uerbũ a græcoꝝ magiſtratu: quẽ illi ἄρχον uocãt in cuius potestate est cogere uel phibere. Festus.

Arci Var. de ui. pa. li. iiii. eo p pecuniã magnã cõſumpſiſſem p arci quos fuope fecerat: ſed ſi põdere diu factũ celeriter corruiſſent. No.

Arcuit p artauit. Neuius in dotata: arcuit linguã in palatũ cœpit labia ſuggere. Idẽ & terra conatus arcuit mater inter fœminas ſortiſ improbe positum. No.

Artitus bonis inſtructus artibus. arui caput. agni. Festus.

Arculata dicebant circuli qui ex farina in ſacrificiis ſiebant. Fe.

Ardea auis dicta: quæ cũ altius uolauit ſignificat tẽpeſtate. Luca. Quodq; auſa uolare ardea. & Vir. geor. li. i. atq; ſupuolat ardea nubem. Seruius.

Ardeo cupio. Virgi. æne. li. i. læticiaq; mœtu auidi coniũgere dextras ardebant. Ser.

Ardere ſeſtinare. Vir. æne. li. i. inſtant ardẽtes Tyrii ps ducere muros Moliriq; arcẽ & manibus ſubuoluere ſaxa. & li. xii. ardet i arma magis. Nonius.

Ardere fulgorem & ſplendorẽ emittere. Vir. æne. li. iii. Tyrioque ardebat murice læna. Idem li. xi. Ardet apex capiti triſtiſq; a uertice flamma Fũditur. No.

Ardere est ignescere concremari. Vir. li. x. Nãque uolãs liqdis ſi nubibus arſit arundo. Iré æne. li. ii. Iam ꝓximus ardet ucalegon. No.

Ardẽs p feſtinãte aut igenioſo ponit ſicuti p cõtrariũ ſegnẽ. i. ſine igne dicius. unde & catus igenioſus a græco uenit: qſi κάυσος. S.

Ardere dolere uel iraſci. Vir. i. xi. Proxia quæ que metit gladium latumq; p agmẽ. Ardẽs limites agit ferro te cur ne ſuperbum cædeque noua quærens. Nonius.

Arduũ. Salu. non p difficili tantũ ponit ſed p eo quoq; quod græci Δύσκολον appellant qđ est tũ difficile tũ moleſtũ quoq; & in cõmodũ & ſtractabile quoq; uerboꝝ ſignificatio a ſententia Saluſtii nõ abhorret. Au. g.

Ardum pro aridum. Lucil. li. xxvi. Ardum miſerrimũ atq; iſcelix ſignũ lignum ſabucum uocant. Nonius.

Ardiſcos fluuius ſcythiæ per odryſios effluẽs ſecundum Herodo.

Ardis gygis lydoꝝ regis filius qui poſt patrẽ regnauit. Herodo.

Ardeliones ſunt q ſtudio quodã ardẽt i rem omnem & nullam pſequuntur.

Ardea oppidum ſupra laurẽtũ diſtans a mari lxx. ſtad. condita a danae.

Ardeliones dicũt q ſtudioſius ad omnia accurrunt nulla in re permanentes.

Arduẽna ſilua nũc dicit ardẽna & hẽt fines arheno & a treueris uſq; ad pánoniã & prope tornacũ quod dicit tournai. Strabo.

Ardea littoralis ciuitas in maritima: latia atq; paluſtris rutilorũ colonia ſuper laurẽtũ ſtadiis. lxx. a mari diſtãs cui ꝓpiqua ẽ Veneris ædes: ubi latinoꝝ ẽ celebritas atq; cõuẽtus. diſtat aũt a Rõa ſtad. centũ & ſexagita. Stra.

Ardalio flu. iter tebaſcẽ & metridera ciuitates.

Aretium in mediterranea thuſciæ: mille ac diẽcentis ſtadiis diſtat a Roma. S.

Aremiſci appellanẽ uolcę in ulteriore rhodãnę: & maximum incolũt ſpaciũ quoq; portus & nauiũ receptaculum narbo dicit. ſed iuſtius reliquæ galliæ dicent: Extenduntur autem aremiſci uſq; in pyrenæũ mõtẽ: quorum metropolis est nemanſus. Strabo.

Area ꝙ areſcat dicta & ꝓ ſimilitudiné in urbe loca pura areæ: a quo põt ẽ ara deũ ꝙ pura niſi portius ab ardore ad quẽ: ut ſit: fit ara a quo ipſa area nõ abeſt: ſed quia areſit ardore ſolis. Varro.

Area proprie dicitur locus uacuus quaſi exaruerit & non poſſit quicq; generare. Fe.

Area locus in urbe ſine ædificio: rure autem ager: appellatur. Idemq; ager cum ædificio fundus dicitur. Ser.

Areã eẽ oportet ſ agro ſublimi loco: quã pſla

re posſit uętus:hăc eę modicą ꝑ magnitudi ne fegetis porriſſimū rotūdam ac paulo me dio tumidā:ut ſi pluerit non conſiſtat aq:& qua breuiſſimo itinere extra aream defluere poſſit.Varro.

Arena caret aſpiratiõe. fit eni ab areo uerbo. nā epitheto ei eſt ob ariditatē. bibula caret eni oi humore & ſucco:unde & plurimum aquæ ebibit nec mouere aliquem debet qđ arena habeat primā breuē.hareo uero ꝑdu ctā: nō deſunt tamē qui arenā ab hærēdo.i. ꝙ calci cohæreat. dictū uelit.quod minime probauerim.

Ariopagus uicus martis Atheū.a templo ubi primū iudicium capitis actū dicit.Plī.ſepti mo:Inde ariopagite qui illic iudicabāt.

Arete.tes.& ta.Genitiuo te.uxor alcinoi. un de iuuenalis:Aretæ logus.i.quaſi mēdax eēt ſermo quē Vlyſſes in aretē dirigebat. Tor.

Aretalogus falſidicus mēdax arte lŏgués & q de uirtute locuti aretalogi appellari poſſunt & qui callide & uafre;Sueto.li.viii. Triuiales ex circo ludos interponebāt ac frequentius aretalogos.

Arenati inter coloniā:& traiectā urbes epiſco pales locū ultra Nouenſium Rheno adiacē tem.nō hos memorat Cæſar.Sed Tacitus.

Arethuſa Dianæ comes:ab Alpheo amata in fonte ſiciliæ apud ſyracuſas conuerſa. Tor.

Arethous rex arnæ ciuitate Boetiæ:pater Me neſchii.

Areda flu.eſt hiſpaniæ:a quo arenates deno minati ſunt.

Arethō flu.ex acarnaia cadēs nauigabilis cir cūdās ābraciū ciuitatē:i ſinū cadit ābraciū.

Arferia aq quæ iferis bibat:dicta a ferēdo:ſiue uas uini qđ ſacris adhibebat.Feſtus Pom.

Argea loca Romæ appellabātur:ꝙ i his ſepul ti eēnt qdam argiuoꝝ. illuſtres uiri.Fe.

Argei ſunt ex ſcirpeis hoium imaginibus .xx. iiii.hæ quottānis de ponte ſublicio a ſacerdotibus iaci ſolebant in thyberim.Varro.

Argeas uocabāt ſcirpeas effigies quæ ꝑ uirgines ueſtales annis ſingulis iaciebant in thyberim.Feſtus.

Argeos qđ eſt ꝙ maii menſe circa pleniluniū de pōte ſublicio ſimulacra i thyberī iacētes argeos ea quæ deiiciūt appellātan ꝙ antiqs ēporibus barbari ea loca incolētes græcos quos caperēt eo pacto interficerēt Herculē uero poſtea admiratī ob hoſpitiū & ab exter norū cæde abſtīuerī docti ab eodē ut uete rē morēac ſuſtitionē imitātes effigies iſlumē abiecerūt nā ueteres græcos oēs argiuos æqliter appellant niſi pp uicinitatē argiuos arcadum hoſtes euander exiſtimās ꝙ patriā fugiēs ubi cōſedit odiū:& amicitiā retinēt.

Argumētū ē ficta res quæ tamen fieri potuit quia non niſi in comœdiis: argumētum eſt ficta res ut inquit Cicero.

Argemion argentum percandidū.Feſtus.

Argiletum ſunt qui ſcripſerunt ab argileto. ſeu ꝙ huc uenerit ibiq; ſit ſepultus. Alii ab argilla ꝙ ibi genus terræ ſit.V.

Argiletū Varro ait quoſdā ſcripſiſſe ab argo dictū ſeu qđ is huc uenit ibiq; ſit ſepultus: alios ab argilla quod ubi id genus terræ ſit. Ser.ſup.en.vii:Euāder argū quendā ſuſcepit hoſpitio qui cū de eius cogitaret ſteritu ut ipſe regnaret:Euādro hoc nō ſentiente ſocii intellexerūt & regē necarūt:cui Euander & ſepulchrū fecit & locum ſacrauit nō ꝙ ille merebatur ſed hoſpitalitatis cauſa.

Argos in argolide & Mycenæ & tēplū Iunōis uetuſtate & religione percelebre Pom.

Argū inſula altera ad gāgem cui rei ſoli ita ue teres tradiderunt;altera argentei atq; ita ut maxime uideſ:aut ex re nomē aut ex uocabulo fabula eſt.Pom.

Argus eſt cœlum ſtellarum luce diſtīctum q bus ineſſe quædam ſpecies cæleſtium ocu lorum uidetur.Cœlum autem argum uocari placuit a candore & uelocitate.

Argilla require in terra.Var.

Argutum iri in diſcrimen uocari.Fe.

Argutum ſignificat ſonans.Vir.in buc.Forte ſub arguta confederat ilice daphnis.& multa huiuſmodi.Nonius.

Argutū audax malicioſum.Luci.li.xxviii.Agite agite fures mēdaci argutamini.Plau.i mu ſtellaria. Exi e culina ſis foras maſtigia qui mihi iter patinas exhibes argutias.No.

Argutum parum & latū. Vir.geor.li.iii. Argutumq; caput:breuis aluus:obeſaq; terga. Nonius.

Argutari dicitur loquacium proloqui. Ennius quos in eorum cui iſti credere attinet: at que exercere lingua & arguta ire poſſis.Neuiſpe in exodio.quādo ad ludos uenit:alii cū tacerent totum diem argutatur quaſi cicada.Nonius.

Argutari ſubſilere.Titinnius in fullonia.terra eſt noua quaſi ubi tu ſolitus argutari pedibus cretam dum compeſcis:ueſtimentaque leuas.Nonius.

Argutus breuis.Virgilius argutumque caput Seruius.

Argutus canorus.V.in buc.argutos interſtre pit anſer olores.S.

Argutus ſtridens:ſonans.Virgilius libro ſepti mo.Argutoque tenus percurrēs pectine te las.Seruius.

Argumētari argumētis uti ad reprobandū di cere ąplificatiõe ut ad rē ad delectādū com

monẽdũq; auditorẽ of one ppetũa. Asconi.
Argumenta quæ p interrogationem pferuntur maiora sunt. Donatus.
Argus, p argiuus. Plau. í amphi. amphitrio na tus argis ex argo patre. Vir. æne. lib. iiii. Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto Dardanus. Nonius.
Argus oculeus. Festus.
Argus nomen est hominis qui fuisse fingitur oculis plenus. Festus.
Arganthonius tartassiorum tyrannus fecũdũ Herodotum. Tor.
Argia Adrasti filia, altera fuit facerdos ut uidebitur in dictione bito. Tor.
Argilus urbs æmathiæ prope Strymõis ostia. Tortelius.
Argippei populi ultra sauromates & budios & hiros secundum Herodotum.
Argyrondes ætoliæ flu. fecũdũ Aristarchum quasi argẽteũ: diues ergo, i. periculosum. T.
Argos generis neutri in singulariſi plurali generis masculi. urbs una in achica: altera í thessalia siue pelasgia secundũ Hom. alia in achaia: quæ & hippium supra lene. unde argiuus & argeus græce. Tor.
Argis aduerbialiter. Tor.
Argonautæ a naue dicta ab opificeuel a uelocitate quæ per id nomen significabatur. antiquitus fuit iuxta pelion: ædificata maior q̃ consueuerit natura: a natura paruæ erant cuius fama multi conuenerunt. Elegit autẽ Lasos. xliiii. tantum. Tortelius.
Argiripa ab argoripo oppido apuliæ factum a Diomede quasi aros p̃tũ ã factum siue fundatum quo corrupto argiripa tamen dicta est inde arpos & populi arpi. Tortelius.
Argissa urbs thessaliæ. Tor.
Aræus proprium uiri clarissimi. Tor.
Argumentum quod falsum est: uerumtamen uerisimilis comœdiæ figura est. Quin.
Argumentũ est ratio probationẽ præstãs qua colligitur aliud p aliũd: & quæ qđ est dubium p id qđ dubiũ nõ est cõfirmat. Quin.
Argisfontes cognominant. Ma. quære.
Argos neutrum absolutũ. Hor. primo car. aptum dicet equis argos. Acron.
Argutus ab arguo. i. cõuinco. Plau. in pseu. argutus malos: facinos: & futus: arguturus p arguiturus: & deriuatũ argutor taris. Salustius: fcdo histo. Quos aduersũ milti ex bithinia uolẽtes occurrere falsum filiũ arguitur. Priscianus.
Argumẽtor actiue & passiue. Salu. Omnia argumẽtata nomina argumẽtata passiue. Pri.
Argentarii qui uulgo campsores dicuntur q collynistæ a græcis dicunt: & trapezitæ quia uis collynistæ habeant trapezas. sed Plau. in curculione trapezitã & argentarium p eodem accipit. Lau.
Argilaceus qd cõstat ex materia argillæ. Laurentius.
Argutus in uoce passiua actionem significat & est q acuta quadã & accurata solertia: qñ acute arguens & uestigans: non aut ab altero acute intellectus & uestigatus. Lau.
Argutulus diminutiuum contentui deriuatũ & nõ blandiendi causa: ut homunculus & homulus. Lau.
Argenti appellatione cur & factum argentum cõprehendat: fortasse quæ futurus aliqs quum si marmor legatũ eẽt nihil pter rudẽ materiam demõstratum uideri possit cuius hæc ratio tradit. Quippe ea quæ talis naturæ sunt ut potius in sua redigi possint initia ea materia potẽtiæ iuncta nũquã uires eius effugiant. Pau. de legatis quinto.
Argento facto legato. Quinti. ait uasa argentea contineri ueluti parapsides tabulas trullas pelues: & his similia non tamẽ quæ supellectilis sunt. Pom. de. au. & ar. le.
Argentum factum. Quintus mutius libro secundo iuris ciuilis ita diffiniuit, uas argẽteũ uideri esse an cui argentũ oẽ legatum est & nũmi quoq; legati esse uideant. Quæritur ergo puta nisi euidenter cõtra sensisse testatorem appareat nõ cõtineri nõ facile est q̃s: quoniã argẽti numero nũmos cõputat si factũ aurũ legatũ est: omne ad eũ ptinet cui legatum est: ex quo auro aliquid est effectũ. siue id suæ siue alterius usionis causa paratũ esset ueluti uasa aurea emblemata signa aurum muliebre: & cætera quæ his rebus sunt similia. Sed si infectum legatum est q̃ ita factum est ut eo ad rẽ ad quã cõparatũ est nõ possit uti sine refectione qdq; ab eo putrefactum infecti numero fuerat hoc uidelicet legatũ esse argentum. factũ recte q̃s ita diffinierit q neq; in massa neq; in lamina: neq; in signato neq; in supellectili neq; in mundo neque in ornamentis sit. Vlpianus eodem ti.
Argento facto cedũt sigilla ænea pediculis argenteis adiũcta: cæteraq; oia quæ ad eãdẽ similitudinẽ redigi possũt. Paulus í eo. ti.
Argenti infecti appellatio rudẽ materiam cõtinet. i. nõ factã. Quid ergo si cœpta sit argẽtũ fabricari nõdũ pfectũ: utrũ facti an infecti appellatione contineat dubitari põtẽt put o magis facti appellatione cõtinebit q̃ cælari cæpit & puto contineri si forte cui cælatũ argentũ legatum sit. Pau. eo. ti.
Argento escario legato id solum debet qđ ad epulandũ in ministerio habuit. i. ad esum & potũ unde de coquinario dubitatum est & puto cõtineri. nam & hoc ppter mẽsam pa

rarur. Certe si cacabos argēteos habebat uel miliariū argenteū uel sartaginem uel aliud uas ad coquendum. dubitari pōt an efcario contineat & hoc magis coquinatorii instrumenti sunt. Pom. eo. ti.

Argous italiæ portus est ab argo naui dictus ná cū medea Circē uisere cōcupiscerent Iasoné illius domicilia cōuectasse ferūt. Strabo.

Ariolus est qui diuina mēte uaticinat dictus ariolus quasi aliolus ab alādo: nam alitu solent excludere. ueluti mortalē animā ut recipiāt diuinā. unde uoces eiusmodi dabant. Donatus.

Aridū qd naturalē humorē amisit. cōtraria ‘si gnificatione qđ irrigari desierit. nam ardin irrigare est. Fe.

Ariga quære in h. Fe.

Ariga hostia dicitur ab hara in qua cōcludiē obseruaē. hara uero in quæ pecora includū tur. Plau. rusticus hircus hara mostellaria fit. Inde haruspex. Donatus.

Arilator Raberius in necromantia cōtronem p uulgare dicit qué urteres arilatoré dixesūt his uerbis duas uxores hoc hercle plus negocii é īgt contra fex ædiles uiderat. Aulus gellius.

Aristæus g(ut græci ferūt) liberi filius: inuentor olei esse dicit. una cū libero patre apud illos eodé erat i tēplo cōsecratus. Ci. uer. ge.

Ariæus proprium uiri clarissimi. Tor.

Ariathis pprium est. Tor.

Ariapithes rex scythaē. Scyla filius. Tor.

Ariabignes Edarii filius ex filia Gobriæ.

Ariadne quæ rapta est a Theseo cui iopioné & staphylum peperit.

Ariadne Minois filia ex Pasyphaē a Theseo re licta i dia a Baccho susceptа Toáté lemni re gem suscepit. Tor.

Ariandes præfectus ægypti. p. cambyse a Dario interfectus. Tor.

Aricia actica puella ab Hippolyto dilecta & post factum uirbium eius uxor in Italiá uenit unde aricia. T.

Arii populi scythiæ. T.

Arimaspi populi unum oculum habētes. Plinius: ab arima quod eorum lingua unum signifiicat. Hero. & cum gryphibus pugnāt. Tortelius.

Ariomardus Darii filius. T.

Arion Adrasti equus qué Neptūnus adrasto donauit: idem dedit Iunoni xanthū cillaron quos illa dedit Castori & Polluci ariōis meminit Papinius in thebaide & Proptius: nā insignis fuit & formæ & celeritatis cillarus ledæus. hic Castori equus fuit expressus in æde Castoris quæ est pro rostris.

Ariō citharœdus qui a piratis captus cum ab his impetraret ut cantaret delphines uenerūt ille in mare se .piciés ab iis exceptus ad littus productus est.

Argiletum .pprie palatium erat locus dictus a morte argi: ut Virgilio. placet uel ab argil la quæ est terræ genus quæ illic fodiebat ut Varro addit ibi erant tabernæ bibliyopolarū ut in suburra tōrum de his Horatius: hæc ait nulla taberna meos habeat uel pila libellos.

Argumentum est .pbabile inuētū ad faciēdā fidem uel est ratio rei dubiæ faciens fidem Cicero in topicis.

Argetius epicurus: nā is fuit filius Neoclis & ex pago argetio: ut scribit Laertius.

Argonautæ pōsunt dici illi primi qui argo i pontū deduxerūt & argonautæ si cōponāt & ab argos quod significat tardū & nautis significabit nautas tardos.

Ariobarzanes cappadocum rex in pharsalico bello Pompeio fauit.

Arisbe urbs phrygiæ iuxta pōtum quá Achilles euertit. Homerus: & concubina Priami. Tortelius.

Aristæus Apollinis & Cyrnæ filius i Arcadia regnauit. Mel inuenit & lactis coagulum: & usum olei. Tor.

Aristagoras præfectus Darii. Hero. T.

Aristonymus proprium nomen. T.

Aristippus sine th. unde uidetur non uenire ab hippos de quo Laer. Tor.

Aristides athenienfis Lysimachi filius qui iustus cognominatus est æmulus Themistoclis. vi. annis exulauit cū. x. mulctatus eēt. al ter thebáus pictor æqlis Apelli secūdū Pli.

Aristo pater Platonis. Tor.

Aristolochia herba est.

Aristomache uxor Dionysii. Tor.

Aristonichus Eumenis ex ephesia pellice filius. Tor.

Aristoteles ex stagyra de quo in uita eius & i Laertio: & octo fuerūt. T.

Aristoxenus musicus Aristotelis auditor: qui animam harmoniam dixit. T.

Ariminū é ūbroꝝ colonia. uerū rōanos accæpit iglinos. hér portū eiusdé nois ánē. distat át a Placētia stad. m. &. ccc. distat a Rauēna stad. ccc. ex arimio iter Romá faciēti p fiāi niāuiá p ūbriá usq; otriculos & thyberi sūt stadia. L. & trecenta supra mille. hæc qdem est longitudo latitudo uero impar. Strabo.

Aricia urbs é post albanū monté in uia appia distans a Roma stadia cētū & sexagīta. Stra.

Aricina non longe distat ab hernicis. Strabo.

Aricina est silua uelitri. Strabo.

Aries qué dicebant ares ueteres nostri aruiga hic aruignus: hæc sunt quoꝝ i sacrificiis ex

ta in olla:nō in ueru coquūtur quos & Actius scribit & in pontificiis libris uidemus in hostiis eam aruigem quæ cornua habebat quoniam his cui ouimari testiculi dēpti: & ideo ut natura uersa ueruex declinatū. Tor.

Aristopharum uas quo prandium defertur: latine discus.

Aridum dicitur siccum. Vir.æne.libro primo atq; arida circum Nutrimenta dedit. No.

Aridum horrificum acutum. Virg. geor. libro primo: & aridus altis mōtibus audiri fragor. Luc.

Arideum unde auris est sonus. No.

Aridū purum: lucidum. Plau. in rudente. argento arido. No.

Ariolator: qui etiam coniector appellatur: dictus uidetur a uoce græca quæ ē hare. i. tolle quia sequit merces ex quibus quid cadēs lucelli possit tollere. lucellū diminutiuū est a lucro. Fe.

Arminum a nomine fluminis propinqui est dictum. Fe.

Aristoteles duas partes orationis esse dixit uocabula & uerba: ut homo equus. legit currit utriusq; generis: & uocabuli & uerbi quædā priora & quædam posteriora: priora ut homo scribit: posteriora ut doctus docte: dicit enim homo doctus: & scribit docte: hinc sequitur locus & tēpus: q; nec; homo scribit: potest sine loco & tempore esse: ita q; sit locus homini coniūctus tempus scriptoꝝ cū de his nomen sit primum. prius enim nomē est q̄ uerbum temporale: & reliqua posteriorus. Varro.

Arista prima pars dicta ab eo q; primo arescat Virg. li. vii. Nec teneras curſu læsisset aristas Seruius.

Arista q; arescat prima a granū gerēdo. Idē. n. ut gerat spica feritur frumentum nō ut glumam aut aristam: sicut uitis feritur: nō ut pāpinum ferat: sed ut uuam. Varro.

Aritenna siue artenna uas ab hauriendo appellabant. Fe.

Aritudinem pro ariditate. Varro in Prometheo libro primo. Humanarum quandā gentem stirpis inquit frigus calore atq; humore aritudinem misset.

Arillatur coctio qui etiam concoctio appellabatur: dictum a uoce græca quæ est αἴρω. i. tolle: quia merces sequit: ex quibus quid cadens lucelli potest tollere. Lucellum dimminutiuum a lucro est. Festus.

Arma dicunt cunctarū artiū instrumēta. Virgeor. Dicendum & quæ sunt duris agrestibus arma. Item cerealiaq; arma. Ser.

Arma proprie dicuntur ab armis: idest ab humeris dependentia ut scutum: gladius: pugio sica & quibus procul præliantur. Festus Pōpeius.

Armamētum ab eadem origine. Var.

Armare ex cogitatione notū intellectus: a Marone usurpata: ferrumq; armare ueneno. Macrobius.

Armarium sacrariū amantes amentes amabāt ueteres de proximo dicere. Criminis Cato putauit: siue de armario siue de sacrario fuisset ablatum: & quidem si in uerbis sunt pari modo ea dicuntur in nominibus. Ter. in andria. Nam incæptio est amētium haud amātium. Do.

Armarium nos ducimus a nomie quod est arma qua uoce etiam significantur ferramenta: ut apud Virgilium. Dicēdum & quæ sunt duris agrestibus arma: Quis sine nec potuere seri nec surgere messes: & propterea nō debemus aspirare.

Armorum nomina. Ancyle breue scutum sicut cetra pelta in modum lunæ: leuis armaturæ. Catapulta iaculum celere: glandis plūbum rotatū. Tragula hasta maior. Sparus tela & lanceas dicimus. Pugio breuis gladius. Sica gladius strictus. Verutum telum breue & angustum. Sessa telum gallicum. Falarica telum maximum quod tormento torquet. Venabulū uenaticum est. Conti astæ longiores. Malleoli hastæ ferentes igné. Ansatæ ia culamenta cum ansis. Corritum leue missile: Copide gladii in modum falcium recurui Curui unci ferrei ad nauigia impedieda hæ pogones dicti.

Armentum id genus pecoris appellaē quod ē idoneum ad opus armoꝝ. Inuenias tamen fœminino armentas apud Ennium. Fe. Pō.

Armenta dicta sūt equorum eo quod apta sūt armis & equorum & bouum sunt: nam eqs in bellum curritur. Interdum uero greges capellarum & ouium. Vir. geor. li. iii. Hæc satis armētis superat pars altera curæ. Lanigeros agitare greges. S.

Armenta dicta sunt eo quod apta sunt armis: nam equis ī bellum curritur: clipei uero bouum coriis armantur. S.

Armēta pecus ab eo q; pascebāt a quo pecora uniuersa q; in pecore pecunia cū pastoribus consistebat & stando fūdamētū pes a quo dī in ædificiis area pes magnus: & q fūdamētū sistituit pedē posuit: a pede pecudes appellatæ: ut ab eodē pedica & pedisequū & peculatore. Oues aliudue: qd id. n. peculiū primū hinc peculatū publicū primo: & cū pecore diceretur mulcta & id esse coactū ī publicū si erat aduersū ex qua fructus maior. Hinc ē q; græcis usus bus bos qd taurus. Ite ois pro ouis. Ita. n. ātiq; dicebāt: ut nūc nō; pbari pos-

sunt in latino quoq; ut in græcia a suis uoci bus hæc eadem ficta arméta: quibus boues. ideo maxime parabantur ut inde eligerent ad arandum. Inde armenta dicta: postea ter tia littera extracta. Var.

Armenticios ita oportet pastores ætate præ stare ut ne propter senectutem minus sufti nere possint labores: neq; n. senes neq; pue ri callium difficultatem ac montium arduitatem atq; asperitatē facile ferunt: quod pati endum illis qui greges sequūtur: præsertim armenticios ac caprinos quibus rupes & sil uas ad pabulandum cordi. V.

Arma proprie dicta sunt quæ armos tegunt absq; hac aute enfis: reliquaq; id genus arma uocantur. S.

Arma pro consiliis. Vir. li. iii. & quærere con scius arma. S.

Armillas ex auro quas uiri militares ab impe ratoribus donati gerunt: dictas eé existimāt q; antiqui humeros cum brachiis armos uo cabant: unde arma ab his dependentia sunt uocata. Festus.

Armillæ ornamenta brachiorum sunt in cir culorum modum: quæ græce dicuntur op ɸoi. Titus Liuius ab urbe cōdita additur fa bula: quod uulgo Sabini aureas armillas magni ponderis brachio læuo gemmatosq; magis specie annulos habuerūt: pepigisse ea quæ in finistris manibus haberent. Ser.

Armillum uas uinarium i sacris: dictum q; ar mo: ideſt humero deportetur. Festus. Pom.

Armillum. Lucil. li. xxviii. hinc ad me hinc li cet anus ad armillum rursum. Nonius. mar.

Armillum urceoli genus uinarii. Var. de uita patrum. l. etiam pecula quæ uocant capulas ac lapides: quod est poculi genus uinarium. Nonius.

Armilustrum ab ambitu lustri locus. Idem cir cus maximus dictus q; circū spectaculis ædi ficatis ibi ludi fiunt: & q; ibi circum metas feruntur pompa & equi currunt. Itaq; dictū in cornicula multis aduentu quem circu eunt ludentes. V.

Armilustrum ab eo quod armilustro armati sacra faciunt ubi locus potius dictus ab his prius ab ambiendo: ideſt q; circuibat ludentes annalibus armati. Var.

Armilustrum festum erat apud Romanos in quo res diuinas armati faciebant: ac dum sa crificarent bis canebant. Fe.

Armonia est solis amica: quasi sperarum om nium de quibus nascitur moderatori: nec ta men nostris potest sensibus deprehēdi. Ma cro. de satur.

Armata dicebatur uirgo sacrificās cui lacinia togæ in humerum erat reiecta: legibus etiā laurentum sancitum est ne pomum ex alie no ligatur in armum: ideſt q; humeri onus sit. Festus.

Armiger est qui i prælio gerit tela domini sui ut scutum & lanceam. Laur.

Arma pro uirtute. Hora. car. & pro dignitate toga consenuit socerum in armis sub rege Medo marsus & Apulus. Acron.

Armenia inter taurum & caucasum a cappa docia usq; ad caspium mare: ab Armenio la sonis comite & est maior & minor.

Arma sunt omnia tela: hoc est fustes uel lapi des non solum gladii hastæ & framææ: ideſt rhōphææ. V.

Armorum appellatio non utiq; scuta & gladi os significat: sed & fustes & lapides. Ca. de uer. signifi.

Armento legato etiam boues contineri con uenit: non etiam greges ouium & caprarum Mode. de leg. T.

Armoniacus numidiæ fluui. est.

Armoricæ ciuitates attingunt ad oceanum & spectant: ad septentrionem uersus angliā. S.

Arne urbs boetiog. Tor.

Arnus fluuius ex aretio multus dilabitur flu itq; iuxta Pisas: nō tamen integer: sed tripha riam diuisus. Strabo.

Arne caput: agni caput. Festus.

Aroterbas uocabant aliqui artabros. Stra.

Arpastum gēus ludi erat (ut ait Suidas) sunt q putent esse genus uehiculi cuius cursum iu uenes ad exercitationem lacertis reprimebā tur: meminit huius gymnasii. Pli. & Seneca i declamationibus: de arpasto Martialis in di stichis. Hæc rupit Antæi uelox in puluere draucus Grādia q uano colla labore facit.

Arpastū genus erat pilæ quo ludunt ad uicos.

Arridere est ridentem risu persequi.

Arpos quæ argilippa dicit: quo uendulus mis sus: nam arpinum cāpaniæ: unde & Ci. arpi nas seu potius putat esse iuxta fogiam: quæ nunc dicitur luceria saracinorum siue ciui tas sanctæ Mariæ.

Arquus pro cu ſyllaba ponebant qu & e con trario: ut propinquus & propincus: longin cus: arcus: quoquus: oquulus: quur: cur cum quum. Prisca.

Arquuatus morbus dictus: q regius dicitur: q arcus fit concolor de uirore: uel q ita strin gat corpora ut in arcum ducat: quod nos es se arquatos. Varro in eumenidibus. Nam ut arquuatus & utrinq; nō sunt: & quæ sunt lu tea uidentur sic insani sani: & furiosi esse ui dentur insani. No.

Arqtes arcu ſpliantes: q nūc dicūt sagittarii. F.

Arquitenens qn potius arcutenens dicit Ma ro hoc epitheto usus est. Neuius de bello pu

nico li.ii.deinde pollens fagittis inclytus ar quitenés sanctisq; delphis pgnatus phythi us apollo.Idem alibi.Cum arquitenens fagit tis pollens dea.Sed & hostilius li.belli histo. ii.dea Minerua simul autem iniuictus Apol lo arquitenens latonæ.Ma.de fa.

Arabonem dixit Cato fexcentum obsides tan tũ arabo penes samnites:id maluit q̃ pignus dicere:quonjam nis huius uocabuli i ea fen tentia grauior acriorq; est: sed nunc arabo in sordidis uerbis haberi cæptus ac multo rectius uidetur arra quoq; ueteres sæpe di xerunt.A.gel.

Arthosus elidis promontorium in boreã spe ctans ab Dyma ciuitate achaica stadia.lx.di stans Elei littoris initium.

Arabo merces corollatiuum dos si nuptiarũ causa data:hæc græce Δούνον.Ita enim Si culi hoc ab eodem donũ nam græ. Δῶρον & ut alii doma: & ut actici dolin. Sic dicta é arabo:reliquum reddatur hoc uerbum. Ité a græco arabon:reliquum ab eo quod est re liquum debitum. Var.

Arsis eleuatio,thesis positio.Tor.

Arsinoe quære in dictione leucippa.

Arsaces persarum rex: a quo omnes arsacidæ: ut albani filuii:& latini murani.Tor.

Arsinoe Ptolemæi filia lagi regis ægypti post Alexandrum:Lisimachi uxor:cuius nomine Ptolemæas philadelphus:cuius frater urbẽ in cyrenen condidit qua Ptolemæus fluui us præterfluit.Tor.

Ars est quæ constat ex præceptionibus cõsen tientibus:& exercitatis ad finem utilem ui tæ.Quin.

Arsia fluuius illyrici est.

Arseuerse auerte ignem significat. Thusco rũ enim lingua arseuerse: uerte ignem constat appellari:unde Arranius iquit:ni scripsit ali quis in ostio arseuerse.Festus.

Arsineum ornamentum capitis mulieris.Fe stus.

Arthabanus hystaspis filius frater Darii: qui nepoti suo Xerxi dissuasit bellum cõtra græ cos:qui tandem Xerxem obtruncauit.Alter tygranus armeniæ regis filius:quem.M.An tonius dolo cœpit. Tor.

Artacia fons læstrigonum.Ody.x.

Artaphernes unus ex ducibus Darii: primus sardium præfectus:apud marathonam pro fligatus cum date.Tor.

Artaxerxes filius Xerxis filii; Darii fili Hista spis.

Arteatæ gentes persicæ:ut parsagage,maram phii & maspii.Tor.

Artembares uir clarus apud Medos,Herodo. Tortelius.

Artemisia lygdami alycarnasei filia: coniunx Mausolei: de qua plura: cui nobilissimum structuit sepulchrum apud alicarnassum post mariti mortem Cariam & coũ tenuit rho dum cœpit:Xerxis partes secuta est:cuius cõ silium si ille secutus esset:sane græcos supe rasset secundum Hero.Tor.

Artemisius mons arcadiæ:ab artemisia herba dictus quam chiron inuenit.Tor.

Artemis diana.Tor.

Artaxata tantum pluraliter dicitur declinata ut cithera & solema in campis maioris ar meniæ urbs iuxta araxem ab artaxa Tigra nis patre & regia tigrania.Tor.

Artabri populi in oceano lusitaniæ sunt: & ianasum Cælticæ gẽtis: deinde astures in ar tabros sinus ore angusto admissũ mare non angusto ambitu excipiens ad robicum urbẽ & quattuor amnium ostia incingit: duo etiã am inter accolentis ignobilia sunt: per alia ducamaris exit in libya. in asturum littore naoetá é oppidum: & tresaræ: quas sestinas uocant in peninsula sedent: & sunt Augusti nomine sacræ illustrantq; terras arte ignobi les & ab eo flumine.quod saliam uocant in cipiũt oræ paularim recedere.& latæ adhuc hispaniæ magis magisq; spacia contrahere: usq; adeo semet & terras angustantibus: ut earum rerum spacia inter duo maria dimi dio minus sit qua galliam tangũt q̃ ad occi deptem littus exporrigunt.Pom.

Artocreas epulum ex pane & carne.Tor.

Artocopus pistor & pro dispensatore: quasi q̃ in pane laborat.Tor.

Artopatsia tostum panẽ significat: optatsia eni tostatio est.T.

Artochynes unus ex Xerxis ducibus: qui Da rii filiam in uxorem habuit.Herodo.

Artaxata quære in cythera.Ser.

Artes antiqui dicebant etiam prudentiam:iu sticiam: fortitudinem: temperantiam. Au. Gellius.

Artabia tribus modiis: & tertia pte modii fit decem siquidem modiis artabæ tres explen tur:uel artabam faciũt tres modii:& de mo dio pars tertia est ægyptiorum mensura.Ser uius.

Artabra mons: quem & Iornam appellant in finibus Europæ.Artabri lusitaniæ postremi ad septẽtrionem & occasum circa nerium promontorium occidentalis & aquilonalis lateris finis est circumhabitant galli inter ar tabros & tagum gentes circiter triginta ha bitant.Seruius.

Artemisius mons est archadiæ.

Artemius in argolico sinu mons est.

Artes omnes:require in agricolæ.Var.

Artemisia lygdami alycarnasei filia: coniunx Mausolei: de qua plura: cui nobilissimum structuit sepulchrum apud alicarnassum post mariti mortem Cariam & coũ tenuit rho dum cœpit:Xerxis partes secuta est:cuius cõ silium si ille secutus esset:sane græcos supe rasset secundum Hero.Tor.

Artemisius mons arcadiæ:ab artemisia herba dictus quam chiron inuenit.Tor.

Artemis diana.Tor.

Artaxata tantum pluraliter dicitur declinata ut cithera & solema in campis maioris ar meniæ urbs iuxta araxem ab artaxa Tigra nis patre & regia tigrania.Tor.

Artabri populi in oceano lusitaniæ sunt: & ianasum Cælticæ gẽtis: deinde astures in ar tabros sinus ore angusto admissũ mare non angusto ambitu excipiens ad robicum urbẽ & quattuor amnium ostia incingit: duo etiã am inter accolentis ignobilia sunt: per alia ducamaris exit in libya. in asturum littore naoetá é oppidum: & tresaræ: quas sestinas uocant in peninsula sedent: & sunt Augusti nomine sacræ illustrantq; terras arte ignobi les & ab eo flumine.quod saliam uocant in cipiũt oræ paularim recedere.& latæ adhuc hispaniæ magis magisq; spacia contrahere: usq; adeo semet & terras angustantibus: ut earum rerum spacia inter duo maria dimi dio minus sit qua galliam tangũt q̃ ad occi deptem littus exporrigunt.Pom.

Artocreas epulum ex pane & carne.Tor.

Artocopus pistor & pro dispensatore: quasi q̃ in pane laborat.Tor.

Artopatsia tostum panẽ significat: optatsia eni tostatio est.T.

Artochynes unus ex Xerxis ducibus: qui Da rii filiam in uxorem habuit.Herodo.

Artaxata quære in cythera.Ser.

Artes antiqui dicebant etiam prudentiam:iu sticiam: fortitudinem: temperantiam. Au. Gellius.

Artabia tribus modiis: & tertia pte modii fit decem siquidem modiis artabæ tres explen tur:uel artabam faciũt tres modii:& de mo dio pars tertia est ægyptiorum mensura.Ser uius.

Artabra mons: quem & Iornam appellant in finibus Europæ.Artabri lusitaniæ postremi ad septẽtrionem & occasum circa nerium promontorium occidentalis & aquilonalis lateris finis est circumhabitant galli inter ar tabros & tagum gentes circiter triginta ha bitant.Seruius.

Artemisius mons est archadiæ.

Artemius in argolico sinu mons est.

Artes omnes:require in agricolæ.Var.

Artifex artificibus maxima causa ab arte medicina: ut sit medicus dictus. Var.

Artifices dicti q̄ scientiam suam per artus exercent: siue q̄ aperte opera iter exercent: ex qua causa etiam artes appellatæ. Fe.

Articulus momentum & tempestiua rerum faciendarum hora. Terentius in adelph. O scelera illinc uide ut in ipso articulo oppressit. Seruius.

Arcturus stella est in signo bootæ post septentrionem: cuius ortus & occasus tempestates grauissimas facit. S.

Arcturus stella post caudam maioris ursæ posita in bootæ: unde arcturus dicta est quasi arctura ursæ cauda. Ser.

Arthron quem nos articularem morbum uocamus græci uero arthreticam uocant. Arthron enim articulum dicunt.

Artocopi artocopus ab artos dicitur quod significat panē & copos laboré: nā cū Plinius ostrearios fartologaos speusuos furnaceos parthicos multosq̄ præterea noīasser addit multa eē præterea eorum noia hæc sententia mihi probatur.

Artophylax filius fuit Caliſtus ut alii ſentiūt hic fuit Icarus qui fumpta uua a baccho repletus utres impoſuit in plauſtrum & inde ut putat Higinius dictus eſt bootes: ideſt ductor plauſtri ſiue ille ſiue is fuerit uetuſtas tradidit relatum fuiſſe in cælum iuxta urſā.

Arteriæ duæ ſunt ut medici aiunt in extremitate oris meatus quarum una ad pulmōem trahitur: qui etiā trahea eſt arteria. Hoc Macrobius. A. autē gellius lib. xxvii. per alteram autem ſiſtulam quæ græce nominatur τραχεῖα ſpiritum a ſummo ore i pulmōē atq; inde rurſum in os & in nares commeare.

Arteria eſt conceptaculum ſpiritus naturalis miſti confuſiq; ſanguine in quo plus ſpiritus eſt q̄ ſanguinis.

Artus ex græco appellantur quos illi ἄρθρα dicunt ſiue artus dicti q̄ membra a mēbris arteritur. Fe.

Artemon flu. minoris aſiæ.

Artitus bonis inſtructus artibus. Fe.

Aruiſium prmōtorium Chii: unde optima uina. Inde aruiſius a um. Tor.

Aruari ſunt populi in hiſpania in celtiberis. S.

Aruerni populi in gallia aquitania inter Ligerim & ſequanam poſiti allobrogibus & lugdunis uicini: trans rhodanum ad ſeptentrionem habitantes. Stra.

Aruſpicina ſumpſit artem: quære in dictione tages.

Aruſpex quia pars eius poſterior a ſpectando dicta eſt. s litteram tertiæ dabit. Quinti.

Arupeni in gallia oppidum ē hiapedum. Stra.

Aruales Romulus Accalaurentiæ ſeſe filium dedit ſecū & cæteros eius filios fratres aruales appellauit: ex eo tempore collegium māſit fratrum arualiū numero duodecim. Cuius facerdotii inſigne eſt ſpicea corona: & albæ inſulæ. A. gel

Arula fluuius eſt rhenio propinquus.

Aruina durum pingue quod eſt inter cutem & carnē. Vir. li. vii. Pars leues clypeos & ſpicula lucida tergent Aruina pingui. S.

Aruina dicta a corporis pinguedine.

Arium ab arando q̄ aratri uomer ſuſtulit ſulcos. Var.

Aruum dicimus agrum q̄ aratum: nec dum ſatum. Var.

Arundines ex lacubus in reatino agro abundant. Varro.

Aruum agrum nondum ſatum. Fe.

Aruocitat aduocat ſæpe. Fe.

As numerus eſt libralis per. x. ſcriptam. Pri.

As continet duodenarias partes: quarum nomina hæc ſunt. Vncia. ſexcuns triens quarta pars duodenarii: quadrās tertia pars: quincūx cōtinet quinq; uncias: ſemis ſex. Septunx ſeptem: biſſe octo: dodrans nouem: dextans decem: deunx undecim. As tota ſumma.

Aſarota pauimenta ſunt in q̄bus Zenodorus primus claruit: nam aſſarum ſtatuit pergami miro artificio paruis teſſulis & in uarios colores tinctis ibi erat columba bibens & umbra capitis ſuſcans aquam aliaq; ſubripiens eſcā aſarota dicta: ut ſcribit Plinius quo niam purgaméta cœnæ in pauimento quoque euerti ſolent ab ea particula intentiua: & ſæro uerro Aſerota inquit in pauimenta tanto artificio teſſulis ſuis habent figuras de ſignatas ut picturam ſuperent.

Aſbeſton inextinguibile: unde lapis qui facile accenditur: & extingui non poteſt: ita uocatur.

Aſbite populi citca cyrenem & tilagámas.

Aſcræus mons in boetia eſt: a quo etiam ui cus denominatus: unde poeta inſignis. Heſiodus oriundus.

Aſciſcere eſt remotum aliquid quæſitum uocatum capere: ut Ci. q̄ minime elegantes ſūt aſciuerunt actum ſuis auribus opimū quod dam & quaſi adipale dictionis genus. Conſciſcere fere ad mortem pertinet: ut morte tibi conſciſces. Deſciſcere eſt ab imperio ſeducq; alterius ſubtrahere: ut miles a duce præſertim ad alterius impium. Lau.

Aſcriptitius qui ad aliquam rem aſcriptus eſt. Lauren.

Aſcanius ænæ filius: ab Aſcanio phrygiæ fluuio: qui eſt ilus: dictus eſt a filio troi fratre aſſarici inde Iulius a prima barbæ lanugine:

quia ea ætate mezętium uicit. Iulos enim lanugo dicitur. Inde iulia gens. T.

Aſcalon urbs: unde aſcalonita. T.

Aſcalaphus Martis ex aſtyoche filius: q cũ fratre Ialmeno apud aſpeldonam orchomenũ & mimones ciuitates regnauit: uenit ad troiã cũ. xxx. nauibus. Alter acherõtis ex Orne filia filius. Seruius dixit ſtygis: qui proſerpinam grana punici mali ediſſe ſdicauit. Tor.

Aſia & maior & minor: quæ phrygia & lycia concludit ab aſia nympha oceani & thetios filia ex lapety coniuge: uel ab aſio Cothi filio ſecundum lydos. Tor.

Aſculum græce aſclus u addimus: ut alcumena oppidum apuliæ apud quam Pyrrhus a Fabritio uictus eſt. Tor.

Aſſaltis lacus eſt Syriæ ea in prouincia: quæ iã dudum pentapolis uocata eſt. Tor.

Aſiaces proximus ſtra calipidas aſiacaſq; deſcẽdit hos ab iſtricis terris fluuius ſeparat: ſurgit in neruis: qua exit ſui nominis oppidum attingit. at ille qui ſcythiæ populos a ſequẽtibus dirimit apertis in germania fontibus alioq; definit nomine exoritur.

Aſporos inſula in adria dicedulos abſyrtis Iſſati cana hydria phlecyrides nigra corcyra Iſſariũ dioneda aeſtria aſinæ. Pom.

Aſia ingenti ac perpetua fronte uerſa ad orientem tantum ibi ſe in latitudinem effundit q̃ tum europæ & affrica & quod iter ambas pelagus immiſſum eſt quæ cum iam ſuum finem aliarumq; terrarũ cõfinia deuenit media noſtris æquoribus excipitur reliqua altero cornu pergit ad nilum altero ad tanaim ora eius cum alueo nili. Amnis ripis deſcendit in pelagus & diu ſicut iliud intendit ita ſua littora porrigit.

Aſina nomen uiri ab ingenuitate corporis.

Aſdrubal ſunt qui aſpirãt quod puto ex libra riorum ignorantia natum eſſe.

Aſiæ in noſtrum mare tanaimq; uergẽtis quẽ dixi finis ac ſitus eſt: ac per eundem amnem in mœotida remeantibus ad dextram euro pæ modo ſiniſtro latere in nauigantium appoſita ac riphæis montibus proxima: & huc enim pertinent cadentes aſſiduæ niues adeo inuia efficiunt: ut ultra ne niſum quidem in tendentium admittant. deinde eſt regio ditis admodum ſoli inhabitabilis tamen quia gryphi ſæuum & pertinax ferarũ genus aurum terra penitus egeſtum mire amant mireq; cuſtodiunt: & ſunt infeſti attingentibus.

Aſiaces fluuius eſt ſcytharum iter callipodos aſiacaſq; diſcurrens.

Aſiaticum mare. Et hoc duplex eſt. Id nanq; unum quod a mediterraneo alluitur aſia pelago. reliquum quod ab oceano.

Aſinarius caprarius carent u. quia ſecundæ declinatiõis ſunt. Lau.

Aſine cognomentum corneliis datum: quoniam princeps corneliæ gentis empto fundo ſeu data filia marito: cum ſponſores ab eo ſolenniter paciſcerentur: aſinam cum pecuniæ onere produxit in forum aquæ in proſponſoribus præſens pignus. Ma

Aſychis rex ægypti poſt micerinũ. Tor.

Aſilas nomen ardẽtis in arma puellæ camillæ comitis ab effectu uolucris: qui aſilus dicitur. T.

Aſylum intemeratum: quod neminẽ inde per uim trahi liceret ἀσύλου quod prius atheni enſes: inde Romulus conſtruxit: quandoq; p templo. Tor.

Aſilus græce œſtrus a ſono uocis dictus. Tor.

Aſine oppidũ achaiæa quo aſinæus ſinus de quo Homerus & Luca. T.

Aſyntheton incompoſitum: figura quando dictiones ſine coniunctionibus ſimpliciter p̃ferũtur. Tor.

Aſymphonia inconſonantia.

Aſius Herculis frater ab Aiace Telamonio interfectus.

Aſotus laſciuus: luxurioſus: prodigus.

Aſpernor actiue paſſiue. Cicero ad nepotem. Quod habet ultro appetitur: qui eſt aſpera ſpernatur. Priſcianus.

Aſpectu. Vir. in caſu dandi dixit. Teq; aſpectu ne ſubtrahe noſtro. A. g.

Aſparagus græcum ponitur a Iulio polluce & a Feſto. Lau.

Aſpalio Menelai famulus. Ody. quar. Tor.

Aſpernari eſt auerti nõ ſolum corpore: ſed etiam animo: aſpernari recuſare: aut fere nõ agnoſcere: dictum a ſperno. Terenti. in phor. Quam hic aſpernatur tam illiberaliter. Donatus.

Aſphaltus tutamen ab aſphalizomæ lacus in pentapoli ſyriæ: quia uel uiuum ibi ſubmergitur. unde mortuum mare dicitur qui nihil præter bitumen gignit. Tor.

Aſpitines ex perſis unus qui cum Dario in magum & ſmerdum cõiurauit. Herodotus tertio hiſto.

Aſphodelos herba caule pluſq̃ cubitali folia habet porri: quam noſtri haſtulam regiam uocant. Toa.

Aſſeuerare eſt inter ipſa argumenta probatio neſcę admiſcere uim animi motumq; ut o facinus indignum: ut Quintilianus. Quorundam probatio ſola ſit in aſſeueratione: & perſeuerantia. Lau.

Aſopus fluuius achaiæ Aeginæ paterin ſinum Corinthium cadit: oceani filius: qui ex Meta

& Peladonis filia pelasgum & Ismenū genuit a quo fluuius in boetia:& duodecim filias sy nopes ciuitati nomen dedit. Ex Apolline Sy rū genuit:a quo Syri. Corcyra a Neptuno in Corcyrā delata: ex eo Phæacū genuit: unde Phæaces ex Phæaco Alcinous secūdū Diodorum. Salamis a Neptuno rapta Salaminæ insulæ nomē dedit:ex quo Cenchræus: qui insulæ imperauit & maximum in ea occidit serpentem. Aegina a Ioue rapta ipsi insulæ nomē dedit:& Aeacum genuit patrem Pelei: & Telamonis & Phoci:qui disco a Peleo interfectus est casu:q expulsus ī phythiā fugiens ab Actoro rege & purificatus ē & ascitus in regnū ēcū liberis careret: Telamō glaucā Cēchræi salaminorum regis filiā uxorē accæpit: & in insulæ impauit. Inde mortua glauca Eurybiā alcathiathen despondit matrē Aiacis. T.

Assectari ē q̄si comitatū præstare: & semp orbē reducere & deducere:cū alicui officii p stanus comitatū ut iter hoies nō multū dignitate distātes:& q̄si ad certū locū. Comitari uero minoq; potius erga maiores. Lau.

Assentari est insidiose & conciliandæ alicuius utilitatis gratia effusus:& plærūq; falso quēpiam laudare. i. adulari. Adulari uero inserui re & captare ut fauoré emereamur quoquo modo uel uoce uel gestu a græco deriuatū: Ἀουλοσ:id est seruus:& sane adulari seruire est. Blandire uero ad tactum pertinet: & per abusionem ad alios sensus & ad animum: ut Quinti. Blandiar iudices pauliſper calamita tibus meis.

Adulatio cæterorum quoq; animalium est ut lætitia & oculis:cæteroq; gestu deprehendi tur. Lauren.

Assurgunt sani ut stent uel obuiam eāt. ægro ti uero ut sedeant aut innitant. cubito: utro que modo in alterius honorem aut officii: aut beniuolentiæ causa. Iungitur cum dati uo: ut assurgere magistratui.

Assyria quæ nunc Syria dicitur. Acron.

Assector actiue & passiue. Ennius. Assectari se omnes cupiunt: passiue. Pri.

Assentior. M. Varro libro octauo ad Cice. de lingua latina. Sentior inquit nemo dicit:& id per se nihil est: assentior tamē fere omnes dicūt. Sisen. unus assentio in senatu dicebat & tum postea multi secuti sunt: non tamen uincere consuetudinem potuerunt. A. gel.

Assis ab antiquis dicebatur: nunc dicitur as. nam assis genitiuus est. Ser.

Assaracus Aeneæ proauus.

Assyria regio asiæ: unde assyrii q postea syri.

Asserere manum sunt iuris uerba: a quibus eti am assertores dicunt' uindices alienæ libertatis: ex causa ipsa liberalis dicitur quæ actionem cōtinet in se libertatis. Te. inadel. Nā illam ego assero liberali causa manu.

Ast positum inuenimus pro at. pro atq. pro ergo. pro sed. pro tam. pro tum. pro cum. S.

Asterion mons est in sinu argolico.

Asta ciuitas æstuaria est inter sacrum promōtorium & Herculeas columnas. Stra.

Asterani turdetanorum agro adiacēt. Ser.

Astina ciuitas super Bœti fluuio turdetanos adiacet.

Astures boriale hispaniæ latus terminant celtiberis uicinisq; separātur a cātabris oceani re fusione. Sunt etiam ab occasu astures: quidā sunt etiam uicini his qui tracīum trāsduriā seruant adaretos. la seruia dicitur. Stra.

Astages flu. qui in pontum defluit. Tor.

Aster. stella uel iubar. Inde asterīcus. Tor.

Asterion fluuius achaiæ in nemea silua: & urbs secundum Homerum.

Asteris insula parua inter samum & ithacam. ody. p.

Asteria titani coei filia:& latonæ soror quam Iuppiter in coea insula uitiauit. T.

Astyages Cyaxaris medorū regis filius:& mandanæ pater. ab asty urbs & ago. Tor.

Astialus troiānus a Neoptolemo interfectus. T.

Astyanax Hectoris & andromachæ filius quē Scamandrium uocarunt. Cæteri Astyanactē q; pater urbem tutaretur. Tor.

Astycratia filia Aeoli ex lepatra: id est urbana potestas. Tor.

Astymões Hippotis cōiūx: mater Capanei. T.

Astynous troianus a Diomede interēptus. T.

Astyochia Actoris Eridæ filius: a matre compressa Ascalaphum & Ialmenum peperit: ex Hercule Tlepolemum. Tor.

Astypale urbs in astypalea insula ī ægæo astypa le urbe dicta liberata a romanis secūdū. Pli.

Astræa Astræi filii Titani ex aurora filia: quæ ob æquitatē iustitiam appellatam dixit Aratus: inde ob scelera migrasse: & fortitam locum prope bœtem. Hesiodus Iouis & Themidos filiam dixit: talii Erigonem. Tor.

Astræus unus e Titanibus: qui cū aurora con cūbens uentos genuit secundū. Hesio.

Astron sidus quod constat ex pluribus stellis stella una.

Astronomia astrorum regula. Tor.

Astrologia astrorum sermo uel ratio. Tor.

Astu pro astutia apud poetas. ab ἄστυ urbe in qua uersati cauti fiunt. Tor.

Astures sunt ubi dicitur iasturia.

Astu pro astute aduerbiū. Ter. ī eu. q. si astuē tractauit. dū uestrā fidē q̄tā & q̄ uerā laudē capiet parmeno. Alias nomen ēst in astū ue nit. Athenienses astū suā urbē uocabant. un de incolæ eius asti dicti. Dona.

At principium increpationi aptum. Te. in an. At tibi dii dignum factis exitum diut. Vir. At tibi pro scelere exclamat. Hora. At o deorum quisquis in cœlo regis terras. Et at discretiuum est superiorum dictorum. Teren. in an. at mihi unus scrupulus restat. Do

At differentiam rerum significat: ut cum dicimus: Scipio est bellator: at. M. Cato. orator. Festus.

Atat interiectio est paulatim percepti atq; intelrecti mali. Terenti. in eunu. Atat data herede uerba mihi sunt. Do.

At. Teren. inquit. Mi uir non mihi narras respondet uir at: sed mulier dicit: quid at uox erat blandientis mariti: alii dicunt q; ambigue cœpit loqui at. Ideo uxor dicit quid at.

At pro saltem. Vir. vi. Si te nulla mouet tantæ pietatis imago: At ramum hunc. Pri.

At interiectio rimoris. Terẽ. in eu. at armi homo formidolosus es. Pri.

Atat interiectio est aliquid de improuiso deprehendentis. Ser. in ar.

Atax fluuius iuxta narbonẽ ex alpibus defluit ex cẽmeno monte oriturq; ui Iliaræ coniunctus: in sinum adriaticum effertur. Stra.

Atalantis fuscinia uel carduelus.

Atarnes Darii perfarum regis frater: a quo locus in mysia contra Lesbum. Tor.

Ater mons est aphricæ e regione sub atra: hic quidem longo spacio ab oriente in occiduũ protenditur: & a nostris ater uocatur: eo q; adusto similis sit: nec distat multum a matelge oppido garamantum.

Ateruus fluuius italiæ: iuxta quem adria colonia est: hic per marsos decurrit in adriaticũ.

Aterũa hispaniæ ciuitas: turdetanorum agro adiacet. Stra.

Atesinus est fluuius effluens e lacu qui in apẽnino est supra carnos incumbente & labitur in istrum. Stra.

Ateneum promontorium est in Italia: non lõge a capreis extat in extremum mineruæ sacellum: quod Vlysses ædificauit hinc ad capreas cursus est ũdis breuissimus: circumflectenti promontorium exiguæ quædam occurrũt insulæ saxosæ quidem ac defertæ: quas syrenas appellant hactenus terminantur finus: quem cratheram appellant: duobus diuisis promontoriis aspectantibus miseno ui delicet & atheneo. Stra.

Ateila oppidum campaniæ: unde atellani ludi habuit amphitheatrum egregium. T.

Athax fluuius e Pyreneo monte in Narbonã & inde in rubrefũ lacũ & mare tyrrhenũ. T.

Athẽnæ trinæ: ab unis dicti athenienses: ab ateris athenasii: a tertiis atheneopolitæ: sic ex diuersis uerbis multa facta in declinãdo siue

nsuntur eadem. V.

Atticissat: desit attice loquitur. Plau. Non atticissat: sed sicilissat. i. sicule loquitur. Fe.

Athos Macedoniæ mons uel Thraciæ mari ægeo imminens: tam præruptæ altitudinis ut uentos & nubes exuperet.

Atlanticum pelagus intra boeticam & mauritaniam est.

Athamas æoli filius Cadmi: genere rex thebarum pater phryxi & helles: quæ & athamãtis de quo plura in fabulis. T.

Athanasius episcopus Alexandrinus uir sanctissimus. Tor.

Atax ex pyreneo mõte digressus qua ui fontis aquis uenit exiguus uadusq; fit etiam ingentis alioquin aluei ũm tenens: nisi ubi narbonem attingit nusq; nauigabilis: sed cũ hibernis intumuit imbribus usq; eo solitus insurgere: ut se ipse nõ capiat: lacus accipit eum rubrefus nomine spaciosus admodum: sed qua mare admittit: tenuis aditu. Pom.

Atys puer phrygius casto amore a Cybele dilectus: deinde cognita nympha sagarathide furiis agitatus per didymum montem se lapideo cultro castrauit: hoc Ouid. Catu. uero dicit q; cũ aufugisset i phrygiã: & i gallo flumine bibisset: filice se castrauit. Nã dicit Plinius potantes de eo flumine redduntur insani: & ita Ouid. fab. unde sacerdotes Cybelis castrantur. Alius Crœsi lydoꝝ regis filius q; custoditi non potuit: quin interficeretur fero. Alius frater est qui cum elinguis esset in patris periculo locutus est. Hero.

Atina urbs iuxta pontinas paludes quæ ei maxime nocebant. ab q Tñ græ. ærumna.

Athleta pugil & luctator. Tor.

Athocari populi scythici i asia in apricis collibus secũdũ Pli. qua hyperborei demerguntur.

Athos mons est thraciæ post strymona & olithon: est adeo elatus: ut credatur altitudo etiã q; unde imbres cadunt: surgere capit opinio fidem: quia de aris quas in uertice sustinet: non abluitur cinis: sed quo relinquitur aggere manet. Cæterum nõ promontorio: ut alii uerum totus est totaq; lege dorsi procedit i pelagus qua continenti adhæret: a Xerxe in graios tendente pfossus trãsnauigaturq;: & actus freto nauigabili puius: ima eius tenent paruæ pelasgorum coloniæ: in fumo fuit oppidum acroaton: in quo ut ferunt dimidio longior q; in aliis terris ætas habitantiũ erat pallene soli tam patentis: ut quinq; urbium sedes sit atq; ager tota in altum abit angusta satis unde incipit. Ibi est potidea. Pom.

Athos mons inter macedoniam & Thraciã. & aliquando hæmonie dictus. Seruius athon in nominatiuo dixit altissimus.

Athenæ primo ab Alabando conditæ secundum Ciceronem:fecúdum Platonem ab Amasi rege ægypti. Alii a Cecrope & a subita oliuæ apparitione Athenas dictas a Minerua. Alii ab hac instauratam dicunt. T.

Athenodorus marmorarius sculptor eximius Plinius. Tor.

Athenion pictor maronites. Pli. Tor.

Atheos qui deos negat:cognomé diagoræ. T.

Athesis fluuius ex tridentinis alpibus. Tridentum alluit:Veronam diuidit. T.

Athesis gallicæ fluuius: qui hodie quoq; nomé seruat:græci huic nomini aspirant uetustissimos latinos puto nō aspirasse:quippe qui solas uocales aspirabant.

Atisis qui abscidit genitalia.

Atlanta filia Iasii filii Abantis regis argiuoq; quam Meleager amauit:ex quo Parthenope um peperit. Alia Cenei regis scyri cursu nobilis:de quo fabu. T.

Atlas mons in arenis æthiopiæ est latis de se consurgens:uerum incisis undiq; rupibus pceps inuius & quo magis surgit exilior qui quo altius q̄ conspici potest usq; in nubila erigitur cælum & sydera non tãgere modo uertice:sed sustinere quoq; dictus est. Pō.

Atlanticum æquor & ora bæticæ frontis exci pit:quæ nisi q; semel iterumq; paululum in semet abducitur usq; ad fluuium anam pene recta est. Turduli & bastuli habitant in proximo sinu portus est: quem gaditanum & lucus quem oleastrum appellant. Tum ca stellum ebora in littore: & procul a littore asta colonia extra iunonis aram templumq; est in ipso mari monumentum geryonis scopulo magis q̄ insulæ impositum. Pom.

Atlas mons mauritaniæ a rege Libyæ filio: a quo primum astrologia reperta secundum Plinium. & duo sunt montes hoc nomine alter propior gadibus: alter in interiori libya rotundus cuius summitas propter nubes uideri non potest:quem hominem fuisse poetæ dicunt. Item fluuius est ex aeno monte i Istrum defluens: a rege arcadiæ patre Maiæ ex qua Mercurius. alter rex Italiæ pater Electræ uxoris Corti. Tertius Maurus qui maximus dictus est. Serui. atlantiades pro atlanti des & atlantes populi & atlanticum mare. T.

Atomus indiuisibilis. Tor.

Atossa filia Cyri quam & aristonen sororem Darius rex uxores accæpit:ex Atossa Xerxé genuit. Tor.

Atimerus libertus cæsaris. homoneæ maritus de quo nobile epigramma. Tor.

Atq; particula si diligentius intelligitur:multam significantiam habet:at illud est. Ennius enim:atq; ascendit muros romana iuuentus:quod est festine & intrepide ascendit. Significat etiam celeriter & statim:ut Virgili. geor. ii. si brachia forte remisit. Atq; illum in præceps prono rapit alueus amni. Habet etiam huiusmodi intellectum:ut si dicas aliter ego feci atq; locutus sum:uel atq; tu. hoc est aliter ego ac uel q̄ tu. No.

Atq; coniunctio connexiua & aduerbium ut aliter ego feci atq; tu. pro q̄ tu:auget intenditq; rem si fiat gemina. Ennius. Atq; ascendit muros romana iuuẽtus & accipitur pro statim. Virgi. Atq; illum in præceps prono rapit alueus amni.

Atq; pro q̄. Terenti. in phor. ut simili utamur fortuna atq; usi sumus pro q̄. Prisci.

Attrax fluuius ætoliæ a quo atraces populi. T.

Atreus filius Pelopis & Hippodamiæ: nepos Tantali. Cuius cum uxore Europe Thyestes frater cõcubuit. inuenit primum eclipsim solis. uide. Ser. in primo. Tor.

Atrys thraciæ fluuius in istrum diffluens. T.

Atropos una ex parcis quæ filum frãgit q; nõ conuertatur precibus. Tres sunt quas Martianus dicit librarias louis: quæ eius sententias studio ueritatis excipiunt. Vnde pro fato ponuntur a poetis:& secundum Hesiodum bonum & malum nascentibus conferunt:a parte dictæ secundum Gellium. Tor.

Atrebates inter belgas populi finitimi ambianis rornacensibus & morinis partem piccardiæ continent. Ciuitas nomen retinens:in p uincia remensi ad francos:regem spectant.

Atrebati populi germaniæ iuxta neruios i oc casum labentes. Atrebatum uero oppidum hodie uulgo dicitur Atras.

Atri dies dicuntur quos nũc infandos uel posteros uocant. Affranius fratris septembris heri kalendæ hodie ater dies. No.

Atra atri coloris.

Atrium proprie genus ædificii ante ædes continens mediam aream: in quam collecta ex omni tecto pluuia descendit: dictum autem atriũ uel quia id genus ædificii atria primũ in hetruria sit ifstitutum q; a terra oriat' qua si æternum. Fe.

Atrium prior domus pars ubi culinæ erant. Vnde & atrium dictum: q; atrum ex fumo erat:& ibi etiam pecuniam habebant antiquitus qui honoratiores erant: liminũ custodes adhibebant. Qui Dardanio Anchisæ Armiger ante fuit: fidusq; ad limina custos:dicit Virg. Ser.

Atrium appellatum ab Atriatibus thuscis. illinc enim exemplum sumptum. V.

Atriplexum herba quam nunc atriplex dicimus. Festus.

Atros dies:require Macro. de satur.

Atrocē iniuriā quasi cōtumeliosiorē & maiorē accipimus Vlpianus li.xl.atrocē autem iuriā aut p se aut tepore ipso fieri labeo ait

Atrox crudum.Neuius belli punici libro tertio.Simul atrocia ,piecerūt extra ministratores.Nonius.

Atroces appellantur ex græco:quia illi atrocinia appellabāt quæ cruda sunt,siue atrox dicit ab eo q̄ nihil timeat τρεῖν enim græce dicunt timere.Fe.

Atra bilis.i.ab atro.i.ab animi uitio:dictum ē enim atrum:id est a cādore remotum.Fe.

Atrocem constantē.Hora.Præter atrocē animū Catonis.Acron.

Attagē masculinum declinauit Hora.iiii. car. Est autem auis quæ dicitur frācolinus.Acr.

Atagena auis ionica q̄ cū soleat canere capta obmutescit masculino genere ,ptulit Hora. Non auis afra non attagē Ionicus iter raras aues habebaf: Martialis inter sapores ferē. Alitū primus ionicarum gustus atagenæ.

Attaminiū est poculi fictilis genus:quo in sacrificiis utebāt sacerdotes Rōani.Fe. Pom.

Ataui quia ata é aui:id est pater:ut pueri usurpare solent.Fe.

Atte appellant qui propter uitium crurū aut pedum plantis insistunt:& attingūt terram magisq̄ ambulant.quod cognomē Quitio poetæ adhæsit.Fe.

Attendere pro intendere. M.Tu.de offi.li.'iii. & si cū aium attenderis turpitudiné uideas adiunctā.Actius in Diomede.simulant attē do:ut q̄ rē exaudire amplius.Lucil.lib.xxxi. Præterea ut nostros animos attēdere dictis aut exhibere uelis idē.li. xxvi. rē agnoscas simul & dictis aimū attēdas postulo. Pacu. in antiopa.sed cū aío attendi ad quærendū quid sciet.Pomponius in maccho.Quid fu tuq; est si pol ego hāc discere arte attendere.Nonius.

Attēdere pleuerare.Actus in Diomede.Si nū quā ppediat gnato puer ne attēderis petere a me id q̄d nephas fit cōcedi tibi.No.

Attendere pro intendere:cogitare. Ci.de ora. nihil ne uobis in mētem uenit quid præter ea a Crasso requiratis.Idē:Hercules ipsum inquit attendo.Nonius.

Attendere aduertere est non esse plenum nisi addideris aium.Te.in and.Nūc quā rem uitio dent quæso animū aduertite:& aduerte re oculos simíliter dicimus.Do.

Attingat contingat.Turpil.in leucadia. Nōne atrigā atq; auser manū eia q̄ fercula é.Actius in erigonis:age age amolire admitte caue uestē attigas.Plau.in bacchidibus.Ne attingas puerum ista causa quando fecit strēnue.Nonius.

Attingere multo minus est q̄ tāgere. Terēin adel.Tetigisti tu aliquid:si attigisses ferres ī fortunium.Do.

Attingere pro attingā poſuere.Fe.

Attollere significat erigere:fundere.Virgilius æne.libro tertio:Attollit se diua lacinia cōtra.Nonius.

Attollere afferre.Pac.in edo. custodite istum uos eum q̄ attollit.neue quid attingar.Idē ī armorum iudicio,p impio agendū qs uetat quisue attollat. Virgilius libro septimo. at tulit & nobis aliquādo optātibus ætas. N.

Attonitus stupefactus. Vir.li. tertio: Talibus attonitus uisis.proprie autem attonitus dicitur cui casus uicini fulminis & sonitus tonitruum dat stuporem.Ser.

Attubernalis habitator cōtinuæ tabernæ q̄d genus domicilii antiquissimū romanis fuisse testimonio sunt exteræ gētes:quæ adhuc tabulatis habitāt ædificitis.ūde etiā tecta castrēsia:quis pellibus cōtegantur:tabernacula tamen dicuntur.Fe.

Attalus rex pergamorū cōtra Philippum Romanis fauit. Alter Neoptolemi filius frater olympiæ Alexandri matris.Tor.

Attagē auis uocalis:sed capta obmutescit primū ī Ionia cōpta.ide gallia & Hispania.Pli.

Attis attinxit delphinis & delphin. eleusis & eleusin regio inter achaiā & macedoniā ab Arti filia græci regis posī Cecropem: a quo grē ci.Inde ab helline pyrrhæ & deucalionis filio hellas & hellēs:ubi Ahenæ marathō cāpus cū oppido:montes multi secūdū Pli. & saxa scytonia argos cōditum a Baccho.ab atti attica & attius & attæus:ut ī attæo ara cyntho uelut qdā in attæo .i.lictorali. Acti us uero ab actio promōtorio: & actiacus & atticisso atticismos.Tor.

Attuaticum est oppidū Normandiæ.Strabo.

Au interiectio cōturbatæ mentis.Do.

Auarus appellatur q̄ auidus æris est:sed in ea copula æs inqt littera detrita est.

Auarus modo & auidus ita discernūtur:Auarus enim semp est in reprehensiōe. Auidus aūt ab auendo:qd est ēt honeste cupiendo. Vir.geor.li.ii.pascunt oues auidæq; iuuencæ.Salu.in Catil.laudis auidi.pecuniæ liberales erant.Nonius marcellus.

Auariter pro auare.Plau.ī curcul.hoc uide ut ingūrgitatum libro.xxi.cruditer ille nos mi fericorditer auariter ille nos largiter.Cato. de præda militum diuidenda fraudulenter atq; auariter.Nonius.

Aua fluuius est scythiæ. & in pontum cadit.

Auarus qui non satiatur: Cupidus qui aliena desiderat.

Auaricum erat oppidū celtarū maximū mu-

nitissimumq; in finibus bituriguni. agri fertilissima regione fere ex omnibus partibus flumine & palude ppetua circudatum. transligerim fluuium habens unum & p aguste aditum proximu nouioduno oppido bituri gum ac genabi oppido carnutu & uelaodu no oppido senonum in fracoru regno situ.

Auaricu oppidum est in gallia in finibus bitu rigium treuerorum.

Auceta sæpe aucta. Festus.

Auctarii dicebant antiqui quod super mensura uel pondus iustum adiiciebatur uel cumulus uocabatur in modio. Festus.

Auceps ab auibus dictum aues capiens. V.

Auctum uocabatur spacium circi: quod sup definitum modum uictoriæ adiungit. Fe.

Auctor comunis erat generis apd atiquores. F.

Aucupauiactiuum positu ꝑ passiuo. Titinnius in ueliterna. Id ego aucupaui: plenas aures affero. Plau. in tru. Lepide ecastor aucupaui atq; mea sententia. Nonius.

Auctorem hag; rerum & his rebus: ablatiuo casu dicimus. Teren. in adel. auctor his rebus quis est? Donatus.

Auctio quære in uerbo Actor. Lau.

Auctionem uenditionem: quasi q; ementem augeat ut uendete. ut Plau. in curcul. auctio nem facio. Parafyti. Ful.

Auctolicus auus maternus: Vlyssis pater scilicet. Autiliæ.

Auchisæ populi libyæ ultra barchæos.

Audacia ab auide. i. cupide agedo est dicta. F.

Audacias pluraliter Cato dixit. Nonius.

Audacia fiducia Vir. li. primo. Quicq; pedum cursu ualet: quicq; utribus audax.

Audax diminutiuum facit audaculus. Fe.

Audibo pro audiã. Ennius in Telamone. more antiquo ipancratiastis: quo nũc me ducis ubi strepitum audibis maximũ. Cecilius in nauclerio. nũ ab eo audibis propter si dicis reddes pgamo improbe positum. No.

Audiuitaui sæpe audiui. Festus.

Audire: sentire: intelligere: aduertere. Vir. Pro genie fed enim troiao a sanguine duci? Audierat tyrias. & alibi. neq; audit currus habenas: Terentius in ecyra. audin quid dicam pro aduertis. Donatus.

Auditorium locus ubi audimus præceptore aut orantem non in uera causa. aut opus nouum recitantem: aut simile: uel ipsa turba & cœtus auditorum. Lau.

Auditui a patre ex parte & de patre: idem significamus. Quæsiui te ab ostio ex ostio & de ostio. Similiter uocaui te a uia e uia & d' uia Cicero tamẽ inquit. Festus de uia: id est de labore uiæ. significat enim inter actionem ambulandi. illic uero locum quo ambulamus. Laurentius

Audio & exaudio. i. auribus accipio. uel audita petentem cõcedo. Audio tamem pro credo: accedo: uel pareo præcipienti. sed fere per participium in dus cũ negatione: ut audiendus non est. i. audiri non debet. & p uerbum Cicero protulit. ut in tusca. Nec Homerũ audio qui Ganymede a diis captũ ait. Et sine negatione: ut idem. Si fabulas audire uolumus. Audio iusup pro fateor. Lau.

Audax est post cõsilium. Temerarius sine cõsilio. Ille nõ timet: hic nõ æstimat. Ferox autẽ est qui nimia audentia nihil curat.

Audio accusatiuo iungitur. Ausculto uero tã datiuo q̃ accusatiuo. Te. i. and. Pamphilum ne adiurem: an auscultem seni? Idem in eadem Ausculta pauca. sic enim habent antiq codices ex Donato cõmentatore eius. Neq; enim aliter uersus stare potest: qui est iambus quaternarius. Pri.

Auemo urbs est in medio spacio sita inter Sulgam fluuium & Rhodanum.

Auella ciuitas est in campania.

Auerni populi inter celtas finitimi heduis bi turigibus ac borbonicis tibus nec lõge aleoni cibus nomen retinent ducatus est cuius titulus duci borbonii ascribitur in francorũ regno situ. hos memorat. Lucanus in prio.

Auernius est itra lucrinum sinum: qui quidẽ auernus comprehendit usque misenum tel lurem. cheronnensum: id est naualem efficit insulam: a maris spacio inter ipsum & Cumas. exiguus. est enim reliquus isthmus: id ẽ circundatus pelago: paucorum sane stadiorum. Strabo.

Auerni populi in gallia aquitania inter ligeri & sequanam positi: allobrogibus lugdunis uicini: trans rhodanum ad septentrionem habitantes. Strabo.

Auentinus mõs intra urbem dictus est: q; ibi rex albanorum auentinus bello fuit extinctus arq; sepultus. Fe.

Auentinum aliquot de causis dicunt. Neuius ab auibus q; eo se a tyberi ferunt aues. Alii a rege Auentino albão q; ibi sit sepultus. Alii auentinum ab aduentu hominum: q; commune latinorum illic Dianæ templum sit constitutum. Ego maxime puto q; ab euentu: nam olim paludibus: mons erat a reliqs discluſus. Itaque eo ex urbe aduehebãt radi cibus cuius ueſtigia pro ea qua cum dicitur uelabrum: unde ascendebant Romam nouia uia locus sacellum labrum uelabrũ a uehendo uelaturam facere: etiam nunc qui id mercede faciunt. Varro.

Auere nihil aliud est q̃ cupere. argumento est auidum & auiditatem: ex quibus præcipua

cupiditas intelligitur: qui significet & gaudere. Festus.

Auerruncus ita ab eo precari solent ut periculo auertat. Varro.

Auerruncassint apud Pacuuium dicitur mouere ni meliora atque amentia auerruncassint quod a uerbo auerruncare: ut deus qui eis rebus præest dicitur. Varro.

Auersus ratus. Virgilius: æneidorū libro primo. Diua solo fixos oculos auersa tenebat. Et in quarto eiusdem. Talia dicentem iandudum auersa tuetur: quomodo auersa nisi iratam intelligas. Seruius.

Aues ab aduētu earum dicuntur: q̄ inde ueniant: unde neqs suspicetur. Fe.

Auersam. Horatius libro carminum. Sic lucro auersam potuisse nasci: id est abhorrētē fraudem & pecuniam: ut auersæ deæ mens. Acron.

Auens pro libens posuit Liuius poeta in alceste. Aulus gellius.

Auferre & ferre differunt. Auferimus enim ea quæ cum fastidio cernimus. Ferimus ea quæ cum honore tractamus. Teren. in and. uos istæc intro auferte. Donatus.

Aufugio & aufero duo hæc tantum composita mutant ab in au. Ci. in oratore.

Aufidus Apuliæ fluuius est: ex hirpinis montibus canusium præterfluit: i adriaticum mare ruit. Hic tamen ab aliquibus canna uocatus est: quo nomine uicus ei supereminens nuncupatur. celebris quidem est Romanorum ingenti clade: Ex qua uictor Hannibal ex occiforum manibus nobilium tria colle git modia anulorum.

Aufero & Aufugio. & est secundū q̄ pro præpositiōe au ponitur in his uerbis: ut aufugio & aufero. Pri.

Augis filia Alei regis ab Hercule utiiata ex q̄ Telaphus quia cerua nutritus é. Diodorus.

Augias epiorum rex siue helidensium qui bel sum gessit cum Neleo pyliorum Rege Homerus.

Augusta urbs est in treueris. Strabo.

Augusta cæsarea urbs est super hiberum sita distat a Nummantia ad stadia octingenta. Strabo.

Augusto cæsari dicarum est templū ubi é aras & rhodani coitio. Strabo.

Augusto diuū in heduis est ligurum colonia ad mare deducta.

Augificat auget. Ennius in andromacha: quid fit seditio tabes ne an numeros suos augificat. Nonius.

Augmentum quod ex imolata hostia defectū in iecore imponendo augendi causa. Var.

Augur ab auibus gerendo q̄ dictus: quia p eū auiū gestus edicitur. siue ab auiū garritu. unde & augurium. Fe.

Auguraculum appellabant antiqui quod nos arcem dicimus: q̄ ibi augures publice auspicarentur. Festus.

Augura p augurare: actius i thelepho. Pro certo arbitrabor sorti soracta ad thios augura. Nonius.

Auguro. Plau. i amphitri. Si satis, recta aut uera ratione auguret, Vir. in sexto. Hæc illum poscere facta. Et reor & si quid ueri mēs augurat opto. Nonius.

Augures cur si hulcus hērent iaugurādi causa Sedere phibebant: An & hoc signū é nō oportere q morsum aliquē: aut hulcus & perturbationē i aīo hērent res diuinas tractat sed tū deoq; mentem hoibus prodere: icū & ligdo & integro animo essent: an illud ratiōné habet sineq; uictimam sanandi hulceris cā q̄q̄ adhiberet: nec auibus ulceratis ad auspicandū uteret: ea multo magis in se ipsis seruanda existimasse: ut ad ea quæ a diis significarētur puri & integri accederēt. Hulcus enim diminutio quædā & pollutio corporis uidetur.

Aufidii duo fuerūt iter alios alter aufidius luscus qui ex decuria scribarum factus é prætor alter fuit mœchus notissimus de quo. Iuuenalis. Notiora aufidio mœchus celebra re solebas.

Augures nō solū Rōani ad auspicia primū parūt pullos: sed & patresfamiliæ rure. Varro.

Augures agere augurium dicūtur: cum in eo plura dicant q̄ faciant. Varro.

Auguria Vultur q̄ d é q̄ eis potissimū utunt. An qa Rōulo i cōdēda urbe. xii. uultures apparuērūt. an q̄ uultur rarissime cōspicit. nō eni facile q̄spia uulturis nidum offendat. sed porro derepēte & iopinato aduolāt: quo fit ut eoq; aspectus aliqd significet semp. an & hoc ab Hercule didicerūt si é ueg. qd dicit Herodotus: i oibus rebus gerēdis Herculē prio uulturis aspectu iter icipiēda delectatū fuisse: quē ex oibus quæ carnibus uescerent uolatilibus iustissimū eē idicarūt: primū. ni nihil q̄ uiuat attigit nec aīatū q̄q̄ iterficit quēadmodū accipitre: aglā oēs deniq; nocti uagas aues uidēus: uescit aūt cadaueribus in qbus sui generis absti net. uulturē. n. q aui ue scat adhuc uidit nemo. Accipitres. n. aqlæ sui generis auis cōsectāt: ac terūt: q̄q̄ ut ait hesatus: Auis auē comedens quo pacto pura eēt: pterea quæ mius detrimēti: ut ita dicam hoibus afferat auis prius nulla repit̄ qppe quæ nec fructus delēt nec plantā lædat nec māsueto cuiq̄ noceat animali. qd si ut ægyptii fabulantur uultures oēs formināe sunt &

q̃admodũ zephyro arbores ſic uultures. euro grauidæ fiãt certa nimiꝝ & firma uultu ribus ſigna fieri ueriſimillimũ ẽ.in aliis aũt uolandi ſpetus & alaꝝ ĩ coeũdo agitatiões ac uerbera rapinæ fugæ infectiones multũ incõſtãtiæ ac perturbatæ afferũt.

Auguro & auguror ĩ hoc differũt. Auguro.n. dicius ſecũdũ Pli.cũ præſagio mẽtis futura colligimus. Vir.in.vii. Et ſi quid ueri mẽs augurat opto. Auguror enĩ eſt cũ futura ueris captamus auguriis. Ser.

Auguſtus q̃d cauſæ ẽ q̃ metellus põtifex maxĩus factus alioq̃n prudẽs ac ciuilis poſt ſex tilẽ mẽſem q̃ nũc auguſtus dẽ uetuit auſpiciarĩ q̃ quẽadmodũ die ĩcipiente aut creſcẽte ſic mẽſis ĩitio ac ĩcremẽto hæc agius reliquos aũt tãq̃ ociosos & oĩ actiõe uacuos ſeruãs ſic poſt octauũ reliquũ ãni tempus q̃ſi uerſerã q̃ndã ẽt ĩclinantis & ſeneſcentis ãni crepuſculũ putauerũt. An q̃d adultis ac pfectis auibus auſpicãdũ. Sũt aũt huiuſmo di ãteq̃ æſtas aduenerit autũno. n. naues aut ĩbecilles fũt & morbidæ: aut pulli & impfectæ. aliæ uero propter anni tempus alio deuolant.

Auguliæ populi libyæ mães tãtũ deos putãt p eos peierãt eos ut oracula cõſulũt: pcatiõ q̃ uolũt: ubi tumulis ĩcubuere p reſponſis ferunt ſomnia fœminis eoꝝ ſolẽne eſt noctis qua nuberẽt oĩum ſtupro patere: q cũ mũer aduenerĩt & tũ cũ plurimi cõcubuiſſe maximũ decus ĩ reliqs pudicitia inſignis ẽ. Pom ponius.

Auguſtus augurio cõſecratus. Vir. li. vii. C. orators auguſta ad mœnia regis ire iubet. Seruius.

Auguſtus Octauii cognomen fuit q̃ſi appellatiõis: q̃ loca quæq; religioſa ĩ q̃bus augura to q̃d cõſecraret auguſta uocent. Ser.

Auguſtus locus ſanctus ab auiũ guſtu. i. qa ab auibus ſignificatus ẽ: ſic dictus ſiue ab auiũ guſtatu: quia aues paſtæ id ratũ fecerint. Feſtus.

Auguſtus q̃ ſextilis ãtea uocabat dõec nomẽ auguſti daret ex ſeatus cõſulto. Cuius uerba ſubiecĩ cũ ĩmpatore Cæſar aug. mẽſe ſextili primũ cõſulatũ ĩierit: & triũphos ĩtulerit in urbẽ ex ianiculo legiões deducẽtæ: q̃ ſũt eius auſpicia ac fidẽ. Sed & ægyptus hoc mẽſe ĩ poteſtatẽ populi rõani redacta eſt. Finiſq; hoc mẽſe bellis ciuilibus ĩpoſitus ẽ. At q̃e ob has cãs hic mẽſis huic ĩperio fœlicĩſſimus ſit ac fuerit placere ſenatui: ut hic mẽſis Auguſtus appelletur. Macro.

Auguſtũ tectũ dicit augurio cõſecratũ abuſiue pro nobili: quaſi maieſtatis plenũ. Virgil. geor. li. ſi quando ſedem auguſtam. S.

Auguſtus mõs. Sueto. de uita Tyberii: montẽ Celium appellatione mutata uocari auguſtum iuſſerit.

Augur ab auibus uolantibus. Cice. de natura. quid augur quid a dextra coruus a ſiniſtra cornix faciat ratum.

Auiaria ſecreta nẽora q̃ aues freq̃ntãt Vir. ge. li. ii. Sãguineis inculta rubẽt auiaria baccis. Seruius.

Auiaria locus ubi pennata nutriunt. V.

Auidus a non uidendo ꝑpter nimiã cupiditatem: ſicut amens q̃ mẽtem ſuã non hẽt. Fe.

Auillas agnus recẽtis partus. Fe.

Auis ẽ quæ ouã parit pẽniſq; ẽ prædita ꝑter unũ ueſptilionẽ: q utroq; caret: quattuor pedes hẽt. uolucris ẽ q̃cunq; uolat ẽt beſtiolæ minutiores: ut apes: uelpa: culex: tabanus.

Auibus legatis anſeres phaſiani & gallinæ & auiaria debẽt phaſianarii aũt & paſtores aſe rũ nõ cõtinent: miſi id teſtator expreſſit.

Aui. i. augurio. Hora. li. car. Mala ducis aui domũ: & aui pro aue poſuit. Acron.

Auidus in rapina eſt: ſed miſer in expenſa.

Aulas ãtiqui dicebãt: q̃s nos dicius ollas quia nullã litterã gẽinabãt. ntaq; aulicocia exta q̃ in illis coquebant dicebant. i. elixa. Fe.

Aulæa genus ueſtis pegrinæ. Var. de uita patrũ. li. iii. Quid ex hæreditate attalica aulæa chlamydes pallæ aureæ Vir. geor. li. iii. Purpurea intexti tollãt aulæa briãtni. Et eſt tãq̃ paludamentũ ueſtis militaris. No.

Aulæa uela picta. quæ ideo aulæa dicta ſunt q̃ primũ ĩ aula attali regis aſiæ: cui ſucceſſit po. ro. iuſta fũt. ſcribit ãt peultia cũ diphtõgo aulæa. Oĩa. n. graeca noĩa exeũtia cũ deri ua tiõe ĩ ae cõuertiũt ut aulei aulæa. Ser.

Aulerti uel auleriti item populi inter celtas ex ciuitatibus maritimis oceanum attingen tibus quæ armoricæ appellantur proximi rhedonibus: ſeſuuiis: curioſolitis: oſiſſinis: unellis: uenetis ac cenomannis in prouincia turronenſi & francorum regno ſiti quos nõ nulli Aurelianẽſes eſſe opinantur. Sed illi ꝓuinciæ ſunt ſenonenſis.

Aulon mons eſt iuxta Tarentum. Horatius. Et amicus aulon fertilis baccho. Acron.

Aula a noſtris atrium. & pro olla Plau.

Aulis regiuncula boetiæ petroſa: non inſula ſecundum Strabonem. & ciuitas cum portu dicitur nauium capaci euripo chalcidico ꝓximo antiquitus hyamas dictus ſtatio græcorum. Tortelius.

Aulæa ueſtis peregrina.

Aulæa uelamina picturis intexa: ab aula Attali regis dicta. Tortelius.

Aumatum dicunt locum conſecratum publi cum: ſicut in theatris aut in circo, unde Pe-

tronius arbiter. in auratum memeipsum conieci. Fulgentius.

Auoceladus hispaniæ fluuius est iter celticos effluens.

Auphetus uolscorum fluuius: supra quem terracina ciuitas est.

Aura est uentorum. Virgilius georgicorum libro quarto. At illi dulcis compositis spirauit crinibus aura. Idem libro sexto: Discolor unde auri per ramos aura refulsit. Nonius.

Aura adactus. Varro in eumenidibus: Simul ac láguido corpore solis calidior uisa est aura. Nonius.

Aura auri. pulchrum est illud. Virgilii. Oraque corticibus sumúr horrenda cauatis: ora pro personis & discolor. unde per ramos aura refulsit. Quid est enim aura auri: aut quæ admodú aura refulget, sed pulchre usurpauit. Macrobius.

Aura splendor: hinc & aurum dictum a splendore q metallo ineſt. Ser.

Aura fauor. Virgilius libro sexto. Nunc quoque iá nimiú gaudes popularibus auris unde & aurarii dicuntur fautores. Ser.

Aureas dicebant frænos quibus equorum aures rediguntur. Fe.

Aureas dicebát frænum quod ad aures equorum religabatur. Oreas quo ora coercebantur. Festus.

Auloedus est qui tibia canit: nam aulos est tibia & ado cano significat.

Aureliam familiam ex Sabinis oriúdam a Sole dictam putát: q reipublicæ a populo Romano datus sit locus in quo sacra faceret soli qui ex hoc Auselii dicebátur. ut ualesii papilii: pro eo quod est ualerii papirii. Fe.

Aureax auriga Fe. Pom.

Aurichalcum uel orichalcum: quidam putát compositú ex ære & auro: siue q colorem habeat aureum. orichalcum dicitur sane qa in locis montuosis inuenitur. Mons etenim græce ὄρος appellatur. Festus pom.

Aurigatur honeste positú pro moderat & gubernat. Varro in modio. Ad se unú esse pulmentarium secundas quo natura aurigatur non necessitudo. No.

Auritus maiores habens aures. Virgilius georgicorum libro primo. Auritosq; sequi lepores. Seruius.

Auritus sensus audiendi labés. Hora. libro carminum. Docstus auritas fidibus canoris ducere quercus. Festus

Auritus magnis auribus dicitur: ut sunt asinorum & leporú, alias ab audiédi facultate. Fe.

Auritos lepores non Maro primo usurpauit, sed affranium sequitur: qui in persona Priapi ait: Nam quod uulgo prædicát aurito me parentis natum non id uerum est. Macro.

Aurora apud Actium. Iamque auroram rutila re procul cerno. Aurora dicitur áte solis ortum ab eo q ab igne solis tum auro aer aurescit: qđ addit. rutilare est ab eodem colore Varro.

Aurum dictum: quia præcipue custodié: græce enim οὖρος custodire dicitur. unde thesaurus Hippocrates medicus de nomine inuétoris id dictum putat. quem uocitatum ait aurion. Quidam ad similitudinem auroræ coloris nomen traxisse existimant. Nonnul. liquia hominum mentes uertat. alii a sabinis translatum putant: quod illi ausum dicebant. Festus.

Aurúgus: In istis aút diis quos placari oportet uti mala a nobis uel a frugibus natis amoueantur: arungus quoq; habetur & robigus. Aulius.

Aruspex ab ariga eius nominatur. nam ariga dicitur hostia ab hara in qua concluditur & seruatur. hara autem in qua pecora concludunt. Plautus Rusticus hircus hara mostellaria fient apositopises: id est reticentiæ modis tribus. Aut per seipsum tacet ad alium transit: & est prima: Aut tacet nec ultra aliquid dicit: & est secunda. ut Terentius in eunucho: At tu illam tangas omnium. Sic autem loqui solent plus uerbis q gestu concisi. Aut alterius interuentu personæ silet. Terentius i andria. Si pol glycerio non omnia. Donatus.

Aurigulæ rite formatur. sed significatione diffentit. namque cartilago illa quæ é circa auriú concauitatem: non autem parua auris.

Auro legato ea quæ inaurata sunt non deberi Celsus scribit: nec aurea emblemata quæ in paropsidibus argenteis essent: An autem auri appellatione annuli contineantur quæritur. Et Quintus saturnius libro decimo ad ædiles scribit: contineri lectum plane argentum: uel si qua alia supellex argentea fuit argenti appellatione non continetur: sin uero argenti habita non est: iunctura aurea: scio me dixisse q non in argentario patersamilias reponebat. Sed nunc candelabra: núc lucernæ argenteæ uel sigilla argentea: quæ in cumo reposita sunt: uel imagines argenteæ: argenti appellatione continebúrur: nec speculum parieti affixum: uel etiam quæ mulier mundi causa habuit si modo non in argenti modo habita fit. Pomponius de auro & argento lega.

Auro facto adnumerantur gemmæ ánulis in clusæ: Quippe ánulorum hæc fúr: Cymbia argentea cruſtis aureis illigata. margaritæ q ita ornamentis muliebribus cótextæ sunt:

ut in his aſpectus auri potentior ſit Auro fa
cto adnumerantur aurea emblemata: quæ
in lapidibus paropſidibus argenteis eſſer &
replumbari poſſent deberi: Gallus ait. Sed
Labeo improbat. Tubero autem qui teſta
mento auri numero habuiſſent legatum ui
deri ait.alioquin aurata & incluſa uaſa alte
rius materiæ auri numero nō habēda. Pau.
de.au.& ar.leg.

Auro uel argento facto ſi fractum uel colliſū
ſit non continetur. Seruius enim exiſtimat
aurum uel argentum factum id uideri quo
cōmode uti poſſumus. Argētum autem fra
ctum uel colliſum non incidere in eam dif
finitionem.ſed iſecto cotineri. Vlpianus de
au.& ar.leg.

Aureos nummos etiam æs eſſe dicimus. Au
reus aureolus. Plau.in epidico, lunulā anellū
aureolum. Pri.

Aurea pulchram aut certe diuitem ſiue ſimpli
cem ſignificat. Hora. Qui nunc te fruiſ cre
dulus aurea. Acron.

Aura aut facilitas qua in amorem trahuntur:
Aur unguentorum odor ut Horatius libro
car. Tua ne retardet aura maritos: ut ſupnis
auræ fallacis. Acron.

Auriſcalpum quo aures mundātur: græce di
citur.

Auſei ſunt aquitanorū clariſſimi. Strabo.

Auſti ſunt aquitanorū clariſſimi. Stra.

Auſim pro audebo: & eſt uerbum huius tēpo
ris. triatum. Terētius in eunuco non auſim
Donatus.

Auras fluuius ab Hæmo in Iſtrum defluens
Herodotus. Tortelius.

Aurum obrigum dicitur qđ ſæpius excoctū
puriſſimū eſt. autor Plinius: Martialis ibi &
puſtula fœlix de phiala. Nā puſtula bractea
eſt argenti puſtulari.

Aurum: uel ab inuentore: ide theſaurus uel a
colore aureo: uel aura: id eſt ſplendore. Tor.

Auſculari dicebant antiqui pro oſculari qđ é
os cum ore conferre. Fe.

Auſcultare é obſequi. Pacu. Qui ſe magis au
diendum q̄ auſcultandum cenſeo: Cecilius
in embono. Audite ignoti quod imparat ſo
leo non auſcultare. Nonius.

Anſcultare audire. Affranius: ſimul ante ego
ne illos uel tantos auſculto libens. Pompo
ſcius in aſinaria: Atq; auſcultare diſce ſi ne
uſis loqui. Nonius.
Acultare aſpectare uidere. Affranius in pri
uigno uidit ludos huic auſcultanti procul.
Nonius.

Auſculto ab audiēdo auſcultare declinamus:
q̄ hi auſcultare dicuntur qui audientes pa
cēt a quo dictum poetæ audio ait auſculto
litteræ cōmutatione dicitur. V.

Auſpicium poteſtas. Vir.æne.quarto: Cōmu
nem hunc ergo populum paribuſque roga
mus auſpiciis. ab eo q̄ præcedit id quod ſe
quitur. dictum eſt a comiciis iſdem auſpiciis
creata: licet ſimul non crearentur: parem ta
men habebant honorem propter eadem au
ſpicia: unde & conſules pares ſunt cum ne
ceſſe ut unus prior crearetur. Ser.

Auſpices quid eſt q̄ inciaptādis auguriis facer
dotes prius nunc augures appellant lumina
ria ſemper aperta habere uoluerunt: nec op
culo impoſito claudi. an ſicut pythagorici
parua magnarum rerum ſigna faciebāt qui
ſuper modio ſedere prohibebant: & ignem
gladio ſeu machæra foderet: ſic ueteres ob
ſcuris quibuſdam rationibus utebantur: &
maxime in ſacerdotiis quale hoc é de lucer
na quam corpori animam continenti ſimil
lem eſſe dicunt. lux enim eſt is qui intus eſt
animus. oportet autem q̄ intelligens eſt ac
prudens in eo id ſemper apertum eſſe ac cer
nere nec unq̄ clauſum eſſe. flantibus enī uē
tis aues non cōiſtūt: & propter inſtabilitatē
& errorem nihil certi ſignificant. Docet igi
tur hoc pacto ut non ſpirantibus uētis ſed
cum omnia trāquilla ſunt tunc augures au
ſpicia raptent cum lychnis apertis uti que
unt.

Auſpiciorum quod ſiniſtrum quid eſt q̄ dici
tur proſperum ac fæcūdum putatur. an hoc
falſum eſt & multos decipit: an hoc ſermo
nis eſt ac linguæ. auſpicium enim ſiniſtrum
uocāt latini a ſino autem ſinere & ſine. tum
dicunt cum ut aliquid miſſum fiat ut dimit
tatur hortātur: Augurium igitur quo aliqđ
agi permittitur ſiniſtrum nō recte accipiunt
multi: ac nominant. an quemadmodum a
Dionyſio ſcriptum eſt Aſcanium æneæ fili
um auſpicato aduerſus mezentium aciem
inſtruxiſſe: & in eo prælio ſuperiorem fuiſſe
ex illo obſeruatum: ut quotiens læuum in
tonuiſſet: auſpicium ſuſciperētur q̄ alſi pu
tant hoc Aeneæ accidit. nam thebani lace
dæmoniis apud leucam ſiniſtro cornu ſupe
ratis victoria potiti in omnibus prælliis po
ſtea obſeruarūt ut ſiniſtro cornu principatū
aſſignarēt an aliud potius aſſerendū eſt: qđ
luba in hiſtoria dicit orientem proſpicien
bus in ſiniſtra parte boream eſſe quam mū
di parte multi dextram ac ſuperiorem fa
ciunt: ſed inde ne cum ſiniſtra partes natura
infirmiores ſint auguriis ac ſignis quaſi cor
roborētur atq; his inire ſuppleris utribus
adæquētur. an terrena ac mortalia diuinis
ac cæleſtibus cōtraria & oppoſita iudicātes
exiſtimauerū: quæ nobis.

Auſertii populi erãt iter heduoꝝ cliẽtes.
Auſti uel auſci populi ſ agtãa .pximi garũnis uocatis caruſaciis ſotiatibus.cocoſatibus & hiſpaniæ citeriori ſ ẽgno frãcoꝝ ſitis quos cõiectura é fuiſſe auſcitãos.ciuitas é metropolis.hi ſũt agtanoꝝ clariſſimi quoꝝ urbs opulẽtiſſima heluꝝ ũbeꝝ ut ſſert.Põ.mella.
Aulæa quoꝝ ſ ſcænis ītexta ſternunt q̃ prius ornatus ex attalo romã.rõæ uſuſue plarus.é ãt cõicũ uelũ q̃ populo obſiſtit dũ fabulæ actus cõmittãt deuerbia hiſtriões,pnũciabãt
Auocelandus flu. adurio ad flexũ groni fluit ſimiliter ne bis miniꝰ & cupobliuionis cognomen eſt limiam.Pom.
Auia dicitur & patris & matris mater.
Auſpicaui pro auſpicatus ſum . Plau.in.perſa:lucro faciendo ego auſpicaui.idem in Iſtibæa.Ego auſpicaui in re mea acta lucubratione cum primo luci hodie ut exornata ſit: aut auſpicetis ætas eſt communis dies. No.
Auſter pro quolibet uento.Virgilius æneido rum libro tertio.Ett leuis crepitans uocat au ſter in alrum.Ex thracia enim per auſtrum nauigari non poteſt.unde etiam ſæpe illos aſperæ ponti interclauſit hyems:& terruit au ſter euntes:qui ex helleſponto nauigãtibus prorſus aduerſus eſt.Ser.
Autor a græco quod eſt αὐθέντης ſecundũ quoſdam ut poeta:uel ut ſic dicã:factor: ſic dicũt & autores pupilloꝝ q̃ſi tutores. Tor.
Autorare obligare & ſubiectum facere & dicit Ser.q̃ autor a ſe naſcit nõa uerbo. Tor.
Autoratum obligatum & ſubiectum.Tor.
Autoramentum quaſi obligatio : & nexus & ſtipendium militiæ ſignificat.Tor.
Auſtrum qui græce notos dictus ab humore & q̃ notus facit humorem.latina interpratione dicitur:ne ſi his uentus ſudoris effector:ut eſt humoris.No.
Auſculto te :id eſt audio te:Auſculto tibi:obtempero tibi.Sum audiens te:q̃ te audio.ſũ audiens tibi.i.obedio:ut Cicero:& audiens eſſet huic ordini:& dicto audit:id eſt obedit inde obedio datiuum poſtulat.Lau.
Auſpicium eſt uel a paſtu auium:uel ab inſpectione.Inde conſulem aut Imperatorem habuiſſe auſpicia dicimus:quia ante q̃ iret in expeditionem capiebat auſpicium: Auſpicari uero eſt capere auſpicium:uel incipere in bonum uel ſ malum. Auſpicatus in bonum accipitur.Inde auſpicatus in malam partem ut q̃n auſpicacíſſimũ dederit exordiũ. Lau.
Auſpex qui præerat nuptiis celebrãdis: auſpicium pro nuptiis captans pro parte a mariti pronuba uero p uxore:auſpex etiã produce.
Auſpicor actiue & paſſiue.Pri.
Auſter meridionalis uentus:græ.notos nomi natur:quoniam eſt nebuloſus atque humectus.notus.n. græce humor noiat. Aulius.
Auſonii qui & Campaniam tenebant pomeriorum agrouicini erant. Auſonii autem cũ mare ſiculum ne ſemel quidem incoluerũt ſiculum tamẽ pelagus auſoniũ appellãt.Str.
Autographa ſua ſcripta quæ ſua quis ex mãu exarauit.Suetonius libro ſecundo.nec id dubium eſt autographa quadam epiſtola.
Autũnare autũnũ. ſpirare:ut Pli. li.xi.cũ hoc chorus incipit chorus autumat.Pom.
Autumare eſt dicere.Pac.ſ perſboea. flexa nõ falſa autumare dictio delphis ſolet.Idem in hermonia:q̃ bene faciam mei patris cuius opera eé ultũ autumat.Lucilius libro uigeſimo octauo.Socrati & q̃id ante tyrãno miſiſſe Ariſtippum autumat.Pla.in amphi.niſi hoc ita factũ é ,pinde ut factũ eſſe autumo nõ cauſam dico me q̃n ſſimules probi. No.
Autumare eſt ſperare. Pacu.in doloreſte . At hic eſt aut affore autumo autum.Nonius.
Autumius a ſole:ſicut menſis a lunæ motu dictus:dum a ſole profecta rurſus redit ad eũ luna q̃ græce olim dicta μὴνη:unde illoꝝ menſis ab eo noſtri a menſis intermeſtris dictus qd putabant inter prioris menſis ſenescentis:extremum diem & nouam lunam eſſe diem:quem diligentius attici menecenea appellarunt ab eo q̃ ea die poteſt uideri extrema & prima luna. Var.
Autũnitas pro atũno. Varro in ſerano: accubit retinet uiatorem meridiem præterea ntem fontemque autumnitas anni creata ordo menſem prætereat: Idem in quinquatribus.Care hanc caducam liberi mollem dependeſontem bromi autũnitatis ubi clam neutro. Varro ſ epimeride:nauali eleſie dictius & uberius fluant:& autumnum uentoſum ferant.Nonius.
Autumnum quidam dictum exiſtimant q̃ nunc maxime augeantur hominum opes: coactis agrorum fructibus.Fe.
Autographus nam libri qui ſcribuntur manu autoris dicuntur autographi.
Autoramẽtũ obligatio nexuſq; é: q̃ſi ſtipẽdiũ quoddã uel preciũ cuiuſdam militiæ ac pugnæ actionisq.Quære in uerbo actor.Lau.
Autorare eſt eligere in militiam ex eo tractũ q̃ niſi imperatores ſenatu autore bellum gererẽt triũphũ nõ merebãt cũ aũr illis autoribus bellũ gerebãt q̃ſi autorati ab illis nauabant opã:& miles autoratus ab ipatore ei opam ꝓſtabat receptus.ſ.in iura militaria: & ipatoris fidẽ ũde exautorare dimittere eſt & autoramẽtũ illã aſcriptionẽ ſimpliciter. Lauren.tamẽ autoramẽtũ ꝓ ſtipendio eſſe male ſentit:nam ex Quitiliani declamatiõe affert

nec difficilé ſane ſub illo pſertim autoramé tú miſſioné habuiſſet. Sed maluit gladiator uiuere. dicat obſecro an autoramétú illic faciebat ſtipendiú ſed pſtans opam uicariam obiiciebat. harenæ habuiſſet iquit miſſioné ſed ſub illo pſertim autoraméto: id eſt cum illo eſſet aſcriptus ſi gladiaturā: nam p alte ro eú acceperat numerarius ut pua ei uidere tur futura iactura ſi iuuenē miſſioné dediſſet: autorat ergo ſparor milité eú eum aſcribit nā qcqd deſceps ſcribit miles autoratus ad ſpatoré refert cui victoriá parat ita quic qd ex Liuio ille affert ex Seneca ad hác ſen tentiam noſtram deducitur.

Aut coiúcto dubitaria: ſi géneé: q dicit aut li bz uolo aut ptiú ſi ſemel ſubiiciaé dimiuti ua é ut aut age diuerſas: qd. n. grauiſſimum erat Iúo optauit: mó cóiúctiua: ut aut da mi hi tu magne pater diuú miſereremó cóiúctiua ut aut ueniédi poſcere cásmó p ſepatiua: ut aut onera accipiunt ueniétium aut agmine facto. Di.

Autem quære in dictione uero. Lau.

Autocáes mós i hymnis ſícám hom. Autonoe cadmi filia ex Hermióe uxore Heſi. ut Oui.

Automedó & autúedó Achillis auriga: ob excellétiá oém egregiú aurigá ita appellátus. T.

Autolicus græcus ex elione urbe boetiæ: de quo Homerus multa. Tor.

Auúculus mſis meæ fraterntraxit appellatióné ab eo q æque tertius a me ut auus é: ſed nó eiuſdé iuris: Ideoq: uocabuli facta dimiutio é: ſiue auúculus appellat: q aut locum tenet & pximitate teneat ſororis filium. Fe.

Auus qa prius eſt pr: ide pauus deide abauus.

Auus pris & matris pater. Nepos ex filio uel filia natus: Proauus auus materni uel paterni pē. Ité auiæ paternæ uel maternæ pater. Attauus é abaui uel abauiæ pater: paui uel pro auiæ auus aui auiæq:: pauus mris uel patris abauus: Tritauus é patris uel mris abauus. Attauus aui uel auiæ abauus. Attaui uel attauiæ pater dictus quaſi tertius. Pa. de gr.

Auúculus dimiutiú nó é: qa rite non ſor. L.

Auxeris flu. etruriæ a liuio mera appellatus noſtrates ſerclum nominant.

Auximú ciuitas eſt in agro piceno iuxta Ancónem paululum ſupra mare.

Auxilla olla paruula. Feſtus.

Auxiliatum & ſupperiatum. Lu. in. v. Tú porro genus omne uidemus. uideam & a poenis tremulú petere auxiliú.

Auxiliis quæſtoris. ſ. auxilio ipſius pecuniæ q uertebat ſic. Vir. Auxiliúq; uiæ ueteres tel lure recludit theſauros. Aſconi.

Auxiliú appellatú ab auctu: cú acceſſerút ei q adiumento eſſent a legione. Varro.

Auxoniú mare tyrrheni maris ps é: ab auxonis princeps: qui ádudú iter cápaniá latiúq;: ur placet aliquibus: ſedes hére núcupatus.

Auxilior tá actiua q paſſiua ſignificatóe antiq protuliſſe inueniúr. Luc. a me auxiliatus eſt paſſiue protulit. Pri.

Axaméta dicebáť caria ſalaria: quæ a ſaltis ſacerdotibus cóponebáť i uniuerſos hoies cō pōita: ná i deos ſigulos uerſus fácti a noibus eoq: dicebáť ut ſáluti: lúnoneiminerui. F.

Axi agglomerati uniuerſi ſtátes: ideſt cohortibus aut legionibus.

Axé uocát nfi ppríe. Temoné boetes. Varro.

Axinú mare núc euxinú appellaťur ſed uulgatiori uocabulo ponticú dicíť.

Axicioſas: ſic Clau. ſcribit. Axicioſas dmóſtrari cóſupplicatrices ab agédo Axicioſas. Var.

Axicioſi factioſi dicebátur cú plures una quid agerent facerentq. Fe.

Axis át dixiſſe átiquos p egerit máiſeſtú é: úde axies mulieres ſiue dú dicebát una agétes. F.

Axis qué græci cẽovτι dicúť plures hét ſignifi catióes: ná & ps cœli ſeptétrionalis & ſtipes teres: circa qué rota uertiť: & tabula ſectilis

Axius paphlagoni fluuius é. (axis. Fe.

Axiomata cú in diſciplinas dialecticas induci atq; iniici uelimus neceſſariú fuit audire at que cognoſcere quas uocát dialecticí.

Axilus & ariſtea phrygiæ urbe miræ hoſpitalitatis a Diomede interfectus. T.

Axiochus philoſophus: cuius Plato de morte librum inſcripſit. Tor.

Axis linea ab uno í alteq; polú ad cuius ſimilitudiné ſtipes: circa qué rota uertitur aliquádo p toto curru. Aliq̃do pro ſeptentrionali polo. Aliq̃do pro toto cœlo: ut axé humero torquet: & tabula ſectilis ſcdm Feſtú. Tor.

Axius fluuius p macedonas ét p theſſalos penitus excurrit & í ſinú qui in altú imiſſis lateribus ingens inter maria eſt. Pom.

Axius flu. pulcherrimus aq; p mygdoniá macedóiæ ptí iuxta caleſtiú í ægæú cadit. He.

Azius ſine ferméto. Azyrus palus in libya. T.

Azotus urbs Syriæ. Tor.

Azan phrygiæ mós é: í quo Iuppiter & Cybeles coli cóſueuerát. Alii putáť apud Arcades eſſe: & ibidé eo ritu quo apud phrygios cole báť: coli louem matremq; deum.

Abylon urbs chaldeæ a q & chaldæa & babylōia meſopotáia a Sémiramide cōdita. Philoſtratus í uita Apollonií Tyanei. ccc. lxx. ſtadio rú circuitú dixit. Plini. lxiiii. milia paſſuum.

Bacca generale nomen eſt fructuú arborum agreſtium. Vir. æne. li. iii. Victú ſelicé baccas lapidoſaq; corna dant.

Bacca. pmo: Vir. geor. li. iii. Ságuineis culta rubent auiaria baccis. Ser.

Babilõiog fines chaldæorũq fũt & duo clari amnes tigris ꝑfidi ,ꝑprior ulteriorꝙ euphrates.Pom.

Babura nomen uiri ideneus Laberius. Pom.

Baccar uas uinarium ſimile botryoni.Fe.

Bacchari ueteres non ſolũ bacchi noſe fere dici maluerũt:uerũ etiã loca in qbus ſit debac chatum bacchari dixerunt. Vir.geor.li.ii. O ubi cãpi ſperchiuſq & uirginibus bacchata lacænis:traygeta.Nã & gcgd uæhemẽtius cõ mouef bacchari uoluerũt.Santra núciis bac chis ita obſoletũ ſolo furentur ab omni parte bacchatur nemus.No.

Bacchanalia dicebãt bacchi feſta. Fe.

Bacchanalia ĩ qbus porcũ mactãt ĩ ſeqnti die baccho ſacrificãt:ſed pro ueteris ſiculneis ex collo pẽdẽtibus ſtatuas cubitales: & neruis cõpactas fœiæ,ppago circũferũt mẽtula pari magnitudie cũ reliquo corpore q̃ fœminæ ſequũt Bacchi canentes:quem ritum tradit dit Melãpus Amphitryonis filius.

Bacchanalia ĩ mõte pnaſo alterius agũt ubi & ſatyrog:ut affirmãt:freqns cernit cœtus:& plærũq uoces,ꝑrie exatdiũt.ĩtẽq cymbalog crepitus ad aures hoſtium ſæpe pueniũt.

Bacchanaliog,p bacchanaliũ.& uectigaliog & pecaliog:& noualiog:& uulcanaliog. Sa Iu. Exaudiri uoces bacchanaliorum ibidem moratus.Noni.

Bacchar herba ẽ quæ faſcinũ pellit. Vir.libro bucol. Bacchare frontem cĩgite ne uati noceat mala lingua futuro.S.

Bacillum baculũ. M.T.de ſuppli:deniq; primus littori Sextius:de quo ĩã ſæpe dixi conuerſo bacillo oculos miſero tundere uæhementiſſime cœpit.Affra.

Bacca quære in dictione acinus.Lau.

Bacchus louis filius ex Semele Cadmi filia a bacheio inſanio.Tor.

Bacca granulum:& baccatus latinũ eſt.T.

Bacchanalia a bacchi ſacra ꝑ noctẽ uiri fœminis & teneræ ætati turpiter miſcebãt ꝑ dolũ & ĩde ab hetruria romã penetrarũt ꝑ ebutiũ adoleſcẽte:& ebutiã hiſpaniã poſthumio cõſuli ſignificata. ĩde Li.li.viii.d bello maced.

Bacchiadæ ex corintho exules ĩ ſicilia urbem ĩter pachynnũ & peloꝙ urbẽ condiderũt.T.

Bacchylides nomẽ poetæ hét ꝙ pſilõ.Fuit aũt hac de cognatiõe ſimonides poetæ lyrici: & ipſe qdem lyricus æſchynes.

Bacchius genus pedis ex prima breui & duabus longis.T.

Batenis ſilua ĩgens trans rhenum ſueuos ache rufcis pro naturali muro diuidit:nũc(utopiniõ eſt)nigra ſilua dicit nõ longe a friburgo oppido & badenſi agro inter athefim rhenũ necharũ moganũ & danubiũ germaniæ flumina hercyniaq; ſiluã & haſſiæ regionis germanicæ montes.

Battanodug inter coloniẽſes & traiectenſem urbes locum ultra nouieſium in finibus ciuenſis ſitũ rheno adiacẽtem belgis aſcribẽdum nõ memorat Cæſar:ſed Tacitus.

Bactani populi ĩter belgas:nã moſa flumẽ parte quadã ex rheno recepta lõge fere ab ocea no octogĩta milibus paſſuũ quæ appellatur uualliis:inſulãq; efficit bactanog:i oceanũ ĩ fluit.hi hodie(ut plærisq; placet)holãdini dicũt diocẽſis traiectẽſis,ppinq phrygiæ & ducatui gheꝛliæ ac marı oceano finitimi hos memorat Lucanus ĩ ꝓrio hic acartis populis trãſrhenanis cernũſis & ligiis pãnoniæ populiſ ultra hercynĩa ſiluã finitimis hermũduris orti dicũt & ſeditiõe domeſtica pulſi extrema gallica ora uacua cultoribus:ſimulq; inſulã in uada ſitã occupauerũt:quã mare occeanũ a fronte rhenus amnis tergũ ac latera circũluit(ut refert Cornelius tacitus)dicẽs apd batauos fuiſſe olim lucũ ſacꝝ qui ut coniectura eſt hodie in finibus uici agheducis in holãda extat.nec longe ſecũdũ Tacitũ eſt in ſiula'noſe mona:unde forte monacũ oppidũ uel monaſterũ ciuitas epiſcopalis dicũt.

Bactri populi quoꝝ & ariaſtes oppidũ ẽ:ideſt poſtea bactꝛa: dictũ a flumine Pſinius autor eugina a ſeucia ſcythiæ ad noſtrum littus diſtat cẽtũ uiginti duoꝝ paſſuũ milibus oppidũ ita appellatũ:quoniã Alexander ibi pontem in euphratem iũxerit: nam ξεύγνυμι græce latine ſignificat iungo.

Bacchus cornua geſtare tradit ꝙ ammon galea in bellis uſus:cuius inſigne fuerit arietis caput.ſunt qui ipſum dicũt in temporibus paruula habuiſſe cornua;ꝑterea filius eius bacchus eodem fuiſſe aſpectu poſteriſq; tradidũt deũ hunc cornua geſtare:unde & bachæ ceratophoræ: ideſt cornigeræ dicũt ꝙ numinis perſonã ĩimitãtes cornua ſumebãt.

Bactrius flu.Scythagꝝ quo bactriani & bactra in plurali numero prouincia.Hero.

Bacales populi parui in lydia:ad ſchiſis conterminĩ iuxta mare.T.

Bactria regio eſt iuxta aſſyriã: unde & bactriani populi.Ser.

Bacchatũ.i.ornatum margaritis.Virgi.cologꝝ monile bacchatum.Ser.

Bacchatũ. Virg. bacchatũꝙ iugis naaſon aut uitibus cõſtrãtaut celebratã bacchis:aut ubi Bacchus ex idis ægit triumphum.Eſt tamẽ ipſi conſecratus:& dicitur dia.Ser.

Bacche a baccho thiades:fũt.n.ſacerdotes bac Bicchaf furit more bacchantiũ.Ser. (chi.

Bicchanthe inſaniente. Hor.li. car. Thraicio bacchante magis.Acron.

Bacchátes comís ferita & thyrſos manibus ſumere ſolebant:ideſt haſtas pampinis inuolutas(ut ſcribit Diodorus)& bacchari poetæ dicút cú furore concepto ſcribút.Papinius. Hæc ego naſcentes lætus bacchatus ad aras.

Baccis:ideſt gemmis.Hora.li.car. quarto:baccis onuſta.Acron.

Badius. Var.æqui colore diſpares. Ité nati hic badius iſte geſtuus iſte:nuternus.

Benacus lacus in agro ueronenſi.xxxii.M. p.í longitud. In latitu.xvi.ad plus:ad minus.vi. ex quo Mincius.T.

Bageus cuius aſtu Orceſtes ſardiú præfectus trucidatus eſt.T.

Baiulare ferre.Plau.in aſinaria.Ego baiulábo: Tu ut decet dominú ante me ito inanis:No.

Baiulum.Cice.de orato.lib.iiii.R emigem aliquem aur baiulum nobis oratorem deſcripſeris.Nonius.

Baiulos Pythagoram uirum in ſtudiis doctrinarum egregium.Cuius nomen Plato in li. illo inclyto adoleſcentem aiunt uictus quæ rendi gratia in mercedem miſſum uecturas onerum corpore ſuo facitauiſſe: quod genus græci βαστάζοντας uocant.:latine bajulos appellamus.A.g.

Baiulos antiqui:quos núc operarios: unde ad huc baiulari dicuntur.Fe.

Baiæ fontes memoratu quidem digniſſimi ſunt:nam paruo ſoli ſpacio plures ſalubreſq; omnes ſcaturiúr.

Baiocaſſi.i.baios oppidú normandiæ in cétro burgis locus eſt q dicit berri.

Baiæ iuxta cumas aperit in reductum profúdú littus in ſinum.baias autem a baio Vlyſſis ſocio nomé traxiſſe ferút atq; miſenú.St.

Balatú quære in palatiú.Fe.

Balbe obſcure.Varro humanas.li.xx. præter q̃ duobus i primis eſt ſcriptú ſpectare uelit potiuſq; uolutatem debeam non datú dicere magiſtratú.No.

Balbutire eſt cú quadam linguæ hæſitatione & confuſione trepidare. Cice. academicos.lib.iiii.Plane &ſupradictus ſtoicus perpauca balbutiens:& tuſcu.li.v. Me quidem autore etiam peripatetici uetereſq; academici balbutire deſinant.No.

Baleares inſulæ primo gymneſiæ: poſt uero cum a græcis occupatæ ſunt:quia lapidibus fúda rotante aduerſarios ſúmouerint ínſulas.

Baiæ in littore cumano multa habent balnea & in primis aquas poſſidias:quas Poſſidius libertus Claudii Cæſaris aperuit.

Balſamum eſt arbor:opobalſámú ſuccus colléctus ex arbore:nam οπος dicitur ſuccus. Xylobalſamum lignú illius arboris. ξύλον enim lignum dicitur.S.

Balneas aquæ calidæ quæ cum colerentur ue niſſent in uſum noſtris: cum aliæ ad alium morbum idoneæ eſſent. Hæc enĩ plures: ut puteolis & rhuſcis: qbus utebáť multitudís potius q̃ ſingulari uocabulo apellarúť. Var.

Balæna nomen a græco deſcendit:hác illi pha lænam dicunt antiqua conſuetudine: quia pyrrhon:burrum πύξον buxum dicebant.

Balænam bæluam marinam ipſam dicúť eſſe piſtricem:ipſam eſſe & cœtú.Fe.

Baliſta mõs é galliæ ciſalpíæ:ſitus apd ligures.

Balneum & balnea dicuntur in priuatis.In publicis autem fœminino genere: & numero plurali tantú & balneas:licet & balnea legantur.Seruius in ar.

Balteus & baltea thuſcum uocabulú eſt.

Baldi belgæ populi.

Balæna græ.phalena:q̃ú conſpicua belú a marina maxima.T.

Baliſta a βάλλο iacio tormento concutiens muros.Lucanus pro inſtrumẽto iaciẽte haſtá poſuiſſe uidet.Græ.baliſtin dicit.To.

Baleares inſulæ in hiſpanico mari:prima breui apud Virgiliú.unde a Baleo Herculis comite:porius q̃ a βάλλο: niſi per abſtinẽ. I.dicatur:ubi funda primú inuenta eſtut mathres non ſinerent filios edere niſi prius funda cibum percuſſiſſent.Vegetius.T.

Balſamú arbuſcula ſola neutri generis: uiti ſimilſor q̃ myrto:de quo Plinius.

Balbus & antiphus Cælius ſabinus que de edicto ædilium curuliú compoſuit.Labeonem refert.Balbus autem & Antiphus uitioſi magis q̃ morboſi fúť.Quære i uerbo morbus.

Balatrões a balatu:& uanilo quẽtia dicúť.Por.

Balanus unguentaria ex qua cõponũť unguẽta.Ideo dixit Hora.lib.car. Præſia tuis balanus capillis:& ideo ſignificat unguentú.

Baleani ſúť montani populi in ſardinia.

Baliſtæ ut enim baliſtæ lapidú ita reliqua tormenta teloꝝ.Ci.fecúdo tuſc.

Balteus in ſingulari:neutr̃ in plurali. Et é no men non tantú quo cingimur: ſed etiam a quo arma dependent.Ser.

Baliſtæ ſaxa maiora & grauiora qbus iaciunť. Lucil.li.xviii.Quod ſit baliſtas iactus centenarias.Siſen.in.iiii.baliſtas.iiii.talẽtarios.N.

Bábaciú apud antiquos quoſdá græcos cõpi a ſono inſtrumenti cú quo conficiť.Tor.

Bandulia ſabinẽſis agri regio eſt.Hor.li.car.O fons bandulæ ſplendidior uitro.Acron.

Baptiſmus & baptiſma immerſio intinctio.

Barathrũ græci appellant locũ præcipitẽ:ũde emergi nõ poſſit:dictũ ab eo q̃ é βάθυ. Fe.

Barathꝝ imenſæ magnitudinis notũ é:qđ & ipſum nomẽ ſonat: quia βάραρτον.i.graue in aſpiciendo.S.

Barbaros romanos quid est q cum quosdam diis immortalibus hominem immolasse ac cepisset magistratus eorum accersendos: at puniendos putauerunt quos postea cum id consuetudine quadā ac lege feciſſe accepiſſent: eos dimiserunt: alias id facere prohibuerunt: cum ipſi non multis ānis ante duos uiros & duas mulieres i foro boario uiuos obruerunt. non eni uidet conuenire ipsos hæc facere & barbaros qui talia commiſiſſent reprehendere: an diis immortalibus hominem immolare impium ducebatur: dæmonibus auté neceſſariū: an qui more & lege id agerent peccare arbitrabantur: ſe uero libris ſibyllinis iuſſos eodem teneri ſcelere non putabant: ferunt autem Elbiā quandam uirginem cum equo ueheretur fulmine ictam fuiſſe inde nudum equum ac iacentem inuentum eſſe: nudam & ipſam ueſte quaſi ab induſtria a pudēdis ſubtracta calceis a nullo camiſia paſſim diſiectis: & ore lingua proiecta ne ad diuinatores delata cum ſacris uirginibus maximum dedecus impēderet: & eius rei ignominiam ad equites redundaturam prædixiſſent barbari cuiuſdam equitis ſeruus inditiū fecit tris ueſtalis Aemyliā: Mariam ſub idem tempus corruptas diutiſſime cum uiris rem habuiſſe quorum unus eſt ſet: nuetus ius barbarus eius qui iditium fecit ſet dominus. Veſtales igitur redargutæ ſupplicio ſunt affectæ: ſed cum res atrocior uiſa eſſet decreuerunt ut ſacerdotes ſibyllinos libros inſpicerent. in quibus inuentum fuiſſe dicunt: hæc magno reip. malo futura: & iu bere ut abſurdis quibuſdam deis & externis auerteādæ rei cauſa græcos duos ac totidem gallos immolarent: & in loco eodem defoderent.

Barbaricum appellauit clamoré exercitus uidelicet q eo genere barbari utātur. Fe.

Barbari dicebantur antiquitus omnes gentes exceptis græcis. unde Plinius: Plautus credo Neuium poetam latinum barbarum dixit. Feſtus.

Barba ſingulari numero hoium dicitur. Virg. æne. li. ii. Squalentem barbam & concretos ſanguine crines. In plurali numero dicitur q drupedum. Vir. Syriaq; impexis iduruit horrida barbis. Ser. in arte.

Barbati antiqui dicuntur: nam quadringentis & quadraginta quattuor annis romani intō ſi fuerunt carentes tonſoribus: quos poſtea Ticinius mæna e ſicilia duxit: ut ſcribit Plu.

Bárdoculullus ueſtis erat gallica groſſioris tiſi facta compoſitam ex bardis qui poetæ fūt gallicani & cucullo. cuculius eni ueſtis groſſior capiti enim tegendo apta.

Bardi item dicūt ſtulti apud gallos ut poſſint accipere bardoculum ueſtem gallicam fuiſſe plebis & uiliorum hominū: ut i diſtichis. Marti. gallia ſantonico ueſtire bardoculo Cercophythecorum pœnula nuper erat.

Bardus ſtultus a tarditate ingenii appellatur. Cecilius nimis audacem bardum barbarum Trahitur autem a græco quod illi βαρὺς dicunt. Fe.

Bárdus gallice cantor appellatur: qui uirorum fortium laudes canit a gente bardorum: de quibus Luc. Plurima ſecuri fudiſtis carmina bardi. Feſtus.

Bardum eſt propria ui & ingenio tardum: nā græci bardos tardos dicebant. Plau. in perſa. Nimis equidem pro barda & pro ruſtica re or habitam eſſe ex te. No.

Barire elephanti dicūtur: ſicut oues dicimus balare: utiq; a ſono ipſo uocis. Fe.

Barrium urbem italiæ appellauerunt q conditores eius expulſi ex inſula barra: quæ nō longe a Brundiſio. Fe.

Barba utroq; numero hominum eſt & brutorum: ut Hora. Vtq; lupi barbam uarie cum dente colubre. Dicitur & aliorum q quadrupedum: ut Plinius in .xxx. Cum geminos traſit ſol triſtis & auribus & unguibus gallinaceorum: ſi luna raſis barbis eorum. Laurentius.

Barathro luxuriosus. Porphy.

Barbaſculus diminnutiuum a barbaro.

Barathrum locus apud inferos: uel ubi noxii præcipitabātur apud Athenienſes. S.

Bardietæ qui nunc bardiali dicuntur: ſunt remotiores luſitanorum populi montana habitantes. Strabo.

Barce nutrix Sychæi & regina libyæa qua ciuitas pompeios. T.

Barcæi populi propinqui Carthagini. Seruius Vibius uero maurorum a barce uel nutrice Sychæi uel regina: unde hamilcar barca cognominatus eſt. T.

Barbariſmum qui ante diui Auguſti ætatem pure atq; integre locuti ante dixerunt nōdū equidem inueni inquit Aulus gellius cur nō inueniſti cū utatur eo Ariſtoteles i elēchis.

Barathrum locus erat in ægypto circa peluſium paluſtre arenoſum q a profunda obſcuritate ita appellarūt horroré a barys & thrin.

Barathrum a βαθὺ profundū: uel ifernus. T.

Barbarus qui inepte loquitur. Inde barbaricus & barbariſmus. Peccamus enim ſcribendo uel loquendo: adiectiōe: detractione: mutatione: diuiſione: complexione: aſpiratione.

Barbyros. Eſichynes græcus interpres docet barbitō eſſe genus citharæ lyricæ uel ipſam lyram Pollux eam locat inter inſtrumēta: q

manu pulsantur. Strabo uero autor est nomé esse barbarum: nam qui helicona musis consecrarunt thraces fuerunt: & antiqui uatesephorus orpheus musæus thamiris: qui baccho item assam consecrarunt in indiam usq; barbari fuerunt: unde multa musica in strumenta barbaris nominibus deligantur ut naublia sambuca magades barbytos.

Barbyton instrumentum musicis & maxime lyricis secundum Iulium pollucem semi. generis solum in on. Tor.

Barrhus elephasia cuius ossis similitudine dentes barrhos. Inde barrhire & ebur secundū quosdam. Tor.

Barathrum locus apud inferos propriæ apud Athenienses: in quem noxii præcipitantur, Dio.

Barbusculo cuidam ex aduocatoq; é enim diminutiuū a barbaro.

Bassareus dictus é. Liber pater a genere uestis baccharum: uti & bacchides bassarides dictæ: uestis enī genus est usq; ad pedes dimissa: dicta ita a bassara loco lydiæ: ubi fit. Hor. li. car. Non ego te candide bassareu. Var.

Basilica nux quæ græce dicitur: hæc auellana seu præneſtina: quæ é eadem ex arbore quæ corylus dicitur. Ma.

Bastarne tyrrhegetis uicini & germanis populi sunt fere ex germania originem ducentes in plures uicos nationesq; diuisi: nam & armonii quidam dicuntur atq; sidones. S.

Bascinare est fascinare: ideſt ſuidere: fascinium autem quasi basicinium.

Basses. Var. honos lyras primo eam esse fidicē q; succerſitos ut ipſa nos basſis eius. Noni.

Basilica regis hoc est dei templum.

Basilica a βασιλεύσ hoc est a rege dicta é. F.

Basiliscus est genus serpentis: uel quod in capite album habeat instar diadematis: uel q; reliqua serpentum genera uim eius fugiant, Festus.

Basilicum regale. Fe.

Basidii populi post tauros quibus ab Hercule & echidna generis principia sunt mores regii arma rantum sagittæ.

Basis figura in narrationibus dicitur: cum omnia pedetentim dicuntur infinuandi gratia: ut apud. Te. in eu. Matri mercator dono dedit: mater ubi accepit. Do.

Basia sunt pudicorum assectuum: suauia libidinum: uel amorum oscula officiorum. Te. in eu. meum suauium. Do.

Bases uasorum collocandorum causa paratas deberi. Trebatius respōdit cui corinthia uasa legata essent. Labeo autem id non probat sed eas bases testator numero uasorum habuit. Proculus uero recte ait: si æneæ sint bases non autem corinthiæ non deberi. Iabolenus de leg. iii.

Besterani seu bastuli hispaniæ populi sunt intra calpē & gaddes: ex bastetanis autem qui horospedam incolunt: uicini sunt celtiberis ab austro. Stra.

Basis sustentamentum. Tor.

Basileus quasi basis λαοῦ. i. sustentamentum populi. Tor.

Basilicus regulus: genus serpentis pessimi: de quo Pli. T.

Bassarides omnes bacchæ dictæ sunt sicut est & ipse liber pater: ut Hora. non ego te candi de bassareu inuitum quatiam. Quibusdam uidetur a genere uestis quia liber pater utiē dimissa ad talos quam thraces bassarim uocant: quidam a pellibus quas pellibus bacchæ detinebantur & lyncium pantherarq; q; uulpes inde tractæ bassares dicunt.

Bassarides bacchæ mulieres: quod bene concordat cū Perſio. Caput ablatura ſupbo bassarisa: ablatura agaue caput pentheo tanq; uitulo ſuperbo: licet alii aliter dicant.

Bastarne populi ultra danubium: qui a Perſe rege compulſi tranſire flumen glacie concretum pene oēs ſubmerſi ſunt: paucis in utraque ripa ſeruatis contermini rhoxalanis: unde tybure in triumphalibus. Ti. Plautii. regibus bastarnarum & rhoxolanorū filios hoſtibus erectos remiſit. T.

Bdelium arbor nigra oleæ magnitudine i bactrianis nominatiſſima. Pli. T.

Batiola. Plau. in colace. batiolam auream octo pond. habebat accipere noluit. No.

Batrionem dicebant genus uaſis lōgioris manubrii: hoc alii trullam appellant. Fe.

Batus genus herbæ. Feſtus.

Bathicius qui fuit chalcionis filius.

Bathaui a bathy. i. altum populi germāorum.

Bathracus rana: & proprium ſculptoris ſecundum Pli. T.

Batrachomyomachia: ideſt ranarū & murum pugnam: quam luſit Homerus q̄uis Plutarchus id cōſtāter neget aſcribatq; poetæ iliadē & odyſſeam. Herodotus uero phocydē.

Batracomyomachia ranaq; & mugē pugna.

Bathyllus diminutiuum a Batho adoleſcens famius ab Anacreōte dilectus: alter ſaltator Iuue. molli ſaltate bathyllo. T.

Batilli populi ſeptentrionales: ut ſcribit Prole mæus: batillus item uirga ferrea: ut eſt apud Plinium q̄uis Porphyrio apud Horatiū alter ſit interpretatus.

Batus filius Cyrni regis inſulæ therannis arſtæus ,pprie dictus batus ,pter obligationē linguæ cognoſatus: qui Cyrenem condidit. Her. dicit batum. i. regē lingua libyca. Tor.

Bactus pastor apud Theocritum: cuius e talo cum Corydo spina euelleret q̄ pua spina robustum ea bacto ostensa ait: alius apud Ouid. in .ii. transformatum in indicem lapidem. T.

Batus habet amphoram unam. Ser. de po.

Baubare latrare a canum uoce. Lucil. lib. v. Et eum deserti baubatur f aedibus omnes. No.

Baulae apud baias locus herculeus dictus quasi bouile q illic habuit animalia quae hierone detracta ex hispania deduxerit. T.

Beatitas ac beatitudo. Ci. de natura deo. lib. i. ac ista. f. beatitas siue beatitudo dicta sit utrusque omnino durum: sed usu molienda uerbis omnino sunt.

Beati. Hora. li. car. Nescias an te generum beati phyllidis flauae. beatos nobiles dixit. neq; enim beati esse poterant: quorum erat filia captiua. Acron.

Beatus quandoq; diues est.

Beatus qui rebus omnibus ad uitae usum ornatumq; spectantibus abundat: ut locuples. Ci. Sint florentes sint beati: & apud elysios beati uocantur. f. oelices autem omnium bonorum copores: aliae quoq; res beatae q̄ foeliceq; dici possunt: ut uox beata: idest plena & perfecta & uocis foelicitas apud Quintil. Laurentius.

Bebrycia regio quae postea Bythinia a rege. proxima Troadi. Inde bebrycius. T.

Bebrix filiam pyrenem habuit a qua compressa ab Hercule pyreneos montes putat dictos Sillius qui diuidit galliam ab hispania: Diodorus filiam regis in montibus pyreneis ab Hercule compressam tradit: sed nec bebrice nominauit nec pyrenem. Bebrices item populi in bythinia qui ueluti belges pereunt: ut tradit Eratosthenes: apud hos erat nicopolis aula Amyci regis qui cestibus pugnauit cum Polluce & uictus: & é ut apud Apollonium & Valerium flaccum.

Bebrycium uicus inter Veronam & Cremonam qui dicitur Iabina clarum duabus cladibus Romanis Cornelii & Tacii. Tor.

Beliae nomen daemonis. Tor.

Belides quidam per binū. l. quinquaginta Danai filii beli filiae quae patrueles iteremerūt iussu Danai patris cum ex oraculo habuisset a filio aegypti & genero se interemendū.

Bellona dea belli Martis soror quam quidam Palladem dicunt cui proprio sanguine facerdotes sacrificabant: ante cuius templum columnella erat quae bellica dicebatur: super quam hastam iaciebant cum bellum indicebatur. Inde bellum. T.

Bellorophontes Glauci regis Ephyrae filius a Proeto abantis regno priuatus quem Stenoboea uel secundum Ho. Antia Proeto acculsauit: qui eum ad eurybatem lyciorum regem misit: qui illum & cōtra Chimaeram misit: deinde contra amazonas: quas superauit quare Eurybates ei Achimenem alteram filiam Stenoboeae sororem uxorem cum parte regni dedit quo cognito Stenoboea se interemit. T.

Bellaria ea maxime sunt mellita quae mellia non sunt: & omne mensae fecundae genus una quoq; dulciora est inuenire in comoediis antiquioribus: hoc uocabulo appellata dicta que liberi bellaria. A. gel. & Ma.

Bellarium & bellariares bellis apta. Fe.

Bellator non modo qui bellum gerit: sed etiam per quem bellum geritur significat. Vir. lib. x. Et inter Bellatoris equi caua tempora conicit hastam. Ser.

Bellantur pro bellant. Vir. li. x. Et pictis bellātur amazones armis. No.

Blenios stultos esse Plau. indicat: qui ait: stulti: stolidi: fatui: fungi: bardi: bleni: buccones.

Bellicrepam saltationem dicebant quando cū armis saltabant: quod a Romulo institutum est: ne simile patereť q̄ fecerat ipse cum a Iudis sabinos uirginem rapuit. Fe.

Bellioris est melioris. Varro in testamento: uenio nunc ad ultimum genus testamenti qđ dicitur physicon: i quo graeci belliores q̄ romani nostri. No.

Bellona dicebatur bellica super quam hastam iacebant cum bellum indicebatur.

Bellona a bello. Varro.

Bellosum bellicosum. Ce. Tantum bellum suscitare conari aduersarios contra bellosum genus. No.

Bellum est ut plærunq; pugna. No.

Bellum elegans melius prudens. Luc. lib. xxix. aetatem istuc tibi laturam & bellum si hoc bellum putas. Varro i thapheninippo. Dio genem litteras sciisse dum uisione q̄ satis esset cum q̄ acta bellorum hominum in eodē crateo stadio epitaphion ago. a quo qui certasset animo bellus homo magis delectatus stoicorum pancratio q̄ athletae. Idem sexq; Vlysse: quid est enim homo masculus libertius uidere debeat bellam uxorem. Idem in marco. socius est hostibus socius bellum ita grauis ut bella omnia domum ut auferas. Nonius.

Bellum & prælium hoc differunt: quia prælia partes sunt belli: hoc é in bello cōgressiones Lucil. lib. xxv. ut Romanus populus uictus ui & superatus prœliis saepe est multis. Bellum uero non nūquam in quo sunt omnia. Virgi. in. viii. Infantē fugiens media inter prælia belli. No.

Bellum a bæluis dicitur bæluarū sit pnicios

dissentio.Fe.

Belle apud Plau.diminutiuum aduerbium a bene quod facit bone & bellum.Fe.

Belutus bestiæ similis.Fe.

Bæluam indifferenter posuit auctoritas ueterum. Plau.in au. quo quidam agnoscat scio magis nusquam curiosam esse ullam bæluam.Nonius.

Bellissimum:unde bellaria cibi ad irritandam gulam.Teren.in ad.ego iam prospiciam mihi atq; unumquodq; quod erit bellissimū carpam.Do.

Bellum est tum ipsa pugna: tum totum tempus quo sumus in militia:prælium ipsum tā tummodo armorum certamen:pugna uero & certamen citra arma fit uel nudis uerbis. Laurentius.

Bello & urbs & flumen iuxta calpem monte. Stra.

Bellon fluuius est in lusitania qui ab aliis Letheæ:ab aliis autem luneæ appellantur a celtiberis & uacceis labitur.Stra.

Belgæ populi plures urbes & oppida continēt quæ mari oceano rheno matrona & sequana fluminibus claudūtur. horum plærique orti a germanis rhenum olim traiecti gallos accolas expulerunt.hi nunc moribus legibus & ornatu exculti nisi q effœminati ad quos mercatores sæpe commeant: quapropter mores hominum mutari constat in his sunt urbes metropoles treuerensis colonien sis maguntina rhemensis & protomagensis cum suis attributis intra oceanum mare ac eadem tria flumina constitutis & brabantia flandria holandria ghelriæ ac phryfiæ pars tota piccardia hānonia iuliacum uirtutum comitatus ac campaniæ maxima portio silua arduenna uniuersa cum singulis sibi adiacentibus: & ea includis populis ac locis ubi plura sacerdotia pluresq; reguli quos memorat Lucanus in primo:in his fuit omnes præfati electores imperatores & fere omnes fere eorum reges qui pares uocantur:& uterque apud belgas ungitur consecratur: & corona tur.Sunt quoq; tres digniores germaniæ in belgica metropoles.belgæ clarissimi erant treueri quorum urbs opulentissima augusta ut refert Pomponius mela:quæ nunc ingo ratur in belga autem a lulio Cæsare usq; ad Romani imperii declinationem legati roma ni diutius habuerunt:nūc uero locum proconsulum & legatorum romani pontifica tus monarchia in nationes & reges imperia tis omne imperium & iurisdictionem in pro uinciis per legatos exercet: quibus subditi sunt episcopi loco præsidis prouinciæ instituti.Sunt & collectores:quos prisca ætas q. stores appellauit atq; reges & potētatus qui uelut censores decreta pontificis maximi & censuras sequuntur huic singuli obsequuntur quem grauioribus adeunt modis.

Belgæ sunt galliæ populi per gentes quindeci diuisi:per rhenum & ligerim uergētes i oceanum:& sunt oceano confines: usq; ad ostia rheni:& nonnullos rheni alpium uicinos incolas:belgas.n.gallos flumen matrona & flumen sequana a gallis celtis diuidit: & extenduntur a sequana ad rhenum.Stra.

Belgium erat belluacorum ciuitas magna & inter belgas auctoritate atq; hominum multitudine præstans in qua Cæsar aliquando hyemauit illic in hibernis fuere nomen ad huc retinens.

Bellouaci ciuitas est episcopalis in prouincia rhemensi ac francorum regno sita.

Bellocassii populi inter celtas proximi lexouiis quos opinio est esse baiocenses:eorum ciuitas est episcopalis in prouincia rhotomagēsi ducatu normaniæ & regno francoę sita.

Bellaria a græcis τραγηματα dicuntur secundarum mēsarum ubi pro libis dulciariis habentur.

Bellerophontes apud græcos primæ declinationis ut Anchises.

Belouaci sunt in agro morinorum.Stra.

Bellouacum oppidum est in belgis quod uulgo dicitur belluors:hi plurimum & auctoritate & uirtute hominū numero cæteris belgis præstant.Strabo.

Belouaci sunt belgarum fortissimi.Stra.

Bellantur sub passiua uoce actionem significat.Vir.bellant amazones armis.Pri.

Bellitudinem sicut magnitudinem. Var.dixit Festus.

Bella oppidum in campania.Virg.vii.mœnia bellæ.Seruius.

Belus assyrius rex fuit:nam eorum lingua sol bel dicitur:unde & elios:ergo addita digamma & facta deriuatione a sole regi nomen impositū est: uel bal deus dicit apud assyrios.

Belus primus rex assyriorum:quos constat Saturnum quem solem dicunt: Iunonemq; coluisse quæ numina apud aphros postea culta sunt:unde & lingua punica bal.assyrica uero bel dicitur deus quadam ratione sacros & saturnus & sol.

Bellus bellissimus.Plau.datores bellissimi negocio soletis esse.Prisci.

Bellerophontes dicitur ausus pegaso ferri per aera in terram decidisse.Acron.

Benna lingua gallica genus uehiculi appellat. unde uocantur combennones homines i eadem benna sedentes.Fe.

Beneficiarii dicebantur milites: qui uacabant

muneris beneficio: e contrario munifices q̃ non uocabant: sed munus reip. faciebant.

Beneuentum & minturnum garilianum dicimus qui ante glanicus uocabatur.

Beneuentum colonia cum eo deduceretur: appellari coeptum est melioris ominis cā: nāq; eam urbem antea græ. incolentes καλὴν πλατίον appellarunt. Fe.

Bene multum. Ter. in an. bene celatum amorem facile cerneres. Do.

Bene pro ualde. Ter. in eu. qui bene uertendo

Benedici laudari. Idē in phor. benedictis si certasset audisset bene. Do.

Benefacio & benefecisti in consuetudinem uenit & non indicantis est: sed gratias agentis. Te. in eu. benefacis merito te amo. Do.

Benefactori quid est bouem immolans: nauis circa thaciesiam i anchoris ſtabat. Sed ab eo persuasus nomine pyrriæ & senem seruauit nihil indigens & misericordia commotus & hortatu senis de fictilibus q̃ ibi iacebant pau ca quædam sumpsit: postea cum prædones abscessissent securus iam senex pyrriam si fictilibus admouit i quibus magnam uim aurripice admisit ostendit ita ut repente dies factus pyrrias cum cæteris i rebus senē optime tractasset: tamē illud adiunxit: ut ei bouem immolaret: ex eo res i prouerbiū uenit benefactori bouem extra pyrriam imolasse neminem.

Benignitas est in quantitate rerum: aut in facilitate præstantis: nam plærunq; in gratia dona sunt in quibus benignitas non apparet. Teren. in eu. num ubi meam benignitatem sensisti in te claudier. Do.

Benigne large. Te. in ecy. benigne præbeatur. hoc enim est gratius nō solum præbere: sed etiam large. Dona.

Benignus proprie dicitur is qui bōis & dignis largitur. Est autem compositum ex bono & gignendo. Fe.

Beniginter pro benigne. Titin. in gemina. nimium patrocinari sentio beniginter. No.

Benacus lacus galliæ cisalpinæ est intra arctas montium fauces intra adeo ut coacti impetu inter eos uēti eorum more maris æstuationes undarum atq; tempestates facere cogant cuius littori salundiū adiacet fermiosq; peninsula: Catulli poetæ patria: hunc aiunt aureas harenas euoluere & ex eis nutrire pisces: quos uocant indigenæ carpiones nusq; alibi repertos: ex hoc uirgiliāus mincius fluuius excurrit in padum.

Beneficiarius passionem significat: ut qui beneficium accæpit. Lau.

Beneficus comparatium superlatiuumq; habet aliquando etiam suum, similiter omnia composita cum facio: ut beneficentior bene ficentissimus & beneficissimus: ut M. Cato de Ptolemæo rege optimo atq; beneficissimo. Lau.

Benedicus & benedico. quando una dictio est nusq; inuenitur: & si quando uti uolumus datiuum postulat: sicut maledico. Lau.

Bene pro ualde: ut Ci. habetis oratiōem bene longam. Male quoq; pro ualde: ut Ci. in bruto. Credebat scriptores illos male mulētatos. ualde. Prius similiter & frequentius cū uerbo odi. Idem ad Marium: oderam multo peius q̃ illum ipsum Clodiū. Item cū positiuo ut Ter. illud rus nulla alia causa tā male odi. Oui. cū uerbo obest ut Peius adulterio turpis adulter obest. Lau.

Bene mecū agis: quære in uerbo actū é. Lau.

Beneuentum in samnio est. Stra.

Benacus lacus est alpinus: sta. quingentorum longitudinem habens: latitudinē uero. xxx. de quo Mincius amnis effluit. Stra.

Berecynthus mons est phrygiæ in quo dudū Cybelis mater deum ritu prisco: religiose colebat a quo etiā berecynthia dicta est.

Berones populi sunt in Hispania in regione septentrionis: celtiberis proximi & cantabris conisci coniunctissimi & bardietis qui nūc bardieli uocantur. S.

Beritate oppidulum est in mediterranea thuscia. Stra.

Berecynthus castellum est phrygiæ iuxta flumen Sangarium: ubi mater deum colitur ergo berecynthia: idest phrygia. Ser.

Berecynthius: unde berecynthius: sunt tamen qui uelint habere aspirationem: pro monte uero phrygiæ minime.

Bergomum gallicū uerbum a senonibus Brēnī militibus condita: quorum lingua montana urbs significatur inde bergomates.

Berillus lapis pallidus transparens ex quo pocula fiebant. Tor.

Beronice in altera parte arabiæ ab intimo angulo prima iter hieropoliticū & scrobilum. Deinde inter promontoria Moronenon & collaca: philopetris & phiomalis ultra arsinoe: & alia beronice. Pom.

Berōice Ptolemæi philadelphi mater cui philemon topacium dedit: ex quo facta est statua quattuor cubitorum Arsinoe philadelphi uxori: altera philadelphi filia soror. Ptolemæi euergetis Antiochi uxor: alia Herodis filia Agrippæ soror: quam Titus uespasiani filius amauit. Vnde lu.

Bessis appellatum ab asseq; is triens fit: quanuis dura compositio fiat bessis ex triente bessis houem sunt unciæ: triens tres. Fe.

Bestias accipere debemus magis ex feritate q̃

ex animalis genere: nam quid si leo sit: sed mansuetus ut alia dentata bestia.

Bessis unciæ octo. Prisci. uel duæ trientes bessem uocabis. S.

Bessi populi thracum a dextra Strimonem incolentes usq; ad mestum amnem. quidã bossos dicunt.

Betere. i. ire. Varro: asinos mulros q; pareret ea non poterat mulieres feras betere iussit. Pa. in nuptia. Vos hinc defensum patria in pugnam. Idem. bibite mendosi resto peragitur eam si ire conor prohibet betere. No.

Bethis fluuius hispaniæ ubi oues habent lanã subruculi coloris ex qua uestes cõfectæ nullo alio colore tingebantur. Martialis in distichis ubi lacernæ beticæ loquuntur. Nõ est mihi lana mendax nec mutor aheno.

Bethis ex tarraconẽsi prouincia dimissus per mediam fere Hispaniam sicut nascitur a luco uno decurrit nomen imponens regioni: post autem mari propinquus: ingentem ex se lacum facit: ex quo duplex egreditur: tantus utroq; gurgite: quantus solus intrauerat lacus: & sic geminatus in occiduum labitur oceanum.

Bethica regio in postrema hispania a beti flumine quam turdetaniam incolæ appellant: ubi populi turdetani. i. turduli incolunt.

Betulus paruus fluuius: bargigos littori proximus.

Betaceus: herbaceus: maluaceus: materiam significãt ut ex materia betæ: herbæ: maluæ.

Bethasii germaniæ populi inter belgas pxima caninefatibus bãtanis tũgris ac marsacis transentes superiores fuisse coniectura est. ad utranq; Mosæ fluminis ripã cis rhenum sitos: & in diocesi leodiensi. Hos Cæsar non memorat. Sed etiam Tacitus.

Bæthis ex tarraconensi regione demissus per hanc fere mediam diu: sicut nascitur uno amne decurrit post ubi non longe a mari grã dem lacum facit: quasi ex uno fonte gemi nus exoritur quantusq; simplici alueo uenerat tãtus singulis effluit: tum sinus alter usq; ad finem prouinciæ inflectitur eumq; parua oppida oblicting: onolopa contingunt. Pom.

Baiæ in littore campano a Baio Vlyssis socio Sillius fedes itacensia bai.

Boetis non procul a castaone mons est e quo betis fuit quem argentum appellant cum in eo sint argenti metalla. Autor uero est Polybius: & hunc & anã e celriberia oriri: qui nongentis distant inter se stadiis. Antiqui sane boetin tarteſſum appellarunt. Inde stesi chorus poeta ita scribit iuxta argenteos immensi tarteſſi fontes occultaq; petras duobus ostiis erumpit in oceanum interq; opidum est tarteſſus & tarteſsum agrum iuxta calpem appellari Eratosthenes ait: quod Artemidorus redarguit nobilior melere.

Balanum genus unguenti: unde Horatius pssat uis balanus capillos.

Baleares in hispania contra tarraconensia littora sitæ non longe inter se distant: & ex spatio sui cognominibus acceptis maiores minoresq;

Bætis fluuius hispaniæ: hisdem ex locis nascitur quibus anas: & tagus mediæ inter utrum que magnitudinis existens a sui primordio: sicut anas in occasum fluitans. idem in austrum flectẽs in idem littus excurrit hic autem fluuius turdetaniam diuidit: nascit autem ex orospeda: fluitq; per agrum oretanũ i bethicam: fluit autem bifariam bipartitus: inter cuius ostia intercepta insula est stadi centum: siue ut quibusdam placet plurimũ a maritima separat: ubi Menestei extat ora culum: ab hoc flumine & ciuitas boetis nominata est: quæ turdetanorum agro adiacet bætica regio ab eodem flumine dicta ab ac colis autem turdetana dicitur. Incolæ uero ipsi turdetani: & turduli appellantur: bæticæ autem plaga intra anã ad ortum quidẽ usq; oretaniam protenditur. a meridie uero ab eius eruptione usq; ad anæ maritimũ tractum & usq; ad columnas in bæticæ maritimæ partem ex beris & anas erũpunt. Stra.

Bæterones populi sunt iuxta taraconem & beiuncarum campum. Stra.

Bethone oppidum est in transitu ticini. S.

Beta littera græca in b a nostris trãsferturaliquando in u: ut bicion uicia. Tor.

Bethys regio hispaniæ a flumine βαῖϛ quod est profundum in quo lanæ pulchro colore tinguntur. T.

Bethania quæ fuit in iudæa.

Bethsaida ciuitas Syriæ. T.

Betulus hispaniæ fluuius: cuius aqua aptissima ad ferri temperamenta. T.

Bias philosophus ex asia pirenẽsis: de quo Lactius. T.

Bianor troianus cum oileo auriga: ab Agamẽnone iteremptus. Aliis thyberini regis thusci. & matonis fatidicæ quæ Mantuam condidit filius de quo Vir. Et dicitur Bianor q; bia: id est uiolẽtia: & ἀνήρ uir prius dictus est ocuus. T.

Bibere recte dicemus ea omnia quæ haustus habent. sic etiam in quibus non est bibere posset inuenimus. Vir. xi. Hastam super exertam donec plata papillã hæsit: uirgine umq; alte bibit acta cruorem. Nonius.

Bibliothecæ & apud græcos & nos tam libro rum p se magnus nũcrus: q̃ locus ipse i quo

libri sunt appellantur. Festus. Pom.

Beroe non longe a cretico mari olim cholonianda dicebatur.

Beronicé Ptolemæi & Aristonis Ptolemæus filium duxit cuius crines in cælū relati putant persuasione etiam cononis mathemati ci id Callimachus scripsit carmine elegiaco quod ad uerbum interpretatus est Catullus altera beronices Herodis filia nupsit agrippæ fratri. fuerunt item aliæ quarum unius meminit Plinius in ultimo.

Bethæ apud antiquos uernæ dicebant & autumnale graeci candidā & nigram dixerunt.

Bibicienses dicuntur q peregrinātur assidue. Festus.

Biblis est fons mesopotamiæ: haud lōge Carris ex quo fabula talis est. Biblis Caunii fuit sororiumq; insausto amore dilexit q cū sororis amorem horruerat & fugarat. ibi autem doloris impatiens miseratione deorum in fontem sui nominis uersa est.

Bibliotheca legata: utrum armarium solū uel armaria contineburntur: an uero libri contineantur quæritur. Et eleganter uerna ait in teresse id quod testator senserit: nam & locū significare bibliothecam sicuti dicimus in bibliotheca est: & alias armarium sicuti dicimus bibliothecam emisse. Qui igitur scribit Sabi. libros bibliothecam non sequi: nō per omnia uerum est. nam interdum armaria quoq; debent quæ plærisq; bibliothecas appellant. plane si mihi præponas adhærentia esse membranarum armaria: uel eius affixa: sine dubio nō debebuntur: cū ædificii portio sit quæ in bibliotheca tractauimus. Idē Pom. ad Sabi. in dactyliotheca legata tractat & ait ānulos quoq; contineri non solū thecam quæ annulorum causa parata sit. hoc autem eo coniectatur: quæ ita proponitur. quis legasse dactyliothecam meam: & siquos præterea annulos habeo ei. Ita Labeonem quoq; existimasse ait. Sunt tamen quædam quæ omni modo legatū sequūtur: ut lectū legatum cōtineat: & fulcra & armariis in ui culis clausura & claues cedunt. Vlpianus de legatis tertio.

Bibra oppidū rhemorū in belgis ultra Assonam flumen: nec longe ab eo quod flumen in extremis rhemorum finibus erat: & in eo pons in francorum regno situs nunc naue & interdum uado trāsicitur: portus priscum oppidum nomen latine retinet.

Bibracte oppidū heduoꝝ: in celtis lōge maximū & fertile & maxiæ apd heduos autoritatis in quo totius galliæ concilium Cæsar cō uocauit. ius dixit & Cæsar hyemauit in fran corum regno situm in formam ruris reda ctum & in radicibus montis non longe ab hedua ciuitate positum nomen retinet.

Biblis urbs est in celtiberis. Strabo.

Bibractis oppidū erat in gallia prope Dreduā & aliqui dicunt fuisse unam ptem ciuitatis quæ hodie solo est æquata. Stra.

Bibax & bibosus bibendi auidus Publius nigidius: bibosum non repperi: nisi apud Laberium. Sunt enim hæc noīa inclinata a uocabulis: & nō a uerbis: ut mammosa ānosa nō bibosa. Aulius gellius.

Byblesia urbs in asia. T.

Bibliotheca quam primus athē. Psistratus ponit. de qua Gellius i fine. vi. Et notat Pli. pri cip. xxxv. Tor.

Bibliopola. Librarius. Tor.

Bicipitem: qd incōpertum est posse dici. Var. de ui. pa. li. iiii. aperuit insuper adducebāt nō plus solituros q̄ uellem iniquus equestri ordini indicia tradidit: ac bicipitem ciuitatem fecit: discordiarum ciuilium fontem. No.

Bicornius germaniæ fluuius est: & in eadem nascitur.

Bicessis in denario numero huc mutat qd primum est a decem assibus decussis. secundū duobus decussibus bicessis qd dicit solum a duobus bicessis reliqua ratione mutat: ut tricessis proportione usq; ad centussis quo maius æris uocabulum non est. Varro.

Bidentes q̄ oues duos dentes lōgiores cæteris habeant dicebant. Fe.

Bidentes qui existimāt ob eam causam oues a Vir. dictas: q̄ duos habeāt dētes: pessime accutiose, intelligunt. nā nec duos dentes habēt: & hoc quidem est genus mōstri. Et melius intelligi potest: si biēnis dixerit: autorita te Pomponii i athellaria. Mars tibi uoueo fa cturum si unḡ rediero bidente uerre. Laberius i paupe usus hac nocte bidentes apter uiam facere. Et Nigidius figulus dicit bidētal uocari qd binæ pecudes simolentur. No.

Bidētes appellari scripsit hostias quæ per ætatem duos dentes altiores haberent uerba illius ipse posuit. Quæ bidēs inqt hostia oportet dentes habeat octo: sed ex his duos cæteris altiores per quos appareat ex minori ætate in maiorē transcendisse. Hæc Higini opinio an uera sit non argumēto sed oculis iudicari potest. Au. gel.

Bidentes appellari non oues solas sed hostias bimas. Neq; tamen dixit cur ita appellarentur. Sed i cōmētariis diuis ad pontificū priūcipatus legi bidentes prio dictas q̄ littera ex supfluo: ut sæpe assolet interiecta sic pro reire redire: & pro reamare redamare: & redarguere: non rearguere. ad hiatū enim duarū uocaliū pcaudē interponi solet q̄ littera

Ergo bidentes primū dictæ sunt quasi bien nes:& lōgo usu loquēdi corrupta est uox ex biennibus & bidentibus dictæ.

Bidental ideo dicitur fulmen aut q̄ duos habeat dēres aut certe quod in eo loco ubi acciderit bidentes mactentur.

Bidental dicebant quoddam rēplum:quod in eo bidentibus sacrificaretur.Fe.

Bidūo cōditioné impleri oportet:quæ ita data est:illud facite in diebus.si mihi præterea fuisset abiectum.labolenus de uer.sig.

Biferæ sunt arbores quæ bis .pducūt fructus in āno quasi bis ferentes.

Bigæ & quadrigæ dictæ a coniunctu.V.

Biguntinus seu brigantinus lacus est in agro rethico caustelas murænis æmulas generās.

Bignæ geminæ dicuntur:qa bis una die natæ sunt.Festus.

Bigenera dicuntur animalia ex diuerso genere nata:ut leopardus ex leone & panthera. Cicur ex apro & scrofa dōestica.muli ex equo & asina.

Bigeriones populi i aq̄tania finitimi tarbellis Vocatiis tarusciis sotiatibus & hispaniæ citeriori i francoq̄ regno siti comiti de fusso subditi ubi comitatus est in uasconia nomē retinent:ubi turia est & castrum begora & episcopium bicterēsis prouiciæ narbonēsis.

Bilbit factum a similitudine soni qui fit in ua se.Neuius bilbit aphora inquit.Festus.

Bilingues brutaces.En.dixit q̄ brutii & uolsce & græce loqui soliti sunt:sunt aūt Italiæ populi uicini lucanis.Festus.

Billis apud aphros appellatur semen humanū humi profusum.Fe.

Bimestri.Hora.li.car.Et porco bimestri cūm famulis opum solutis:id est duos menses habenti:aut certe duos ānos uoluit significare a luna computatos. Acron.

Bina de his tātum dicūtur quæ tātum numeri pluralis sunt.Nam Cicero per epistolā fili um culpat dicēs eū male dixisse litteras duas:cum litteræ pro epistola tātū numeri plu ralis sint cōtra:epistolas binas non dicimus sed duas.S.

Binum milium numero:pro binis milibus.Si senna histo.li.vii.Ad binum numero militū sauciis utrinq̄ factis.No.

Binominis qui geminum hēt nomen.Vt Numa Pompilius.Tullius hostilius.

Binus quære i uerbo āniculus.bius similiter:

Bio uel bion genere bōrysthenites pater falsamentario:ut ipse ad antigonum scribit.pater cū tota domo uēditus:ipse ēptus a quodam oratore.Laertius.Tor.

Biothanatos qui ui moritur:qui secundū antiquos theologos in originem suam non recipiebātur nisi post certum tēpus quod poetæ ad carentes sepultura transferunt.

Bipēnis manifestum est dici qd ex utraq; pte sit acutum.nam nonnulli gubernaculorum partes tenuiores ad hanc similitudinem pinnam uocant eleganter:& Varro.in marcipore de lime bipennis ut leuis passerculus.Idē in eodem:annos educi naufragii.Id Cicero: nec quare bipennis fluminis plumas uapor percussit,altemesti,in terram cecidimus.Idē in parmenone.Ferens feram humor bipennem securim.No.

Bipennis a pēna deriuatum.Ideo fœmininum est.Virgilius uero loco adiectiui usus est in. xi.ut ferro sonat alta bipenni fraxinus. Priscianus.

Bipatentibus est sermo enntanus tractus ab hostiis quæ ex utraque parte aperiuntur. Seruius.

Biremes duorum ordines remorum habētes sicut triremes trium.Acron.

Birrho quasi Pyrrhus.i.ruffus apud Iu. nomē proprium.

Byrria q̄d per duplex r græce byrrias.T.

Bisēta porca dicitur cuius a cernice sētæ bisariam diuiduntur:cum iam incipit maior sex mensium.Festus.

Byrsa tyrii corium uel tergus dicunt primum nomen carthaginis.

Bisextus.C.Cæsar ne quadrans deesset.statuit in quarto quoque anno sacerdotes qui curabāt mensibus ac diebus: unum intercalaret diem :eo scilicet mense ac loco quo etiam apud ueteres mensis intercalabatur:idest ante.v.ultimo februarii mēsis dies. idq; bisextum censuit nominandum.

Bisextus cum kalendis est nihil refert utrum priore an posteriore quis natus sit: & deinceps sexto kalendas:cum natalis dies est.nā id biduum pro uno die habetur.sed posteri or dies intercalatur non prior. ideo quo anno intercalatum non sexto cal.natus quando bisextus calendis est priorem diem natalem habet. Cato putat mensem intercalarē additicium esse.omnisque eius dies pro momento temporis obseruat : extremoque diei mensis Februario attribuit Quintus minutius.mensis autē intercalaris constat.xxviii. Cel.de uer.sig.

Bingi am nūc pinguiā germaniæ oppidū belgis asscribēdum iter magūtiā urbē & cōsuetiam oppidū eis rhenū eius ripis finitimum non memorat Cæsar.Sed Tacitus.

Biothanatus uiolenter mortuus.

Bison aīal in germania deforme .plixitate iubage:& reliquo corpore sed ferum.Mar.

Bituriges populi inter celtas eoq; fines ab he

duis q bus erant attributi quos ligeris fluui us diuidit finitimi sunt Aruernis. xxi. urbes eorū uno die incederunt:ut Cæsar cōmeatu & pabulatione prohiberēt. Ciuitas est me tropolis retinēs nomē i ducatu bituricēsi & regno frācorū sita hos mēorat Luc.in prio. Byzantium nunc cōstantinopolis & prius by zos dicebatur.

Byssus lini subtilissimi genus. Tor.

Bisaltæ populi scythici. Tor.

Bistoniū stagnū thraciæ abderæ ppiquum ex quo strauus & cōpsantus flumina cadūt ūde thracia aliquādo bistonia: bistonis & bistones thraces a bistone rege dictum. Tor.

Bituminis fōs: ut arbitrari possū apud arthio pia est iuxta corambim.

Bituriges sunt in gallia quos ioscos nominār i aqtanis gēs alienigena cōsistit illis cōcede tata. habet aūt burdigaliam emporiū. Stra.

Bitugires qui cubi nūcupantur: sunt in gallia aquitana post petrocorias: iuxta cadureos: & sunt ad oceanum spectantes. Strabo.

Bithūrū oppidum uilissimum apuliæ.

Bitugires birii: & habet oppidum quod hodie dicitur borges: prius dicebatur bitugirum. hos flumen ligeris a burgūdia diuidit. Stra.

Bitias præfectus classis Didonis secundū. Ser. alius in nono æne.

Bithynia prouincia minoris Asiæ. primū bebrytia: inde mygdonia: ultimo a rege bithynia: ubi sangaris flu. & Iabysia nicomœdiæ proxima: sepulchro Hannibalis clāra: & hylas flu. & prusa urbs. Tor.

Biton & cleobis matrem Argiā in Iunonis tēplū curru traxerunt. Tor.

Bituri populi galliæ. Tortelius.

Biuiras quas usus bæluas appellat. Var. i. l. memia. ad biuirā uēio cū uellē ostēdere qd uel lē metælos icōstātiæ filiis me rephēdit. No.

Byzantium a pausānia Spartanorū rege condi tum a constantino auctū. inde dicta est Cōstantinopolis. Tor.

Blacterari inepte uociferari. blacterones inepti & icōmpositi uocantur: Apuleius in apologia: quæ ōsi possent ab his utiliter blacterata ob mercedem. Seruius.

Blanditer p blande Titin. i gemina: uerecundia primū blāditer cū pauimus colloq. No.

Blandicella uerba per diminnūtionem dicta sunt: id est blanda. Fe.

Blatta nomē sūpsit a græco uerbo φ ē noceo.

Blacterantes quoq; lingua tam prodiga infræ nisq; sicut fluet semper & æstuet colluuione uerborū teterrima: qđ genus homies significantissimo uocabulo appellant.

Blacterās ideſt latras uel furiose clamas. Pom.

Blacterare est stulte & præ cupidine log: qđ a græ βλαξ originem ducit. sed & camelos cum uocem edunt blatterare dicimus. Fe.

Blatterare cōfingere per mendacia. affra. in au. quid est illud te blacterare arq; obloqui Idē in incēdio: illud memēto ne qđ i primis blatteres. C. in hymnis: desine blatterare in hocagit in amore inermis. No.

Blax stupidus dicitur. Fe.

Blādius delectabilius. Hora. li. car. qđ si threicio blandius Orpheo. Acron.

Blandior utraq; significatiōe inuenit: ut Verrius. Blāditusq; labor molli curabitur arte.

Blacterare iactans Festus camelos blacterare dixit. Tortelius.

Blexa fluuius est galliæ.

Bleris populis libyæ capita absunt: uultus in pectore est.

Blitea inutilis a blita herba nullius usus. Plau. in trucu. blitea dante est meretrix.

Blitum holus leue. Varro in cume. Empedocles natos homines ex terra ait: ut blitum. Boare. i. clamare: a græ. βοάω. descendit. Fe.

Boarium forum romæ dicebatur: q; ibi boues uenderentur. Fe.

Boa serpēs ē aūtils quā græci υΔρων uocāt: a qua ictī obturgescunt. crus: quoq; tumor uiæ labore collectus boa appellatur. Festus.

Boantes clamantes a boue. Varro.

Boateus in scythia ciuitas dicta est.

Boandus hybernīæ fluuius est: & per regionē mediam funditur.

Bobuda stagnum est græciæ.

Boccas genus piscis: a boādo: id est uocē emit tendo appellatur. Fe.

Bocetī qui spōte sgrediunt cur eos lapidibus obruūt arcades: q si p ignorātiā intrauerūt ad eleutheras eos mittūt an q. si absoluti libertatē adepti uiderēt. hæc ratio fidē habuit: & tale ē ad eleutheras: ac si filocū curæ ua cuū: & illud ueniēs i libēris solū: An fabulæ potius credēdū est: Soli. n. Iynonis liberi ex eleuther & lebecadus scelerīs in Ioue paterni exptes fuerūt: & i boetiā aufugerūt. Leba dēles aūt iisdē legibus & eodē iure atq; arcades utūt: eos igit ad eleutheras mittūt q Iouis adyta ignorantes itrauerīt. an illud pbabilius q. Architimus dicit arcadicis festi sūt dies: quosdā p iscitiā sgressos ab archadibus phliasiis traditos fuisse a phliasiis deide megarēsibus a qbus porro cū thebas deueherent hibre ac ronitribus & aliis tepestatibus oppressos ac detētos fuisse: hic locum nōnulli eleutheras appellatū fuisse dicūt: q aūt dicit ab eo q liceāt ingressus fuerit ubrā nō cade re: licet falsū. tamē magnopē creditū ē: an q aer ingredientibus i nubē cōuersus obduxit an q. tēplum ingressus oibus modis morte:

mustetur: mortuos: uero aias pythagorici ne que ubra facere neq; coniuere, an illud potius q; sol q de ubra facit. Solé aut aufert nomé ebatis: & hoc obscure intelligeres dicit: Ceruus. n. ebas dr quapp catharione arcade qd is ad æleos cu arcadibus bellu gerétes perfugisset & cu præda abactu traiecisset: co posita postea bella cu spartá pfugisset lacedæmonii arcadibus reddiderunt edito oraculo ut ceruum redderent.

Bocaris rex ægypti fuit & numidiæ (ut scribit Diodorus & Solinus) & Tacitus ægyptium regem fuisse ostendit.

Boccus qui iugurtham generum sylle marii quæstori ligatum tradidit. Tor.

Boie genus uinculorum tam ligneæ q; ferreæ dicuntur. Festus.

Boebeis secundum potphyrium in secundo iliados palus thessaliæ. Tor.

Boetia a boue a Cadmo compata prius: prius aonia: Inde a uadolis aphrica pulis uandalia. Tortelius.

Bootes q & arctophylax: q & arcas Calistois filius. Aratus booté dictum dicit: qa arcton quæ plaustrú dicta est agitare uidetur. Tor.

Boeorix cimbrorú rex a Mario uictus. Tor.

Boianum ciuitas est in samnio. Strabo.

Boicus ager dicitur q fuit boiorú gallorum: is autem est trans alpes in gallia quæ togata dicitur in quibus mediolanenses. Festus.

Boii populi trás rhenani fráccíæ alpibus Italiæ sueuis australibus ac dáubio cótermini: q i agrú noricú tráfiuerát. Noricamq; oppugnarát expulsi (ut cóiectura é) noricis trásda rubiú nó longe a fonte & athesis fluinis adhuc sitá noricus appellat. Boios: ps hedius Cæsaré depcantibus deuictis heluetus quorú i societate domo excesserát in finibus heduos: a Cæsare sút collocati: ubi gergobinia ciuitate exiguam & infirmá nó longe ab aua rico oppido in finibus biturigú sito: eis per heduos attributá habitarút. Boii post baioarii & núc bauari dicti a finibus herbipolé siú p noricú agrú ubi nurúberga est oppidú i medio fere germaiæ situ in augustéles ptés dunt. Cú q bus & aliis finitimis trans rhenanis usq; ad brisinia urbé & terras quas nostra ætate Sigismúdus Austriæ dux possidet: tactí tridétios heluetii Rhenú traiciétes adhuc uetere consuetudine bella gerunt.

Boii áplissimi gallo: prisci temporibus pdú incolebant: postea Romani e finibus eie cerunt. Ex; translalpina autem gallia in Italiam prius commigrauerant. Strabo.

Bochus qd barbaę e inuéies i antiqs codicibus aspirationé hére & græci aspirát iueniét nomé ppriú Eschus in quodá sepulchro in alio nomé bocchus aspirationé hére: é aút i scriptio hæc qnú uetustátis gra iserui. P. laertius, P. F. brocchus lartia. P. L. horæa boneis pbata fuerfia fú amilla, pba fui parés dóine is senibus, huic aút obsequés ita libertate illei me hite decorata stola a pupala anos. xx. optani dóino eos. Supréus fecit iudiciú. dies mors aíam eripuit ornate abstulit. L. Eprius chilo uiat. Tripl. hæc inscriptio declarat uetustissimos latíos frequentissime usos diphthongos: et quæ post obliterata é. qn ét pse fert ostos quonia i ostis sepulchrum hoc id est lapis, p sepulchro hodie quoq; extat pro núciasse ptéritú uerbi decoro in terria pro na nó decoraut sed geminato a decoraat & a pupa pupalam: id est puellam dixisse.

Boletus genus fungorum optimus. quidem é cibus aut ore Plinio pro immenso exemplo ad crimen adductus locustæ artificio daro uenéo Claudio impratori tacitus scribit uenenú ifusum delectabili cibo. Mart. boletú qualem claudius edit edas.

Bolis iaculú a similitudie quare bolides quæ dam igneæ faces perpetuæ uocantur de quibus plenius. Tor.

Bombinatio est sonus apum ab ipso sonitu dictus ut mugitus boum hinnitus equo. Fe.

Bombyces uermes sunt: qui apud æthiopiam Indos & seres in araneo: more tenuissima fila ducunt: unde & sericum. Ser.

Bombus auté sonus est tubarum raucus non ualde acutus.

Bombus eximédo: fauo: signum fumunt & cóiectura capiunt: si intus aluum bombú faciunt: & cum introeunt ac fores trepidát & si fauorum foramina obducta uidentur mellis in membranis. Varro.

Bonna oppidum ad citeriores rheni ripas situ & colonienfi urbi: ac confluentiæ oppido p ximum inter belgas numerandum non memorat Cæsar sed Tacitus.

Bominator tergiuerfator. Nó enim Luci. legit: is: q tergiuerfatorem bominatorem dicit: aut i Lucilii. xv. uersus strigosus bominator qui ore improbus duro. A.

Bombyx uermis apud seres & æthiopes idos. unde sericum a quo pániculus rubedine infectus tingit mulierum genas: & bombycinus nocatur. Tor.

Bomilchar hamilcharis filius: in foro carthaginis patibulo suspensus. T.

Bona id é substátia rerum: dicta sunt q; digna sint bonis. Festus.

Bona in ipsis possessionibus: fortunæ in fructibus eorum. Asconius.

Bona & prædia differunt. Bona satisdatióibus obnoxia: siue sint in mancipiis: siue in pecu-

nia numerata. Prædia uero domus agri.

Bõa.i.plẽa magna & pinguis. T.in.eu. Tametsi bona é natura reddunt curatura iũceas. Do.

Bonus nõ uilis q̃a bõi nõ uiles: unde ſuperlatiuus gradus optimates facit: q̃a bonus melior optimus dicitur. Te. in phor. Illam ciuẽ eſſe atricam bonam bonis prognatam. Do.

Bonæ deæ in cuius ſacris ſus pgnãs mactabat de bona dea lege. Mart. ne multas paginas hoc tibi loco recitem &. Plut. in Cæſare.

Bõæ fœlicitates. i. magnæ & nimiæ: uel epithẽ tũ ppriũ & perpetuũ fœlicitatis eſt bonæ. Te. in eu. cui magis bonæ fœlicitates aduerſæ ſient. Epitheta aũt tribus de cauſis nomi nibus addũtur. Diſcretiõis: ut phrygiã Aſcanio clamdem: ppretatis: ut terribili ſpexum ſeta. Or natus: ut alma uenus. Do.

Bonus non nocet liberalis q̃ nec in uerbo. Te. in adel. neq; boni neq; liberalis functus es officio uiri. Donatus.

Bona uenia: ſine ira. ſine diſcordia. Te. i phor. adoleſcẽs primũ abs te bõa uenia peto. Do.

Bõus & fortis & pius dici poteſt. Lucil. li. xxx. Caiius palatino quidam uir nobilis bonus Vir. li. ii. geor. & bona bello cornus.

Bona orientalis atq; nauigabilis fluuius in gã gem effluens.

Bonum generale nomẽ eſt: honeſta pariter at que utilia cõplectens: ut bonum animi corporis & fortunæ. bonus ſeruus qui ſuũ exequtur officium: bonus dominus. i. benignus & clemẽs. Inde beneficẽtia. altera pars iuſticiæ quæ benignitas ſeu bonitas appellari poteſt. Bõitas præter hæc nõ ex induſtria: ſed ex natura attribura rebus: ut Ci. quæ & bõi tate naturæ multi aſſequunt. Accipit & pro honeſto & pro iuſticia. ut idem de offi. Cum enim fidẽ aliqui bõitatẽq; laudãt, bonũ pro bõitate: ut de æquo & bono: nõ de ſummo iure: ſed de bona æquitate loquit. Lau.

Bonoq; quis an rege tertiæ ptis uſufructũ le gauerit multũ itereſt: nam ſi bonoq; uſufru ctus legaretur. etiam æs alienũ de bonis deducit: & quod in actionibus erit cõputabit ac ſi cæteræq; rẽq; uſufructus erit. non idem obſeruabitur. Venuleius de uſufructuũ le.

Bonoq; poſſeſſionẽ ita recte diffiniemus ius plequendi retinendiq; patrimonii: ſiue reiq; eiuſq; cũ moritur ſuit. bona aũt hæc ut plæ rũq; ſolemus dicere: ita accipienda ſunt uniuerſitatis cuiuſq; ſucceſſionẽ: qua ſucceditur in ius mortui ſuſcipit. q̃ eius rei cõmodum & incõmodũ. ná ſiue ſoluenda ſunt bona ſi ue nõ. ſiue dãnũ habent ſiue lucrũ. ſiue ſi coribus ſunt. ſiue i actionibus hoc loco pro prie bona appelabũtur. hæreditas aũt bono rũ ne poſſeſſio accipienda é. eſt enĩ iuris ma giſquam corporis poſſeſſio. deniq; & ſimul corporale ſit i hæreditate: attamẽ recte eius bonorum poſſeſſionem agnitam. Labeo ait Vlpianus de po. bo.

Bonoq; appellatio: aut ciuilis eſt: aut naturalis naturaliter bona ex eo dicũtur q̃ beant hoc eſt q̃ beatos faciunt. beare. pdeſſe. In bonis aũt noſtris cõputari ſciendũ eſt non ſolum quæ domini noſtri ſunt. ſed & ſi bona fide a nobis poſſideantur. uel ſi ſuperficialia ſunt æque bonis ánumerabuntur. etiam ſi eſt in actionibus: petitionibus: pſecutionibus. ná hæc omnia in bonis eſſe uidentur. Vlpiaus: de uer. ſignifica.

Bonorũ appellatio ſicut hæreditatis uniuerſitaté quandam ac ius ſucceſſionis: & non ſingulas res demõſtrat. Efri. de uer. ſignifica.

Bona concedendo uidetur principis & obligationes concedere. Paũ. de uerborũ ſignifica.

Bona intelliguntur cuiuſq; quæ deducta ære alieno ſuperſunt. Pau. de uer. ſignifica.

Bone fidei emptor eſſe uidetur: qui ignorauit eã rẽ alienã eſſe. aut putauit eũ qui uẽdidit ius uẽdendi hẽre: puta pcuratorem aut tutorem eſſe. Modeſtinus de uerbo. ſignifica.

Bona proprie dici non poſſunt quæ plus incõmodi habent q̃ commodi. labol. de uer. ſig.

Bononia nõ lõge a Rauenna. Stra.

Boni ciues qui. Ci. pro Plã. qui ſunt bõi ciues: qui belli: qui domi de patria bene merentes niſi qui patris beneficia meminerunt. Bonũ quo omnia referẽda ſunt. uel ut Dio. placet bonum quod eſſet natura abſolutum.

Boream hoc eſt aquilonem ἀποτικὸν βορέα q̃ ſonorus ſit & pcelloſus. Home. καὶ βορέη ἀιθρηγένετης μέγα κῦμα κυλίνδων Nonius Mar.

Boreas mons eſt epiri dyrrachio proximus.

Bordeus ciuitas eſt in gallia aquitana. Stra

Boreas latine aquilo dicitur: q̃ uiolenti & ſonoro flatu ſpirat.

Boreas prima breui: græce βορέας aliquãdo ἀθρηγένετης nos aquilo idẽ ἀπωκρτικὸς id eſt ſeptentrionalis. Tor.

Boryſthenes poſt dromõ achilleon gentẽ ſui nois abluit inter ſcythiæ ánes amœniſſimus turbidis aliis liquidiſſimus defluit. placidior q̃ cæteri potariq; pulcherrius. alit lætiſſima pabula magnoſq; piſces: q̃bus & optimus ſapor: & nulla oſſa ſunt. longe uenit ignotiſq; ortus e fontibus quadragita dierũ iter alueo ſtringit tantoq; ſpatio nauigabilis ſecundũ boriſthenida & obleda græca oppida egre ditur.

Boriſthenes antiquitus boruſtenes: flu. ſcytharum: unus ab hiſtro: ſecundus tyres: tertius

hispanis. hic quartus: qui si cõsideretur nullum aliud incrementum est secundus a Nilo: cuius etiam fons ignoratur. cadit in euxinum. Hero.

Boristhenes flumen a cõtrario boristhenide gens scythiæ. sunt qui uelint aspirationem non habere.

Bos a βωῦ qđ græce uel cor: reboo a boue a græ. βωῦο βοῶ. Ser. quia nullũ uerbũ latinum habet o ante oniõi inchoo: antiqui i coho. Seru. & dicit tria tantum latina uerba habere e ante h. sepulchrũ horchus pulcherqđ nunc tantũ h recipit. Tor.

Bosphorus deide põtus mar é: & ppõtis f bosphoro byzantiũ i propõtide selymbria pinthos bithynis ãnesq; qui iterfluũt eginos & tyras. Tum rhesq regnante quõndam ps thraciæ & bisaltæ samiorum & igens aliquã do gypsela: post lacus quoꝫ grati macrothios appellant: & in radice magnæ peninsulæ sedens lysimachia terra: quæ sequitur nusq; lata atq; hic arctissima inter hellespõtũ ægæumq; procurrit angustias ischnõ frõtẽ eius mastusiã totam chersonensum appellant ob multa memorabile est. Pom.

Borphorus a transitu bouis: & é thracius prope byzantium quo Darius põte ex nauibus transiuit ad scythas alter chimerius in itroitu mæotidos paludis. Tor.

Botulus genus farciminis propter connexionem a bolis sic appellatur. Fe.

Botulus laetius nimio qui est inscriptus botulum pro farcimine appellat uulgus.

Botrus racemus. Tor.

Bouino pede qđ est q̃ eleorum mulieris dionysiũ celebrantes precant: ut bouino pede ad se ueniat. hymnus. n. hoc mõ se habet. Ve ni heros dionysiæ maritimũ ad templũ castrũ cũ gratiis bouino pede sacrificãs. ide bis inferunt: digne taure an quia bongenam appellant: & taurũ: nonnulli hũc deũ. An magnum pedem: bouinũ intelligunt: quemadmodum poeta βοωπῖς magnos habne tem oculos βοῦγεῖ magna iactãtem: an magis: quia bouis pes innoxius est: Cornigerũ aũt deum sic rogant ut lenis: lætusq; ueniat: an q̃ aratri ac sæmentis principẽ. hunc ipsum deum iuentorem fuisse putant.

Bos Seruius rex hominum boũq; effigies primum aras signauit.

Boues qđ est q̃ qui cornu petat fœnũ in cornu apponunt: ut occurrentes caueant. an qa propter repletionẽ ac facietatẽ insolescunt: & boues: & equi: & asini: & homines (ut ait sophocles) tũ uero ferues quasi pullus cibi copia: uenter & enim tum & male insolescit ex quo romani. M. crassium fœnũ in cornu habere dictaueruntꝫ & qui cæteros in re. pu. lacerabãt hunc tanq̃ munitũ ac prouidum: & iniuriaꝫ perfequentissimũ fugiebant q̃q̃ postea rursus dictum est Cæsare crasso fœnum detraxisse. primus enim illi in re. pu. restitit Cæsar & eum contempsit.

Boues qui idonei sunt: arandi cã emunt: neq; minores trimis: neq; maiores quadrimis: parandum ut cruribus macris ac pares sint. ine in ope firmior inbecillé opere cõficiat amplius cornibus & nigris: scilicet potius q̃ alter ut sint lata frõte: naribus simis: lato pectore: crassis coxendicibus. Var.

Bouem bidentum numero dicnut appellari. Festus.

Boar dictum est a boũ mugitibus. Pac. in edo. clamore & sonitu colles resonantes boant. Vir. geor. li. iii. Reboant siluæque magnus olympus. Var. in marcipore. exeunt citi: stre punt boant. No.

Bouem nostri appellauerunt: quam maximã quadrupedem haberent. Varro.

Bouinatores quoꝫ nunc maliciosos & tergiuersatores dicimus. Lu. li. xi. Hic sistricosus bouinatorq; ore improbus duro. No.

Bouile sunt uicus ad undecimum lapidem appiæ uiæ quia aliquãdo in albão mõte ab ara fugiẽs: taurus nõ cõfectatus ibi cõpressus é.

Bouillas Clodius bouillas redienti ab aricia p pe eum locum bonæ deæ facellum é. Asco. Bouinator conuiciator. Fe.

Boues magis armentoꝝ q̃ iumentoꝝ genere appellantur. de uer. signifi ca.

Botellus genus cõdimenti quod ita conficit apitius botellum sic facies ex ouis uitellis udis nucleis pineis cõcisis tum addit talia.

Bouinator tergiuersator antiquum uocabulũ Lu. in. xi. Hic sistricosus bouinatorq; ore improbus duro qué núc maliciosum dicimus Aulius.

Bos taurum uaccamq; compræhendit. Laurentius.

Bracthea aspiratiõem accipit ũde bractheare Prisci. tamen more suo dixerunt cum aspiratione.

Brante quære in sandala.

Brabenta qui brauium uictoribus decernit.

Brãnonii populi inter celtas proximi seguasiis ampluaretis ac heduis quorum clientes erant: qui fuerunt forte brannonices.

Bractuspatium oppidum bellonucorum inter belgas finitimum suessonibus in franco rum regno situm.

Brãnonices populi inter celtas proximi seguasianis ampluaretis ac heduis quorum clientes erant.

Brabasthenes mons peloponnensis.

Bragada fluuius libyæ iuxta uticam proxima
sunt castra cornelia hic inundat proximas
regiones facitq; æstuaria qđ a strabone scr-
ptum Sillius ita repetit Turbidus harenis le
to pede sulcat harena bragada.
Brachium aspirationem accipit.
Brachmanes gens celebris propter solis men-
sem.
Bractea lamina ex aliquo metallo. Vir. vi. leni
crepitabat bractea uento. S.
Brassica a præsecando est dicta. Festus.
Brassica require in fœmina. Var.
Bractea & lamina differunt. lamina ẽ crassior
ex qua armẽtatura cõficit. & qua incẽsa olí
hoses torquebantur. ferrea: ærea: plumbea:
aurea: argẽtea: electrea: aurichalcea: bractea
ex his posterioribus: quæ certe tenuis spon-
teq; sua plicabilis: quæ crepitat: aut ex qua
fit aureatura & argẽtatura. Lau.
Bragada fluuius in affrica.
Brachæ breuia pudendorum subligacula: a
βαρχῦ. Tor.
Brachium secundum Fe. a βράχιων fortasse
in ũ conuertitur. & interponitur i.
Brachycatalecton breuis terminatio uersus:
cui desunt in fine syllabæ. Tor.
Brachylogia breuiloquium. Tor.
Bractea tenuis lamina potius ex auro electro:
orichalco: lamina crassior: ide bracteola. T.
Brachinane populi indorum. Tor.
Brasidas athen. cuiusdam proprium.
Breue a græ. descendit quod est. βραχῦσ. Fe.
Breuis dies dicitur non pusillus. breuis enim
est i natura: pusillus i corpore. Ser.
Bretici populi sunt iuxta uidelicios exteriora
montana habitantes. Stra.
Bræpium ꝓmõtorium achaiæ secundum Pli.
Tortelius.
Britanni cõfuso oceano a cæteris omnibus
separantur: ut Et penitus toto diuisos orbe
britannos. Acron.
Brigãtum uicus est i gallia narbonẽsi.
Brigãti enim ad uidelicios pertinẽt: eorũ op-
pidum est secãtium & cãdobrinum & lyca-
norum: uelut arx quædam damascia. Stra.
Britãnia ĩsula distat a gallis fluminibus uicæ-
num & trecẽtum stad. spatio.
Britãniæ forma triãgula est: cuius latus ubi ad
magnitudinem maximum est: gallis e regio
ne opponitur: neq; minus neq; productius.
Est enim stadi. circiter quatuor milia & tre
cẽtum: aut quadringẽtum latusq; utrũq; &
gallicum ab rheni eruptiõe usq; ad arctica
pyrenei mõtis excurrẽtia saxa ad aquitãiam
& cãthii rheni ostiis oppositi: quod qdem
oriẽté maxime solem prospectãs britanniæ
signum usq; ad extremas ĩsulas rupes in oc-
casum cõtra aquitaniã. mõtemq; pyreneum
est. hæc quidem a pyreneis mõtibus ad rhe-
num minima distãtia est quãdo maxima di-
cta est stad. quiq; milia & acclinatiõem quã
dam esse a parallelo fluuii locatiõe credẽdũ
est: ex utraq; ad mõtem parte iflexione qua
dam facta ad extrema ĩ oceanum uergẽtia:
Strabo.
Britãnia est quæ nũc dicitur ãglia ĩsula. Stra.
Britãnicus fuit filius Claudii ex messalina: q̃
prius Germanicum mox Britannicũ nomi-
nauit. Suetonius.
Briareus titani cœli & terræ filius: cõtemptor
deorũ: frater cotti & gygis: quoq; singulos
centum manus & quinquagita capita habe
re dixit hesiodus. Hor. cẽtimanus gigas. Ho
me. ĩ solum cẽtimanum dixit. Tor.
Bryax fulcus & sculptor in genitiuo bryſadis
& bryasis. Tor.
Briseus liber pater cognominatus siue ut qui
busdã uidetur a mellis usu eo q̃ ipse primũ
iueniſſe dicatur mel ex fauis exprimere. bris
enim iucundum dicimus: ũde etiam quidã
briseidem existimant dictam q̃ Achilli lucũ
da fuerit uel certe ut aliis uidet ab ua quã
inuenerit & pedibus expresſit. brisare enim
dicimus exprimere uel certe briseum dictũ a
nomine nymphæ quæ eum nutriſſe dicitur
briseus ideo quia barbatus coliſ liber pater
cognomĩe & uenosus q̃si æqlis horridus.
Briseis puella phrygia ex lyrneſſo ciuitate. T.
Briseia ciuitas lacõiæ gẽtile briseates: ubi Bac
chus colebatur: unde briseum dictum puto
uel a uoce bacchãtium: unde brismos.
Britãnia: græci bretãnia: britãnia ĩsula inter
septentrionem & occidentem. prius albina
ab albiis mõtibus. Inde a britone rege bretã
nia metitur usq; ad calydonicum angulum:
ad quem appulſum Vlyſſem ara græcis lit-
teris manifeſtat. Tor.
Brixia urbs a germanis duce Ciconio cõdita.
Liui. quinto ab urbe con. Tor.
Brochi requre in equorum & equarum gre-
ges. Varro.
Bronti sunt producto ore & dentibus promi-
nẽtibus. Lu. fary. li. iii. Brõtus nouit ianus dẽ
te auerso æmulo. hic est rhinoceros. No.
Bronona oasciæ fluuius est.
Bromius bacchus. βρομάω græ. lati. consumo
quia temperate sumptũ unum supflua cõ-
sumit. Intemperate humiditatẽ. uel a brõti
id est tonitu. quia mater fulminata est. Tor.
Bronchus guttus: Aliquando gutturis passio
ex reumate. Tor.
Brongus flu. ut in dictione anger.
Brontes unus ex cyclopibus tonitrus: alter ste
ropes fulgur pyragmon tertius.

Britániæ maioris cui nomẽ é Anglia pars in
terior ab his icolis quos natos i insula .ipsi
memoria proditum dicũt maritima pars ab
his qui pdæ ac i ferẽdi belli causa ex belgis
transierant q omnes fere his nominibus ci
uitatum appellant:qbus orti ciuitatibus per
uenerũt & rerum potiti ea locꝰ incoluerunt.
Inde opinantur linguam'ex populoꝝ diuer
so idiomate compositam uix cuiquam intel
ligibilẽ:q; germanos præcæteris caros ha
beant qa plærigꝫ lege ornati sũt a germanis
qui olim rhenũ traiecerũt a qbus deide An
gliæ pars maritima incolebatur. hos refert
Lucanus ultra oceanum esse & toto discre
tos orbe . continet tota Anglia insulain cir
cuitu bis mille milia passuũ apud hos sem
per fuit magnus pecoum prouẽtus & nu
merus.

Bruma dicitur q̃diu dimminuitur dies: unde
dicitur βραχεῖα ἡ ἡμέρα:id ẽ breuis dies.nã
bruma finitur.viii.kal.Ianuarii.Ser.

Bruma hyems dicta a dierum breuitate. Vir.
æne.li.ii.Frigida sub terra tumidum quem
bruma tegebat.S.

Brutiani dicebantur qui officia seruilia magi
stratibus præstabant:eo q; hi primũ Hanni
bali tradiderunt.Festus.

Brutianæ palmæ dicebantˇscuta:quibus bru
tiani sunt usi.Festus.

Brutii primi totius Italiæ ad Hannibalẽ scri
pserunt.id Romani ægri passi:superatis pœ
nis ignominiæ causa neq; eos milites scribe
bant:neq; pro sociis habebant:sed magistra
tibus in prouinciis euntibus parere & mini
strare seruorum uicem iusserunt:quot autẽ
ex brutiis erant appellati sunt brutiani.Nigi
dius inquit .Au.ge.

Brundusium in calabria ualetiũ lupæ hydrus
monsitum salentini campi & salentina litto
ra & urbs graia gallipolis hucusq; adria: hu
cusq; Italiæ latus alterũ pertinet.Pom.

Brutium & inter zephyrum tertius sinus est.
nam frons Italæ in duo ꝙdem se cornua.si
cut supra diximus scindit. Cæterum mare
quod inter utraq; admisit tenuibus promõ
toriis semel iterumq; distinguens non uno
margine circuit nec diffusũ patensq; sed per
sinus recipit hic uero tertius sinus consenti
as pauloniam locroſq; circundat.

Brundusium qđ poetæ breuitatis causa bren
dam dixerunt.

Bruma dicta q̃ tunc breuissimus est dies .V.

Bruma spatium minimum dieiad qđ sol per
uenit ueteres brumale solsticium appellaue
re:brumam a breuitate dierum cognominã
tes.i. βραχῦ ἡμέρ ex quibus lateribus uel
angustiis rursus emergẽs ad æstiuum hemi
sperii tanꝫ renascens in augumenta porrigi
tur.Ma.de sa.

Bruthaid est sine sensu tarda & stolida: quæ
terræ est epitheton . Horatius libro carmi
nũ.Quo brutha telus & uaga fluuius.Ac.

Brutum dicitur hebes & obtusum . Lucilius
libro quarto.an cõtractis se i partibus obru
tescat . Pacuuius in hermiona:& obnixum
esse aut brũtum aut elinguem putat.No.

Bruthũ antiq; grauem dicebanut.Fe.

Brutinum hispaniæ promontorium est.

Brutium ꝓmontoriũ i italiæ ionium mare.

Brutii colonia sunt rhegina regium scylla tau
rominiũ & metaurum. hinc i thuscũ mare
deflexus est & eiusdem terræ latus laterum
maricana Ionium uibõ & emiea clampetia.
blunda buxentium Velia . Palinurus olim
Phrygii gubernatoris.nunc loci nomen pæ
stanus sinus.pæstum oppidum:filernus ánis
pompicena petræ: quas sirenes habitauere
Mineruæ promontorium omnia lucaniæ
loca:Sinus puteolanus Surrentum hercula
naum uesunii mõtis aspectus.Pompeii:nea
polis:puteoli:lacus lucrinus:& auernus ba
iæ missenum.id nunc loci aliquando phry
gii militis nomen cumæ Eiterium uultur
nus annis uulturnum oppidum. Pompo
nius.

Bruchus bestiola nocens frugibus.

Brusta fluuius Italiæ olim dicebatur Rubicõ
nunc pisatellus uocatur inter ariminum &
Rauennam diuidens olim Italiam a gallia ci
salpina.

Britannia inter septentrionem occidentemq;
proiecta grandi angulo rheni ostia prospicit
deide obliq; retro.latera abstrahit altero gal
liam altero germaniã spectans:tũ rursus per
petuo margine directi litoris ab tergo ab
ducta iterum se in diuersos angulos cũ eat
triquetra & Siciliæ maxime similis plana:
ingens fœcunda:uerum iis quæ pecora q̃ ho
mines benignius alant. fert nemora saltus
ac prægrãdia flumina alternis motibus mo
do in pelagus modo retro fluentia & quæ
dam gemmas margaritasq; generantia fert
populos regesq; populorum fed sunt inculti
omnes:atque ut longius a continenti abſũt
ita aliarum opum ignari magis tantum pe
core ac finibus dites i centum ob decorem
an quid aliud ultro corpore infecti.Causas
autem & bella contrahunt:ac sic frequenter
inuicem infestant maxime imperitandi cu
pidine studioq; ea prolatandi quæ possidẽt
Dimicãt nõ equitatu modo aut pedice.Ve
rum & bigis & curribus gallice armati. Co
uinos uocant quorũ saltatis axibus utunt.

Bruchus a βρουχω rodo.Tor.

Bruſa græ. pruſa urbs bithyniæ ab Hannibale ſub monte olympo condita. Tor.

Buas poſitum pro potionem paruulorum. Cato de libe. edu. cum cibum ac potionem buas ac papas docent & matrem mammam & patrem tatam. Lu. li. viii. Cum humilętas diſceret: inde bua deſignauit. No.

Bubeum eſt genus quoddam uini. Fe.

Bubinare eſt menſtruo mulierum ſanguine inquari. Lu. Hæc ingt ibubinat. at cõtra te ibubinæ ibubinat. ſtercore puerili coĩquari dicũt ex fimo qđ græ. appellãt βολβιτον. Fe.

Bubulcitare. Var. in modio. Menſę apud plocium & hectorem bubulcitare alteri dolori defuit. Pacu. I ciſtel. docet me amare & te bubulcitare. No.

Bubulcus ſiue qui bobus arat: ſiue qui boues fundi aratorios paſcit. uerbo. ſigni.

Bubulcus quaſi bobus cultor. Tor.

Bucolicus armẽtarius: laudatiſſimũ paſtoꝝ genus: unde bucolicum carmen. Virg. inſcripſit. Tor.

Bucolion maximus filiorum Laomedontis: qui ex nympha a barbaria furtim cum oues paſceret æſapum & pædaſum procreauit ab Euryalo in bello troiano interfectus.

Buccina a græco βουκεναστὴριον a uel ſono ſimilitudine: quæ ad ſimilitudinem ſonat tubæ ad concitandos animos.

Bucephalus uocatus eſt equus alexandri regis propter quandam bubali capitis ſimilitudinem. Feſtus.

Bucella genus cibi cõditi: ſed mihi Auguſtus uidetur accepiſſe bucellas pro exiguo fruſto panis his uerbis in balneo demum poſt horam primam noctis duas bucellas manduca ui: & alibi poeta primitiuũ protulit oret caninas canis improbi buccas ut exponas tuas bucellas. i. quas tibi paraueras: nec mittũt amicis: nec edam quaſi dicat ego puto ineſſe uenenum: quod nec mihi uolo ſumere: nec tradere amicis.

Bucephalus equus Alexandri emptus magno niſi a rege inſcendi paſſus bello indico perfoſſus e mediis hoſtibus Alexãdrum eripuit mox concedit. Ideo ciuitatem condidit: quã bucephalon appellauit. Au.

Bucerias boum greges. Lu. li. ii. Ianigeræ pecudes & equoꝝ duellica bucceriæcq. No.

Bucerum pecus de bobus dicimus. Fe.

Buccina quam nos appellamus bucinon: græci uero a ſimilitudine ſoni dicunt. Fe.

Buccinator a uocis ſimilitudine & cantu dicitus. Varro.

Bubulcus iuniorum familiæ bubulcum noſa runt qui bubus optime utebatur. Pli.

Bucca ueſtis ẽ unde buccula & ſubuccula dicitur qđ antiqui uſurpant uerbum.

Buccas & buccam dicimus: quæ uento inflari ſolent: poetæ frequentius buccas: ut Plau. in penulo: neſcias utrũ maiores buccæ an mãmæ fient. os uero cõcauitas illa ẽ: unde uox prodit. Gena ẽ membrana & ueſtis: qua oculus tegitur cum conniuit. Eſt autem conniuere oculos claudere uel aperire: mala intergenam & buccãm: quaſi rotundum in ſpecimali: mala & malũ habent prima longa: malus adiectiuum primam breuem. cuius interior pars: quæ oris hiatum efficit ubi molares affixi ſunt maxilla dicitur dimminutiuũ uocet: ſed non re. Malam pro gena plenius dici faterur. Genuinus dens genæ affixus & intimus latens. Inde prouerbium. Genuino rodere dente: ideſt latenter per nuidiam carpere famam alterius.

Bucea eſt folliculus grani fabæ interior qui alibus eſt.

Bucchar Siphacis prefectus: qui maſſiniſſam hoſtiliter perſecutus eſt. Tor.

Bucentaurus compoſita a bu: quod magnum quiddam ſignificat: & cẽtaurus: ideſt magna nauis centauro inſignita. Tor.

Budmi populi ultra ſaurõtas. Budi uero populi medorum. Tor.

Buſo rana terreſtris nimiæ magnitudis. Virg. Inuentuſq; cauis buſo.

Bulgas galli facculos ſorteos appellant. Fe.

Bulbi dicebantur epimenida & ueteres afrorum epimenida bulbi.

Bulga folliculus eſt omnis: quam & crumenã ueteres appellant: & eſt facculus ad brachiũ pendens. Lu. ſa. li. vi. Cui neq; iumentum eſt: nec ſeruus nec comes ullus bulgam: & quic quid habet ipſe nummorum ſecum habet: cum bulga cœnat: ipſe dormit: lauat & omnis una ſpecies homini bulga: hæc eſt certa uita. Varro. exages quo nobilius eſt philippeum quod accipinus q̃ quod bibinus: ſcã alterum addamus in bulgam: alterum in ueſicam. Lu. li. xxi. Itaq; ut quiſq; ueſtrũ e bulga eſt matris in lucem editus. No.

Bullas eur pueros monilibus: quæ uocant exornant: an honoris raptura i cãut: alia multa ſic & hoc conſtitutum eſſe uoluerunt his quos ex his ſuſcepiſſent an Targnii uirtutẽ honorandam putauerunt. ferunt enim Tarquinium cum ptier adhuc eſſet in prœlio ad uerſus latinos & hetruſcos in hoſtes impetũ feciſſet: cũq; ex equo defluxiſſet excepto hoſtiũ impetu romanos confirmaſſe hoſtibus in fugam cõuerſis cum plus q̃ ſexaginta milia hoſtium eo prœlio cecidiſſet: hoc a patre & a rege decoris inſigne accepiſſe an apud maiores noſtros ſpecioſum ſeruum donare

turpe non existimabatur: quemadmodum nunc quoq; comœdiæ testimonio sunt: pueris autem liberis uæhementius abstinebant ac si forte acciderit ut in pueros nudos inciderent ne ambigerent hoc insigne libere ferre consueuerunt an uel ad modestiam cōferuandam hoc etiam pertinet: & intemperantiæ ac flagitii frænum est cum uirum agere eos pudeat anteq; puertitiæ insignia deponūt nam q; Varro scribit uerisimile non est cum eoles bulam bollē proferāt hoc consilii insigne pueros βούλην solere: sed uide ne hoc quoq; pprer lunam: nā Iunæ figura cū pleni Iunium est: non globosa est: sed bulæ formā ostēdit: & quēadmodū opinat Empedocles uel etiam qā subiectū ē nō mō qā apparet.

Bucinū Plinius li. ix. duo sunt genera bucinū minor conca ad similitudinem eius qui bucini sonus editur: & cætera. Alterū purpura uocatur calliculatum procinēte rostro &c. purpuræ nomine alio pelegiæ uocantur bucinū per se damnatur quoniā fucū remittit. Vlp. de leg. &. fi. cō. iii. purpuræ autē appellatione omnis generis purpuram cōtineri puto: sed non continebatur coccus bucinum.

Bulla genus uestis: quam solent pueri deposita pueritia diis penatibus dōare: uel certe ornamenti genus est qđ ate pubertatē habent unde lu. dicit senior bulla dignissime: idem qui dignus es dici puer.

Bulbi genus herbæ capitatæ: cuius cū multa sint genera unum est qđ epimenidū dicitur optimi in africa saporis: ut locus ille luuenalis præter sententiam multorum exponatur & ueteres afrorum epimenida bulbi incitāt autem uenerē in distinctis cum sint tibi mor tua mēbra nō aliter bulbis q̄ fatur ee potes.

Buperios lodos boum causa celebrātes uocabant. Pri.

Buthymo est immolo inde buthysia sacrificium uel immolatio.

Buxeta loca consita buxis buxetum dictum ē ut quercetum cornetum ilicetum.

Bulla aurea insigne erat puerorum prætextato: quæ dependebat eis a pectore: ut significaret eam ætatem: alterius regendam consilio. dicta ē autem bulla a βούλη: quod cō silium dicitur: uel quia eam partem corporis bulla contingat. i. pectus i quo naturale manet consilium. Fe.

Bulla colli ornamentum est: quod græci ορον uocant. Ser.

Bulla suspendi in collo infantibus ingenuis solet aurea liberis scorteа: quā bulliētis aquæ sinus contenientisq; pueris. Asco.

Bulla aurea sicut prætexta magistratuum: ita bulla gestamen erat triūphantiū: quam i triumpho præferebant: inclusis intra eā remediis: quæ crederent aduersus inuidiā ualetissima hinc deductus mos: ut prætexta & bulla i usum puerorū nobiliū usurparēt ad omēac uota cōciliādæ uirtutis ei similis: cui primis i ānis munera ista cesserūt.

Bulimiā græci magnā famē dicūt: assueti magnis & amplis rebus præferponere bu a magnitudine. s. bouis. hinc est q̄ grādes pueros bupædas appellant: & maris carnificum bustion. Fe.

Bulima magna fames. bu eni apud priscos magnū significat: secūdū Varronem a magnitudine boum: & limos fames.

Bupædas pueros grādes uel pedes.

Bumastæ sunt oues ad similitudinem mammæ bucceæ.

Bumaste uua est: ab ouis mammæ: cuius subtilitatem habet. Ser.

Bumastos uua grossior: quasi bumāmam. T.

Burrum græ. byrra hæc Pyrrhum quod ē ruſum. Tor.

Buris curuamētum aratri: quasi bouis cauda: & lacedæmonius quidam. T.

Bura oppidū achiuorum. T.

Burdigalia emporium est: binigirum cuidam maritimo incumbens lacui: in quem fluminis eruptiones faciunt. Strabo.

Bura a bubus est manubrium: quod manu bubulci tenetur: q̄ etiam temo fit inter boues

Bura aliquam teiram boues proscindere: nisi magnis uiribus nō possunt: & sæpe facta bura relinquunt uomeres i aruo. Est ego præ declinationis hic. Var.

Bura dicitur pars aratri posterior decuruata. Virgili. geor. lib. i. Continua in siluis magna ui flexa domatur in burim. Varro de re. rusti. libro primo. Et sæpe fracta bura relinquunt uomerem in aruo. Virgi. hanc burim uocauit. No.

Burranica potio appellatur lacte mixta saba a ruſſo colore: quem eburam uocant. Fe.

Buranicum genus uasis. Fe.

Burrum dicebāt ātiqui: quod nūc dicimus ruſum: unde ruſtici bullam appellant.

Burulam quæ rostrum habet ruſſum: quomodo rubens cibo & potione ex prādio burus appellatur. Fe.

Buris hanc burim. Vir. i. geor. Continuo in siluis magna ui flexa domatur: in burim dicit. hæc bura & hæc buris. Pri.

Busti populi medorum. Tor.

Busyris Neptuni filius ex libya ægypti tyrannus: qui cum hospites immolaret ab Hercule interfectus est: quē Isocrates laudauit: unde illaudata uel laudati multum ab Isocrate uel illaudabilis. Tor.

Buſſus arbor erit: buſſũ aũc materia ipſa. Cap.
Buſta gallica in loco equimelio romæ pro ro
ma recuperata: nam gallo⁹ oſſa qui poſſede
runt urbẽ ibi coaceruata atq; conſecta.
Buſtuarii dicti ſunt gladiatores: nã cum mos
eſſet placuit gladiatoriis ãte ſepulchra dimi
care. unde & buſtuarii ſunt appellati. S.
Buſtum eſt iam exuſtum. Vir. Semiuſtaq; ſer
uant buſta. S.
Buſtũ proprie dicit⁹ locus ſ quo mortuus ẽ cõ
buſtus & ſepultus. dicit⁹q; buſtũ quaſi bene
uſtum. ubi uero cõbuſtus tantũmodo alibi
ſepultus: is locus ab urendo uſtrina uocat⁹:
ſed modo buſta ſepulchra appellamus. Fe.
Buſeſagore lacus eſt apud ſcythas a mæotidis
paludibus petroſo dorſo diſcluſus.
Butabata. Plau. pro nihilo & pro nugis poſuit
& eſt interiectio. Ser.
Bútes fluuius eſt ſcytharum: cui proximi ſũt
ſauromatæ & agathyrſi.
Buteo genus auis: quæ ex eo ſe alit quod acci
pitri eripuerit: uaſtitatiſq; eſſe cauſa putatur
his locis quæ intrauerit: ut bubo: a quo etiã
appellatur buteo. Fe.
Buctabata Neuius pro nugatoriis poſuit: hoc
eſt nullius dignitatis. Fe.
Buttrotus fluuius eſt in extremo italiæ angulo
penes locros profluens.
Bucca teano apulo eſt uicina ciuitas. Stra.
Buxus in plærisq; nominibus arbores ſũt fœ
minini generis: fructus uero & ligna. ut Vir.
Dant arbuta ſiluæ cruentaq; myrta & cærea
pruna: Volubile buxum.
Bútes amici bebryciorũ regis filius pr̃ Erycis
& fluuius ſcytharum prope agathyrſos. To.
Butyrum bouis caſeus βοῦς τῦρος caſe
us. Tortelius.
Butrotum græcè βῦτροτον urbs chaoniæ
alpeſtris. Tor.
Buſſus uel buxus græ. πῦξος. quod nos plæ
runq; in bu. unde buſſolum græ. pyxis pyxi
dis. Tor.

Aballus. Lu. lib. ſecundo: Succuſa
rori tetri tardiq; caballi. Varro in
parmenone. Alius caballum arbo
ris ramo humi alligatum reliquit.
Idem. Sexq; Vlyſſe in caſtris pmanſi: inde ca
ballum reduxi ad cenſorem. Nonius.

Cabiro perſarum flu. eſt oſtro ſuarorum por
tuoſus.
Cabaliti populi aſiatici. Hero.
Cabrion uel ſecundum nonnullos cabriones
frater Archiptolemi aurigæ Hectoris cui eti
am ſucceſſit.
Cabrias atheniẽſis dux. Plutar.
Cachinare non riſu tantum: ſed & de ſono uæ
hementiore conçuti uetuſtas dici uoluit. A
ctius in fundis. Sinul ut circum magis ſonã
tibus excita ſaxis: Scæua ſonando crepitu clã
gentes cachinant.
Cacula ſeruus militis. Plau. Video caculã mili
tarem: dicitur autem græ. κᾰλον q⁹ fuſtibus
clauiſq; ligneis ad tutelam dominorũ armati
ſoliti ſunt. Fe.
Cacabos inter & æneum: quod ſupra focum
pendet nõ multum intereſt: hic aqua ad po
tandum calefit: in illis pulmẽtarium coqui
tur. Paulus de uer. ſignifi.
Cacabus uas ubi coquebant cibum: ab eo ca
thanium appellarunt.
Cacabus olla a ſono cum pulmentum coqui
tur. Tortelius.
Cacethos malus mos iuuenum. Tor.
Cacepharon mala locutio uel cõſonantia: ut
numerum cum nauibus æquat. Tor.
Cacethe uitium.
Caceraria inſula ſ põro: quæ & græceraria mar
ti ſacra: in qua aues cum aduenis pugnare ui
dentur. Tor.
Cachinnor ſolute rideo. Tor.
Cacoſyntheton mala cõpoſitio the. I. T.
Cacohelos paruæ æmulatationis uel æmula
tor imitatorq; malorum iure.
Cacethos apud Iuuenalem imitatio Lucillia
na: ideſt malus mos.
Chære uerbum ſalutandi: unde & cære nomẽ
oppidi ſine aſpiratiõe ptulerunt.
Cachino ſi quidem & nomen eſt & uerbum:
nomen eſt: ut per caſus inflectitur: ut cachi
no cachinnonis quomodo leno nis: pulmo
nis. Verbum eſt cum per modos & tempo
ra declinantur: ut cachinno. nas. & facit ca
chinnor ab eo q⁹ eſt rideo cachinnus autem
eſt riſus laſciuior cum uoce.
Cacus notus carmine uirgiliano hunc malum
uicinum fuiſſe interpretatur Columella So
linus & Diodorus furem quem ipſe lycinĩ
appellat: ſpeluncam habuit in auentino. Qui
dius: Cacus auẽtinæ timor atq; ſfamia ſiluæ.
Cacus malus filius Vulcani ab Hercule inter
fectus. de hoc. Seruius.
Cadere eſt ruere. Virgili. georgi. libro primo.
Illa cadens raucum per leuia murmur Saxa
ciet. Nonius.
Cadere occidere. Vir. æne. li. ii. Cadit & riphæ
us iuſtiſſimus unus: Qui fuit in teucris.
Cadere euenire. M. T. de offi. li. iii. Et ut idẽ di
cunt omnes numeros habet: nec præter ſapi
entem cadere in quenq; poteſt. Noni.
Cadere ſæpe dicuntur: qui leuati a ſummo ad
inferiora labũtur. Te. in an. herus q̃tum au
dio uxore excidit. Do.
Caduca auſpicia dicuntur cũ aliquid in tẽplo
excidat; ueluti uirgæ emanu. Fe.

Caduceum habet Mercurius nodo serpentū obstrictum(ut describit Macrobius)uirgā. Vir. Tum uirgā capit has animas ille euocat orcho pallētes. Plī.xxix. naturalis historiæ hic tamen complexus anguium & effectorū cōcordia esse uidetur. Quare exteræ gentes ca duceum in pacis argumentis circundata effigiæ anguium fecerunt.

Cadetes populi inter celtas ad oceanum quæ armorice appellantur proximi lemouicibus rhedonibus ueneriis andegauenſibus cenomannis in regno francorum siti.

Cadurci populi inter celtas proximi hebeutetis gaballis uellaunijs lemouicibus & aruernis: quorum sub ditione esse consueuerant ī pro uincia biturigensi ac regno francorū sita nomen adhuc retinens. Hos memorat Iuuenalis in prima satyra tertii libri. Nec longe erāt a finibus prouinciæ romanorum.

Caduceator interruncius: uti qui solent ad pacem mitti ac similia. Ser.

Caduceum mercurio dari solē cōstat ex caduceo clarē: qđ ægyptii ī specie draconis maris & foeminæ coniunctorum figurauerunt mercurio consecrandum. Ma.

Caduceus pacis signū. Var. pnūciat de uī. pa. li. ii. uer bruuinctus ferebat febenā: id erat caduceus pacis signū. Nā mercurii uirgā possūt mus existimare. No.

Caduceatores legati pacē petentes. Cato caduceatori(inquit)nemo nocet. Fe.

Caducitur præcipitatur. Var. ī mercatore. aut frigidos nibos aqua icta caducitur: ruentis ptimuere aquatilis querquetulæ natantes. Nonius.

Caducus mortuus. Virg. li. vii. Hic multū fleti ad ſuperos bellog caducī: Dardanidæ: unde & cadauera dicuntur. Ser.

Cadiſeus ſeu caliſtis cretenſium mōs eſt: adeo in uertice cādens: ut a nauigātibus nubes potius arbitrentur q̄ uertex.

Caduerci populi iunt ī gallia equitania poſt pectorcorios iuxta mobrigas in aruernis. S.

Cadus: ideſt uas uinariū. Hora. Parce cadis tibi deſtinatus: uel pro lagœna. Acron.

Cadytis urbs palæſtinorum. Hero.

Cadus a cadendo uas uinarium acuti fūdi: qđ per ſe ſtare nō pōt p duplex d ſcribitur. Tor.

Cæculus conditor præneſte: unde putant cæcilios ortos: quoq; erat nobilis familia apud romanos. Alii appellatos eos dicunt a Cæca de troiano Aeneæ comite. Fe.

Cæcū uallū dicit in quo præacuti pali terræ affixi herbis uel frondibus occultūtur. Fe.

Cæcultare eſt cæcos imitari. Fe.

Cæcultant cæcis proximi ſūt oculorū acie obtuſa. Plau. Nam mihi oculi cæcultāt: eſt ne hic ueſter hermio. Fe.

Cædes putant ex græco dici: q; apud illos κτίνειν ſignificat interficere. Fe.

Cædine tabernæ in uia appia: ab domini noīe ſunt uocatæ. Fe.

Cælaſſis pro cælaueris. Fe.

Cælla q; in ea celantur quæ eſſe uolumus occulta. Fe.

Celæſchrus proprium nomen & calæſchra opidum quæ duo nomina habent æ diphthōgum ante s.

Cælibati haſta caput nubentis comebat: quæ in corpore gladiatoris ſtetiſſet obiecti: occiſi: ut quēadmodum illa conīūcta fuerit cū corpore gladiatoris: ſic ipa cū uiro ſit uel q; matronæ lunonis cuſtis in tutela ſūt: quæ ita appellantur a ferenda haſta: quæ lingua ſabinoꝝ dicit: uel q; fortes uiros genitura ominē uel q; nuptiali iure īpio uiri ſubiicīt nubens: qa haſta ſūma armoꝝ & imperii eſt quā ob cām uiri fortes ea donātur: & captiui ſub eādē deuenerunt: quos græ. Δορύαλους τοῦς καὶ Δορυλλίτους uocant. Fe.

Cælius mōs dictus a Cæle quodā ex hetruria: qui Romulo auxilium aduerſus ſabinos pbuit: eo q; in eo domicilium habuit. Fe.

Cæmna urbs quæ fuit uicina Romæ a cænice conditore appellata.

Cæpere incipere. Ceci. ī pæriboea raſtraria: hære obſecro hæredem deſinam manum cæpiam. Plau. ī menechinis. Neq; ego ſanio: neq; pugnas uelitis cæpio. Idem in trucul. ab eadem quodam: & ubi nihil cæpiam No.

Cærimoniarum cauſam: alii ab oppido cære dictam exiſtimant: alii a charitate dictam indicant. Fe.

Cæſariati comati. Fe.

Cæſtus uocātur & hi quibus pugiles dimicāt & genus quoddam ornatus. Fe.

Cæma mons eſt alpium: dirimit togatam galliam a comata: ex quo uarus fluuius emittit.

Cælebs qui nunq̄ duxit uxorem: & qui amiſit recte dici poteſt.

Cære nunc dicitur quæ quondam agellina dicebatur: ea a pelaſgis & theſſalia profectis cōdita fertur. Cæterum lydis quos mutato nomine tyrrhenos uocabāt aduerſus agellinos belligerantibus murum ſubiens aliquis urbis nomen percontabatur: cui e muro theſſalus quidam pro reſponſo ſalutem nuncians te. χαῖρε. i. ſalue. Thuſci bonum hoc accipientes omen captam urbem cære ſub mutato uocauere nomine. Stra.

Cætulum excellentiſſima urbs oretaniæ. Stra.

Cæſarea auguſta urbs iuxta iberum, diſtat autem a numantia ad ſtad. octingenta.

Cæa īſula in ægæo: a Cæo titani filio patre La

tonæ & Asteriæ. Seruius dicit aristæū moni tu matris hanc ipsum primū habitasse: inde cū Dædalo i sardinia fuisse hutusparis subito hiatu cum incolis absorpta est. Tor.

Cæcias uentus qui ad se nubes trahit secundū Aristotelem. Teste Gellio. T.

Cære salue. Persius suum cære: ideſt sibi cōsuetū & usitatum disci. Tor.

Cærippus proprium nomen. Tor.

Cærete ciuitas thusciæ: primum agellia: cuius ſcolæ cū non ſtelligerent romani nomen urbis petentes dixerunt cære. Inde cærete de tracta aſpiratione: & dicit cærete cæretis; & patrium hic & hæc cæres cæretis. T.

Cærea græce proprium nomen. T.

Cærephō Socratis diſcipulus: ab eo deiectus ſecundum Aristotelem. T.

Cæculus Vulcani filius: de quo i præneſte. T.

Cæcuba genus uini a loco qđ eo diu lauerit: quaſi in loco cæco fuerit: unde hoc Pli. Tor

Cæyx rex trachiæ Luciferi filius. frater Dædalionis: maritus alcyonæ Neptuni filiæ. Ouidius. Tor.

Cæra a cæros p æ ut lōga cognoſcat: ut æthica fœna. Apuleius. T.

Cæronia unguentum a cæra. T.

Cæſena urbs in gallia ciſalpina. T.

Cæſtus dictio latina a cædēdo arma pugilū.

Cæſtos ſine diphthongo ueneris cingulū: quo uxor a marito cingebatur in fide maritali: & balteus dicitur. balteus etiā a quo arma dependent in plurali baltea. T.

Cælius mons eſt romæ.

Cælius ſi Saturnus eſt deus: patrem eius cælū eſſe deū cōfitēdū. Cice. de natura deoꝝ.

Cælebs cæleſtium uitā iducens: ſcribitur per b: q̄ u conſonans ante conſonātem poni nō poteſt penultima.

Cælū mundus uocat: qué Iouē appellat: unde Aratus diſcursus de cælo: ut a Ioue principiū.

Cælibatū uirginitatis abſtinentiam. Capella. i li. de nuptiis Mercurii & Philologiæ ait. placuit mineruæ pellere cælibatum. Fu.

Caphareus Euboiæ mons eſt altiſſimus. pmō toriū uerſus helleſpōtū: ubi græcoꝝ proteri dituꝝ apud quod plurima græcoꝝ claſſis affligta eſt: uel Mineruæ ira uel naupli fraude ut palamedis mortem uindicaret.

Caieta latine ciuitas eſt maritima: medio in ſinu iter formias & terracinā: quā lacōes ædificauerūt. ſic. n. appellauerūt lacones: qui formias etiā condidere. quaſi curuā. Curua enī omnia caietas appellauere lacones: plærique ſinum ipſum ex Aeneæ nutrice cognomē du xiſſe ferunt.

Caieta condita eſt a lacōnibus: ſed ſi Virgilio credimus & Dionyſio halicarnaſſeo nomen accepit a caieta nutrice Aeneæ: q̄ illic mortua eſt & ſepulta uel a curuitate ſinus: ut refert Strabo. nam caieta curua omnia lacōes appellant.

Caieta a nutrice Aeneæ nomen accepit: (ut noſtris placuit) ſcriptoribus q̄uis Strabo caietā dictam putet: quoniam lacones curua omnia caieta dicunt. ſinium caietarium curuum appellant.

Caſi uiri erant iudices apud quos quottidiāæ lites & ciuiles agebant a cauſidicis ſupra de filio reguli.

Calones dicuntur militantes ſerui.

Caycus flu. phrygiæ a myſia deſcendens lycaoniam prouinciam irrigat. Tor.

Cayſter flu. aſiæ i cilbiagis iugis & ſtagnū pergaſeū: qđ pyrites amnis expellit: pter aſiam paludē: ſub pionio monte epheſū alluit. T.

Calais frater zethi filius boreæ & orithyiæ. T

Calathos græcis: nos dicimus quaſillos. Fe.

Calatores dicebantur ſeruiæ: κλήτ qđ ē uocari: qui ſemper uocari poſſent ob neceſſitatem ſeruitutis. Fe.

Calcitrones qui iſeſtant calcibus. Plau. i aſinaria. Clamat, peul ſi quem uidet ire ad ſe calci trone horridū miles: at uir nō uitabit. No.

Calātica eſt tegmē muliebre: qđ capiti inectū Tulli. i clodiū. Tu ne cū uicerētur pedes fuſcus cū calātica capiti accōmodares. No.

Calamiſtrum fiſtula breuis: qua cirri continētur. Ci. in ora. R emouebitur omnis inſignis ornatus quaſi margaritæ: nec calamiſtri adhibebuntur. No.

Calamiſtrum eſt acus maior: quæ calefacta & adhibita intorquet capillos: unde & Ci. calamiſtratam comam appellat. No.

Calamiſtrum q̄ his calefactis i cinere capillus ornatur: qui ea miniſtrabat: a cinere cinerator eſt appellatus. Var.

Calaſis tunice genus: quod græ. φαρος dicūt. Alii dicūt nodū eſſe tunicæ muliebris quo corinexa circa ceruicem tunica ſubmittitur. Varro.

Calamitatē proprie ruſtici dicunt grādinē: qđ cōminuat απο της καλαμης. culmū ac ſegetē. Te. i adel. noſtri fūdi calamitas. Do.

Calathus uas æneū: i quo lac uel recēs caſeus i urbē diſtrahit. Vir. ge. iii. Quod iā tenebris & ſole cadēte ſub luce exportant calathis. S.

Calthus græcū ē: nā latine q̄ſillus dicit. Ci. in philippicis. an nō iter q̄ſilla pēdet aurū. S.

Calata comitia eſſe quæ pro collegio pōtificū habetur aut regis aut flaminū in augurādorum cauſa. Au. gel.

Callet ſignificat ſcit: hoc ē callidit are: quæ eſt urbana ſcientia. Actius in ægiſto. Melius q̄ uiri callent mulieres. Affranius in abdicta.

Nescis nũeri mei omnes melius callere q̃ uo lo. Pacu. in aralanta: omnes qui tã̃ nos serui unt sub regno callent domitum imperium metuere. Serenus in opuſculis. Callent seniũ arte uiuendi. Actius in æneidis. Aut decti q̃ periti sumus in uita atq; usu callemus magis Idẽ in neoptolemo: stat in austu. & ꝓallédo caller. Sisen. histo. li. iiii. Lucinũ mœnui so cerum scribonii tribunumplæ. qué Marcel li. vii. consulatu ciſſe callebant: & tunc curi onis oratorem. No.

Caller dictum eſt a callositate. Ceci. in asoto. Tu iã callebis: ille festus defidet. Plau. i perſi. plus calles q̃ aprugium calliũ callet. No.

Callet illam rem pro illa re. Pom. i pictoribus. Mirum nihil eſt in quo uibrans callet quan ticulum. No.

Calendæ a καλῶ græco uerbo: ideſt uoco: & dié hunc: qui ex his diebus qui calarent̃ pri mus eſſet: placuit calẽdas uocari: hinc & ipſi curiæ ad quam uocabantur calabet nomen datum eſt: & classi quod omnis populus uo caretur. Macro.

Calbeos armillas dicebat: quibus triumphan tes utebãtur: & quibus ob uirtutem milites donabantur. Fe.

Calcar pro impetu. Var. ſexq; Vlyſſe uentus ſub caſu uæhementius ſuſſiare & calcar ad mone. S.

Calces ampullæ plumbeæ. Fe.

Calendix genus conchæ. Fe.

Calchidium géus ædificii: ab urbe calchidica dictum. Fe.

Calculus lapillus breuis terræ admixtus dcús calculus quod fine moleſtia ſui breuitate cal cetur.

Caltulam & crocotulam: utrunq; a generibus florum translatum a calta & croco: unde in buc. Vir. Pinguia luteola pigit uaccinia calta. Plau. in æpidico: illuſtrata patagiata caltu lam aut crocotulam. Neuius in pedio. molo cinã crocotam uiridotã cithãricinum. Neuí us in lycurgo: pallis patagiis crocotis malaci is mortalibus: sed caltulam. Var. de uita pa trum palliolum breue uoluit haberi. No.

Chalybs populus i põto apud quẽ ferrum na ſcit. Vir. in ge. India mittit ebur. molles ſua thura fabaci: Et chalybes nudi ferrum. S.

Chalybs abuſiue pro materia ipſa. Vir. uulni ficuſq; chalybs. Ser.

Calices. V. Eſt modus matulæ apothecas tudi tanas melicas calenas obbas & cumanos ca lices. Ct. tuſli. iiii. Quid hic calix mulſi ſpin guendus eſt: ut plorare iam deſinat. No.

Calices a pocilo: cilice quod illa capit.

Callidũ ferox & icõſultũ. M. T. de offi. lib. i. ſit reperias multos quibus callida cõſili. No.

Calidũ tacitũ & uelox. V. i logoſcopo: cũ dixiſ ſet uitulus ecce tibi calidis pedibus qdã nau cularius ſemiuſtulatus irrumpit in curiã. N.

Callidus dictus eſt etiã qui exercet doctos: nã callidus dicitur qui callidum ſibi uſum ar tis induxerit. Te. in ad. callide. Do.

Callim antiqui dicebant pro clam: ut nis pro nobis: ſam pro ſuam im pro eum. Fe.

Caliptra genus ueſtimenti quo capita operie bantur. Feſtus.

Calleſcerunt pro caluerunt. Cato de bello car thaginenſi. Aures nobis caleſcerunt ad iniu rias abeat alium quæſtum capiat. No.

Callis pecorum uia eſt inter herbas & ſiluas ſe mita uero hoſium. Vir. li. ix. Raro per occul tos ducebar ſemita callis. Ser.

Calcata ædificata calce polita. Fe.

Calcatis calce politis. Fe.

Calix q̃ in eo calidum bibitur. Feſtus.

Calix a calido: quia prius ponebatur calidum in eo quod bibebant.

Calones calcei ex ligno facti. Fe.

Calones militũ ſerui dicti qui clauas ligneas gerebant. græ. Τὰ κάλα uocãt. is quoq; qui huiuſmodi telo utitur clauator appellat. F.

Calonum hæc quoq; proprietas habetur q̃ li gna militibus ſubminiſtrãt. κάλα enĩ ligna dicitur tur Ho. No.

Calicẽ dicimus poculi genus mutata littera ex græ. κύλικα ſcyphuſa ab Hercule q̃ i hiſpa niã nauigio cui nomẽ ſcypho fuit nauigauit Caluinarus porcus dicitur qui cibo permixto ex colluuie hyeme nutritur. Fe.

Calumnia eſt malicioſa & mendax infama tio. M. T. de rep. li. iii. ut carneadi reſpondea tis qui ſæpe optimas cauſas ingenii calum nia iudicare ſolet. No.

Caluitur dictum eſt fruſtratur: tractum a cal uis inimicis: q̃ ſint omnibus fruſtratui. Pla . i caſſina. Nam ubi domi ſola ſum ſopor ma nus caluitur. Pacu. in edo. ſenrio te pater uo cis calui ſimilitudine: ſed quod compoſitio num mẽ lactans caluitur ætas. Actius in eu ryſa: ſed memet caluoruos iſtum iuſſi ocius abſtrahite. Lu. ſaty. li. xxvii. Si non id capito iquit eum eſt & ſi caluitur. ergo ſui domi. Pa cu. in doloreſte me caluitur ſuſpitio hoc eſt illud quod fore occultis orax prodixit. Salu. hiſto. li. iii. contra ille caluitur.

Calpar genus uaſis fictilis. Feſtus.

Calpar noſe antiquo dolium. Var. de ui. patr. libro prio. Quia anteq̃ nomen dolii polatũ eſſet. id genus uaſorum calpar diceret: id un de calpar appellatur. No.

Calpar uinum nouũ qd ex dolio dimittitur ſa crificii cã anteq̃ guſtetur. Ioui eni prius ſua uina libabant: appellabant feſta uina. Fe.

Calpurnia calpo Numæ regis filio sunt oriũ di. Festus.

Calx est finis. Vir. li. x. Calcemque terit iam calce diores. Nonius.

Calicandrum asiæ minoris promontorium ẽ terminus nauigationis a romãis positus. Antiocho magno ab eis superato.

Calidromus mons achaiæ est haud longe a sinu maliaco. Fe.

Calamariũ quidam usurpant pro theca calamaria qua calami hoc tempore plærig; pennis scribunt. potest etiam dici pennarium nisi maluimus appellari thecam pennariam ut thecam calamariã & thecam graphiariã. Laurentius.

Calcaria sulphuria ubi calx coquit & sulphur fit: & hæc a nominibus fere proficiscuntur. Laurentius.

Calcearium uestiarium p calceis & uestibus ut cibaria pro cibis & fustuarium pro fustigatione. Laurentius.

Calescens pro calefiens patescens pro patefiẽs cum utrunq; reperiatur patesco & patefio quãq ne ab hoc formatur fiendum, significat enim uox illa in sco incremẽtum ut quotti die macresco significat assiduum & continuum incrementum: non autem inchoationẽ Namq; uerba in sco passionem ex se habent Ille uero in fio extrinsecus illatam ut madefio & madefio: ut fores patefiunt; potius q̃ patescunt: nisi forte sua sponte aperiẽtur. Laurentius.

Calumniatores dicuntur qui per fraudem & frustrationem alios uexãt litibus. Inde & calumniatio dicta uerborum simulatio.

Calemasia personale munus est: nam ratione habita alimentorum: certa pecunia camerariis dari debet: ut solo corporis ministerio obligetur. Marti. de mu. & ho.

Calpe hispaniæ mons: circuitu nõ magnus altitudine ingens: ex ea parte bastriani seu bastuli sunt e nostro a dexteris nauigantibus mare, hinc ipse dexter offertur: a cuius radicibus situm est prope calpe per stadia quinquaginta uetustum & haud abiectũ sane oppidum. Quidam autem ab Hercule conditum tradiderũt: in quibus est Demosthenes qui heracleã superiori tempore appellatam dicit. Et distat a noua carthagine duo stadia & ducena. Strabo.

Calpe in occasu post gades angusto discreta freto: insula est distãs a turdetana stadia septẽgenta & quinquaginta seu octingenta. Stra.

Calleli post uaceos ultimi sunt lusitanorũ ps montana habitantes ut plurimum: & a Bruto calleco uictore cognominati: qui lusitãos superauit. sunt autẽ ab ortu finitimi austro rum genti hyberis ab occasu uero aliqui uicini sunt celtiberis. Strabo.

Callaguris urbs est uasconum. Strabo.

Caleti populi sunt in agro monniorum. Stra.

Calaris nobilis urbs est in sardinia. Stra.

Calenum urbs in campania in primis eximia adiuncta casilino utraq; ex lãne latere dextrorsum. Strabo.

Calinula quod hodie dicitur caianeum iuxta theanum. Stra.

Cals dicendum est ubi materia est per s. ar dũ pedis est calx per x. Caper.

Callidos eos appello quorum tãq manus operę sic animus usu concalluit.

Calateria oppidum est in campania i uia apia quæ brundusium ducit. Str.

Cales ciuitas est in cãpania iuxta theanũ sidicinum: duas autẽ ciuitates cales scilicet & calidum duæ fortunæ ædes separant: utroq; ex latere constant latinæ uiæ. Strabo.

Calidum oppidum est in campania i uia apia qđ brundusium ducit. Strabo.

Caller illã rem pro illa re. Põ. i pictoribus. murũ nihil ẽin colubres callet quãticulum.

Calcẽdix significat concham qua signum tegitur. Plau. in aul. opposita est calcendix, at ego signi dicam quid sit. Pri.

Caligãtes pro caligatas. Sta. i prio thebaidos. Et caligãtes obrupto sole Miccenas. P.

Calceus sic dicitur latine: sotular. n. non ẽ latinũ. Iuue. calceus hic ẽ: & Ser. dicit i cõmẽtario primi libri uirgiliani. Serui nec colobia nec calceos habebãt, ppter qđ credo ego. Iuuenalẽ dixisse. Nup i hãc urbẽ pedibus q uenerat albis. i. nudis. licet aliqui dicãt q̃ de albis pellibus serui calceos habebãt. alii dicũt albis. i. puluerulentis qa pedibus iter arripuerit nõ equo: sed prior expositio melior est.

Caluo caluĩ & puto calumniam ex hoc esse deriuatam. Priscianus.

Cales oppidum est in agro sidicino: ubi optima uina falerna nascuntur. Acron.

Caluisse excreuisse deferbuisse. Hora. lib. car. Narratur & prisci Catonis uirtus sæpe caluisse mero. Acron.

Calumnia a uerbo caluor: hoc est frustror descendit. Seruius in arte.

Callum neutro genere dicimus: q̃uis marsus masculinum dixerit. Ser. in arte.

Calũnior & cauillor nihil differunt calũniari. n. & cauillari significãt falsa crimĩa ĩtẽdere seu p fraudẽ & rõnẽ subdolã cã mẽdacii uicẽdi i litibus alios uexare. Calũnior uenit a calũnia. i. fraus seu dolus malus: & calũniator ab illo uenit cauillatio. i. subdola iõ: & cauillator. calũnia nõnũq; accipit pro facetia.

Calumnior tam actiua q̄ passiua significatione antiqui protulisse inueniuntur. Staberius de proportione non esse positiones regulæ a quibusdam analogiæ interdum calumniantur.

Calais frater Zethi: filius boreæ & orithyiæ. Tortelius.

Calamus harundo brenıora habens internodia: ponitur & pro sagitta: qui totus concauus est syringæ utilissimus fistulis: inde calamarium pro thecaıa penna pennarium uide Plinium.

Calendæ a καλῶ: quia minor pontifex noua luna conspecta plæbem uocabat: ut audiret quot dies a calendis ad nonas superessent.

Curia quoq; uocabatur calabra dicta & classis q̄ populus omnis ī causa uocaret: unde classici primæ classis homines qui. cxx. M. æris amplius sunt censi infra classem secundæ & cæterarum: inde classicum. Alii classem a calo. i. fuste. ex fustibus. n. fiebat. Calendæ luno ni dicatæ erant. Inde calatores ferui qui sem per uocari possent ob seruitutem: tamen cōcilium a calendo. i. conuocando. procalare p uocare: tamen etiam calumnia & calones an te diem decimum: & post diem decimum ca lendarum undecimum significat. T.

Calathus qualus inde quasillus ab aliis fiscella & calix: ut fundam calathis. Tor.

Calaicum aurum subtile erat quo pocula linūtur de quo Plinius iam figuras ī poculis circumlini auro.

Calabria quia bōis omnibus scatet: regio post lucaniam. Inde calaber. calabra. bræ. T.

Calchas Testoris troiāi filius. augur maximus Tortelius.

Calydiæ insulæ paruæ ex cycladibus: de quibus Homerus. Tor.

Calisto Lycaonis arcadiæ regis filia: post pulsum patrem Dianam secuta filius eius arcas a quo arcadia: de qua Ouī. & alii. Tor.

Calipolis urbs thraciæ a. C. caligula ædificata qui a caligis cum margaritis dictus est.

Calinus statuarius de quo Quinti. T.

Calon eodem teste statuarius. T.

Calydon ciuitas ætoliæ regia Oenei patris Meleagri: & regio uicina. T.

Calypso nympha oceani & tethyos filia. Homerus siue hanc siue aliam Atlantis ait: & in insula quam tenuit in ionio lacinio promontorio propinquam secundum Plinium. Alii in mari aphrico oppositā maioribus syrtibus a rege Ogyge ogygiā dictam: ad quam post Cyrcem Vlysses peruenit: cum qua. vii. annos fuit coniunx: discessit. T.

Calix græcum. κύλιξ genus poculi. T.

Calix folliculum quo fructus arborum operiuntur κάλυπτρα. Tor.

Callicraditas nomen proprium. Tor.

Callimachus nomen plurium: sed præcipuus poeta cyrenensis: alter historicus ægyptius.

Callimachi duo fuerūt: alter bartı filius & mestatinæ cyrenæus grāmaticus discipulus Hermocratis: uxorem habuit Euphrati syracusani filiam huius sororis filius iunior Callimachus alter fuit: qui uersus de insulis scripsit poemata omni genere carminis huius libri supra octingentos tēporibus Ptolemæi phi ladelphi extabant.

Caluus sine capillis.

Caligæ habitus sunt manipularium: hæ autē clauis fingebant. unde clauı caligarii dicūt.

Calathus a quo & calathistus: ut apud catullū Vellera uirgati custodiebant calathisti.

Calamenthus herba: quam latine nepetam dici puto.

Calydon oppidum ætoliæ ubi Meleager inte remit aprum.

Calidus Varro de analogia libro primo: nam cum sit simile falsum callidum & dicatur ab his falsius & callidius falsissimū & callidissimum debuit dici q̄ simile est bonum malū bonius & malius boniſſimū & malisſimū.

Camœnas antiqui dixerunt carmœnas & casmœnas: ut neuiusınos elisa littera cāœnas.

Caletes populi inter belgas morinis oceano q̄ mari finitimi ac ambianis & trebatibus proximi ab iis in britānıam nunc ī angliam tra iectus nomen retinent morinensis sunt dioceſis in regno francorum siti anglorum regi subiecti.

Calliroe nympha fuit: quam Paris ante Helenæ raptum habebat quæ deserta fertur multum rapti amoris dulce fleuisse consortium hanc comœdiam scripsit Athines celer pueri iteruel certe calliroe pantomima fuit.

Camœnarum ædes erat ad portam trigemınam cōdita: ut alii annales habent a Fuluio nobiliore: ut alii ab Octauio ribicine.

Calliope una musarum & præstantissima: ali quando Calliopea: nam græce καλλιοπή dicitur. Tor.

Callistratus nomen proprium. T.

Calisthenes aristotelis discipulus: materna stirpe coniunctus interfectus ab Alexandro in coniuratione deprehensus. T.

Calisphyrus parer Alcimiesi. Tor.

Callipidæ populi scytharum hıpanum incolentes. Tor.

Calliroe Acheloi filia uxor Alcmanis filii Amphiarai: qui matrem Eriphylem iteremit ab Amphiloco fratre interemptus: cuius filii tamore matris ad Iouem precibus habitus q̄ primū adulti Amphilochū interemerunt. T.

Calcenú urbs. xxiiii. M. pas. a Capua a bono tú no dicta. Tor.

Calchis urbs in euboia metropolis iuxta eurí pum: unde calchidicus. T.

Calcidus gentile nomen & proprium qui mirabiles libros scripsit. sic scribit Calchius. T.

Calcedonia urbs in asia iuxta bosphorú thracium oppolita byzantio. Tor.

Calazias lapis grano grandinis similis: a chalazo grandino. Tor.

Chaldæa regio arabiæ conterminа: plana sontiú indigæ: in qua babylon magna. Tor.

Calesta urbs littoralis thessaliæ iuxta axium fluuiú ubi ægæum irrumpit. T.

Chalybs hispáiæ fluuius populi chalybes: qui nudi ferrum effodiunt. Alii iuxta paphlagoniam in ponto iuxta amazones secundú Orpheum. Chalybs pro ipsa ferri massa: pro instrumento ex eo confecto. Tor.

Camulodinú in ãglia oppidú seu colõiam de qua nihil Cæsar sed tacitus: quem post Cæsarem fere centú & uiginti annis historiam scripsisse constat pertim ex libro quem de oratorú & poetarũ collatione ædidit.

Camannos germaniæ inferioris populos pridem phrygiæ partem oceanum mare rhenú fluuiú & lacus attingentem paludibus ac saltibus huberrimá incolentes: quam mox atre bates populi post uspetes germanica itidẽ gens inhabitarunt non memorat Cæsar sed Tacitus.

Canopos insula parua nili ostio q canopici uocant obuia est Menelai gubernator cano bus ibi forte moriens nomen insulæ illi de dit. Pomponius.

Campania olim nunc aliter terra laboris appellatur.

Cammari inter locustas uilis saporis propter ea opponitur squillæ eiusdẽ generis ad hellespontum & circa naxum magna copia pro nenit: ut scribit Aristoteles. Mart. concolor in nostra Cammare lăce rubes.

Camelis uirginibus supplicare nupturæ solitæ erant. Nonius.

Camelus suo nomine syrico ſ latum uenit ut alexandria camelo. Fe.

Camœnæ musæ a camœnibus sũt dictæ uel q canũt antiquorú laudes: uel q sunt castæ mẽtis præsides. Fe.

Cannensen pistorem. Titinnius pro pistore dixit. Festus.

Camœnæ musæ dicuntur q bus a cantu nomen inditú est. Ser.

Camenarium priscum uocabulum: ita natum atq; alibi scriptum. Varro.

Camari & camuri boues a curuatione ex gr̃æ co dicitur. Festus.

Camerũ obtortũ. unde & cameræ tecta incuruatæ formata. Virgilius georgicorum libro tertio. Et camuris hirtæ sub cornibus aures Nonius.

Camillos & camillas uocabãt ministros & ministras impuberes in sacris. unde & Mercurius hetrusca lingua camillus dicit quasi deorũ minister. Ser.

Campus quod parũ ex agro plano fructus capiebant dictus. Varro.

Camander flu. est troianus qui alias xãthus dicitur cum simoente paludem faciunt quæ etiã camander dicit: qui ex Ida nati in pontú effluũt athæorum. ab hoc fluuio Hector astyanactem filium nominauit camandrum sed scamander dicitur.

Cambyses flu. est hircaniæ ortũ habẽs ſ mõte caucaſo q cum propinquus excoraxici mõtis radicibus erumpat. Cyrus abeuntes in diuersa hiberos & hircanos longo intervallo distantes irrigant inde non longe a mari eodemq; lacu sese recipiũt: & in hircanum simũ uno alueo defluũt.

Camparius; caprarius: saltuarius: horrearius: classiarius custos exercitor ue caprarum saltus campi horrei classis. Lau.

Campſores uulgo dicũtur collinsitæ trapezitæ sunt. Quære in in uerbo argentaria. Lau.

Campus quære in uerbo ager.

Cãpania sita est tota super sinuessam & acheneum promontorium: cum duobus coeunt ibus promõtoriis cãpaniã olim ab opicis Antiochus scribit habitatã. istos aũt ausones appellatos. Seruius.

Camers ciuitas est in umbria: in ipsis montibus picentinorum confinibusiad montana altera ex parte ameria: & tudertum clara ciuitas & hispellum & hiturõ prope hoc mõtis excelsus est. Strabo.

Camuli populi sunt rhetorum natio. Strabo.

Camerinum urbs est in umbria. Strabo.

Camœnæ quasi canẽtes melos: id est dulciter.

Campanus ager optimus ad frumentum. Made ſa. in illo uersu siluestres uri assidue. urinem gallica uox est qua forui boues significãtur & camuris hirtæ sub cornibus aures camuris peregrinum uerbum est. i. in se rede untibus & forte nos quoq; cameram hac ratione figuramus. Ma. de ſa.

Cãbisses persæ: ui astyages mãdanem filiã dedit unde natus est Cyrus, cuius Cãbysis filius postea regnauit. Tor.

Camelæõ ab herba cui similatur: quadrupes ut lacerta de quo pli. Tor.

Chamæcissos genus hederæ: quã bumi cœpit κίσσος hædera. Tor.

Camelus animal a bactriãis fortissimi ab Ara

bia plures tamen camelasea ꝑsonasē munus secundum iurisconsultos a camellariis qui pro alimentis & camelis accipiunt. Tor.

Camela testudo uel fornix: inde camurus cur uatus uir camuris cornibus. Tor.

Camilla filia Methabi regis priuerni uolsco⁹ quasi ꝓæministra Dianæ: nam camillū præ ministrum deo⁹ significat. Et pueri nobiles & inuestes camilli dicti sunt. Macro.

Caminus fornax masculi generis apud græcos feminini etiam structura quæ fumum excipit. Tor.

Cana dicunt græci nos canistra & per dimmi nutionem canistella. Festus.

Canalicolæ forenses homines pauperes: dicti ꝙ circa canales feriæ consisterent. Varro.

Camillus proprie appellatur puer ingenuus. Varro.

Canaliculum a canali auibus i uiuiariis aqua ministratur per canaliculum.

Canabinalia loca sunt ubi feras canabilinum. Varro.

Canatim suatim bouatim: quod canum est suum & boum genere. Nigidius in cōmento grāmaticæ: sunt & assimulantur dicta hæc canatim suatim boatim: quæ ab aialibus sumuntur. No.

Canentas capitis ornamenta. Fe.

Canis & canicula talorum pūcta his noibus appellabant unionē canem trionem suppū uel lupū. Suppū. n. ātiq; supinū dicebāt: qua drionem planū qui trionē uenerē. Suet. li. ii. quos tollebat úiuersos q uenerē iaceret. Canis asserebat iactura: erat enī unius punctī dicebatur echius.

Canthabri populi ciuitatū citeriotis hispaniæ finitimi aquitaniæ qui auxilio uocatiis tarutatiis tarbellis bigeryonibus garūnis caccosatibus ac reliquis populis & ciuitatibus aquitaniæ contra Cæsaris exercitum cuius dux erat. P. Crassus finitimi oceāo aquitaniæ pyreneis montibus ac garūnæ fluuio.

Cannæ melia & Plinio autoribus cannæ fiūt arboreæ magnitudinis quarum internodia lembus & nauiculæ uicem præstant.

Cachos germaniæ transrhenanæ populos ꝓxios phrisiis nō memorat Cæsar. sed tacitus Capitolinus mons romæ ante tarpeius ac prius dicebatur Saturnius.

Canere & cātus cātatio & camœna permutatio pro n m ab eo ꝙ semel canitū sæpius cātat hic cātitat. Varro.

Canes potius cum dignitate & acres paucos habendum q̄ multos cōtuefacias potius noctu uigilare interdiu clausos dormire.

Canes attinent maxime ad eos qui pecus pascunt lanare.

Canicas uteteres furfures esse uoluerunt. Li. xxvii. Quanti uelles q̄ canicas apud te & mangonis manu. No.

Canices furfures de farre a cibo canum uocatæ. Festus.

Canicula aquatilium uocabula animaliū partim sunt uernacula: prim peregrina foris. muræna quod myræna græce citibū & cinnus cuius iter ptes græcis uocabulis oēs: ut melander atq; uracō. Oia hæc require in angusta. Varro.

Canicula genus aleæ ꝙ de numero quīq; sub trahebatur.

Caninephates populos batauis finitimos & eādē insulam colentes qui origine uirtute lingua pares batauis numero superātur nō me morat Cæsar sed. Tacitus.

Canis ligneus ꝓhysicis Ampluctionis filius fuit locrus ex eo et cabya locrus nascitur quo cum patre orta discordia multis ciuium acceptis de fedibus apollinem consuluit oraculo edito ut ibi urbem conderet ubi canis eum ligneus mo mordisset i alterū maris litus transgressus spinam calcauit ea plaga uastus complures ibi dies commoratus est quibus percepto loco urbes cōdidit physis hyanthiam & alias omnes quas locri ozolæ coluerunt ozolas autem locrosi alii neseos alii a pythone serpente uocatos dicunt quo ad locrensium litrus erecti in eorū agro putauerunt, nonnulli autem homines pellibus caprinis & hircinis indutos & plærunq; in ter greges & oulia aduersantes olidos fieri & ob ea rem: q̄ locri pastores sint ozolas ap pellatos putant alii contra q̄ ager floribus abundent ob odoris bonitatem nomen inditum ar bitrātur: hanc opinionem tuetur archytas aphillæus scripsit enī et in hunc modum botrionum sertis redimitam unguenta redolentem machinam amabilem.

Cantabri & uālduni tenent tractum oceani lusitaniæ cātabrorum aliquot populi ānesq; sunt fed quorum nomina nostro ore concipi nequeant pereōdi & salenos saurium per auriginos & argēomes quosdā. Nasa descēdit & deuales tritono.

Caniferia mulier ē quæ fert cānam. i. qualum quod est cistæ genus. Fe.

Canis stella quæ cum cancro oritur: de & cācer oritur græce procyon. i. simul orieus appellatur. Ser.

Canis ꝓprior homini q̄ oui. pascitur. n. carne & ossibus. non herbis aut frōde. Varro.

Canitudinem ꝓ cānicie. Plau. stultus aduersus ætatem capitis canitudinem. Fe.

Canitudinē ꝓ canicie. V. in aboriginibus Sed neq; uetulus cantherius quam nouellus mo

lor nec canitudini comes uirtus. No.
Cano laudo. Vir. li. vii. Regéq; canebant. Ser.
Canum uetus antiquum. Virg. æne. li. i. Cana fides & uesta. Var. in eumenidibus. Et ecce deimprouiso ad nos accidit cana ueritas articis philosophis alumna. No.
Cano diuino. Vir. li. vi. Ipſa canas oro. Ser.
Cano canto Vir. æne. libro primo. Arma uiq; que cano. Ser.
Canunt intus citharistæ cum canunt citharis que utriusq; manus funguntur officio. dextera plectro utitur: & tunc foris canere dicit cum digitis chordas carpunt: hoc est itus canere. Asconius.
Cancri dicebantur ab ãtiquis: qui nunc p diminutionem noiantur calculi. Fe.
Cancelli tráfuersos palos oportet eé ubi aues assidere possint ad spém cancelloꝝ scænicorum & theatri deorsum in terra esse aquam quam bibere possint. V.
Candelabrum a candela ex his tamen funiculi ardentes figebantur.
Candelabrum require in delubrum. M.
Candet cándidum est. Vir. æne. li. quarto Candentis uaccæ media inter cornua fúdit. Varro in notestaton candens corpore taurus tri uiæ limine luna. No.
Candet ignitum est. M. T. de offi. li. ii. candente carbone adurebat capillum. No.
Candidati uocãtur qui í alicuius magistratus aut dignitatis petitione uersantur: a toga cándida quã per id tempus ſduebãt sunt dicti. Ci. pro murena. Et in his rebus ipsi quas te magno & forti animo & agere & dicere uidebãt tibi solitus sum dicere magis te forté senatoré mihi uideri q̃ sapiété cándidatu. Ser.
Candidatus qui luce quadam nitére perfusus. Seruius.
Cantas pro cantatas ponebant. Fe.
Cantharus Vir. in buc. Et grauis attrita pédebat cantharus ansa. No.
Cantare Cato etiam cantare non dico optime cantare non seruí hominis esse dicit q̃ apud alios adeo inter turpia numeratum est ut Decius Sylla uir tãti nominis optime cãtasse dicitur. Macro.
Canterius hoc distat ab equo: q̃ malalis a uerꝛ capus a gallo: uerꝛ ex ariete. Est enim cæterius cui testiculi ãputãtur. Fe.
Canterius equus castratus. Tul. in epi. ad Papyrium petum: potest nullo isto quem tibi reliquí deinceps: quoniã cátherium comedisti roma imp. uehi. No.
Cáterii appellati equi demptis testiculis qui fiunt quetiores & fœmine carent. hi sunt ut in suibus maiales: i gallis gallinaciis capi. V.
Cáterio æmilianus Scipio: nimi. M. senatoré non ignobilem. Cæcilium spaciatorem & sescennium uocat: eúq; tãticulos dare his uerbis ait præterea cátantur: ubi collibuit interdum græcos uersus ait locos dicit: uoces de nutat: tãticulos dat. Macro.
Cátitãs: ut est a cãtando cantitans: ab amãdo amitans non est.
Canturnus nomen loci. Fe.
Canastreum macedoniæ promontorium: cui Sena proxima.
Cádauia mons est epiri a Dyrrachio distãs. lxxviii. milia. pas.
Candidum promõtorium aphrice é sardiniæ oppositum
Canobarzanes mons est intra massagetas Parthosque
Canna fluuius est apuliæ quem aufidũ dicũt
Cádere: unde excádefco est cum quis uehemẽter irascitur. significat q̃ plura: sed non temere. Cũ enim ignis obstãtia exuperat ac fumũ uincit: cádorem laminæ concipit uel q̃ sol quãto cádidior tãto ardẽtior. Ita animus dũ ira concitatus est inflammatus incensus: & excandescens dicitur: ut tãta mentis cõmotio significetur: uel ab qua ebulliente: uel spuma emittente: ut a mari. Lau.
Cantari per quos aquæ saliunt.
Cantabri populi sunt in extremis: Iustitanis finitimi his qui tractum trans duriam feruãt ad arctos. speráter autẽ ab austuribus oceãi refusione. Strabo.
Cantium Britanniæ insulæ orietale promonꝛium rhenum spectat. Strabo.
Candobulum est brigãtiog̃ oppidum. Stra.
Cancer masculini generis, uetustissimi etiam hoc cancer de morbo protulerunt. Pri.
Canicia pro canicies poetice dicitur. Ser. in. ar.
Cantarus. Nomina poculorum plærúq; Virg. græca ponit: ut carchesia uel cymbia: ut cantharos: ut scyphos. Ma. de sa.
Cátharus uas uinarium ansas habens. Acron.
Canis cum sit masculini generis. Caluus tamẽ dixit: forsitan hoc etiam gaudeat ipsa canis. Seruius in arte.
Canis cõis generis esse natura ostendit. Pri.
Candidatos cur moris erat in uestẽ hoc facere sine toga. sic enĩ scripsit Cato. an forte ne ciues largiendo corꝛumpant argentũ sinu ferentes: an illos magis q̃ iperio dignos nõ genere: non diuitiis: non gloria: sed uulneribus ac cicatricibus iudicabant quæ quidem ut ab his quos qui ambiendo præhendabant conspiccrentur sine toga ad petẽdum descẽdebant: an quemadmodum in accipiẽdo rogãdo se omnibus submittẽdo tic corpus nudando ac se ipsos abiciendo populum captabant

Canobus Cicero canopitaq; dixit Seruius sup ænei. sane sciendū est: quia quo tépore menelaus iuit ad ægyptū perdidit Canopū gubernatore suū: a quo uicina ciuitas nomen accepit: quæ hodie quoq; mutata littera canopos nominatur.

Canicula ardentissimū sidus: quam ideo īsanā q; sub ortu eius multi ægrotent: aut certe insanam nimiam: ut Virg. Insana uatem.

Canicula pro cane qui in talorum lusu ex oī iactura talorum quinq; detrahit: excepta une re in qua sola prodest.

Canicula genus aleæ q; de numero quiq; sub trahebatur.

Cantium ad mare angliæ est in angulo inferioris mīoris q; lateris ex tribus eius insulæ lateribus orientem solem spectat humanissimi qui cantium ad littora incolunt paululū gallica differunt consuetudine. huic marithmæ regioni quattuor reges præerant: q bus Cæsar uectigalia imperauit. Incōtio ciuitas est metropolis nomen retinēs eius populos memorat Tacitus: appellās eos cīgios duas metropoles solum habet anglia & eboracen sem: duo tantum subsunt suffraganei: quod omnes olim episcopi Scotiæ: quæ nullū hēt archiepiscopū sibi adscripserunt.

Canopus in ægypto distat ab alexandria cētū & uiginti stadiis: nomē accepit a canobo menelai gubernatore: qui ibi mortuus est.

Cantharus uas & cantharus: qui fuit comicus athenienſis.

Cantharides species scaraei siue uermiculi.

Canes gallici uelociſſimi sunt: & ex lupis cōcepti putantur: autor Plinius.

Canopus græce culices dicuntur: & quia in ægypto multa sunt habitacula: quæ sibi faciunt ægyptii ad arcendos culices: canopea appellant. Acron.

Cancer obliquo gressu quid aliud in zodiaco significat: nisi iter solis qui uiam nunq repetat: sed semper per aliam mearet: fortitus ob liquus qua se signorum uerteret ordo. maxi me quæ in illo signo sola cursu supero incipit oblitus inferiora iam petere. Ma. de fa.

Cachasmos risus solutus: unde cachinus. Tor.

Canuros urbs dorica. alia in rhodo. Tor.

Cadueles Mirsi filius fardium tyrānus. Tor.

Canistrum græce. canastrum. Tor.

Catharus uas apertum ad bacchi sacra: & per quem aquæ saliunt. Tor.

Cantharida græce cantharis: uermis terreus q humāo corpori applicitus uesicas facit plenas humore. Tor.

Canobus gubernator nauis menelai: qui in ægypto mortuus nomē insulæ indidit: ubi Alexander urbem canopū condidit instar pel-

le: unde pellæus dicitur. Tor.

Canon regula. inde canonicus. T.

Chaonia pars campestris epiri. T.

Chaos confusa unitas: quam principium omnium dixit Hesiodus. unde inchoare. Festus

Cappas marinos equos græci a flexione posteriorum partium appellant. Festus.

Caperatum rugosum: a cornuum caprinoꝝ similitudine. Festus.

Caperare est rugis frontem contrahere & aspe rare: quod a crispis caprorum frontibus tractum est. Var. in eume, quin incaperatā frōtem tuam strobile omittis. No.

Caperata fronte a capræ fronte. Neuius in do loreste. Varro.

Capere implicare. Vir. geor. libro. i. Capti oculis fodere cubilia talpæ. M. T. in uerrem de supplicis. Nō ceperunt sed adduxerunt one re sua planam captam atq; depressam. No.

Capere facere. Ter. in and. nō sic capiūdos mihi scio esse inimicos omnes hoies. No.

Capere perpeti. Ter. in heauton. dū abs re sum omnes mihi labores quos cœpi leues. No.

Capere tollere tenere. Vir. geor. li. iii. Hic tibi nate prius uinclis capiundis. Var. in meleagris, Quem iccirco terra non cœpit & cælū recepit. Idē in eumeni. Stolam calceosq; mulieb ris propter posita capio. No

Capere eligere. Ter. in ecy. Cum illum generū cæpimus. Virg. geor. li. ii. Ante locum capies oculis. Nonius.

Capere delectare. Vir. geor. libro. iiii. Carmine quo capiet. & lib. viii. Aeneas capitur q; locis M. T. in phi. Non possū adduci ut suscipere pecuniæ captum. Lu. li. xxvi. Nunc itidem populū istum scriptoribus uolumus capere animum illorum. No.

Capere sustinere habere. Virg. li. viii. Hæc illū regia cœpit. Ter. in eunu. Dii boni quid turbæ est: ædes nostræ uix capiēt scio. M. T. de signis. tot domos locupletissimæ domus isti us una capiet. No.

Capere decipere circūuenire. Virg. ænei. lib. ii. Captiq; dolis lachrymisq; coacti. Luci. libro xxvii. At metius porro ne aspectu & forma capiare altera. M. T. in hortensio. Captū me fortasse inquit tu putas: & id quod nollē cō fiteri coactum. No.

Capere occupare detinere. Vir. ænei. li. ii. Certantq; illudere capto. M. T. in uerrem de supplī. nauem quādam piratarum referram nō cœperunt: sed adduxerunt. Varro in meleagris. quid hic uenator non cœpit? No.

Capere saciare. Virgi. geor. li. iiii. Tanta mea sīte cœperunt tædia laudis. No.

Capere accipere. Virg. ænei. libro secundo. Tu genitor cape sacra manu patriosq; penates.

& libro tertio. Cape dona extrema tuorum. Teren. in phor. Nam & his prædiis latent argenti minæ. Luci. libr. xxvi. malis nec esse lucru mensa pure capturus cibum. M. T. in hortensio. Deide boni mores & modestiores adcapienda præcepta mollioris. Plautus in aulu. Nam tua gnata peperit post decimũ mẽsem potest nostrum capere. Varro in quinq; tribus. Cape hanc caducam mollem libri dapem. Nonius.

Capere complecti. Varro in marcipore: pater positis unda quam liquenti cerulea natanté profundit cape. No.

Capere eligere. Vir. Ante locum capies oculis Teren. in ecy. Sed nunc mihi in mentem venit ex hac re q; locuta es olim cum illum genitum cepinius. Et capere dicimus cum id quod in nobis est assumimus. Ter. in phor. Nunq; tam graues ob hanc inimicitias caperem. Donatus.

Capere inuenire. Teren. in heauton. rationem capiũt neq; egeas: neq; in hoc possis perdere. M. T. in uerrem actione. ii. Reiecti a cheli dohe capiunt consilium necessarium. Et de offi. libro. iii. Cum autem cõsilium hoc principes cepissent. Nonius.

Capere differt ab accipere. capere enim cũ affectu accipitur. accipere est tiquis non sic accipit ut habeat. Seruius.

Capessere perfecte. Virgili. ænei. libro primo: Mihi iussa capessere phas est. Plau. in aul. In herum natura in se fera condocet capessere Nonius Mar.

Capessere immittere. Plau. in asina. Quã magis in altum te capessis: tam æstus ĩportum refert Nonius.

Capessere recipere. Plaut. in amph. Nunc pergam heri imperium: & equi & me domũ capessam. No.

Capi propiciari. Lucre. li. ii. Nec bene pro meritis capitur nec tangitur ira. No.

Capi uide supra cantheri. V.

Capicium ab eo q; capiat pectus. i. ut antiqui dicebant compræhendit.

Capidulum genus uestimenti: quo caput tegebatur. Festus.

Capillatum uel capillarem arborem dicebat: in qua capillum tonsum suspendebãt. Fe.

Capio decipio. Vir. geor. primo: Nec ĩsidius nocitis capiere serenæ. Ser.

Capis poculi genus: dictum a capiendo. Fe.

Capis lingua thuscorum falco dicitur: a cuius augurio uiso capuam dictam esse nonnulli afferunt: quia sic a thuscis condita est. Ser.

Capital facinus & capitis pœna luitur.

Capital linteum quoddã: quo in sacrificiis utebantur. Festus.

Capita deorum appellabãtur fasciculi facti ex uerbenis.

Capiterium quod capi potest. Festus.

Capitalis locus: ubi si quid uiolatum est capite uiolatoris expiatur. Festus.

Capenas arpinas ardeas feruant accentum: qui erat in perfectis: náque per syncopam fic dicuntur: cũ antiqui dixerint capenatis: ut Cato in primo originum: Sed luens capenatis: sicut samnis pro samnitis: & laurens pro laurentis sunt & hæc etiam genere neutro pro latas: ut Lu. oleum cassinas pro cassinate dixit. Pri.

Capreolus quoque uidetur a nominatiuo capreus esse cuius fœminiñ in usu est caprea nam capra a capro fit: ex quibus capellus & capella fiunt diminutiua. Pri.

Capitale odium supplicium morbus: qui caput alterius petit. Capitalis autem homo uitium peccatum: non q; petat alterius caput: sed propter quod caput committentis peti debeat ad pœnam.

Capillus priores singulariter dicebãt: sed Vir. dixit. cõptos de more capillos. Seruius ſ ar.

Capricornus ab inferis partibus ad supera solem reducẽs: capræ naturam uiderur imitari: quem dum pascitur ab imis partibus semper præminentium scopulorũ alta deposcit. Ma. de ſa.

Capital dictum est capitis periculum. Plau. in menechmis. Nũquam hercle fugiet: tamen capital fecerit. Lu. libro. xxvi. Facile deridere simus capital esse iracíer. Nonius.

Capital dictum est quod cæcrdotes in capite etiam nunc solent habere.

Capitellum non ut capitulum: nec anicellã aniculam Varro.

Capitolium dictum q; hæc cum fundamenta foderentur ædis louis: caput humanum dicitur inuentum. hic mõs ante tarpeius dictus a uirgine uestali Tarpeia: quæ ibi a Sabinis necata armis & sepulta: cuius nomine monumentum relictum. etiam nunc rupes illa saxum tarpeium appellatur: hunc antea montem saturnium appellatum prodiderunt: & ab eo late saturnia terra: ut etiam Ennius appellat: & antiquum oppidum in hac fuisse saturniam scribit: eius uestigia etiam nunc manent tria: quod Saturni fanum in faucibus: & saturnia porta: qđ Liuius scribit: ibi quam nunc uocant pandanam: q; post ædem saturni ædificiorũ legibus priuatur: parietes posti muri sunt scripti. Varro.

Capitolium a capite. Varro.

Caput cur deos salutantes operiunt: Viris autem dignitate preditis & honore dignis: si quo casu occurrerint caput aperiũt. Hoc. n.

illam quoq; dubitationē uidetur augere: nā si quæ de æneas ferunt uera sunt: ut Dionede caput operiens rē diuinam fecerit rationē habet: nec repugnat ut quēadmodū in occursu hostium caput uelemus: sic amicis ac bonis uiris obuiam factis capita detegamus: nā quod ad deos pertinet id propriū non est: sed casu accidit & ab illo seruatā postea manſit: quod ti aliud dicēdum est. Vide ne illud ſolum quærendū ſit quā ob rē deos uenerantes capita uelentur: alterum uero cō ſentaneum est. potētioribus. n. occurrentes: ſccirco caput operiunt: non ut eis aliqd addant: ſed ut inuidiā potius detrahant: ne pares diis īmortalibus honores poſcere: neue eodē cultu delectari uideātur: deos uero iccirco ſic adorabāt: ut aut operiēdo capita ſe ipſos humiliores redderent. aut metu ne qd ignominioſū aut triſte interpretādū alicūde auribus accideret: iccirco ueſtē ad aures uſq; attollebant. hoc autem eos uæhementer uitaſſet ex eo facile perſpici poteſt: quod oraculum adeuntes aera pulſari: & maximum ſtrepitū fieri uolunt: aut illud eſt q; caſtor dicit mores romanos pythagoricis comparās geniū qui unicuiq; noſtr̄ ineſt: deos q extra ſunt rogare: & caput ueſtādo ſupplicare ſcilicet uelamentū ac reuelationē p corpus quodam ængmate oſtendentem.

Caius C littera ſignificat: unde inuerſa mulierem declarat hoc modo ↄ quietā galas eſſe uocitatas: quā gaios ex nuptialibus fatis apparet inquit Quintilianus: idēq; Cicero pro murena: cui ſententiæ Priſcianus quoq; aſtipulatur.

Capitia capitum tegmina. Var. de. vi. pa. li. iii. Tunicas nec capitia: nec ſtrophea: nec zonas idem in eodē. Neq; id ab orbita matrū familia inſtituti q; ea a pectore a lacertis erāt aptas: nec capitia habebāt: hæc & caputula appellauerunt. Nonius.

Capulæ a capiēdo q; anſatæ ut phendi poſſēt .i. capi harū figuras in uaſis ſacris ligneas ac fictiles: aut quas etiā nunc uidemus.

Capulus in quo cadauer deferſ: unde & græce dicitur ſarcophagū: ab eo aūt dictus ē apud Plan. fenex capularis. i. capulo intimus. Ser.

Capuli manubrium gladii uocatur: & id quo mortui efferūt: utrūq; a capiēdo dictū: ſane a capulo ſit capularis. Feſtus.

Capulū dicit quicquid aliquā rē intra ſe capit Nā ſarcophagū. i. lepulchrū ueteres dici uolunt q; corpora capiat. Plau. in aſina. dicēs de ſene. Perii miſera ut oſculaſ carnifex capuli decus. Lucil. ſaty. li. ii. Quem illi cū uidiſſet Hortēſius poſthumiuſq; cæreri. Ité in capulo huīc nō eſſe aliūq; cubare. Nonius.

Capra quaſi carpa: a quo ſcriptum oſa carpere capræ. Varro.

Capram amplā require in pecunia. V.

Capraſeæ oues q̄s paſcimus ortæ ſunt ab ouibus feris. ſic quas ſabinus capræ a capris feris ortæ: a quibus iuxta Italiā capraria inſula nominata eſt. V.

Capræ dictæ q; omne uirgultū carpant: ſiue a crepitu cruſū. unde & crepas eas priſci dixerunt. Feſtus.

Capræ a carpendo dictæ. V.

Caprea a ſimilitudine quadam capræ.

Capreolus colliculus iūceus intortus & cincinnūs. is enim uices qua ſerpūt ad locum rapiendum a quo capienda capreolus dictus. V.

Capreoli uitium.

Caprotinæ. nonæ dies Feſtus ancillaſ: a capri ſico. ex qua ſignū uictoriæ Romani ceperūt ab ancillis: quæ p matribus familia & uirginibus ſidenatibus datæ fuere: quæ feſtum ſimulantes uiros quibus diſtributæ fuerāt ui no. puocauerūt. Inde romanis ſignum dede rūtia. qbus ſidenates ſupati: annua ſolēnitas celebrat: cui lac quod ex caprifico manat p ter memoriā facti adhibetur. Ma.

Caprigenū. Vir. Caprigenúq; pecus nullo cuſtode p herbas. Pacuuius i Paulo. Quāuis capri geno pecori grādior greſſio eſt. Actius in philoctete ait. Caprigenū trita unguis. Idē i minotauro: Taurigeno fœmīe ortum fuiſſe in humano. Ma.

Caprile fæmen de fœmine dico eadē quæ atticus in ouibus ouiū fœmen tardius eſſe: quo hæ ſunt placidiores. cōtra caprile mobilius eſſe: de quaq; uelocitate ſcribit Cato in originū li. in fareti. ſiſcello capræ feræ ſūt: quæ ſaluunt pedes pius ſexagenos. V.

Capricornus & cancer dicūt portæ ſolis. reqre in Apollo. phythius. Ma.

Capronæ dicūtur comæ quæ ante fronte ſūt: quaſi a capite pronæ. Lucil. ſa. li. xvii. Aptari caput atq; comas fetitare capronas: ut mos fuit illis. Nonius.

Capronæ equoꝝ iubæ in frōte deuexæ dictæ quaſi a capite pronæ. Feſtus.

Capruncium uas fictile. Feſtus.

Capaneus Rex ex ſeptem ad thebas: ſuperbus & deoꝝ contēptor: qui ſcalaꝝ oppugnationem inuenit: & obrutus lapidibus a thebāis dicitur fulminatus. Tor.

Caphareus mōs altiſſimus euboeæ uerſus hellеſpontum ubi græcorum claſſis afflicta eſt uel mineruæ ira: uel Naupli fraude: ut Palamedis mortem uindicaret. Tor.

Cappadocia regio finitima maiori Armeniæ euphrate diuiſa a fluuio ita dicta: quæ & minor armenia ſecundum Ptolemæum & Ap-

pianum. Tor.

Capys pyis troianus quidam: capis lingua thu
sca falconem indicat. Ser. Tor.

Capua urbs campaniæ: a capi secúdú Liuium
a locis campestribus: quæ prius Vulturnú
dicta hetruscorum urbs: a falcone uiso: con
dita ab hetruscis. Tor.

Caphareum mare egæi maris: pars est a capha
reo monte euboeæ denoiatú naufragio græ
cos: a Troia recedentiú & Nelæi insigne.

Capella fœmina subst̃atiuo: more adiectiuo
rum formant diminutiua: ut caper: capra: ca
pella puer: puera: puella. L.

Capio spem de te: cõcipio de illo spem: ducor
in spem: ingredior in spem: non tamen spei
firmitatem significat: quantum colloco i te
spem: & repono in te spem: ut Quintilianus
In quo spem unicam senectutis reponebam
Lau.

Caprarius quære in uerbo camparius. La.

Caper & capra siue hircus. ouis & porcus faci
unt gregem. Lau.

Capitale odium ut caput & uitam petit alteri
us capitale suppliciú: capitalis morbus: qui
caput alterius petit: capitalis autẽ homo: ca
pitale uitium: capitale pactum. i. cuius caput
aut ꝑpter quod debeat quis ad pœnam peti
Lau.

Capitis diminutio est ſtatus permutatio, de
uerbo. signi.

Capitis diminutionis tria sunt genera: maxia:
media: minima. Tria enim sunt quæ habe
mus libertatem: ciuitatem: familiã: igit quã
do omnia amittimus: hoc est & libertatẽ &
ciuitatem & familiam maximam esse capitis
diminutionem. Quum uero amittimus ci
uitatem & libertatem retinemus: mediá esse
capitis diminutionem. Quum libertas & ci
uitas retinetur: familia autem mutatur mini
mam esse capitis dimminutionem cõstat. de
uerbo. signi.

Capitalem fraudem admittere: est tale aliquid
admittere ꝑpter quod capite puniendus sit.
ueteres enim fraudem pro pœna ponere so
lebãt. Capitalem fraudem admissam accepi
mus dolo malo & per nequiciá. Cæterum si
quis terrore: siquis casu fecerit: cessabit edi
ctum. Vnde Pomponius ait. Neq; impuberé
neq; furiosum capitalem fraudem uidet ad
misisse. de uerbo. signi.

Capitalium pœnarum fere isti gradus sunt. Sú
mum supplicium uidetur esse ad furcam dã
natio. Item uiui crematio. quod quãq; sum
mi supplicii appellatione merito continetur
tamen eo ꝙ posteà id genus pœnæ adinuen
tum est: posterius primo uisum est. Item ca
pitis amputatio: deinde proxima morti pœ
na metalli coertio. post deinde in insulã de
portatio: atro carcer pœnæ ad æstimatione
non ad capitis periculum pertinet: ueluti re
legatio ad tempus: uel in perpetuum: uel cú
fustium ictui subiicitur. de uer. signi.

Capitalis licet latine loquẽtibus omnis causa
existimationis uideatur: tamen appositio ca
pitalis mortis uel amissionis ciuitatis intelli
genda est. de uer. signi.

Capere aliud est: & aliud accipere. Capere cum
effectu accipitur. Accipere & siquis nõ sic ac
cipit ut habeat. Ideoq; non uidetur quis ca
pere quod est restituturus sicut peruenisse pro
prie illud dicitur quod est remansurum. de
uerbo. signi.

Capionis turris in Europa uersus occasum in
petra consistit: quam circũcirca pelagus ab
luit. Strabo.

Capsis Ci. dicit cõpositú esse ex capere & si uis

Capua quasi caput campaniæ i mediterranea
Strabo.

Capua a capi dicta: uel a locis cãpestribus: ut i
quit Liuius. fuit enim condita a rhuscis uiso
falconis augurio: qui thusca lingua capis di
citur: unde est nominata Campania. thuscos
autem omnes pene italiam subiugasse mani
festum est. Ser.

Capis inuenitur & capis dis. format diminuti
uum capidula uasis genus põtificalis. Lucil.
in. ix. Hic ancilla ab hoc apices apiculasq; re
pertos: & magis græcum est. Pri.

Capularem senem morti contiguũ: reú quoq;
dicebant: quia capulo digni fuerunt. Lucil. p
git capulare cadauer. & flauius tibullus i me
lene amorũ ait. Tunc amore audes edentule
& capularis senex. edentulum enim quasi si
ne dentibus. Ful.

Capparim Varro fœminino ge. dixit. nã græ
cum fœmininum est. Ser.

Capedo uas quo utebatur in sacris. Ci. in para
doxis. Fictiles capedines: unde capeduncula
diminutiuum.

Capilatior intonsus est. Ci. contra Seruiliú cor
porum inculto & horrido capilatior q̃ ante
barbaq; maiore.

Capillare. i. unguentum ad capillos inuentum

Capo dicitur nunc: sed Varro ait ex gallo gal
linacio castrato fit capus. Ser. in ar.

Caprigenum. Vir. Caprigenumq; pecus nullo
custode per herbam. Pacu. in paulo. quis ca
prigeno pecori grandior gressio est. Actius i
philoctete ait. Caprigenum tuta unguis. Idẽ
in minotauro: taurigeno fœmen ortú fuisse
an humano. M.

Caprigenus na num quod usus cõfirmat. Pa
cu. in paulo. Quia uia caprigeno generi gra
dibus gressio. Ci. in ꝓnisti, caprigenæ pecó

ri custos de gurgite iuasto. Vir. in. iii. Caprigenumq; pecus & cæ. hoc tamen potest etiam per syncopam accipi pro caprigenarum. Pri.

Cati & catuarii germaniæ populi sunt: qui plurimum rerum inopia laborant. Stra.

Capricornus capricorni. Cicero in arato. Tamen magis corpus capricorni corpora propter delphinos latet: aut nimio lustratu nitore. Prif.

Capsæ a græco κίβωτια appellantur. Fe.

Capsit prædenderit. Fe.

Captus locus dicitur ad sacrificandum legitime constitutus. Fe.

Captus est: tenetur: irretitur: ex translatione ferarum atq; uenatus. Ter. in andria. Certe captus est. Dona.

Captæ meretrices dicuntur a furore. Horatius, Sed nimis arcta premunt olidæ conuiuia ca præ: genus erat concubitus quo tres una fere cathenati coibant.

Captus sors intelligitur. Teren. in adel. Præterea ut captus est seruulorum non malus an captus est: quæadmodum sæpe aucupium in seruis habendis bonum euenit: aut in captu auium uel piscium: uel ferarum plurimum: uel fortuna dominatur: & hoc ideo quia seruum euenire bonum non ratione aut natura: sed casus est: utpote i re rarissima captus seruorum: idest ut se habet conditio seruoꝝ. Do.

Caput ex græco dictum q. illi interdum κεφά dicunt. Fe.

Caput est origo & summa uniuscuiusq; rei. Vir. O latium caput horum & causa malorꝝ. Te. in an. illic est huius rei caput. Dona.

Carbasus est uelū quo faciem uirgines tegūt Caracalla a calliditate & caritate. Cass.

Cartina & arfinna sunt oppida in Numidia & ampsa Castellū & laturus sinus & sardabale fluuius ultra monumentum cōmune regiæ gentis. Pom.

Carbasus pallium quo flamines amiciuntur: uel opulentiæ causa: ut serico aut lino tenui Virgilius libro octauo. Cum tenuis glauco uelabat corpus amictu. Carbasus. Idem i. xii. Tum croceam chlamydemq; sinuꝝ tepentes. Carbaseos fuluo in nodū collegerat auro. Tullius in uerrem de supplicijs. Taberna cula carbaseis intenta uelis colloçabat. Var. de ui. pa. li. iii. Eadē postea carbasum eo magis ut pedibus tegerentur togæ. No.

Carbasus genus lini: quod plærūq; abusiue p uelo ponitur. S.

Carbo nominatur cū primæ extinctæ sunt.

Carambi mons paphlagoniæ per medium euxinum. clxx. M. passuꝝ quæ scythici arcus formam efficit. Pli.

Cardamū herba fuauis odoris a nōnullis græcis scardamus. Tor.

Cardamylla urbs in agro propinqua pylo sub Agamenone. Home. T.

Careſus troianus fluuius. T.

Caria regio minoris Asiæ inter Lycia & Ioniā a care rege: qui primus auguria auium inuenit: & populi cares. T.

Carica genus ficuum a loco secundum Iu. pol lucem. apud nos pro ficca ficu. T.

Carex caricis genus fruticis acuti. T.

Carcinitus urbs scythiæ. Hero.

Carcinos cancer quo Lucanus utitur. T.

Cardiacus qui molestiam cordis patitur καρδιακὸς λέγεται. ūde quidam cardinem dicere intendunt. T.

Cardiaca uocabulum a corde sumptū. Est. n. cum formidabili metu passio cordis nō stomachi: & immoderatus fluxus sudoris p superficiem cutis. cor enim græce cardia uocatur.

Carchesia genera poculorum. Virgilius æneid. hic duo rite mero libās carchesia baccho. & libro tertio georgi. Carpe meonii carchesia bacchi. Item summa pars mali. i. foramina quæ summa mali funes recipiunt. No.

Carcer est custodia noxiorum. Carceres autē equorum terminus: unde currere incipiunt ab arcendo dicti. Ser.

Carcinomata cancros: & pro morbo & pro signo cælesti: & pro pisce marino: carcinos græce cancer dicitur.

Caria sequitur post lyciam habitatur incertæ originis. alii indigenas: sunt qui dicāt esse pelasgos: quidā cretas existimāt genus usq; eo quondam armorum pugnaꝝ amans: ut aliena etiam bella mercede agerent castella aliquot sunt. deinde promontoria duo pædalion & citria & secundum galbiam ānem gamis oppidum ualetudine habitantium infame: inde ad halicarnassion hæc adiacēt rhodiorū aliquot coloniæ portus duo. gelos & cysimber: quam amplectitur thyssamissa cognomen est inter eos oppidum Larumna & pandion collis in mare emissus.

Carcere undecunq; prohibemur exire: dictus quasi coarcer ab arcendo. Locum autem in quo seruantur noxii dicimus carcerem numero singulari: unde erūpunt quadrigæ currentes dicimus numero tātum plurali: licet poetica licentia aliter usurpetur. S.

Carcer a coercendo q. coerceat quos exire prohibet. Varro.

Carceres unde mittuntur equi in circo in spectaculis: nunc dicunt carceres. Neuius oppidum appellat: carceres dicti q. coercentur equi: ne inde exeant anteq; magistratus signū

missit:quod a muris portum binis curribus: qui carceres olim fuerunt scripsit poeta dictator.ubi currus insidit peruehitur usq; ad oppidum.V.

Cardo dictus est quasi coriest enim cor ianuæ super quo mouerur.Vir.Aene.i.foribus cardo stridebat ahenis.S.

Carecta loca caricibus plena. Carex autē herba est acuta & durissima: asparago similis. Virg.& carice pastus acuta.S.

Carere in menechmis inter ancillas federe iube ac lanam carere.Idem est hoc uerbū in cementua neuii:carere a carēdo q; eam tū purgant ac deducunt ut careat spurcitia:ex qua carminari.V.

Carystos insula ex cyeladibus uel cōiuncta eu boiæ parii marmores ferax:in qua cita. T.

Carpathus insula inter ægyptū & rhodum regnum Protei.inde carpathiū mare.T.

Carpis fluuius scytharum.Hero.

Carpophorus fructifer:& nomen proprium a pud Iuuenalem Tor.

Carta cuius filiam artozostratam Darius duxit uxorem.T.

Carthago quam dux poenorum Asdrubal cōdidit in Bætica.Pom.

Cara & arabia & Gadmus urbes sunt in Arabia.Pom.

Cartha urbs inter tyron & biriton:unde Carthago uocabulum ducit: idest noua ciuitas: secundum Ci.a carthagine.iiii. Herculis filii iouis:& astrehes Latonæ sororis filiæ: a qua byrsa.T.

Carpentum genus uehiculum:a carmenta matre Euandri:quo & illa & ausoniæ fœminæ uehebantur.T.

Carræ populi insulani piratica famosi dicti a Minoe secundum Thucydidē:quorum Virgilius meminit.Tor.

Carystus ante calchodotis dicebatur uel marcis:ut Dionysius putat ephorus tradit aristides macram ait chalidemus calcidē quod significat ars:quod ibi primum ajunt repertū menechinus eandem abātiam ait appellatā: Homerus nunq; euboicos semper abātes appellat:eorumq; laudat robur: ut illud pariter comitantur abantes. Aristoteles ex Alba oppido phocydis thraces uenisse scribit i eu boiam quam tenuerunt.alii ab abāte heroe appellatam putant:ut etiam euboiam ab eu boia muliere indolis heroice hoc aiunt: aut papinius:quoniā ex chalcide euboiæ uenerunt Neapolim:ut etiam qui condiderūt cumas quorum fuerunt duces hippocles Cumus & megasthenes chalidenſis.

Carioſus putrefactus & uetuſtate cōſumptus. Pli. de terra carioſa execratio catonis abūde

indicata eſt.

Carinantes obprobria obiicientes:a carina dicti:quæ eſt infima pars nauis.Fe.

Caries eſt uetuſtas uel putrilago: unde caritiū ueteres dixerunt.Luc.faty.libro ſeptimo.Ne auriculam obſidat caries ne uermiculique. Turpilianus in Leucadia:perundem ut oſcu latur cariem:non illum illa uiuit carie cariſſior.N.

Caries eſt uetuſtas.Var.in Coſmoteria.Singulos lectos ſtratos ubi habuinus: anniſſimus propter cariem & tineam. Lucili. trigeſimo Planta una eſt pedibus caries morſu libano Nonius.

Carinæ ſunt ædificia facta in carinarum modum:quæ erant inter templum telluris Romæ.Virgilius libro octauo.Paſſimq; armenta uidebant.Romanoq; foro & raucis mugire carinis.Seruius.

Carinæ require in cerulenſis.V.

Carminum genera heroica elega:lyrica:epia: comica:tragica:mima:ſatyra quæ omnes ita demum ſunt nuncupati: cum poema iuſtū & perfectum complexa ſunt.

Carmen etiam plures uerſus. Virgilius. & tumulo ſuperaddite carmen.

Cariſſam apud Luci.uafrum ſignificat.Fe.

Carmētis mater fuit Euandri ſic appellata: qa ad italos carminibus reſponſa dabat.Erat enim uates futuri præſcia Nicoſtrata dicta ē. Sunt tamen qui ab ea carmina uocata dicāt quia prima italis metro futura prædixerit. Aliamq; nominis rationem fuiſſe dicunt: id eſt carmentatam:quia mēte careret propter diuinitatis afflatum.Ser.

Carmentalia nominantur quaſi ſacra:quod ſacratum & feriæ carmentis.V.

Carmenæ ab eadem origine ſunt declinatæ i multis uerbis i quo antiqui dicebāt.ſ.poſtea dicunt e ut in carmine ſaliorum ſunt.

Carnea dea require in Iunius.Ma.de ſa.

Carminari a carere.carminari dicit lana:cū ea caret qd ſpurci i ea hæret: neq; eſt lana quā i Romulo Neuius appellat oſcā ab oſcis.V.

Carnales ſedulos.Var.in ſexageſi. nix ea fatus erat:cū more maiog; ultro carnales arripiūt de fonte in thyberim deturbant.N.

Carnificis loco habebat is qui ſe uulnerasſet: & moriretur.Fe.

Carnifex aut excarnificans hoiem: aut ipſe dignus carnifice ut caro fiat.i.lanietur.L.

Carcer uir carcere dignus.Ter.in an.Carnifex qui ſequitur.

Cargali populi trāſrhēani i galliā celticā circa fines ſequanog; ac heduorum:ab Arioviſto germanorum rege traducti:a quo conſectari licet cum harudibus traductos.

Carefei populi germani gente nomine & numero appellati cis rhenum fluuiū inter belgas eburonibus qui hodie Leodienſis & cō druſis proximi hos cōiectura eſt fuiſſe iter populos Leodienſis dioceſis.

Caro dicta ē eo q̄ caret aia:& caro dicit̄ pprie mortuoꝝ:unde carnifices dicti: quia carnes ex hominibus faciunt.pulpa uero,pprie quæ mãducat:eo q̄ pulſet & cōcidat. pōt &.r. p. d.poni:ut caro ſit dicta quaſi cado.Vir. Bellocꝝ caduci Dardanidæ. q̄ iã ſine anima ſint & cadant.Do.

Carpere attenuare apetire.Virg.geor.li.i. Nec noctuma quidem carpētes penſa puellæ neſciuere hyemem,& li.iiii. Eam circum milefia uellera nymphæ Carpebant hyali ſaturo fucata colore.No.

Carpere auferre decerpere.Virg.in buc.Inſere daphni piros:carpent tua poma nepotes.Lucil.libro.iiii.Iuuatq; nouos decerpere flores. Vir.li.iii. Carpit enim uires paulatim uritq; uidēdo fœmina.No.

Carpe celeriter præterire.Virg.geor.lib.iiii.Et acri carpere prata fuga.Idem in eodē. Carpe mox gyrum incipiat.Lucil.lib.xxxi. Hyemē unamquāq; carpam.No.

Caralitanum promontorium ſardiniæ uerſus aphricam tendens.

Charitas quære ī uerbum amor.Lau.

Carpere ſinum dicimus: Nam ut carpimus linum uirēs:cum uellimus ita puellæ ſiniſtra manu de collo penſū trahentes ſenſimq; uel lentes carpunt:& ut decerpimus roſam primis digitis:ſic puellæ particulatim decerpūt linum:lanamue.Lu.

Carnarium non locus:ſed caro ipſa:niſi contē tum pro continente.Lau.

Carpſarius qui mercede ſeruāda in balneis ue ſtimenta ſuſcipit.de uerb.ſig.

Carpſarius ē q̄ portat libros.de uer.ſigni.

Carthis legatis nemo dicit ſcripturas & libros iam factos legato cedere. hoc idem ī tabulis de uer.ſigni.

Chartæ appellatio:& ad nouam chartā referē & ad delitam ,pinde.& ſi opiſtographo quis teſtatus ſit:hīc peti poteſt bonoꝝ poſſeſſio. de uerbo.ſigni.

Carmo oppidum ſuper bœti tudertanorū ad iacet.Strabo.

Carpētani populi ſunt in hiſpania iuxta oreta nos.declinat autem ad aquilonē ex qua parte celtiberis uicini ſunt ab occaſu.Stra.

Cartalia urbs iuxta ſagunthum.Stra.

Cartoletaꝝ ager eſt nō lōge a taracone. Stra.

Carcer ſemper maſc.ge. ſingulariter dicit̄ ubi hoſtes coercēt:pluraliter uero carceres:unde currus effunduntur.Caper.

Carnaria regio olim uocabatur Curetis.

Carruca curſus ſignificat.Carrucæ autē ex argento quoq; cælabant.Pli.Carrucans quoq; ex argēto cælari ſuenimus: neronē nūq; paucioribus mille carrucis iter feciſſe dicit.

Carnutes populi inter celtas ándegauenſibus turonibuſq; finitimi ab oceano,pximi erant ī clientela rhemoꝝ regio eorum totius Galliæ media:aqua tamen extra regnum Fráco rum biduo iter expedito patet nomē latine retinens ī francoꝝ regno ſita hos memorat Tibullus ſeptima elegia.

Cardiaci cordis dolore laborant: quo morbo ſi periērint cor cremari non poteſt:ut ſcribit Plinius.lis eodem autore traditur uinum optimum.

Carnucies uulgo dicitur carcies in gallia. S.

Carni ſuper uenetos hoſtes extiterunt: & cœnomani.Stra.

Carni poſt brigātios ſinum adriaticum tenēt: & aquilegiam.Sunt autem iuxta ocrā. Stra.

Carcinites ſinus in mari euxino:in eo eſt urbs Carūque quam duo fluuia gerro & hypacares uno oſtio effluentia attingunt : uerum diuerſis fontibus & aliunde delapſi. Nā gerros iter baſitidas & enomadas euoluitur:ſiluæ deinde ſunt quas maximas hæ terræ ferunt & panticapes: qui nomadas georgoſcꝝ diſterminant: terra tum longe diſtenta excedens tenui radice littori adnectitur. poſt ſpacioſa modice paulatim ſeipſa faſtigiat: & q̄ſi ī mucronem lōga colligens latera facie poſiti enſis ablecta eſt.Achilles inſeſta claſſe mare ponticum ingreſſus ibi iudicro certamīe celebraſſe uictoriam: & cum ab armis quies erat:ſe ac ſuos excitauiſſe memoratur: ideo dicta eſt dromos achilleos.

Cararum caſtellum eſt in Corſica habitabile. Strabo.

Carſuli populi ſunt in umbria poſt Narniam. Strabo.

Carſtuli latina urbs eſt in uia ualeria. Stra.

Carmentalia carmentis feſta.Ser.

Carduus triū ſyllabarū eſt:ut arduus : & facit cardui ut arduiꝰ:licet cardus legaē. Ser.

Carere hoc ſignificat egere eo quod habeē uelis.ineſt enim uelle in carēdo:niſi cum ſit tā q̄ in febri:dicitur alia quadam notione uerbi.dicitur enim alio modo etiam carere : cū aliquid non habeas & non habere te ſentias etiam ſi id facile patiare.carere in morte nō dicitur:nec enim eſſet dolendum.dicitur illud bono carere:quod eſt malum.Ci.quæſtionum tu.libro primo.

Carina eſt totius nauis compago. Acron.

Carſitani uocatur quædam natio hominum ī prænestino agro.Ma.

Carnificor in utrancq; significationem antiqui protulerũt ut Sisen. uitam cũ dolore: & insigni cruciatu carnificatus amisit. Prisci a.

Caro antiqui carnis in nominatiuo ,protulerũt ut Liuius. xxxvi. ab urbe con. quod Laurentibus carnis quæ dari debet: data nõ fuit: formatq; diminutiuũ caruncula: sed carnicula debuit esse. Pri.

Carbunculus dictus eo q; ortu suo rubens sit quasi uel in tabie uertitur ignis: postea niger ut carbo extinctus.

Carchesiũ poculi genus: & pars mali naualis. Plau. interptatus est patenam: uel macrobio docente.

Cares populi subditi mausolo: mausoli memini Demosthenes in oratione pro libertate rhodiorum.

Carmanii in sinu persico nauigantium dextra positi sine ueste & fruge: sine pecore ac sedibus piscium cute se uelant; carne uescuntur præter capita toto corpore hirsuti interiora gedrosii dehinc Persæ habitant setis per carmanios supra sandis & coras effluũt. Pom.

Carbo carbunculus facit diminutiuum: ut Cicero ad Herẽniũ: carbunculos minutos cor rogaret. Pri.

Caritas rerum penuria quæ adhuc extant. Inopia rerum quæ non extant. Cic. pro domo sua qua ex re primum caritas notare: deinde inopia.

Carpinates sinus est germanorum magnitudinis non modice: tendens in aquilonẽ .ſtadiis circiter mille: ubi sunt populi caphti: qui sinus putrem lacum. sic enim appellant ſtadiis xl. ſepat & efficit perinſulã quã thauricam si ue ſcythicam dicunt. Strabo.

Cardanaria: uel maxime solent annonas attentare & uexare auaritæ: quorum ob uitium est tam mãdatis q̃ inſtitutionibus: mãdatis deniq; ita cauetur: præterea debetis cuſtodiſſe ne cardanarii ullius mercis sint ne aut ab his qui emptas merces ſupprimũt: aut locupletioribus qui fructus ſuos æquiſ preciis uendere nolleni: dum minus in urbem prouentum exportent annonaq; onerentur: de uerbo. ſig.

Carpathos mare inter rhodum & ægyptũ interiacet ita appellatum a carpatho iſula. Pli. Carpathos quæ mari nomen dedit: quali au ra hoc est mare ſyrium quod demum est ingreſſurus ceeler.

Carthago aſpirationem non exigit præterq̃ ſi uſum quorũdam probaueris. fuit tamen cartha urbs: aut ,pcul tyro: unde fortaſſe & carthago habet thaſpiratũ: sicut habet Cartha urbs.

Caſea hic legiſ ſecũda Ci. actione in antoniũ.

Caſpiani ſcythis proximi ſinum caſpium cingunt.

Carpere paſcere. Virgilius libro tertio. Carpamus dum mane nouum dum gramia canẽt. Nonius.

Carpere eligere. Teren. in adel. Vnum quicq̃ erit belliſſimum carpamus.

Carpere etiam ledere ſignificat. Virgilius. Carpit enim uires paulatim: uritq; uidendo fœmina. Alias carpere frui. Idem. Carpamus dũ mane nouum dum flumina creſcunt. Perſius. Fruamur genio ideſt fruamur rebus dulcibus.

Carſitani uocatur quædam natio hominũ in prænestino agro. Ma.

Carthago: lingua pœnorum noua ciuitas ſter prætatur. Seruius.

Carthago unũ ex carthaginis nominibus. Nã primo byrſa: deinde tyros: tum carthago dicta ẽ a cartha oppido: unde fuit Dido & Geriton. Ser.

Cartibulum mẽſa uinaria erat lapidea: quadrata oblonga: quæ Columella uocabat. Hinc cartibulum: hæc in ædibus complurium apud multos me puero ponebatur: & in ea & cum ea ahenea uaſa: a gerendo cartibulum poſt dictum.

Cartholopis genus ſimiæ: quæ ultimam partẽ uilloſam habet. Fe.

Caſa a cauatione dicta. Fe.

Caſabundus crebro cadens. Fe.

Caſabũdum apud Ennium. Riſi egomet me caſabundum ire ebrium. caſabundum a cadendo dictum. V.

Caſaria quæ cuſtodit caſam. Fe.

Caſei omnium rerũ: quas cibi cauſa capimus ex pecoribus & pecudibus liquentium: maxime alibile: & id ouillum & caprillũ. quod autem maxime perpurget eſt equinum: tum aſininum deinde bubulum tum caprinum. Sed horum ſunt diſcrimina quidam & a paſtionibus & pecudum natura: & a mulſo. A paſtionibus quod ſit ab ordeo & ſtipula: & omnino aride & firmo cibo pecude paſta ad purgandũ ea quæ euripidas eo magis fuiſſe ex herba quæ tépore ſũptæ ppurgare ſolent corpora ueſtra. A pecudũ natura qd lac melius ẽ a ualétibus: & ab his quæ nõdũ ueteres ſũ q̃ ſi ẽ cõtra. a mulgẽdo atq; ortu optimũ ẽ id qđ neq; lõge abeſt a mulſo: neq; a partu cõtinuo eſt ſumptum: ex hoc lacte caſei qui ſiunt maximi cibi ſunt bubali. & qui difficilime tranſeunt ſumpti. Secundo ouili minimi cibi: & qui facillime deſiciantur.

Caprini etiam diſcrimen: utrum caſei molles & recentes ſint an aridi & ueteres: cum molles ſint magis habiles in corpore nõ reſides

uetereſ & aridi contra.V.

Caſſes retia. Virg.geor.tertio.hoc non ſmiſſis canibus:non caſſibus ullis. Vnde incaſſum dicimus.i.ſine cauſa:quaſi ſine caſſibus: ſine quibus uenatio eſt inanis.S.

Caſia quam in terra orienti proxima homines corpore contecto paulum oculis relictis ad uiſum in terris propter multitudinem auiũ infenſarũ:quæ ſunt ueſpertilionum ſimiles: ex gladicibus colligunt:& ſe colligẽtes aqua rum ſuperficiem in limi modum hæcaſia oliuo mixta unguentũ facit caſſia quod oleũ corrumpit. Virg.Et caſſia liquidi corrumpi tur uſus oliui.

Caſia herba: uel pigmenti genus: quo oleum meliore odore ificitur: uel oleum odoribus uitiatur:hæc probus.

Caſſiteredes appellant'in celticis plures iſulas: quæ quia plumbo abũdant:uno omnes nomine appellatas.Pom.

Caſeus a lacte coacto nominatur.V.

Caſeus a coeundo dictus eſt.Fe.

Caſſia uia a caſſio ſtrata.Fe.

Caſia herba eſt ſuauiſſimi odoris. Virgilius. Tunc caſſia atque aliis itexens ſuauibus her bis.Ser.

Caſſiculum a caſſibus per diminutionem dicti.Fe.

Caſſidani antiqui pro caſſide tenebant.Fe.

Caſſinam fabulam.Plautus.ſcripſit ab ancillæ nomine caſſinam:quam amari a ſene introduxit.Fe.

Caſia frutex: qui iuxta cynami campos naſcitur:de qua Plinius.xii.plura.Tor.

Caſſiterides inſulæ complures ex aduerſo celtiberiæ a plumbi fertilitate a græcis dictæ. κασίτερον ſtannum : quas fortunatas qdã dicunt.T.

Caſpium mare:ut anguſto ita longo etiam fre to primum terras quaſi fluuius irrũpit atq; ubi recto alueo influxit in tres ſinus diffunditur contra os ipſum in hircanum: ad ſiniſtram in ſcythicum: ad dexteram in eũ quẽ proprie totius nominis caſpium appellant: omne atrox æuum ſine pontibus procellis undiq; expoſitum:ac bæluis magis q̃ cætera refertum:& ideo minus nauigabile.ad intro euntium dextram ſcythæ nomades freti littoribus inſident intus ſunt ad caſpium ſinũ caſpii & amazones; ſed q̃s fauromatidas appellant:ad hircanum albani & molchi & hircani.Pom.

Caſſopæam quam habent ſententiam eos qui in bouem abigant caſſiopeam: a uirginibus comitantibus ad ipſos uſq; fines continenter audire nunq̃ redietis in patriam terram æthiopes lapythis ſedibus expulſi æthaciã primo:dein moloſſidem & caſſiopæã incoluerunt:ubi nihil boni ex agro nati malis contra ſui uicinis ſ agrum circæum tranſierunt Onoclum regem ſecuti:ibiq; magna ficcitate & magnis ſqualoribuſ excepti oraculo(ut fertur)cum lapidibus Onoclum obruiſſent; rurſus uagi poſt longum errorem in eũ agr̃ peruenerunt:quem bonum & fertiliſſimum nunc habent:quo fit ut merito exoptent in antiquã patriam non redire:ſed illic beatiſſime ac diutiſſime permanere.Plu.

Caſpiæ portæ in ponto quædam anguſtiæ ita appellatæ a mari caſpio proximo populi illic ſunt caſpii:quo in loco multos redarguit Pli.qui caſpias portas putarunt eſſe eaſdem: quæ ſunt in iberia ponti prouincia proximacaſpiis.nam hæ aliæ ſunt:unde iter in ſarmatas uix ullo aditu propter oppoſitos montes & cum Nero ad hiberiæ portas ,pruiſſet ex peditionem faciendam per errorem multorum dicebatur petere caſpias portaſ hiberiæ eadem cauſa aliæ dicuntur.

Caſpiũ mare iter caſpios mõtes & hircanos ſmenſo ſpacio cõfectũ:ut aiunt.Tor.

Caſpii mõtes cõtermini maioris armeniæ:ubi portæ caſpiæ:ubi uia mãufacta octo.M.paſ. ſaxa humoꝛe exudãt e ſalis uenis: qui calore concreſcit.Solinus.

Caſius mõs ſyriæ iminẽs ætiochiæ ſeleuci. cuius altitudo q̃rta uigilia ſolẽ aſpicit ambitus ad cacumẽ.clxxxi.M.paſ. p directum .iiii.alter ſ ægypto iuxta ſelbonidã paludẽ quẽ pli. dixit ſ arabia pp ,ppinqtaté nõ ,pcul a peleuſio:ubi delubꝝ iouis caſii & tumulus põpeii Tortelius.

Caſſaũ populi ſ anglia mari ,pximi & ceuimanis trinobãtibus ſengoriacis ãcalitibus & bibrogis.

Caſſandane filia pharnaſpis: & mater cãbyſæ generis aſtiagys.Hero.

Caſſandra filia Priami capta ab Agamẽnone: & a Clytemnæſtra interfecta.T.

Caſſiopeia Cephei regis æthiopum uxor:quæ cum nereidibus de pulchritudíe certauit.T.

Caſtanea caſtanum græci:q̃ topimũ ab aliquibus traductum comperi.T.

Caſtalius fons ſ radicibus parnaſi: muſis ſacer a uirgine caſtalia:quæ Apollinẽ fugitãs præcipitata:& in fontem uerſa eſt.T.

Caſtianita uxor Priami deabus uenũſtate cõpanda:ex æſymo urbe thraciæ.T.

Caſſita auicula parua eſt.A.G.

Caſſinus mons eſt campaniæ: in quo dudum Apollo colebatur ab incolis.

Caſtellum eſt receptaculum q̃ aquam publicam ſuſcipit.de uer.ſig.

Caſtellũ ex quo ſiſtulis aq̃ ducereſ,de uer.ſig.

Castrense peculium est quod a parentibus uel cognatis i militia agenti donatum:uel quod ipse filiusfamilias in militia acquisiuit:q nisi militarer acquisiturus non fuisset.Nam q erat & sine militia acquisiturus.id peculium castrense non erat,de uer.sig.

Casus superauerat pro euaserat. & captæ supe rauimus urbi:pro superuiximus.C.ip.

Caseus masculi ge.apud Vir.apud Pöpeiū neutri.Ser.in ar.

Castonis locus est non procul a monte a quo beris affluit:& est terminus beticæ prouinciæ ad ortum.Stra.

Cassiterides insulæ decem numero sunt inter se propinquæ ad aquilonem iacentes in pelagiis expositæ ab arctebraum portu.earum autem una deserta est. hispaniæ autem adiacent.Strabo.

Castrurum terminus est piceni agri. Strabo.

Cassinus flu.est iuxta erusinū urbem fluit.S.

Cassilinum oppidum est adiunctū calœno situm & flumen ulturnum.Strabo.

Cassus a careo nomen magis est sicut lassus & maxime cum inane significat:ut crassa fraude paret.Pri.

Castor & pollux interierunt cū lynceus & idas spartam oppugnarent. Alii scribunt Castorem tantum extinctum in bello lacedæmoniorum aduersus athenienses. Aliam fabulā tangit Ouidius in Fastis.Illud autem Homero autore inter omnes conuenit pollucē cōessisse uitam dimidiam fratri mortuo ut al ternis diebus uiuerent:ut alii tradunt: ut senis mensibus uicissim higinius quod scribit Castor & pollux qui prospera sunt nauigantibus loue concedente eorum meritis:ut Diodorus & Higinius scribunt:eorum ortu occidit helena fidus tempestuosum & minax: ut scribit Plinius.Sic fratres helenæ lucida sidera.

Castrum nouū nūc ciuitas uetula in hetruria.

Castrum nouum olim prope Adriam & aciuum urbes nunc sanctus flauianus dicitur.

Castor & pollux Ledæ filii:sed castorem amatoré equoq;. Hora.dixit:ut est talis amiclæi domitus pollucis habenis cillarus. Pollucē uero pugnis non bellis ualētem adeo q pugil fuerit. Acron.

Castalius fons est lyciæ:ubi Apollo arméta dicitur pauisse:siue in monte parnaso.Hora.libro.iii.in carminibus. Qui rore puro castaliæ lauit. Acron.

Cassinas.M. Varro ostēdit:q in quibus Italiæ partibus optima ad uictum surgāt pisci thyberino palmā tribuit his uerbis in libro rerū humanarum.xi. Ad uictum optima sunt ager campanus:frumentum: falernum uinū: cassinate oleum:tusculanum ficus: mel tarentinum:piscem thyberis.Ma.de sa.

Cassidem dicimus a cassidis: etiam cassida siue nitur:ut aurea cui postquam nudauit cassida frontem.Stra.

Castulo castulonis ciuitas est hispaniæ.

Casum dicimus nō modo ea quæ fortuito ho minibus accidūt:sed etiā uocabulorum formas:quæ i aliā atq; in aliā cadūt effigiē.F.

Cassū ueteres inane posuerūt:& arbitrādū est magis ab araneaq; cassibus dictum q; sint le ues & nullius ponderis. non ut q buidam uidetur quasi cassū. Plau.in au. Virginē habeo grādē dote cassam atq; illocabilem.N.

Cassū est cōtusū. Vir.li.vi.cassatæq; rates.N.

Casmillæ neq; nomen apud Vir.q; fortuitum esse poterat uacare.permittit matrisq; uocauit noie casmillæ mutata parte camillam. Mercurii quo uocabulo significat præministrū deoq;.unde Vir.ait metabū camillam appellasse filiam. Dianæ.f.præministrā.nam & Pacu.cum de medea loqueref cœlitū camilla expectara aduēit. Sacerdotes romani quoq; pueros puellasue nobiles: & in uestes camillos & camillas appellant flaminearum & flaminum præministros.Ma.de sa.

Casnar senex oscoq; lingua.Fe.

Castomola genus sacrificii:q; uestales uirgines faciebant.

Casteria locus ubi cū nauigatio cōquiescit:remi & gubernacula quiescunt.Plaut.in asi.cū pulsi repulsā in remū:sola ergo in casteria ubi quiesco ois familiæ cā cōsistit mihi.N.

Castigare é ícrepare uel reprahēdere.Vir.li.v. hic grauis enrellū dictis castigat aceſtes. Te. in eu. seruas:castigas:mones.Ci.de ora.lib.i. & quoniā de imprudentia diximus: castigemus etiā segnitatem.& tuscu.li.v.sed hoc in me non castigo quod exaliorū: & ex nostra forte mollicianō ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo.N.

Castigare uidicare punire. Vir.li.vi. castigatq; dolos subigitq; fateri.Nonius.

Castigare expedire.Vir.li.iii. castigatq; moras operæ omnis femita feruet.Nonius.

Castigo obiurgo.Vir.li.v. hic grauis entellum dictis castigat aceſtes.Seruius.

Castitas & pudicitia paria putātur: cum sit pudicitia ab iniuria turpiū libidinū libera : castitas ab hac cōtagiōe est fmota:præterea religiosa mūdicia & puritas.Virg.geor.li.ii.casta pudicitiā feruat domus.& in.vi. quiq; sacerdotes casti dum uita maneret.

Castitudinē pro castitate. Actius in phœnissis ibi phas ubi cūcta antiquā castitudinē.N.

Castoré græci diosc uron:& putabāt hunc esse sanctum Sabina lingua.V.

Castula est palliolum præcinctum: quo nudæ infra papillas præcinguntur: quo mulieres nunc eo magis utuntur post subuculis: ut defierunt. Noni.

Castū sine libidinis & turpitudinis nota. Vir. geor. li. ii. casta pudicitiam seruat domus.

Castor & brutū aial græcū: non a castrādo cū accusatiuū i a faciat: & tyndaris & ledæ filius lacedæmone sepultus cū fratre. Ho.

Castum religiosum pudicum. Vir. lib. vi. quicq; sacerdotes casti dum uita maneret. Var. in gerunto didascolo. Ergo dum sacra religiosæ castæq; fuerunt res omnes. Idem i eumeni. nanq; uenustas his adest gallantibus casta uestis. Nonius.

Castum a furtis & rapinis abstinens. Var. i andabatis. Nec manus uisco tenaci tinxerat uiri casta.

Castum suaue iucundum. Var. i par. demittis atris pectore cantuq; castaq; poesi. No.

Castus pius. Vir. æne. tertio: Hac casti maneāt in religione nepotes. Ser.

Castra sunt ubi stant milites. i. statio militum. Vir. æne. iii. nos castra mouemus. Se.

Castra ubi exercitus sit. Virg. æne. lib. ii. unde omnis troia uideri. Et danaum solitæ naues & achaica castra, Seruius.

Castrare oportet agnum non minorem quicq; mensium: neq; anteq; calores aut frigora se exegerunt. V.

Castrensi corona donabatur qui primus hosti um castra pugnando introuisset: cui insigne erat ex auro uallum. Fe.

Cata acute dicta a fabinis. Var.

Catacaute qui sunt apud cretenses qui dicunt tyrrhenos ferūt cū athenienſium filias uxores ex brabrone rapuissent: quo tempore. fl. é num & imbron incolebant: postea electos i agrum laconicum peruenisse: & tā diu cum indigenis mulieribus consuetudinem habuisse quoad liberos suscepissent. Calūniis deide ac suspicionibus laconicam rursus reliquerunt: coactos in cretam cum liberis & uxoribus traiecisse: ibi bellum cum his qui tūc temporis cretam tenebant: multos qui in pelio mortem oppetissent insepultos reliquisse. primo quidem q propter bellum & periculum socios per ocium humare non poterant: deinde fugientes cadauera iam corrupta & marcida attingere coepisse. Polini igit quem ducem secuti fuerāt honores quosdā & immunitates excogitasse: & partim deog: sacerdotibus attribuisse partim qui mortuos sepelissent & dis terrestribus: hoc est manibus confecrasse ne quando auferrentur: & perpetuo permanerēt: postea cum fratre fortitum & alios sacerdotes appellatos fuisse: alios catacautas & seperatim suis legibus uti esse autem illis una cum cæteris quæ humaniter concessa sunt earum iniuriarum licentiam: quibus cæteri cretenses uti consueuerunt: cum furtim res suas inter se agunt ferunt q. illos uero nulla iniuria afficere: nihil furari: nihil denicq; auferre.

Catachresis cum pro temeritate uirtus pro luxuria liberalitas ponitur:

Catadromus locus qua curritur. Kata est de uel deorsum: dromos est cursus: hoc est de - cursus uel decurrendi locus.

Catuaci populi inter belgas neruiis caletis ue romandiis ac condrusis proximi: quos forte doaci oppidi incolas atrebatensis diocesis opinari licet.

Catachresim tropum nos abusionem dicimus cum alienis abutimur: perinde ac si propriis eum propria deficiunt. Fe.

Cataphractæ. Sisen. histo. li. iiii. custodiæ i muro custodiuntur cataphractarum. Salu. hi. li. iii. qui prætergrediebantur equites cataphracti. ferrea enim specie. No.

Cataphractī. i. undiq; muniti dicunt equites qui & ipsi ferro muniti sunt: & equos similiter munitos habēt q̄ le itelligit. Vir. li. xi. spumā teq; agitabat equum quem pellis aenis: in plumam squammis auro coserta tegebat: & Sal. equus paria operimenta erant quæ ferreis laminis in modū plumæ ānexa erāt.

Catapo genus est lusus. Fe.

Catamitū ergo ut te catamitū: nec opīato cū ostendisses præter spem mulier aspexit. A. g.

Catamiti. i. pueri meritorii. Ser.

Catamitum pro Ganymede romāi ueteres dixerunt.

Catapulta iaculū celere uel sagitta. Plau. i gurgul. atq; ita te neruo torqueb: ut catapultæ solēt. Titinius in fentina: quem procul ad sumptū inhumaniter uoluit: reuertit q̄ catapulta uolet. Pla. in cap. nam meus est balista pugnus cubitus: catapulta est mihi. Neuius i pacetro: ut sole horrescit cæra castra crebro catapulta ipulit. Luci. saty. li. v. Custodē classis catapulta sthilla sarissas. Sisenna i. iii. histo. Præterea catapultas. xviiii. balistas uiginti. plaustra storus ac minoibrus sagittis onusta. Var. de uita pa. li. iiii. Nā postea luctatio cōsu li ad insulas cū ipse catapulta ictus esset. N.

Catax claudus. Fe.

Catellus. M. Cato de liberis educā. Quare me lius curæ cōsuetudinis puerilis illog:: q suis catellis minīstrent q̄ edent. No.

Cateiæ tela gallica. Vir. li. vi. teutonico ritu solīti torquere cateias. Ser.

Catifons ex quo aqua caticinia i thyberī fluit dictus q̄ in agro cuiusdā fuerit cati. Fe.

Catilatio graue opprobrium hominibus generosis obiiciebatur si qui prouinctas amicas populi romani expoliassent. Festus.
Catacrisis condemnatio uel diiudicatio. T.
Cathacresis abusio uel usurpatio: ut faciem si millima lauro: nam fere impropriehominis est iaculari sudem cum iaculi proprie sit: & C. Tortelius.
Cathegoria prædicamentum.
Cassianū ostium aliud padi quo mare intrat olim memorabatur nūc magnauacca dicit.
Cataclysmos diluuium inundatio. Tor.
Catarytus irriguus: unde Pli. bippōem catarytum a græcis dictum dicit. T.
Cataracta quidam cœli fenestram: quidam nu bes iali subterraneas specus dicunt. T.
Catarrus distillatio unde humores indigesti a capite descendentes ad nares reuma: si ad fauces bronchos: si ad thoracem & pulmoné ptysis dicuntur. T.
Catalogus sermo uel scriptura quæ numerum uel ordinem monstrat.
Cathartica purgatoria. T.
Cataphractus undiq; munitus: unde equites q & ipsi & equi muniti sunt κατὰ grœce in cōpositione undiq. φραττω munio.
Catasposis figura: cum aliquid iuxta alterius formā describit: ut ola Mercurio similis. T.
Catulaster diminutiuum est. Lau.
Catuli sunt ferarum siue immanium siue immitium. ut murium quoq; legimus & serpētum. Sūt enim proprie filioli: ut Sic canibus catulos similes. Vir. & de colubro. Idem catulos tectis atq; oua relinquens: pulli uero sunt peccudum fœtus auium & piscium. q. nomen generalius est: unde fœtificare pro parere & fœtura pro partu ad omnia animalia muta pūnet. Inulos ceruos q; dicimus: caprelorum quoq; caprearum: damarum: lepoq; similiumq. Lau.
Catillare per alienas domos infrontare girare a catulis tractum qui domos circueunt: unde Propertius catillata gerit uadimonia publicum prostibulum. Plau. quin meam uxorem mittam catillatum. Ful.
Catinus catinulus & neutrum catillum. Ser.
Cathuari populi in ulteriore ripa rhodani contra falli. Strabo.
Catillus. de græcia tres fratres uenerunt ad ita liam Catillus: Coras & Tibur uel Tiburtū oēs unā fecere ciuitatē: & eādē fratris maioris noīe tibur appellauerūt: licet & alias fece runt singuli & a catillo mōs est catillius qué catilli dicunt. Ser. & in tibur. Ac.
Catus doctus. Hora. li. car. catus decoræ more palæstræ. Acron.
Catinus: catillum uel catinollum formar dim
minutiuum. Seruius.
Catere & cacte & catastropium quære in dictione ista. Aul. g.
Catalcopium genus nauiculæ. T
Cathexochen per excellentiam: ut quæ cura boum: & non meminit aliorum animalium & uictum dodona negaret. T.
Catholicus uniuersalis. T.
Catillones appellabāt antiqui guloſos. Fe.
Catilloné. Luc. acer ac uiolētus poeta ostendit se scire lupū germanū: q pisces est egregii saporis: q iter duos pōtes caperet. eūq; qsi ligurītoré catilloné appellat: scilicet q proxime ripas ſtercus ifectaret. ppriæ aūt catilloes dicebāt: qb q ad pollutū Herculis ultimi cōuenirēt catillos liguribāt. Lucilii uersus hi fūt Fingere pterea afferri qd q5q; uolebat. Illum formina ducebat atq; altilia lanx. Hic pōtes thyberinos duos iter captus catillo. Ma.
Catinū uaſa īmēſa eſcaria: ubi pulrē aūt uinolenti qd ponebāt a capiēdo catinū noīarunt ſiculi dicunt catinū ubi oſſa ponebāt.
Cathinea terra quæ in æs cōficitur: ut fiat ori chalcum.
Catinus. Varro de re ru. li. i. Promendū in fru ctumq; curculionis ex ſeſe incipiunt: idé eni cū promptū eſt in ſole ponere: oportet atq; catinos q eo conueniūt ut ſibi ſeſe nocent. Idé de uita pat. li. iii. Dicūt. n. patellæ ſali ceæ tabuli catini patenæ. No:
Cathos populos germaniæ trans rhenum flumen ligiis hungariæ populis therufcis hercinieq; ſiluæ proximos ac hermoduris: cum quibus pro flumie finitimo ſalinis certabāt ppetuo certamie nō mēorat Cæſar: ſed. Ta.
Catalanum in campania fráciæ urbem epiſco palem gallica lingua uocamus cra. lon.
Cataractæ long. x. ſtadiorum locus præceps & angustus ubi aqua adeo uæhemensaliditur & præruptā: ut ſuperem præbeat. Dio.
Catabathmos uallis deuexa in ægyptum finit africam.
Caturigines populi finitimi cētronibus ac gerrocillis qua iter erat ab alpibus gratis ad oppidum gebennam lacū lemanū & rhodanū fluuiū quos ueriſimile eſt fuiſſe diocesis: uel ſaltē prouinciæ tarentaſiæ extra belgas celtas & aquitanos.
Cathaſta locus ubi ſerui uænales exponebant pedibus cretatis: quod Pli. indicat cum deg neribus terræ ſcribit a κάθῃς ἥμαι: quod eſt conſtituo: nam illic conſtituti erant uæna les. Tibullus. quem ſæpe coegit Barbara gypſatos ferre cathaſta pedes. Perſius cappado cas rigida pingues clauiſſe cathaſta. Martialis: quos arcanæ ſeruant tabulata cathaſtæ.
Catorthoma rectum officium.

Catoblepas non grandis fera uerum grãde ca
put ægre sustinens atq; ob id in terram plu
rimum ore conuersa apud æthiopes mino-
res gignitur ob uim singularem magis etiã
referendã; cum impetu morsuq; nunq; sæ
uiat oculos eius uidisse mortiferum. Pom.
Inde nomen habet a Cato:ideſt deorsum &
blepo specto.

Cathedra nullus diues é quẽ mane nõ salutes
uel cathedra mulierum diuitum. Horatius
ſter discipulatum iubeo plorare cathedras.

Catos sapientes uocant;unde & catones dicti.
Teren.in and. Ellum confidens catus: cum
faciem uideas uiderur esse quantiuis precii.
Donatus.

Catularia porta Romæ dicta est:quia non lõ
ge ab ea ad placandum caniculæ sidus frugi
bus inimicum rufæ canes immolabãtur: ut
fruges flauescentes ad maturitatem perdu
cerentur.Festus.

Catuli non solum canum dimminutiue: uelq;
etiam omnium animaliũ appellantur. Virg.
geor.lib.iii. Tempore non alio catulos abla
ta leænæ. Et alio loco de serpentibus. Cum
positis nouus exuuiis nitidisq; iuuenta uol
uitur:aut catulos tectis;q; aut oua relinquens
Lucil.in.iii. fa.concursant agros catulos fœ
tumq; ferat.

Catulinam carnem eſtauisse hoc est comedis
se romanos.Plautus in satyrione refert. Fe.

Catulis eſurire & libidiari.Laberius i luculer
na.Scinde una ex collecto impatienti catuli
entem lupam.No.

Catulire fœturæ oues principium admitten-
di faciunt uerris principio:tum enim dicun
tur catulire:ideſt ostendere se uelle marita
re.Varro.

Catulus genus quoddam uinculi quod inter
dum canis appellatur.Fe.

Catulus a fagaci ſensu & acuto:hinc canis nisi
potius q̃ ut tuba & cornu signum cum den
te canem dicuntur.

Catulus princeps syllanæ factionis.Asco.

Catus pro sapiente.Ca.tuscu.lib.secũdo. Si ho
mo catus nunquam terminat neq; magnitu
dinis neq; diuturnitatis modum.

Catus:callidus:doctus ardens:unde Cato do
ctus ingenioſus:& enim ingeniorum igneus
uigor est.Te.in an.confidens catus.

Caua cortina dicta: q̃ inter terram & cœlum
ad ſimilitudiem cortinæ Apollinis ea a cor
de q̃ inde sortes primæ exiſtimatæ.

Cauea est ubi populus ſpectat.Vir.li.ix.Nec p
cul hinc Romam & raptas sine more sabias:
Conſeſſu caueæ.Ser.

Cauea conſeſſus populi.Virgi.autem pro con
tento cõtinens:ideſt plæbem poſuit. Hic to
tum caueæ conſeſſum ingentis & ora Prima
patrum.Ser.

Caucaſus mons indiæ ad ſeptentrionem uer-
ſus ſcythas quem Herodotus dixit omnium
altiſſimum.T.

Caula ſtabulum græce σὺλὴ sine c:quod ſta-
bulum etiam non atrium & aulam ſolum ſi
gnificat.Tor.

Caulon mons calabriæ & olim oppidum ſecũ
dum Iginum;quod putat ab Hora,aulon ap
pellatum propter metrum.T.

Caunii populi cretæ.T.

Caueã & cauillæ a cauo.V.

Cauere & uitare differunt.Lucil.lib.vi.Et eſſe
plus uitare;quod cauendum tibi cenſere qd
euitandum maxime.No.

Cauere & uitare require in uitare.No.

Cauesis.Quia imperatiua uerba uelut contu-
meliosa ſunt;addebãt ueteres ſis:quod ſigni
ficat ſi uis.Te.in eu. Cauesis neſcis cui nunc
maledicas uiro.Do.

Caua,pprietas eſt ſimiosi:ac per hoc ſine dubi
tatione corporalis.Vir.etiam de incorpora-
libus quæ ſint inania tantum uel obſcura di
ci poſſe teſtatur in vi.At ni docta comes te-
nues ſine corpore uitras admoueat.Volitare
caua tenuem ſine uiribus umbram.No.

Cauiares hoſtiæ dicebantur:q; caue:ideſt pars
hoſtiæ caularenus dicitur:& ponebãtur i fa-
crificio pro collegio pontificum quoquo an
no.Feſtus.

Cauillatio iocoſa calumniatio.No.

Cauillantur & iocantur.Cicero de orato.li.iii.
Cauillantur aut aliquid de oratoris arte pau
cis præcipiunt libellis.No.

Cauillatur.M.Cato.ille cenſorius argute ioca
ri ſolitus eſt: huius nos ab inuidia muniret
auctoritas etiam ſi noſtris cauillaremur. N.

Cauillatus Hannibal carthaginenſis apud re
gem Antiochum facetiſſime cauillatus eſt.
Macro.de ſa.

Cauillum.i.cauillatio:quod eſt irriſio.Fe.

Cauillationem dicebant quam nunc dicimus
cautionem.Fe.

Cauus æ dium qui locus inter parietes relique
batur patulus:qui eſſet ad communem om
nium uſum.Var.

Cauus ſaltus.Vir.geor.primo & caua plurima
creſcunt.Luca.Recumbamq; cauum.Ser.

Cauum a chao dictum ex eius incomitate.Fe.

Cautio pro cautela.Cice.in orato.lib.ſecundo
Neq; illa mihi cautio & timiditas in cauſis
propter præſtantem prudentiam Craſſi ne-
gligentia eſt.N.

Caudicariæ naues ex tabulis groſſioribus fa
ctæ.Feſtus.

Caudex codex.Virg.geor.lib.ii.caudicibus ſe-

ctis.Ser.

Caula munimentum & sæptum ouium: græcum est nomen addita c. Illi enim αὔλα uocant animalium receptacula.Vir.li.ix. Ac ue luti pleno lupus insidiatur ouili:cum fremit ad caulas.Ser.

Caulæ a cauo dictæ:antiquitus enim ante usũ restorum uses in antris ducebant.Fe.

Caulem uitis robur.Var.de re.ru.li.x.quẽ dicimus caulem.& Vir.xii.puberibus caulem solis.Varro ex sarmento caules: qui nati sunt de his plurimum ualent. primum ac secũdũ nõnunq; etiam tertium relinquere: reliquos decerpere.No.

Caulæ tus causas afferens.

Causam dicere:idest defendere in iudicio.Cic. pro Roscio amerino. accusant enim qui in fortunas huius inuaserunt causam dicit cui præstet calamitatem nihil reliquerunt . Ser.

Causa pro occasione.Teren.in eu. Nam iã diu aliquã causam quærebat.quã ob rem aliqd i signe faceret.Do.

Causando causas nectendo.Vir.in buc. Causãdo nostros in longũ ducis amores. Ser.

Causari causam dicere uel defendere . Actius. in Medea.Qui potis est repelli quisquã: ubi nullus est causandi locus. Affranius in mancipato. uidet facunde contra causari partem Pacu.in armorum iudicio. Qui sese affinem esse ad causãdum uoluit de uirtute. his ergo cernendi do potestatem omnibus. N.

Cautum pro caute. Actius in alpheũboea. Sed tibi cautum est adeundum ad uirum. Idẽ in phisocteta.Contra est eundũ statim cautim & cantando magister.No.

Cautio est.i.cautione opus ut cauendũ est. Teren.in an.puerũ autem ne resciscat mihi esse ex illa cautio est.Do.

Caupona cauponis est ppriũ:uel mulier quæ uinum uenditat.Lau.

Causidicus magis substantiuum est: ideo compratiuum non format.Lau.

Caullonum oppidum heduoꝝ iter celtas cõiectura est fuisse oppidum cabillon ad ripas araris fluuii:cui hodie Sagona nomẽ est: ubi rei frumentariæ cõmertiũ & cõmeatus causa sæpe romani negociabãtur.Matiscon oppido finitimum nũc erat in finibus heduorum.nunc autem est ciuitas in puincia lugdunensi ducatu Burgundiæ & Francorũ regno sita nomen adhuc retinens.

Caullatio: quam græci σκωπτικὰ appellauerunt:est ut ab euidẽter ueris per breuissimas mutationes disputatio:ad ea quæ euidenter falsa sunt perducatur.Caius aliter sentit.Caullatio est subdola ratio qua nos conscii nobis mendacii:uincendi tamen causa proferimus:sic iurisconsulti utuntur.Cic. uero pro genere quodam facetiarum: ut.ii.de ora. Et enim cum duo sint genera facetiarũ: alterũ æqualiter in omni sermone fusum: alterum peracutum & breue.superior caullatio: alterã dicacitas nominata est. Caius uero sentit idem esse calumniari & caullari.Martianus autem accusatori tantũ tribuit: calũniari est falsa crimina intendere:ut lege.xii. tabularũ calũniator idem ponatur q; reus si cõuictus esset.Lau.

Causari & excusare hoc differunt.Excusamus crimen obiectum.quod cũ uidetur satis purgatũ dicimus:accipio excusationẽ; uel quotiens id quod i causa fuit ut peccaremus asserimus in excusationem: ut quin accusares mare & ambiguos flatus:quod non recte dicitur per accusõ quod etiã per uerbum causari fieri potest. Causari quoq; è causam rei gestæ afferre.ut Quin. Nec causãti pupillo sic tutor irascatur unq; :idest excusati.& Vir. Causando nostros in longum ducis amoris: idest impedimenti causas afferẽdo:ut Vlpia. causari tẽpestate uel uim fluuium .i.excusare.Lau.

Cautus qui scit sibi cauere:nõ cui cauetur: nõ nunq; res cui caueturut pro cecinia.Ci.quo res mulieri esset cautior.L.

Caupo uenditor uini.

Caupones & stabularios æque eos accipiemus qui cauponam uel stabulum exercent institoresue eorum. Cæterum si quis opera eoꝝ fungitur non cõtinetur, utputa atriarii uel forarii:& his similes. Vlpi.nau.caupo.stabu.

Cautum intelligitur:siue personis: siue rebus: siue uerbis cautum fit. Vlpi.

Caudex tabula siue codex. Seneca de bre.uitæ Claudius is caudex fuit ob hoc ipsum appellatur:quia plurimum tabularum contextus caudex apud antiquos uocatur: unde publicæ tabulæ codices dicuntur.Seruius.

Caudicariæ naues uocantur:quæ cõmeatus p thyberim subuehunt.Sene.

Caucoñia quæ & dyma dicitur: unde fluuius caucon appellatur & caucones: qui ad leprũ in triphylia sunt:aut inter epæos. Strabo.

Caulos melita cosuda ciuitates.

Causa est negocii oibus suis partibus spectãs ad quæstionẽ:aut causa est negocium.

Causa romæ in sepulchro bibuli legitur & alibi rei gerundæ causa in lapillo sardonico in uentrũ utrũq; scriptum litteris albis his uerbis.Pompeius ex soratus.

Causa est quæ id efficit cuius est causa.ut uultus mortis:& quãm efficienter accidat.

Caupo & fullo cõmunis generis:& caupõa uocatur & fornaina & taberna est.Pri.

Causa quãdo p gratia accipit: ut cum dicimus uerbi gratia septimi tantum casus est. S.

Caucasus mons est scythiæ præter habitatões hominũ uirtutes: de quo Vir. Duris genuit te cautibus horrens caucasus. Acr.

Caucon est fœ.ge.flumẽ appellatũ iter Dymã & triciam: & caucones populi ad triphylã: & ad Dymã & ælim: & ad cauconem (ut quidã uolũt) irrumpit in alterum: qui theureas ma fcu.ge. uocatur & ciuitas exigua ciusdem nominis: accolens. Strabo.

Charila quæ nã & apud delphos tres agũt delphi Ennateridas & deinceps: quæ unã fcepterium uocant: alteram heroidẽ: tertiã charilam. Scepteriũ quidem eius pugnæ imitatio uidet esse: qua deus aduersus pythonem pugnasse dicit. hunc. n. post pugnam usq; ad tempe insectatus fuisse dicit. Sunt. n. q deũ metu fugisse dicant: qui mihi expiandi uidẽtur. alii pythonem saucium ac fugiente in ea quã nunc sacram uiam dicimus. Farius quã apollo cõsequutus esset occubuisse: ita sepultum a filio: cui nomen capra fuerat ab apolline inuentum. Hæc omnium rez aut similium scepterium imitatio quædã est. herois autem arcanam quandam continet rationẽ thiadibus non incognitã: & tamẽ ex iis quæ angũt: semeles anagonem esse facile qui uis cõicere ualeat. De charila uero huiusmodi quædam fabulãt: fames ex siccitate delphos inualit: quare cura liberis & uxoribus ad regias fores accedere & supplicare cogebantur qui farinam & chedropas nobilioribus. Nõ enim omnibus suppetebat i sũma inopia di stribuebat: sed cũm puella parentibus orba supplex uenisset & farinam rogasset: Calceo malam cecidit: & in os abiecit puella inops ac pariper: sed generoso animo prædita cum inde sese proripuisset: ac zonam dissoluisset & se suspendit inualescente i dies fame & superuenientibus morbis: Pythia regi oraculũ petenti respondit Charilam uirginem: quæ sibi morte consuisset placari oportere: uix tandem reperta huius nominis ratione: sacrificium quoddam piaculo mixtũ peregerũt quod nunc quoq; nonum post annum: quibus annis peragunt. præsidet enim rex farinamq; & chedropas omnibus imptit: & ciuibus & externis portatur chariæ puerilis statua. Sed ubi omnes farinam acceperunt rex effigiem calceo cædit: thiadum uero ãtistes i abruptum quodam locum simulacz defert ibiq; fune ad collum alligato desodunt: ubi charilam quæ se zona suspederat ãte humauerunt.

Character notamen: uel liniamentũ: uel littura. unde litteræ charecteres. T.

Characterismos, designatio: Vt caluo seruiret Roma Neroni. i. Domitiano. T.

Chalcedoniæ mulieres morem hunc habent: si in alienos uiros & magistratus potissimũ i cidant: alteram maxillam aperiant chalcedonii aduersus bithynios bellum gerebant. Hi cum zepoetum regẽ haberent omnibus suis copiis additis etiam thracũ auxiliis facta i cursione agros populabantur. Sed cũ zepoetus circa phalium. Id enim loci nomẽ est palantes: ac perturbatos ĩsaffisset: superati octo milia militum desideraueruntnec tamẽ penitus deleti sũt. Composito autem bello cũ ea clade ciuitas ad uirorum solitũdinem pomodũ redacta esset compliures mulieres necessitate cõpulsæ libertis & externis nupserunt nõnullæ uiduitatem talibus nuptiis anteponentes: solæ agebant: ac siquid opus esset ad magistratus ac iudices confugientes alteram oris partem aperiebant harũ pudorẽ quæ nupserant imitatæ & meliores fuisse ratæ eundem morem retinuerunt.

Chalybes, pximi paphlagoniæ clarissimas habent amysõn & synopen cimici diogenis patriam: amnes alyn et thermodonta: secundũ alyn urbs est lycasto a thermodõte campus in eo fuit themiscyrum oppidum. Fuere & amazonum castra: ideoq; amazonũ uocant taberent chalybas attingunt: quibus in risu lusuq; summum bonum est.

Carthes Plinius li. xxxv. quorum opera cũ ad miraretur collatis oibus deesse iis urnam uenerem dicebat: quam græci charitẽ uocãt.

Charidemus dicit q delectat forma populari.

Clarigatio Pli. li. xxii. ac semper ex legatis cum ad hostes clarigatũq; mitterentur: ut res raptas clarere repetitum: unius urbi uerbenarius uocabatur Seruius super uersum Virgi lii in nono. Principium pugnæ: hoc de Romana solẽnitate tractum est: cũ enim uolebant bellũ indicere: patres parati: hoc est principes fæcialium, pficifcebantur ad hostium fines & præfatus quædam solẽnia clara uoce dicebat bellum ĩdicere propter citas causas: aut quia socios laserat: aut quia nec abiecta animalia: nec obnoxios fddiderat: & hæc clarigatio dicebatur a claritate uocis: p quã clarigationem hasta in eorum fines missa indicabat pugnæ principium.

Charadæi populi iuxta pontũ: ut dixit Orpheus. T.

Charaxes frater sapphus mitylenæus captus a more R. hodopis Thracis meretricis magno pcio eã redemit cum esset captiua cum æsopo. Hero.

Charybdis periculũ maris uetula uoracissima ab Hercule ob rapinas ĩ mare piecta ẽs: ad-

huc exercer ſi genitiuo charybdis ne male ſonet.

Charitas pro amore a χαρὶσ & proprie ad homines ſpectat ſpes amoris pro qualitate pſonarum: inde charus. T.

Carbabarbmon ægypti latitudo deſerta ac deciuiis.

Charites græ tres: Aglaia: Thalia: Euphroſyna ſcdm Pidam & orpheū louis filiæ ex eunōia quæ in cælo iuxta apollinis thronū degunt & Iouē laudāt: debēt etiā in acidalio fonte in orchomeno Boetiæ ciuitate ſe lauare nudæ qa ſine fuco eſſe debēt: & ſimul cōnexæ incedere: quia inſolubiles eſſe debēt: & vnā auerſam alias nos reſpicere: qa progreſſa a nobis gra duplex reuerti ſolet: debēt illam duabus aureū porrigere pomū illas recta facie munera reddere duplicata debēt & hoibus largiri decorē & pediſſequas veneris: qa uenus & pulchritudo gratiā porrigūt: ut gratior & pulchro uenīēs i corpore uirtus adiuuat.

Charitēſimos figura cū dura dictu gratius proferuntur quaſi gratificatio. T.

Chariophilon interptat gratioſū amicum: na ſcitur in India grandius & fragilius. Pli.

Charithos inſula ex cycladibus. Tor.

Charilaus frater Menandri. T.

Charopes troianus Hippaſi filius: ab ulyſſe interemptus.

Charopus græcus in bello troiano, alter principes epirotaꝝ: q de Philippo victoriā Quin to flaminio dediſſe dicitur. T.

Charon qui in iferno acheronte ſtygem & cocytum obſeruat: & alias tranſuehit. Tor.

Carcha apud. g. pro li. & p folio cōmuniter qdā p papyro: alii p membrana. & de qua Pli. xiii. plura ſolebat: & membrana ifici diuerſis coloribus: qd græce eucharisteū. unde Perſius: bicolor membrana. & luue. crocęæ iqt græce nos utrunq; fœmininū. T.

Chaos appellat Heſiopus cōfuſam quandā abinitio unitatem hiantem patēteq; in pfūdū ex eo qd eſt χανεῖν græci: & nos hiare dicimus, ūde lanus dtracta aſpiratōe noiatur eo q; fuerit omnium primus cui primo ſupplicabant ueluti pareti: & a quo reꝑ omniū ſacrum putabant initium. F.

Clarius mons eſt & nemus colophoniæ i quo colliſ Apollo: & ab eo clarius nominat.

Clarus & ꝑclarus figurate accipiūt ꝑ eo q tāq fulgore quodā famæ & gloriæ reſplēdet: un de clariſſima & præclariſſima geſta dicimus ſed ꝑclarus ꝑ bonus repit: ſicut luculētus ꝑ magnus: ut in phil. luculētū uulnus accepit Et ibidē nō claritas deſiderat in cuſtode: ſed ꝑbitas, & in Lelio. Actū eſſe ꝑclare. & ibidē actū optime eſt. nā optime & præclare idem roboris in ſignificatione obtinēt. Lau.

Clariſſimarum ꝑſonarum appellatione continentur fœminæ nuptæ claris perſonis.

Clariſſimaꝝ quoq; fœmiaꝝ noīe ſenatoꝝ filiæ: niſi quæ uiros clariſſimos fortitæ ſint nō habent. Fœminis. n. dignitatē clariſſimā mariti tribuūt. parētes uero donec plebi nuptiis fuerint copulatæ. Tā diu igit clariſſima fœmina erit: q̄ diu ſenatori nupta ē: uel clariſſimo: ſepata ab eo alii inferioris dignitatis nō nupſit: ſed nuptæ prius cōſulari uiro ſpetrare ſolēt a principe: quis ꝑ raro: ut nuptæ itēq; minoris dignitatis uiro nihilominus i cōſulari maneat dignitate. Et ſcio ante magnum Auguſtum Iuliæ magnæ conſobrinæ indixiſſe. Vlpi. de ſenatoribus.

Clauſos accipere debemus etiam uinctos: ſi tamen ita uincti ſint: ut omni modo rumpere non poſſint. Vlpi. de ſan. con.

Claſtonis oppidum eſt in hiſpania. Strabo.

Clarus fluuius a cacuminibus alpiū ꝑ plures ualles excurrēs in Iſtrum currēs intrat. Str.

Clautenaci ſunt uindelicioꝝ ferociſſimi. Stra.

Clanius fluuius ꝑ thuſciam fluit ꝑ agrum cluſinum. Strabo.

Claſtidiū oppidū eſt in tractu ticini. Stra.

Clauus comitis ſcænibus candidus ueſtitus ſuditur: q; is antiquiſſimus fuiſſe narrat ado leſcētibus diſcolor attribuitur. Seruius cum munia amictu exiguo integuntur: lento ueſtitus candidus: ærūnoſo abſoletur purpureus diuiti: pauperi uetus daſ: militi clauus: purpura eſt puellæ habitus: leno pallio colore uario utitur: meretrici ob auaritiam lutēum dant parafiti cū cōtortis palliis ueniūt.

Clam præpoſitio eſt & aduerbium: q̄do caſui non ſeruit: ut Vir. Clam ferro incautum ſuperat ſecurus amoꝝ. Seruit etiam ablatiuo & accuſatiuo. inde diminutiuum clāculum & clandeſtinus.

Claſſis ἀπὸ τοῦ κλᾶν a lignis dicta.

Claudo uel cludo clauſi uel cludi: dicit etiam claudeo: & accipitur pro claudico. Sal. lib. iii. hiſt. Coniuratione claudit. Celius. & in epiſtleto: an ubi uos ſitis ibi conſilium claudeat Priſ.

Clam a clauibus' dictum: q̄ ea quæ cælare uolumus claudimus. Feſtus.

Clamitare idignātis ē. Te. i an. uenit ad me poſtridie clamitās indignū facinus. Do.

Chlamys. Vir. æne. li. iii. Sidoniā ꝑcto chlamy dem, circundata limbo.

Clandeſtino eſt abſcondite. Lucil. lib. xxvi. At enim dicis clandeſtino tibi q̄ cōmiſſum foret neu mitteꝰ quicquam neu myſteria hæc ferre foras. Nonius

Claret clara eſt: uel clareat. Turpil. in pe. Cuius

aduentu insula hodie claret cypros. En. i Telamo. Nã ita mihi. Telamonis patris atq; facetus proauj iouis graria ea ẽ atq; hoc lumẽ candidum claret mihi. Nonius,

Claritudinem claritatem, Festus,

Clanius fluuius campaniæ prope acerras: a clanion. i. uiriola qua eius rippæ abundant.

Clarium oppidũ in finibus colophonioꝝ. unde Apollo clarius ubi secundũ quosdã iuppiter neptunus & pluto diuiserunt. Ma. de sa.

Claros insula ex cycladibus. unde secũdũ quosdam Apollo clarius: ubi claria urbs i qua colebatur. Tor,

Classica cornua. i. tubæ quibus cõuocabant: a calando. Petronius grãmaticus. T.

Clazomene urbs i cõfinibus æroliæ & ioniæ: quam quidam in Lydia dixerunt. T.

Claritudo pro claritas. Salu. in iugur. Cũ præsertim tam multæ uariæq; sint prẽs animi: q bus sũma claritudo paratur. Sisen. histo. li. iii. Quod fortasse an uolũtate sua sũma cũ claritudine celeriter confeciſſe. Nonius.

Clarius dicebaſ apollo. Cornelius labeo fecit librum cui titulus eſt: de oraculo Apollinis clarii. Ma. de sa.

Clarius Liber pater idem & Apollo exiſtimaſ nam & Aristoteles qui theologumena scripsit: Apollinem & liberum patrem unum eũdemq; deum eſſe cũ multis argumentis aſſe uerat: etiam apud lygureos aut thracas eſſe multis adytum libero consecratum: ex quo redduntur oracula: & in hoc adytu uaticinari pluriõ mero sumptoiuti apud dariũ aqua potata effantur oracula.

Clarigare ad romanum pertinet morem: cum. n. uolebãt bellum indicere: pater patratus. i. præceps fæcialiũ pficiſcebaſ ad hoſtiũ fines & præfatus quædam solemnia clara uoce diebat se bellum indicere, pper certas causas aut q̃ nec animalia nec obnoxios fddiderãt aut quia socios læſerãt: & hæc clarigatio dicebatur a claritate uocis poſtq̃ clarigatione feceraꝫ: haſta in eorum fines miſſa indicatur: a pugnæ præcipium hoc Virgilius tetigiſſe uidetur cum in nono air. & iaculum torquens emittit in auras principium pugnæ. Ser.

Classes clypeatas antiqui dixerunt: quos nunc exercitus appellamus. Fe.

Classes. p turmis equeſtribus a quibuſdã: quæ classis habent. Virgilius ænei. iii. Scio me danais e classibus unum. & in secundo. Classibus hic locus. S.

Classes equites dicunt. Virg. geor. ij. Classibus hic locus: & hortatiue classes. Vnde & eoꝝ turbas classica uocamus: & pres populi quæ quing; fuerunt classes appellantur. S.

Classici dicebantur testes qui signandis testamentis adhibebantur. Fe.

Classici dicebant. non oẽs q in classibus erant sed primæ tantum classis hoſes qui centũ & xxv. milia æris ãpliuſue censi erãt ifra classẽ aut appellabantur secũdæ classis cæteraꝫq; omnium classium: qui minore summa æris q̃ supra dixi censebantur: hoc eo ſcriptũ notaui: quia in. M. Cato. oratione quã uoconiꝰ legem suaſit: quæri ſolet quid ſit classis: qd i fra classem. Ma. de sa.

Classicos a classe quos iter cornu uocãt: ut cũ classes cõmittis ad comitatum uocãt. Varro

Classicum flexibilis eſt tuba. significat & ſonũ ipſũ quo modo p Vir. li. vii. p utroq; ufurpa tum eſt. Classica nãq; sonant tam enim tuba q̃ sonum significat. Seruius.

Classis procincta exercitus inſtructus dicit ut manifeſtum eſt. Ser.

Classis nauiũ collectũ: abuſiue tamẽ pro una naui ponit. Hora. Me uel extremos numidarum in agros classe releget. Classis. n. dicta a κάλων. i. lignum: unde calones dicti qui ligna militibus portant: calopodia quoq; hic dicta. Ser.

Claua teli genus qua Hercules utebaſ. Fe.

Clauata dicuntur aut ueſtimẽta clauis intexta aut calciamenta clauis confixa. Fe.

Claudeꝫ & clauis ex græco κλεὶω κατὰ κλεῖσ descendit: cuius rei tutelã penes põtinũ eſſe putabant: quem clauim manutenere ſignificabant: & deum putabant eſſe portaꝫ. Fe.

Claudere ſignificat includere. Virgilius geor. libro tertio. aut intus clauſos ſecum ad præſæpia feruant. No.

Claudere circum ire. Virgilius in buc. Claudite nymphæ dictæ nymphæ nemorum iam claudite ſaltus. Si qua forte ferant oculis ſeſe obuia noſtris. Errabũda bouis ueſtigia. No.

Claudere rurſus obſiſtere. Vir. lib. x. Ecce maris magna claudit nos obiice pontus. Nonius Marcellus.

Claudiana tonitrua appellantur: quia Claudius pulcher inſtituit ut ludus poſt ſcænã collectus lapidum ita fieret: ut ueri tonitrus ſimilitudinem imitaretur. Nam ante leues ad modum & parui ſonitus fiebant: cum clauſ & lapides in labrum aheneum cõcerentur. Feſtus.

Clauim conſuetudo erat mulieribus donare ob ſignificandam partus facilitatem. Fe.

Clauſula quã græci ἐπιῤῥοθον. i. uocant a breuitate & concluſione appellata. Fe.

Clauus ãnalis appellaſ: q figebaſ in parietibus ſacraꝫ æditi per ſingulos annos: ut per eos numerus colligeret annoꝝ. Fe.

Clauus ſuſtis gubernaculi. Vir. æne. clauumq; ad littora torquent. & Cicero in catone ma-

fore. Ille autem clauum tenens quietus ſede
bat in puppi. Ser.
Clauſtronius:uide & editimus. A.g.
Cracentes graciles. En. ſuccincti gladiis media
regione cracentes. Fe.
Cratera eſt quam nunc ſitulam uocant. Ne. in
Iycur. Nam & ludere lætanter inter ſe uidi
mus præter a nnem cratere ſumere aquam
ex puteo. Varro de ui. pa. lib. ii. an ſibaritanâ
prædam in qua ſunt tripodes cratere: an an
tea populo nobili & tarentinorum. Cice. de
deorum na. li. ii. in medio quæ ſinu fulgens
crateræ lucis. No.
Cratera uaſa ſunt uini. Virg. æne. li. i. Crateras
læti ſtatuunt: & uina coronant. N.
Crateræ in multis enim uideturcommutatio
ne terminationis genera quoq; eſſe conuer
ſauit hæc cratera.
Cratera eſt non exiguæ magnitudinis ſinus
ter ſinueſſam & miſenûa miſeno uſq; athe
neum coeuntibus promontoriis infinuatur
ſuper has rippas tota ſita eſt Campania. Stra.
Crátor ſolénis philoſophus auditor xenocra
tis Palæmonis ſocius. Laer.
Crater cuppa grádis: & hæc cratera. T.
Crates atheniẽſis philoſophus: alter thebanus
maritus Hipparchiæ Metrodis ſororẽ ſecun
dum Demetriũ magneſium depoſuit apud
trapezitam pecuniam hac cõditione: ut ſi fi
lii idiotæ eẽſent traderet: ſin philoſophi plæ
bi diſtribueret: aliius orator. & alii plures: ui
de Laer. Tor.
Cratinus comicus uetus athen. T.
Crathis fluuius argiuorum: a quo alius in Ca
labria qui facit pulchros capillos. Ouidius
decimoquinto. Tor.
Crapula græce κρεπάλη. Tor.
Cratylus philoſophus: cui Plato librum de ſi
gnificatione nominum inſcripſit. Tor.
Craſis temperamentum: unde diſcraſia diſtẽ
peramentum.
Cratippus philoſophus peripateticus: ſecũdũ
Plutar. Tor.
Crateres uaſa olearia. Vir. in buc. Crateresque
duos ſtatuam tibi pinguis oliui. Idem i æne.
vi. ſuſo crateres oliuo. No.
Craticulum a græco κρατεῖσθαι deducitur. Fe.
Craſitudum fartum inteſtinum lucani dicũt
Varro.
Crathis flumẽ aureos reddens capillos: a quo
flumine (ut arbitror) ſtilla cratheis dicta eſt.
Craſeſcere craſſius robuſtiuſq; fieri: ut Pli. de
leguminis inarmento & maturitate li. xviii.
frumenta cum defloreuerũt: craſſeſcũt ma
turanturq; tũ plurimũ diebus. xl.
Craſſum poſitum pro hebeti & ſtulto. V. i ſe
xageſi. ſenibs craſſis humilis nõ uidimus qd
fiat. Nonius.
Cecinunt. Varro in geruto didaſcalo. utrum
oculi mihi cecinunt: an ego uidi ſeruos i ar
mis contra dominos. No.
Cæcum oculis non ſolum captũ: ſed etiam in
ſidioſum & occulte malum & latẽs & tacitũ
quod ueteres exiſtimauerunt. Vir. li. vi. Cæ
ca regens filo ueſtigia. Nonius.
Cæcum ueteres pro improuiſo dixerũt. Var.
de ui. pa. li. iiii. Neq; id cæci conſules feciſſẽt
quæ mandata arcana tam pio feciſſẽt: aut di
uidi cæcum magnum. No. ma.
Cedere ſecũdũ cõſuetudinẽ ſignificat abire ſe
patum: & locum uictori dare. Vir. lib. x. Con
uenit euandri uictos decedere ad urbem. &
li. v. cede deo. Lucil. lib. xxx. quandoq; pudor
ex pectore ceſſit. M. T. de offi. lib. ii. cui quí
dem exercitus noſtri iperatoreſq; noſtri ſæ
pe ceſſerunt. No.
Cedrũ arbor eſt: ex qua libri autore Vitruuio
oleo cedrino tincti nõ timẽt nec tineas: nec
cariem lemina in annalibus ſcriptum reliqt
libros Numæ repertos: a Cn. Terẽtio ſub ja
niculo non fuiſſe conſumptos: quoniam ce
drati eſſẽt alii codices pliniani habẽt cærati.
Cedrus lignũ quod Home. thyon uocat a cir
ce in delitiis habitum: ex cedro oleum naſca
tur: quod conſeruat cuncta a tineis & caries
unde & cedro digna locutus: uel de tabulis
dicit quæ ſunt ppetuæ: unde ſimulacra deo
rũ e cedro fiebat. Ma. dicit de cedro ſtellexiſ
ſe Vir. cum inquit. fœlicis mali. Tor.
Cedere ſuccedere. Virg. li. xii. Ceſſerit ausonio
ſi fors uictoria turno. No.
Cedere dare. V. li. xi. Hæc omnis regio & celſi
plaga pinea montis: Cedat amiciciæ teucro
rum. & lib. xii. Aut habeat uictus cedat lauí
nia coniunx. Nonius.
Cedere diſcedere. Lucil. lib. xxviii. uel ſi aliqua
opus ſit forte ſi hinc aliquo ceſſeris. No.
Cedere obſequii. Vir. libro. iii. Cedamus phœ
bo & moniti meliora ſequamur. & li. ii. Ve
ſtrum hoc augurium ueſtroq; in numíe tro
ia eſt. Cedo equidem nec nate tibi comes ire
recuſo. Nonius.
Cedere uitare. Vir. li. v. Celeriq; elapſus corpo
re ceſſit. Nonius.
Cedere incedere. Plau. in aulu. in hoſtem abſo
lutus cedas. Nonius.
Cædere excidere. Vir. geor. li. i. Cæditur & ti
lia ante iugo leui. Lucil. li. xxvi. lignũ cædat
penſum faciat edis: uerrat uapulet. Mar. T. in
horten. aut ibi idipſum peruenẽdum fuit q
tu ne attigiſti quidem: aut eius partes quaſi
membra quædam cædenda. Nonius.
Cædere occidere uel mactare. Vir. in geor. nõ
aliã ob culpam baccho caper omnibus aris.

Cæditur.& ænei.libro.v.cedũt uigiles. Var. in eumeni.maximum cedit ferro:sed cedere ulyssem cum bacca sylua cedit porcosq; trucidas. Nonius.

Cedere imolare. Plau. in au. cedendũ conduxi ego illũ. Vir. æn. li. iiii. cedit quinas de more bidentes. T.

Cedere frangere. Vir. geor. li. iii. Cedũtq; securibus humida uina. M. T. in uerrem actu. secunda: cedere ianuã saxis instare ferro. Luci. li. xxyiii. cede hostium grato urge istam primus. Nonius.

Cedite significat dicite uel date: ab eo q; cedo Neuius in lycurgo: pro industria cedite regẽ prognatum patre lycurgũ. Ennius in me. sal uete optima corpora cedite manus uestras: measq; accipite. Actius i menalippo. ahenẽ aliquis in conspectum: aut nos ubi est ducite ad eum. Pacu. in atalanta. his nostros interfit cui signum datum est cedite. No.

Cædere cõmiscere. Lu. li. xxx. lana opus omne perdit: fullo tineæ omnia eedunt. No.

Cedo singularis est tantum numeri. cedite pluralis: salue saluete. & cedo porrigentis est ma num: & cedo idem significat quod dic. Ter. in an. cedo cuium puerum. Do.

Cedo tibi & cõcedo tibi. i. nõ repugno tibi: facitq; præteritũ cessi. cedo te .p flagello te: cuius præteritũ est cecidi .p flagellaui: & supinum cesum. Cedo .p occido: ut Cicero. cedit greges armentos. unde cæsus est flagellatus est: amputatus uel occisus. Lau.

Cæsaria philippi ciuitas uersus Hierusalẽ: nũc Belsei castrum dicitur.

Cædicula a cædes diminutiuũ format nõ cædecula. Lau.

Cedere est non solũ succedere: sed & ferire cædendi causa: augere: deglabrare: subscare est subscisse ferra. non enim poterit cedisse intelligi qui ferra secuisset. Pri.

Cedere dié significat incipe deberi pecuniam: uenire dié significat eũ dié uenisse: quo pecunia peti possit: ubi pure quis stipulatus fuerit: & cessit & uenit dies ubi in diem cessit: dies nondum uenit ubi sub conditione neq; cessit neq; uenit: dies pendẽte adhuc conditione. Vl. de uer. sig.

Cædere flectere procedere. Vir. li. xii. pars misisse ferrum corripiunt cæsiq; ruunt. S.

Cædo nũq; diphthõgus mutat i præterito: ut hæreo hæsi: audio audiui: excepto cedo cecidi.

Cedria a cedo loca sũt alia seréda ut habeas ui ninã: alia ut seras & accolas sylua cedriã. V.

Cedũt plectũt. Var. in parmẽ. Cedit uelocibus in uenis mẽbris leuis nitidis oleo. No.

Cellam a celando appellauerunt.

Celeratim celeriter. Sisen. hi. li. v. quo magis celeratim poterãt in insidiis suos disponit. N.

Celeres antiq dicebãt quos nunc eqtes a Celere interfectore Kemiqui in initio a Romulo his præpositus fuit: qui primitus electi fuerunt ex singulis curiis: ideoq; omnino trecenti fuere. Festus.

Celebrescat celeris fiat. Actius in diomede: & qualis fuerat fama celebrescat tua. No.

Cælestia auguria uocãt cũ fulminat tonat. Fe.

Celeráter pro celeriter. Actius in antenoribus Se si quis hic qui é matutinũ cursum hic ce leranter rapit. No.

Celere pro celeriter. Neuius in pau. Nũc te obtestor celere sancto subueni i ensore. En. sat. primo dum quicquid celere. No.

Celidonium ultimũ est thauri promõtoriũ in nostrum effusum mare.

Celius mõs urbis é: a cele iubẽo nobilissimo duce thusco dictus: eo q. Romulo aduersus Latinũ regẽ cũ auxiliaribus uenerit iclytus ilignis é .q. i eo poeta Ennius habitarit.

Celticum promontorium hispaniæ: i oceanũ procurrens.

Celebris & frequẽs hoc differũt: dicimus locũ frequẽté qué multi frequẽtare folét: aut habitantes: aut diuerſantes: ut urbs frequẽs: platea frequẽs. Referẽ ad pſonam: ut miles frequẽs ſpectator prælioꝝ. i. creber & aſſiduus: in turba. Sic frequens populus uel ſenatus. i. copioſus: & multus in ſingulari cũ collectiuo: cũ exteris in plurali: ut frequẽtes aues. i. numeroſæ: cũ de loco dicimus paſſionem ſignificamus: de pſona uero actionẽ. Celebris uero paſſiue ponit tam ad rẽ q̃ ad pſonã relatũ: ut locus celebris q̃ honeſtioribus uiris celebrat: homo celebris q̃ cũ honore colit. inde celebritas quæ tũ hominũ cœtũ onerat tum declarat: tũ dignationẽ ipſã atq; ut q̃n ante oía futurus orator cui in maxia celebritate & in media repu. uiuẽdũ eſt. Lau.

Cælebs non tam qui caruit ſemp uxore: q̃ qui nũc caret. inde celibatus. Lau.

Celarius. i. qui in eo præpoſitus eſt ut ratões ſaluæ ſint. Vlp. de fun. infti.

Celtæ ſunt galliæ populi ad Maſſiliæ ac narbonis mare: qui rupẽ calpes aliqua ex parte attingũt ſecundum Cæſaris diuiſionẽ: ut au guſtus celtas prouinciæ diffiniuit. Sunt proprie celtæ quos narbonẽſes dicimus. Celtæ ſepaſ a belgis fluuio garũna & ſequana. Sunt enim celtæ a pyreneo uſq; ad ſequanã. Stra.

Celox genus nauiculæ modiciſſimæ: quam uã plũ dicimus. Apule. in li. de rep. iquit: q celocem regere nequit: oneratiã perit. Ful.

Celer celeriſſimus Marcus artilius dixit in liade: celeriſſimus aduolat hector. celer etiam

fœmi.dixerunt ut li.in odyſſe. & celer haſta uolans perrumpit pectora ferro.

Celeriuſculus diminutiuū.celeriuſcula protulit.Ci.ad pre.

Cælibes gabinius ſquit:tueluti cælites q̃ honore grauiſſime uacet:idq; græco argumento innuit:eadem de cauſa dici affirmat.

Celius mons a celio rege thuſcoꝝ:qui cum in auxilium ueniſſet Remulo contra Latinū: (ut Varro ſcribit)mortuos in eo colle eſt humatus:qui cum eo uenerant thuſci in planū deſcendẽtes uicum tenuerunt: qui Thuſcus dictus eſt.

Celeuſma clamor nauticus & hortatio.

Celius:modeſtus inquit:quia ei Saturnus teſticulos abſciderit:hoc nomine appellatus eſt: & uxore caruit.

Cælene urbs:hactenus phrygiæ caput:quā ali qui lydiæ propter propinquitatem dixerũt: ubi Marſya ſepultus:& flumen iuxta marſya oritur:ubi marſya excoriatus eſt:propiquus etiam Gallus fluuius: de quo qui bibit inſanit.Tor.

Celeno una ex harpyis: quæ ſignat atrũ & tenebroſum.Tor.

Cælte tertia pars gallię:qui uenięres ad Iberũ hiſpaniæ:celtiberi dicti ſunt.Tor.

Celtica quæ & gallia olim a romanis dicebat biſuntinā ſenonenſem bituricenſem turonẽſem lugdunenſem ciuitates inter garũnam matronam ſequanam & rhodanum flumia ſitas continet ubi ducatus bituricenſis Burgundiæ borbonii aruernia audeliẽſis ualeſii a quo recentes Francoꝝ reges cognominãt & normaniæ quoad citra ſequanam ſe extẽdit comitatus etiam Burgundiæ niuernẽſis antiſſiodorenſis montis bellicardi: ferrentẽſis carolotenſis matiſconenſis bleſenſis bæluacenſis deiouigni principatus aureliccæ: multaq; alia regnicola & pars comitatus cãpaniæ celtarum clariſſimi hedui horũ urbs opulentiſſima auguſtodunũ(ut refert Pomponius mella)cui gallica ligua alludit: cuius celticæ termios:quo ad romanum imperiũ in gallia rhodanus fluuius finiebat (ut nonnulli ſcripſerunt).

Chenireæ uicus & portus ab urbe coritho diſtans ſtadiis ſeptuaginta.

Cherſinæ nam ſunt teſtudines terreſtres in operibus appellatæ a cherſon quod terram ſignificat in africæ defertis:qua maxime hare nis ſitientibus ſquallet roſido(ut credit)humore uiuentes:nec aliũde peruenire aiũal.

Chemnis in quodam lacu ægypti inſula lucos ſyluaſq; & apollinis grande ſuſtinens tẽplũ narrat:& quocũq; uenti agunt pellitur.

Cheops ægypti rex poſt Rampſimitum:q; pyramidem egregiam ſtruxit.He.

Chleba brachium proprie cancroꝝ uel ſcorpionum.Tor.

Chelidonia herba eſt uiſui ſaluberrima ab hirundine monſtrataia quo dicitur Chelidon Tor.

Chelonophagi teſtudinum comeſtores philoſophi i ſinu Perſico iuxta littus carmaniæ Tor.

Chemnis ægypti rex: qui mirabiliter ſtruxit pyramidẽ:ad quam ædificandam. cccIx. M. hominum fuere ferme.xx.annis abſoluerũt Pecunia in olera tantum & herbas in cibum DC.M.talenta: ſecundum Diodorum ſiculum exceſſit.

Chereſte fluuius ex thauro monte profluens: in oppoſitum inſulæ mergitur hedioꝝ.

Cheſimon fluuius eſt caucaſo monte profiliens erumpit in pontum.

Cherroneſus urbs eſt iuxta Saguntum.Stra.

Cheruſci populi Germaniæ inopia rerum laborant.Strabo.

Cherroneſus terra fere mari cinctaia χέρσος terra.aliquãdo pro peloponeſo & cherſoneſus:dicitur etiam χέρσος terra. Tor.

Cherſidamas troianus ab ulyſſe interẽptus.

Cherſydros ſerpens mare & terram incolens: quo Calabria abundat(ſecundum Solinum) de quo Vir.Eſt etiam ille malus & ce.& paulo ante chelidros quod Seruius quaſi cherſydros dicit Tortelius.

Cherſius proprium uiri.T.

Cylyndri ſerpentes ſunt:quaſi cherſydri:qa in aquis & in terris morant: nã χέρσοσ terram dicimus υΔωρ uero aquam.Ser.

Cella ab eo dicta q̃ eam clauſam eſſe conueni at ob ea quæ in ea celanť: & cella cellarium a reponendis claudendiſq; rebus æſculentis & poculentis dicit.Terẽ. in adel.nam me in cellam aliquam cum illa concludam.Do.

Cœli a naturali diſcrimine.V.

Cœlum quidem aut dubie cælati argumentũ duximus(ut exponit Varro)adiuuat regẽ ordo deſcripto circulo qui ſignifer uocatur in duodecim animalium effigies.Pli.li.ii.

Cœli dicuntur loca ſupna & ea deoge:terra loca infera & ea hominũ ut aſia:ſic cœlum dicit duobus modis terra: nã & Aſia quæ nũc Europa:in qua etiã ſyria & aſia dicit prioris pars aſiæ hiona.in qua eſt & puincia noſtra Cilicia in qua etiã ſyria. Sic cœlũ ubi ſeptẽ erraticæ:& ps eius ſũma ubi ſtellæ: & id qđ Pacuuius cũ demonſtrat dicit. hoc uide circũ ſuprag; q̃ cõplexu cõtiner terrã: cui ſubiungit id quod noſtri cœlũ memorãt: a qua bipartita diuiſiõe Lucretius ſuoꝝ unum de xx.liboꝝ initiũ fecit hoc ætheris & terræ

genitabile quærere tępus. Cælū dictū scribit
ælius q̄ est cælatū, aut cōtrario noīe cælatū
q̄ aptū nō male q̄ posteriorē multo potius a
cælo q̄ cælū a cælando: sed non minus illud
aliter; ā cælādo ab eo potuit dici; qđ interdiu
cælat q̄ nō nocti nō cælat oīo. Ego magis
puto a chao cauū & hīc cælū: quonīa ut dixi
hoc circū supra; quod cōplexu cōtinet terrā cauū cælū. Itaq; dicit Andromada. Nocti
que caua cæli signa tenētibus conficis bigis.
Et Agamēnon in altisono cæli clypeo: & a
pud Hesiodū a diuo cauo cælum. V.

Celiolus locus cū celio coniunctus iter canas
qđ locū cheroniēsem appellatū apparet: q̄
primæ regionis quartū facrariū scriptū sic ē
Ceroliēsis qdriceps circa minerbiū: qua i ce
lio mōte itur ubi tabernaculum est. V.

Celius mōs a Celio uibēno thusco duce nobi
li q cū sua manu dicit Romulo uenisse auxilio contra latinū regē: hinc post celii obitū
q̄ nimis munita loca teneret: neq; fine suspi
tione essent deducti dicunt in planū: ab eis
dictus uicus thuscus: & ideo ibi uertunnum
stare q̄ is deus hetruriæ princeps de celianis
qā suspitōe liberi essent: traductas uolūt i eū
locum qui nocatur celiolus. V.

Celox est nauigiū breue dictum a celeritudie
Plau in asina. Vnde sumā; quem interuertā;
quo hanc celocem conferā. Idē in capti. Vn
de celocem hāc mihi esse corbitā dare. Turpil. in lemnis. Romulus sensim celox ab oppido processerat. Varro. Hercules tuā fidē p
cella frigida arce obruat celocē. Idē i marco.
Nautæ remiuagā mouēt celocē. No.

Cælum est deoq; domiciliū. Vir. æneī. lib. iiii.
cælum qui uertice fulcit. No.

Cælum rursus aer. M. T. de natu. deoꝝ. lib. ii.
Altiora eoꝝ qui terras incolūt: i quibus aer
sit purus ac tenuis q̄ illoꝝ qui utunt crasso
cælo atq; concreto. No.

Cælū pro aere. Vir. li. i. Ni factat maria ac terram cælumq; profundū. & Lucretius: i hoc
cælo qui dicit aericū duos uersus ſtelligere;
& tota in obſidā inde laudationē quæ uersibus. xxv. cōtinet carmen appellāt. unde Vir.
i buc. Tale tuū carmē nobis diuine poeta. S.
Clæmēs est qui de iusto multum remittit. Fe.
in and. Iusta & clæmens tibi fuerit seruitus.

Clæmēs est q̄ colit mētē nec eā uexat irascēdo
Et clæmēte uitā ducimus quæ clæmētes fecit. Te. in adel. Ego hanc clæmētem uitā urbanam atq; ociū secutus sum. Do.

Clæmens & placidus differunt. nam clæmens
est circa rēcte agēres: placidus circa delinquētes. & clæmētis est nulli lædere: placidi arridere oībus. Clæmēs aio: placidus uultu. Idē
in eadem. Ille suam semper egit uitā in ocio;
contuſuis clæmēs placidus: nulli lædere os
arridere omnibus. Do.

Cementa lapides non magni modi q̄bus ædificia consurgunt. Siſen. hiſto. li. iiii. Formidi
ne oppreſſus q̄ humide cementis inſtructū
oppidi murum ciebant. Var. i bimarco. Nō
te pudet manicum domi tuæ uides cōmilitonum tuorū cohortis seruis miniſtrare cementa. Nonius.

Chephoſum antiqui dicebāt tenebroſū: græci κῆφος appellant obſcurum. Fe.

Censere ſignificat exiſtimare arbitrari. Actius
in eurylace. nam ea oblectat ſpes ærūnoſum
hoſpitem dudū id quod miſer est clam eſſe
cenſet alteros. Liui. belli punici. li. vi. Cenſet
æs uenturum obuiam poenō. Caſſius emina
hiſto. li. ii. Cenſent ſe ſe regem Porſenā occidere. Quadrigarius annalū li. vi. Ne nos ad
certatiōē cenſeas hoc incœpiſſe. Nonius.

Censores quis est quod magiſtratum ineūtes
nihil agunt q̄ ut ſacrorum anſeꝝ alimēta lo
cent: & imaginis ſplendoremꝫ an a uilioribus
incipientes: quæ nec multo ſumptu nec ma
gna opera egentꝫ an uetus quædam huic ani
manti gratia referrur ab illo uſq; gallo repe
tita quod dormiētibus canibus primi oīum
anſeres galloꝝ in capitoliū aſcendere pſenſerunt: & clangore uigilem ſe excitarunt. an
cum ſint malarum rerum: & quæ ſūma cura
indigent cuſtodes cenſores: ut ædium ſacrarum & publicarum: morum denicꝫ & uitiis
& uitæ uniuſcuiuſq; diligentiſſimi & cuſtodientiſſimi omnium amantium rationē ſibi
habendam putauerūt: ſimul enim anſeribus
curandis ciues admonent: ne deoꝝ cultum
negligant: anſeris. n. abſterſi & ſplendor ne
ceſſarius eſt: cito enim rubrica defuit ac deflorescit: ea enī ueteres ſtatuas obducere &
illinire conſueuerunt.

Centrones populi finitimi garocellis & caturigibus non longe a Vocōtiis & allobrogibus
erant inter alpes gratas: quæ hodie dicūtur
mons cinerum: ſiue cineſius & urbem gebē
nam lacumq; lemanum & rhodanum fluuium. Nunc autē centrones ſunt tarentaſii extra celtas belgas & aquitanos i ſabbaudia ciuitas & metropolis.

Centrones item belgarum populi qui ſub imperio neruiorum nunc tornacenſium erant
proximi grudis leuacis pleumoſiis & gordu
nis forte ſunt: nunc gordacenſes in Flandria tornacenſis dioceſis.

Cenchris genus ſerpentis.

Cenomani i italia populi: nūc Brixienſes: ubi
ciuitas eſt appellatur.

Cenſus diuitias. quæ uæneunt appellamus.

Cenſere ſuccenſere. Varro in caprino prælio:

ne nobis censeam si ad me referens. Nonius Mar.

Censeri arbitrari: ut Censores quibus summū est arbitrium aliorum morum. Teren. in eu. Censem posse te obsirmare. Do.

Centussae apud Persium curto centusse licet: sit quasi a nominatiuo centussis: quod a centum & asse compositum est: ut tam Varro q̄ probus ac Priscianus ostendunt.

Censere est arbitrari ueteres cognatione quadam socia ac similia uerba esse uoluerūt. V. de re rusti. libro uigesimo. Quod censeo uer bis & arbitror idem poterat ac ualebat. Plautus in ruden. Non uidisse undas maiores cēseo: idem in menechmis: demam hanc coronam atque abiiciam ad leuam manum: ut si sequetur me abisse censeatis. Var. de uita patrum libro secundo. Itaq; q̄. hos arbitros instituerunt: populi censores appellauerūt. Idē ualet censeri & arbitrari Nonius.

Cenchris genus serpentis flexuosi semper rectus incedens lati tritunculus.

Cenodoxia inanis gloria.

Cænodoxia noua gloria. Ita cænotaphium uacuum sepulchrum: & cænon nouum.

Cæneus uir & fœmina fuit: quod de Iphi & thi sea dicitur: & tandē in phœnicem auē uersus secundum Ouidium. Tor.

Centauri thessaliæ populi iuxta pelium montem semiequi a lapithis orti: ideſt ex Ixione phlegiæ Regis pelectronum filio: & ex nube in formam iunonis qui secretarius iouis lunonem de stupro attentauit: qui pulsus ī ter ram cum se iactaret cum Iunone concubuisse: sullominatus ad inferos trusus est: ubi rota plena serpentum superuoluit: secundū plinium. Pelectronius primum strauit equum: & frænauit dum pugnarent cētauri cum lapithis in nuptiis Pirithoi: ira martis cum ad nuptias non esset uocatus: & interfecti centauri. Vnde mars perdere gentem imanem lapithum ideſt centaurorum: si uolumus cū Ouidio concordare in. xii.

Centrum nos stimulum uel aculeum: sed maxime pro puncto corporis medio maxie circulari.

Censionem facere dicebatur censor cum nullam equiti irrogabat Festus.

Censio æstimatio: unde censores. Fe.

Censor ad cuius censionem i. arbitrium censeretur populus. Var.

Censores dicti q̄ rem suam quisque tanti æstimare solitus sit quantum illi censuerint. Fe.

Centones stramenta lanea quibus lecti sternuntur ut mollius cubetur: quos nos materinos appellamus. Macrobius saturnalium libro primo: tremellius qui ex uillico rem corruisset Scrofæ cadauer sub centonibus collocat: super quos uxor cubabat. & paulo inferius: quæ in centonibus iacet lectulū monstrat. & hircius cōmentario secundo cōtabulationem secundam lateribus lutoq; cōtraxerunt: nequid ignis hostium nocere posset Centonesq; insuper iniecerūt: ne aut tela tormentis missa tabulationem pfringerent: aut saxa ex catapultis lateritium discurrerent.

Centum cellenſis portus hetruriæ a Saracenis diruta: mox restituta ciuitas: iuxta pyrgos ubi sub hadriano in causis centum uitalibus. Plinius nepos dixit.

Censoris iudicum ad æquum æstimabat. Va.

Censui agri a censendo ꝓprie appellant: qui & emi & iure ciuili uænire possunt. Fe.

Census maximus. cx. assium fuit seruo regem & ideo prima classis. Bis. lib. xxxiii.

Census equestris qui quadrigēis sestertiis cōtinebatur Tiberii edicto Plinius autor.

Census: censi dicebant q̄ centum milia æris ī professionem detulissent. huiusmodi autem facultates census uocabantur.

Centurion medicamentum a Chirone centauro inuentum Festus.

Centenas pondo dicebant antiqui referentes ad libram Festus.

Centones & cilicia. Sisen. histo. lib. quarto. Popis aceto madefactis centonibus integūtur: quos supra perpetua classi suspēsa cilicia obtonduntur. No.

Centonibus require in conficiunt. Ma. de fa.

Centuria in agris signat ducenta iugera: in re militari centum homines. Festus.

Cēturiatus ager ī ducena iugera definitus: qa romulus cētenis ciuibus iugera tribuit. Fe.

Centurionus antea qui nūc cēturio & Curionus & decurionus dicebatur. Festus.

Cētenariæ cœnæ dicebātur ī quas lege licinia nō plus cētussibus præ terræ natalibus ꝑpē debatur. i. cētum assibus: qui erāt breues nūmi ex ære. Festus.

Centūuiralia iudicia a cētum uiris sunt dicta: Nam cum essent Romæ triginta & quinq; tribus: quæ & curiæ sunt dictæ terni ex singulis tribubus sunt electi ad iudicādum qui centumuiri appellati sunt: & licet quinque amplius q̄ cētū fuerīt: tamē quo facilius nominarēturi: cētumuiri sunt dicti. Festus.

Centumuiralia iudicia quæ centumuiri iudicabant. Festus.

Cēturiatim dictū est abūdāter & copiosē a cēturiis q̄ suffragiū in comitiis ferebāt. Pom. ī post. Cōtinuo ad te cēturiatim current q̄ panem petunt. Nonius.

Cēturiata comitia cum ex sexu & ætate ferat̄ suffragium cēturiata comitia sunt. A. G.

Centuria prima cētū iugeribus dicta: post duplicata retinuit nomē ut tribus actibus multiplicare idē tenent nomen: ut quo agebant sic quo uehebant actus.

Centuria quæ sub uno centurione sunt: quorum centenarius iustus numerus. V.

Centuriæ: honestiorum decuriæ: inferiorum centuriæ dicebantur. Asco. pe.

Censum promontorii euboiæ: in septentrionem directum.

Cenus extremum Italiæ promōtorium ad peloros siciliæ tendens.

Cœnaculum umbraculum: tabernaculum: habitaculum: crepusculum diminutiua non sunt quia non rite formantur. Lau.

Censor censorium format: sicut quæstor quæstorius: prætor prætorius: senator senatorius: olitor olitorius: a uerbis ut opinor nō descendunt: sed uerbalem tantum uocem obtinent. Lau.

Censor q cēsurā gerit. Tribunus qui tribunatū primipilus q primipilatū gerit. similiter Prætor: cōsul. Quæstor ædilis. Senator uero q est uel fuit. Et sunt subститantiua. iúguntur enī cū adiectiuis: ut prætor iustus. Prætorius aūt qui prætura gessit. Consularius q cōsulatū. similiter qstorius: ædilitius cēsorius tribunitius primipilarius: senatorius. i. senatorii ordinis: aut de domo senatoria. Triumphator q triūphar uel triūphauit: ut victor exercitus. Triūphalis qui triūphauit. Et sūt adiectiua: ut homo consularis: mulier tribunitia: &, si desit subститantiuum subintelligitur Proconsul qui cum potestate cōsulari extra ordinem in administrationem promunt sex tantum fascibus. Proprætor qui extraordiariam præturam gerit. similiter cætera: ut p prætor. Lau.

Censores constituti sunt: cum cēsus iam a maiore tempore augendus esset: ut consules nō sufficerent.

Censere & constituere & præcipere. unde etiā solemus dicere: censeo hoc facias: & senatū aliquid censuisse. inde censoris nomē uidetur esse detractum. de uerbo.

Cenatum oppidū erat carnutū: putatur sit hodie ubi celdon in gallia.

Cenomani super Venetos hostes extiterūt romano nomini. Verum cænomani Venetiq; socia arma iunxerunt: & áte Hánibalis expeditionem: quo tempore & insubres bello psequebantur. deinde cispadanā obtinent plagam uniuersam. Alii quantum montes apenini ad alpes circundant usq; Genuam & sabacios: plurimum autem boi & lygures. Str.

Censor ad cuius censionem. i. arbitrium censetur populus. Var.

Centesimum uicesimum annum dici sine conjunctione Varroni placuit. Strabo.

Centussis a decem decussibus dicitur p portione qui maius æris uocabulum nō est: nam ducenti: & sic proportione quæ dicūtur nō magis asses q̄ denarii talienæq; res significēt æris minima. V.

Ceniteretur iperari cœpit: ut patētibus ianuis pransitaret & cœnitaret: ut sic oculis ciuiū testibus factis luxuriæ modus fieret. M.

Cœnatio ad cœli. n. decliui declinatōe solis & aure exceptione porticus uetereres constituebant. unde luuenalis de mēbro hyemali algentem rapiat cœnatio solem. Acron.

Centurio est peditū: decurio uero equitum cē turiati: uel manipulus inter pedites annumeranturin exercitu miles centurioni: centurio tribuno: tribunus legato: legatus consuli obediebat: sed seorsum magister equitū solū dictatori parebat.

Censores quinto quoq; āno creari solebāt: hi prorsus ciues sic notābant: ut q senator esset eiiceret & senatu: qui eques fecit: equū publicum ꝑderet: qui plæbeius in ærarii tabulas referretur & ærarius fieret at ferret: per hoc non esset in albo centuriæ. &ad hæc nō esset ciuis tantūmodo: ut p capite fuo tributi no mine æra peæberet. Idem quinquēnium lustrabāt solt taunilia sacrificia de sue oue tauro faciebant. Aconius pe.

Cephalus qa i capite excrescit, pisces: latine mugil: inde & mugilus intrat. i. capitosa: ide mētula.

Cephalus etiā uenator athen. Procris eritheni athen. regis filiæ mariti. Ouidius, v.

Cephalonia insula in Ionio quondam melena dicta ulyssis.

Cepheus rex æthiopū phœnicis filius & patet Andromedæ ex Cassiopeia: socer Perſei.

Cephisus fluuius Boetiæ: delphos prætermeat in cuius rippis templū themidos, unde Deucalion responsa habuit. Homerus phocēsiū fluuium dixit.

Cephren cheopis frater qui post eum in ægypto regnauit. Herodotus.

Cerasus arbor a ponti ciuitate cerefū te sic dicta: quam cum lucullus deleſſet: inde illā trāstulit: & a ciuitate cerasum pomū appellauit sane arbor cerasus, pomum uero cerasum dicitur Seruius. cōtra tamē Propertius. & dulces cerasos & autūnalia prūna dixit.

Cerasos brumalibus insere cerasos.

Ceraunia montes sunt epiri a crebris fulminibus pp altitudinē & fulminū iactus. S.

Ceramiū regulariū uel figulariū locus athenis

Cerastes serpēs q̄drigemia cornua habēs simīlia arietūia ceras cornu, unde etiā ceruus.

Ceraſus urbs ponti: deleta primum in Italia a Lucullo:unde pomum inde ceraſum appellatū aduexit.ceraſus arbor. Seruius. Sed potius græcum nomen eſt ab æſchylo ante lucullum dictum.

Ceraunus fulmen & Ptolemæi cuiuſdam cognomen.

Cerberus inferni cuſtos:quaſi κρεῶς βοσκός: ideſt uorans carnē:canis triceps:& canis Alexandri epiroticus leonibus congrediens ſecundum iulium pollucem.

Cercaſorus urbs ubi diuiditur Nilus in peluſium & canobum.Hero.

Cerceis nympha oceani: & tethyos filia.heſi.

Cercyra olim corinthi nomē: quo ſæpe Homerus utitur.

Cercyon rex in theſſalia habuit filiam Alopē a qua ciuitas.

Cerinthus oppidum in euboia.Home.

Cerinthe herba quam Pli.cerintheam dixit.

Cerrus genus arboris.

Cerebroſi dicuntur ad inſaniam faciles qbus cerebꝝ mouetur.Lucil.ſaty.lib.xv.primū cū iſtis inſanū hoiem & cerebroſum.No.

Cereos ſaturnalibus numero dabant humiliores potētioribus:quia candelis pauperes locupletes cereis utebantur.

Ceres q; gerit fruges.V.

Ceres require in agricolarum.V.

Cereré quoq; pro luna poſuit. Virgilius geor. ii.primo. Vos o clariſſima mundi Lumina: labenté cælo quæ ducitis annum Liber & alma ceres.i.ſol & luna. Ceres autem a creando dicta.Ma.de ſa.

Cerina nomen uiri a fordido cultu.Pom.

Ceres dicta eſt uerbo attico κρκῶ : q; lugeo ſignificat:quis alterum cælidatus ut corripiatur ſyllaba:nam cererem raptu proſerpinæ mœſtam qualis apud arcades lugubri habitu colitur(ut ſcribit Pauſanias)lachrymas & gemitu placaſſe dicuntur:inde reddita agris fertilitate inſtituta ſunt illius ſacra a cocyto auiam & ātiquiſſimam familiæ(auctoream tici) cocyam appellarunt(autore Suida)nam & cocyto:hoc eſt ceres deorum ſacros:q; antiquiſſima & prima dicitur.Ouidius. Prima ceres auidæ ea uiſa eſt ſanguine porcæ: & ut ex Varronis re ruſtica diſcitur: initia dicūt ſacra cereris:quoniam prima fuerunt: & ide initia principia ſunt appellata. Strabo in decimo ita ſcribit:ſimilia ſunt:& quæ apd thraces celebrāt:& quæ cocytia & mendidia dicuntur:apud quos & orphica initium habuerunt. Ipſa ſane cocyn quæ apud edonios colliſ:& eius inſtrumenta memorat Aeſchylus appellaſſe cererē cocyn: quam luuenalis cocyto dixit:nam(ut teſtimonio Quidii)docuimus coniuncta erant cereris cum baccho ſacra cocytia ſacra cōmemorat etiam Porphirio. Hoc igitur pacto legendum eſt nihil diſtare facerdotes albanis mulieribus colentibus bonam deam:uel ab his qui coluerūt ceremonia ſacris cum baccho coniunctis.

Cephalia ex cauſa uocabulum habet capitis enim paſſio eſt & græce caput cephale dicit.

Cerdon lucrum : eſt enim populus a cerdiſſe lucro uel plebs.

Ceruſata ideſt candidata:ceruſa & orcha iter colores ficticios ponuntur a Plinio:hic pallor & candor uel ſtatuis uel mulieribus parabatur.

Cerriti erant adoleſcentes uſq; ad certā ætatē quod de aſcanio. Vir. fuſos ceruix cui lachea e.a.item cerratorum dicit puerorum propter linguæ curſum uitandum pueris cirri cōſecrati certis numinibus dicebantur: uel certis cirratis capillatis pueris.

Cercopythecus:ſimia caudata dicitur cōpoſitione etiam ipſa ex India mittitur capite nigro pilo aſinino diſſimili uoce aliis Simiis ita loquitur apud Martialem.Si mihi cauda foret:cercopythecus erā. luuenalis. Effigies ſacri nitet aurea cercopytheci.

Cerina proprium uiri a fordido cultu.

Ceretanus amnis ubi cæræ oppidum:nūc ceruetere: Vnde cerimoniæ apud Hetruſcos. Bion.

Cernere farinam dicimus:& cernere bello.

Cerintha herba.

Ceroma erat unguentum ex oleo & terra i ſpeciem luti.Martialis:Vara nec in lecto cæromate brachia tendis, alibi quo ceromata fecde ſabina.

Ceruſſa inter ficticios colores eſt:admittit mirū inodum calorem:ut in ſole aut igne cale facta torreat timet ſolem ob calorem : quo phucus torretur.

Cerimonia a carendo dicta.Aulus.G.

Cerimoniæ:Maſſurius ſabinus in commenta riis:quos de idigenis compoſuit: religioſum inquit eſt: qđ propter ſanctitaté aliquam remotum & ſepoſitum a nobis eſt uerbum: a relinquendo dictum tanq̄ cerimoniæ a carendo.A.G.

Cærinū a cæræ colore.Plau.i epidico:plumatile aut cumatile cerinum aut gerinum.

Cerinalus locus in urbe ſic dictus.Fe.

Cerriti & laruari:malefani: & ut cereris ira ad laruarum incurſionē aſo uexari. Plau. i me. Laruaris ædepol hominē miſerum medicū quæritat. Idē in amphi.quaſi aduenīēti morbo medicāti iuueni:tu certe laruaras es aut cerritus.No.

Cerritus furioſus.Se.

Cercopa græci appellant lucra undiq; cupiẽte quasi κέρδος: quem nos quoque lucrionẽ uocamus. Festus.

Cherinone ficæ dicuntur. V.

Cernere significat uidere. Vir. æn. lib. iii. Cernimus astantes nequicq; lumine toruo.

Cernere responsum dicere. Lucil. saty. libro. v. postq; præsidium castris educere cernit. Idẽ lib. xiii. Acribus inter se armis confligere cernit. Nonius.

Cernere amittere. Varro in gerunto dedasca-lo. Non uides apud se scriptũ tibi sub armis malim uitam cernere: quã semel modo parcere. No.

Cernere audire. Actius in chrysippo. quid agã uox illius est cerne. idẽ omnes cernimus. N.

Cernere iudicare. Pacu. i armorum iudicio. & æquum & rectum quod postulas iurati cernant. Ennius in thiestẽ. Impetrem faciẽ ab animo ut cernat uitalem labium.

Cernere rursum dimicare uel contendere. Actius in epinauſimacho: primiores procerum reuocarit nomina: nisi esset quisq; armis secum uellet cernere. En. i me. exule nam sub armis malim uitam cernere. Pacu. i armorũ iudicio qui sese ad finem esse ad causandum uolunt de uirtute: & ego potestatem cernendi do omnibus. N.

Cernere rursum cedere: unde & cernere hæreditatem filii patribus. i. cedere dicti sunt. Actius in mirmidonibus: regnum tibi permitti malunt cernam tradam exercitus. No.

Cerno ualet id quod uideo: ut ait En. lumen iubarue in cælo cerno. Caius ait. sensumq; i esse & motum in membris cerno: a creo. i. a creando: ab eo quod cum quid creatum est: deniq; uidetur hinc fines capilli discrimen: quod finis uideatur discrimine. V.

Cernuus dicitur, prie inclinatus: quasi q; terram cernat. Lucil. saty. libro tertio. Cernuus ex templo plantas conuestit honestas. Virgilius libro. xi. Eiectoq; incumbit cernuus armo. Lucil. sa. libro. xxvii. Modo sursum: modo deorsum tãq; collus cernui. Varro de ui. pa. libro primo. Etiam pellis bubulas oleo pusas pcurrebant. A quo ille uersus uerus est in carminibus ubi pastores ludos faciũt: cernui consaltia. No.

Cernum durum cerasum appellabãt quod in Italia ante luculum erat: idq; postea mutato nomine cerno cerasum dici cœptum est. Se.

Cernuus qui cadit in faciem: quasi eam in partem qua cernimus. Vir. æne. li. x. Eiectoq; in cumbit cernuus armo. Ser.

Cerrones leues & inepti a cratibus dicti q; sylculi aduersus Athe. cratibus pro scalis sunt usi: quas græci γεφυρα appellant. Fe. at gerrones a grecis dicuntur.

Certare significat altercari contendere. Vir. in buc. certent & cygnis ululæ. No.

Certare præuenire. Vir. ænei. lib. i. Officio nec te certasse priorem pœniteat. No.

Certare prouocare. Ter. in phor. Benedictis si certasset audisset bene. Dona.

Certatio & certamen differunt. Est enim certatio ipse actus contentioq; certantium. Certamen ipsa res de qua certatur. Terẽ. in adel. quid istuc tamio est q; te audio: nescio quid concertasse cũ hero: munq; uidi iniquius certationem compatam. Do.

Certatur pro certat. Pacu. in armo. iudicium. An qui est: an qui te esse dignum qui cũ certetur putet. No.

Certeris require in anguilla. V.

Certissant certa faciant. Pacu. in chryse. Aqua cocos unde certissent. No.

Celebrare non solum frequens: sed etiam uelox. Actius in egisto: celebri gradu gressum ac celebrare docet. No.

Certus fidelis. Vir. æne. li. i. Equidem per littora certos dimittam. Ser.

Certus deliberati iudicii. Vir. æne. libro quarto: certus iter & certa mori. Seruius.

Cerasum thyseon promontorium propontidis: in quo bizantium oppidum: cui postea nomen Constantinopolis.

Ceraunii montes in epiro oriuntur: & exinde continuo iugo riphæis iunguntur: parte altera in euxinum & mæotida atq; tanaim candunt: altera uero in caspium.

Cerbalus apuliæ fluuius est: olim finibus daunorum.

Certe uel certo: quippe: utpote: profecto: utiq; nempe: nimirum: sane: similia sunt significato. Differunt tamen q; quippe & utpote eũ causatiuæ sunt: ut quin quippe: idest hominum naturale: quo in loco recte dicerem: siquidem: uel nam: uel nãque: uel enim. ut eni .i. homini naturale: quoniam non recte iterponeretur tali orationi: utpote similem habet usum: ut Plinius utpote cum fidẽ ãuo & bienni spacio duraueriti: nonnunq; fine: cũ & fine relatiuo: cum quibus frequẽtius præponuntur utiq; affirmatiua est: nisi apud Ciceronem: ponitur tamen interdum responsiue quod fieri potest per profecto & certe & nimiq; & nempe: ut quin uter melior dicetur orator nimiq; qui homo quoq; melior sane utique affirmatiue sumuntur: uel p ualdeut Sueto. Bellum sane difficillimũ gessit: ponitur permissiue cum aduersario aliquid tribuimus: ut sit sane: ut ais quasi esto. Lauren.

Certe mõ affirmat mõ p saltem accipit: ut nõ

potero tãgere certe potero uidere: uel ad potero uidere:uel tamẽ certe cõiũcta cũ cõiun ctiõe:& affirmat ut Cicero:& certe cõtra cæ sarẽ igreſſus eſt armatus. & ſane ſimiliter ut Quin.& ſane quis cõcipiat: uel declamantis habitum:cum ſcio ponitur certo non certe: ut certo ſcio ſicut manifeſto:aperto liquido tuto pro aduerbio in e. Lau.

Certamen quærere in uerbo bellum.L.

Certũ eſt nõ modo accipiť p manifeſtum eſt: ſed etiã pro deliberatũ conſcitũq; eſt. Et cũ datiuo:ut certum eſt mihi ire in hiſpaniã in terdum ſubintelligitur datiuus.Lau.

Ceruix poſterior colli pars:unde origo eſt oſſibus neruis:iugulus ãterior. ũde uox aluuſq; pcdit:collum omnes partes inſolidum cõplectiť.inde dicimus hominẽ duræ ceruicis:quaſi idomabilem moræ ferocium boũ: uel qui ceruice erecta & rigida contumaciã quandam & rigorem mẽtis præ ſe fert:tanq; nemini caput iclinare uelit. Ceruices etiã p ceruice dicimus.præterea petere iugulũ: ferire iugulum pro eo quod eſt inferre mortẽ q; ea pars maxime eſt obnoxia uulneri. ut cicero in uerrinis ſua confeſſione iducitur ac iuguletur neceſſe eſt. Laurentius.

Cereales a cerere dicti: conſtituti ſunt ædiles: duo qui frumẽto præeſſent:quoꝝ creandorum fuit auctor Iulius Cæſar:de uer.

Certum eſt cuius ſpecies uel quantitas quæ ĩ obligatione uerſatur:aut nomine ſuo:aut ea demonſtratione:quæ nominis uice fungiť: qualis quantaue ſit oſtenditur. Nam & Pedius libro.i.de ſtipulatioibus nihil referre:aut ſi proprio nomie res appelleturꝰan digito oſtendatur:an uocabulis quibuſdam demonſtretur:quatenus mutua uice re fugant:quæ tantũdem præſtent.de uer.

Certetani funt maxima Hiſpaniæ portio cantabris perq; ſimiles.Stra.

Cerates duo faciunt obolum.

Ceritus a cerere.Pri.

Cerula nomen a colore maris.

Ceres.an ego inquit euangelus q; Vir.cum diceret.Liber & alma ceres pro ſole & luna: & non hoc altiſſimus poetæ imitatione poſuit Ma.de ſa.

Cerretis & ſamnitis:pro ſamnis:& laurentis;p laurens:& tiburtis pro tiburs : ſic quiris pro quiritis:& ceretis pro ceres antiqui protulerunt(teſte Capro)qui nunc in uſu non ſunt: Ceritis tamen penultima in i conuerſa. Liuius protulit lxxli.ceritis anguem ſubatum ap paruiſſe nunciarũt.Pri.

Ceres a gerendis fructibus dicta tanq; gerés calamum:quæ prima littera itidem mutata ut a græcis.nam ab illis quoq; Δημήτηρ quaſi gemeter nominata eſt.

Ceroma unguentum erat ex luto & oleo. Pli. autor male olebat:ſi oleum ſabinum : quod plurimum habet amurcæ adhibitũ fuiſſet: erat autem palæſtritarũ.

Ceronia erat genus unguenti ex cœno & oleo quo utebantur palæſtritæ.

Cerealibus quid eſt quod erethryẽſium mulieres:non ad ignem:ſed ad ſolem carnem coquiunt:& cælligenam non uocãt. an quid ita cecidit ne captiuæ quas ex troia Agamẽnon abduxit hoc in loco cerealia faceremt:cũq; ĩopinato nauigandi tempus extitiſſet:imperfecto ſacrificio diſceſſerunt.

Ceres proſerpina græcoꝝ nomen eſt.Ea enim eſt quæ græce περσεφονη nominatur: quã frugum ſemen eſſe uolunt:abſcõditũq; quæri a matre fingunt: mater autem eſt gerẽdis frugibus tanq; geres caſuq; prima littera itidem immutata:ut a græcis.

Ceruaria ouis dicitur quæ pro cerua ĩmolabatur.Feſtus.

Cerui furcæ dicuntur:quæ ad caſæ ſuſtentationem figuntur ad ſimilitudinem cornuum cerui. Ser.

Cerufii germaniæ populi tranſrhenani : quos bacenis ſylua germaniæ ingens nunc nigræ (ut plærique placet)dicta a fuciis pro natiuo muro diuidit hos Tacitus refert pxios hermonduris:cattis & Ligiis Vngariæ populis.

Ceracates Germaniæ tranſrhenanæ populos uangionibus ac tribotris proximos:non memorat Cæſar: ſed Tacitus.

Ceraunii montes ĩ epiro poſt buthrotum ab iis flexus in andriam. Pom.

Cerberum hecatæus mileſius ſerpentem ĩ tænaro fuiſſe ſcribit:cuius ueneno omnes peri bant:inde appellauit eum canẽ ditis:primus homerus σαοῦκυνα:ſed nec formã nec nomen dedit poſtea tricipitem finxerunt.

Cerdones uiliſſimi homines.

Cerdones dicũtur qui artificio & lucro uictũ quærunt a κέρδος quod ſignificat lucrum ſed pro plebeis & uilibus accipiuntur a luuenale.& quæ turpia cerdoni. & alibi:poſtquã cerdonibus eſſe timendus cœperat.

Cerui magni populi in anglia mari proximi:e trinobantibus: Segnoriatis: Ancalitibus Brigis:ac caſiis.

Ceruix.Varro de analogia libro prio: ceruicẽ uidet Hortẽſius primus dixiſſe . Nam ueteres pluraliter appellabãt . Seruius ergo errat ſuper æneidos ſecundo . Ceruix cum in numero ſingulari dicitur collum ſignificat: Si plurali utamur ſuperbiam oſtendimus:ut in uerrinis:frangere ceruices.

Ceruſſata cutis pellis expolita ceruſſa.

Cerusia potionis est genus: quod ex fermẽtis & sorbis conficitur. de qua Vir.geor.lib.iii. Et pocula læti fermento atq; acidis imitat̃ mitea sorbis.Ser.

Ceruix cum numero singulari dicitur collum cum autem plurali superbiam ostendimus. Virgil.ænei.li.ii.Ergo age care pater ceruici imponere nostræ. & Cice.in uerrinis.frange ceruices.

Cerui q; magna cornua gerant g in c mutata. Varro.

Cerui ad similitudinem cornuũ cerui.V.

Ceruus q; κέρατα.i.cornua gerat dictus.

Cernuus calciamenti genus.Fe.

Cerulum uiride cum nigro:ut mare.Virg.vii. An cuius egentis littus ad ausonium tot per uada cerula uexit.Ser.

Cerulensis a carinarũ uũctu dictus: carinæ po stea cerionæ: q; hinc oritur caput sacræ uiæ obstrenuæ sacello quæ pertinet in arcẽ quo sacra quotquot mensibus ferũtur in arcẽ:& per quam augures ex arce profecti solent in augurare.huius sacræ uiæ pars hæc sola uulgo nota:quæ est a foro eunti primo recliuo eidem regioni attributa fuburra.V.

Cesa tellum gallicum tenerum.Vir.lib.viii.ar pina coruscat cesa manu.No.

Cæsar quod est cognomen iuliorũ dictus est: scilicet quia cum cæsarie natus est.

Cæsar dicitur q; cæso matris uentre natus est: uel q; eius auus in asia manu propria occidit elephantum:qui pœnorum lingua cæsa dicitur.

Cæsar Ianuario duos dies addidit. Requirre in saturnalia.Ma.de fa.

Cæsaries a cædendo dicta fuit: sicut & coma. ideſt ἀκοσμ τω incido:quocirca tãtum uirorum dicta est cæsaries.

Cesserũt:hæc ait & socii cesserũt æquore iusso.noue dictum est a Virgilio pro eo q; iussi cesserunt.Ma.

Cessare & quiescere differũt. cessat.n. odiosus quiescit desessus.Ter.in eũ.quiescere ubi uolebat.Idem in adel.uxor si cesses.Donatus.

Cesitum dicitur linteolum purum & candidũ a cedendo q; ita ad candorem perueniat: uel q; oras circũcisas habeat.Plautus in epidico: linteolum cesitum.No.

Cesius lentiginosus.Te. in heau.ruffamne illã uirginem cesiam.Ser.

Cæstis pro cæstibus.Var.de uictis uinci quæro a nobis si aduersarius supcilia i cæstis discopinarit nũc quis nostrum suam mihi est daturus.

Cæso.Vir.& cæso sparsurus sanguine flãmas. non dixit qui excesis.s.profudit.No.

Cæsones appellantur ex utero excẽti.

Cæspes est terra cum propria herba reuulsa.S.

Cespes est terra in modum lateris cæsa cũ herba siue frutex recisus & truncatus. Fe.

Cesticulus appellatur quem supponit capiti q aliquid est laturus in capite.Fe.

Cestus sine diphthongo balteũ ueneris significat.Ser.

Cæstus autem per diphthongum pugilum arma significat.Virg.ænei.li.v.Sin crudo fidit pugnam committere cæstu.

Cethegũ & mathonẽ aspiratione notare Ciceronis tẽporibus placuerit: qué usum hodie quoq; multi sequuntur:& græci aspirant.

Calydoniæ insulæ nominant: quæ cõtra tauri pmõtoriũ iportune nauigãtibus adiacent Pom.

Chelonophagi morãtur ad sinũ Persicũ & Arabicũ:cætera deserta sunt.Pom.

Vitiligatores fuisse appellatos: quoniã de uitio litigarent:ita urbane iterpratus est. Cato cum tamen a uictilicio uincula dicantur.

Chelidoniam uocant fauoniũ ad octauũ mattii.Pli.li.ii.ab hirundinis uisu.

Cæstus ãtiquitas in ludos extulit corio bouis crudo & arido brachiis reuinctꝰ quale certa men legimus apud Homeꝝ i ludis patrocli Sed mox grauiora uerbera excogitata sunt q Iia apud Virgiliũ inferunt ab Entello & Darete. Cestos autẽ baltheũ significat ueneris: quo amantes percussi tanq; oestro agitati ardent amore: cuius item meminit Homerus qui iunonẽ itroducit cestoꝝ a uenere poscẽtem:ut ad amorem iouem cõciliet.

Cethegus romanus:de quo Salu.T.est & alter cethegus dignior memoratu: quo Ci.in brutõ:& Quintilianus in institutionibus oratoris.& Horatius ſquit:nõ exaudita cethegi.

Cetarũ genus piscatorũ: quod maiores pisces capit dictũ ab eo q; cetæ in mari maiora sũt pisciũ genera. Vir.in maxia cete. Var. in notiscauton.Nõ animũ aduertis cetarios contendere uolũt rhynnas alcẽdere in malũ alte ut penitus per aquã aspiciãt pisces. No.

Cætera deiceps aduerbiũ est. Virg.i.ix.cætera parce puer bello:& ar cætera graius.Ser.

Cetra obstaculũ scutum. Var.de ui.pa.quis rotundã facere cetram queat.No.

Cetra scutũ breue quo utunt afri & Hispani. Vir.viii.Læuas cetra regit.Se.

Cedite uel cete significat dicite uel date: ab eo q; est cedo.Neuius i lycurgo.p industria cedite regem prognatum patrem lycurgũ.En. in medea.Saluete optima corpora cete. alias cedite manus meaſq; uestras accipite.Actius in menalippo.æneum aliquis cete: alias cedite in conspectum: aut nos ubi est ducite ad eũ. Nonius Mar.

Clearchus ſolenſis philoſophus: quaſi gloriæ
princeps.
Cleantes Aſius philoſophus phanii filius pu-
gil primū:ide zenonis diſcipulus: q̄ſi noctu
ſibi neceſſaria ꝓfenſendo & hortos irrigando
quærebat:diu ſtudebat inedia extinctus: a-
more(ut quidam dicūt) alterius uitæ multa
ſcripſit.
Cleobolus lyndius Euagoræ filius: unus e ſe-
ptem:de quo Laertius.
Cleombrotus lacedæmonius pauſaniæ filius.
Cleoſtratus uir athen.
Cleomenes uir ſuſtiſſimus. Hero.
Cleone urbs arcadiæ in nemæa regiuncula.
Cleone oppidum in pelopōneſi in uia ergo eo
rithū ducit pulchris mœnibus:unde home-
rus cleonas excellet mœnibus canit: ibi her
cules leonem interemit qui in cælo eſſe ferū
unde cleonæus dicit nemeus.nā nemea iux-
ta cleonas in qua argiui nemea ſacra perage-
bant:de quibus carmina extant pindari ſcri-
bit Strabo:meminit Higinius.
Cleonimus proprium uiri.
Clepſydria uas crebris in fundo foraminibus:
quo etiam horas notabant.
Clericus ſortitus latine.
Clepſydria uas erat quod aqua fluēte horas de
ſignabat:ut nūc harena. Clepſydrias.i.vii.ho
ras:nā dicētibus in foro ex more athenienſiū
præſcriptū erat tempus.
Clepſydria horologio aquæ utebant olim qđ
dicebatur clepſydra.
Clepere é ſuraripractū a κλεπτω uerbo græ
co. Actius in epigone. Ea quæ ut hoc cauſa:
aut ne quis ueſtra auribus uerbis cleperet.
Plau.i pſeudulo.rape clepe harpaga. M.T.de
repu.li.iiii. Non modo ut ſparthe rapebat:ubi pu
eri & clepere diſcunt. Pacu.in herminona. Ser
monem hic noſtrū ex occulto clepit quātū
intelligo. Varro i octogeſi. Si ſeque opico nō
promittitur clepere. Nonius.
Clepſere apud Lucretium. atq; aliquos ubi ab
rebus clepſere foro:q clepere dixit:unde etiā
alii clepere. V.
Clepere ubi hæres dictum.
Creauit uatef iſte uenerabiliſ. Vir.uarie modo
uerba:modo ſenſus figurando:multum lati-
nitati leporis adjecit:qualia ſunt hæc: ſuppo
ſita de matre natos furata creauit:ut ipſa cre
auerit quas creari fecerit.Ma.
Crebenies fluuius phrygiæ é cuius filia heſpe-
ria:ut é apud Ouidiū:ab eſaco amata fuit fi-
lio priami eadum fugerūt in rippa fluminis
patris morſu ſerpētis extincta eſt. Eſacus do
lore imerſus eſt:ideo uerſus hactenus Ouidi
us deiceps:græci crebenus pater mœrore ex
aruiſſe dicit:& factus eſſe palus,unde peſtilē
tes exhalatiōes emittūt.Strabo Crebeſiā pa-
ludem appellat.
Creuſa eſt quā(ut alii ſcribunt)glaucem. Creō
tis regis corinthiorum filiam Iaſon uxorem
duxit eiecta Medea cum qua illic decem an-
nis fuerat:ut ſcribit Diodorus.
Crethon erſtilochi frater eodē partu editus.
Credere eſt mutuo dare pecuniam.Cicero per
amicos tuos qui ei crediditſſent. Cic.credere
item eſt habere fidem.
Crebiſua: apud Ennium ſignificat uallū cre-
bris ſuris.i.palis munitum.Fe.
Crebritudine.p crebritate.Siſenna hiſto.li.iiii.
Nam clādeſtina celeriter trāſagi apud notos
cognita dici debent non explanari.No.
Credo confido.Virg.in buc. O formoſe puer
nimiū ne crede colori.Sic Salu.uirtutis ſatis
credebant.i.confidebant.S.
Credere fidei cōmittere.Lucil.li.xxvii.uitā ac
fortunas cui concrediderim meas.No.
Credere & itelligere differunt:quod credimus
plærūq; quod falſū é.Itelligimus certū.Te.
i and.Id ſibi negocii crediđit ſolū dari.D.
Credere eſt ſeruādū cōmitter. Plau.i aulu.ubi
is obiit mortē mihi aurum credidit.No.
Credit ex parte cōſentit q ſe interrogat dubitā-
tis eſt certū fidēris.Te.in eunū. Credin imo
certe nouī ingenium muſterum.D.
Creduas credas. Plautus.ipſus ne amet nec tu
creduas.ipſus pro ipſe.Fe.
Creon mons eſt in inſula Leſbi.
Crepuſculū nomen rite formatū diminutiuū
nō eſt:ſicut umbraculū:rabernaculū:habita
culū:cœnaculū:geniculū pro germine:crepi
taculū:uinculū:amiculū: pro amictus gene-
re quodam fere pallio.Laurētius.
Creditum a mutuo eo differt:quo genus a ſpe
cie:nam creditum cōſiſtit extra eas res: quæ
pondere:menſura:numeroue continētur:ſi-
cut ſi eandem recepturi ſumus creditum eſt
Ité mutuum non poteſt eſſe niſi proficiſcat
pecunia:creditum autē ſit interdum etiam ſi
nihil proficiſcatur:ueluti ſi poſt nuptias dos
promittatur.de uerbo.ſigni.
Creditores accipiēdos eſſe conſtat eos quibus
debetur ex quacūq; actione uel proſecutiōe
uel iure ciuili: ſine ulla exceptionis ꝑpetuæ
remotione:uel honorariouel ordinariouel
extraordinario:ſiue pure:ſiue in diē:uel ſub
conditione: quod ſi natura debeatur nō ſūt
loco creditorum: ſed & ſi non ſit mutua pe-
cunia:ſed contracta:creditores accipiuntur.
Vl.de uer.ſigni.
Creditorum appellatione non tantū hic acci-
piunt qui pecuniā crediderūt:ſed omnes q-
bus & qualibus cauſa debetur ſicut exempto
uel ex locato uel ex alio ullo cōtractu debet

sed si ex delicto debeatur uidetur posse credi-
ditoris loco accipi: q ex populari causa aut
litis contestatione rectius dicetur creditoris
loco non esse. de uerb. Caius.
Creditor is est qui exceptioe perpetua submo
ueri non potest: qui autem temporalem ex-
ceptionem timet: simul is est cõditionali cre
ditori. de uerbo. Pau.
Crepat pro increpat accusat cõmemorat. Hor
ra. lib. car. Quis post uina grauem militiam
aut pauperiem crepat. Acron. Creditum cõ
mendatũ. Hora. lib. car. i. Nauis quæ tibi cre
ditum debes. Vir. Acron.
Creditum commissum commendatum: unde
& homines animas credidisse dicuntur tãq
eas ad hoc acceperunt ut restituerent. Hora-
tius. Tu frustra pius heu non ita creditũ po-
scis. Quin. deos. Acr.
Cressa cretensi. Hora. lib. car. Cressa ne careat
pulchra dies nota. Cretensibus enim mos e-
rat dies lætos albis calculis: nigris cõtrarios
numerare: & ex lætog diem numero annos
& tempus metiri: malos enim in annog nu
merum non ducebant. Acron.
Crepitus est sonitus uiolentus: a quo uenit in
crepo: quod est in eruptione uocis & imani
sonitu reprehendere. Cymbala: tympana
tubæ: cornu: similiaq crepunt siue crepitãt.
Crepitus item significat peditũ strepitus. p
prie est sonitus pedum ambulãtium. Fremi-
tus est tam sonitus fluctuum in alto mari: q
murmur in populo. Stridor actior est quasi
a strepitu comitantium.
Creo est circa acerra quod ad farnum flumen
fit onera accipientem & emittentem. Stra.
Cremona celebertima est ciuitas circa padum
romanog colonia uno tempore Placẽtia &
Cremona oppositæ Hãnibali in italiam ad-
uẽtãti: ab hac ciuitate Tuca poeta fuit i pri-
mis doctus.
Crepundia quære in ciste!a. Ful.
Crepidæ thuscæ sunt calciamentaquas primo
habuere senatores: post equites romani: nũc
milites. Sunt enim crepidæ unoquoq pede
aptæ: a crepero. i. dubio dictæ: quia dubium
esset cuius essent pedis.
Crediturí appellantur milites quibus ignomi-
nia stipendium. i. merces menstrualis aut an
nua quæ esset: quæ in minimis æris subtra-
hebatur: quod æs militia semestra aut annũ
dabatur: cui dictum non sit propter ignomi
niam crediturus non esset. No.
Crepidæ. A. gellius. li. xiiii. omnia ferme id ge
nus quibus plantæ calces tãtum in fine te-
guntur cætera ppe nuda & ceretibus habe
nis iuncta sunt soleas dixerunt nõnũq uoce
græca crepididulos. gallicũ autẽ uerbũ esse
opinor nouum non diu ante ætatem. M. Ci
ceronis usurpari itaq ab eo ipso positũ est i
fecunda antonianaq: cum gallicis inquit &
lacerna incurristi. nam in ea significatiõe id
non apud quẽq; alium (scriptum lego grauí-
oris dũtaxat autoris scriptorem: sed (ut dixi)
crepidas & crepidulas prima syllaba corre-
pta: id genus calciamentũ appellauerunt: qđ
græci κρήπιδας uocant: eiusq; calciamẽti
sutores crepidarios dixerunt.
Creta similiter prius dicta est aeria.
Crepidas caligulas quibus philosophi utunt.
Creditor cuius pecunia aliud aliquid agitur a
pud Iuuenalem & apud Ciceronem res agit
p eo/dem creditores.
Chresi lacedæmonii qui sunt apud arcades &
laconas facta tegeatibus pace fœderi: ideo cõ
munem apud alpheum columnã statuerunt
in qua cum alia multa: tũ illud i primis scri-
ptum erat messenios ex agro eiicerẽt: nec te
stes facere liceret. Aristoteles igit hoc expo-
nens his uerbis hoc significans dicit. non oc
cidere auxilii gratia si qui tegeate lacedæmo
niis studerent.
Critici dicuntur iudices qui aliena carpunt: ut
Horatius. ut critici dicunt ridem dicti sunt
homeromãstiges ex historia: quoniã zoilus
teste ucitruuio hoc sibi nomẽ assumpsit: dũ
carperet Homeg: unde reliqui alienog ope
rum censores ex illo dicti sunt homeroma-
stigesa catone appellãt uirgilatores: quoniã
tanq uitilicium obtenderet morosa censura
nihil prætermittunt intactum. Festine autẽ
dixit Pli. ímo critici a uetustissimis dicti qui
postea grammatici quod iudicarẽt: qui poe-
tæ: quiue historici in bibliothecas reiiciendi
uiderenf. Idq; docet etiã Quin. præter alios
græcos & latinos autores.
Crepare est sonare. Plau. i me. Dic mihi tu nũ
quã tibi intestina crepant. Vir. geor. li. i. Atq;
leuem stipulam crepitantibus urere flãmis.
Ter. in phor. fed hostium increpuit: nihil ad
te. M. T. in uerrem de suppliciis. Locum istũ
lictoris ꝓcrepare totũ iniuiegq uocibus can-
tuq; symphoniæ. Luci. li. xxvi. p crepa pugnã
Pompili factum Cornelii cauẽ. Var. i eume.
pp crepas uocibus uolitãs aureus uulgi. Si-
sen. histo. li. iiii. Conglobari & collecti con-
crepãr armis. No.
Crepari itẽg significat quæri uel dolere. Hor.
prio car. Quis post uina grauem militia ut
pauperiem crepat. Luci. lib. secundo. Et cre-
pitat antiquum genus & pietate repletum.
Nonius.
Crepare itẽg uitiari. Turpi. i pedio. Age tu hy
menæum increpa. No.
Crepare frangi. Vir. li. v. Et acuta murice remi

increpuere.No.
Crepare ferire.En.i thyeste. sed sonitus aures
pulsu pedum increpat. M.T.de offi.libr.iiii.
Iraq; si uir bonus habeat hanc uim ut si digi
tis concrepuerit possit in locupletū testamē
ta nomen eius irrepere.Ser.
Crepera res ,pprie dicitur dubia:unde & crepu
sculū dicitur lux dubia:& senes decrepiti di
cti in dubio uitæ constituti. Festus.
Crepeg; dubiū:unde icrepitare dicimus: quia
maledicta fere incerta & dubia sunt. Fe.
Creperum bellum anceps & dubium. Virg.li.
v.Exæquataq; sunt creperi certamina belli.
Actius in phœnissis. Quæ ego cūcta esse fiu
xa in mea re crepera cōperi.Idē in thelepho.
Nunc tu in re crepera tua quid capias cōsili
tide Luc.sa.li.v.Sani uicem solis mihi i ma
gno mœrore triſtis iam in sūmo crepere iu
mēta salutis.Pacu.i doloresti.Nō ueter ani
mum ægritudiné in re crepera cōsici. Plau.i
asina.qui quod cum cōsilio post unam atq;
unam amicā ductiret decrepitus senex. Var
ro in ministeriis.prisca horrida silent oracu
la crepera in nemoribus.No.
Crepitulum ornamentum capitis. Id enim in
capitis motu crepitum facit. Fest.
Crepido est abrupti saxi altitudo. Virg. in.xi.
Forte ratis celsi cōiunctа crepidine saxi. Ex
positis stabat scalis & ponte parato.
Crepidines saxa prominentia. Festus.
Crepitatibus urere flammis non nouum usur
pauit Vir.uerbū: sed prior Lucretius posuit
i sexto. Nam res ulla magis q̄ phœbi delphi
ca laurus Terribilis sonitu flamma crepitā
te crematur.Ma.de fa.
Crepos.i.lupercos dicebant a crepitu pellicula
rum:quem faciunt uerberantes . Mos enim
erat romanis i lupcalibus nudos discurrere:
& pellibus obuias quaſq; fœmiatas ferire.F.
Crepusculum a crepero: id uocabulū sumpse
runt a fabinis:crepusculū significat dubium
ab eo res dubiæ dictæ creperæ: q̄ crepuscu
lum dies etiam nūc sit: an iā nox multis du
bium. Varro.
Crete insula supra cyclades iam i medio mari
ingēs & centum quondam urbibus habita
ta ad orientem promontorium samotū: ad
occidētem criumetopon imittit: nisi maior
esset Cypro similis multis famigerata fabu
lis aduentum Europæ pasiphes & Ariadnæ
a moribus minotauri feritate fatoq; dædali
operibus & fuga tum statiōe atq; morte:ma
xime tamen eo:q; ibi sepulti iouis pene clas;
uestigium sepulchrū:cui nomē eius siculpti
esse accolæ ostendunt urbiū notissime gno
sos gortyna lyctos lycastum olipixos phæ
stos cydon camoracula dyctina inter colles:
quod ibi nutritum iouem accepimus: fama
idæi montis excellit. Pom.
Creta terra alba.Ser.
Creteriæ uocabulum trahitur a crater: quod
uas est uini. Fest.
Creui modo significat hæreditatem adi:mo
do maior ætate uel census sum:modo indi
cau:modo diuisi: quæ omnia a duobus uer
bis crescо & cerno trahuntur: quod illi κρί
νειν dicunt cernere:perficere.Fest.
Cyamos faba: pythagorica sententia dānata: qa
facit ſsomnia:uel quia mortuoꝝ animæ sūt
in ea:quare parentādo assumitur: flamen ea
non uescitur:quia in flore eius litteræ lugu
bres reperiantur:aliter tamē apud A.Gellii
fuenias:licet in superiore sententia sint plures
Cyane nympha sicula: Proserpiæ socia: ob cu
ius raptum flens in fontem rapta est: q̄ ana
po cōmiscetur nō longe a syracusis:iuxta or
tygiam ſsulam in mare decidit. Altera mæa
dri fluuii filia:quæ caulum & bibliidem Mi
leto filio solis peperit.T.
Cyaneæ ſsulæ uel scopuli in pōto contra thra
cium bosphorū: quæ instabiles fuisse dicūt
etiam symplegades nominantur & cyaneæ e
tiam dicitur.
Cyaraxes Phraortis regis medoꝝ & persaꝝ: fi
ius:pater Astyagis qui ei succeſsit.
Cyathus paruum poculum. Hora.ternos cya
thos bibe.
Cybele be breui.raro longa:sed tūc per binū l
saturni uxor:prius opis a monte phrygiæ cy
bele dicta: uel a cybele sacerdote & sacrorū
eius inuētore:uel a κῦλίω græce uoluo. Fu
it etiam dicta berecynthia rhea bona dea: e
ius simulacrum ex pessimunte phrygiæ alla
tum est.Liuius decimo de secundo bello pu
nico.
Cibarium quod ægyptii famā appellāt.Diod.
Cyaros insula ex cycladibus una: locus exilii
grauiſſimi.
Cyaneæ duo scopuli sunt contra Bosphorum
thracium:fidem dicti sunt symplegades: qa
uidentur concurrere simul & inuicem disce
dere pro aspectu nauigantium per eas tran
siuerunt argonautæ quod Appollonius flac
cus orpheus & quicunq; argonautica scrip
serunt tradunt: fauore tamē & ope palladis
& iunonis.Lucanus:ut pegasea ratis peteret
cum phasidos undas Cyaneas tellus emisit i
æquora.
Cicuta liquoris genus: imo herba quæ adhuc
ita uulgo appellatur: quæ calore sua frigidi
tate in homine extinguit: inspice ambrosiū
in hexamero.
Cibarium quod nūc aut de pane fordido aut
de imundo dicitur.Varro in modio in bac

colicis.dormire mallem:si licet potius uinú cibariú q̃ ego dominus cubaré.Idem:honos lyras tuus aut ipse frater cibarius fuit aristoxenus.Ci.tuſcula.li.v.Cui cum peregrinanti ægyptum comitibus nõ ſecutis cibarius in capſa panis datus eſſet nihil uſum illo pane iocundius.Nonius.

Cibariú dici uidemus non modo de pane ſordido:ſed etiam de alio indigno.Var.uinú cibariú apparet.Idé: honos lyras tuus aũt ipſe frater cibarius fuit hauſtu ſemis.Ci.tuſcula. libro quinto.Cui cum peregrinanti ægyptũ comitibus non ſecutis cibarius i capſa panis datus eſſet nihil uſum illo pãe iocũdius.S.

Cybele mater quam dicebant magnam Ita appellabat q̃ ageret homines in furoré. quod græci dicunt κυβον. Cybele uero eadem dicta a loco qui eſt in phrygia.Feſt.

Cibus & uictus differunt.Cibus.n.eſt q etiam delitcatis præbet:uictus in paruis aridiſq; alimoniis eſt conſtitutus.Teren.in and.lana ac tela uictum quæritans.Do.

Cibus columbæ apponit circũ parietes i canalibus:quas extrinſecus per ſiſtulas ſupplet delectãtiũ milio:triticoiordeo:piſo:faſiolis eruo. Varro.

Cibũ appellãt ex græco κιβωτιον: q̃ illi peram in qua cibũ recondunt appellãt.Fe.

Cicatricare cicatricem inducere.Feſtus.

Cicindela genus muſcæ: quod noctu lucet ut delicet a cauda:unde etiam cãdelabra putãt appellari.

Cicinna auis nocturna.Feſtus.

Citior comparatiuum a cito.Plau.nullam ego citiorem apud homines eſſe:q̃ famam reor. Feſtus Pomp.

Ciceronis fons haud longe a puteolis eſt calidas emittens aquas: quæ ægris oculis plurimum cõferũt:& ideo Ciceronis uocatur: qa in uilla eius:quam academiã uocauerat: ea lua quæ ab anio lacu fert puteolos é: nec tamen eo uiuente fons erat:ſed breui interpoſito poſt eius necem ipſe illam: Antiſtio uetere poſſidente.eius in parte prima prorum pir:quem etiam libertus,Tullius unus ex libertis olim Tullii carminibus celebrem red didit.Plinius.

Cicercula nomen leguminis. Lau.

Cicuris qui ex fera domeſticus eſt factus:ut aper.cicuruus:capreolus:dama:leo.i.quicq̃ cicurari poteſt:quod ſignificat mãſuefieri: qđ enim a fero diſcretum eſt:id dicitur cicur: i. de cicur ingenium & manſuetum: a cico dictum cicur:dictum eſt.Cicum enim dicebãt membranam tenuem:quæ eſt malo punico diſcrimen.Var.& Cice.Nam aliæ ſunt feræ: aliæ ſunt cicures:aliæ natantes:aliæ uolucres Lauren.

Ciconiæ:neq; ẽni ciconiæ & hirundines:quæ in italia pariunt ſ omnibus terris pariũt neſcitis palmulas caricas in ſyriam parere i italiam non poſſe. V.

Cicum membrana pellis maloę punicorum. Feſtus Pompeius.

Cicuta eſt quod inter cannarum nodos.Virg. in buc. Eſt mihi diſparibus ſeptẽ compacta cicutis Fiſtula.Ser.

Cicures: Cice.tuſcu.libro.v.partim ſoliuagas: partim congregatas in amnes altas quoſdã: ut cicures:nonnullas abditas: terraq; tectas. Nonius.

Cicurare apud Pacu.nulla res neque cicurare: neq; metiri potis eſt:neq; reficere. Cicurare mãſuefacere: quod enim diſcretum id dicit cicur:& ideo dictum cicur ingeniũ obtineo .i.mãſuetum:a quio cicuri quoq; nobiles cognominati cicur:id natum a cico. Varro.

Cicones populi thracũ iuxta hebrum: quorũ fœminæ ſprate orphea dilaniarunt.

Cicteus fluuius. Homerus in hymno Apollinis.Tor.

Cyclades inſulæ in ægæo: quia in cycli forma diſponuntur:ut Solinus & Ser.quia lõgo ordine circuiri eas neceſſe eſt inter has myconẽ & gyarus.

Cyclas ueſtis rotunda.Iuuenalis.

Cyclas ueſtis muliebris in rotunditate forma ta:cuius meminit Plaurus.

Cyclas genus lini tenuiſſimi: quo ueſtes cõtexebant.Iuue.tenui in cyclade ſudant: cyclos latine dicitur limbus.

Cyceon potõis genus:quo heroes in bello troiano utebantur.

Cycluis pictor eximius tempore euphranoris cuius tabulam cum argonautis Hortenſius emit talentig.xliiii.

Cyclopes circulatoris oculis gigantes in ſicilia iuxta ætnam uno oculo in fronte: & cyclopas dicit Virgilius propter uerſum: imo qa acculatiuus eſt græcus: & utrũq; recte dicis.

Cycnus a græcis dicitur:latini de more mutãtes c in g cygnus dicunt.

Cygnus audito interitu phaetontis dolore in auem ſui nominis conuerſus eſt. Cygnus autem ante q̃ moriatur ſuauiſſimum cantũ emittere dicitur:ea de cauſa dicatus eſt phœbo deo uaticinii(ut ſcribit Cicero)Martialis Dulcia defecta modulat carmina lingua:Cãtator cygnus funeris ipſe ſui.Pli.hoc fabulo ſum putat.

Crices populi Aſiæ minoris ad taurum montem crocum habent præſtantiſſimum:ad id antrum maxime quod corycium appellant: unde crocus coryçius,Pli.& Strabo teſtes.

Cydna idē arcas est appellata & aletes (ut scribūt græci) unde modicidii appellati sunt: ut phrygii a phrygia: quod testat Iulius pollux.

Cydarum genus nauiculæ.

Cyclades dictæ sunt: non quia in rotunditate sunt: sed q̄ longo ordine eas circuire necesse est: nel propter promontoria: unde & Virg. sparsasq̄ per æquor cyclades dixit.

Cicum dicebant membranam tenuem: quæ est i malo punico discrimen: a quo etiā Plautus dicit q̄ uolet denſum ciccum non interduo. Var.

Cydnus fluuius ciliciæ non habens certam originem ſecundum Solinū: alii ex tauro: alii ex aluo coaſpidis dicunt nasci: diuidit tharſū Alexander ibi ſe abluit. Tor.

Cydippe nympha ſecundum Vir. iiii. geor. Et puella apud Ouid. Tor.

Cydon ciuitas cretæ a Samiis ædificata in cuius agro ſpicula harūdinea nascebātur ſecūdum Virg. & nomen proprium longam habet primam. inde cydonia mala: ideſt cotho nia. Tor.

Ciere nominare. Feſt.

Cylene arcadiæ mons eſt ſolum natale mercurii miniſter nuncii.

Cyllenius: ideſt mercurius dictus: q̄ omnē rē ſermone ſine manibus conficiat: quibus partibus corporis qui carent uocātur κῶλλοι. ideſt mutilati: ideoque quadratum eum fingunt: alii uolunt ſic appellatum: q̄ i cyllenia uia ſit nutritus: alii q̄ i mōte arcadiæ cyllene alii q̄ a cyllena nympha ſit educatus. Fe.

Cillere mouere: unde & furcillæ: eo q̄ his frumenta cilleantur: ideſt moueātur & ciris formæ & arbori ſuſpenſa & mota oſſilla dicta ſunt. Vir. geor. iiii. Oſſilla atq; alta ſuſpendūt mollia pinu. Ser.

Cillibæ menſæ rotundæ. Feſt.

Cylindrus lapis teres in modum colūnæ ad aream æquandam: qui e uolubilitate nomen accepit. Nā κυλίω græce uoluo latine. Vir. primo geor. Area cum primum eſt ingēti æquanda cylindro. Ser.

Cillibam menſam quadratam appellant eſcariam: quæ etiam nunc in caſtris a cibo cillība dicta: poſtea rotundæ factæ & q̄ a nobis mediæ: & q̄ a græcis meſa dici poteſt: niſi q̄ etiam ponebant plærasq; in cibo menſa. V.

Cyllenius mons Arcadiæ celebris natiuitate. Mercurii.

Cilones dicuntur: quorum capita oblonga & compreſſa ſunt. Chilones autem cum aſpiratione ex græco a labris improbioribus: quæ illi χεῖλα uocant: unde & piſces improbius labrati chilones dicuntur. Se.

Cyliadri capilli omnes ſunt ſaſtigiata longitudine in ſpeciem cylindri ideſt colūnellæ formati.

Cilix apud cilices & ſyrios capellæ & hirci ueſtiuntur uillo conſimili: unde ueſtes fiebant quas nunc cilicia appellamus.

Cylindrus lapis eſt rotūdus: cylindrum ſuper ſpacia terra prona atq; diruta: ſi iacias cauſa quidem ei & initium præcipitandi efficeris: ille præceps uoluit: non quia tu id iam facis ſed quia ita ſeſe modus & formæ uolubilitas haber: & eſt præcioſus lapis. Iuuenal. Tu nube atq; tace donant arcana cylindros.

Cilicia in minori aſia ſyriæ proxima: ſubiecta tauro a cilice Agenoris filio.

Chiliarchus qui mille ſub ſe habet.

Cilicrantes populi prope heracleam ab Hercule conſtituti: compoſito ſcilicet nomine a κῦλιξ & κρᾶνος p poculi genere nos calix quaſi cher ſydros: ſed potius diuerſæ ſūt ſpecies malargumentas Herculem fuiſſe in Vltibolum. Herodotus.

Cylindrus quaſi uolubilis. Seruius chelydros dicit.

Cylindrus lapis præcioſus teres & oblongus: uarii coloris a κῦλιω græce: unde columna qua æquatur area.

Cilla urbs ætoliæ.

Cyllarus equus pollucis caſtoris fratris: unde ad differentiam. vi. ingentem dixit.

Cyllarus hic caſtoris equus fuit expōſitus i æde caſtoris: quæ offi. prio roſtris.

Cyllene mons arcadiæ: a quo cyllenius mercurius ubi natus. inde cyllenis patronymicum dixit.

Cilicia texta de pillis i caſtrorum uſum atque naturam erat. Aſco.

Chilo dicitur cognomento a magnitudine labrorum aſpiratum.

Cilium eſt folliculum quo oculus tegit: unde fit ſupercilium. Feſt.

Cymbam ſabini uocant eam quam militares lectica: unde uiderur deriuari cymbam cubiculum eſſe. Feſt.

Cymbam græci dicunt κῦμβιον. Feſt.

Cymbaliſſare cymbala quatere. Caſſi, emi. lib. iiii. Mulier cantabat tibiis phrygiis: & altera cymbaliſſabat. No.

Cymba nauis piſcatoria. Affra. in excepto. tū conſcendo cymbam inter ibi lucus piſcatoriam remo iaciunt anchoram: inhibent leuiter. M. T. de offi. libro. iii. cymbarum ātē pedes multitudo pro ſe quiſq; quod cœperat afferebat. No.

Cymbia. Virgilius libro quinto. Cymbiaq; argento perfecta atq; aſpera ſignis. Varro de ui. pa. li. primo. Itē erant uaſa uinaria ſcyphi cymbia aq̄ linæ pateræ gutti ſextarii. No. M.

Cimbri rhenum transeuntes ubi postea ad adiacici incoluerunt citra id flumen omnem galliam uexando & occupādo solis bellouacis resistentibus: iterq; per galliam prouiciā Romanorum facientes in italiam contēderunt.hos memorat Lucanus in primo:quos a Dacia que daunia dicit uenisse opinio est.

Cimmerica oppida in bosphorū nayrmetion: paticapeū theodosia hermisū i euxinū mare taurici super hos sinus portuosus:& ideo calos limen appellatus promōtoriis duobus ī cludituralterum criu metopon uocant carā bico:quod in Asia diximus:pāret aduersum parthenion ialterum oppidū adiacet cerone a diana(si creditur) cōditum & nympheo specu:qđ in arce eius nymphis sacratum est: maxime illustre subit tum rippā mare:& donec quinq; milia passuū abfit a mæotide refugientia usque subsequens littora: quæ tartarchæ & taurici tenent: peninsulam reddit qđ inter paludē & sinū est chatarę nominatur.Pom.

Cinos & calsoros urbes in Locride.Pom.

Cymas insula mariandinoꝝ: finibus proxima urbem habet quam quia bithynin incolunt bithynida appellant. Pom.

Cyminum enim contrarium sanguini:quo accepto lebescit sanguis nascitur pallor. unde horā ſi pallēnē casu:biberent exangue cyminum.

Cynnamum in æthiopia nascitur trogloditis cōmubio permixta: inde mercantes uehūt p maria ratibus ſine remis & uelo:solisq; uentis a mari deferuntur:tandem in portum gebanitaꝝ ocillam nomine uix quinto āno naꝝ uigatio perficitur.

Cimerios ephorus(autore Strabōe)scribit habitasse sub terranea domicilia iuxta baias: quæ achillas appellabantibi fiebāt sacra plutonia:dabāturq; ab his respōsa:atq; inde fiebant quæstum:conueniebāt aduenæ aliqđ auditurī dicebantur in cauernas illas:qs nec oriens nec occidens sol aspiciebat(ut scribit Homerus)hī a rege deleti sunt: cum oraculi fides parum succeſſisset.

Cymetha nomen capræ apud Theocritum.

Cymbrica hodie dacia uocabatur.

Cymbia poculum in modum cymbæ facta.i. nauiculæ.Virg.æne.lib.iii.Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte.Ser.

Cymbium dictum:quia eius mediū æque patet ī omnes partes: quod genus a geometris κῦβος dicitur.unde etiam theſſelæ quadratæ κύβοι hic & cymbios genus piscis : quia piscantes id genus piscis uelut aleam ludunt Feſtus.

Cymbium poculi genus:quod græ.κυμβίον nominant. Alii dicunt modum esse tunicæ muliebris:quo cōnexa circa ceruicem tunica subnititur.Feſtus.

Cymbri ea regio germanorum : quæ ad aquilonem uergit ad oceanum pertinet : cogniti sūt qui ab exitu rheniuſq; ad albin initium capiunt celeberrimi & cimbri. Strabo libro ſeptimo.

Cimbri lingua gallica latrones dicuntur.Fe.

Cimerii dicuntur homines qui frigoribus occupatas terras incolunt: quales fuerūt inter baias & cumas:in ea regione in qua conualis ſatis eminenti ſugo circūdata est: quæ neque matutino neq; ueſpertino ſole contegitur.Feſtus.

Cymba antiquitus cumba:nauiculæ genus.

Cymbala inſtrumenta in ſacris mattris deū cū tympanis eoꝝ & ſonitu clypeoꝝ & galeaꝝ ſuppiter in creta tutatus ſit: & cymbaliſtria: quæ cymbalum pulſat.

Cymbium poculum ad cymbæ ſimilitudinē.

Cimbri qui nūc flāmingi germani: lingua gallica latrones:qui inundatione oceani fugati in italia in campo raudio a Mario deleti ſūt

Cyminus lacus italiæ:a cymino monte quidā dici putant:qui ex uecte ferreo iacto ablato ab Hercule scaturiit.

Cimmerii populi ī asia amazonibus proximi qui ex ultimo occidenti uenerunt ſecūdum Home.x.ody.

Cymolia creta uestibus & medicamentis apta & a κύ.μ.ή.i.cumæ nomē assumpſit.

Cymodoce nympha oceani & tethyos filia.

Cimon athen.Militiadis filius:huīt filios Stesagoram & Militiadem ſuſticiam mupum dicunt:quo qui tingebatur ocus facies.

Cymeram uocāt ātiqui uas quodđā quod optum ī nuptiis ferebāt:i quo erāt nubētis utē filia:quod & camillum dicebāt eo ꝙ ſacroꝝ miniſtrum κυμίλλον uocāt.Fe.

Cyminum ex græco κῦμινον:i.ſuctuo.

Cymothoe deæ nomē est:ſic a cauſa ficta.est enim ὁ κῦμα curro & κῦμα fluctus.Ser.

Cynicus agnomen philoſophoꝝ ſectæ : cuius princeps Antiſthenes:uel a cynoſarche gymnaſio:uel a canibus:qui ut mordaces sūt: ita illi cōtra uicia:uel quia ſine uerecūdia pudēda exercebāt: ut Crates Thebanus cū uxore hipparchia uacabāt ſoli morali philoſophiæ de quo Lae.mul.

Cynthos mons deli:ubi Apollo & Diana nati altiſſimus: unde Cynthius Apollo. Vir.etiā pro octauo in ſileno.T.

Cynthia diana. Propertius amicam ſuā ita uocauit:quæ hoſtilia dicebatur.

Cincinni itorti:quia ad locū capiēdum tēdūt appellati.Feſtus.

Cinctus & cingulum a cingendo: alterū a mu
lieribus attributum. V.
Cincta flaminica uestelata. Fest.
Cingulo noua nupta præcingebatur: q uir in
lecto soluebat: factū ex lana ouis: ut sicut il-
la domus sublata cōiuncta inter se sit: sic uir
suus secum cinctus uinctusq esset hunc her
culaneo nodo uinctū uir soluit hominis gra
tiaut sic ipse fœlix sit in suscipiendis liberis
ut fuit Herculanus: qui septuaginta liberos
reliquit. Festus.
Cingulum a cingendo: quod in cingulum plæ
rūq; dicitur. Var. in gerūto dida. Nouus ma-
ritus taciturus taxim uxoris soluebat cingu
lum. Nonius.
Cingulū generis neutri est hominū: iā aialiū
fœminini generis est: & cīgulas dicimus. Se.
Cinefactum in cinere dissolutum figuratio ut
tepefactum & labefactum. Lucil. libr. iii. Ad
nos horrifico cinefactū te prope cubet. No.
Cinædulis Scipio afri. æmilianus in oratione
contra legem iudiciariam. Thyberii gracchi
ait ducēter præstigia ihonestas cum cinædu
lis & sambuca psalterioq; erunt in ludum hi
strionum discunt cantare: quæ maiores no-
stri ingeniis probis dicier uoluerūt. Ma. de
fa.
Cinabari græ. latine cinabaris & cinaber: ut pi
pari nos piper. Quidam minium dicūt: quo
tingebatur iouis facies diebus festis secūdū
Pli. nam fortasse Vir. minioq; tubentem: sed
aliud minium: aliud cinabrim Plinius dicit
xxxii.
Cinædus puer ad patiēdum aptus: a κινδω. i.
moueo uel experior: & ἠαιδοία uerenda:
ut inter focariticos notissima fossa cinædos
hæc est: q; adolescentes bonis moribus a So
crate instructi scelestos uitabant: ut uiatores
fossam. T.
Cynægirus athen. Euphorionis filius. He.
Cynætha capra quædā uel bucula apud theo-
critum. T.
Cinyphas Paphi filius rex Cipri: q ex filia myr
rha adoné genuit: alter rex assyrioꝝ: in lapi-
dem uersus ob filioꝝ infortunia. T.
Cynosema in hellesponto tumulus hecubæ si
ue ex figura canis: in quam conuersa traditur
siue ex fortuna: in quā decideret humili no-
mine accepto.
Cyparissius fluuius inter tænaron & acritam
& Isthmum in ipso tænario neptuni templum
& ipecus illi: quem in ponto acherusium di-
xinus facie & fabula similis.
Cynthius & eurotas amnes in laconia. Pom.
Cinis fluuius ex monte caridton (ut Herodo-
tus scribit) inter duas syrtes labitur.
Cynici a cyon quod canē significat dicti sunt:
nā canino ritu cōtempta hominū opinione
sola naturæ necessitatis contenti uidebant
sordidi.
Cinyphus nam excogitatum est putamina te-
studinum in lamias fecare lectosq; & reposi-
toria his uestite: qđ Arruilius pollio primus
docuit fagacis ingenii ad luxuriæ instrumē-
ta angustatorium intelligit: quod ex putami
ne testudinū cōstabat: mittebaturq; in satur
nalibus.
Cinyps cuius genitiuus est cinipis: ut cyclopis
sed cinyphis inter duas syrtes fluuius: auto-
res sunt Herodotus & Plinius: qui ex tumu
lo labitur: quem carisson appellauit: ibi sunt
magni hirci. unde dicunt hirci cinyphii: imo
a fœtore sic appellati: quod ea loca ut hirci
fœtorem exhibent. ideo Virg. in geor. cinyp-
hii tondent hirci inquit.
Cyneas quidam cinneas: thessalus pyrrhi amī-
cus admirandæ memoriæ: Plu. & So.
Cinyps fluuius garamantum: a charitone col-
le in libycum mare iter duas syrtes cadit: ha
bens hircos maximos: unde Cinypii cogno-
minantur. Hero.
Cinnamomum fructetum in æthiopia: nō ex-
cedens duas ulnas.
Cinnamum similis arbuscula in æthiopia.
Cynomaia canina musca. T.
Cynocephali bestiæ similes simiis præter capi
ta canina humanam speciem deferentes i æ
thiopia: uiolenti ad saltum feri morsu: de q-
bus puto Ouidium sensisse in primo. Perfu-
sam multo natorum.
Cynocephala ea herba ut caput canis: ægyptii
ofiritem uocant: de qua Pli. iii.
Cynoglossa lingua canis herba. T.
Cynorhodos rosa siluestris: sed canis interpre
tatur: quare autem uide Pli. viii. Fuit ex ideis
& nutricibus iouis: a qua i archadia urbs &
portus a ioue i cælum locata: & dicta mior
ursa. T.
Cynedi dicti sunt apud ueteres saltatores: uel
panthomini. Plau. in au. Ita fustibus submol
lior magisq; ullus cynedus. Idem i sticho. le-
pidam & suauem cantationem aliquam oc-
cupato cynedicam. Lucil. sa. li. i. Stulte saltā
tum te inuenisse cynædos. Var. honos lyras
merentis ut gerus ac demissior, pbādus. N.
Cinguios appellabant homines qui in his lo-
cis ubi cingi solet: satis sunt tenues. Fest.
Cynthius apollo a cyntho deli monte appella
tus. Fest.
Cynthia propertii amica, pprio nomie hostia
dicebatur (ut Apuleius tradit).
Cynthia locus romæ ubi cinthoꝝ monumē-
tum fuit. Festus.
Cinxiæ iunonis nomē sanctum habebatur i ri

nuptiis: quod initio coniugii solutio erat cinguli: quo noua nupta erat cincta. Fe. Pō.

Cyprius uicus quoniam sabina lingua significat bonum: & sabini illic habitarūt: tamen a bono omine cypriū appellarunt: idem scelleratus dictus est quod tullia carpento super ora mortui patris ibi inuecta sit in eo florales erant ludi: spectat autē capitolio uetus.

Cyparisse dicuntur ignes prodigiosi similitudine cupressoꝝ. Fest.

Cyprestes Athenis mirabilis horologii artifex Varro.

Cippi pomerii stant: & circum aræ quædam & circum Romam. Varro.

Cypria uenus: q ei primū in cypro insula tem plū sit cōstitutū: uel qa parientibus præsidet: quod græce kūeiv parere sit. Fest. Pom.

Cyprio bouī merendā. Ennius sotadico uersu cū dixit: significat id quod solet fieri in insula cypro: in qua boues humano stercore pascuntur. Idem cum dicit: propter stagna: ubi lanigerūq; genus piscibus pascitur: esse palu dem demonstrant in qua nascuntur pisces similes ranunculis: in quas oues consecratæ eduntur. Festus.

Cyparissus & cupressus fabula nota arbor: cæsa nunq repullulat: unde inferis sacra: & ante domum funestam ponebat: ne quis imprudens ingrederetur & pollueretur. de hac Plinius libro xvi. & cyparissus urbs achaiæ. Home. & Pli.

Cyprus insula in carpathio mari iter cilicią & syrią dies: luxui dedita: unde ueneri sacra & arbor odorata in ægypto: foliis & semie coriandro similis. Pli. xii. circa finē. Quidā putāt quam liguſtrum uocamus: primum eius cyprianus: & nomen proprium.

Cyphus genus poculi quo in sacris utebantur qui & syphus etiam dicitur. T. at cyphus aliud est.

Cypselus pater Periandri: corinthioꝝ tyranni.

Cranus lycius Sarpedonis comes: ab ulysse interfectus. T.

Cippus est lapis sepulchri: aliīq̄do ꝓ sepulchro

Cypros insula in sinu quem maximum asia recipit prope media ad ortum occasūmq; se imittens recto iugo inter cilicią syriasq; porrigitur ingens: ut quæ aliquando nomen regno cæpit: & nūc aliquot urbes ferat: quarū clarissie salamis & paphos & quo primū ex mari uenerē egressam accolæ affirmāt. Pō.

Cyrenem therei condiderunt: qui olim ex laconia uenientes therain tenuerant insulam: quæ dicta est calisto: callimachus nomie calisto fuerat: postmodo Thera dicta fuit teIus urbis origo meæ: ideſt cirenes quam bat tus ex progenitoribus callimachi cōsiderat equos alit optimos & fructus fert Silphium in primis: meminerunt Hero. Pli. & Iustinus

Cyrus & cambis amnis post scythicum simum ex radicibus corsici montis uicinis editi: & i diuersa abeunt per quæ hiberos & hircanos diu & multum distantibus alueis defluunt. post non longe a mari eodem lacu accepti i hircanum sinum uno ore peruenīunt.

Chirographum alicuius de quo agatur manu scriptum.

Circus flaminius quid est q dictus ē: an q flaminius quidam prisc⁹ cum ciuitati agrum reliqsset equestribus ludis eius fructu & uectigalibus utebantur. nam cum pecunia supeteret: uiā quoq; flaminiā munierunt.

Cyrenaica prouincia est a philenis aris āmonis oraculum fidei inclytæ: & fons qué solis appellant: & rupes quædā austro sacra.

Cyrene unde terris nomen est i littore cartha ginensi promōtoria hæc sunt zephyrion: & nausthathinos portus paretonius: Vrbes hesperia apollonia ptolemais arsinoe.

Circius in Narbonensi prouincia clarissimus uentoꝝ est: nec ulli uiolentia inferior. Plinius libro secundo.

Circes solis & Persæ filia dicta est: quis Diodorus præter Homeri & apolloni sentētia circem filiam oetæ & hecates fuisse tradat.

Cirrati pueri propter lunæ cursum uitandum pueris.

Cirri consecrati certis numinibus dicebāt.

Cirrati pueri capillati: uel usq; ad certā ætatē.

Circæi ubi circe homines in feras uertere dicebatur: nam circe cum Sarmatarū rege con iuge interfecto migraret expulsa ob crudelitatem in socios ad defertam quādam oceani insulam diuertit: quod nonnullos sensisse refert Diodorus: ut alii tradunt quædā: historiam secuti montem i campania tenuit: quē ab eius nomine circæum appellarūt & eādē diuertisse in insulam oceani: putarunt q decepti sunt falsa carminis homerici interpretatione. Nam ubi ille Circes & Circæi meminit i odyssea mare tyrrhenum quo alluit oceanum frequenter appellauit: mons aute (ut ait Strabo) pluribus radicibus abūdabat: habebat circes facellum Mineruæ aram.

Cirrha urbs uetusta iacebat iuxta delphos: un de ascensus eo introiebat phœbo sacra: inde cirrhæus dictus est phœbus: ut cirrhæi spicula uatis.

Circanea dicitur auis: quæ uolans circuitū facit.

Circæum promontoriū in asia minori haud longe a monte. Mina.

Cirra mons est phocydis: seu uertex alter parnasi montis: in quo olim celebre toto orbi

oraculum fuit Apollinis.

Ciren fluuius est hispaniæ: qui alio nomie bethys dicitur.

Cirta massilienium fluuius est iuxta urbē Agatam.

Cyrus fluuius est ex radicibus montis coraxici prorūpens: haud lōge a cambyso: & postq̄ distantibus alueis hiberōs hircanosq; circuiuere quasi ex compositō: haud longe a mari lacum influit: & in sinum hircanū uno cursu runt alueo.

Cyrenæum mare thusci maris pars est ab ĩsula cyrne: quæ postea Corsica a muliere ligustica: quæ illam primo incolunt dicta est.

Circunspectus non qui circunspicitur: quem cōspicuum appellare solemus: sed qui circūspicit: & in omnem partē more iam spectat; hoc est sagax & prudens. Lau.

Circiter ad tempus: ut circiter Kalendas Ianuarias: sed frequentius ad numerum: ut circiter decem miliariorum. Aliquando ad locū: ut Cassius Emina lapidem fuisse quadratū circiter in medio aræ iunctum calendis. La.

Circunsisto: circusto differunt: sed primum p circundo: alterum pro iuado & irruo: & qua si terrificatione aggredior. ut Virgilius. Circunstant animæ dextra leuaque frequentes Non nunquam terroris auferendi gratia: ut Cæsar in commentariis. Siquis grauiore uulnere accepto desierat circūsistebant; hoc est iacentem exhortabantur arcentes tela: Interdum pro circunsto: ut apud eundem & mercatores in oppidis uulgus circunsistat.

Circuitores uulgo appellamus: quibus uestiarii uel lintearii dant uestem circūferendam & distrahendam. Vlp. de iusti.

Circulatores qui serpentes circunferūt & præponunt: si cui ob eorum metum damnū datum est pro modo admissi puniuntur. Pau.

Chirographum qui legat: non tantum de tabulis cogitat: sed etiam de actionibus quæ probatio tabulis continetur. appellatione enim chirographi utrinos pro ipsis actōnibus palam est: quo modo uenditis chirographis intelligimus nomē uenisse: quin etiam si nomen quis legauerit id quod est ĩ actionibus legatum intelligitur. lu. de legatis.

Circæum latina ciuitas littoralis post antium stadiis ducentis & nonaginta: mons mari & paludibus instar habens insulæ habet & castellum & circes sacellum & mineruæ aram & quandam Vlyssis patriam monstrant. Sr.

Circum & præpositio & aduerbium est locarent Vir. iii. cænei. Anna uides toto properari littora circum. Pri.

Circa pro iuxta accipitur: ut circa templū. inde componitur quocirca: & est cōiūctio causalis: dicimus circunciraca teste Donato in arte.

Circiter pro iuxta accipitur: solum pertinet ut circiter Kalendas. Pri.

Circuiri pro decipi.

Circius: sunt porro alia quædam nomina qua si peculiarium uentorum quæ icolæ in suis quisq; regionibus fecerunt, aut ex locorum uocabulis in quibus colunt. Nostri nāq; galli uocant flamina ex sua terra: quæ fœcuissimum patiuntur circium appellant a turbie opinor ac eius uertigine. A.G.

Circum: circa: circiter: hoc differunt: q̄ circum loci est: ut circum theatrum: circa temporis: ut circa Kalēdas: circiter numeri: ut circiter horas decem: nec aliter dictum inueniatur; nisi licentia dictum inueniatur. Seruius.

Circe solis & Persæ nymphæ filia: quæ i campania in monte a se circæo dicto habitauit: ubi urbs circæi in plurali: ut gabii Vulinii, de quo Seruius. vii.

Circus a circūeo: non a κύκλος græce: cū nō scribatur nec q̄ circum: nec q̄ circuitus & similia: sed a circueo dicitur. unde circenses idest circumenses. Nam antefacta spectacula itenses locis uirentibus agebant: & medio i loco munera ponebant, equi uero iunctis currībus a circi carceribus discedētes ex uno latere recurrentes ad primam metam reducentur. Nam circus oblongus in hemicycli speciem definebat: ubi reuoluebantur equi: & ibi insurgunt gradus qualem Virgilius de scripsit in quinto. Hic pius æneas missō certamine & cæ. Qui & cauea uocabatur. Seruideūr caueam & podium idem signat: sed potius in podio ipsi gradus sunt cauea in circo. In cuius medio & obelisc⁹ & sepulchra nobilium ponebantur: circum quæ equi decurrebant. Vocabatur etiam circus stadium & locus ubi currebatur curriculū stadii. Locus ubi equi mittebantur oppidum. Neuius dixit secundum Varro. Inde carceres q̄ equos coerceāt. Tres circi Romæ fuisse leginus: maximum flamineum qui & Apollinaris: & tertium Neronis ĩ Vaticano in maximo loca diuisa patribus equitibusq; ut spectacula sibi quisq; faceret fori appellati. Liuius. i. ab urbe cōdita. Seruius dicit foros tabulata nauium q̄ icessus feratur quod Liuius sentire uidetur de circis. Vide Plinium xxxvi. & Tacitum. Circus maximus postea a Cæsare extinctus habuit uicinam ædē Veneris a Fabio gurgite ex multatitio ære aliquod matronarum damnatarum stupro cōstructam ædem cæteris iuuenturis. a Cn. Licinio duumuiro dicatam mercurio secundū Ouidium de fastis: & columnam marmoreā

poſt ſummum circum ad quam ituri ad bel
la ad eam partem haſtam proiiciebant ſecũ
dum eũdem. Item templum Herculis Sylla
iuſſu Sibyllæ conſtructum aliud in foro bo
ario: quo nec canes nec muſcæ ingrediebãt:
quia poſt ualuas locata erat claua qua Cacũ
occiderat: quam timebant canes. flamineus
dictus: quia in pratis flamineis eſt ubi ædes
Apollinis. Vnde etiam apollinaris: in quo a
pollinares ludi. de quibus Macro. cuius tem
plũ Adrianus primus apollinari martyri cõ
ſecrauit præſuli rauẽnati. T.

Cercopythecus ſimia caudata: puto Gattum
maimomum.

Cyrus rex Perſarum: de quo Iuſti. in prio qua
ſi Kyrios. i. dominus. Tor.

Cyrillus proprium uiri.

Cyrrha mons ſeu collis Parnaſi. alio noſe heli
con. Apollini ſacer. inde cyrrhæus.

Circerus nauis eſt afiana pergrandis. Plautus i
ſtycho. cum percontor portitores: ecque na
uis uenerit ex aſia: negant uenifſe conſpica
tus ſum interim circerum: quo ego me ma
iorem non uidiſſe cenſeo. Lucil. ſaty. lib. xiii.
uerum flumen uti atq; ipſo diuortio ligneis
pedibus circerum concurret equis. Idem in
nono. Ad regem legatus rhodum & bacanã
& Babylonem ibo circerum ſummam. No.

Circenſes ludi ex curruum certamine cõſtitu
untur: ſic dicti: q; in littore fluminum ageré
tur. in altero latere poſitis gladiis ut ab utra
que parte eſſet ignauiæ præſens periculum.
Vnde & circenſes dicti ſunt q; exhibeantur
in circuitu poſitis enſibus: licet alii a circũeũ
do dicũt circenſes uocari. hos ludos iſinuat
Virg. iii. geor. Centũ quadriiuges agitabo ad
fluminꝫ currus. Ser.

Circites circuli ex ære facti. Feſtus.

Circũliminium ius præcliog. Feſtus.

Circũferre proprie luſtrare. Lucil. ſaty. libr. ſe
cũdo. Tũ facto omnia ſum circulatus. Plau.
in amph. lube iſtam pro cerrita circunferri.
Vir. li. vi. Idem ter ſonos pura circũlit unã
da. Nonius.

Circus ludorum locus & ſpacium. Virgi. æne.
ii. Munera principio ante oculos circoq; lo
cantur. S.

Circus & globus in hoc differunt: q; circus eſt
planicies rotunda: ut circuitus. globus ſolidi
tas ubique rotũda: ut eſt ſphæra & ſtaminũ
glomera. Tullius de natura deorum. Cumq;
duæ formæ præſtantiſſimæ ſint ex ſolidis glo
bis. Sic enim ſphæram iterpretari placet. Ex
planis autem circus aut orbis. Vir. in. v. Me
diaque in ualle theatri circus erat. Lucẽtẽq;
globũ lunæ titaniaq; aſtra. Spiritus intus alit
No. Mar.

Circus dicitur quod circum mœtas pompa ſe
rebatur & equi iungebant: ut ait Varro.

Ciſta uas in quo panes ferũntur & obſonia.
Horatius. aut ciſtam effractam & ſubducti
uiatica plorat.

Cirbas ſacerdos pinæ urbis conditor occaſio
nem rhodiis pbuit ut uulgarent corybãtes
dæmones eſſe quoſdã Mineruæ & ſolis filiꝫ
os & ſaturni alii louis & aliopes & abiiſſe in
ſamothraciam: quæ quondã milita dicebat:
profectoſq; bactriana: uel ex colchis: ut non
nulli affirmant eoſdem cum curetibus heca
tes miniſtris. Scepſius putat corybantes eſſe
curetes: qui ad ſacra ab eliſiis admiſſi ſunt cã
ſti & puri: illicq; ſaltant armati ita appellati
a iactatione capitis: quod choribam dicunt
græci: hos betarmonas homerus uocat. Stra
bo ait eos qui capita ſaltando iactãt furiis a
gitantur: corybanthiã quidã ab idæis dactyꝫ
lis putauerũt manaſſe corybantas hi ſ phry
gia tãũ & troade fuerũt (ut Scepſius ſcribit)
alii mireta quoq; dixerunt. Diodo. uero ſcri
bit corybanthum iaſei & cybeles filium his
nomen dediſſe: qui una cum dardano deoꝝ
matris ſacra in phrygia attulit.

Chironomia ſignificat manum geſticulationẽ
a χεὶρ: quod eſt manus & νο.μος lex. ſunt
enim motus quidam præſcripti: quibus ſal
tantes manibus ut ũtũr: quod præſertim i græ
coꝝ uſu fuit. hoc eruditionis genus laudaꝫ
apud illos quod ſcribit Quintilianus.

Citharam terpader leſbius ſepte neruis cõpo
ſuit octauã Simonides: nonã timotheus: ide
illud diſtichon. Hos tibi mutato chordarũ
quattuor uſu lam noua per ſeptem modula
mur carmina neruis.

Cirrinæ carnes dicũtur quas pariũt ranæ ſfor
mes & exiguas eiuſdem ſimilitudinis carnes
oſtreorum ſunt & cirri dicũtur. Cirri præ
rea dicũtur nodi infra dicẽ locũ cirratũ. &
Perſius. Iuuenes cicinatos appellat cirratam
turbam liuidos cirros. Plinius uideꝫ accipe
pro minutioribus pedibus piſcii. Nã cũ de
polypis ſcribereat duo inquit longiſſimi pe
des ſunt per ſe uelut anaris ſtabiliunt cæteri
cirri quibus uenant.

Circus intimus adurcis uocaꝫ. reqre ĩ adurcis.

Circus flamineus dicitꝫ circunædificatus eſt
flamineũ tẽplũ: & quod ibi quoq; ludis tau
ricis equi cirmetas currunt. V.

Circus maximus eſt idem in quo nunc circen
ſes ſpectantur. Aſco.

Circũſerre uerbũ antiquũ. i. purgare. Virgi. vi.
Idẽ ter ſocios pura circũlit unda. Spargés
rore leui. & Plau. te circũferã. i. purgabo. Nã
luſtratio a circũlatiõe dicta eſt: uel cæde: uel
uictima. S.

Circunſpicere & proſpicere differũt. Nam circunſpicimus præſentia: Proſpicimus futura Terẽtius in adel. At poſtquam id euenit nũquid circunſpexti: aut nunquid tute proſpexti tibi quid fieret & proſpexti & circunſpexti pro proſpexiſti & circunſpexiſti: ſyncopa Dona.

Circuli q̃ mixta farina & caſeo & aqua circuitum æqualiter fundebant. V.

Circũſiechũ ueſtitus genus: quo ſe ueſtitæ ſuolunt. Var.

Circũtectum uocãt quod amictus habẽt puram circum. V.

Cirena inſula eſt in ligueſtico mari: quæ latine dicit corſica & cyrnos.

Cirnea uas urinarium. Plau. in amphi. cadus erat uini: inde impleui cirneam.

Cirros capitis crinem. M. Cato de libe. educadis. Itaq; ambraciæ primum capilli puerilẽ demptum: item q̃ cirros ad Apollinẽ ponere ſolent. Nonius.

Chiroditas tunicis uti uirum prolixis ultra: & uſq; ad primores manus ac prope in digitos Romæ atq; omni latio indecorum fuit. Eas tunicas græco uocabulo chiroditas appellauerunt. Au. G.

Cirmes a diſcretiõe dicitquam græci Διάκρίσιν appellant. nam idem eos κρινῖΔασο uocant. F.

Circũſcripto ſublato circũdato & prætermiſſo uel decepto ſignificat. Aſco.

Circũuallare & nos & alios dicimus: tamẽ nõ eſt rara locutio. Te. in adel. totas res repente circũuallãt: & circũuallare dixit ueluti inimicas acies contra nos. Do.

Ciſſũ uehiculi genus epiſtoli. M. T. philippi. ii. deuenit in quandã cauponã atq; ibi ſe oc cultans p totũ ciſſum domũ uenit. N.

Ciſpius in urbe exquillianæ regionis mons de nomine cuiuſdã hominis dictus. Fe.

Ciſtas. Siſen. libro. iiii. ciſtaſq; quæ erãt legum ferendarum gratia paratæ deſeccrant. Nonius Mar.

Ciſta in uſu cõmuni ciſta: ciſtula ciſtella: ut catinis catellus catellus. Var.

Ciſtas analogias in collatione uerbor̃ ſeq nõ debemus magnitudinis uocabula cũ poſſint eſſe æterna: ut ciſta: ciſtula: ciſtella. In mediis non ſunt: ut in his macer: macriculus: macellus. Niger: nigriculus: nigellus. Itẽ minima in quibuſdam non ſunt: ut auis: auicula: & auicella. Caput: capitulum: capiteiſũ. In hoc genere uocabulor̃: quoniã multa deſunt: dicẽdum non eſſe in eo: ſed potius ſequendũ cõ ſuetudinem q̃ rationem. V.

Ciſſeus rex thraciæ: pater hecubæ. Inde ciſſeis patronymicum.

Ciſſus genus hederæ: quæ ſola ſine adminiculo ſtat.

Ciſterna uilla ædificanda: potiſſimũ intra ſæpta uillæ habeant aquam: ſi non quam proxime primumque ibi ſit modo nata ſecundum quam influat perennis. Si uero omnino aqua non eſt uiua ciſternæ faciendæ ſub tectis: & lacus ſub diuo & altero: ut pecus uti poſſit.

Ciſterna dicta eſt q̃ cis ineſt infra terrã. Fe.

Cis ita diſtingui poteſt a citra. Cis. n. cum propriis uel ſpecialibus mõtium: ac fluuior̃ nominibus iungi ſolet: ut cis alpes: cis apẽninũ cis padum: cis Rhenũ. Citra uero reliqs magis præponi ſolet: ut citra ſaniem: citra forũ citra cruorem. Seruius.

Cis poſitũ p ultra. Sal. cis rhenũ atq; intra mare noſtr̃ & oceanum: niſi quæ in paludibus uia fuit perdomita. Var. rhetoricorum libr. xx. Eo die cis thyberim rediendum eſt: qđ de cælo auſpicari uis nemini ſit præter magiſtrum. No.

Citare eſt uocare. M. T. in uer. citat teum non reſpondet: citat accuſatorem. No.

Citare incitare, putocare. M. T. de officiis li. i. Citeturq; ſalamis teſtis clariſſimæ uictoriæ: quæ anteponatur conſilio Solonis. N.

Cytheron Boetiæ mons eſt poetar̃ carminibus celeberrimus: nec lõge a thebis extollit. Aliqui prem parnaſi putãt a cytheron quod dã denominatã. In hoc. n. præcipue colebat bacchus: ſecũdum autem alios uenus ei præeſt: & ab eo cytherea fuiſſe uocatam.

Cithorus paphlagoniæ mons buxo abundãs: de quo apud Catullum caret aſpiratione.

Citrea poma quæ Maſſilia & Medica dicuntur. Nam Martialis de his idem ſcribit: Aut corcyræi ſunt hæc de frondibus horti: Aut hæc maſſili poma draconis erant. Hæc ſunt poma (ut docet Macrobius) quæ nunc in deliciis habemus melangola appellantes.

Citrum quippe antea præciſum notabatur: & auro cõparãdum: uel certe locupletes: qa recumbentes in præciosis lectulis delicatæ ſine cura ſcribebantur. In lectulis enim citreis ſcribuntur: qui apud antiquos citreis tabulis panter ornabantur: quas & cæra inducrebantur: ut quicquid in animum ueniebat ſtatim notaretur: ne uis ingenii periret.

Citrum Strabo non nominat: ſed mauritanias multas & magnas habere arbores affirmãt: indeque menſas Romanis ſuppeditari uarietate quadam diſtans ex uno integro que ligno ſummittentem exilia deprimentem altitudinem honos: maieſtas quædam diſſimulatus: quã cupiebat tegere.

Citro & ultro in factis & in dictis: ut in Cice. multis uerbis ultro citroq; habitis quasi uer ba accessi. rint & redierint huc & illuc quan do errabundum incertumque iter significes Surſum & deorſum non niſi in loco decliui Vltro eſt quaſi ſine requiſitione: ut ultro ad te ueni. Sponte uero. i. meo conſilio: & refer tur ad res inanimatas: ut arbores natæ ſunt ſponte. i. per ſe. L.

Citon poculum ex ordeo non multo uino in ferior liquor ex pláta cita pro oleo ad lucer nas utuntur. Diodorus.

Citare ueſtes. i. uocare non laudare: ut citetur ſalamis. Laur.

Cytharos mons eſt euboiæ.

Citra citeris uetuſtiſſimi tamen citer protuliſ ſe inueniuntur. Cato de agna paſcenda. Cice. agnus alligatus ad ſacra erit. Citimus quoq; dicebant (teſte Capro) Pri.

Citra nũquam componitur: & pene eandem ſi gnificationem habet: quam cis natura apud nos locum ſignat: ſed inuenio q; in propriis nominibus fluminum uel montium cis ſo let præponi plærũq; reliquis non magis ci tra: ut cis rhenum: cis alpes: cis padum: citra ſaniem: citra cruorem. Pri.

Cithara inſtrumentum muſicum: quod & lyra: inde citharœdus ab τοῦ δος cantor. oi ſi œ & cithariſtria: ut a cymbalo cymbaliſtria: & pſaliſtria ψαλλω ideſt cantrix uel canta trix. Tor.

Cythera ciuitas cypri ubi Venus nutrita eſt. i. de cytherea & iſula ultima ex cycladibus uel laconiæ: quæ prius porphyris dicta eſt: Sed propter celebratum illic ueneris templũ cy therea dicta. Eſt enim pluralis numeri gene ris neutri: licut ſolema & artaxata. Cytherea græci citheria. inde Ser. dicit ream prõ riam dici. Inde cithareius & reia T.

Cytheris liberta Volumii: a gallo dilecta: quã lycorim uocauit Vir. T.

Citheron unum ex iugis parnaſi prope thebas a cythara Orpheiqui ibi ſæpe pulſauit ſecũ dum Lactantium, quod Qui confirmare ui detur: ubi bacchus colebatur. T.

Cytorus mons paphlagoniæ. lxviij. M. paſſuũ: buxo fertilis. Tor.

Cytiſus frutex: de quo Pli. & Columella a ſyl ua ubi inuentus eſt. Tor.

Citra: intra: ultra: quibus certi locorũ fines de monſtrantur ſingularibus apud ueteres ſyl labis appellabantur in cis ul. hæ deide parti culæ quoniam paruo exiguoque ſonitu ob ſcurius promebantur addita eſt tribus eadẽ ſyllaba tra. Sunt ergo hæc omnia quaſi con termina iunctis inter ſe finibus cohærentia intra oppidum: ex quibus intra (ſicut dixi) ſi gnificat: Nam qui dicit intra oppidum: intra cubiculum: intra ferias: non dicit aliud q̃ in oppido: in cubiculo: in feriis. Intra Kalendas igitur: non ante Kalendas: ſed in Kalendis: eo ipſo die quo Kalendæ ſunt. Itaque ſecun dum uerbi ipſius rationem: qui iuſſus eſt in tra Kalendas pronunciare: niſi Kalendas. p. nunciet contra iuſſum uocis facit. Nã ſi an te id fiat non intra id pronunciat: ſed circa. Nescio autẽ quo pacto receptũ uulgo inter pretatio eſt abſurdiſſima: ut intra Kalendas ſignificare uideatur etiam citra Kalendas: & uel ante Kalendas: nihil ferme intereſt: atq; inſuper dubitatur: an Kalendæ pronunciari poſſint: quando intra ultra neque citra: ſed quod inter hæc medium eſt intra Kalendas ideſt Kalendas pronunciandum ſit: ſed nimi rum conſuetudo uicit: quæ cum omnium domina rerum: tum maxime uerborum eſt Cum hæc omnia apollinaris ſcite: perquam atque enucleate diſputaſſet: tamen ego dixi nec cordi ſquam mihi ſint priuſquam ad te irem quærere explorareque: quoniam mo do ueteres noſtri particula iſta: de qua agit uſi ſunt. Atque inuenimus Tul. in tertia in uerrem ſcripſiſſe. Eſt autem modo locus in ter oceanum iam nullus: neque tam longin quus: neque tam reconditus quo non p hæc tempora noſtrorum hominum libido: iniq; taſque perfuaſerit: intra oceanum dicit con tra rationem tuam. Nam uult dicere (ut opi nor) in oceano: neque enim uideri poteſt in ſulas ſignificare nescio quas: quæ penitus eſ ſe itra æquora ipſa oceani dicunt. Tunc ſul pitius apollinaris renidens non minus her cle largute dixit: nec ſcallide appoſuiſti hoc Tullianum. Sed Cicero intra oceanum non ut tu interpretare. Quid enim poteſt dici o ceanum eſſe undique oceanus circunſcriba tur omnes terras & ambiat. nam citra quod eſt: ideſt extra eſt. ſed ſi ex una parte orbis tã tum oceanum foret citra oceanum dici poſ ſet: uel ante oceanum. Cum enim omnes ter ras omniſariam & undique ſuerſum circun fluant: nihil intra eum eſt: ſed undarum illi us ambitu terris omnibus conualtis in me dio eius incluſa ſunt: ſicut hercle ſol cum ci tra cælum uertitur: ſed in cælo & citra cælũ Aul. Gel.

Cytherea. i. uenus: ab urbe cythera: in quã pri mum deuecta eſſe dicitur concha cum i ma ri eſſe concepta. Feſtus.

Citheria appellaſ effigies quædam arguta & loquax; ridiculi gratia: quæ ſ pompa uehi ſolita ſit. Cato in. M. Cecilium. Quid ego dixerim amplius: quem ego credo in pompa uectitatum ire ludis pro citheria: at cū ſpectatoribus ſermocinaturum. Fe.

Cytheris puella uolūnii liberta: quā cum cornelius gallus Virgilii in theatro intēti fauore caneret: eam ſcilicet prima ſyracuſio dignata eſt ludeſ uerſu ſtupefactus. Cicero cuius eſſet requiſiuit: & cum eam tandem aliquando cognouiſſet: dixiſſe dicitur: & ad ſuam & ad illius laudem: magna ſpes altera romæ. Quod Virgili. poſtea ad Aſcaniū tranſtulit: fuerunt autem uno tempore tres nobiles meretrices: Cytheris: Orgo: Arbuſcula

Cithara non omnes qui habent citharam ſūt citharœdi. V.

Citima ſunt proxima cælo milia. M.T. de repub. lib. vi. Ex quibus erat illa minima: quæ ultima cælo citima terris luce lucebat aliena. & libro primo. Quæro ſi placet decorationē tuam de eo loco ad hæc citeriora. No. citimus: ultra facit ultimus: cis citra citimus. Feſtus.

Cytiſus ſeritur in terra bene ſubacta tanquā ſæmen braſſicæ. Inde ſertur ut in ſex quidē ponitur: aut etiam de cytiſo duriore uirgulæ deplantantur: & ita pangitur in ſerendo. Varro.

Citroſa ueſtis appellata eſt a ſimilitudine citri Feſtus.

Citrus. Var. in gerunto didaſcolo. In quibus libya citrus falces tingit fores. No.

Citum celere. Saluſti. in catilinario bello: citus modo: modo tardus inceſſus. Nonius.

Citum diuiſum uel ſeparatum & oſcitare dictum. Virgilius libro octauo. Haud procul ī de citæ metū ī diuerſa quadrigæ diſtulerāt. Nonius.

Citum uua preſſa deſiit ſub prælo 'quidā citcuncidunt extrema: & rurſus cū expreſſum fuerit circunciſum citum expellunt.

Cluaronem oppidum proximum Hiſare fluuio Vocūtionibus populis montiq; ciniſio allobrogibus in Sabbaudia non memorat Cæſar: Sed Plancus iter epiſtolas familiares Tullii nunquam mehercule quid initio gallici belli quisque legiones ex italia traduxiſſe dicitur: & ueriſimilis eſt: quā quod per hipo rigiam urbem & auguſtā prætoriam ac mōtem: cui coloniæ iugum uulgo nomen eſt ī ter cineſium & ſancti Bernardi montes iter fecit: cum hoc impeditius ac prolyxius uideretur.

Criſa ciuitas phrygiæ.

Chryſa inſula mediæ: quam aureū ſolum habere proditum eſt.

Chryſa fluuius agri ſyracuſani.

Chriæ rhetoricæ exercitationes ad declamationes.

Chryſæ ad tamum inſula eſt. Pom.

Chion ſignificat niuem. unde dicta eſt mulier chione ait Martialis: eam quidem eſſe chionem: quia frigida eſt ut nix.

Ciuitas & urbs hoc differunt: Vrbs eſt ædificia: ciuitas incolæ. Virgilius ænei. libro primo. Vrbs antiqua fuit. Ennius in thelepho. Et ciuitatem argiuorum incedere. Pacu. in atlanta ſolicita ſtudio obſtupida ſuſpenſo animo ciuitas. Siſen. hiſto. libro qu arto. denique cum uariis uoluntatibus incerta ciuitas trepidare. Pompo. cum uertice ſuperiorē locum incedere. No.

Ciuicam coronam ſalutis ſuæ cauſa ſeruatus ī prælio dabat: quæ erat lignea frondem habens perennem. Feſtus.

Chiragra χειρὰ græce: dolor χεῖρ manuum. ita podagra pedum: ſoluere nodoſam neſcit me. p. nec formidatis auxiliatur aquis: ideſt rabidis hominibus more rabidorum canū: qui & ſi ſitiant aquam abhorrēt. Lu. Spuma canum quibus unde timori. Tor.

Cyrene uirgo filia Penei regis Arcadiæ uel flu uii: quam apollo e pelleo monte Arcadiæ rapuit: & in libyam duxit: ubi quattuor filios peperit Ariſtæum: Nomium. Antæum: Argeum ſecundum luſtinum tertiodecimo: ubi Battus cyrni filius ſolutis linguæ nodis a pollinis reſponſo cyrenem condidit tempore Anci Martii. Inde libya cyrenæa. ide cyrenæus. Tor.

Cyrnus Rex theramnes: ideſt Corſicæ: a quo cyrne prius dicta eſt: pater Batti antedicti: & eſt inſula in mari ligueſtico dicta primū theramne: inde cyrne: inde corſica: inde cyrneus. Virgil. in moeri. Sic tua cyrneas. f. e. t. T.

Cyrinus nomen proprium uiri. T.

Chirographum manus inſcriptio. Tor.

Chiromantia manibus diuinatio. T.

Chironomus cōmunis generis: qui manibus geſticulatur & ludit. inde chironomia: ī qua lex geſtus declaraſ ab heroicis temporibus orta: & ſummis uiris & probata a Socrate: a Platone etiam in parte ciuilium uirtutū poſita. Tor.

Chirodita tunica ſecūdum Gel. & prolixa manus & digitos pene operiens: quæ indecora erat (ut Gellius teſtatur) Virgilius. & tunicæ manicas. T.

Chirō cū ei græ. ſcribiſ ſaturni filius ex phyllira oceani filia cōuerſus ī equū cum ops ad uentarit: qui cū argonautis nauigauit ut iudex & medicus: inuenit herbarum uirtutes:

quás Aesculapium & Achillem docuitsæ etiam pulsare citharam:qui cum herculis sagittas tractaret:una pedē uulnerauit:& deorum miseratione post nouē dies in astra trāslatus.T.

Chirurgia manuū operatio: qđ cherurgia.T.

Cirtiscus fluuius scythiæ.Hero.T.

Cyrillus proprium uiri.Tor.

Chilo Lacedæmonius: unus ex septē breuiter loquebaſ.unde chilonius modus: idest breuis.Laer.

Chius insula in ægeo:cuius promōtorium ariusium:unde uina in primtiuo.i.breue ī derivatiuo longum:quia chius deriuatiuū esse debuit:& cōueniā sunt duo ii breuia in unū longum:sicut in rubicen.

Chytrapos tripes qui chytram .i.ollam supra ignem detinet.

Cius fluuius thraciæ ex pæonibus & rhodope monte æmium scindens : in Istrum defluit. Herodo.

Cyricus ciuitas asiæ non uilissima ī cherroneſo:quasi altera Romaut scripsit florus secūdo libr.mœnibus arce & turribus.Tor.

Climasiuas a clunibus tritis dictas existimāt. Festus.

Climacherias pericula uitæ fortunaq; homi num:quæ climacteras chaldæi appellant.

Clingere cingere:a græco κλεῖειν dici manifestum est.Festus.

Clypeum antiqui ob rotunditatem corium etiam bouis appellauerunt:in quo fœdus sabinorum cum Romanis fuerat descriptum est.Festus Pom.

Clipat.Pacu.in hermi.Currum licuit chlamyde contorta:astu clypeat & astum incallare. Cinna in epigrammatis.Miseras audit clypare puellas.Nonius.

Clypei tironū res nullas pictas habebāt: sed tā tum erāt aeris ſpecies designata.¦Vir.de tiro ne palmaq; inglorius alba.

Cynici medici erāt in maiore precio q̄ chirurgi hippocrates incensio templo æsculapii:instituit medicinā:quæ clinice uocaē (ut Varro in rebus diuinis ſcribit) qui eā exercebāt clinici dicebantur: alii Martialis : Sorte filia clinici labula ea medicina: sumpsit nomen a κλινῆ quod est lectus:& quoniam lectus tā cadauerum est q̄ ægrotantium : non inepte dicit qui effert cadauera clinicus.

Clypei scuta maiora q̄ celent corpus totum.

Clepere.i.furari ab ictibus:& proprie sunt pedum:cum scuta sint equitum:ut Titus Liuius.vi.ab urbe cond.inquit.Ser.Grāmatici ueteres a cluēdo.i.certādo dici clypeos uoluerunt:quorum Plinius opinionem carpit.

Clypeis ante romani usi sunt: deinde postquā stipendarii facti sunt scuta pro clypeis fecere.S.

Clientam pro cliente.Pa.dixit.Fe.

Cliēta uerris Chelipo amica fuit:quæ illū etiā moriēs hæredē fecit: qua in causa ſpune illā meretricē appellat orator Asconius.

Clitellæ dicuntur non tātum quibus sarcinæ colligatæ mulis portantur : sed etiam locus Romæ propter ſimilitudinem: & in uia flaminea loca quædam deuexa subinde & accliuia.Est etiam tormenti genus eodem nomine appellatum.Fe.

Climax scala & figura:quæ gradatio: ut torua leæna lupum sequitur. & Ouidi.uidet hanc uiſamq; cupit. Tor.

Clymenæ nympha oceani & tethyos filia mater phahethontis:altera ministra Helenæ hero cum æthra. Tor.

Clio musaq; una:a κλέος gloria dicta.

Clytæmnestra Tyndarei filia ex Læda uxor agamēnonis mater Oresti.

Clitomachus philosophus carthaginensis lingua patria Hasdrubal.xl.ānoq; iuit Athenas audiuit Carneadē:cuius successor fuit. Tor.

Clinias pater Alcibiadis:alius cretensis : cuius Plato meminit in legibus.Tor.

Clypeus secundum Pli.xxxv.a τύλῳ quasi ſculptus non a cluere pugnare.Tor.

Clysterium instrumentum ad purgandū uentrem.Tor.

Clitor inuitator:inde clitorius fons arcadiæ q̄ semel potus odium uini facit. Tor.

Clytius Laomedontis filius:alius apud Virgilium.Tortelius.

Clitumnus secundum quoſdam quasi clitor ī uitator amnis:fons umbriæ sub Treuio flumen alluit Meuaniam:qui tauros albos facit:ut Virgilius.

Cliceria est in medio Bononiæ & Rauennæ: & aliarum ciuitatum.non lōge ab Arimino: per quam iter est Romam.Strabo.

Clinicus medicus q̄ male ualētibus & iacentibus in lecto medeēia κλίνη:quod ſignificat lectum.

Clinopale est lecti.i.concubitus exercitatio:a græco deductum(ut Suetonius)ibi:dinis minis affiduitate concubitus uelut exercitationis genus clinopalem uocabant.

Clupeus & clipeus dicitur.

Cliti patri dedicata est terra oīs atq; natura:q dictus est apud græcos.Pluton quia & recidant oīa in terras & oriant a terris.

Cliues mellissius fœminine dixit. Hora. uero masculine:& sit mellius ut panis.

Cliuia auspicia dicebat quæ aliqui fieri prohibebāt. omnia enim difficilia cliuia uocabāt unde & cliui loca ardua. Fe.

Cliuus publius ab ædilibus plæbeis: q eū publice ædificauerunt. V.

Cliuus publius: quod ab eo ædificatur similiter. V.

Cliuus proximus uersus Capitolium. V.

Cliuus uetus q ibi facellum iouis iunonis minerue: & id antiquius q ædis quæ in capitolio facta. V.

Chrysippus philosophus Stoicus syllogismū iocitem uocauit: quem per adiectionē & detractionem ex acerui frumentarii similitudinem ostendit.

Crispa a capitis crespitudine. Cass.

Chrysocella est aureum gluten.

Chrysomalon græci appellant arietem illū: q ut est in fabulis lanam auream habuit: de quo & si latini poetæ dicunt q is phrixū & hellē gestauerit: tamen græcorum quidam aliter rettulere. fuerūt enim neptūnum correptū amore theophanes althidis filiæ illam rapuisse: transtatamq in insulam chrimissam in canem conuertisse: & i arietis formā cognouisse: ex quo aries chrysomalus natus fuerit.

Chirographum: chirographum accipe, pmissionem uxoris manus sua scriptam.

Chiragra dicitur articularis morbus: idest dolor manuum.

Chimæra mōstrū: quod Solinus mōtē interpretatur fuisse domitum a bellorophonte filio glauci.

Chiromātæ q ex manuū incisuris uaticināt.

Chiaphicus erat quam ex disciplia cloacit nominant. Macrobius ea habet saporem acerbiusculum propterea delectat.

Chius (ut Plinius inquit) primum uersicolores istas maculas chioꝫ lapicidinæ ostenderunt & cum extruerent muros turres calchidicas & a calchidensibus conditas.

Chios & samos insulæ & urbes in Ionia. Pom.

Chrysothemis agamēnonis filia.

Chrysomilon pomum aureum.

Chrysolithos chrysopassus lapilli præciosi.

Chrysocolla terræ genus quā a macedōia apportari & illic fodi (autor est Victruuius).

Chiron medicinā herbariā primus docuit (ut refert Plinius) ab eoꝫ herba quædam chironia est appellata.

Cotta dictus significat. n. toruum. Cass.

Codanus ānis germaniæ super albi ingens sinus magnus paruisq; insulis referēs est. Pō.

Cæcosites populi i aquitania proximi sub gradibus uocatis tarrhusatiis sonptiatibus garrūnis ac hispaniæ citeriori & garūnæ fluuio in Franceoꝫ regno siti.

Cochlea & cochleæ dicebāt apud ātiquos cochleæ lapides fluuiales rotundi ut cochleæ: cochlea nomē uirginis Romanæ.

Coccinati gerentes uestes tinctas cocco.

Cocłyria dicit (autore Plinio).

Critici dicūt acuti poetæ: interptes & censores alienoꝝ scriptoꝝ. Hor. qd critici dicunt Martia. æqualis liber est criticæ q malus est Ci. Ego tāq criticus ātiquos iudicaturus sū.

Chrysendeta erāt láces grandiores auro oblitæ uel uasa aurea.

Chriteis mater homeri.

Cryſtalla maximi luxus apud Ro. nō nisi ubi maxiæ hibernæ niues rigēt glacieſq; reperiunt: ut scribit Pli. unde græci nomē dederūt κρυος significat gelu. de hoc plura apud Pli. li. xxxvi. naturalis historiæ. Soli. quædam aliter scribit de eodem.

Cribrū. Lucil. li. xxvii. Cribrū in cerniculū: lucernam in laterem in telam lycium. No.

Crimē læsæ maiestatis causa cōtra rēpu. Titus Liuius. ii. ab urbe cōdita. id qd ꝓpius fidei ē a quæstore ceſone Fabio: & L. Valeri. dié dictā & ꝓ duellionis dānatum. Seruius.

Crimen & maledictum quid differunt docet Ci. in tusc. maledictū criminatio est aduersarii. Terē. in and. ueteris poetæ maledictis respondeat. Dona.

Criminat. En. saty. lib. iii. nam is non bene tibi uult: quia falso criminat. No.

Crustulum a crusta pultis cuius eo ꝙ ut corium exuritur crusta dicta. V.

Crocota crocei coloris uestis. Plau. in au. cū in cedunt infectores crocatarii. Nonius.

Clipeus a cauus. Varro.

Coagulū a coagēdo: quod ē colligēdo. Varro est modus matulæ: cui nihil rucundius coꝫ uiuit hæc ægritudine ad medēdā iuenerunt hoc hilaritatis dulce sæmiariū hoc continet coagulum conuiuia. Nonius,

Coaspis fluuius medoꝝ in tigrim decidēs cuius aquā reges Persaꝝ potabāt. semp ob dulcedinē & fecū deferebāt. T.

Coagululum: quidam pro coagulo addunt lacti de fici ramo & acerum spargūt. V.

Coagmenta dicta sunt coniūctiones arctæ: & cōpares a coagendo. i. stringendo, unde & coagulum dicitur. M. T. de senectute. Viuendi finis est optimus cum integra mēte: certisq; sensibus opus ipsa suum eadē quæ coagmentauit natura dissoluit. Nonius,

Coctum genus edulii ex melle & papauere factum. Festus.

Cochleæ dicūtur lapides ex flumine rotundi: ad cochlearum similitudinem.

Coctum a cogendo: quia coquendo coercetur ut ad utilitatē uescentium perducatur. F.

Cocytus ēt lucrinus dicebaf Sil. aft hic lucrino mālisse uocabula quondā cocyti mēoratīna (ut scribit Ho. i odyſ. illic cocytus flu. & styx

dicebaſ. Vir.de eo raptam cocytos oſtreoſa diuam.nam illic peragebant ſacra plutonia: autor Strabo.At nihil agit hoc exemplū: eſt enim cocytos dactylus.

Cochlea machina ab archimede ſyracuſano ĩuenta ad irrigandum ſata.Diodo.

Coclites luſcos dixerūt antiqui: nam & cyclopas coclites legimus dictos unum oculū q̄ habuiſſe perhibeantur.Seruius.

Cocula uaſa ænea coctionibus aptaſ:alii cocula dicunt ligna minuta: quibus facile decoquantur obſonia.Feſtus.

Coda Varro in tapheminippo: ſed ut canis ſine coda.Nonius.

Codica appellatur ager trans thyberim:q̄ eo uirgulta naſcuntur ad caudarum equinaꝝ ſimilitudinem.Feſt.Pom.

Codicarias naues etiam nunc conſuetudo appellat:eo q̄ in fluminibus ſunt uſui.Salu.hi. tertio:q̄maximus itineribus per regnū ariobarzanis contendat ad flumen Euphratem: q̄ in parte Cappadocia ab armenia diſiungitur:& q̄q̄ ad naues codicariæ occultæ p hyemem fabricatæ aderant.Varro de ui.pa.lib. .iii.q̄ antiqui plures tabulas cōiunctas codices dicebant:a quo in thyberi naues codicarias appellamus.

Codrus dux athen. Seruius ſuper daphnim.& Iuſti.in ſecundo.Tor.

Cœmiteriū a κοίμ.ω.ωῦ:quia ibi mortui dormire dicantur.T.

Cœnobium ubi cōmunis uita ducitur.T.

Cœna a κοινῆ communis: quia in communi cœnabant plures.Vnde Iuuena.Secreto cœnantes arguit & erat: quod nunc prandium dicimus quoque nunc cœnam ueſpernam. Tor.

Cœnaculum locus ſuperior: ideſt ſine inferiore taberna & officina ad cœnandum aptus: & tota ſuperior pars ſecundum Varro. & p loco ubi pauperes cœnabant: in ſignificatu diminutiuo.Rarus uenit in cœnacula miles

Cœnatio pro loco ad cœnandum in imo domus ponunt poetæ.T.

Cœlum uel a cælo ſculpo: quod a κοῖλον uenit:quia in ſculptura concauum eſt : & inde cælebs.Alii cælum cū æ diphthōgon: quod magis placet:ut in diphthongo uidebitur.

Cœleſyria caua ſyria. Tor.

Cœus gigas filius Titani & terræ:unde cœa iſula:ubi regnauit.T.

Choenica menſuræ genus.Feſtus.

Cœna apud antiquos dicebaſ: quod nunc eſt prandium ueſpernaꝝ:quam nunc cœnam appellant.F.

Cœnacula dicuntur ad quæ ſcalis aſcendiſ.F.

Cœnaculum ubi cœnabant.Feſtus.

Cœnatus:ut pranſus:ut potus: ut lotus : ideſt confecta cœna.Varro de ui.pa. li.iii. ut eius conuiuium qui triumpharet in capitolio uidetur eſſe proprium:ut ipſe potius domum reduceretur cœnatus a conuiuio.No.

Cneus ob ſiigne neui appellatus q̄ unū pnomē uaria ſcriptura notaſ. Alii enī neum:alii gneum:alii cireum ſcribunt : qui c littera in hoc nomē littera uſa eſt: olim enim dicebāt frumentum:nunc frumentum: & foretur & foretis non fortis:& enatura non natura:ergo.etiam qui ſ corporibus gigni ſolet gneus appellatur:qui.Cn.ponunt corruptione ſyllabæ delectari:nunc qui neuus lenitate.

Cœnitaret a cœno cœnas.Lucili.in tecto ruthonis:quod fecit in tuſculano tricliniū habuit & delicate cœnitaret.V.

Cœnitaretur inſtrumenta gulæ: quæ enumerare longum fuit:ingenio excogitata uel ſtudio confecta in mirum cauſæ fuerunt: propter quas tot numero leges de cœnis & ſūptibus ad populum ferebantur & imperare cœpit in patentibus ianuis pranſitaretur & cœnitaretur:ut ſic oculis ciuium teſtibus faćtis luxuriæ modus fieret. Ma.

Cogerē urgere.M.T.de offi.libro tertio.Diogenes contra nimium te ſoluere coegit : qui ne hortatus quidem eſt.Terentius in eu. lubes ne:iubeo cogo atq; impero. No.

Cogere mollire ſubigere. Varro in uirgu.diuina ſed pauca arpiæ occiono coactas libamẽta legem caduca uetus. No.

Cogere in unum colligere . Siſen.hiſto.lib.iii. Summoti & intra mœnia rurſum coacti. Cicero tuſcula.libro primo.Cælum hoc ſ quo nubes:imbres:uentique coguntur. Terētius in eu.quaſi talenta ad quindecim coegi.M. T.ad.M.Catonem. Coactoque in unum extraque caſtra in lycaonia apud comum face ret. Virgilius in bucco . Cogere donec oues ſtabulis.No.

Cogere mulgere.Vir.in buc.Cogite oues pue ri ſi lac præcepit æſtus. Vt nup fruſtra preſabimus ubera palmis.No.

Cogere ſtringere.Vir.geor.li.iiii.Nam frigore mella cogit hyems : eadēq; calor liquefacta remittat.No.

Cogere imprimere coartare.Vir.li.v.Quadrifidam quercum cuneis ut forte coactis Scindebant.No.

Cogitare & deliberare hoc differunt . Cogitare eſt confirmare.Tur.in bœtōribus. Quæſo cogita & delibera.Idem in philoparo.Certum ac deliberatum eſt me illis obſequi.Se. & No.

Cogitare a cogendo dictū:mens plura in unū coegit:unde edicere poſſit.V.

Cogitatio dicta uelut coagitatio .i longa eiusdem rei agitatio in eadem mora consilii explicandi. Fe.

Cogitationem uulgus minime esse actionem.

Cogitatum aduerbialiter pro cogitare. Fe.

Cognoscere audire existimare. Lucil. lib. xxvi.

Ré cognoscat simul & dictis animi attédat postulo. Pompo. in pa. sapi. Ego magnis curabo ubi cognouerit omnes una assentiat. Teren. in and. Eo pacto & gnati uitam & cõsilium meum cognoscés. Virgilius geor. Ne refugis tenuisq; piget cognoscere curas. No.

Cognoscere diligenter & attente considerare. Terentius in ecy. Postquam ipse sese & illam & hanc quæ domi erat cognoscis satis. Do.

Cognoscere noscere uel percipere. Virgilius libro. xi. Venatu assiduo & totum cognouimus agmen. Idem geor. libro secundo. Núc quo quæ modo possis cognoscere dicã. M. T. i Hor. unde autem facilius q ex animalũ monumentis aut bellicæ res: aut omnis reipub. disciplina cognoscitur. N.

Cognoscere & agnoscere. Virgilius in buccolicis. Incipe parue puer risu cognoscere matrem. M. T. de repub. libro .i. Cognoscere me hercule inquit consuetudinem istam & studium sermonis. Var. Sexq; Vlysse uereor ne me quoq; cum ab illo cosũm reuertero præter canem cognoscat nemo. Nonius.

Cognitu facilia eadem ratione dicitur qua dictu facilia: & perspectu & factu facilia. F.

Cognitor qui litem alterius suscipit coram eo cui datus est: procurator autem absentis nomine auctor sit. Festus.

Cognomen est eiusdé nominis. Afra. in diuortio lesium genus cognominationis morborum cognominis. Nonius.

Cogo colligo. Virgilius in bucco. Tityre coge pecus. Seruius.

Cognomines dicuntur qui eiusdem nominis sunt. Fe.

Cognosco quære in uerbo æstimo.

Cognationis nomen a græca uoce dictum uidetur σὺν γγονους. sic enī illi uocant: quos nos cognatos appellamus. Cognati sunt & quos agnatos lex. xii. tabularũ appellat: sed hi sunt qui patrem. Agnati qui ex eadem familia: qui autem per fœminas coniunguntur cognati tantum nominantur proximiores: & agnati sui dicũtur. Inter agnatos igitur & cognatos hoc iterest quod iter genus & speciem. Nam qui est agnatus & cognatus é: nõ utiq; autem qui cognatus est & agnatus. Alterum enim ciuile: alterum naturale nomen est: nũc uero nõ percipimus his nominibus: idest cognatos: etiam in seruis. Itaq; parẽtes & liberos fratresq; etiam seruorum dicimus sed ad leges seruiles cognationis nõ pertinẽt. Cognationis origo & p fœminas solum cõtingit. Frater enim est qui ex eadé matre tantum natus est. Nam qui eundem patrem habent licet diuersas matres: agnati sunt. Paulus de gradibus.

Cognationis substantia bifariam apud Romanos intelligitur. Nam quædam cognationes iure ciuili: quædam naturali cõnectũtur: nõnúquam utroque iure concurrente: & naturali & ciuili copulatur cognatio: & quidé naturalis cognatio per se sine ciuili cognatõne itelligitur quæ per se fœmina defcédit: quæ uulgo liberos peperit. Ciuilis aũt per se quæ etiam legitima dicitur sine iure naturali cognato. Cõsistit per adoptionem utroq; iure cõsistit cognatio cum iustis nuptiis contractis copulantur: sed naturalis quidem cognatio hoc ipso nomine uocetur. Ciuilis autem cognatio licet ipsa quæque per se plenissime hoc nomine uocet̃ .ppriæ tamen agnatio uocatur: uidelicet quæ per mares cõtingit. Modesti. de gradibus.

Cognoscere est instrumenta relegare & recognoscere & dispungere & cõferre accepta & data. Vlpia. de uer. sig.

Coguntur. i. impelluntur. Hor. li. ser. omnes eodem coguntur. Acron.

Cogeonum montem sacrum appellant apud getas deos: maxime cultos. Eodem nomie annem præterlabentem dicunt.

Cognoscimus ignota & inuisa: Agnoscimus quæ a nobis exciderant. Caper.

Cognati appellati sunt quasi ex uno natiũr la beo ait: q; quasi cõmune nascendi initiũ habuerint. Vl. de cogna.

Cognati ab eo dicti putãtur: quasi una cõmunitere; natiuel ab earum orti progenie sint Modesti. de gra.

Cohortat. Quadrigarius in quinto annalium. Et ducerent castra facta esse atq; hos cohortarent uti maturarent. No.

Collyristæ quære i uerbo argentarius. L.

Columus a corylus pro materiato ex hac arbore. Laurentius.

Colophon dixerunt cum aliquod finitũ signi ficaretur: uenit enī ex uocabulo græco κολοφος: idest altus locus: & colophos circa Ĩsulam: ut Horatius li. epistolarũ. Quid tibi uisa chios bullati notaq; lesbos: smyrna qd & colophos.

Colchos scythiæ ciuitas ũde nata é medea. A.

Coloni. Hor. li. car. Siue iopes erimus coloni. Colonos autem dixit quasi nihil ppriũ habentes: sed temporales terræ cultores.

Colliberti commilitones: quære i uerbo liber tus. Laurentius.

Collis est(ut ita dicam)monticulus siue per se & a monte separatus:siue pars montis. Iugū ipsa arguitas montis & procliuis & prona supinitas:cui similis e i cole:Cliuus tamē mollis magis & clæmens: ut cliuus capitolinus: inde Roma septicollis dicta: & septimontialia sacra olim celebrata Romæ:promontium mons est in mari prominens:ut Plini. promōtoria aperiūt mari & rerū natura agitur i planum.Lau.

Collegaꝫ appellatōe cōtinent qui sunt ejusdē potestatis.Vl.de uerbo sig.

Colaphizo alapam incutio:unde colaphus.

Colyma uetatio:non uetitio:ita & cætera primæ cōiugationis in atio a supino i itū: seco sector qui est uēditor bonoꝝ exulis & sectio ipsa actio:lauarū & potatum: lotio & potio: lotor & potor:lauatio etiam aliquādo & potario lotium pro urina a iuuo iutor uel adiutor:a domo domitor.

Coitus solis defectus non nisi nouissima prima ue fieri luna:quod uocatur coitus. Pli.

Condruſi belgarum populi inter eburonēses: qui nunc leodienses sunt regnos & treuiros quorum erant clientes menapiis Mosæ fluuio & syluæ ardunenæ finitimi gente nomie & numero germani:apud quos est ad rippas Mosæ Horum oppidum ab Antonio pio: (ut quidam scribunt)conditum& benefacta appellatum nomen retinēt:dioceſis sunt leodienſis : & usq; ad ciuitatis fere mœnia protendunt:cuius nunc ducatui lucēburgēſi ac comitatui Namurcenſi Mosæ fluuio finitimi.

Colyphium cibus quo luctatores utebant:ut Iuue.& ita græci.Tor.

Colica passio intestini:quod græce colon.T.

Colocasia herba nobilissima i ægypto: de qua Pli.li.xxii.quæ & cyamon dicit fortasse:quā fabam ægyptiam dicimus.T.

Colossus rodii statuam solis habebant. lxx.cubitorum altitudinis:quam fecit cares lyndius Lisippi discipulus ea prostrata est post qn quagesimum sextum annum rhodos aspera obstitum ad pugnam.

Colobium uestis sine manicis:a κολοβόω breuio.Tor.

Colocynta:quam nostri colloquinta : agrestis cucurbita.Diasco.Tor.

Colchos regio in ponto regnum oetæ. T.

Colla nostris gluten.T.

Collyrium medicamentum oculoꝝ.T.

Colophon urbs lydiæ nobilis oraculo clarii. Apollinis.

Colon artus membroꝝ & iternodiū:& nomē intestini: inde colosus a membris pro membrosa & alta statura:de quo Pli.xxxiiii.

Colyphia panes erāt palæstritaꝝ membris firmandis:quē admodū gladiatores(autore Plinio)caricis utebantur Coliphia.luuenalis:lutatur paucæ comedūt colyphia paucæ:κῶλον græce:latine mēbrum ſiꝙ fortitudinē.

Colosseros formosior uel membrosior: nā colon est membrum.

Collibus genus nūmi minuti colibatis manibus:sicut trapezita mensarius: trapeza enim mensa est.

Cohors ꝙ milites se ad pugnam inuicem hortentur:quod si est cū uerbis hortor solo usu aspirationem receperit in noie cohors aspiratio erit interiecta:aut qđ usus uicerit ut primitiuum aspiretur:& simiſiter in uerbo cohortor:a quo(ut dixi)uolūt dicta cohortari:siue autē ꝙ ducat ab eo uel bo quod non probo:siue aliunde:certe aspirationem exigit cohors etiam cum locū gallinarum & anserum significat:ut apud Ouidium. Abstulerat multas illi cohortis aues. Varro uult cohortem uile spacium esse ītra materiā ubi coerceātur.i.claustra teneāt aues altiles.Itaqꝫ si coercēdo cohors dicta est mutata littera e in o habebit aspirationē hiatus causa. Ego quidem arbitror cohortem mihi tum uel ductam esse a finiūltudie cohortis alitum:quæ potius uidetur: inde dicta est ꝙ illic sint simul ortæ quasi coortæ : Vnde & altiles dictæ sunt:eo ꝙ illic una alātur: & ꝙ pterea a cohorte dicuntur cohortales:uel ab horto:quod est uerisimilis . Nunc ꝙ ueteres hortos uicos dicerent ꝙ qui arma ferre possent ibi nascerent(ut supra dixi)inde cohortem dixerunt manum hominum ex eodem uico ad pugnam exeuntium ꝙ illi essent ex eodem horto:idest uico nā & galli:ut apud Cæsarem est hoc modo pugnabant : ut qsq; pagus per se i cohors:ut apud Martialē.Pauce cohortis aues:inde aspirationē hēt : idq; uetus indicat epigramma:quod est nemesiæ in tēplo trinitatis: hoc modo. T. filio oratio legato.xxii.chortis primus potens philargyrus,

Collynista nummularius & minutus mensarius:forte trapezita. Tor.

Colphus sinus.

Collabella adiunge labra: laberius: ānalibus ꝑ annua collabella oculum.No.

Collachrymare:collachrymat qui suas lachrymas alienis cōmendat. Tere.in and.Curabat una sunus tristis interim nōnunq; collachrymabat.Do.

Collacea qua porta Romæ collatina dicta est Festus.

Collatiuum uentrem magnum & turgidū dixit Plautus:quia in eum omnia edulia cōge-

runtur. Festus.

Collatinum sacrificium dicitur quod ex collatione offertur. Festus.

Collatia oppidū fuit prope Romam: eo q; ibi opes aliaq; ciuitatum fuerint. Festus.

Collare uinculi genus quo collum astringit. Lu.lib.xxix. Cum manicis catulo collarique ut fugitiuum deportem. Nonius.

Colere ihabitare. Vir.li.iii.æne. Mater cultrix cybele & rursum. quas dira cæleno harpyiæ que colunt aliæ. Plau.in aulu. Hanc domum iam multos annos est cum possideo & colo Var.in eumenidibus.ut Mercuriū arcadon colorium. In eumenidi.ut naiades undicolæ Nonius.

Colere exercere ut rusticī. Virg.geor.li.i. Fructusq; feros mollite colendo. No.

Colere diligere. Vir.in buc.Ille colit terras: illi mea carmina curæ. Idem in quarto. Solā nā perfidus ille te colere. Ter.in heau. Quippe forma impulsī nostra: nos amatores colunt. Lucil.li.xxvi.qua re hoc colere est satius q; il la studium omne hic consumere. No.

Colere ornare. Var.in taphemnippo. Aut i se gestibus post mensam colligebant qui domi cilia colerent. No.

Colere & maioribus & minoribus conuenit. Teren.in adel. nos colunt maxime. Vir. post habita colusse famo. Do.

Colere pati. Teren.in heau. Tum ille uitā illā colet inopem carens patria. No.

Collegæ appellatione duo continentur: qui sunt eiusdem potestatis. Ser.

Colles q; posteaq; cāpis proxima superiora loca colere cœperunt: a colendo colles appellarunt. V.

Collegæ quod una lecti. Varro.

Collecta q; ex plurimis locis in unū lecta. V.

Coles capita uitium quæ dicunt: quære in pā pinarium. Va.

Collis quirinalis quirini fanum est: qui a quiritibus qui cum Tacio uenerūt curribus ad Romam qui ibi habuerunt castra quod uocabulum coniunctaq; regionū noīa oblitte rauit: dictos enim colles plures apparet ex ar georum sacrificiis: in quibus sic scriptum est collis quirinalis terticeps: ædem quirino col lis salutaris quarticeps aduersum est: pilono ris ædem salutis. Collis mutialis quinticeps ad ædem dei Fidii in delubro: ubi æditimus habitare solet. V.

Collis latialis sexticeps i uico stellario summo apud turaculum eo ædificium solū est hoge deoge aræ a quibus cognomia habēt in eius regionis partibus: quæ sunt quartæ regiōis palatium: q; palantes cum euandro uenerūt qui & paulatim & aborigines ex agro reatino: qui appellatur palatium ubi consederūt: sed hocalii a Palatia uxore latini putauerūt eūdem hunc locum a pecore dictum putāt quidam. Itaq; Neuius balantiū appellat: hic germalum & uelium coniunxerunt: q; i hac regione sacri portus est: & in ea sic scriptum Germalensis quinticeps apud ædem Romuli & uelienſis sexticeps i uelia apud ædē deū penatium. Germalium a germanis Romulo & Remo: q; ad ficum ruminalem: & hi ibi iuenti quo aqua hiberna thyberis eos detulerat in expositos alueolos. Varro.

Colurna hastilia ex corno arbore facta imo ex coryloī: ut ex Seruio Priscianoq; licet itueri.

Colinam ueteres coquiam dixerūt: nō ut nūc uulgus putat. Var.i modio. Et hoc ītereſt in ter epicurū & ganeones nostros: quibus modulus uita est colina. Plau. Exi e colina sis foras mastigia: qui mihi inter patinas exilies argutias. Var. de ui. pa. li. i. qua finis sit ātica & postica in postica parte erant colina. & dicta ab eo q; ibi colebant ignem locupletioré domus q; fuerint angustica paupertinis coactæ ipsa nomina declarant. No.

Colligere in unum redigere. Vir. in vi. Colligere arma iubet validisq; ſcumbere remis. Mi. T. in phi. li. vi. Succurrendum. d. b. oēs utiq; cœpere colligere. No.

Colligere reficere. Cicer. in uer. actio. secunda. sed manifesto furto perturbatus ubi se colligit. Nonius.

Colligere celare supprimere. Vir. lib. xii. Subsistit æneas & se collegit in arma. poplite subsidens. No.

Colligere auferre. Luci. li. xxx. Eius hæc & colligis omnia furtim. Plau. in au. quin ipse primum tonsor unguis dempserat: colligit omnia abstulit præsegmina. No.

Coliandrum ex græco. V.

Colophon dixerunt cum aliquid finitū significaretur. Fest.

Colossus a coleto artifice: a quo formatus est dictus. Fuit enim apud rhodum insulam ita tua solis: alta pedes centum & quinque. Fe.

Coquum & pistorem apud antiquos eundem fuisse accepimus. Neuius coquus inquit edit. Neptunum Venerem Cererē: significat per cererem panem: per Neptūnum pisces: per Venerem holera. Fe.

Coloni dicuntur cultores aduenæ. Vir. i. æne. Tyrii tenuere coloni. Ser.

Colobia genera sunt tunicarum quibus antiqui romanoq; utebant: sic dicta q; ime manicis: siue mutilata fit κολοβον enim mutilum cōpressum: quod græce dicitur. Quo circa apud Virg. troianis obiicit q; uestitus utant manicatis: cū is nō sit uirilis habitus.

Et municæ manicas: & habét redimicula mitræ. Ser.

Coloniæ hec consuetudo est. Non. n. ueniût extrinsecus in ciuitatem; nec suis radicibus utuntur: sed ex ciuitate quasi ppagatæ sunt: & iura istituta: oia populi Romani: nõ sui arbitrii habent: quæ tamen iudicio: cum sit magis obnoxia & minus libera q̃ municipiũ potior præstantior existimatur propter amplitudinem & maiestatem populi Romani: cuius istæ coloniæ quasi effigies parua simulacraq; sunt municipioꝝ iura quibus utiq; per innocentiam non quærunt. A. G.

Colocenses populi ad quos Paulus apostolus complures scripsit epistolas: nunc dicũt rhodienses qui ciuitatem incolunt militibus tẽpli subdita cypro insulæ finitimam.

Colosso colossus ingentem statuam significat moles inqt Plinius excogitatas uidemus statuarum: quas colossos uocant turribus pares: uel ὁ κολοῦεσθαι τὰ οσᾶε ab hebetãdo aspectu natura oculi caligant tãta altitudine spectãda: ut græcis placet: uel a colosso primo opere autore (ut Festus scribit) moles gẽniata equum designat super imposito colosso apud Martialem.

Colorarii qui tota die in arena sunt: uel in prælio.

Coliphia. i. panes luctatorum. gladiatorum ue ro cibus erat ad firmandos artus ficus arida ut scribit Plinius. Martialis de phileni luctãte cum coliphia sexdecim comedit.

Colorum nomina a rebus ipsis deducta sæpe sunt: ut a croco croceus: a ferro ferrugineus; a cæra cereus: a purpura purpureus. Cæruleus tamen est color maris: molicinus color floris maluæ: ipluteus color aquæ hostrinus color subrubeus: item conchyliatus.

Colias quære in uenus.

Colossus ab hebetando aspectu: nam oculi caligant tanta altitudie spectanda: ut uix suspicere possimus. Suida.

Colluuione uerborum teterrima. A. G. li. xii. & Liuius lib. iii. ea colluuione mixtorũ omnis generis animantium & odore insolito & ubi pro confusione: hic pro corruptione.

Columella cognomẽ est georgici autoris a peritate corporum. Pom.

Colubraria contra ebusum meminisse succurrit: quod cum sæpe multo ac malefico genere serpentum: & fit ideo inhabitabilis: tamen ingressis ea intra id spatium quod ebusitana humo circum signauerunt: sine perni cie & tuta appetere aspectum eius puluerisaliud ue quod uerius procul & cum pauore fugientibus. Pom.

Coloniæ nostræ omnes i litteris antiquis scriptæ urbes q̃ item conditæ ut Roma: & ideo coloni & urbes conduntur q̃ intra pomœrium ponuntur. V.

Collucare dicebãt cum prophanæ syluæ rami decideretur officientes lumini.

Colũnæ dictæ q̃ culmina sustineant. Fe.

Colus quoq; masculine dixerunt. Est enim genus tormenti e corio. Fest.

Colluuio labes ex immundicia. M. T. de sene. Cúque ex hac turba & colluuione discedam Nonius.

Colustra lacumen nouũ lac in mãnis. Lucil. li. vi. hiberam insulam fermento omni colore colustra. Lucil. in uirgine. Siquidem mea colustra fretus terris studere fecisset sumere aquam ex fonte. Nonius.

Collutilet significat dederet. Plau. in trinũmo Hæc famigeratio te honestet: & me collutilet: & sine dote duxeris. No.

Colustrum. i. lac nouum. Ser.

Columbas domesticas dicimus: nam palũbes agrestes intelligimus. Ser.

Columba: require in alites. V.

Colũbella mensa una ærea uinaria: lapide quadrato oblonga: require in cartibulum.

Columbæ dicebãtur prius mares & fœminæ q̃ non erant in eo usu domestico: quo nunc contra propter domesticos usus: quod inter nouimus appellatur mas columbus: fœmia columba. V.

Columbarũ duo genera: unum agreste: quod alii ducunt faxatile: quod habetur i turribus & culminibus uillæ: a quo appellatæ columbæ: quæ propter timorem naturalem sũma loca in rectis captant: quo fit ut agrestes maxime fquantur turres in quas ex agro aduolant suapte sponte & remeant. Alterum genus illud columbarum est clamẽtius: quod cibo domestico contentum intra limina ianuæ solet pasci: hoc genus maxime est colore albo, illud alterum agreste siue albo siue uario. Ex his duabus stirpibus fit raistelum mistum. Tertium genus fructus causa quot incedunt in locum unum: quem alii uocant peristeron: alii peristerotrophion in quo uno sæpe quinque milia sunt inclusæ. Peristeron sit ut testudo magna camera tectus uno ostio angusto fenestris punicatis: ac latioribus retinaculis utrinque: ut locus omnis sit illustris: ut neque serpés aliudue animal malefícum intro ire queat. Intrinfecus q̃ leniss imo mármorato toti parietes ac cameræ obliniuntur: & intrinsecus circum fenestras: ne mus aut lacerta arrepere ad colúbaria possit. Nihil enim timidius columba singulis parientibus. Var.

Collum njuarium ideſt in quo depositis niui-

bus refrigerabatur decocta.

Coliculus siue cauliculus delicatissimus erat Apicii luxuria quę est fastiditus druſus Cæſar.

Columella agnomen georgici autoris: a proceritate corporis. Cass.

Colossus dicit ingens ſtatua κολοῦσθαι τὸ σῶμα: ideſt ab hebetando aſpectu: ut Suidas apud græcos interpretatur: uel i colosſo primo conditore (ut Pompeius ſcribit) hic loqtur de coloſſo Neronis. nam Nero accerſito Zenodoro ex Gallia eius opera & artificio iuſſit ſibi ſtrui coloſſum & .xx. pedum: quæ ſtatua eo mortuo dicata eſt ſoli mutato nomine: & erat in atrio oli eius domus: de hoc inq̃ loquitur: quoniam (ut Suetonius ſcribit) erat i atrio domus neronianæ: ut etiam hic & quod indicat Martialis.

Commendare gratiorem facere.

Cõmitiales dies dicebantur in quibus ad futuros honores deſignabantur.

Compita i quibus ſuga fracta ab agricolis ponuntur uelut emeriti laborationis indicium ſiue quod omnes inſtrumentum exiſtiment facrum: uel compita dicũt: ad quæ plura itinera competunt: uel quod ibi compotare rustici conſueſſent: ut probus putat.

Comagenæ pars eſt ſyriæ: unde comageni dixerunt iecur anſeris maceratum niuibus: qđ medicamentum eſt & comageni inuenerũt.

Committere ducere i inimicitias dicimus cõiunctis: quoniam cogimur inter nos dimicare & contendere: & cõmittũt fere quãdo coguntur ſimul pugnare.

Columinibus hæc ſupra in columbaꝝ. Var.

Columellares require in equoꝝ. Varro.

Columen culimen. Alii columen colũnã: unde columellæ apud ueteres dicti ſerui maiores domus. Luci. xxii. Columella ſeruus neq; infidus domino ne inutilis qua lumine columnam iniuriose ne pede proruas. Columẽ uero famæ ſuſtentatio uel decus: unde colũnæ dictæ. Teren. in phor. Columen uero familiæ cui cõmendaui filium. Dona.

Comalaxare eſt exercere ac matureſacere. Varro i ſlaſtalibus. Nec dolore a diaphoron eſſe quod de philoſophia comalaxarem ea pſem neq; habenas dedi: neq; unq̃ cupiditas impoſuit frænos. No.

Commandacatur. Lucil. in iiii. Aſſequitur nec opinantem in capite inſilit ipſum commandacatur totũ complexum. Idem in .xv. Villi cum ariſtocrotem neaſtrinum atque bubul cum commandacatus: ut corrumpit ad nata adegit. Nonius.

Comœdias conſtat appellari ex eo q̃ in uicis iuuenes cantare ſoliti eſſent crebro conuenientes. Feſtus.

Comeſſatio a uicis: quos græci κωμας dicũt appellatur. In his enim habirant priuſquam oppida conderentur: quibus i locis alii alios conuictus cauſa inuitabant. Feſtus.

Comedum ſua bona conſumentem antiq dixerunt. Feſtus.

Comedo comedõis: qui ut ſupra ſua bona cõſumit. Feſtus.

Comedice figuratum a comedo. Plautus. Etuge heus aſſiſtite & dulce & comedice.

Cometacula uirgæ quas flamines portent per gentes ad ſacrificium: cũ a ſe homines amoueant. Feſtus.

Comedim pro comedam. Plautus in bacchidibus. Quod dem ſortis quidq̃ comedim cõgreget pater. Cicero ad Varronem in epiſtola. Periſſet cura ſi me amas ut ualeas: ne ego iacente te bona tua comedim. Feſt.

Commentum pro communimẽtum. Plautus in amphi. Facias amphitrionẽ aduenientem ab ædibus ut abigas quo uis pacto fac commentus ſies. Nonius.

Commentum a commiſcor: quod eſt fingo Terentius in andria. Atque ipſis commenti placet. Dona.

Cõmentare cõmeare. Neuius in bubulco cerdone: cum ad lupam noſtram tam multi crebro cõmentant lupi. Affranius in Vir. Quo tu commentas ubi conſixus deſides. No.

Cõmeare eſt abeſſe ubi te eſſe oportet. Terẽ. in ecy. Hic raro in urbem cõmeat: unde cõmeatus qui ex aliqua cõmemoratione temporalis abſceſſus. Do.

Cõmodotarius paſſionem ſignificat eſt qui cõmodatum accepit. Lauren.

Cõmendo te regi: ideſt cõmitto: cõmendo te apud regem: ideſt laudo. L.

Commentarii. Seneca. iii. de elamationum. Sine commentario nunquam dixit: nec commentario. Commẽtarius erat in quo nudæ res ponuntur. & Cicero in Bruto. Non eſt oratio: ſed capita rerum & orationis commẽtarium paulo plenius: uel ſunt libri ut idem ubi ſunt fundi Brute: quos tibi pater publicis commentariis conſignatos reliquit: q̃ ni ſi puberem & iam haberet quartum librum cõpoſuiſſet. Vtrum libri ſunt etiam ubi res latæ diffuſæque explicãtur: dicimus primus ſecundusue commentarius: non autem commentarium. Quidam tamen pro expoſitione interpretationeq; auctorum utroq; genere promiſcue utunturur ut Aul. Gel. eſt: ideo probi grammatici commentarius ſatis curioſe factus: & iterum nonnulli grãmatici: qui cõmentaria in Virgilium compoſuerunt. quidam commentum appellant. Lau.

Comes comiti raro dicit: socius socio crebrius: nāque socius est par: comes uero minor quippe qui sequitur & ducem habet: ut Cicero non comites se inquit: sed ducem præbuit: ponitur interdem pro sociouꝝ Cice. in rhetoricis. Qui cum ante lucem surrexisset comitem suum iquit inclinauit: & antea dixit. & secum aliquantū numorum ferentem é comitatus. Nec ficut dicimus cupiditas dicendi pacis est comes ociꝝ socia: non econtra dicemus pax est dux cupiditatis dicendi. neq; ebrietas est dux libidinis: sed ebrietas é magistra libidinis: superbia est mater odii: diuitiæ sunt materia superbiæ: nō autem dux. Comes quoq; qui utꝝ q; sequitur alterius dictum. Socius uero plærunq; in negociis seriisq; rebus & fortunæ arbitrio subiectis. Sodalis autem in rebus leuioribus ac sæpe uoluptuosis: ut Cice. epulabar modice cum sodalibus. sodalitates enim me quæstore sunt isticutæ. Cuius autem sodales inquit qui eiusdē collegii sunt: ut Cicero norbanū quæstorem suum appellat sodalem. Comes é benignus homo & facilis: qui aliis non grauate inserui. Lau.

Comitari minoꝝ est erga maiores. Deducere uero & reducere quotiens alicui officii præstamus comitatum: ut deduc Catonem in senatum cūꝝ domū reduc. Sed hoc est inter homines non multum auctoritatis distates: & quasi ad certum locum. Assectari est quasi comitatum præstare: nō tamen in itinere: aut nauigatione: aut militia: aut fere per urbem: ut Cice. de ora. Cūꝝ maior natu & cōsularis Sergius galba assectaretur. Lau.

Committo quære in uerbo feci inuitus. Lau.

Cōmeatus in singulari tantū pro facultate ad tempus a militia ab alio ut ministerio recedendi: quam præbet militi Imperator eundi quo uelit ad præscriptum diem reuertsuroli cet Liuius libr. xxiii. ait. Magna pars sine cōmeatibus dilabebatur. In utroque autem nu mero p cibariis & alimonia reipublicæ: aut exercitus: aut alicuius multitudinis. Interdū etiam priuatim. Cicero pro lege manilia. Iā cōmeatu & priuato & publico prohibebamur. Lauren.

Committo non committas: ut cum omnia tibi a nobis suppeditata fuerint: tu tibi defuisse uideare. Cicero ut etiam sine ut: sed per quæ obrem quod idem pollet: ut Cicero. Nihil tibi esse committendum considerare debes: quæ obrem eorum quos laudas te non simillimum præbeas: & hoc modo semper accipitur in malam partem & cum negatione. Quapropter non recte dicitur: fac cōmittas ut omnes te laudent. Lau.

Commigrare quere in uerbo migrare. Lau.

Compatiui & superlatiui nominibus magnificus: honorificus: munificus: nulli formatur: sed ex aliis quæ in usu non sunt: ne possunt quidem esse ut magnificentior: honorificētior: munificentior: & in superlatiuo: magnificentissimus: honorificentissimus: munificentissimus: mirificus tamen mirificissimus facit: ut mirificissimus est patruus tuus. omnia igitur a facio fic terminata hāc regulam sequuntur: ut mirificus: maleficus: beneficus uulnificus: tabificus: luctificus: pacificus: sacrificus: morbificus: quæ interdum habent suum superlatiuum: Similia sunt a dico & a loquor & a sequor: ut maledicus maledicentior: maledicentissimus. Benedicus nūꝝ reptum est: neq; benedico composita. Fatidicus ueridicus uero rarum uerbum est. Causidicus magis substantiuum. A loquor magniloquus: grādiloquus: altiloquus. nā loquus: dociloquus: uersutiloquus formant similiter: ut magniloquentior: magniloquentissimus quæ a participio formari possunt: ut magni loquens. Suauiloquens uero dicimus nō sua uiloquus. Maledictus participiū est tantum huius formæ. A sequor pedisequus: quod substantiuum est. Lau. Valla.

Coma breuis capillorum ornatus o correpta syllaba: coma non cæsi capilli: cæsaries cæsi. nam coma pria syllaba longa generis ē neutri: & cæsum latine dicitur: ac utrūq; a græcis sumptum.

Comma pars. Tor.

Comarus arbutus & genus mori. T.

Comata nomen pastoris apud theocritum: & regionis gallorum cognomen: ubi niagnam comam ferunt. T.

Cometes a coma crinita. Plinius in secundo.

Comœdia antiqua & noua. Antiqua quæ atticam retinet gratiā & libertatem: ut Quinti. quæ nostra satyra est. Noua ut nostranisi q; secūdū Quin. eam uenerem non retinemus præcipuus Menāder apud nostros qui fugerunt a Nigidio nominantur. Tor.

Comici qui comœdiā scribunt: comœdus autem histrio: & tragicus & tragœdus. T.

Cōparatiua aduerbia & suplatiua: quæ a præpositionibus ueniunt: præter suam constructionē ablatiui & genitiui: aliquando accusatiuo: ut C. Iulius Octauiū. Propius urbem mouentur. & Saluſt. Proxime Hispaniam mauri sunt. Lauren.

Cōpertū est mihi & exploratū est mihi i. per interrogationem scio: similiter comperi & exploraui. Cōstitutū est mihi: uel deliberatum uel decretum: id est cogitando firmatum est similiter constitui & decreui: at non ita deli-

berauit:possum nãque deliberasse:& nihil tamen constituisse:ut qui oderitis:licet cõsessi oné mea deliberauit:hoc est dubitatiui & hæsitaui. Cice. in uerrem. deliberatũ est:idest fixum & decretũ est. Exploraui tamẽ ꝑ inueni fere accipitur: cũ exploro idẽ est quod in quiro sagaciter:unde exploratores: sic exigo .i.uæhemẽter & iure quo dã postulo:inde ex egi exactum:quod postulãdo obtinui.& postulãdo obtentũ tale est quæsitũ pro partũ: a quæro. Lau.

Cõplacitus quære in dictiõe participia. Laure.

Cõplura quære in uerbo plura. Lau.

Cõplodere est aduersas manus inuicẽ collidere:uel ad testificandũ doloré uel gaudiũ uel admirationẽ uel similia. Supplodere est pedẽ terræ incutere: ꝙ iterim in oratore solet laudari:ut Ci. lam quidẽ explosa sententia est: ap positissimo uocabulo usus est non dicit ejectam:sed quasi pulsationẽ manuũ iniectos a cœtu. Et idẽ Ci. aut si uersu & ꝓnunciatus é una syllaba breuior aut lõgior exibilat & explodit. Explodo nõ tãtum significat eiicio. manibus etiã pulsantibus qualiter quẽpiam e domo:uel a theatro etiam pulsatione eiicimus. Lauren.

Comitem accipere debemus eum qui comite tur & sequatur:& ut ait Labeo:siue liberum siue seruũ:siue masculũ:siue fœminam:& ita comitem labeo diffinit qui frequẽtandi cuiuscũq; causa:ut sequeret destinatus est. Vl.

Cõmodatũ inter & datum utendi labeo qdẽ ait tantum interesse: quãtum inter genus & speciẽ. cõmodari autẽ rẽ mobilẽ: nõ etiã soli utendam:dari etiam soli: sed ut apparet pro prie cõmendata res dicitur etiam quæ soli ẽ idem:q; Cassius existimat. Iulianus amplius etiam habitationem cõmodari posse ait. de uer. sig. Vl.

Compello & appello:ad pulsionem cõpellis & appellis.ad compellationem uero compellas & appellas.

Cõplura dicimus:quis antiqui pluria dixerũt. Cicero de signis. Imo uero alia compluria Teren. in phor. Aduenieti ut fit noua hic cõ pluria. Pri.

Commistioriis urbs est in celtiberis nobilissima. Strabo.

Comaci populi sunt in hispaniaiuxta fontem iberi amnis. Strabo.

Comẽses ex como ciues ẽ gallia cisalpina:quã lombardiam dicunt:cum ex cunis olim ciuitate in cãpania sit eumanus. Stra.

Comũ ciuitas est in gallia cisalpina:iuxta lariũ lacum. Hæc mediocris erat colonia trans pa dũ:sed deinde Pompeius:deinde Scipio:postdiuus Cæsar eam auxerunt.

Cõparatiuũ ſ or ois generis erat apud ãtiquos Valerius antias in li.vi.annaliũ. Hic senatusq; cõsultum prior factum est. Pri.

Comœdia. Cicero pro Roscio. & nomen huic cõficta arbitror a poetis nostris: ut affectus nostros monens in alienis personis: expressa que imagine nostrũ uitæ, quotidianæ uidetemus.

Comes benigni faciles suaues hoies esse dicũt qui errãti comiter mõstrant uiã benigne: nõ grauati. Ci. inquit pro Cor.

Cõmemorare cõmonefacere ſ memoriam reducere. M. Tul. de senectute pythagoreosq; more exercendæ memoriæ gratia qd quoq; die dixerim:audiuerim: egerim: cõmemoro uesperi. Idẽ de finibus bonoꝝ & malorũ: audire Ci. quæ nã sit istius ueteris quam cõmemoras academicoꝝ. & de finibus bonoꝝ & malorũ peripateticoꝝ sententia. No.

Cõmeruisse pro cõmisisse. Terentius ſ andria. Quid cõmerui pater. Idem ſ phormione. Nã si senserit te timidũ pater esse: arbitrabit se cõmeruisse culpam. Do.

Comedones ab edendo. Varro in modio. Putat fore hoc quod hinc comedonibus cõuenit usu: quibus nota uolũtate comedũt: dũtaxat gula gaudet. No.

Cometa stella crinita cæsarie dicta. Ser.

Cõmendare nihil aliud est q̃ deponere. Ser.

Commendo laudabilem reddo. Valerius libr. x. Quapropter non ludicram artem cõmendauit. Seruius.

Comes benigni faciles suaues hoies esse dicũtur: hoc Cicero ſ oratione pro Cornelio balbo. Ser.

Comessatio gemino ſſ scribi debet absq; n. Dicitur enim a commesse infinitiuo de comedo. Est autem cum luxu factum conuiuiũ. Cicero pro Murena. Nam amor non cõmessatio: non libido: non sumptus ostenditur. Ser.

Comest pro comedit. Varro in marcopoli: natura humanis omnia sunt: patria quippe te plus urget: piscis ut sæpe minutos magnus comest: ut aues enecat accipiter. Titinius ſ gemina. Libram agebant satis esse ambobus farris intrite plus comest sola uxor. Idem in fullonibus. Ego me mandatã meo uiro male arbitror: qui rem disperdit ac meã comest. Plautus ſ mustellaria. Nemo uenire saluum quem absentem comest. Idem in trinũmo. Quod & bibit & comest: quod & facit sum pti. Afranius: æqualibus isse ut tu ré narres donec comest hic quotidie. Ponponius ſ pistore decipit uicinos: quod molendum conduxit comest. Neuius in fullonibus feriatis uertit se ſ omnis bestias comest quicquid tetigit tantum. Idem in agricola: ædepoi pater

nam qui comest pecuniam. Lucilius in quar to . Commanducatur totum complexa comestque . Et in trigesimo. Conficit ipse comestque. Marcus Tullius in hortensio . Sed ad extremum pollicetur prolaturum : quæ sæpe ipse comest: quæ efficit dialecticos: co hors. Nonius.

Comendaticias nomen cultori fuit : de cuius obliuione quærebatur dicenti : nunquid ad forum mandas: accipe hinc angustus comen daticias qui illic neminem nosti. Macrob.

Comiciales dies appellantur: cum in comicio conueniebant: qui locus a coeundo: idest simul eundo est dictus. Fest.

Committere proprie est simul mittere: nunc eo utimur: & pro facere aut incipere. Fe.

Comptilis compositi. Pomponius in præcone posteriore. Si sciam quid uelis: quasi comici serui comptilis. No.

Comitasset pro comcubuisset. Actius in gerigona. Tum autem egestis sine esse eodem le cto comitasset pater. No.

Committere effigiare. Pacuuius: Ruptus barbaricam pestem sabinis nostris obtulit nouam figuram factam commissam in fabre. Nonius.

Committere coniungere consociare. Lucilius libro uigesimo octauo. Quod me fiet siquidem non uis te improbo cõmittere. Virgili. libro tertio. Delphinum caudas utero commissa lupos. No.

Committere donare relinquere. Marcus Tullius in uerrem actione secunda. Is calumnia tor ex sinu suo composuit qui illam hæreditatem ueneri ericinæ commissam esse dicerent. No.

Commisere facere. Marcus Tullius i uerrem actione tertia . Ego etiam quæ tu sine uerre cõmisisti uerti crimini daturus sum. Virgil. æneidos libro primo. Quid meus æneas in te committere tantum. Lucilius libr. xxviii. Commouet se nusquam nec committet ut pareat sibi. Idem in libro. xxvi. Ad herum du cis clandestino tibi quod commissum foret ne mutires quicquam nisi ministeria : & foras ferres. No.

Committere & commendare differunt. Committimus magna : & quæ salutem in dubio habent: & quæ magno cum periculo uolumus esse seruata Terétius in andria. Nec satis digna cui cõmittas primo partu mulierẽ Cõmendamus non cognitis: cõmittimus cognitis. Idem in eunucho, Ego me tuæ cõmẽdo & cõmitto fidei.

Commilitium commilitonum sub eodem du cemilitia est. Cor. tacitus: penes quos ciuitas regimen in cõmilitium adsciti.

Committere dicitur initiare. Virgilius libro sexto. Et tuba commissos medio canit aggere ludos. Varro in eumenidibus: Discumbimus multitudo nimis mature cœnam committis.

Committere cedere permittere. Virgilius libro nono. Portam quam ducis imperio cõmissa recludunt. Terétius in eunucho. Oué lupo commisisti, Lucilius libro trigesimo. Quia sua committunt mortali claustra camœnæ. Marcus Tullius de officiis libro secũdo. quãdiu respu. per eos gerebat: quibus se ipsa cõmiserat. No.

Cõmitigare est tundendo deprimere: atq; deponere. Teren. in eunu. tibi cõmitigari uideã sandalio caput. Do.

Cõmiserescimus. Virgili. æneidos libro secundo. His lachrymis uitam damus & miserescimus ultro. Ennius. Hectoris lustris feruos: & uestæ imperiũ & fidẽ myrmidonũ uigiles cõmiserescite. No.

Comitiũ ab eo qđ coibãtur comitiis curiatis & litiũ causæ essent.

Comitiales dies dicti q; tum dum esset populus constituturus ad iusfragium ferundum: nisi si quæ feriæ cõceptæ essent: propter quas non liceret ut cõpitalia & latinæ. V.

Commisisci dictum a con & mente: cum singuntur in mente quæ non sunt: & ab hoc illud quod dicit reminisci: cum cõmentũ pronunciatur. V.

Cõminisci dicere & fingere. Terentius in ecyra. Aliquid tulisse commiscentur malitia piti atq; ætati illorum moribus qui auctus fiet. Donatus.

Cõmissa dicuntur quæ contra testatoris uoluntatem facta: aut non facta ab hærede. Asconius ped.

Comitiũ erat locus prope senatũ: quo quiritibus Romanis: populoque Romano licebat coire. Asconius.

Cõmissionẽ require in seruus: Macrob.

Comitiales dies sunt: quibus cum populo agi licet: & fastis diebus quidem lege agi potest cũ populo non comitialibus utrunq; potest Ma. de fa.

Cõmode pro blande. Terentius in ecyr. haud opinor cõmode. & alibi. Nunquã tã dies cõmode. Dona.

Cõmodũ sicuti plærũq; utile. No.

Cõmodũ aptũ conueniens. Virgili. libr. xii. Ac cõmoda fraudi.

Cõmodũ integrum totũ. Lucilius. Bis quinq; octoginta uidebis cõmoda te capua quinquaginta atq; ducentum. Plautus in afinaria. Viginti argẽti commodas minas eius quidem matri. Nonius.

Commodare est mutuare. Lucil. lib. xxvii. Certa sunt sine detrimento: quæ inter se cõmodent. Marcus Tullius de officiis libro secundo. Atque ut dando & accipiendo mutuandisque facultatibus & commodandis nulla re egeremus.

Commodum pro eo quod cupimus: aut uolumus capimus. Tullius in uerrem. Ante iudicem: quem commodum erat quem uolebat Et Terétius in adelphis. Amat dabitur a me dum erit commodum: adest quod cupiuerit Nonius.

Cõmodare cũ cõmodo dare. M. T. ad filiũ lib. ii. Cui ego quibuscũq rebus potero libentissime cõmodabo. No.

Cõmontanus a monte Sacerna, pbandus: qui ait singula ingere quaternis operis uno operario ad cõficiẽdũ satis esse: sed fi hoc in Sacerna fundo in gallia satis fuit nõ continuo idem in agro cõmontano. Var.

Cõnugento conuocato. Fest.

Cõmunitus pro cõmuniter. Var. reg. diuinarum. Etenim ut deos coleret debet cõmunitus ciuitas. No.

Cõpascuus ager relictus ad cõpascendũ cõmuniter uicinis. Fe.

Comparare & sociare & conjungere. Actius i amphitrione. Qui meum senium cum dolore tuo coniungam & comparem. Plautus in asinaria. Prænde auriculis cõpara labella labellis. No.

Cõparare adæquare. Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. Neminem tibi profecto hominem ex omnibus: aut ætepossissem nunquã aut etiam comparassem. Terentius in eunu. Haud ne cõparandus hic quidem ad illum est. No.

Cõparare cõponere machinari. Sisen. histo. li. iiii. Eos qui hoc malum publicum clandestinis consiliis comparauerint. No.

Comparare ueteres confirmare & cõstituere dixerunt. Terentius in andria. Ita me compara rem non perpeti meretricium contumelias. Idem in andria. ut malis gaudeant: atq; ex in commodis alienis sua ut comparent cõmoda. Titinnius in gemina. Ergo ut sua seruet dona nobis faciendum est: ita ut cum ea primum bláditer cõparemus colloquia. Actius in eurysace. Nihil est: si autem ad te retardet socium in portu copiaq; subsistat modo tute ipse affirma & cõpara. Idem in tereo. atq; id ego mecum semper sic agito & comparo quo pacto magnam molem minuam. Turpil. in læmis. Nunquam unius me comparaui seruire elegãtiæ. Marcus Tullius de republica libro sexto. Quumobrem se comparet hic ciuis: ita nec est ut sint contra hæc quæ statum ciuitatis permouẽt semper armatus. Afranius in epistõ. Nam improba & pudica q; sine consulo & parco mihi: quoniã cõparatum uno ut simus contentæ uito. Cicero de finibus bonoꝝ & malorum libro sexto. Omnis auctoritas philosophiæ consistit i beata uita comparanda. No.

Comparare emere. Terétius in eunucho. Des ubi aurum & uestem: atq; alia quæ opus sũt comparet. No.

Comparare acquirere æstimare. Terentius in andria. Atq; ex incõmodis alterius sua comparent commoda. Dona.

Comparare interim existimare. Actius in epinausimache. Proin tu id cui fiat: nõ qui facias compara. No.

Cõparare apparare. M. T. in uerrem actione secunda. Vt erat iter suos copiosos conuiuiũ comparabat. No.

Comparare dare. M. T. in uerrem de suppliciis Et omni gemitu ac dolore certa merces cõparabatur. No.

Comperendinatio est secunda actio. Item cõperendinatio est ab utrisque litigatoribus f. uitis sibi denunciatio in perendinum diem. Nanque cum rem aliquam agerent litigatores: & poena se sacramẽti peterent: polcebãt iudicem qui dabatur post trigesimum diem quo dato deinde inter se comperendinũ diẽ ut ad iudicium uenirent denunciabant: quo cum esset uentum anteaquã causa ageretur: quasi per iudicem rem exponebant: quod ipsum dicebatur causæ coniectio: quasi causæ suæ breuis coactio. Alii sic inter comperendinationem & ampliationem hoc interesse q; comperendinatio ex una tantum reperitur: ampliatio tarde condemnabit. Afconius Pedianus.

Compescere est uelut eodem pascuo cõtinere. Festus Pom.

Cõpernes nominãt homines genibus plus iusto coniunctis. Festus.

Competere compesce dixerunt antiqui. Fe.

Competit pro compescuit. Fe.

Compescere lucumest lucũ suis finibus cohibere. Festus.

Compernes dicunt longis pedibus. Luci. saty. libro. xvii. Nunc censes Caliopeia mora illã non licitum ueterum esse aquæ etiam iguina tãgere mammis compernem: aut uaram fuisse amphitriõis acerni. Alcmenam atque alias lenam ipsam denique nolo dicere: tute inde dissimulabo: elige quod uis. No.

Compedes qui sunt quos epidauri & artinos appellant. centumenim & octoginta rempadminis trabant: ex quibus senatores deligebant: quos artinos appellabãt. Plæbs autem

magna ex parte in agro agebat: uocabantur autem compedes a pedibus: ut cuius facile agniri puluere obliti cum in urbem redirēt.
Compita propriedicuntur ubi multæ uiæ cōueniunt: ut triuium uel quadriuium: aut error.
Cōclaue cœnationem significat: ut Cicero do cet cœnationibus.
Compedes non a pedibus dictæ: sed ab impedimento. Varro in prometheo libro primo. Ego infœlix non queam uim propulsare: at que inimicum horcho immittere: ne quenquam separatas manus compedes conor reuellere. Idem i flexibulis. Domo exeo intro & pedes & corigiis compedio. Idem in parmenone. Lepusculi timentes hoc quadrangulum dedit. Diana ræte nexile archia suis eum fugam lineamq; compediam. Idem i sex ulysse: quo cum ire uellemus obuius. flare: ubi corpori trinos compedes impositas uideo. No.
Cōpetere par esse uel simile. Inde & in æstimatione rei: hoc illi competit dicimus. No.
Cōpetere significat honorem uel coniugium: uel quoduis aliud aduersus alium petere: un de competitor: ut sæpe. No.
Competere rei cuiusq; reminiscitur constanter ualere. Saluſtius histori. libro primo. Sic uero quasi formidine attonitus: neque animo: neque auribus: aut lingua cōpetere. Nonius Mar.
Compellare alloqui. Virgilius æneidos libro secundo. Vltro flens ipse uidebar Compella re uirum ac mœstas deplorare uoces. Seruius.
Compendium quod compenderet una. Regre in fors. Varro.
Compitalia festa quæ in compitis peragebantur. Fe.
Comperēdini dies sunt quibus uadimonium licet dicere. Macro. de fa.
Compilare est cogere in unum condere. Fe.
Compita loca i quadruiis quasi turres: ubi sacrificia finita agricultura rustici celebrabāt: uel a comporando dicta idem simul bibendo: uel uiarum confinia ubi ædiculæ conse crantur parentes ad compita: uel a competēdo quod multæ simul uiæ cōueniāt: ut Probus putat.
Compita quadriuia appellātur ab eo: qa multæ uiæ in unum confluant. Virgilius georg. secundo. Ingentes pagos & compita circum thesidæ posuere. Ser.
Cōpitalitii ludi a patre libero dicti: quos athenienses primo instituerūt cōpita: in quibus pmii noie hircus dabatur. hoc autem genus poematis tragœdiam uocabant. Ser.
Compitalitii more maiorum ferias concipere solent: quæ appellantur compitalia. Aulus Gellius.
Cōpitalia dies attributus laribus: ubi uiæ cōpetunt: tunc in compitis sacrificat is dies cōcipitur. Var.
Comprimere interdum iniuriæ & non amoris. Terentius in phormione. Eam compressit. Donatus.
Computum a cogendo. V.
Componere finire. Vir. æne. li. i. Ante diē clauso componet uesper olympo.
Componere reficere recreare. Virgilius georgico. libro quarto. Vix defessa senex passus componere membra. Idem æneidos libro primo. Nunc placida compostus pace quiescit. No.
Componere disponere constituere. Virgilius libro quarto. Quam tuta poscis urbem cōponere terra. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Atque quod communiter compositum fuerat solus edixit. Sisenna histo. libro quarto. Exercitum dispartitum ad configendum componunt. No.
Componere rursus significat comparare. Actius in armorum iudicio. Quid est cur componere ausis mihi te aut me tibi. Lucil. saty. lib. quarto. Sānis spurcus homo uita ista dignus loco secum placide iane componitur optimus multo post homines natos gladiatoriqui fuit unus. Saluſtius in iugurtha: ubi merelli dicta cum factis compoſuit. Virgili. georgi. libro. iiii. Non aliter si parua licet cōponere magnis. No.
Componere ornare. Virgilius georgico. libro quarto. Dulcis compositis spirauit crinibus aura.
Cōponere colligere. M. Tul. in uerris diuinatione. Si ab isto libro: quem tibi magister iudi nescio quis ex alienis orationibus cōpoſitum dedit. No.
Componere est simulare uel fingere. Actius i agamēnonibus. Si multi animis quog; atroci uictus malitia est cōpoſita dicta ex pectore euoluunt: suaq; cum componas dicta factis discrepant. Sal. in iugur. Nō sunt cōpoſita mea uerba parui id facio ipsa se uirtus satis ostendit. No.
Cōponere cōiungere. Vir. li. xi. Cōponens manibusque manus atque manibus ora. Lucili. saty. li. v. Cū plato eodē obuio amplector labra labellis cōpono. Idem in eodē. Latus cōponere alteri: & cū pectore pectus. Salu. hist. lib. Suspectusq; fuit incertum uero ac p negligentiam societatem prædarum cū latronibus cōpoſuisset. No.
Cōponere pro redimere. Salu. histo. li. primo

Quin Ienones & uinarii Ianiiq; quoq; præterea uulgus in dies usum habet pretio cõpositi. Nonius.

Compono cõparo: ut Vir. Sic paruis cõponere magna solebam. Ser.

Cõpos animi. i. cõpotentis animi uel sani: cui cõtrarii est ipos animi. Salu. neq; animo aut lingua satis cõpotem uicũ de amẽte: Septimio loqueretur. Ter. in adel. Vix sum compos animi: alii compotem animi: cõpositum animum intelligunt. Do.

Cõpotem in bonam partem solum accipi putatur: cũ & in malum possit. Plau. in epidico Cedo manũ accipe aerũnam: & miseriam cõpotem. No.

Compotem bonæ rei solum dici existimatur: cũ etiã mala re positũ sit. Actius in Cly. Cur me miserã irridet magis cõpotem: & multis malis. No.

Cõposito dictum est ex pacto. Vir. æne. ii. Vix tandẽ magnis ithaci clamoribus actus: compositio rupit uocem. Teren. i phor. Composito factum est quòmodo hãc quã amas habere possis sine dote. Ser.

Cõposito factum est sine præpositione. ueteres nõ ex cõposito: ut cõposito rupit uocẽ & mẽdestinat aræ. No.

Cõputatio & disputatio cũ præpositione putã dicquod ualet putã facere. Ideo antiqui putã putũ appellauerunt. Ideo putator q arbores puras facit. Ideo ratio putari dicit: in qua sententia fit pura: sic is sermo: i quo pura disponunt: uerba ne fit confusus: atq; ut deluceat dicitur disputatio. Varro.

Cõpũ, Afranius, p ornatu & cultu posuit. F.

Cõpluries a pluribus significat sæpe. Cato: cõtumelias dixisti mihi cõpluries.

Cõptus. i. ornatus a græco decẽdit: apud quos κοσμεῖν dicit cõmere: & quia apud nos comis: & comæ dicũtur capilli cum aliqua cura cõpositi. Festus.

Cõpluries frequẽter Cato suaſionẽ in legẽ populi apud cõpluries usu uenit omni tẽpore ante aduẽtum esse rempub. reddimus. Idem originũ li. iiii. Cõpluries eo: milites mercenarii inter se multi alteri alteros i castris occidere. Plaut. in persa. Quid metuis? metuo hercle nõ sensi ego compluries. No.

Cõpluria secũdũ regulã dixit. Terẽ. i phor. Nã hoc cõplure & hæc cõpluria: & hoc secũdũ ueteres: quod nostri dẽpta syllaba cõplura dicũt. Ci. in pragora phana hoc loco cõpluria cõfirmãda: & sic dicẽdũ. Cato originũ innuit genere compluria credo: quia hoc plure non hoc plus dicebant. Do.

Cõpressus cũ uirgine admissus dicit. Plaut. in truculẽ. Etiã coitũ cũ meretrice cõpressus dici uult. Nũc ad amicã decimo die athenis ui so: quã grauidam hic reliqui meo cõpressu: quid ea agat. No.

Compluuiũ relictũ erat i medio ædiũ ut lucẽ caperet deorsum quo pluebat dictum ipluuium sursum quo compluebat compluuiũ utrũq; a pluuia. Var.

Compluſculos. Regro abs te id primũ i ferture ris ne cõuiuio per cõpluſculos dies cõtinua comitate reuocato. Mar.

Cõmutaturus uerba altercaturus surgiũ habi turus. Ter. i an. nũq; hodie tecũ cõmutaturũ patrẽ unũ esse uerbũ. Idẽ i phor. Tria nõ cõmutabis hodie uerba inter nos: hoc est dabitis atq; accipietis iurgabitis: & cõmutare uerba est p bonis dictis mala ingerere: hoc é ira cundia in maledicta compelli. Do.

Concha pro tuba. Vir. Sed tum forte caua dũ personat æquora concha.

Conceptiuæ feriæ sunt: quæ quotãnis a magistratibus uel sacerdotibus concipiũ: in dies certos uel certã certos: ut sunt latinæ sæmentinæ pagonalia compitalia. Macro.

Cõcedo ribi illius rei: & illã rẽ. Prisi. i atticis.

Cõcordis p concors in casu recto antiq dicebãt. Hilaris comis concordis. Pri.

Concia uacceoꝝ urbs est in Hispania & in lusitania. Strabo.

Cœtus est populi multitudo cõgregata: uel ex magistratus iussu: uel publici sacerdotis: uel sua interdũ auctoritate: & ſpõte ꝓprie ad audiẽdũ oratorẽ concionãtẽ in bonum publicum: cuius etiam oratio uocat concio. Dicimus etiam ecclesiam quam nescio quo iure ædes sacræ appellant tum cœtum hominũ non loca significet. Lau.

Concilio amorẽ beniuolentiãue. i. cõparo uel contraho: inire gratiã fauorẽ compare ireudũ amorẽ: neq; aliter dicimus: recocũlari tamen & i gratiã redire: idẽ fũtici in priſtinã a micitiã redeũt inimici redire in gtam. Lau.

Cõcha genus piscis ex cãcro: genere sine ocu lis. Pli. secũdũ Soli. sunt i mari indico: & i his reperiunt margaritæ: & ꝑ uaſe & tuba capi uoluit. Alii conca quasi cõcaua. Tor.

Cõchylia genus pisciũ i syriaco & indico mari ex quoꝝ icisis cõchis lachrymæ manãt: quibus tingit purpura: quæ ide murices & sarræ dicũt: inde sarnaũ. Conchylia ꝑ ueneno & adulatione. Iuuenalis. Huius ego nõ fugiã conchylia.

Conon athenieſis: qui multa mari & terra fecit in bello peloponẽſiaco: de quo Aemilius probus. Tor.

Conopeum uelum erat quo in ægypto ad arcendos culices utebãtur: ut ſcribit Herodotus porphyrio.

Conopeū tentoriū ex filo contra culices: quo lectus circundatur. Tor.

Contus pertica uel fudes. Tor.

Conauditum conauditum: sicut coangustatum dicitur. Festus.

Cōcha pro tuba. Virgilius æneidos. vi. Sed tū forte caua dum personat æquora concha. & Ouidius metamorphoseos. Conchæque sonanti inspirare iubet. Deriuatur autē a græco κογχή. Ser.

Conchis faba uiridis: cuius diminutiuum concha. Cicha.

Concalfacere excitare uel incendere uel hortari. Cicero de natura deorum libro secūdo. Erat item cum brachium concalfecerit tū solet pugnare. Idem in pisonem libro tertio. Nos uenti dianis rumoribus concalfaciunt. Nonius.

Cōcio est proprie multitudo populi ad discernendum de republica conuocata. Est autem congregatio bestiarum: unde gregem dicimus.

Concaluit. M. T. ad actium lib. iiii. Locus ille animi nostri stomachus: ubi habitat dū concaluit. Et de natura deorum lib. tertio. Quorum tanq; manus opere sic animus usu concaluit. No.

Concedere dare uel permittere. Marcus Tullius in uerrem actione secūda. Da mihi hoc concede quod facile est. Virgilius libro septimo. Concessit in iras ipse deum antiquas genitor calidona dianæ. Terentius in adel. huic metuisti nunc si de tuo iure cōcessisses paulum. Lu. libro. xxix. Concedant homini id quod uelit decliniat. M. T. de offi. lib. tertio. Si negent omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant. No.

Concedere credere uel consentire. Terentius in phorm. Nunq; me hic hodie concedas mihi neq; inteliges. Lu. lib. xxvii. in concedere unum: atque hoc eo dicere quo superatur ma nus. No.

Concedere recedere uel cedere. Tere. in ecy. hic uideo me inuisam esse merito tempus est cōcedere. Asra. in cendio. atq; etiam incendit: atq; hoc procul concessero. Cecil. in thyestę. hic dum abit huc concessero. Ci. tuscu. libro iiii. & eum magnitudine medicinæ doloris magnitudo concederetur. No.

Cōcedere uerberibus cedere. Ter. in andri. uerberibus cæsum te in pistrinum Daue dedā. M. T. de supplicijs. Cedebatur uirgis medio in foro messanæ. No.

Concedere & ignoscere differunt. Require in I ad ignosce me. No.

Concelebrare dicit cōmouere. Luc. li. i. Quæ mare nauigerum quæ terras frugiferētis cō celebras. No.

Concelebrare diuinare dictum a celebritate. Lucil. lib. xxx. Multis inde locis sermonibus concelebrantur. No.

Concenturiare est colligere dictum a centuriis quæ ad suffragia conueniebant. Plau. i pseu. Cui centurio in corde sycophanta est. T. in phor. Ego insidijs succenturiatus si quid de ficies. No.

Contempte parce. Plau. in asina. Quāq illum mater cōtempteq; habet. No.

Con & in præpositiones obseruate curiosęq; animaduertit. Marcus tullius. In & con præpositiones uerbis aut uocabulis præpositas: tunc produci aut protendi cū litteræ sequenturq; quæ primæ sunt in sapiente ac fœlice. In aliis autem omnibus correpte pronunciari. Verba Ciceronis hæc sunt. Quid uero hoc elegantius q; non sit natura; sed quodā instituto indoctus dicimus breuī prima litteraīsanus producta: inhumanus breuisiq; fœlix longa: & ne multis quidem uerbis hæ primæ litteræ sunt: quæ sapiente ac fœlice productæ dicuntur. In cæteris uero omnibus breuiter. Item compōsuit confect consule ueritatem comprehende & confer ad aures probabunt quare ita sit dicens. Quod iuuare uoluptati autem aurium morigerari debet oratio: manifesta quidem ratio suauitatis est in his uocibus: de quibus Cicero locutus est. Sed quid dicemus de præpositiōe. pro quæ cum producatur corripi soleat: observationem hanc tamē. M. Tul. aperuatus est. Non enim semper producitur sequente littera: quæ prima est in uerbo fœlix: quam Cicero hanc habere uim significat: ut propter eam rem. In & con præpositiones producantur. Nam proficisci & profundere & profugere: prophanum & profestū correpte dicimus. Profere autem & profligare & profi cere producte. Cur igitur ea littera quā Cicero productionis causam facere obseruauit non in omnibus consimilibus eandem uim aut rationis: aut suauitatis tenet: sed aliā uocem producī facitaliam corripi. Neque uero cum particula tum solum producitur: cū ea littera de qua Cicero dicit insequitur. nā & Cato & Salustius fœnoribus inquiunt cooperatus est. Præterea colligatus & connexus producte dicuntur. Sed tamen uideri potest in his quæ posui ob eam causam particula produci hæc: quoniam eliditur ex ea littera Nam detrimentum litteræ productione sył labæ compensantur: quod quidem etiam & seruatur in ea quod est cogo: neq; regnat qđ coegi correpte dicimus. Non enim salua synæresi dicitur a uerbo quod est cogo. A. G.

Concentus mistus cantus.i.symphonia. Virg. geor.libro primo.Hic ille auium concentus in agris.Ser.

Concepturæ feriæ quæ nō sunt ānuales ut hæ quæ dicuntur sine proprio uocabulo:aut cū prospicio:ut nouēdinales sunt.Varro.

Conceptiua feriatiua festa dicebāturquæ i certis diebus obseruabanē quotannis ut femen tinæ & compitaliciæ.Fe.

Conceptus animo placitus uel prædestinatus Vir.xii.Aut tu bellare conceptū: aut excute fœdus.Ser.

Conciere cū perturbatione cōmouere. Actius in medea.Nisi quas terrestris pontus strages concient.Afranius in depositō. Dii sunt irati tibi qui cōciere cogitas tātū mali, Ennius in doloreste.Exēplo egi fidem nuncupantes cōciebant populum.No.

Conciliabulum locus ubi cōciliū conuenit. Festus.

Conciliatrix dicit quæ uiris conciliat uxores & uxoribus uiros.Fe.

Concilium a coactione.Varro.

Conciliū dicit a populi cōsensu.siue cōcilium dicit a concalando.i.uocando.

Conductitius qui cōductus est:ut domus con ductitia:quæ conducta est. Lau.

Conducit pro utile est iuuat & decet.& si qua sunt talia personalia sunt cum habent numerosut hæ uestes decent nos. Aliter impsona lia sunt.explicit explicitū nunq̄ sciam legi.Lau.

Condictio rarum est a condico.Est enim con dicere prisca lingua denūciare.nūciare uero absolue dicimus cōdictionē actionē i primam quā actor intendit sibi dare oportere. Nulla enim hoc tempore eo nomine denūciatio fit:ergo cōdictio é :uel hæc ipsa actio uel illa denunciatio.Lau.

Condictiones consistentes i facto uarietatem habent:& quasi tripartitam recipiunt diuisionem:ut quid detur:ut quid fiat:ut quid obtingat:uel ratione detur ne fiat ne obringat. Ex his dandi faciendique condictiones in p sonas collocatur:aut ipsorum quibus quid xelinquitur:aut aliorum tertia ſpecies in euē tu ponetur.Paulus de cōdictione & demon.

Condictionum quæ in unum conferūtur triplex est natura:ut quædam ad id tempus qđ post mortem eius futurum sit. quædam ad alterutrum pertineant. Tempus autē uel certum uel infinitum cōprænhendetur : quæ omnia non minus in fideicommissis q̄ institutionibus ac legatis incidere solent: ut hæc condictio tituæ si mihi nupserit non dubiæ nisi uiuēte testatore . Illa autem si ad exegas funeris meas uenerit:nisi post mortem ipseri non possit. Illa uero si filio meo nupserit uel uiuente uel mortuo testatore ipseri possit:& prima quidem ac tertia ex relatis condictionibus infinitum tempus habent.quomodocunque enim nupserit impletur condictio secunda. Ad certum tempus ascripta est.Marti.e.ti.

Conditionales debitores dicūtur:in q bus nōdū cōpetit actio.Est autē cōpetitiua:uel qui spem habent ut cōpetat.VI.

Cōdēnatio psonæ quæ sit in id quod facere possūt nō significat totū quod habēt extorquēdū esse:sed etiā ipsāe ratio habenda est: ne egeant.Pau.de uer.sig.

Condrusi sunt cereosi in gallia qui hodie dicūtur luceburgi.Strabo.

Conduntur nummi in profundo: & in arcam dicimus.Caper.

Concinnare est apte componere . Concinere enim est conuenire.Fe.

Cōcinnare est facere.Plau.i amph.lachrymātē ex habitu cōcinnas tuā uxorē , Sed ꝓprietas uerbi hæc est apud uetteres . Ennius potiōis genus ex multis liquoribus cōfici dici solet. Rectē autē cōcinare est cōsentire:itelligi potest q̄si concinere:ut multis diuersis cānibus unus efficitur modus. Plau.in asina. Acceps q̄do cōcinnauit areā effundit cibū. M.T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ li.iiii. Tum is cum q̄bus cōcinābat uerbis discrepare. Idē i academicis.li.i.Qui cū similitudine uerbi concinere maxime sibi uidet. No.

Cōcinnere cōficere uel colligere.Neuius belli punici.lib.iii. Trāsit melitā romanus exercitus insulā integrā urit:populaturq̄ uastat:rem hostium concinnat.No.

Concinne loqui dictum a concinere : ubi ſter se conueniunt partes : ita inter se concinnāt aliud alii.V.

Concio significat cōuētū : nō tātū aliū q̄ eū q a magistratu uel sacerdote publico per præconem conuocatur.Festus.

Cōcio cōuēnus:dicta quasi cōuocatio uelut cogitatio.i.lōga ciusdē rei agitatio in eadē mora consilii explicandi.Fe.

Cōcioné dicit Flaccus significare locū suggestūque & unde uerba fierent.Au.

Cōcioné antiq masculino genere pofuere. Fe.

Concio dicta quasi coactio. Varro.

Concordiras p cōcordia.Pacu.in hermi.Concorditaté hospitio adiūctā perpetem probitatem conseruetis. No.

Cōcubia noctis primi somni.Sisen.hiſ.lib.iiii. Ipſi legati concubia nocte oppido digressi iā supra hostiū munitionē succedūnt.No.

Concubium:in trinūmo.Concubiū sit noctis priusquam postremum peruenerit : concu-

bium a concubitu dormiendi causa dictum Varro.

Conclamatum est: ut est apud Terentiū. Hinc tractum dicitur: q̄ cū utalis spiritus interclusus homies fallere soleat aqua frigida abIui consueuerunt: & per interualla cōclamatin quo cum liberari nequirēt post ultimā conclamationē quasi rebus desperatis comburebantur. Ser.

Conclamatum manifestum significat. Terentius in eunu. Iam clamarum est: ut in concla matis funeribus nulla iam dilatio doloris ac luctus est: ut Lucanus ait. Corpora nondum conclamata iacent.

Confluens mosæ & rheni fluminum i sycambros nunc gherlefes. ad menapios autem iuliacenses: ut olim scripsi menapii protendebant: est longe ab oceano fere octoginta mil le passuum proximus nouomagio gherlensium oppido diocesis traiectensis prouinciæ colonien sis inter Buscunducis & Hoesdem oppida ducatus Brabantiæ: i quorum sycambiorum fines equitatus uspetum & tencha terorum post prælium & fugam suorum se trans Rhenum recepit: inter quem confluentē: & colonien sem ciuitatem: quæ post ubiorum fuit ponte facto Cæsar primo traiecit exercitum.

Conclamatum est transactum & finitū: ut cōclamata corpora nihil reliqui iam habēt ad uitæ officia. Aut cōclamatū satis deploratū: satisq; uociferatum est. Do.

Conuentionis nomen generale est: ad omnia pertinens: de quibus negocii contrahendi: transigendique causa consentiunt: qui inter se agunt. Nam sicuti conuenire dicuntur q̄ ex diuersis locis in unum locum colligūtur & uenitūtita qui ex diuersis animi motibus consentiunt: in unum & in unam sentētiam concurrunt. Adeo autem conuentionis nomen generale est: ut eleganter Pædius dicit: nullum esse contractum: nullam esse obligationem quæ non habeat in se conuentionē: siue re: siue uerbis fiant. Nam & stipulatio quæ uerbis fit nisi habeat consensum nulla est. Vl. de pactis. Conuentionem autem tres sunt species: aut ex publica causa fiunt: aut priuata: aut legitima: aut iure gentium. publica conuentio est quæ sit per pacem quotiēs inter se duces belli quærdam pacisc untur. legitima conuentio est quæ lege aliqua confirmatur & ultro interdum ex pacto nascitur actio: uel tollitur quotiens lege uel senatusconsulto adiuuatur. Iurisgentium conuentiones quædam actiones pariunt: quædam exceptiones quæ pariunt actiones in suo nomine non stant: sed transeunt in propriū nomen contractus: ut emptio: uenditio: locatio: conductio: societas: commodatum depositum: & cæteri similes. Nuda autem pactio obligationem non parit: sed parit exceptionem. Item cum pacisc imur ne petamus exceptionem nasci cōstant. Vl. eo. ti.

Conuitium iniuriam esse Labeo ait: conuitiū autem dicitur uel a concitatione: uel a conuentu: hoc est a collatione uocum. Cum enim in unum plures uoces conferuntur: cōuicium appellatur quasi conuocium. Conuicium autem non tantum præsenti: uerum absenti quoque fieri posse Labeo scribit: p. inde si quis ad domum tuam peruenit te absente conuicium factum esse dicitur. Item si ad stationem uel tabernam uentum sit probari oportere fecisse conuicium: non tātum is qui uociferatus est: uerum is quoque qui concitauit ad uociferationem alios: uel qui submisit ut uociferetur: non tamen omne maledictum conuicium est sed id solū quod cum uociferatione dictum est. & siue unus: siue plures dixerunt: conuitium est: quod in cœtu dictum est. Quod autem nec in cœtu nec in uociferatione dicitur conuitium non proprie dicitur: sed infamandi causa dictum est. Vl. de iniuriis.

Conclusus ex feriarum translatione dictum. Terentius in an. Vt ab illa excludar hac concludar. & in phormione. Conclusam hic habeo uxorem scæuam. Do.

Conclauatæ dicuntur: quæ sub eadem erant clauæ. Fe.

Conclaua dicuntur loca: quæ una claue clauduntur. Fe.

Conclaue est secretior locus in terioribus tectis: uel q̄ intra eum multa loca clausa sint: uel cubilia adhærētia triclinio. Ter. in eunu. Virgo in conclaui feder. Do.

Conclauium similiter annuli genus. Fe.

Concrepuit plus est q̄ crepuit. Nam con adauctiuum est. Terentius in ecy. Sed hostiū con crepuit. Do.

Condalus auis est dulce canens. Ser.

Condempsere commiscere: a græco tractum. Homerus: Pompo. i nuptiis partem: nisi prius cōclusi: condempsui. Nonius.

Condere constituere. Salustius in catilinario bello. Vrbem Romam (sicuti ego accepi) condidere atque habuere initio troiani. Nonius.

Condere significat abscondere. Vir. æne. libro secundo. Scandunt rursus equum & nota cō duntur in aluo. No.

Condere consecrare. Virgilius æneidos libro tertio. Animamque sepulchro condimus. Nonius.

Condere potiri. Vir. li. vii. Optato cõdũt thybridis alueo. No.

Cõdere proprie est unum & iteriorem locum dare ad custodiá faciliorem. Quod uerbum nũc significat cõscribere: nũc facere: nũc cõponere: nũc instruere. Fe.

Condere componere. Fe.

Condicere est dicẽdo denunciare. Festus Põ. Quarum rerum linum causarum condixit pater patratus po. ro. Liuius li. primo.

Cõdictio in diem certum eius rei quæ agitur denũciatio. F.

Cõdictio est certam legem in se cõtinẽs. Terẽ. in and. accepit cõdictionem. Do.

Condi dicuntur qui statuunt sibi ciuitatem. Virgilius, viii. Optato conduntur thybridis alueo. S.

Cõditaneũ quod cõdi uel condiri potest recte dici. Varro de re rusti. libro. i. In agro crasso & calido oleo cõditaneum radium maiorẽ. solẽtiná hortis tempus causa: sed gratiá obiicerem calumniam. No.

Cõdocefacere. M. T. tusculo. lib. v. Nemo est. n. q eos; bonos animũ putet esse iudicem: eũq; cõdocefaciat: ut ea quæ bona mala ue audiantur possit cõtinere. N.

Cõdulus annulus. F.

Conducere emere. Plau. in aulu. Ego conduxi illum. No.

Cõducere est sicuti usu. Lu. li. xxix. Magno nõ magna mercede magno qdẽ conduxeris. M. T. de offi. li. ii. Vt sæpe í nostra rep. uidemus mercede cõducti. No.

Cõducere colligere conuocare. Var. in mani. Manius mane suscitat nostrum populum in foro cõducit. No.

Cõducere cõuertere. Lucil. lib. xxx. Et uirtute tua & claris cõducere chartis. No.

Cõducere utile esse: solus nõ sibi q re & quæstu cõducat suo. M. T. de offi. lib. iii. Stulte líberi parer cõducebat. potest autem quo reipublicæ utile sit id cuiq; iutile esse. Idem de republica libro primo. Facilima autem í ea republica potest esse concordia: in qua idem conducat omnibus. Sisen. histo. lib. iiii. quod in rempublicam suam maxime cõducere uidetur. No.

Cõtinẽtes prouincias: accipe debemus eas quæ Italiæ iunctæ sunt: urpota galliá & prouiciá Siciliam magis inter cõtinentes nos accipere oportet: quæ modico freto ab Italia diuiditur. Vl. de uer. sig.

Cõtumax est q tribus ædictis ppositis: uel uno p tribus: quod uulgo peremptorii appellatur litteris euocatis præsentiá sui facere cõtemnit. Hermogenianus de re iudicata.

Cõtra aduersus hoc differũt: q cõtra loci est: ut cõtra basilicam: aduersus illũ facio.

Cõtagium ut cõtagio dicit. S.

Contuacii sunt rhetiorum populi ferocissimi. Strabo.

Cõdũtur oppida & urbes: quæ ítra pomoeria ponũtur. V.

Cõfecerunt una fecerũt. Fe.

Cõfecta suis dicebat: quæ cũ omni fœtu adhibebat ad sacrificiũ. F.

Cõfectus uulneratus & percussus: ut sanari nõ possit. Terẽtius in andria. Cura cõfectus stupet. Donatus.

Conficere colligere. Terentius in phormione Vt conficerem conficit. M. Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. In singulis tegulis impositis sexcentis sententiæ confici posse. Et in uerrem actione secunda. Permagnam dies eum ex illa re pecuniam confici posse. Lucil. libro. xxvi. nõ re multitudinem tuorum quam in album inclyta dextera cõficit sibi. No.

Cõficere frangere. Luci. libr. xxix. Malo hercle uero cõfectores cardinum. No.

Conficere facere. Terentius in phormi. Bonas me absente hic confeciſti nuptias. Mar. Tullius in Hortensio. Et facultas in maioribus nostris eratque confectus senatusconsultis. Et tusculanarum libro quinto. Nihil enim apud istos quod non eorum turba conficiat Nonius.

Cõficere explicare. M. T. de officiis libro. ii. hoc nestatis pars confecta est quá tibi cupio esse notissimam. No.

Conficere consumere finire. Terentius í phormione. Cum hic non uideant me credat cõficere argentum suum. Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem libro secundo. Bellum (ut opinio mea fert) & cõsensu ciuitatis cõfectum iam haberemus. Lucilius libro trigesimo. Confecit ipse comestque. Marcus Tullius in Hortensio. Quæ est enim confectio ualetudinis: quæ deformatio corporis. Nonius.

Cõficio uerbum conuenit proprie gladiatoribus his qui grauissimis uulneribus occubuerunt: & cætera. require infra.

Cõfecdusti fœdere cõiũcti. Fe.

Cõferre significationẽ habet manifestam. M. T. de officiis lib. iii. Omnes curas cogitationesq; meas conferebam. No.

Cõferre cõsentire. Vir. li. ix. Ergo & si conferre manũ furor iracq; mõstrat. No.

Conferre cõtollere. Virgi. & conferre gradum & procedere longius ardet. No.

Cõferre comparare. Marcus. T. de officiis lib. secundo. Ad hoc nos studium potissimũ cõtulissemus. Nonius.

Confectum dicitur occisum exanimatū. Virgilius libro undecimo. Hactenus acca soror potui nunc uiulnus acerbum confici. Marcus Tullius de suppliciis plagis confectū dici a litteribus suis pater ante oculos tuos occidisse.

Confectum defessum. Virgil. libro. xi. Dicitur infœlix æneo confectus aceſtes. Lucilius lib. uigesimo sexto. Tum doloribus confectum corpus animo obsistere. Marcus Tul. de offi ciis libro secūdo. Nec me angoribus dedi q bus essem confectus. No.

Confidens etiam non mala significatione ponitur pro constanti. Terentius in andria. Ne scio quis senex modo uenit ellum confidés catus. Donatus.

Confidentia alias pro audacia & improbitate Terentius in andria. O ingentem confidentiam. Et in phormi. Homo confidens: ergo confidentia interdum in mala significatione interdum in bona ponitur: sed fiducia semp in bona.

Cōfidés pro improbo audaci & temerario ponitur. Terentius in phor. Homo cōfidens: q illum omnes dii perdant. Et paulopost. O ingentem confidentiam. Do.

Confidentia est fiducia. Virgilius libro primo Et afflictis melius confidere rebus. No.

Confidentia duricia patientia. Plautus i asina. Scapularum confidentia uirtute armorum freti. Nonius.

Confirmari dicuntur qui recuperant ualitudinem cōualescentes. Cicero nondum satis sum confirmatus.

Confidentia rursus temeritas. Pacuuius in atalanta. Grandem atque atrocem coerce confidentiam. Idem in undecimo. Improbus cōfidens nequam malus uideatur. Turpil. i leucadia. Videtur frigus intensum q̄ est confidens diis tunc produnt. Actius in myrmidonibus. Iram in fræniis hostes animis comprimas confidentiam. Afranius in uopisco. Excludat uxor tam confidenter uirum non faciet. Virgilius Georgicorum libro quarto. Nam quis te iuuenum confidentissime nostras lussit adire domos. Terentius in andria Nescio quis senex uenit modo ellum confidens. Nonius.

Confidentia constantia. Marcus Tul. de republica libro quarto. Duas sibi res quominus in uulgus & in foro dicere confidentiam: ut uocem defuisse. Neuius in danae. excidit orationis omnis confidentia. Plautus in amph. Quæ non deliquit decet audacem esse confidenter. No.

Confidentia differt in hoc a fiducia. confidentia. n. i malis rebus: illa uero in bonis Ser.

Confidentia ueteres pro imprudentia audacia dicebāt. Virgilius georgi. quarto. Nam quis te iuuenum cōfidentissime nostras lussit adire domos. & Terentius. O ingentem cōfidentiam. Ser.

Confiteri & profiteri hoc distant. quia profiteri uoluntatis est confiteri necessitatis. Cicero in Manilio. Hic ego non solum cōfiteor uerum etiam profiteor: honestius uel profiteri q̄ cōfiteri. Nonius.

Confidere deliberare. Tulli. in Catone maiore uersus Ennii ponit. Olympia nunc senio cōfectus quiescit. Ser.

Confidio hoc est absumo. Terentius in phormione: cū hic non uideant me confidere credunt argentum suum. Virgil. æneidos libro tertio. Tum subito e syluis macie cōfecta suprema. Donatus.

Confidio uerbum proprie conuenit gladiatoribus his qui grauissimis uulneribus occubuerunt. Cicero in catilinam. Gladiatori illi confecto & saucio. Terentius in eunucho. Quam amabat uirginem eam confeci sine molestia. Donatus.

Confidere alligare. Marcus Tullius in uerrem Permagna dies cum illa re pecuniam confici posse. Seruius.

Confore ab eo quod est confit ideſt perficitur futurum tempus indicatiui modi cōfore fecit ideſt perfectum iri. Terētius in adel. utq; quod ego dicam hoc confit quod uolo confore: confieri: perfici: unde confectum negocium dicitur: uel confecta res quoad plenū perficitur. Idem in andria. Et spero confore. Donatus.

Confutare est consumere uel cōmittere. Varro in menone. Harum ædium summa atria confutabant architectores. Idem libr. primo Huiusce coquus magnū æneū quādo seruit paula cōfutat trua. No. Mar.

Confutare opprimere committere. Terentius in phormi. Cōfutauit uerbis admodum iratum patrem. No.

Cōfutare commouere. Titinius seticosus magnum exitium quando seruit paula cōfutat trua. Nonius.

Confutare & refutare differunt. Confutatio i persona est: refutatio in re. Terētius in phormione. Confutauit uerbis: ideſt cōfecit. Donatus.

Confluges loca in quæ riui diuersi confluant. Liuius in andromada. Confluges ubi cōuentum campum totum inhumigant. N.

Conflictatio est tactus inuicem corporum & collisio. Terentius in andria. Nam qui cum ingeniis conflictatur huiusmodi: ideſt atteritur. Donatus.

Conflages loca dicuntur in quæ undiq; cõflãuenti. Festus.

Confugellam antiqui confugium dicebãt. Fe.

Congerro a gerra: & græcum est. Plau. in Persa. Iam pol ille hic aderit credo congerro meus. In menechmis idem istud. V.

Congerminiscere coalescere coniungi uel consociari. Quadrigarius in ãnalibus. Facite exẽpla eog: nos cum illis congerminiscere sciãt Var. rerum humanarum. lib. iii. postea cum his unam rempub. coniunctã & cõgerminatã tenuere. Nonius.

Congenuare flecti genibus. Cecilius in annalibus lib. vii. Ipse regis eminius equo ferit pectus aduersum congenuat percussus deiecit dominum.

Congiomerare suoluere superaddere. Ennius in thyeste. Heu mea fortuna: ut omnia i me glomeras mala. Nonius.

Congiarium genus muneris: quo populus donari solebat. Sueronius libro primo. uel inuitatos: uel sponte ad se cõmeantes ubertimo congiario prosequebatur.

Congiarium est quod a principe aliquo donigratia in populum datur. Item mẽsura quædam: ut Paulus in fundo instructo & instrumento legato. Item uineæ areæ & congiaria sextaria.

Conchis ab Apitio appellatur fabaria uiridis: atq; ita conditur liquamine coriandro cymino porro cocisso & oleo & nisi magna fuerit copia cõchis ingrati est saporis. Martialis. Ni male cœnantem: & bene si cœnas conchis i uncta tibi est. alibi: Si spumet rubra conchis tibi pallida testa.

Conchis uiridis faba quam hodie Neapoli ci g uertentes dicunt.

Congiarium Augustus cũ ab eo Pacuuius taurus cogiarium petereret diceretque. Iam hoc homines uulgo loqui non paruam sibi ab illo pecuniam daram: sed tu inquit noli credere. Ma. de ſa.

Congrediar. Plau. i epidico. & si ad eam: aut sic tam congrediar: sic hoc est. No.

Congruere dictum est a gruibus: quæ non segregant: siue cum uolant: siue cum pascunt. Festus.

Cõgenulare est gelu replicato cadere. Si senna histo. libro tertio. Agilem dari facilemq; uictoriam: neq; fossas aut bellum renouatum Nonius.

Coniectarium efficax perfectum. M. T. de finibus bonorum & malorum. Illud uero mihi coniectarium: sed in primis habes illorũ. Nonius.

Conieci impetum iniuriamq; significat. Terentius in and. In nuptias conieci herilem filiũ Donatus.

Coniector interpres somniorum. Fe.

Coniuratio & consensus differunt. Consensus enim bonæ rei est: coniuratio malæ. Inde & Catilinæ coniuratio dicta est. Terentius in eçyra. Quæ hæc est cõiuratio: ut omnes nulieres eadem æque studeant.

Comptum genus libaminis & quod farina cõsperſa faciebant. Festus.

Conopeum uelum in modum tentorioli factum ad culices excludẽdos. nam græce κωνωψ: culex latine dicitur. Seruius.

Conquinare deputare. Festus.

Connexum quod græci dicunt σύμπλεκον id alii nostrorum adiunctum: alii cõnexum dixerunt: idest connexũ tale est si plato ambulat: plato mouetur: si dies est: sol super terram est. Varro.

Conniuere oculorum palpebras mouere: Eũdem regulum. Tubero in historiis reddisse Carthaginem: nouisque exemplorum modis excruciatum a pœnis dicit: in atras i quit ac profundas tenebras eum claudebant: ac diu post ubi erat usus sol ardentissimus repente educebant: aduersus ictus solis oppositum continebant: atque ita tendere in cælum oculos cogebant palpebras quoque eius: ne cõniuere posset. Sursum ac deorsum ductas insuebant. Aul. Gel.

Conquirere coercere. Festus.

Conquinisscere & equinisscere inclinari significat. Plautus in cistellaria. Faciendum est puerile officium. Conquinisçam ad cistulam. Idem. Et colo si conquinisscere si isthæc uetus simul. No.

Con regione e regione. Fe.

Conruspari conquirere. Plau. Conruspare tua concilia in pectore. Festus.

Consentia sacra quæ ex consensu multoq; sũt statuta. Fe.

Consedeo a consedendo: uel a sedendo: uel assessor. Cassius emina annalium libro tertio. Nemo uicinus consedet. No.

Consistere est audacter & constãter stare. Vir. Constitit i digitos exemplo arrectus uterq;. Terentius in adelphis. Ocioſe nunc iam illico hic consiste. Do.

Consiprum apud Ennium conspectum inuenitur: Festus.

Consiprum claui pro confixum. Fe.

Consequi significat sequi. Virgilius lib. quinto. Quem deinde Cloanthus consequitur. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Ex quo intelligi potest illum mentis agitatione inuestigationeq; earum rerum: quas cogitando consequebatur: neq; ociosum: neq; solũ unq; fuisse. Nonius.

Consequi adipisci. M. Tul. in epistola ad Cæsarem libro primo. Tũc cum ea quæ est ab senatu summo cũ honore tuo consecutus. Idẽ in uerrem actione secunda. Quod ego meo labore & uigiliis consecutus sum. No.

Consequi exprimere diffinire. M. T. ad Cæsarẽ Extrema uero quanta & qualia sunt: uerbis consequi non possum. No.

Conserere dictum est miscere. Vir. æne. lib. ii. Multaq; per cæcam congressi prælia noctẽ Conserimus. No.

Conserere iserere. Vir. geor. li. ii. Iuuat ismaria baccho conserere. No.

Consecrabor. Plautus in persa. Sed qd hic cauatus ambulat magnifice: consecrabor.

Conserere manũ dicimur cũ hoste: sic ex iure manu consertum uocare. V.

Consilium a consulendo dicitur: uel quod in unã sententiam plurimos mẽtes cõsileãt & conueniãt: sed a silentio credibilius dictũ putatur: quo maxime imuenit. Fe.

Consyderare a contẽplatione syderũ uidet appellari. Fe.

Cõsiluere. Ennius pro cõticuere posuit. Fe.

Consilium quod ut uestimenta apad fullonẽ cum cogit consiliari dictum. V.

Consolare. Var. in edippo. thyeste. Per idem tẽpus Athenas exul uenire dicebat qui consolaret. Nonius.

Consobrini ex duabus editi sororibus: de quibus oĩbus multa exempla sunt i antiquis auctoribus: maxime in Afranio & uiris uerustissimis scriptoribus. No.

Consortes a manuum conserere. V.

Consuus dicitur ianus. Require in saturnalia, Ma. de sa.

Consul Varro li. i. nominatus qui cõsulet populum & senatũ: nisi illinc potius: unde taurus ait in Bruto qui recte consulat cõsul fiat Ci. in pisonem consulem ait a cõsulendo dictum: ut ipsum declinat nomen. Item q; i. ii. de oratore consul quia patriæ consulit. Vlp. de officio consulis ait. Officium consulis est consilium præbere. Lælius libro diuinarum Pomponius de origine iuris & magistratus, exactis enim demum regibus cõsules constituti duo penes quos summum ius uti esset lege rogatum est; dicti sũt ab eo q; plurimũ R. P. consulerent.

Consultare sæpe reperitur primo consiliũ petere: uel quæ inuenias consultari.

Consualibus quid est quod equos & asinos coronis exornant & ociarii sinũt: an quod uertuno equestri diem festum agunt. Asinus autem propter equum pari fruitur licentia: an illud potius quod istiusmodi nauigatione cum multa nautibus ueherẽtur ocium quoddã ac remissio mentis data est. Plu.

Consules bini annuo magistratu fingebantur rex gẽte prima patricia mox ex plæbe alter creabatur candida uestæ comitiis cẽturiatis: penes quos erat arbitrium rerum in admini stranda repu. inq; iure dicẽdo: quibus erant apparitores duodecim lictores cũ fascibus.

Consul nominatus qui consuleret populũ & senatum: nisi illinc potius. Vnde Actius ait i bucco. Qui recte consulat cõsul erat dictus, Varro.

Consultor est qui consilium petit. Consultus qui consulitur. Consultum res ipsa quæ consulitur. S.

Consulas antiqui ponebant non tantum pro consilium petas & perconteris: sed etiã præiudicas & statuas. Festus.

Consualia ludi dicebantur: quos in honorem Consi faciebant: quem deum consilii putabant. Festus.

Consuetionem Plautus pro consuetudine posuit. F.

Consulum & prætorum proprietas q; consulant & præeant populis: auctoritate Varronis ostenditur de uita patrum li. ii. q; ideo dicebantur consules & prætores q; cõsulebãt senatui consules. N.

Conscripti dicebantur qui ex equestri ordine patribus ascribebantur: ut numerus senatorum expleretur. Festus.

Consponsos antiqui dicebant fide mutata colligatos. Festus.

Corinna achelodori & pocratiæ filia thebana uel tanagrea disciplina myrrilis: dicta musica lyrica Pindari quinquies libros quinq; scripsit epigrammata: inter decem lyricos cõnumerata.

Consternatio quæ est concitatio quædam subita ex aliquo metu: ita sternutamento deducta est q; eo toto concutimur corpore. Fe.

Consponsor coniurator. F.

Conscribillaui pro cõscripsi. Varro in colũna Herculis: idq; eas in cæram conscribillauit ad litem. Idem in marcipore. Astrologi non sunt qui conscribillarunt pingentes cælum. Nonius.

Conspicilum unde conspicere possis. Plautus in medico. In conspicillo asseruabam palliũ obsernabam. Nonius.

Constituere disponere. Virg. æne. li. i. hoies ne feræ ne quærere constituit. No.

Constituere retinere firmare. M. T. de offi. lib. iii. ineuntis enim ætatis insicitia senum cõsiliũ tuenda & regenda prudentia est. No.

Conserere inserere. M. T. de senecture. Cõsirones non modo delectant; sed etiam insitiones. Nonius.

Constituere parare.M.T.in uerrem actione se cunda.Quod ubi erat Philodemo nũciatũ: tæterſi erat ignarus quantũ ſibi ac liberis ſuis iam tum mali conſtitueretur. No.

Conſtituere erigere. Vir.in.vi. Et ſerales ante cupreſſos conſtituunt.

Conſternari rurſum erigi.Pacu.i pbocea. Cõſternare aiæ ex corpore hic & uoluere conſilium ſubit:omnes quidem donata eſt modo qui pacto inimicis mortẽ: & huic uitã offeras.Idẽ in doloreſte: unde exoritur quo præſidio frætus:auxiliis quibus:quo cõſilio conſternatur:qua ui:cuius copiis. No.

Conſtat ualet conſiſtit.Lucil.lib.xxxvi.Trado ego alias minimo: porro quod mihi conſtat carius.Ci.tuſcula.li.i. Animus qui ſi eſt hoc quatruor generum: unde omnia conſtare dicuntur.No.

Conſtat compoſitum eſt . Lucili.libro. xxxvi. Principio phyſici omnes ex anima & corpore conſtare dicunt.Siſenna hiſto.libro tertio Multitudinem procul hoſtium conſtare uiderunt.No.

Cõſtat conuenit manifeſtum eſt.M.T. ad Cæſarem iuniorem lib.ii. Cum conſtet Cæſaré lupercis id uectigal dediſſe qui ante poterat id conſtare.Et tuſcu.libro primo.Siue quot a grauioribus leuiora natura repellant: quæ cum conſtent.No.

Conſto conſtaturus. Pli.ut fructus is maxime probaret:q̃q̃ impendio conſtaturus eſſet.

Conchæ cytheriacæ dicuntur uenereæ: & ueneri dicantur & non a loco accipiãs cythera quoniam uenus e ſpuma maris nata concha uecta eſt ad littus . Venus apud Papiniũ;digna fuit noſtra conſidere concha: & duæ illæ conchæ quæ tenuerunt nauem plenã uẽtis:quæ mitteba a Periandro edicto:ut nobiliores mares caſtrarentur: dicatæ fuerunt apud ueneré gnidiam. conchæ igitur a the riaca non a loco dicta:ſed uenerea. Proprius Indica uis aurum mittit formica metallis Et uenit e rubro concha ericina mari.

Conſtitit dicitur ſtetit.Vir.ænei.li.iiii.Hic primum paribus nitens cyllenius ales conſtitit Nonius.

Contendere feſtinare. Virgilius æneidos libr. primo.Quæ proxima littora curſu contendunt petere. No.

Conſueui hac re:& hanc rem ueteres dicebãt. Terentius in adel . Quid illi tandem credis fore animi qui illa conſueuit? Et conſuetudinem bonorum & malorum dicimus.Cõſueſcere autem proprie dicitur in ſtupro . Idem in ecyra.Nam ſi ipſe poſſet ab ea ſeſe de repẽte auellere qui cum tot conſueſceret annos. Et conſuetudo proprie de coitu dicitur.Idẽ in phormione.Dum expecto quem ita mox ueniat qui hanc mihi adimat conſuetudinẽ. Donatus.

Conſtitit erectus eſt.Plautus in amphi. Fremitu uirum & ſpiritu atq; anhelitu nebula cõſtat.Virgilius libro.v.Cõſtitit in digitos.Cicero tuſcula.libro primo . Vbi rigida cõſtat craſſa caligo inferum.No.

Contagionem eſſe dicendum: non cõtagium. Feſtus.

Contaminare proprie cum manibus luto plenis aliquid tangere & contaminare contingere:& polluere fœdare aut maculare.Terẽtius in and.Contaminari nõ decere fabulas. Idem.Hoc gaudium contaminet uita ægritudine aliqua.Dona.

Contempla.Actius in philocteta. Contempla hanc ſedem : in qua ego nauem hyeme ſaxo ſtratus pertuli.& En.Media haſta atque acer nas antiquum opulentum oppidum contẽpla.Plautus in aſina.Meum caput contẽples Neuius in danae: contempla placide facié & formam.N.

Cõteſtari eſt cũ uterq; reus dicit: teſtes eſtote. Feſtus.

Cõteſtari litem dicũt duo aut plures aduerſarii:q; ordinato iudicio utraq; pars dicere ſoleri:teſtes eſtote.Feſtus.

Cõtẽptus.Lucil.lib.xxvii. Tu luciliũm credo cõtẽptũ: cũ me ruperit ſumma omnia fecerim. Varro de liberis educandis. Vel maxie illis didici:& inſtitienti theriacã muſſam eſurienti panem cibarium ſiliginẽi:& exercita to ſomnium ſuauem. No.

Contemnificum. Lucil.libro.xxvi. Ego enim contemnificus fieri & faſtidire agaménonis Nonius.

Contentio eſt perſeuerantia uel elatio. M.T. de offi.lib.i.Ex cõtentione uocis & ſubmiſſione:& cæteris ſimilibus facile indicabimus. Sal.hiſto.li.iiii. Rurſus inuenta nacti ad oppidum ire contendunt. No.

Contendere aſtringere itorquere.Vir.geor.li. iiii. Tanto nate magis contende tenacia uincla.Siſen.hiſto.libro quarto.Simul & tormẽta cõtenduntur. No.

Cõtendere iterum ſignificat comparare.Plau. in au.ſignum recte comparat huius contẽdi ánulum.Luci.ſatyr.libro primo. ut contende re poſſim theſadas lædaſq; ixiones alto leo theo.Item libro ſeptimo. Hunc unq̃ hyacintho hominem tortim poteritis delitis contendi.Cecil.in thyeſte. Ego uitam meã atticam contendam cum iſtac ruſticana ſyra. Licinius macer in epiſtola ad ſenatum . Illi ſuã uitam mecum contendunt:quorum in corpore ita crebra ſunt uulnera uitæ nouæ ci-

catrici ut non sit locus. Neuius í lycurgo cauesis tuam contendis iram contra cum ira libert. Actius í tereo. uideo ego te mulier mul tarum utier ut contendas tuam maiestatem uiris. V. γνωσίσεαυτον age nunc contẽde alterũ genus philoteron: ne tibi quid uideat melius. No.

Contendere certare. M.T. de offi. li. i. Miserria omnino ambitio est honoriũque contentio. Vir. æneí. libro quarto. Quis talia demẽs ab nuat: aut tecum malit contendere bello. Sal. í iugur. frætus multitudine militũ sperabat armis contendere. Ci. tuscu. li. ii. ut onera cõtentis corporibus facilius ferũt: remissis opprimuntur. Nonius.

Contendere cõtinuare. Cice. de ora. libro. ii. Id quod eius ſcripta declarent & contentiones uocis & remiſſiones continuarent. & li. iiii. nihil perniciosius q̃ ſine intermiſſione contentio. Nonius.

Contendere iterum ſignificat extorquere. Ci. í epiſtola Caſſii. Hoc agit ita contendo: ut in eo fortunas meas poſitas putem. Actius í eu ryſace. Iam potero incipiam & qui diu cõtẽdam: ut hic oportet texum ſalminé habeam Turpil. in Ienonibus. habẽt poteſtatẽ: niſi po teſtatem ſenis ꝑcio cõtẽdas: & redẽpto phædria liceat redire in antiquã conſuetudinem Varro in ſerrano. Et petere imperiũ populi: & contendere honores. M.T. de offi. libro. ii. Extremum autem præceptum in beneficiis opera quæ danda: ne quid contra æquitatẽ contendas. No.

Contendere feſtinare. Vir. æneí. libro primo. Quæ ſortes proxima curſu contendunt petere. M.T. in uer. actio. ſecunda. hæc ubi filio nunciata ſunt exanimatus ad id cõtendit: ut etiam uitæ patris & pudicæ ſororis ſuccederet. No.

Contendere intendere. M.T. in hor. Magna ẽ animi contentio adhibẽda & explicãda Ariſtoteli greges. Nonius.

Contermines in confinio uicini & cõfines: ut Pli. Cató in contermines hoc amplius exiſti mari iubet quo pacto uiuant.

Conchula quæ ſit ab eo quod eſt cõcha: quæ græce dicitur κογχίη.

Conturbatores apud Martialem dicũtur qui pecuniarum, uarios ſumptus exigunt: & qui diuerſa requirunt: ut alibi cõturbatores macelli.

Contendit proripuit uel direxit ſignum. Vir. lib. v. Qui tamen aerias telum contendit in auras. L. icinius macer: quo die magiſtratum obiit repente celeri gradu per foꝝ ſe in capitolium contendit. Pacu. í doloreſte. Nihil cõiectura qui interpretarier quorum flexi uice contenderet. M.T. de repu. ſed audiſſet credo: tũ uero Platone Socrate mortuo primũ in ægyptum diſcendi: poſt Italiam contendiſſe. Turpil. in philopatro. Mea mater hem qua cauſa hic opere maxime cõtendit. Afranius. Non licet me quo contendiſſem ita puenire. Saluſtius in iugur. bello. Ex prælio ſugit in prouinciam: ac deinde Romam contẽdit. Varro in quinquatribus. Qui tarentum tuum ad heraclidem ponticum contenderit Nonius.

Conſulis officium eſt conſiliũ præbere manu mittere uolentibus. Vlp. de offi. con.

Conſules conſtituti ſunt duo: penes quos ſũmum ius uti eſſet lege rogatum eſt. nanque initio ciuitatis Romæ cõſtat reges omnem poteſtatem habuiſſe hiſdem temporibus. & tribunum celerum fuiſſe cõſtat. Is autẽ erat qui equitibus præerat: & ueluti ſecundũ locum a regibus obtinebat: quo í numero fuit Iunius Brutus: qui autor fuit regis abiiciẽdi. Exactis deinde regibus: conſules creari cœperunt: & dicti ſunt ab eo quod plurimum reipublicæ conſulerent qui tantum ne poſſa regimina poteſtatem ſibi tẽdicarent: lege lata factum eſt ut ab eis prouocatio eſſet. ne ne poſſent in caput ciuis Romani animaduertere in ſuſſu populi ſolum relictum eſt illis ut coercere poſſent: & inuincula publice duci haberent. Pompo. de oriuti.

Conſanguineos Caſſius diffiniuit eos qui ſanguiſe inter ſe connexi ſunt. Vlpianus de ſuis & legitimis.

Conſolor tam actiua q̃ paſſiua ſignificatione antiqui protuliſſe inueniuntur. Afinius poſtea cum ab ea quæ ſperaueram dolebam conſolabor ab ea quam timui. Pri.

Conſules qui publici conſilii duces eſſe debẽrent perfeciſſent per ſeipſos publicum conſilium tolleretur. Ci. per ſe.

Conſuſor auctor eſt conſiliatus: utimur in rẽgẽdatur Ci. pro Quin. hæc omnia Quintius agebat auctore & conſuaſore Neuio.

Conſul à conſulendo: uel a iudicando: nam & hoc conſulere ueteres uocauerunt: unde adhuc remanet illud rogat bonum conſulitis: ideſt bonum iudicetis.

Conſultus peritus & doctus: ut iuriſconſulti periti dicunt. Acron.

Conſequor etiam paſſiue: ut orbilius: quæ lux ab hominibus conſequi poſſunt. Pri.

Conſpicor etiam paſſiue: ut Varro. Paupertas enim hæc nominata intricata: ut nunc conſpicatur. Pri.

Conſector paſſiue Laberius dixit: uxorem tuã meam nouercam Apollo lapidibus cõſectari uideo. Pri.

Consi populi sunt iuxta Berones in Hispania. Strabo.

Consia distat a populonia ferme stad. octingentis, alii sexaginta dicuntubi est Luna portus & ciuitas. Strabo.

Contenere plus est q̄ uituperare. Terentius in eunucho. Nunquid habes quod contenas, Donatus.

Contenor ualde tenor. Tenor autem græcum est incedor & reuicior: nam ueteres tenere sine præpositione dicebant. Do.

Contēplari dicitur a téplo. i. loco qui ab omni parte aspici potest: quem antiqui templū nominabant. Fe.

Contentus cui res etiam parua abundat. Vir. li. vii. Patriisq; sed non & filius armis contētus. Terentius i eunucho. Quia nec; tu uno eras contenta: nec; solus dedit. Lucil. xxx. Et iste uersibus interea contentus tenetо. M. T. ad Brutum. Sic igitur facies ut me amabis: aut contentandi sum diligens. Idem de offi. libro secundo: breuitatis causa familia contēti erimus una. No.

Contentum dicitur extensum. Vir. li. v. Hunc rapidus iamdudum arcu contenta parato tela tenens. Lucil. lib. xxx. hic ut musipula con tenta: atq; scorpius cauda subiata. No.

Contentum colligatum coniunctū. Vir. geor. libr. iii. Contenta ceruice trahunt stridentia plaustra. No.

Contentū cōtinuū perseuerans. Ci. tuscu. li. v. Societatem ferūt cum usq; ad uesperum cōtētus ambulare: quæsitumq; effet ab eo: cur id faceret. No.

Cōtemptim pro contēnenter. Neuius belli punici lib. sexto. Superbiter contemptim cōterit legiones. No.

Contingere est quod uix euenit. Te. in an. hāc mihi expetiui contigit. Do.

Cōtiguum fructum carnis cum septem costis demptum. Fe.

Cōticiniū noctis primū tēpus quo oīa cęscendi gratia cōticescūt: auctores multi sunt miriscd auctoritate deficiunt. No.

Cōticinium silentium noctis: eo quod siletur. Plau. Factū uolo redito cōticinio. V.

Cōticinium: in asinaria uidebis. factū uolo redito cōticinio præsente: a conticescendo cōticinium: siue ut Opilius scribit: ab eo cū cōticuerunt homines. T.

Contrarium æs graue est. Fe.

Contrahi dictum est honeste quadam tristicia liberari & solicitudine aut memoria. Ci. tus. libro primo. hoc detracto quod totū est uoluntarium ægritudo erit sublata illa mœrēs morsus tamen & cōtractiúculæ quædā cum relinquent. & li. iiii. Itaq; hæc prima diffinitio est: nt ægritudo animi sit aduersante cōtractione. Fe.

Contingere euenire. Mar. Tul. li. quinto. quod non modo singulis hominibus: sed potētissimis populis sæpe contingit. Ennius in thyeste. Quoniam mihi maxime hodie contigerit malum. No.

Contingere est tangere. Vir. li. ii. funemq; manu contingere gaudent. In primo: ne quis cō tingere possit. No.

Continere dicitur qui contra uolūtatem se retinet: unde contenti dicuntur in malis durātes. Terentius in phormione. Ruri se continebat. Dona.

Continens est abstinens integre. M. T. ad. M. Catoné. Vtq; copiis & opibus fere uix possimus ea manuetudine: & cōtinētia nostra sociorum fidelitatem tueamur.

Continés coniunctum continuum. Mar. Tullius in epistola ad senatum. Itaq; cum exerciti um ad Cappadociæ parté eam cū cilicia cōtinens iter faceret. Idem in Horten. In continentibus quidem terris uestrum nomen dilatari possit. No.

Conti hastæ longiores & robustæ. Vir. lib. vi. Aut duris detrudere contis. No.

Cōiūgere copulare: dictū est a iugo. Lucil. lib. xxx. Quā mihi q̄tū iter humanū genus regquæ inter se cōiugat cōmutat. No.

Cōtollere contratollere. Plau. in aul. Contollia gradum. No.

Contubernium dicitur cōtubernalium habitatio. Fe.

Cōtubernales dicunt a tabernis: quæ fiebant ex tabulis: unde & tabernacula sunt dicta: licet ex tentoriis & pellibus fiant. Fe.

Contuoli oculi sunt in anguſtum coacti conniuentibus palpebris. Fe.

Contumax proprie dicit contemptor petitorum. Teren. i phor. Præcōtumax redisti huc nobis Pamphile. Dona.

Cōuallis est planicies ex omni parte comprehensa mōtibus collibusue uallis ex duobus lateribus inclusa planicies. Vallis diminuitiuum facit uallicula. Festus.

Conuallis cauata uallis. Varro.

Cōuallū neutri generis Scropha inqt uitādū: ne in eam partem spectet uilla in quam uentus grauior ex his partibus efflare soleat: ne ue in conualli caua: & ut potius i sublimi loco ædifices: qui quod perflatur si quod é qđ aduersarū inferat: facilius discutit. V.

Conuasare est furto omnia colligere. Teren. i phor. Aliquid conuasem atq; hic me cōiecrem protinus in pedes. No.

Conuētio cōdictio dicit: cū primus fecerit de nuptiis & eaq; condictione habeb... F.

n ii

Cõuentus quattuor modis intelligit. Vno cũ quẽlibet hominem ab aliquo conuentũ esse dicimus. altero cum significatur multitudo ex compluribus generibus hominum cõtracta in unum locum. tertio cum a magistratibus iudicii causa populus congregat. quarto cum aliquem in locum frequentia hominum supplicationis: aut gratulationis causa colligitur. Fe.

Conexum est ex parte declinatũ: qualis est natura cæli: quod ex omni parte ad terrã uersus declinatum sit. Fe.

Conuenire placere cõstituere. Sisen. histo. libr. iiii. Signum natus a papo: quod inter eos tolli conuenerat. No.

Conuenere apta & commoda fuere. Terẽtius in adel. Quæ conuenere in andriam. Do.

Conuenisse non inuenisse & uidisse tantum: sed & collocutum significat. Terẽtius in andria. Conueni hodie aduenientẽ quendã mei loci hinc atq; ordinis hominem. Do.

Conuenire aptum esse. M. Tullius in horten. Nam quod uereris ne non cõueniat nostris ætatibus ista oratio quæ spectat ad hortandum. No.

Conuenire significat obuium fieri. Ter. in eu. Conueni hodie aduenientẽ mei loci quendã atq; ordinis hominem. No.

Conuenire uidere. M. Tullius de senectu. Neque uero eos solum conuenire habeo: quos ipse cognoui: sed illos etiam de quibus audiui & legi & ipse conscripsi. Plautus in asinaria. etatem uelim seruire libanum ut conueniã modo. No.

Conuenire colligi coire. Virgilius ænei. libro primo. Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni. Marcus Tullius in philippi. lib. iii. cui quidem hodierno die: nunc enim primum ita conuenimus. No.

Conuenire constare. Teren. in phor. Conuenit numerus quantum debuit. No.

Conuenire similem esse. Varro. Longe fuit q nos fugit solus rhetor: solus rex: solus formosus fortis secus: uel ad ædilicium modius purus puriſſimus adhuc charactera deo panthus conuenit caue attigeris hominem. No.

Conuenire placere certum fieri. Virgilius lib. xii. Cesserit ausonio si fors uictoria Turno. Conuenit Euandri uictos discedere ad urbẽ Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum libro quinto. Videndi cupiditate incensi omnes sumus: atq; hoc mihi cum tuo fratre conuenit. No.

Conuenire interpellare. M. T. in uerrem actione secũda. Non dubitat quin ubi ipse uerrẽ conueniſſet: æquitate causa auctoritate sua conuenire hominem possit. Lucilius libro xxxviii. Hæc tu conuentus tela insidiis loca ui. Nonius.

Conuertere magnifice dictum est: ut uerbum magni momẽti & agminis ingentis. Nam cõuertere ſe dicitur quem pompa præcedit. Er Imperator proprie cõuertit exercitũ. Teren. in adel. Ego autem iam tranſacta re conuertam me domum cum obſonio. Do.

Conuicium a uicis in quibus primo habitatũ est uiderur dictum: uel imutata littera quaſi conuocium. Fe.

Conuiuiones compotatores: a bibendo dicti. Lucil. lib. xxvi. Quãdo quidem repperi magnam ex conuiuionibus ex copiis. No. Mar.

Cõuiuii proprietatem. Marcus Tullius de ſenectute demonſtrat. Bene enim maiores accubitionem epularem amicorum: quia uitæ coniunctionem haberet conuiuium nominauerunt. No.

Conuicium dictum est a uicis locus qui secũdum ignobilitatem loci maledictis & dictis turpibus cauilletur. No.

Cõuiuãt pro cõuiuãtur. Pompo. in munda. Si Kalendis cõuiuãt idibus cœnãt foris. Ennius in primo. Stat malo hercle ſuo cõuiuat ſine modo. No.

Conuiuium domũ conuiuii esse opinor. Var. Non tam laurum q̃ ſine fordibus & cõuiuio legi non omnia debẽt: ſed ea potiſſimũ quæ ſimul ſint honeſta & delectant: neq; non de ſenis quoq; menſis cuiuſmodi esse eas oporteat præcepit. A.

Conuiuari conuiuia facere.

Conuiuiũ ut in urbe aut in umbra: aut in ſole pro temporis cõditione inſtruebatur: propterea Teren. in adel. lectulos inquit in ſole iligneis pedibus faciundos dedit ubi poterẽtis uos. Do.

Cõuoti idem uotis alligati. Fe.

Cõuola occulta. Fe.

Cõuertiſ pro conuertit. Plautus in amphitrione. Sed fugam in ſe nemo tamen conuertiſ. Nonius.

Conum quod cogitur in cacumine uerſum. Varro.

Cliophon profopon. i. muta pſona.

Cloacæ foſſæ a clodio duce albanorum dictæ Feſtus.

Clodia familia a Clomo æneæ comite est appellata. Feſtus.

Clotho una ex tribus parcis: quæ ut refert hesiodus in theogonia bonum malumq; futurum mortalibus naſcentibus dant: & uitam nent.

Clotho parca: ſignificat græce clotho uerbũ id quod neo: torqueo & circũuoluo.

Choliambon in carmie iãbico magna est acer

bitas:qua'i usus est bibaculus infensus in primis Catoni grammatico. Archilochus eodē genere usus est:postea fuit excogitatū a mollioribus poetis:ut distractio eo rigore iambico alterum genus institueretur iabicū quod eratised fractum. Vnde dictum est choliambon claudus iambus.

Cohors est spatium illud domi:ubi seruantur altilia: tamen apud Martialem pro parte domus profertur per syncopam. Varro p neutrum profert figuratum.

Cloacare inquinare.unde & cloacæ dictæ.Festus Pomp.

Crocotillum ualde exile.Plau. in extortis. Talis tum crocotillis crustulis.Fe.

Crocodillus:require in anguilla. Var.

Crocitum esse uoluerunt propriam coruorū uocem.Plau.in aulu. simul radebat pedibus terram:& uoce crocitabat sua.No.

Crocatio coruoꝝ uocis appellatio.Fe.

Croto inquit Liuius murum habuit patēte in circuitu.xii.milia passuū ante aduentū pyrrhi in Italiam post illius belli uastitatem uix dimidia pars habitabat in urbe templum urbe ipsa nobilius lacunæ lunonis sanctū omnibus arca populis locus est frequenti sylua & proceris abietis arboribus sæptus: lata in medio pascua habuit: ubi oís generis deæ sacrum pecus pascebatur.

Crocum principatum obtinet alitium ex corycoalterum lycium ex olympo:tertiū centuripinum ex Sicilia nonnulli secundum locum phlegræo dederunt.Strabo.

Crotala quod dicam ingenui filii senatorum i ludū saltatoꝝ cōmeabant: & illic crotala gestantes saltare discebant.

Croesus Alyactis filius rex ultimus lydorum a Cyro superatus.T.

Crocus adolescens:cuius amore Similax uirgo in eius nominis fruticem uersa est: & ipse in florem sui nominis.Oui.ut alii a coryco cilicię oppido:ubi optimus ad medicinā secundum Diasco.T.

Crocodilus animal quadrupes quasi croceus: hic præ oibus ex minimo maximus fit ex ouo ad decemseptem cubitos excrescit:& etiā xx.nocte in aquis diei maiorem partem i humo quiescit:quattuor menses hyemales secū dum Herodotum non comedit:& sola bestiarum non habet linguam:uide Plinium.T.

Crocyla insula apud Homerum.ab aliis corcyra.Tortelius.

Crocylus pastor apud Theocritum.T.

Crotalum instrumentum musicum ægyptiū in solennitatibus deorum:a κροῦω pulso & plaustrum a sono.

Chromaticus qui nulla uerecūdia coloré mutat:uel coloratus.T.& unum ex tribus musices generibus sicut enharmonii & diatonicum.

Chromius uir argiuus secūdum Herodotum & Home.xi.odyssææ filius Nelei frater Nestoris a Diomede interemptus in bello troiano.

Cromma urbis nomen.T.

Chronus tēpus & saturnus apud antiquos posteriores chronus tempus cronus saturnus cæli filius ex Vesta cæpit uxorem opem sororem:qui cum Titano maiore fratre & deformiore conuenit ut ipse regnaret:sed non tolleret uirilis sexus filios: quod Titanus fecit:ut sui fi lii regnarent ita: undeprimus interfectus est.Inde nati sunt Iuppiter & Iuno. Iuno ostensa:Iuppiter absconditus:inde & iscio patre educatus.Inde Neptūnus absconditus.Inde Pluto & Glauca nati.Glauca ostensa:quæ parua mortua ē. Titan cum resciret cum filiis:qui Titani dicti fuit Saturnum & opem compræhendit:& in carcerem trusit. Iuppiter cum magna Cretensium manu Titano uicto exemit patrem in regnū restituit Saturnus inde sorte admonitus ut caueret a Ioue insidias tetendit: quare super eum fugauit:& per omnes terras persecutus est eum: qui tandem i Italiam uenit.Hæc ex sacra historia: & secundum Lactantium secutus est eam Ennius:& quia Italia inferior est q̄ græcia ubi ē olympus finxerit ab ætherio olympo expulsum:& falsicer dictus: quia primus uitem Italis putare ostendit:& cum uenisset ad loca mari infero uicina dictus est ad inferos relegatus est:igitur Saturnus græce tempus quod a cælo est:& omnia cōsumit:ut dicitur filios deuorasse.Ideo apud Ciceronem Saturnus dicitur quod saturat annis. Tor.

Chronicus est prolixus corporis morbus: qui multis temporibus remoratur: ut podagra: phtysis.chronos enim apud græcos tēpus dicitur.

Chronica tēporalia proprie annales:inde chronismos temporalitas: & synchronus contēporanei.Hieronymus.

Crotapos uir antiquissimus.Aristo.

Croton urbs Calabriæ.Oui.xv.inde crotoniata:qui inde est.T.

Copidas uocabant gladios leuiter curuatos falcibus similes.

Choraula est tibicen qui tibia in choro canit.

Chorocitharistæ qui in choro cithara canūt.

Corona querna donabatur: an quod ubiq; in expeditionibus facile sit quercum inuenire: an quod Ioui & iunoni: quos ubi præsidere putant:corona consecrata est:an uetus ab arcadibus mos acceptus est: quibus est quæda

cum hac arbore cognatio: ut enim primi homines ex terra arcades: sic quercus prima ex omnibus plantis nata.

Corinthium æs latius florus quantas opes absturlerit & turbauerit: hinc scias quod quicquid æris toto orbe laudatur incendio supfuisse cognouimus: nam & æris notam præciosiorem ipsa opulentissimæ urbis fecit iniuria permissis plurimis statuis atque simulacris æris auri argenti uenæ incõfluxerint: eo demque modo dicitur signum corinthium .i. ex illo ære: unde labolenus legaris. iii. ticii corinthia uasa legata. Plinius libro. xxxiii. in quarto signis quæ uocant corinthia plærique in tantum capiuntur.

Cophinus græce & cista eodem uerbo dicuntur. id inde in supellectile habebant Iuuenalis: Cophinum frænumq; supellex.

Cornelii forum: nunc Imolam urbem dicimus.

Cornicari su murmurari: & quasi cornicis uoces proferre.

Corduni populi inter belgas sub imperio neruiorum proximi cẽtronibus leuacis pleumosiis et grudiis coris: quære in uenus.

Corduba patria Lucani: quæ in hispania betica est: Hæc soli præstantia opibusque insignis Bethi fluuio iterluitur & protenditur in occasum: qua occurrit oceanus: de quo Ptolomæus.

Corycio parnaso multa loca sunt præcipua sãctitate uenerationẽ digna e quibus coryciũm est antrum eodem quo cilicium nomine. Plinius præterea ita scribit thebis quæ coriciæ cognominatæ sunt iuxta heliconem.

Copi pro copioso. Plautus in pseudulo: atque ego nũc me ut gloriosum faciam: & copi pectore. Turpil. in epidico. Te quidem omnium iam pati copem eam rem facit. Pacu. in perboea. O multi modis uarie dubium: ut prosperum copem diem. No.

Copiantur a copia honeste positum ut lignantur pabulantur & aquantur. Cecil. libro primo. Armis & magno cõmeatu: sed præda ingenti copiantur. Virgilius georgicorum libro quarto. Sub mœnibus urbis aquantur. Nonius.

Copona taberna a copiis dicta. Fest.

Copulantur pro copulant: palliuum pro achivo. Plau. in aulu. Ardent consistunt copulantur dextras. Nonius.

Copiæ cum de exercitu dicitur: pluraliter esse iuntur. Copia uero aliarum rerum est. Oui. met. Ante ait emoriar q̃ sit tibi copia nostri. M. Tullius ad Cornificium. Quãtum copiarum haberes: cum ipsa coniectura consequi poterat: tum ex litteris tuis cognoui. Set.

Copiantur & Romani: iquit Actius: multis armis & magno cõmeatu prædaque ingenti copiantur. Aul. G.

Copia facultas potestasque: ut faciam tibi copiam: id est potestatem & facultatem. Neque cum alio uerbo iungitur q̃ cum facio apud oratores. Poetæ uero cum do. ut coram data copia fandi. Cum aliis uerbis copia pro abundantia accipitur: ut copia fromenti. In plurali etiam multitudinem significabit ut copiæ Pompeii: quod etiam in singulari significat: ut Pompeius ad Domitiũ: ut cum omni copia q̃primum ad me uenias. Lau.

Copula dicitur cuiuslibet rei duplex numerus Vnde tractum est ut matrimonii copula diceretur. Horatius libro carminum. Fœlices ter & amplius: quos irrupta tenet copula. Ac.

Cops uetustissimi tenent hic & hæc & hoc cops & cops pro opulentis & copiosis proferebant. Prisc.

Copulatum ut coniunctum: quod græci uocant σύνζευγμενον: nos copulatum uel coniunctum dicimus: quod est eiusmodi. P. Scipio Pauli filius: & is consul fuit: & triumphauit: & censura functus est: & collega in censura Lucii Mutii fuit. In omni autẽ copulato seu coniuncto: si unum est mendacium: etiam si cætera uera sint totum esse mendacium dicitur. Ná si ad ea omnia quæ de Scipione illo uerba dixi addideram: & Hannibalem in Aphrica superauit. Quod est falsum: uniuersa quoque quæ coniuncta dicta sunt propter hoc unum quod falsum accesserit: quæ simul dicentur uera non erunt. Varro.

Coquitare pro coqui: cocitare idest frequẽter coquere. Plau. polsit. Festus.

Coquinatum ad coquendum. Plautus in aulularia. Neque ego unquam nisi hodie ad bachas in bacchanal coquinatum accessi. No.

Choragium instrumentum scænæ. Festus.

Corona cepione centurione & præconе: quæ pridem electa est aspiratio. Nam corona: ut grammatici dicunt: aspiratione carer: siue a choro dicta fit: siue q̃ ab honore cum cui aspiratio impolita sit.

Corona cũ uideatur a choro dici: caret tamen aspiratione: siue coronæ dicuntur: q̃ honorent eos quibus imponuntur. Fe.

Coram & palam differunt. coram enim ad certas personas refertur: palam ad omnes. Ter. in adelphis. Cur nõ imperabat coram: & coram præsentes: & cora præsentibus dicimus & coram indiget adiectione. palam nõ indiget. Donatus.

Choraulæ a græcis: a nostris tibicines appellãtur. χορος enim chos: significat & αὐλος

tibiam magna olim æstimatione & mensis principium grati Tranquillus de galba cano inquit nire placenti super cœnam denarios quinque donauit: idem Plutarchus in galba in hoc genere claruerunt ismenias Dionysius & nicomachus.

Corollaria a corolla coronarum dona. Sueto. lib. ii. Itaque corollaria & præmia in alienis quoq; muneribus ac ludis: & crebra & grandia de suo offerebat.

Choragium dicimus dispensatorem largitorem exhibitorem: ut in augusti carmen Suetonii. Cum primum istorum conduxit mensa choragium.

Corolla diminutium est a corona. Corollam noua nupta de floribus uerbenis herbisque a se lectis sub amiculo ferebat. Festus Pompe.

Coracem est nomen positum pro coruo. Marcus Tullius de oratore libro secundo. Quare coracem uestrum istum patimur nos pulsos suos excludere. No.

Corradere difficulter comparare. Terentius i adelphis. Minas decem corradet alicunde: & corrasi omnia. & i phormione. Et credo munus hoc corraditur apta in uerbo difficultas Donatus.

Coram ad personas accipitur. Virgilius æneidos primo. Coram quem quæritis adsum troius Aeneas. Et Seruius Sulpitius ad Ciceronem. Qui si istic affuissem: neque tibi defuissem: coramq; meum dolorem declarassem Seruius.

Corbites dicuntur naues onerariæ: q in malo earum summo pro signo corbes solerent suspendi. Festus.

Corculum a corde dicebant antiqui solertem & acutū. Plau. in cassina. Ego sum liber meū corculum melliculum. Fe.

Corda fruméta quæ sero matureſcunt: ut fœnum cordum. Fest.

Cordi est honeste dictum. animo sedet. Lucil. libro. xxvi. Et q tibi istæc magnopere cordi est: mihi uæhementer displicet. Idemque Si porro tibi istæc res iccirco cordi est: q re utilis. Nonius.

Corgo apud antiquos pro aduerbio: quod est profecto ponebatur. Fe.

Corinthienſes ex eo dici cœperunt: ex quo coloni corinthum sunt deducti: qui ante corinthii sunt dicti: quam consuetudinem seruamus etiam cum Romanenſes & Hiſpanienſes & Sicilienſes negociatores dicimus: qui i alienis ciuitatibus negociantur. Fe.

Corinna nomen puellæ fictum ab Ouidio. nā duæ fuerunt corinnæ utraq; thebana & carminibus lyricis erudita: adeo ut iunior cum Pindaro cōtendisse dicatur. huius tumulus in Boetia erat ipsius effigie uirta coronata i monumentum superati Pindari (autor Pausanias) inde Ouidius puellæ suæ nomen honestum indidit.

Coruscatum cliuatum locus erat trans thybrim corinthibus dicatus q in iunonis tutela esse putabatur. Feſt.

Cornua liberi patris simulacro adiiciunt: quē inuentorem uini dicunt: eo quod homines nimio uino truces fiunt. Nonius.

Cornua q ea quæ nunc sunt ex ære: tunc fiebant bubulo cornu. V.

Cornua a curuo ære dicta: quod placraq; curuamus. Varro.

Corripere contorquere. Virg. æne. lib. iiii. Turbine corripuit. No.

Corripere excutere. Vir. æne. lib. iii. Corripio e stratis corpus. No.

Corripere raptum inferre. Terentius in ecyra. ita corripuit de repente tacitus sese ad filiā. Donatus.

Corite leue missile in modum sagittarū. Vir. æne. libro. x. Coritiq; leues humeris & læthifer arcus. No.

Coritus arcuum theca: dicitur etiam forulus sagittarum: quam & pharetram nominamus. Virgilius in. xi. Quis tela sagittæ coritiq; leues humeris & læthifer arcus. S.

Cora Tiburti frater: a quo oppidum Volscorum. Alter orator siculus & Tisias primi rhetores.

Corax Arethusæ filius: perſequens leporem: delapsus e petra periit: mater se in fonte fusfocauit. Inde petra coracos & fons Arethusæ dicitur. xiii. odysseæ. Sunt autem Ithaca. Tortel.

Corciros non longe a Pompeiopoli oppidum portu saloque icingitur angusto tergore cōtinenti ad nexum: supra ſpecus est nomine Concius singulari genio: ac supra qui ut de scribi facile possit eximius grādi nanque hiatu patens montem littori appositum: & decem stadiorum cliuo satis arduum: ex summo statim uertice aperit: tunc alte demissus quantum demittitur amplior uitet lues pubentibus undique & totum se nemoroſo la terum orbe complectitur: adeo mirificus ac pulcher: ut mentes accedentium primo aspectu cōsternat: ubi contemplari diuauere nō satiat unus in eum descensus est angustus asper quingentorum & mille passiuum per amœnas umbras: & opaca sylua quiddā agreste resonantis uiuis hinc atque illinc fluitan tibus: ubi ad ima peruentum est: rursus spe-

gus alter aperitur ob alia dicendus terret ingredientes sonitu cymbalorum diuinitus & magno fragore crepitantium: deinde aliquã diu pspicuus: mox & quo magis subitur obscurior ducit ausos penitus alteque quasi cuniculo admittit: ibi ingens amnis ingẽti sonore se extollens tantum modo se ostendit: Et ubi magnum impetum breui alueo traxit. Iterum demersus absconditur intra spatium est magisquam ut progredi quisquam ausit horribile: & ideo incognitum. Totus autem angustus & uere sacer habitatur a diis: & dignus: & creditus: nihil non uenerabile: & quasi cum aliquo numine se ostentat.

Corfina ĩsula in Ionia ĩ sinu smyrneo est thermodon amnis & urbs leucua extra fines Ioniæ ultima. Pom.

Corithos olim clara opibus post clade notior nunc romana colonia ex summa arce quam acrocorinthon appellant maria utraq; contuens Peloponensi oram: sicut diximus: finis & promontoria lacerant ab oriente bucephalos & cheronnesus & scyleon ad meridiem malea tænaros achritas lchitis ad uesperum Chelonates & Taraxos habitant ab Isthmo ad scyleon epidauri Aesculapii templo inclyti & troezenii fide societatis atticæ illustres portus Sardonicus & Schenitas & pagonus: Oppida autem epidaurus & Troezen: & Hermiona his littoribus apposita sũt. Pomp.

Corybantes populi cretæ: qui cum curetibus Iouem infantem aluere. Tor.

Corydalus genus auiculæ. T.

Corycus urbs ciliciæ & portus & mons ubi o ptimum crocũ: ubi spẽcus amplissimus: uel tres potius: quorum ultimus typhoneus: de quo Luca. inde corycius. Item corycus collis iuxta delphon etiam cũm spẽcu. Homerus ĩ hymnis & Herodotus.

Cors pars domus ubi altilia seruabant.

Cortina quidam græcum dicunt: sed potius a coriis ex quibus cõficiebatur primo: quibus loca abdita in tẽplis separabantur locus: unde præceptum oraculi datur. Ser. Plinius uero tripodem dicit. Seruius quod corio phythonis rectus sit uel quasi cortina: uel quod eor uatis illic tenditur. T.

Cortyna urbs cretæ: quæ gortyna potius. Tortelius.

Corydon pastor. Tor.

Corcyra ĩsula ĩ Ionio: olim phæacum patria: & Alcinoo: inde corcyretum. Martialis. quis corcyreti. Tor.

Corylus arbor est & fructus: quæ a nostris dicitur nellana a loco scilicet ubi primũ cõpta fuit Vir. li. geor. ii. Neue ĩter uites corylũ sere. T.

Corymbus proprie est fructus hederæ: & inde corymbiferus: ut Ouidius libro fastorũ primo: Festa corymbiferi celebrabat græcia bacchi. Tor.

Corinus ante Homerum primus Iliadem cõposuit.

Corinthius Sinus ionii maris olim phion dicebatur.

Cornelia olim habebatur. insignis pudicitiæ. Scipiõis aphricani filia nupsit Cornelio graccho: cui genuit. C. & Thyberium Gracchos. ad utriusque filii eloquentiam plurimũ contulit præceptis suis: ut scribit Quintilianus: his subiatis per seditionem popularem miseria præ dolore mortua.

Choris nympha.

Corybãtes cybelei: de quibus Ouidius: de his est historia.

Corinthus dicta est ephyre a nymphatur scribit Pausanias: & interpres Apollonii postea corinthus a corintho iouis filio baptẽis dicitur. Nam familia battiadum ãnis ducentis corinthon tenuit: ut Strabo scribit. L. Cypselus tyrannus eos deleuit. hi sunt quorum factione Targnius & demaratus domo electi sunt: ut scribit Dionysius Alicarnaseus. Ouidius. Et qua battide bimari gens ortæ corinthо.

Corinthus urbs Achaiæ a Sisypho latrone æolidis filio condita. Eusebius prius cercyra: inde Ephyra: inde instaurata a corintho Orestis filio: unde nomen accepit ense: inde corinthiacus & corinthius. Tor.

Coritus oppidum dictum in colle eiusdem nominis: a Corito rege conditum: patre dardani uel uxoris ex Ioue. T.

Cordei medorum sunt montes.

Cordi est: idest delectat & placet: Vt Cicero. Ideoque eo mihi magis est cordi: idest magis delectat. Terentius. Si hæ nuptiæ sunt tibi cordi: idest iucundæ. Animo est: idest animus est mihi: uel uolo: uel constituo: ut Cicero ad Terẽtiam. Nam mihi erat in animo mittere ad Dolobellam. Lau.

Corobius uiri proprium. T.

Corone urbs Achaiæ: a qua coroneus. Tortelius.

Chorus secundum Festũ: a corona: sed potius græcum a χάρα secundum Platonem in iii. de legibus.

Corasmii populi asiatici. Hero.

Chorgules & musicum instrumentum: & pulsantis nomen. Iuuenalis.

Chorda græcum nomen: secundum Iulium Pollucem.

Chorea.g.ea e longa a bre. Virgili. Choreas & carmina dicunt. T.

Chorebus uiri proprium. T.

Chorineus proprium. T.

Choriambus pes choris aptissimus.

Corylus: idest auellana: quæ ab auellino cāpaniæ nominata: ubi abundat. Ser.

Corripio raptum perago. Virgil. in. vi. Corripiunt spacii medium. Ser.

Corymbus uua hederarum. Virgilius in bucolicis. diffusos hedera uestit pallēte corymbos. Ser.

Coruos. require in alites. Varro.

Corporare est interficere: & quasi corpus solum & sine anima relinquere. Ennius in andrōmeda. Corpus contemplatur: unde corporet uulnere. Actius in astasiastis: uel trophæa libro primo. Corpore abstergo es aut sus. Nonius.

Corpulētis. Ennius pro magnis dixit: nos corpulentum dicimus corporis obesi hominē. Festus.

Cortes sunt uillarum inter maceriem spacia. Varro in pappia papo. Dum uixi promiscuis meus in corticibus pauit: Idem de re rustica libro primo. Nec minus & a populo cū redirent anseres: suesporci in corte exteriore. Idem de uita patrum libro primo. Ad focum hyeme ac frigoribus coēitabant: æstiuo tempore in loco propatulo rure in corte: in urbe: in tabulino: q̄ mœnia non possūmus intelligere tabulis maculæ fabricatum. Nonius.

Cortina locus ubi oraculum datur: dicitur autem cortina: uel quod apollinis tripos corio phythonis tectus: uel quod corte illic uates tenetur. Nam cauerna quædam in apollinis templo fuit: ad quam phœbas rapta uaticinabatur. Ser.

Cortina cauerna quædam. Apollinis fuit in tēplo: ad quam rapta: puella uaticinabatur: id: est. phœbas. Virgilius in septimo. Neque te phœbi cortina fefellit. Dicta autē: uel q̄ corteneat: uel q̄ tripos Apollinis phythonis corio tectus erat: aut secundum græcam hetimologiam ὁτι τὴν κορυφὴν τεῖνει q̄ puellam ostendat: uel q̄ certa illinc responsa fundūtur: quasi certina: uel quod uerius est: corillic uatis tendebatur. Ser.

Corte nec minus cū redirent anseres sues porcæ in corte exteriore. Varro.

Cortumnio dicitur a cordis usu. cor enim cortumnonis origo. Varro.

Coruscus crispans. Vir. ænei. i. Tum sylusis fœna coruscis. Ser.

Curriculus cursus. Varro in epistola Iulii Cæsaris. Quē simul ac Romam uenisse: mihi attigit auris nuncio exemplo meos in curriculum contuli prope pedes. No.

Corpus potius q̄ carnem nostrum uiuentium dicimus: ut hominem corpulentum potius q̄: ut aliqui loquuntur: carnosum: ut Quintilianus. Corpulento litigatori: cuius aduersarius & cætera. Et Cicero ad Gallium. Nam & uires & corpus amisi: sed si morbum depulero: facile (ut spero) illa reuocabo. Et Martialis. Inque omni nusquam corpore corpus erat: uidelicet q̄ in corpore illius non erat caro. Laurentius.

Corporeum est existens ex materia atque substantia corporea: & e diuerso incorporeum: ut lapis & uirtus. Corporale uero existens ex materia substantiaque corporea: & e diuerso incorporale: ut domus & legatum. significat enim qualitatem substantiæ. Ibi uero de ipsa substantia: præterea dicimus lapis est res: uel substantia corporea: non corporeus uictus est res incorporea: non autem incorporea. Lauren.

Corrēptorum uel præsidium prouinciarū est notio ex omnibus causis: de quibus uel præfectus urbis: uel præfectus prætorio. Itemq; consules & quæstores cæterique: quos Romæ cognoscunt. Hermoge. de offici. præsi.

Cōram Tício aliquid facere iussus: non uidetur eo præsente fecisse: nisi is intelligat. Itaque si furiosus aut infans sit: aut dormiat nō uidetur coram eo fecisse. Scire autem non etiā uelle is debet. nam etiam inuito eo recte fit quod iussum est. Floren. de ner. sig.

Corporum genera tria sunt. Vnum quod continetur uno spiritu: & græce uocatur ὁμοιομερὲς ut homo: lignū: lapis: & similia. Alterū quod ex contingentibus: hoc est pluribus inter se cohærentibus constat. Græce Ἀναφὲς uocatur: ut ædificium nauis armarium. Tertium quoque quod ex distantibus constat: ut corpora plura non soluta: sed uni nomini subiecta: ueluti populus: legio: grex. Pomp. de usu capionibus.

Corona militaris. Coronæ multiphariæ sunt: quarum quæ nobilissimæ sunt: has fermē esse accepimus: triumphalem: obsidionalem: ciuicam: muralem: castrensem: naualem. Est quæ ea corona quæ oualis dicitur. Est item posttrema oleaginea: qua uti solent qui in prælio non fuerunt: sed triumphum procurant. Triumphales coronæ sunt aureæ quæ imperatoribus ad honorem triumphi mittuntur. Id uulgo dicitur aurum coronarium: hæ antiquus e lauro erāt: post fieri ex auro cœptæ. Obsidionalis ē: quā hi qui liberati sūt obsi-

dione dant ei duci: qui liberauit. Ea corona graminea est: obseruatque solitum ut fieret ex gramine quod in eo loco generatum esset: intra quem clausi erant qui obsidebantur: hanc coronam gramineam. S. P. Qu. R. qui Fabio maxio dedit bello pœnorum secundo: q urbem Romam obsidione hostili liberasset. Ciuica corona appellatur quam ciuis ciui: a quo seruatus est in prælio testem uitæ salutisque percepte dat. Ea fit ex fronde quercea: quoniam cibus uictusque antiquissimus quercus capi solitus fit. Est etiam ex ilice: quod genus superiori proximum est sicut scriptum est in quadam comœdia. Cecilii aduehuntur inquit cum illignea corona & chlamyde dii uestram fidem. Massiuus autem sabinus ſ undecimo librorum me moraliu. ciuicam coronam tum dari solitam dicit: cum is qui ciuem seruauerat eodē tempore ipsum hostem occideratneque locum in ea pugna relinqueret. Ius ciuicæ coronæ negat concessum. Thybernium autem Cæsarem consultum an ciuicam coronam capere posset qui ciuem in prælio seruasset: & hostes ibidem duos interfecisset: sed locum quo pugnabat non retinuisset: eoque loco hostes potiti essent: rescripsisse eum quoque ciuica dignum uideri: quod apparet: tā iniquo loco ciuem ab eo seruatum: ut etiā fortiter pugnantibus retineri non quiuerat. Hæc corona ciuica Lucius Gellius uir censoris in senatu Ciceronem consulem donari Aulus.

Corinthiacus sinus ab eueno usq; araxum annem suum circuitum habet ſtad. duum milium. cc. & .xxx. ab acheloo uero cemenis augetur ſtadiis.

Corinthus duplici mari absoluitur: scilicet Ionio & ægeo. Horatius libro primo carminū Bimarisue corinthi. A.

Coritum uidetur potius esse quæ hodie dicit cortona: q ilia quæ dicitur Cornetaut qui dam putat. Silius libro quinto. Areti muros coriti nunc diruat arcem.

Corripuit accelerauit. Horatius libro carminum. Semotique prius tarda necessitas lethi corripuit gradum: ut Virgilius. Corripere uitam. Ac.

Cornu fortunæ dicitur diuitias cōsueuisse largiri: cuius metaphora dixit. Horatius libro carminum. Hic tibi copia manabit ad plenum benigni ruris honorem opulenta cornu. Acron.

Corona pro ornatu muliebri. Horatius libro carminum. Et scindet hærentem coronam crinibus: ut virgo duplicem gemmis auroq; coronam. Ac.

Corculum diminutiuum a corde. Plautus i cassina. Meum corculum melliculum uerculum. Pri.

Cornu in u latina sunt generis neutri: & aptota in singulari: ut cornu: genu: tonitru: quæ antiquissimi inueniuntur in um quoq; pferentes in eodem genere.

Cornu ſ singulari aptotum est similiter genu: gelu: & tonitru. Inueniuntur tamen etiam neutra in um & in us masculina quartæ declinationis: ut Lucilius. Cornus tibi cura ſinistri. & idem. Seu cornus seu tela iouis præsaga notauit. Cicero tamen hoc genus protulit pro genu: ut in Arato. Tertia sub eandā te genus ipsum lumina pandit. In eodem. Et præter læuum genus omni ex parte locatas Partas uigilias tenui cum luce uidebis. In eodem. Hoc genus ad læuum pisci delapsa resedit: Atque inter flexum genus & caput arctis habens. Actius in promētheo. Profluxus flamine, hyberno gelus. Illud etiam notādum: q cum composita sint plærunque simplicium declinationem seruāt. Capricornus secundæ declinationis inuenitur. Cicero in Arato. Corpore semifero magno capricornus in orbe. Idem ſ eodem. Cum magni cornus capricorni corpora propter. Ouidius in ſecundo metamorpho. Dextra cornu tenet. Idem in uerbo. Flexibilem cornum. Lucretius similiter in sexto. Propteraq; fit utique sæmina cumque habēt in se mittat quia sæpe gelu quod continet in se sunt. Actius fonitus re in ferrum perusit auris inter tonitrua & turbines. Pri.

Coram & palam dictiones præpositiuæ: & aduerbia esse possunt. Virgilius. Coram quem quæritis adsum. Clam uero semper in appositione inuenitur: differunt tamen: quia coram magis ad personas: palā uero ad omnia accipitur.

Cloelia quæ inter obsides pactæ fuit: & horatio cocliti publice præmia data sunt: q ex Pisonis annalibus discimus antea Tarquinio sibi & Sibyllæ posuisse uersimile est: ut scribit Plinius.

Clumæ folliculi ordei. Fe.

Clunes masculine. Plaut. quasi lupus ab armis ualeo clunes infractos fero. F. P.

Corduba in hispania marcelli ædificium turdetanorum agro adiacet. Stra.

Cornū locus est iuxta gades ad occasum. Stra.

Corbelio emporium fuit in gallia super lygerim fluuium. Stra.

Cornog: portus sic dictus uulgo est in oceani littoribus iuxta Britāniam. Strabo.

Corsica insula est e populonia priusquam Sardinia cernitur. distat enim inde sexaginta stadia: quam græci cornum appellant: cuius longitudo est centum & sexaginta milia: latitudo uero septuaginta: secundú alios ambitus est circiter tria milia & ducenta sta. Stra.

Cora iuxta priuernum est inter latinam uiam & appiam. Stra.

Corsica & Sardinia duæ grandes insulæ fræto que diuisæ hetrusco: quarum Corsica littori propior inter latera tenuis & longa præterquam ubi aperta & marianæ coloniæ sút a barbaris colitur Sardinia aphricum pelagus attingens: nisi quod in occidentem q̃ in orientem angustius spectat par et quadrata undique & nusquam non aliquanto spatiosior q̃ ubi longissima Corsica: cæterum fertilis & soli q̃ cæli melioris: atque ut fœcunda ita pœne pestilens in ea antiquissimi populorum sunt liseles urbium antiquissima: calaris & sulci. Pom.

Coracinus piscis palmam obtinet in Aegypto sunt faber gaddibus helops rhodi salmo i aquitania mulus ad Corsicam insulam: quæ ligustico mari est.

Cornelius celsus temporibus augusti floruit: librosque edidit de re militari re rustica medicina ratione dicendi: huius tamen rhetorici cen multis in locis damnat Quinti. & in fine scribit eum fuisse mediocri ingenio: & tamen dignum proposito suo: ut omnia scisse putet.

Cordillæ pisces sunt qui thunninam thúni similes nati sunt matrem secuntur autumno redeuntem ex ponto in magnum mare cordillæ dicútur: cum se immerserint cœno Pelamides. pelon enim latine cœnum post ánu appellatur thunni.

Crocodilus in nilo animal edit oua anseris similia qui crescit ad magnitudinem. xvi. cubitorum longitudo uitæ ferme hominis: caret lingua: corpus squamosum durissimum. cc. lxxxv. dentes duo eminent. Edit homines & alia animalia unguibus discerpit: quod mortui lacerat nunquam sanatur: quot annis parit: raro. capitur ide copia magna: cuius oua animal cuniculo simile ichneumoni conterit natura duce: nõ q̃ ea edit: sed hominú utilitate. Diodo.

Cos insula & urbs in caria. Pom.

Cothon proprium: unde patronymicum cothonides est & cothons poculi genus græci arbores cothonmilterea uocant.

Cota nomen uiri toruum significat.

Cosmetæ ancillæ aptæ ad ornatum dominæ. Nam κοσμεω significat orno.

Cosmici dicuntur ornati & múdani: & cosmicũs proprium. Martialis. Cosmicus ut liquidis perit dum nabat in undis.

Corfinium est pelignorum Metropolis super mare, distat autem: ut inquit Cæsar in commentariis a fulmone milliaribus. xii. M. appellatur alio nomine Italica. Stra.

Coram illo dicendum est: non palam illo: Nã palam ad multa refertur: coram de multis. Caper.

Cornu habet sexagenos milites. Stra.

Choragium dicitur uirginale funus: sicut apu Ieius in metamorphoseon choragium. Itaq; omnem domi unctionem parant. Ful.

Crunes inter Colonienses & traiectenses urbes locum ultra nouensium oppidum Rheno adiacentem non memorat cæsar. Sed Tacitus qui ut coniectura quod assequi possumus cluis etiam locus. Vnde cluienſis ducatus per allusionem ad cluium dicitur.

Cornu fortunæ: quod Hercules victor detraxit Acheloo fortunæ dedit: idque etiam uulgo cornu copia ruris honore ideſt copiis rusticis: ut Horatius libro primo carminum Hic tibi copia manabit ad plenum benigni ruris honorum opulenta cornu. Por.

Coruscare non modo splendere: uerum etiam uibrare significat. Virgilius in decimo. Talia uociferans fequitur scriptúque coruscat. mucronem. Se.

Chorus proprie cœuorum cantus est atq; saltatio. Ser.

Coruus apud antiquos masculino genere dicebatur. Plautus. Iam tibi tuis meritis crassius coruus redditus est: pari modo diuerso genere dicebat: hæc ludus: hæc metus: hæc annus: hæc fons. Fe.

Cossi ab antiquis dicebatur natura rugosi homines: a similitudine uermium ligno ædito rum: qui Cossi appellabantur. Fe.

Cossum dictum quasi cossim. Pom. in porcaria. Hoc sciunt omnes quantum est qui cossum uocant. Nonius.

Clusium uetustо nomine: nunc senensi ditioni subiacet: fuit & olim nomen carmon: ut Plinius inquit.

Coturnix appellatur a sono uocis. Fe.

Cotones appellantur portus in mari interiores arte & manu facti. Fest.

Cothurnum uas in quo sacrificiis uinum fundebatur. Fe.

Cothurnus calciamentum utrique pedi aptũ. Est autem uenatorum crura conuinciens. Virgilius æneidos primo. Purpureoque alte suras uincire cothurno. Græci quoq; cũ quempiam proditorem & uariam sequentẽ fortunam significare uolunt κοθορνον uocant. Ser.

Coturnix a græcis ορτύξ appellat: ea sane est quam uulgus quailiam uocat. Ser.

Cohum quod sub iugo medio canú: quo bura extrema addita opilatur: uocatur cohum a coria. Varro.

Coxendices coxas. Lucilius. Caput colos tentatur truncus sustinetur a coxédicibus. Varro de re rustica. libro primo. Lata fronte naribus simulato pectore laxis coxendicibus. Nonius.

Causonas acus quibus caput mulieris scalpũt Festus.

Cubans auspicatur qui in lecto quærit augurium. Fest.

Cubita septem faciunt pedes duodecim. Aulus Gel.

Culculus tegmen thuris & piperis uenditi.

Culculus in alieno nido fœtificat curucæ: ide dicũtur uiri qui uxores ab aliis possessas amplectũtur & fouẽt: ut curuca oua culculi sua esse existimant.

Cuneus ager lusitaneæ: i quo sunt myrtilli baccæ: ossonoba. Pom.

Cumæ in Campania Italiæ oppidum Italiæ & Siciliæ urbes antiquitate antecellit conditũ ab Hippocle cumæo & Megastene chalcidẽsi nomen fortitum a cumæis: qui ex euboia uenerant: quãuis eam chalcidenses condiderint: ut Strabo inquit: ali a fluctibus qui dicuntur κῦμα τα. Sunt enim in littore appellatas: putarent hæc ex Strabone & Plinio: cymæ græcum ẽ: nos cumæ dicimus: ut apud Sillium consicia cymæ.

Culex opus Virgilianum: ubi deflet mortem culicis pastoris: quod iuuenis & rudis composuit. Martialis. Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi. Et Papinius de Lucano ante annos culicis Martiani ferum erat nimiũ ferro cogitaui de his continendis.

Cuneus multitudo in spectaculo quæ ordine non sedeat. Iuuenalis: cuneis an habebãt spectacula totis: quod securus ames: interdũ accipiunt cuneum pro ea multitudine: quæ stat ante subsellia iudicum.

Cunei perspectatoribus spectatores suis ordinis spectabant qui appellabantur cunei.

Cuteletos insula in Aphrica contra maiorem syrtim contra minoris promontoria Meninæ & Cercinna Tarichiæ & agatheæ insulæ contra carthaginis sinum romana clade memorabiles thasos imbros & samothracesscã dile polyagos Scyathos Haloneos insulæ in Egæo mari prope thraciam: & quam aliquã do solum qui mares erant cæsi tantum fœminæ tenuisse dicũtur: atho monti Lemnos aduersa Scyathon insula. Pegaseus sinus prospicit: Pronossos amplectitur: Euboia insula ad meridiem: promontorium gereston & caphareum ad septentrionem Caunum extruditur: & nusquam lata duum millium passuũ habet: ubi arctissima est: cæterum longa totique Bœtiæ apposita angusto freto distat a littore Euripon uocãt: rapidum mare: alterno cursu septies die: & septies nocte fluctibus inuicem inuersis: adeo immodice fluẽs: ut uentos etiam ac plena uentis nauigia frustretur aliquot in ea sunt oppida Styra Erea thria pirannessos oechalia. Verum opulentissime carystos & clalchis.

Culculus require in alites. Varro.

Cucumeres dicũtur a curuore: quasi curui meres dicti. Varro.

Cutiones dicti uidentur a contractione: quod in emendis uendendisque mercibus tardi pueniant ad iusti precii finem. Item apud antiquos prima syllaba per i litteram scribebat. Festus.

Cudere a cudendo dictum. Fe.

Culeus in agro gallico ultra agrum picẽtium in singula iugera dena culea uina faciunt. Varro.

Culcitra quod tomento inculcatur sic appellata. Festus.

Culticula fustículus quidam ligneus in sacris dicebatur. Festus.

Cultio pro cultura. Tullius de senectute. Nũ igitur horũ senectus miserabilis: qui se agricultione oblectant. No.

Culcitra. Varro in quinquatribus. Quam i te studineo lecto culcitra plumea in die dormire. Idem de ui. pa. libro. i. Qui primus uxoré ducebat duabus culcitris: ac duobus thoris plagalis contraxet. No.

Culcitra. Cicero tusculanarum libro quarto. Eripiamus huic ægritudinẽ quo modo collocemus in culcitra plumea psaltriam abducamus. Nonius.

Culcitra q̃ in ea sagus aut tomẽtum: aliudue quid conculcabant: ab inculcando culcitra dicta. Varro.

Cluere ueneris Cloanciæ signa collocata sunt Romæ: ubi Romani Sabinique cum ppter raptas uirgines dimicare uoluissent depositis armis myrtea uerbena pacificati sũt. Cluere enim antiqui pugnare dicebant. Plinius libro. xv.

Culigna uas potorium. Cato culignam inquit in fœno græco ponitur: ut bene oleat. Festus Pomp.

Culiola cortices nucũ uiridium: dictũ a similitudine culeorum: quibus uinum siue oleum continetur. Fest. Pompe.

Culigna uas uinarium: a græco dicta: quia illi dicũt κυλικα. Fest. Pompe.

Culina uocatur locus in quo epulæ in funere comburuntur Festus Pom.

Culmẽ ideo dictum quod culmis tegitur: ueteres enim ædificia de culmo cõtegebãt.

Culmus est ipse calamus. Vir. geor. primo Ferret hyems culmumq; leuem: stipulasq; uolatis. Seruius.

Culmi qui in summo campo nascuntur: & sũmum culmine teneant appellari. V.

Culullos appellant fictiles calices. Horatius in arte poetica. Reges dicuntur multis urgere culullis Et torquere mero: quem perspexisse laborent. Ser.

Cum imperio est: dicebatur apud ãtiquos cui nominatum dicebatur a populo imperium. Festus.

Cum potestate est: dicebatur de eo qui a populo cui præferebat negocio. Fe.

Cum maxie una pars orationis pro nimis. Teren. in ecy. Hãc bacchidem amabat: ut cum maxime cum Pamphilus cum pater uxorẽ: ut ducãt orare cœpit. Do.

Cum illo nuptam: non illi nuptam: antiqui dixerunt. Terentius in ecyra. Potius q̃ aduersum animi tui libidinem esset cum illo nupta. Ergo ambo sibi inuicem imbuunt. Donatus.

Cum illo haud stares Phædria apud Teren. in phor. In eius parte stamus pro quo facimus. Virgilius. Iuppiter hic stat. Donatus.

Cum significat quo, Terentius in andria. cum alieno more. Cum aduerbium temporis p quando. Idem in ecyra. Cum pater orare occipit.

Cum præpositio: & his dictionibus supponit quicum: quocum: nobiscũ: uobiscum: ne dicamus cũ nobis: q; mala esset locutio. In cæteris uero: ut ipsum nomen præscribit præponitur: ut cum amicis: cum exercitu: cũ aduocato. Donatus.

Cum populo agere: hoc est populum ad consilium: uel ad comitium uocare. Festus.

Cũm alter & cum altero: dictum ab antiquis ita breuitatis causa: ut sodes pro si audes: licet pro scire licet: sis pro siuis. Fe.

Cumerũ uas nuptiale: a similitudine cumerarum: quæ fiũt palmæ: uel parte ad usum popularem sic appellatæ. Fe.

Cunabula lectuli in quibus pueri iacere consueuerunt: uel loca in quibus nascunt: quasi cinacula. Nam κῦειν est græce enim uel parere & grauidam esse. Ser.

Cuniculum foramen sub terra occultum ab animali: quod simile est lepori appellatur: qui subter fossa terræ latere est solitus: aut a cuneorum similitudine: qui omnem materiam feindentes intrant. Fe. Pom.

Cunire est stercus facere: unde inquinare. Fest.

Cuniculus ualidus ãgnus grauis. Virg. geor. secũdo. Glæbas cunctantes crassaq; terga expectat. Seruius.

Cuniculus per quem uapor trahitur in balneariis uaporibus. Hermogenianus de admini. tuto.

Cũctant pro cũctant'. Actius i alphesiboea. ita territa membra animo ægroto cũctant sufferre laborem. No.

Cunĉti significat quidem homines: sed coniũcti & congregati: at uero omnes etiam si diuersis locis sunt. Fest.

Cunctari est dubitare dissipare. Virgilius libr. octauo. Cunctantem amplexu molli fouet: Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem lib. primo. Sed cito petiuit domumque redit cũ ctabantur. Nonius.

Cunctari est manere. Virgilius georgico. libro quarto. Non illis quisquam cunctantibus ad tum ire iter aut castris audebit uellera signa Et ænei. libro quarto. Reginam thalamo cũctantem. No.

Cunctari cunctationem deferre. Virgilius libro sexto. Qui nobis cunctando restituit rẽ. Nonius.

Cumeræ paludes ultra tauro: sunt claustra cubatio: quæ in uerbo crepatio. L.

Cubiculum quod certe a cubili non uenit: cũ inter cubiculum cubile sit dimminutiuum non est. Laurentius.

Cuculum diminutiuũ non est: quia non recte formatur. Lau.

Cuias nostras & uestras: non tantum patriam nationemque innuunt: sed etiam partes & etiam sectam: ut uestrates philosophi nõ sunt ita populares & fauorabiles: ut nostrates & cuiates philosophi uos estis stoici neian epicurei: ut Cicero: non solum etiam ista uestra oratoria: sed hæc etiam leuia nostratia. Laurentius.

Cuia est dicimus: sicut nostra est: tua est: sua é: uel per interest: ut Plau. Ego illũ conueniam atq; eum ducam cuia est fidicina. & Cicero pro muræna. non ei cuia est fidicina. & Cicero pro muræna. Non ei cuia nihil interfuit. Interrogati igit cuius hominis est opus meum est dicendum: non mei. Respondendum ergo per uarios casus. Similiter cuiũ pecus? respondeas meum uel illius.

Cum & quod quidem peculiare in oratiõe exhibent. ut Ci. ad Sulpitiũ. Quo in periculum non nihil me consolatur cum recordor hæc me tum uidisse. quid est quod augeat Ciceroni molestiam: aut quid eum consolat: uel q; magna penuria sapientum esset: uel cũ recordaretur suæ prudentiæ. Lau.

Cum & tum indicatiuum fere postulant. Est autem in cum quidem minus: in tum quidem maius:& aut generali sequente speciali iunguntur:ut Quintilianus.quod cum omnibus confitẽdum est tum nobis præcipue: haud ambobus specialibus:ut idem. Quod opus Marcelle uictori tibi dicamus: quẽ cũ amicissimum nobis tum eximio litterarum amore flagrantem dignissimũ:& cætera uix alter reperies:siquando fit sub duobus uerbis:fiat sub eodem modo & tempore:ut Cicero principio de natura deorum.Cum multæ res in philosophia nequaquã satis adhuc explicatæ sunt:tum difficilis Brute:quod tu minime ignoras. quæstio est de natura deorum.Tum interdum sine cum ponitur in re bus paribus genitnatum uel triplicatum: ut Quintilianus. Nec idignetur Herodotus æquare sibi Titum Liuium:tum in narrando miræ iucunditatis clarissimique candoris: tum in contionibus: supra quã enarrare potest eloquentem:ita dicuntur omnia cum re bus tam personis accommodata. Interdum accipitur pro aliquando: ut tum hoc tum illud dicas.L.

Cuneis dicitur fissile lignum: quia findi tur a fissile:ut Plinius libr.xvii. Hæc maxime fissi lia alia frangi celeriora q̃ findi.Idem nullius fissilerimis hoc lignum:idest fissum.Laurentius.

Culpa medici mortuus cũ medicus adest.desectu medici mortuus est: cum medicus præsto non est:defectio uero est recessio militũ: aut ciuitatis a domino:uel superiore.Defice re'quidẽ & desciscere est a ductu alterius recedere:& quasi rebellare:& defectio quasi rebellio.Lau.

Cuniculus per quem uapor trahitur in balnearibus uaporibus. hermogenianus de admi. tuto.

Cumera est uasis frumẽtarii genus factum ex uimine admodum adductum.Porphi. Cur mea plus laudes cumeris granaria nostris. Hor.i.sermo.

Cum aduerbium esse potest:quando συν significat:& præpositio quando συν:& est copulatiua:ut cũ similitibus pugno cum Imperatore proficiscor: & solum per appositionẽ inuenitur:nec mirum eum in compositione loco eius semper componatur: ut concurro coniungo:contraho:conspiro.

Cululli calices dicuntur: quibus põtifices uirgineſque uestales urebantur. Horatius autẽ lib.car.pro urceolis & conchis posuit: diues & aureis mercator exiccet culullis uina.

Cuticula:& cum omnia huiusmodi diminutiua: tam penultimam q̃ antepenultimã corripiant cuticula: ibi antepenultimam producit.Iuuenalis.Cum libet æstiuum contracta cuticula solem,quod eũ facere metri necessitas compulit.quattuor enim breues habens dictio in heroico poni aliter non poterat:quis Vir.huiusmodi nominibus solet proceleumaticum ponere.Pri.

Cubo, quoque cubui facit: a quo composita: tam primæ q̃ tertiæ coniugationis inueniũtur:tamen perfectum incubo incubas incubui:& incumbo adiecta m incumbis icubui Pri.

Cudo secundum Diomedem cæsium & Focam facit cusi:secundum alios facit cudi. Et uidetur etiam Virgil.sic protulisse in primo ænei. Ac primum silicis scintillam excudit achates:Suscepitque ignem foliis.Excudit.n. tam præsens q̃ præteritum itelligi potest secundum Quintilianũ suscipit subiungit melius præteritum intelligitur.Idem etiam Seruius:in commentario ænei. comprobat his uerbis.Excudit etiam: idest feriendo eiecit, Nam cudere est ferire: unde & incus dicitur q̃ illic aliquid cũdamus & feriamus. Sciendum tamen q̃ eius frequentatiuum cuso cusas:ex quo eius composita incuso incusas: recuso recusas:accuso accusas:excuso excusas. Pri.

Cum iungitur modo finitiuis: modo subiunctiuis: ueluti cum dico:cum dicebam. Item subiunctiuis cum dicam:cum dicerem:sed finitis:quia finitiuis iungitur quotiens ad id tempus quo agebam refertur:ut Ci. Tãtum profeci:tum cum tale a consulatu reppuli.i. eo tempore quo te reppuli profeci.

Cuneus est ager in hispania cõtiguus sacro promontorio. Strabo.

Cubicularius custos cubiculi.

Cubicularis lectus cubiculo actus:ut callicaris artifex callicaris clauus similiter &c.

Cubi sunt populi in gallia:qui bituriges dicũtur ad oceanum spectantes.Strabo.

Culculi est latinos: oppidũ iuxta albam.Ser.

Cumæ sunt post sinternũ: quæ sunt uetustissimæ chalcidensium & cumeorum ædificũ. Ipsius autem classis ductores Hippocles.Cumeus & megasthenes chalcidensis iter se pepigere:ut cumeorum coloni fierẽt illos: appellatio nominaretur:qua ex re cum hac ætate cumæ nuncupentur: a chalcidẽsibus tamen conditum putatur oppidum.Nonnulli cumas ob τακῦμάτα.i.fluctus nomen duxisse memorant:littus enim proximum frequentibus abũdat tergoribus: quibus illi se fremunt:unde Stra.

Cumæ græce per y urbs campaniæ prope baias in humili colle: quã ex Euboia ueniẽtes

condiderunt:fuxta quam subterraneus thalamus Sibyllæ erythreæ: quæ a noſtris Cumana. Ariſto.

Cupio cupiui uel cupii: ueruſtimi tamé etiam ſecundum quartam coniugationem ſolebát hoc uerbum Lucretius fringere:ut arta non primus terrarum clauſtra cupiret. Pri.

Cupariſſe appellantur acies quædam igneæ: quæ nocte apparere ſolét ad ſimilitudinem cupreſſi. Feſtus.

Cupas Varro eſt modus matulæ cupas uinarias ſtuppare noli: adde q; cum uini in uxorcule in opiſcillum, Idem in Sexqui Vlyſſea tertam uiam deformaſſe carneadem uirtutis & cupis acris aceti. No.

Cupas & tinas. Varro de uita patrum:antiqſſimi in conuiuiis primo utres uini poſtea tinas ponebant. Idem mori longe cum operculo ad cupas tertio amphoras. No.

Cupæ ſunt uaſa uinaria maiora ex ligno:quas ſatis impropríe multi uogentes noces:uocari autem cupas id genus uaſis Lucanus oſtẽdit:cum ait. Nanque ratem uacuæ ſuſtentãt undiq; cupæ. Cupis enim naues ſpoſitæ ſubſtinentur in mari: cum ipſarum latera carinæq; refarciuntur: dictæ autem fuere a priſcis:cupæ a caueo:unde caupones dicti a cauſis primo prius copones: ut apud Ciceronem legesia copia rerum: inde caupones dicti ea ratione qua dicitur ploſtrum & plauſtrum: coda & caudaſorex & faurex:corus & caurus: & mille alia.

Cupes & cupedia antiqui lautiores cubos nominabant:inde macellum forum cupedinis appellabant. Fe.

Cupedia cupiditas. Ci. tuſcu. libro quarto. Ambitio mulierioſitas peruicacia liguritio temulenta cupedia. No.

Cupentus lingua ſabinorum ſacerdos dicitur quocirca Virgilius. Nec dii texere cupẽtum quorum ſcilicet miniſterio inſeruiebat. Seruius.

Cupedia a cupiditate ſunt dicta:uel ſicut Varro uult q; ibi fuerit cupedinis equitis domus qui fuerat ob latrocinium damnatus. Feſtus Pom.

Cupedinarii omnes qui eſculenta & poculenta uenduntia rebus cupedinis ab alimento: cupedinarii appellãtur. Varro humanarum rerum numerius equitius cupes iquit. & macellus romanus ſingulari latrocinio multa loca habuerunt infeſta. His in exilium actis publicata ſunt eorum bona & ædes ubi habitabant diruta: e quæ ea pecunia ſcalæ deũ penatium ædificatæ ſunt:ubi habitabãt. Locus ubi uenirent ea quæ ueſcendi cauſa ſi urbem erant allata. Itaque ab altero macellum ab altero forum cupedinis appellatum. Terentius in eunucho. Interea loci ut ad macellum uenimus concurrunt mihi læti obuiã cupedinarii omnes. Do.

Cupienter cupidiſſime. Actius in philoctete. Cui poteſtas detur tua cupienter malis mẽbra diſcrepat ſuis ſubtus eſt: qui cupida cupi dus cupienter cupit. Nonius.

Cupido & amor ita ſignificare uidentur:& eſt diuerſitas. Cupido enim conſideratæ eſt neceſſitatis. Amor iudicii. Plautus in bacchidibus. Cupido recum ſcæuus an ne amor. Idẽ in curculione. Diſcernit uix eiuſdem diuerſitatis expreſſæ dicens q; uenus cupidoq; imperat ſuadetq; amor. Nonius.

Cupidinem cum fœminino genere dicimus cupiditatem. Virgilius in ſexto. Quæ lucis miſeris tam dira cupido eſt. cum maſculino dicimus ipſum deum. Plautus i penulo. Cupido quantus es. Nonius.

Cupiditas & cupido diuerſa ſunt. Nam cupiditas ẽ leuior. Lucilius. xviii. cupiditas ex homine: cupido ex ſtulto nunquam tollitur q; cupiditas quædam ſit pars tentatio defluens ex cupidine. No.

Cupidinarios uocant uoluptatis & cupiditatis miniſtros. Terentius in eunucho. Currũt mihi læti obuiam cupedinarii omnes cetarii lanii: coqui: fartores: piſcatores: aucupes. Seruius.

Cupreſſi mortuorum domibus ponebantur: ideo quia huius generis arbor exciſa non renaſcitur: ſicut ex mortuo nihil eſt iam ſperandum: quam ob cauſam in tutela Ditis patris eſſe putabatur. Feſtus.

Cuprillia appellatur ager qui uulgo ad capræ palúdes dici ſolet. Feſtus.

Cur aliquando interrogantis eſt: aliquãdo cor ripientis & increpantis. Terentius in andria Sed cur abis ab illa: corripit q; glycerium de ſerat. Do.

Cura dicta quaſi cureda: uel quia cor urat. Fe.

Cura amor eo quod cor urat. Virgilius æneiſiii. At regina grauí iam dudum ſaucia cura. Et ueneris ſuſtiſſima cura. Idem. Ser.

Cura dicta iterum q; cor urat: græci uero uocant καλίζουσας. i. membra edunt.

Cura q; cor urat: hinc curare. Varro.

Curioſitas ſignum eſt loquacitatis: unde Hor. Percontatorem fugito. Nam garrulus idem eſt. Do.

Curioſolitæ populi iter celtas oceanum attingunt: quæ armoricæ appellãtur finitimi andegauenſibus ſeſuuiis oſiſſinis unellis uenetis aulercis rhedonibus: Hos coriſopitenſes eſſe plærique placet in prouincia turonenſi britãniæ ducatu regnoq; francoꝝ ſiti.

Curatores dicuntur qui pupillis loco tutorũ dantur: siue q̃ui rei frumentariæ agriſue diui dendis præpoſiti ſunt. Fe.

Curatum eſt notum. Nonius.

Curatum poſt laborem perfectum. Vir. æneï. lib. iii. Corpora curamus feſſos ſopor irrigat artus: Nonius.

Curtius lacus ad forum eſt: a curtio dictus: uel ut Procilius ſcribit: quoniam cum olim ille terra dehiſceret: & haruſpices reſpõdiſſet deum in antrum poſcere ſtultionem: ideſt uirum fortiſſimum. Curtius quidem armatus equo ſe in uoraginem deiecit; atq; ita terra hiatu obduxit: locuſq; ſeruauit æternũ curtii nomẽ. idem ſentit Liuius: piſo ſcribit datum eſſe nomen a Curtio milite tatii ſabinorum ducis: quĩ nõ nihil in ea palude ob cœnum laborauit: dum pugnaret aduerſus Romulum. Idem Plutarchus & Dionyſius putarunt. Cornelius & Lactantius ſcribunt locum eſſe tactum fulmine: & fæptum fuiſſe a Curtio cõſule cui Marcus genutius erat collega atq; ita manſiſſe nomen loco.

Curatum cum delectu apparatum. Lucil. libr. xxx. Et circum uolitant ficedulæ turdis curatis ſocii. No.

Curare reficere. Vir. geor. iiii. Tum tecta petũt tum corpora curant. Sane curare corpora: ſi de homine dicitur: & cibo & lauatione dicimus: uel alterutro. Ser.

Curabitur imperſonaliter cum difficultate: & quod quaſi arduum & graue eſt curari dicitur. Dona.

Curent recte eſt diligenter coquant.

Curatio proprie medicorum eſt. Cura eſt coquorum. Sed coquina medicinæ famulatrix eſt. Teren. in an. Nempe ut curent recte hæc Cura mentis eſt: curatio medicinæ: curatura diligentiæ. Teren. in eu. Reddunt curatura iuuenes. Do. Cura & ſolicitudo differunt Cura eſt in ſpe bona: ſolicitudo eſt in metu malo. Teren. in phor. Quanta me cura & ſolicitudine affecit gnatus. Do.

Curia locus eſt ubi publicas curas gerebãt. Fe.

Curia ubi ſenatus rempu. curat: & illa ubi cura facrorum publica. Var.

Curiæ etiã appellantur in quibus uniuſcuiuſque partis populi romani quod geritur: quales ſunt hæ in quas Romulus populũ diſtribuit numero triginta: quibus poſtea additæ ſunt quinque: ita ut in ſua quiſq; curia ſacra publica faceret: feriaſq; obſeruaret. Hiſq; curiis ſingulis nomina curiæ: uirginum poſita eſſe dicuntur: quas uirgines quondã Romani de ſabinis rapuerunt. No.

Curriculo pro curſu ponebant. Plau. licet ingros abire curriculo. Feſt.

Curriculus diminutiuum a curru. Fe.

Curionum æs dicebatur: quod dicebat curio ni: uel ſacerdotium curionatus. Fe.

Curis eſt ſabina lingua haſta: unde Romulus, Quirinus: quia eam ferebat eſt dictus: & romani a Quirino: quirites dicuntur quidã eũ dictum putant a curibus: quia fuit urbs opu lentiſſima ſabinorum.

Curitim lunonem appellant: quia eandẽ ferre haſtam putabant.

Curialis eiuſdẽ curiæ: ut tribulis & municeps. Nonius.

Curiata comitia a curiis appellata. Fe.

Curiata fana a curio dicta ſuit: quia eo loco do mum habuerat. Fe.

Curionem agnum. Plau. pro macro dixit quaſi cura macruiſſet. Fe.

Curio curioſus. Plau. i aulu. Volo ſcire ego ex te quid ſit agnus curio. No.

Curriculum pro curſu: pro loco in quo certamen currendi exercet. Nõnũq; etiãm p curru: ut Curtius li. viii. Alioq; turbati equi nõ i uoragines modo lacunaſq; ſed etiã i amnẽ præcipitauerunt curricula. Lau.

Curſus figurate pro uolatu: uel nauigatõe: uel fuga accipit: & contra: ut q̃ enim inde fugiẽtia: uel a longo curſu perfecuti. L.

Curatorem inter bonorum uentriſq; & inter curatorem furioſi: itemq; prodigi pupilliue magna eſt differentia: quippe cum illis plene rerum adminiſtratio: duobus autem ſuperioribus ſola cuſtodia & rei: quæ deteriores futuræ ſunt uenditio committitur. Hermogenia. de admi. tu.

Curæ dictæ q̃ mentem corrodant & cruciãt. Vir. Quando hæc te cura remordet. Hor. li. car. Neq; aliter mordacis diffugiunt ſolicitudines. Acron.

Currus curriculum facit diminutiuũ neutrũ ſpacium ad currẽdum aptum: id ipſum currendi officium ſignificat. Ser. in arte.

Curiones dicti a curiis: qui fiunt ut his ſacra fiant.

Curioſolites & lexobii & unelli in Normãdia ſunt. Strabo.

Cures urbs quædam inſignis in ſabinis: nunc autem uiculus ex qua exciti ſunt Titus Tatius & Numa Pompilius Romæ quandoq; regnantes: hinc quirites appellare ſolent romanos qui orationem habent ad populum. Strabo.

Curionia facra quæ in curiis fiebant. F

Curiales flamines curiæ: ſacerdotes. Fe.

Curiales menſes i quibus imolabatur iunoni: quæ curis eſt appellata. Fe.

Curiam a cura dicta. Var. deſignat de uita pa. li. ſecundo. Itaq; propter curam locus quoq;

ſuam quiſq; domum ſenator confert curiã appellat.No.

Curiata comitia cũ de generibus oíbus ſuffragium ferat curiata comitia ſunt. A.G.

Curſus eſt pedũ uelocitas. Vir.li.v. Hic q forte uelint rapido contendere curſu.

Curſus uolatus. Vir.lib.vi. Eſte duces o ſi qua uia eſt:curſum q; per auras Dirigite in lucos. Et in buc. Quo curſu deſerta petiuerit uſus Et æne.lib.iii. Sed tibi qui curſum uẽti quẽ fata.M. Tullius de officiis lib.iii. Naues í curſu frumento onuſtas petentes rhodum uiderit.Nonius.

Curſus eſt nauigantis & equitantis.Dona.

Curriculus:ut conſuetudo fert: a curru diminutium eſt dictum. Eſt enim breuiſſimum uehiculi epiroti genus.N.

Curſus nauigio. Virgil.æne.iiii. Eadem impia fama furẽti Detulit armari claſſem curſũq; parari.Ser.

Curtilacus appellatur a curtio:qui eo loco í p fundiſſimum ſeſe ob ſalutem populi Romani proiecit hiatum.Feſtus.

Currules equi quadriiuges.Fe.

Circus dicit ambitus:uel gyrus:cuius diminutiũ eſt circulus. Actius in endro. q; luna circulos annuos inſtitit.No.

Circuliones necandi cauſa promendũ id frumentum quod curculiones ex eſſe incipiunt id enim cũ promptũ eſt in ſole ponere oportet aquæ catinos quot eo cõueniũt & ipſi ſe necent curculiones.Varro.

Curuum uocatur bura:quæ quaſi temo eſt inter boues.Varro.

Curſilirem pro ignaro dicebãt antiqui. Feſtus

Cuſtodelam dicebant antiqui:quam nunc dicimus cuſtodiam.Feſtus.

Cuſtoditio eſt opera ad cuſtodiẽdũ quid ſumpta.Feſtus.

Cuſtos ſpeculator. Vir.æne.iiii. Luce ſedet cuſtos.Ser.

Cuſtos miniſter. Vir.viii. Inde ubi prima quies medio ſum noctis abactæ curriculo expulerat ſomnũ.Interdum officium ſignat.

Cuſtos prohibitor:obſeruator. Virg.geor.iiii. Et cuſtos furum atque auium cum falce ſaligna.Ser.

Cutis græcam habet originem.hanc illi dicũt κυτον.Feſtus.

Cutilla locus appellatur q; in eo eſt inſula cotilia nominata a græcis.Fe.

Cuia pro cuius.Lucil.li.xxx. Cuius opera Troginus calix cuia pro caſtra cluebat.No.

Cuias Cicero tuſcu.li.quinto. Socrates quidẽ cum rogaretur cuiatem eſſe ſe diceret mundanum inquit.No.

Cuius & cuiatis hæc eſt differentia. Cuius ad perſonam refertur hominis:cuiatis unde ſignificat. Actius in telepho. Qui neq; cuiatis eſſet unq̃ potuimus multa rogitantes ſcire. Nonius.

Cluet nominat. Lucil.libro.xxx. Cuia opera troginus calix per caſtra cluebat. Ennius in ambracia:per gentes eſſe cluebat omniũ mi ſarrimus.Pacuuius in iliona.Sed hoc cluent hoſpitium infideliſſimi. Pacu.diſcipulus diſcorporis incluit. Ennius. Muſaq; põpilius cluero tibicinas.Luci.li.xxvii. Viginti domina triginta uel centum tibicinas: cluas. No.

Cliciatum dulce & ſuaue dicebaſ.Fe.

Cluderet:uide infra in.ſ.ſaltem.A.G.

Clunaculum cultrum ſanguinarium: dictum uel quia ad clunes dependet;uel quia clunes beſtiarum diuidit.Fe.

Clutum: græci autem dicunt κλῦτον: unde accepta præpoſitione fit inclytus.in ſæpe.n. agendi cauſa adducimus:ut inuocabant ĩcla mauit.Fe.

Crucium pro cruciat,unde Lucil.uinũ í ſuaue crucium dixit.Fe.

Crumena ſacculi genus.Plau.Dii bene uortãt te ne crumenã numeréſt triginta minæ.Fe.

Crumena loculus κρεμαω ſuſpendo:alii crumena a χρημαται.Tor.

Cruſtariæ tabernæ a uaſis potariis cruſtatis dictæ.Feſtus.

Cruſmata pulſus chordarum.T.

Creatus uir Peloponẽſius pater Amphimachi unus ex græcoꝝ ducibus ad Troiam. Tor.

Cteſias orator ſiculus: de quo Cicero.

Cteſippus Socratis filius. T.

Cteſiphon athenienſis: pro quo demoſthenes orauit.

Criſpa nomen uiri a capitis criſpoſitate.

Crudus ſignificat cibum non coctũ. Crudus item ſignificat hominem qui bene nõ coxit.

Cruſmata dicuntur ſonitus cymbaloꝝ & inſtrumentoꝝ:quæ digitis pulſantur.nã κρουω é uerbero:& e pulſo: unde cruſma modi gadditani.

Cucurbitinũ.Pli.li.xv,eadem cauſa in piris taxatur ſuperba cognomina.Ma.ſat.iii. pirogæ genera cucurbitinũ:cui tum ceruiſa cruſtumium.

Cruſta non eſui apta:ſed aut ædificiis: aut cruſta marmoreæ:uel ut bracteæ tenues.Pli.lib. xxxvi. Specularis uero quoniam & hic lapis nomen obtinet facilioreꝝ multo natura findi tur in quálibet tenues cruſtas.& li.xxxvii.in tam paruas fráganſ cruſtas:ut cerni uix poſſint.& li.xxxvi.Secandi marmor í cruſtas ne ſcio a carie fuerit inuẽtũ: & itęꝫ primũ Romæ parua cruſta marmoris operuiſſe totius domus ſuæ in cælio mõte Cornelius nepoꝫ

tradidit:& pisces cruſtati dicũtur qui cruſta integuntur: ut Li.xi. At in marinis cruſtata & carri laginea priores habent.

Clinici dicuntur medici qui i lecto ægrotum viſitant:a κλινη:quod lectum ſignificat.

Creticon poſſeſſiuum.

Curetes populi cretæ: qui cum corybantibus ioue aluerãt:qui cũ deinde religionẽ ꝓphanerent:a ioue imbribus deleti ſunt:quoꝝ tẽpla cum deinde Iuppiter nacua & ſine honore reſpiceret fungis natis ex pluuia reſtituit. Ouidius.iiii. Alij ſunt ætolis uicini:qui cum ætolis bellum geſſerunt ſecundum Home. Alii in Dalmatia apud quos Antonius clauſus eſt cum magno diſcrimine. Luca.

Cruſtumina tribus a thuſcoꝝ urbe cruſtumina dicta eſt.F.

Cruſtumina pira ſunt ex parte nitentia a cruſtimio oppido nominata.Ser.

Cruſtũ neutro genere dicimus de his quæ comedi poſſunt. Virgi.in.vii.Et uiolare manu malifq; audacibus orbem fatalis cruſti,Hor. Olim dat cruſtula blandi doctores.Fœmineno autem genere fragmẽta dicimus quæ nõ ſunt apta eſui. Concreſcunt ſubitæ currenti in flumine cruſtæ.Seruius.

A ſignificantiam habet manifeſtam.i.dic.Vir.Ii.iii.Da propria thymbreæ domũ. No. Da dic. Virgil.in bucco.Sed tamen iſte deus qui ſit da Tityre nobis.& in libro ſexto. Tuq; o ſanctiſſima uates præſcia uenturi da: nõ indebita poſco.Te.in heau. Nunc quãobrem has partes didicerim paucis dabo.Lucil.li.xxx. Scilicet facere etiam hoc uerſibus reddere quod do.& lib.xxviii.Perſuade & tranſituel da quãobrem tranſeas.Nonius.

Dacronas pro lachrymis: Liuius ſæpe poſuit: nimirum quod græci appellãt Δάκρυα.Fe.

Danubius fluuius germaniæ ex monte qui ar bona dicitur non longe a rheticis alpibus atheſinis;& rheni germaniæ fluminum fontibus in tridentina & Curiẽſem dioceſes oriẽs germanos ſiniſtra':& Hũgaros ac Teutones dextra alluens poſt iſter dictus:ac iterũ Danubius euxino mari pluribus oſtiis ẽmergitur.hunc autem & rhenum fluuium in rhetia oriri quidam tradunt.

Daci populi erant tranſthenani Danubio fluuio & auaritiis ſyluæque Hercinæ finitimi: quos olim Hungariæ partem habitaſſe plærig; tradunt:& poſt ad littora nouergiæ proxima ceſſiſſe hos memorat Luca.i ſecũdo.

Dacus populus germaniæ.

Danubius per ſmania magnaꝝ gentiũ diu eſt deinde aliter appellantibus accolis iſter ſit; acceptiſq; aliquot amnibus igens iam & eorum:qui in noſtrum mare decidunt: tãtum minor Nilo totidem:quot ille oſtiis:ſed tribus tenuibus reliquis nauigabilibus effluit.

Daci populi perſus germaniam e conſpectu & ad iſtri fontes:quos olim Danos appellatos reor:& quo apud athenienſes nomina dauorum & getarum ſeruilia.

Dacia in ſcythia:quidam thraciæ partẽ dicũt: quidam conterminam.

Dactylus digitus & pes a ſimilitudine:ſunt autem pollex ĩdex medius annullarius minimus:& olim qui medio tanq̃ per idicem mõſtrabatur:arguebatur inſaniæ. Vnde Diogenes plurimos ajebat inſanire per digitum:& peregrinis uidere Demoſthenem cupientibus medio digito oſtenditur.Iuuenalis.Mediũq; oſtenderit unguem pro digito.

Daduchi ſacerdotes cereris & geſtantem facẽ Hierophantæ.i.ſacrorum ĩterpretes. Strabo autor idem: bacchæ a βάκχος:quod ſignificat tingo & lauo. nam tingere madefacere é quoniam qui initiabantur lauabantur aqua calida primum.Anaſtophanes primum ex ritu ueteri me lauerunt qui dicebãt myſtæ.

Dadicæ populi ſcytharum in Aſia. Herodo.

Dædalus athenienſis;Eupalami filius faber ægregius qui ſerram aſciam perpendiculũ terebrum inuenit:& malũ & antẽnam nauĩpoſuit:qui accuſatus interemiſſe:Perdiccam ſororis filium iudicii metu fugit in Cretã.

Dæmon ſciens:ſide eudæmon bonus & foelix cacodæmon contrarium.T.

Dactor troianus.

Dai perſarum populi ſecundum Herodo. paſtores omnes ſimiliter Mardi Dropici & Scibacii.

Da ueniam.i.concede quod petitur:præſta beneficium.Ci.de ora.Dabis hãc uenĩã mi frater.Ter.in adel.Da ueniam ne grauere.Do.

Dalmatia regio.

Daliuũ ſupinũ ait eſſe Aurelius: Elius ſtultus oſcorum quoq; lingua ſignificat inſanũ: Sane uero dici putant ipſum:ſquem græci Δηλον : id propter eius fatuitatem quis miſereri debeat.Fe.

Damnum & damnatio ab emptione: & quaſi dimminutione patrimonii dicta ſunt.Modeſtinus de uer.ſigni.

Damaſcus urbs ſyriæ nobiliſſima; Perſiæ uicina duobus fructibus mons eiuſdem nominis maxĩe nobilis eſt prunis.ſ.mixis: ut ſcribit Plinius.

Damaſcia eſt lycanoꝝ: uelut arx quædam inter brigantios.Strabo.

Damma in promiſcuis cũ iuenimus quædam

auctoritate ueteꝝ in a terminata:ſed genere maſculino prolata. Virgilius in bucco. Cum canibus timidi uenient ad pocula dammæ. Hora.tamen foœminium hoc idem protulit in primo car. Et ſuperiecto pauidæ natarunt æquore dammæ. Pri.

Damen nomen proprium hiſtorici damnis. Priſcianus.

Dama græceꝛa Δα.μ.ὶ uel Δορκασ genus caprę ſilueſtris cõmunis generis. Vir.

Damaſcus urbs caput Syriæ: unde damaſcena pruna. Plinius.

Damaſithymus candaulis filius; unus ex ducibus Xerſis. Hero.

Damœtas paſtor apud Vir.& Theo.

Damon muſicus.

Damon & pythias pythagorici amiciſſimi:de quibus Cicero & multi alii.

Damocles unus ex aſſentatoribus dionyſii.

Damnare eſt damno afficere: Vnde & condẽnare dictum eſt econtrario nullo damno affectum indemnem probamus. No.

Damnare eſt exhæredare. Lucil.ſaty. libro.xi. Caſſius cauis hic operarius quem cephalonẽ dicimus ſectorem fruuiũque hunc . Tullius quẽuis exhæredem facit:& damnati alii omnes. Nonius.

Damnare neceſſitate conſtringi. Ter.in phor. Tuus eſt damnatus:non tu. Nonius.

Damnare eſt morti dare. Vir.æne.li.iiii. Nondum illi flauum proſerpina uertice crinẽ abſtulerat:ſtygioq; caput dãnauerat horcho. Actius in armorum iudi . Maior erit luctus cum me damnatum audiet. M.T.in uer.act. prima. Reus ſi iudicium adductus eſt uerres homo uita atq; factis omnium iam opinione damnatus. No.

Damnare & condemnare pro liberare poſitũ. Titin.i uelterna. Fortaſſe uotum fuiſſe quo die liber foret: nunc eius uoti condẽnatus ẽ imolauit hoſtiã. Vir.lib.xii. Quem dãnet labor aut quo uergat pondere lethum. Tur.in leucadia. Et amplius illam appetere cõdecet quãdoquidem uoti condẽnata eſt. Virgil.in bucco. Damnabis tu quoq; uotis. Siſen.hiſt. lib.primo. Quod uoti damnati foetum omnem dicuntur eius anni ſtatim conſecraſſe. Ci.tuſ.li.v. Rerum naturam q̃ errorem damnare maluimus noſtrum. No.

Damnare item eſt aliquid tanq̃ deteſtandũ cõmittere.

Damnare obnoxium & obligatũ facere . Vir. damnabis tu quoq; uotis. Ser.

Damnum a demptione:cum minus re factũ q̃ quanti conſtat. Varro.

Damnum & malum differũt. damnum rei eſt Malum ipſius hominis . Teren.in and. Qui malum aut dãnum dederit . Aliud eſt dãnũ & aliud poena. Nam dãnum & fures afferũt aues & quadrupedes. Poena uero a lege ponitur ne contra quis faciat q̃ iuſſit. Do.

Dãnum ſacrificium quod fiebat ſi operto i honorem deæ bonæ:dictum a cõtrarietate: qđ minime eſſet Δη.μ.οσιον .publicum : Dea quoque ipſa Δη.μ.ὶα & ſacerdos eius Δη.μ.ι.ὰς appellabatur. Fe.

Damyndas uir macedonius.

Daniſta fœnerator: ſic enim græce Δανιϛ.ὴς dictus eſt ετ.ο τοῦ Δανιϛ.ἐιν: hoc eſt a fœnerando. Plau.male morigerus eſt mihi Daniſta qui de me argentum non petit. Ser.

Daniſtæ fœneratores. Fe.

Danunt.i.dant. Pacu.in Iliona: Dii me & ſi per dunt:tamen eſſe ad uitam petũt quod dem priuſquã intereo ſpacium ulciſcendi danunt Plau.in pſeu. Cui ſeruitutem dii dãnũt lenoniam. Neuius belli punici lib.iiii. Eam carnẽ uictoribus danunt. Ci.i plocio. Patire quod danunt quando optata non danunt. No.

Danubii partes ſuperiores uerſus fontes uſq; ad præcipites eius decurſus:quos cataractos nominant danubium uocant: quæ maxie p dacoꝝ agrum delabunt. Alias uero inferiores uſq; in pontum per geras iſtrum uocitat & quæ re plenius in dictione iſter. Stra.

Danæ quæ græce dicitur danai: triũ apud illos ſyllabaꝝ ẽ: nos autem illud i quod apud eos productum eſt uertimus in e longũ: trium autem ſyllabaꝝ eſſe nomen hoc etiam apud latinos edocẽt poetæ: ut Petronius arbiter uxorem ducat danaẽ ipſumq; licebit.a criſius iubeat credere quod danaẽ . & Hora. Incluſam danaẽ turris ænea. In hoc enĩ metro ſecũdum locum tenet dactylus : ad hæc prima ſyllaba huius nominis breuis eſt:quẽ admodum etiam illius nominis. danaus qui igit duarum ſyllabarum faciunt: falluntur i hoc q̃ primam ſyllabam productã eſſe credunt cum ſit correpta.

Danae aliquando diphthongus diuidif. Hor. Incluſam danaen: Acriſii filia:imo nũq̃ diphthongus eſt.

Danaides patronymicũ: a danao deductũ eſt.

Dapſilis cœna eſt diuerſis & ãplis dapibus plena. Titin. Toto ſit in foco de lignis in dapſilis cœna. No.

Dapes non ſolum opiparos apparatus:aut religioſos:ſicuti plærũq; ſignificant: ſed etiã uitabiles & inphandos cibos. Vir.æneï. tertio de cyclope. Nam ſimul expletus dapibus unoq; ſepultus. No.

Dapes proprie deoꝝ ſuntiut Iouis cœna. Vir. viii. Hæc ubi dicta dapes iubet & ſublata reponi pocula. Ser.

Dapsi apud antiquos dicebatur res diuisa: quæ fiebat aut hiberna fœmentia: aut uerna: quod uocabulū ex græco dicitur: apud quos id genus epularum dicitur Δαπὰς. Itaq; & dapsatiæ se acceptos dicebant antiqui: significantes magnifice & dapatiū negocium amplū & magnificum. Fe.

Dapsile. Pompo. in rustico. Quod nunc uis fieri uestræ sume dapsile & dilucide. No.

Dapes uel deorū uel nostrorū in sacris epulæ sunt cibi ministerio hominum: & in nostrum usum comparati. Epulum publicū conuiuium in honorem deoꝝ: aut in ostētationem magnificentiæ: aut in funere quod parentare dicitur & parēstalia: quod parētibus iuxta celebrentur. Lau.

Dapsiliter suos amicos alit. Neuius. Ser.

Daphnes amycles fuit filia: quam ne per uim apollo stupraret luppiter in lauꝝ arboré cō uertit: ut scribit Parthenius.

Daphne adonis: ut Aphthonus scribit: filia: ut nostri aiunt Penei: ut Parthenius in uolumine: quod de amantibus compositū est Amycles filia fuit: sed ne per uim deus stupraret luppiter in laurum conuertit: quæ arbor circo apollini grata esse existimatur: quoniā ut scribit Plinius: in parnaso monte spectatissime uenīāt: unde Apollo daphnites apud Syracusanos colebatur: ut Eusebius refert: daphne oppidū syriæ: ut refert Strabo: daphnem præterea amauit Leucippus œnomai filius: ut scribit Pausanias: quam quo ī habitu muliebri incognita ī uenatione sequeret proditus est sexu ad ladonem: dū lauaret: & necatus a uirginibus.

Daphnis laurus: Mercurii filius formosissimus secundum Ser. Diodorus autem mōtes dicit ī Sicilia ærios fructibus & aquis: & omni re uberes: ubi in fame aliquando carthaginensis exercitus nutritus est: ubi ex nympha daphnidem natum dicūt: & a copia laurorū ita dictum: & multa possedit armenta: & inuenit cārmen bucolicum: & ipse a cura boū bucolicus dictus est: & sæpe oblectauit dianam: qui secūdum Theo. amore periit: & ad eum dii cōsueuerāt ut ad gallum apud. Virg.

Dare exhibere. M. T. de signis Pom. est cum filio: qui tuit in tyndaritno cœnā isti dabat apud uillam. Ter. in heau. Nanq; ei unā cœnā atq; eius comitibus dedi. No.

Dare facere. Vir. ænei. li. i. Tu das epulis accūbere diuum. & lib. iii. Immotamq; coli dedit & contemnere uentos. No.

Dare ascribere. M. T. i uer. Ego etiam quæ tu sine uerre commisisti uerri crimini daturus sum Nonius.

Dare pro inducere. Vir. Magnam dabit ille ruinam arboribus. Ter. in eunu. Dabit hic pugnam aliquam denuo. Do.

Dare fabulā dicimus: ut dare prandium: & addit a datino descendit: & dari dicitur cum agitur: stare cum placet. Ter. in ecy. Hæc cū data est noua. Do.

Dare & dedere differunt. Dare enim est quod repetas: dedere ad ppetuum: & damus etiam amicis: dedimus tantum hostibus. Ter. in pistrinum dedam. Dedere plus est q; cōsentire: quēadmodum in hostium potestatē hostes se dedunt. Teren. in an. His sese dedere eorū obsequi studiis dedere: ergo pertinacibus eorum studiis cōmodior. ſeorum obsequi studiis. Dona.

Dare uerba decipere est eum qui cum rem expectet nihil inuenit præter uerba. Ter. in eu. Et nihil se dedisse uerborum. Idem & ī and. Cui uerba dare difficile est. Do.

Dare ostendere. Lucil. libro. xvii. Animoq; agrotat uidimus corpore hoc signū dare. No.

Daruentius fluuius: qui nascitur ex uno duorum fontium quos habet lacus quidem ingens supra mediauliorum locꝝ nonnulla admodum concaua: & per confragosa loca sese in rhodanū præcipitatalia ex parte qua durias fluit. Strabo.

Dares daren & daretā dixit Vir. Pri.

Dardanus Iouis ex Electra filius: uxore deīde corithi: ut dictum est: ex quo Iasium peperit quem dardanus post patris mortē de regno dissentiens interemit. Inde ira populi nauigauit in samothraciam: inde in Troiam.

Dardæus rex persarum tēpore Thyberii Caii & Claudii secundum Philostratum.

Darius filius hystaspis: qui Smerdum fratrem patrizitis mari Regis persarum occupatoré ī teremit. Hero. de quo Iustinus nomina conīuratorum apud Hero. Otanes in taphernes Sobrias Magabyzus aspitiucus: Hidarnes regnauit Darius. xxxvi. an. cui successit Xerses ex Atosa filia Cyri.

Dastilus Gygis pater. hero. primo.

Dasilos post rhyndacem in Asia: & quam Colophonii collocauere misrella duo sunt: ide modici sinus: alter sine nomine Chion amplectitur phrygiæ haud longe iacētis oppor tunissimum emporium: alter olbianes in .p montorio fert: Neptūnum Fanum ī gremio astacon a megarensibus conditam: deīde priores terræ iterum iacent: exiturq; in pontū pelagi canalis angustior.

Dasi dare. Festus.

Datatim ideſt inuicem dando. Plautus in curculione. Tum isti qui ludunt ferui scurrarū datatim in uia. Afranius ī homine. Datatim uxorem ut ludas. Pompo. in adel. Quod ille

dicit cum datatim in lecto luxi tecū. Neutius in exordio. In molis non ludunt raptim pilo datatim morso. No.

Datiuus pro accusatiuo. Titin. i auito. ubi ambitioni uirtutem uideas antecedere. Terē. in andria. Interea mulier quædam ab hinc triēnium ex andro commigrauit huic uicinię. Var. de uita pa. libro quarto. Tanta porro in uasit cupiditas bonorum plærisq; ut uel cælum ruere magno magistratum adipiscatur oportet. Nonius,

Datum fato decretoq; concessum. Virg. Non dabitur regnis esto prohibere latinos. Ter. i eunu. Est istud datum pfecto: ut grata sint quæ facio omnia. Do.

Dares dux Darii apud Marathonā uictus Herodo. vi.

Daurises dux darii in cariis occisus.

Daunia apulia appellatur a dauno illyricæ gētis claro uiro: qui eam propter domestica sedition em excedens a patria occupauit. Fe.

Dauni habent infernum amnem claternia lucrinum theanum oppida: montemq; garganum sinus est cōtinuo appulo littore incīctus nomine Vrias modicus spatio plærag; asper accessu extra Simponium: uel ut Graii dixere sipillum & flumen: quod camisiis attingens ausidā appellāt post Barium & gnatia: & Ennio ciue nobiles rudię.

Dauni pridem: nunc autem uocantur appuli.

Dauos seruos coruos: nō dauus seruus coruus recte scribendum esset: quia nulla uocalis geminata unam syllabam facit: sed quia ambiguitas uitanda est nomiatiui singularis & accusatiui pluralis: nec etiā pro hac regula digamma utimur & scribimus dauus coruus seruus. Do.

Deactio peractio. Festus.

De pro ab. Luci. Solus iam uim declarasse nullam. Nonius.

Dauci mentulati: quos Sylla optat ad opus.

Deamare uehementer amare. Afra. i uopisco. Voluptatem capio maximā cruciari te tua culpa qui det: & ille illa pessima quā deamas promere. No.

Dearturare est quasi per artus incidere. Plau. i captiuis. Tum igitur ego denuncinatus dear tuatus sum miser. Idem: in eadem. Deartuasti delaceraſti atq; opus confecisti. No.

Deambulatorium locum significat ubi deambulamus. Lau.

Debellare est bello uincere uel capere. Expugnare est pugnando capere: uel oppugnādo uincere: ut Liuius. Vna duas naues expugnauit: cœpitq; Sed debellamus potius homies unde bellatiuum esse dicimus. i. bello certatum. Expugnamus autem opera molesq; ut castra urbes naues. Lau.

Debitor intelligitur is quo inuite exigi pecunia potest. Vl. de uer. signi.

Debuit uerbum omni oratione actionē compræhendere intelligitur: siue ciuilis: siue honoraria: siue fideicōmissi sit persecutio. Vlp. de decurionibus.

Debibo debibis. En. libro octauo. Debibo homo. No.

Debiliter debilitate. Pa. Miseret lachrymis lingua debiliter studet. No.

Deblacterare est stulte loqui: Nam stultos appellant græci βλάκας. Festus.

Deblacterare est obloqui confingere. Luci. li. xx. Deblacterant plenus bonus rusticus conicinit una. No.

Decalicatum calce litum. Fe.

Decernina dicuntur quæ decerpunt purgandi causa. Festus.

Decernere est constituere definire. Mar. Tul. de offi. libro primo. Quare expectanda quidem magna est decernendi ratio: q decertan di fortitudo. Virgilius libro quarto. Decreuit que mori. Terentius in andria. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Plautus in astnaria. Eos me decretum est persequi mores. Varro in eumenidi. Forenses decernunt exi stimatio nomen cum insanorum numerum refert. No.

Decernere est dicere. Plau. i amphi. uter sit nō quit Amphitrio decernere. No.

Decernere certare. Virgilius libro undecimo. Ipsum armis ipsumque iubent decernere ferro. Idem geor. libro tertio. Cornibus inter se subigit decernere amantes. Mar. Tul. philip. libr. tertio. Qué ne seruiam animis armisq; decernere. No.

Decernere est de magnis rebus certam proferre sententiam: unde & senatus decretum. Ter. in andria. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Donatus.

Decemuiri qui athenas pfecti leges. xii. tabularum constituerunt: contra quos nemini p uocare licebat ob insolentiam pulsi: cum oia pene magistratuū munera obiissent.

Decuriæ iudicium ex equestri ordie eligebāt.

Declamare est ficte orare ad exercitationes sed accōmodare oratorias poemata qualia scripserunt Laberius publius. Ardelio nomē stultiis: & nō doctrinæ ab ardendo. i. festinando ardeliones ad omnia festiui & curiosi: sed ut dixi: nouitate nominis iocat Martialis.

Decoquere si absolute dicatur é fugere ob æs alienū: si cum accusatiuo significat penitus consumere tractum a rebus quæ adsumuntur coctione.

Decempeda quam architecti perticam appel-

lant. Ci. in ora. pro Milone. Cum architectis & decempedis lineis qui fit ab ortu solis ad occasum. Alter uillas multorum ortos; pagitabat. Ser.

Decet quære in uerbo conducit.

Declamator est qui studet apud rhetorem i cõuentu; scholastticos; fictam causam orare: uti ueris postea causis possit orare. Ipse quoque rhetor id agens declamator uocat. Orator est qui causas orat: uel in iudiciis: uel i cõcionibus: qui græce dicitur ρήτωρ. i. rhetor. Nos tamen rhetorẽ professorem rhetoricæ uocamus: non oratorem. L.

Declaro frequentius ad facta pertinet q̃ ad dicta. Cicero declarauit id modo temeritas. C. Cæsaris: qui omnia iura diuina & humana puertit interdum in dictis: ut idem ad Ligariũ. Facere non potui quin tibi & sententiam & uoluntatem declararem meam. aliquando p significo: ut idem in libro primo de finibus: nullum uerbum est quod idem declaret latine: quod græce ἄνοιαν: quam uoluptas declaret: idest significet uel ostendat uel indicet. Laurentius.

Decurio est belli & nomen domi quoddã præpositure turmæ significat: ut Suetonius saturius decurio cubiculariorũ: a quo differt decurio municipalis: ut Pli. iunior epistola. i. Esse autem tricentum milium nũmum centum satis indicant: quod apud nos decuriones. Igitur ut te non decurione solum: uerũetiam equite romano perfruamur: offero tibi ad implendas equitis Romani facultates trecenta milia nummum. Decuriones quod initio cum colonias deducerẽtur decima deductorum consilii publici gratia cõsciebi solita fit. Decurio ergo é maior equite. Eques centurione. Centurio decarcho ex stipendio rum magnitudine. Decurionem ergo rectius appellabimus: quem hodie plærique equité appellant. Est etiam Romanus decurio qui præsẽt decem equitibus Romanis. qui præstant cæteris decurionibus. L.

Decens subst antiuũ neutrum est: sicut contingens: antecedens: consequens: conueniens: accidens: continens: præsens: consonans. p litteram non uocali. Lau.

Decus est illa ut sic dixerim: honorificentia ex bene gestis rebus: Vnde decora militiæ honores: laudes: honestamẽta militi in bello cõparata: cuius contrarium est dedecus prope ignominia quædam: aut ignominiæ genus: & infamis turpitudo: unde dedecoro turpisco transfertur & ad animum: ut Quinti. Satis dedecoris atq. flagitii castra ceperunt. Decor est pulchritudo quædam ex decentia rerum personarum: quæ in locis ẽ poribus q̃ siue in agendo: siue in loquẽdo dicitur: & de uirtutibus: decorum est q̃ hominibus & cõmuni opioni honestũ pulchrũ probabileq; uidetur. Vnde decoro media longa. nam de coro media breui a decus uenit. Lau.

Decedo & migro: sic discedo & recedo differunt: q migrare est domicilio mutare habitandiq; locum relicto priore: cui similia fuit: emigrare: demigrare. Remigrare autem est i pristinum reuerti domicilium. Transmigrare est in longinquiora loci domicilium mutare. Immigrare est in domum aliquam habitandi gratia ire. Inde dicimus migrare e uita idest mori ut Cice. Anteq̃ ex hac uita migro sed nunq̃ sine appositõ. Decedere uero est a mãdato custodiæ suæ loco recedere: ut consules de prouincia dicunt discedere: ut præsidia de urbibus, dicitur etiam decessit p defunctus est: ut subintelligatur uita tanq̃ de custodia. Excedo ablatiuum uita semper de sideratur: ut in Antonium excessit e uita.

Decuriones quos sedibus ciuitatis ad quã pertinent relictis in alia loca transmigrasse pbat præses prouinciæ in patrium solum reuocare & muneribus congruentibus fungi curét Pomp. de uer. sig.

Decuriones quidam dictos aiunt: ex eo quod initio cũ colonias deducent: decima pars eorum qui deducerẽt cõsilii publici gratia scribere soliti sunt. Pompo. de uer. signi.

Decreta generalia sunt præcepta spiritualia.

Decretorium Plinius lib. xvii. circa uirgilias q̃dem pluere inimicissimum uiti & oleæ: quoniam tunc coitus est earũ: hoc est illud quatriduũ oleis decretorii. Item. xviii. res sinũ uitium agitur. uuis sydere illo. canicula: appellamus in eodem. Item aquila signum exoritur uesperi decretorio die floribus oleis.

Decussis hoc est libratis ut etiam ad. c. cẽtussis Persius. Et centũ græcos uno cẽtusse liceret Decussis a decẽ & asse deduci potest: ut centussis: & rum significat decem asses: ut centussis centum assẽs. Sin autem a decutio: unde decussio: ut Cicero in libro de uniuersitate decussiauit: rum datiuus uel ablatiuus erit ut sit decussus fa decussium nominatiuus.

Decocta una quæ expressa liquata bibebant

Decollo decollaui apud ueteres decipio signat ut apud Plau. una est quæ decollatur. Ité Lucilius. xii. Quibus fructibus me decollauisti: quæ significatio apud Fenestellam aliter inuenitur in libro epitomarum. ii. quẽadmodum Cæsar a piratis raptus sit: ut qui eos postea cepit & decollauerit: Veteres autem securi cæsos dicebant. Diomedes.

Decor indecor indecoris. Virgilius in decimo Non autem indecorem tua te regina relinqt

Idem ſ.xii. Nec genus indecoris ſine me hæc audit mollia facta. Inuenitur tamen etiã ſimplex decor decoris penultima correpta apud uetuſtiſſimos quãdo pro decorus decora de eorum accipitur. Neuius in car. belli pu. Magnanq; domum decoremq; dicens uexerat. aliter enim lambus ſtare non poteſt. Salu. in tertio . Equis & armis decoribus cultus . In eodẽ . Dedecores militiq; terga ab hoſtibus cædebantur. Quæ ab eo deriuata uel cõpoſita quod eſt decus decoris: illius declinationem non ſeruant. Pri.

Decempeda. Hora. ii. car. Nulla decẽpedis metatas: græco Δεκαπολις eſt regula decẽ pedum: ad quam ſub artificibus fabricæ menſuram colligimus. Acron.

Decimanus appellaꝫ limes qui ſit ab ortu ſolis ad occaſum. alter ex tranſuerſo circus appellatur cardo.

Decima quæque ueteres diis ſuis offerebant. Feſtus.

Decidua quæ caduntur uel occidua quæ occidãt Laberius in altum non ubi caput a foliis decidua folia pandit. No.

Decores decuriones. Fe.

Decollare ex collo deponere. Neuius Notonicas loui habes uide tibi tradi: in tuo collo ẽ: decolles caue. No.

Decoquere eſt decedere bonis . Tul. philip. ſecundo. Tenes ne memoriæ prætextatum te decoxiſſe.

Decumana oua dicuntur & decumani fluctus quia ſunt magna: nam & ouum decimũ maius naſciꝫ: & fluctus decimus fieri maius dicitur. Feſtus.

Decuriones appellãtur qui denis equitibus præſunt. Feſtus.

Decularunt ualde occuparunt. F.

Decuriones & centuriones a numero cui militia præerant dicebantur. No.

Decuriones primi ſingularum decuriarũ : decuriones dicti ab eo quod ſ finguli turmis. Sunt etiam nunc termones: hi primoque mi niſtros ſibi adoptabant. Octones uocari cœpti: quos nunc propter ambitionem tribuni faciunt. Varro.

Decurias falcus decurias dici pro eo loco & piure & pro hominibus. A.G.

Decuſſis a decem aſſibus. Varro.

Decumanũ frumentũ dabat Sicilia hoc quod ab oratoribus exigebatur. Aſco.

Decumani publicani uocantur. Aſco.

Decumatos probauere omnes. Qu. Au. Simaci iudicium: quo & decumanos elegit ſodales. atque his ita conſtitutis primum a prætextato ſimul: deinde a ſe deſcendẽtes domũ quiſq; ſuam regreſſi ſunt. Macro.

Decrepitus eſt deſperatus: a crepera animali uitatur crepuſculum extremum diei. tempus: ſiue decrepitus dictus: quia propter ſenectutem: nec mouere ſe: nec ullum facere poteſt crepitum. Fe.

Decrepiti dicti ſunt quorum crepitu & plangore familiæ funera: ideo conclamata fuerit Terentius in eunu. Mirum ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc eunucho: & decrepiti dicti ſunt clamoſi ſenes. Do.

Decreta. Herodotus homo fabulator ſ primo hiſto. inuentum eſſe ſub terra ſcripſit Oreſti corpus cubita longitudinis habens. vii. quæ faciunt. xii. & quadrantem : niſi ſi ut Home. opinatus eſt uaſtiora prolyxioraque corpora hominum antiquorum: etiam nunc quaſi mundo ſeneſcente rerum atque hominum decreta ſunt. A.G.

Dædala indiæ ſilueſtris ac montuoſæ regio olim nominabatur.

Dædala circe dixit Virgil. quia Lucre. dixerat dædala tellus.

Dædalam a uarietate rei: artificioſaq; dictam eſſe apud Lucretium terram: apud Ennium Mineruam: apud Virgil. Circen facile eſt intelligere: cum græci uariare ſignificent Δαιδαλειν. Feſtus.

Dedecorare & turpare differunt. dedecoratur enim quod honeſtum eſt: & turpatur quod honeſtum & corporale. Ter. in eu. Quæ me & te familiam dedecoras. Do.

Dedicare eſt proprie dicendo deferre. Feſtus Pompe.

Dedicare eſt dicare. Actius in alpheſibœa . Atuereor cum te eſſe alcmeonem fratrem fratris dedicat. Cecil. annalium libro primo. Legati quo miſſi ſunt ueniunt dedicant mandata. Nonius.

Dedita intelligitur ualde data. Fe.

Deductum dicitur molle & ſuaue. Virgilius ſ buc. Paſcere oportet oues: deductum dicere carmen. No.

Deductum delectatione ductum. Virgilius in buccolicis. Carmina uel cælo poſſunt deducere lunam. Luciliꝰ libro. xxvi . Illuc oculi deducũt ipſi atque animum ſpes illuc rapit. Nonius.

Deductum dimminutum ſuppreſſum. Lucil. lib. xxx. Deducat hunc uoce curſu ipſa ueni re non uis hunc. No.

Deducere eſt e domo in forum comitari. Reducere e foro domum.

Deductum carmen. Virgilius in buc. Paſcere oportet oues: deductum dicere carmen. deductum pro tenui & ſubtili: eleganter poſitum eſt. Sic autẽ & Afranius in uirgine. Ver-

bis pauculis ꝛespondit tristis uoce deducta malle se nō quiesse dixit apud Cornificium deducta mihi uoce garrienti: sed hæc ab illo fluxerunt: quæ Pomponius in athelana: quæ Kalendæ martiæ iscribitur ait uocem deducens oportet ut mulieris uideatur uerba: iube modo asseratur unus. Ego uocé reddam tenuem & tinnulam, & infra: & núc iam uocem deducam.

Deducere uocare. M. T. de rep. li. primo. Quare si placet deducere orationem tuam de cælo ad hæc exteriora. No.

Deducere trahere mouere. Sisen. histo. lib. iiii. Ab armis te recedere præsidia de locis deducere. Nonius.

Deducere deprauare transuertere a recto. Marcus Tullius in hortensio. Habet enim ipsa in certa ac definitam uitam: & ex eo multis uitiis & erroribus deprauata deducitur. Virgilius georg. libro primo. Riuos deducere nulla religio uetuit. Nonius.

Deductio nequa deductio fieret modo in hac oratione Tullii dispendium significat: alias deductio est etiam iusta. Asco. ped.

Deduco ficco. Vir. Riuos deducere nulla religio uetuit. Ser.

Dediticius qui ex numero eorum est: qui se in alterius imperium dediderunt. Lau.

Deduco quære in uerbo assedari.

Dedoceo quære in disco. Lau.

Dedisse intelligendum est etiam is qui permutauit: uel compensauit. Pau. de uer. sig.

Deferre abdicere. Virgilius in sexto. Defer in Italiam. No.

Deferre est afferre. Vir. æne. li. iiii. Celeris manda per auras deuulit. No.

Defruti duo genera erant uini cocti: quoniam mustum coquebatur ad tertiam partem dicebatur epsema a latinis sapa: alio uerbo syrum quando excoquebatur ad dimidiá partem dicebatur defrutum. Martialis utriusq; fecit mentionem: cum ait lagena syrú & syrei & defruti.

Defendimus soles arcemus solares æstus: nam defendo amicum: cum tueor eú defendo ad uerbum cum propulso.

Deiugare in uerbo deintegrare.

Deiungere ibidem.

Defrutum si ex duabus partibus ad tertiá redegerant a deferuefaciendo passum nominabant: si in uidemia uua diutius coctam legerent: eamq; passi essent in sole aduri liquorē qui ex ea exprimebaf sapa: quod postea mel latum dictum est mustum: cum mustum ad mediam partem decoxerant: passum murinam Plaurus appellat: quidam muriatam: alii muriolam: græci nectar nominarunt.

Deferre celatum prodere. Liuii. li. xxvi. ꝗpropter certum est facere contra hæc. perfequi: & nomen deferre hominis. No.

Defecta omnia pura & inturbata, & sine fordibus possumus dicere: & uinum sine fæcibus Plau. in aul. Nunc defæcato demum animo egredior domo. No.

Defendo quod ait Quin. Cla. Quadrigarius a pœnis hostibus defendebant: facillime animaduertendum est usum esse eum uerbo defendebant: non ex uulgari consuetudine: sed admodum proprie & latine. nam defendere & offendere inter sese aduersa sunt: quorum alterum significat ἐιμπροσωπεῖν: id est: in currere in aliquid: alterum ἐκτοσθ ωοιεῖν. i. auertere depellere: quod in hoc loco Quin. Clau. dicit. A. G.

Defendere uindicare depellere. Vir. in buc. Solsticium pecori defendite. No.

Defendere tueri depellere. En. in achil. Seruaciues defende hostes cum poteris defendere Nonius.

Deficit deserit: unde & qui desertor exercitum ad hostes transeuntes defectores uocantur. Virgilius in geor. Noctis lentus non deficit humor. Ser.

Defessum quære in uerbo lassum. Lau.

Defatigatus quære in uerbo lassum. Lau.

Defectus non participium: sed actiuam habet significationem. est enim qui deficit: ut Martialis. Dulcia defecta modulatur carmina lingua: Cantator cygnus funeris ipse sui.

Defende me domine. tace imperite: per nominatiuum non recte dicetur. Item tace tu homo imperitus: nunc recte loquimur: subintelligitur enim ens. Idem fit i nominibus. propriis addito pronomine tu in uocatiuis casibus: ut aue Cæsar summus imperator. Etiá per indicatiuum: ut quo tendis ænea extremus troianorum? quid facis tu seruit? non recte dicit: neq; quid facis dominus meus nisi dixeris quid sedes dominus inter seruos: subintelligitur enim ens. Lau.

Defensorius accusatorius: petitorius: fideiussorius: institutorius: exercitorius: tributorius: actionem hæc significant.

Defendere est id facere quod dominus in lite faceret: & cauere idoneæ. Vl. de procu.

Defendere est eandem uicem quá reus subire. Vlp. eo. ti.

Deficere dicuntur qui ab his quorum sub imperio sunt desistunt: & i hostium numerú se conferunt: sed & hi quos senatus hostes iudicauit: uel relegati usqueadeo ut ciuitatem amittant. Pau. de capi. di.

Deficio quando pro relinquo accipitur habet passiuum pro deficisor: neutrum est enim

Iuuenalis:ſic matho deficit.Prſ.

Deficio autem loco paſſiui deficio facit:nihil ominus eſt nihil defit: cum paſſiuâ uim habeat defio factâ.Pri.

Defio.Vir.in buc.Lac mihi non æſtate nouũ: nec frigore defit.Prſ.

Deformicatũ a formicis ſucciſum:quibus cõfoueri erat ſolitum.Fe.

Defũctũ dicimus cõſuetudine mortuũ. Vir.li. vi.Defũctaq; corpora uita.No.Mar.

Defunctũ finitũ. Ter.ĩ adel. Si modo defũctũ ideſt finitũ:ne peiora cõmittat.Do.

Defunctus iam fum:ideſt omni labore liberatus fum:auctoritate iam confirmata & ſuio labili.Donatus.

Defungi definere.Te.ĩ phor.Quod ego æquo animo miſera in hac re iam defungier.Do.

Defungor liberor & cõpellor. Vir.lib.vi.O tã dem magnus pelagi defuncte periclis:& functos officia dicimus:quia officia debita compleuerunt.Ser.

Defloccare ẽ atterere tractum a ueſtibus ſine flocco.Plau.in caſſina. Periit flocco habebit iam illic lumbos meos.No.

Defraudare ſignificat fructum diminuere:uel per fraudem aliquid exquirere.Terẽ.ĩ phor. Suum defraudans genium comparſit miſer.Plau.ĩ aſi. Ten ego defraudem cui ipſi ni hil eſt in manu niſi quod tu porro uxoré de fraudaueris.No.

Deferratio genus ſacrificii inter uirum & uxorem diſſolutio dicta deferratio:qa fiebat far æo libo adhibito.Fe.

Defrutum ſi ex duabus partibus ad tertiã redigitur:a deferuefaciendo dictum.

Defenſam detritam atq; detenſam.Fe.

Defluxit ad terram deſcẽdit. Furius in primo Ille grauí ſubito deuinctus uulnere habenas Miſit equi lapſuſq; humum defluxit:imitatus Vir.dixit. Quam tota cohors imitata re lictis ad terram fluxit equis.

Defrut dicebãt antiq;ut deamare deperire ſignificãtes oẽm fructũ pcipere. Feſtus Pom.

Degere antiqui poſuerũt pro expectare.F.

Degere eſt agere. Lucil.li.ii.Degimus hoc æui quodcũq; eſt.Fe.

Degere eſt minuere. Plau.ĩ aul. Nunc ego iſtũ ſoror laboré degã & diminuã tibi.No.

Degere eſt detrahere.Plau.in epi. Degitur corium de tergo meo.No.

Degener qui ſuoꝝ maioꝝ moribus nõ reſpõdet. Vir.Pomaq; degenerãt ſuccos oblita priores. Et degeneremq; neoptolomũ narrare memẽto.Ser.

Degulaſſe eſt gulæ dediſſe. Afra. ĩ bruto. Imo ĩaudũ occubuiſſe degulaſſe oportuit.

Deginere degustare.Fe.

Deiicere eludere.M.T.ad iuniorem Cæſarem li.ii. Adeſt alba neſcio quam cũ reſtitui iuſſiſſet anthone cum hero delectatam eſſe ex ſcripto.No.

Deiicere dicitur mittere.Virgilius libro octauo.Toto genitos quæ plurima cælo deiicit in terras.Lucilius libr.xxvii. has & feneſtras in caput deiiciunt:q ppe ad hoſtiũ aſpiraue rant.No.

Deiicere præcipitare.M.T.in uer.acti.ſecũda. Si me ædilitate deieciſſet.Lucili.li.xxix. Detruſus tota in deiecta Italia.N.

Deiphobus ita & græce Δηιφοβος: Priami filius ex Hecuba qui poſt mortẽ paridis Helenam duxit.Tor.

Deiphobe nympha filia Glauci: & eadem Sibylla.Virgi.

Deiphyle Adraſti filia;Tydei uxor: Diomedis mater.

Deiphylus Stheneli filii Capanei filius.

Deipyrus unus e pricipibus iuuẽrutis græciæ

Depites troianus quem Vlyſſes interemit.

Deiopeia græce Δηιοπεἰα penultia diphthõgus:quã aliq̃do nos diuidimus nympha.

Deioce Phraorce filius Medoꝝ rex.

Deiicere auertere.M.T.ĩ phil.nec uero uſq; a repub.deiiciebam oculos.N.

Deinceps quod deinde cœpit:ut princeps qui primum cœpit.F.

Deincipé antiq dicebãt proxime quẽq; captũ ut principé primũque captum.Fe.

Deinde compoſitũ eſt ex præpoſitione & loci ſignificatione:ut exinde;pinde:ſubíde: quæ ité tépus ſignificant.Fe.

Deinſup.Salu.primo hiſt.Sertorius fortis turba morantibus: & nullo ut in terrore ſolet generis aut imperii diſcrimine per calonum ad corpora ad mediũ quaſi deinſup aſtãtiũ manibus in murum attollitur. No.

Deintegrare diminuere deiugare defungere ſeparare diſſonare denaſci decreſcere.Ceci.No men uirginis nihil miꝝ deintegrauit.Pacu.ĩ chryſe. Pergꝝ noſtrã ægregiã uanitatẽ q̃ memoria deiugat.Caſſius Emina.li.anna.ii.per quæ nata ſunt:ea oſa denaſci aiunt.No.

Delanicare eſt diſcindere & quaſi lanã trahere. Vnde lanocinia:& lanius dicit quí pecus diſcindit.Fe.

Delapidata lapide ſtrata. Fe.

Delectare illicere attrahere.Enn.in thyeſte:& me Apollo ipſe delectat delphicus.Quadrigarius annali.libr.iii, Fabius de nocte cœpit hoſtibus caſtrum ſimulare oppugnare eum hoſtẽ delectare: dũ collega id caperet quod captabat.No.

Delectio Lucil.libr.xxix.Delectione noſtri ad unum exercitus.No.

Delegata dicebant diis cõsecrata: qui nunc de dicata:unde adhuc manet delicatus quasi lu xui dicatus. Festus.

Delegare ueteres discedere posuerunt: uel dispartire. Plau. in amphi. Cui fautores delegatos uiderint. No.

Deleuit delegauit. Titin. in prælio; uerũ enim dotibus deleuit ultro etiam uxoribus ancillantur. No.

Deletile non quod deleatur: sed quod deleat. Varro in modio. Si displicebit tibi tam latũ mare partis quãcunque spongiam deletilem Nonius.

Delibare aquam sulco deriuare. Fe.

Delibutus unctus dicitur. Teren. in phor. Si te delibutum gaudio reddo. Do.

Deliberare a libella qua quod perpenditur dictum. Fe.

Deliberare est dubitare. Ter. in phor. Ego amplius deliberandum censeo. No.

Deliberare uide supra in cogitare. No.

Deliberare expletum uel definitum, Turpi. in philopatro. Certum ac deliberatũ est me illi obsequi. No.

Deliberatum decorticatum uel deartuatum p artus discissum. Vir. geor. li. ii. Vdoq; docent inolescere libro. No.

Deliqua explana indica. Actius i achille. Quare alia ex crimine inimicorum effugere possis deliqua. Cecil. in plodio. Ita me imo uero hoc ante solitus sum res deliquat. Titin. lib. v. Quid istac est aut istic uult sermo mater deliqua. No.

Deliquare ponebant pro deducere. Fe.

Delicia. Plau. linguæ latinæ de us delicia dixit pro delitiis. Mea iquit uoluptas: mea delicia. Aulus. G.

Deliciam numero singulari: quod aut rarũ est aut singulare. Plaut. Mea uoluptas mea delicia. Item i bacchidibus. Meus iustus est mea delicia. No.

Delicia est genus tigni: quod a culmine ad tegulas angulares infirmas uersus fastigiatum collocatur: unde tectum deliciatum: & tegulæ deliciares. Fe.

Delicere est illicere. Titin. lib. v. q. ea parasitus habeat qui illum sciat delicere & noctem facere possit de die. No.

Delinitus delectatus. M. T. ad Cass. li. i. Iã biennium est cũ uirtute nunciũ remisisti delinitus illecebris uoluptatis. Lucil. lib. xxx. præferuit labra: delicit delinit amore. No.

Delinitus ad nostram consuetudinẽ placatus. Turpil. in demetrio. Vide mirum ingenium ac delinificam mulierem commemorat hominem lachrymis. No.

Delinitus est mente alienatus. Plau. in amphi. Delinitus sum profecto: ita ut me q sim nesciam. Lucil. libro. xxxv. Concedit homini id quod uult deliniat corrũpat prorsus ac neruos omnes. No.

Deliquium solis a delinquendo dictum q. delinquat in cursu suo. Festus.

Deliquium apud Plau. significat minus.

Delirare est de recto decedere. Lira autẽ è fossa recta: quæ contra agros tuendos ducitur: & in qua ligo terræ decurrat. Pompo. i pro stibulo. Iam ne abierunt: iam ne tunduntur: iam ne ego sum in tuto satis? nũ quis hic restitit? qui nondum labores litarit mihi. i. cõfoderit. Lucil. libro. xxvi. Quapropter deliro & cupidi officium fungor liberum. Plau. in amphi. Delirat uxor. No.

Delirare timere: deliratio senectuti conuenit. Timor conscientiæ. Dona.

Deliritas pro deliratione. Laberius. Quæ nam mens. quæ deliritas uos suppolictoris facit: dum cano eugio uelitari. No.

Delos insula: require in Apollo phythius. Macro. de sa.

Delubrum dicebant fustem delibratum: hoc est decorticatum: quem uenerabantur pro deo. Festus.

Delubrũ dicitur quod uno simulacro ligneo delibrato: idest purgato cortice nunc aliquod nobis refert. Ser.

Delubrũ dicitur quod uno tecto plurima cõplectitur numina: quia uno tecto diuiuntur ut est Capitolium in quo est Minerua: Iuppiter: Iuno. Alii dicunt delubrum esse locũ ante templum: ubi aqua currit: a diluendo. Seruius.

Delubrum quod pontifices proprie: & qualiter hoc nomine Virgil. usus sit requiramus. Varro li. viii. rerum diuinarum: delubrũ ait alios existimare: i quo præter ædẽ sit ara assumpta deũ causa: ut est i circo flamineo Iouis statoris. Alios in quo loco dei simulacrũ dedicatũ sit & adiecit: sicut locũ in quo figerent cádelam candelabrũ appellat: ita i quo deũ ponerẽt appellatũ delubrũ. His a Varrone præscriptis intelligere possumus id potissimum ab eo probatum q. ex sua consuetudine in ultimo posuit: ut a dei dedicato simulacro delubrum ceperit nuncupari. Virtamen utranque rationem executus est: ut enim postrema incipiamus: obseruauit delubrum nomiaturus: aut propria deorum nomina: aut ea quæ diis accõmodarentur inferre. At gemini lapsu delubra ad summa dracones effugiunti: & ut mox simulacrum nominaret subtexuit. Sæue quæ petũt tritonidis arcẽ: Sub pedibusq; deæ clypeiq; sub orbe teguntur. Item nos delubra deum miseri

quibus ultimus esset. Ille deus. Illam uero opinionem quam Varro prædixerat non amisit principio delubra adeunt pacemq; per aras exquirunt. Et mox. aut ante ora deū pingues spaciatur ad aras. Quid enim est spacia tur q̄ spacio lati itineris obabulat; quod ade undo ante ora ostendit arcam assumpta deo rum causa ita suo more: uelut aliud agendo implet arcana. Ma. de fa.

Delectani pro delectatus sum. Plautus in trinum. Cum hisce æruinis delectauit. Teren. i ecyra. Dicit; ille annulum dum luctat detra xisse. No.

Diluit soluit a græco Διαλυειν. Fe.

Delphicus mons intra istriam & mentoriam esse fertur: cuius in culmine existentes aiunt ex longinquo nauigia uenientia cernere.

Deligere est quod magis idoneum ad rem agē dam ē cernere: ut populus deligit Imperatorem ad bella: & imperator milites ad armaide electus eius: qui rei sit maxime cōmodus ut Cicero deligere oporter quā uelis diligere. Loquitur enim de ipsa uxore. Eligere uero uel ad nostrum emolumētū: uel ad illius qui eligitur dignitatē: ut si detur optio qué sibi uellet eligeret non deligeret. Ideo fere dicitur in eodē sensu datur uel offertur optio: sed non electio: & postulat duplicem accusatiuum: ut populus eligit sibi principē Octauium: & sacerdotes eligunt sibi pontificem. Cooptare uero dicitur inter collegas: aut fere pares: ut Cicero in bruto. A quo in collegium augurum fueram cooptatus: dicimus præterea: ago uel habeo delectum: & tūc ad multa refertur. Deligimus uero aliquādo ad unum tantum. Lauren.

Delitesco quære in uerbo inchoatiua. L.

Delegare est uice sua aliū reum dare creditori uel cui iusserit. Fit autē delegatio per stipulationem: uel per litis contestationem.

Delicta fiunt: aut proposito: aut ipetu: aut casu propósito delinquūt latrones: qui factiones habent. Impetu autem cum per ebrietatem ad manus uel ad ferrum uenit. Casum autem cum in uenando telum in feram immissum hominē interficit. Ma. de pe.

Delenificus dicitur blandiloquus. Vnde & Lucretius Comicus in nūmularia ait. Nescio quorsum mihi ueniant tua uerba tam delenifica. Fulgent.

Deleras alera aratri dicitur deuians. Ser.

Delitus a deleo: cuius simplex est leo i usu nō est: deleui deletum: a delino delitum nascit: quod probus & Caper comprobat usus quo que. Vir. in. iiii. georg. Et paribus lira cornua guttis. Ci. in. p. epis. ad Caluum, Tuli molestę quod litteræ delitæ mihi a te redditæ sunt. Idem in. iiii. uerrinas. Tabulæ sunt i medio quæ se corruptas atq; interlitas esse clamāt. Actius in atreo epulatum fictor scelerū fratris. delitor. Pri. fei.

Deliberata morte: ut pro adhuc in cogitatiōe tractata & habita: ut pro iam statuta morte & decreta: aut deceuitq; mori. Hor. li. car. De liberata morte ferocior. Acron.

Delargior tam actiua q̄ passiua significatione antiqui protulisse inueniunt: gracchus: ærarium delargitum Romano populo: delargitum passiue dixit. Pri.

Delphi & mons Parnasus in phocide & apollinis fanum atq; oraculum. Pom.

Delphis erat antrum unde spiritus emittebat quo sacerdotes furentes reddebantur & prædicebant futura. Plinius alibi: fatidici specus quoq; exhalatione temulenti futura præcinuit: ut delphis nobilissimo oraculo cui ius uenerabile primi thyrsi idē: cui bacchus tribuit ius & principatum suoq; sacerdotum.

Delúbe idē delúbatū: nihilq; solidi habés: uel fracti uel enerui: q̄ i lúbis & renibus uirtus ē.

Delphica oracula siluerūt: ut Luca. Siluit post q̄ reges timuere futura: & super os uetuere loqui extat Plut. libellus i quo disputat quare siluerint oracula ámonis: oraculum istituit puella a phœnicibus diuēdita & ægypti tradūt Pausanias ámonem pastorem autorem fuisse Diodorus Amoné regem. Herodotus amum signa ægyptia louem significari scribit: unde Iuppiter ámon.

Delphin delphinis delphinus delphini. Iuuen. i. iiii. Quáto delphinis balæna británica maior. Pri.

Delphinus piscis. Pli. & delphin delphinis dicitur: ut titan nis uel titanos: titánus titani: & elephas & elephantus: arabs & arabus.

Delphi oppidū & populus tam græce q̄ latine ut leontini etiam pro utroq;.

Delos insula in ege: o: ubi natus Apollo & diana: quia repente apparuit: a Δηλος græ. uel quia ortus & quasi partus luminum omnia facit Δηλει. i. aperta prius cynthia dicta: ide ortygia. Pli.

Delius fons dianæ sacer est: & ab eo ipsa delia nominata est.

Demagis pro nimis antiqui dicebant. F.

Demagis ualde magis. Luci. li. xvi. Rex chorus illa duos uētos: austrū atq; aquilonē nouisse aiebat se solos: demagis istos ex nibo austelos: nec nosse necesse putare. No.

Demereor est de te bene mereor: ut Oui. Crimine te potui demeruisse meo. & Quin. Vt pleniori obsequo demererer amātissimos mei

Denticula nomē uiri: ut Marcus higinnius.

Denarchus: idest tribunus.

Demilus ex caryſto æuboie cũ filiũ glaucũ arã
tem uno pugni ictu uomeré ididiſſet aratro
conſpexiſſet admiratus illius robur eũ, pdu-
xit in olympiam:ubi a marte aduerſarii elu-
deretur pater ſpectans clamauit fligearatro:
ideſt impinge uulnus aratro monẽs filiũ: ut
tam fortiter pcuteret aduerſarium pugno q̃
olim indiderat uomerẽ aratro: quod ille au-
diens tãto furrexit robore ut & tunc uice-
rit:& poſtea ſæpe.

Demẽſum.Ter.i phor.quaſi diminutũ poſuit
q; ille unciatim uix demẽſo ſuo: ſuũ defrau-
dans genitũ cõparſit miſer.Ci.de ora. Exiſti-
matur uel æquatum dicit quæ nõ ex ſiditis:
ſed aptæ palam elaboratur uerba uerbis q̃ſi
demenſa & paria reſpondeant.No.

Demerebat Thais corinthia ob elegãtiã: uenu
ſtatẽq; grandẽ pecuniã demerebat.A.G.

De me aut de illo diſcere magis dicebãt uete-
res:q & nos dicimus a me aut ab illo.Ter.in
eunu.ut ſibi liceret id de me diſcere.Do.

Demiror ualde miror.Teré.i ecy.ſed demiror
q̃d ſit ꝗbrẽ tantopere hoc oẽs nos cælare
uolueris . Eſt & antiqua locutio illã ré celo
te.Demiror etiã pro neſcio: nã admirationẽ
ignorãtia facit.Idẽ in phor.Quid mihi dicẽt
& quã cauſam reperient demiror. Do.

Demittere ſupermittere.Vir.æne.li.ii.Demiſ-
ſum lapſi per funẽ.Salu.hiſto.lib.iii.Cũ ma-
chinis ſtrepitu demiſſum victoriæ ſimula-
crum coronã capiti ſponebãt. Var.in melea
gro.Cum etiam Thais Meandri tunicam de
miſſam habebat ad talos.No.

Demoe apud ãtiquos fuit:ut apud nos pagi.F.

Demoliri diruere.Salu.hiſto. li.iiii.pluteos re-
ſcindit ac munitiones demolitur loco ſum-
mo potitur.No.

Dæmonẽ nomẽ deos:q cũ appellatione cõiun
git Homerus.aut diſ ſunt dæmones.i.ſciẽtes uẽ
tura:aut Poſſidonius ſcribit i libris q̃bus ti-
tulus eſt Τῶν Ἀστιχ.ον: quia extra ſubſtan-
tiã paratq; diuiſa q̃litate illius eſt.Ma.

Demũ quod ſignificat poſt: apud Liuium de-
mus legit. Alii demũ p dũtaxat poſuerũt.F.

Demum eſt aduerbium tarditatis. Ter.i adel.
Ego nouus maritus ãno demum quinto &
ſexageſimo fiam.Do.

Demum ad poſtremũ:hoc eſt nouiſſime.Vir.
in.vi.Sic demum lucos ſtygios: & regna iuia
uiuis Aſpicies.Ser.

Demereri eſt de aliquo bene mereri.Exigit ac
cuſatiuum.Quintili. Simul ut pleniore ob-
ſequio demereret amantiſſimos mei.

Dempſere a græco magis ſignificatione & ori
ginem trahit.Ho.in odyſſea.
Var.in miniſteriis.Sed tibi fortaſſe alius mo
lit & dempſit.No.

Demonſtrationem inter & conditionem hoc
intereſt:q; demonſtratio plærũq; facta rem
oſtendit.Conditio futuram.Flore.de condi.
& demon.

Demortuus qui magiſtratu moritur.

Demo dempſi ſed cõpoſitũ adimo ademi. In
certa autẽ eſt ratio dẽptæ uel appoſitæ præ-
poſitionis:ait cũ ſit adimo ademi.Demo de-
mi nõ faciat:ſed dempſit.Diomedes.

Demitte eſt deorſum mitte. Dimitte definire
non diſinire.Caper.

Demens inconſulta improuida: ſicut ebrii ſo-
lent.Hora.lib.car . Regina dementes ruinas
fumos & imperio parabat pro ipſa demens.
hyppallage eſt.Acron.

Demiſſum ad inferiora de ſuperioribus dicit
Hora.li.car.Habuitq; tartara panthoidẽ ite
rum horcho demiſſum,Acron.

Dæmones deos:quos nec cælo dignos aſcribe
rent ob numinis pauptatẽ:ſicut Priapus.Pã,
Vertũnus nec terrænos eos deputare uellẽt
pro gratiæ uenerationes:ſicut Varro in mi-
ſtagorgonũm lib.ait.Dæmoneq; inſerius de
reliſto deum de primato orationis attollã al
loquio.Ful.

Demetrius Sileuci filius alius phalereus q de
cem ãnis Athenis præfuit.cccl.x æris ſtatuis
plurib⁹ equeſtribus honoratus. deinde ab-
ſens dãnatus:& ſtatuæ dirutæ & uenditæ in
ter.cccc.dies:una in arce ſeruata:in cuius ac
cuſatione pene etiam. Menãder comicus dã
natus ẽ:quia ei amicus erat:ſed a Theleſpho
ro genere purgatus dixit:athenas ſtatuas nõ
uirtutẽ euertiſſe eius tempore ictas ad imi-
tationem materiæ inuentæ: de aliis uide La
ertium.

Demaratus corinthius negociator:pater tar-
quinii priſci:ob ſeditionẽ profugit habuit fi
lios.Lucumonẽ qui & Tarquinius priſcus di
ctus ex aruncа eſt: alter Rex ſpartanus q ad
Perſas cõfugit:de quo luſtinus & Hero.

Democedes crotoniata medicus illuſtris:q da
rium pedis dolore inſonnem liberauit dies
vii.Hero.iiii.

Democritus abderites.Laer.qui ſe cæcauit ſe-
cundum Cice.quinto tuſ.qui ſecundũ Aul.
Gel.mortuus.c.ix.annorum fuerunt ali.La
ertius.

Denarius primum placuit p decem libris æ-
ris.Plinius libro.xxxiii.Quinarius pro quin
que. Seſtertium pro dipondio: ac ſemiſſe li-
bræ autem pondus æris imminutum bello
punico primo cum impenſis.r.p.non ſuffice
ret conſtitutum:ut aſſes ſex tanto pondere
ferãtur ita quinta parte facta lucri diſſolutũ
æs alienum. Pli.xxxiii.

Denaſci in uerbo de fungo.

Denodare inter belgas oppidū Metēsis ciuita
tis quo ex colonia urbe rhenū attingēte ad
eā ciuitatē interest non memorat Cæsar: sed
Tacitus forte theonis uilla nunc dicta.
Denarius quære in dictione nūnus.
Dentifricium dicebatur quicquid medicamnis adhibebatur fricandis & terendis dentibus: in quo genere arabius lapis esse dicitur.
Denariæ cærimoniæ dicebātur & tricenariæ: quibus sacra adituris decē continuis diebus uel triginta certis quibusdam rebus cærēdi erat feriis. Fe.
Denarii quod denos æris ualebant. V.
Denicales feriæ colebantur cū hominis mortui causa familia purgabaf. Græci enim τὸ νεκρον ἡ νεκὰν mortuum dicunt. Fe.
Deniq; ad summam properat: & ad finē dicto rum: & est aduerbium ordinis: & in fine sensus a Ter. ponitur in phor. quid fiet deniq; & in heau: on. Fodere aut arare: aut aliquid facere denique ut sit denique: uel deide: uel ad postremum. Et in andria. Deniq; ita tum discedo. Do.
Dentes nō solum quibus atteritur: sed omne quo aliquid exercari uel teneri potest Virg. dici uoluit in. ii. geor. de falce & curuo sarculi dente relictam. Persequitur uitem attondens fingitq; putādo. & in. vi. Tum dente tenaci anchora fundabat naues. No.
Dentale lignum est quo uomer inducitur. S.
Dētapargas uocāt græci ἀπὸ τοῦ ἀρπάσειν uolunt appellari. Varro in quinquatriis. hic bipennifem forcipem dentapargæ. No.
Dens i aratro quod eo moderetur terra. Var.
Deo & non dea legendum apud Virgil. deuenere. Nam male enunciando corrumpimus dignitatem: ut quidam legūt: discedo ac ducente deo flammam inter hostes expedior: cum Maro doctissime dixit. Ducēte deo: nō dea. Nam & apud Caluum atherianum affirmatur legendum pollentemq; deum Venerem non deam. Signum eius etiam est cypri Venerem ipsam barbatam corpore: sed ueste muliebri cū sceptro & statura uir. & putant eandem marem & fœminam esse. Aristophanes eam aphroditon appellat. Lemni us sic etiam ait. Venerem igitur almum adorans: siue fœmia: siue mas est: ita uti alma no dicula est. Philocrus quoque in atride eandem affirmans esse Lunam: & ei sacrificium facere uiros cum ueste muliebri: Mulieres cum uirili quod eadem & mas existimat & fœmina. Ma. de sa.
Dena ut dixisse uideat qui testamēto Titio & Seio iusserit nullam hæc uerba ambiguitatē recipiunt. Iulianus de lega.
Deorata perorata. Festus.
Deos ppetuos uocamus diuos ex hominibus factos quasi qui diem obierunt: unde diuos deos etiam Imperatores. cæterum uero & attentius contra sentiunt dicentes diuos perpetuos: deos autem qui propter sui confectionem timentur. Nam Δεος metus latine Virg. in. xii. Diua deam fluminibus stagnisq; sonoris. S.
Depeculatus a pecude dictus. qui enim populum effraudat peculatus pœna tenetur. Fe.
Depellere a lacte mouere. Virgilius. Quo fæpe solemus pastores uolum teneros depellere fœtus. Ser.
Deperire significat ualde perire. Fe.
Depexum dictum est laceratum. Terentius i heau. Ego ne si uiuo adeo exornatum dabo adeo depexum: ut dū uiuat meminerit semper mei. No.
Depilati dictum rarefacti. Lucilius libro uige simo nono. Nato quid actū est depilati omnes sumus. No.
Depeculassere ac deargentassere ac decalática re eburno speculo depeculassere. No.
Depolitum perfectum: quia omnes perfectiones antiqui politiones appellabant. Fe.
Depontani senes appellabantur q sexagenarii de ponte deiiciebantur. Fe.
Deponere est ponere. Vir. in buc. De grege nō ausim quicq deponere tecū. M. T. Existimaui honestissimas molestias posse deponi: nisi me ad philosophiam rettulissem. No.
Deponere est cōmēdare. Acti. in erigona. Hospitē depositā interimes. Afranius in epistō. amare habere puer; depositū foris. M. T. de offi. lib. tertio. Ergo & promissa nōnunquā non facienda neq; semper deposita reddenda. Nonius. Mar.
Deponere est alienare. Plau. in aulu. Vt me deponat uino eam affectat uiam. No.
Deponere é desperare: unde & depositi desperati dicunt. Lucil. li. iii. Symmachus præterea iam tū depositus bubulcus exhalans animam pulmonibus æger agebat. Vir. li. xii. Ille ut depositi proferret fata parētis. Actius i tereo. Terens indomito more atq; aso barbarico consuexit i eam: amore uecors & flameos depositus facinus depositū ex dementia configit. Idem in alphestæa. Et si est in malis depositus animus meus quæ scribit exinde audiet. M. T. in uer. actione pria. Itaque mihi uideor iudices magnam & maxie ægram & prope depositam. r. p. partem fusce pisse. Cecil. inobo. Ista a te depositus modo sum anima uita sepultus sum. No.
Depono in sponsione colloco sequestro. Vir. in buc. Ego hanc uitulā ne forte recuses De pono. Ser.

Depopulatus est. M. Antonius q gratia coctæ consulis & Cethegi factione in senatu cura tionem infinitam pactus est totius oræ ma ritimæ & Siciliam & prouincias omnes depo pulatus est. Asco.

Depositus desperatus. Virg. xii. Ille ut depositi proferret fata parentis. & Sene. in tragœdiis, Ite ferte depositis opem. nã consuetudo erat ut desperati ante ianuas collocaret: uel ut ex tremum spiritũ redderent terræ: uel ut possent a tráleuibus forte curari: qui aliquãdo simili morbo laborauerunt. Ser.

Depuere cedere. Luci. Palmisq; misellã depuit me. i. uerberauit me: quod ipsum ex græco ẽ πατέω. Fe.

Depubem porcum lactentem: qui prohibitus sit pubes fieri. Festus.

Depudicauit pro struprauit. Liberi. in mimis prælicenter finxit. A. g.

Deplorabúdus pro deplorãs. Plau. in aulu. homo ad prætoré uenit deplorabúdus. N.

Deprecor recuso refuto. Vir. xii. merui nec de precor inquit. Ser.

Deprecor quasi detestor uel execror. uel depel lor: uel abhominor. Catul. Lesbia me dispiz nisi amat quo signo: quas in totidem deprecor illam. Ennius ego cum meæ uitæ parcã lætham deprecor. A. G.

Deprecor amolior depello propulso. M. T. de r. p. li. vi. Non modo inuidia pari nõ erãt: sed etiam damni iuidiam gracchi charitas depre cabantur. En. eripite o cui nũc ærúnam a libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor. N.

Deprænsus uel nauticũ est cũ répestate oc cupantur. Virgil. geor. li. iiii. Deprænsis olim statio tutissima nautis. Ser.

Deprælia est genus militaris afadueríssiis ca stigatione maior: ignominia minor. F.

Derepente. Turpil. in bætonibus. Eũ derepẽte uxoré audio ducere. En. in phœnice. Ibi tũ derepẽte ex alto in altũ despexit mare. Afra. in incẽdio. Non usquequaq; idoneũ uenias locũ ubi derepente cum uelis facias lutum. Ennius in hectoris lustis. Euehant caligo ab orta est omnẽ prospectum abstulit derepen te cõtulit sese in pedes. Var. in Sexqui ulysse. In tespia dum oro derepente.

Derepente munimentum exiliit contẽdit oculos derepẽte abiit cælo. Actius in astianacte. Hic per matutinum lumẽ tardo properante gradu derepẽte aspicio in nemore pauidũ & properanté egredi. Neuius in marco. Scalpis dentes derepente in cœna si peccaueris. Ter. in ecyra. Ita corripuit de repẽte tacitus se ad filiam. No.

Derepẽte una pars orationis: ut defessus sum deambulãdo. Aduerbiis enim præpositionẽ separatim non addimus. Si enim separaueris nõ est latinũ derepẽte. Te. i ecy. Ita corripuit derepẽte tacitus sese ad filiam. Dona.

Dercyllus unus ex præfectis Pyrrhi: inde dercyllidas. Te.

Dersæi populi græcorũ in littoribus thraciæ. Herodotus.

Derufiei aratores persici: itẽ & germani & páthialei. Hero. primo.

Derogaf legi aut abrogaf, derogatur legi cum pars detrahitf. abrogaf legi cum prorsus tollitur. Mode. de uer. sig.

Deris Δε ι ς græci appellant pelles nauticas: quas nos uocamus segestria. Fe.

Derogare est, pprie cũ quid ex lege ueteri quo minus fiat sanctiat lege noua. F.

Derogaf legi cum pars detrahitur. i. factũ esse quod ex ea lex sanctiat: cui legi abrogatũ uel derogatum sit. Ser.

Desidere des idẽ se ẽ here: ae desidia marcescere. Sueto. li. i. uastãte regiones ꝑias mitrida te ne desidere in discrimíe uidereť socios. Dysuria est impedímẽtum urinæ.

Desyderare & cõsyderare a syderibus dici certum est. F.

Desyderef equi boniq; consulant si in nostro sermone natiua. Roma in oris elegantia desyderetur. Macro. de sa.

Desideref. i, deficiat neq; ad pfectionẽ cœtus desideret inuitãtos adhuc cõgressum cõiunctumq; censeo. Macro. de sa.

Desideratur: adeo autem Vir. declinationibus græcis delectaf: ut Mnestea dixerit ꝑ Mnesteum: sicut alibi neq; fratri Mnestio: & pro orpheo dicere maluerit quæ orphi græca declinatio: ut Orphi calliopea lino formosus Apollo uidimus o ciues Diomedem. & talia nominum accusatiuus græcus est in en desinens. Nam siquis puta latine dixisse diomeden sanitas metri desiderabif. i. deficiet. Mase. sa.

Designare est rem nouam facere in utrãq; partem & bonam & malam: ide designatores dicti qui ludis funebribus præsunt. Credo ob eam causam ꝙ in ipsis ludis multa fiant nouã & spectanda simul ut turba retineat quæ fuerit in spectaculis. Ter. in adel. modo quid designauit: puto ego designationem contrachionem: aut conductionem populi i se ocu los & ora conuertit: & spectaculo est uulgo praue itaq; & recte facta apud ueteres designata dicebantur. Dona.

Designare cũ nota & ignominia aliquid facere. Tere. i adel. Illa quæ ante facta sunt omitto modo quod designauit. N. mar.

Designare desinere. Fe.

Desinendam qui penitus atque alte uisum ac
summam legis inspexerat: non ad augendā:
sed ad desinendam seditionem legem esse di
cebat. A.G.

Desideratiua quæ falso dicūtur actum corpo
ris significant: non affectum mentis: ut uiso
uado ad uidendum. Cicero ad Actium. Cu
pio equidem & iam pridem cupio alexādriā
reliquamque ægyptum uisere. i. ire ad uiden
dum. Interdum pro suis primitiuis accipiun
tur: ut missi sunt legati uisendi causa: ideſt ui
dendi. Similiter facesso eo ad faciendum: uel
facio: uel eo ad recedēdum: uel recedo: ut Li
uius. Facesse hinc tarquinios aut corinthū.
Capesso eo ad capiendum. uel capio. Lacesso
eo ad lacerandum: uel lacero prouocando.
Laurentius.

Despicio é deorsum aspicio: sicut suspicio sur
sum aspicio: inde cum quis alium contēnit:
aut parum facit despicior dicit: quasi infra &
ad pedes protectū. Suspicere quidem est ue
nerari: quasi supra nos aspicere. Lau.

Despio siue despisco est a meo uel communi
sensu desistuor: morbo uel ætate uel amore
similiq; animi affectu. cuius contrarium est
resipiscere i. ad priorem mentis statū uel me
liorem mentem redire. Lau.

Descendo in prælium: nō quod de superiore:
sed de tuto in locū discriminis nemo descē
dit qui periculo se cōmittit. Vir. Tyrrhenāq;
manum totis descendere campis. Lau.

Desistere quære in assistere. Lau.

Destitisse id uidetur non qui distulit: sed qui
leni renunciauit in totū. desistere enim est de
negocio abstinere: quod calūniandi aīo insti
tuerat plane: si quis cognita rei ueritate suū
negocium deseruerit: nolēs in litē improbā
perseuerare: quam calumniæ causa nō insti
tuerat is destitisse uidetur.

Desiduo dicitur diuturna. unde & Var. in co
rollaria ait. Diuidiæ fuerunt cū desiduo affu
isse te. Ful.

Desterto: quære in sterto. Pri.

Despicor cōmune accipiebant antiqui: me mi
serū illæ fœminæ despicari aufæ sunt. Pri.

Desisto desistui desitū. Liui. xxv. ab urbe con
dita desistuntum ab romanis. Pri.

Despecto illam rem latini dicunt. Luca. in. v.
Desperare má. Pri.

Desubulare perfodere. Var. Sexqui ulysse unā
uenia esse non amouisse duce uirtute hanc
esse nobilem alterā carneadem desubulasse
bona corporis secutum. No.

Desubito T. i. præter: sed ambo q. desubito tā
repente ad me uenisti. En. in patratiaste. Cū
desubito me orabat mulier: lachrymansque
ad genua accidit. Afra. in mancipato. Quam
beatæ fœnicæ uidentur mihi mulieres: quæ
iurgio & beniuolentia terrent desubito ui
ros. Ceci. in asoto. Nam ego duabus uigiliis
transactis duco desubito domum. Quadri
garius in secundo anna. Is desubito utrisque
nunciatur copias adesse. Neutus in tripartī
ta. Postquam se uidit hæredem desubito di
uortium fecerunt. Luc. libro quinto. Desu
bito cupitum tam mens habet ipsa. Actius i
euryface. Tot opera trans de summa gloria
quærere euortis fines tam desubito. Pomp.
i papo. Agricola uolo scire ex te cur urbanas
res tam desubito deseris. Idem in pistore. Fit
desubito hilaris: tristis saltans & igneus rin
gitur. Nonius.

Desueui. i. consuetudinē ei abstuli. Titin. in ge
mina. Parasitos amoui lenonem ædibus ab
struī: ædibus desueui; nequa ad cœnam iret
extra consilium meum. No.

Despicere est pro nihilo habere. M. Tul. i uer.
acti. ii. Quēadmodū tenuissimum quēq; cō
tempserit, despexit librum nūq dixerit. Vir.
i buc. Despectus tibi sum: nec qui sim quæ
ris Alexi. M. T. de offi. li. ii. Despiciūt autem
eas & contēnunt: in quibus nihil uirtutis: ni
hil uernorum putant. No.

Despicere deorsum aspicere. Vir. geor. secūdo
Qualē cauā sæpe monris conual. e solemus
despicere. M. T. in hor. Consolabitur eā ma
gnitudo animi & humanaq; opinionum al
ta quædam despectio. No.

Despicere deorsum aspicere. Vir. i. ænei. Cum
Iuppiter æthere summo despiciens mare ue
luolum. Ser.

Despicere deorsum aspicere: disquirire consi
lium. Ter. in an. Iam aliquid despiciam. Do.

Despicatus cōtemptus ac despectus: uel ab eo
quod est cōspicor despicor. Sal. in iugur. Cū
iterea Metellus monte degrediens cōspicat
primo dubius quid nam insolita facies ostē
deret. Ter. i eu. Et illis crucibus: quæ nos no
stram adolescentiā habent despicatam. D.

Despicio a spectare dictum. Var.

Desponsor a sponte. Var.

Despondeo ueteri more: spondebat etiā petī
tor pater: unde sponsus & spōsa dicit: & spō
sæ pater spondet: despōdet adolescentis. Te.
in an. Placuit despondi. Do.

Despondere & spondere despondet puellam
qui petit: spondet a quo petitur. Terentius i
adelphis. Quin iam uirginem despondi: cō
posita res est. Do.

Desconbinatus sauciis & abrasis sectis. Varro i
meleagris. Sin autem delectationis causa ue
namini quando secus & saluis cruribus i ci
co expectare q̄ his desconbinatis in sylua cu
rare. Nonius.

Destinare emere. Luc. lib. xxviii. Facũ ab lenone: nemo tribus in libertatem mihibus destinet. Plautus in mustellaria a minis triginta a micam destinatam. & in rudente: minis triginta puellam si destinat. Nonius.

Defertus incultus asper. Virgi. iiii. geor. Rupe sub aerea deserti ad strymonis undam. Ser.

Despretus ualde spretus. Fe.

Destitui & desolari rursum statui. Neui. in agnastico. multo nauem iubet destitui anchoris. Cecil. i symbolo. Destituit omnes seruos ad mensam ante se. Ante tribunal regis destitutus. Liuius li. ii. No.

Descripti capilli a cerro q fines quod finis uidetur discrimine. Varro.

Detestari est absenti denunciare. P. de uer. sig.

Detestatio est denunciatio facta cum testatõe Vlp. de uer. sig.

Detestatum est testatione denũciatum. Ca. de uer. signi.

Deteritæ porcæ. i. macilentæ. Fe.

Deterior dicitur a meliore: idest mius bonus Seruius.

Detudos esse defunsos diminuros. Fe.

Deturbare deiicere demouere. Salu. histo. libr. ii. Mœnibus deturbat. & libr. vi. Inde alias animas quæ per iuga longa fedebant deturbare. Nonius.

Deturbare idest deiicere dimouere. Virgili. v. Puppi deturbat ab alta. &. T. in oratione pro Milone. De urbis præsidiis: & de custodia ciuitatis uestris sententiis deturbare uolunt. S.

Detrahere dicitur derogare. M. T. de signis. Et si quæritis ut ipse de me detraham: illos ego accusatores puto. No.

Detrahere tollere. Terentius in heau. Assidúit accurrunt serui foccos detrahunt. Vir. geor. lib. iiii. Obseruans nido in plumis detraxit q̃tum commodum fuit. No.

Detrahere extrahere. Luci. libro. xxix. Cũ ipsũ in lucum descendant. No.

Detractare est male tractare. Fe.

Detrimentum a detritu: q̃ ea quæ trita minoris precii ab eadem mente: inde detrimentũ ab eo quod duo: quæ inter se trita diminuta a quo etiam integra dicta. Var.

Detrimentum uel unius partis dici potest: inter trimentum: non ad unius partis spectat; sed ad plures. Asco.

Deuersus dicebatur deorsum uersus. Fe.

Diuersoria dicta sunt hospitia a diuertẽdo. Cicero in orato. libro secundo. Quiescam i cæsaris sermone quasi in aliquo opportuno diuersorio. No.

Deuitare ualde uitare. Fe.

Deuorare absumere eripere. Actius in Aene. patrio exemplo & medicabo: atq; animã deuoro. No.

Deuorari nõ solum cibus gutture: sed & uox auribus potest. Plau. in asi. auscultare atq; operam date: & mea dicta deuorate. N.

Deuotum ad prosperum tantum usus trahit: sed auctoritas & ad diuersum signari uoluit Vir. æne. i. Præcipue infœlix dido pesti deuota futuræ.

Deum cur illum cuius in tutela urbem esse dicunt. siue mascꝰlus is est: seu fœmia: & quærere & nominare nephas est. Hoc. n. ita esse religione confirmant Valerium soranũ male periisse dicentes q̃ numinis nomẽ effertre ausus esset: an q̃ latinorum quidam monumentis tradiderunt euocatõnes quasdam ac deorum ueneficia esse putauerũt: q̃bus quo niam ipsi hostium deos euocare: & ad se traducere consueuissent: ne ipsi idem paterent; magnopere uerebantur: quẽadmodum igit tyrii uincula statuis iniiciunt. Alii uero spon sores petere dicuntur: si quem ad lauacrum: aut ad purgationem aliquam deducunt: Sic romani quod arcanum & incognitum esset firmissimam ac tutissimam dei custodiã esse crediderunt: an sicut Homerus finxit. Terra uero communis est hominum: ut homines deos omnis colant ac uenerentur terram comũiter habentes sic ueteres romani deũ salutis autorem cælauerunt: q̃ non eum solũ: sed omnis deos a suis ciuibus honorari uoluerunt.

Deus dictus q̃ ei nihil desit: uel quia oia commoda hominibus dat: siue a græco: Δεος: quod significat metũ: eo quod hominibus metus sit. Sed magis constat id uocabulũ ex græco esse dictum οἷος aspiratõne dempta qui mos antiquus nostris mos erat. Fe.

Deunx deuncia dempto uno. Var.

Deultum stagnum: quod ante ultronum dicebatur in regione ascythe est risasto fluminiq; emeldefo & phinopoli oppidis bospho roq; propinquus.

Deus a θεω quod é uideo & speculor: uel Δεο .n. ei timeo. Saturnus ad retinendam parẽtũ memoriam patrem οὐρανον. i. cælum: matrem γεαν terram dixit: & uestra interpretatur q̃ omnibus rebus uestiatur. Alia uesta petua uirgo: cui uestales uirgines & cætera. Vxor saturni Rhea a ῥεο fluoiq; multitudo deorum ab ea fluxerit. Iuppiter iuuas pater: græce ἰεῦσ a ιω iuuo: quia uitam dat: inde zenobius Iouis uita uel beatitudo: quæ etiã βιος significat. Dicitur etiam Iupiter æther luno etiam a iuuando. græ. ἡρ: unde nos heram. i. dominam: quam stoici acta dicũt. Neptũnus a nando. græ. πο σεΔον: quia potũ dat omnibus. Pluto. nos a dis & ditis qa oẽs

diuitiæ etiam: uel Pluto secundum Quinti. quia nō sit diues. Proserpina uxor Plutonis: filia Iouis: græ. περσεφονή. i. frugum sæmē quod natura absconditā quærit: mater Ceres quasi gerens a gerendis frugibus: prima littera mutata græce Δημήτηρ quasi γῆ μήτηρ: quasi terra mater: uel ceres a creando secundū Ser. fuit soror Iouis. Mars Iouis: & iunonis filius: alii solius iunonis: quasi magna uertens græ. ἀρῆς ab αἴρω occido. Minerua ex Iouis capite nata: quod uim mineꝫ græce δόηγὸ Apollo: qui φοιβον: & diana: quæ ἀρτεμὶς Iouis ex Latona: quæ & luna ꝙ nocturna luceat: ille & sol ꝙ solus maximus: uel ꝙ solus oriens apparet: græ. ἥλιος luna σελήνη eadem & lucina. Vnde quæ apud græ. ἀρτεμὶς diana: apud nos lucifera & Iuno Lucina dicitur. Vnde cū qua nocte Alexander natus est Ephesiæ dianæ templū cōflagrasse Timæus quidā dicat in historia addit non mirum ꝙ diana domo abfuerat. Nā in partu olympiadis adesse uoluit: & ideo a parturientibus inuocabatur: quia parturiēti matri auxilio fuerat uenus quod ad res oēs uenire: inde uenustas. Tor.

Deucalion Promethei filius ex clymene & hyp̄ione: ut Hesiodus uel ex hesione: cui epimetheus pater Pyrrham filiā uxorē dedit: quo tempore diluuium aliud ante sub Ogygio i Achaia & boetia. T.

Deuiæ pro errantes & pascentes. Hor. lib. car. Quærunt latentes & thyma deuiæ olentes uxorem marити: ut Rari per incultos errant animalia montes. Acron.

Deuexi i deuexa cæli parte positi. Hor. lib. car. Me quoq; deuexi indeuexa rapidus comes orionis illyricis nothus obruit undis. Virgi. Conuexa polus dum sydera pascet. A.

Dextra auspicia prospera. Fe.

Dextra fidei & fœderis membꝝ: Ter. in adel. Quod te ego per hanc dextram Do.

Dextra maiorꝝ fuit salutatio: cuius rei τοῦτὸ τὸ ον. i. causam. Var. Callimachum secutus exposuit: asserens omnem eorū honorē dextrarum constitisse uirtute: ob quam rem hac a se uenerabanꝫ corporis parte: unde Vir. æn. primo. Cur dextræ iūgere dextrā nō daꝫ. S.

Dextrabus pro dextris. Laberius i odyssea. Denique manibus dextrabus. No.

Dextrarum tibiarum genus est quæ dextra tenentur. Festus.

Dextima pro dextra. Var. Porro inde ab unoquoq; compito temæriæ oriuntur: æ quibus singulæ dextimæ exitum ad cælum habent proprium primo compito dextimam uiam munit epicurius. Nonius.

Dextimū & siniſtimū antiqui dixerunt. Fe.

Dextans dicitur quasi assi deest sextas: quem admodum duo de uncia & de una. F.

Dextans dempto sextante. V.

Dextrum dicitur dextræ partis. Virgil. libr. v. Quo tantum mihi dexter abis. No.

Dextræ dicit fœlix propitiū. Vir. li. viii. Et nos & tua dexter abi pede sacra secundo. No.

Diaduella mons est pars alpiū ad Etutatios ex quo monte aduas amnis i cōtraria fluit ad i teriorē gallia lacū implens larium. Stra.

Diariis uel cibariis relictis neq; habitationem neq; uestiarium: neq; calciarium deberi palā est quādo de cibo tantū testatio sensit. Vul. de alimen. & ciba.

Diabathra genus soleaꝝ: græcanicaꝝ. Fe.

Dialis. i. Iouis ut flamen dialis. i. iouialis. Græci nāq; Δίαι uocant iouem. Suetonius de octuor Cæsaribus sequentibus. Quod consuli bus flamen dialis destinatus. & Valerius maximus lib. ix. Qua tempestate reipu. Lucius quoq; Cornelius merula consularis & flamē dialis cum ludibrio insolentissimis uictoribus esset: & ut louis sacerdotem declararet: sacerdotisq; sui sanguinem uetustissimi foci mandauerunt adiecit. Ser.

Diana pronunciauit Nigidius Apollinē lanū esse: dianāq; lanam appolita ei. d. litteras: quæ sæpe litteræ causa decoris apponitur ut redditur: redibiē redintegratus: & similia. M.

Dianam quidam dicunt lunam. V.

Dianus locus dianæ confecratus. F.

Diabolus calūniator diaboli.

Diadema græce habet accētū in antepenultia apud nostros in penultima. T.

Diagoras philosophus: atheos dictus. i. negans deos. T.

Dialectos tortiloqua sermocinatio disputatio tortuosa.

Dia magna clarauit Horatius.

Dialectica disputatrix: inde dialogus a Διαλέγομαι. ti sermocinor: nam per sermonem disputamus. Sermo enim sedatur: oratio ornatior: & magis mouens affectus.

Dialyton dissolutum: ut Ferte citi flāmas: date tela: impellite remos. T.

Dianæ cur Romæ cum multæ sint ædes: eam solum quæ in angiportu est: qui patricius dicitur uiros ingredi nephas est: an ob eam fabulam quæ dicitur: quēdam cum eo in templo mulieri: quæ dianam salutatū uenisset uim attulisset a canibus disceptum fuisse: i de orta superstitione homines ingressu abstinuisse.

Diabetis est passio quādo acceptus potus per urinam reiicitur.

Diaretica est potio: quæ urinam mouet.

Diaphragma latine omentum dicitur.

Diaſpermaton.i.diſſeminatoriũm.
Dianæ cum in cæteris templis ceruorum cornua plane affigunt in auentino boum tantũ modo ſuſpendere conſueuerunt.quid ita?an id ueteris caſus memoria & recordatione fieri putandum eſt: Ferunt enim in Sabinis antroni coratio bouem inſigni ſpecie ac magnitudine natam fuiſſe a diuino deinde quodam monitu. Si quis eam bouẽ in auentino dianæ imolaſſet:factum eſſe eius qui rem diuinam feciſſet ciuitatem totius Italiæ imperio potiri:hominem re credita ut bouẽ imolaret: ſtatim Romam uenisſe:ſeruum interim Seruio regi clam rem omnem indicaſſe illum inde e ueſtigio Cornelio ſacerdoti ſperaſſe: ut antroni ante q̃ is rem diuinam faceret: in thyberi ſe alluueret: rite præcipere: Sic enim eos qui litare uellẽt facere cõſueſſe antronem cupide profectum lauiſſe. Seruiũ interim occupaſſe:ac dianæ bouẽ imolaſſe: & cornua templo affixiſſe: hoc luba monumentis mandauit:& Varro: niſi quod antronis nomen Varro non prodiderat: nec a cornelio ſacerdotes ab edituo deceptum fuiſſe dicit.
Diana a Δίοσ quaſi iouiniana:uirgo uenatrix ut labore luxum fugeret:di longa apud Vir. alibi b mutauit Actæonem occidit Orionẽ uim ſibi uolentem inferre:in ſegeſta Siciliæ colebatur a Cretenſibus: quam ſimiliter britomartem ſua lingua dicebant.i.uirginẽ dulcem:græ.Βριτόμαρτιν irata fuit regi calydoniæ:quod thaleſca p frugibus nõ feciſſet Ho.Tor.
Diaſyrmos diſtractio:cũ una dictio ad duo diuerſa diſtrahitur: ut Interſtrepere anſer olores.Tor.
Diaſtaſis diſtantia:a Δία ob & longe.T.
Diaſtole diſtinctio uel dilatatio:cum dictio uel ſententia diſtinguitur; uel breuis ſyllaba p ducitur:ut uerſa puluis iſcribitur haſta: & lucius ubiq; pauor:& plurima mortis imago. Tortel.
Dicare dictum eſt conſtituere conſecrare. Virgilius libro quinto. Vrbe uelit poſita téplis ſibi ferre dicatis.No.
Diapaſmata & malagmata differũt: ut Plinius autor eſt:q̃ diapaſmata dicunt unguenta ex ſiccis odoribus ꝓ malagmata dicuntur fæces unguentorum.
Dibaphæ purpuræ dicebantur alibi uſus é Lẽtulus ſpinther primus poſtea ſæpius tinctæ fuerunt:ut maior honor impenderetur.
Dictare eſt enunciare quod alius excipiat ſine dictata:non in litteris tantũ: ſed in aliis quo que attribus appellamus: ut illud peragit dictata magiſtri:& gladiatores meditantur dictata laniſtæ.frequẽtatiuum autem é a dicono quod dicemus ſæpe inculcamus:ut penitus excipiantur & ediſcantur.
Dicearchia oppidum Campaniæ dictum a cultu & præcipatu iuſtitiæ poſteriores puteolos appellauerunt.
Dichomenes:quæ græci etiam aſpirant ſignificat lunam ſemiplenam: qua uoce Aſtrologi noſtri utuntur.
Dictamus herba: de qua Virgilius dictamum genitrix Cretea carpit abida uberibus caulẽ foliis & flore comãté purpureo: hác ceruus edit quotiens fixus eſt ſagitta: nam ita ferrũ cadit.de eadem Plinius multa.
Dicearchia olim dicti ſunt puteoli: a Δίκη: quod ſignificat iuſtitiam: quæ potiſſimũ regebatur:ut Feſto placet:poſtea puteoli dicti: uel a frequentia puteorum qui ibi ſunt:uel a putore:ut ſcribunt Varro & Strabo. Addit Strabo putorem illum ſulphureum inde natum eſſe q̃ gigantes olim in bello phlegreo ſuperati illic lauerunt uulnera.
Dicare tradere.M.T.in epiſtola ad Cæſarem libro primo. Balbum quãti faciam q̃q; ei me totum dicauerim ex ipſo ſcias. Lucilius libr. trigeſimo.luratam ſe uni cui ſit data atq; dicata.No.
Dicare iudicare nunciare.Lucil.li.xxx. Sic ubi ad aures fama tuam pugnam claram illatam diciſſet.No.
Dicare eſt in obſequium dare: ut facerdos dicatus eſt numini.Virg.ænei.i.Cõubio iũgã ſtabili propriamq; dicabo.
Dicaſſit dixerit.Feſtus Pompe.
Dice pro dicam antiqui poſuerunt.Fe,
Dicere conſtituere.Teren.in an.Placuit deſpõdi hic nuptiis dictus eſt dies.No.
Dicere denunciare.Lucil.li.xxviii.Minitari aptecapitis dicturum diem.T.in an. Sed dico ne temere facias.No.
Dicere indicare.Vir.in buc. Dic mihi damœta cuium pecus.No.
Dicere deſtinare.M.T.de offi.lib.iii.Et q̃ morti addictus eſſet paucos ſibi dies cõmendãdo rum ſuorum.No.
Dicere dicare.Vir.li.vi.Iunoni infernæ dictus ſacer.No.
Dicere etiam promittere.Pomp.in pictoribus Nummos certos dico quinquaginta milia. Salu.libro ſecundo. Eodem anno i Macedonia.C.Curio in principio ueris cum exercitu profectus in dardaniam quibus potuit pecunias dictas coegit.Afranius in uopi.Igit̃ geſcat:quoniã inter nos nuptiæ ſunt dictæ parcas iſtis uerbis ſi placet.Idem fratres de ruſticonſcio cui uicino ſuo pauperi:cui dictat doris paululum. Pac.in her. Prius data eſt q̃

tibi dicta dari: aut q̄ reditum est Pergamo. Varro í mysteriis. Id uirgo dos a fœmia auferatur: quæ mihi post q̄ ad concordiam dicta est. No.

Dicere dare. M. T. de offi. li. ii. Cómode autem quicunq; dixit pecuniam. No.

Dicere interdicere hoc differútq; dicimus q̄d iubemus fieri. Interdicimus quæ uetamus. Dicimus enim uni generi hominum. interdicimus diuersis. Itaq; prætoris dicta & iter dicta dicuntur. Ter. in ecy. Interdicto ne extulisset extra ædes puerum usquā. Do.

Dicebo pro dicam. Ne. de patic. primúq; dicebo recte secundum q̄ eo melius dii prodam Nonius.

Dixi hoc uerbum in fine additú superiora cōfirmat: & est proprium his qui perorauerút causam. Do.

Dici mos erat Romanis í omnibus sacrificiis precibusq; po. ro. Quiritisq; quod est curen sibus: quæ ciuitas Sabinorum potentissima fuit. Fe.

Dictio a dico í manipulis castrēsibus ducibus

Dic mihi iniuriosum est. Virgili. Dic mihi damœta cuium pecus. Terentius í an. Eho dic mihi. Donatus.

Dico originem habet græ. quod græ. δικνυω δικῶ. hic En. Dico hunc ditari. V.

Dico plus est q̄ do. dicatur enim perpetuo: datur ad tempus. Ter. í phor. Operam hanc tibi dico. Do.

Dictata in ludo a dico. V.

Dicta & facetiæ: ioci iocos ueteres nostri dicta dicebant. Testis Ci. q in li. epist. ad Cor. ne potem secundo sic ait. Itaq; nostri cum ómnia dixissemus dicta essent q; facete & breuiter & accurate iocati essemus a proprio noīe apellari dicta uoluerunt. hæc Ci. M.

Dictum participium uel nomen: a quo etiam dicaces dicuntur qui malignis salibus maledicunt. Ter. in eu. Tum si quis est qui dictú sē inclæmētius existimat esse: sic existimet: sciat præsumat responsum nō dictum esse: quale sit prius dictum supra nomen: ista participium significat. Do.

Dictator ab eodem dictus est magister populi q; is a cōsule debet dici: hic antiqua illa dicimus si dico quid scienti q; det quod ignorauit. Var.

Dicenota mēs itellectus: unde figura: quæ magis sensum q̄ uerba designat Quin. T.

Dicæarchus. i. iustus princeps: & propriú nomen. Tor.

Dictamus herba medicinalis: de qua Virg. T.

Dictynna a Cretensibus græce diana. Lac. grāmaticus britonem uirginem: uel britomartem Dianæ sacram: ne a Minoe uiolaretur í mare se præcipitauit: ætibus reperta ab his dictynna dicta est. nam Δίκτυον ræte: & cú pestis magna sequeretur responso ædem diane constituerunt: & uirginis cognomine dictynnam uocarunt: & mons ubi sita fuit dictynnus. Tor.

Dictæus mons cretæ a dicte nympha: quæ ibi colebatur. T.

Dico sententiam consiliarius. Fero sentētiam iudex. Interdum dico pro fero: dico leges ad uictos: ferre uero leges ad suos.

Dicere est oratorum eleganter facūdeq; loquētium. Quin. x. Nam mihi ne dicere quidē ui def: nisi q̄ dispositeornate: copiose dicit. Ci. de offi. Et ad dicendū & ad iudicādū. i. í oratoria arte & in philosophia. Lau.

Dictio a dico est oratoria & facūda oratio. L.

Dictito frequentatiuum est frequētibus locis temporibusue dico & narro.

Dicto est alteri scribenti excipientiq; dico manu stilo; notanti. L.

Dictú & dicta de sermone intelligimus q; frequentius producat sermonem. Mac. materiā dictis non pudet esse ducem. La.

Dicacitas a dicendo significat sermonem cum risu aliquos incessentem. Quintil.

Dictatores prædicti sunt: a quibus nec prouocandi ius fuit: & quibus etiā capitis animadūersio data est. Nā cum po. ro. aucto crebra bella orirentur: & quæda acriora a finitimis inferrentur interdum re exigēte placuit maioris dignitatis magistratum constitui hunc magistratum: quando summam potestatem habebat non erat phas ultra sextum mēsem retineri: & his dictatoribus magistri equitú iniungebātur. Sic quoque modo regibus tribunicelerum prætoris: magistratus tamen habebantur legitimi. Pom. de ori. iuris.

Dicere sententiam existimamus esse qui ea mēte id pronunciat: ut secūdum id deficere eos a tota controuersia uelit.

Dictum a promisso sic differuntur: dictum accipimus quod uerbotenus pronúciatum est nudoq; sermone finitur. Promissum autem potest referri ad nudam promissionem siue pollicitationem: uel ad sponsum. Ea autē so la dicta siue promissa admittenda sunt quæcunq; sic dicuntur ut præstentur: non ut iactentur. Illud sciendum est: si quis uenditor artificem promiserit uel dixerit non utiq; p fectum eum præstare debere: sed ad aliquē modum peritum: ut neq; eum summæ sciētiæ accipias: neq; rursus indoctum esse in artificium sufficeret. Igitur talē esse quales uulgo artifices dicuntur. Sciendū est tamē quæ dam & si dixerit præstare eú non debere: dicet ea quæ ad nudam serui laudē pertinet;

ueluti si dixerit frugi Probum dicto audien
te:cur enim Pedius scribit: multū intereſt cō
mendandi ſeruū cauſa q dixerit. an uero præ
ſtiturum ſe pmiſerit quod dixit: plane ſi eū
dixerit aleatorem non eſſe furem nō eſſe:ad
ſtatuam nunq̄ confugiſſe:oportet eū id præ
ſta.e. Vl.de æd.il.edi.

Dictarii appellantur hi qui in aliena cœnacu
la ſe dirigunt furandi animo: & pluſq̄ fures
puniendi ſunt:iccirco quæ aut ad tempus in
opus dantur publicum:aut ſuſtibus caſtigā
tur & dimittuntur:aut ad tempus relegant.
Vlp.de extraor.cri.

Dictator q̄ a conſule dicebat:cuius dicto au
dientes omnes eſſent.V.

Dicearchia quæ nūc puteoli q̄ ea ciuitas quō
dam iuſtiſſime regebatur.Fe.

Dicearchia puteolorum oppidum prius appel
labatur.Stra.

Dicteria quaſi dicta non ſeria.Va.honos lyras
quoniam mobilem neq; orto ſalticum attu
lit pſalterium:quibus ſonant in græcia dicte
ria.Nonius.

Dictynna diana:quam eſſe lunam putabāt: q̄
fulgore ſuo noctu omnia oſtendat.Fe.

Dicturos dilatores moram facturos.Aſco.

Dictu rientem ne te ultra retarder perge anie
ne.M.

Dido eſt uirago:ita enim appellata eſt. nā Eli
ſa proprie dicta eſt. Nam cum Hiarbas Rex
Libyæ didonem ducere uelle uxorem:eaq;
negaretis carthagini bellum intulit:cuius ti
more cum cogeretur a ciuibus petiit ut ære
placaret manes mariti: & ædificata pyra ſe i
gnem intercapidinem ob eā cauſam atq; rem.
Dido.i.uirago eſt appellata.Ser.

Diducit ſiccat detrahit.Vir.geor.i. Quiq; pa
ludis collectum humorē bibula diducit ha
rena. Et alibi. Rituos diducere nulla religio
uetuit.Ser.

Dies dictus q̄ diuini ſit operis: ſiue a dione e
ius.ut putabant rectore:qui græ.φσεσων ap
pellatur:ſiue q̄ deterui diuinus dehiſcat i cā
dorem Fe.

Diem uolunt cum ſcominini ge.dicimus tem
pus ſignificare.maſculum ipſum.Nos contra
inuenimus. Tur.in pedio quādoquidē amo
rem intercapedine ipſe liniuit dies.i.ipſum
tempus.Pa.in Do. Gnatā deſpondit nuptiis
hanc dicit diem.Vir.æne.ii. Ergo dies iphā
da aderat mihi ſacra parari.Nonius.Dies cū
ge.ſcominini pronunciatur tempus ſignifi
cat. Vir.in.xi.Multa dies uariuſq; labor mu
tabilis æui:Rettulit in melius. Vnde & die
cula pro breui tempore diminutiue dicitur.
Cum autem ſpacium horarum duodecim ſi
gnificat generis maſculini i.de hoc dicimus
quaſi hoc die.Ser.

Didyme inſula ex æoliis in freto ſiculo.T.

Didrachma bis drachma.T.

Didymus gemellus & uiri proprīū nomen.T.

Didymaon armorum artifex. Vir.in.v.T.

Dieta locus domi:ubi tantum uerſamur nul
lo negocio aut uſu. Nam Aici.To ſignificat
uerſor Tranquilus in diætam:cui neminem
ierneum neceſſe erat: diæta ita ſignificat le
gē iudicum.

Dies uel a Διος:nam ut nos Iouem adiutorē:
ita græ.Δια βοῶνον: & diem adiutorem & i
de dieſpiter.i.iuuās pater lingua oſca.Lucre.
Alii diem deum dicunt cōmunis generis:di
minutiuum diecula. T.

Dies.i.tempus.Vir.in.v.Quā nunc longa dies
pietas nec mitigat ulla & Terē.in heau.Aut
ſalſum eſt:quod uulgo audio dici diem adi
mere ægritudinem hominibus.Ser.

Dies agonales per quos Rex in regia arietē i
molat dicti ab agone: eo quod interrogatur a
principe ciuitatis & princeps gregis imolat.V.

Dies ueſtales ut uirgines ueſtæ ſacrificēt quin
quatrus.Varro.

Dies fortis uē.uræ fortunæ appellatus ab Ser
uio Tullo rege q̄ is fanū fortis fortunæ fecū
dū Thyberim extra Romā ædificauit. V.

Dies ſeptimontiū nominatus ab his ſeptē mō
tibus:in quibus urbs ſita eſt.V.

Dies poſtridie Kalen.nonas.V.

Dies faſti per quos prætoribus oīa uerba ſine
piaculo licet fari.V.

Dies nephaſti contra:ii horum: per quos dies
non poteſt agi:& neceſſe eſt aliquo uti eorū
uerbo cum quid lege peragitur:q̄ ſi tum im
prudens id uerbum emiſiſq; nianum ſit il
le:nihilominus eſt liber: ſed ut magiſtratus
uitio creatus nihilo: ſed uis magiſtratus præ
tor:qui cum factus eſt ſi prudēs mutuis am
bigebat eum expiari ut impium non poſſe.
Varro.

Dies comitiales dicti ſunt q̄ tum dum eſſent
populus conſtitutus eſt ad ſuffragium ferun
dum:niſi ſi quæ feriæ eſſent conceptæ: pro
pter quas non liceret copitalia & latine.V.

Dies intercīi ſunt per quos mane & ueſperi ē
nephas:medio tempore iter hoſtiani cæſam
& extra proiecta phas:a quo quod ſaſtum i
tercedit.aut quod intercium:uel ne nephas
dieſque uocatur. Sic quando res faſtuiq; co
mitiauit phas ſic dictus ab eo: q̄ eo die Rex
ſacrificulus dicat ad comitium: ad quod tē
pus eſt nephas ab eo phas. Itaq; poſt id tem
pus lege actum dies qui uocatur quādo ſter
cus delatum eſt phas ab eo appellatus: q̄ eo
die ex æde ueſtæ ſtercus euerrutur: & per ca
pitolū cliuum in locū deferē certum.V.

Dictatoris ius erat amplissimū in quem nemini ius erat ꝓuocandi hic magistrum equitū dicebat regis præferebat maiestatē circa sex menses constituebatur.

Dicteria dicuntur dicta urbana: græce dicunt apophthegmata. Francisc⁹ Philel.

Diecula hoc est tempusculū: & sumitur ab eo quod est hæc dies diecula mora: quod ē hæc dies parua. Terē. in an. Non satis habes q̄ die ēulam addo. Do.

Dies alliēsis ab alia fluuio dictus: nam ibi exercitū nostro fugato Galli obsederunt Romā Varro.

Dies a solis & lunæ motione: qui maxime cauſant tēpus propter eoꝝ motū: qui deūs toto cælo coniunctus duos motus causaria q̄bus tempus: & ab hoc a deo dies appellat.

Dies fœmi. gene. tempus: & ideo diminutiue diecula dicitur breue tēpus & mora. Dies horarū duodecim generis masculini est: Vnde hodie quasi hoc die. Asco.

Dies more romano a media nocte incipit: & sequentis noctis media parte finit. Itaq; q̄ in his. xxiii. horis: ideſt duabus dimidiatis noctibus: & luce media actum peride est: quasi quauis hora actum. Pau. de feriis.

Diei principium cur de media nocte numerāt an quod resp. ab initio rei militaris more & institutō constituta est. In re militari autem multa noctu utiliter occupantur. an diei ortum agendi principium esse uoluerunt: nocte uero consilii & apparationis. Oportet autem præparatos rem aggredi: non agentes præparari fabricius quod mysos ad chilonē unum de septem scripsisse dicitur hyemem quēadmodū meridies finis est multis reipu. gerendæ: sic nocte intempestā actionū omniū initiū oportere statuerūt: cuius rei maximū argumentum magistratum Romanum post meridiem fœdus facere non solere. an occasu quidem & ortu principium & finem diei capere licet. Nam si multitudinis iditio principium diei: cum sol emergere coeperit: incipit uero finem cum penitus occiderit termi nauerimus æqualitatem diei ac noctis quod æquinoctiū dicimus non habebimus: æquā enim diei nocte re maxime uidemus ea die cui comparatur solis spacio ac magnitudine breuior reperietur. Nam quod mathematici asserunt: & huic rei medicina afferentes diei ac noctis uerissimam rationem constituunt Centrum solis cum finientem attingat oēm euidentiam & claritatem funditus tollit. ne esse est enim accidere cum multū lucis etiā sub terra sit: & nos radiis suis sol undiq; collustrat. ut diem nondum esse fateamur. quare cū ob dictas causas ortus diei & occasus principium difficillime capi possit relinquit aut ut medium diem: aut ut mediam nocte principium diei statuamus: porius autem secundum. fertur enim a nobis a meridie ad occasum: a media uero nocte ad oriētem ad nos redit.

Diei cuiusq; maior pars est hora. septem primam diei non supremaq; P. de uer.

Diespiter diei pater Iuppiter. Hora. libro car. Nāq; diespiter igni coruisco nubila diuidēs. Acron.

Die pro diei. Vir. in ii. geor. Libra die sonique pares ubi fecerit horas. P.

Dies in singulari numero tam masculini q̄ fœminini ge. intuenti. In plurali numero uero semper mas. sicut & ab eo cōpositū semp ma sculi. ge. est hic meridies. Te. i adel. Præterea meridie ipso facia ut stipula colligat. Pri.

Diedua in gallia est prope bibracte. Alia i burgundia. Strabo.

Dié qui masculini generis dicendū putauerūt hanc causam reddiderūt: quia dies festos nō festas dixerunt. Et quartum & quintū Kale. nō quartā & quintam: & cum hodie dicimus nihil aliud in religimus q̄ hoc die. Qui uero fœminini catholice utūtur pro ablatiuo casu: & non nisi producta finiatur: & cp. diminutiuum eius diecula sit. Varro autē distinxit ut mas. ge. unius diei cursum significaret fœminino autem temporis spaciū quod nemo seruauit. Nā secūdū hanc distinctionem dicit Vir. Venit summa dies. i. tempus: & ille dies primus lærhi pro uno die tantū. & fœminini ge. dicit expectata dies aderat.

Dies romanus a media ad media nocte: medie de gallicinium: inde conticinium: cui galli cōticescunt & homines: deinde diluculū cū incipit dignosci dies. Inde mane cum dies clarus: inde meridies: Inde iam supra uocatur tempus occidui: & nos supprema tēpestas: hoc ē diei nouissimum tempus: sicut expressium ē in duodecim tabulis solis: occasus supprema tempestas esto: deinde uespera: ab hoc tempore prima fax: deinde concubia: & deinde i tempesta: quæ noh habet idoneum tempus rebus agendis. Ma.

Dies festi dicti sunt hi qui diis dicati sunt: pro festi omnibus ob admutrandam rem priuatam publicāq; conceſſit. In ercii deorum hominūq; cōmunes sunt. Festis in fuat sacrificia epulæ: ludi: feriæ: pro festi: fasti: comitales: competendini: stati. prælii res. In ercii in se non in alia diuiduntur. Illoꝝ enim dierū quibusdam horis phas est: quibusdam phas non est ius dicere. Nam cum hostia cædunt fari nephas. & porrecta fari licet. rursus cum adolet nō licet. Ergo de diuisione festorum

& professorum dierum latius differendum est. Ma.

Diespiter Iouis appellatus: idest diei & lucis pater. Au. G.

Dies a ueteribus dies dii declinatum est: ut fames famii: pernicies pernicii: progenies progenii: luxuries luxurii: acies acii. A. G.

Dies triginta aut plus eo in naui fui. apud Te. in ecy. accusatiuus casus plenum numerũ & continuationem rei significat. Do.

Die quarta & die quarto temporis hoc prudẽtes distare uolunt: quæ tamẽ autoritas ut sit die quarto temporis præteriti die quarta futuri. Nonius.

Diespiter. i. diei pater: a quo dei dicti. Varro.

Dierecti dicti crucifixi: quasi ad diem erecti. Var. in eume. Apage in diem rectum. No.

Directum dicebant per antiphrasim: uolentes significare malum diem. Fe.

Differre est spacium temporis dare. Vir. li. vi. Distulit in seram cõmissa piacula mortem.

Differre diffamare diuulgare. Lucil. li. viii. Gau des tamẽ de me ita foris sermonibus differs. Var. de ui. pa. li. iiii. Si modo ciuili concordia exequi ratione paret rumores fama differãt: licebit nos quoq; carpant. No.

Differre diuidere uel scindere. Vir. geor. li. iiii. Scythiæq; hyemis atq; arida differt nubila. Ter. in adel. Miseram me differo doloribus Vir. li. vii. Haud procul inde citæ mecum i diuersa quadrigæ distulerãt. Lucil. li. xxx. & maledicendo in multis sermonibus differs. Plau. in aulu. Nisi reddi mihi uasa iubes pĩulo te differam ante ædis. No.

Differre in ordiné ponere. V. ir. geor. li. iiii. Illetiã feras in uersum distulit ulmos. No.

Differre distare. M. T. i uer. At uide quid differat iter meã opinioné ac tuã. Lu. lib. xvii. Tamen alciuerũca aut cicatrix medius papulæ differũt. M. T. in hor. Quantũ inter se homines studentes moribus omni uitæ rõne differant. No.

Differri disturbari in diuersum fere rapi: dissipari. Te. in an. Ex solo loco rationé sperat in ueniſſe ſe qua differat te. Idé i adel. Me miserã differor doloribus diuellor: discrucior: dilaceror: & proprie cõuenit parturiẽti: cui uiscera distenduntur.

Differatio genus sacrificii: quod inter utrũ & mulierem fiebat diſſolutio dicta differatio: quia fiebat farreo libo adhibito. F.

Differitas pro differentia. Li. lib. iiii. Tantaq; in his rebus distantia differitasq;. No.

Difficilis pene sterilis. Virg. geor. li. ii. difficiles primũq; terræ collesq; maligni. Ser.

Difficultatẽ paupertate significat. T. eõtrario q̃ uos facillime agitis: & ipſe alibi in summa facultate esse nũmaria iudiciorum desiderio tribunitia potestas efflagitata. Asco.

Difflare flatu disturbare. Plau. in milite. Cuius tu legiones' diffflauisti spiritu. Luci. lib. xxvii. Pars difflatur uento: pars autem obrigescit frigore. œ. o.

Diffinitio ois in iure ciuili piculosa. Parum est enim ut subuerti possit. Vl. de re. iu.

Difficilis durus inexorabilis. Hora. pro crucia bili accepit primo car. ferues difficile tumet iecur. Por.

Digãma æolicum: ut in multis sepulchris apparet: ſerjus julgus jixit romæ diis manibus sacrũ secundus jixit meus, xi. dies. xx. petroma Noe soror ei jixit annum mẽses dies. xii. hic sepulti sunt. R. decẽber: hoc in Liuio fre quenter notaui.

Digitus infamis medius qui obſcœnitatis est ut ait luuena. Qui fortunæ ipſe minaci mãdaret laqueum mediũq; oſtẽderet unguem. Sunt autem nomina digitorum hæc pollex salutaris: infamis: medicinalis: ultimus.

Dignitas é auctoritas honesta: digna cultu honore & uerecundia.

Dilatio dicta quasi diei prolatio. T. in eu. Sed i diem iſtunc parmeno est quod fortaſſe mini tare. i. in longam dilationem. Do.

Dilectus militũ & is qui significatur amatus a legendo dicti sunt. Fe.

Diligere quære in uerbo amare. Lau.

Diluuies noue posuit. Ho. li. car. Cũ oés auctores hoc diluuiũ posuiſſent. Ac.

Dilutum uinum: quod mixtum est: imo ęqd amiscet. Perſius. Diluis elleborũ certo cõpescere puncto: nescius examen.

Diludia. i. intermiſſionem ludorum. Por.

Dilema est cõplexio quæ aduersãtiũ ab utraq; parte cõcludit: ut est apud Virg. Si peritурus abis & nos rape in oía tecum: Sin aliquã expertus positus ſpem ponis in armis: Hãc pri mum tutare domum. S.

Diligens ab legendo. Varro.

Diligere manifeſtã hẽt ſignificationẽ: utpluræ que diligit diuidit. Plau. in curcu. Clypeatus elephantũ: ut machæra diligit. No.

Diligere hoc interest & amare: q̃ i illo remiſſa quadã beniuolẽtia. in hoc autẽ uæhemẽtior intelligit Ca. Pli. in epiſ. ad Municianũ. Aderam beticis mecum. Qu. L. Albinus uir i dicendo copioſus ornatus: quẽ ego cum olim mutuo diligerẽt: in hac officii societate amare ardentius cœpi. Ser.

Diligere leuis amare: uidelicet habet maiorẽ uim. Ci. ad Brutum. Sic igiſ facies in ea: ut amabis: aut quod contentus ſum diliges. & i viii. Lu. Clodius tri. plæbis designatus ualde me diligit: uel (ut uerius dicã) ualde me amat

Idem ad Dolobellam. Quis erat qui putaret ad eum amorem quem erga te habebā posse aliquid accedere: tantum accessit ut mihi de nique nunc amare utdear antea dilexisse. N.

Diloricare dictum est scindere. Ci. de orato. li. ii. qui in causa peroranda non dubitauit excitare reum consulare: & eius diloricare tunicam: & iudicibus cicatricem aduersam senis Imperatoris ostendere. No.

Diminuere in uerbo deintegrare.

Dimittere permittere: in potestate dare. M. T. de repu. li. i. Tum annui consules cū dimissi populo fasces. No.

Dimittere est relinquere. M. T. ad Cæsarem li. iii. quem sibi uideres non de exercitu retinendo fuerit: sed eo tradito aut dimisso. No.

Dimittere dare. Virg. geor. Dimissaq; ab Ioue gentis nomina. No.

Dimittere mittere. Vir. æne. li. i. Equidem per littora certos dimittam. Do.

Dimitti exercitus dicit: uel pace facta: uel uexatis hostibus. Teren. in eu. iam dimitto exercitum. Do.

Dimidiatum est in partes duas diuisum.

Dimidiatū ergo nisi ipsum quod diuisum est dici haud conuenit. Dimidium uero est nō quod ipsum dimidiatū est: sed quæ ex dimidiato pars altera est: cum igitur parte dimidiam libri legisse uolumus diceret aut parte dimidiā fabulæ audiuisse. Si dimidiam fabulam aut dimidium libꝝ dicimus: peccamus Totū enim quod deest dimidiatū atq; diuisum est dimidium dicis. Au.

Dimissum abiectum. M. T. de offi. li. iii. perspicuum est enim ea quæ timido animo humili dimissa fiant. N.

Dimissum humile miserandū. Virg. æne. li. iii. Deiecit uultum & dimissa uoce profat. Lu. li. xxvii. nō est ausus elate & ample loqui humiliter dimisseq. No.

Dimēsum serui quaternos modios accipiebāt imense frumenti: & id dimensum dicebatur & urge a mense: uel a metiendo incertū est. Ter. in phor. Quod ille unciatum uix de dimenso suo suū defraudās geniū cōparsit miserat illa uniuersum arripiet. Do.

Dinales sunt auium genus: quas ægyptii interpotandum cum coronis deuincire soliti sūt quæ uolitando morsicando q; & cātando assidue nō patiūtur dormire potantes. F.

Dii patrii sunt qui singulis ciuitatibus præsūt ut Minerua Athenis: luno carthagini. S.

Diis diutinis ac iugibus. Var. honos lyras. Sol hormoge quadam gubernans motibus diis uiget. Nonius.

Dimicare & certare.

Dimascus mons est in Mycone insula.

Dimidia pars bonorum continetur: si non sit specialiter facta partis mentio. Vl. de usu.

Dimissoriæ litteræ sunt: quæ uulgo apostoliæ dicūtur: dimissoriæ autem litteræ q; per eas causa ad eum qui appellatur dimittitur. Modest. de uer. signi.

Diminutio capitis est prioris status permutatio. Id multis modis fieri solet: uel maxima: uel media: uel minima. Boetius in commentario topicorum Ciceronis. Maxima est cū libertas & ciuitas amittitur: ut deportatio. Media uero in qua ciuitas amittitur retinetur libertas: ut in latinas colonias trāsmigratio minima: cū nec ciuitas nec libertas amittitur: sed status prioris qualitas immutatur uelut adoptatio: aut aliis huiusmodi modis

Dimouit eiecit remouit: ut emoti procūbunt cardine postes. Hor. lib. car. Ramiq; claufit & uaganti fere leges dimouitq. Acron.

Diomedes promontorium in dalmatia est.

Diotheca diuisio quæ fit in cubilibus ex aleis uel aliter.

Dyota est uinarium uasculum. Hora. lib. i. car. Deprome: quadriuium balina ocaliarce merium dyota. Acron.

Dyota amphora ex cuius ansæ uelut aures sint græca appellatione dicta. Hor. i. car. Atq; benignus deprome & cæ. Por.

Diomedis templum in sinu aquileiæ est. Stra.

Diomedeæ insulæ sunt in sinu aquileiæ. Stra.

Diocles proprium significat Iouis gloria a Pisarcho Peparetus dictus in uita Romuli.

Diocleus idē significat: Orsilochi filius ex phera loco omnibus necessariis abūdans ab Alpheo genus ducens. Ho.

Dionysius cur patrem liberum: an quod bibētibus libertatis causa fit. Fiunt enim plerīq; ebrietate petulantiores: an quod libationem præbuit: an sicut Alexander dicit quod pro Boetiæ libertate pugnauit: Dionysium liberum dictum fuisse putandum est.

Dion syracusanus hiparmi filius: de quo æmilius probus dues: docilis amicus Platonis alter. Tor.

Dion prusæus orator: cui chrysostomo cognomen fuit. T.

Diogenes de quo La. & in epis. plura & quinq; fuerunt: de quo intellexit Iuue. q; semper fieret errores hominum: nescio fortasse de stoico de seleucia. T.

Diomedes Rex ætoliæ Tydei & Deiphilæ filius: qui Troia rediens cū uxore Naupli patris palamedis hortatu Cilleboro filio Stheneli hæsisset: ut pudore uel non receptus in Apuliam uenit: cuius partem cū dauno fortitus est. Inde diomedæa ab ipso dicta insula propinqua sepultus, Alter Rex thracum

ſæuiſſimus. In accuſatiuo ſingulari diomedem. Virg. in. xi. Vidimus diomedé argiuaq; caſtra.

Diomeda Phorbantis filiate Leſbo ab achille abducta: & poſt Briſeida habita. T.

Diomeropus Adraſti pater & Amphii. T.

Dione nympha Oceani & tethyos filia a Ioue cõpreſſa: & Venerem peperit. aliquando pro uenere: inde dionæus. T.

Dionyſius ꝓprium nomen bacchi ab Ioue & Nyſa q̃ ſuſminata matre ad antiú Nyſæ urbis inter Arabiá & ægyptú Mercurio dedite deferendú nymphis ægyptii eũ ſibi uẽdicãt & ſuũ dicunt oſtiridem: quem docuiſſe arare & plãtare uites: Indi apud ſe natũ dicũt. græci apud ſe: & ubi nõ eſſent uites: dicũt ex ordeo potũ docuiſſe exercitũ in peragrãdo orbe nõ uiroꝝ: tantũ: ſed mulieꝝ duxit. Vnde bacchantes mulieres thyrſum ferunt: ténio iunxit primus boues: unde cũ cornibus fingitur habet muſas & uirgines: & ſilenũ pædagogum: qui in bello plurimum profuit armis: & pardaloꝝ pellibus utebat: in pugna ĩ pace delicatis. Alius fuit dionyſius Siciliæ tyrannus uir clariſſimus præterquã regis cupiditate crudeliſcuius filius turpiſſimus pulſus eſt.

Dionis dictus eſt ſimili nomine educés ius: q̃ nos die & luce quaſi uita ipſa afficeret & iuuaret. A.

Diobolares meretrices dicũtur: quæ duobus obolis ducuntur. Fe.

Dio. i. cælo. nam ſub dio. i. ſub cælo. Cælũ græci dion dicunt: & ita declinatur: hoc diũ huius dii: huic dio: & hoc dium ab hoc dio: unde dialum prætorem dicit ſub dio græce: latine ſub Ioue: ut Hora. manet ſub Ioue frigido uenator tenere cõtugis imemor: ideo autem ſub dio. i. Ioue: quoniam luppiter græce declinatur ΖεῦϚ ΔίοϚ.

Diomedea inſula: i qua diomedes eſt ſepultus excedens Italia. Fe.

Diomedis campi in Apulia appellantur q̃ ei ĩ diuiſione regni quam cũ dauno fecit ceſſerunt. Feſtus.

Dionyſius ait Orpheus uates ſolem dici q̃ circunferat in ambitũ. Vnde cloátes ita cognominatũ ſcribit: qa quottidiano ſpetu ab oriente uſq; ad occaſum diẽ noctemq; faciédo cæli conficit curſum phyſici: quia ſolẽ mundi mentẽ eſſe dixerunt. Ma. de ſa.

Diox genus piſcis frequens in ponto. Fe.

Diphthongus. i. geminus ſonus. nam phthongos ſonus dicitur: ideo autẽ geminus ſonus quia cum ſint duæ uocales duos ſonos efficiunt: quorum ſingulæ ſumi faciunt ãte ultimam e nũq̃ coit in diphthongon: in dicti one latina a uero aliquando: ut laus: In græ. aliquando diphthongus Tydeus. Orpheus. Omnis genitiuus & datiuus ſing. & nominatiuus & uocatiuus pluralis primæ declinationis diphthongo terminatur: a nulla in œ. æ in primis ſyllabis: in latinis non eſt ante a In græcis æas fluuius. Neq; ante. b. &. c. f. h. l. p. &. o. In græcis œlus.

Aedes ab edo ſine diph. q̃ in ea ſacrificãtes ædem conſueuerunt ſecundum Var. &. S.

Aeſculus etiam ab edo.

Celatum abſconditũ a celo ſine diphthongo.

Aeditui a ſacris ædibus: quas tuentur dicti.

Aeditimus uiderur ea forma dictus qua finitimus: & is dicit qui ædibus præeſt: ut claſtritimus q̃ clauſtris ianuæ præeſt. Vide. A. G. inde editimor. Pom. in athellana q̃ poſtq̃ tibi appareo atq; æditimor ĩ templo tuo. T.

Aedituentes pro edituos. Lucre.

Aediles. Pomponius iuriſconſultus.

Aediles duo ex plæbe conſtituũtur qui ædibus præeſſent: i q̃bus omnia ſcita ſua plæbs deferebat.

Aedilitas ædilitius: ædiſcor: ædificium.

Aedepol iurandi per ædem pollucis.

Aeger ab ago per antiphraſim: q̃ actiõe uacet uel quod acrius agit.

Aegroto ægrotus.

Aegi præteritum. Aemulor ab amor: unde accipit primã uocalem. nam & amare ſignificat inuidere per antiphraſim.

Aeneus ab ære. Aeneum ab ære etiam: ſed diuiſis ſyllabis: uas eſt quo calefit aqua gelida quod Gellius per interpoſitã aſpirationem ahenia. ut Vir. emendatum fuiſſe refert.

Aequus. i. iuſtus & planus ab aqua ſecundum quoſdam q̃ æquam ſuperficiem habere uidetur: æquo æquitas.

Aequor item ab aqua: ſed quia æquam habet ſuperficiem: ut æquora campi & ponti: & de riuata ab æquo.

Aero ras: unde ſubæro ærarium: inde tribuni ærarii a tribuendo ære.

Aeripes ab eo quod é aer: & pes ſine diphthõgo. Tamen Vir. ſyneræſi fecit. Fixerit æripidem ceruam in. vi.

Aes ab aſſe uel auri ſimilitudine: uel ab αἴθω: eſt terra, Aeſtas & æſtus: & hinc deriuata ab areo a quo primum a ſumunt æſculus ædo ætas & æternus ab æuum: unde ætas q̃ſi æuitas. Aeuum ab αἰὼν.

Amœnus ab amando: amœna loca quæ ad ſe amanda alliciunt. Ser. ab a & mœnio. i. munio & fructum capio: quia tantum iocunda ſine fructu.

Bælua uel a uaſtitate: uel a ualentia: uel ab ala tu a principali primam uocalem traxit.

Arcæra ab arca plostrum tectũ undiq; tumen
tum a iungendo uectabulum iunctis peco-
ribus. A. G.
Blæsus a blactero: imo ꝙ græ. βλαισὸσ dr.
Cæcus. i. captus oculis uel carens.
Cædo pro incido cecidi. Cedo locũ do cessi.
Cedo pro dic prima breui. luue, cedo si breue
parui.
Cælo pro sculpo: quidã latinũ esse ꝛa κοιλον,
quod significat concauũ deriuari uolũt. cæ-
lum quasi sculptum. Var. a cauo.
Cælsus a cælo cælebs qui cælestem uitã ducit
Vir. in buc. uel cælo dignam canimus secũ-
dum Quintili. Cælibes quasi cælites græce
οὐδεὸσ: sunt autẽ qui carent uxore uel fem
pernel nunc: quia saturnus uirilia Cælo Pa-
tri abscidit inde cælibatus. Cælebs. & mari-
tus relatiua: ut Quintil.
Cæpe a capitis magnitudine.
Cæpi a capio. Cæptus & deriuata a præsenti:
Cœpi a coepio ãtiquo uerbo. cæra uel a græ
co quis careat diphthõgo apud græcos: uel
a carentia mellis.
Cæsaries a crebra cæsiõe. Cæsar a cædo: idest
cæsa matris aluo & omnia a cædo.
Cætera uel ab alter: uel ex ἑτέρου aspirant in c
quidam græcam secuti ætymologiam cæte
rus dixerunt græce.
Clæmens a claritate mentis: uel cælinens.
Cœnum a κοίνω inquino.
Fœcundus qui facit fructum fæx: ut i datiuo
differat a uerbo: Frægi frætus: ut i obliquis
differat a fretum. ti.
Frænum a frangẽdo. Ho. Item fræsus fractus.
unde faba fræa: a frendo tamen deriuatur
fresus.
Fœdo quasi foras edo: nam fœda uel corporis
uel animi foras edũt. unde fœdare foras da-
re. Vir. fœdare latebras.
Fœdus a ferio uerbo breui ut lõga esset addi-
derunt o ne a facio putaretur: de quo Li. pri
mo ab urbe condita: quod porcum ferirent.
Fœmina fœto as. fœmina in plurali a fœmen
quod nõ est in usu: pars mollior coxæ retro
anterior fœmora: & fœminalia quasi fœmo
ralia. Vertebrum quod quotiens uiciatũ est
aut os quod in uertebro uoluitur fractũ co
xa uiciata fractaue dicitur.
Fœnus a fundo: antiqui fundo proprie puen-
tus ex terra. inde ad usuram quasi sicut terra
fructum pecunia producat: uel a fœtu secun
dũ Var. fœnero tibi ut mutuo. Fœnũ quod
sine cura fœnus præbeat.
Fœtus a foueo ꝙ ipsum nascitur: & fœtura ꝙ
animalium prouentu & fœto uerbum.
Fœta prægnans & quæ peperit.
Gæsa genus iaculi.
Græcus & omnia deriuata.
Hæc ab addita c hæ in plurali, græ. ai. hæus
secundum Varro: ab edo ad differentiam in
quibusdam casibus: uel a fabinis qui fœdus
fine o dicebãt ꝙ f in h aliquando uerrimus
ut fædus: hædus: fircus: hircusue fere uehe-
re.
Hæreo ad differentiam herus ri ro. here & æs
æris hæres tamen ꝙ bona alteri hæreat: hæ-
sito: iæci a iacio.
Lætus a latitudine mentis. Var. Quia aspectu
facit: quod & ad corpus in sensu carentibus
transfertur & passiue lædo læsi lætamen: ꝙ
lætas facit segetes limus.
Mæreo a marceo: uel ad differentim mereo a
mercede: & etiam milito significat.
Mereor antiquitus passiue nunc deponens
Mœstus a mœreo & mœret impersonale.
Mœtor mœnia & muri & ædificia quasi mu-
nia: ubi nos u græco. ou posuerũt: ergo pro ou
oi: ut pœnio punio a pœna: & pœnica regna
uides & Mœrus antiquitus ꝑ nurus. Virg.
Aggeribus mœrorum obseruasse dicunt.
Næ pro utiq; de qua alibi.
Nænia a nanus quasi parua & friuola: uel ab i
ani.
Obscœnũ uel ab obs & cœnũ: uel ob & fœce
na quasi qualia fiunt in fœcna.
Pægi a pago uerbo antiquo. Plæbs a pla-
sion pluralitas: ꝙ non nisi in compositione
apud græcos fueniturut palaplasion: plæbs:
bis: & plæbes secundum Pri.
Plærus a pleros: qđ nõ ẽ i usu: nimo a πλέοσ.
Præ a præsi græ. & oia composita præter pre-
ces precium precor: non hinc ueniunt.
Præbeo trado ex præ & habeo: nam primum
habet præcox fructus: uel præter more co-
ctus: uel ante cæteros: qđ præcoquus qua.
Martialis præcoqua dixit. Præco & qsi præ-
eino. Præcipio ex præ & capio. T.
Præda prædatũ ante dationẽ possidentis: uel
a pariendo quasi paridam. Var.
Prædiũ a prædando capti agri militibus distri-
buebantur. Prædor præliũm: ꝙ humo
re fluenti præluatur. i. madefiat.
Præliũ a præliando: quia ut inde humor uuæ: uel
oleiitia ex prælio sanguis hominũ funditur.
Præripio in meos usus capio eripio potest nõ
in suos: ut eripio uitam illi.
Præs a præstando fidem.
Præpucium quod membris putẽtibus uel pu
tientibus præmineat.
Præsideo præsum quasi ad opẽ præstandam.
Præses a præsideo: qui post principẽ est & au-
xiliator. Præsidium principale auxilium
Subsidium quod subsequitur.
Præsul primus inter ꝑlios ãtiqtus a præsiio.

Præsto adsum ſũgitur fere ſubſtantiuo uerbo præsto ſum: præsto adsum magis poeticũ ſignificat præſes ſum: & præſideo & aduenio uel cõpareo. Prætor a præeũdo q̃ſi præitor.

Pœna græcum: a quo Vir. pœnicus ca cum ſe cundum Ser. x. pœnitet a punio.

Pomœrium quaſi poſt mœrium. Liuius: ſed pomerium non pœmœrium dicimus.

Pomariũ uero a pomis locus conſitus: uel pomorum repoſitorium.

Pomeridianũ a poſt & meridie.

Quæ relatiuũ: & compoſitam: ut quæuis quæq;

Quæro ex quæ & res: quærere enim quæ res ſit: uel ad differentiã in paſſiuo queror. quæ ſo quæro.

Ræte a rapio. Rhæda.

Sæculũ a ſequor uel ſene: quod placuit per æ ſcribi qua rem productam ſignificat.

Sædo quaſi ſanũ do: ut cõpoſitio ſignificetur.

Sæpe aduerbium: ut a ſepe differat.

Sæuus a ſæuola a ſæua. i. ſiniſtra: q̃ ſiniſtra auſpicia bona: inde ſæuum omen. Var.

Tæda a græ. Ταέδι luminare. Væ interiectio ut a cõiũctione differat. Væneo: ut a uenio in ſecunda perſona. & uenãne differat.

Vænundo & uændo a uæniũ & do. Vt ſædi a ſedeo dæmũm a decẽ: quod quaſi ſit numeri finis: & dæniq; a denus: ſed non obſeruat niſi in ſæculum. Tor.

Refert Varro opinione quorũdã oia longa a breuibus diphthõgãda: ut ſædi a ſedeo: dæmũ a decẽ: quod q̃ſi ſit numeri finis & dæni que a decẽ: ſed nõ obſeruat niſi i ſæculum.

Dipſas genus ſerpentis: cuius morſus hominẽ ſiti necat.

Diploma duplex locutio: duplex ueſtis & codicillus.

Diſcinctũ dicimus negligẽté & ꝓditũ: ut Horatius. diſcinctus ut ꝑdã nepos uel diſcinctũ obeſũ & uenenoſum luxuria: quæ cingi nõ poſſit.

Dipyron & dipyrum bis combuſtũ: præterea erat inſtrumentum quo pictores utebantur ut ſcribit Plinius.

Dirce ſons thebanus eſt: & thebe patria duorũ numinũ: ut ſcribit Pli. herculis & bacchi.

Dyrrachium urbs quæ prius dicta eſt epidamnus & cherroneſſus.

Diploma codicillus. Cicero ad Appium. diploma ſtatim non eſt datum: quia mirifica eſt i probitas in quibuſdam. Eſt autem uo cabulum græcum. Ser.

Diplomatibus conſulunt ſolẽ ægyptii. i. ſimulacrum ſolis diplomatibus conſignatis. Macro. de ſa.

Diptetiæ quædã nationes ouiũ capraruq; pellibus ſunt ueſtitæ: & in gætulia & Sardinia: cuius uſum apud antiquos quoq; græcos fuiſſe apparet q̃ i tragœdiis ſenes ab hac pelle uocantur dipteriæ: & in comœdiis qui i rustico opere morantur: ut apud Cecil. in hippobolima. & adoleſcens habet apud Ter. in heau. Senex condetur. Var.

Dipelus frater Scyli in Creta geniti ambo primi omnium clari in marmore ſculpendi ante Cyrum. Pli.

Dipſas ſitis ponitur pro ſerpente: cuius morſus ſitim inducit maximam. T.

Dirigere apud Plau. iuenif pro diſcindere. Fe.

Diritas. M. T. de ſene. in altero diritas.

Diriſſimum ſeueg. Var. i bimar. Sæua quem ſenem latina uidit diriſſimum. No.

Dirus pprie ex deog: ira dicif. Vir. æn. ii. quæ mens tã dira miſerrime cõiunx: impulit his cingi telis. i. mens ex deog: ira infuſa. Ser.

Dirus magnus. Vir. li. viii. Iam tum religio pauidos terrebat agreſtes dira loci. Ser.

Dirus dei ira natus. Fe.

Dirum eſt triſte infeſtum quaſi deog: ira miſſum. Vir. geor. li iii. Priuſquã dira per incautum ſubeant cõtagia uulgus. No.

Dirunt iunt depurgant. Fe.

Dirutũ ære militẽ dicebãt antiq: cui ſtipẽdiũ ignominiæ cauſa non erat datũ quod æs diruebãt in ſiſcũ: nõ in militis ſacculum. Fe.

Dirce babylonia quæ cũ Palladi de forma cõuiciaret: & ſe in ſtagno palæſtinog lauaret i piſce uerſa eſt: cuius filia ſe ſuſpendere uoles in columbam uerſa eſt. Oui. in quarto. Altera lyci thebag regis uxor relicta Antiopa a Ioue grauida in ſatyri formã dirce ob ſuſpitionem eam in carcerem miſit. Iuppiter ſub partu eam eduxit: & in citherone peperit: q̃ filii inde lycum interimerent & dircẽ tauro rum caudis diſtrahendã alligarunt: quæ ad fontẽ uſq; pertractata in fontẽ fui nominis uerſam fingũt poetæ: a quo dircæus aonius uel thebanus. Tor.

Dyrrachium epiri urbs prius dicta epidãnos. Dis ditis facit dites: diues diuitis diuites. Te. i adel. dis quidem eſt demea. Do.

Diſcedere hiare diuidi diſtẽdi. M. T. de offi. li. iii. Hinc ille gyges iducif a Platone: q cum i terra diſceſſiſſet magnis quibuſdã imbribus Siſen. hiſto. li. quarto. Armati dextera ducti magniſq; ualetudine diſcedunt. N.

Diſtendo impleo. Vir. æne. i. & dulci diſtẽdũt nectare cellas. Ser.

Diſcere eſt ignotam rem meditando aſſequi. Luc. li. ix. Diſcere laborare ne res ac ratio ipſa refellat. Virg. lib. xii. Diſce puer uirtutem ex me. No.

Diſcere tentare. Vir. li. v. Fractis diſcẽtem currere remis. Nonius.

Discerniculum quo discerniſ capillus.V.
Disserit disputat.nam ut olitor disserit i areas
sui cuiusq; generis res: sic i oratore qui facit
disertus dicitur.Va.
Discludere cum durare solū & discludere ne-
rea ponto Cœperit. ferit aures nostras: hoc
uerbū discludere ut nouū: sed prior. Lucre.
& discludere mundū.Ma.de fa.
Dissentaneū discors & dissentiens:ut cōsenta-
neū cōtra Nigi.eū locū facit dissentaneū.N.
Disertiones diuisiones patrimoniog; inter cō-
sortes.Fe.
Disertus a disserendo dictus.Fe.
Disertim pro diserte dixerunt antiqui. F.
Disertim dicere plane palā:Luci.autore:possu
mus i uelsterna.Habui recte disertim. Plau.i
stico.fuit disertim id usu prodidi.N.
Dissimulo quæ nō sunt:simulamus nota. Sa.
simulator atq; dissimulator.Ser.
Diserte ex consuetudine dicit. Afra. auctore i
diuor.q; uult diserte pactū ac dictum.
Disiunctum est aut malū est uoluptas;aut bo
num.A.G.
Disiungi & segregari differūt: proprie enī dis-
iungi ab uxore quis dicit segregari a meretri
ce.Teren.in ecy. Vt hæc nunc Pamphilū ab
se segregarit.Do.
Disciplinosus etiā pessima arte potest dici. Ca
to de re mili.,Quē gladiator disciplinosum.
Nonius.
Discorditas pro discordia. Pacu.in hermiona.
Quantāq; ex discorditate cladem in partem
familiæ.No.
Dispalare est separare.Sisen.histo.li.iii.Dispala
ti ab signis digressi omnes:ac dispari. Idem
Tanto plures passim dispalantur.N.
Dispensator seruus erat:qui curā habebat rei
domesticæ.Pli.seruus eius nomine rotūdus
dispensator.Tacitus:dispensator argius e pri
moribus seruis:græce appellat œconomus.
Dispēnere est expandere: tractum a pennis &
nolatu auium.Plau.in milite: Vbi lubet dis-
pēnite hominem diuersum & distendite.N.
Dispensatores dicti qui æs pensantes expende
bant:non numerabant: hinc deducuntur ex
pensa siue dispensata uel compensata.Itē cō-
pendium dispendium assipondium dupon-
dium.Fest.Pom.
Dupondium est parua pecunia.
Dispendium ideo q; in dispendendo solet mi-
nus fieri.Varro.
Dispensator ab ære pendendo in tabulis scri-
bimus:expensum & prima pensio;aut secun
da aut alia.Varro.
Dispicere est prouidere & mente circūspicere
& rangē in omnem partem lumina mentis i-
tendere:omniaq; discernere; a quo dispicien
tia dicta est.Circunspectio & prouidētia uel
consideratio diligens.L.
Disertus qui probe disserit:non qui deseritur
Disturbare quære in uerbo deturbare.L.
Dissuadere quære in uerbo psuadere.Lau.
Dissoluere æs alienum est restituere æs quod
quis contraxit.Lau.
Discere est ut intelligas: ediscere ut memoria
complectaris.Quintilianus: ne oia quæ scri
pserint ediscant.
Dedisco quod didici obliuiscor.
Dedoceo te quod doctus es:ostendendo falsū
esse:docens quod uerum est . Idem & quidē
prius ac difficilius opus deducendi q̄ docen
di. Lau.
Disiunctiuum est ueluti cū dicimus. Aut dies
aut nox est:quoꝝ posito altero necesse ē tol
li altez.Idem subiato altero poni altez: ita
simili figuratione;unum potest esse subdiſſi
nitum.Subdisiunctiuoꝝ autem genera sunt
duo:unum cum ex propositis finibus ita nō
potest utrūq; esse;ut possit neutr̄ esse:ueluti
cum dicimus:aut sedet:aut ambulat: nam
ut nemo potest utrūq; simul facere:ita aliqs
potest neutrum esse:ueluti cū dicimus. Om
ne animal:aut facit:aut patiē nullū est:quod
nec faciat nec patiat:ita potest simul & face
re & pati.Proculus de uer.sig.
Discus est genus ludi:antiqui dicebāt certi pō
deris discum quo iuuenes i angone contēde
bāt fortior uindicandus: qui cum ultra desi
gnati spacii proiecisset: ita & missilibus cer-
tabant.Ho.li.car.Sæpe disco sæpe trans finē
iaculo nobilis expedito. Acron.
Discinctus dissolutus. Hor.ali.car.Discinctus
ut perdam nepos.Acron.
Discinctus dissolutus. Persius . Non pudet ad
mortem discinctī uiuere nactæ.
Dis :hic & hæc dis huius ditis: unde hi hæ di-
tes & hæc ditia:cuius nominatiuū singulatē
in usu non inueni:debet tamen secūdū ana-
logiam hoc dite esse:nam i his finiri neutrū
potest.Luca.Non illic libycæ posuerunt di-
tia gentes templa.Pri.
Dispesco dispescui qualiter ponit Apuleius in
lib.qui est de deo. Socratis cum etiā habita-
cula summa ab infimis tanta intercapedine
fastigii dispescant pro distent.Pri.
Discordia est discrepatio aliquoꝝ;quos amo-
ris uinculum colligauit.
Dis pro ualde:ut discedet.
Discus uas latum ad portandas carnes aptum
ut ostendit Iulius pollux forte lanx:ad cuius
similitudinem lapis:quo antiqui corpora ex
ercebant:discus uocabatur.
Dysenteria intestinoꝝ exulceratio;dys in cō-
positione semper malum.T.

Dysphilus quasi malus amicus ficticiũ nomẽ. Iuue. protogenes aliquis uel dysphilus.

Discolus malus pernicioſus χολὴ bilis. T.

Dispondæus per quattuor longas.

Distichus geminus uerſus. T.

Diſcernere eſt inter duas partes: cernere uero inter multas.

Diſpeſcere ẽ, pprie pecus a paſtore deducere & cõpeſcere una paſcere: & in uno loco cõtinere. Feſtus.

Diſpicere diligenter inquirere dicimus. S.

Diſputatio & cõputatio ex præpoſitione putã di: quod ualet purũ facere. Ideo antiqui pugnarium appellauerunt. V.

Diſputare is ſermo in quo pura diſponũt uerba ne ſit confuſus: atq; ut diluceat dicit diſputare: quod dicimus diſſerere. Var.

Diſpulchrare eſt diſſoluere. Neuius in gymnaſtico. Saxa ſyluas lapides montes diſiicis diſpulchras. Nonius.

Diſquamat ſquamis expoliat. Plau. i aulu. Dromo diſquama piſces tu machærio congrũ. Murænã exdorſua q̃tu potes. Lucil. ſa. li. vii. Subulor diſquamor punicor ornor expulor pingor. N.

Diſcrimẽ periculũ. Vir. æne. i. per tot diſcrimina rerum tendimus in latium. N.

Diſcrimẽ diuiſio ſepatio. Ci. de finibus bonorũ & malorum. Homo & acutus & diligens chryſippus nõ cõtẽnit: totũq; diſcrimẽ ſumi boni i ea rege cõparatione poſitu putat. N.

Diſcrimẽ ſeparatio: a diſcernẽdo: unde diſcerniculũ dicit acus: quæ capillõs a media frõte diſſeparat. Salu. hiſto. li. i. Serrorius fortis turba morãtibus: & nullo i terrore ſolet generis & ſperti diſcrimie p calonũ corpora ad mediũ ſili deinſup aſtantiũ manibus in murũ attollit. Vir. æneï. li. i. Tros tyriuſq; mihi nullo diſcrimie agef. M. T. in phi. li. iii. hetruriam diſcriminat Caſſius Luci. li. xxx. & amabat oẽs: nã ui. diſcrimẽ nõ facit neq; ſignat linea alba. Nonius.

Diſcrimen certamen. Vir. li. v. Poſt hos æquo diſcrimine piſtris. Centauroſq; locum tẽdũt ſuperare priorem. N.

Diſcriminare diuidere: unde & diſcrimen capitis mulieribus dicitur. Virg. in. xii. Lucet uia longo ordine flammæ: & latos diſcriminat agros. Ser.

Diſcrimen differentia. Vir. in. x. At nunc dura dedit nobis diſcrimina Pallas. S.

Diſcrimen interſtitium ſpaciũ diſtantia. Vir. li. x. Sed certior auctor aduolat: æneæ tenui diſcrimine læti eſſe ſuos. S.

Diſcrimen pro interualio. Virgil. æne. iii. Interutrãq; uiam læti diſcrimine paruo. S.

Diſtrahere eſt uendere. Lucil. li. xxx. Diuidant diſcernant diſtrahant. No.

Diſtrahere ſeparare. Teren. i phor. Quod ſi comeæ fortunæ redeunt phanũ ut abs te abſtrahat. M. T. in phi. li. ii. quod primum hæc natura cohærẽtia opione diſtraxiſſent. Varde uita pa. li. iii.

Diſtractione ciuium elãgueſcit proprium bonum ciuitatis: atq; ægrotare incipit & conſenescere. N.

Diſtrahere eſt diuidere diffundere. Virg. libro ſexto. Turbatis diſtractus equis. Varro de uita patrum libro primo. Metium ſuſſectium propter perfidiam interemit: pene imperioſus: quia humanus. nam equis ad circuli ex utraq; deligatis diſtraxit. N.

Diſcrepuit, p diſcrepauit. Ci. de ora. Nihil ſane ad rẽ pertinet: ſi qua in re diſcrepuit ab Antonii diuiſione. N.

Diſtiſum pertiſum: quod nũc diſtẽſum & pertẽſum. F.

Diſtineo arceo repello extraho. Vir. xi. Dũ diſtinet hoſtem agger murorum: neq; ſundãt ſanguine foſſæ. Ser.

Diſtorquere illi os dicimus: quẽ nã pulchrum deturpamus. Ter. i eunu. Ah illud uide os ut ſibi diſtorſit carnifex. Do.

Diſtribuere in diuerſa tribuere. Ter. in adel. id diſtributum ſane eſt ex ſententia. Do.

Dithyrambus quem græci ferunt primũ eſſe ciſſe & docuiſſe.

Ditrochæus ex duobus trochæis. Te.

Dichyrambus uir theſpius: a quo genus illud uerſuum. T.

Diuaricari diſtẽdi dictum eſt ab his qui uitio naturæ ita ſunt pedibus diſcretis: ut eos i diuerſum habeãt ſeparatos. M. T. de ſignis. Sepatrum hominem ſummum ac domi nobilem ſummo magiſtratu præditum diuaricari ac deligari iubet. No.

Diuerticulũ eſt ubi iter de uia flectitur: & ppprie quia diuerticula dicuntur in uia domiciliaad quæ deſtinere diuertendũ ſit. Te. in hea. ubi ad ipſũ uenio diuerticuli cõſtri. D.

Dies a diuo qui ut deus nihil indigere uidet Varro.

Diuerſoria dicta ſunt hoſpitia a diuertendo. Ci. de orato. li. ii. Qui eſcam in Cæſaris ſermone quaſi i aliquo opportuno diuerſorio. Nonius. Mar.

Diuidicula antiqui dicebant: quæ nũc ſunt ca ſtella ex quibus a riuo cõmuni aquã quiſq; in ſuum fundum ducit. Fe.

Diuidicam diſcordiam. Fe.

Diuiditi a diuiſione ad dimenſionem dicimus Ter. i adel. Diuidum face. i. diuide. No.

Diuitant pro diuites faciunt. Acci. in aſtyanacte. Nihil credo auguribus qui aures uerbis

diuitant alienas:suas ut auro locupletent domos . Turp.in tranſlione . Dii me diuitant. Nonius.

Diuidos ſeparatos. Actī.in andro. Noſcq; ut ſeorſum diuidos læto offeres.No.

Diuidia eſt tedium. Actī.in armorum iudicio Huius me diuidia coegit pluſquam eſt par loqui.Turp.in epi.Sperabam conſilia ueſtra diuidiæ tibi cum ætas acceſſit non fore.Nonius Mar.

Diuitior.Cicero de oratore libro quarto:Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambos. Nonius.

Diuidiæ ut diſſenſiones. Actius in phœniſſis. Ne horum diuidiæ & diſcordiæ diſſipent & diſturbent tātas ac optimas ciuium diuitas. Nonius.

Diuidiana appellata diana.V.

Diuiſores omnium tribuum:quos Plau.magiſtros curiarum in aul.uocat his uerbis.Nam noſter noſtræ qui eſt magiſter curiæ diuidere argentum.legitimos habent oēs tribus diuiſores ſuos. Aſco.

Diuerticula in uia domiciliaad quæ itinere diuertimur. Liui.libro primo. Cum gladii abditi ex omnibus diuerticuli locis protrahe rentur:inde diuerſoria: ut idem:in diuerſorium eius uim magnam gladiorū inferri clāſſineret.

Diuortium uel a diuerſitate mētium dictum eſt:uel qua in diuerſas partes eum qui diſtrahunt matrimonio.

Diuinatio Aſconius Pedianus putat diuinationem dici quod in iurati iudices in hac cauſa ſedeant:& quod uelint præſenti de utroque poſſint alii q; res agatur ſine teſtibus & ſine tabulis: & his remotis argumenta ſola ſequā tur:ut iudices quaſi diuinent: de hac ne lege Aulum Gellium & Fortunatianum & noris alia.

Diuortium eſt rerum omnium ſeparatio.Ci ſi orato.li.iii.Sic e cōmunis ſapientiæ iugo fūt doctrinæ: facta diuortia.No.

Diuortia nō tantum coniugii diſtractionem ſed etiam omnium inflexiones: quæ a recto deprauantur.Virg.in.viii.Obiiciūt equites eſſe ad diuortia nota.N.

Diuortium ex eo dictum eſt quod in diuerſas partes eunt qui diſcedūt nō recte enim ſponſa diuertiſſe dicit.Ser.

Dius generoſus a loue uel deo ortus.T.

Diuorti morte captiuitate uel alia contingente ſeruitute utriuſq; eoq; diriminū matrimonium.Pau.de diuor.

Diuortium: uel a diuerſitate mētium dictum eſt:uel quia in diuerſas partes eunt q diſtrahunt matrimonium.In repudiis autem.i.renūciatione ſunt hæc uerba.Tuas res tibi habeto.Item hæc:tuas res tibi agito.In ſponſalibus quoq; diſcutiendis placuit renunciationem interuenire oportere:in qua re hæc uerba comprobata ſunt:conditione tua nō utar Pau.de diuor.

Diuortium inter uirum & uxorem fieri dicit repudium uero ſponſæ imitti uiderur quod & in uxoris perſonam nō abſurde cadit.Modeſti.de uer.ſigni.

Diuortium inter & repudium hoc intereſt: q repudiari etiam futurum matrimonium poteſt:non autem recte ſponſa diuertiſſe dicit q diuortiū ex eo dictū eſt: quod in diuerſas partes eunt qui diſcedūt.Pau.de diuor.

Diuinitus ex dei mente factū : diuine uero cū laudamus.

Dyobolares dicūt uiliſſimæ meretrices : quæ ſub duo paruo ſtipēdio pſtant:ficur Parmatius air.dyobolare pſtibuli quæ ego ad tutū ut dicentē percita cedā.Nā & Pacu.ait.Similiter nō ego ita fui ut nūc ſunt meretrices dyobolares:quæ ſua corpora nūmi cauſa patua perdūt. alii a duobus obolis ducunt.

Diuortia diuerticula ſunt ſemitæ tranſuerſæ: quæ ſunt alteræ uiæ militares.Virg.lib.viii. Obiiciunt equites eſſe ad diuortia nota: hic atq; hinc.Ter.i eu.ubi ad ipſum uenit diuerticulum.Ser.

Diuos uocamus ex hominibus factos quaſi q dem obierunt:unde & diuos Imperatores dicimus.Lege ſupra deos.Ser.

Dium antiqui ex græco appellabant a deo ortum & diurnum ſub cælo lumē ζεὺς Διὸς unde adhuc ſub diuo fieri dicimus quod non fit ſub tecto:& interdiu cui contrarium eſt ternoctu. Fe.

Dium fulgur appellabāt diurnum: quod putabant louis & nocturnū ſummanū. Fe.Pom.

Diu pro die:unde & interdiu dicitur. Titin.in fullonibus. Nec noctu nec diu licet fulloni bus quieſcant.Plau.i mercatore. Noctuq; & diu ut uiro ſubdola ſis.Idem i aulu.Nec noctu nec diu quietus unq eam nunc dormia. Nonius.

Dius generoſus.Vir.i xi. Quas ipſa decus ſibi dia camilla.græce eſt ἀπὸ τοῦ Διὸς.S.

Dius fidius:unde & eius perforatum rectū: ut & uideatur diuum.i.cælum. Quidam negāt ſub recto per hūc deierare oportere dius:dius fidius licebat dios hyios filius : & græci dioſcuron caſtore:& putabant hunc eſſe ſanctum a ſabina lingua & herculē a græca. Idē hic dieſpiter dicitur iſimus q eſt cōiunctus terræ:ubi ola oriuntur quorum quod finis ortus dictus. Varro.

Diuus unde & ſub diuo.Varro.

Diuum quod ſub cælo eſt extra rectum ab Io ue dicebatur:ut dialis flamen : & dius heroũ aliquis ab Ioue genus ducens.

Diuni:ficut ab uno unita tribus trinita quater quatrini:ſic a duobus diuni nõ dicimus; ſed bini. Varro.

Diurnare hæc maxime uerſat;deorum iniqui tas q; deteriores ſunt incolumiores:neq; optimum quẽq; inter ſuos ſinunt diurnare inuſitate dixit.C.Lepa. pro diu uiuere : ſed ex ea figura eſt qua dicimus perennare. A.G.

Diurnare honeſtum uerbum pro diu uiuere: ut apud ueteres prudentem auctoritatis in cognitæ:neque optimum quenq; inter ſuos ſinunt diurnare.N.

Do a do quoque compoſita ex monoſyllabis præpoſitionibus tertiæ ſunt coniugationis: ut addo is.reddo is.prodo is. nam circundo circundas facit:& circum diſyllabum eſt : & magis aduerbiũ:& hoc ſolũmodo uerbũ primæ coniugationis à penultima in præſenti: & præterito cæteriſque deductis corripit ut damus datis dant:dabam dabo dare datus & daturus:& quæ ex hoc ſolent fieri : ut dabamini.da enim ubiq; ante finẽ corripiẽ i hoc uerbo ſimplici, Pri.

Do fidem eſt aliquid caute promittere.T.gra uidaq; facta dat fidem uxorem ſibi fore hãc. Habere fidem eſt alteri credere.Quin fidem habetis hominibus quos mentiri alius affirmat apertius apud Ciceronem.Neq; dedi ne que do infideli fidem cuiquã.i.non promitto ex animo.Lau.

Do tibi litteras tanq; tabellario.Do ad te litteras.ſad te perferendas.Iungunt interdum ut dicamus.dedi illi ad te litteras eius qui perferet eſt reddere:ſicut eius ad quem dãtur accipere.Lau.

Do das.i.dico.Vir.in buc.Sed tamen iſte deus quis ſit da rityre nobis.

Doceo a dico declinatiũ:uel q; cũ docemus dicimus:uel qui cũ docentur inducantur in id quod docentur.V.

Doceo ſignificat diſciplinam uel quempiã magiſterio dare.Vir.ænei.lib.v.Docuit poſt exitus ingens.No.

Docere dicere.Lucil.lib.xxviii.At non ſunt ſimiles neq; dant quid ſit dare uellẽt. Accipis ne doce.No.

Documenta a doceo:quod principio abdico: quæ exempla docendi cauſa dicunt.V.

Docus tignum uel trabes.T.

Docibilis eſt qui ad patientiam diſcendi eſt leuis ac mitis.i.docilis:quæ idem ſũt ſicut exitialis & extiabilis ; rationale & rationabile: quod ſuperlatiuum format docillimus.ſicut facilis facillimus.Lau.

Docti & periti differentia ea conſtat:ut ſit doctus qui rationẽ rei tantũ nouit. Peritus autem qui & cũ ratione experientiã & cõſuetudinem teneat nouit dictus:ita a ποτὸ τοῦ πεῖρα.i.experiẽtia. Itaq; minus eſt doctus q; peritus:quod &.T.oſtendit de offi.li.iii.Itaque cum ſint docti a peritis deſiſtunt facile a ſententia.Ser.

Doctum & peritum ſimile cum uideat a Tullio diſcretum eſt:ut ſit peritũ pluſquã doctũ of.li.iii.Itaq; cum ſint docti a peritis deſiſtũt facile a ſententia.N.

Dodrans nouẽ continet uncias ab axe.Pli.lucere dodrãtis ſemũcias horaq; ab ſemũcia ad trientem uſq; ad plenum orbem.

Dodonæi Iouis templũ in Epiro & fons:ideo facer quod cum ſit frigidus: & immerſas faces:ſicut cæteri extinguat:ubi ſine igne prouocat admouentẽ accendit:at cum littora legũtur a promontorio ſepiade per demetriã & balon & ptheleon & erthmon ad Pegaſeum ſinum curſus eſt.Ille urbem pegaſam amplexus amnem ſperchiõ accipit: & quia minyæ colchida petentes:inde argo nauem ſoluere memorantur.ab eo ad ſummũ tendentibus: illa prænauiganda maliacus & opuntius grãdes ſinus.Pom.

Dodona epiri oppidum cũ nemore propiquo glandibus abundans:ex cuius quercubus fiebant uaſa.Vir.dodonaſq; lebetas.T.

Dolon Eumedis præconis filius explorator Troianorum.T.

Dolopes populi theſſaliæ in extrema phthiæ ora.Soli.Pli.dicit ætoliæ populos.

Dolum malum Seruius quidem ita diffiniuit: machinationem quandam alterius decipiendi cauſa:cum aliud ſimulatur & aliud agitur. Labeo autem poſſe etiam ſine ſimulatiõe id agi:ut quis circũueniatur:poſſe & ſine dolo malo aliud agi & aliud ſimulari:ſicuti faciũt q huiuſmodi ſimulationes deprimũt & tuẽtur uel ſua uel aliena.Itaq; ſic ipſe diffinit dolum malum eſſe omnem calliditatem: fallaciam machinationem ad circũueniendũ: fallendum: decipiendumue alterum adhibitũ. La.diffinitio uera eſt non fuit autem contẽtus prætor dolum dicere:ſed adiecit malum quoniam ueteres etiam dolũ bonũ dicebãt &.pro ſolertia hoc nomen accipiebant: maxime ſi aduerſus hoſtem latronemue qs machinatur. Vl.de dolo malo.

Dolus malus cui rei affuerit: hæc uerba generaliter cõpræhendunt omnẽ dolũ malũ qui cunq; in hac re admiſſus eſt : de qua ſtipulatio impoſita eſt. Vl.de uer.

Dolentia: Neuius p dolore dolentiam poſuit Aulus.G.

Dolia uasa grandia quibus uinum reconditur Var. i eume. de matule: dolia atq; apothecas triclinares. No.

Doli uocabulum nunc tantum in malis: apud antiquos etiam in bonis rebus utebatur: un de adhuc dicimus sine dolo malo: nimirum quia solebat dici bonus. Fe.

Doliola locus in urbe doliola ad cloacā maximā: ubi nō licet desquere: a doliolis sub terra duæ eos; traditæ historiæ q; alii ineſſe aiūt ossa cadauerū: alii Numæ Pompilii religiosa quædam post mortem eius infossa. V.

Dolere plus est q̄ ægre esse. Teren. in phor. alii quia desint: quod amēt ægre est tibi quia sū pereſt dolet. Do.

Dolus malus: dolus a dolendo dictus. i. a dolēdo & iminuendo: nam & græ. Δολὸς dicit ledo: & dolon etiā é quædā ars bellica & dolare lignū est fabri. i. ascia cedere additio mā est: qua sic. xii. tabulis a ueteribus ſcriptū est: aut epitheton doli perpetuum est. Terentius in eun. lam erat ſuſpitio dolo malo hæc fieri omnia. Cic. de offi. Nondum lex lata de dolo malo. Do.

Doliola locus in urbe sic uocatus: quia iuadētibus gallis senonibus urbem inſtituerūt sacra eodem loco doliolis nē desquere alicui li cebat. Fe.

Dolones flagella sunt inter quos; uirgā latēt pugiones: aut secundum Var. ingens contus ferro breuiſſimo. dolones autem a fallendo dicti q; decipiant ferro cum ſpeciem præferant ligni. Vir. in. vii. Sæuoſq; gerunt in bello dolones. S.

Dolitū q; dolatū usu dicit: quod est pcæſum uel abraſū uel eſſesum. Var. in aga. nunq; cælarus in manu dextera ſcyphus cælo dolitus artem oſtentat mētoris. Cic. dolatum acade. libr. iiii. Non enim est e ſaxo aut cultus e robore dolatus. No.

Dolobella quasi parua dolabra: a dolobrādo. Caſſ.

Dolobellas: ſcire nos oportet duos eodē tēpore fuisse & prænomine & noīe & cognomīe Dolobellas. hoc igitur altes; Dolobellā cæſar accusauit & dānauit: altes; M. ſcaurus & accusauit & damnauit. Aſco.

Domare a græco. Δαμάζω. Var.

Domuis pro domus. Var. in thapheminippo. Porrexit in interiores partes domuis. N.

Domini etiam mulieꝝ amatores. No.

Dominus maritus. Vir. æneī. iiii. Cōubia nſa reppulit ac dominū æneā in regna recepit.

Dominus dicit cui ſeruit. Virg. æne. i. Romanos reꝝ dominos gentēq; togatam. No.

Dominus rurſū appellat cōuiuii exhibitorem de & domīa cōuiuii. Lu. ſa. li. vi. Qui te bōis

Iuppiter inqt eras fortitū eū cœnabat q̄ canebat dominū forte. Idē li. xiii. Primū domini atq; fodalicia oia tollāt. Tur. in philo. Forte eo die meretricis ad me de leuitate atticæ ut cū uenerat q̄dē dixerat: quæ cœnā apud me thais atq; dortiū Antiphila Pythias: ego extra cubui domina. Var. i paphia papæ. dominū cōuiuii unū aliud ne q̄d laudato. Sal. hiſto. li. iiii. Alter ſcribā & cœnas: imo medius inter Tarquinii & dominū ppernam. M. T. in uer. Frumētaria ac ſua argēto dominos noſtros. Var. i eume. Diſcūbimus muſati do minus mādere natura cōmittit. No.

Domini appellatione continentur qui habent proprietatem: & ſi uſufructus alienus ſit domini appellatione pro parte dominū continēti dicendum est: domini appellatione etiā filiifamilias: cæteriq; liberi qui in potestate sunt continentur. Papinianus.

Domini appellatione fructuarius continētur. Pau. de bo. aucto. iudi. poſ.

Domus & iugerum ab antiquis aliter declinabatur q̄ hodie declinamus. Nam domus quartæ erat declinationis: iugerum tertiæ q̄ cūlibet enim i monumentis ueteꝝ legimus domu Seruius ſuper Donatum.

Domus appellatione habitationē quoq; ſigni ficari palam est. Papi. de adul.

Domus familia. Virg. in. v. Se geſtusq; domus tenet a quo. Sergia nomen hic domus æneæ totis dominabitur horis. Ser.

Domus conſuetudo hominum tantum habitacula dici putant: cum autoritas & templū & nidos domos dixerit. Virg. in. vi. Hoſtia iā que domus patuere ingentia centum ſponte ſua. No.

Domus pro familia. Virg. æn. fecūdo. Nos cōtra effuſi lachrymis coniunxq; creuſa. Aſcaniuſq; omnis domus. Ser.

Domus genitiuo domi dicebāt antiqui. Plau. Quāq̄ domi cupio operiat tamen. Teren. in eunu. Sanga ita ut fortes decet milites domi ſociq; fac uiciſſim, ut memineris. Do.

Domus familia. Vir. geor. iiii. Multoſq; per annos ſtat fortuna domus. S.

Domus græcū: & ideo é ædibus ſacris ātecellā: ubi ſedes dei ſūt; græci dicūt ædis pro domus q̄d ab aditu: q̄d plana ſede adibāt. Var.

Domus huius mi. & domus huius mus. Ter. i eu. Domi ſociq; fac uiciſſim ut memineris. Vir. in ſexto. Hic labor ille domus & inextricabilis error. Pri.

Domus necnon a domo harum domorum & domuū & his bus: necnon etiam domus. Iuuenal. i primo. Viſcera magnæ domuū dominiq; futuri. Virgil. in primo æneidos. Dardanidæ contra turres: ac tecta domorum

culmina conuellunt. Idem in secundo geor.
Domibus cedrumq; cupressoq; Sal. in cati.
Domos suas genera decorabant. Te. i eunu.
Domi focíq; fac uicissim: ut memineris. Vir
gilius in sexto. Hic labor ille domus & inex-
tricabilis error. Per omnes igitur casus tam
secúdæ q̃ quartæ inuenitur: ablq; datiuo &
ablatiuo plurali: q̃ semper i bus exeunt. P.

Domus mi quod seruat locũ: & domus geni-
tiuum format: quod significat corpus ipsũ:
ut domi maneo: & in domo dicimus: & par-
tem domus demolitus ſum. domus quoq; p
familia hanc domum ab hac domo: dicimus
reuertor domum uel ad domum: Exeo do-
mo: uel e domo. Domi uero iungitur cũ his
pnominibus: meæ: tuæ: suæ: nostræ: uestræ:
& ano nomine alienæ: ut uiuo domi meæ:
ideo domi non aduerbiasci: quia accipit ad
iectiua hæc duntaxat. Lau.

Domutionem. Pa. i her. Nam solus daraps hic
domutionem dedit. Luci. xxvii. domutionis
cupidi imperium regis pene iminuimus.

Dona consuetudine hæc habẽtur: quæ aut p
piciãdis diis dant: aut hominibus p benefa
ctis reddũtur: sed auctoritate pro ultione po
situm lectum est. Vir. in buc. aut ut mutatos
terei narrauerat artus. Quas illi philomena
dapes: quæ dona pararit. No.

Donaria loca sunt ubi dona reponuntur deo-
rum: interdum pro templis abusiue. Virgil.
geor. iii. Et uiris iparibus ductus alta ad do-
naria currus. S.

Donatiæ coronæ dictæq; his uictores in lu-
dis donabantur: quæ postea magnificentiæ
causa institutæ sint super modum aptarũ ca
pitibus quali amplitudine fiunt: cũ lares or-
nantur. F.

Donarium locus ubi ponuntur oblata. S.

Donatio dicta a dono: quasi doni datio. P. de
do.

Donationis uerbum simpliciter loquẽdo oẽs
donationes cõpræhẽdisse uidetur: siue mor-
tis causa: siue non mortis causa fuerint. Vlp.
de uer. sig.

Donum genus est. Labeo ait a donando dictũ
Munus speciem. Nam munus est donum cũ
causa: utputa natalii nuptiarum. Vl. de uer.
signi.

Donec in c primitiua inueniũtur aduerbia: sic
q; etiam donicum antiqui dicebant. Plau. in
captiuis. ausculta tũ ſcies ego me amitti do-
nicum hic redierit. Pri.

Donec quære in tantisper. Lau.

Dono tibi munus notum est: dono te munere
plærũq; præmii gratia admirationis beniuo
lentiæ uel misericordiæ. Cice. pro archia. Syl
la cum gallos & hiſpanos ciuitate donasset:
uidelicet in præmium admiratione ingenii.
Laurentius.

Donum præmium munus differunt, Donum
enim præmium est: & munus præmium: sed
donum præmiũ diis datur: munus præmiũ
hominibus: & separatum donum deorũ est:
præmium uirorum fortium: munus homi-
num: & donum munusq; tam ante factum:
q̃ post factum datur: præmium nõ nisi post
factum: donum uoluntarium est: præmium
debetur. Ter. in eu. Si efficeris quod uis: do-
num dixit: ut a largo homine: præmiũ ut ex
facinore. Do.

Dono & condono ablatiuo casui iungebãt ue
teres: condono accusatiuo. Terentius in eu.
Habeo alia item multa quæ nunc condona-
buntur. Idem in phor. Argentum quod ha-
bes condonamus te. Do.

Donum ex græco: quod illi Δῶρον uocãt. F.

Dodrans dempto quadrante de uncia. V.

Dory oppidum ponticum: apud nos lanceam
significat. Tor.

Dorcades contra eosdem æthiopes minores i
sulæ sunt domus: ut aiunt: aliquando gorgo
num: ipsæ terræ promontorio: cui hesperu-
ceras nomen est finiuntur: inde incipit frõs
illa quæ in occidentem uergens mari atlan-
tico abluitur: prima eius æthiopes tenẽt me
diam nulli. nam aut exusta sunt: aut harẽs
obducta: aut infesta serpentibus. Exustis isu
læ appositæ sunt: qs hesperidas tenuisse me-
moratur. Pom.

Doryophorus polycletus affinxit: quã statuã
sibi magistrã ait fuisse lysippus. Plı. li. xxxiiii.
Polycletus sycionius doryphorum uirilẽ pu
erum fecit: ideo dixit illum: quia hoc quoq;
nomine uocatus est ille notatus: de quo Sue
tonius ait cõsitetur a doryphoro liberto uti
etiam fuit ipse sporus ita ipse denupsit.

Dorici dorienses Altemene duce in Cretã ue-
nerunt per tempora troiana: & contenderũt
x. urbes tertiũ genus hominum fuit qui cre-
tam habitarunt: unde cretenses dorici.

Doryphorus stipator satelles: & proprium no
men uiri: de quo Quinti.

Doryclus filius nothus priami ab Aiace inte-
remptus: a Δορῦ & κλέος. T.

Dorisicus urbs littoralis thraciæ contra samo
thraciam: a dori nympha id mare cognomi-
natum: & ibi magnus campus ubi xerxes cõ
numerare uoluit exercitum suum: unde Plı.
dicit dorisicum decies centies. M. hominum
capacem. T.

Dorus Neptũni filius: unde dori originem du
cunt. Ser. ii. ænei.

Doris oceani filia ex tethy: quam Nereo fratri
uxorem dedit: ex qua magnus nymphárum

numerus:quæ amaritudo iterpretatur: quæ nereum.i.mare a νέρος aqua sequitur:unde pro mari. Vir. T.

Doria:& dorica nomina eiusdē partis Achaiæ propinquæ Athenis: plato dori pro achiuis propter doricum:a quo exules restituti sunt Ser.a doro neptūni filio ex doria colonia in Asia iuxta æoliam: ubi apud Lyndos elydos Camiros:Cos:Cnidos. T.

Dories populi doricæ iuxta æoliam. T.

Dorodoche filia orfilochi uxor Icarii.

Dorices populi ionum. Hero.

Drocoon pegasi filius: Aeneæ socius: ab Agamēnone interemptus. T.

Dortium uel dorcium nomen fœminæ diminutiuum adulationis amatoriæ gratia ἀπὸ τοῦ quasi dulce & amabile donum. T.

Dorsum neutra quoq; quædam etiam solent antiqui masc.gen. proferre: uel econtrario: ut hic & hæc & hoc guttur: murmur: globus: quod etiam hoc glomus dicitur huius glomeris:hic fretus:etiam & dorsum huius fretus p dorsus:pro fretū freti: & dorsum dorsi. Pri.

Dormitorium locus ubi dormitur. Lau.

Doris & terga hominum non alioꝝ animantium consuetudo putat: cum etiam equarū dici possit. Vir. geor. ii. Vndiq; iam tergo ferratas sustinet orbes. Et.i.æne. Dorsum imane mari summo. No.

Dorsum dicitur quod pars ea corporis deuexa sit deorsum. Fe.

Dorsum est durior harena: quæ remeantibus fluctibus & euntibus densetur: & in modū saxi durescat: q̄ a nautis puluinus uocatur. Vir. in. x. Nanq; inflicta uadis dorso dum pēdet iniquo. Ser.

Dormitio. Var. sexageſi. O ſtulta noſtri corporis dormitio uigilabis.& alio loco idē. Quid mihi somnus ſi dormitio tollitur. No.

Dotatū non a dote dici: ſed ab omni qualibet copia. Ci. de ora. in primo. Autor eſt cuius ætem cū indotatā uideris: & incomutatā: & īcomptam uerborum etiam dote locupletaſti & ornaſti. No.

Dotes prædioꝝ: quæ græ. uocabulo eutychi appellant: cū nō inſtructa legantur legataria non præſtant. Vl. de inſtru.

Dotē manifeſtū eſt ex græ. eſſe. Nā Δίδωσι dicitur apud eos dare. Fe.

Dos eſt cū daſ & accipiſ: niſi enim acciperet dos non eſſet: & datione & acceptatione firmatur: nec poteſt uideri dictum id quod nō ſit acceptum. Ter. i. an. Dos Pamphile eſt decem talenta accipio: niſi accipio dixiſſet dos non eſſet. Do.

Draco de quo plura Pli. octauo. Et eodē teſte palmes emeritus pluribus induratus annis a tortuoſitatum ſimilitudie puto: quia dracæ na fœmina.

Drachma quidā dragma ex. xviii. ſiliquis. i. tribus ſcrupulis conſtat: & drachmon ſecundū Iulium pollucem athenis numiſma: quod etiam bos dicebatur: quia boue ſignatus: ut ſi legibus draconis cōperiſſe dicit: & fortaſſe ita ſenſit Home. vi. Qui taxat arma Diomedis nouem bobus glaucis centum talēta cū ea permutarent.

Drepanum urbs Siciliæ prope eryceum montē dictā: uel a curuitate littoris: uel a falce a Saturno illic poſt abſciſſa uirilia cælo patri ꝓiectā: ubi nata eſt uenus. Quidam dicunt ſo uem ſaturno abſciſſe uirilia. T.

Dreſus Troianus ab Eurialo in bello interfectus. T.

Dryadem quæ nunq̄ nubere ſoler ductam fuiſſe in uxorem a Fauno dea ſylua.

Dryades nymphæ a quercubus: gā ſyluas habitare dicuntur.

Dryas theſſalus amicus neſtoris. T.

Drylon flu. dalmatiæ a ſcardo monte ſecūdū Ptolemæum per myſiā in Danubiū fluit. T.

Drymæ achiuoꝝ colonia. T.

Driopis prouincia a rege: quæ primo attica poſtea helles dicta.

Dryopes populi iuxta Parnaſum apolliné maxime uenerantes: quos Vibius phocenſes dixit. Vir. cretēſq; dryopeſq. T.

Druidæ religioſi Gallorum a quercubus dicti quia in ſyluis habitabāt diuini & humani iuris periti ſimi: ideo ſemnotheos appellatos ideſt caſtos & uenerabiles propter imanitatem ab auguſto interdicta a Claudio pœnitus deleta. T.

Dromos curſus & pro loco. Sueto. Dromorū decurrit. T.

Druidas Galli habebant magiſtros ſapientiæ: hi terræ mundiq; magnitudinem & formā motus cæli & ſyderum: ac quid dii uelint ſcire ꝓfitentur: docent multa nobiliſſimos gētis clam & diu uitcenis annis in ſpecu: aut in abditis ſaltibus unum ex iis quæ præcipiūt: in uulgus effluxit: uidelicet ut forent ad bel la meliores æternas eſſe animas: uitamq; alteram ad manes. Itaq; cum mortuos cremāt ac defodiunt: apta uiuentibus olim negocio rum ratio etiā & exactio crediti deferebant ad inferos: erātq; qui ſe in rogos ſuoꝝ uelut una uicturi libenter imitteret regio quam incolunt omnis comata gallia. Pom.

Dubis fluuius eſt: quem ex alpibus deſluentē arar aſſumit: portatq; rhodanum. S.

Dubenos apud antiquos dicebat̄ qui nūc dominus. Feſtus.

Dubiat dubitat.Fe.

Dubio potiusquã difficili intellectu uates posuit Mantuanus:Sed misera ante diem subito; accensa furore. Cum huic sententiæ aduertetur uersus eius cum opinione sententiæ plurimoꝝ. Fortuna omnipotens & ineuitabile fatum.uerum sensibilitatis eius nõ leuis ratio est: quæ prima sententia philosophica accipit intellectum:quæ ait.Sui cuiq; mores fingunt.Oipotens fortuna esse desinit:quod Salustius ſMire fortuna simul cum moribus immutatur:ac per hoc ex ea similitudine iã fatum ineuitabile esse non poterit: quod ex una causa fieri uideatur:& ut fatum:potest etiam fatum morum mutabilitate conuerti: ut ex his moribus: aut celere:aut tardũ: aut bonum fiat:aut pessimum. Accensa enim furore dido amoris iniqua uiolentia:ut ipse ait Omnia uincit amor.Ante diem uidetur occidere:quod etiam Homeri huiusmodi est: quem Virg.noster omni æmulatione sectaꝫ ultra decretum. Quod si admittitur ut ultrius protendatur id ex moribus factum est: quod significat admittere. Poteris etiam de moribus properatam celeritatẽ: ut intra diẽ possit admitti quẽ recipit:ut Home.ait: magnitudinem ultra uim fati Ma.

Duæ negatiuæ unam consentiuã faciunt: tres negatiuæ pro una negatiua accipiuntur: ut apud Teren.i an. Neq; tu tibi dicas haud nõ prædictum.Sa.Haud ipune neq; multis occidit ur. Do.

Dubitatim dubitanter.Cecil.ãna.li.iii. Imperator conclamat de medio uelitares in siniſtro cornu remoueantur gallos non dubitatim ĩ mittant.Sisen.histo.li.iiii.quod hostem non dubitatim cũ pluteis ac scalis iter facere cernebat.Nonius.

Ducere pati.Virg.æneï.lib.iiii.Nate dea potes sub hoc casu ducere somnos.N.

Ducere nudare exercere.Virgilius libro.xii. Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostẽ ibat:& auxiliũ ducto mucrone petebat. No.

Ducere excitare.Marcus Tullius in uer.actio, secunda.q; si quem statuæ magnopere delectant:si quis earum honore aut gloria ducitur.No.

Ducere consuetudine: quam significantiã habeat declarat Vir.li.xii. Ducitur ĩsœlix æuo confectus alethes.& multa tãlia.No.

Ducere illicere.M.Tul.de offi.libro.ii.Postremo precio aut mercede ducuntur. Et de senectute. Sic adolescentes senum præceptis gaudent:quibus ad uirtutum ſtudia ducuntur.Nonius.

Ducere ſtruere erigere.Virg.lib.i. Pars ducere muros:moliriq; arcem.No.

Ducere existimare iudicare.Var.ſexageſi. Audus iudex reum ducebat esse cogẽdum hoc modo.Vir.li.i. Tanto me crimine dignũ duxisti.M.T.in uer. Clarissimi uiri nostræ ciuitatis temporibus optimis: hoc ſibi amplissimum pulcherrimumq; ducebãt.Luc.li.xxx. Non datur:admittit nemo nec uiuere ducũt horcho ſpondent ſeptimũ. M.T.de offi.lib, iii. A quattuor fontibus honeſtatis primo libro officia duximus.No.

Ducere est expectatione longi temporis malũ prolatum:uel induci ut feras in rætia. Te.in an.Nec opinantes falso gaudio duci.

Ducere deducere & abducere differunt.nã ducitur quis ad ſupplicium: deducitur in lætitiam.Te.in eunu.Sed ego ceſſo hanc ad thamdem deducere.Abducere unde uolumus:ducimus uolentes:abducimus inuitos.Idem in adel . Etiã cum ad nequitiam abducere. Abducitur alienum.Idem in heau. Abducimus tuam bacchidem.Et ĩ adel.Me inuito abduxit meam.D.

Ducere uoluere pertractare.Vir.li.vi.Sic eqdẽ ducebã animo rebarq; futurũ. Lucil.li.xxix. Age nunc ſummam ſumptus ducatq; heri ſi mulatq; alieni.No.

Ducere fabricare. Va.γνωϑοϑεσυτον. Nihil ſunt muſæ pollicis nostræ quas crifice ducque.Nonius.

Ducere trahere differre.M.T.ad Cæſarẽ iuniorẽ li.i. Ne res ducereẽ fecimus ut hercules ancianus in alium locum tranſferreẽ . Idem de offi.li.iii. Apud prætorẽ crimiatus est bum illum ducere.No.

Ducere propriũm pro tẽporibus ſeruare.Vir. in buc.Aſtrum quo ſegetes gauderent frugi bus:& quo duceret apricis ĩ collibus uua colorem.No.

Ducere dimittere diſtẽdere.Plau.ĩ aul.ubi ille abit ego me duco feruidus ab arbore.No.

Ducere gerere.Vir.li.ix.Hi bellum aſſidue ducunt cum gente latina.No.

Duci delectari.M.T. de finibus bonoꝝ & malorꝝ li.v.Dantqʒse ad ludendũ fabellarumq; auditione ducuntur.No.

Duco cũ pro puto ponimus ex græco ẽ dedu citur: quod illi dicunt ϗοκεω. Fe.

Ductilis ſcæna cũ tractus tabulatis hac atq; illac ſpecies picturæ nudabaꝫ iterior.Lau.

Ducendus hoc genus declinationis ſemper neceſſitatem oſtendit.Salu.Agendum atq; obuiam eundum est.Teren.in an.Vxor tibi dacenda est hodie.Do.

Ducere digitis cõpurare. Subducere diſponere.Ter.in adel . Nunq; ita q ſquã ſubducta ratione ad uitam fuit quin resætas:uſus ſemper apportet nouĩ aliqd bene ſubducta: be-

ne disposita:bene computata.Subducere est quem apud alium & palam deducere.Subducere est apud seipsum &secreto deducere : & in terram agere. Vir. Vrbem quá statuo uestra est:subducite naues. Do.

Dum iungitur finitiuis:ueluti dú uenio: quotiens uero pro eo quod est dúmodo ponitur subiunctiua recipitur apud Vir. dum urbé. dum etiam si alius proferatur fermo declinatiõis ad illum reformatur:ueluti petebas: utdum uenires faceres. Sic quoq; recipit subiúctiua.S.

Dum quære in tantisper.Lau.

Dudum quære in dictione nuper.Lau.

Dúraxat non recipit:sed etiam Ci. pro deiotaro.Quod ipsum &si iniquum est:in tuo dúraxat periculo:licet Caius & Pau.præter húc modú dixerint:& Liuius quoq;. xlvi. Nec animum dúraxat nobis fidelem ac bonú præstitit:sed omnibus interfuit bellis: quæ gessistis.Solum tantú & modo recipiunt:sed etiá uel uerum etiam.Lau.

Dudum præsens tempus significat.Ter.in an. Ego dudum nihil ueritus sum daue.Ser.

Dudum præsens tempus significat.Vir.en.li. ii.Iam dudú sumite poenas:idest nunc í præsentia.Ser.

Duellum. Varro.iii.de ori.bel.perduelles dicútur hostes:ut perfecit semper duellum:& duellum sic: postea bellum ab eadem causa facta duelliona bellona.

Ducere effingere est.

Drauci dicebantur uerbo græco quasi gentes Δραυω:latine ago: neq; mirandum est in his seruatam esse uocem græcam: quoniam & í his qui patiuntur seruata est. nam patici appellantur a πασχω:quod est patior.

Draucos hoc est qui auidissime íhiabat & optabat.

Dureta solium est ligneum. Nam dura græco uerbo ligna dicuntur : ut Suetonius de uita octauii ligneo solio:quod ipse hispanico uerbo duretam appellabat.

Dupondius & dupondium masculino & neutro genere ingt Varro:dicitur a multis duobus modis.

Durocoterum oppidum rhemorum inter belgasí quo Galliæ cõcilium Cæsar induxit ac de coniuratione Senonum & Carnutú quæstorem habere instituit in regno. Frácorum situm.

Duracii populi in finibus pictonum : qui perpetuo in amicitiam permanserant Romanorum propinqui oppido lemon auernis est ligeri fluuio ac aquitanis inter celtas in regno francorum siti.

Duplinarius.Liuius li.ii.ad hoc cẽturiones du plinariosq; qui reliquerant ordíes uirgis cæsos securi percussit.

Duplio prætoris arbitratu: uerberari noxáne duplio nemine decerni.Pli.

Durius fluuius abluens radices ultimi promontorii lusitaniæ.frons illa aliq̃diu rectam ripá habet:deinde modico flexu accepto mox paululum eminet:tũ reducta iterum itemq; recta margine iacens ad promontorium quod celticum uocamus extendit totá celtici colunt.Pom.

Duellona a duello:nunc bellona a bello.

Duellum bellum uidelicet quod duabus partibus de uictoria contendentibus dimicaí de & perduellio qui pertinaciter retinet bellum.Fe.

Duicensius dicebatur cum altero:ideſt cum filio census.Fe.

Duidens hostia bibens.Fe.

Duis significationes duas habet.Nam & p dis ponebatur:& pro dederis.Fe.

Dulce omne magis dulce uideturcũ frigidú ẽ q̃ si caleat.Ma.de sa.

Dulcitas dulcitudo pro dulcedo. Actius in tereo.Suauæ linguæ fonitum o dulcitas conspiratum animæ.Ceci.í syracusis. Tanta huic inuasit in corda dulcitas. Cicero de natura deorum libro quarto. Quin etiam gustatus qui est sensus maxime uoluptarius : quique dulcedine præstet cæteros sensus cõmoueret.No.

Dulychium insula in maliaco mari: una echinadum corintho proxima ante leucadá & achaiam uidens stropha des ab ortu: ab occasu ithacam in qua regnauit ulysses: unde du lychiis dictus. T.

Dulychium una echinadum est.Stra.

Dum per te licitum est : dum tu permissisti: & dum alias dummodo alias donec significat. Donatus.

Dumeta.i.nemora: propter asperitatẽ loci dixit.Ho.li.car.Acron.

Dumesco a dumus inchoatiuum formatur. Diome.

Dumax est mons in thracia.Stra.

Donaria nõ locus repositorius donorum: sed ipsa dona.Ser.licet aliter. Lau.

Duobus negatiuis uerbis quasi permittit lex magisquá prohibeatid quidé & Ser.animad uertit.Caius de uer.sig.

Duo de uiginti dicendi cõsuetudiné a græcis traxisse uidemus qui sic enũciant: Δύο δεκαι κοσι.Festus Pom.

Duo de uicesimo:ita ut duodecimo. Var. humanarum rerum libro.xvi. Mortuus est anno duodeuicesimo Rex fuit uicesimoprimo Cato libro quarto originum:deinde duode.

uicesimo anno post dimissum bellum: quod quartuor & uiginti annos fuit carthaginẽsis sextum de fœdere decernere. No.

Duodetricesimo luna ex quo uestigio pfecta est eodem redit. Au. G.

Duo tanta & tria tanta: duplum ac triplũ uetere s in usu habuerunt. Caper.

Duo præterea ambos genitiuos quidẽ & accusatiuos secũdũ secũdã declinationẽ pferunt duoꝝ & ambogꝝ: duos & ambos: quis i neutro differẽtiæ causa duum soleat dici: necnõ & accusatiuus masculinoꝝ est: quando simplis nominatiuo proferẽ. In neutris. Vir. i. xi. Si duo præterea tales idæa tulisset terra uiros pro duos. P.

Duo maxima teucrum corpora. Vir. Protinus Erilocũ & buten duo maxima teucꝝ Corpora: fed buten aduersum cuspide: & cætera ilstud absq; imitatione nouæ dictũ est. Ma,

Duonum bonum. Fe.

Dupliciter alias duplex stipulatio cõmitti dicitur: tunc cum res cõstituta est petitori: uel damnatus est litis extimatione possessor ab emptore conuentus absolutus est. Pomponius de auctione.

Duple stipulationem tunc commiti eleganter diffinit Iulianus: quotiens res ita amittit̃: ut emptori eam haberi non liceat propter ipsã mentionem. Vlpia. de auctione.

Duplabis duplicabis. Fe.

Duplex latus. Virg. ænei. i. Et duplicẽ gemmis auroq; coronam. S.

Duplicat auget. Vir. in buc. Et sol decedẽs crescentis duplicat umbras. & Salu. Marius uictus duplicauerat bellum. Ser.

Duplicari dicti quibus ob uirtutẽ duplicia ciboria: aut darentur institutum. V.

Duplionẽ antiqui dicebãt: quod nos duplũ: uel nũ autem agraeco διπλουν. Fe.

Dupondius masculini generis: & hoc dupondium a multis dicitur. V.

Dupondius a duobus ponderibus. V.

Dupondius q; duos asses pendebat. Var.

Dumet antiqui quasi dumetica appellabant: quæ nos dumeta. Fe.

Dumosa frondosa. Fe.

Dumus a græ. uenit: δουσ uel doma. Fe.

Durare est sustinere. Vir. æne. i. Durate & uosmet rebus seruate fecundis. & lib. viii. Patiar quẽuis durare laborem. S.

Durare perferendis malis conuenit. Vir. Durate & uosmet rebus seruate fecundis. Terẽ. in adel. Non hercle hic quidẽ quisquã si sic fiat durare poteſt. Do.

Duriter pro dure. Ter. in an. Primum hæc pudice uitã: ac duriter agebat. Ne. in cona. Duriter me habere uigilasse. Afra. in priuigno. Viuax uetusque duriter nunc cõsilio tergo meo. En. in phœnice: quam tibi orationẽ ex ore duriter dictis. Cecil. in fallacia. nãq; duriter nos educauit: atq; aspere non negat. Nonius Marcellus.

Duriter contra rationem regulæ dictũ. Nam ab eo quod est durus duriter dicit: & tamen duriter & dure differunt. Est enim duriter sine sensu laboris: dure autem crudeliter. illud ad laborem: hoc ad sœuitiã relatum est: sed dure in alterum: in nos facimus duriter. Te. in an. Primum hæc pudice uitã parce ac duriter agebat lana ac tela uictum quærentes. Donatus.

Duricortora est metropolis ciuitas Iosinioꝝ in gallia. Stra.

Durias i hispania fluuius Iusitaniæ p uacceos ad contiam urbem transitum habens, fluit autem penes Numantiam & saguntinã orã: & alias q̃complures celtiberoꝝ & uacceoꝝ habitatas terras: & ex cõtraria parte qua dant uentius fluit: & in Istrum intrans se imiscet pado per Salassos intra alpes intrans galliæ. Strabo.

Duriter & dure dicimus: nauiter & naue: largiter & largeː celere & celeriter. Sunt enim nomina in us terminata quædam bina ex se ad uerbia formantia. Ser.

Duritudo. M. Cato in Lucium ueturiam durꝝitudinem: q̃ duricié putauit dicere grauius. Qui illius inquit impudentiã qui norit duritudinem. Au. G.

Duritudo pro duricia. Cato i ueturium. Qui illius inquit impudentiam qui norit duritudinem. Nonius.

Dura aspera infœliciter nata: aut dura sine misericordia. Hora. li. car. Quod nos dura refugimus ætas. Acron.

Dura ideſt crudeli. Hor. li. car. Omniumq; dura uir. Duris genuit te caucasus horrens. Acron.

Dura fortia: aut durus arator. Hor. li. car. O dura mala. Acron.

Duriter a duro dure & duriter. Pri.

Duriter. Quædam noia in us terminata: quæ ex se bina aduerbia faciunt: ut ueterũ auctoritas. tranſit enim in quibuſdã orõnem: & aliter ipſa enunciat: aliter conſuetudo uſurpat. nam nauus nauiter dicunt: quod nos naue. Itẽ durꝝ dicit dure: largiter quod nos large. Item celere quod nos celeriter. Seruius in ar.

Durum solidum. Vir. æne. li. iiii. Sed duris genuit te cautibus horrẽs caucasus. Durus nocens. Vir. geor. li. iiii. Aut durꝝ tineæ genus. Lucil. li. xxx. Et fœuo & duro in bello optimus hoſtis. Durum patiens & perſeuerans.

Vir.geor.li.ii.Scipiadas duros bello.Et æne.
li.i.Durate & uosmet rebus seruate secundis
Ter.in adel.Non hercle hic qui uult durare
quisquam sit potens. No.

Dur& ipudés.Te.in eu. Os durũ & cõtra mollis frõtis dicũt qui sunt reuerentes. D.

Durus grauis.Vir.geor.li.iiii.Sin durá metués hyemem.Ser.

Dumoso in loco apud Liuiũ significat locum dumosum,antiqui interserebant ſ litterã:& dicebãt cofmittere pro cõmittere:& cafmoenæ pro camœnæ.Fe.

Dux ab eo quod ſit ducere qui eſt dux:aut ductor a doceo a quo duco : qui ita inducit ut doceat.Varro.

Druentia fluuius & ciuitas inter Vocuncios: & initium conſcendendæ alpium.Stra.

Druidæ ſunt belgæ populi: qui præter cauſarum naturalium ſtudia moralem diſciplinã exercent:ſunt iuſtiſſimi immortales animas & mundum & hi & bardi & uates eſſe aſſerunt.Strabo.

Drus oppidum eſt:nũc dicitur drus prope carnicies:ideſt carres : quod oppidũ druidibus pertinebat.Strabo.

Vel ex frequẽter temporalia
ſunt:ut Virgil. ut ex illo celebratus honos.Eſt autem ĩ cõpoſitiõe priuatiua:ut enodus
uel intẽtiua dictio:ut enectus
uel pro extra:ut educo:elimino:exlex:expex:excors. uel perfectiua:ut explico:exero.uel itẽtiua:ut exero:expleo.Pri.

Erepublica eſt.i.pro republica tollitur.N.x.Sicut in omnibus fit fere: quæ ab r incipiunt: ut e regione.i.ex oppoſito: uel ex aduerſo.Ere mea.i.ex utilitate & dignitate. Ex uſu.i.p dignitate:uel ad utilitatem.Ex tempore uenire:ideſt ex temporis conditione.Erenibus laborabat inquit Ci. hoc eſt morbũ in renibus patiebatur. Ex uinculis cauſam dicere ẽ alligatum criminibus reſpondere . Ex equo pugnare:ideſt in equo ſedẽtem pugnare. Ex ſententia aliquid habere rationis eſt : ad uotum uero affectus eſt . Lau.

Eas fluuiũs aduſa uocatus ab iſtro : fluit p Apolloniam olim corinthiorum coloniam in epiro in ionium inſluit.

Eamus ex græco ἐοᾶ.ᾶεν. Fe.

Eapſe eatipſa.Fe.

Ebanus ſeu ebenus lignum interius nigrũ ſolidum pulchrum aptum ocularibus medicinis:græcum eſt nomen:Arabicanus dicitur. Feſtus.

Ebenus aſpiratione caret. eſt autem genus arboris apud Virgilium: India nigrum ferte ebenum.

Ebenos uel otenos fluuius : quem centaureũ appellãt. Aliq nãq; Nexus dianiram rapiens ab hercule:ubi confoſſus cecidit:habet ĩ ripis lyrneſos & mileros.

Ebuſi montes apud bactimos ad oceanũ meridionalem plagam.

Ebrius ebria ebrioſus:nõ ebriatus . Bria enim eſt uas uinarium unde hæc deducunt: qbus contrarium eſt ſobrius, Inde Laberius dixit ſobrio.Seruius.

Ebulire proprie dicitur expiraſſe: metaphora ſumpta a bulla:quæ aliquo uenti tenore ſubſtentatur:quæ in aqua fuit:& cadẽtibus gutis rũpuntur & ſpiritum quoq; continentur emittunt:ex quo eſt prouerbiale dicitur hõ bulla eſt properea ebuliat expiret: nã cũ ebulit aqua igne ſubdito altius quidã uaporabilis emittitur aqua.

Ebriulare ebriũ facere:& ebriatus ebrius Laberius in chærea. Ebriulati mẽtem hilarant arripiunt.Plau.in aulu. Homo ebriatus ſomno ſanari ſolet.No.

Ebron mons palæſtinoꝝ:& haud longe a Gaza Syriæ ciuitate.

Eburones populi inter Belgas gentes nomine numero germani appellati condruſis Menapiis:Aduaticis:Treuinis; quorum clientes erant:& ſyluæ ardueniæ finitimæ:nunc Leodienſes dicti:& apud Gallos Ligiæ . Horum maxima pars inter rhenum & moſam : qui eos alluit his ſycambri qui gherlenſes erant tranſithenani ſunt proximi: ciuitas tunc heburonum ignobilis atque humilis proximi oceano:& ſyluis continentes:q paludes habebant: his duo reges præerant:quos magis cõſtat eos fines paludesiq maximos extitiſſe:q bus coniectura eſt ducatum Limburgẽſem: & Lotricenſem:ac iuliacenſem partem & comitatum mamurcenſem:urbemq; Aquiſgiã ubi Imperatores prima ex more corona donantur incluſos extitiſſe:& quia dioceſis ipſa Leodienſis patet ſub illorum regum imperio fuiſſe apud eburones autem ſtirpẽ Carols magni unico lupilia nomine leodicenſi ciuitati proximo ortum habuiſſe tradunt: Pipinoſque eadomanos belgas; ſimulque germanos fuiſſe:ſicque in Germanos ciſrhenanos qui belgæ ſunt a græcis non in tranſrhenanos eſt tranſlatum imperium: apud quos germanos poſt Claudium Cæſarem plures Imperatores partim nati:partim electi ſunt. Vnde magis a græcis in germanos ciſrhenanos rediiſſe imperium dici poteſt q̃ tranſactũ.Ciuitas prouinciæ Colonienſis hos memorat Lucanus in primo.& Suetonius in uita Iulii Cæſaris:quem refert cædem Cotæ:

& Sabini ægerrime tuliſſe.

Eburonices inter celtas populi aulertiis:lexobiis:uelliis:& curioſolitis proximi oceanum: hos opinio eſt populos eſſe ciuitatis ebocōcionum:quæ eſt prouincia i rhomagenſi ducatu Normaniæ & Francorum regno ſita.

Ebohia mel in arundinibus collectum ultra tripolicarum mare libanus:& anulibanus ultra Sirommum deſinunt ad arabiæ montes qui ſunt ultra damaſium.

Ebuſos e regione promōtorii ballearij quod in ſupronenſi ſinu Ferrariam uocāt eodem nomine urbem habet frumentis tantum nō fœcundam ad alia largior eſt animaliū quæ nocēt adeo experſus:ut ne ea quidem: quæ de agreſtibus mitia ſunt:aut generet: aut ſi iuecta ſunt ſubſtineat. Pom.

Ebur a barro: unde eborea potius q̄ eburnea in proſa & eburna.

Ebur:eum ab ebur : ſicut marmoreum a marmor:ſed conſuetudo tenuit etiam eboratū; & eburnum: ſed eboreum eſt ex ſolido ebore confectum : eboratum uero extrinſecus. Eburnum ad ſimilitudinem eboris aptum. Ser.in arte.

Ebura hiſpaniæ oppidum.Stra.

Ebuſus inſula in hiſpania iuxta taraconem.

Eburoni populi iuxta atrebatos.Stra.

Eburones qui bautini uocantur:populi i barbantia.

Ebulonum autem maxima pars eſt inter Mo ſam & rhenum.Stra.

Ebulire eſt eſſerueſcere:dictum a bullis.Cicero tuſculanarum libro ſecundo . Qui ſi uirtutes ebulire uolent:& ſapientia nihil aliud dicent niſi eam uim qua fiunt noſtræ uoluptates:quas ſupra dixi. No.

Ecameda Arſinoi filia:deabus paridonata Neſtori q̄ conſilio præſtaret:& ſecum duxit ad troianum.T.

Ecca noue dictum. Te.Sed ecca ipſa egreditur noſtri fundi calamitas.Do.

Ecce dicitur cum repente triſte aliquid rebus interuenit lætis:aut certe cum aliquid agere aliud emergit nouum . Virgili. Ecce autem gemini a tenedo tranquilla per alta: & cætera.Cicero. Ecce autem repente ebrio . Diomedes:furientibus cunctis. Terentius in adelphis. Ecce autem,& in eunucho. ecce autem aiterum. Do.

Ecce hac particula utimur quotiens repentinum aliquid uolumus indicare. Vir.ii.ænei. Ecce manus iuuenem interea poſt terga reuinctum.Ser.

Ecce autem prius hoc Ciceronis eſt in rebus improuiſis quod cum cura.Virgilius. Et legit & tranſiuit ibi: ecce autem gemini a tenedo.Aſco.

Ecce quære in dictione en.Lau.

Eccerē iuſiurandum eſt:ac ſi dicatur per ceremoniā:ut ecaſtoriædepol. Alii eccare pro ecce accipiunt.Feſtus.

Echo ſonus:ideſt Icha : latine dicitur imago. Virgilius in georgicis. Vocifque offenſa reſultat imago. & Cicero tuſcula.libro tertio. Reſonat tanḡ imago. In lucis autem præcipue concauis fit.S.

Eccum ecce eum ueteres dixerunt: eccum:ellum:& ollum:quod nos ellum & illū : quod aperte ſignificat ecce illum: & obſcure ellū. Terentius in andria.Atque eccum uideo. eſt enim ut alii pronomen: ut alii,aduerbiū demonſtrantis.Nam pronomen huiuſmodi:ſi cut ueteres proferebant:ille:ollus:ellus: Sed ut diximus aduerbium compoſitum ex pronomine uideri poteſt: ut ſit ellum ecce illū. Donatus.

Echaſis excurſus:ab ex & baolis: ut eum Virgilius deſcribit tempeſtatem præcauendam ruſticis primo geor.

Echenes omnium phœacum generoſiſſimus Homerus.

Echemon unus ex priami filiis.

Echenes proprium uiri.

Echidna uipera : quæ uox habet d in græco: quam nonnulli uertunt in e n.

Echemon priami filius:a Diomede iterfectus

Echetus epiri rex peſſimus.

Echidua uipera:led maxime ab Hercule iterfecta.

Echinus hirſutus genus paruorum piſciū cancrorum genere. Plinius ad ſimilitudinē ſpoliorum caſtanearum.

Echinades inſulæ in maleuco cōtra hoſtium Achelōi:Echinas echinadis facit; & echinæ echinæ.

Ecliypſis expreſſio:quæ & ellipſis: ut multum ille & terris:ubi u & m & i exprimitur.

Eeyra ſocrus:unde Terentii fabula.

Eccos fluuius ingens ex monte Taumeſte in quinque alueos diuiſus per caucaſum fluit: & per ſtellantes . Inde in Gangem prorumpit.

Edas fluuius puinciæ ſeptimanæ:in mare gallicum influit.

Ederam flamini dialiſ neque tangere: neq; nominare phas erat:pro eo quod edera uincit: ad quodcunque ſe applicat:ſed ne annulum quidem gemmæ genere licebat ſolidum:aut aliquem in ſe habere nodum.Fe.

Edere actionem eſt etiam copiam reſcribendi facere:uel in libello compiecti & dare:uel dictare eum ait.Labeo.

Edere rationes uel tradere uel dictare i libellū

uel codicem proferre.
Ederatriæ quæ præsūt regiis epulis ἀπο τοῦ ἔδεσματος. Nam ἔδεσμα significat pulmentum.Fe.
Edicere est magistratuum siue regum. Inde edictum consulum sunt litteræ eorum: quibus aliquid iubetur.Indicere est demandare ut indictum est bellum.Indici spectaculum. Mandare est gerendum aliquid assequendūque committere:ut quantum mãdata tamẽ tua fili perago:ideſt commissiones. Præcipere est magistrorum seu magistratuum & superiorum:inde præcepta. Iubere frequenter est idem quod imperare.Dicimus tamen impero mihi:ſicut permitto mihi: & iussit me pater & mihi:dicimus imperata & iussa. Iubere quoque hortari est: ut iubeo ſperare. Laurentius.
Edissa ciuitas uersus hierusalem:ab Arago Rege ſic uocatur arach.
Edipope fons est Boetiæ:ab Edipo rege Thebarum.
Edipris fluuius ſuſantiorum perſarum: i culeũ fluuium decurrens.
Edisсere est memoriter ut complectaris:discere uero ut intelligas: dediſco est quod didici obliuiſcor:dedoceo est quod doctum est: oſtendo falſum esſe docẽs uerum. Inſtruo autem claſſem:aciem:causam:non diſcipulum
Edicius iudex diciturːquem una pars elegit. Cicero pro Planco. Neque enim quiddam a diud in hac lege:niſi ēditicios iudices ſeruatis. Seruius.
Edyia nympha oceani & Tethyos filia.
Editimus uerbum latinum est:ut uetus ea forma dictum:quia finitimius & legitimus. Sed pro eo à plærisque nunc ædituus dicitur no ua & commentitia uſurpatione:quaſi a tuendis ædibus appellatus.Marcus Varro i libro ſecundo de latino ſermone ad Marcellũ æditimum dici oportere cenſet magis q̃ æditumumquod alterum ſit recenti nouitate fictum:alterum antiqua origine incorruptũ. Aulus.G.
Edicius iudex:quem una pars elegit.Fe.
Edituentes ubi proxime.Au.Gel.
Edo a græco pro comedo. Edo latinum extrado & præbeo.
Eclyptica ſtationes i mediis latitudinum articulisːquæ uocant eclyptica: perinde confeſſum est motum augeri q̃ duo in uicino ſunt terræ.
Edonius aſpiratione caret.fuerunt autem edoni & edones populi traciæ: ut apud Virgiliũ Ac uelut edoni boreæ.
Echo nomen nymphæ: est autẽ equo uox reſultans:dicta a uerbo echo ideſt ſono & ſtrepo.Horatius cum eam per circuitum uerborum exprimeret inquit. Simul & iocoſa redderent laudes tibi uaticani montis imago.
Echinus miſeni naſcebaſ meliore ſapore.Horatius:Oſtrea circæis miſeno oriuntur echini:hi ſunt in ſpeciem caſtaneæ: echineis uero quam latini remoram dixerũt:& eius meminit Oppianus naues plenis uentis euntes retinere dicitur ſi carinæ adhæſerint: quod Plinius credidit eecinit Lucanus. de illis uero Martialis. Cortice depoſito mollis echinus erit.
Echion cytharedus thebanus: unde thebæ echioniæ fuit ſocius Cadmi:ut ſcribit Ouidius.
Edo corruptum est:quoniam edo es est declinatur:ut apud Virgilium. Eſt mollis flãma medullas:infinito eſſe. Compoſita ſimiliter comedo ambedo.In paſſiuo autem declinatur edor ederis eſtur:præteritum eſus.Item ambedor comedor:ambigitur apud ueteres comeſtus an comeſus & comeſurus. Sed uidimus ut de Saluſtio comeſto matrimonio.co meſa patina. Varro adeſa & ambeſa. Virgilius. Ambeſas malis abſumere menſas. Diomedes.
Edo & manduco differũt. nam cum dico edo quid facio oſtendo: cum uero manduco nõ tantum quid facio oſtendo:ſed & qualiter ſaciam:ideo Probus negat recte dici paſce:et uel aliud tenerum manduco: ſed potius edo Manducatur autem quod denti reluctatur. Diomedes.
Edolare fabrorum uerbum cum materiarum complanatur aſperitas. Vſi ſunt eo laudandi ſcriptores uetuſtatis etiã ad alias fabricas rerũ. Varro. tot comœdias ſine ulli fecerimus unũm ego libellum non edolem: ut ait Ennius. Nonius.
Edon mons est thraciæ.
Edropicus ideſt inflatus.
Edropicorum cauſæ ſunt tres:aſſytes: tympanidem & hippofarcha.
Educor eductus facit: ſed frequentius Cicero educatus & educata dixit. Diomedes.
Educere & educare hãc habent differentiam. Educere est extra trahere. educare est nutrire uel prouehere. No.
Educere erigere. Vir.æne.li.vi. Aramq; ſepulchri congerere arboribus: cæloque educere certant. No.
Educere dicit extrahere. Vir.æne.li.x. Hoc dicens eduxit corpore telum. No.
Educere dicebant ueteres : quod nos educare dicimus. Teren. in adel. Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo. Virgilius. Educet ſyluis regem regumque parentẽ,

Donatus.
Educere educare. Ter. Iadel. Eduxi a paruulo: habui & amaui pro meo. No.
Educere enutrire & educare. Virgilius tertio georgicoꝝ. Suosq; ducunt: pro educunt dixit. Seruius.
Edulcare. Gn. Martius uir eruditissimus i mimianibus suis edulcare dicit: quod est dulcius reddere i his uerbibus. Quapropter edulcare cõuenit uitam curasq; acerbas sensibus gubernare. Aulus. G.
Edulcare pro dulcius facere. Actius. Quapropter edulcare cõuenit uitam curasq; acerbas sensibus gubernare. No.
Eduſam & Potinam deas præsidiis uult habere puerorum. M. Cato de liberis educãdis: cũ pro cibo & potu initiarent pueros sacrificabantur: ab edulis eduſæ potinæ potione nutrici. No.
Eetion pater andromaches: qui thebis ciliciæ imperabat: interfectus ab Achille cũ septem filiis: & thebæ euerſæ. Alius secundum Clæmentem in ſtromatheis Samothracum ceremoniasq; ritusq; constituit. T.
Effata loca augurũ: ut Mac. Satur. ita belli ſti homines certos sæmine: & uelut quædã pomœria & effata poſuerunt: ultraq; ſi quis aggredi audeat introſ: exiſſe in eadẽ deæ a qua mares abſterentur exiſtimandus ſit.
Effutire est emittere & inepte loqui.
Effata locuta. Festus.
Effata proprie est augurum preces: unde ager poſt pomœria ubi capiebantur auguria dicebatur effatus. Ser.
Effata Virgilium præcig; omnes litterales pedibus illotis præreeunt: tanq; nihil utraq; ſi quis egredi audeat in ædem deæ a qua mares obterentur exiſtimãdus eſt. Macrobius de ſatur.
Effari & effata a fando ex græco φ῎ι.ι.i. Fe.
Effaſilatum exertum: quod ſcilicet omen exeto brachio ſit. Fe.
Efferre ſubdere. Lucil. libr. xxvi. Depugnabũt pro te ipſi & morientur tac ſe ultro efferent. Nonius.
Efferre ſignificat proferre. Virgilius libro quito æne. Tum ſatus anchiſa cæſtus pater extulit æquos. & libro ſecundo. Me ne efferre pedem genitor. Lucilius libro. xxvi. Ego ubi quem ex præcordiis effero uerſum. Ennius in medea. Vtinam ne nunq; me de cordis cu pido corde pedem extuliſſe. No.
Efferre oſtendere. Vir. li. viii. Vt belli ſignum laurenti turnus ab arce. Extulit. No.
Efferre erigere leuare. Virg. v. Oſtendit dextrã insurgens enteilus & alte extulit. Lucil. libro trigeſimo. Cõtinuo ſimul ac paulo uæhemẽtius aura inflarit fluctus eiexerit extuleritq; Nonius.
Efferre edere prouehere. Virgilius georgicoꝝ libro ſecũdo. Extulit hæc decios marios. Lucilius libro. xxvi. Non iccirco extollitur: uel iræ uel gaudii dator. M. Tullius in Horten. Præter cæteros noſtra extulit ciuitas. Nonius Marcellus.
Efferre extollere. M. T. de ſignis. Nimirũ forſitan hæc illi merentur atq; efferant. Lucil. li. xxx. Omnia alia in quibus efferimur rebus nẽ multis ego loquar. M. T. de offi. libr. ii. Ita eos uiros ſuſcipiunt maximiſque efferũt laudibus. No.
Efferri proprie dicũtur corpora mortuorum. Ter. in an. Effertur funus. Do.
Effetus ex parte laxatus. Vir. primo geor. Hic ne efferos eineremm immũdum iactare per agros: Pudeat. Ser.
Effetus exhauſtus: & eſt trãſlatio a mulieribus quas partus debiles reddunt. Virgil. in. v. Fri gentq; effetæ in corpore uires. S.
Efficere facere & in opere eſſe. Efficere perfectionem deſiderat. Terentius in andr. Quid eſt quod mea ars efficere hoc poſſit ãpius.
Efficere perficere faciẽdo: & efficere eſt quod cum magno molimine & conatu fit. Idem i ecyra. Tundendo atque odio denig; efficit. Donatus.
Effigia pro effigies. Afra. in uopiſ. Cuius te ſuſcitat imago: cuius effigia cognatus parere. N.
Effingere eſt ad alterius formã fingere & quodãmodo fingendo repræſentare: unde effigies figurat ad uiuam alterius ſimilitudinẽ: uel ad ueritatis imaginẽ. Fingere uero eſt figuli proprium qui formas ducit ex luto: inde ad cætera quæ ingenio manuq; formanẽ præſertum inuſitatæ & nouæ. Lau.
Effligtim uæhemẽter. Plau. in penu. eap. hic a doleſcens alterã effligtim perit. Pomponius in dotata. Scio pol te illam amare effligtim. Laberius i bello. Hyſtria domina noſtra priuignum ſuum amat effligtim. No.
Effligitare cum clamore depoſcere. Vir. Ille ſimul fugiens rutilos ſimul increpat oẽs: Nomine quẽque uocans notumq; effligitat enſem. Ser.
Effugere in totum fugere. Ter. in andria. Nullon ego Cremetis pacto affinitatem effugere potero. Do.
Effutire cum mendacio dicere. Teren. in phormione. Vos forte imprudẽter effutiretis. Cicero tuſculanarum libro quito. Nec hoc ſic agit: ut quaſi ex tẽpore effutire uideatur. Lucilius. Nam licet ſimilis ratione effutiat. Horatius in poetria. Effutire leues indigna tragœdia uerſus. No.

Effutitio a futio dictum: uel a fuo futum: uel per apocopam ab alio supino fcuriliter prolato: inde futulis. i. uanus & inutilis. Lau.

Effutitio cum qui audiunt: si de summo & soluto pectore obuias: uulgataq; laudes effuriunt tunc scias: & qui dicunt: & qui audiunt frustra esse. A. G.

Effutiretis eloquemini: euacuaretis inanitas: ab eo quod est effutiam: translatio a uase futili nomine: quod patulo ore fundo acuto instabile nihil in se cõtineat: & ipse futilis dicitur huiusmodi qui nihil intra se contineat & semper inanis sit. Do.

Effula nomen urbis in latere montis constitutæ. Hora. lib. car. Non semper udum & effulæ decliuæ conempleris aurum.

Egelate locus est in hispania.

Egelon fons i phrygia: haud lõge a fonte mæandro.

Egeria fons in erycino nemore ariciæ propinquus: dicatus camœnis. Fuit enim uxor Numæ: qua cum in specu consultare fingebant sed potius hydromantiam exercebat.

Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: quæ putabant facile cõceptũ aluũ egerere. Fe.

Egens quasi exgens: cui ne gens quidem sit reliqua. Festus.

Aeger & corpore & aio dicit. Virg. i. æne. Curisq; ingẽtibus æger. & in. iiii. Esto ægrã nulli quondam flexere mariti. Ser.

Aeger & ægrotus differunt. æger aio. ægrotus corpore. Terẽ. in. Ipsum animum ægrotũ plærũq; ad deteriorẽ partẽ applicat ægrotũ pro ægro. Donatus.

Aeger anxius mœstus. Vir. i. æne. Curisq; ingentibus æger. Ser.

Aeger mœstus. Virg. iiii. geor. Ipse caua solans ægrum testudine amorem. Fe.

Egematicus stilus is appellat: ubi tantũ poeta loquitur: ut tres georgicoꝝ libri. Ser.

Egesta Hippotis troiani filia: quæ ne marinæ bellue ob periuria Laomedontis traderetur nauicula ad Sicilia delata ex Acrisio fluuio i canem uerso Acestẽ edidit: ab Egi Romæ & Terby græce est expolita surgens. Tor.

Egraleus actice mons est. T.

Aegiũ oppidũ nõ procul ab oleno arcadiæ oppido: locus est ubi capra a qua nomẽ accepit Iouẽ nutriuit lacte. alibi Papinius: & quæ lo ue prouocat omnes olenos.

Aegestha quæ acestẽ genuit ex crimnisto fluuio.

Aegyptus ante appellabatur aeria.

Aegliope. i. fistulæ circa colũnæ.

Aegiale adraste filia diomedis uxor: ab homero dictus in. v. Iliados: diomede ætolo Sthenelo nauigantibus cũ octoginta nauibus ad Troiam maritum sequi noluit.

Aegina æsopi filia: quam Iuppiter amans furtim surripuit. T.

Ego sententiæ quæ a pnominibus incipiunt fera semp: sed uera pmittit. Ter. in an. Ego Carine neutiq; officiũ esse liberi hominis puto: cũ his nihil promereat postulare id gratiæ apponi sibi. Do.

Aegra ualetudine oppressum. Au. G.

Aegre pprie munimẽtũ pictoris aereũ: habẽs in medio: quod munimẽtũ gorgonis caput: si in pectore numinis fuerit ægris uocat: sed in pectore hominis sicut in antiquis iperatorum statuis uidemus lorica uocat. Ser.

Aegre difficulter. Virg. iii. geor. Ergo ægre rastris terras rimantur. Ser.

Aegregius gloriosus. Hora. lib. car. Nunq; alios canto ægregius. Acron.

Egregiissima. Pac. in medio: mulier egregiissima forma. & luuenalis in iiii.

Egretus & aggretus ex græco sunt dictaa surgendo & profitendo: unde & pernocto: quasi noctis surgunt. Fe.

Aegregiũ dicit quod ex grege eligit: & ægregie. p ualde nimis. Ter. in an. Hoge ille mihi ægregie præter cæteras studebat: & ægregius eminens & præstans. Idem in eadem. Forma ægregia & ætate integra. Do.

Aegripe quoq; in nascẽdo nõ caput: sed pedes primi exiterunt: qui partus difficillimus & ægerrimus habet. Aegripæ appellati uocabulo ab ægritudine & pedibus: confixos autem esse pueros in utero. Var. dicit capite in fimo nixos sursum pedibus elatis: non ut hominis natura est: sed ut arboris. Nam pedes cruraq; arboris appellant ramos: caput stirpem atq; radicem quando inquit: contra natura forte cõuersi in pedes brachiaq; plærunque deductis retineri solent: ægrius tũc mulieres enituntur. Au. G. Sed agrippæ non ægripæ debes legere.

Aegripæ qui cum labore matris educũt: hoc est per pedes contra naturã: nõ per caput qui ab ægro partu. No.

Aegrotus æger & ægrotans hoc differũt: ægrotus & ægrotans tantũmodo male ualens æger uero est tristis: ut Protinus æger ago: & curis ingentibus æger. & indignans & male ualens: ut quatit æger anhelitus artus. Ser. uitus.

Aegrotatio & ægritudo. Ci. tus. ii. Sed tu proprie est ægrotatio in corpore: sic ægritudo i animo nominauit. No.

Aegua ciuitas hispaniæ nõ lõge a corduba. St.

Egurgitem uel exgurgitem exhauriam signifi cat. Plau. i epi. Atq; egurgitem e domo prosus. Nonius.

Eho mutus est intentionē animaduersionēq; deposcens eius cum quo uult loqui. Terē. in and. Ehodum ad me & alias est iteriectio ad mirantis. Idem in eadem. Eho an tute intelexi hoc assimularier. Do.

Hem & heu siue heuoe non refert quo modo pronuncies: quia interiectiones ut grammatici docent: normam non habent.

Ehu cum duarum est syllabarū: ut apud Virgilium. Ehu q̄ pingui macer mihi taurus in aruo.

Ei pronomen interdum uim qualitatis habet ut apud Teren. i an. Ei ne ego ut aduersēr. i. tali tam bono. Do.

Euadne martis filia ex thebe Afopi uxor Capanei audita coniugis morte se in rogum iecit: ita pud Ouidium loquens. Accipe me capaneu cineres misc̄ebimus inquit.

Euthanasia bonus exitus & bōa mors: ea grāco uerbo bonū dicimus thematos est mors.

Eutrapeli uerbo grāco latine dicuntur urbani: & eutrapeli dicunt̄ur etiam qui supra annorum rationem grandi corpore crescant: ita tocq; moriuntur: in quo uoce latina caremus.

Euryclea nutrix ulyssis.

Eurydamas Troianus somniorum interpres. Torrelius.

Eurydame uxor Leutychidis Regis Spartha-norum.

Eurystheus Stheneli Mycenarum regis filius: qui astu Iunonis herculi imperabat. Tor.

Euryon amyntæ Macedonū Regis filia: quæ patrem a matris insidiis liberauit. Tor.

Eiectum dicitur exclusum. Virgilius libr. viii. Nec non Tarquinium eiectum prosenna iubebat accipere. Lu. lib. xxiii. ubi erat scopios eiicere ilsinc abs te q̄primū & perdere amorem. Nonius Mar.

Eiectum extenlum. Vir. x. Eiectoq; incumbit cernus armo. No. Marcellius.

Eiectus naufragus. Virgilius æneidos quarto Eiectum littore gentem excepi & primo æneidos. Si quibus eiectus terris aut urbibus errat. S.

Eiicitur in littus & in littore. Vir. Eiectū littore gentem. Pri.

Einen in eūdem. Festus. P.

Eioneus græcus ab Hectore interfectus: alter thrax Rhesi pater. T.

Eiulare est uoce subiata flere: quod magis mulierum est proprium. Vociferari est uoce effrenata dolorem & indignationem ostendere: uel sine affectu uehementius exclamare. Lamentari est uoce querula & tristi oratione cladem testari suam. Flere est lachrymis hominum tantum. Gemere est pectore cū præangustia in sonum prorumpi: ut iuméta sub ponderer: & animantia nimis onusta gemunt & anima caretiaut gemuit sub pōdere, cymba. Plorare est uoce flebili & effusa dolorem suum aperire: unde implorare: est plorando opem orare. Plangere e percussione & uerberatione pectoris: capitis & uultus: aliorumue membrorum se in dolore affligere: & p trāslationem fluctus dicuntur plangere littora. Laurentius.

Eiuratio significatio quod desiderer nō posse præstari. Plau. eiurauit militiam. Fe.

Elacarena genus salsamēti: quod appellaf uulgo malandrya. Fe.

Electabo elician. Fe.

Eladus fluuius est arcadiæ.

Elatus mons cephaloniæ nobilis.

Elauer fluuius inter Celtas apud aruernos gerguiam oppidum in altissimo monte positum præterfluens qui fere ante autumnum uado transiri non solet proximus heduorū finibus in regno Francorum situs. nomē ad huc retinens.

Elauer fluuius apud aruernos fluēs præter oppidum Gorgoniam.

Elaudare pluriqua nominare. Fe.

Eleborum memorant in græciam circa elebori rum quendam fluuium plurimum gignique inde a græcis appellari: hunc romani a lio nomie ueratrū dicunt pro eo quod sūmptum motam mentem in sanitatem reducit duo sunt eius genera: albū & nigrum.

Elecebræ argentariæ meretrices ab eliciendo argento. Fe.

Electra nympha oceani & Tethyos filia: uxor Atlantis: cui Hyam filium: & filias. v. genuit: quarum una secundum quosdam mater dardani Electra. Ser. tamen dicit Atlantem Electræ patrem Italiæ regem fuisse alia quā Oresten fratrē & Clytemnestræ: & ægisthi nanibus liberauit. Sophocles. T.

Electrion Amphitryonis frater. filius Alcæi.

Electrides lacus est Syriæ: in quo electrum nascī dicitur.

Electrū triplex est: unum ex arboribus: quod succinū dicit. Aliud quod naturaliter fuerit Tertium quod fit de tribus partibus auri: & una argenti: quas partes & si naturam resoluesinuenies electrum auri succinū appellaf græci uero ἤλεκτρον. Seruius.

Electū: ité notissimū est: quod succinū appellamus: id fluit ex populis. Mart. de Phiala ex electro uera minus flauo radiāt electra metallo: lege Plinium in. xxxvii. naturalis historiæ: ibi discs quid sit electrum.

Electrum aurum cuius. v. pars est argentum. Electrum succinum est: ut apud multos patet: é autem gummi arboris dictæ a Diasco-

ride argyris:ſpeciei populneæ appellatæ au romana:quod(ut quidam perhibent)in rho danum & padum inſtillans coagulatur:ſucci numq; efficitur. Ouidi. unde fluunt lachry mæ ſtellatæq; ſole rigeſcunt. Pii. non ipſum poetam alioſq; inficiens aſſerit i inſulis ocea ni ſeptentrionalis gigni: gleſſumq; a popula ribus nuncupari. A noſtris uero unam eaq; ſolarum gleſſeram uocitatam pridem aſtra niam Germanico Cæſare illic ciaſſe rem ge rentis:nafci autem ex pineis arboribus me dullæ fluuii humore abundantibus & tem pore ac rigore denſaturiaut mari cum intu meſcens æſtus rapuerit ex inſulis in littore reiicitur ita uolutum ut pendere uideatur: pinei quoque nidore flagrat ſi recens fuerit. Feſtus.

Electrum in Cappadocia gigni pineo cortice teſtis eſt Archelaus:qui ubi regnum obtinu it trans liuores & formicas culices ſiue muſcas & folia ficcatitéq; paleas uti magnes ferrum ad ſe trahens. Fe.

Elegia in quibus alternis numeris ſuccedunt heroicus in quibus claruerunt:apud græcos Callimachus philetas Alexander æto.us An timachus calinus Mimnermus Tytæus La cedæmonius inſtituti elegi primum deflen do deſiderio mortuoru mox ad amores ita ductiſſed nomen tamen retinuerunt a miſe rabili cantu quem fundebât: lege Diomedé in ſecundo.

Eleborum medicamenti genus: quod hydro pici ſæpe bibût: quod ſi nimium ſumpſerit necat eius duo genera atrum & album & di uerſis medentur ægritudinibus: lege Plinii diaſcoridé & gallenum. nec tamen quiſquá eorum hydropicis mederi dicit.

Eleborus herba alpinatione caret.

Elegia miſerabilis uel miſeria.genus metri:cu ius græ.Calimachus princeps Philetas:ſecú dus tertius Mimnermus.

Elegans proprie ægregius a que excellens. Te rentius in eunucho.Cum me ipſum moris q̃ formarum elegans ſpectator ſiem. Ser.

Eleganter eſt proprie uere ac rite: ut in iure ci uili adeo frequenter: ut pene hac ſola uoce i approbandis aliorum ſententiis iuriſconſul ti utantur. Inſpice quid aulus Gellus de hoc uerbo dicat.

Eleorum Rex Augeas fuit: qui ad Troiá qua draginta naues miſit Elei præfuerût i olym pico certamine a pria olympiade in qua cho rebus p.lmam obtinuit uſque ad uigeſimá ſextam:Piſa deinde ludorum poſſeſſionem ſibi uendicauit in ludis louis olympici locus ubi ludi celebrabantur olympia dicitur: nõ autem in olympo monte: qui procul inde abeſt.

Elenchos gemma & elenchos paralogiſmus: capparenſque argumentũ:ſed captio eſt:un de Ariſtotelis liber elenchorum.

Eleuſini ſacerdotes qui ſacibus diſcurrẽtes & curſu prope bacchico furentes cererem co lebant qui lauriſſime epulabantur: ide apud bacchicæ dapes a Martiale luxurioſiſſime di cuntur.

Elea oppidum eſt arcadiæ iuxta tegeam: ubi erat phanum pallados.

Elichiniũ eſt quod lucernæ adhibetur & flã mam nutrit:ſcilicet ex tuppa: ut Plinius ſcri bit:ex alia etiam materie aliquando ſicca e tiam ſine oleo lychnus non elichinium: ut ſomnias appellatur: & tam fœminino gene re q̃ maſculino dicitur ſolima priusſide hie ruſalem:ideſt ſacra ſolima dicta.

Elenchos proceros unciones: quos mulieres (autore Plinio)binos & ternos auribus & di gitis ſuſpendebant:& a ſtrepitu idem dicebã tur crotalanam κρουσα ſignificat paſſo.

Elegans qui eligere ſciat:aut qui ipſe ſibi ſit e ligendus. Terentius in eunucho.Regem ele gantem narras.

Elegantes non ſolum ut conſuetudo ab elegã tia ingeniiaut cultus lectione: aut dilectus plærũque dici poteſt: ſed a uetenibus etiam uitio datur.Cicero in Clodium & Curionẽ. Tu elegans:tu ſolus urbanus:quẽ decet mu lieris ornatus:quem inceſſus ſplatrix: qui le uare uultum mollire uocem potes carmine de moribus auaricia omnia uitia habere pu tant:ſumptuoſus cupidus elegans uitioſus.

Eleemoſyna ab ἐλεᾶω:græce miſereor: & tri bus e ſcribitur.

Elyſios putat Strabo in ultia hiſpania eſſe ma la interpretatione uerſus Homerici. Nã ubi Homerus ulyſſem ſcribit peruenſſe eum in locum:ubi nec necromantiam fecerit: ut an te diximus ait ulyſſes ueniſſe ad fines ocea nitatq; illic pegiſſe ſacra alii ſuſpicati ſunt e lyſios:quod nec Strabo inficiatur eſſe in iſtã lis fortunatis i oceano:de quibus multa ſcri bit Plinius:& eas ſe nouiſſe teſtatur Strabo. Alii in circulo lunæ animas priorũ habitare dixerunt poetæ ſimpliciter apud inferos in priuato ſeceſſu.

Elentherus fluuius in cãpis Syriæ in mare fœ niceum influitubi teſtudines capiunt certo anni tempore.

Elene Italiæ ciuitas non longe ab elicinis.

Elenchus redargutiuus: unde ſophiſtici elen chi apparentes redarguriui: & lapis præcio ſus. Tortellius.

Eleon Boetiæ urbs.

Eleõme Macedoniæ eſt mons.

Eleorus fluuius Siciliæ: pachinno promontorio propinquus.
Elephas & elephantus diciturut Plinius inqt
Elephantiacus morbus ex similitudine elephantis: cuius dura cutis & aspera morbo nomẽ dedit: qui corporis humani superficiem simili duricie facit.
Elephantina urbs a thebis ægyptiis. dccc.xx. stadiis distat.
Elephantia est lepra.
Elephantus ebur. Virgilius, iii. geor. In foribus pugnam ex auro solidoq; elephanto: Gangaridum faciam. Ser.
Eleuit maculauit. Luc. li. vi. Si hic uestimenta eleuit luto: ab eo risum magnũ ad cachinũ i prudens subiicit. No.
Eleuiem purgationem. Lucilius libro vigesimo sexto: & eleuiem facere peruentum uelis Nonius.
Eleusis uel eleusin potius eleusinos: ut attin at tinos urbs in thera insula sub Euboia iuxta acticam. Ser. acticæ dicit: unde triptolomus & eleusina.
Elis hac tempestate oppidum est: Homeri ætate nondum muris cincta: uerum ager ipse pagos habitabatur quam curuam: quia ei sic obtigit appellabant. Nam maxima eius pars talis extitit & fertilitate præstans: uerum posterius secundum bella persica: cum multi i unum philosophi conuenissent eam: quæ hoc tempore cernitur: Elim ciuitatem condidere. Strabo.
Elis urbs Arcadiæ: ubi Alpheus & cursu equi exercebatur. Inde eleus elea. T.
Elisces sulci aquarii: per quos aqua deducitur & sulcis. Fe.
Elicium. Varro fexagesimo. Se circunspexere atque inuenisse cum dormire cœpisset: tam Glaber q̃ Socrates Galbam esse factum elicium epulis albis. cum proboscide. No.
Elidere excludere significat. Virgilius octauo Elisos oculos & siccũ sanguine guttur. Plautus in rudente. Iubeo oculos elidere. Lu. ii. Iniuriarum i fauces iuuasse animaq; elisisse illi. Nonius.
Elidere suffocare uel occidere. Virgilius octauo. Geminosque prænens elserit angues. Nonius. M.
Elidere colligere. Virgili. tertio ænei. Ter spumam elisam & rorantia uidimus astra. Cicero tuscula. libro quinto. Qui rebus his fractus ægritudini elidituꝛ: potest tamẽ esse nõ miser. Nonius.
Elidere deiicere. Cicero de repub. ii. ut auriga inductus & curru trahitur operitur laniatur elidituꝛ. No.
Elice oppidum achiuorum in peloponeso: unde Calisto nata est: & hic elice dicitur i quo Iones fugati sunt ab achiuis. Elice pro maiori ursa.
Eleusin cereri consecrata: & clariores q̃ ut indicari egeant athenæ inathide. Pom.
Elixus quicquid aqua mollitur uel decoquit. Nam lixus ueteres aquam dixerunt: unde & lixæ dicti qui militibus aquam ad castra uel ad tentoria solent ferre. Varro metaphenipo in pauimento non ad edes facere laconã: aut in humum calce is facis elixas. No.
Elumingus: idest lumbricus longus in homine.
Emicraneus dolor est cui media pars capitis dolet.
Aemoroisis: idest eruptio sanguinis circa anum quæ etiam circa mulieres uenire solet.
Aemorogia est emanatio sanguinis.
Aemonoreus qui sangninem eicit ab ore.
Etheon: idest diuinus & furore afflatus: quo uerbo frequenter usum inuenies Statium in libris syluarum ethea cybele a monte etheo Vnde Martialis: Quem fletus matris hululat ethææ gallus.
Emporedia: nunc hiperigia ciuitas circa alpes Galliæ imminentes & proxima augustæ taurinorum: atq; augustæ prætoriæ.
Emporia. Liuius libro. xxxiiii. Multi & aliarũ ciuitatum qui emporias perfugerant dedidere se. Et Plinius libro tertio. Emporiæ genimum: hoc ueterum incolarum & græcorum: qui phocensium fuere soboles.
Emporium locus est publicus quo mercatores mercandi gratia conueniunt: ubi nundinæ celebrãt: ab ἐμπορεῖσθαι: quod é mercor uel acquiro: quas emptorium Liuius libro xxxv. porticum unam extra portam trigemi nam emporio ad thyberim adicto. Et Liuius. xxxiiii. & liberati omnia asiæ ἐporia portusq;. Plinius libro quinto. Fama copiosa indicarum arabiarumq; mercium Nilo proximum emporium. lib. vi. ad primum emporium in die mercium: latine dicimus mercatũ Plautus in mustellaria: iam homo in mercatum aduortitur. Et in menechmis: Tarẽtum aduexit secum ad mercatum simul.
Enyo belli dea: male qui aspirãt: de qua apud Lucanum: aduersaq; risit enyo.
Elicon mõs Boetiæ musis dicatus celebris poetarum carminibus: unde termesius effluit: at aspiratur in principio.
Eliæ paludes in Calabria: ubi est Velia oppidum.
Eligere quære in uerbo deligere. Lau.
Elisa nomen proprium Didonis. Nam Dido lingua phœnicia uirago appellatur. Torrelius.

Elisium in medio sterogz est:Philosophi uero dicũt esse ĩsulas fortunatas: de quibus Hor. Theologi circa lunarem circulum. Vir.

Elysium campum in extrema hispaniæ finxit Homerus propter diuitiasq; copiam ubi finxit:& infernum iuxta tartesum:propterea q; fortasse tartarus appellatur.

Elisius fluuius Siciliæ.

Elisos fluuius atticæ a flexu nominatus a cocito fluuio inferorum:ubi serpentes sitibundos aquam ebibunt:quapropter furias ibi ĩesse fingunt.

Eliumberunii sunt populi in austris. Stra.

Elinguem sine lingua. F.

Eliminare extra limen eiicere rursum exclude re. Pacu. in dolo. ubi illic est me miserã quonã clam eliminat. Pompo. Cõclauis istic ma ner eliminabo extra ædes conjugem. N.

Eliminare est exire. En. in medea. Exule antiqua ædilis fida custos corporis: quod si extra ædes exanimata eliminat. Actius i phœnissis. Egredere exi esser te elimina urbe. Idẽ i meleagro. Timide eliminor clamore simul agnita uox ad aures accedit. Var. i serano oc cipitium a riuo deo ostendo ex oraclo elimi ne me. No.

Elles fluuius minoris asiæ cingens Smyrnam ciuitatem.

Ellespontũ in confinio troadis separat Europam ab asia:ubi Xerxes construxit pontẽ dictum ab helle Athamãtis filia cũ phryxo fratre fugiẽte Nouercæ insidias aureo ariete ue cta:& in hoc mari demersa: sed præponitur asiratio.

Ellipsis uel ellepsis detractio: ut multũ ille & terris dicitur hæc & eclypsis eadem. T.

Elogiũ testificatio de aliquo honoris uel uitu perationis causa:ut Ci. qui de elogio.

Eloqui est oia quæ mente conceperis, pmere: atq; ad audientes proferre. Quintilia.

Elorus fluuius Siciliæ qui more Nili superfũditur.

Elpenor comes Vlysis a Circe cum aliis conuersus in porcum. T.

Eluarii sunt populi in gallia: quorum fluuius in rhodanum fluit. Stra.

Elucum significat languidũ ac semisõnũ: uel ut alii uolunt hallucinatorẽ:aut nugas: amatorem:siue halonem. i. externo uino languẽtem:quod græci εὔλον uocant. Fe.

Elumbum euulsõ lumbo. Fe.

Elucificare lucidare dictũ a luce. Labe. Si cito fulgentis splendore pecuniæ uolo elucificare exitum ætatis meæ. No.

Eludere proprie gladiatorq; est cũ uicerint. Ci. in catil. Quãdiu etiam furor iste tuus eludet & eludere est finem ludo dare. Ter. in eunu. Eludet ubi te uictum senserit. Do.

Eluuio corruptus & morbiferi operis tractus Ci. de offi. li. ii. Qui collectis cæteris causis eluuionis pestilentiæ uastitatis. No.

Emancipati duobus modis intelliguntur: aut hi qui ex patris iure exierũt: aut hi qui aliorum fiunt dominij:quorum utrũq; fit mancipatione. Fe.

Emãcipatũ submissum deditũ. Ci. de sene. Ita senectus honesta est seipsa defendit si ius suũ retinetsi nemini emãcipata est:si usq; ad ultimum spiritum dominatur in suos. No.

Emansor est qui diu uagatus ad castra regredi tur:deserror qui per longum uagatus deducitur.

Emathia regio quæ in Macedonia est.

Embryo quasi intus germinans a uerbo græco βρύω ge. neutrũ:quod in utero uiuit ante liniamenta. Tortel.

Emergere pprie est ex lustris atq; honestis locis exire. Te. in eu. unde emergam. D.

Emblemata dicũt signa ipressa:ut apud Virg. Cratera impressum signis dicit a græco ἐμβάλλω imprimo uel infigo. Ser.

Emere quodnunc est mercari:antiqui accipiebant præsumere. Fe.

Emendi & uendẽdi origo a permutatione cæpit. Vlp. de contra.

Ementior etiam antiqui passiue protulerunt: ut Meuius. q̃ stulte cõficta q̃ apta sunt emẽtita. Et Ci. Quem ipse ementiris auspiciis uitiosum fecerat. Pri.

Emeriti stipendia qui militia perfuncti sunt emeriti senes qui alios habẽt q̃ p se laborẽt. Dicũtur autẽ emerita stipendia. Lau.

Aemilii uiam per Pisas & Liuiã usq; Sebastos strauit Scaurus:& hinc per derthonẽ. Alia ẽ æmilia quæ flammineam excipit.

Emigrare quære in uerbo decedo. Lau.

Emissarius ẽ cõsiliator furtoq; quæ a magnanimibus siue dominis cõmittũt: ut i uerbo excusor:teste Asconio & Suetonio libro. xii. Vnum e familiaribus & emissariis suis.

Eminus & cominus aduerbia sunt localia.

Emochi montes sunt Indiæ.

Emodum oppidum est:ad quod illyricæ gentes ad histrum habitantes subuehuntur.

Epanida paganorum dea. Fe.

Emphasis cum maius dicitur & minus etiã in telligamus. Vir. Cum sacræ deficeret sylua: ideest non solum aliæ. Te.

Emplastrum fictũ uel informatũ ἀπὸ τοῦ πλάττω quod a multis informatur. Te.

Empedocles agrigẽtinus Pythagoræ auditor primus oratoriæ iuẽtor: ut zeno dialecticæ ut Aristoteles inquit: fuit & medicus magister gorgiæ scripsit tragœdias:& Xerxis tran

situm uersu. Mors dubia: plures iniecisse se i ætnam dicunt.
Empiricus experimentator. T.
Empyreum igneũ magis a splẽdore: q̃ ab igne secundum theologos. T.
Em pro eam ab eo quod est is. Fe.
Emporedia romanorum colonia ad salaxon. Strabo.
Emporium urbs est a Massilienſibus ædificata iuxta tarraconem. Stra.
Empturientem propter quod te empturienté in campos macros ad mercatum adducunt crebro pedes. No.
Empticium militem mercenarium. Fe.
Emptum differt a parato, nam in emptum parato ineſſe: & iparato non continuo emptũ contineri.
Emuſſitata adamuſſim facta. Fe.
Emũgi ex manifeſta ſignificatione manat. Lucil. lib. trigeſimo. In mellis ſpecie eſſe omnẽ quouis poſſem emungi uolo. Te emunxi argento ſenem. No.
Emunctus dicitur homo elegãs & facetus naris & contrario. Teren. i adel. argento emũxi ſenem. Do.
Aemulatio ab imitatione hoc diſtat: q̃ imitatio ſimplex eſt: & iuuorem atq; inuidiam nõ admittit. Aemulatio habet quidem imitãdi ſtudium: ſed cum malitiæ operatione. Vir. i ſexto. Aemulus exceptũ triton ſi credere digꝝ num eſt. Inter ſaxa uirum ſpumoſa imerſerat unda. N.
Aemulus eiuſdem rei ſtudioſus. Vir. vii. Parté roſtro prior præmittit æmula puppis. Ci p. M. Marcello. illo æmulo atq; imitatore ſtudiorum meorum. Se.
Aemulus aduerſus uirtuti. Virgi. in. v. Aemula nec dum temporibus geminis canebat ſparſa ſenectus. Ser.
Aemus theſſaliæ mõs: ubi ſunt tẽpæ uel thraciæ: in cuius cælo cacumine adriaticũ & euxinium mare proſpici dicebatur: ubi Philippus demetri filius conſcendens hoc falſum comperit: ibi aram louꝝ & ſoli conſtituit.
Enunq; ecquando. Fe.
En de procinctu cum ex caſtris in prælíũ exitum eſt: præcinctos quaſi procinctos atq; expeditos: nam apud antiquos cõſiccinctꝰ pugnaſſe dicuntur. Fe.
En pro eum ab is. Fe.
En nominatiuo pariter & accuſatiuo iungere uel indicãdo: ut En priamus. Vir. uel exprobando: ut en agros & q̃ bello troiane periſti experiam metire iacens. Oratores per nominatiuum frequentius: ut Cice. En crimen: en cauſa ecce ſimiliter cum utroq; caſu. Cõpoſita uero eccum: eccam: eccos: ſicut & ellum ellã: ellos: ellas: non ecce eum: ſed ecce hic de quo agebamus. nam cum Ter. inquit. Eccũ me non licet iterpretari ecce eum me: item ellum ecce illic: non autem illum.
Ena fons: unde dictus locus: ubi ingens idolũ ſatis uenerabile: tam neuico propinquus inter helliam & hiſpolim.
Enceladus unus e gigãtibus aſpiratione caret.
Ennoſicthon epitheton neptuni.
Ennius calaber ex rudiis oppido ſyrius de eo rudiæ miſere uetuſtæ familiaritate Scipionum clarus ſeptuagenario maior morbo articulari mortuus ẽ in uia apia ſepultus iuxta Scipionis tumulũ: quidam eius oſſa rudias i patriam relatam fuiſſe dicunt. Euſebius autor meminit. Strabo.
Euthea tempora diuina: unde & muſa euthea dicit: & uates euthei. i. deo pleni: græca é dictio εὐσεσσ οία ſocialia. ná omina & auguri haruſpices captabant in nuptiis.
Endymion obdormiuit in Lanio monte loniæ a lunaq; ob formæ præſtãtiam amatus Sed ut hiſtoria habet primum curſus lunæ percepit: unde fabulæ locus datus Strabo legit latinum: quem ecatheus putat ab homero appellatum eſſe montem pediculoꝝ illic in ſpelunca quadam uiſebatur Endymionis ſepulchrum: græci quod pherecydes docet latinum ſomnum pro diuturnitate; & quod Cicero quoq; obſeruaſſe uidetur.
Enantioſis reſtragatio.
Enas flexuoſus. Acron.
Encænia innonatio: ab ἐσ & καινὸς νουο. Tortelius.
Enceladus titani & terræ filius fulmiatus a Ioue & ſuppoſitus ætnæ. T.
Enchiridiõ manuale: diminutiuũ a manu. T.
Endromys ueſtis: quæ i gymnaſio ſumebaꝫ a uerbo græco ita dicta tamẽ ex gallia teſta aliquãdo mittebatur parui quidem preciꝰ: ſed tamen in uſu luxurioſoꝝ. Mar. pauperis eſt munus: ſed nõ eſt pauperis uſus: pollux uero apud græcos ait endromedẽ eſſe genus calciamenti: quo currentes utebantur in ſtadio ἀΔρομος: quod curſum ſignificat.
Endromedes erãt ueſtes hirſutæ & lõgiore pilo quibus utebanꝫ in gymnaſio & theatro ad munera harenæ exercenda. Iuue. Endromedas tyrias & fœmineum ceroma.
Echinades inſulæ contra oſtia acheloi.
Encauſtite eſt genus picturæ: quæ adiumẽto ignis fiebat: ut i cæra & i ebore: unde nomẽ accepit: ná encauſtice ſignificat inuſtrice: qa cõburit: ide Martia. Encauſtus phahethon.
Endiadis figura cũ duo diuerſa nomia in una conuenientiam iungũtur: ut Vir. geor. li. ii. pateris libamus & auro. Et libro. i. molemq;

& montes insuper : ideſt molem montium. Tortelius.

Endymion paſtor qui luna amauit : & primū repulſus: inde in gratiam receptus albos eius greges pauit: & cum ſuper Lamio monte Ioniæ obdormiſſet a luna ofculatus ē : de quo Plí. Macro. & Oui.

Endoicium initium. Fe.

Euthei cybeles quod ſacerdotes in furorē uerteret. nam in ſacris ſacerdotes cybelis hululatu requirebant atim: quem cybele amauerat: euthei autem dicuntur deo pleni. i. furētes. Papinius muſam eutheam appellauit: licet euthea nam exuperet pimplia ſtirim.

Endoplorare implorare: quod eſt cum quæſti one: inclamare nāque eſt quod cum fletu rogare: quod eſt proprie uapulantis. Fe.

Enemiſma quid eſt quod apud argiuos dicitur qui familiarium: aut cognatorum quempiā amiſerunt: mos eſt ut ſtatim poſt luctum apollini ſacrificent trigeſimo poteſt die mercurio. nam ut a terra mortuorum cadauera ſic animos a mercurio ſuſcipi putant. apollinis autem ſacerdoti ordeum dantes carnem primo eo accipiūt: ignemq; quaſi pollutum extinguentes: & rurſus ab aliis accendentes: carnem coquunt: & enemiſma appellant.

Energia efficacia ab operatione: inde energumenos actiuus: & ſignificat cum res ſub oculos inducitur. T.

Engoſciani in gallia ubi eſt urbs lugdunium. Tortelius.

Enicome caſtellum in Corſica habitabile. Str.

Enim cauſalis: ut cole pudicitiam. Hæc enim hominem uendicat a ſcelere: uel copulatiua ut progenieſ ſed enim: uel affirmatiua: ut eni uero daue: & tunc præponitur: ut idē. Enim non ſinam. Pri.

Enyo belli dea: quam bellonam dici putāt: cū tamen Statius ambas ſimul nominaret.

Enipheus fluuius theſſaliæ ab othry monte i Apidanum defluens : ubi Pompeius uictus. Lu. T.

Enipeus Thebei troiani filius Hectoris Auriga a Diomede interfectus.

Eniſes Siciliæ fluuius: haud longe a tauromeno colonia.

Enixa eſt appellatio: & ad partum refertur: cū dicimus geminos enixa eſt: ut apud Virgiliū triginta capitum fœtus enixa: ut ſi enixa uiribus conata enixa eſt partum: quæ i uerbo nitor. Dio.

Enimuero ſignificationem haber nimium pmoti atque irritati animi. Cicero: Hic cum a liis ex alia parte enimuero ferendum aſtu. Terentius in andria. Eniuero Daue eſt principium aliquid per iracundiam dictum.

Enixæ dicuntur fœminæ nitendi: hoc eſt conādi & dolendi labore perfunctæ miſeriſq; religionum genera parientibus præſunt: ſed elegantior ſtellectus: ut ex hoc dictæ eſſe credantur: q; uinculis quibuſdam periculi: quibus implicarentur fuerint exolutæ. Nexum enim dicimus actum & colligatū ordior ne retice obſecro. Afranius: ſuſpectam tamen a nimo ordiri me oportet paulo paululū : idē probatur dicens uno labore exoluet ærumnas duas. N.

Enixum pro enixe. Siſen. hiſto. li. iiii. Ego illos malos & audaces ſemper enixum contra fortunas atq; honores huius ordinis oſa feciſſe ac dixiſſe ſentio. No.

Enixa dicitur partu leuata. Vir. iii. ænei. Seruitio enixe tulimus. No.

Enixas non ſolum in partu poſſumus dicere: ſed etiam omni labore exercitas . Virgilius tertio æneidos. Stirpis achilleæ faſtus iuuenemque ſuperbum Seruitio enixæ tulimus. Nonius.

Ennoſigæus ab enno. i. concutio & terra. ſ. fluctibus Neptūnus. lu. & A. G.

Oenophorum uas uinarium.

Enope urbs in agro pylum.

Enoda ſignificat explana : & quæ ſit proprietas notum eſt: hoc ē nodum exolue. Actius in eurydice. Tu autem quod quæro abs te enoda: & qui ſis explica. Idem in alphesibœa. Quod tam obſcuri dicuntur eſt tā ne innodabile. Ennius in telepho . Verum quorum liberi lætho dati ſunt i bello nō libēter hoc enodari audiunt. Turpi. in demetrio. Ab initio ut res ſit geſta enoda mihi. Pacu. in peribœa. Gnato ordinem omnem ut dederit enodat patri. Cicero de finibus libro quinto. Hæc igitur nobis explicanda ſunt: ſed ſi enodatius uos ignoſcetis huius ætati. Varro. de uita patrum libr. primo. Neq; ut inita ſingulis rebus diutius moremur: ut dixi: atq; enodare ſubtilius uelimus. N. M.

Enſis enſicula & enſiculos. Pri.

Enam & lamne. Fe.

Enthelechia forma appellatur: ideo Ariſtoteles animam diffiniens ipſam corporis naturalis primam entelechiam: hoc eſt præcipuam formam appellat. Sunt qui etiam actum interpretentur.

Enthymema ſyllogiſmus rhetoricus: latine cōmentum.

Enthymema quælibet ſententia: præcipue uero quæ ex contrariis conſtat nominatur: inde quia argumenta ſpecioſa ex eiuſmodi ſententiis texuntur enthymemata appellantur: inſpice Ciceronem in topicis : & Quintilianum de refutatione.

Enthymema argumentum ex uno assumpto concludens iperfectus syllogismus. T.

Enticiuius fluuius galliæ cisalpinæ ex apenino in padum influit.

Enustabales fons i Arabia: qui camelos fons sonat.

Enubro inhibiti. Fe.

Enucleate dicitur purgate exquisite sine aspe ritate aut duricia ab eo quod nucibus separa tis. i. restis nucleos utilis usus habeat. Ci. in ora. Modo id elegater enucleateq; faciat eũ solum attice dicere. Idem tus. lib. tertio. Habeas ea quæ de perturbationibus enucleate disputant. N.

Enucare. Var. in lege meuia: sed qui patriã matorem parentẽ extinguit i eo est culpa quod facit pro sua parte is qui secum uehat: aut alicui liberos producit. No.

Eo propterea. Ter. in eu. Eo ad eã nõ admissa sum. Do.

Eo magis & hoc magis. i. tanto magis: quo. i. q. to magis similiter cum cæteris cõparatiuis. Item aliquando multo: paulo: & similia: quæ positiuum recusant: cui addideris tantum & quantum & cætera: quæ comparatiuum patiuntur: quando non fit cõtrapositio duorũ ut aliquantum est ad rem auidior. & Virgil. Tã magis illa tremens. Catul. tamen dixit: tã to pessimus ante post & compositã: ut antecello: & post habeo: alius: aliter: secus: præstat uim habẽt comparatiui. Dicimus tamen: tantum: ante: multum: post. Lau.

Aeolium mare asiæ dicebatur olim Mysium.

Aeolium mare asiatico littore adiacet a thermodoonte amne: & leuca ciuitate Ioniæ incipit: dictũ ab æolijs pulsis olim colonis: Nã antea Mysium dicebat.

Eonus fluuius Indiæ nauigabilis: in Gangem influens.

Eos promontorium in mari arabico.

Eous oceanus uocat sub oriente sole. qui æquoctii tempore conspicitur.

Eous lucifer. Virg. i. geor. Aut cum sole nouo terras derorat eous. Cinna autem i myrrina Te matutinis flentem conspexit eous & flẽtem paulo uidit hesperus idam. Ser.

Epanalepsi replicatio uel repetitio: cum eadẽ dictio in principio & in fine uersus: ut Multa super priamo rogitans super hectore multa. Tor.

Epanados regressio: ut principatus bonus est: non tamen bonus qui in tyrannidem mutatur. Tor.

Epaminundas Polymini filius: thebanus philosophus & imperator: de quo plura & Iustinus & Aemilius Probus. T.

Epar idest iecur.

Epauxesis incrementum.

Epebrodum uicus est in gallia narbonensi. St.

Epeus nomen cuiusdam fabri: qui equum troianum fecit. Fe.

Epenthesis iterpositio: ut religio.

Epetesin. i. impedimentũ egestionis stercorũ.

Epeus fumicum. Plau. Qui legioni nostræ habet coctum cibum epeum fumicum coquũ ab Epeo illo qui dicit ad Troiã fecisse equũ troianũ: & aptius cibum curasse. Va.

Epeum panopei filiũ Boetiũ equi troiani fabricatoré fuisse scribũt Homerus i odyssea: & Strabo: tãtæ uero magnitudinis fuisse fabulæ propius est q̃ historiæ.

Ephesiæ dianæ templum erat in panorio portu ad ephesum in Asia græce fuit admirationis magnificentiæ: ut Pli. cc. &. xx. ánis structum a tota Asia i solo plaustrinæ terræmotibus quatereť colũnas habebat. c. &. xxxvii. ex quibus. xxxvi. erãt cælatæ miro artificio. Cteſiphon fuit architectus: ut alii archiphrõ sunt qui scribunt primum dianæ templum fuisse minus secundum maius: quo incensõ ab herostrato tertium ædificatum ornamentis mulierum ad id collatis.

Ephesiæ dianæ templum in insula quam rhodani ostia efficiunt. Stra.

Ephesum dianæ ephesiæ æde sacratum est in arce massiliæ.

Ephimeridas Sempronius Asellio scribit esse diaria: in quibus singulos dies acta continentur: quoniam interpretationẽ alii hoc loco secuti sunt: sed ex uerbis Pli. plenũ é ephemeridas esse supputationẽ numerorũ i astris quod quoq; die imineat trina massiliensis ater geminata: ut cautior religionisq; ad syderũ motus Ephimerida mathematica cibos dando horũq; obseruãdo eũ autoritate præcessit. Ephemeris dicitur aliquando liber astronomicus: in quo horæ cõmodæ & incõmodæ inspiciunt: ut apud luuenalẽ in secũdo: aliquando liber in quo impensæ scribũt diurnæ: ut i quarto elegiæ apud Propertiũ ea latine diarium (autore Aulo. G.) nominãt & uersus Ennii fuere hoc noie. Varro apud Ennium scriptũ scio esse i ephimeridis uersibus.

Ephebus pubes.

Ephialtes & Oetus gigantis Olæi filii.

Ephimerides diurnales: uel ut Sempronius asellio inquit diaria & ephimeridiariũ pro libro in quo diurnales erant diuinationes. T.

Ephippia ornamenta equorum.

Ephyre Oceani & Tethyos filia.

Ephyris urbs laconiæ. Hero.

Ephyra urbs Achaiæ: inde corinthus. Vnde Vir. li. geor. i. Illusãq; auro uestes ephyreiaq;

æra. Tortelius.

Epectasis porrectio ut induperator. T.

Epicharmus græcus comicus. Alter philosophus cous Pythagoræ auditor scripsit de natura. medicina obiit nonagenarius. T.

Epichareda genus nauiculæ. T.

Epicedion uersus est: quod dicit cadauere nõdum sepulto. Ser.

Epiccenum promiscuum. Tor.

Epicherema genus argumenti: quod quidã rationem. Ci. ratiocinationem appellauit. inspice Quintilianum de refutatione. T.

Epicrocum genus amiculi croco tinctum: tenue & perlucidum. Fe.

Epicurus athenieus pago carthetius: fami nutritus: ubi claruit Mus seruus eius: clarus & perdoctus: de quo Laertius. T.

Epidanos tempore Anci Marci condita in epiro: ubi portus quæ damnum protendere iturus uideretur dyrrachium dicta est. T.

Epidaurus in achaia saronico quærno nemore redimita. Aesculapii teplo celebris: unde tépore pestis Romam serpẽtis forma uenit: & insula in dalmatia: quæ ut inquit Pli. esse desiit. T.

Epidamnii quis est apud epidãnos poletes illy ricorum uicini ciues suos: qui cum illyricis confuetudinem haberent improbos fieri animaduerterũt: & res nouas ueriti ad res cõtrahendas ac permutandas unum quot ánis potissimum delegerunt: quem maxime probarent is ad barbaros accedens forum ciuibus suis: & contrahendi rationem præscribebat: & ex eo Poletes est appellatus.

Epaphroditon uenustus: a phrodite uenus est Suetonius.

Epicherema syllogismus: quo maxime utunt oratores: imo omnes arguentes: distat a syllogismo: quod simplex est epichiremo multiplex uero syllogismus.

Epiclusis genus uasis in conuiuiis. V.

Epigramma superscriptio. T.

Epigranica fons est boetiæ ubi cadmus chara cteres græcarum litterarum excogitauit.

Epii populi qui & Helidenses.

Epilas flu. macedonia in horaheraclea.

Epilepsia uocabulum sumpsit: quod mentem apprehendens: corpus etiam pariter dicunt possideat. græci enim apprehensionem epilempsiam uocant: est subita insensatio cadés cum spumatione & tractu membrorum. fit enim ex malencholico humore quotiens ex uerberauerit: & ad cerebrum conuersus fuerit: hæc passio & caduca uocat: eo quod cadens æger spasmos patiatur. Hos etiam uulgus lunaticos uocat: eo quod per lunæ cursum cõmittentur eis insidiæ dæmonũ. idem & laruatio morbus comitialis: id ẽ maior & diutius quo caduci tenentur: cui tanta uis ẽt ut homo ualens corruat spumetq. Comitialis autem dictus quod apud gẽtiles cum comitiorũ die cuiq; audiissent comitia dicebãt: Erat apud romanos comitiorum dies solẽnis in Kalendis Ianuarii.

Epilepsia morbus quod mentem apprehẽdẽs: corpus pariter possideat ex malẽcholico humore. dicitur & morbus caducus: uulgus appellat lunaticum: potest appellari & laruatio & morbus comitialis.

Epicedium carmen: imo composita uerba oia hoc nomine appellãtur: quod demortuo canit: & si ad κῆδος tumulum significat Tortelius ut in multis aliis in hac quoq; iterpretatione infantissime lapsus est.

Epidaug. ciuitas iuxta dalmatiam: hodie Rhagusium quasi Ianofum a rippis dictum.

Epidaurus oppidum in sinu Saronico æsculapis delubro celebre: ut scribit Plinius.

Epiconis lusio appellabat: quia ex puluere raperetur κονίσ significat puluerẽ & ἔφ ἅβος quia ephebi ea exercebantur: quod utrunq; aperte defignat in harpasto. Martia. Siue cycharpasta manu puluerulẽta rapis. alibi: hæc rapit antæi uelox in puluere draucus.

Epithalamium carmen nuptiale.

Epimetheus lapeti filius.

Epitrapezius dicitur q. omnia uasa mensæ destinata ita appellantur. Nam epi significat & trapeza mensa.

Epilogus peroratio.

Epimenides philosophus Cretensis ex Cnoso uico: de quo Laertius. Tor.

Epimetheus lapeti filius ex Asia coniuge frater Promethei. Tor.

Epimone perseuerantia cum ad maiorem ceritudinem eadem in dictione perseueramus ut sic iuuat ire sub umbras. quidam epizeuxim uocant. Tor.

Epiodum uel epiodium oi in oe: quidã nænia dicunt: quod dicitur cadaueri non sepulto e pitaphium sepulto. T.

Epiola est latinorum oppidum: quod Tarquinus priscus a fundamentis diruit.

Epiphanes illustris. Tor.

Epiphania apparitio uel manifestatio.

Epiphonyma rei narratæ uel probatæ sũmæ approbatio: ut Tantæ molis erat romanam condere gentem. Quintilianus.

Epiredium ex græco & gallico compositio latina. Iuuenalis: ducũt epiredia collo. Tor. ex Quintiliano.

Epirus firma terra: regio quæ molossa dicta ẽ uel cuius molossa pars est: quæ a Chaone fratre Heleni chaonia inde dicta: ubi mons do-

donęæ sylua & templum Ioiis dodonei : ad quod duæ columbæ dabãt responsa e cælo. Nam altera delphos clarius fecit altera Ammonis templum: quo se contulerunt. Torte lius ex Herodo.

Episynalœpha conglutinatio duaꝝ syllabarũ i una quod in diphthõgo & synereſi fæpe fit

Epiſtola a mædio parcimeno επιστέλλω: in futuro επίσ τελῶ: unde epiſtola: & inde apoſtolus: ab apoſtello fit apoſtolus.

Epiſtilium trabs quæ ſuper colúnas ponitur.

Epiſtyliũ uel colũnella diminutiuũ a ſtyli: uel capitellum quod ſupra ſtylum. T.

Epiſtrophus phocidis rex qui cum aliis ducibus Troiam petiit. T.

Epiſcopus inſpector: ide epiſcopatus dignitas & epiſcopium locus. T.

Epiſcopi qui præſunt pani & cæteris uænalibus rebus quæ ciuitatum populis quottidianum uictum uſui iungunt.

Epitaphium ſupra ſepulchrum ſumitur: p lau de poſt ſepulturam. T.

Epithalamion ſacer hymnus: qui in ſponſalibus canebatur. T.

Epitaphion quod dicitur poſt completã ſepultuam. S.

Epitheton adiectum uel impoſitum uel appoſitum: & ſemper cum nomine antonomaſia uice nominis ponitur: & epitheta etiam futura ſignificant: ut Inſœlix dido. T.

Epithyma ſuper impoſitum.

Epitoma breuiarium uel inciſio latine: & flectitur hæc epitoma epitomæ.

Epitritus quattuor ſyllabaꝝ: quaꝝ una ſyllaba ſemper ab aliis diſcrepat. primus ex iãbo & ſpondeo. ſecundus ex trochæo & ſpõdeo. tertius ex ſpondeo & iambo. quartus ex ſpõdeo & trochæo: ita per ordinem cõtrarii: primus: ſecundus: tertius: & quartus pæoni. T.

Epizeuxis cõbinatio: ut meme ſicſic iuuat ire ſub umbras. T.

Epos carmẽ heroicum: unde epici heroici ge. neutri cõpoſitũ ab odi cantus: unde epodus carminis cantus: & epodon diminutiuũ i recto. i. paruum carmen quaſi præciſus uerſus ut priſca gens mortalium. T.

Epolones dicebãt antiquiꝰ quos nos nũc epulones dicimus. Datum autem eſt his nomen quòd epulas indicẽdi Ioui: cæteriſq; diis poteſtatem haberent. F.

Epodos aſpiratione caret.

Epos: ut inquit Diomedes dicitur græ. carmẽ hexametrum diuinaꝝ rer. etheroicaꝝ humanarumq; comprehenſio.

Epopõn mons epitecẽſariũ fuit i ſinu: quẽ ſtãma cũ emicuiſſet dies ipſa ſolo æquauit.

Eptabolus lacus in mauritania.

Epulares qui in quibuſdam ludis noctu epulabantur. Fe.

Epulam antiqui etiam ſingulariter poſuere. F.

Epulo ab epulando. Ci. de orato. Tres uiros epulones. Pri.

Epulo pro epulor antiqui protulerunt.

Epulæ quære in uerbo & dapes. Lau.

Equeſtre æs quod equiti dabatur. Fe.

Equeſter poſſeſſiuũ eſt: ut pellis equeſtris. dicitur enim homo eques: non autem equeſter: ſicut pedes non pedeſter.

Eques pro equo. Vir. iii. geor. Atq; equitẽ docuere ſub armis. Ser.

Equitare dicebant antiqui equum publicum merere. Feſtus.

Equiſo pro equite. Va. Troidite triſolio patraretis eos. nam aut equus qui ad uehendũ eſt natus: tamẽ hic traditur magiſtro: ut equiſo docear tollutim. Idem in marcipore. Quod nautici equiſones per uiam qua docerent lora. Idem i eumenidibus: neq; furẽte equuleũ damacrinum infanus exquiſo eximẽdis morbi fluctibus educet unq̃. N.

Equilam equam. Var. in lege meuia. Nemo eſt tam negligens qui in ſumma diligẽtia eligat aſinum: qui ſuam ſaliat equilam. No.

Equitem pro equo. Vir. iii. geor. Atq; equitem docuere ſub armis. Inſultare ſolo & greſſus glomerare ſuꝑbos. En. annaliũ li. vii. An non ædrupes eqtes eqtare uidebat. Lucil. equité dicit cũ ſit hominẽ equũ inſedẽtis quis hũc currere equũ: non equo equitare uidebat: is equitat curritq; oculis. No.

Equipenſer apud antiquiſſimos piſcium nobiliſſimus habitus omniũ ſquamis ad os uerſis contrac; notando meat: nũc nullo in honore eſt: & quidem miror cum ſit rarus ſuẽtu quidem eum helopem uocant: nunc prin cipatus Scaro datus eſt: qui ſolus piſciũ dicit ruminare herbiq; ueſciat; non aliis piſcibus Sarpathio maxime mari freqẽs ide aduetos Thyberio Claudio principe clipercus præfectus inter hoſtiam & campaniæ oram ſparſos diſſæminauit quinquẽnio fere cura eſt adhibita ut capti reddereñ marí poſtea frequentes inueniunẽ Italiæ littore nõ ante capti: ſed accipenſer non equipẽſer nomiaꝝ.

Equirium quod ipſum tripartito diuidiꝰ. Eſt enim generoſa materies quæ circoſacriſque certaminibus equos præbet ẽ mularis: quæ precio fretus ſui comparatur generoſo eſt & uulgaris & cæ. Columella lib. vii.

Equi admiſſarii dicuntur quibus prægnantes fiunt æque. Varro in re ruſtica: nec ſolũ mares quos admiſſarios habeo.

Equites cõſuetudine aut magiſtratus equorũ aut aſſeſſores appellamus. Virg. æne. ix. Inte

rea præmissi equites ex urbe latina.& libr.x.
Effusumq; equitem super ipse secutus. No.
Equites. Vir.iii.geor. equos dici uoluit. Impositriq; dorso atq; equitem docuere sub armis
Insultare solo & gressus glomerare superbos
Nonius.
Equitare ab equite iclinatum est. Eques uero uel homo utens equo:uel equus ipse est sub homine gradiens. Vir. Atq; equitem docuere sub armis:pro equo.equitare etiá utriusq; é Lucil. Qui hic currere equum nos atq; equitare uidemus. A.G.
Equitare omnes átiqui scriptores ut hominẽ equo ísedentem:ita & equum cum portaret hominem equitem uocauerunt; & equitare non hominem tantum:sed equum quoq; dixerunt. M.
Equisones non tantum equorum moderatores aut magistros: sed omnes quibus regimẽ concedit cuiusliber rei dici posse ueteres uoluerunt. Var. in marcipore. Hic ni ambitio nauem conscendimus plausterem: quam nautici equisones per uiá conducerent. loco. N.
Equiter pro eque. Pacu. in atalanta. Cõcertare ac dissentire partem da cursum equiter. Actius in antenoridis. Ad populum intelligo referendum:quoniam horum equiter sententiæ fuere. Luius í ægistho. Nam ut pergam accensa:ac prædá per particeps æquiter partita est. Nonius.
Equidem ubiq; apud Virg. ego quidem significat:ut est illud. Haud equidem tali me dignor honore. Sed in aliis:& pro equidem tãtum ponitur. Ci. Equidem ego cæteras tẽpestates. & Persius: Non equidem hoc studeas amborum fœdere certo consentire dies. Et idem:per me equidem sint omnia protinus alba. Ser.
Equidem. non ab ego equidem composita cõiunctio:sed simplex est. Salu. in catil. Eqdem ego sic existimo. p.c. Nam si esset composita non subiungeretur ego. Pri.
Equi Romæ appositi sunt: uicini fuerunt curribus equorum urbes Tarquinius priscus ex tinxit. Stra.
Equimeliú quod equa melii domus publico spatium est:quod regnum occupare uoluit. Is locus & busta gallica dicitur. Var.
Equinoctium quod sol eo die sistere uidebat aut quod sol ad nos uersus proprium est solstitium:cum uenit in medium spacium iter brumam & solstitú:& dies equus fit ac nox equinoctium dictum. V.
Equile ab equo:ut ouile ab oue. V.
Equirine iusiurandum. per Quirinum. F.
Equo uehi flaminí diali non licebat; ne filongius digrederentur:sacra negligerentur. Fe.
Equus Marti imolabatur: q; per eius effigiem Troiani capti sunt: uel q; eo Mars delectari putatur. Fe.
Equus equulus format diminutiuum. Cicero in uer. de signis. Equulos argenteos nobiles: qui maximi fuerunt aufert. Pri.
Equulum domare posse sunt qui dicunt post annum & sex menses:sed melius post trinú: a quo tempore farrago dari solet. V.
Equula ab equa diminutiuum. Pri.
Equuleus diminutium ab equus. Ci. in horten. dici uoluit:ut igitur domitores equorũ non uerbera solum adhibent ad domandú; sed cibum etiam sæpe subtrahũt:ut fame de bilitetur equuleoq; nimis effrenata uis. Var. in eumenidibus. neq; furentem equuleũ dematrianum insanus exquiso exhibebis morbi fluctibus educet unquam. Pomponius in decima fulonis ubi insiluit incoleratú equuleum ibi tolutim tortor. No.
Errabundus ut populabundus. i. affatim errás & populans:uel idem significat; quod participia frequentatiuorum: ut erratitans & populatitans.
Eracleum promontorium est colarum:& fluuius eius nominis & loci. sed præponit aspiratio erdomas dicitur laquiuidiola.
Eraclium locus est in hispania iuxta Gades ad ortum. Stra.
Eraclium ciuitas est in agro romano e conspectu aspiratur in principio. Stra.
Erasinus atq; Inachus inargelico sunt:nõ amnes:& notum opidum lerne. Pom.
Aerarium dictum est a Saturno:quo regnante in Italia æs í usu fuit:quid est postea & ædes saturni condebantur.
Ereuthalion quem Nestor uicit singulari certamine.
Erasinus fluuius Nemeæ: adeo uæhementer fluitut rippis contineri non possit. Sunt qui dicunt esse fluuium lycoæ.
Erasinus Achaiæ fluuius ex tymphalide palude profluens per Nemeam syluam labes: ut deiciat arbores & absorbeat exit í argolicis. Herodotus.
Erasistratus medicus ex Aristotelis familia ab ἔρως. & σρατος quasi amor exercitus. T.
Erate Oceani & Tethyos filia.
Erato musarum una ab amore dicta.
Ercinna multis syluis nomen est inditum: sed apud germanos maximeq; apud græcos orcinia dicitur ab eluctiis ad nemetum turiacorumq; fines protenditur:& ad dacos & da nubium:inde ad alias gentes longitudie sex dierum multis ferisabudans.
Erebus pars inferni: ubi morabant qui ad elysios erant profecturi. T.

Erectum a coercendo dictū: unde & hercisce
dæ & hercisčitum uocatum a ciendo. F.
Erebum. Vir. interdū obscuritatē quandā esse
descripsit apud inferos: cū ait. Imas erebi de-
scendit ad umbras. Interdum flumen eiusdē
loci dicens. Magnos nos erebi tranauimus
amnes. Varro uero erebo natam noctem ait
unde ē illud. Erebo creatam fuscis crinibus
noctem inuoco. No.
Eretheus uir uerax: alter quem Minerua edu-
catum athenis regem statuit.
Eremus desertum. Eremita colens deserta.
Eretria oppidum euboiæ. T.
Erembi populi.
Eretrū uicus potiusquā est Sabinis ſupra thy-
berum iacens. Strabo.
Ereuthalion uir diuus: quē Nestor iteremit.
Eregione positum est ex aduerso. Ci. academi-
corū. li. iiii. Nec ego nō ita uos & dictis esse e
regione nobis in contraria parte terrā: q ad-
uersus stent ad contra uestigia. N.
Ergasilus propriū nomen uiri: Parasitus apud
Plautum.
Ergastulum taberna uel officina. Ergastulus p
operario qui agriculturā exercebat. Plinius
libro. xviii.
Ergo correptū significat idē quod apud græ.
οὖν productē: idem quod χαριν: hoc ē gra
tia: cum. f. gratia ſtelligitur p causa. Sed istud
superius etiam sine exemplis notum est hoc
inferius sic sumatur: cum dicimus de aliquo
statua donatus est honoris uirtutisq; ergo. i.
causa. Festus.
Ergo semper addimus: ut hortemur eos q ali-
quid tarde faciūt. Virg. Ergo age care pater.
Ter. in adel. Dic ergo locū. Ergo ultima cir-
cunflexa causam significat. Donatus.
Ergo positum pro ea causa. Virg. vi. æne. Illius
ergo uenimus ad magnos erebi tranauimus
amnes. Sisen. histo. lib quarto. Milites ut lex
calphurnia concesſer urturis ergo ciuita-
te donati. No.
Ergo & igiē breuioribus adhibeē cōclusioni-
bus: & fere posť aliquā rem interiectā. Qua-
re: quāobrem: quapropter maioribus: nisi di-
xeris: nescio quare sic loquaris. Lau.
Ergo propter aut causa significat. Vir. in vi. Il-
lius ergo uenimus: & magnos erebi. i. per il-
lum: aut illius causa. habet autem accentum
in fine circunflexum. Seruius.
Erectū citū quod fit inter cōrores: ut i libris
Regum Romanorum: legiē erectū a coerce
do dictū: unde & hercisčunde & hercisci. Ci
rum autem a ciendo. Festus Pom.
Eridanus mons est dyrrachii: uel nullius ē: ut
inquit Strabo.
Eridanus fluuius: qui Padus dicit a phaheton
te: qui Padus dicebaē ibi merso. Hunc græci
inferos: fluuium dixerunt: & ad ſuperos sa
turire: forte quia e uesuuo monte propiquo
mari infero in mare ſuperum influit.
Erimanthus mons in arcadia: ubi Hercules a-
prum ſuperauit: Euristheoq; detulit.
Erimanthus mons arcadiæ: & ſylua & fluuius
in alpheum defluens. Pli. quarto.
Erimanthus qui lites diſſeminando diuinat q̄
ſi litis uates. Iuuena. Aut diſyphilus aut heri
manthus.
Ericumne Boetiæ fluuius ad trophoniū deū:
penes quem duo sunt fontes: quorum alter
potus memoriam affert: alter uero obliuio-
nem facit.
Erigonus fluuius est prope durchiopum: qui
ex illyrico per Perniam fluēs: maximum flu
men efficit.
Erigone Icarii filia. Tor.
Eritudo seruitudo. Fe.
Eripuiſti atq; abſtuliſti. Eripuiſti quicquid au
ri gēmaq;. Abſtuliſti quæ in unaquaq; re be
neficio. S. P. q. R. iuris habuit. Asco.
Eritrafalcos fluuius ī corporibus gignēs filios
Eripere cum datiuo fere in malam partem: cū
ablatiuo uero in utranq; ut eripuiſti me a pe
riculo: uel eripiā abs te filiam. Præripere est
in suos proprie usus: neq; temporis significat
anteceſſionem: ut Cicero pro Gallo. Demo-
ſthenes tibi præripuit: ne esſes primus ora-
tor. In paſſiuo uero significat antecapere: ut
morte præreptus. Dicimus etiā morte præ-
uentus. Rapere est auferre: ut raptas sine me
re Sabinas. uel uim afferre atq; uiciare: ut de
uirginibus: ut ſeneca. rapta raptoris: aut mor
tem: aut in dotatas nuptias optet. Laur
Eripere causam significat doli pro eo q̄ tenea-
tur oppreſſus. Vir. Tunc hinc ſpoliis indute
meos eripiare mihi. Teren. in phor. Atq; ex
hoc crimine antiphonem eripiam quaſi ex i
cendio. Donatus.
Eriboea nouerca mercurii: ideſt Iuno: ex ἔριδ
& βοῦον buccula siue iuuenca: quaſi lis buc
culæ: quia ifidem perfecuta est. T.
Erithia quas gades dicimus: inſulaſq; uicinas:
feretides enim uideē erithiam appellaſſe ga-
des.
Eritates proprii uiri: interpretaē enim ira in
fractus: ex ἔριδ ira & κατεσσω infringo. T.
Erichthonius ex ἔριδ lis χθονος terræ: natus
ex uulcani fæmine cum Palladi uim molire
tur ſparſo cum pedibus anguineis: unde cur
ru usus est: ut eos tegeret inuenit argētū: ut i
quit Pli. dicitur etiam erichtheus.
Erycina uenus ab eryce monte.
Erillus & pyrrho phi. de quibus Ci. de finibus
& de offi. meminit.

Erinnyes uel ut quidam dicunt erines furiæ i fernales.

Eripilis lacus hodie lacus montis orfani dicit' unde Lamber fluuius effluit Mediolanensis diocesis.

Erisipila est quem latini sacrum ignē appellāt idest execrādū per antiphrasim: siquidē in su perficie rubore quasi igne in intima uadunt loca: ita ut etiā febris excitetur.

Erix mons sicilię maxime memorat' ob delubrum ueneris ab ænea conditū: & ætna quæ cyclopes olim tulit: nunc assiduis ignibus flagrat. Pom.

Erix filius butæ & ueneris pugna cæstuū nobilis: in Sicilia eiusdem nominis collis: i quo ueneris fanum eximiæ uenerationis multis illic mulieribus ministerio deæ dicans ex Sicilia & aliis prouinciis ueneris tum ericinæ fanum Romæ erat ante portā collinā: quod Marcellus construxit deuicta.

Erinnys dea est quæ bello præest: ut Pallas: q. Paušanias Homerū obseruauit: imo erinnys furia dicitur.

Erosi scundus quam uocem apud iurisc̄ōsultos sæpius reperies: & hercius quē alio nomīe lo uem penetralem Romani uocauerunt aspiratione carent ertiū ertia antiquą dictiō: unde ercisi scundum dici uolunt: a coercēdo tracta est: unde & iouem ericium puto dictū: q. mala crederet' arcere: imo & aspirat': & ab ēp ve: idest sæpio deriuat'. inspice Homerum i xv. iliados: & ibidem Eustatium.

Eruca et ærugo: ut dicam: quod sentio aspiratione caret: nec enim finit ab hæreo uerbo: ut Apuleius uult: ærugo ab ære dicit': habetque diphthongum æ: ea ut inquit Plinius fit plurimis modis. Nam & lapide excoquit': ut æs diradit': & in aere calido perforato: atq. in cadis super acetum aereo obturato operculo multo probatior q. si hoc idem siquamis fiat: quidam uasa ipsa candidi æris fictilibus condiunt in aceto raduntq. decimo die alii uinaciis contegant: totidemq. dies radit' alii delinunt' euisc̄bem aceto spargūt' uersantq. spatiis sæpius die donec absumitur eodē sco be alii terere i mortariis æris ex aceto malūt ociissime contigit tenacior recisamentis in acetum abditis. Hæc Plinii uerba declarant æruginem ab aere dici quando ex aere fiat. Eruca uero aut quod urat dicta est: nā & lin guam pungit & sanguinem exurit: ut sit eruca quasi uruca: ut in principio essēt urusa: post ea cōmutatione litteræ eruca facta ē: ut ex ualesio ualeriius: ex fusio furius: ex ausēlio ausēlius: & ex asiara.

Erigone cū puēnissēt ad cadauer patris Icarii: quem agrestes interfecerant præ dolore laqueo se suspendit: tū canis interfecto domino ad erigonem domum uenerat: eamq. latratu ex gemitu excitauit ut se sequeret: prodiuxitq. ad patrem puella mortua: canis quo que spiritu ei parentauit. alii putant puellam se deiecisse in puteū anygrum: idest sine humore appellant.

Eriphyle uel eripile porta litis talaonis argiuo rum regis uel telestoris filia amphiarei uxor capta monili a uulcano facto.

Eriphysa insula ex æoliis quasi εριν lité φῦσα idest sufflans. T.

Erisitos uir qui cererē aspernabatur ex ēρῖσ & σῖτος quasi lis cum frumento.

Erithmos mons paphla genue.

Erythre boetiæ locus.

Erithrea urbs.

Erithrabolus urbs in quā omnes mulieres cōiecta concremauit pheron Rex: qui excepto oraculo lauandi oculos arina mulieris uirum suum tamen ex parte: cum uxorē pluri masq. fuisset expertus nihilo magis cerneba tur: quibus ob hanc causam concrematis de inceps expertus urinam cernēdi sibi utm restitutam sensit: eamq. in uxorem duxit.

Erithron mare rubrum.

Erythron rubrum fuit filius Persei & Andromadæ: a quo rubrum dictum est mare.

Erithea insula in gadditano: ubi existimat' habitasse geryones: uel aliā contra lusitaniam. Pli. in fine quarti.

Erichthonius etiam habet c aspiratum ante th ut initio dixi hic ut est in fabulis uulcani fe mine: dum ille Mineruam habere in cōplexibus contendit: nascitur absconsusq. in cista aglaues & Pandrosō custodiendus a matre traditur. adultus autem Panathænea. i. ludis palladi institutis. i. mineruæ athenæ matris honorem primus cōstituisse: arcemque & templum ædificasse dicitur. & ut Virgilius i georgicis. Primus erichthonius currus & quattuor ausus: Jungere equos rapidisque rotis sistere uictor. Apud barbaros definūt etiam nomina in ch ut Enoch & Lamech. & Sadoch.

Erythinus uiri & urbis proprium.

Erpyllus apud nos serpillus: q. radices eius lōge serpant: eadem & matris animula: q. mentrua moueatised aspiratur.

Eryx siciliæ mons drepano propiquus: ubi tē plum ueneris ab eryce eiusdem filio Bebryciorum rege ab Hercule victo. T.

Ercini lauinio & Albæ uicini erant: ac Romæ non longe distat a ricia & Helenæ errantiū.

Erodius auisin quam pallas conuersa est cum faueret ulyssi exploratori.

Erotema interrogatio: ut quo res summa loco

pantu. Tortelius.

Errabundus pro errans. Virgi. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris: Errabunda bouis uestigia. No.

Errare pascere. Vir. i. æneæ. Tris littore ceruos prospicit errantes. S.

Errare cum fecuritate pasci. Vir. Mille meæ siculis errant. & cætera. Ser.

Errare uestigare. Vir. i. æneæ. Vidistis si quâ hic errantem forte sororum. Ser.

Errare a græco: ut inquit Cloatius uerus. Aulus Gelius.

Erratio & error differunt. Est enim erratio pedum error animi & loci in quo erratur. Ter. in adel. Et minor est erratio. Do.

Erronem pusillum fugitiuum. Labeo definit: & ex diuerso fugitiuum magnum erronem esse: sed proprie erronem sic diffinimus: qui non quidem fugit: sed frequenter & sine causa uagatur: & temporibus in res nugatorias consumptis ferius ad dominum redit.

Eurifina urbs i ipsa latina uia: quam & teucus amnis radit ingens ad interamnem inter duos confluentes in unum flumẽ tacentẽ lirim & alterum cassiniam.

Eruum sunt qui putent aspirationem habere: quod ab herba dictum sit: ut sit eruum quasi herbum mihi magis placet: ab eruendo dictum esset. Nam ut legumen a legendo ideo sit carpendo: & lenticula quasi legenticula: sic eruum ab eruẽdo: carpitur enim & manu uellitur: ut alia legumina: nunc eruillum uulgo dicitur. Sunt tamen qui putent a græco dici quod est erbos: & aspiratione similiter caret.

Eruum & eruilla a græcis sunt dicta: quia illi eruum ὀρόβος eruillam ἐρεβίν appellabãt Festus Pom.

Erumpere pro emittere: & quasi exire: & erit actiuum uerbum positum pro neutrali. Aut erumpere pro exclamare: ut erumpere uocẽ dicitur qui exclamat. Terentius in eunu. Iam ne erumpere hoc mihi licet gaudium: & mihi pro a me. Do.

Erugere semel factum significat quod eructare sæpius. Illud enim perfectæ formæ é: hoc frequentatiue. Fe.

Aes antiquius dictum randusta quo porta randuscula Romæ. Asco.

Es pro esto. Lucil. in. xxvii. Collige te ac bono animo es uideo de rippis præmitur de panibus. Nonius.

Es imperatiui modi tẽporis præsentis: esto futuri est. Terentius in adelphis. Bono animo es. Donatus.

Esar fluuius ex appennino delabitur: fluitq; iuxta Pisas. Strabo.

Essui populi pacatissimi proximi ciuitatibus: quæ armoricæ appellantur lõge a Belgis circiter centum milia passuum: hos inter celtas fuisse coniectura est forte in Normania: aut britannia citeriore & regno Francorum siti.

Essedones funera parentum lætis: & i uictimis & festo coitu familiarium celebrant corpora ipsa damnata: & cæsis pecorum uisceribus immista epulando consumũt. Capita ubi febre expoliuere auro iuncta pro poculis gerunt. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis ultima officia.

Esciariæ mensæ quadratæ uocantur: in qbus homines epulantur. Anclabris ea quæ sacrificando diis anclaratur: quod est hauriaf mi nistraturq. Fe.

Eschrion cum esset poetice studiosus Alexandrum in eius expeditionibus secutus dicitur

Escas ciuitas dicitur esculium.

Esonides lasonfilius esonis.

Esca quære in dictione pastio.

Escit erit. Fe.

Esculentum & escarium ab escis: & ab edendo dictum. Mar. Cato libro de liberis educãdis. Fortuna se illos non natura præstare si quid datum sit his esculentum. Plautus in menæchmis. Ea enim uere lenta uincla sunt escaria. Nonius.

Esculẽtum ab esedulia: & quod græce ἐδᾶι latine gustat. V.

Esculetum ab esculo dictum. V.

Esculus arbor glandifera: quæ licet ab esu dicta sit: tamen æ diphthongo scribitur. Ser.

Esculum ciuitas est in agro piceno. Strabo.

Esculapii fons athanis est: & quæ in eo mergũtur in phalerio flumine in atrino campo delata comperiuntur.

Eserina ciuitas est in samia. Strabo.

Esis fluuius inter Anconã labitur: & Senegalliam: & in achiticum excurrit pelagus. Est autem fluuius esis in principio piceni agri. Str.

Esion ciuitas est in umbria: quæ ex oriculis ariminum permeanti ei a dextera occurrit. Strabo.

Espium tegmen equi ad mollem uectura paratum. M. Ci. de libe. edu. Mihi puero modica fuit una tunica & roga fine falceis calciamenti: equus fine espio: balneum quotidie num alueus rarus. No.

Esperus mons æthiopum est sub aphrico situs.

Ephæstos promontorium cretæ ody. T.

Esse pro nominari antiquorum more dictum Terentius in phormione. Quem semper te esse dictitasti. D.

Esse præsentis semper' temporis est. Ouidi. me tamorpho. Esse quoq; in fatis reminiscitur affore tempus. Ser.

Essedarius gladiator qui in esedo pugnat: esseda autem uehiculi est genus.
Esseda uehicula apud Belgas Galliæ populos primo reperta. Vir. iii. geor. Belgica uel molli melius feret esseda collo. S.
Essedones scytharum populi in asia: qui funera parentum cantu profequuntur: & ex ossibus capitum pocula faciunt. Pli. iiii. T.
Aestas ab æstu: hinc æstiuus: ni forte a græco. Varro.
Estie promontorium bosphori est.
Esti pro æstus. Pacu. in chrisi. Esti forte ex arido. Varro.
Aestiua sunt loca umbrosa: in quibus per æstatem uitiatur solis calor. Statius. & umbrosis patuere æstiua licæi. æstiua quoq; p ipsis gregibus in æstiuo morantibus. Vir. iii. georgi. Nec singula morbi corpora corripiut: sed tota æstiua repente. Ser.
Esum es est dicebant ăti qui: & sic seruare analogiam debes: ut eram eras erat: ero eris erit: & cætera. Fui quod est tempus præteritū perfectum male cōferunt: cuius series sibi: ut debet in omnibus personis cōstat: quod est fueram fuisse m fuero. Varro.
Ex syllaba coniunctionem facit.
Et pro quia similiter: quæ: neq; nec. M. Tullius. Non solum nobis nati sumus: ortusq; nostri partem sibi patria uendicat: partem amici duplicantur interdum i rebus diuersis: ut te admirantur & ciues & hospites. Virgilius O qui res hominumq; deumq;. & initio sententiarum comperit. Quintil. Et finitæ quidem sunt partes duæ eiusdem naturæ est ac & atq. M. T. Ac si uolumus eius rei quæ uocatur eloquentia & cætera. Idem. Atque cæteri Imperatores qui de illo triumpharēt. Interdum affectui seruit: ut pro Milone. & fūt qui de uia appia loquantur taceant de curia Interdum neque affectū nec copulam significat. Cicero. Et uidetis annos meos: ideſt defendi legem uoconiam: & fum tam senex p etiam uel quoq. Virgilius. Natus & ipse dea Quintilia. sit hostis & meus. Cicero dixisset etiam meus uel meus quoq. Similiter nec p nec etiam. Quintil. Persolui gratia nō potest nec malo patri. Nec & neq; per & non resoluitur. Lauren.
Etsi tāetsi idem sunt. Pli. Tametsi quid hominī dari potest maius q̄ gloria hoc non posset poniinec q̄uis nec licet. Lau.
Etalia littori populoniæ propiquior est q̄ cor sicaiquæ trecentum abest stadiis ¡quantū distat a Corsica. Strabo.
Ethemon uiri proprium.
Aethra mater thesei & Helenæ ministra: uxor Atlātis: & pro eo quod ait Virgilius: Nec lucidus æthra sydera polus.
Etesias uocant uentos: qui post biduum exortus iidem aquilones constantius perflāt diebus quadraginta. Pli. li. ii.
Aethiopes quorum duo genera fūt æthiopes in oriente: & æthiopes i occidente: ut ex homeri in primo odysseæ cosmographi tradiderunt dicti ab æthiope Vulcani filio: ut Plinius tradit.
Ethnicus sunt autē ethnici gentiles quos Paulus infectatur dicti ab ethnos. i. gens.
Ethicos est assequens consequens.
Ethearchus rex oaxis cretæ urbis.
Ethe oles oepipodis thebanæ regis filius.
Ethemon proprium: de quo Virgilius lib. decimo æneī. Et clarus ethemon lycia comitatur ab alta. Tortelius.
Etymologiam Quintilianus in Varrone: & si milibus tacite reprehendit. Nam Varro in his nimiam operam lusit scriptis tribus. De hac de libris ad Catonem totidem antea ad septimum etiam Plato in cratylo de rectitu dine nominum uolens omnia nomia rebus imposita ex aliqua ratione: quod probant quidam: ut facit Plato inepte: quia plurimorum ratio unde sit origo ignoratur.
Etruria regio Italiæ: inter Macram & thybe rim fluuios: olim dicta tyrrenia: nunc a longobardis logabardia nomiatur: quam mare tyrrhenum alluit: Sutetus cum filo. hetruria a multo thure & deorū cultu: Tyrrhenia uero a uerno lydorum Rege illuc profecto: ut atrogo lustinus tradit.
Euam euantis cognomen bacchi uoce bacchārium. Ouidius in. vi. metamorph. & bacchus & euam.
Ethica ethicorum plurali numero.
Aethon unus equorum Hectoris.
Aethon equus solis.
Etymologia uerborum originē inquirit notatio a Cicerone dicta. Inuenit enim apud Aristotelem dictū σύμβολον: ideſt nota uerbum ex uerbo ueriloquium. T.
Etymologus principia uerbo: postulat. V.
Etymologicen dicūt omnium uerbo: posse dici causa. Var.
Ethnicus gentilis.
Ethos mons: unde Iuuenal. Cacethos ab ethos aliquando ethos: & tunc morem: qui est habitus animi & uirtus: ut in primo æthicorū. Aliquando pro indole: & ut deriuatio cognoſceretur æthica per æ dixerunt: ut longo ostenderent. Tor.
Etiam pro adhuc. Te. in an. Nihil suspicās etiā mali. Aduerbium est consentientis uel remiscentis. Te. in ecy. Etiam cognouisse annum myrrina. Cic. etiam quod pene præterii

capella est mire facta: etiam hic reminiscẽtis est præterea. Teren. in an. Etiam puerum inde abiens conueni cremis. Do.

Etymologia notatio. Quintil. Quod reformi dauit. Ci. sunt qui originationem dicant; Nã originem inquirit. T.

Et quid aliquantũ ne significat. Cice. in catil. Quid est & quid attendis: & quid animi aduertis horum silentium. Teren. in eu. Et qd nos amas de fidicina hac. Do.

Ethilia septentrionalis fluuius est q̃maximus: maior euphrate æstate crescẽs: ut nilus a maiori burgaria descendens in Caspium mare.

Ethimanius fluuius est Indiæ uariis flexibus i curuatus: qui cum ab incolis irrigatiõis causa distrahitur: tenuis & iam sine nomie i mare recipitur.

Aetna mons in medio Siciliæ igneos globos e mittit: aut sulphure fumidã caliginẽ in cacumine duos habet crateres: unde olim flãma erũpebat habet fructeta & fontes: & subter typhei caput gigantis: unde uapor sulphureus & terræmotus creber ubi olim fuit oppidum eiusdem nominis.

Aethiopicus oceanus longo tractu diffundit: hæc littora ab arabico oppido incipiens habet oculos macrobios supra hominũ ætatẽ duplicato spacio ducunt: quorum pars dicit autũnalis forma præstantes regem præstãtẽ moribus & uiribus & pulchritudine sibi eligant.

Etheodoria mons est græciæ thermopolis su peruenies.

Euadere exire tendere. Ter. in phor. Quid hic ceptat: aut quo euadet hodie. Lucil. lib. xxvi. Euadat saltem aliquid: aliqua conatus sum. Plau. i afina. Demiror quid sit: & quo euadat sum in metu. No.

Euadere est liberari. Salu. in lugur. At ni marius signa inferret: atq; euadere oppido properasset: profecto cunctꝰ aut magna pars ficcen sium fidem mutauissent. Virgilius libro nono. Nostras ne euadere demẽs speraſti te posse manus. Lucilius libro. xxvi. Iccirco omnes euasuros censent ægritudiné. Euadere ascendere. Virgilius ænei. libro secũdo. Euado ad summi fastigia culminis. Euadere apparere. Vir. ænei. li. ii. Vt tandem ante oculos euasit & ora parentum. No.

Euadere ideſt exire uel peruenire. Teren. in an. Quorsũ euadat. & euadere est per obstantia & quãcũq; difficultatem ad aliquid peruenire. Idem in eadem. & heri semper lenitas uerebar quorsum euaderet; ideſt ad quã partẽ erumperet. Do.

Euadere est per ardua & iterrupta uenire. Te. in an. uerum nimia hæc licentia euadet ad a liquod magnum malum. Do.

Euadere ascendere. Virgilius æneidos libro secundo. Euado ad summa fastigia culminis. Nonius.

Euadere pro fieri recte ac frequentissime usitatum est. M. T. in philip. lib. secũdo. An uerberare ne non putaremus non potuisse te iprobum euadere. Ser.

Euantes bacchantes a libero: qui euan dicitur Vir. ui. æne. Illa chorum simulans & euantis orgia circum: ducebat phrygias.

Euallem dictum est excludam: & quasi extra uallum mittam. Titin. in prælio. Quam ego hodie extorrem: ac domo faciam pilatricem pellia euallauit o pulchre. Varro. donec foras nos intus euallauerunt. No.

Euan interiectio laudantium bacchum: quam quidam interpretantur bone puer. T.

Euãne martis filia ex thebe uxore Asopi uxor capanei. Tor.

Euænetus cãnei filius: dux Lacedæmoniorũ: cum themistocle cõtra Xerxem ad custodiã introitus thessaliæ. T.

Euaemon rex hormenii pater eurypili. T.

Euander & euandrus bonus uir interpretat: Pallantis arcadũ Regis nepos: mortuo patre Nicostratæ matris suasu ad Italiam uenit: & Pallanteum condidit. T.

Euander dixit Virgilius undecimo. Pallas Euander in ipsis: & in octauo dixit. Rerum euandrus ait. Item in eodem. Cum patre euãdrus. Priſ.

Euax interiectio quæ exultantem significat. Ser. in ar.

Euax apud Plau. euax surgio uxorem tandem abegi ab ianua. Euax uerbũ nihil significat: sed effuritum naturaliter est. V.

Eubois tellus parthenope: quam olim tenuerunt: non solum Cumani: sed & Chalcidenses ex euboia ex pythecusis: item & athenis a quibus incolis dicta est Neapolis.

Eurythmia qui est motus corporis aptus & decens.

Euboia græ. diph. oi. nos diuidimus: insula & ciuitas: unde euboicum mare tam prope cõtinentem: ut dubium sit an insula appellanda sit. T.

Euboicũ mare i mediterraneo duplex ẽ, aliud in ægæo. aliud in campano seu thuſco mari: quod in ægæo euboiæ adiacet insulæa: qua denominatũ est. Quod autem in thuſco cumaq; baiarũq; alluit oram ab euboicis adue nis: & cumarum conditoribus nuncupatũ.

Eunostum quem nam in tanagra heroẽ fuisse dicemus: quidue causæ esse q̃obrẽ mulieres eius lucum non ingrediũt: eunostris eliei cephisi & foradis filius fuit; cui nomen inditũ

est ab Eunoste nympha est aqua educatum ferunt: speciosus igitur ac iustus nominis ex modestia & seueritate laudes tulit: hūc ad ordina & coloni filia propinqua sua amatū fuisse ferunt. Sed cum ejus libidinem conuitio retudisset: remq; ad fratres echenum leonte bucolum ad Eunosti necem concitauerat: quod eum sibi per uim stuprum intulisse insimulauerat: illi cum sorori fidem adhibuisset adolescentem insidiis de medio substurlerunt: quo facto elieus illos in carcerem cōiecit ochna pœnitentia ducta & uæhementer perturbata simul: & dolore quē ex amore capiebat liberari cupiens simul fratrū misericordia commota rem omnē: ut gesta fuerat elieo indicauit: quam e uestigio elieus ad colonum deltuliteius iudicio ac sententia fratres quidem liberati sunt: ochna uero seipsa præcipitē dedit: ficut myrtis anthedonia cāticorum poetria scriptum reliquit. Eunosti uero templū & lucus mulieribus: adeo i accessus fuit: ut cū sæpenumero terræmotus: ac siccitates: aut imbres: aliæ deniq; tempestates ingruissent tanagræi accurate ac diligenter exquirant. nunquid mulier clanculū: aut per imprudentiā templo appropinquasset: q̄q̄ nonnullos dicere constat: inter quos est Elidamus uir insignis occurrisse sibi. Eu nostum lauandi causa mare petentem: quod mulier templum inuasisset refert etiam dioeles in libro de semideis tanagreo. decretū de quibus Elidamus renunciauerat.

Euenticum alias Auenticum: quæ erat ciuitas & caput gentis heluetiorum non memorat Cæsar: sed Tacitus.

Euoe uox græca & bacchantium caret aspiratione.

Eucharisticon nam εὐχαριστικὸν significat ago gratias.

Euphonia quam uocalitatem appellat Quintilianus melius q̄ Prisicianus qui appellat sonoritatem: quæ de magno sono dicitur: sicut canoritas a canorus: quod est sonantis cārus

Eudiceon lineum filum: quod medici extremo inclysterio relinquūt: per quod chymos emittitur. Festus.

Eucalegon mons est haud longe a sygæo Troianorum promontorio.

Euclides geometra insignis ex oppido Megaris isthmo adiacenti: siue gelonus contemporaneus socrati. T.

Europa terminus habet ab oriente tanain: & mæotida: & pōtum a meridie reliqua nostri maris ab occidente atlanticum a septentrione britannicum oceanum ora eius forma lit torum tanci ad hellespontum: qua nppa est dicta anis qua flexum paludis ad pontiū re digit: ad quam propuntidi & hellespontō la tere adiacet contrariis littoribus aliæ nō opposita nodo: uerum etiam similis est: inde ad fretum nunc uastæ retractata nunc prominens tres maximos sinus efficit: totidemque in altum se magnis fontibus euehit extra fretum ad occidentem inæqualis admodū præcipue media: quæ procurrit ad septentrionē nisi ubi semel iterūq; grandi accessu abduci tur pene ut directo limite extenta est.

Eucharistia bōa gratia dici potest: ex εὖ & χάρις. Tortellius.

Euhion nomen bacchi: ab εὖχή: id est uotum & precem: quasi dignus uoto & prece: græce euhios: ergo euhius sine c scribas: & illā Tortelii repudia etymologiam.

Eudamidas archidami filius: Algidis frater. Plutarchus.

Eudemonidas proprium nomen uiri: ab ἐ & δαίμων δάη: id est bene intelligens & discernens.

Eudora bonum donū oceani & tethyos filia.

Euplea una ex insulis in sinu puteolano: dicta ab εὖ bene πλέω nauigo. nam nauigātibus fœlix statio est: properea Papinius appellat eam nomen fœlix carinis.

Eumæus erefii filius.

Eunuchus quē latine exectum & eiuratū dicimus: q̄q̄ & spado alio nomine dicitur.

Euphranor pictor fuit.

Euphrates quære in tigris.

Eudoxus bene glorios: fus: Δοξά enim gloria. Cnidus æschynus filius: geometra & astrologus: medicus & legifer: audiuit Socratē & ægyptios facerdotes primus deprehendit annum: inde hipparcus: inde Cæsar. T.

Eudoxia bona gloria. T.

Eudon fluuius antiochiam alluitra Thebaida ueniens: ubi pygmæos fuisse tradunt.

Euelthon rex salaminæ.

Euemenes uel nius cardianus uir clarus: clarior si par fortuna uirturi charus philippo: de inde Alexādro: de quo multa dicunt. T.

Eumeus subulcus: qui ulysses post longos errores in patriam reduxit.

Euellatū uentilatū: unde uelabra quibus frumenta uentilantur. Fe.

Euerriator uocat q̄ iure accepta hæreditate iusta facere defūcto debet: qa si nō fecerit: seu qd in ea re turbauerit suo capite luat. Id nomē dictū a uerrēdo. Nā euernæ sunt purgatiōes quædā domus: ex q̄ mortuus ad sepultura ferēdus est: quæ fit p euerrationē certo genere scopaꝝ adhibito ab extraueriēdo dictarum. Festus.

Euerriculū genus est rætis piscatoris: a uerrēdo dictum: uel q̄ trahatur: uel quicquid fue-

rit piſcium nactũ euerrat. Ad hoc. M. T. uerrinarum libro quinto de ſignis: quod nunq̃ uides huiuſcemodi euerriculum ulla in prouincia fuit. No.

Euẽta cur nõ euenta quoq; reꝛ ac negociorũ alia efficiunt in chaldæis: alia in gætulis: alia apud danubiũ: alia apud peciditi. Au. G.

Euentus bonoꝝ dicitur. Ter. in ecy. Nunc uidere ſæpe optabamus diem: cum ex te eſſet aliquis qui te appellaret patrẽ: euenit. habeo gratiam diis. Do.

Euenos fluuius eſt qui & lycorum.

Euganeus mons eſt Venetiæ: quem hodie incolæ dicunt Paduanum a Patauio.

Eugium media pars inter naturalia' mulieb'ria Lucil. in epodis hymnis. ſine eugio & inteſtina. Laberius in cẽtenaria. Quare tam arduũ aſcendas: an concupiſti eugium ſcindere. N.

Euirare dicitur uirilitatẽ amittere & effœminare. Varro in marcipore. Spatulæ euiratę omnes ueneri uaga pueros. No.

Euireſcat. Varro in prometheo libro quindecimo. Atq; ex ſanguinibus dolore euireſcat colos. Nonius.

Aeuiternum ab æuo quod factum eſt æternũ quod græci ἀτέων. Id ait Chryſippus eſſe: ab eo. Plautus. Non omnis ætas ad perdiſcendũ eſt ſatis: hinc poetæ æterna templa cæli. V.

Eum antiqui dicebãt pro eorum: ab eo quod eſt is. Feſtus.

Eumenides furiæ infernales per contrariũ q̃ſi non mites.

Eumelus admeti Regis theſſaliæ filius: ex Alceſti uxore. Tor.

Euphorſyne thalia & aglaia iouis & eunomics filiæ ueneris gratia boetii aiunt: Etcoeclem primum gratiis ſacra inſtituiſſe in orchome no: cuius rei memineruntStrabo & Pauſani as nomina ab illo impoſita nõ tenet memoria. Tres tamen fuiſſe affirmãt apud lacedæmonios Nero. duæ tantum erant athenienſes auxo hegemonia talloces Pandroſſo prío gratias coluerunt Pamphos poeta: qui ante Homeri tempora cenſetur primus ī gratias carmen edidit Homerus: unam tantum gratiam putauit uxorem Vulcani Antimachus eas æolis & ægles dixit.

Euphrates ex maiore fundit' Armenia: ortum habet ſupra cirania ſub radicibus mõtis quẽ accolæ caboté nominãt hyrciæ .pximũ huic ne curreribus aliquot in ſe amnibus in Meſopotamiã labit' per ſeleucidã circa quã infun dit' tigri præfluẽté dexteriore alueo babylo nem petit quam permeat mox in paludes di ſtrahit' increſcit Nili modo ſtatis diebus me ſopotamiã inundat ſole obtinente uigeſimã partem ex cancri minui incipit Virginem & Leonem tranſgreſſo in totum remeat uigeſima parte uirginis uinominis.

Eurydice clumeni filia uxor Neſtoris: quæ ei peperit ſeptem filios: & unicam filiã deniq; erydice: & eurydice mater hæmonis: quæ ad tumulum antigones ſe necauit: ut ſcribit Apollodorus.

Euphorus ex chalcide fuit poeta elegiarũ: unde chalcidicum carmen dixit Virgilius hũc imitatus eſt gallus.

Euocati erant iuuenes ex equeſtri ordine delecti qui manente uſu anulorũ conſtituti ſunt ad cuſtodiam cubiculi Imperatorii loco militum. hi cum excubias præſtabant Bardica ueſte utebantur lanificio groſſiore prope ſimili bardoculo. hęæ ueſtes male olebãt quo niam in his male cubabant: & inter ſordida miniſteria utebantur.

Euunchos a Perſis iſtitutos putãt ex captiuis, A babylonibus. n. alanicus antiquior exiſtit id habuiſſe. Ter. in eu. Eunuchũ quẽ dediſti nobis: quas turbas dedit: figura ẽ archaiſmos Vir. Vrbẽ quã ſtatuo ueſtra eſt ſubducite naues. qua figura multũ ueteres uſi ſunt. Nam quotiens uno noſe: aut pronomĩe a diuerſæ declinationis enunciatione cõpræhendunt: neceſſe eſt quod alteri accõmodatum fuerit ab altero diſcrepare: ut quem dediſti: q̃s turbas dedit. Donatus.

Eumilus græcus fuit in bello troiano.

Eumonides thebanus. Plutar.

Euneus trium ſyllabarũ: laſonis filius ex hypſiphyle thoantis filia regis.

Eunuchus uirilibus exectus.

Euocati milites ſũt: qui collecti ex diuerſis locis in exercitum coeunt: quod genus intelligit. Vir. ix. ænei. Mittitur & magni uenulus diomedis ad urbem qui petat auxilium. Hi autem non milites: ſed pro militibus appellantur. Vnde Salu. Neu quis miles non p mi lite. Item alibi. Ab his omnes euocatos & cẽturiones. Seruius.

Euomam in eã omen hoc quod mihi ægre ẽt apud Teren. in ecy. Bene euomã qui ægritudinẽ ſoleꝝ uomitus releuare. No.

Euonyus iſula ex æoliis in freto ſiculo. T.

Eupylis lacus ẽ galliæ ciſalpinæ: in quo ꝓgeditur lambrus fluuius in padũ defluens.

Euproſepon promontorium ſyriæ non longe a ſydone.

Euphonia bona ſonoritas. Quintili. uocalitas melius licet græce εὐφωνέια ex duobus cõpoſitum ſit quod debemus æquare uel ſupe rare ſi poſſumus. Tor.

Euphranor iſthmius ſtatuarius: de quo Plinius trigeſimotertio & trigeſimoquito etiam optimis ſtudiis deditus. Tor.

Euphrates fluuius magnus:diuidit babyloniã in rubrum mare cadit. Tor.

Euphrosyna una ex gratiis: ut in charites uidimus ab εὐχραίνομαι lætor. Tor.

Euryale minois filia: quæ Neptũno Orionem peperit. Alia proeti regis. alia ex gorgonibus una. Tortelius.

Euphrepia decor: ex εὖ bonum: & πρέπον decens. Tortelius.

Euryalus dux ex peloponneso ad Troiam miræ pulchritudinis. Alius apud Virgilium: alius historio. Iuuenal. T.

Eurybates ithacus: quem ulysses præconẽ habebat: qui cum talthybio ad Achillem p̃ briseida missus est ab Agamemnone. T.

Europa ad septentrionem & aquilonem iacet Varro.

Europam tertiam orbis partem: ab europa Agenoris filia certum est appellari: sed alii de amore Iouis in taurum uersi narrant. Alii eã a prædonibus raptam: & nauem quæ Iouis tutelam tauri effigiem habuerit in eam regionem delatam esse. Quidam ob pulchritudinem regionis per simulationẽ raptæ filiæ occupatam terram ab Agenore & phœnicibus ferunt. Fe.

Eurotas fluuius laconiæ præterfluens lacedæmona: secundum Liuium sacratus apollini: quia' rippæ lauro abundant. Tor.

Euripus sinus in ægæo mari inter Euboiam ĩ sulam & boetiam seu phocidem in longum arctumq; productus: reciprocas agit uices. Ideo carinis infidum refunditur inter montes incontinenti & in insulas. T.

Euribia nympha quæ stellas & luciferum genuit. Hesi. in theo. filiã alisenis. Orphe. T.

Eurybiades unus ex ducibus Xerxis.

Eurytion faber argentarius: de quo Virgi.

Eurycratidas lacedæmonius apud Plutarchũ. Tortelius.

Eurydice orphei uxor ab Aristæo amata: Aera Climenii filia: Nestoris uxor: ex qua septẽ filios & filiam suscepit. Tor.

Eurylochus Polybii filius fidissimus Ulyssis socius.

Eurymachus Philegiog. Rex: qui teste pherecyde thebas destruxit. Tor. ante cadmum.

Eurymedon prædæ cuiusdã filius auriga ptolemæi cuiusdam: pater peribœæ: ex qua Neptũnus nausithoum patrem alcinoi peperit. Alter athenarum dux cum Demosthene: de quo Iustinus. T.

Eurymone nympha oceani: & tethyos filia: uxor orchami: mater leucothoes: altera apollinis filia: quæ Talaoni peperit Adrastum Regem argiuorum: & eriphylem Amphiarei uxorem. Tortelius.

Euripides tragicus clarissimus: quia eo die natus est: quo athenæ cum Persis in euripo bellum gesserunt: de quo Gellius. T.

Euripus inter boetiam uel phocidem & eubo iam alterno aquarum cursu septies in die; & totidem in nocte. Tor.

Eurypus herculis & Cassiopes filius regnauit ĩ Coo: augur peritissimus græcorum: non tamẽ ut calchas. Alter ex ormenio euæmonis filius: qui cum quadraginta nauibus ad Troiam se contulit.

Euryon centaurus odi. xxi. qui cũ laphytis pugnauit.

Euryus Oechaliæ rex pater Ioles: inde eurytis patronymicum. Alter cẽturus fœuissimus de quo Ouidius ait. Tor.

Europa oceani & tethyos filia. Hesi. Altera Agenoris phœnicũ regis rapta a Ioue. Ouid.

Eusebii alias susiuui populi inter celtas finitimi andegauensibus curiosolitis Venetis magis q; oceano Francorum regno siti.

Eustatius potiusquã eustachius: proprium.

Eustratius philosophus: qui in ethicam Aristotelis scripsit. Tor.

Euterpe una ex musis: ex εὖ bene: & τέρπω delector: quasi bona sit delectatio. T.

Eutyches nomen hæresiarchæ.

Eutychides proprium: de quo Plutar.

Euthymedon philosophus quidam per cõtrarium.

Euximius fluuius propontidis: quem ab euxino mari in quod effluit denominatum quidam uolunt.

Euxinus mare quod pontũ dicimus: ex εὔ bonũ & ξεῖνος hospitii: uel amicus quasi bonũ hospitii: sed per cõtrarium: quia in locis asperis est: prius dictus axenus. Pli. T.

Euzonos ex εὖ & ζενύ bonum cingulũ strẽnuus: quoniam cinctos qui militãt dicimus inde præcinctos strennuos: ut discinctos: inhabiles & inefficaces. Tor.

Exanclare exhaurire. Fe.

Exanclare est perpeti uel superare. Ci. academi corum lib. iiii. Credoq; clitomacho ita scribente: ut herculi quendam laborem exanclatum. & tusc. lib. i. Quod cũ exanclauisset oẽs labores tum incideret ĩ mortis malum sempiternum. No.

Exanclare significat exhaurire. Plau. in sticho. Næ iste ædepol uinũ poculo exanclauit. Idẽ in penulo. Sæpe exanclatum merum citissime. Nonius.

Ex quoque modo quod extra accipitur: ut excludo: extermio: extorris: exlex: expex: exanimis: modo perfectum: ut explico: exeo: expedio: extirpo: modo intentiui: ut expleo: exoro: efficio: effundo: extendo. Pri.

Ex & ab præpoſitiones non unum ſignificãt. Nec enim unũ eſt a theatro uenire:& ex the atro. A theatro enim uenire eſt a loco: qui é iuxtꝝ theatrum. E theatro uero ex ipſo theatro: his præpoſitionibus cõtrariæ ſunt ad & in. Ser. in ar.

Examen eſt æquamentum & iudicii inueſtigatio examinatio & apum congregatio: uel locuſtarum. Fe.

Ex animo ut natura fert: figura epheſegeſis. nã ex animo eſt: ut natura fert: uidelicet ut fert naturalis ingenita actio. Do.

Examuſſim regulariter. Amuſſis eſt regula fabrorum: uel ut alii uolunt ferramẽtum: quo in poliendo utuntur. Fe.

Examuſſim dicitur examinate ad regulam: uel coagmentum. Eſt enim amuſſis regula fãbrorum: quam architecti cum opus probant rubricaque illinunt. Plautus in amphitrione Si uera hæc loquitur hæc examuſſim eſt optima. Idem in milite. Ineſt in hoc amuſſitare ſua ſibi ingenua ſidoles: ideſt exanimata. Idẽ in menæchmis. Vt haric rem uobis examuſſim diſputem. Varro. quare ſi diligens eſt ad amuſſim per me licet aſſumes teneo. Idem i quæſtionum plautinarũ libro tertio. Amuſſis eſt æquamen leuamentum: ideſt apud fabros tabula quædam qua utimur ad ſaxa cogmentata. Nonius.

Exagonem euectionem. Fe.

Exactum tranſcurſum præteritum. Vir. geor. libro tertio. At tribus exactis ubi quarta acceſſerit ætas. & in eodem. Exactis grauide tũ menſibus errant. No.

Exanclari perfici. Pacu. in peribœa. Nõ poteſt menalippe hic fine tua opera exãclari clauos Nonius.

Exanclari etiam ſignificat perpeti. Ennius in andromache. Male torquentis cum ærumnis illum exanclari diem. Actius in diomede Fere exanclauimus tyrannis ſcæuum ingenium atque inexecrabile. Idem in amphitrione. Tolerarem uitam cladeſque exanclarem impatibiles. Lucilius libro trigeſimo. Quantas quoq; modo ærumnas: quantoſq; labores exanclaris. No.

Exanimus & exanimatus hoc differunt. Hic enim timens: exanimus uero mortuus eſt. Virgilius primo æneidos. Exanimumq; auro corpus uendebat achilles. & exanimata ſe quens impingeret agmina muris. Et Terentius in andria. Ibi tum exanimatus pamphilus bene diſſimulatum amorem & celatum indicat. Seruius.

Examen allegorice dicit non debere quæri ſingulari inditio acquirat. examen autem eſt lignum cuius medium haſta ad pondera adæquanda tenet.

Euſicheus nomen proprium: extat epigrãma his uerbis ſcriptum. M. Aurelius Euſicheus ſera uicelia rufem: hanc ſedem uiui ſibi poſuerunt uno animo laborantes ſine Iuliano filiolo.

Eurymachus quem Homerus tradit ritu puellæ cultum ornatumq; inceſſiſſe.

Hexaphorum non niſi ditiſſimorum erat lectica ex fex ſeruis geſtata. de hac Iuuenalis. & ſexta ceruice feratur.

Examen eſt lignum cuius medium haſtam ad pondera adæquanda tenet.

Exaſſe. i. in bonis uniuerſi patrimonii.

Exanimatus & exanimns differunt. Exanimatus enim eſt perturbatus & perterritus. Exanimata ſequens. Te. in an. Sed quid pamphilum exanimatum uideo. Exanimus eſt mortuus. Vir. Corpus ibi exanimum. Do.

Examen proprie filum eſt quo regitur. Virgi. xi. æneidos. Iuppiter ipſe duas æquato examine lances. S.

Exaudio quære in uerbo audio. Lau.

Exanclare effundere. Var. in eumenidi. Niſi patre materno ſanguine exanclando ulciſcerer Nonius.

Exactæ pecuniæ uerbũ non ſolum ad ſolutionem referẽdũ eſt: uerũ etiã ad delegationem. Ex bonis quæ bona exiſtimamus: plus mali capimus: cum aut amiſſuros non credimus: aut amittimus q̃ boni cum habemus. Do.

Excudere procudere: & incus ipſa a cudendo dicta ſunt. Fe.

Exciet excutiet. Fe.

Excidionem urbis a cædendo dictum manifeſtum eſt. Fe.

Excipuum quod excipiaſ: ut præcipuũ quod ante capiatur. Fe.

Excuriari curia excludi. Var. Aponũ ideo excuriant: quia nihil habebat. No.

Excordes concordes uecordes ex corde ſignificantiam ducunt. Cic. tuſ. Aut unde magna diſſenſio eſt: aliis cor ipſum animus uidetur unde excõrdes concordes uecordeſq; dicuntur. Nonius.

Excantare ſignificat excludere. Plau. in bachidibus. Nã credo cuius cor excantare poteſt. Lucil. ſaty. li. ii. Quæ ego nũc æmiſſio præcãto atq; exigo & excanto. Varro in eumenidi Vbi uident ſe cantando ex ara excantare nõ poſſe deripere incipiunt. No.

Excogitare eſt per cogitationem inuenire id q; ad res tantum incorporeas pertinet.

Excogitare eſt cõſilii. Reperire uero fortunæ Oui. Tu non inuenta reperta es. Inuenire autem eſt ex cõſilio & caſu: ſiue corporeas: ſiue incorporeas reperire. Offendo idẽ fere quod

reperio. Nactus sum pro inueni: siue repperi
Est præterea prius cogitare: deinde excogitare
Non enim quicquid cogitat statim & excogitat. Lau.
Excessit a uita: quære in uerbo decedo. Lau.
Exculpere est extorquere. Plau. i cistel. In quæ
stione uix exculpsi ut diceret. Lucil. saty. lib.
ii. Nunc nomen iacq; ex testibus ipse rogãdo
exculpo hæc dicam. Item uti exurienti ieoni
ex ore exculpere prædam. No.
Escam descentia iracũdia feruentia. Ci. tusc. lib.
iiii. Ludit ne ira excadescentia: odiũ: inimicitiæ: discordia. Idem in eodem.
Excandescentia: aut est ira nascens & sine modo existens. No.
Excessis pro excedas: ut faxis pro facias. Te. in an. Caue quoq; ex istoc excessis loco. Do.
Excisatũ laniatũ uulneratũ. Plau. i cistella. Capillo scisso atq; excisatis auribus. No.
Excipere excusare uel cælare. Plau. in aulu. nec parem tibi adeo cuius in dipistes: neque furẽ excipies. No.
Excipere manere, habere. Vir. geor. li. iiii. Ergo ipsas q̃uis ãgusti terminus æui excipiat. No.
Excipere dolo capere. Vir. Excipit incautũ patriasq; obtruncat ad aras. Ser.
Excipere est seiungere separare. Virgilius libr. viii. Ipsum illum clypeum cristasq; rubentis
excipiam sorti. No.
Excipere est suscipere. Virg. æne. iii. Heu qs te casus deiectam coniuge tanto excipit. M. T. in uer. de suppli. Filios suos posteremũ spiritum ore excipere liceret. No.
Excipere captare. Ci. de ora. li. iii. Quæda dari ex hac uita ad ptractandos animos hominũ & ad excipiendas eoꝝ uoluntates. N.
Excipit opprimit uel circũuenit. Vir. æne. lib. iii. Et scelerũ furiis agitatus Oreſtes excipit i cautum. M. T. ad Pompeium lib. iiii. Quos i sepultos reliquissent eos: quos e mari propter uim tempestatis excipere non potuissent innocentes necauerint. Virg. in buc. Nonne ego te uidi damonis pessime caprum excipere insidiis. No.
Excutere emittere. Vir. li. viii. Excussus aconitheus fluminis in morem. No.
Excutere dicitur commouere. Virgil. libr. xii. Gaudentq; comantis excutiẽs ceruice toros
Ci. li. ii. de offi. Explica atq; excute intelligentiam tuam. No.
Excutere excludere deiicere. Vir. iiii. æne. Excutimur cursu cæcisq; erramus in undis. Lucilius libro. xxx. Ipso cum domino calce oẽs excutiamus. No.
Excurere eligere. Ci. in philip. li. ii. Iuuentutem omnem ex tota Italia excussimus. No.
Excidere in obliuionem dare. Vir. æneid. libr. iii.
Nec dum etiam causæ irarum sæuiq; dolores excideret animo. No.
Excidere cadere. Ci. in philip. li. ii. Excidãt Clodii cruenta arma de manibus. No.
Excidere dissentire. Lucil. li. xxviii. Metuo ne fieri possit ego ab archilocho excido. ¶ No.
Excludere liberare. Luci. li. xxvii. Primum qua uirtute seruitutem excluserit. No.
Excludere significat eiicere. Te. in eu. Exclusit reuocat: redeam. No.
Excoelsitas. Ci. de offi. li. iii. Etenim magis é se cundum naturã excoelsitas animi & magnitudo. No.
Excipio insidiis opprimo. Vir. æneid. Excæptũ triton si credere dignũ est. Inter saxa uirum spumosa immerserat unda. S.
Excubiæ & uigiliæ differũq; illæ diurnæ sũt uigiliæ uero nocturnæ. Ser.
Excubiæ diurnæ & nocturnæ: Vigiliæ tantũmodo nocturnæ. Lau.
Excusare: quære in uerbo causari. Lau.
Excussor & emissarius: hic uocantur consiliatores futurorum: quæ a magistratibus committuntur. Asco.
Excipit pro incipit: cum præstatus Iudicras uoluptates: neq; suis poematibus assuetas neque ante cœtum tam ferum producẽdas excipit symachus. Ma.
Excretus ab excreco. Vir. excretos hedos. La.
Excello legimus crebro apud ueteres: ut Cicero. repu. Excellit inquit. Itẽ de orato. antecellunt & primo de diuinatione. Grachus præterea similiter cohortationem conciliabula antecellunt: Verũtamen. M. æmilius cũ laude excellet omnes. Diomedes.
Exceptio dicta est quasi quædã exclusio: quæ iterponi actioni cuiusq; rei solet ad excludẽdum id quod intentionem condẽnationem ue deducẽtum est. Replicationes nihil aliud sunt q̃ exceptiones: & a parte actoris ueniũt quæ quidem ideo necessariæ sunt ut exceptiones excludant. Semper enim replicatio ĩcirco obiicitur: ut exceptionem oppugnet. il lud tenendum est omnem exceptionem: uel replicationem excluſoriam esse. Exceptio actorem excludit: replicatio reum. Sed cõtra replicationem rursus & deinceps multiplicãtur nomina: dum aut reus aut actor obiicit: sane solemus dicere quasdã exceptiones esse dilatorias: quasdam peremptorias: utputa dilatoria est exceptio quæ differt actionem: ut luti exceptio pecuniatoria dilatoria est. Nãque dicit non licere procuratorio nomie agi non prorsus litem inficiatur: sed personã eius tat. Vl. de ex.
Excæptiones: aut perpetuæ & peremptoriæ sunt: aut temporales & dilatoriæ. Perpetuæ

atq; peremptoriæ sunt:quæ semper locū ha
bent:nec euitari possūt:qualis est doli ma
li rei iudicatæ:& si quid contra leges senatus
ue consultum factum esse dicetur. Ité pacti
conuenti perpetui:desit ne omnino pecunia
petatur:temporales atq; dilatoriæ sunt:quæ
non semper locum habent: sed quæ euitari
possunt.qualis est pacti temporalis.i. ne for
te intra quinquēnium ageretur: procurato
riæ quoq; exceptiões dilatoriæ sunt:quæ nō
semper locum habent: sed interdum euitari
possunt. Caius eodem titulo.

Exdorsua dorsum confringe.alii exime. Fe.

Exductæ exuuiæ. Fe.

Exdorsuare dorso nudare. Plau. in aul. Tu ma
cherio congrum murænam exdorsua quan
tum potes. Nonius Mar.

Exequor quære in uerbo obeo. Lau.

Exercitus est militum copia: & homo multis
negociis exercitatus: sed superius quarti or
dinis: hoc secundi est. Fe.

Exercirent farcirent. Fe.

Exercitionem exerciti dicebant antiquī: exer
citationem exercitati. Item exercitionem ex
ercitissimum: sicut ab exercitato exercitatio
rem exercitatissimum. Fe.

Exemplum est quod sequamur: aut uitemus.
Festus.

Exemplar equo simile faciamus: illud animo
æstimatur: illud oculis conspicitur. Fe.

Exempla dicitur noua & mira torméta: quæ
pro exemplis narrentur: aut quæ documéto
sint cæteris ne delinquant. Ter. in eu. Vterq;
exempla in te edent: q̄q̄ dabūt exempla ima
go: collatio: species comparationis. Teren. in
ecyra. Ad exemplum amborum mores earū
existimans. Do.

Exemplar & exemplum differunt. Exemplar
enim est unde aliquid sumitur. Exemplum
quod sumitur est. Do.

Exesto extra exto: sicut enim lictor in quibus
dam sacris clamitabat hostis uictus mulier
uirgo exesto: scilicet interesse prohibebatur.
Festus Pom.

Exequiæ dicuntur ab eo quod homines pom
pam post sequuntur. Teren. in an. Funus inte
rim procedit: nos sequimur. Do.

Exequiantur ex exequūs ut cōuiuāt & epulāt
Varro in bimatico. Ipsum propter uix liber
ti semianimati exequiantur. Fe.

Exedra triclinium est: imo sedile: sicut cathe
dra. nam ficut alterum a cataita alterum ab
ex præpositione factum: & hedra. i. sella.

Exedra. M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ li.
v. sunt in ipsis locis iudicia summoꝝ uiroꝝ:
tamen ego moueor illa exedra. & de orato. li
bro. iii. Tunc dedita opera quiescétibus aliis
in eam iam exedram uenisse: in qua Crassus
posito lectulo requieuisset. No.

Exercere agitare uel commouere. Cicero li. i.
de offi. Exercenda etiam est facilitas & altitu
do animi. Virg. ænei. lib. quinto. Nate filiacis
exercite fatis. No.

Exercere fatigare. Te. in adel. Sane ego te exer
cebo hodie ut dignus es filicernium. No.

Exercere infequi. Virg. iiii. æn. Tū uos o tyrii
ſtirpem & genus omne futurum exercere o
diis. Nonius.

Exercere ſolidare. Salu. in iugur. Nabdalſa ex
ercito corpore. Cicero tuſcula. lib. Equidem
meos caſus in quibus me fortuna uæhemē
ter exercuit. No.

Exercere ſponere ſperare. Vir. geor. li. ii. Tum
denicq; dura exerce ſperia: & ramos cōpeſce
fluentis. Plau. in amphi. Si in me exerciturus
quæſo in parietem prius domes. N.

Exercere in meliorem uſum & fructū formā
re. Vir. geor. li. i. Exercetq; frequens tellurem
atq; imperat aruis. No.

Exercitoriūs actioné ſignificat q exercet. La.

Exemplū eſt ex quo ſimile facimus. Quin. de
cimo. Sic litterā ductus ut ſcribēdi fiat uſus
pueri ſequūtur: ſic muſici uocē dicentiū: pi
ctores opera prioꝝ: ruſtici probatam experi
mento culturam in exemplum intuent. Ex
emplar animo quoq; æſtimatur. Ci. de ora. li
bro quinto. Illa oratio fuit mihi exēplar be
ne dicendi. Ponuntur & pro eodem. Cic. pro
muræna. Domeſticum te habere dixiſti exē
plum ad imitandum. & idem. Ad imitādum
uero tam mihi propoſitum exemplar illud é
q̄ tibi. Cæteq; eſt ipſa res quā imitamur: aut
deuitamus eſt exemplum: ut in Catone. Exé
plaria multa ſunt ut unius exempli redditæ
binæ litteræ. i. euiſdē formæ: & duo uel tria
exemplaria æneidos. i. multi codices eodem
exemplo: & exemplar ab exemplari ſumitur
non ab exemplo. Nam exemplum incorpo
rale eſt quaſi forma: exēplar plæq; corpora
le. Cic. ad Appiū. Ex his litteris quas ad me
exēplum miſiſti. & ibidē. Tum Plautus exē
plar eius chirographi Ticio miſi hic de pagi
na ſcripta intelligendum eſt: quod corpora
le eſt ille de ſententia: quæ in pagina cōtinet
uel potius ex pagina pcipitur. Ouidius tamē
de triſtibus. Pluribus exemplis ſcripta fuiſſe
reor. Reperitur etiam exemplarium pro exé
plar. Plinius. Iuba hæc omiſit i hoc tractatu:
niſi exemplarium utiioſum eſt. Exemplū eſt
etiam exornatio. Lau.

Exercitum nō unā cohortē: aut unā alam ali
tum: ſed numero multos militū. Nam exer
citui præeſſe dicimus eum qui legioné: uel
legiones cum ſuis auxiliis ab iperatore com

missas administrat.
Exercitus nomen ab exercitatione traxit.
Execrarent. Afra. in incendio experiurabát execrabant se ac suos. Nonius.
Exercitij pro exercitus. Act. in armorum iudicio. In quo salutis spesq; summas sibi habent summam exerciti. Var. de uita patrum li. secúdo: quibus cum tempore fecerant frætus sine publico cõsilio dederũt hosti quotquot Decius imperator propter exercitij salutẽ fœdis manibus deuouit. No.
Exerceo fatigo. Virg. in æne. Nare iliacis exercite fatis. Seruius.
Exequi pro declarare ac exprimere positũ est. Cice. in epi. ad M. Var. Habeo multa occulti ora quæ uix uerbis exequi possum. Ser.
Exercitus quos exercitando fit melior. Var.
Exfit purgamentum: unde adhuc manet sufficio. Festus Pompeius.
Exfiliati. i. extra uestimentũ filio cõtextũ. Fe.
Exfuti exfusi: ut mertat pro merfat. Fe.
Exfundere a fundo auertere. Cecilius antipater libro septimo. Respublica amissa exfundato pulcherrimo oppido. No.
Exgregie egregie ideſt egregie lecte. Festus.
Exhaurio finio termino. Vir. quarto æn. Heu quibus ille iactatus fatis: quæ bella exhausta canebat. Seruius.
Exhaurio finio. Vir. secundo ge. Cui nũquam exhausti satis est. Seruius.
Exhaustant efferunt. Fe.
Exhorteo hãc rem idem quod expauesco: postulatq; semper accusatiuum. Lau.
Exhibere apud prætorẽ os: ut ex autore eius signatores admoniti uenient ad recognoscẽdas: ac si forte nõ obtemperent testes. Labeo scripsit coerceri eos a prætore debere in titulo ad exhibendum digesto. & pandectarũ decimo. Exhibere inquit Paulus est facere i publicum potestatem uter qui agat experiũdi sit copia. Subiungit Vlpianus in hac actione Nam actor debet nosse & dicere argumenta rei: de qua agitur.
Exhibere negocium illud facere uel facescere negocium illi est labore uel molestia afficere frequenter per accusationem. Nam negociũ pro labore sæpe accipitur. Cicero de natura deorum. Dii nec habent negocium ipsi: nec alteri exhibent. Quinti. si negocium innocẽti facit. Idemsi innocentem reum facit insectatur: & ad pœnam uocat. Lau.
Exhiberi inferri. M. T. de offi. lib. iii. Quod cũ audiuisset adolescens filius negociũ exhiberi patri. Ser.
Exhibere est qui præstat eius de quo agit præsentiam & corpus: ita exhibere est præsentiã corporis præbere. Ser.
Exibitus uel exibiis figuribus dictus est ad reliquum latus massiliæ portus. Stra.
Exilis etiam a græco factum denominatiuo: seruauit regulam. Pri.
Exitani in hispania ciuitas est eletanorum iuxta malam intra angustias ad fretum & calpen. Strabo.
Exhibere est facere in publico potestatem: ut ei qui agit experiundi sit copia.
Exhibere est materiæ ipsius apprehẽdendæ copiam facere.
Exhibere in publicum deducere: & uidẽdi tãgendiq; hominis facultatẽ præbere: proprie autem exhibere est extra secretum habere.
Exhibet qui præstat eius: de quo agitur præsentiam. nam etiam qui sistit præstat eius de quo agitur præsentiam: nec tam eum exhibet qui mutum aut furiosum: aut infantem exhibet non potest præstare uideri eius præsentiam. Nemo enim ex eo genere præsens satis apte appellari potest: ita apud Labeonẽ scriptum est. Ponponius de uerborũ significatione.
Exilium triplex est: aut certorum locorum in terdictio: aut lata fuga ut omnium locorum interdicatur præter certum locum: aut insulæ uinculum: ideſt relegatio in insulam. Martianus de interdic. & re.
Eximendi uerbum generale est: ut Ponponius ait. Eripere enim est de manibus auferre p raptu. Eximere quoquo modo auferre: ut puta. Si quis non raperet quem: sed moram faceret: quo minus in ius ueniret: ut actionis dies exiret: uel res tempore amitteretur: uide tur eximisse quãuis corpus nõ exemerit: sed si eo loco retinuerit non abduxit: his uerbis tenetur. Pau.
Existimatio est dignitatis illæsæ status legibus ac moribus cõprobatus: quæ ex delicto nostro auctoritate legum: aut minuitur: aut cõsumitur. Minuitur existimatio quotiens manente libertate circa statum dignitatis pœna plectimur: sicuti cum relegatur quis: uel cum ordine mouetur: uel cum prohibet honoribus publicis fungi: uel cum plebeius fustibus cæditur: uel in opus publicum detur: uel quom in eam causam quis incidit: quæ edicto perpetuo infamiæ causa memoratur. Consumit uero quotiens magna capitis diminutio interuenit: ideſt cum libertas amittitur: ueluti cum aqua & igni interdicitur: quæ in persona deportatorum euenit: uel cum est plebeius in opus metalli: uel in metallum datur: nihil enim referre: nec diuersa est pœna operis & metalli: nisi quæ fugæ operis non mortis: sed pœna metalli subiiciũtur. Pau.

Exiles exilia tenuitate uiariú:quas græ.í charis martifica appellant:ita uidétur esse dicta. Festus.

Exilica causa quæ aduersus exulem agit. Fe.

Exitium antiqui ponebant pro exitu:nũc exitium pessimum exitum dicimus. Fe.

Exinfulabat exercebat . Infulas enim facerdotum filamenta uocabant. Fe.

Existimare dictum ab existimatione. Fe.

Eximium inde dici cœptum aiunt: quod in sacrificiis optimú pecus ex grege existimabat: uel quod primum eratnatum. Fe.

Exin exinde:proin & proinde dicimus. Do.

Exin metri causa pro exinde. Fe.

Exiurare & deiurare:idest ualde iurare:& deamare. Plau. in amphi. Exiurasti mihi te dixisse per iocum. No.

Exigor pro a me exigitur. Cecil.í excino. Ego illud minus nihilo exigor portuorium. No.

Exinanita euacuata. Sisen. histo. lib. iiii. Deniq; exinanitis castris Romani qui clausi se loco potuerant expedire. No.

Exigere ui extorquere. Ci. de diuiatione. Et cũ esset tritici modius sextertiis duobus ꝑ frumento in modios singulos duodenos sextertios exegisse. No.

Exigere inquirere uel perdiscere. Virg. i. ænei. Quærere constituit sociisque exacta referre Nonius Marcellus.

Exigere est excludere. Plau. in aul. Itaq; ois exigit foras. Teren. in an. Spectandæ an exigendæ sint uobis prius. Afra. fratris retinebitur uir ut uoluntate una probabili prægnantem quod nõ exigat. Neuius í danae. Indigne exigor patria innocens. Ci. in phil. li. ii. Claues adeunt forasq; exigit. Lucil. li. xxvi. uestimentis frigus atq; horrorem exactus; putet. No.

Exigere debitum repetere. M. T. í epist. ad Cassium. Sed non urgeo: lõgiores enim expecta bo:uel potius exigam quãdo hercle ego te mere exigam. Nonius.

Exigere significat agere. Plau. in captiuis. Soluenti dare:& tu cuius causa hanc ærumnam exigo. Vir. i. æne. Omnis ut tecum meritis ꝑ talibus annis Exigat. Teren. in ecy. Illiq; exopto ut relinquam uitam exigat. Luci. li. xxix. Cum cognoueris uitam sine cura exiges. N.

Exigere facere cogere. Vir. ii. æne. quos inproba uentris exegit cæcos rabies. No.

Exigere definire constituere. Virg. li. iiii. ænei. Decreuitq; mori tempus secum ipsa modũque exigit. No.

Exigere extra agere explodere expellere. Ter. í an. Spectandæ an exigendæ uobis prius sint Idem in ecy. Nouas qui exactas feci ut inuerasferent. Do.

Exigeret expelleret:quænam ratio est;cur mu lierem tuam tam acerbam domo non exigeret. Au. G.

Existo & exto faciunt extiti:& significant emi net & supersum:primum cum motu:alterum sine motu:ut illud sic ꝑdit uel exurgit: hoc uero superstat. Ci. de diuinatiõe. Summersus equus ouoraginibus nõ existit: de rebus quoque mẽtis dicitur existere: ut idẽ existit hoc loco quæstio subdifficilis de extare. Virgili. Torpẽt mole noua & summis uix cornibus extant: inde dicũtur extare libri qui demortui non sunt quasi extra stare. Cice. Quæ ut scis extat oratio. Lau.

Existimatio in malam partem. M. non solum existiatas sed mulctatas quoq; a iudice muli eres refert non minus si unum in se q̃ si probum & adulterum amisissent. A. G.

Exire manifestam habet significationem. Te. í eunu. Exi sceleste forastac etiam resistis fugitiue. Nonius Mar.

Exire uitare. Vir. li. v. Corpore tela modo atq; oculis uigilantibus exit. No.

Exire erumpere. Virgilius libro secũdo æneí. Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis exit. Nonius.

Exigo exquiro. Vir. í. ænei. Quærere cõstituit sociisq; exacta referre. Ser.

Exigo expello. Teren. in an. Spectandæ an exigendæ sint. Seruius.

Exiles sunt porci qui nati hyeme propter frigora qui matres aspernantur propter exiguitatem lactis. Varro.

Eximium quod eximitur: eximias hostias dixit Vir. quæ ad sacrificium destinatæ eximãtur a grege: uel q̃ eximia spe numinibus offe rendæ eligãtur ut quattuor eximios enimis præstãti corpore tauros. Ma. de sa.

Exit pro euitauit. Virgilius noue potuit: Corpore tela modo at oculis uigilantibus exit. Macro. de sa.

Ex legibus uerbum sic accipiendum est: tã ex legum sententia q̃ ex uerbis.

Exoletus ab exolesco adultum significat adiectiuum. Plau. Reliqui domi exoletam uirginem: sed substantiuũ scortũ masculũ significat: & præcipue iam adultum. Lau.

Exoleo exoleui: unde exoletus. Plau. in medico domi reliqui exoletam uirginem iã grandem quæ exoleuerat. Pri.

Exoche eminentia uel excellentia: quare catexochen per excellentiam interpretat. T.

Exochus eminens. T.

Exorcismus adiuratio: ab ἐξορκίζω. T.

Exoletus qui adolescere. i. crescere desiit. F.

Exodium exitum. Festus.

Exodium non ab ὠδή: & ideo nõ per œ: sed ab ἔξοδιάζω: quod est erogo uel expendo.

Erogatio.Iuue.Notum exodium: ideſt conſueta contributio & erogatio: quæ ex ludis dicebatur.Suetonius: atellanico ex odio proximis ludis.T.

Exodiū eſt finis a græ.tractū: quaſi ἔξω τῆσο δου: ideſt extra uiam. Varro: cum in uinculis publicis eſſet: & iam bibiſſet in exodio uitæ.ité eos puto uel peto uitæ curſum: ut cognoſcere poſſem: & quæ ſeruituris & libertatis ab origine ad exodium ductæ. Item in taphemenippo. Quod cœperas modo i uia narra: ut ad exodium ducas.No.

Exoriri dicitur qui expectans ſuadit aliquem. Ter.in ecy.Tu ſola exoriere quæ præturbas hæc tua ipudētia:exoriere ideſt exiſtas. Do.

Exoriri ſurgere.Fe.

Exomides ſunt comici ueſtitus exertis humeris.Feſtus Pom.

Exodium finem ſignificat:ut Pompe.interpretatur:& Varro affirmat.Varro:modo in uia narra ut ad exordium ducas.Exodia ité ridicula intexta uerſibus:quæ Iuuenes iter ſe iactitare cœperunt nolentes fabulas agere:ſed proprios uerſus componentes:ut ſcribit Liuius:ea ſunt inſerta fabulis atellanicis:partē igitur fabulæ ridiculis laſiuiētem exodium appellaret ἐξω τῆσ ωτῆσ quaſi extra canti lenam.

Exodium Liuius lib.vii.motis hiſtrionibus ſa fabularum actu reſoluto ipſa inter ſe more antiquo ridicula ſtexta uerſibus iactitare cæpiſſe exodia apellata conſertaq; fabulis poſtiſſimum atellani ſunt uſi.

Exordiū eſt initium:unde & ueſtis ordiri dicitur.cum inſtruitur detexenda.Vir.iiii.ænei. Quoniā reginam ambire furentem Audeat affatu quæ prima exordia ſumat.Ci.i.horté. Perge quæſo nec enim imperite exorſus. Lucil.li.xxix.Verum triſtis contorto aliquo ex pacuuiano exordio. Ci.in timeo dicit.Facilli mum autem eſt in omni conquiſitione orationis exordium.Varro in onos lyras: qui ſa bularum collocant exordia. No.

Exorbebo pro exorbeam.Plau.in epidico.Iam ego me conuertam in hyrundinem:atq; horum exorbebo ſanguinem.Turpilius in leucadia.Iam ego iſtā tibi triſtitiā exorbebo.N.

Exoluere expedire.Te.in ecy. Illas errore & te ſimul ſuſpitione exoluas.Do.

Exos dicitur ſine oſſe.Lucil.li.xxx.Exos & ex anguis tumidos perfluctuat artus.No.

Exornare ornare extruere iſtruere. Plau.i aul. Repudium rebus paratis exornatis nuptiis. Vir.iiii.ænei. Pulchramq; uxorius urbē extruis.Ci.in tuſcula. Modo eſt aliqua patientia ſi nulla eſt quod exornamur philoſophia Nonius.

Exoticum aduenticium a græco. Plau.in muſtellaria.Non omnes poſſunt olere unguēta exotica.No.

Exoticū dicit peregrinū ueſtimentū. Plau.in epid.Baſilicum aut exoricum.No.

Ex ordine ſine intermiſſione.Vir.iiii.geor.Septena illa toros perhibent ex ordine menſes: fleuiſſe.Ser.

Exorare impetrare.Vir.ii.æne.Hic elenus primum cæſis de more iuuencis exorat pacem diuum.Ter.in an.Gnatam ut det oro: uixq; id exoro.Ser.

Exoticus peregrinus & externus aduentitius: Plau.in muſtel. Nō omnes poſſunt olere unguenta exotica.Ser.

Exorauī munus:ideſt orando impetrauī:exorauī patrem: ideſt orando iduxi . La.

Exornare fœdare. Te.in heau. Ego ne ſi uiuo adeo exornatum:adeo depexū dabo : ut dū uiuat meminerit ſemper mei. No.

Exornare ornare.Ci.i uer.de ſignis.ornat ample magnificeq; triclinio. Ter.in eu.Ita uiſus eſt dudum: quia uaria ueſte exornatus fuit. Ci.li.i.de ora.quin omnes eloquētes fuerūt: & orationem ſuam:& reipu. dignitatē exornabant. No.

Experrectus a corrigēdo ſeuocatus:quod fere facimus recentes ſurgentes a ſomno. Fe.

Expreta antiqui dicebant; quaſi exptia habita Feſtus.

Expatare in locum patentem ſe dare:ſiue i ſpatium ſe conferre.Fe.

Explorare antiqui pro exclamare uſi : ſed poſtea proſpicere & certum cognoſcere cœpit ſignificare.Itaque ſpeculator ab exploratore hoc diſtat:quod ſpeculator hoſtilia ſilentio proſpicit explorator peccata clamore cognoſcit.Feſtus.

Expapillato brachio exerto: q̄ cum ſit papilla nudatur.Feſtus.

Experitos imperitos.Fe.

Expectorant:pro ex pectore eiiciunt.Fe.

Experrectus eſt qui per ſe uigilare cœpit. Fe.

Expergitus ab alio excita:us: qué ſolemus dicere expergefactum.Fe.

Expergere porro agere.Fe.

Expes ſine ſpe.Actius i eurySa.Ille orbis expes liberū medea exuli iter hoſtis expes expers. Nonius.

Expectorare eſt extra pectus eiicere.Actius in phœniſſis. Incuſat ultro a fortuna opibuſq; oibus deſertū abiectū afflictū ex animo expectorant.Idem in epigono , Eloquere prorepere:ac pauorem hunc meum expectora. Cicero de ora.li.iii. Tum pauor mihi ſapientiā omnem exanimato expectorat.No.

Expirare dictū eſt a ſpiritu eſſuſo ; uel a ſpira-

minibus.Lucil.lib.iii.Expirans animam pul monibus æger agebat.Idem.xxvi.Vt illuuiē facere per uentrem uel curationibus diſtēto corpore expiret uis. No.

Expediti & impediti ex una ꝓprietate habent uocabuli cauſam:aut ex ſolutis pedibus: aut ex illigatis.Siſen.hiſto.lib.iii. Inermes armat ſpeditos expedit ſine ullo ſuoꝝ uulnere cun ctos interficiunt. No.

Exporrectum extentum. porrectum eſt enim tentum:ideſt porro iactum. Var.in eu. Quæ res in ſomnium decideris eris iterum exporrectus. No.

Expapillato brachio: quaſi uſq; ad papillā denudato. Plau.in milite. Idem connexū in humero leuo expapillato brachio. No.

Experunt pro uoluunt. Pacu.in iliona. Dii me ēſti perdiunt:tamen eſſe ad uitam expetunt: eum priuſquā intereo ſpacium ulciſcendi dā nunt. Nonius. M.

Expalpare eligere. Plautus in penulo. Quid ſa ciam exora:blandire expalpa. Pomponius in collegio. Si qd expalpare poſſum ab illo. Pla. in aulu. Nunc ſeruus argētum a patre expalpabitur. Nonius.

Expergo pro expergefacio. Actius in antig. He us uigiles pro parte expergite pectora tarda ſopore exergite:ſatra nunciis bacchis exem plo excitæ uadit:quia genitrix & omnis uocis expergite ſomno. No.

Expeto quære in uerbo appeto. Lau.

Explodere quære in uerbo complodere. Lau.

Exploratum eſſe quære in uerbo compertum eſt. Laurentius Valla.

Expoſtulo eſt cum querela apud amicos req ro:& quaſi officium amicitiæ in alio deſidero:ut Teren.in adel. Quam ipſi fecerunt ultro iniuriam expoſtulant: Frequentius cum ablatiuo. Lau.

Exponere per exempla boni oſtentare. Ci.in a cademicis lib.ii. Frangere auariciam : ſcelera ponere:uitam ſuam exponere ad imitādum iuuentuti. No.

Expulſim dictum eſt a frequenti pulſu. Varro in ſerta. peraćte purgatum ſcito:quoniam ui debis Romæ ſ foro ante ianuas pueros ꝓla expulſim ludere. Nigidius in cōmento libro trigeſimo. Cuiuſmodi genus aduerbiorū ad uerbii motu qua euenitur:ut pulſim curſim Nonius.

Explorare eſt intentius obſeruare. Vir.lib.ix. Necnon & trepidi tres formidine portas explorant. Marcus Tullius de officiis libro.iii. Hac ui non utatur niſi exploratum quidem habeat id omnino neminem unquam ſuſpicaturum. Nonius.

Explorare uerum inquirere. Vir.ænei.libro.i. Exire locoſcꝫ explorare nouos.

Explorare probare. Ci.in uerrem.actī.ſecunda Tum in reliquis explorata quidem atcꝫ pro uiſa. Lucilius libr.uigeſimonono. Certū ſcio eſſe ita ut dicis nam mihi erant de illo explorata omnia. M. Tullius de ſenectute. Quis ē tam ſtultus quis adoleſcens:cui ſit exploratum ſe ad uelperum eſſe uicturum. No.

Explorare ſiccare. Virgilius primo georgicoꝝ Et ſuſpēſa focis explorat robora fumus. No nius Marcellus.

Experiri eſt pati ſentire. Virgilius primo æne. Vos & cyclopea ſaxa experti. Terētius i ecy. Nam fuiſſe erga me miro ingenio expertus ſum. No.

Experiri tentare. Virg.iiii.æneidos. Ne quid i expertum fruſtra moritura relinquat. Terē. i eunu. Omnia prius experiri conſilio q armis ſapientem decet. Lucilius lib. trigeſimo. Sū matim tantū experiar refcribere paucis. Plau tus in aſina. dignos indignos adire atcꝫ experiri certum eſt mihi. No.

Experiri ſcire. M. Tullius in epiſtolis ad Brutū li.vii. His contraria atcꝫ parata: ut eſſe ſoleat expertus ſum. Vir.ix.ænei. Experto credite: quantus in clipeum aſſurgat.

Expedire utile eſſe. Te.in heau. Expedit bonas eſſe uobis:nobis quibus cū res eſt nō ſinunt Lucil.lib.xxvi. Ego enim aut puerītiā ut me amare expediat dictis. Te.in phor. Atqꝫ ea ſi poteſt uerba expedi. No.

Expedire liberari. Vir.ii.ænei. Flāmam ĩter & hoſtis expedior. Te.in ecyra. Teꝫ hoc crimi ne expedi. Siſen. hiſto. libro quarto. Funis ex pediunt clauſtra foribus impoſita periclitan tur. Nonius.

Expedire proferre. Virgilius primo æneidos. Cereremꝫ caniſtris expediunt. M. T. in uer. de ſupplīciis. Hominem proripi:atq; in foro medio nudari ac deligari: ut uirgas expediri iubet. Nonius.

Expedire colligere. M. Tullius ad Cæſarem iū niorem libro primo. Cæteris autem generibus tunc pecunia expedietur cum legiōibus uictricibus:erunt quoꝫ ſtipendia perſoluen da. Nonius.

Explere dicitur implere. Lucilius libro trigeſimo atque expleri bonis rebus faciariꝫ nunquam. Virgilius quarto georgicorum. Improbus illuuiem raniſcꝫ loquacibus explet. Nonius.

Explere minuere. Virgilius libro ſexto. Diſcedam explebo numerum rebarque tenebris. Nonius.

Exponere extendere. Cice. de ſignis. Vocat ad cœpam:deinde ipſe prætori exponit copias ſuas omnes. No.

Exponere deponere. Virgil. ix. æneı. Socios de puppibus altis exponunt. No.

Exponere differere. M. T. in phi. libro primo. Exponam uobis breuiter consiliú profectionis & reuersionis meæ. No.

Expugnare quære in uerbo debellare. L.

Exprobrare quære in uerbo opprobrium. L.

Exponere abiicere. Ter. in heau. erat hic corinthia anus haud impura ei dedi exponédam. Nonius Mar.

Expositum subiectum. M. T. in uer. actione secunda. Cum tibi exposita esset ad prandium omnis pamphilia. No.

Explanare manifestare exponere. Ter. in phor. quem amicum fuisse tuum ais istum explana mihi. Do.

Explicare ostendere explanare. Cicero in uer. de signis. Vitam alterius tota explicare. Idé de officiis libro tertio. Vt quædam sibi concedantur quo facilius quæ uolunt explicent Nonius Mar.

Explicare emittere extendere iquæ uirtus præter cæteras totam se ad alienas utilitates porrigit atq; explicat. Var. ferq; ulyssei uias stelligeras æthereis explicans æreq; cauo sonitum his i cothurnis. Explicare exercere. M. T. de offi. lib. iii. Explica atq; excute intelligêtiam tuam ut uideas quæ sit mea species firma non uiri boni. No.

Expectare sperare. M. T. de officiis libro secundo. Fit enim deterior qui accipit: atq; etiá ad expectandam semper paratior. Virgilius primo geor. Sed illos expectata seges uanis eluserit aristis. Nonius,

Expectare desiderare. Virgilius. Expectata uenis. Terentius in andria. Expecto quid uelis & deest scireut sic. desidero scire quid uelis. nam si tantum dixisset quid uelis nihil desideraret expositione. Do.

Expectatio & spes differunt. Nam expectatio certoq; est. Spes incertorum: & expectatio pinquarum rerum. Spes longinquarum. Expectatio destinat tempus. Spes non destinat. Expectatus etiá dicitur odiosus & molestæ uitæ. Nam filiis parentes aut amabiles sunt: aut expectati, amabiles boni: expectati mali, quorum mors in dies singulos expectida & exoptanda est. Expectamus ante diem. Speramus ad diem: unde auidior intelligitur ille qui expectat: q̃ ille qui sperat. Terentius i adel. Potiusquá ubi te expectatú eiecisset foras. Donatus.

Expectare experiri. Idem i phor. Ita eum expectarem: & expectare sperare. Ci. in catil. quid expectas? Donatus.

Expectare & sperare differũt. expectamus enim tam bona q̃ mala, speramus bona, Terentian. Atq; expectabam quidem cõtinuo præter spem euenit. Do.

Expectare est a deo poscere. No.

Expectare transferre euadere. Plau. in amphi. Sua si quid pro culpa expectare mortale: ut finat. Nonius.

Expectare accipere. Plau. in amphi. ergo expectant multa iniqua. Nonius.

Expleri & saciari habent differétiá. Expleri est tãtúmodo plenum esse: saciari supra modú. Lucre. libro sexto: deinde animi in gratiam naturam pascere speratque expleri bonis rebus: saciarique nunquam. Cicero de republica libro sexto. Graues enim dominæ cogitationum libidines infinitæ quædam cogunt: atque imperant quæq; expleri ac saciari nullo modo possunt eos quos illecebris suis incenderunt. Nonius.

Exprobratio est cõmemoratio beneficii cum enumeratione factorum. Do.

Expuere est cum fastidio aliquid deiicere & expellere. Nam expuere est ex: idest extra pus mittere. Pus enim est omnis humor corporis onerosus. Terentius in eunu, Illam ubi ex puerer miserian. Donatus.

Expiscari est diligentissime quærere ubiná pisces lateant. ergo tractum uerbum a piscatoribus. Ter. in phormione. Proinde expiscari: quasi non oris. Donatus.

Expergisceret pro expergisceretur. Pomponius in amagenone. Suppositio nequis miretur cum tam clare conuenit: ut si quis dormitaret expergisceret. Nonius.

Expalpabitur pro expalpabit: quod est extorquebit. Plau. in aulu. Seruus a patre argẽtum expalpabitur. Nonius.

Exprobrat qui cõmemorat quæ præstitit: opprobrat qui opprobrium obiicit: hoc est uitium. Caper.

Expungo emitto foras: tractum a militibus q expuncti dicuntur: dum foras e militia mittuntur. Cornutus in Persium.

Expugno uero expunxi diximus. Pri.

Expergiscor quod a pergo est experrectum fait: quis uetustissimi expergitus dicebat. Lucilius lib. iii. E somno pueros cum mane expergitum clamas Celius: & si ego obdormiro ture ipse ubi eris experrectas.

Exponere differere. Ci. in philip. libro primo. exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ.

Exploratores qui secreta nunciant hostibus. p. ditores sunt: capitis pœna luunt.

Expugnatur nauis cum spoliatur aut mergit: aut dissoluit: aut pertúdit: aut funes eius exciduntur: aut uela conscinduntur: aut anchora in uoluitur de naui.

Experientia usus non doctrina. Virgilius primo georgicoge. Arq; apibus quanta experientia parcis. Ser.

Exploro delibero. Vir. primo æne. Truus est regina quod optes explorare labor. Ser.

Explodo eicio utrupero. Ci. primo offi. aristonis pyronis & cerilli iampridem explosa sententia est. Ser.

Expleri fic dist̃inguitur a faciati: ut expleri tumodo plenum esse; faciari uero ultra modum. Lucili. libro sexto: expleri bonis rebus faciari nunq; Ser.

Explicauit Cl. dicere maluit: q̃ explicuit: quia iucundius ad aurem cõspectius q; quod esset usitatius coeperat. Verba sunt hæc ipsius in oratione quã de imperio Gn. Pompei habuit. Testis est Sicilia q̃ multis undiq; cinctis periculis non terrore belli: sed consilii celeritate explicauit: ac si explicuit diceret imperfecto & debili numero uerborũ sonus clauderetur. Aulus G.

Expensum ferre est scribere: & pecuniam dedisse. Af.

Exquiria ludi quos Romulus Marti instituit: per equorum cursum: qui in campo martio exercebatur. Festus. Vel equiria ab equorũ cursu. eo enim die currunt in campo mártio ut inquit Varro.

Exquirine iusiurandum per quirinum. Fi.

Exquisitum. Varro. i aiace. Stramentitio ac re ger medicos exquisitum ut. comaleciceret. Nonius.

Exquilinæ secũdæ regionis: alii has scripserũt ab excubiis regiis dictas. Alii ab eo quod excultæ a Rege Tullo essent. Var.

Exquiliæ duo mõtes habiti: quod pars cesspes mons suo antiquo nomine: etiam nunc i fasciis appellatur. Varro.

Exquilinus lucus Romæ fuit sub monte qui oppius dicitur.

Exquinus est cesspius mons sepriceps apud ædẽ iunonis lucinæ: ubi ædit̃imus haberi solet. Varro.

Exthodus æque est mæsie fluuius.

Erogare est ex lege ueteri aliquid eximere per nouam legem. Festus Pom.

Expes dicitur quasi sine spe. Actius in eurysa. Ille urbis expes liberum medea exuli iter hospes expes expers. No.

Exquiruntur noue positum a Vir. Pacemq; per aras exquirunt. Macro. de sa.

Extra dicta quod ea diis præsecẽtur: quæ maxime extant eminentiq. Fe. Pom.

Exter quoq; inuenitur. Statius in. xi. Sed quid apud tales qs nec pignora sua cura exter hos nos. Ex quo Vir. in. iii. ænei. Extera quærere regna. Pri.

Extinus quoq; pro extremus antiqui dicebãt. Plinius sexto natu. histo. Duchium canusium Apuliæ extimum. Pri.

Exterior extremus uel extimus. Plaut. in truculẽto. Bona perdidi mala repperi: factus sũ quasi extimus a uobis. Pri.

Extingo extinxi cuius simplex stinguo raro ẽ in usu. Virg. iiii. ænei. Cum genere extinxem meme super ipsa dedissem: pro extinxissem protulit. Cicero tamen in arato. stinguẽs participio. usus est: quod a uerbo stinguo nascit quem neq; tempestas pertinet: neq; lõga uetustas interimet: stinguens præclara insignia cæli. Idem passiuum eius uerbi in prognostiis protulit. Vt cum luna meaans hyperionis officit uerbi stinguntur radii cæca caligine tecti. Prisc̃ianus.

Extricata expedita liberata. Hora. li. car. cerua plagis extricata. Acron.

Extimum extremum significat: ita ut intimo sit contrarium. Fe. Pom.

Exterraneus ex altera terra. Festus Pom.

Exterricineus quoq; dicitur is qui ante tẽpus natus: uel potius electus est. dictus autem ex terricineus ut q̃ cum nexter exterrita aliud eiecit. Fe. Pom.

Externus ex alia terra. Fe.

Extorris dicitur extra terrã uel termios. Actius in euryface. Nũc per terrãm uagus extorris regno extu: batus mari. Turpil. i lemnis. Neq; durare possunt: ita hæc inicitia atq; de mencia facit extorrem. Salu. i iugur. Sicuti ui deris extorrem patria domo inopẽ & cooptum miseriis effecit. N.

Exterminati est extra terminos missum. Lucil. li. xxix. Non redíret ad se atq; illam exterminare miseram. M. T. de officiis lib. iii. Arq; omne genus pestiferum: atq; impium ex hominum cõmunitate exterminandum est. N.

Exterebrare é uel aliquid extorquere & scrutari & curiosius quærere. Plau. in astraba. cũ curiosius loqueretur terebratum quidẽ per tundit. Nonius.

Extundere est extorquere uel inuenire. Asra. i epistolis. Itaq; adeo extundo exosticio datur mihi custodiendus. Virgi. in geor. Vt uarios usus meditando extunderet artes. Paulatim. Nonius.

Extinguere inter & opprimere iteresse uoluit. Tul. de amici. ut sir maius opprimere q̃ extinguere. Primum danda opera est: ne qua amicorum diffidia fiant sin rale aliquid euenerit ut extinctæ potius amicitiæ q̃ oppressæ uideantur: quasi quod extinguitur possit reclamari: quod opprimitur non queat. No.

Extrũpices proprie haruspices dicti sunt quod extra aspiciãt, Actius in medea. Principio ex-

tiſpicium ex prodigiis congruens ars te arguit. Varro in ſerano. Te in conſulem mihi pedum cedere ſubſidio & hoſtia: ſed extiſpici diſputanti relinquo.

Extrariũ quaſi alienũ. Afra. inſuſpecta ut me eſſe in hac re ducãt abs te extrarium. No.

Extrarium ab extraneo ſic diſtinguiſ. extrarius q eſt extra focũ ſacramẽtũ: iuſq; ſit extraneus ex altera terra quaſi externaneus. F.

Extrahunt pro exibunt. Afra. in actio. Simul li men intrabo illi extrahunt illico. No.

Exterritum pauefactum ſignificat. Virgili. v. æne. plauſumq; exterrita pennis. dat tecto in gentem. Varro ĩ eumenidibus. Videmus populum furiis inſtinctũ tribus diuerſum ferri exterritum formidine. No.

Exterritum accenſum inflãmatum. Vir. geor. libro tertio. Sæuit agris aſperque ſiti: atq; ex territus æſtu. No.

Extollere differre. Cecil. in plocio. Abi intro atq; hæc aufer: tamen hodie extollet nuptias. Nonius.

Extundo ſtudioſe reperio. Vir. i. geor. Vt uarias uſu meditando extunderet artes.

Extemplo illico: & eſt auguꝝ: fermo. tẽplũ eni dicit. locus manu deſignatus in ara: poſt quẽ focum illico captanꝫ auguria. Virg. æneĩ. Ex templo æneæ ſoluunt frigore mẽbra. S.

Extemplo eſt uerbum auguꝝ: qui uiſis auguriis extemplo ſurgebant. Ser.

Extendere egredi. Fe.

Exterminauit ut cõterminauit dementẽ fecit Catul. Ha miſeria aſſiduis quam luctibus ex termiauit ſpinoſa eritina ferens ĩ pectore curas. Nonius.

Extorquere & torquere differũt. Torquemus enim hominem. extorquemus ueritatẽ. Te. i adel. Immo hercle extorquere. Do.

Extimare unde eximias pecora dicuntur quæ a grege accepta ſunt ad uſus dominoꝝ: ſuorum ut uberius paſcãt. Sed ꝓprie eximii ſũt porci maioresq; ad ſacrificandũ excepti ubertius paſcanſ: & boues qui ad hoc electi ſunt egregii dicunſ & oues lectæ. Vir. Mactant lectas de more bidentes. Ter. in ecy. ut eximiũ neminem habeam. Do.

Extrudere proprie dicitur q manibus expellit & eſt uerbũ neceſſitatis. Teren. in ecy. Eo amante inuitum Pãphilũ extrudit pater: nũc tranſlatione utitur cũ dixit extrudit. Do.

Extrema linea. Quiq; lineæ perfectæ ſunt ad amoremuſus: colloquium: contactus: oſculacoitus. Donatus.

Extillare eſt gutture exponere & extillare ipſũ corpus guttatim finiri. Teren. i phor. Lachrymis ſi extillaueris. Do.

Exui eſt exolui. Vir. ii. æne. Suſtulit exutas uincliſ ad ſidera palmas. No.

Exui nudari. Vir. v. æn. Magna oſſa lacertoſq; exuit. Nonius.

Exui liberari. Lucil. li. xxx. Vnde domum uix redeat uixq; hoc exuat ſe. No.

Exuere deponere. Vir. æne. li. iiii. Et ſi qs precibus locus exue mentem. No.

Exulo duobus modis dicit: & de loco in quo exul eſt: & de loco in quo electus eſt. Teren. i eunucho. Nam domo exulo. Do.

Exultare ſæuire. Marcus Tul. de republi. libro quarto. Quæ ſanguie alitur: quæ omni crudelitate exultat: ut uix hominum acerbis ſuneribus ſatietur. No.

Exultare eſt geſtu uel dicto iniuriã facere. Lucil. lib. xxx. Quin totum purges de bella ſiue decueras exultes ſollicites. Vir. v. æne. Exultantiaq; haurit corda pauor. No.

Exultare cum iactantia gloriari. Virg. x. æneidos. At medias inter cædes exultat amazon Marcus Tullius in horten. Imbecillis autem eſt pudoris magiſter timor qui ſiquando ab errauerit: ſtatim ſpe impunitatis exultat. Et de fenectute. Hannibalem iuueniliter exultãtem patientia ſua molliebat. N.

Exultare ſupra modũ exilire & efferri. M. Tullius de repu. Eſt igit quiddam turbulentũ ĩ hominibus ſingulis: quod uel exultat uoluptate uel moleſtia frangitur. No.

Exuuias & ſpolia nõ ſolum hominum tegmina: aut ueſtes dici poſſe Virgilius auctor eſt libro ſecundo georgicorum dicens de ſerpẽte. Cum poſitis nouis exuuiis nitiduſq; iuuẽta uoluit. Lucretius. Nam ſæpe uidemus ſlorum ſpoliis uere uolitantibus auctas. No.

Exuerint ſilueſtrem animum Virgilius dixit noua ex cogitatione intellectus. Macrobius de ſatur.

Exuuiæ ab exuendo dictæ. Fe.

Exules dicuntur extra ſolum. Virgilius tertio georgicorum. Longeque ignotis exulat oris & ſequẽtibus. Et ſtabula aſpectans regnis ex ceſſit aaitis. Nonius.

Exurigo fames. Varro in taphemenippo. Vbi iubet ire accubitum accedo ſtrennuus ſubli mus quod exurigo fundebat coſtas. Nonius Marcellus.

Exygmare thebano idem par monſtrumꝫ thebano exygmari.

Exygma thebanum propoſuit ſpinx oedipo: quis eſſet qui prius quattuor pedibus mox duobus: poſtremo tribus reſpondit œdipus eſt homine: autor eſt Diodo.

Latinæ dictiones: græcæ uero per ph. ut phyrne phalanx faleræ facile. Caper.
Faberis: hic & farfarus dicit. fluuius sabinoꝝ est:& corrupte faber nũcupat a pluribus

Fabam nec tangere nec nominare diali flaminí licet q ea putatur ad mortuos pertinere. Nam & lemuaribus iacitur laruis & parentalibus adhibetur sacrificiis:& in flore eius luctus litteræ apparere uidentur.Fe.

Fabacia carneam deam : quæ uitalibus præest. templo sacrauit antiquitas; cui pulte fabacia & latitudo sacrificatur: quo diis maxime rebus uires corporis roboretur. nam & Kalendæ Iuniæ fabariæ uulgo uocantur:quia hoc mense adultæ fabæ diuinis rebus adhibent. Macrobius.

Fabellæ.Marcus Tullius de finibus bonorum libro quinto.Libenterq; se cum his cõgregat dantcq; se ad ludendum:fabellarũq; auditiõe ducuntur.No.

Fabitronem fautorem.Lucil.li.xxi.Fabitronẽ tibi me amicum amatorem putes,Nonius.

Fabulæ a uerbo fari:ut tragœdiæ & comœdiæ dicta.Varro.

Fabula est in qua nec ueræ nec uerisimiles res continetur:quia nec argumenta comœdiaꝝ fabulæ sunt:& tamẽ uerisimiles: ut apud Terentium.Populo ut placerẽt:quas fecisset fabulas.

Fabianus fornix inquit Pedianus:arcus est iuxta regiam sacra uia Fabio Censore constructus:qui deuictis allobrogibus nominatus ẽ ibiq; scuta eius posita'pp ẽ.

Fabula siue comica : siue tragica quinq; actus habere debet. Asco.

Februarium mensem dicauit Numa Februo deo:qui lustrationem potens creditur . Macrobius de fatur.

Fabre quære in cistella.Ful.

Fabros tignarios dicimus non eos duntaxat q tigna dolarent:sed omnes qui ædificarent.

Facessere significat interdum facere: ut ẽ iussa facessunt.Interdum uero pro abire poni.ur. Pacu.Facessite omnes hinc & abite.Fe.

Facessere est facere.En.in annali.libro primo. Hæc affatus ubique latrones dicta facessunt Afra.in imis.Multa atq; molesta es potiri:ut dictis facesses.Virg.iiii.æne.Imperio læti parent ac iussa facessunt. No.

Facessere significat recedere.En.i eume. Dico uicisse Horestem:dico hinc facesiste. Titin.i gemi.ut aliquis uestrorum nunciet gemino ut res suas procuret ædibus facesſat.Pacu.in teucro . Te repudio nec recipio nec dico facesse.Item.Facesſite huc omnes parũper tu mane.Cicero de legibus lib.primo.Paulisper facessant rogemus. Afra.in liberto. Nolo hic te uideat dominus est puer facesse hinc.Plautus in rudente. Siquis sis impudicus hinc facessas.M.T.in horten.Facessant igitur oẽs q docere nihil possunt:quo melius sapiẽtiusq; uiuamus. No.

Facessere facere & producere duas res significat.Ter.in phor.Hæc hinc facesſat:& huc te fac;dicitur pro huc accede.Do.

Facem in nuptiis in honorem Ceteris præfere bant:aqua etiam spargebatur noua nupta:si ue ut casta:puraq; ad uirum ueniret : siue ut ignem atq; aquam cum uiro communicaret Festus.

Facetus est qui facit uerbis quod uult . Ter.in eunu.Facete laute lepide : & dicta & prouerbia:& adagiones q rem agant facetis hominibus ascribunitur.Donatus.

Facere apertam habet significationem ; facere rem diuinam religionibus exhibere. Plau.in aulu.Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam.Vir.in bucco . Cum faciam uitula p frugibus ipse uenito. No.

Facere aliquando est recipere:ut facere stipendia.

Facere inde facinus. facere enim quis & homicidium dicitur.Commerui minoris culpæ ẽ Peccaui multo minoris & leuioris. Terẽtius in andria.Quid feci:aut cõmerui pater. Donatus.

Facere fingere inuenire i hoc differunt.Fit qñ uerum est.Fingitur quod falsum . Inuenitur ne temere fiat. Terentius i andria.Facite fingite inuenite.Donatus.

Facere oportere etiam hanc significationẽ habet:ut abstineat quis ab eo facto:quod contra conuentionem fieret & curare ne fiat.

Facere uerbum omnem omnino faciendi causam complectitur dandi uindicandi ambuladi.

Facere & ícipere differũt.Facimus mediocria: Incipimus magna. Do.

Facere rem diuinã religionibus exhibere. Virgilius in buccolicis . Cum faciam uitula pro frugibus ipse uenito . Et Cicero pro Muræna.Nolite a sacris patriis lunonis sospitæ cui omnes consules facere necesse est domesticum:& suum consulem potissimum auellare.Seruius.

Facesso frequẽtatiuum est uerbum . Virgilius æneidos quarto.Imperio læti parent & iussa facessunt. Ser.

Facesso a facio discedere significat.Teren.Hic nunc facessit.

Faces quid est quod nec plures nec pauciores sed quinq; tantũmodo in nuptiis accenduntur.

quas cereos appellant: an illud est quod Varro prodidit Impatores tribus uti solitos esse in ædilibus plures adhiberi. moris est autem ut ab ædilibus qui uxores ducūt: faces accēdant: an quod cum plurimis in rebus numeris utantur: cum in cæteris melior ac profectior sit: & ad nuptias impar numerus cōuenientior atq; aptior habebatur. Par enim numerus & interuallum suscipit: & eius paritas aduersaf ac pugnat. Impar uero omnino scidi non potest. Sed si diuidatur semper aliqd cōmune relinquit. Ex omnibus uero impar ibus numeris quinarius potissimū nuptialis est. Tria enim primum imparis locum tenent: duo uero paris: ex quibus tanq̄ ex mare & fœmīa quinarius cōmiscetur numerus an illud magis q̄ cum lux generatiōis signū sit: mulier uero non pluris q̄ quinq; uno partu natura potest edere. Iccirco totidem utūt facibus: tan q̄ deos quinq; precāri eos putāt qui matrimonio cōiunguntˉ louem adultū Iunonem adultam: Venerem suadellam: & i primis dianam: quam etiam in partu & dolo ribus mulieres inuocant.

Facibus cur utantur in nuptiis: quære in dicti one nuptiis.

Faciem totius corporis formam: idest os posu it antiquitas prudens: ut ab aspectu species: & a fingendo figura: ita a factura corporis facies. Plautus in pœnulo. Sed earum nutrix: q̄ sit facie mihi expedi: statura non magna: cor pore aquilino ipsa est. Pacuuius. Nupta ætate integra: feroci ingenio: facie procera. Salustius libro secundo. Sardinia in aphrico mari facie uestigiū humani in occidentem q̄ in orientem latior. N.

Facessas idest recedat fuadeo in conuiuiis in q̄ bus lætitiæ insidiatur: ita uerbis sfomaticis idest occultis deluſiōibus: & facetis dictis facessas. Seruius.

Facinus factum. Salustius in catil. Qui aliquo negocio intenti præclari facinoris: aut artis bonæ famam quærit. Terentius in heau. Nō fit sine periculo facinus magnum & memorabile. Marcus Tullius de offi. lib. tertio. Promissum potius non faciendum q̄ tætrum facinus admittēdum fuit. & de senectute. Nullum deniq; scelus: nullum facinus esse: ad quē suscipiendum non libido uoluptatis impelleret. Nonius.

Facinus rurium scelus. Salu. in catil. Sed in cōiuratiōe fuit Quin. Curius haud obscuro loco flagitiis atq; facinoribus coopertus, Marcus Tullius de offi. libro tertio. Ab hoc nulla fraus aberit: nullū facinus. Nonius Marcellus.

Facio æstimo. Ci. ad. C. Cæsarem. Eius libertū apollinium: iam qui cum uiueret ipse & magnificaiebam & probabam. Ser.

Facio te certiorem: non certum dicimus: neq; ago. Virgilius uero metri causa dixit. Anchisem facio certum remque ordine pando. Item facio tibi gratum: facio ludos: rem diuinam sacrificium: solennitatem: iacturam: damnū: naufragium non ago. Quintilianus: In portu naufragium fecimus. Item feci fugam pro fugi. Feci timorem ideſt timui: Feci iter: feci uiam. Copiam rerum nostrarum potestatē: non egi uel dedi: feci lucrum: non acquisiui lucrum: feci urinam: stercus non emisi. Item facio tibi iniuriam contumeliam. Item afficio te iniuria: contumelia: afficio te molestia non autem facio tibi molestiam. Feci sermonem potius quā habui: habui orationem nō feci. Laurentius.

Facies ſgenitus cuiusque rei aspectus haud facile mutabilis modus & factura: non os tantum ac genæ: quod Græci προσωπον uocant: ut enim ab aspectu species: a fingendo figura: ita a faciendo facies: ut egregia littera rum facies: & mōtis facies: ut etiam Plautus in pœnulo: pro totius corporis colorisq; habitu posuit. Sed earū nutrix qua fit facie mihi expedi: statura non magna corpore aquili no ipsa est: ſspecies uenusta: ore atque oculis pinguis.

Facio ad corpus. Vultus ad animum refertur atque uoluntatem. Vnde descendit a uolo uultum supino ātiquo. Inde uultus mœstus iratus. Inde superficies non discrepās a facie: ut facies maris hominis illud quod primū i tuemur in homine: dicimus tamen confuse: fædata facie: fædato uultu. Lau.

Facies antiqui dicebant ut fides. Fe.

Facies ideſt ſpecies. Vir. vi. aenei. Quæ rep; facies o uirgo effare. Ser.

Facies ſimilitudo. Virgilius secundo georgicorum. Nec pingues unam in faciem nascunt oliuæ. Ser.

Facies huius faciei declinabant antiqui: sicut dies huius dies. Virgilius. Libra dies somni quæ pares ubi fecerit horas. i. libra diei somnicq;. Similiter dicebāt fames famii: pernices pernicii: progenies progenii: luxuries luxurii acies acii: dies dii. Virgilius. Munera lætitiāque dii. i. diei. Au. G.

Faciunt notū esse non diffitebere: quod ad diē xii. Kalendas ianuarias. Herculi & Cereri faciunt fuæ prægnante panibus mulso. Macr. de saturna.

Facitur quoq; & facio pro fit protulerunt auctores: ut Hora. in tinico. Sine me hercle pugnant: & deorum cura non satis facitur reſpu blicā. Titin. in quinto. Consiliū bonū gratia

paruifaciant:faceſſit quoq; Ci.pro Cluentio protulit.Sed hoc polliceor oibus:ſi cui forte hac lege negocium faceſſit. Vnde igit ſi plæriſq; uerbis compoſitis actiuum eſt: ut facio perficio & proficio.Pri.

Faciundum:legendum:ſcribendum:dicẽdũ:uigilandum:torum hoc neceſſitati ſemper adiungitur. Teren.in eu.Faciundum fuit. Do.

Facilis exorabilis ad ignoſcẽdum paratus.Virgilius quarto georgicorum. Et faciles uenerare napæas.Ser.

Facilis & clæmens in hoc differunt;q facilis ẽ cuius ira cito ſoluit. Clæmens q nõ irafcit. Te.i adel. Re ipſa repperi facilitate nihil eſſe homini melius neq; clæmentia. Do.

Facile & ferme aduerbia ſunt exiſtimatiõis & confirmantis:& ferme pro facile ponit:& facilitatem ſignificat.Terentius in and. Fidelẽ haud ferme mulieri inuenias uirum.i.liquido & manifeſto.Et facile ꝓ certo ueteres dicebant.Ci.illius ciuitatis facile princeps ferme aduerbiũ eſt feſtinantis. Terentius in andria.Iam ferme moriens. Do.

Facile pro non dubie ſuperlatiuum deſiderat: ut facile utliſſimus. Comparatiuum quoq; & nomina ſignificantia diuerſitatem: ut facile diſſimilis:& cõpoſita a præ: ut facile præſtat.Laurentius.

Factio & factioſus initio honeſta uocabula erant:unde adhuc factiones hiſtrionũ & quadrigariorũ dicũt. Modo autẽ nomine factionis ſeditio & arma uocant.Fe.

Factio dicit malos conſenſus & conſpiratio. Salu.in catil.Inter bonos amicitia: inter malos factio.No.

Factio item ſignificat opulentiam:abundãtiã: & nobilitatem.Sed iam metuo hercle cæſone nimis ſtulte fecerim:qui ex tanta factione aut opibus ea ſum auſus aggredi. Plautus in aulu.Iſtas magnas factiones.Idem i trinũmo Veſtras cum noſti factiones atq; opes. Turpilius in tranſlatione non utilitate factiõe frætus interdicere.Cæcil.Famam filium occultabat factio.Nonius.

Factio eſt diuiſio ciuium in diuerſa ſtudia:cũ aliqui principes in ciuitate fieri conãtur:inter quos eſt æmulatio qui factioſi dicuntur ciuium quiſq; multitudinem ad ſe trahens: conſiliocq; qui dicuntur clientes. Seditio uero a ſeorſum ſedendo uel eundo. Virgil.hoc ſcribens ait. Ac ueluti magno in populo cũ ſæpe coorta eſt ſeditio.Dicitur ſeditio i exercitu:in claſſe:in ſchola.Lau.

Factio eſt diuiſio ciuium in diuerſa ſtudia iter quos æmulatio eſt: qui ciues & factioſi dicũtur:ac trahentes ad ſe per has nephaſq; multitudinem clientum.

Factioſi ab una faciendo:ſic ab una agendo actioſi dicti.Varro.

Factioſus ꝙ factionem amat.Lau.

Factor non dicitur:ſed auctor. Lau.

Factum iri audio illi iniuriã: factum iri audio contumeliam:dictum iri uulgo quod ita dici uulgo.Et is nunc etiam figuram iam i mediam loquendi uſus.Iccirco exemplis ſuperfedeo.Sed contumelia illi uel iniuria factum itur:paulo eſt remotius. Exemplum igit ponemus.M.Cato pro ſe cõtra.C.Caſſiũ. Atq; euenit ita quirites:ut in hac cõtumelia:quæ mihi propter huiuſmodi petulantiam factũ itur rei quoque publicæ medius fidius miſerebar quirites.Sicut autem contumeliam factum iri ſignificat ad contumeliã faciendam operam dari:quo ſtat cõtumelia: ita factum itur caſu tantum mutato. Idẽm dicit Aulus Gelius.

Facul antiqui dicebant & faculter,unde facultas & difficultas uidẽt dicta:ſed poſtea facilitas morum facta eſt facultas rerum.Fe.

Facul pro faciliter:huic cõtrarium eſt difficul. Lucil.libr.vi.Peccare impune rati ſunt poſſe & nobilitate facul propellere inimicos. Pacu. in teucro.Nos illum interea proficiendo ꝓpitiatoros facul remur.Afra.in acti.Haud facul ut ait Pacuuius: fœmina inuenietur bona.Actius i meleagro. Erat utile iſtuc ferre aduerſam fortunã facul.Varro in bimarcho Quod utrum ſit magnum an paruum facile an difficul.N.

Facundi ad hæc eandem uocem qui facile ſantur facundi dicti.Varro.

Faciẽdi uero reddendi eriã cauſa comminet.

Fatur is homo qui primũ ſignificabile emittit uocemab eo anteꝙ ita faciant: pueri dicant infantes:cum id faciũt iam fariũ cum hoc uocabulorum a ſimilitudie uocum pueri: ac fatuus fari id dictum. Varro.

Faciundũ puto ut paucis rationem noſtri cõſilii demus.Ci.inqt fuit quod faciẽdũ putauit & factũ.Quintil.ꝙ ſi nemo miratur poetas maximos ſæpe feciſſe:ut principiis opeꝙ ſuorum muſas inuocarent. Hic uero aliud eſt quod facit:aliud autẽ propter quod facit cõmitto ſicut differunt ponitur.

Facto opus eſt:fieri opus eſt:dici opus ẽ: & dicto:pugnari opus eſt & pugnato:ꝑ facto & dicto pugnatu.Quomodo.n.ifinita rẽ uerbi ſignificant:ſic hæc participia ꝑ ifinitis uerbis ponũtur:& ſignificat paſſionem.Supina in u magis ſignificant nominatiuo ſiungunturiut nec dictu facilis: nec uiſu effabilis ulli. Virgilius.Statius uero cum uerbo iunxit:quem tunc uenientem limine primo expectat.

Fælis cata eſt:licet alii eſſe aiãt:quod uulgo fui

ſiam appellár. Ci. tuſcu. li. v. Aegyptioꝝ morem quis ignorat: quoꝝ imbute mentes pra uitatis erroribus: quis carnificiam prius ſub irent: q ibi aut aſpidem: aut faſcinam: aut canē: aut crocodillum imolent.

Faecelmus Siciliæ fluuius eſt pelloro iunctus: & Dianæ templo conterminus.

Fagus arbor glandifera: antea quidem homies glandibus ueſcebāt: ſed cum ph ſcribitur: q a græcum eſt: nec eſt ut fama fuga fur. Ser.

Fagutal ſacellum louis: i quo fuit fagus arbor: quæ louis ſacra habebatur. Fe.

Fagutal a phago, unde etiā louis fagutalis: qđ ibi ſacellum. Varro.

Falacer deus quidam pater pomorum.

Falarica telum maximum. Virg. in. xi. Sed magnum ſtridens cōtorta falarica uenit. Fulminis icta modo. En. Quæ ualidæ ueniunt: & hoſpitium lac humanū falleſſe. Nonius.

Falarica genus teli miſſile quo utūt ex falis. i. ex locis extractis dimicantes. Fe.

Falcones dicti quoꝝ digiti pollices intus ſunt curuati: a ſimilitudine falcis. Fe.

Falces & harpagæ armoꝝ genera muroꝝ oppugnationibus apta. Siſen. hiſto. li. iiii. Falces iniectas cōminuūt puteos collatis harpagis prius deiiciunt, mittunt e turribus. Nonius Marcellus.

Falces a farre littera cōmutata. hæ ſi campania ſeculæ a ſecando: & a quadam ſimilitudine: harum aliæ falces fœnerariæ: aliæ adoreæ: aliæ dumariæ: quæ & ſcirpicule: quibus ſecāt dumeta. Varro.

Falernus regio ē Cāpaniæ uini fertilis. Acron.

Falernus ager. Liuius li. xxii. Caſtris ad uulturnum amnem cōmutatis. Aſdrubalē cū equitibus in agrum falernū prædatū dimiſit uſq; ad aquas ſinueſſanas. Eſt autē ager falernus: qui a Caleno oppido ad Caſilinū: ideſt caſtellacium protenditur. Liuius uero agrum falernum a Campano diuidere uidetur.

Falernum promontorium eſt Corcyræ inſulæ ex quo in mare protenditur ſcopulus quem a ſimilitudine Vlyſſis nauē fuiſſe dixere ueteſtī.

Falernum. Quid in Italia utenſile non modo nō naſcit: ſed etiam non egregium non fit: quod far cōparandum Campano: quod triticum apulo: quod uinum falerno: quod oleū uenafrano: non arboribus cōſita Italia ē: ſed ut tota pomariū uideaſ. Varro.

Falæ turres ſunt ligneæ. Ennius libro quintodecimo. Malos diffundunt: fiunt tabulata ſaeque hæ ſunt. Et Cicero: quod apud ueteres propter ſpectatores e ligniis erigebantur. Nonius.

Falæ dictæ ab altitudine: a falēdo: quod apud hetruſcos ſignificat cælum. Fe.

Faleratus honeſtus atq; ornatus. Terentius in phor. Adeo te eſſe negociantem atq; impudentem Phædria ut faleratis dictis ſeducas me: ſed cum ph ſcribendum: quia græce phalara. Donatus.

Falerii oppidum eſt in mediterranea Thuſcia falerios pergentem quidam eſſe faliſcos propriis ſermonibus ciuitatem poſuerunt: alīq eam ſinfaliſtum appellant in uia flaminia iacentem. Strabo.

Faleri oppidum a fale dictum. Fe.

Faliſcum oppidum eſt in mediterranea Thuſcia. Quidam faliſcos gentem per ſe eſſe aiūt Strabo.

Fallere exurgere. Varro in menalippa. Tam eū ad quem ueniunt: & hoſpitium lac humanū falleſſe. Nonius.

Faleræ ſunt bellica ornamenta. Salu. in iugurt. bello. At ſi res poſtulāt haſtas uexillum faleras alia militaria dona. & Virgilius æneidos libro nono. Euryalus faleras ramnetis & aurea bullis cingula: ſed cum ph ſcribe: ut iam dictum. Nonius.

Fallam pro fallaciam. Neuius in decurtis. Menon uocabit ob eam rem hanc feci fallam. Nonius.

Faliſcorum oppidum hodie montem Flaſconem nominant in Hetruria.

Fallarica telum eſt ingens torno factum: habens ferreum cubitale: & rotunditatem de plumbo in modum ſperæ: & in ipſa ſummitate dicitur etiam ignem habere affixū: hoc autem telo pugnatur de turribus: quas phalas dici manifeſtum eſt. Iuuenalis. Conſuluit ante phalas delphinorumque columnas. Ergo a phalis dicta ſunt phalarica ſicut a muro muralis. Sane phalaricam, Et Lucanus dixit neruis mitti tortilibus: quod quandam machinam: ut hunc tortilibus uibrata phalarica neruis obruat. Virgilius uero ait. Turnū manu iaculari potuiſſe. Vnde Ennius libro nono. Sed magnum ſtridēt contorta phalarica uenit fulminis acta modo. No.

Fallaci loquentiæ. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorū libro quarto. Quæ dili gentiſſime contra Ariſtotelē dicunt a chryſippo ex ea difficultate ille fallaci ſoquentiæ Nonius Marcellus.

Falſius & falſior cū rationabiliter dici poſſunt non tamen conſuetudine. Feſtus.

Falſum quid ſit quæritur & uidetur id eſſe ſal ſum: ſi quis chirographum alienum imitare tur: aut libellum uel rationem itercidat: uel reſcribat: non qui alias in computatione uel ratione mentitur. Pau. de falſis.

Falsum tutorem eum uere dici qui tutor non
est. Paulus respondit: siue habenti tutoré da
tus est: siue non: sicut falsum testamentú: qđ
testamétum non est: & modius iniquus: qui
modius non est. Pau. de uer.

Falsum habuit pro fefellit. Salu. in iugur. Neq;
ea res me falsum habuit. Nonius.

Falsæ litteræ: & falsæ monetæ: quæ ad fallen-
dum cõficiæ sunt sub eius imitatione cuius
nõ sunt. Plinius libro. xxxiii. Miscuit æri fal-
sæ monetæ. Et libro. xxx. Qui super cætera
scelera falsas etiam litteras signo adulterino
T. Quintii signatas redditerunt regi. Et ite-
rum. Maximæ falsæ litteræ. T. Quintii urge
bant dicuntur litteræ fallaces: quæ médacio
fallant. non imitatione falsa: ut Liuius libro
viii. Fallacibus litteris circa latium nomẽq;
uolscum missis.

Falsus animi pro animo uetereres dicebant: & i-
gens uirium pro uiribus: & diues opum pro
opibus. Virgilius: Dies opum studiisq; asper
rima belli. Terentius in eunucho: ut falsus a-
nimi est. Donatus.

Falsus. Virgilius primo georgicorum. Solé qs
dicere falsum audeat. Salu. Multos mortales
falsos fieri coegit. Ser.

Falsum & fallacia propterea dicuntur q̃ fando
quem decipit: ac contra id quod dixit faciat.
Itaq; fi quis te fallit in hoc non proprio nó-
mine fallacia: sed translatio: ut a pede nostro
pes lecti. Varro.

Falsum uanum & fictum differunt. Falsum est
quo tegitur id quod fieri non potest. Vanú
quod fieri non potest. Fictum quod non est
factum: quod fieri potuit. Vel falsum est fi-
ctum mendacium simile ueritati. Vanú nec
possibile nec uerisimile. Fictum totum sine
uero: sed uerisimile. Falsum loqui mendacis
est. Fictum callidi. Vanum stulti. Falsum lo-
qui culpæ est. Fictum uirtutis. Vanú uecor-
diæ. Falsis decipimur. Fictis delectamur. Va
na contemnimus. Terentius i eunucho. Sin
falsum aut uanum aut fictum continuo pa-
lam est. Do.

Fama a fando dicta est. Fe.

Fama spes pro futuri nomine. Virgi. iiii. ænei.
Nos munera templi quippe tuis ferimus fa-
mamq; fouemus inanem. No.

Fama est rursus infamia. Virgilius quarto ge-
orgicorum. Neque enim spe famaque moué
tur. Vnde & famosus dictus est infamis. Te-
rentius in adelphis. Maledicta fama meum a
morem & peccatum in se transtulit. Plautus
i asina. Qui me miserum fecit fama flagitiis
tuis. Lucti. lib. primo. Quin optimus ille iu-
re tantum pater huius & famosus fuit: utrin
que primo adolescens posterius clarestius se
se. Turpili. in epidi. Quæso omitte ac desci
meretricé quæ te semel macta est: semp stu-
duit perdere detegere dispoliare opplere te a
deo fama ac flagitiis. M. T. de repu. li. iiii. At-
que etiã siqua erat famosa & cognatio fæcu-
lum nõ ferebat. Salu. in iugur. Is postq; largi-
tione regis famosam ipudéréq. Neuius desi
bito fama tollit: siquã soluí uidemus in uia.
Nonius.

Fama a fari: hinc famosus & famigerabilis. V.

Fama est opinio secundũ consuetudinẽ. Vir.
gilius. iii. æn. Fama uolat pulsum regnis ces.
sisse paternis Idomenea ducem. No.

Fama atq; rumor pars altera consensum ciui-
tatis: & uelut publicũ testimoniũ notat. Al-
teram sermonem sine ullo certo auctore di
spersum: & cui malitia initiũ dederit: si creme
tum credulitas: q̃ nulli non etiam continen
tissimo possit accidere fraude inimicorũ fal
sa uulgantium. Quintil.

Famosam infamen. Ci. de ora. li. ii. Non pol in
quit audeo. nam me ad famosas uetuit mare
accedere. No.

Famosus pro infami Turpi. ut famosa mulier
quæ nosci tur impudica. No.

Famelicosam terram palustrem uocabant. Fe.
stus Pompeius.

Famelicus a fame & edẽdo dictus: quasi fame
dicus. Dona.

Familia antea in liberis hominibus dicebatur
quorum dux & princeps generis uocabatur
pater & mater familiæ. Vnde familiæ nobi-
liũ Pompeiorũ: Valeriorũ: Corneliorũ: & fa-
miliares ex eadem familia: postea hoc nomi
ne famuli etiam appellari cœperunt: permu
tata i in u littera. Fe. Pom.

Familia uarie accepta est. nã & i res & i plonas
deducit. In res ut in lege. xii. tabulaꝝ. his uer
bis. Agnatus proximus familiã habeto. Terẽ. i
heau. Decem dieꝝ uix mihi est familia. in p-
sonas aut natura: aut iure sub unius potesta
te subiectus uti filios nepotesq; & deinceps
seruitutes quoq; appellare familiam. Fe.

Famino dicito. Festus.

Familiaris romanus priuatus. Fe.

Familiariter ferre: ideſt grauiter & molestẽ. Te
rentius in an. Huius mortẽ tam fert familia
riter. Ná quæ nobis sunt familiaria: sunt aio
nostrochara. Dona.

Famuli origo ab oscis depẽdet: apud quos ser
uus famul nomiabatur. Vnde & familia uo
cata. Festus.

Famulant pro seruiũt. Mar. Tul. de repub. lib.
iii. Est enim iniusta seruitutis: cũ hi sunt al
terius qui sui possunt esse: cũ hi aut famula
tur. Et de offi. lib. iii. Quam hi seruitutis fa
mulatus: & seruientis uoluptati. No.

Famulitas est seruitus. Actius in Andromada. Ná postq famulos uos oppressit famulitas. Pacu. in atalãte. Quas famulitas uis: ægestas fama: formido: pauor: Nonius.

Famulanter pro suppliciter. Acti. in tereo. Denunciat mane natum semel affare & famulãter pete. Nonius.

Famulicium dum multa narrãt: unus e famulicio euangelium adesse nunciat.

Famul famulus. Ennius libr. ix. Mortalẽ summum fortuna repente reddidit sũmo regno famulut optimus esset. No. Mar.

Familiæ appellatiõe omnes qui in seruitio sũt continent unius seruus familiæ appellatiõe non continetur: nec duo quidem familiã faciunt.

Familiæ appellatione & ipse princeps cõtinet fœminarum liberos i familia earum nõ esse palam est. Quia qui nascunt patris non matris familiam sequunt.

Fanã q fando consecrantur. Fe.

Faneta Orpheus dixit solem. i. a lumine: atque illuminatione. Fe.

Fauissæ id esse cellas quasdã & cisternas: quæ in area sub têrra essent: ubi reponi solerẽt signa uetera: quæ ex tẽplo essent: & alia quædam religiose donis consecratis fauisas esse dictas cellas quasdam & specus quibus æditui capitolii uterentur ad custodiẽdas res ueteres & religiosas. Aulus. G.

Faunus deus agrorum & syluarum. Horatius libro carminum. Nisi faunus iuturus dextra leuassẽt. Acron.

Faunus quidam incubum dicunt. Horatius libro carminum. Lucretilem mutat liceo faunus. Acron.

Faunus est deus quidam.

Fanula ueteres parua delubra dixerũt hanula loco f ponentes aspirationem. Fit enim hæc uox ab eo quod est fanum. Sunt enim dicta hanula quasi fanula.

Fando passiue prorulit. Virgilius: ut fando ali quid si forte tuas peruenit ad aures. Gerundia enim communium uerborum communem habent significationem. Fari quidẽ nõ erat antiquitus.

Farcimina a farrura extorum appellata ab eo in quo est tenuissimum intestinum fartum. Festus Pompeius.

Farrago ex segete: ubi fata admixta ordeum & uicia & legumina pabuli causa uiridia ferro cæsa farrago dicta: aut in fe quod primum i farragia segete seri cœpta ea equi & iumẽta cæteri ue rno tempore purgantur ac saginãtur. Var.

Farrago appellat id quod ex pluribus satis pabuli causa datur iumentis. Fe. Pom.

Farsenum uirgulti genus. Fe.

Farfarus Syriæ fluuius in radicibus libani mõtis emittit: & per Antiochiã fluens i syriaco miscet mari apud Simeonis portũ.

Farfarus est arbor. Plau. ut folia farfari.

Fareum genus libi ex farre factum. Fe. Pom.

Fartores nomenclatores: qui clam uelut infartiant nomina salutatorum in aurem cãdidati. Festus Pom.

Fartores qui lixicia & farcimina farciunt. Terẽ. in eunucho. Cupidenarii omnes cetarii: lanii coqui fartores. Dona.

Farus pro turri quæ naufragio extollit: ne marino scopulo quis faciat naufragium dicit: a phos quod est lux: & scribe pharus cum ph.

Farrus nomẽ est maris ubicunq; facta quocũque casu diuisione furens incidit: utputa inter Italiam & Siciliã: quas quidam existimãt olim fuisse coniũctas ex terræmotu postea separatas: a qua separatiõe id mare quod medium inter eas impetu fertur: pharus dicitur Nam pharos græce: latine diuisio sonat: uerũ hoc nomẽ Siciliæ pharus præ cæteris seruauit: seu quia máisefhor fuit diuisio: seu quia notior a græcis atq; latinis: huic superemĩet ab Italia Rhegium: & a Sicilia Messana ciuitas inclyta: cum ph scribe.

Fasces quam habeant significationem manifestum est. Virgilius secundo georgicorum. Illum non populo fasces non purpura regum Flexit. Nonius.

Fas. Horatius libro carminum. Fas paruitates est mihi tradas. Fas non significat non licet: sed possibile est. Vult enim se agnũ esse mysteriis. Acron.

Fas genitiuum non habet. Nam siue faris: seu faris uel fassis dicamus: aliud potest significare. Prisciani us.

Fascem pondus onus. Vir. in buc. Ego hoc te fascẽ leuabo. Nonius.

Fascem consulum posuit. Virg. ii. geor. Iniusto sub fascẽ uiam dum carpit. No.

Fasceam pro cortice. Varro i gerũto didascolo In quibuslibet sacraturi fasciis cingit fore libet pro corpore. Vir. geor. lib. iiii. Vdoq; docent inolescere libro. Nonius.

Fascinum cloatius uerrius fascinum appellat: quasi bascanum: & fascinare cõmode ac sane conducentur. Au. G.

Fascinium & fas a fando nominantur. Fe.

Fasius diuinum & ad religionẽ pertinens. Str.

Faselus nauicula breuis. Virgilius quarto georgicorum. Et circumpictis uehitur sua rura faselis. Seruius.

Lastigium ædificii summum. Fe.

Fastigium ima altitudo. Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sin t

faſtigia quæris. Varro de re ruſtica li.i. Aquã quæ cælo uenit recipere poteſt: aut faſtigiũ ut exeat fundo aggeris. No.

Faſtigium ſummæ & imæ partis poſſumus dicere. Virgilius ſecundo georgicorum. Forſitan & ſcrobibus quæ ſint faſtigia quæris. Et primo æneidos. & faſtigia ſuſpicit urbis: uti & altum mare: & altum cælum dicimus. Seruius.

Faſtigare in faſtigium tendere: & in cacumine erumpere. Plinius libro. xviii. Verno tempore faſtigantur in ſtipulam.

Faſtigia conſuetudine ſummæ altitudines dici putantur: cum ſint & imæ ſignificãt fines. Virgilius ſecundo georgicorum. Forſitan & ſcrobibus quæ ſint faſtigia quæris. Cicero de officiis libro tertio. Sed quo opere in cohato proprie tamen abſoluto tibi faſtigiũ imponimus. Nonius.

Faſtis diebus iucunda fari licet: nefaſtis quidẽ non licebat fari. Fe.

Faſtidiliter faſtidioſe. Varro. Credo hodie uel quibus in ſtabulis animus ardens mutabiliter habere: & non faſtidiliter inconſtanti pectore. Nonius.

Faſſi confeſſi qui fari id quod ab aliis quæſitũ hinc profeſſi.

Faſti dies quibus certa uerba legitima ſiue piaculo præſtoribus licet fari. Varro.

Faſtidioſus actiue ponitur pro eo qui faſtidit. Faſtorum libri appellantur: in quibus totius animi ſit deſcriptio. Faſti enĩ dies feſti ſunt Feſtus.

Faſga mons eſt ſupra iordanem: in terra Moab contra Ierico: ſub quo Genua ciuitas in campo Moab.

Faſcinium: deterſa enim lingua fronte mulieres amputare ſe faſcinium infantibus putãt. Acron.

Faſces honores. Hora. libro car. Superbos Tarquini faſces. Acron.

Faſtus. Horatius libro tertio carminum. Per memores genus omne faſtos: per faſtos autem conſules uult accipi: qui nobilitatis ſi poſteros memoriam teſtarentur: qui dat nomina faſtis. Acron.

Faſti dies ſunt quibus ius fatur. i. dicit. Vnde nefaſti quibus non dicitur. Pri.

Faſtus a fando uerbo quartæ decliationis: quado uero, p ánali accipit: a faſtis & nefaſtis diebus dicitur ſecundæ & quartæ: ut Lucanus in decimo. Nec meus eudoxi uincetur faſtibus annus. Et Varro in ephimeride. Poſtea honoris uirtutum cauſa Iulii Cæſaris: qui faſtos correxit menſis Iulius appellatus eſt.

Fatur is q primũ homo ſignificabile ore emittit uocem ab eo anteq̃ ita faciãt pueri dicãt infantes: cum id faciunt iam fari: cũ hoc uocabulorum a ſimilitudine uocũ pueri: ac fatuus fari id dictum. Var.

Fatui cibi dicuntur qui carent ſale.

Fatuus qui fatur quod puer primo fac̃. Var.

Fatum ab hoc tempore quod tum pueris conſtituant parce fando dictum fatum & res fatales. Varro.

Fatidici dicti qui futura prædiuinando ſoleãt fari. Varro.

Fatigare cohibere comprimere. Mar. Tulli. de offi. libro tertio. Qui non uerbis ſunt & diſputatione philoſophorũ: ſed uinculis & carcere fatigandi. Nonius.

Fatigare commouere perturbare. Virg. primo ænei. Quæ mare nunc terraſq; metu cælũq; fatigat. Nonius.

Fatigare percutere. Vir. lib. ix. Verſaq; iuuẽcã terga fatigamus haſta.

Fatigare excitare uel ſcrepare uel hortari. Virgilius ænei. iiii. Socioſq; fatigat præcipites uigilate uiri. Nonius.

Fatigare poſitum pro fatigari. Virgilius libro octauo. Olim remigio noctemque diemque fatigant.

Fatigare iſtigare cogere. Virgilius libro nono. Collecta fatigat ex longo rabies: & ſiccæ ſanguine fauces. Nonius.

Fatigare ad laſſitudinem deducere. Virgilius quinto æneidos. Veloces iaculo certos curſuq; fatigat. Et libro nono. Quos nulla fatigat Præſia. Nonius.

Fata dicuntur q augures finem auſpicioq; cæleſtium extra urbem agri ſunt effati.

Fatantur multa fantur. Fe.

Fatiſcere eſt aperire rurſum uel deficere. Actiue in epinauſimache. Tam ut fatiſcat qui tuam implorem fidem. Pacu. in doloreſte: ut ſi ita ſunt, pmerita noſtra æqperare: ut queam ue reor: niſi nunq̃ fatiſcere quod q boni. N.

Fatiſcunt qui fatiſcunt. Actius in epinauſimache. Tantum haud fatiſcat qui tuam implorem fidem. No.

Fatiſcit abundanter aperit. Fatim enim abundanter dicimus. unde & affatim. Virgilius. i. ænei. Accipiunt inimicum imbrem rimiſq; fatiſcunt. Ser.

Fatiſco ſoluo abundanter aperio. Virg. primo geor. Neu puluere uita fatiſcit. Et. i. æne. Rimiſq; fatiſcunt. dictũ autem a fatim. i. abundanter: unde affatim & hiſco. Ser.

Fatigatum de corpore dicimus. Ser.

Fatua dicit etiam terra a fando: quod infantes partu editi non prius uocem edunt q̃ attigerint terram. Ma. de ſa.

Fatum eſt cõnexio rerum per æternitatem ſe inuicem: tenens quæ ſuo ordine & lege ua-

rantur:ita tamen ut ipsa uarietas habeat æternitatem.Cicero.

Fatum significat decretum & uoluntatē. Virgilius ænei.libro.viii. Heu ītirpem iuisam & fatis contraria nostris Fata phrygum.Idem i eodem.Filius huic fato proleſq; uirilis nulla fuit.Nonius.

Fatum nutus.Vir.fatis iunonis iniquæ.

Fatuos & faunos ſiluestres a fando. Fe.

Fatuus & inſulſus differunt. Fatuus eſt inepta loquens:& a fando fatui dicuntur. Fatuus ē uerbis ac dictis.Inſulſus corde atq; aío. Terētius in eunucho. Fatuus eſt inſulſus tardus: ſtetitq; nōctes & dies.Fatui dīi quoq; ſunt q & fauni dicuntur & nō ſtultiſsēd multū fantes.Donatus.

Fatuus quære in dictione ſtultus.Lau.

Fatale.Horatius libro car.Daret ut cathenis ſatale monſtrum:ideſt maiorem q̄ ſexus exigebat: animoſitate fatalem uixit aut turpem. Vnde & proſtantes fatales dicūtur: ut eſt ro mæ non caſte:aut uelit monſtrum fatis ſibi reſeruatum:ut fato Romano ſubiectum. Acron.

Fatiſus olim dacorum fluuius.

Fatiloquus fatiloquētior format & fatiloquētiſſimus. Lau.

Fauni a fando:ſiue a faudo: hoc eſt dum pontifex maximus dedicat certa uerba'fatur.Feſtus Pompeius.

Fauni & uates olim canebant uerſus fauni dei latinorum:ita ut faunus & fauna ſint in uersibus quos uocant ſaturnios:i ſilueſtribus locis traditū eſt ſolitos fari:quos fando fatuos dictos.Varro.

Fauī a fauendo. Feſtus Pom.

Fauiani & Quintiliani appellababantur luperci ta Fauio & Quintilio prępoſitis ſuis . Feſtus Pompeius.

Fauentia bonam ominationem ſignificat. Nā præcones clamantes populum ſacrificiis fanere iubebant.Feſtus.

Fauere ſilere:fauere linguis:fauere uerbis.Vir. Ore fauete omnes. Teré.in an.Fauete adeſte æquo animo.Dona.

Fauere hoc uerbum: non ut plærīq; exiſtimāt a fauore trahitur:ſed paratur ſilentium:ut rite peragi poſſit ſacrum nulla uoce mala obſtrepente.Sene.ad gal.

Fauere enim eſt bona fari: ac ueteres poetæ p ſilere uſi ſunt fauere.Fe.

Fauſtulum porcellum fœturam porcoꝝ.Fe.

Fauſtum & feſtum hoc differūt. Eſt enim fauſtum quaſi a fauendo dictum: ac per hoc p ſperum & propitium.Feſtum autem ſolenni ter lætum & feriatum.Virgilius ſecundo æneidos.Feſtoſq; dies de nomine phœbi. Terentius.O fauſtum & fœlicem diem, No.

Fauentinus a fauentia: & Rheatinus a rheate. Varro.

Fauna dicitur terra q̄ omni uſui animantium fauet.Ma.de ſa.

Fauſtitas nouæ fœlicitatis dicta. Hor.lib.car. Tutus enim bono fauſtitas per mare nautæ complexi.Acron.

Fauēcia eſt i medio Bononiæ & Rauēnæ: & a liaq; ciuitatū per quā iter eſt Romam . Stra.

Fax pro face.Varro in gerunto didaſcalo. Cōfluit mulierum tota Roma: quæ noctu fieri initia ſolita:& nunc pinea fax indicat. Idē ſexageſimo. Adeſt fax inuoluta incendio.Idem de uita patrum libro ſecundo . Cum a noua nupta ignis in facie affertur fuco eius ſumptus:cum fax ex pinu alba eſſetiut eam puer i genuus afferrer.No.

Faxim pro fecerim.En.i phœnice. Plus miſer ſum:ſi ſceleſtum faxim quod dicam fore.N.

Faxo pro faciam.Vir.ænei.li.xii. Ego ſidera fa xo firma manu.Ser.

Febris proprietatem habet a feritate morbilis malitiæ a calendo calorem uel caldorem.V. in andabatis.Aperiendum putat id quod alterum appellamus:a calendo calorem.alteꝝ a feruore febrim.Nonius.

Febris a feruore dicta eſt abundātia caloris.

Fellare ab hedis & agnis tractum eſt: qui fellare dicūtur ubera matris:cum lac ſugūt: hoc uerbo uſus eſt Varro in re ruſtica in agnis. Solinus frequentatiuo ſcilicet fellito in hedis:& Plinius, dicitur autem non a fele animali:quod ſentire eſt ridiculum:ſed a uerbo græco eſt τὸ τοῦ φαγλεῖν: quod eſt os cōtaminare:ita interpretat Suidas: teſtimonio etiam Ariſtophanis,

Febris ſanum in palatio & ædem & ará malæ fortunæ:ex quibus eſcecrata uidemus.Cice.

Februario quid eſt quod cum cæteri Romani mortuis ſiertas mittere & parētare cōſueuiſſent Decius & Brutus: ut Ci.ſcribit:id decēbri faciebāt.hic fuit q primus luſitaniā inuaſit:qppe Iythan flumē prīus traiecitan quē admodū ueſperi & mēſe exacto multa parētare cōſueuerūt. Sic.n.ſine āni mēſe nouiſſimo mortuos honore & inferis proſequebāt Eſt autē oium mēſiū decēber extremus: an q̄ diis iferis honor redeꝺ q̄ eū fieri tēpeſtate uideb'.cū fructus oēs maturitatem ſunt cōſecutian q̄ eū fæmentē inſtituētes terrā ſubigūt inferoꝝ honoré meminiſſe oportet: an illud potius q̄ mēſis ſaturno a Romanis cōſectatus eſt:quē inferoꝝ deoꝝ numero habēran q̄ ſaturnalibus : quē diē Ro.maxime colūt : quæ uoluptati ac genio plurimū uacant hagꝫ rerū nonnullis mortuis primitias

impartiendas putauerunt: an solū hoc mēse Brutum parentare solitum omnino falsum est. Nam Iarentiæ mense decēbri ad eius sepulchrum libantes in feriis faciunt.

Februare positum pro purgare & pura facere. Varro de uita patrum libro primo. In eorū sacris liba cum sunt facta iniicere solent farris fæmine: ac dicere se ea februare: idest pura facere Nonius.

Febrem appellant motum corporis contra naturam. Vlp.

Februus Ditis pater cui mense februario sacri ficatur. Ser.

Februatim rex cum ferias menstruas nonis februariis faciebat diem illū februatim appellabat. Februum sabini purgamentum dicūt & id sacris nostris uerbis nō & lupercalia februario: ut in antiquitatum libris demōstraui. Varro.

Februarius ut dicunt scriptores ab diis inferis appellatus: q̄ cum his parenteturi: ego magis arbitror februarium a die februato: quod tū februatur populus: idest lupcis nudis lustraf antiquum oppidum palatinum gregibus huius cinctum. Varro.

Februarius mensis est: a quo frequens senatus postulatis: pronunciatis: legatis audiendis datur: & cōsulum designatorum nomen expectant & extimescunt. Asconius Ped.

Februarius mensis dictus est quod tum: idest extremo mense anni populus februaretur. i. lustraretur ac purgaretur: uel a lunone februata: quam alii februalem. Romani februatam uocant: quod ipsi eo mense sacra faciebant: eiusque feriæ erant lupercalia: quo die mulieres februabantur a Lupercis amiculo lunonis: idest pelle caprina: quam ob causam is quoque dies februarius appellantur. Quæcunque denique purgamenti causa in quibusq̄ sacrificiis adhibentur februa appellatur. Id uero quod purgatur dicitur februarium. Festus.

Fæciales apud Romanos qui sancto legatorū officio ab his qui aduersum populum roma num: aut rapinis: aut iniuriis hostili mēte cōuenerant pignora fracto fœdere iure repetebant: nec bella indicebātur: quæ tam pie uocabant priusquam fuisset qui fæcialibus denunciabatur. Varro de uita patrum libro secundo. Itaque bella tarde & magna licētia suspiciebant quod bellum nullum nisi piū putabant geri oportere priusquam indicerent bellum his a quibus iniurias factas sciebant fæciales legatos res repetitū mittebant quat tuor: quos oratores uocabant. Idem i tertio. Si cuius legati uiolati essent qui id fecissent: quis nobiles essent ut ciuitate delerētur statuerunt: fæciales q̄. xx. qui de rebus iudicaret statuerunt & constituerunt.

Fæciales quid é quod fæcialium sacerdotum qui fœderibus faciundis præsunt pater patratus maximus habetur. Est autem is pater & hi filii sunt habet enim nunc quoque præcipuam quandam fidem & auctoritatē. Imperatores enim quæ propter eximiam pulchritudinem ac speciem: pudica & diligenti custodia corpora indigent his credunt: & apud eos deponunt. An quod utrunque illis adest & pueros uereri & patres timere. An ipsum se nomen exponit: uult enim patratum quasi finitum ac determinatum quiddam significare: illud cæteris perfectus sit: cui cōtigit simul ut pater esset & patrē haberet. An ut ait Homerus qui patri præsit: cum & antea & retro certiore oportet cuiusmodi profecto is esse ticui & filius: & de quo deliberat & pater quem consulit. Plutarchus.

Fæciales quod fidei publicæ iter populos præerant. Nam per hos fiebat ut iustum conciperetur bellum: & inde desitum ut fœdere fides pacis constitueretur. Ex his mittebāt antequam conciperentur qui res peterent: & hos etiam nunc sit fides quod fœdus. Ennius scribit dictum iure militari. Var.

Felicata patera dicta quæ ad filicis herbæ speciem sit celata. Fe.

Felinones mali & nullius usus: a filice dicti. Festus Pompeius.

Fenestella nomen historici: quoniam caluus erat. Cassi.

Fenestræ a græco uocabulo conuersum est in latinum ἀπο τοῦ φαινειν. Ci. tuscula. lib. i. Non eas partes quæ quasi fenestræ sunt animi. Nonius.

Ferialia ab inferis & ferendo quod ferrent tū epulas ad sepulchrum: quibus ius sibi parentare. Varro.

Ferialia diis manibus sacrata festa: a ferendis epulis: uel a ferendis pecudibus appellata. Festus.

Ferabite positum pro agresti. Sisen. histo. libro quarto. Et partim ferabite: partim lauro & arbusto: ac multa pinu ac myrtetis abundāt Nonius.

Ferentarii auxiliatores in bello: a ferendo auxilio dicti: uel quia fundis & lapidibus pugnabant: quæ tela feruntur non tenentur ita appellata. Festus.

Feria a ferendis uictimis appellata. F

Feriæ furniales sunt in fastis a furia dictæ.

Ferias antiqui festas uocabant: & aliæ erant sine die festo: & saturnalia: quibus adiungebātur epulationes ex prouentu fœtus pecorū frugumque. Festus.

Feriæ dictum q; ferientes feruntur. Fe.
Ferus ager & incultus. Festus.
Feretrius Iuppiter dictus a ferendo quod pacẽ ferre putatur: ex quo in templo sumebãt sce ptrum: per quod uiuerent: & filicem quo fœ dus ferirent. Festus.
Ferocit apud Catonem ferociter agit. Festus.
Ferre ostentare. Vir. libro. x. Captiuo siue ut se feret in auro uenatrix. Nonius.
Ferre consuetudine portare dicimus. Virgilius libro quinto. Vix illam famuli phegeus sa garisque ferebant. Ferre habere. Virgilius libro quito. In mago munere cisseus ferre sui dederat monumentum: & pignus amoris filium suum ferre nomen uoluisset. Cicero in officiis. Filium nomen suum ferre uoluisset, Nonius.
Feri canem poras permulgate cõsuetudinis est dictum: hoc est feriendo canem foras eiice. Terentius in eunucho. Homo quatietur cer te eum dono foras quatietur uerberabitur: uel uerberibus impelletur foras: non expul sione & detrusione: ut deuerſum ut sit foras uersum, quatietur idest uerberabitur ut fugiat foras. Donatus.
Ferre & perferre differunt. Ferre enim in certo tempore. perferre finem spectat affectus feruntur onere. perferunt supplicia. Terentius in andria. Sic uita erat facile omnes per ferre: ac patiscum quibus erat. Donatus.
Ferre & portare de maioribus negociis dicit. Virgilius. Si uera feram: si magna rependam Terentius in phormione. Cedo quid portas obsecro. Donatus.
Ferrum genus est panis uel libi: quod diis infertur a pontificibus in sacrificio. dictum autem ferrum a ferendo. Alii uas dicunt: quod ornatum rectis rebus sacris quod diis iferẽ.
Ferrum pro gladiatura Tranquillus de Nerone exhibuit ad ferrum. i. ad gladiaturam.
Ferula autem mollis & cædit & cæditur a manu dupliciq; repercussu augetur dolor.
Ferre pati. Virgilius secundo ænei. Miserere animi non digna ferentis. Lucil. lib. xxii. Cæterum quicquid sit quid non sit fero animo ferociter prælio captiuos prædones nõ possem amplius perferre: tamẽ suadet & notat. Terentius in heau. Nam quem feret si parentem suum non ferr. No.
Ferre conferre. Vir. lib. v. Quibus acer eryx i prælia suetus ferre animum. N.
Ferre disturbare. Virgilius primo æne. Quippe ferant rapidi secum uerrãtq; per auras. Et libro secundo. Alii rapiunt incensa feruntq; pergama. Nonius.
Ferre dicere nominare. Virgilius secũdo æne. Et scelus expendisse meritem lachoonta ferunt. Et lib. tertio. Quæ nunc Samothracia fertur. Nonius.
Ferre dare exhibere. Virgilius libro tertio. Sacra Dionææ matri diuisq; ferebam. No.
Ferre offerre. Virgilius libro undecimo. Legati responsa ferunt. M. Tullius de suppli. Prohibetur suis liberis cibum uestitumq; ferre. Lucilius libro. xxx. Colligere auxilium tam & si est indigna ut feram. Nonius.
Phœnix dicitur fexcẽtesimo ãno caloré uenereũ habere: quæ oẽs uirgulas colligit: & sibi ipsas parat. mox autem ut sol occiderit se flãmis imponit: cum sol oriri cœperit de cineribus suis cum sole nascitur.
Ferre dirigere ducere. Virgilius li. sexto. Hinc uia tartarei quæ fert acherõtis ad undas. Lucilius libro. xxx. & sola ex multis núc nostra poemata ferri. Nonius.
Ferox est fœaeus & indomabilis transiatum a feritate. Virgilius quarto æneidos. Ac fræna ferox spumantia mandat. Marcus Tullius de officiis libro primo. Vt equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate: exultantes domitoribus tradere solent. Terẽ. in eunucho. Adeo ne ferox: quia habes imperium in bœuas. Nonius.
Ferox cum illa re diciturut illa re sum fretus: & arrogans. Titin. in fullonibus. Videram ego te uirginem formosam esse sponso super bam esse: forma esse ferocem. Plautus in mi lite. Vt domatum equum qui forma est ferox. Actius. Neque ui tanta quisquam est: ne que tam abundans fortunis ferox. M. Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. Itaq; uereor ne ferociorem faciant tutam præclara iudicia calleo. Nonius.
Ferox cordatus uel facetus. Plautus in milite. Nam tum quãuis potis sis facere ut fluat facetus: & quia tecum eram: propterea nõ erã ferocior. Nonius.
Ferus item significat ceruum. Virgilius li. vii. Petebatq; ferũ putoq; i fonte lauabat. & ité pro equo li. ii. Ingẽ feri curuam compagibus aluum contorsit. Actius in medea. Perite in stabulis frænos immittens feris. Nonius.
Feriare agere otiũ ductũ a feriis: quibus cessatur ab opere.
Ferula & pueri uapulabant & senum gressus iuuabantur ea in firmissimum est uirgultũ. Vnde prouerbium apud antiquos erat i eos qui tenui & exiguo præsidio aduersus optime instructum pugnabãt eos pugnare ferula contra gladiatores.
Ferire usu significat percutere. Virgilius i buc colicis. Cornu ferit illle caueto. M. Tulli. de suppli. Feriuntur fecuri lætaris tu in omniũ gemitu & triumphans. No.

Ferire ſancire firmare. Virgilius libr. decimo. Haud mora tarchon iungit opes fœduſque ferit. Nonius.

Ferus & ferox hoc differunt. Ferus eſt fœuus ferox fortis. Salu. Ille animo feroci negat ſe ſuſam inuidiam pertimeſcere. Virg. ſecundo æneidos. Ferus omnia iuppiter argos trāſtu lit. Idem in quarto. Et fræna ferox ſpumantia mandit. No.

Feruor cum ex igne fit: & ex flammis ex cōtrario ex frigoribus poſitus inuenitur: ut ſit feruere non ſolum ex incendio calere: ſed & q. buſdam moleſtiis pturbari. Vnde & fluctus marini & animi æſtuatio ſub hac ſignificatione recte poſiti ſentiuntur. Vir. ii. geor. Oſa tunc pariter uento nimbiſq; uidebis feruere Nonius.

Ferocia pro ferocitate. Pacu. in teucro. Niſi iuſtitia ferocitate atq; ferocia. No.

Feruitur ea quæ pro feruit. Afra. i uopiſ. Quā tum uociferationem feruitur. Heu miſeræ mihi. Nonius.

Feruere aquam a ſonitu eius rei dictum. V.

Feretarii leuis armaturæ milites: ut quicquid opus eſſet auxilio ferrent: ex curſu leues armis grauibus non impediti. Cato de re militari. Inde partem æquitatus feretariosq; præ datum miſit. Saluſtius in catilina. Poſtquam eo uentum eſt unde a ferentariis præliū cōmitti poſſit. N.

Ferentarii qui leuiter armati ad prælium committendum inſtructi ſunt enſe & telis. Salu. i catil. Poſtq; eo uentum eſt: unde a ferētariis prælium committi poſſet maximo clamore cum infeſtis ſignis cōcurritur: pila cōmittūt gladiis reſgeritur. Ser.

Ferrugineum colorem ſimilem eſſe uoluūt: uere aurē ferrugineus color cæruleus eſt. Virg. iii. ænei. Et ferrugineos hyacinthos. Plau. in milite. Palliolum habeas ferrugineum. nā iſ color theſſalicus eſt. No.

Ferrugo eſt purpura nigrior hiſpania. Virgilius in geor. Cum caput obſcura nitidum ferrugine texit. Et tertio æneidos. Et ferrugine clarus hibera. S.

Fero'gigno. Vir. iiii. geor. In ſyncerus apex tulerit cruor. Et in ænei. Si duo præterea talis idea tuliſſet terra uiros. Ser.

Feræ dictæ aut q. omni corpore ferantur: aut q. naturali urſūr libertate: & pro deſiderio ſuo feruntur. Ser.

Ferus quadrupes. Virgilius ſeptimo æneidos. Petebatq; ferum: ideſt quadrupedem. Dicit enim de ceruo. S.

Ferus equus q̄drupedes: ab eo quod toto corpore feratur. Vir. ſecundo. Haſtā i latus incḡ ſeri curuam compagibus aluum contorſit. Et quinto ænei. Spumantiaq; addit fræna ferris. Seruius.

Ferrugo coloris genus eſt: qui uicinus eſt purpuræ ſubnigræ. Vir. in ænei. Pictus acu chlamydem & ferrugine clarus hibera. Ser.

Ferociſſimos præſtantiſſimos uirtute pruden tia uiribus louis filios poetæ appellauerunt: ut ea cum Minoa Sarpedōta ferociſſimos & imanes: & alienos ab omni humanitate tanq̄ e mari genitos Neptunni filios dixerūt cy clopas & cercyonas & læſtrygonas. A. G.

Feretrum dicebant lectum ubi mortui ferebā tur capulū noſtri: græce φερετρον. ſed aſpiratur. Varro.

Ferme dicitur quod nunc fere utrūq; dictum a ferendo: q̄ id quod fertur eſt in motu: atq; uentat apud Neuium circūuenire uideo ferme iniuria. V.

Fere eſt pene: uel ſignificat quandam uniuerſa litatem. Quintil. hæ ſunt fere emendatæ loquendi ſcribendiq; partes: ideſt fere omnes: ideo interdum adiūgere omnes ut idem. nā in omnibus fere minus ualēt præcepta q̄ ex perimenta: romani fere ſuggerunt orbem. i. totum.

Feræ dicuntur quod omni corpore ferūt: q̄ pe cum quattuor pedibus utantur.

Fere ergo pro iuxta q̄ celeribus omnia iuxta ſunt. Priſ.

Ferox forte inuictum. Hor. lib. car. Vrbeſq; gē teſq; & latium ferox: ut gens aſpera bello de bellanda tibi latio eſt. Acron.

Ferox Hora. lib. car. Iam te ſequitur: currit eni uelox ætas: adoleſcentia autem prona & labi lis eſt i multis. Ideo ferox dixit: aut quæ uix ferre ualeat. Acron.

Ferentinum oppidum eſt i mediterranea thuſcia in ipſa uia latina. Stra.

Ferculum quercus dolata ad trophæa ferenda quod ſpoliis hoſtium cæſorum indutum in pompam ferebatur. Liuius ab urbe condita lib. i. Spolia ducis hoſtium cæſi ſuſpēſa fabri cato ad id apte fercula gerens in capitolium aſcendit. Plinius libro nono. Computet nūc aliquis ex alia parte quantum curius aut fabricius in triumphis tulerint: & imaginetur eorum fercula.

Ferculum dicitur miſſum carnium: ut Petronius arbiter poſtq̄ ferculum ablatū eſt. Ful.

Feronia nympha.

Feronia urbs eſt inter Octipulum & Romam ſub monte ſoracte: quo nomine & dea quæ dam nominatur. Stra.

Ferus homo qui animum firmum obtinet ut leones: ferox qui præanimoſus eſt ad certan dum cum altero: & ad uim alteri faciendam Laurentius.

Fero ad populum. Refero ad senatum .i. consulo: ex hoc fit senatusconsultum: ex illo uero rogatio quæ instar legis est. Refero acceptū tibi: ideſt fateor me: hoc abs te accepiſſe. Citatum acceptā refert clæmentiæ tuæ. In mā jum quoq; idem in anto. Si recte ratiocinabimur: uni tibi accepta referimus. Antonio fero tibi acceptum: idem eſt: uel eſt habeo p accepto abs re: quod mihi debebas: etiā ſi ſoluto nulla ſtercceſſerit. Vnde fit acceptatio quæ fit per interrogationem & reſponſionē Retuli expenſum. i. rationes de impenſis cōfeci: uel exhibui. Lau.

Ferre pprie dicimus quæ quis ſuo corpore bajulat. Portari ea quæ quis iumento ſecū ducit. Agi ea dicuntur quæ animalia ſunt.

Ferre quære in uerbo agere. Lau.

Feruminare eſt cōglutinare. Plinius uigeſimo quinto. Calcis quoq; uſum bitumen præbuit: ita feruminaris Babylonis muris. Ferumē pro bitumine. Idem iſteſtatur plurimis uiciis ſcabro ferugimine. Feruminatio glutinatio ē Laurentius Valla.

Ferrentinum oppidulum eſt in mediterranea Thuſciæ: in ipſa latina uia. Strabo.

Ferentanum oppidum oceano apulo uicinū ē Ferentani ſeparant a pelignis ſacro fluuio ſe rentanorum oppidum eſt amiternum.

Ferrariam urbem olim forum appellarunt.

Ferraria promontorij Hiſpaniæ: ſub quo Hiberius fluuius ingreditur mare.

Feſcennii uerſus qui canebantur in nuptiis ex urbe feſcennina dicuntur allati: ſiue ideo dicti quod faſcinum putabantur arcere. Fe.

Feſnæ appellabantur qui depellere faſcinium credebantur. Fe.

Feſtrum antiqui dicebant: quam nos feneſtrā. Feſtus.

Feſtinare & properare ueteres diuiſere. Cato ī oratione quā de ſuis uirtutibus ſcripſit. Qui unum quid mature tranſigit properat. Qui multa ſimul incipit nec perficit: is feſtinat. Verum in utroq; uerborum ratio ſub hac ſignificatia proxima eſt ueritati: ut ſit proprie animi properare ſtudioſe ad res reliquas cōtēdētis: feſtinare corporis neceſſitatibus obſequentis. Virgilius quarto æneī. Et mediis properas aquilonibus ire per altum. Et ſecūdo æneidos. Feſtinate uiri nam quæ tam ſera moratur ſegnicies. Nonius.

Feſtinare properare turbari & trepidare. Saluſtius. Feſtinātibus in ſumma inopia patribus Teren. in eunu. Quid feſtinas quem quæris phythias? Donatus.

Feſti locus erat intra quintum & ſextum lapidem: ubi Romani agri terminus tunc monſtrabatur. Strabo.

Feſtinem pro feſtinantem. Titin. in. iiii. Nunc hoc ueſtro: nunc hæc res me facit feſtinem. Nonius.

Feſtinare quære in properare. Au. G.

Feſulæ mons eſt biceps Florentiæ inclytæ: thuſciæ ciuitati ſupereminens: ex quo ſi lapides qui plumbei ſunt excidātur breui temporis ſpatio nouis incrementis inſtaurari comperiſſimum eſt: fuit & in culmine huius eiuſdē nominis uetuſtiſſima ciuitas: ruinis ſemeſis reſtantibus.

Feſus fluuius eſt boſphori: quem alio nomine rebas uocant.

Feſſus appellatio eſt: & ſignificat: ut. Verrius ait: cum quis labore deficitur laſſus: defatigatus uero cum quis per alium labore compellitur. Dio.

Feſtus ta tum: ad diem pertinet. feſtiuum uero ad res: ideſt iucundum & lepidum: ut oratio feſtiua feſtam frondē dicimus: quæ feſtis adhibetur. Laur.

Feſſus quære in dictione laſſum. Lau.

Feſtiuiter pro feſtiue dixit Ennius. Pri.

Feſtiſſime uenit ab eo quod eſt feſtū: & eſt tantum ſuperlatiui gradus. Ser.

Feſtiuiter pro feſtiue. Neuius ī geminis. O domus parata pulchræ familiæ feſtiuiter. No.

Feſtiuitas in dictis: facilitas in animo & factis. Terentius in eunu. an mei patris feſtiuitatē: & facilitatem. Do.

Feſtinatim pro feſtinanter. Pompo. Exilui ad noctem ad molam fullone feſtinatim, Siſen. in. iiii. hiſto. præter feſtinatim de caſtellis ad caſtra maxima pedites conducit. No.

Feſſus de animo dicitur. Fe.

Feſſus eſt generaliter animo corpore atq; fortunis. Vir. complexus eſt ter feſſus uallē reſedit. i. conſilio egens, & interea feſſos uentus cum ſole reliquit & feſſi rerum. Ser.

Feſum pro ſedum: pluſima pro plurima: meliōſem pro meliorem: aſenam pro arenā. Var.

Feſcenninos temporibus triumphalibus. Pollio cum feſcenninos in eu m ſcripſiſſet. Auguſtus ait. At ego tacio. Non eſt enim facile in eum ſcribere qui poteſt præſcribere. Marco. de ſatur.

Fiala haud multum longe a libano: lacus modicus eſt: ex quo ſunt qui credant iordanem oriri & paruo diſcurſu tractu a terra ſorberi & ad radicem libani iterum ebulire. Quod aiunt deprehendiſſe primum Philippum tetrarcham paleis in fialā poſitis: eoq; apud paneam recollectis. Paneam enim uocant fontem ſub libano: ex quo iordanis effluit. dicitur autem lacus iſte fiala a rotunditate: q q dem cum ſemper plenus ſit: nūq; ut exundaret compertum eſt: ſcribe tamen cum ph.

Fiber genus ueſpæ quadrupes. Plautus.ſic me ſubes quottidie quaſi fiber ſalicem quo nomine extremæ oræ fluminis appellanturiun de & fibras iocinerum & fimbrias ueſtimen torum dicimus.F.

Fiber require ſupra in anguilla.V.

Fiber inuenitur diuerſa ſignificatio in ſimilis: ut liber libra:fiber fibra.Pri.

Fibrenus in eum erumpit liris autem aquis: ſi Ciceroni credimus nullæ ſunt frigidiores.

Fibula ſubligaculum.

Fibræ ſunt eminentiæ iecinoris. Vir.vi.æneı. Nec fibris requies datur ulla renatis.

Fibræ ſunt fila quæ ſunt in herbaꝫ radicibus ut & amaris in tyba fibris.Au.

Ficitatem dictum ut oliuitatem.i.fructus fici. Neui.ficitores omnes capiunt ficitatemſiers eſt ſine modeſtia.No.

Ficolea palus ficulneus. Fe.

Ficos circiter ſolſticium infere.V.

Fictores dicti a fingendis.Varro.

Ficus ꝙ prius uerno tempore inſerebāt: nūc etiam ſolſtitialiut ficus ꝙ denſa materia. Et ideo ſequitur calidiora:quo fit ut in locis frigidis ficeta fieri non poſſunt.Var.

Ficus malus punica & uitis propter fœmineā molliciem ad creſcendum prona. Var.

Ficorum genera chiæ: & chalcidicæ: & lydiæ: & aphricanæ.iterum cætera tranſmaria i Italiam perlata.Var.

Ficus ſecundæ declinationis Cirenenſes cū ſaturno rem diuinam faciunt ficis recentibus coronantur:placentaſcꝫ mutuo muſitant: & mellis & fructuum repertorem Saturnū exiſtimantes.Ma.de ſa.

Fici admonent nos:& fici aridæ ut enumeremus genera ficorum.Cloatio de his inſtruēte qui ſic diuerſas ſicus diligentiæ ſuæ more dinumerat:aphricana:abulla:barundinea: aſi naſtra:atrapa:lafca:auguſta:bifera:carica:calcidica:chia:alba:nigra:calphurnia:duricoria: herculenta:lauiatia:lydia:eproludia:marſica: numidica:pulla:pompeiana:præcox: telana: atra. Sciendum eſt ꝙ ficus alba ex fœlicibus fit arboribus.contra nigra ex iſcelicibus: docent nos utrūque pontifices. Macrobius de ſaturnalibus.

Ficum tanquā non pomum ſecretni a pomis a pud idoneos reperimus.Afranius in ſella Pomum olus ficum uuam.Sed & curis œconomicorum li.iiii.Neque erit uitem neq; quæſita eſt diligēter:quærit oleum ficos: pomos non habet.Ma.de ſa.

Ficum ſolam non ignorandum eſt ex arboribus non florere:lacte proprie ficorum dicit Macro.de ſatur.

Ficus nō legitur apud Martialem: ut uult Priſcianus: ſed ut genere & declſatione differat pro morbo & pro fructu: ſic Cum dixi ficus rides:quaſi barbara uerba:Et dici ficos Ceciliane iubes:Dicemus ficus quam ſcimus i arbore naſci:Dicemus ficos Ceciliane tuos.

Ficus uitium corporis quartæ declinationis ē Martialis in primo epigrammatum. Cū dixi ficus rides:quaſi barbara uerba.Et dici ficos Ceciliane iubes. Dicemus ficus quas ſcimus in arbore naſci. Dicemus ficus Ceciliane tuos. Ex quo oſtendit & uitium & fructū quartæ.Priſcianus dicit:genere autem differe.Priſci.

Ficus ſæpius quartæ pro arbore. Ci.de oratore.Vxorem ſuam ſuſpendiſſe ſe de ficu. Secū dæ quoq; Iuuenalis. Ad quæ diſcutienda ualent ſterilis mala robora fici. Pro fructu uero ſecūdæ eſt tantum.Horatius. Pinguibus & ficis paſtum ſecur anſeris albi.Ci. Ex tātu lo grano fici.Quartæ quoq; & maſculini generis pro morbo.L.

Ficus numeri ſingularis: & hæ fici & has ficus pluraliter facit. Ficus dicimus quas ſcimus i arbore naſci.Ficos pro uitio corporis. Ser.

Fictile uas dicit quod factū eſt a figulo: nō ꝙ fingi non poteſt. L.

Fictius a ſupino deductum quod fictum eſt.

Ficonta promontorium eſt aphricæ importu oſum:haud longe ab his oris: quas dudū teſtantur aliqui tenuiſſe.Lotophagos.

Finis pro fructu eſt generis fœminini:p morbo maſculini:epigrāmate utitur teſtimonio Priſcianus:licet a noſtris redarguatur.

Fides proprie citharæ neruos ſignificat: ſed interdum pro cithara accipitur. ut etiam a Papinio tentat audaci ſide Mātuanæ gaudia famæ.Fidicula item neruus eſt: ſed ꝓprie quo ad tormenta utebantur: ſed pro neruo ſimpliciter Tranquillus in thyberio ueretur de legatis fidicularum:ſimul urinæ tormēto diſtenderet.Eam enim colligationem Thybe rius ad ſupplicii acerbitatem excogitauerat. Fides ut Varro inquit:lyra græce dicit.

Fidis genus cytaræ dicta quod tātum inter ſe cordæ eius quantum inter homies fides cōcordant:cuius dimminutium fidicula. Feſtus. Pompeius.

Fidei proprietates exemplo manifeſtauit Marcus Tullius de republica li. quarto. Fides.n. nomen ipſum uidetur mihi habere: cum ſit quod dicitur.No.Mar.

Fidufta a fide denominata ea quæ maximæ fidei erant.Fe.

Fiducia eſt audacia. Saluſtius libro ſecūdo. Ita fiducia quam argumentis purgatores dimittuntur.No.

Fiducia confidentia. Virgilius li.octauo æneı.

Cernis quæ rutilos habeat fiducia rerũ uel
ualli.Nonius.
Fides quid sit manifestum est.Virg.lib.i.Cana
fides & uesta. No.
Fides quæ chordæ appellant.M.T.in horten-
sio.Ponendæ sunt fides & tibiæ. Et Vir.lib.
iii.Thraicia fractus cithara fidibusq; canoris
Nonius Mar.
Fidele pro fideliter.Plautus in aululari a. Caue
fides fac fidem fluxam facias. No.Mar.
Fides est commendatorum fida executio : uel
obseruantia.Terentius in andria. Nihil istac
opus est arte:sed his quas semper intellexi in
te sitas fide & taciturnitate. Do.
Fides aut personæ qualitate seruatur:si grauis
persona est cui creditur: aut ipsius rei quali-
tate si ea res creditur:in qua fallere cui credi
tur:aut non potest:aut non debet. Teren.in
adel.Quod credas aut cui credas : quod etiã
Vir.transtulit breuiusq; dixit : Nusquã tuta
fides.Dona.
Fidem astringere promittere est: quia uincula
fidei dicunt.Terẽtius in eunu. Vesᷣ heus tu
hac lege tibi meam astringo fidem:fidem ha
bere cogi credere.i.credere. Vnde fideiussor
dicitur:hoc est auctor credendi. Terentius i
eunucho ait.Si hæc fidem habeat se iri pro-
positum tibi.Do.
Fiducia aliquando impudẽtiam significat. Te
rentius in andria . Qua fiducia facere id au-
deam. Dona.
Fidus & fidelis differũt.Fidi enim in maximis
negociis.Fideles in minoribus dicunt. Terẽ
tius in ecy.Per pol q̃paucos reperies meretri
cibus fideles euenire amatores,Syra. Fidus ẽ
amicus:fidelis seruus.Idẽ i phor. Seni fidelis
dum sum fcapulas perdidi: & fidelis est offi-
cium seruare aliquid.Do.
Fidus fidelis utrũq; nomen idẽ significat.Vir.
primo ænei. Vnam quæ lycios fidũq; uehe-
bat orontem.Ser.
Fidelia Samiuna uas ad usus plurimos.Plau.in
aulu.Mulsi congialem plenam faciam tibi fi
deliam.No.
Fiducia & confidentia hoc differunt.Illa est in
bonis rebus:Confidentia uero in malis.Vir.
uero primo ænei.Fiduciam pro confidentia
posuit.Tãtane uos generis tenuit fiducia ue
stri.Seruius.
Fiduciæ & confidentiæ discretionem pandit.
M.T.tusc.libro tertio.qui fortis est idẽ fi-
dens:quoniam confidens mala consuetudie
loquentium in uitio ponatur dictũ uerbũ a
confidendo:quod est laudis.Qui autẽ est fi-
dens non extimescit.discrepat enim a timen
do confidens.No.
Fidelitatem idest fidẽ.Actius in myrmido.Vo
lo equidem sed tu huic quem scis qualitatẽ
sciet fidelitate ob fidam naturã uni ignosce.
Afranius in uopisco.Idem intus actum perit
opera nimirum mea esse ea animo fidelita-
tis.Nonius.
Fides non a fidis:sicut ædes ædicula:non æde
cula:& cædes cædicula:non cædecula.In plu
rali est tortorium instrumẽtũ ex duobus ut
reor:obliquatis lignis cõpactũ:uel ab extor-
quenda fide ac ueritate: uel a neruis funibus
uinculis:quibus ad illum modũ homines tor
quendi alligabunt. Lau.
Fidiculæ sunt funiculi: q̃bus reorũ manus ad
atorquendum alligantur.
Fidiculæ dicuntur tormenta a fide.i.chorda q̃
uinciebantur qui erant in quæstione.
Fidiculæ pro instrumento torquendi:uel pa-
ua cythara uel chordula:in singulari rite for
matur.
Fideicõmissarius passiue pro eo qui fideicom-
missionem accipit.Lau.
Fideiussorius actionẽ significat qui fideiubet.
Fideiussor ob euictionem datus uulgo auctor
seruus uocatur.
Fidene oppidum erat iuxta Romam:nũc autẽ
uicus. Strabo.
Fidicula docet nominatiuũ sui primitiui esse
fidis:non fides esse:quod Seruio placet de ci
thara.Pri.
Fidem idest chordã. Horatius libro carminũ.
Blandius Orpheo auditam moderere arbori
bus fidem.Acron.
Fide teia:aut chordis.i.fidibus:aut a ciuitate a
nacreontis poetæ.Hora.libr.car. Et fide teia
dices laborantes in uno.
Fidus amicus erit famulum fidelẽ dicito.Cap.
Fido mihi confido mihi:& fidimus:& confidi
mus:sic fidere media syllaba correpta. Nam
si esset fideo ut tepeo faceret fidere:tepere:ri
dere. Caper.
Fidens qui fortis est.idem est fidens quãdo cõ
fidens mala consuetudine loquendi in uitio
ponitur dictum uerbum a confidente quod
laudis est. Cicero.
Fides is facit:cum significat ,lyram . Sinautem
uirtutem significat fidei facit:non ratiõe sed
distantiæ causa.Seruius in arte.
Fido hac re & huic rei.Statius in secundo The
baidos.Tamen genas consistus auos.Iuuena-
lis in tertio.Fidimus eloquio Ciceronis.Vir
gilius dicto coniunxit in.xi.Dum Troia ten
tat castra fuge fidens.& in.viii. Et fidere no-
cti.Prisicianus in acticismis.
Fiden apud Indos stagnum est : cuius in aquis
quantuncunq; leue sit nil natat : sed mergit
omne.
Fieri proprie pecunia dicebatur.Quintil.quæ

pecunia ad hispanenſe bellum facta eſt. Ter. in phor. Id ut conficerem confeci. Do.

Fieri & factum eſſe pro euenit & cõtigit. Ter. I adel. Hære nata me melius fieri haud potuit q̃ quod factum eſt. Do.

Frigidus mortuus. Virgilius nono. Voluit ille monens calidum de pectore flumẽ Frigidis. Nonius.

Figura eſt circa geſtum ſitumque membrorũ. Aſco. Ped.

Figere inde refigere: q; fixum erat educo. La.

Figor ambigue declinatur apud ueteres. Repe rimus fictus & fixus. Scaurus de uita ſua. Sagitta ſua inquit confictus. Varro ad Ciceronem fixum ait. Cicero academicorum libro tertio: opera fixa. Virgilius: Si mihi non animo fixum.

Filum liniamentum. Lucilius libro uigeſimo nono. Surge mulier duce filum non malum Nonius.

Filium habere creditur etiam ea mulier: quæ cũ moriretur exciſo utero ædere poſſit: nec non etiam alio caſu mulier poteſt habere filium quem mortis tempore non habuit: utputa cum quibus ab hoſtibus captus remearet.

Filiabus ſuis uel filiis ſi quis dederit tutores etiam poſthumis uidet dediſſe: quia filiæ appellatione & poſthumus continetur. Vlp. de uer. ſigni.

Filiarum nomen etiam in poſthumam cadere quæſtionis non eſt: ſuis nomen poſthumæ non cadere in eam: quæ iam in rebus humanis ſic certum eſt. Vl.

Filiarum nomine maſculini non continentur exemplo enim peſſimum eſt feminino uocabulo etiam maſculos contineri. Filioꝝ autem nomine filiæ accipiuntur. Iabo.

Filiorum appellatione & naturales liberos ſuos: id eſt in ſeruitute ſuſceptos creditur contineri his uerbis Labeo ait. Quiſquis mihi a liius filius filiiue hæres ſit. Proculus qua mihi labeo uidetur uerborum figuram ſequi. Proculus mentem teſtantis. Reſpondit non dubito quin labeonis ſententia uera non ſit.

Filio filiiſque meis hoſce tutores do. Ser. ait. Sita ſcriptum ſit: maſculos duntaxat tutores datos eſſe: quoniam a ſingulari caſu: hoc eſt filio ad pluralem uidetur tranſiſſe continen tem eundem ſexum qué ſingularis caſus prior poſitus habuiſſet: ſed hoc facti nõ iure habet quæſtionem. poteſt enim fieri ut ſingulari caſu de filio ſenſerit: deinde plenius omnibus liberis profexiſſe ipſe i tutore dãdo uoluerit: quod magis rationabile eſſe uidetur. Pomponius.

Filii appellatione ſicuti filiamfamilias contine ri ſæpe reſpondemus: ita iuſta interpretatiõe recipiendum eſtut & nepotes uideanſ com prehendi. Et patris nomine: & auus quoque demonſtrari intelligatur.

Fimum quod nos ſtitillum dicimus: i quo cõiectæ teſſeræ agitatæq; miſcenſ. Porphirion

Finis & definitio finitur & definitur idem ſũt non enim. i. hic finis: & ille in extremo capituli: cum hic ergo dicatur ορος ille Τέλος: ad quæ diſtinguenda autores illic addũt ſũmum & ultimum.

Finire item pro figere. Fe.

Finitores dicebantur quos nunc agrimẽſores dicimus: dicti q; fines diuiderent. Plautus in penulo. Eius nunc regiones limites confinia determinabo eius rei factus ſum ego finitor Nonius.

Fingere componere. Virgilius ſecundo georgi corum. Perſequitur uitem attondens fingitque putando. Marcus Tul. de finibus bonorum & malorum libro quinto. Vt alia in primo ortu perficere: alia progredière ætate fingere. Lucilius libro. xxvii. Item plurima ſalute & fictis uerſibus. Lucilius: quibus poteſt i partit. Marcus Tul. de officiis libro tertio. Fi ctam & commentitiam fabulam prolatã ducunt a Platone. No.

Fingere componere inſtruere.

Fingere parare Lucil. lib. viii. Sed fuga fingitur timido uadit pede percitus. Marcus Cato de liberis educandis. Magnum eſt enim ut Ariſton ſcribit in primordio puerili: quẽadmodum incipiat fingar quaſi euadat. No.

Fingere effigiare: uel formare: uel facere. Marcus Tullius de republica libro quarto. Ego uero eodem quo ille Homerum redimitum coronis uel delibutum unguentis ex ea urbe quam fingit ipſe. Idem de natura deorum libro ſecundo. Deinde in ore ſit aliena lingua eſt finita dentibus: & uocem moderate proſuſam fingit & terminat. Virgil. lib. ſecundo æneidos. Nec ſi miſerum fortuna ſinonẽ finxit uanum & mẽdacem improba finget. M. Tul. de offi. libro ſecundo. Finginus uirum de eius deliberatione & conſultatione quærimus. Saluſtius in catil. Quæ natura prona atq; obedientia uentri finxit. Plautus in aſinaria. Nam nec fictum uſquam: nec pictum nec ſcriptum in poematis. Varro in thaphe minippo. Vt hirundine ſinguli obliti luto tegulas fingebant. No.

Fingere ſimulare mendacium. Afranius fratris nunc uide hoc quo pacto ego aurum in medium proferam: tu caſtalia cogita: tu finge fabricare ut iubet. Virgilius ſecũdo georgicorum. Non hic te carmine ficto atq; per ambages. Terentius in andria. Confingunt quã-

dam inter se nunc fallaciam. Vir. xi. æneidos
Vel cum se pauidum contra mea iurgia fingit. Artificis scelus. Marcus. T. de finibus bonorum & malorū libro quinto. Talibus exēplis non ficte solum fabulæ sed etiam historiæ refertæ. Nonius.

Fingere tergere. Virg. viii. æneidos. Et corpore fingere lingua. Cicero in septiona. Sponguis sanguis effingebatur: ideſt tergebatur. Ser.

Fingere quære in uerbo effingere. Lau.

Fingo compono. Virgilius. viii. ænei. Molliq; fluentem fronde premit crimen fingens. & secundo georgicorum. Post uitem attondens fingitq; putando. Ser.

Fingitur componitur. Hora. libro car. Et fingitur artubus: ut & corpora fingere lingua. Acron.

Findo quoq; fidi facit: licet quidam fisi putauerunt: sed Virg. in nono, Et media aduersi liquefacto tempora plumbo: Diffidit. Hor. i tertio car. Diffidit urbium portas uir Macedo. Prisc. ianus.

Fio fitum secūdum antiquos fire imperatiuo modo. Cato de præda militum diuidenda dicit: ubi fite. Crassius lib. xvi. iliados. Socii nūc fite uiri. Nonius.

Firmum ciuitas Emporium est piceni. Str.

Firme & firmiter adueꝛbia a firmo. Cicero in tertio de republica. Firmiter eni maiores nostri stabilita matrimonia esse uoluerunt. Prisc. ianus.

Firmitudo pro firmitas. Plautus in asinaria. Si istam firmitudinem animi obtines salui sumus. Ci. de repub. lib. i. Habent æqualitatem quandā qua carere diutius uix possunt: liberi deinde firmitudinem.

Fiscellus Italiæ mons non longe a thyberi fluuio.

Fissilis arbor lignum tum quasi fixum: cuneus fixilis dicitur quia finditur. Plinius libro. vi. Hæc maxie fissilia, alia frangi celeriora q̄ findi. Lau. Valla.

Fistulæ per quas aquam ducunt.

Fistulam iunctam parieti communi: quæ aut ex castello: aut ex cælo aquam capit non iure haberi Paulus ait.

Flagrones dicebaſ genus hominū: quod mercede flagris cedebatur. Ser.

Flagrones dicti sūt ſerui quod flagris subiecti sunt: aut uerberones a uerberibus. Afra. in uopisco. Tu flagronibus priuigno iucunditatis plus est in te mihi q̄ cōmercatis consecute eduliis. No. Mar.

Flagitium periculum. Lucil. libro. xxx. qui æde poſcente minus & præeunt rectius multo & sine flagitio. Nonius.

Flagitium more militari dicitur res flagitione hoc est increpatione digna. nam flagitio ſtre pitus dicitur: unde flamia & flagella & flagellare: ideſt personare intelligimus dici. ná hæc omnia sine ſonitu crepituq; non sunt. Terētius in eunucho. Ha flagitium facinus. Do.

Flagella dicuntur summæ arborum partes ab eo quod uentorum crebros ſuſtinent flatus Virgili. fecundo geor. Neue flagella ſumma pete. Aut ſummas defringe ex arbore plātas Seruius.

Flagro ardeo a flamma: uel flatu quo alitur incendium per. i. Virgi. i. ænei. Flagrantiſq; dei uultus. Ser.

Flamini diali iurare non licet: an quod tormēti genus quoddam eſt homini libero iuſiurā dum flaminis autem corpus & animum ſtactum ſuſolatumq; esse oporteꝛ: an quod par ua in re ei fidem non habere abſurdum eſt: cui diuia ac ſumma credita ſunt: an quod oē iuſiurandum in periurii terminat imprecationem. Execratio uero omnis triſtis & abhominanda. Vnde ne aliis quidem ſprecari flamines ſolēt. Laudata eſt igitur athenis ſacerdos illa quæ populi iuſſu adduci non potuit ut alcibiadē execrarentur. dixit enim precandi ſe cauſa: non imprecandi ſacerdotio prædita fuiſſe: an commune omniū periurii periculum eſt: ſi homo impius ac periurus uota pro ciuitate ſuſcipiat.

Flaminius quidam priſcus: cum ciuitati agrū reliq̄ſſet equeſtribus ludis eius fructu & uectionalibus utebantur. Ná cum pecunia ſup peteret: aiam quoq; flaminea munierunt.

Flaminiam uiam ſtrauit flaminis conſul poſt uictoriam partam de liguribus a Roma per Thuſciam Ariminum uſq; Stra.

Flamen dialis mortua uxore ſacerdotio ſe abdicat: ſic enim apud Teium ſcriptum eſt: an quod qui uxorem ducens poſt amiſit: eo qui nunq̄ duxit multo eſt infelicior: eius enim qui uxorem duxit domus integra eſt. Eius autem qui uxorem in matrimonium accepta amiſit: non ſolum imperfecta domus eſt: ſed immunita prorſus ac mancaꝛan eodē tēpore uxor una cum uiro conſecraꝛtur: quem admodum multa ſunt in ſacris quæ abſente uxore agi nequeunt: priore autem amiſſa: alteram ſtatim ſuperducere: tū difficile eſt: tū uero iniquum atq; impium.

Flamen dialis cur ederam ſi attigiſſet piaculū commiſiſſet: nec iter illorſum facere poteraꝛ ubi umbraculum: aut arbuſtum deſuper immineꝛet: an hoc ſimile ei eſt quod dicitur de curru uon eſſe: choenici non tranſcendere: non quo hac pythagorici uitentur aut metuant: ſed quod per hæc ab aliis deterreaꝛt. nā quod ſub uitem ingredi prohibent ad uinū

referebāt quod sacerdoti ebrium fieri nefas esset. Temulentis enim uinum super caput é & deprimuntur omnes ebrii & humiles fiūt cum hanc ipsam uoluptatem uincere oportet: non ab ea uinci: hederam uero tanq̄ sterilem & hominibus inutilem: & propter fragilitatem admiculo alterius semper egētē umbra solum ac uiriditate oculos capientē: non temere in æditus ali atq; inasci permisserunt. Quippe quæ plantas complexa maxīe noceret: nec solo extirpari facile possit: quo fit cælestium ut templis penitus amoueatur nec í æde palladis athenis ac thebis quisquā facile hederam uideat. Nocturnis uero sacris & bacchanalibus adest: an ad hoc quoq; mystícum quoddam signum erat: ut athalias ac reliquis de bacchationibus abstinerent, nāq; bacchicis furoribus mulieres correptæ fuerint ad hederam ſtatim feruntur: & abreptā manibus diuellunt: dentibus lacerant: ut nō omnino incredibilia dicere uideantur: q̄ assunt hederam q̄ spiritum habeat: quo mentes in furorem concitet & locū moueat ebri etatem absq; uino inducere: & hilares eos red dere qui in furorem proclíues fuerint.

Flaminē cur Iouí sacerdoti qué dialem uocant farinam fermentum ue attingere non licet. An quod farina cibus imperfectus & indigestus sit. Non enim aut id quod erat triticum manſit: nec quem fieri oportet factus est panis. sed uim seminis simul amisit: & cibi usū non præstitit: quā ratione poeta Miliphaton farinam dixit per transſlationem quasi molē do occisam & confectam. Fermentum uero quoq; & per corruptionem factum est: & ad mixtum omne illud quicquid est quod pinsitur corrūpit. Remittitur enim quodāmodo ac dissoluitur: & omnino fermētatio ipsa nihil aliud est nisi putrefactio quædam: quæ quidem si abundātibus adhibeatur farinam acidam reddit & prorsus corrumpit.

Flaminia post amissa dicta: nunc romandiola appellatur.

Flamaris rubetur a calore flammæ.

Flamen dialis dictus q̄ filo assiduе uelетur: in de appellatur flamen quasi filamē. Dialis autem a dio: a quo uita dari putabatur homini bus. Festus.

Flamen dialis maxīe dignationis inter quinde cim flamines: & quomodo cætera discrimina maiestatis suæ habeāt minimi habeant. Pomonalis q̄ pomario leuissimo fructu agrorū præsidet: ideſt pomis. Festus Pom.

Flaminas æades flaminī dialis. Fe.

Flamearii infectores flamei coloris uiolarii dicuntur, Festus Pom.

Flameo amicit nubēs ominis boni causa q̄ eo assidue utebatur flaminica. i. flaminis uxor: cui non licebat facere diuortium. Fe.

Flameo uestimento flaminica utebat. i. dialis uxor & Iouis sacerdos: cui telum fulmie idē erat colore. Festus Pom.

Flamineus camillus puer dicebatur ingenuus patrimes & matrimes: qui flamini diali ad sacrificia præmittrabat. Antiq; ministros camillos dicebant. Alii dicūt oēs pueros ab antiquis camillos appellatos: sicut habet in antiquo carmine, cum pater filio de agricultura præciperet hiberno puluere: uerno iuto grandia farra camille metes. Festus Pom.

Flamina dicebat sacerdotula quæ flaminī dialī præministrabat eaq; patrimes & matrimes erat. i. patrem matrēq; adhuc uiuos habebat Festus Pom.

Flaminis lictor é qui flamini dialí sacroq; causa præsto est. Fe. Pom.

Flamineū uestis: uel tegmē quo capita matronarum tegantur. Plau. in aulu. flaminarii: uiolarii: caluarii. No. Mar.

Flamen cū masculini generis est sacerdoté significat: ut flamen dialis dicitur: aut a pileo quem gestat: quasi pilamen. No.

Flamines sacerdotes quia in capite habebāt pileum í quo erat breuis uirga lanæ: filo tamē capita relegare cœperunt: nā nudis eos capitibus incedere nefas erat: unde a filo quo utebant flamines quasi flamines uero festum diebus filo depositō pileo necesse erat accipere. ia quibus: ut Plutarchus autor est: quasi pilamines dicti sunt. Ser.

Flamines quod in latio capite uelato erāt semper ac caput cinctum habebant filo flamines dicti hoc singuli cognomina habent: ab eo deo cui sacra faciunt. Sed partim sunt aperta partim obscura. Aperta ut Martialis: uulcanalis. Obscura ut Dialis: furinalis: cum dialis a Ioue fit. furinalis a furida: cuius etiam in fastis feriæ furinale sunt. Varro.

Flammigrare Pindarus dixit ætna montem q̄ referat: quodq; oculis deprædédié interdiu fumare ætnam: noctu flámigare. Mac.

Fanatica dicit arbor fulmine icta. Fe.

Flaccet languet deficit. Lucil. li. vii. Hic est macedo si agrion longius flaccet. Act. in achille An sceptra iá flaccent. Afra. í diuortio. dispersi perturbati sunt iam flaccet fortitudo. Ennius in thyeste: Inflaccebant conditiones repudiato & redito. No.

Flauisas id dici Var. existimat: quod græci thesauros uocant in epistola: quā ad Seruiū Sulpitium dedit. quin Valeriū soranū solitū dicere: quos thesauros græco nomine appellaremus priscos latinos flauisas dixisse: quod í eos nō rude æs argentūq; sed flata signataq;

pectinia conderetur. No.

Flaxamina. Cicero de oratore libro secundo. Tantā uim habet illa quæ recte a bono poeta dicta est flaxamina atque omnium regina rerum oratio. Pacuuius in hermiona. Flaxamina atq; omniū regina rerum oratio. Nonius Marcellus.

Flagitium quære in crimen. Lau.

Flautasis fluuius in finibus dacorum est.

Flagito est uæhementer & plusquā postulo: ut Quintilianus pro Quintio. Quāq; hoc causam postulat: & si postulat nō tamen flagitat

Flagrare & ardere & ignere ita differuntiquod ignescere est incendi: & ardere. flagrare uero olere. Nonius Mar.

Flammesco a flamma formatur inchoatiuum Diodorus.

Flamina quære in metaurus. Acron.

Flauius fimbria ilium expugnauit & diruit tē poribus Sylæ rogatus curret. Pri.

Flauo rubeo. Hora. lib. car. Accipit flauo nido laborum. Acron.

Flamineum uelum mulieris.

Flaminea fœmininum a flamine ptulit. Trogus in. xxii. Papyro flamina flamini penultima obiit. Pri.

Flaminiam uiam e Roma per thusciā & Vmbriam usq; Ariminum strauit Marcus Lepidus. C. flaminii in consulatu collega post uictoriā quam de liguribus habuerit. Et Marcus Lepidus strauit reliquam porro usq; Bononiam: & ex ea in Aquileiam prope alpium radices ducto per girum circa paludes opere huius regionis terminus mōstratus est: quā nuncupamas Galliam ad reliquam Italiā: & montes appennini Thusciæ imminentes: & eis annis & postremo rubicon uterq; adriati cum intrantes pelagus. Strabo.

Flamina generis fœminini domū flaminis sacerdotis significat. Au. G. lib. x. Ignem & flamina. i. flamis dialis domo: nisi sacrum & ferrum ius non est. Seruius.

Flere quære in dictione heuilare. Lau.

Flegethon inferorū fluuius poetis familiarissimus est: ignem quidem significat: seu ardorē scribe cum ph aspirato.

Fleumon est inquietudo cum rubore & dolore extensione duritia & uastitate: nam cū coeperit fieri iquietudo febris consequitur: unde edita est flegon inflamans. Sic enim sentitur: & unde nomen accepit: quædam enim passiones ex pōponi acceperunt nomen: scribe cum ph aspirato.

Fleuo lacus est quem rhenus maximam aquarum copiam trahens de seipso: post longū dī scurfum facit: & in eius medio insulam aqua fleuo nominatam amplectens demum exin de exiens iterum sese cogit in rippas.

Flexilis ramus flexiles uites q; flexæ sunt: & a pfu erratico torquentur. Lau.

Flegmina dicitur cum ex labore uiæ sanguis desluit circa talum. Festus.

Fligi & affligi. Liuius in ægystho. Ipse se in terram fligit cadens. Acti. i epinausimache, nec perdolescit fligi socios morte campos cōtingi. Idem in ægystho. Hem ciuitatis stirpē sumditus fligi studer. Nonius.

Floræ quam bonam deam nominant quid est omni florum genere templū exornātes mulieres domū mittos non iportant præsertim cum ambitiosus cunctis geminū: ac floge uarietatibus uti soleant. an illud est quod a fabulatoribus dicit flora flauii diuinaris uxorem fuisse: quæ tum uino clanculum uberius uteretur depræhēsi myrtetis uirgis ac flagris a uiro cæsa fuisse dicit: inde factum esse ut myrtus in eius cædem nō inferatur uinū tantum: cum mulieres id bibāt: lac appellāt an quod a multis tum uero rebus ueneris caste ac pure sacrum illud obeunt: non solum enim uiros excludunt: sed cum solenne sacrificium faciunt quicquid masculū est domo exigunt: mirtum igitur quasi ueneri dicatam religiosam habent. Nam quam nunc myrtea uenerem nominat antiquitus: ut uidet myrteam appellare consueuerunt.

Florentia florentinoq; urbs: olim Romanoq; Colonia Hæturiæ ciuitas prisco nomīe cōfluentia dicebatur.

Florētia prius fluentia: quod circa flueta arni sit sita. Blondus.

Flustares populi i aquitania proximi uocatiis tarusatiis sontiatibus garūnis & Hispaniæ citeriori in regno francorum siti comitatus ē in Vasconia comitis defusso nomen adhuc retinent.

Floces fex uini. Cecil. ædepol ego neq; florem neq; floces nolo: mihi uinū uolo. No.

Floxus fluuius est hispaniæ promontorio celtico uicinus.

Fluere est decurrere. Vir. geor. li. i. Hæc eadem argenti riuos æriq; metalla ostendit. Venis atq; auro plurima fluxit. Nonius.

Fluere latius exercescere. Vir. geor. ii. Tum denicq; exerce imperia & ramos compesce fluentis. Nonius.

Fluere minui deficere. Virg. æne. lib. ii. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri: spes danaum. Nonius Mar.

Fluctuatim iactanter & solute. Afra. i pompo. Tene tu in medio nemo est magnifice uolo fluctuatim ire ad illū. Accipite hoc: rege tu & sustine. Nonius Mar.

Fluuiatilis piscis incola fluuiorum non maris

aliarumūe aquarum.
Fluxus ab actiua uoce descendit: nec actiuam nec passiuā significationē plane habet.
Fluxurus solsti sunt dicere. unde & fluctus ipsi motus aquarum. Pri.
Floccifacere & floccipēdere cōtendere significat. Te. i eu. Tū autē q nō illū flocciferim. D.
Floces uini fecē appellabant ueteres: unde etiā floccipendere Seruius.
Floces audierat prisca uoce significare uini fecē a uinaciis expssā; sicuti fraces oleis. A. G.
Focale nā recitaturi ne clamore obstrepētium terrereť adhibebāt auribus genus ligaminis quod focale appellarūt Fabius Quintilianus focalia & ligamina auriū sola excusare potest ualetudo hæc ait Martialis: cū de recitaturis scriberet: hoc uerbo usus est. Hor. i sermoni bus: & idē in distichis: si recitaturus dedero tibi forte libellū hoc focale tuas asserat auriculas nostris auribus: ne qd de te audiamus: focale faucibus hæret dicit focale dictū: qsi faucale a faucibus quas obligat collo eni reuinciebatur.
Flociferum dictū q eo die spicæ ferūtur ad sacrarium. Festus Pom.
Focus fomenta focillationes foculi a foueēdo; idest calefaciendo dicta sunt. Fe.
Focale ligamētū auriū qd oratores sumebant leneū inter agendū strepitu perterrerent dictum focale a faucibus.
Focula dicta sunt nutrimēta: unde & foculare dicit ut fouere. Plau. in perfa. ad ædes nā iam intus uentris fouent focula. No.
Focillat Varro de ui. pa. lib. ii. propter fecūdas sublato metu nō i cōmuni spectāt: sed suum quisq; diuersi cōmodi focillant. No.
Focias fluuius é thessaliæ: & i epidauro effluit
Fodare fodere a fodēdo dictū. Ci. tusci. lib. iii. Nō est. n. i potestate fodiātibus eis rebus: qs malas opiamur dissimulatio uel obliuio. N.
Fœdū consuetudine deforme. Ter. in eu. Nūc tibi uidet fœdū q illam non habet. N.
Fœdum execrandum. Vir. lib. vii. Auersiq; refugit fœda ministeria. No.
Fœdare dilacerare. Vir. ii. æneī. Impulerat ferro argolicas fœdare latebras. tam enim apud Vir. q apud Salu. fœdū nō tā turpe q crudele significat. Priamiq; p aras sanguīe fœdāte quos ipse sacrauerat ignes. & Salu. fœdi oculi. Seruius.
Fœdifragos qui fœdera frangerēt in Neniano carmine ruminabantur. A. G.
Fœlix propitius. Vir. li. i. æne. An phœbi soror an nymphaę saguinis una: Sis fœlix. No. M.
Fœlix fructuosus uerax. Vir. ii. geor. Exilit ad cælū ramis felicibus arbos. Varro de ui. pa. lib. ii. Cōtra e nouo marito cū ita e foco mitiore & fœlici arbore & inæquali aqua allata esset. Nonius Mar.
Fœdū crudele. Salu. fœdi oculi. Ter. i eu. proh deum fidem facinus fœdum. Do.
Fœlix fœcūdus. Virg. Fœlicēq; trahit limum.
Fœlicitas aduersa est cū ex pſperitate q; lædat nascitur. Teren. i eunu. Cui magis bonæ fœlicitates aduersæ sient. Do.
Fœmur & fœmen quære i dictiōe coxa. Lau.
Fœneraticius quod datū est fœnori: aut ad fœnus pertinet. Lau. Valla.
Fœtū significat ipletū. Vir. i. æn. Loca fœta furētibus austris. & li. ii. Scādit fatalis machina muros fœta armis. Var. γνωσϑεσεαυτον. nō uidetis unū & paruulus amor ardi fœta lampades. Nonius.
Fœtū onere leuatū. Vir. lib. viii. Fecerat & uiri di fœtā mauortis in antro. Et. iii. geor. Hic ti bi fœta mare patrū mulctraria uaccæ imple bunt. Var. de uita popu. ro. li. ii. Mensæ ante ponebāt; cū talia & uno i quoquo ueniebāt ad fœtam amice gratulatum diis macbabant Nonius Marcellus.
Fœta plena. Vir. li. i. æne. Loca fœta furētibus austris. & alio loco: fœta armis. Sciēdū é auté fœtā dici & grauidā & partu liberatā: ut fece rat & uiridi fœtā mauortis i antro. Enixam autē fuisse lac quod pueris præbebat ostendit. Itē fœtā grauidā illo loco ostēdit. Nō insueta graues tētabunt pabula fœtas: ergo qa fœta mediis sermo ebene hoc loco epitheto discreuit dicēs graues fœtas: ut bonū faci nus: bonū uenenū & malū uenenū. Ser.
Fœtis pro fœtibus. Actius in bachidibus: ubi sanctus Citheron frondet uiridātibus fœtis Nonius Mar.
Fœnus auté a fœtu dictū est: qñ a fœtura q̄dā pecuniæ parētis arcq; increscentis. Iccirco. M. Catonē ætatis suæ doctissimū fœnerator sine a littera, pnunciasse tradidit: sicut fœtus ipse & fœcunditas appellata. Au. G.
Fœnisicia omnes agri colonī ab hominibus seruis: aut liberis: aut utriq; liberisq; pauper culis cū sua pgenie: aut mercēnariis cum cō ducticiis liberoq; operis res maiores: ut in demias ac fœnificia administrant: quos operarios nostri uocitarunt. V.
Fœnificiæ cōdunt melius sub tecto q in aceruisq; ita fit iniucūdius ex eo intelligit: q pecus utroq; posito libētius est. Varro.
Fœles oēs parietes tectorio leuigāt ne fœles a liaue bestia introire ad nocēdū possit. Varro
Fœlices arbores uerranius de uerbis pōtificalibus ait. Fœlices arbores putant esse quercus: ilex: iunperus: eorylus: sorbus: ficus: alba: pirus: malus: prunus: cornus: lotus. Tarquinius autē priscus in ostentario arbo-

rario sic ait. quæ arbores: quæ in fogo deogo aduertētiū: quæ in tutela sunt eas insolices nominat alternū sāguinē fœlicē ficum atrā quoq; baccā nigram nigrosq; fructus ferunt Item q; acrifolium pirum siluaticum prunū rubum sentesq; quibus portenta prodigiaq; mala comburi iube oportet. Ma. de fatur.

Fœlix dicitur fortunatus beatus. Virgilius tertio æne. O fœlix una ante alias priameia uirgo. Nonius.

Fœnerare est nūmos in fœnus dare.

Fœnebris a fœnus: sicut a funus funebris: ut pecunia fœnebris. quæ fœnore quæsita.

Fœmur fœmoris: fœmen fœminis. Fe.

Fœneratum est cum lucro redditum & multi plicatum. Teren. in adel. Metuisti ne nō istuc tibi fœneraret. Donatus.

Fœdū ātiqui dicebāt pro edo foliis pro olere: fostim pro hoste: fostia pro hostia. Fe. Pom.

Fœdus appellatum ab eo quod in pactiōnib⁹ fœdere hostia necaretur. Virgilius. Cæsa iungebant fœdere porca: uel quia in fœdere interponatur fides. Fe.

Fœdus cruentus crudelis. Virg. septimo ænei. Abstinuit tactu pater: auersusq; refugit. fœda ministeria. Ser.

Fœtura prouentus gregis: ideſt ipse fœtus. Virgilius. Si fœtura gregem suppleuerit aureus estо. Seruius.

Fœta plena: require supra. Ser.

Fœnero fœneras: & fœneror raris dici potest. Festus Pompeius.

Fœnus appellat naturalis terræ fœtus: ob quā causam & nūmos fœtus fœnus dicitur. Et de ea re leges fœnebres. Fe.

Fœnus ab eo dictum quod pecuniam pariat i crescēti tempore: quasi fœtus uel fœtura. nā & græce Τοκος dicitur ὀπο τοῦ τίκτειν: quod est parere. Varro libro tertio de latino sermone. Fœnus autē dictū a fœtu: & quasi fœturam quandam pecuniæ. Nam & Catonem & cæteros antiquiores sine a littera fœnus pronunciasse contendit: ut fœtus & fœcunditas. Nonius.

Fœnus & fœnerata res: & lex de credita pecunia. Festus.

Fœnus quære in uectigal. Lau.

Fœtus & fœtura in catuli. Lau.

Fœlix quære in prosper: & iterum in beatus. Laurentius.

Fœnero quære in uerbo mutuo. Lau.

Fœnix thessaliæ fluuius est.

Fœnebris a fœtu dicta: q; crediti nummi alios pariant: aut apud græcos eadem res dicitur Τοκος fœnum quoq; pratorum ab hac causa est appellatū: quod id ipsum manens quot annis nouum parit: unde etiam fœstiua uocata est. Festus.

Fölles genus pilæ: qua et iuuenes & senes pariter ludebant. Augustus cæsar ea maxie delectabat infra folle decet iuuenes ludere folle senes.

Foliatum unguentū preciosissimū: inde nardi nū fiebat: autore Pli. exōphatio: lumo: costo: balāno: nardo: amomo: myrrha: balsamo.

Follis genus pilæ. Suetonius de Cæsare augusto ad pilam & folliculum est reuersus.

Folium a græco uenit: quod illi φυλλον dicunt: sed ideo per unū l quia antiqui non ge minabant consonantes. Festus.

Foliculare appellat pars remi: quæ foliculo est tecta: a quo uita folicularis. Fe.

Foliculum corpus. Lucil. lib. xxvi. Ego si quis sum: & quo foliculo nunc sum indutus non quæro. Nonius.

Foloe mons est thessaliæ: in eo quōdā cētauri nati sunt. Alii arcadiæ montē dicunt: nōnulli thraciæ: sed cum ph scribitur.

Fomites sunt assulæ ex arboribus dum cedūtur excussæ dictæ q; in eo opere occupati cibis potiq; consouentur: ac opilius adustas ita uites uocari existimant fomites. Alii uocari putant scintillas quæ ex ferro candenti malleis excutiuntur. Dictæ autem ita: quia ignt sunt consotæ: pari modo assulæ quæ sunt succubus excussæ. Festus.

Fons solis cū hominū manu attingit: ille imo dicus exurgit: harenasq; qui maria agēs sic æstuit: ut æquor fluctibus fons media nocte ferueat: mox & paulati tepescēs fit luce frigidus: tūc ut sol surgit ita frigidior subide p meridiē maxie riget: fumit deide tepores: itеq; & prima nocte calidus atq; ut illa pcedit ita calidior: rursus cū est media perseruet.

Fontanalia sacra fontiū: quæ fiebāt coronatis pueris & fontibus: autor ē Pōpeius: illic erat præterea saxū: qd cū Ro. uellēt ipetrare pluuias a Ioue i urbē ferebār dicebaī. Martialis autor. Festus. Iouenalis: madidaq; capenam:

Fons a fundendo dicitur. Festus.

Fontanalia a fonte q; is dies feriatus: cū in fontes coronas iaciūt: & puteos coronāt. Festus

Fontinalia fontium sacra: unde & Romæ fontinalis porta. Festus.

Formia ubi secessius amœnissimus ubi habitarunt læstrigones: ut Pli. scribit: qbns spaūt Antiphates: autore Homero: in odyssea. Et Ouidio in quintodecimo metamorphoseos Totum sinum illū ante tempora troiana tenuit Lamus: quod scribit Homerus & Silius Fundiq; & regnata lamo careta.

Formidolosus timendus: quia naturaliter formidandus. Hor. li. car. Seu me scorpius aspicit formidolosus. Et Salu. etiam cum poten-

tia Cn. Pompei formidolosa erat. Acron.

Foramen. Sisen. histo. li. iiii. Neq; porta neq; foramen erat quo possit eruptio fieri.

Fortunatæ insulæ non admodum lõge a mauritaniæ promontoriis sunt: disiunctæque a gaditibus oppositæ sunt. Strabo.

Forum Iulii dicunt ubi & Cæsaris Augusti naules sunt. Est autem inter Olbiam & antiopolim: distans a Massilia stad. vi. milibus.

Forago filum quo textrices diurnum opus distinguunt: a forando dictum. Fe.

Foramia quasi diminutiua a foribus dicta. Cicuscu. li. i. Quanq; foramina illa quæ patent ad animos a corpore calidissimo artificio natura fabricatur. No.

Forcipes dicuntur q; his forma ideſt calida rapiuntur. Festus.

Forbam antiqui omne genus cibi appellabant quã græci φορβην uocant. Festus Pom.

Forceps ex eo dictum est q; formam capiat. forum enim ueteres calidum dixerunt. Ser.

Fordicilia a fordis bubus bos forda dicit quæ fert in uentre q; ea die publice imolabantur boues prægnantes in curiis cõpluribus: a fordis cædendis fordicidia dicta. Varro.

Fordicidæ boues quæ fordæ. i. grauidæ imolabantur: dictæ a fœtu. Festus.

Fortis frugi & bonus siue ualidus. Festus.

Forum sex modis intelligitur. Primo negociationis locus: ut forum flamineum: forum Iulium ab eorum nominibus qui ea fora custodienda curarunt: quod etiã locis priuatis & iuiis & in agris fieri solet. Alio in quo iudicia fieri cum populo agi contiones haberi solẽt Tertio is qui prouinciæ præest forum agere dicitur: cum ciuitates uocat: & de controuersiis eorum cognoscit. Quarto id forum anti qui appellabant: quod nunc ueſtibulũ sepulchri dici solet. Quinto locus in naui: sed tũc masculini generis: & est plurale. Sexto fori significant & circẽsia spectacula: ex q bus etiã mĩores forulos dicimus. Inde & forare foras ideſt fercula. i. hostia dicuntur. Fe.

Formucales forcipes dictæ q; forma capiunt. i. feruentia. Festus.

Fornacalia feriæ instituta sunt farris terendi gratia q; ad fornacem: quæ in pistrinis erant sacrificium fieri solebat. Fe.

Fortunare est prosperare & omnibus bonis augere. Plautus in trinũmo. De fortunabunt ue ſtra consilia. Marcus Tullius ad Curionẽ. Tibi patrimoniũ dii fortunẽt. Afranius in emãcipato. Deos ego omnes ut fortunati sint precor. Nonius.

Fortunatum Romani putabant cælibem: quẽ dicebant quasi cælicem. Teren. in adel. Et q; fortunatum isti putãt uxorem nunq̃ habui Donatus.

Fortunatim prosp̃ere. Ennius in ãnalibus. Ea mihi reliquæ fidei regno uobis quæ quiritis se fortuna isocelicius ac bene uortat. No.

Fornacalia sacra erant cũ far in fornaculis torrebant. Festus.

Formiæ oppidum appellatur: ex græco uolũt πορεια. os: quod circa id crebræ ſtatiões tuæq; erant: unde proficiscebantur naujgaturi. Festus.

Forma significat modo faciẽ cuiuscũq; rei modo caliditas: ut cum exta quæ dãt de forma appellant. Et Cato ait de quodã ædificio æstate frigido: hyeme feruido. Item forma appellatur puls militaria ex melle. Fe.

Forma & uultus. forma ĩmobilis est & naturalis. Vultus & mouẽ & fingitur. Teren. i an. Forma & uultu Sosia adeo modesto uctere ignem & calorem quendam quasi feruorem dixerunt formã. Ideo fornaces forcipes: formam & formosos: ex quibus ignis amoris ex oritur. Idẽ in phor. ut unus boni in ipsa esset forma hæc formam extingueret & laudandus. Ter. propterea feruata: qui cum forma prælusiſſet: subiecit extingueret. Virgiliũs in bucolicis. At mihi seſe offert ultro meus ignis amyntas. Ab igne igitur ut calore forma dicta est. Donatus.

Foria ſtercora liquidiora. Pomponius in marco. Confosiſti me Diomedes. Laberius ĩ panilicis: foriolus esse uideris ĩ coleos cacas.

Foriolus qui foria facile emittat saluti scilicet uentris. Nonius.

Fors & fortuna hoc distant. fors est casus temporalis. fortuna est dea ipsa. Actius ĩ astyanacte. Ithera in q bus partibus nanq; audire uolo si est quã exopto & quo captus: modo fortuna ne an forte reperitur. Varro in epiſtola ad Fuſcum. Dii quæso fors fortuna quantis cõmoditatibus hunc diem. No.

Fortis est celer. Lucilius libro tertio. Aut quid nam tremulis facere artubus & cõfimilia ĩ cursu possint & fortis equi ius. Virgilius lib. xii. Quid tam egregium si fœmĩa forti fidis equo. Nonius.

Fortis & diues. Plautus in trinummo. Eum sorem spopondiſſe uiam suam fortem familiam: ideſt diuitẽ & copiosam. Afranius. Fratris formosa uirgo est quis dimidium uocãt iſti dimidium dotis qui dotis negligunt uxori præterea fortis. Lucilius libro trigesimo. Omnes formosi fortes tibi ergo improbus esto. Nonius.

Fortis magnarum uirium. Vir. i. ænei. Fortẽq; cloantum. Nonius.

Fortasse ueteres ſfinitiuo modo adiungebant. Plau. fortasse te amare suspicauere. Do.

Fuga *Sgniñot* cimscurírbs.VirgíI.priino sen. Veiqualisequosthrdflk fttigat Harpalice uolucremque fisgapiauertitut bebtá. No.

Fuga Item dicitur nauigatio. A fiiusín thdepno.Rerai% tiewproh patitcrnauem in fa tranfeunt.Vi^lias,v-send.Iprseiá matres ipfi quibus arpera quondam Vifa maris fades& non naébbile calum.Onjnemque fuga: petferrelabotem.Idem fn tercio.Tendunruelanotí fidimus Ipumancibus undis Plaa.mafina.R¿B%io uelcx^quantúpoces fidbna& fuge.No.

Fuac fie%ni6at.Teteti.in «y Jorsfiaat ideft bonafIMtunaDt.Do.

Fuga osebemens afflatu. Viral.geo]^'.lib.lii. Ille uolatfimul arua fugatunul sequoiau a lens.Nonius.

Fugacurfus.Vir.iiü.sen.ilIa fuga lyluas bltufi. cpiepagtat.d)dseos8Cümularuaf i^ sequora uerrit.Set.

Fuga proiófflo.Vic.ßí.senei.Longúcg fugzne tinquelaborem. Ser.

Fuga profédh'oSCcuifiis.Vi^líius^fmuIarua fuga:fimulsquora uenit. Éc geoigi.primo. Nmiafugse melior, onde £¿udoce equúfugaom uocamus^et.

Fucos genus tíl berbse unde rít^unrat ueftes VirgUiusquareogeorgjco.Fuco^ florilTus otas eviene.

Fucusd i gmus tenseiquapro glutino abunícur.Eíl etiam medicamentú. Pbu. in penuL Vida coiporis fuco occuluit: fedalpitafqa grsecum.Ser.

Fucos fraus mendacium. Ter.ín ettim alienas regulas ueniflédanculom per impluuiii fucum faSum mulieri.Ser.

Fuamfimuelfiam.Pacu.in dolotefie.Rel{K)n £i etpianaermandar me mater fioam cognofixndí unquannauT contuendicc^ia. Titis. in fiiUooitoPeni herdeuero fil^'núc te cum obfecroiut mihi fiibuenias:ne ego malalis fiiam.Neuius ia bemdoaa. Obiéao te leíale matii ne quid tu s adaerrusfuas.Afba nius in ptometheo. Caue ne pandeas fi fuas í qusefiione.En.Hecioris Iulnis.Acq;o ona nipotens leexpofco hocuc hoceóliliú achí uis anxilii fuauNonúis.

Fugio le^mus librum Ciceronis: qui ín lc^' rus eflOracocúneo libro Cicero cú diziifo uerbahsecaufi^'oSiaofero compofitaqui dem eflééjí pisepoürionKab K fugio 6c fero uerbis:lédeaprzpoCcioné qoo fiierit uox^ Duncátuauduiuiqi kuior ueríám efTe inau IgUabamicceptumqidici aufiigío&aufero: pro abfugio.3Cabfero,Au.Gi

Fucusíft qui fur uocabitur ab aliis,Alter élaro uenrre uefpaqus flmilitudáié habet apis nei^fociaefl operisiS nocetó folént morfa: quam apesa lé fetsrnunt hsc dif&tunt íter fcquse feise & acures funn^unc fetas dico: qu£í (iluelhibus loas pafcicár acures qu.e in culos^luef tres minores funt rnasrurudi . ne6! piloCe:lédopifices m^ís.Var..

Ft^cans lirum geniciuo cafui iunifiú uim no nunis haber.Accu&ciuo uim participiiijOoi

Fulgutatcuisut extífiriais diartílpíciiis diffeninc¡ta.Hifulguró infiw5otes,Cato de mo libus Cbudii Neronharuliucem folguiaio rem fiquis adducat. No.

ter.LufJifarojLxviXuporum exauéiotérñal uanum&fi%Qiitatemarboj:.No.

Fulinen K fulgor hocdiftani.Fulmeneft teló ípfum qood iadeur. Vietius ^n'mo georgí foy .Ipfrpjfyr meHia nimború in noáe co. , rulcaJulmina molitur dextra. Folgui igras qui cotuicat fulmine.Vude 8ia futura dicti ur fiilgor. Vir-quin» senddosJvlacalorus *Si* auto fquama incendebat fulgor- Vnde *SC* fulguratura fiilmine taáum uel exulbíNo.

Fulgitpto/ulgetXucJnieptímo.WmumfuS ^ ud calidum6¡fimiacium fénum. Poraponiusinruacho.Sequelheflmileeftqnaft , cum i cario fiilgitptopeer luní ludféi. f-uc. lib.fextaFulgicitemnubis^niseum *üani* . na multa fulgit.No.

Fulgere correptepro ft!feeteXucte.in.viXlol'! tauiderouseumicsdirabus ínlita flammis fulgere cum cseli donauic plaga uagare. LuaL¿átpJtbrodu.Cóuentus pulchra brace Qt-'. eafulgete.Pacuráimedioiingose bifuldsaau ctil^fulgere.A¿h'.tu baadii.Lstum iu mrnaló lota pinos topudianremio circulis ludo atm ful^nre torquens m ^i. No.

Fulciofumneo.Vir.íii!.snd.Atlánti$ dutíes, ium guíuettice fuIddSer.

Fulera lummsieifh)^partes 8¿ornatnétafic diáa g. thoros Julcíaijt SCfuRineant. Vugí-: lilis,Fulgétgenialibusaiosaureafulera thoro. Et Aulus.G.nodhü añicarú.Nraapud dus ieitlifulCTomcapfam ellé cum ífiue at-. que ftno oportet.

Fulgura dioinfcorufeariones a fulgore.Vare lO.Cognitíoenímtdumíuigec &rorattuú 8ifu^unsa fijigore oria-No.

Fu%entiafplend!da-Hora.Ub.cat.Seatefiilgétía flgrascaftra tenent.Aaon.

Fuluiater qui fuluium imitatur:non díminu du0.Cic.adacRicum.Omnino Iblet el& f^-. uiaRer.i.fluuii imitacor.lau.

Flumraariuo m^iiudine diTcemendfieft: aut exiftúnatlone dtaícolleSum: itera fluminum qusdá fiuicpeiéniaiqiixdá rouéda

perenne eſt quod ſemper fluit:torrẽs ẽ quod ex hyeme:ſi tamen aliqua æſtate exhauſerit quod alioquin perenne fluebat:non ideo minus perenne eſt. Fluminum quædam publica ſunt:quædam non. Publicum flumẽ eſſe Caſſius diffinit:quod perenne ſit:hæc ſententia Caſſii quã & Celſus probat: ut uideã eſſe probabilis. Pau. de flu.

Frugem pro redditu appellari non ſolũ quod frumẽtis aut leguminibus: uerum etiã quod ex uino:uel ſiluis cæduis creti fodinis lapidicinis capiẽ. Iulianus ſcribit fruges omnes eẽ quibus homo ueſcatur falſum eſſe. non enĩ carnes aut aues:ferasue aut poma fruges dici Frumentum autem id eſſe quod ariſta in ſe teneat recte Gallum diffiniſſe. Lupinum uero & fabas fruges potius dici: quia nõ ariſtat: ſed ſiliqua continetur:quæ Ser. apud Alphenum in frumento contineri putauit. Pau. de uer. ſigni.

Funebres tibiæ dicuntur cum quibus in funere canitur:quas flamini audire putabatur illicitum. Fe.

Funis. A. Gel. lib. xii. inquit lucilius auribus in ſeruiens uſus ẽ genere foemineo. aurea de cælo demiſit funis in aura.

Fulmina trifidarut ſcribit Pli. ſupernos: trium ſyderum ignes ad terram decidui fulminum nomen habent: ſed maxime ex ſydere: quod medium eſt id Iouem appellant: unde traditum Iouem fulmina iaculari trifida & triſulca: quoniam ex tribus ſyderibus oriant ſpeciem triſulcam & trifidã præ ſe ferentia.

Fluxi molles dicuntur a luxu: uel a fluendo.

Fundere proſternere iacere. Virgilius. i. æneid. Quam ſeptem ingentia uictor corpore fundat humi. M. Tullius in philip. lib. i. Sceleratiſſimorum hominum exercitum fuſum ceſumq; cognoui. No.

Fundere dare. Vir. in buc. Ipſa tibi blandos fũdent cunabula flores. Ci. truſcu. lib. v. Vt aut flores aut fundant baccas. No.

Fundere dicere. Vir. iii. ænei. Talia fundebat lachrymans. Plau. in aſina. Ne ille caſtor fœnerato uerba fundit. No.

Fundere fugare. Vir. ii. ænei. illi etiã ſi quos obſcura nocte per umbram: fundimus inſidiis toto: aq; agitauimus urbe Apparent. No.

Fundere dimittere. Vir. iii. geor. R. uunto; effuſi carcere currus. & li. x. æne. Triſtiſq; a uertice flamma funditur. N.

Funditores ſunt qui fundis magnis dimicant. Salu. i iugur. Ipſe cum expeditis cohortibus dehinc funditorum & ſagittariorum delecta manu apud primos erat. Siſenna. iii. hiſto. At poſt armatos fundatores & ſagittarios po nit Nonius.

Funebri luctu quid eſt quod mulieres albis ueſtibus induunt. an aut magos aiunt aduerſũ ortum: ac tenebras inſtructos claritati: ac luci ſeipſos cõparantes hoc facere putandũ eſt an quemadmodum mortui corpus albis ueſtibus induant: & propinquos idẽ facere uolunt. Corpus autem iccirco ſic ornant quando animum non poſſunt quem purũ ac ſplẽdidum deducere uolunt: quaſi iam meritum & magno ac uario certamine liberatum. Antenuitas his in rebus ac ſimplicitas maxime decet. Infectæ autem ueſtes tum ſuperfluita tem præ ſe ferunt: tum elegantiam ac ſumptum: non enim minus aduerſus nigrũ q̃ purpureum colorẽ illa dici poſſunt: Doloſæ ueſtes: doloſi uero etiã colores: quod autẽ ſua ſponte non arte nigrum eſt: natura tinctum eſt: & opaco admixtũ iã uicitur. Solũ igitur album ſyncerum ac purum: ac minime inq̃natum eſt: quare mortuis aptiſſimus: defunctus enim ſimplex quiddam factum eſt pura & omni cõmixtione uacuũ: nihil plane aliud niſi quodam quaſi tinctorio ueneno ſic corpore liberatus: argis uero in luctu ueſtes albas induunt: ut Socrates dicit: aqua ablutas.

Funera parentum quid eſt q̃ filii quidem tecto capite efferunt: filiæ uero nudo ac ſparſis crinibus. An q̃ patres tanq̃ deos amari & coli conuenit: quos tamen eoſdem filias luctu perſequi magis deceat: utriq; enim quod ſuum eſt lex tribuens ex ambobus q̃ oporteret & deceret effecit. An ea lugenti accõmodata ſunt quæ ſunt inuſitata. Conſueuerunt autem magis operto capite mulieres ut uiri: q̃ aperto in publicum prodire. apud græcos enim ſi qd aduerſi accideritut mulieres tonderi ſic uiri comas alere conſueuerunt quod uiri tondere: mulieres uero promiſſiores habere crines moris eſt. an filios ob eam quam diximus cauſam uelari mos eſt. Nam ut Varro dicit: filii ſic ſpultris parentum obuerſan tur quaſi deorum templis pari cultu.

Fundum eſt ima pars rei proprię aliq̃d liquorum intra ſe continentis: aut ad continendũ factæ: ut dolium nauis: uel alueos: uel flumĩnis: uel maris. Fundare uero ad fundamentũ pertinet: ut fundant domum: nauem: dicitur etiam iacere fundamenta ad animum quoq; ut Ci. Quantum in me fuit iæci fundamenta pacis: quod dare quodãmodo rei pricipiũ ſignificat. fundare uero ualidis fundamentis fulcire. Fundus quid ſignificat: quære in dictione prædium. Lau.

Fundi appellatione omne ædificiũ & oĩs ager cõtinet: ſed ſi uſu urbana ædificia ædes ruſticæ uillæ dicũt: locus oĩo ſine ædificio ẽ: urbe area rure autẽ ager appellatus: idem quod

ager cum ædificio fundus dicitur. Florētius eodem titulo.

Funalia funes quibus luminaria suspendi consueuerant. Hora. lib. car. Hic hic ponite lucida funalia. Acron.

Funus pro sepulchro. Vir. iiii. ænei. Ergo iſtau ramus Polydoro funus. S.

Funus est pompa exequiarum dictum a funalibus & unctis & a cuneis candelabrog; quibus deliburi ingentium cærei fomites infingunt & enim nocte efferebantur propter sacrorū celebrationem diuinam in cœna. Ter. in an. Curabat una funus. Do.

Funus proprie est ardēs cadauer: quod cū portatur crematum exequias dicimus conditū i sepulchro reliquias. Ser.

Fundi est latinorum urbs in appia uia: & cecubo adiacet. Strabo.

Fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur. Ser.

Fundus est omne quod solo tenetur. Ser.

Fundus ager & uilla quomodo differāt. Pli. de moderatione quā in agris possidēdis q̄sq; habeat doceri modus hic probat: ut neq; fundus uillam quærat: neq; uilla fundum. Non ut fecerint iuxta diuersum eadem ætate exēplis. L. Lucilius. Q. u. Sceuola: cum uilla Sceuolæ fundus careret uilla Lucilli agro.

Fundus a possessione: uel agro: uel prædio qd distet quæstio est. Fundus est omne quicqd solo tenetur. Ager est species fundi ad usum hominis comparatus. Possessio ab agro iuris proprietate distat. quicquid enim apprænen dimus cuius proprietas ad nos non pertinet aut nec pō pertinere hoc possessionē appellamus possessio ergo usus: ager proprietas loci est: prædium utriusq; suprascriptæ genera le nomen est. nam ager & possessio huius appellationis species sunt. Modesti. de uerbo. signi.

Fūdo legato uti optimus maximusq; est rætia captaria cætera uenationis instrumenta continebuntur: quæ etiam ad instrumenta pertinent: si quæstus fundi ex maxima parte fuerit nationibus consistat. Pau. eo. titulo.

Fundum & instrumētum eius si cui legare uis nihil interest quomodo leges fundum cū instrumento: an fundum & instrumentum: an fundum instructum. Pau. imo contra. nam si ter legata hoc interest: q; si fundo alienato mortuus fuerit qui ita legauit ex hac scriptura fundum cum instrumento nihil erit legatum: ex cæteris poterit instrumētum esse legatum. Pau. de fundo instru.

Funda est genus rætis a fundēdo dictum. i. rætiaculum: quod dicitur brace. Virgilius primo georgicorum. Atq; alius lætum funda iā uerberat amnem. Nonius.

Funda qua lapides rotantur. Virgilius primo georgicog;. Stupea torquentem balearis uerbera fundæ. Ser.

Functus officiū adolescētuli est liberalis accusatiuo casu apud Teren. i phor. quod nos ablatiuo dicimus. Do.

Fundus dictus est quia sit annuum reg; fundamentum. Seruius.

Fūdere sacrorum est uerbum: idest supina manu libare. Seruius.

Fundus ager qui uidebatur pecudum ac pecuniæ esse fundamentum. fundus dictus q; fūdit quotannis multa.

Fundolū a fundo: quod ut reliquæ partes: sed ex una parte solum apertum ab hoc: græcos puto appellasse. Var.

Fundanius socium meum: & Catien equitem Ro. socraticum: & pagnasium publicanū spectantem a pariete pictam Italiam. Varro.

Fundaniæ uxori librum propter eius fūdum feci. Varro:

Fulmina dii mittunt nouem: ut docēt thuscorum litteræ. Sunt autem undecim fulminū genera: quoq; octo dii singula habebāt Ioui tertia: romani duos tantum deos fulmina iacere dixerūt ioue diurna sumanū nocturna.

Funeras apud maiores appellabāt eas ad quas funus pertinet: ut sororē matrēq;. perfice ut ro nō dolores: sed plantus princeps. Ser.

Funalia sunt quæ iter cæram sunt: unde dicta sunt a funibus: quos ante usum papyri cæra circundatos habuere maiores: unde & funera q; funes: licensos mortuis præferebāt. S.

Funis aurea. Lucre. auribus insertiens: funem fœmi. ge. appellauit i hisce uersibus, haud ut opinor enim mortalia fœcla superne: Aurea de cælo demisit funis in arua. Au. G.

Furuum bouem idest nigrum imolabāt inferno Ioui. Festus.

Fures significatione habere a furuo: quod romani ueteres atrum appellauerunt: & quod per obscuras atq; atras noctes opportuna sit eis mali affectio eos dictos fures. Varro rerū diuinarum libro. xiiii. Furem ex eo dictum quod furuum atrum appellauerunt: & fures per obscuras noctes atq; atras facilius furēt. Nonius.

Furtum est occulta surreptio. Virgilius tertio georgicorum. Vulcani martiſq; dolos & dulcia furta. Nonius.

Furtum insidiæ. Salustius libro primo. Profectus uicos castellaq; incedere: & fuga cultorum deserta igni uastare: neq; elate: aut securissimus metu gentis ad furta belli perdoneæ. Virgilius undecimo æneidos. Furta paro belli conuexo i tramite siluæ. Armato ut

biuias obſidam milite fauces.No.Mar.

Fures etiam ſerui ſunt dicti. Virgilius in buc. Quid faciẽt domini audent cum talia fures. Seruius.

Fuſcina tridens neptũni telum.

Furcifer cur in furto: aut aliquo eiuſmodi flagitio deprehenſos appellant. an hoc quoque maiorum noſtrorum diligentiæ certiſſimũ ſignum eſt. nam qui ſeruum alicuius ſceleris aut improbitatis conuicíſſet duplex lignum quod cum ui ſubiiciunt attrollere iubebant: & ut conſpiceretur uiciniã obire: ut fidem ĩ poſterum ei non haberent: & ab eo canerẽt: hoc lignum græci σταυρον: latini furcã nominant: a qua furcifer denominatus eſt.

Furtum. Paulus iuriſconſultus in titulo de furtis a furuo. ſ. a nigro dictum Labeo: quod clã & obſcure fiat: & plærũq; ĩ nocte: uel a fraude: ut Sabinus: uel a ferendo. i. auferẽdo: uel a græco ſermone: quod eſt φωρ.

Fuliginem Pli. appellauit colorem qui ex ſanguine uel felle hirundinũ: uel ouis formicæ: & muſcis tritis fiebat ad denigranda ſuperciliã (autore Plinio.)

Furor ab inſania hoc diſtat. Ci. tuſ. lib. iiii. Itaq; non eſt ſcriptum ſi inſanus & furioſus eſſet ĩ ſaniam enim cenſuerunt in cõſtẽtia. i. ſanitate uacantem tamen poſſe intueri mediocritatem officioꝝ: & uitæ cõmunis cultũ atque uſitatum: furorem autẽ rati ſunt mentis ad oia cæcitate: quod cum maius uideat eſſe q̃ inſania: tamẽ eiuſmodi eſt: ut furor in ſapientem cadere poſſit: inſania non. No.

Furtum nõ ablatas res ſolum: ſed etiam qcqd occulte geritur auctoritate ueterum dici poteſt. Virgilius tertio geor. Vulcani martiſq; dolos & dulcia furta. Plautus in amphi. Manifeſtum hunc obtorto collo teneo furẽ flagitii. Nonius.

Furtum pro omni dolo fraude & iniuria accipitur: & duobus modis dicitur. uno cũ omne maleficiũ generaliter ſignificat. altero cũ res ſurrepta demõſtrat. Teren. in eu. Hic furti ſe alligat. i. maleficii. Dona.

Fur a furuo. i. nigro dictus eſt. nã & noctis utitur tẽpore: aut certe a græco. fur enim φωρ uocatur. Seruius.

Furioſus a furiato intereſt. Furioſus enĩ a quo furor nunq̃ cedit. Furiatus qui furit ex cauſa Seruius.

Furtum pro adulterio. Vir. x. æneĩ. Quæ cauſa fuit conſurgere in arma Europã Aſiamq; & fodere ſoluere furto. Seruius.

Furtum inſidiæ. Virgilius. x. æneid. Sæpe uiro uir contulit. Haud furto melior: ſed fortibus armis. Seruius.

Furẽ ex eo dictum: quod ueteres romani furuum ideſt nigrũ appellauerũt: & fures p nõtem qua ara ſit facilius furent. A. G.

Furtum ſine ulla quoq; obtrectatione ſola mẽte fieri poſſe atq; animo ut furtũ ſic admittẽte. Quocirca ne id quidem Sabinus dubitare ſe ait: quin dominus furti ſit cõdemnatus qui ſeruo ſuo uti furtum faceret imperauit. Aulus G.

Fuſorium opus eſt ex metallo ſtatua.

Fuſus diſcumbens. Vir. i. æne. fuſiq; per herbã Cũ etiam fugatos & occiſos ſignificet. Virg. ii. æne. Illi etiam ſi quos obſcura nocte p umbram. Fundimus. Ser.

Futile pro futilior. En. in phœnice: ut quod ſactum eſt futile amici: nos feramus fortiter. Nonius.

Futilis eſt quoddam uas lato ore: fundo angusto: quo utebant ĩ ſacris ueſtæ: quia aqua ad ſacra hauſta in terra nõ ponitur: quod ſi fiat piaculum eſt: unde excogitatũ uas eſt quod ſtare non poſſet: ſed poſitum ſtatim effunde retur: unde cõmiſſa non retinens futilis dici tur. ut Teren. in adel. Seruon fortunas meas me cõmiſiſſe tam futili. Do.

Futuꝝ rem in oratione Ciceronis quinta hác ſibi rem præſidio ſperant futuꝝ: uidebaĩ cõ pluribus in extremo uerbo meda. debuiſſe e nim ſcribi petebant non futuꝝ: ſed futuram nam futuꝝ: ingt non referẽ ad rem ſicut legentibus temere & incuriose uideẽ: neq; pro participio poſitũ eſſe: ſed uerbũ eſt in defini tiũ: neq; numeris: neq; generis præſeruiens ſed libeꝝ: undiq; & promiſcuũ eſt. Quintil. quaeꝝ Quadrigarii. iii. anna. lib. uerba hæc dixit. Dum concideront hoſtiũ copias ibi occupatas futuꝝ. A. G.

Furtum a furuo: ideſt a nigro dictũ Labeo ait quod clam & obſcure fiat & plæꝝq; ĩ nocte uel a fraude: ut ſabinus ait: uel a ferendo: uel a græco ſermone quod appellant φωρ. Pau. de furtis.

Furtũ eſt contractio rei fraudoloſæ lucri faciẽdi gratia: uel ipſius rei: uel etiã uſus eius poſſeſſionis: uel quod lege naturali prohibitũ ẽ admittere. Paul. eo. ti.

Furtoꝝ genera duo ſunt: manifeſtũ: & nec manifeſtũ. Pau. eo. ti.

Furem nõ eſſe aliud eſt: & aliud furto noxaꝝ ſolutũ nemini eſſe furtũ obligatũ promittit Vlpia. de uerbo. ſigni.

Furiare fictũ uerbum uideẽ: ſignificat cũ furo re concitare. Hor. primo car. Quæ ſolet matres furiare equarum. Porphy.

Furis furitraro reperiẽ furio. Dio.

Fungor eſt officium munuſq; ago. ut fungor magiſtratu: fungor uita: ideſt corporis admiſtratione: inde defunctus uita qui finiuit

officiũm uitæ. Liuius. Defuncta morbis corpora: finiti sunt morbi. Defunctus morte ideſt mortem finiuit. Lau.

Fuſtuariũm pro fuſtigatione. Lau.

Fugitiui accipe & ſi quis erro ſit. fugitiui autẽ appellatione. ex fugitiua autem appellatione ex fugitiua natum non contineri. Labeo lib. ſecundo ad ælium ſcribit.

Fucinus lacus iuxta albam eſt. Stra.

Futilis uanus & ſutilis: uel a futio: uel a fuo futum: uel per apocopam ab alio ſupino: quod niſi tarpiter proferri non poteſt. Lau.

Fulgeo fulges: uel fulgo fulgis. Pri.

Fullo qui curanda poliendaue ueſtimẽta accepit. Vlpia. de furtis.

Fullones dicuntur qui pannos purgãt: utũtur autem urina quam colligunt locatis amphoris in angulis: ut turba illic mingat.

Fullo & ſarcinator qui pollienda uel ſarciẽda ueſtimenta acceperit. Pau. eo. ti.

> Abalum crucem ueteres dicí uolũt. Varro. Nos barbari q̃ iuniores in gabalum ſuffugimus homines: uos non barbari quidẽ noxios obueſtis. No. Gaba nomen uiri inſuefus: ut Lucilius.

Gaballi populi inter celtas proximi elueciis ca durcis: uelamis: & auernis: quos ſub imperio eſſe conſueuerant prouinciæ bituricenſis olim nunc atelacenſis in regno francorũ ſita: nomen retinẽs.

Galatia prouincia iuxta lathmiam in quã galli olim uenerunt: ut ſcribit Strabo: eadẽ appellata gallogræcia galatia item hiſpaniæ armenia.

Gabii ſũt ĩ præneſtina uia: ubi latomiæ pluſq̃ reliqui lapides Romæ ſuppeditantes: diſtant ab urbe & & præneſte ſtad. centum.

Gabalũ eſt oppidũ aruernor̃: in gallia æquitana: narbonenſi terræ proximum. Stra.

Gabinus amicꝰ tus eſt toga ſic ĩ tergum reiecta ut una eius lacinia reuocata hominẽ cingat: hoc etiam ueſtimẽti genere utebat cõſul bella indicturus. Ideo quia cum gabini cãpaniæ ciuitas ſacris operaretur bellũ ſubito euenit tunc ciues cinctis zonis ſuis ab aris ad bella profecti ſunt adepti uictoriam: unde hic ortus eſt mos. Vir. vii. æn. Ipſe quirinali trabea cinctuq; gabino inſignis referat ſtridentia limina conſul. Ser.

Gaddir proprium ciuitatis neutrum eſt: ut Saluſtius libro ſecundo hiſto. Pri.

Gaddes inſulæ ſunt hiſpaniæ in ultima parte oceani. Acron.

Gaddes quæ egreſſis fretũ obuiam eſt. Pom.

Gaddes fretum attingit: eaq; a cõtinenti angu ſto ſpatio: & ueluti flumine abſciſſa qua terris propior eſt pene rectam rippam agit: qua oceanum ſpectat duobus promontoriis erecta in altum medium littus abducit: & fert ĩ altero cornu eiuſdem nominis urbem opulentam in altero templum ægyptii herculis conditoribus religione uetuſtate opibus illuſtre tyrii condidere curſantũ ſit oſſa eius: ibi ſita efficiunt anno: quis manet ab iliaca tẽpeſtate principia ſunt: opes tẽpus aluit. Pom.

Gabatæ ſunt lances quædam.

Gabii ubi eruditi ſunt Romulus & Remus: ſi Dionyſio credimus.

Gallorum multi priſcis temporibus Padum ĩ colebant: e quibus ampliſſimi fuerunt boi ĩ ſubres: & qui olim cum geſtatis ſennones romana per impetum potiti ſunt urbe: hos ro. funditus poſteriores annis: deletos perdiderunt: boios uero e finibus abiecerũt: inde migrantes locos circũadiacẽtes hiſtro cũ tauriſcis habitarunt: bellum aſſiduũ cõtra Dacos gerentes: donec ea gens deleta eſt. Galli autem ciſalpini tranſalpinis cognati & cõſanguinei ſunt. Strabo.

Gabii urbs uolſcor̃. lxxx. M. paſ. ab urbe. Ser. campaniæ dicit. Solinus a galacto & bio fratribus ſiculis conditam dicit: inde gabinus. i. cinctu gabino. g. i. toga intergũ reiecta: ut lacinia hominem cingat: quo utebat cõſul bella indicturus: quia ſubitum bellum gabini ita cincti uicerunt. Ser. vii.

Gallam bibere ac rugas cõducere uentri cum ait. Lucil. præmonet parſimonia eſſe utendũ neq; gulæ indulgendum: uentremq; coartãdum. Feſtus.

Galli qui uocantur matris magnæ comites dicti ſunt a flumine: cui nomen eſt gallo: quia qui ex eo biberunt in hoc furere ſcipiunt: ut ſe priuẽt parte uirilitatis. Alii putãt ideo eos genitalia incidere: quia uiolauerunt nomen patris matriſq; ne poſſint ipſi fieri parentes. Feſtus Pom.

Gallilia appellata eſt ut Romã uenit: quæ antea Tanaquil uocitata erat uxor Tarquinii priſci regis romanorum: quæ tantæ probitatis fuit: ut id omen omnes boni cauſa frequentent nubentes: quam ſummam aſſeuerant lanificam fuiſſe. Fe.

Galbeum ornamenti genus. Fe.

Gallulare pubeſcere. Neuius in exodio. puerũ mulieri præſtare nemo ſcit quãto melior ſit cuius uox gallula ſtirtiã ramus roboraſcit. N.

Gallinas. Ci. academicor̃ lib. iii. Qui gallinas alere permultas queſtus cauſa ſolerent: idẽ lib. ii. Cum ouum inſpexerat quæ gallina peperiſſet dicere ſolebat.

Gallinaria silua est multis porrecta stadiis in a
gro cumano. Strabo.

Gallia a lemano lacu & gebénicis montibus i
duo latera diuisa: atq; altero thuscū pelagus
attingens altero oceanum hinc auaro. Illinc
a rheno ad pyreneum usq; promittit pars no
stro mari appolita fuit aliquādo bracata: nūc
narbonēsis magis culta & magis cōsita: ideo
que etiam lærior. Pom.

Gallia transpadana dicta est dehinc liguria no
men habuit citeriorem uero parte insubres
populi habitarunt: quæ Lombardiæ pars cir
ca lamiam urbem taurinos populos.

Gabata uasa concaua dicta: qa sunt cauatæ.

Gallia est longe a nostris littoribus hucusq; p
missa. Pom.

Galliæ latus alterum ad oceanū: cuius ora pri
mo nihil progressa in altum: mox tantūdem
pene in pelagus excedens quantum retro hi
spania absesserat: cantabricis fit aduersa ter
ris & grandi circuitu afflexa ad occidentē lit
tus aduertit: tūc ad septētriones cōcursu ite
rum longo rectoque tractū ad rippas Rheni
amnis.

Galliam trāsalpinam quidam in tres partes di
uiserunt: aq tanos belgas celtasq; nominatim
appellātes aquitanos & celtas eos appellabāt
quos pyreneo monte adiacētes Cemmenus
mons diiscernit. Montes siquidē pyrenei hāc
galliæ partem ab occasu terminare dicuntur
mare utroq; ex latere pertingentes: & iternū
& externū ab ortu autem rhenus: qui æquali
a pyrenæis montibus spacio ad lineā distat
ab aquilone & meridie: ific iacet ut ab septen
trionalibus promontoriis pyrenes inchoans
oceanus ambiat usq; ad rheni eruptiones. E
regione autem massiliense ac narbonense pe
lagus subinde alpes ab ona incipientes ligu
stica usq; ad rheni fontes. Cemmenus uero
mons in pyrenem medios per campos recta
perducitur: & in medio desinit prope Iugdu
nium ad sta. M. duo prolixus. Equitaneos igi
tur nuncupabant qui ad septētrionem pyre
nes partem in Cemenum habitant usque ad
oceanum: & itra garūnam flu. at celtas q ad
alteram pertinent plagam ad massiliæ ac nar
bonis mare qui rupem calpes aliqua ex parte
attingūt belgas non minus ac reliquos ocea
no cōfines usq; ad hostia rheni: & nōnullos
rheni & alpium uicinos ecolas. Sic diuus cæ
sar in cōmētariis scriptum reliquit. At enim
Cæsar augustus quadrifariam partiens celtas
narbonensis prouinciæ definiuit. Equitanos
uero & ille extollens insuper decē adiecit gē
tes ex his quæ inter garūnam & ligerim flu.
colunt: reliquam dupliciter unam lugdunio
applicans usq; ad superiorem rheni plagam:
alteram belgis gallia citerior: tunc Lombar
dia nuncupatur. Stra.

Gallicula quoniam gallos colebat aunculus
Neronis.

Galleta dictus qui gallias assiduæ negociatio
nis causa proficiscitur.

Galba a colore lurido.

Galbus enim nomen passeris luteis penulis.

Gallicus sinus maior appellatur in quem rho
dani hostium euomitur. minor autem galli
cus sinus est ad narbonē spectans usq; ad py
renem. Strabo.

Galliæ populi tria summa nomina sunt termi
nantur: q fluuiis ingentibus, nam a pyreneo
ad garūnam equitania ab eo ad sequanā cel
tæ: inde ad rhenum pertinent belgæ. Aquita
niorum clarissimi sunt ausci celtæ: hedi bel
garūm neueri: urbes: q opulētissimæ intreue
ris augusta in heduis angustudunū: in ausci
is helisumberum. Pom.

Galliæ pro gallicæ. Salu. ter. histo. Cum lumie
interim duæ galliæ mulieres cōuentum mē
strua foluenda montem ascendunt. No.

Galearius militis puer recte dicitur. nam gale
aria solœcismus. Caper.

Galesus fluuius iuxta tarentum ubi pabuli co
pia. Virgilius. Humectat fluentia culta gale
sus. Acron.

Gadditanum mare a gadde insula extremi oc
cidentis nomen accepit olim a phœnicibus
habitata ultra promontorium calpē.

Gaddes insula in finibus bethicæ ubi Europa
ab aphrica dirimit lingua pœna scriptū indi
cat q mari ut sæpe circūdat: quā Tyrii a ru
bro mari erythiæam dixerunt: habet duo p
montoria: in altero urbs est: in altero Hercu
lis ægyptii templum: ubi eius ossa.

Gaddir urbs opulenta in gaddibus: de qua Sa
lustius secūdum Pri. neu. ge.

Gallum pro gallorum. Var. in eu. Puditatē an
pudorem Gallum cæpit mihi uideri. N.

Galericus auis dicta q in capite habet plumā
elatam. Varro.

Galleta nomen uiri qui gallias assidue legacia
tionis causa proficiscitur.

Galliones i septētrionibus sunt positi carnutū
autem fines regio totius galliæ media Galli
uirtute belli omnibus præferebāt: ac germa
nos supabant: ut ultro eis bella inferrēt: & p
pter hominum multitudinem: magriq; inopiā
transrhenum colonias mitterent: & quod a
drie parte se prognatos prædicabāt: spatia to
tius temporis non numero dieq; sed nocti
finiendo: ita ut noctes dies subsequat. Conie
ctura est horæ: initium apud eos media no
cte incipere consueuisse: quod tamen uarie
differi. Expanditur: terra est frumenti præci

pue & pabuli ferax:& amoena lues tum est a
ger nec ubiq; alit:& noxio genere animaliū
minime frequens.Pom.

Galearea a galearum similitudine dicta. Fe.

Gallare est baccare.Var.in eu. Cum illos uēto
uidet gallorum frequentiam in templo: qui
dum essem.Hora. Nam ad latera imponeret
& diis signosie & deam gallantes. Var. Reti
nebant studio eodem nāq; uetustas hic adest
gallantibus.No.

Gallinæ numidicæ guttatæ eædem dicuntur
meleagrides(si plinio credimus)sed Columel
la distinguit:aitq; numidicas habere cristam
rubram meleagridas ceruleam: cū dicit Ho
ratius:nec afra auis descendit in uentre meū
hæc itelligitur luuenalis:nec lectus afriæ no
uit auis noster tirunculus.Horatius: nō afra
auis non attagē ionicus : erāt autem gallinæ
hæ guttis distinctæ.

Galograecia ad paphlagoniam cōfederūt olim
duce leonorio dituīi in tris gentes eiusdē ta
men linguæ erant.

Gallinaria insula appellata quæ est mari thu
sco secūdum Italiam cōtra mōtes ligusticos
uintimilium album in gaunum.Var.

Galatea filia Nerei & Doridis.

Galatia prouincia Hispaniæ & Lusitaniæ con
termina:a gala idest lac: quia albos homines
generat:& gallia lice: Lassumat: & gallogrę
cia regio minoris asiæ a gallis capta.lustinus

Galaxaura oceani & tethyos filia.

Galbana a colore luridodictus.Cass.

Galbus enim nomen passeris luteis pennulis.
Cass.

Galba insulsus ut Lucilius.

Galbani fœminino genere dicūt apud græcos
nos neutro protulimus pro uestę:& quidem
preciosa.luuenalis.Et galbana rasa. Galbanū
item frutex est apud Plinium.

Galbana muliebre uestimentum græ.galbani.
Tortelius.

Galbanū lachryma herbæ similis ferulæ: quæ
in æstate prorumpit.

Galerus genus clypei:quem album dicūt: a ga
la.i.lac. Virgilius tamen fuluos galeros dicit.
Seruius.vii.

Galesus fluuius tarentinorum.

Galilæa pars ludææ:quæ Syriæ Arabiæ & Ae
gypto coniungitur.

Ganges amnis multis fontibus in rheno me
diæ montis conceptus simul unum alueū fa
cit:fit omniū maximus:& alicubi latius quā
do angustissime fluit decem milia passuū pa
tens in septem oras dispergit. Pom.

Gangræna est cancer.Lucil.lat.li.i. Serpere uti
gangræna malo atq; hæc posita possēt. Var.
Non uituperamus cum sciamus dictū præci
di oportere:si ob eam rem gangræna non sit
ad bacchium uentura. Idem de uita patrum
lib.iii.Quo facilius animaduerratur per oēs
articulos populi hanc malī gangrænam san
guinolentam permeasse.No.

Gammarus genus cancri.

Ganeum ātiqui locum abditum : ac uelut sub
terra dixerūt. Ter. Vbi illuni quæram credo
abditum in ganeum. Fe.

Ganeum ueteres meretricum tabernam dixe
runt:quæ ipsa sit in terra nō ut cœnacula su
periùs. Vnde taberna quasi trabea:a ualidio
ribus dicta trabibus: quibus superiora susp
sa sunt. Ter.in adel. Credo adductum in ga
neum aliquo.Do.

Ganeones a ganeis dicti:ut popinones a popi
nis:& sunt loca uiolēta:ac libidini apta. Var
ro in modio. Et hoc interest inter epicurę & ga
neones nostros: quibus modulus est uita
culina. Marcus. T.de Catilina. Quis ganeo
quis adulter:quæ mulier ifamis:quis corru
ptor iuuentutis.?No.

Gannire proprie plorare uapulantium. Teren.
in adel. Quid ille gannit.Do.

Gannitio querula murmuratio canum.

Gandauum in Flandria oppidum maximū lin
gua gallica uocatur gandes.

Gandis palus est apud Scythas callipidas : ex q̄
Hippanus fluuius effluit. Quāobrem icolæ
matrem fluminis paludem uocant.

Gandarii populi asiæ scythicæ.

Gangaridæ populi inter Assyrios & Indos iu
xta gangem:qui nouem hostiis fluit secūdū
Vir.vii.fecundum alios tribus.

Ganymedes.apud nos ga breuis.apud græcos
longa:unde per binū n apud eos filius Troii
Regis troianorum:frater Assaraci raptus.

Ganymedes qui raptus est ad harpagium iter
fines ciricenos epapenos; alii ad dardanū p
montorium dixerunt.

Gānitus.i.maledictum. Lucretius:gānitu uo
cis adulter.luuenalis trahens uerbum de uo
ce uulpis appula gānit:ficut in amplexu.

Ganictor nomen proprium.

Gaudium γαῦδιον dictum. Fe.

Gausapa genus pilei: quo captiuorum capita ī
duebantur.

Gausapina penula erat toga quæ gestabaē sub
lato clauo:ut alii scribūt: erat tunica lati cla
ui ea texebatur in modum gausapæ multo
candore uillorum gestabant hyeme.

Garrire quasi inepte ītrepere. Ci.de oratore li
bro secundo. Nā & sæculis multis ante gym
nasia inuenta sunt q̄ ī his populi garrire cœ
perunt. Nonius.

Gargaridiare. Varro ī epistō. ad Fusciū Quin
porris dedi aut furiæ ac poemata eius garga

ridians dices. O fortuna o fors fortuna. No.
Garrulæ dicuntur aues canoræ & hilares. Vir. geor. lib. iii. Garrula q̃ tignis nidum suspẽdit hyrundo. No.
Garulus est rursum cordatus. Var. in periplus: In hac ciuitate tum regnabat Dionysius homo garulus & acer. No.
Gargara & assona ætolorum coloniæ tangunt sequentem tractum artandi.
Gamphasantes nudi armoꝝq; omniũ ignari: nec uitare tela: nec facere: ideoq; obuios fugiunt. neq; aliorum q̃ quibus idem ingenii est: aut congressus aut colloquia patiunt.
Gargara quæ sunt: quæ Vir. esse uoluit fertilitatis exemplar. Gargara hæc igitur sũt i mysia quæ est Hellesponti prouincia: sed significatio nominis & loci dixit esse. nam & cacumen montis: idest & oppidum sub eodẽ mõte significationem cacuminis ita ponit. Hic gargarum pro excellentissimo montis loco posuit: pro quo accipi conuenire: & ipse sensus iudicium facit.
Garũna ánis lusitaniæ ex pyreneo monte dela plus: nisi cum hiberno imbre: aut salutis nũbus intumuit diu uadoso: & uix nauigabilis fertur: at ubi obuius oceani æstuantis accessibus adauctus est: iis deniq; retro remeãtibus suas illiusq; aquas agit: aliquanto pleni or: & quanto magis procedit eo latior fit ad postremum magni freti similis: nec maiora tantum nauigia tolerat: uerum etiam maiore pelagi sæuientis exurgens iactat nauigantes atrociter utiq; si alio uẽtus alio unda præcipitat. Pom.
Garũna tribus amplificatis amnibus per bituriges & santones gallicam utrãq; gentem effluit. Est enim in gallia narbonensi terminãs equitanos, distat autem a Narbone sta. octin gentis: excurritq; in oceanum: & ex pyreneo dilabitur. Strã.
Garũni populi i aquitania proximi aufcis: uocatiis: tarusatiis: sontiatibus: & hispaniæ citeriori in regno francorum siti.
Garũna flu men celtas ab aquitanis diuidit aquitani inter hoc flu. monteſq; pyreneos sũt ex quibus oritur: & ad oceanum ifluit: quod aquitanicum appellarunt. hos memorat Lucanus in primo: & Tibullus in septima Elegia.
Garamantes tum primos ab oriente post uigilias & troglodidas & ultimos ad occasum atlantas audimus: intra si credere libet uix iam homines magisq; femiferi egypanes & blemmie & gamphasantes & satyri sine tectis passim: ac sedibus uagi habẽt potius terras q̃ habitent. Hæc summa nostri orbis: hæ maxiæ partes: hæ formæ gentesq; parciunt: núc exactius oras situsq; dicturo: inde est cõmodissime incipere. Vnde terras nostrum pelagus ingreditur: & ab iis potissimum quæ in fluẽti dextra sunt: deinde strictim littora ordie quo iacent pagrantisq; omnibus quæ male attingunt. Legere etiam illa quæ cingit ocean⁹: donec cursus incœpti operis intra extra que inuectus orbem illuc unde cœperit redeat.
Garamãtes populi lybiæ iuxta psyllos: a garamante apollinis filio homines fugiũt & sunt imbelles. alii in extrema lybiæ in austrũ fortes a lotophagis absunt triginta diebus: ideq; bus forte Vir.
Garamãtis filia garamãti regis: ex qua Iupiter iuxta bagradã Hiarbã genuit. T.
Garum faciebant ex intestinis piscium & cæteris abiicidis maceratis dictum: quod e pisce olim fiebat: quẽ græci garon appellabãt: factum etiam est e l'scombris tanta æstimatione ut nullus liquor præter unguenta esset in maiori precio garum optimum mittebãt hæc loca.
Garum gara qui repræhendunt quod non dicatur: ut unguentum unguenta: uinum uina sic acetum aceta: hoc faciunt imperiti, q̃ ubi desiderabant multitudinis uocabulum quæ sub mensurã ac pondera potiusquã sub numen succedunt: ut in plumbo oleo aceto cũ incrementum accessit, dicimus est multũ oleum: sic multum plumbum argentum: non multa olea plumba argenta.
Garocelli populi citra rhodanum finitimi caturibus ultra alpes gratas: hodie dicitur mõs cinisius: siue cinerum cuius difficultatibus i cinerem redactis artificio hanibalis: hi non longe a centronibus: qui tarentasii sunt: nec ab hisara flu. extra celtas belgas & aquitanos in sabdudia.
Gargictius canis pastoris geryonis: quem Hercules interfecit cerberi epirotici frater. Iulius pollux.
Gargara mutatione litteræ: a κάρηκαρα τος græce: ideſt caput cacumina montis idæ: de quibus Virg. Lucus in arce fuit summa.
Garulus est deriuatiuum a garryo. Pri.
Gaza census persarum lingua: & est numeri tãtum singularis. Virgilius. Huc undiq; troia gaza incensis erepta adytis. Seruius.
Gaza perficus sermo est: & significat diuitias. est autem generis fœminini: quo nomine significamus opes omniaq; quæ possidemus. Vir. i. ænei. Et troia gaza per undas. Et alibi gaza lætus agresti.
Gazarim mons seu garizeus in Iudæa est supeminens Sicionyorum ciuitati.
Gaza uocabulum persicum. i. opes generis fœ

minini :inde gazophylatum ex græca & Persica:φιλαττω idest custodio.

Gaulus genus naugii paruum rotundum. Fe.

Gausapa. Ouid. neutraliter dixit: quod Cassius masc. Gausapo purpureo salutatur. Ser. in arte.

Gausapa numero plu. Persius. Iã chlamydes re gũiam lutea gausapa pectas. & idem. Balana tum gausapæ pectas. Antiquissimus tamen hic gausapes: & hæc gausapa: hoc gausape: & plu. hæc gausapa: quasi a nominatiuo hoc gausapũ protulisse inueniuntur. unde Cassius gausapo purpureo salutatur. Pri.

Gaulus genus nauis.

Gaurani colles paredomitii surrentinis nõ iũgunt: sed iunt in campania in agro suessano: & ut Pli. scribit nobiles uinetis.

Gaurus mons Cãpaniæ nõ lõge ab auerno lacu. Iuue. Gaurus inanis. qdã uacuũ dicũt.

Gaudere plus est q̃ laudare. Laudat. n. alienus. gaudet qui pater est: aut proximus. Ter. i an. Hoc ille nihil ægregie præter cætera gaudebã: gaudemus nostris: glatulamur alicis: plus est gaudere q̃ lætari. Do.

Garites populi in aquitania proximi austris garũnis: uocatiis: tarusatiis: fontiatibus: & hispaniæ citeriori: quos coniectura est fuisse laceritesinunc lectorenses ciuitas est. puincia aquitania: & in Vasconia: ac Francorum regno sita.

Glaratores sunt colobatarii: seu colobatrarii: & melius. Glaratæ enim sunt fustes q̃ mittũtur. Varro multũ milis cal. græce καλοὶ glaratores qui gradiuntur perticæ ligneæ finare molet ab homine: eo qui in ista tangitanę sicilianum nostri sunt galeæ crura: ac pedes nostri essiare.

sed ab animo mouentur. No.

Glandula siue glandia erant inter cæteros parte gutturis tanti saporis: ut lege sumptuaria fuerint prohibita.

Glandis est plumbum modicum sformatum. Salu. in iugur. Pars eminus glãde: aut lapidibus pugnare. Vir. viii ænei. Pars maxima glãdes liuentis spargit plumbi.

Glans caduca est quæ ex arbore cecidit. Caius de glande legenda.

Gladiatores ingrauescente ætate rude donabãtur: ut apud Horatium in epistolis: & Iuuenalem qua rude accepta nõ cogebantur amplius pugnare: sed publica alebãt pecũia. Mart.

Gladius hic & gladium hoc duobus modis dicitur. Var.

Glaphyrus sestiuus.

Glauci duo fuerũt uteriq; Boetius: alter discerptus ab equabus ad pothmam Virgilius memínit: & Strabo: alter antedonis filius in balenam conuersus ab anthedone oppido.

Glauco athenienſis philoſophus.

Glaucus e potina urbe: q Veneris sacra prohibens ab eõbus suis discerptus est. Alter piscator in deũ marinũ uersus. Oui. xiii. Alius chius q cõsolidaturã adinuenit: alius Hippolochi filius: a quo reges apud Iones. Tor.

Glaucus hippolochi Bellorophontis filii filius Homerus in sexto iliados.

Glabro iusta furda ouis mina: idest uentre glabro. Varro.

Gnarus significat id quod scius & peritus. Fe.

Gnariganit significat apud Liuium narrauit. gnarauisse narrasse.

Gnaritas scientia. Salu. li. iiii. Diuersa uti solet rebus perditis capessunt. Nam neq; alii fiducia gnaritas locorum occultatam fugam sup filoglobis eruptionem tentare. V.

Grauastellus senior. Plaut. qui est grauastellus q aduenit: ut puto grauastellus a grauitate dictus. Festus.

Gramiæ oculorum sunt uitia: quas alii glamas uocant.

Gracurris urbs hiberiæ regionis: dicta a Gracho sempronio: quæ antea hiburcos nominabatur.

Gradus cognationis. alii superioris ordinis sũt alii inferioris: alii ex trãsuerso siue a latere: superioris ordinis sunt parentes: inferioris liberi: ex trãsuerso siue a latere: fratres & sorores liberiq; eoꝝ. Caius de gradibus.

Gradus dicti sunt ad similitudinem scalaꝝ: lo cogue procliuiũ: quos ita ſgredimur: ut a proximo in proximũ. i. in eũ qui quasi ex eo nascitur. Pau. de gra.

Grabatum lectum uilissimum: curtum: mutilatum: & fractum.

Graculi sunt aues quæ gregatim uolãt: ut Varro & Quintilianus dicti a uoce.

Grassatores q̃ prædæ causã id faciũt: proximi latronibus habẽt. Calisstratus de penis.

Gradiuus mars appellatus a gradiẽdo in bella ultro citroq; siue a uibratione hastæ: quod græ. dicũt γρᾶϊγειν: uel ut alii dicũt: qa gramine sit ortus: quod iterpretatur: quia corona graminia in re militari maximæ est honorationis.

Grassari ãtiqui ponebãt p adulari. grassari autem dicuntur latrones uias obsidentes: gradi siquidem ambulare: unde tractũ é grassari uidelicet ab impetu gradiẽdi.

Graliatores appellabãt pãtomimiq; ut saltatione imitarẽt egypanas adiectis perticis furculas habẽtibus: atq; i his supstãtes ob simulationẽ crurũ eius generis gradiebãt utiq; p pter difficultatẽ cõsistẽdi. Plau. i penu. Vince retis cursu ceruas & graliatorẽ gradu. Fe. P.

Grauida est quæ ãt grauat conceptu prægnãs

uelut occúpata in generádo quod cõceperit: infciens propinqua partui: quod iam incitatus ſit fœtus eius. Feſtus.

Graculi a ſono uocis uocati ſunt: a gerendo di cti q̃ iacta ſegetũ fœmina plurimũ gerãt: uel q̃ oliuetis cubitũ ſe recipiẽtes: quas pedibus baccas tertiam ore ferent. Fe.

Grauor. Seruius ſupra en. grauaris autem ne gas grauiter fers: & hac locutione non ubi p̃ accuſatiuũ utemur: ut ſi dicas aggrauor aduentum tuum. i. grauiter fero præſentiã tuã. Nã & ipſe dixit quæ grauaris. Priſcianus ſup eũdem locũ. nos grauor hanc rẽ: hac re. Vir. in. x. quod ſi quæ uoce grauaris mente daris Luc. in. vii. Romanos odore oẽs dominoſq̃ grauantur quos nouere magis.

Graue æs dictũ a pondere: quia deni aſſes ſinguli pondo libras efficiebãt denariũ ab hoc ipſo numero dictum: ſed bello punico populus Romanus preſſius ære alieno ex ſingulis aſſibus librariis ſenos fecit qui tãtuli ualerẽt Item nũmi quadrigati & bigati a figura cæluturæ dicti. Feſtus.

Gnoſus urbs Cretæ ſi plano ſita ambitu trigin ta ſtadioꝝ. emporiũ habuit heraclium creatuſq̃ ante appellabat a prælabẽtis fluuii nomine regia minois patris ariadnes.

Glandula pars apri iuxta ceruicem eadẽ dicit glandiũ: ut eſt i legibus ſumptuariis quæ glã da ſincipitra uernia menſis intercidũt.

Glabriones dicuntur ſine pilis & glabrarias oues appellat. Varro i re agraria carentes lana.

Gladiatores q̃ retiarii dicebãt utebãt fuſcina tridente neptũni telo adiuerſus gladiatorem galeatũ & mirmillonem appellabãt: in cuius galea erat piſcis id genus certaminis inuenit primus pitacus aduerſus phrinonem.

Grando guttæ aquæ cõtractæ ſolito grandiores. Feſtus Pom.

Gradarius eſt molli gradu & ſine ſucuſſatura initens. Lucil. ſaty. xiiii. Ipſe equus nõ formoſus gradarius optimus uictor. Var. i modio. an qui gradu tollutire medius quem tute leuiter uectus cito relinquar. No.

Gracchus nomen auius: a uoce. Quintilia. & cognomẽ familiæ romanæ.

Gradiuus dictio thrax: ideſt bellicoſus & fortis. Mars q̃ maribus præſit. Var. Iouis ex iunone filius. Oui. Iunonis tãtũ ope flore uxoris zephyri quæ docuit florem i campis oleniis quo tacto conciperet: cum lupiter ex capite perc uſſo. Mineruam genuerit. Oui. v. faſto. in thraci ſecundum Statium habitat: cuius auriga bellona ſoror Romæ tẽplum habuit i urbe: altera extra uia appia: amauit ueneré uulneratus a Diomede clamauit quãtú & cætera. Tor.

Græcia poſt Macedoniã iam uaſte & multũ p minens: & dũ mirtoũ pelagus attingat a ſep tentrione in meridiẽ uecta: qua ſol oritur æ gæis qua occidit Ioniis fluctibus obiacet: ac proxime ſpatioſa: & hellas nomine grãdi frõ te procedit: mox mari utroq; & Ionio magis latera eius ſtranre: donec quattuor mil. paſſuum patet media ferme prope incidit: deinde rurſum terris huc ſe & illuc uerum i Ionium mare magis expandentibus ꝓgreſſiſq; in alium non tam lata q̃ cœperat ingens tamen iterum & quaſi peninſula extendit: uocaturq; peloponneſos ob ſinus & promontoria quis ut fibris littora eius inciſa ſunt ſimul quod tenui tramite in latus effunditur platani folio ſimillima. Pom.

Græcus Rex acticæa: a quo græci: & græcia: & græcanicus & græcienſis. Tor.

Grammatica litteraria. Eſt enim ut litteræ ſuas cuſtodiant uoces: & quaſi depoſitum reddant. Quintil.

Granicus fluuius phrygiæ in propontidẽ iuxta cizycum cadens.

Graphia ſcriptura uel pictura: unde ſcribo ꝓpingo etiam apud nos: unde & picturas lege re dicimus. Inde graphiũ ſtilus & zographia animalium pictura: de cuius inuẽtione uide Pli. xxxv.

Granaria loca in horeis ſeruandis ſæminũ granis. Var. in gerunto didaſcolo: uel. x. menſis: ubi una ſæpiant granaria. No.

Grandire eſt grandem facere. Var. rerum diui narum lib. i. Cũ autem humus fœminari ſcipere non poſſit: aut recepta non reddat ædi ta grandire nequeat. Plautus in aulularia: ſtudinneum iſtum tibi ego grandibo gradum Lucil. lib. iii. Quæ nũc uix noſtro grãdeſcũt aucta labore. Idem lib. i. quodq; ſurdæ materiæ grandeſcere aliqua. Acti. i meleagro. Frugis perhibet pergrandeſcere. Pacu. in dolore ſte. Ne grandiri frugum fœtum poſſe nõ mi teſcere. Nonius.

Grandem ad ætatem ueteres rettulerunt: nec ad corpus & nupturæ ætatis dicitur grãdis: non in tota uita: niſi addatur: natu parẽs adductus ad ſupplicium: & grandis infans grã dis puer ephebus: & grandis uirgo recte dicitur. Teren. in adel. An ſedere domi oportuit uirginem tam grandem. Do.

Grandis ad partem ætatis refertur: ideſt grandis natu: ut grandis puer: & grandis uirgo: & grandis natu ſenex dicitur. Terentius in andria. Grandiuſcula iam profecta eſt. Maior autem generaliter & ad ſummam ætatis ꝓfertur: & ad comparationem ætatis puerilitr poſitum. Do.

Granum dictum quod est intimum gluma: q̄ est folliculus eius. Arista quæ ut acus tenuis longa eminet & gluma. V.

Granditatem maiorem ætatem. Sisenna histo riarum libro quarto. Neque granditatis æta tem:neque ea merita:neque ordinis honesta tem:aut dignitatem sibi esse excusationi.No nius.

Grauari est grauatis ferre: & per accusationum: & per ablationum. Virgilius decimo: quod si qua uoce grauaris mente dares. Lucanus se ptimo. Romanos odore omnes dominosq; grauauntur:quos nouerunt magis.

Grauiste ciuitas Hetruriæ iuxta lacum uulsci nensium:nunc Bolsenæ emissum: ubi coral lum gigniturut inquit Plinius.

Grammatices professores uocant litteratores. Au.G.

Grandinosi.Cicero tusculanarum libro quar to. Itaque dicimus grandinosos equos deter missos.Nonius.

Grandiloqui eloquentes. Cicero in orato. Nā & grandiloqui(ut ita dicam)fuerunt cū amplā & sententiarū grauitate & maiestate uer borum.Et tusculanarum libro quarto. Qui tandem isti grādiloqui contra hæc duo quæ maxima agunt.No.

Gracilitudo & gracilens pro gracilis: & gracilē tum pro gracili: & gracilium pro gracilitas. Actius in amphi. Tantum & statuæ & graci litudo:& propemodum & luctus facit ne du bitem.Ennius libro septimo. Deducunt ha biles gladios filio gracilento.Neuius in Pro tesilao.Demi a gracilentis colorem: dum ex hoc gracilens fit . Turpil.in caneforo. Nosti q̄stit gracili corpore. No.

Grandæuitas.Actius in alcmæone:qa nec nos nec ille:neque mors impune irrideret meam grandæuitatē.Pacuuius in hermiona.Quod tam ipsa orbitas grandæuitasq; Pelei per pe nuriam stirpis subarcet.No.

Gratulari gratias agere.Ennius in hecuba,Iup piter tibi summe tandem mala re gesta gra tulor.Neuius belli punici libro tertio . Isque sursum ad cælum susstulit suas amulius gra tulabatur diis.Afranius i cinerario:q; saluus uenis melius est diis gratulor. No.

Grauidauit impleuit. Cecil.in thyeste:per mi nisteria hic honeste grauidauit probe.Noni us Marcellus.

Grauista urbs est exigua occurrens nauiganti: a Cossis distat stad.ccc. Stra.

Gratiam ueteres pro causa ponebant. Teren.i an.Et ea restituisse gratia. No.

Gratiam inire est dare beneficium: ac per hoc rei alicuius gratiam : uel amicitiam mereri. Plautus.Inibitur tam solidam & grandē gra tiam.Terentius in eu. Adibo atq; ab eo gra tiam quam uideo uelle inibo ab eo pro eius gratiam merebor:nam ab eo amat.Teren.p eius ponere.Idem in an . Primum ab eo an maduertenda iniuria est. Do.

Gratiosum mulræ gratiæ. M.T.de offi.lib.iii. Qui esset ut argentarius apud omnes ordi nes gratiosus.Nonius.

Gratificare gratū facere.M.T.in horten.Qua re aggredere quæso & gratificare reipublicæ Nonius Mar.

Graue grauidum. Vir.li.i.ænei.Donec regina facerdos Marte grauis. No.

Graue plenum.Vir.in buc. Non sfueta grauis tentabunt pabula fœtas,Et.iii.georg, Et gra uido superant uix ubere limē.N.

Graue fœcundum ac frugifeg. Vir.iii.georgi. Quid labor aut benefacta iuuant: quid uo mere terras inuertisse grauis.No.

Graue secundum consuetudinem pōderosum Virgilius secundo georgicog. Vomis & isse xi primum graue robur aratri. Ter.in heau. Hui tā graues hos quæso. Marcus.T.de offi ciis libro primo. Aut certe omni pōdere gra uior habenda est.No.

Grauis honore dignus:& cui cōtrarium est le uis idest nimis carus.Ter.in ecy. Nec leuiore nobis quibus est minime æquum uiderier i merito charus.Vir.Ferit ense grauem thym bræus ofirim.Do.

Grauis etiam molestus intelligitur.Salu.

Grauior bello qui prohibitus uenerat sociis a gere.Donatus.

Grauis est etiam languidus.Te.in ecy.Vbi aut morbos grauis.Do.

Graue amarum.Var.in quinquatribus,abscin thium uti bibam grauem & castorem leueq; robur.Nonius Mar.

Graue multum & ualde significare ueteres p bant.Titin.in pfaltria.Grauiq; obsonio cō uiuas.nam & grauiter multum intelligitur. Ceci.i plocio.Placere occœpit grauiter post q̄ est mortua. Acti.in deiphebo.Aut infando homine gratulaterat : aut a cœna se ex sole quinque amico amicus unquam grauis:ne que hostis fuit . Salustius hist.libro tertio. Nāq; is præter solita uitiosus magistratibus cum per omnes prouincias in fœcūditatem biennii proximi graue precium fructibus eē Marcus Tullius de officiis libro primo, nec uero audiendi grauiter qui inimicis irascen dum putāt.Lucre.libro primo.Humana an te oculos fœde cum uita iaceret in terris op pressa graui sub religioue. V.in gerunto di dascolo. Vbi graues pascuntur : atq; aluntur pauonum greges.No.

Gratus quære in iucundus.Lau.

Gradum facere ad aliā rem quāsi scalam facere dicitur etiā gradum facere: ut si riuum trā sire: aut in arborem scandere uelis. Ci. cōtra Rullum. Hunc quasi gradum quēdā atq; additum ad cætera iactum intelligetis. Lau.

Gratulari est uerbo testari te gaudere fœlicitate alterius: uel apud te tua. Interdum idem é quod gaudeo. Oui. Gratulor cœhaliam tibi: is accedere nostris: dicitur fine datiuo: dicit etiā pro gratias agere diis & supplicare.

Grator idem est quod gratulor: & pro gratias agere diis.

Gratum facere est obsequi & inseruire.

Gratificari uero maius est: ut dicimus deū gratificari hominibus: quasi sic beneficia cōferre. Laurentius.

Graue est suapte natura pōderosum significatur saxum graue: quod nos cum molestia gra uat inferendo: & per trāslationē dicitur mor bus grauis senectus grauis contumelia: & similia multa: quæ animum premūt. alter modus est quod sicut saxa gratia iuxta loco mouentur sed hærent. Sic figurate homines gra ues appellantur constantes sapientiaq; prædi ti: nec precibus nec minis ab æquo dimouentur: & contra leues dicuntur qui ad simi litudinem paleæ ad omnem auram uentilāt Laurentius.

Graue grādæum. Vir. li. v. Hic grauis entelli dictis castigat aceſtes. No.

Graue molestū. M. T. de sene. Quod nūq; sene ferē tibi graue esse senserim. & alibi i eode. Facilius in morbos incidūt adolescētes: grauius ægrotant: tristius curantur. Salu. li. ii. & continetur grauis. No.

Graue nocens. Vir. iii. geor. Galbaneoq; agitare grau. M. T. de offi. li. iii. Magnum id bellū perfuga unus & grauem aduersariū imperii sustulisset. No.

Graue triſte. Actius i erigona. Sed ubi ad finē uentū est in quo illū fors sectabat loco atq; Orestes grauis sacerdos ferro prompto absti nuere. Vir. viii. æne.

Grauior ne nuncius aures uulneret. No.

Graue forte. Vir. li. xii. Ferit ense grauē thymbræus ostrim. Nonius.

Graue utile. M. T. de offi. lib. i. Vt iam sint alia grauiora atq; meliora tamen nos studia nostra naturæ regula metimur. No.

Graue solidum & firmum. Actius in atalante. Beneficiis gracilem histrionē peperisti & grauem. Item in merographia. Id quod facis grauem & graue est. Marcus Tullius in horten. Vnde ad agendum aut dicendum copia depromi maior grauissimorum exemplorū qsi incorruptorum testimoniorum potest. Nonius Marcellus.

Graue sapiens cum autoritate. Marcus Tullius de officiis libro primo. Quæ grauis & fortissimus ciuis: & in rep. dignus principatu fuerit atq; oderit. & in phormione. Quid enī Herodoto dulcius: aut Thucydide grauius. Nonius Mar.

Graue necessārium. Lucilius uigesimonono. Habeaſq; animo mihi admodū causam grauem fore: quæ me ab ullo commodo abducat tuo. Nonius.

Grauiter bene & multum significat. Virgilius quarto geor. Et grauiter spirātis copia thymbre. floreat. Ser.

Grauiter pro male. Vir. secūdo æne. Graue olentis auerni. Ser.

Graue grauatum in hoc differunt: q̄ graue natura pōderosum est. grauatum autem quod grauatur extrinsecus. Ser.

Grauis pro fortis. Vir. v. æne. prima pares seūt grauibus certamina remis. & alibi. ferit ense grauis thymbræus ostrim. Nā graues afferūt tarditatem.

Grauis uenerabilis: sicut leues contemptibiles dicimus. Virgi. primo æneidos. Tum pietate grauem ac meritis si forte uirum quem conspexere silent. Ser.

Grassari dicuntur ultra modum seuire. No.

Grassari etiā dicimus ambulare. Titin. in uelterna. unde thensam atque mulsos siue eam pedibus grassari confringere superbiā. Neui. in pedio. Nunc certamus sine dyploide a recta grassatur uia. Idem in pedio. Nūc me res ipsa reprimit: ipsa hæc eadem sum grassatus uia. Salu. in iugur. Qui ubi ad gloriam uirtutis grassatur uia. Afra. in excæpto. Consimili grassatur uia: a quibus hic est omnis cultus. Nonius.

Grassator Catonis liber est inscriptus carmen de moribus in eo. li. Hæc sparsim & intercise commemnimus: uestiri inquit in foro hone ste mos erat domi: quod satis erat equos carius q̄ coquos emebant: poeticæ arti honos cum erat: si quis in ea re studebat: aut sese ad conuiua applicabat: grassator uocabatur. Aulus Gel.

Gradus consuetudine sunt per quos ad altiora domorum & ædificiorum omnium scandit ur. Vir. primo æneī. ærea cui gradibus surgebant limina. No.

Gradus pedum gradientium necessitudo. Virgilius geor. li. iii. Gradibusq; sonare compositis. Nonius.

Gradus firmitas standi. Marcus. T. de officiis libro primo. Nec tumultuātem de gradu: ut dicitur deiici. No.

Gradius pro gradus. Varro de uita patr. libro secundo. Multo perditi pudore & pudicitia

adoleſcentes dixerũt eum maiore parte gradius & ætate ad te ſtipendia facerét. No.
Gradus dicitur in altionem ſcamnum duplicata ſcanſio:quod gerit ab inferiore ſuperiore. Varro.
Gradator a magno gradu dictus. Plautus i penulo. Vinceretis ceruum curſum: uel gradatorem gradũ. Varro.
Gratulor cui alio pariter gaudeo. Cicero in epiſtola ad curionem. Sed tibi & gratulor:& ut ſempiternæ laudi tibi ſit iſte tribunatus exopto.
Gratulor gratias ago. Afra, in cinerario. Sexte frater mi ſalue:cui ſaluus uenis melius q; gratulor diis:ideſt gratias ago. Ser.
Grammatica antiqua oſtendit quẽadmodum quodq; poeta finxerit uerbum:quodq; cõſtruxerit quoq; declinarit. Varro.
Gelu ars monoptoton eſſe uult. Contra ſentit autoritas. Lucre. in quinto. Aſſiduiſq; gelicas uſus mortalibus aufert. Idem in.vi. Denique ſæpe multis atq; ruina gelu geli.
Gedulbam germaniæ locum prope rhenũ manentinam & coloniam urbes metropolicas non memorat Cæſar: ſed Tacitus.
Geloni iuxta Sarmatas urbem habitãt.
Geloni populi iuxta anthropophagos hoſtiũ cutibus equos ſeq; uelãt. Illos reliqui corporis ſcapitũ. Meleáclænis atra ueſtis ex eã nomen. Neuris ſtatim ſingulis tempus eſt: quo ſi uelint in lupos iterũq; in eos qui fuere mutentur. Mars omnium deus ei propter ſimilacris enſes & tentoria dedicant: homiſeq; p uictimis ſeruunt terræ latus patent:& ob excedentia rippas ſuas plærũq; flumia nuſquã non ad pabula fertiles alicubi uſq; adeo ſteriles ad cæteras:ut qui habitant lignoq; egẽtes ignes oſſibus alant.
Gemini omnino ſimiles. Vir. primo gemiocq; minantur in cælum ſcopuli & centum gemini briareusiut idem ſexto: & centum gemini bria reus & tergemini fratres. Liuius primo ab urbe. forte in duobus tum exercitibus erant ter gemini fratres.
Genethliacum dicitur carmen i celebratione diei natalis: quale edidit Papinius die natali Lucani. nam genethli ſignificat diem natalẽ unde genethliacon deducẽtum eſt.
Gemoniæ ſcalæ ubi inferto gutturi unco protrahebantur in harenam: ubi poſtea pendentium crura frangebãtur:& iniecto igni ardebant hoc genus ſupplicii in claudio comme moratum eſt a Tranquillo. Nero exercuit in chriſtianos ardẽtibus i uſum Liuius uſus eſt
Gemoniæ ſcalæ dicebantur: in qua dãnati trahi ſolebant. Tranquillus, nemo punitor: nõ i gemoniis abiectus uncoq; tractus gloria ſcelarum erat cum patronus acclamabat.
Gelaſmus latine ridiculus: ideo Plauti paraſitus gelaſmus appellatus.
Gelon tyrannus ſiculus: cui Hieronymus ſucceſſit.
Gelonus Herculis filius: a quo populi Scythiæ propinqui agathyrſis qui ſe pingebant qui ſitientes e uena equorum ſanguinem bibunt:& ex hoſtium ſcutibus: & ſe & equos tegunt.
Gela fluuius Siciliæ:& urbs: in de gelous & geloi campi.
Gelo pro gelu. Varro ſexque ulyſſe. Pueri dũ comeſq; tenent. Cato gelo putri montiũ laxa. Nonius.
Glebari qui facile præcindunt glebas. Var.
Gemma & pro oculo uitis elegãter dicit. Virgilius in georgicis. Turgent in palmite gemmæ. Et Ci. in catone maio. Itaq; ineunte uere anni quæ relicta ſunt exiſtit tãq ad articulos ſarmentoq; ea quæ gẽma dicitur: a quo oriens eſſe oſtendit.
Geminitudinem. Pacuuius in atalanta. Habeo ego iſtam qui diſtinguam inter uos geminitudinem. Nonius.
Gemmas incluſas argento auroq; ait Sabinus: auro argentoque cedere enim cedit: cuius ei maior eſt ſpecies quod recte expreſſit. Semp enim cum quæritur quod cuiq; cedit illud ſpectamus: quod cui rei ornandi cauſa adhibetur ut acceſſio cedat principali cedent. Igitur gemmæ phialis uel lancibus incluſæ auro argentoue ſed in coronis mẽtarum gemmæ coronis cedent: & hæ menſis in margaritis: & in auro idem eſt. Nam ſunt margaritæ auri ornãdi gratia adhibitæ ſunt auro cedunt: ſi aurum margaritis ceder. Idem & i gẽmis annulis incluſis, Pompo, de auro & argẽto legato.
Gemmæ ſunt perlucidæ materiæ: quas ut refert Sabinus in libris ad Vitellium. Ser. a lapillis eo diſtinguebat: q gemmæ eſſent perlucidæ materiæ: uelut ſmaragdi: chryſolithi: a metiſti. Lapilli autem contrariæ ſuperioribus naturæ: ut obſiani uerentani. Margaritas autem nec gemmis nec lapillis contineri nec ſatis conſtitiſſe ibidem, Sabinus ait: quia concha apud rubrum mare creſcit: & coaleſcit. Murina autem uaſa in gemmis non eſſe Caſſius ſcribit eſſe quædam ſubtilis differẽtia: attamen nihil inter factum & geſtum intereſt. Pompo, de aur. & ar. leg.
Gemere quære & heulare. Lau.
Gemma omnis lapis preciouſus: etiam myrrhina præter margarita. Lapillus quoq; quod generale nomen eſt omnium paruorum lapidum: ſed ſubintellectione preciouſum idem

eſt quod gémula. Margarita uero uel margaritum lapillus eſt qui in cõcha naſcitur & cõchilium dicitur: quam uulgo perlam appellant: quæ etiam uocatur unio: ut Plinius inquit: ga nunq̃ niſi indiſtincta reperiaſ. Eſtq; maſculini generis. Lau.

Gemiæ guloſi. Lucil. libr. xxx. Illo quid fiat lamia & pithorſio denteſq; ueniunt ¶ gemiæ illæ uetulæ improbæ ineptæ. No.

Gemini dicuntur ex uno utero uno die editi. Virg. viii. Geminos huic ubera circum lude re pendentes. No.

Geminũ rurſus ſimile. Pacu. i hermio. Par fortitudo gemina confidentia. No.

Geminæ duæ. Virgilius libro ſexto. Sũt geminæ ſomni portæ: quarũ altera ferturcornea. Nonius.

Gemiti pro gemitus. Plau. in aulu. Tantum ge miti & mali mœſticiæ hic dies mihi obtulit Nonius Mar.

Gemini pro duobus. Vir. v. ænei. Aemula nec dum temporibus geminis canebat ſparſa fenectus. Ser.

Genas. Ennius palpebras putat cum dicit hoc uerſu. Pãdite ſomni genas: & corde relinquite ſomnum. Alii eas partes putant genas dici quæ ſũt ſub oculis, Pacuuius genas putat eẽ qua barba primum oritur hoc uerſu. Nunc primũ opacat flore lanugo genas. Fe. Pomp.

Gentilis dicitur ex eodem genere ortus: & is qui ſimili nomine appellatur: ut ait Cincius. Gentiles mihi ſunt qui meo nomine appellantur. Feſtus.

Gentiles ſunt qui intenſe eodem nomine ſunt qui ab ingenuis oriundi ſunt quorũ magnũ nemo ſeruitutem ſeruiuit: qui capite nõ ſũt diminuti. Cicero in topicis.

Genealogia generationis ſeries.

Genethlios natalis: & inde genethliacus natalicius.

Genialis lectus qui nuptiis ſternitur in honorem Geniũ: unde appellatur. Feſtus.

Geniales a gerendo quod plurimum poſſe putabantur: quos poſtea gerulos appellarunt. Feſtus Pompeius.

Geniales deos dixerũt: aquam: terram: ignem: aerem: ea enim ſunt ſæmia rerum: quæ græcorumalii ἐχιοέτια: alii γενεθλιοῦς uocãt duodecim quoque ſigna ſolem & lunam inter hos deos computabant. Geniales autem dicti a gerendo: quia plurimum poſſe putabantur: quos poſtea gerulos appellarunt. Feſtus Pompeius.

Genium appellabãt deum qui uim obtineret rerum omnium gerendarum. Auſuſtius genius inquit eſt deus deorum filius & parens hominum: ex quo homines gignuntur: & pterea genius mens nominatur: quia me genuit. Alii genium eſſe putarũt uniuſcuiuſq; loci deum. Feſtus.

Genſelia appellaſ quæ ex multis familiis conficitur. Feſtus Pompe.

Genethliacon inſcribit. nam γενεα ſignificat generationem & ortum: de quo dies agiſ na talis quaſi ergo inter aras pontifex ſacrũ ita orditur carmen.

Genuini dentes q̃ a genis dependent.

Genus dictum putatur a terræ græco uocabulo: quam γεγος dicunt. Fe.

Genus & familia differunt. Genus enim ad uiuos pertinet. Familia ad defunctos. Teren. in an. Tali genere atq; animo natum ex tãta familia. Alii genus ad nobilitatem referunt. familiam ad copias: unde & paterfamilias dicitur: ut ſit ex tanta familia: ex tam diuite domo. Donatus.

Genialis hoſpitalis. Scintra de antiquitate uerborum lib. tertio. Scis enim geniales homines ab antiquis appellatos: qui ad imitandũ & largius apparandum cibum promptiores eſſent. Nonius Mar.

Genialia curare dicitur qui uiuit lautius. Ter. i phor. Suum defraudans genium. Do.

Genius deus rerum gerẽdarũ: ut Pompeius & famæ deus: ut ſupra uidimus: genio debet habere liber.

Geniũ parſimonia. Te. in phor. Suũ defraudãs genium: cum par ſit miſer. Lucil. li. xxvi. Curet ægrotũ ſumptũ homini præbeat geniũ ſuum defraudat. alii parcat. No.

Generoſi dicunt qui propitio ingenio naſcuntur: & ideo beniuoli & honeſti.

Generoſum nobile: ut forte. M. T. de offi. li. iii. Magnum quidẽ cuiq; in impio certamẽ eẽt cum rege generoſo atq; potenti. No.

Generi & nurus appellatione: ſpõſus quoq; & ſponſa cõtinent. Item ſoceri & ſocrus appellatione ſponſorum parentes contineri uidẽt Vlpia. de pœnis.

Generi appellatione & neptis & proneptis: tã ex filio q̃ ex filia cæteraq; maritos cõtineri manifeſtum eſt. Vlpia. de uerbo. ſigni.

Geniculũ nõ eſt diminutiuũ p germine. Lau.

Genius generis. Laberius ſi imagine genius generis noſtri parens. No. totidẽ deos faciãt iunones genioſq; adoptando ſibi. Pli.

Genitrix a matre hãc hẽt diſtãtiam: q̃ genitrix ſemp quæ genuerit nuncupaſ. Mater uero a liquãdo p nutrice ponit. Vir. in. vii. Gemios huic ubera circũ ludere pendẽtes pueros & lambere matrẽ. Plau. i menechmis. Ita forma ſimilis pueri ut mater ſua non internoſcere poſſet: quæ illa mãmam dabat: nec adeo ma ter ipſa illos quæ pepererat. No.

Genæciæ menetianæ cur rem diuinã faciũt & optant neminem domi nascentiũ bonũ eue nire.an q̃ dea est genæcia quæ corruptibiliũ reg̃ generationes ac foetus ꝓcuret:fluxũ enĩ quẽdam nomen ipsum significat & generati onem:ut igit̃ Proserpinæ græci:sic Romani genæciæ pro iis q̃ domi nascunt: ut eos̃ bo nus euadat nemõ. asperos enim & formidolosos canes esse oportet:an illud potius q̃ in utiles & elati mortui dicũt uocis obscuræ i relligẽtes petere se: ut nemo domesticus moriat̃.neq; hoc admirari oportet. Aristoteles enim in fœdere quod cũ Lacedæmoniis arcades ꝓcussisse ferũt̃ scriptũ fuisse dicit neminem bonũ facere auxilii causa q̃ Lacedæmoniis studerẽt tegeatæ.: quod est neminẽ occidere.

Genuinũ dentẽ dicũt q̃ sub genis est q̃ una cũ homine nascit:una cũ eo interiit: qui dens a græcis ſopoſteros dicit:uel q̃ gemini dentes uæhemẽter mordẽt:quos græci tinonas appellant:alii eiusdẽ numeri molares ultimi in utrisq̃ maxillis:q̃ post.xx.ánũ accrescũt.

Genua extrenũ oppidũ allobrogũ ꝓximũ helueticæ finibus:ex quo pons rhodanũ iungit ad helueticos:ubi a lacu lemano quem lusane dicũt:rhodanus in iguſticũ mare ꝓfluit fini timũ antiuatibus:& a Gallia ꝓuincia romanorum:nõ longe distans nũc ducis Sabbaudiæ:siue eius ciuitatis antiſtitis ꝓprio comitatus nomine est extra celtas belgas & aquitanos in prouincia uienensi nomẽ præsertim gallicæ retinens. hanc memorat Lucanus in primo.

Genas antiqui dixerunt:q̃s nũc malas appellarunt:a rotunditate lege.xii.tabulaꝝ eas radi idest lacerari prohibentiũ: Est enim pudoris sedes.

Generibus pro generis. Actius in alcmæone. Qui ducat cum te uiderit socerũ generibus tantam esse impietatem. No.

Genitiuus casus pro accusatiuo. Titin. in altera dicis tu quæſo quo a te abortiſti mei fasti dis meæ delitiæ:fastidit mei pro me. Lucili.i vi.ſaty. Triſtis difficiles sumus fastidimus bonorum. Turpil.in leucadia. Vide nũc fastidit mei. Lucilius libro.xxviii. Cui sæpe mille im posui plagarum in deum. Actius in alpheſiboea. Si cui uereturte regenitoris cedo. N.

Genitiuus positus pro ablatiuo: uel aduerbiũ loci. Plautus in trinummo. Non ego salutis. Cicero tusculanarum libro quarto. Aliquod malũ metuit exanimatus pendet animi. Plautus in amphi. Vt saluũ potiremur domi. Lucilius i sexto saty. Hortari illorum si possem capis sortiri. Idem in sexto. Quarum & abũdemus rerum:& quarum indigeamus. Tullius de republica libro quarto. Noster autem populus sociis defendendarum terraꝝ omnium iam potitus est. Virgilius primo æneidos. Implentur ueteris bacchi pinguisq̃ ferinæ. Varro in eumenidibus. Ego autem qui essem plenus uini & ueneris. Plau. in epi. Despiebam mentis cum illa scripta mitterẽ ſic mille annoꝝ uiuunt. No.

Genitiuus pro datiuo. Actius in neoptolemo. Quid ſi e græcia omne ilium par nemo reperiri poteſt. Turpilius i pedio. Nec mirum adducta ut pars est expers malitiis metuens ſui. Virgilius æneidos libro primo. Diues opum ſtudiisq̃ asperrima belli. Plautus in asinaria. Volo amori illius obsecutum uolo amet me patrem. No.

Genitiuus pro accusatiuo. Tullius de republica lib. ſexto:ut quẽadmodũ ſcribit ille quot tidiano in foro mille hominũ cum palliis cõchylio tinctis desceṅderent. N.

Genialis uoluptuosus conuiualis. Nam quotiens uoluptati operam damus: indulgere dicimus genio:ſicut econtrario apud Terẽtiũ. Suum defraudans genium. Virgilius primo georgicoꝝ. Inuitat genialis hyems. Ser.

Generatim per ſingula genera. Generaliter autem est ſimul omnia. Virgilius ſecundo georgicorum. Quare agite o proprios generatim diſcite cultus agricolæ. Ser.

Geographia deſcriptio terræ.

Geometria mensura terræ.

Geometria a terræ dimenſionibus appellata ab ægyptiis inuentaꝝ græcis adauctaꝝ ex mathematicis diſciplinis quattuor una.

Georgica a græcis γεώργικα ἔργον:idest opus terræ.

Geſtire motus corporis monſtrare quid ſentias:conſtat a pecudibus ad homines transſlatum & magis brutorum est q̃ hominũ. Virgilius. Et ſtudio incaſſum uideas geſtire lauandum. Terentius in eunucho. Obtundat enecet quid geſtiam: & aliud est geſtire: aliud lætum esſe. & plus est geſtio q̃ uolo. Terentius in phor. Ipſum geſtio dari mihi in cõſpectum nunc. Dona.

Gens familia. Vir. Vigilias ne deum gẽs ænea uigilia. Seruius.

Gena palpebra. Vir. æneiꝝ. Effuſæq̃ genis lachrymæ: Seruius.

Georgoma aruernorum urbs est i excelſo mõte ſita:prope quam fluit Clauer fluuius q̃ cadit in Ligerim:& diuidit heduos ab aduernis. Strabo.

Genabis est oppidum carnutum: & habet põtem ſuper Ligerim. Strabo.

Genua iguſticum emporium est: hinc incipit appenninus mõs. distat autẽ a Sabaciis ſtadi.

cclx. Eſt autem extremum allobrogum oppi dum proximũ heluetioꝝ finibus ex eo oppi do pons ad alnetios pertinet inter uarum & Genuam habitantes ligures. Idem in italorũ numero ſunt ad mare pertinẽtes genua nũc genuera dicitur. Ser.

Genis. En. pro dormiẽte imprimit genæ genã. Seruius.

Gener autem dictus eſt quia ad genus agendũ adhibetur. Seruius.

Genæ crates uimineæ. Athenienſes cum Syra cuſas obſiderent: & crebro cæras poſcerent: irridentes ſiculi gerras clamitabant: unde factum eſt ut gerræ pro nugis & cõtemptu dicant. Feſtus.

Geruſia curia ab ætatis uocabulo dicta. Fe.

Gemurſia ſub minimo digito pedis tuberculũ q̃ gemere faciat eum qui gerat. Fe.

Gernum ciuitas eſt in gallia narbonenſi iuxta taraconem. Strabo.

Geryones hiſpanus. Tergeminus quem Hercules uicit. Fulguris filius. Hæſitrium capitum primæ declinationis.

Gerus fluuius ſcythiæ ſeptimus ab iſtro.

Gerdius. Lucil. lib. xxx. Curre domi ſicut gerdius ancillæ pueri zonarius tector.

Germanicus fideliter dictũ a germanitate. Põponius in præfecto. Morũ ut ſi quis eſt amicus amici gaudebat: ſic ut quid boni euenit: cui amicus eſt germanicus. No.

Gerræ nugæ ineptiæ: & ſunt gerræ faſcini qui ſunt in naxo inſula. Veneris ab incolis appellantur. Plautus in aſinaria. Gerræ qui ſe para re apparet huius legibus profecto. Idem. Hic aderit credo congerrius meus. Cõgerrius ut conſultor meus qui eaſdẽ exercet nugas. Cecilius in portitore. Cur depopulator gerræ. Nonius.

Gerere habere. Virgilius ſecundo æneidos. Et nos aliquod nomenque decuſque geſſimus. Nonius.

Gerere facere. Virg. viii. ænei. Nec tecum talia geſſi Magnanimum æneam & fata extrema ſecutus. No.

Gero habeo. Vir. i. ænei. Vna cũ gente tot annos Bella gero. Ser.

Germanus a fratre in hoc differt. Germanus enim de eadem genitrice natus: non ut multi dicunt de eodem germine: quos Varro tã tum fratres uocat: hoc tamen cõfundit uſus Seruius.

Gerere ferre. Vir. vii. ænei, Bella manu pacẽq; gero. Idem i eodem. Læuaq; ancillæ gerebat Nonius Mar.

Gerrones uocant nugatores a gerendo. Terentius i heau. Si uis ſcire ego dicam inters fraus gerro. Seruius.

Geſtit qui ſubita fœlicitate exhilaratus nimio cõporis motu præter cõſuetudiné exultat.

Geſtati populi qui cum ſenonibus olim per i petum Romana potiti ſant urbe.

Geſta quære in acta. Lau.

Geſtus eſt actio quædã & q̃ſi pnũciatio corporis. Geſtio uero adminiſtratio & actio. Lau.

Geſum graue iactum. Ser.

Geſtire ſignificat lætum eſſe: dictum a geſticulis facilioribus. Terẽ. in eu. Chærea quid ẽ q̃ ſic geſtis: aut qd ſibi hic ueſtitus quærit: Vir. primo geor. Et ſtudio incaſſum uideas geſtire lauaudi. No.

Geſtire eſt cupere. Lucil. lib. xxx. Quãtũ hauri re animus muſaq; e fontibus geſtit. No.

Geſtire eſt lætitiã ſuã corporis habitu ſignificare. Vir. i. geor. Et ſtudio icaſſum uideas geſtire lauandi. Teren. in eunu. Chærea qd eſt q̃ ſic geſtis. Ser.

Geſa haſtas utiles ſignificat. Vir. iii. ænei. Duo quiſquis alpina coruſcat geſa manu. Nã & ui ros fortes galli geſſos uocant. Ser.

Geſtus quo indicatur quid geritur: præter participiũ: quod a gerendo deducitur. Feſtus. P.

Gnoſofum obſcuſum uidelicet ex græ. quod eſt κγ̃ϕοσ. Feſtus.

Getilos fluuius eſt mauritaniæ partui tiſadro propinquus. Hunc œtebes quidã uocant.

Gerræ populi thraciæ. Pli. apianus dacos dicit. Alii goros. Salu. ſecundum Ser. Myſios dicit a Luculo ſuperatos.

Gætulia regio Aphricæ quam Plinius dicit æ tolorum partem fuiſſe ſed pulſi propriam ſe cere gentem uerſus æthiopes montoſa & ele phantes gignit.

Geſſus fluuius eſt apud Iones: ea i regiõe quæ troglea appellatur Iouis ſacra.

Gneus & corporis inſigne & prænomen a generando dicta eſſe: & ipſa ex græco γιγνεσ Tαι apparet. Feſtus.

Græca ſacra feſta cereris ex Græcia tranſlata: quæ ob ſuentionẽ Proſerpinæ matronæ cõlebant: quæ ſacra dum non eſſent matronæ quæ fecerũt propter cladem cãẽſem & frequentiã lugentiũ inſtitutũ eſt: ne amplius cẽ tum diebus lugeretur. Feſtus.

Gremium quære in ſinus. Lau.

Grex quære in bucca. Lau.

Greges ex græco dictiquos illi ἀγελασ ſolẽt appellare. Feſtus.

Grex fit ex capris porcis ouibuſue: etiã ex bobus dixit Vir. ſed appoſuit epitheto magnũ. & Hora. appoſuit mugientum: ut aut i redu cta ualle mugientum proſpectat errãtes greges: quaſi grex generalius nomen: armẽtum ſpecialius. Ci. philip. Fudit apothecas cecidit greges armentorum. Lau.

Grex quorūlibet animaliū cōgregatio. De bobus uero armenta dicimus. Ser.

Gregarīstas. Ci. de republica libro secundo ita scripsit. Quod quid est eo fuit maius qui cum causa pari collegæ essent: non modo in uidia non erant: sed etiam dandi inuidiā gre garistas deprecabatur. A. G.

Grex dicitur ordo bonorum uel malorum. Cicero. in his bonis gregibus omnes aleatores omnes impuri impudicique uersantur. Terētius in adelphis. Atque hic hercle de grege illorum est. Do.

Grex melior fit si non est ex collectis comparatus: sed ex confuetis una. Varro.

Gezeriator tibicen. Fe.

Gezeria ex multis obsoniis decerpta. Fe.

Gyas troianus.

Giarus insula parua ex cycladibus: ad quā noxii damnabantur. Iuuenal. pluraliter dicit: ut alias etiam notaret.

Girim mons est apud garamātas: in quo nasci gemmas uetustas testata est.

Gigātes terræ filii sine patre. Var. Iuno nati pedibus serpentinis a Ioue fulminati. Inde gigātomachia.

Gigeria inteſtina gallinarum cum his & ita cocta. Luc. lib. viii. gigerini sunt siue a deo epetia. Nonius.

Gimnas græce idem est quod gymnasium: sed assatio Papino producta accipitē hic & i achi leide iam inquit res nulla restabat pfectis ludis parthenopeis: ubi luctantibus præmia p ponuntur in ambracia: unde sumus oriundi nam pater habuit Sellas patriam in ambracia.

Gigæum stagnū est Mysiæ in latere molli mōtis propinquū pactolo flumini & Lydiæ ciuitati.

Gyges cæli & terræ filius Briatei frater Centimanus: alter apud Platonem pastor lydius: q annuli beneficio Reginæ stuprum intulit: & Rege iterfecto rex Lydiæ fuit. Tertius puer Cnidius apud Horatium. Tor.

Giluus color est inter album & nigrum medius. Seruius.

Gilius uir tarentinus: de quo Hero.

Gindos minoris asiæ promōtorium est: i quo dudum æthiopia libera.

Gimnosophistæ nudi sapientes philosophi: In dorum uel chaldæorum: quos druydas Laertius obscure philosophari dicit: dicebant nil mali agendum: mortem contemnendā deos colendos. Tor.

Gymnasium locus palæstræ: ubi nudi exercebantur: & pro omni exercitio: & exercitii loco. Gymnasiarches princeps gymnasii.

Gynæcium locus i ædibus: ubi sole mulieres habitabant de quo. T.

Gynæconitus idem æmilius probus interiore parte ædium: quæ gynæconitis appellat.

Gynæcia bona dea: de qua in dictione maia.

Gyndes ex mantianis montibus per dardanos in tigrim: secundus post Euphratem: qui obsuscatum dilectū militem Cyrius in. xlvi. alueos deduxit: unde amisit nomen: & deinde Euphraten: & sic Babylonem cœpit.

Gion mons est iudeæ: apud quē Solomon fuit inunctus in Regem iudæorum: & diademate insignitus.

Gypsum genus calcis albæ: quæ facile conglutinatur & indurescit: unde facile formantur signa.

Gyrtone nomē urbis pelasgice: uel thessalicæ.

Gyrus circuitus.

Gyræ petræ ubi Aiax oileus interiit. ody. q̄rto.

Gis uel ger fluuius est æthiopiæ garamantum inter deserta & arenosa effluens loca.

Gisco Hamilcaris filius ante punica bella. Alter pater Hastrubalis.

Gytheus proprium uiri.

Gingrire anserū uocis proprium est: unde genus quoddam tibiarum ex ignatum gingrine. Festus.

Gintur & ginxus a generibus dixerūt. Prisciaus. Festus Pom.

Gynecium locus secretior in ædibus mulieribus solis habitatis: qui & græce γῦναικωνῖτις a mulieribus: quas græci γῦναικες ó uocant. Teren. in phor. ubi in gynecium ire occipio puer ad me accurrit. Ser.

Glisere crescere est glisceremensæ. Fe.

Glisentes. i. crescentes per institutionem epistolarum scilicet. Fe.

Glisci est congelassiti: & colligitur uel crescit uel ingnescit. Turpil. i philopatro. Cum te saluum uideo & uolui glisco gaudio. Actius in æneadis. Dissiminia tibi per duellum ē: quorum aut quibus se a partibus glisceunt. Pacu. in peribœa. fed nescio quidnā est animi: hor rescit & glisci uiolentia Turno. M. T. in hortensio. Ad iuuenilem libidinem copia uolup tatum glisceit illa ut ignis oleo. Plau. in asina. Tepus e subducere pulchre hæc glisci præsium. Nonius.

Glis nominatus ab eo q̄ sunt glires. Laberius in aquis calidis etiam me hic optimus somnus præmittitur glis. No.

Glisciter pro glisceit. Sempronius asellio histo. libro quarto. Vt maior inuidia lepido glisceretur. Nonius.

Glisco crescо. unde glires dicti sunt: quos pingues efficit somnus. Virg. Haud secus glisceit uiolentia Turno. Ser.

Glycerium dulcis mulier: cõponiť.n.exγλυκυς dulcis & ἔρως amor. Tor.

Glycon hic glycõ tragœdus fuit: neronis principis temporibus.

Gnauus induſtrius: ſicut inutiles & nõ aptos i duſtriæ ignauos uocamus. Virgilius primo ænei. Ignauum fucos pecus a præſepibus arcent. Seruius.

Gricena funis craſſus. Fe.

Gryneum nemus eſt iuxta Claromenẽ aſiæ ci uitatem: ubi apollo colitur: unde & gryneus appellatur gryneus apollo. S.

Grippos atq; interea uocabulis: aut facile cognitis ſyllogiſmoq; captionũq; dialecticarũ laqueis ſtrepebat alioſq; id genus grippos ne minem poſſe niſi ſe diſſoluere. A.G.

Gryllus Xenophontis filius qui glorioſe ꝓ patria occubuit: cuius laudes multi ſnſeri ſcripſerunt ſecundum Ariſtotelem. T.

Grynia urbs in æolia in finibus Ioniæ in aſia: quam puto claromenem dictam de qua Ser. i quarto. de grynia Herodotus: a qua gryneũ nemus in quo daban: ur manifeſta apollinis reſponſa: cui præfuit Mopſus apollinis filius ex mantione filia Tireſiæ uatis Thebani: a quo Mopſo Calchas uictus dolore interiit. Tortellius.

Gryps gryphis: quidam gryphonis animal qua drupes & pennatum: in hyperboreis montibus ſimilis leoni præter alas & faciem aquilæ: hominibus & equis infeſtus. Vir. in buc. Tortellius.

Gryppus naſus gibbus ſeu aquilinus a gryphis ſimilitudine. T.

Gnoſos minois regia fuit ab eodem cõdita: ut ſcribit Strabo & Diodorus.

Gnotu cognitu. Feſtus.

Gobius græce: per c piſcis uilis.

Gobrias nobilis perſa: qui cum Dario in magnum coniurauit Darii ſocer prius.

Gonnus urbs in ſuperiori teſſalia.

Gorgius ab agricultura ad imperium eſt euectus ab eius nomine iter phrygiam minorẽ & maiorem erat gordiæ urbs i qua ſeruabat plauſtrum: quod olim gordii fuerat.

Gorduni populi inter belgas ſub imperio ner uiorum proximi centronibus: leuacis: pleumoſis: & grudiis.

Gorgias primus artis rhetoricæ magiſter: aurea ſtatua ei poſita.

Gorgophone Perſei filia: ut ſcribit Pauſanias: mortuo piere cõiuge æoli filio: nupſit oebalo: inde ſecunda matrimonia uſurpari cœperunt antea icognita. Culpa enim uidetur & pudoris contemptus ſecundo nubere: inde quæ non nubebant uiduæ coronabãť morniæ ut uirgines. Quod Valerius ſcribit: & dodo: ſecundas nuptias culpam appellat.

Gorgias ſiculus Empedoclis diſcipulus & Iſocratis: qui primus auream ſtatuam ſolidã dedphis poſuit ex quæſtu oratoriæ.

Gorogytion priami & Caſtianiræ filius forma & uiribus præſtans.

Gorgones inſulæ in oceano æthiopico: in quibus Meduſa cum ſororibus regnauit.

Gortynia potius q̃ cortynia urbs cretæ: quam Lenæus præterfluit: per quam Europa portata ubi calami pro ſagittis: inde Gortynius ubi fuerunt armenta ſolis.

Glonius i ſacris cruſtulus tutubi figura coctus ex oleo appellatur. Fe.

Glos uiri ſoror a græco. Fe.

Glos appellatur mariti ſoror: atq; idem fratris uxor. Nonius.

Gloria græca dicta: hác enĩ illi uocant κλέος Feſtus.

Glabriones dicuntur qui ſunt ſine pilis & glabrias oues appellat Varro in re agraria carentes lana glabraria erat: quia expilata erat.

Glorioſus gloriæ plenus: ut victoria glorioſa: homo glorioſus. i. affectator gloriæ: ut miles glorioſus apud Te. Lau.

Gloſſum Cneus marius in milibus tot ficorũ non uidebitis gloſſum. & paulo poſt ait. Sũt ab alio lacte diffluos gloſſos & poſthumius albinus annalium primo de Bruto. Ea cauſa ſeſe ſtultum brutumq; faciebat gloſſulos ex melle edebat. Macrob.

Gorgebina eſt bioꝫ oppidum. Strabo.

Groma appellatur genus manichulæ cuiuſdã quo regiones agri cuiuſdã cognoſci poſſunt quod genus græci γνωμονα dicunt. Fe.

Guberna pro gubernacula. Lucilius ſatyr. xx. proras diſpoliate & detundite guberna. Nonius Marcellus.

Guttum uas ex ligno ſacris adhibebãtur uinũ guttatim fundens (autor Varro) ide Manius Curius iurauit ſe nihil ex præda habere præter guttum ſaginum quo ſacrificaret guttus item uas ex cornu guttatim fundebat oleũ: lauantibus ſe in balneis: quo uerbo utiť gellius prima æſtimatione fiebat ex cornu rhinocerotis: idem dicitur rhinoceros. De hoc Martialis geſtauit fronte modo ut iuuẽcus uea: rhinocerota.

Guttum appellať uas quo uinum minutatim funderent. Var.

Guttatim. Plautus in mercatore. Quod gutta tim contabeſcit quaſi in aquam indideris ſalem. Ennius in hecuba. Vide hinc meæ ĩquã lachrymæ guttatim cadunt. Nonius. M.

Gutturinum uas eſt ex quo aqua in manus data: ab eo quod propter oris anguſtias gutta tim fluit. Feſtus.

Gullioce micium iuglandium summa & uiridantia putamina. Festus.

Glutire & glocitare gallinarum proprium est: cum ouis incubituræ sunt. Fe.

Glutis subactis leuibus teneris. Fe.

Gluma ordei tunicula: dictum ꝙ glumabatur id granum: unde & pecus glubi dicitur cuius pellis detrahitur. Festus.

Glucidatum suaue & iucundum. græci & eim γλῦκῦ dulce dicunt. Fe. Pom.

Gluma. Varro folliculum grani frumętarii dicit putat de re rustica libro primo: granum dictum quod est intimum solidum. gluma folliculus eius arista: quæ ut acus tenuis longe eminet. Nonius.

Gugernos germaniæ locum prope rhenū arauguntinam & Coloniam urbes metropolitas: non memorat Cæsar sed Tacitus.

Gurgustiolum & gurgustium genus habitationum angustum a gurgulione dictum.

Grumus terræ collectio minor tumulo.

Grumus dicitur ager a congerie dictus. Acti. i cemano. Quocūq; insticteram grumum aut præcisum iugum. No.

Gruere dicuntur grues: & sues grūnire. Vnde tractum est congruere: hoc est conuenire: qa id genus uolucrum minime soliuagum est. Festus.

Grumæ sunt loca media in quæ directe quattuor congregantur & cōueniunt uiæ. Est autem gruma mensura quædam qua fixa uiæ ad lineam diriguntur: ut agrimensorum: & talium similium. Enni. in. xvii. Gruma dirigere dixit degrumari ferrum. Luc. libro tertio. Viam quæ degrumaueris; ut castris mensor facit olim. Nonius.

Grunnire dicuntur porci: quod eoꝝ propriū uocis est. Varro in aboriginibus. Grunnit tepido lacte satur mola mactatus porcus. Tullius tus. libro quinto. Aut grunnit cum iugulatur sus. Laberius in sedicio grūnientē aspexi scropham. Nonius.

Grūnulis lares dicuntur Romæ constituti ad honorem porcæ: quæ. xxx pepererat. No.

Grūnire cum sit proprium suum: & Laberius dicat: grūnientem aspexi scrophā. Cladus in xv. Anni grunniebant. No.

Gurgustium est obscura & latens taberna. Cicero in oratione in. L. Pisonem. Nescio quo e gurgustio te prodis. Ser.

Gurgulione hircus melioris qui est potissimū pilo albo: & ceruice & collo breui gurgulione longiore. Varro.

Gurgitem romanum ciuem & uirum triūpha lē: deuorato patrimonio cognominatū accepimus: qui insignibus uirtutis secutæ uitia prioris compensauit ætatis. Mac. de sa.

Gurgitare quære in uerbo obruere. Lau.

Grundit porcus dicimus: ueteres grundire dicebant: ut sit instans grundio. Cecil. Cruēto ita ore grūdibat: grauite pecus fuillum: hinc quoq; grūdiles lares dictos accepimus: quos Romulus cōstituisse dicitur in honorē scrophæ: quæ trigita pepererat. Hoc ita esse hoc modo affirmat Cassius in secundo histo. Pastorum uulgus sum contentiore consentien do præfecerunt æqualiter imperium Remū & Romulum: ita ut de regno pares inter se mōstrum fit sus: parit porcos trigintā: cuius rei formam fecerunt laribus grundulis. Dio medes.

Litteram nō esse ostendimus sed notam aspirationis: qua græcorum antiquissimi: simi liter & latini in uersu scribebant. Nunc autem diuiserunt & dextrā eius partē supra litteram ponentes. Grillus uero ad Virgilium de accentibus scribens leuem nominat. Sinistram autem partem contrariam aspiratōis: quam Grillus flatilem uocat. Pri.

H. litteram siue illam spiritum magisquā litteram dici oportet: inserebant eam ueteres nostris plærisq; uocibus uerborum firmandis: roborandisq; ut eorum sonus esset uiridior uegetiorq; atq; id uidentur fecisse studio & exemplo linguæ atticæ. Aulus. G. in secūdo noctium atticarum.

H. iungitur cum hac littera p quam litteram græci phi appellāt: & si de usu eius pauca ad modum præcipiēda sunt huius litteræ loco prisci latini f libenter ponebant: ex qua consuetudine est ut hodie quoq; in aliquot uocibus: quas a græcis mutuati sumus f scribamus loco ph. ut fama fuga fion: consuescere etiam maiores nostri de quibusdā uocibus demere aspirationem & p tamen scribere cōtra in quibusdam addere: ut in hac dictione trophæum: ex quo affectum est ut differenter dicamus phylemonē & pylemonē: thermophylas & thermopylas. & alia quædā eodē modo græco hypsiphylen & thermopylas semp nos libentius thermophylas & hypsiphylen cum aspiratione contra diphthongon magisquā diptongon. Ille quoq; ut nos indifferenter perfephones & pherfephonem at sphæra & sphinga nos nāq; dicimus quod latino non conueniat ponere f autem ante f uel p aspiratum: q̄q̄ i uernaculis quibusdam uerbis: quibus Italici nunc utuntur f ante sæpe ponant: ut in hoc nomine Sfortia.

Hadrumētum leptis clupea abormactus phiō Neapolis Carthagine ad syrtim adiacent: ut

inter ignobilia celeberrimæ syrtis plus ē centum fere milia passuum quā mare accipit patens trecentaqua cingitur uerum importuo
sus atq; attrox:& ob uadorum frequentium breuia magisq; etiam ob alteros motus pelagi affluentis & refluentis infestus.
Habituđo habitus corporum.Fe.
Habitior pinguior.Fe.
Habentia:ut idustria:sapientiacōcordia. Claudius lib.xii. Animos eorum inflaret:ab eo q̄ est habere. No.
Habere satis esse, Virgilius lib.vii.¶Hoc habet hoc melior magnis data uictima diuis.
Habere & referre gratiam differunt. Qui habet apud se gratiam nondum rettulit: q̄ rettulit destitit habere.Salu.in iugur. Arma pecuniam fume utere:& quoad uixeris nūq; tibi redditam gratiam putaueris:semper apud me integra erit.Terentius in eunucho.Et habetur & referre tibi a me. Thais ita uti merita es gratia.Do.
Habere planum est quid significet. Virg.quare ænei.Habeat secū seruetq; sepulchro.Terentius in an.Quod habui summum preciū persoluī tibi.No.
Habere tenere occupare. Vir.ii.æne.Hostis habet muros.Lucil.lib.xxx. Hoc tum ille habebat:& fere omnem Apuliā. Plau.in aulu.Postremo hūc iam persecutauī nihil habet.Teren.in an.Certe captus est habet.No.
Habere etiam pro inuenire . Idem in eodem. Nunquid habes quod cōtemnas habere credere ducere existimare.Idem in andria.Semper eius dicta atq; habita est soror:& sic dicā tur atq; habeantur.Idem ī adel.Inde ego hūc maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo ha bui:amaui pro meo.Do.
Habere rursum habitare. Salu. in catil. Credo falsa existimans ea quæ de inferis memoran tur diuerso itinere malos a bonis loca tetra inculta fœda atque formidolosa habere.Virgilius libro septimo. Quæ loca quiue habeant homines.Afranius ī excēpro . Vbi hic me scis quæso hunc habet meretrix neapolitis. Actius ī philothete, Vbi habet arbe agroue Plau.in aulu. Patri quoq; huius iam qui nūc habet. Nonius.
Habere dicere. Terentius in eunucho. Labore alieno magnam partam gloriam uerbis in se transmouet qui habet falem quod in te est. Nonius.
Habere facere. Varro in thapheminip. Saltem infernus tenebo atque habeat homines solitos quod cum pœnis formidant q̄ fullo ulula. Marcus Tullius de republica libro tertio Nam cum quæreretur ex eo quod fcelere ipulsum mare haberet infestum:immo mioparone eodem inquit: quo tu orbem terræ. Nonius.
Habere dupliciter accipitur. Nam eum habere dicimus qui rei dominus est: & cum q̄ dominus quidem non est: sed qui tenet deniq; habere rem apud nos depositam solemus dicere.Vlpia.
Harmonia harmonicus harmonides harpa.
Harmarium aspirant etiam græci:quoniam dictum est ab eo quod est harma.i.currus.
Hasta aspirationem recipit:ut ea differat a uerbo asto astas quod multis placet:mihi magis uidetur huic nomini aspirationem accessisse antiquo usu: quod etiam monumentorū tituli declarant: sunt qui opinentur uocē hāc deductam a græco uerbo: quod est histimi: & ab eo aspirationem traxisse: quod non pbauerim:græci hastam cum Ἀορῦ doritum acōtion uocant:eadem ratio est huius nominis hastile, Idemq; seruatur ī his uocibus hastatus subhasto . Varro putat dictum q̄ stās soleat fieri ut cūq; sit:certe non modo antiq codices: sed etiam monumentoq; inscriptiones declarant huic nomini aspirari iam inde ab antiquis sæculis solitum esse.
Haue aspirationem recipit ut differret a sexto casu auis nominis:ut quidam arbitrati sunt. Indicat hodie quoq; epigramma:quod est salerni.flauia calemera dulcissima aue.nūc autem uix inuenitur qui aspiret.
Hārudes populi transrhenani sunt ī Gallia celtica circa fines Sequanorum ac deduoꝝ: ab ariuisto germanorum rege traducti.
Halteres pondera erant:quibus ambabus manibus comprehensis & salientes utebant:& qui uolebant sudare anteq̄ lauarētur. Aristo. saltans ponderibus susceptis imittitur.præterea cur plus prosilit halteres tenens q̄ non tenēs.Mart.Quid stulto pereunt fortes halteræ lacerti.
Habere quis id apud se uideturː de quo habet actionem . habetur enim quod peti potest. Vlpia.
Habere sicut peruenire quod cum affectu accipiendum est.Pau.
Habere duobus modis dicitur altero iure dominii:altero obtinere pro interpellatione id quod quis emerit.Vlp.
Habere audire.Luci.xxvii.habes omnem rem pergam quo cœpit iter.Ser.
Habere dirigere.Lucilius libro uigesimonono Hunc alia cum iter haberet præterītēs uenit Nonius.
Habes ideſt dicis:& habes intelligis: quod ení tenemus corpore: habemus quoq; item animo.Salustius.Lareſsim hiſpanie ciuitatē:quā nunc Tyrii mutato nomine gaddirū habēt.

Terentius in cunucho. Qui habet salé quod in te est. Donatus.

Haber percussus est: habere enim dicitur q̃ percussus est: & proprie de gladiatoribus dicit: habet qui prius alii uideant q̃ illi sentiant se percussos esse. Teren. in and. Certe captus est habet. Do.

Habitare est inhabitare habere uti. Var. de sermone latino libro sexto. Vtrúque mulieres epicrorum uiri quoque habitauerunt. Idem rerum diuinarum libro. xvi. hoc nomine antiquos secundis rebus cumas habitasse. No.

Habitus possibilitas. Virgilius primo georgicorum. Ventos & uarii cæli perdiscere morem. Cura sic ac patrios cultus habitusq; locorum. Ser.

Habilis pro uiribus aptus. Vir. primo æneidos Nãq; humeris de more habilem sustenderat arcum. Seruius.

Habitare dicimus: uel in seruo uel in cõducto uel in gratuito.

Habitantem inter & hospitem multum interest: quantum inter domicilium habentem & peregrinantem.

Habitatio idest ædificium.

Habere fidem quære in do fidem. Lau.

Habere gratias: quære in agere gratias. Lau.

Habui orationem: quære in uerbo feci. Lau.

Habeo tantum policeri iquit. Ci. & audire habeo quid sentiatidest policeri & audire: qđ etiam dicitur impetrare: habeo & impetrandum habeo. Q uinti. Impetrandum a uobis habeam hodie mei fauorem. Lau.

Habitaculum non diminutiuum. Lau.

Hac atq; illac perfluo: utilis & abiecta translatio apta apud meretricem loquenti. Parmenoni seruo in eu. translata quasi ab aquario uase fictili. Donatus.

Hadrianus imperator. hadrianus gentile ab hadria.

Hamatides lapis ruboris sanguinei.

Hæma sanguis: unde forte hæmelius. Nos tamen abiicimus h ut supra.

Habeo aspiratur: ut differat a uerbo abeo abis similiter habena: habitus: habitudo: habilis: habitio: habito: inhabito: inhibeo: exhibeo: cohibeo: prohibeo: adhibeo. In quibus a uersa est in i. Redibeo tamẽ quãuis ex habeo & re particula conster: aspirationem abiecit: accepitq; hiatus causa á quæ nullo pacto aspirationem recepit. Ponta.

Habraam aspiratur: habramios & habronicus quod est græcum & hominis proprium. Põtanus.

Hac aspiratur: uerum istinc: illuc: istoc: & simplicia sunt. Ideo aspirationem non recipiunt. antiqui enim dixerũt istícce: istæcce istocce: ficut hicce: hæcce: hocce. Ponta.

Hadis morbum significat. Ponta.

Hades infernus. Ponta.

Hadria masculini generis pro sinu maris: feminini pro oppido cum deriuatis aspirationem accipiunt hadriaticus: hadriacus: hadrianus proprium hominis. αλρος enim græce idem quod uber apud nos est. Pon.

Hadryis sonat carens arboribus. Pon.

Hæmoros sanguinaria.

Hæresis optio uel electio: unde aphæresis ablatio: diæresis diuisio: & synæresis conúctio nõnulli hæresin dicunt.

Hæresius proprium uiri.

Hagnos idest purus & castus: unde hagnes deriuatur. Ponta.

Hagios idest sanctus. Pon.

Hagesilaus aspiratur. Ponta.

Hagesilaus Rex lacedæmonius non potestate; sed nomine: ut cæteri. habeant eni duos semper magis nomine q̃ re ex Procli: & Eristhenis familiis: qui ex progene Herculis Reges fuerant semper maximus uatu eligebatur: si quis non habebat liberos propinquiór succedebat. Fuit hic uir clarissimus: successit Agesilao fratri: gessit plurima bella: plurimum ab Xenophonte laudatur.

Hagesipolis athen. Plutar.

Haia nomen proprium quod uetus indicat in scriptis. Haiæ ruffine parentes infoelicissimi Pontanus.

Halcyonia dies cum alcyones aues nidum faciunt. Tum enim tanta trãquillitas est: ut penitus i mari nihil possit moueri: id & media contingit hyeme. Ser.

Halophanta significat omnia mentiẽtem ὀλοφαντης γὰρ ἔγω: græci fallentem appellant. Fe.

Hallux pollex pedis scandens super proximũ: dictus a faliendo. nam ἁλόμενος est salio. Fe.

Hallec genere neutro. Plautus i aulu. Qui mihi olera cruda ponunt hallec dicunt. Hora. libro primo ser. Ego prius fecem & hallec miscui. Nonius.

Halophantam & sycophantam hominum genus nequam: quod ob suenda mendacia mercede conducitur. Plautus Halophantam magis esse dicam: & alius nobilitatis obscurę Halophantæ mendacem uelit. Nonius.

Halucinare aberrare: & non consistere: atque dissolui & stupefieri atq; tardare: honeste ueteres posuerunt: ut est & assiduo: & sentem uidit atq; illius quidem dedicatissimas mentis & corporis halucinationes. No.

Halcyones. nam χαλκοῦνοι aues paulo maiores passeribus: de quibus Pli. in mari nidificant hyeme. Qui. secundo.

Halicarnasus ab alios marinus urbs Carie ma
ritima argiuorum Colonia: ubi mausoleum
Tortelius.

Halis ex radicibus Thauri per Cappadociá di
uidens. Lydiam a perfis : in Euxinum desi
nit.

Halo ut differat ab alo is aspirationem accipit
uel potius a natura: quippe cui conueniat den
sitas illa quam significat. Est enim exhalatio
uaporum crassiorumque: ut sic loquar: spiri
tuum densitudo. Ci. terræ halitum aspiratio
nem nocat: inde halitus exhalo halito. Pom.

Hala pro eo quod ait Hor. Hirsutis cubat hir
cus in alis. Pon.

Halium genus holeris ab halando dictum. P.

Hallux est pedis digitus qui super proximum
salit uel a græco ἁλλω siue ἁλλομαι ei lati
ne salio. Pontanus.

Halucinor halucinator halucinatio: ut testis é
Gel. aspirantur. Pon.

Halys Lydiæ fluuius. Pon.

Halycarnasus urbs est. Ponta.

Halec piscis est. Ponta.

Halonnesus insula ægæi. Ponta.

Haliaetus urbs est daicam habet. Ponta.

Halysca mulier. Ponta.

Halizones gens. Ponta.

Hals mare: unde nos salem dicimus & salum.
Pontanus.

Halios genus scaphæ. Ponta.

Halizon fluuius est. Pon.

Haliactes nomen persicum. Pon.

Halizones populi paphlagoniæ: qui fecidū
Aristarchum undiq; mari circundatur ab ὕ
πο ϑ ϑ α λ α σ σ ι iucundari & ἁλί mari. T.

Haliacidon halcion pro ayun græci aspirant
deriuatum ab halas. Pon.

Hallec in c duo sunt neutra: lac lactis & hallec
cis. Prisicianus.

Halcyones rex filius Luciferi: habuit uxorem
Alcionem: a qua cum prohibitus esset: & mi
sisset ad consulendum Apollinem de sta
tu regni sui naufragio periit : cuius cor
pus cum ad uxorem delatum fuisset: illa se
præcipitauit in pelagus: postea deorum mi
seratione in aues mutatæ fuerunt. Sciendū
est quia cum de muliere dicimus: hæc alcyo
nes facit: cum de auibus hi & hæ alcyones.
Istæ aues nidos faciūt in mari in media hye
me: quibus diebus tanta est tranquillitas: ut
penitus nihil in mari possit moueri. Inde eti
am dies ipsi alcyone nominantur. Ser.

Hamus aspirationem accipit: ut differet a uer
bo amo in tertio & in sexto casu q̄q̄ differūt
& tempore mihi magis placet q̄ natura ei a
spiratio insit item q; hamatus.

Hamo cathones qui ut grammaticis placet di
cti fuerunt q; uel piscem uel cadauera trahe
rent hamo: nam ut est apud Suetonium eo
rum qui supplicio afficiebantur cadauera iuſ
su principum uncosſæpe trahebāt i locū quē
gemonias dicebant: quod significare uulgeri
am luuenalis cum ait. Et latum media fulcū
deducit arena: remanent autem tum i puluе
re tum in arena uestigia eius qui trahitur: &
ꝓpterea dixit: fulcum deduce fulcus pro ue
stigio tracti cadaueris ponens.

Hamiota piscator ab hamo dictus Plautus in
rudente saluete fures maritimi: cōchite atq;
hamiotæ famelica hoium natio: ut peritis.

Hamadryades aspirationem exigit quæ ex eo
dicta q; una cum arbore nascatur: é enim ar
boris nomen Δρῦς & α.υ.σ simul significat.

Hamaxampeus fluuius proprium.

Hamo quod punicum est maiores nostri ali
quando aspiraſſe inueniuntur: sunt & nunc
qui aspirēt & recte cū sit barbarū & barba
rorꝫ fere causa noium aspiratio inuēta dicaē
concinius exprimendorum inde roborādis
aliis ascita sit nominibus.

Hamon cognominatus quia in arena putatur
inuentus: quem græci hoc nomine α.ν.α.σ.σ
appellant: cui cornua affiguntur arietis a ge
nere pecudis inter: quod inuentus est. Festus
Pom.

Hamiotas piscatores ab hamis. Varro i bimar
co. Voluit appellari chortes coquorum atq;
hamiotarum aucupiumq. No.

Hamadryades nymphæ quæ α.υ.σ idest una
cum arboribus nascūtur & depereūt Δρῦς
Δρῦος enim quercus est ponitur autem spe
cies pro genere. Festus.

Hamatrahones alii piscatores alii qui unco ca
dauera trahunt. Festus.

Hamaxampeus pars hispanis fluuii qui cum fō
te xampeo commiscetur amaro callipodum
sceaturigine infamis. T.

Hapsis hapsidis quæ ab ἅπλος nostris rece
pta est: est autem apsis curuatura & circuli &
camerꝫ & rotæ: unde legitur aurea fummæ
& curuatura & rotæ pro eo q; græce est ha
psis curuaturam dixit poeta græce ut chero
bosco placet dasian habet quod fiat a uerbo
aytome q̄q̄ sunt qui non aspirent hapalum
a. tenerū & molle aspirāt graci neapolitani
ouūhapalui dicūt qđ ablꝫ terra gallia pepit.

Harpe gladii genus & harpago uerbum quod
significat uerbum.

Harpago quod fuit oppidum.

Harpalus hominis proprium.

Harpago harpagonis q; est genus teli habentis
ferrum curuum.

Harpago ferramenti genus quod nōnulli po
puli canē uocāt quo ferraméto se naues pu-

gnaturæ inuicem reuinciunt.

Harenas uitiosæ diu existimat Cæsar uir ingenii præcellentis sermonis præter alios suæ ætatis castissimi in libris quos ad Marcum Ciceronem de analogia conscripsit ut iquit. A. Gellius.

Halliutus qui est pedis digitus aspiratione habet. ex eo dictus quod super proximum digitum saliat. in qua uoce maiores nostri loco s aspirationem posuerunt alii uolunt a græco hallo siue hallomæ dictum quod latine dicitur salio.

Halo as halat ut differat sicut quibusdam uidetur ab alo aliis alit.

Hagios græci aspirant. idest sanctus & item agnos. i. purus & castus a quo nomine ducit proprium nomen hagne.

Hadria masculini generis sinus maris & fœminini pro oppido quæ ab his fiunt hadriatici hadriacus item quæ hadriacius proprii hominis: significat autem apud græcos nomen hadros quod huber apud nos.

Harpe gladii genus harpago uerbum quod significat rapio.

Harpanus hominis proprium.

Hara cum aué significat differt q; ab ara in qua rem diuinam faciebant non solum tempore sed etiam aspiratione. deducitur autem ab eo quod est hara idest auis: hariolus hariolor haruspex. haruspicina quæ uoces omnes aspiratione habent.

Harriga significabat sacro oblatam uictimam hariga apud priscos hostiam quæ inde dicta erat q; eius adhærentia inspicerentur exta.

Harra nomen proprium mulieris q; uetus indicat inscriptio.

Hallucinor hallucinator hallucinatio ut Gellius est autor ex ipsa enim aspiratione intenditur exprobratio.

Halis in græcis aspirationem accipit lydiæ flu.

Halicarnasseus urbs.

Halonnesos insula ægæi.

Halec piscis.

Haliartus urbs dasian habet.

Halisca mulier ancilia apud Plautum.

Haligones gens.

Hals græci aspirant pro mari unde & nos dicimus salem & salum ut & sale tabentes artus in littora ponunt. Et perq; spumante salo: p que inuia saxa impulit: in quibus dictionibus placuit maioribus nostris. s. ponere magis q; acceptam a græcis aspirationem retinere: unde sunt qui putent satis aduerbium ductum a græco halis esse.

Hala ab oris halitu.

Hamilcar cognominatur barcha Hannibalis filius pater magni Hannibalis in sicilia exercitum habere cœpit adolescentulus in qua restituit rem carthaginensem. T.

Hamilco: & ita omnia barbara.

Hamasia flu. est naugio permeabilis inter haenum & album. Stra.

Hanula parua delubra: quasi fanula. Fe.

Hannibal. Hamilcaris filius. xxv. annorum in hispania profectus triennio subegit: & nisi ciuium fuisset inuidia. Romanos uincere potuisset uictus ad Antiochum fugit. cui cum suspectus fuisset: quia cum Vibio legato romano apud ephesum locutus esset: & inde uictus cum fuisset antiochus fugit ad prusiam: qui eum. T. Quintio tradidit unde uenenum sumpsit anno. lxx.

Harundo. idest sagitta. de canna enim fieri sagittæ consueuerunt: ut. Vir. perque ilia uenit harundo: unde Hora. li. car. Et calami spicula gnosii. Acron.

Harenas. A. Gellius tuncalludens fronte morbo inquit cares uitio uocabuli non cares nã in libris quos caius Cæsar ad Ciceronem de analogia conscripsit uitiose dici existimat. in plurali sicut cælum & triticum cuiq; quadrigas armamenta comitia. & cætera. Harenas autem minore studio quæ suimus. quia præter Caium Cæsarem quod equidem memini nemo id doctorum hominum dixit Diomedes de arte grammatica ideo nec ea quoq; quæ ponderi uel mensuræ subiecta sunt per plurale declinantur ut triticum frumentum quis frumenta ut mox & frumenti labor additus & ordea legerimus.

Hanno carthaginensis primus docuit leonem mansuefieri & eum ausus est tractare qua de causa damnatus fuit ciuibus timentibus eũ omnia ausurum qui tantam potuisset immanitatem domare.

Hagomæ uerbum græcum aspirationem accipit significat ueneror & colo.

Harena quæritur habeat necne aspirationem. & Varro sic diffinit: si ab aridate dicat non habet: si ab hærendo ut in fabricis uidemus habet: & ipsa est nera etymologia. Ser.

Harena dicitur quod inhæreat: arena q; areat. gratius tamen cũ aspiratione sonat & cũ plurali non habet: Vir. tamé ait. Quá multæ ze phyro turbantur harenæ. Ser.

Hariuga dicebatur hostia cuius adhærentia inspiciebantur exta. Festus.

Hara est porcorum stabulum. Varro i Prometheo li. i. In tenebris ac sui liniunt nisi nõ forũ hara atq; homines qui nunc plæriq; fuesse existimandi. Cicero i. L. Pisonem hara producta non schola. No.

Hara porcoq; stabuli diuisus porcoq; annus bisariam q; bis in anno parijt quaternis mẽ

fibus ferunt uentrem bis nutricãt haram fa
cere oportet circiter trium pedũ altã & lat ã
amplius.V.

Hara nam in ara deorum a penultima produ
citur & hara flectitur in nominatiuo nec ha
bet aſpirationem:cum autẽ ſignificat ſtabu
lum porcoꝝ eadem a ſyllaba penultima cor
ripitur & acuitur:& habet aſpirationem.

Harenaceus ex materia harenæ.Lau.

Harmonia concentus uel potius ꝓportionabi
litas:& filia Gelonis ſyracuſani:& uxor The
miſti occiſa ut ſtirps regia tolleretur.Tor.

Harmodius nomen proprium.T.

Harmodotus poeta.Plutar.T.

Harmonides troianus Mineruæ amator q pa
ridi nauẽ ædificauit qua Helenã rapuit.

Harpaliceæ harpali thraciæ regis filia : regina
amazonum quæ patrem a Getis captum li
berauit ſubito ſpetu:qđ Vir. tangere uideť.

Harpaſa oppidum aſiæ ubi cautes horrenda di
gito mouetur toto corpore minime.

Harpeienſis perſei ab ἁρπάζω græ.rapio.

Harpyia Heſi.ἁρπυίαι:ab ἁρπαζῶ rapio tres
Aello Ocipete & Celæno. Homerus etiam
addit thyellam.

Harpalus Cyri præfectus a quo deducti ſũt ex
phocide fugati alii:alii ueliam in lucania:un
de uelinus portus alii maſſiliam poſt Aeneã
dcannos unde Higinus.Vir.repræhendit ſe
cũdum Gelium.x.

Haſtæ fubiiciebant ea quæ publice uenunda
bantur:quia ſignum præcipuũ eſt haſta. Nã
& carthaginenſes cũ bellum uellent Romã
haſtam miſerunt & Romani ſortes uiros læ
pe haſta donarunt.

Haſtrubal:quidam haſdrubal.

Haurio hauſi inuenitur tamen etiam hauriui
uel haurii.Var.xxiiii.ad Ciceronem cum ibi
dem haurierint.Pri.

Haud muto factum uetuſte non me pœnitet:
nã ſi quod pœniteret infectũ uelle dicebant
Te.in an.Haud muto factum.Do.

Haurire ſignificat exhaurire uel implere.Luc.
lib.quarto.leuat integras & ardere fontes at
que haurire animus muſarum & fortia ge
ſtu.Nonius.

Haurire auare ſumere.Ci. tuſcu. libro quinto
Cum inexplebili cupiditate quo ſluẽtius uo
luptas undiq; hauriret eo grauius ardentius
que ſitientem.Vir.lib.primo.Ille ſpiger hau
ſit ſpumãte paterã & pleno ſe.pluit auro.N.

Haurire defatigare.Vir.in.iii.geor.Exultantia
que haurit corda pauor pulſans.

Haurire confodere.Vir.li.x.Per tunicam ſqua
lentem auro latus haurit apertum.No.

Haurire accipere:uel hoc audire.Vir.li.x. Haud
hæc mollia facta ſublatus aperire dolis ſimul
hoc animo haurit:& li.quarto.Vocemq; his
auribus hauſi.No.

Haurire tenere.Vir.quarto geor.Medium ſol
igneus orbem hauſerat.No.

Haurio accipio.Vir.in æn.Ille impiger hauſit
ſpumantem pateram:non enim bibit poſſu
mus intelligere:cum ſequatur pleno ſe pro
luit auro.Ser.

Haurio uideo. Vir. Hauſit cælum mentemq;
recepit.Ser.

Haurio audio.Virgili. uocemque his auribus
hauſi.Ser.

Haurio uulnero.Virgi. Latus haurit apertum
Seruius.

Haurio ferio. Vir.iii.æn. Exultantiaq; haurit
corda pauor.Ser.

Heautontimorumenon ſeipſum cruciantem
inueni quandoq; heauton cum datiuo ut ti
morumeno.

Hebes retuſi acuminis.Ser.

Hebes poſitum pro obſcuro atq; obtuſo.Cic.
academicorum li.ii. Quid limæ quid liniamenta ſunt:poteſt ne dicere ne cuius & na
ſcentis & inſenefcentis alias hebetiora: alias
acutiora uidenť cornua.No.

Hebiones etiam ueteres pauperes dixerunt q̃
uox indicabat contemptum quendam ſunt
tamen quibus placeat hebion dictos a uoce
græca ἥβιον quod ſonat mediocrum quod ſi
ſit aſpiratione caruerit oporteritq; nomen
ebatones ſcribi per æ diphthongon ante o
ego hoc in mediũ relinquo quãdo hæc uox
ab uſu receſſit.

Hebdomas græca imitatiõe aſpiramus & heb
domadarius.

Hebedea iuuentæ uxor Hercul

Hebræus & hebraicus.

Hebeo hebes uerbum Apuleius grammaticus
tradit aſpirationem exigere ut ea differat a
uerbo ebeo ebeas ebeati ſint ut ipſe tradit q
ſi miſeria eeciderint:quam opinionem haud
ſcio cur probare aliquis debeat:nam ebeatũ
hominem ebeatã fœminam nunq; ueteres di
xiſſe inuenio.

Hebeto. Pli.lib.primo cum conueniat umbra
terræ lunam hebetari:nunc ab occaſus par
te hoc ei accidere:nunc ab exortus & quanã
ratione cũ ſolis exortu umbra hebetari ſub
terra eſſe debeat.

Hebes:ideſt retuſi ingenii hebeo hebeto & he
betudo in quibus aſpiratio ipſa natura ineſt
auget enim exprobrationem in hoc nomi
ne aſpiratio:ut in illo homine helluo helluo
nis de quo ſuo loco dicetur.

Hex græ.ſex appellatur.Ser.

Hebenũ arbor idica de qua Plinius.xii.& Vir.
ſecũdũ Herodo.& æthiopica & æthiopes tri

ſuti uice regibus perfidis centenas phalangas: tertio quoq; anno penſitare cū auro & argento prodiſſe eſt & generis neutri. Vir. etiam fœmi. Lucanus. hebenus mareotica.

Hebe Iunonis filia cum agreſtes edifſet lactucas in Apollinis conuiuio grauida facta ē: cū prius ſterilis fuiſſet. Fuit picerna iouis dea iuuentutis: in cuius locum cum obſcœna caſu oſtendiſſet Ganymedes ſucceſſit. Inde uxor Herculis cum in deos aſſumptus eſt.

Hebdomada ſeptimana. ἑβδομάς apud nos ſeptimus dicitur.

Hebrus fluuius thracum ex Pindo Ariſtoteles Seruius ex Oeagrio patre Orphei: cuius caput in hebrum & lyra proiecta eſt.

Hebes tam de mare q̄ de fœmina dicitur: ſignificat enim tardus & tarda. Pri.

Hæbona Liberi patris ſimulacra partim pueri ſi ætate: partim iuuenes fingūt: præterea barbari ſpecie ſenili quoq; uti græce quem bachabea. Item q; briſeia appellant & ut in campania Neapolitani celebrant hæbona cognominantes. Macro. de ſa.

Hæc plurali numero in genere neutro de fœminino dicitur: ueteribus enim mox fuit ut neutra fœminiis iungerent. Virg. tertio geor. Hæ quoq; non cura nobis leuiora tuēdæ: cum de capreis diceret & Te. i eu. Hæc adornant ut lauent: cum de ancillis tardis loqueretur. Seruius.

Hæcta res minimi precii: quaſi hiecta ideſt hiatus hominis atq; oſcitatio: alii puſulam dixerunt eſſe: quæ in coquendo pane ſolet aſſurgere: a qua accipi rem nullius precii: cum dicimus non hæcte te facio. Fe.

Hecate Diana uel luna uel Proſerpina: quod ſignificat centum ut eius mirabilis potentia oſtendatur: uel q̄ centum hoſtiis placet: uel q̄ cētum annos errare faciat inſepultos.

Hecatombe ſacrificium centum boum.

Hecatombe trahit aſpirationem ab eo quod ē hecaton: eſt autem hecatombe ſacrificii genus in quo ritus hic ſeruabat ut centene ſui generis mactarentur uictimæ ut puta centū ſues hedi: unde apud Iuuenalem exiſtūt qui promittunt hecatomben Iulii Capitolini in uita Pupieni maximi & balbini. Imperatoq; uerba hæc tantum lætitiæ fuit in ballino q̄ plus timebat: ut hecatōben faceret: quod tale ſacrificium eſt centum aræ uno loco conſtruuntur ex ceſpite ad eas centum ſues cētum aues mactātur iam ſi imperatoris ſacrificium ſit centum leones centum aquilæ & cætera huiuſmodi animalia centena feriuntur quod idem græci quondam feciſſe dicūtur cum peſtilentia laborarent & a multis imperatoribus celebratum conſtat.

Heliocriſos herba floris aurei & quæ deriuantur a nomine helios æius tamen & æia romana nomina aſpirationeq; carent habentq; diphthongon.

Hellas nomen fluminis.

Hecaton pylon centum portarum.

Hector Priami & Hecubæ filius.

Hecuba Dymantis filia. Home. & Ouidi. xiii. Eurip. & Vir. Ciſſei in canem uerſa.

Hecate triū poteſtatum nomen eſt. Ipſa enī eſt Luna. Diana Proſerpina. Vnde Lucanus de Proſerpīa aitutitæ ps ultrima noſtræ. Vir. in ſex. Nec te ne quicq̄ lucis hecate præfecit auernis: nam ſolam proſerpinam dicere non potuit propter lucos qui Dianæ ſunt: Item Dianam quia auernus aitiunde eligit nomē in quo utrunq; conſtabat. Ser.

Hecate aſpirationem accipit hecaton q̄ apud nos ſonat centum hecaton pylon centum portarum.

Hecameda Arſinis filia quæ domo Neſtoris data ē hæc autem capta fuerat apud tenedū dum ab achilleo diriperetur: ſunt qui putēt hoc nomen non aſpirandum.

Hecilos. i. quietus cum tamen interiiciunt & dicunt ἑκύλος aſpirationem amouent.

Hecate commodo autem ſi Latonā putas deū hecaten non putare quæ a matre eſt Haſteria ſorore latonæ. Cice. de natura deorum.

Hedera dicta q̄ hereat ſiue q̄ edita petat uel q̄ a id cum adheſerit edat: quæ in tutela liberi putabatur eſſe: quia ut ille iuuenis ſemp: ita hæc uiret: uel quia ita omnia ſicut ille mentes hominum alligat. Fe.

Hedera ab ἑδράξω colloco & iſideo & nō hæreo prima breui genus arboris.

Hedus aſpirationem recipit ut differat a uerbo edo edis uel q̄ aſpiratio loco ſ poſita fuerit Sabini enim ſedum ſircū dixerunt: tradit tamen Quintilianus priſcos edum ſine aſpiratione protuliſſe cuius primā ſyllabam nō nulli diphthongum faciunt quorum opinionī non uideo cur aſſentiar.

Hedui populi ſunt in gallia poſt heluetios & ſequanos in occaſū urgētes ſuxta quos Arar ex alpibus lapſus fluit: iſti ſūt iter Dubi flu. & Ararim nō multū abeſt ab oppido Duum Eſt enim hedua in burgundia: appellaturq; hodie Autum. Stra.

Hedera aſpirationē exigit qua differt a uerbo edo ſ illis uidelicet tpribus ederā ras ederat ederis ederit ait ſane recte opinatus & Apuleius uocē hanc deducit ab hereo uerbo & ab eo aſpirationē traheī nō debet iqt uideri mirū q̄ pria edere corripiſ: licet eadē in uerbo hereo pducta ſit q̄do unū idēq; uerbū in p̄ſenti tpe æ diphthōgū hēt in p̄terito uero e

breuẽ:ut cædo cæcidi qđ absurdissimũ é pri
ma.n. ſyllaba cæcidi pteriti extríſecus acce
pta ut í his feſellí momordi tetédi ſpopódi:
quæ í oibus eodẽ mõ breuis é quæ uero fue
rat pría ſyllaba pſentis uera é í pducta & de
cæ factũ & í pterito cũ ipſecto nãq; ue uel
ce breuis in ptõ ea ut dixi extríſecus accepta
é uolůt alii hederá dicta q; edat.i.cõſumat ea
qbus íhæſerit:alii q; edita petat ſeu q; hære
at hoc ut dixi nõ placet ná ſi ab herẽdo dicta
eét cũ hæreo diphthõgũ héat:necũq; poetæ
primá ſyllabá corriperét:ne aút cređa dici ab
edẽdo.i.qđ edita petat:repugnat ét q̃titas ſyl
labæ uerbũ.n. edo editus hẽt primá;pducta
quæ res me inducũt ut accedá opinioni eoꝝ
q dicũt ederá ex eo dicta q; edat.i.exedat ea
qbus hæſit qđ uerbũ hét primá breué cõue
nitq; ét tpe cũ pría hederæ cui poſtea addita
fuerit aſpiratio ut differret a tẽporibus quæ
ſupra poſui forſitan & a græco deducta é ut
qbuſdam ninis ambitioſis placet quod eſt a-
Apcíœ ideſt inſideo.

Hedone p eo qđ é apud nos uoluptas: græci
aſpirant hedera ſedes:unde cathedra.

Hegeſippus hegeſander hegeſias hegeſipyle í q
bus i i e uerſũ é apđ nos aſpirationẽ recipiũt

Heiulo heiulatus heiulatio quæ uoces ſũt ab
eo q; é hei quæ uox eſt do loris gemini.

Helluo helluõs:licet uerbũ eluo a quo ducit
careat aſpiratione addita tamẽ é aſpiratio ut
exprobrationis uis aſpiratiõis augereẽ unde
& heluari ueteres dixerũt:é íqt feſtus helluo
dictus ímmoderate bona ſua conſumens ab
eluendo cui aſpirát ut auditus magis expro-
breẽ fiet.n.uox incitatior eadẽq; ratio fuit :
ut dixi hebes nois aſpirãdi ut aſpiratio uí ex
probrationi adderet.

Heluatia é genus ornamẽti lydii dictũ a colo-
re bouũ qui eſt inter rufũ & albũ appellat q;
heluus q̃ hæc uox apud ueteres ſaburram
etiam ſignificaret.

Helinus herba quæ ex lachrymis helenæ nata
dicíf libuit hoc loco notare uetus epigrãma
qđ capuæ extat ceſſeliæ cõlibertæ hois oſſa
huc ſita ſunt helenæ liberta de ſuo fecit hel-
leotropiũ nomẽ herbæ quæ ex eo dicta eſt
q; mane ad ſolis ſpectans exortum iter eius
ſequatur etiam ad occaſum.

Hegeníſippus proprium.

Hegeſias philoſophus cyrenaicus. Alter ſtatua
rius. Quin.xii.

Hegeſipyle holori regis thraciæ filia uxor Mil
ciadis athenienſis.

Hei datiuo,pnoís iũgít:ut hei mihi qualis erat
Vir.heu uero accuſatiuo pronois quoq;.Te.
heu me miſerũ: ná p exprobrationẽ cũ noſe
iungíf. Vir.heu ſtirpẽ inuiſam. Et cũ noiati
uo. Virgi. heu pietas:heu priſca fides: heheu
nulli caſui ſeruit. Vir.heheu quid uoluti miſe
ro mihi. Væ datiuo quoq;. Martialis. Neſcio
ſciero uæ tibi cauſidice. Lau.

Heletani populi hiſpani.pars intra pyreneum
montem & pompeiana trophæa:alii uero in
diclicetas;ſic.n.appellant. Stra.

Hellenes oppidũ é in calecto; regione. Stra.

Heleuetii una ex parte cõtinent flumine rhe-
no quod agros heluetiorum a germanis diui
dit:altera ex pte mõte iura q é iter ſequanos
& heluetios:tertia lacu lemanno & flumine
rhodano qđ,puíciá ab heluetiis diuidit:qui
dicunt ſuíceri hodie patẽt in lõgitudine mil
le quinquaginta paſſuũ in latitudine. clxxx.
duo oíno itinera ſunt quibus heluetii exire
poſſunt unũ.per ſequanos anguſtũ & diffici
le inter monte iurá & rhodanum:alterum p
prouinciá noſtrá facilius & multo expediti-
us:propterea q; inter fines heluetiorum & al
lobrogum rhodanus fluit: iſcg nonnullis in
locis uado tranſitur. Cæſar.

Helluo dictus eſt ímmoderate bona ſua conſu
mens ab heluendo qui aſpiratur ut auiditas
magis exprobetur ſit enĩ uox incitatior. Fe.

Helluacia genus ornamenti lydii dictum a co
lore bouum qui inter ruſſum & album ap-
pellatur;q; heluus. Fe.

Herma a græcis pro firmamento ponitur.un
de & Mercurii nomen inuẽtoris:ut putabãt
firmæ orationis dictum interdum ſaburrá
ſignificat. Fe. Pom.

Helus & heluſa antiqui dicebant: quod nunc
olus & olera. Fe.

Helucus ab hiatu & oſcitatione dictus.

Heliconides muſæ a monte helicone uocatæ.
Feſtus.

Heluella olera minuta. Feſtus.

Helleborus herba quæ eſt í anticyra radicella
dicitur. Fe.

Helluones ideſt uoratores & inſatiabiles. Ter.
helluo ganeo. Ser.

Heluis homo in primis litterris latinis exerci-
tatus. Var.

Hellen quod nomen fuit Deucalionis filius a
quo græcos hellenes nonnulli credunt fuiſ-
ſe nominatos.

Helleborum græce dicíf latine ueratrũ quod
datur inſanientibus ut eos ad integra mẽtis
ualetudinem perducat.

Helene iſula í attide eſt nota ſtupro helenæ &
ſalamis excidio claſſis perſicæ notior.

Hemiſtichium uerſus imperfectus & oía quæ
ſunt ab hemi quod græce ſignificat ſemis.

Hæmoma prouincia.

Hemomaes proprium hominis atq; in his tri
bus æ diphthongon ſcribimus.

Heliotropia mirandum quod ſ floribus quos uocant heliotropia: ab eo quod ad ſolis ortū mane ſpectant: & eius iter ita ſequunt ad occaſum: & eum ſpectent ſemper. Var.

Helectrū ab ἥλιος ſuccus ex arbore pinei genere is. Inde ſuccinum & a colore etiam mixtura metallorum. Plı. xxxiii.

Helicon unus ex iugis Parnaſſi: qui & cyrrha Apollini ſacer. imo mõs a parnaſo diſtinctus:

Helios ſol inde heliades appellatæ ſunt: heliogabalus naturalis filius Antonii caracallæ ex Semiamira apud phœnices genitus in bello parrıs parthico factus apud phœnices ſacerdos ſolis: unde nomen accepit cabalus proprium eius nomen ut Seruius. vii. uel illa lingua ſacerdos arte materna apud antiochiam ad imperium aſſumptus interfecto macrino qui firmata pace cū parthis libidinoſe cū illa uiuebat. Inde Romæ impetrauit ut mater ſenatorio ordine locaretur: quæ prima fuit uir turpiſſimus. T.

Heliopolis ciuitas ægypti a græcis thebe: altera in cilicia patria Chryſippi ſtoici.

Heliades ſorores Phaethontis in alnos uerſæ uel populos: quæ per cancrum & leonem fiſſis corticibus ſuccum in heridanum iaciunt qui in electrum obdureſcit: quod Plı. flumẽ dicit: de his plura. Sed cū ex illis preciosa pocula fierent dicit Iuuenal. Heliadum cruſtas ſculpturæ arficium gemmarum ornamẽta.

Helitropia herba quem ad ſolem uertitur uel helitropium. Tor.

Heliochryſos flos habẽs ſolia aurea ex ſole & auro quaſi flos aureus. Plı.

Heleus bacchus a ciuitatẽ helidis. Tor.

Helicopis nympha. Tor.

Helena in prima accẽtum apud nos: apud græcos uero in ultia: filia Tyndari ex leda: uxor Menelai: qui cum eam in patriā duceret rem peſtate in ægyptum delatus ad regem Polybum. Inde diſcendentes. viii. annis errantes in patriam uenere multum cõſenuit: de qua multa feruntur.

Helenius flos ex helenæ lachrymis natus. Ideo in helena inſula laudatiſſimus. Plı.

Helcus quidam hulcus.

Helorus flu. ſiciliæ: qui ſtagnat ut nilus. Vir.

Helops piſcis pamphilo profũdo nec alibi na ſcens Columella.

Heliſabeth fœminæ hebræa.

Hellin Deucalionis filius unde græci hellines & regio quæ attis primo bellis dicta.

Helle. les. Athamātis argiuoꝝ regis filia Phryxi ſorore inde helleſpõtus a tenendo in propontidem.

Helleborum herba ſ anticirrha plurima naſci tur apud nos ueratrū: cuius duæ ſpecies ſũt.

Hellix genus hederæ quam nos ſubricum.

Helluari effũdere luxurioſe. Ci. pro ſex. utrum ego patrimonium tibi eripui Gelli an tu comediſti: quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonio helluabare.

Heluetii populi germaniæ iuxta lacum herciniæ ſilueæ. Stra.

Hem ecce demonſtratio eſt facti. Te. in an. Hẽ puer hercle puer eſt. Do.

Hemeroſcopium celeberrimū maſſilienſium oppidum inter hiberum & nouam Carthaginem non procul a ſuccone flu. Stra.

Hemiolius figuræ quædam numerorū quas græci cæteris nominibus apellant. uocabula in lingua latina non habent: fingere autem noſtra quoniam id abſurde futurum erat noluerunt quale enim fieri nomen poſſet emiolio numero aut epitrito: eſt autem hemioliū qui numerum aliquem totum in ſe habet: dimidiūq; habet eius: ut tres ad duos. xv. ad decem. xxx. ad. xx. Au. ge. quicquid dicat Aulus Gelius hemioliū. Cicero ſeſcuplum & epitritum ſeſquitertiū latine nominat idq; cum plærıſq; in locis tū de uniuerſitate.

Hæmoroides genus morbi hæma. n. ſanguis ab illis dicitur excepitq; æ diphthongon inde hæmoreo uerbum quod ſignificat idẽ qd fluxu ſanguinis laboro & pro fluuiū patior.

Henetus ſiatticos ſequi uoluerimus aſpirationem non proponemus ſin æoles: nam hi digamma ponebant ante e locoeius aſpirationem proponemus q̃q̃ pro heneto uenetum nunc dicimus.

Hendecaſyllabus uerſus undecim ſyllabarum quales ille Catullianus. Paſſer delitiæ meæ columbæ.

Heous heoa heoum quæ uox ſit ab eo quod eſt heos: ideſt dies & aurora plærıq; tamen græcorum eos: ideſt mane non aſpirant.

Hemina eſt ſecundum quoſdam medium ſextarium. Perſius: fregerit heminas areti ædilis iniquas.

Heptimas & heptimemeris pro cæſuris dictionum in uerſu aſpirat ſicut omnia quæ ab hepta ideſt ſeptem deriuantur.

Heptaphorus nomen proprium hominis & uehiculi ſpecies.

Heptaphorus troiæ fluuius.

Hephæſtos proprium uiri & nomen Vulcani.

Hemiſpiū unde ſol oritur oriens nũcupat aut ortus quo demergit occidẽs uel occaſus q̃ d currit meridies ab aduerſa pte ſeptẽtrio huic medio terra ſublimis cingit undiq; mari ea déq; in duo latera quæ hemiſperiū noiat ab oriente diuiſa ad occaſum zonis quinq; diſtinguitur mediam æſtus infeſtat frigus ultimus. Pom. mella.

Hæmona & humana & hemoneim hominem dicebant. Fe.

Hemina ex græ. ἥ. μ. τοῦ quod est dimidia pars sextarii. Fe.

Hemis nos semis græ. ἥ. μ. τοῦ aspiratur in. s. & ultima abiecta. Tor

Hemicyclus dimidius circulus.

Hemina genus uasis mensura uini uel frumenti quasi semisextario. Gellius si e sextario hemina fusa est tertio. Inde eminaria quasi medioeris. F.

Hemisperium medius sphæra.

Hemistichos medius uersus. Ser. neutri generis hemistichon: unde q da hemistichium.

Heniochus auriga. Tor.

Hepta græcum pro septem ponitur. Fe.

Heracleæ oppidum proximum est Neapoli in cuius bens mari: habens mirum in modum aflatum aphrico uento ut saluberrima sit habitatio: quam tenuerunt Osci: & deiceps Pœnei: quos sarnus alluit: postmodú thusci & pelasgi & sammites: qui etiam inde eiecti. St.

Herbando cum Plau. ait: significat uictum me fateor: quod est antiquæ & pastoralis uitæ: i dicium: nam qui parato cursu aut uiribus cõ tendebant: cum superati erant ex eo solo in quo certamẽ erat decerptam herbam aduersario tradebant. Fe.

Heri & here non dubitauerunt antiqui ꝑpter cognationem litterarum i & e: imane & mani & uespere & uesperi. Dona.

Here est aduerbiũ temporis: heri dictio a græ. χθες. Festus.

Hæres apud antiquos pro domino ponebatur Festus.

Herenata proprie dicimus de his quæ contra uoluntatem acciderunt. Teren. in adel. here nata melius fieri haud potuit q̃ factum é here quando uicium oblatum: est quod ad illũ attinet potissimũ tali genere atq; animo natum ex tanta familia. Do.

Hæredium prædium paruulum. Fe.

Hæremi marteam antiqui accepta hæreditate colebant quæ a nomine appellabatur hæredum & esse una ex martis comitibus putabatur. Festus.

Herbis insser herba pastus: qui grauior est q̃ frumento alitus. Festus:

Hercules astrologus dictus q̃ eo die flammis semineit quo futura erat obsecuratio solis. F.

Hercle ornatiua particula est. T. i an. puer hercle est. Donatus.

Herba uirides pecorum pabulũ. Vir. geor. prio Et sulcis frumenti quæret herbam.

Hernici dicti a saxosis: q̃ Marsi herena dicunt Festus.

Heluetii inter celtas populi fertilitate agri felices finitimi constantiensi basiliensi seduensi ac bisontinæ dio cesibus ac ultra lausanem agrum bisontians provincias usus & ad sabaudiæ ducatum. Quorum fines etiam in longitudine ab ortu rhodani fere tuxiães & seduensem dioeces mõtes q̃ briga & sancti Bernardi: usq; fere in bellicese dioeesim cuius populi ut coniectura est oli ebusiani sunt dicti: in latitudine aute a monte iura circa basiliensem & constantiensem agros usq; ad ortum fluminis ad pontem gebennæ angustior fiebat. Quibus finitimus adhuc duodecim heluetiorum pagi quemadmodum tempore Cæsaris constitunt: berna caput nunc gentis surica lucerna turegũ qui olim tigurinus urbigenus & cærera dicebãt qui sæpe ultra rhenum transeuntes bella cũ bauaris sueuis et aliis trãsrhenanis finitimis accolis quos altos alamanos nomiamus quæ loca nunc constantiensis curiensis tridentinæ & finitimæ; sunt dioceesim olim prohibiti a Cæsare Augusto ac difficili itinere uix qua singuli carri ducerent per loca ubi claues & cocigni castella nunc sunt in extremis sabaudiæ & burgundiæ finibus in sequanos qui nunc comitatum burgundiæ habitant pene trasse creditur & ad Atarim fluuiũ circa Sirregium & uiredimum castella id flumen attingentia ac in eduos ubi nunc ducatus est burgundiæ contendisse. hi a plærisq; scuitẽses aut socii nominãtur agrosq; & uicos possident in italia citra montem qui sancti Gotardi dicitur in dioceesi mediolanensi in hos Cæsar suo ac suorum equis amotis & non alibi se prælium commisisse refert.

Hermenia interpretatio inde liber perihermenis.

Hersilia uxor Romuli quæ in horum uersus templa cum quirino tenuit: est autem herse apud græcos id quod apud nos est ros.

Hæresis & hærencus aspirationem retinẽt ante diphthongon æ: sit enim hæresis a græco uerbo herumæ quod est eligo & capio.

Herdidi proprietatem indicat. Var. re rusti. libro primo. Bina iugera quo Romulo primum diuisa uiritim hæredem sequerentur. Herbam ueteres palmam uel uictoriam dici uolunt. Virgi. iii. geor. Atq; immemor herbæ uictor equus. Actius in meleag. gaudent currunt celebrant herbam conferunt: bonã tenent pro se quisq; cum corona clarum constat caput. Afran. in excep. sit opus luculentum hoc dici herbam det. No.

Herpillus græ. latine autem serpillus dicitur. Seruius.

Heros uir fortis semideus plus homine habẽs ut Hercules. Ser.

Hercules a subſtantia ſolis.

Herculis victoria Romæ ædes duæ ſunt. una ad portam trigeminam: altera i foro boario. Ma. de ſa.

Herculanum campaniæ oppidū: placet in hoc loco mentionem facere cuiuſdam uetuſtiſſimi ſepulchri quod ipſi i peligninis inuenimus in quo titulus inſcriptus erat Publiæ Meuſianæ uxori caſtiſſimæ & incomparabili affectione formiæ: cuius de obſequiis dicere minus ſupplet dolore. Quintus herculanus maritus cum pignoribus de ea natis locum conſecrauit quomodo in epigrammate cum ſit uetuſtiſſimū apparet apud uetuſtiſſimos latinos pignus emiſiſſe genitiuum pigneris p & non per o. & hoc uerbū ſupplet: inde dicta eſt ſupplex habere unum p.

Herculi ac muſis: quid eſt quod communem ſtatuerunt. an q. Hercules Euandrum litteras docuit: ſicut luba monumentis tradidit: quod honeſtum & honorificum ducere tur amicos ac propinquos docere. Nouiſſime nanq; inſtitutum eſt ut mercede diſcipulos docerent. Quippe omnium primus. S. P. Chatilius ludum aperuit eius libertus: qui & ipſe Chatilius appellatus primus omniū Romanorum uxorem repudiauit.

Herculis boues cur cū duæ ſint mulieres non attingunt: nec quicquam deguſtant quod ſuper ara magna immolatū ſit. an quia carnēs tis ſacrificii tempus non obiit. Quod quidā piniariorum generi accidiſſe dicitur: ex quo quia ueſcentibus cæteris dapibus prohibiti ſunt: pinarii ſunt appellati. an propter illa potiuſq; de ueſte ac deianira fabuloſe dicunt.

Herculem quid eſt q. pueros cum iurāt id ſub tecto facere prohibent ſub diuum progredi iubēt q. ut ſub diuo faciant: ideo exire iubēt an ea cauſa eſt quam multi afferunt Herculem non umbra atq; ocio: ſed labore ac peri culis delectatum: non domi: ſed foris: ac ſub diuo uitā egiſſe. an illud magis q. is deus nō indigena ſed externus & aduena eſt habitus. nam nec Dionyſium iurent ſub tecto externus & ipſe deus ſiquidem eſt Dionyſius. An hæc quidem dicunt & ioco apud pueros adhibent: ut aliud occultius agātne pueri. ſ. temere inſueſcant deierare. ſic eim Fauorinus aiebat: hoc enim quaſi de induſtria more efficit: & deliberandi datur ſpacium fauorinū ideo recte putaſſe: nec cōmune: ſed propriū hutus dei hoc quod fit exiſtimaſſe ex iis que de Hercule feruntur facile conici poteſt. ferunt enim hunc in primis religioſum fuiſſe: & ad iuſiurandum uerecūdiſſimum: quippe qui ſemel i omni uita iurauerit: idq; ſoli phi lo Augei filio quōcirca Pythiam hoc iuran di genus lacedæmonis propoſuiſſe ſatis melius illi fore ſi abſq; iure iurādo affirmaſſent.

Helorus ſiciliæ fluuius: & Helorus ſtri filius fluminis: qui ab Aiace occiſus fuit in ea pugnā quam græci cum Telepho rege Miſorū habuerunt.

Helice urbs arcadiæ quam mare abſorbuit: de cuius nomine urſa ſydus fortaſſe uocatū eſt a poetis: uidelicet q. caliſto lycaonis regis filia: quæ ex urſa cum filio in ſtellas urſa eſt arcas fuerit: & fortaſſe hilicenſis e græcis auct. poetis ſunt qui tradunt helicem & cynoſurā cretenſes fuiſſe: louemq; nutriuiſſe: quo merito a loue in cælum ambæ tranſlatæ fuerit helice promontorium eſt.

Helicon mons eſt Boetiæ.

Hepis nonien proprium: licet græci non aſpirent: tamen in quibuſdam epigrammatibus aſpiratum inuenies: ut in hoc codice hepidi coniugi incompabili genitalis maritis.

Hellanodires. i. iudex certaminis.

Helifabeth iudæum nomen.

Herpo græci aſpirant: quo nos dicimus ſerpo & herpilon ſerpilon & herpes: quod animal inde dixit nomen quod eo præcipue ſancē ea quæ ſerpunt.

Hermes ideſt Mercurius: & Hermæ ſunt lapides quadrati: quos athenienſes ſolebant ponere: tum i priuatarum: tum in ſacris: æditi ueſtibulis ut ſignificaretur rationes & ueritatem: perinde ut forma quadrata recta ſem per ſtare: dicti autem herme a Mercurio qui eſſet deus rationis & ueritatis.

Hernicus uir. cum legiſſet hernicos: quorum agmina pelaſgis oriundos: appellatoſque ita a pelaſgo quodam duce ſuo: qui hernicus uocabatur morem quem de ætolia legerat hernicis aſſignauit: qui ſunt uetus Colonia pelaſgorum & hernicum quidē hominem pelaſgum ducē hernicis fuiſſe uoluit. Macrob. de ſatur.

Hæreditas ad nos pertinet: aut ueteri iure aut nouo ueteri ex lege. xii. tabularum: uel ex teſtamento: uel iure factum. Nouo iure fiunt hæredes omnes qui ex ſenatuſconſulto: aut ex conſtitutionibus ad hæreditatem uocantur. Caius de peri. hære.

Hæreditas plærunque diuiditur in duodecim unciasq; aſſis appellatione continentur: habent & hæ partes propria nomina ab uncia uſque ad aſſem: utputa hæc ſexcuns ſextans quadrans: triens: quincuns: ſeſtibra: ſeptūnx: beſextāns: deſtans: deunsaſ. Vlpia. de hære. inſti.

Hæreditas non poteſt dici eius qui apud hoſtes deceſſit: quia ſeruus deceſſit. Vlp. de uerbo. ſignifi.

Hæreditas etiam sine ullo corpore iuris intellectum habet. Pompo. de peti. hære.

Hæreditas nihil aliud est q̄ succeſſio i ius uniuerſum quod defunctus habuit. Pau. de uerbo. ſigni.

Hæreditas nomen iuris est quod acceſſionem & deceſſionem i se recipit: hæreditas autem uel maxime fructibus augetur. Vlp. de uerb. ſigni.

Hæreditas delata intelligitur quā quis poſſit adeundo conſequi. Te. Clæmens eo. ti.

Hæreditatis appellatio ſine dubio: continet etiam dānoſam hæreditatē. Iuris. n. nomē est: ſicut bonoꝝ poſſeſſio. Pōpo. de uerb. ſigni.

Hæreditatis appellatione bonoꝝ quoq; poſſeſſio continet. Pau. de uerbo. ſigni.

Hæreditatis appellatiōe: neq; legata: neq; fideicommiſſa continet. Caius de lega.

Hæres in funere: aut in monumento dūtaxat aureos centum conſumere iuſſus p teſtatorē non poteſt minus conſumere ſi amplius uel ſit: licet neq; ob eam rem contra teſtamētū facere uidetur. Alphe. de uer. ſigni.

Hæredis appellatio non ſolum ad proximum hæredem: ſed ad ulteriores refert: nā & hæredis hæres: & deinceps hæredis appellatōne continentur. Vlp. de uer. ſig.

Hæredes dicuntur aut ſubſtituti: aut inſtituti. Inſtituti dicūtur primo gradu. Subſtituti ſecūdo uel tertio. hæredis ſubſtituti: aut ſimplex est: aut duplex. Simplex est ueluti Lucius ticius hæres eſto. Duplex ueluti filius me us mihi hæres eſto: & ſi hæres non erit: ſiue hæres erit: & itra pubertatem deceſſerit: tūc Caius hæres mihi eſto. Modeſti. de uul. & pupil. inſti.

Helpidius & helpidanus: in quo maiores noſtri uidentur græcos non fuiſſe ſecuti: eruditorum tamen quos cognoui nemo nūc hæc nomina aſpirant: fuit & Elpes Boetii noſtri uxor: cuius cātinotaphiū ē. elpes dicta fuit ſi culæ regionis alumna: quam procul a patria cōiugis erat amor, quo ſine mœſta dies nox anxia flebilis hero. Non ſolum minus ſpiritus unus erat, Lux mea non clauſa est tali remanente marito. Maioriſq; animæ parte ſuperſtes ero. Porticibus ſacris iam nunc peregrina quieſco. Iudicis æterni teſtificata tronum. Neue manus buſtū uiolet ne forte iugalis. Hæc iterum capiat iungere membra cineſ.

Helopem quoq; dicit Pli. noſtris incognitum noliſ: ex quo apparet falli eos qui eundē acenſerem exiſtimarunt.

Helops qui Pamphilo profundo nec alio paſci tur paulopoſt Scarus qui totius aſiæ græciæ littore ſitilia tenus frequētiſſimus exit núq; in liguſticū: nec per gallias enāuit ad hiberū mare. Itaq; ne ſi capti quidē proferant in noſtra uiuaria diuturni queant poſſideri.

Hedui populi finitimi ſunt aruernis biturigibus: ſequanis: ac ſebuſianis inter celtas. hi ad huc nomen priſcū latine retinent inter burgundos nūc nominati: nec citra araꝛim fluqui nunc ſagona appellatur: aliquos habent fines: nec hodie ſunt ſebuſianis finitimi i ducatu Burgundiæ: & francorum regno ſiti in prouincia lugdunenſi.

Heluetii populi inter celtas proximi caduꝛci: gaballis: uellaminis: & auernis: quoꝝ ſub ſi perio eſſe conſueuerant in prouincia bituricenſi: & regno francorum ſiti.

Heluuii populi iter celtas auernoꝝ fines contingunt: hos mons gehenna ab aruernis diuidit proximi ſunt gaballis: rhutenis: cadurcis: uolocis: & areanicis: ac Galliæ prouīciæ Romanorum in prouincia bituricenſi: & regno francorum ſiti: nunc albienſes dicti. hīc M. Tullii Ciceronis matrem ortam eſſe. Euſebius & alii tradunt.

Heliorum familia pauperrima fuit: adeo ut. xvii. heli eodem tempore domunculam eādē habitauerint: nūm tamen habentes agrum ueientanum & locū ſpectandi Murco. ex eadem familia Helia fuit: quæ fauēte Narciſo ſtuduit præferri Agrippinæ: & Loliæ Paulinæ Melandii imperatoris matrimoniorum: autores ſunt Valerius Porphyrion Cornelius Tacitus.

Hermaphroditum cui cōparemus quærit: & magis eius puto ſexum æſtimandum qui in eo præualet. Vlp. de ſta. ho.

Hero hoc eſt domino competit legis aquiliæ actio. Vlp. ad leg. aquil.

Herbaceus ex materia herbæ. Lau.

Hercules quē concertauiſſe cū apolline de tripode accepimus ex ioue antiquiſſimo: quære in Cice. de natu. deoꝝ.

Hæres parens homo: & ſi in cōmuni ſenſu intelligantur tamen maſ. ge. ſemper dicuntur. Nemo enim aut ſecundam hæredē dicit: aut parentem bonā: aut malam hominē: ſed maſculina tantum: tam & ſi de fœmina ſermo habeatur lice: Vir. dixerit. Et quæ nunc puero eſt amiſſæ cura parentis.

Heracleus nomē quorūdā Imperatoꝝ. Ro.

Hera iuno. En. Regnare hera.

Heraclides heracleotes philo. ex ponto. Lau.

Heraclitus epheſi philoſophus elati animi qui accerſitus a domino ire neglexit. Laer.

Hercules. i. Iunonis gloria. Iouis ex Alcmena ſi lius apud Thiſrynthiū urbem educatus. Varro. xliii. fuiſſe dicit: ſed omnia clara ipſi Herculi attribuuntur. T.

Hercinii cerus pelasgorum colonia.
Hercinia silua in Alemania.xl.dierum iter no tissima.
Hæreo uerbo existimo aspirationem naturalé tamen non desunt qui arbitrentur additam esse aspirationem:ut differret ab æreo qui est sextus casus nominis æs in secunda imperatiui persona.
Herba ab hæreo q. fixa sola hæreat:& ab herba herbidus herbosus herbaceus herbulari⁹:& quoniam herba est utridæ pecoris pabulum:a ueteribus herbiliaser dictus herba pastus quasi grauidior.q. pastus frumẽto.
Hermondrus transrhenanos germaniæ populos ligiis Hungariæ populis cattisq; Cheruscis:ac siluæ hirciniæ:& ultra illam proxios. non memorat Cæsar:sed Tacitus.
Herdo græci aspirant quod tum facio:tum sacrificio significatta quo puto dictum nomen herdanus.
Hæres hæreditas hæreditarius hæredipeta hærediolum.i.prædiolum:exhæredo exhæreda tio hæres nomen deæ:cui ueteres post acceptam hæreditatem rem diuinam faciebant.
Herennus nomen proprium hominis aspirati onem habet:quod etiam indicant sepulchrorum inscriptiones.
Heri quod a græco dici uolunt &heremitæ.
Hernici populi Italiæ fuerũt ex eo dicti quod asperam & saxosam incolerẽt regionem mar si enim saxa herna dixere:& hernum durum unde uolunt hernam dictam : a quibus cum ipso uocabulo aspiratio accepta est: quis Marobius uelit hernicos a duce quodam pelasgo dictos propterea:q. a Virgilio pelasgũ quẽ dam homines hernas ducem datum.
Hercules sex fuisse Cicero refert in natura deorum. Varro ex ueterum theologia : quorum nomina parẽtes gesta apud hos scriptores cũ uoles inuenies.
Hercinia maxima siluarũ:& aliquot sunt quæ habent:sed illa dierum sexaginta iter occupans:ut maior aliis:uta & notior.pom.
Hemodes septem sunt insulæ contra Germaniam uectæ in illo sinu quem codanum dixi mus ex iis codanoniam: quam adhuc teutoni tenent:& ut fœcunditate alias ita magnitudine ancestat.Pom.
Herculi quid causæ est quod plærique copiosi & locupletes substantiæ suæ decimam offerebant.an quod ille quoque in platino bouum quas Geryonæ abstulit:decimam imo lauit.an quod romanos ab hetruscis decima ri solitos liberauit.an hæc historiam nec omnino ueram nec uerisimilem habent: herculi uero tanquam edaci & splendido prolixe atq; epipare parabant:& sacrificium faciebãt An illud potius quasi odiosas ciuibus & molestias nimias diuitias comminuentes : & ut bonæ corporis habitudini ad summum pro uectæ aliquod detrahẽtes: eo pacto maxime coli herculem existimabant:quem iccirco lu xuriam coercere & comprimere delectaret: quod ipse paucis contentus tenuiter continenterq; uixisset.
Hericius & herinacius:sunt qui putent ab horrendo dicitatque exinde aspirationẽ trahere.
Hercinia germaniæ transrhenana silua est for te ab hercino monte Germaniæ dicta latissi mæ:ac supra omnes alias lõgissima oritur ab eluetiorum & nemetum tauriacorum finibus Danubii rippam tangit ad fines caluariticum & dacorum: quos plærisq; putant Hungariæ partem habitasse: hinc cõstat nemetes qui spirenses uocantur & heluetios trãs rhenum fines tempore cæsaris habuisse:quæ silua multo longior atque latior est q. Italia uel Gallia tota.
Hermagoras,Cicero semper hermagora:unde Quintilianus:næa atq; anchisa & Pellia scriptum fuisse dicit in nominatiuo:rhetor græcus & subtilis.Quint.
Hermes Mercurius proprie interpres . Cicero de natura deorum quinto libro fuisse dicit. Quin.qui argum occidit: & fugiens in ægyptum urbem cõdidit:quæ adhuc hermopolis græce dicitur:a quo primus mensis: idest septembris nomen accepit:fuit maximus doctrinæ:unde Trimegistus dictus est:idest ter maximus:quorum libri adhuc extant græce editi.T.
Hermaphroditus Mercurii & ueneris filius ex utroque compositum nomen:de quo Ouid. libro quarto.
Hermaphroditus Veneris & Mercurii: quem salmacis nympha dilexit.Is utrũque habet sexum:unde eius generis homines.
Hermaphroditæ sũt & alio uerbo androgyni: qui olim impotentium domibus habebant in delitias receptiui Plinius.
Hermus in principio misiæ ex mõte dindyme sacro fluit:fuoq; alueo accipit hilũ:& pactolium.Fl.lydiæ quæ tandem in mare erũpuntut Strabo & herodotus uehit auri athenas:ut pactolus: unde Cœsi dinitiæ auctæ sunt.Sillius, nec qui profundiũ auro atq; illa tis hermi flauescit athenis.
Hermenia iterpretatio:& ide piermenias Ari.
Hermonie Menelai filia ex Helena nupta Oresti:sed cum Electræ astu euasisset matris manus:& ægisthi ab ægistho data est Pyrrho filio Pyrrhi:quem Oreste interfecit.
Hermus fluuius lydiæ aureis harenis apud sardos fluit regia Cœsi.T.

Hernæ sabinum uocabulum: qui a græcis ori
ginem habuit ideſt ſaxa: inde hernici ad ex
preſſionem. Vir. dicit hernica ſaxa.

Heros uir fortis & femideus herois paterfami
lias.

Herodotus hiſtoricus maximus græcus.

Heroſtratus heros exercitus uir ſceleſtus: qui
Epheſiæ templum Dianæ incendit: ut famã
adipiſceretur: quo die Alexander magnus na
tus eſt poſt Romam cõdĩtã anno. ccc. lxxxv.
quod reſtitutum eſt.

Herſilia ſabina uxor Romuli.

Hercinia ſilua in germania eſt: in qua & extra
quam Sueuii habitant: & plærĩq; colduorũ.
Eſt enim proceris frequẽs arboribus & mu
nitiſſimis in locis ingentem admittens habi
tum: in cuius medio ſita eſt ara ad habitãdũ
ad commoda cui inſunt: & rheni fontes pro
ximi ſunt inter utrũq; lacus: & effuſæ de rhe
no paludes: quo aditus eſt per lacum: deinde
per iſtrum. poſtea per faciliora loca monta
naſq; planicies. Strabo.

Heraclia dicebatur quondam: quæ nũc calpe
dicitur: in Europæ finibus. Stra.

Herculis mos fuit ut etiam rogatus laboranti
bus ſubueniret: tunc enim ſicut & Var. dicit
omnes qui fortiter fecerunt & hercules no
minabantur: licet eos. xliii. nominauerũt: hĩc
eſt q̃ legimus herculem tiryntium argiuũ:
thebanum libyum. S.

Heri dicitur tamen & here. Iuuenal. in primo.
Res hodie minor heri q̃ fuit.

Herbeſco ab herba inchoatiuum formæ.

Heſperiæ duæ ſunt. Vna quæ hiſpania dicitur
alteraq; eſt Italia: quæ ſic diſcernũtur. Aut. n.
heſperiam ſolam dicimus: & ſignificat italiã
aut addis ultimã: & ſignificat Hiſpaniã: quæ
in occidentis eſt fine. Hora. Qui cum heſpe
ria hoſpes ab ultima. Et hæc eſt uera heſpe
ria ab heſpero ſtella occidentali. Cæterũ he
ſperia dicta eſt Italia a fratre Atlantisiq a ger
mano puliſus Italiam tenuit: eiq; nomen pri
ſtinæ regionis impoſuit: ut docet Higinus,
Seruius.

Heſperia ueſpera a græcis tractum eſt. Illi eĩm
heſperiam a ſtella heſpero dicũt. Vnde & he
ſperia Italia q̃ occaſui ſubiecta ſit nominat.
Macro. de ſa.

Hemous & rhodopa mõtes interioris thraciæ
accolliũt: & orbellon ſacris liberi patris & coe
tu menandum Orpheo primum iniatus ce
lebratos equis hæmus in tantum altitudinis
abit ut euxinium & andriam ex ſummo uer
tice oſtendat.

Hermus fluuius Lydiæ admiſit initium q̃ au
reas habuit harenas ex monte dyndimene ſa
cro in ſardianum agrum differtur: ut ſcribit
Herodotus: meminit Strabo.

Herici ſupra montes præneſtinos: patulũ op
pidum habent inde ſequantur anaganiã fora
curibus cures oppidum Sabinorum Numæ
patria.

Herculis portus in umbria: ubi veſtigia urbis
& monumentorum poſt montem argenta
rium. Blo.

Hermeus dicimus quadratum. Suet. ſiue qua
dratus lapis. Li. iiii. indutam hermeum: ideſt
cœnaculum quadratum.

Heſperus Atlantis filius cum atlantis montis
cacumen aſcendiſſet: ut ſyderum curſus ob
ſeruaret: ſubito uẽtorum turbine raptus eſt:
a populis uero quibus erat iucũdiſſimus ob
excellentem iuſtitiam & humanitatem cælo
eſt dicatus: & receptum ut ſtella ab heſpero
heſperus uocaretur. Diodo. autor.

Hermones populi ultra teutones ultimi ger
maniæ. Pom. M.

Heſionem filiam Laomedontis obiectam mõ
ſtro marino: & deuinctam ſaxo liberauit her
cules: cum illac nauigaret una cum argonau
tis.

Hexaphoro ſexta ceruice: ut ait Iuuenalis: he
xophoro uehiculum: quod portabatur a ſex
ſeruis.

Heuhion libero patri celebratur a bacchis. Li
ber autem pater heuhius dictus eſt: eo quod
in bello gigantheo non apparuiſſe: credidit
eum pater deſcerptum a gigantibus: & dixit
heu quæ uox gementis eſt: deinde adiicie bat
hyon: ideſt filium miſorum uox eſt clamã
tium: ergo a bacchorum uoce heuhion inge
minat.

Heroica ætas ſcribit Heſiodus ætatem heroi
cam: quæ ſcilicet heroes claruerunt.

Hirpinus nobiliſſimus equus fuit victoriis: &
maiorum gloria: unde natus erat: de quo Iu
uenalis & Martialis.

Heus aduerbium uocandi: a græco ἓυ uenit.
Feſtus.

Heus aduerbium eſt uocantis. Virgilius prio
æneidos. At prior heus inquit iuuenes mon
ſtrate mearum. Interdum dolentis eſt. Virg.
ſeptimo ænei. Heus etiam menſas conſumi
mus inquit Iulus. S.

Hiare eſt aperire. Saluſtius hiſtoria. libro quar
to. Atque hiauit humus multa uaſta & pro
funda.

Hiare mirari ſtupere. Virgilius georgicorũ li
bro ſecundo. hunc plauſus hiantem per cu
neos. geminatus enim plebiſq; patrumq;. Et
ænei. libro. vi. Incertus clamor fruſtrant hiã
tis. Varro ĩ marcipo. Quicquid euidẽter cir
cunſtant non rident credo ridere hiantis nõ
audio. Nonius.

Hyades ſtellæ ſunt in frõte tauri:quæ quotiés naſcuntur pluuias creant. Vnde & Virg. Arcturum pleiadeſq; hyadeſq; dixit. Græ.auté ἀπο τοῦ ὑω dictæ ſunt.i.pluo lati.ſuculæ.i. ſues in cuius formatæ ſunt faciem.S.

Hyades ſtellæ quædam in fronte tauri dictæ: ex eo quod ex ortu ſuo pluuias excitent: uel quod in ſpeciem litteræ poſitæ ſint in cælo: de quibus alii quidem loquũtur in hũc modum:q; hæ bacchi uictrices fuerint:& cũ Iunonis iram uererenť fugere:utq; lycurgi Regis fæuitiam Iupiter eas cælo ſtulerit: & ſtellas eſſe iuſſerit. Alii autem tradunt Atlãtem ex æthra uxore hyan filium ſuſcepiſſe:qué a leone deuoratum cum ſorores miſerabili lamentatione proſequerentur: et mœrore uitam finirent:Iupiter illas miſeratus in ſtellas uerterit:ut earum pietatis perpetuũ hoc eſſe teſtimonium quæ de fratris nomine hyades ab hominibus dictæ ſunt hyanti.

Hyalus uitrum & hyalinus uitreus:& pro uitri di capitur. Virg.iii.geor. Mileſia uellera nymphæ carpebãt hyali faturo fucata colore. ὕαλον enim dicitur uitrum. Ser.

Hyapedes ſunt quos rhodanus fluit:ſunt autẽ gallis illyriciſq; cõmixti penes quos eſt ſubli mitas alpium cacuminis.

Hiatus fit ab hio hias hiat dixere etiam ueteres hietare.

Hiare eſt aliquid ſua ſpõte : & ex tenera aliqua ui diffindere ut tellus æſtu.

Hyas filius Atlantis ex æthera & quinq; filiæ: quæ hyades dictæ ſunt æthera oceani: & tethyos filia.hyas leæna iterfectus eſt : sorores fletu interierunt: & miſeratione deorum in cælum tranſlatæ in ore tauri collocatæ ſunt faciunt pluuiam:ab ὗω græce:pluo latine ſuculæ quaſi ab ſuibus dicerẽtur hyades quod tyro Tul. repræhẽdit: quidam corrupte hedos uocant.Pleiades.vii.fuerunt.T.

Hiberia ſtatim poſt Idubedá eſt.dicebatur autem ab antiquis Iduberia uniuerſus tractus extra rhodanum:terrãq; intra ſinus gallicos arctã:quam Romani totam eodem nomine Hiſpaniam appellant & hiberiam quidé partem unam exteriorem: alteram uero interiorem dictauerunt.Strabo.

Hiberus fluuius labitur a cantabris: a meridie ortum habens:ſed magnum campoꝝ ſpaciũ pari ſemper interuallo a pyreneis diſtãs mõtibus: labiť autem inter pyrenem & Idubedam rectus ex ambobus ex æquo diſiunctus montibus.Stra.

Heſterius ab eo quod eſt heri.

Hæſito ab hæreo:habetq; diphthongũ æ.

Hoſtia oppidum quondam ætoliæ.

Heſione Laomedontis filia.

Heteros.i.alter.

Heterodemon: quod nos ab eis accepimus:& hetrogenes.

Hetam priſci dixerunt quaſi hietam rem mini mi preciiunt eſt oſcitatio:& hominis halitus.

Hetam alii uolunt eſſe puſtullam illam:quæ i coquendo aſſurgit ut uidemus in aenis & in caldariis dum feruent.

Hexama mere & hexameterõ.i. ſex dieꝝ:ab hex quod diximus ſex.

Herolion.i.externum.

Hyacinthus ab hya dictio dolentis quaſi querela apollinis cum diſco interemit: & in florem uerſus eſt:i quem etiam Aiax uerſus dicitur:cum ſe interemit.Ouid.inſcriptum dicit nomine.ſ.Aiacis & querela Apollinis: ſed cum in eo flore tantũ: & i & a appareat:qdá ſine h ſcripſerũt. hyacinthus quaſi ion: ideſt uiola.T.

Hyacinthinus accentu i penultima:& quæ ſer uant'r in principali: ſi non in antepenultima ut craſtinus ſerotinus.T.

Hyacinthus & lapis & flos & nomen propriũ

Hyacinthus a colore.

Hyacinthia ſacrata hyacinthi. nec uero nos latet multos cõtẽdere:ut prima littera ſit iota: ſecunda ſit ipſilon.

Hyapolis urbs phocydis.

Hyalos uitrum:hyalinus uitreus:hyaleníes populi ſiciliæ.

Hicetaon cuius filius melampus: de quo apud diametrum extat epigramma:in quo eſt nomen In dis diis manibus Aelius Antochius hedi bene meriti quæ uixit annis.li.menſes nouem Lucius ſeptimus faturnius coiugi cariſſimæ:quo in monumento dictio coiugi ẽ ſine n littera inſcripta.

Hidymeles proprium hominis.

Hyolla eſt urbs ſiciliæ quæ poſtea ubi megara condita a dorienſibus : autor Thucydides & Strabo:& item mons ubi thymi flores uarii ſunt:& multi'quos depaſtæ apes mel opti mum conficiunt.

Hic ad aduerbium ſcribi cum e & i ad differẽtiam ſic heic. Arimini i uetuſtiſſimo quodá arcu ita ſcriptum comperi celeberrime is ita liæ uicis: & in quodam oppido nõ longe ab urbe ſibei poſteriſq; ſueis.

Hyæna animal in aphrica.Pli.viii. Quæ & ſer monem humanum imitatur.T.

Hiarbas punicum dicunt uocabulum Iouis filius ex Garamantide. Vir.T.

Hiberinum domum uocarunt.Varro.

Hiberna ubi cœnabant: & plura facere cœperunt:ut in caſtris:ab hieme hiberna.V.

Hibiſcus genus herbæ.Virgi.hedoꝝq; greges uiridi compellere hibiſco. Ser.

Helice eadem dicta est Cynosura & Vrsa minor.ea fuit una ex nutricibus Iouis quæ sua pietate meruit cœlum. in septentrione autē est imo ut nōnulli sentiunt hæc & Vrsa maior dicuntur septentriōes: nam heleo græce latine traho a nauibus quas dirigunt.

Hedera semp uiuit qua ideo poetæ corōabāt.

Heloredia insubribus castellum hodie angleria nuncupatur: unde mediolani duces comitatus titulum assumunt.

Hemistichium dimidius uersus.

Heptaphorus est appellata porticus ad portā thraciam ubi turres septem fuerunt quæ uoces acceptas numerosiore repercussu multi plicabant:& olympiæ porticus septies eandē uocem reddebant.

Henochus nomen proprium & signum celeste nos aurigam dicimus græce ochos uehiculum dicitur.

Helenē sidus tempestuosam:de his Plinius ita scripsit geminæ salutares & prosperi cursus prænunciæ quarum aduentu significari illā diram ac imanem appellatam helenam ferūt & ob id Polluci & Castori id nomē assignāt. eosq; in mari deos inuocant. nam ut scribit Higinus ob mutuam pietatem in cœlū trāslati dicuntur munusq; autumno etiam acce pisse & quos quibus utrebantur ut naufragis salutares essent in ponto præcipue coluntur ut ait Strabo:& occidens deos plurimum ue neratur:ut scribit Diodorus.

Hemitriteum est genus febris tertianæ ut Celsus exponit:eius tres species faciunt medici.

Hem latina dictio est traxit aspirationem a natura.

Hemina genus mensuræ.

Hemicyclus genus sedis.

Hemisperium quæ uox cœli dimidium signi ficat.

Hyades stellæ quædam in frōte tauri dictæ ex eo q; ex ortu suo pluuias excitentuel q; i spe ciem y litteræ positæ sunt in cœlo. de q bus alii quidem loquūtur in hūc modum q; hæ bacchi nutrices fuerint & cum iunonis iram uererentur fugerētq; lycurgi regis fœuitiam Iuppiter eas cœlo tulerit & eas stellas eē iussit. Alii autem tradūt Atlantem ex Aethra uxorem hyera filium suscepisse quem a leone deuoratum cum sorores miserabili orationē perseuerarentur & mœrore uitam finirent. Iuppiter illas miseratione in stellas uertit ut earum pietatis perpetuum hoc eē testimonium quæ de fratris nomine hyades ab luminibus dictæ sunt hyantis

Hyacinthus & lapis & flos:& nomen proprīū hyacinthinus a colore hyacinthia sacra hyacinthi.necnon me latet multos contendere ut prima littera sit iota:secunda sit hypsilon.

Hyampolis urbs Phocidis.

Hialos uitrum.

Hialfrius uitreus.

Hyalenses siciliæ populi.

Hybla mons siciliæ & oppidū & pars atticæ

Hyblon nomen regis a quo hyblei.

Hybridæ autore Porphyrīe in horatium dicuntur qui ex imparibus parentibus nascūtur:ut canes ex uenatico & gregario & hibridæ qui ex apro & sue nascuntur.Plī. autor é. pueri dicuntur qui nati erant e seruis hominibus & sine muliere.

Hiberna maria cum tempore hiberno natæ maria hiberna experiri solent.Plī.li.ii.

Hybla ab hyblone rege ut thucydidi placet dicta in sicilia oppidum & mons:mel mittit q; actico certat: meminerunt.Stra.& Plī.in xta thucydidē in.vi.historiarū.

Hybridas uocant generaliter natus. Vale.maximus li.viii.Quin autem uarus propter ob scurum ius ciuitatis hybrida cognominatus ὕβρις enim græce contumelia significat.S.

Hybla pars atticæ & oppidū siciliæ quod nūc Megara.Tor.

Hybernus ab hyems.Tor.

Hibiscus herba hibicibus grata ad edendū.T.

Hybrida contumelioſe natus ab ὑβρις.græce contumelia.T.

Hiberus & hiber dicitur.Lucil.in quinto.Si tibi durus hiber:aut si tibi terga dedisset.& in quarto.Qui præstat terris auferri tibi nomē hiberus. Sūt hiberes a gens ab hiberis profecta:qui ultra Armeniam habitant:quo ex fin gulis nominī est hic hiber huius hiberis.

Hibus quāuis hibus pro his antiqui protulerunt.Plau.in iugur.Eodem hercle uos paro & pono pariſſimi estis hibus.Pri.

Hic aduerbium loci & tēporis est hic loci manifestum est temporis in an.hic reddes omnia.Donatus.

Hic Pro tum.T.in ecy.hic animus partim uoris misericordia deuictus.Dona.

Hic pro talis ponitur.Vir.primo ænei.hic pietatis honos.Et hūc ego te Euryale aspicio.

Hicetaon troianus egregius.Home.

Hic quando producimus erit aduerbium i loco ut hic illius arma.quando autem corripimus erit pronomē:ut solus hic inflexit senius Ser.in cōmento donati.

Hicuron ciuitas est in umbria ex altera parte montiū ppe hicuron mōtis excelſus.Stra.

Hydaspes fluuius.

Hydria uas.

Hydrus mons.

Hydruntum oppidum.

Hydranſiū organum.ná hydor aqua é anthos

uero fistula a similitudine fistularum aquæ dictum:nos musicam dicimus siue organū.
Hybrida dicitur ex imparibus parentibus natus ut Porphyrio interpretatus est Horatiū canes natos ex uenatico & gregario hybrida item auctore Plinio dicitur fœtus apri & sus domesticæ:& habet hoc etiam conuitium in homines dicitur eoq; usus est Cicero in M.Antonium porcum suum domesticum.
Hydarmes proprium hominis ac demum in omnibus quæ fiunt ab hydor ut hydrocho us signum cœleste ideſt aquarius.
Hyſiphile una ex leminidibus Thoantis filia Liberi patris neptis poſtq̄ eam duobus filiis factis apud lemnū iaſon deſeruit qui eo tempore cum argonautis uenerat: nec ad eā rediit ex colchis compto:poſtea iaſoné ad ſuā patriam remeaſſe ſe negledam ingratū eius amorem diu ſecum fleuit.
Hibernia dicta eſt ſcotia.
Hydaſpes rex mœdorum ātiquiſſimus a quo flu.mœdiæ alter indiæ.T.
Hydimeles nomen proprium.T.
Hydrargyron ſudor argēteus. de quo Plinius xxxiii.Plautus.
Hydria urna.T.
Hydra & hydros ſerpentes aquatiles de hydra Ouidius ix.
Hydropoſis.La.aqua intetcus morbus. ide hydrops & hydropicus qui eo morbo afficiūt.
Hydarnes perſa qui cum Dario coniurauit.T.
Hyena quam ex fœmina in marem uerti fabulæ tradunt.eſt autem ſerpens quam uno anno marem altero fœminam eſſe tradiderūt. ſcribitur etiam hiaens per ae diphthongon.
Hieron ideſt ſacrum promontorium non Europæ modo.ſed orbis uniuerſi in occidētem remotiſſimum ſignum terminatur.hoc promontorio extrema hiſpania ſta.M.& qngen ta ꝓminent Stra.
Hiemare Pli.inquit in li.ii.aliquando tempus hiemat.
Hiems & hymber a græco uerbo ducantur q̄ udū & pluuioſum ſignificat. mihi magis uidetur ab hiando hiemem dictam eſſe: quod ut Varro ait & anima quę a nobis flatur apparear.Spiritus enim ipſe noſter dum ſpiramus hieme quaſi in nebulam concretus cernitur.ueteres autem latinos arbitratos eē hiemem ab hiando magis q̄ a uerbo græco dictum. hoc ſatis declarat q̄ in uetuſtiſſimis codicibus per i latinum ſcripta ſemper ſueniuntur ut hiems & himber & hibernus: id que ſeruandum ipſe iudico. hiems enim eſt dicta quaſi hians quod non ſolum anima noſtra ut Var.ait ſed aer ipſe hiat ab hieme imber dicti.hieme enim pluuiæ exiſtūt frequētiores ab ipſo aūtem imber ſit hibernus dēpta littera m:a patre paternus:& a matre maternus.
Hyems duas res ſignificat: aut tēpus: aut uim uenti.Vir.iiii.ænei. At uelut ingentē formicæ farris aceruum: Cum populant: hyemis memores & dum pelago deſcæuit hyems.S.
Hiems q̄ tum multi imbres hinc hibernacula hibernum q̄ tum anima quæ flatur omniū ab hiaru hiems.Var.
Hyella cenotriæ urbs a phœnicibus condita.
Hiems ab hio.Priſcia.ab imber græce imbros Varro ab hiatu.T.
Hieros facerata & deriuatiua ſcribūtur.
Hierotheus proprium.
Hieropolis urbs.Tor.
Hierarchia ſacer principatus.Tor.
Hierapicra sacra amara.Tor.
Hiera ſacra inſula eſt inter Siciliam & Liparē: uel cano ſacra ubi antrū Vulcani:de qua Plinius ſecundo.
Hiero tyrannus ſyracuſanus pulcher affabilis: iuſtus de quo iuſti.xxiii.
Hieri ſacri populi ſunt ultra ſauromatas budinos & thiſſagetas calui & ſimi natura homines & barbari etiam fœminæ iuſti bellū nō nomine.Herod.
Hieroſolyma urbs paleſtiæ:unde hieroſolymiſ Torte.
Hieronymus proprium.Tor.
Hyæi populi ſiocidis.
Hiella cenotriæ oppidum a phocenſibus conditum.
Higinus nomen ꝓprium.
Hylas lacus i Bithynia ubi raptus eſt hilas puer herculis quod accolæ teſtabātur ſinguli annis circuentes lacum & hyam uocitātem quod ſcribit Solinus hunc raptum fuiſſe ad argātonium promontorium ſcribit Strabo ꝓpertius argatiphagū appellat:hic erat argatiphagi ſub uertice montis.
Hilum putant eſſe quod grano fabæ adhæret ex quo nihil & nihilum.Fe.
Hilarœdus laſciui & delicati carmis cātor.F.
Hilaritudinem pro hilaritate.Plau.i milite. Si ne animo obſequere mecum atque honora te hilaritudine.No.
Hilum breue quoddam. Lucil.lib.xxx. q̄ tua laudes culpes nōn proficis hilū. Ci.tuſcu.li. primo. Tū illud quod Siſyphus uerſat ſaxū ſudans nitendo neque proficit hilum.
Hilareſco.Var.in epi.latina li. primo.in uotū amicoꝝ domus fumat hilareſco.
Hilaretur iocūdetur.M.T.de fi.bo.& ma.li.ii. uerū hoc ſecūdo loco uerbis his eādē certe uim uolūtatis epicuꝝ nō magis poſſe q̄ cæteros.omnes enī iucundū motū quo ſenſus

hilaretur græce ἡ Δονυ.la.uoluptatem uocant.

Hillas inteſtina ueteres dixerunt.unde bochil le oppidum italiæ q eo bos inteſtina uulnera trahens aduenerit.Labe. Lambit item hil lam coquus ſi limbum adduxit flagris cæditur.item in cantulario.Neue aliter hunc pœdicabis quomodo uideo adoleſcenti noſtro cædis hilla.No.

Hylas raptus eſt in Bithynia ſecutus ceruam ĩ miſſam a iunõe:ut Theocritus ſcribit ab omnibus nymphis ut marſus in primo angoniorum:a nulla nympha raptus ſubmerſus ẽt: ut Apollonius canit ab ima nympha eius nomine lacus eſt quem luſtrantes quot ãnis bithynii hila dicunt.

Hegia proprium nomen extat Neapoli urna ĩ qua hæc leguntur.M.Aurelius Nicolaus aureliæ hygiæ coniugi dulciſſime benemerenti fecit.

Hylagmos nomen canis.

Hyle materia & ſilua.

Hillus nomen proprium.

Hilare.Tullius de ora.iii.quis unquã res præter hunc tragicas pene comice triſtes remiſſe ſeueras hilare forenſes ſcænica propria ue ruſtare tractauit.Affra.in priuigno.& ꝓpter patruelem tuam conſuit anhelans hilare delata coma.No.

Hila dictus ab hilo.Simius neque diſpendii ſacit hilum.V.

Hilaria octauum calẽdas apriles hilaria appellabant:quo primo tempore ſol diem longiorem nocte procedit.Macro.

Hilarius hilaris iucundus.

Hilarion idem proprium eſt.

Hyles Thiodamantis filius pulcherrimus ab hercule dilectus in myſia raptus a nymphis. quidam dicunt in lacum cecidiſſe cum hauriret aquam.luue.urnamq; ſecutus.T.

Hylæa ciuitas ſcythiæ.

Hylæus pater cuiuſdam caſtoris.Home.

Hyle materia.T.

Hyllus herculis ex deianira filius qui iolam patris amicam inde duxit uxorem.To.

Hilæus centaurus fuit qui a Perithoo inuitatus ad nuptias uiſa puella promotus ẽ & ũũ uiolentior ei eſſe conaretur a laphitis qui ſimul nuptiis intererant prohibitus eſt. hinc in certamen itum & uſque ad pericula dimicatum ab hercule funt poſtea ſuperati. Vir. & magno hyleum laphitis cratere minantẽ. Ho.li.car.& nimium menolæũ.A.

Hinnulus ex equa & aſino fit multis cõtra ex equo & aſina hinulus minor q̃ mulus corpo replenicq; rubicũdior auribus ut equinis iuba & cauda ſimilia aſini ſimilis.V.

Hymnus canticum uel laus.T.

Hircius nomen propriũ aſpiratione exigit ſi ue ductũ fuerit ab hirco ut ab aſino aſinius & a uulpe uulpinus:ſiue ab hirto quod ſi ſit per t ſcribi oportet forſitan ut ab eo dictus eſt:quod apud priſcos erat ercius mutata littera:quod ſi ſit aſpiratione carebit græci p t ſcribunt nec aſpirant quæ res declarat maio res noſtros non aſpiraſſe huic hirũdo ſi dicaſ ex eo quod hærẽdo ſanguiné ducat aſpirationem habebit ſed non conuenit in quãtitate ſyllabæ.

Himeridion diurnale:uel q̃ paruum in diẽ durat diminutiuũ.T.

Hymenæum quidam Liberi ac Veneris filiũ dicunt eſſe:qui primus certas nuptias inſtituerit.ideo per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiuſmodi meritum. Alii uirum fortem atticum dicunt qui raptas prædonibus uirgines oppreſſis latrõibus patriæ reſtituerit. Alii q̃ hymen dicatur membrana quædam qua eſt munita uirginitas: quæ primo diſrũpitur coitu:hymenæum putãt. Alii hymnum uocari uirginalium nuptiarũ.ergo ſic accipe hymenæum in nuptiis quẽadmodum in funere uel in ſacris hymnum. Terẽ. in adelphis.uerum hoc mihi mora eſt tibici na & hymenæum qui canant.Do.

Hymenæus ut alii dicunt deus eſt nuptiarum ut alii quidam iuuenis fuit qui die nuptiarũ oppreſſus ruina ẽ.unde expiationis cauſa nominatur in nuptiis.ſed falſum eſt nam uitari magis debuit nomẽ extincti. Sed hoc habet ueritas:hymenæus quidã apud athenis inter bella fœminiſſima uirgines liberauit quam ob cauſam nubentes eius inuocãt nomen quaſi liberatoris uirginitatis. hinc etiam apud romanos Thalaſſo inuocatur.cum enim in raptu ſabinoꝝ plæbeus quidam raptam pulcherrimam duceret ne ei auferretur ab aliis Thalaſſonis eam ducis nobilis eſſe ſimulauit:cuius nomĩe fuit puellæ tuta uirginitas. Seruius.

Hymen membranum proprie quo infans in utero inuoluitur.unde quidam hymenæum dicunt Veneris & Bacchi filium nuptiarum deum in quibus pſallit & coronat ſertis limina.Martianus capella & hymen etiam dicit & pro nuptiis.

Hymees perſa ex ducibus Darii.Hero.

Hymelle uel la.flu.de quo hero.&.V.

Hymetus mons acticæ clariſſimus oĩum græcoꝝ ſemper florens unde marmora fodiebãtur.hora. Trabes hymetiæ ꝑ marmoribus quæ prima habuerit romæ Craſſus orator. Plinius.xxxvi.

Hymenæus nuptiarum deus Veneris filius ẽ

licet Martianus capella li.i.de nuptiis Mercurii & philologiæ camœnæ filium dicat. Tu quem psallentem talamo quem matre camœna progenitũ perhibent copula sacra.

Hymettus mons est acticæ.Porphy.

Hinnibunde pro hinniter ab eo q̃ hino.Claudius in annalibus li.xvi.Equæ hinnidũde inter se spargentes terram pergentes calcibus. Nonius.

Hinnas uel hinnos sub quo exemplo accipere debeamus Varro defignat,ait enim ex equis & asinis qui nascunrur hinnuos uocari.No.

Hio hias a quo fit inhio inhias cui aspiratio natura inest q̃ uerbum uegetiore sui ritu debeat proferri.

Hio hias ex quo iteratiuum figuratur hiato hitas.Plau.Si qua forte contio est ubi eum hiatare nondum uenit in mẽtem. Et actius.xv. iliados.ille hiatans herbam moribundo ore. item Celius.Sequere me tu qui mihi oscitãs hiatanꝫ restas.Laberius etiam passiuum p tulit hiatantur fortes.inchoatiuum uero formatur hisco cis cum dicimus etiam hiasco. tamen plus inesse uidetur in eo quod est hiscere q̃ hiare.hiat enim qui ore patet uel tacitus quod & moribus factis animaduerti potest.hiscere uero incipere loqui.Reperiũtur esse passiua sicut gelo gelasco:ideſt icipit gelari.Dio.

Hypagines naues quibus equi uehũtur quas græci ὑπαγους uocant.Festus.

Hippacare est celeriter animam ducere ab eq hiatu qui est supra modũ acutus.Fe.

Hippus.i.equester Neptũnus dictus est. uel q̃ Pegasus ex equo & pegaside natus fit uel qđ equuleus ut putant loco eius suppositus.Saturno fuerit:quem pro Neptũno deuorarat uel q̃ ex trientis ictu terra equum excierit: cui ob hoc in illyrico quaternos equos iactebant nouo quoq; anno in mare.Fe.

Hippocouũ uinum ab insula Coo dictum ab agro generoso cui nomen est hippo.Fe.

Hyperionem alii partem Solis:alii ipsum qđ eat super terras ita appellatũ putabant.Fe.

Hyperborei supra aquilonis flatum habitates dicti quod humanæ uitæ modum excedant uiuendo ultra centesimum annum quasi ὑπερ βιουντες τον ορον sæculi humani. Festus.

Hippocampi equi marini a fluxu caudarum: quæ piscosæ sunt.& est græcũ menãder uehutos hippocampos in extremo usu scire non scitur delphino cinctis uehiculis hippocam pisque asperis Lucili.transuerso ordine posuit hippocampi elephantos.camillos.No.

Hyperborei mõtes sunt scythiæ sic dicti q̃ supra.i.ultra eos flat boreas.Se.

Hippomanes dicitur esse uirus defluens, herba est quam si equi comederent in furorem uertuntur.iccirco quasi ἱππους μανια dicitur.ideſt equorum insania. Re autem uera hippomanes dicitur esse uirus defluens ex equarum inguinibus quo tempore feruntur amoris furore. Vir.iii.geor.hic demum hippomanes uero quod nomine dicunt pastores lentum distillat ab inguine uirus.Ser.

Hypotyposis est illud quod i rhetoricis ait Cicero esse narrationẽ quæ uersatur in ꝓprio. nam inquit est ut in ea simiæ cum rebus tẽporis personarum sermones & animi perspici possint hoc modo uenit ad me sæpe clamitans quid agis mitio cur perdis adolescentem nobis:cur amat:cur potat:cur tu his rebus sumptum suggeris uestitum omnem in dulges nimiũ ineptus estnimiũ per se est duras præter æquũ & bonum.

Hiempsal quod Punicum est in uetustissimis codicibus aspiratum inuent.

Himera urbs siciliæ.

Hinnio hinnitus & hinnibundus aspiratiõnẽ accipiunt.

Hinus qui ex equa & asino nascitur.

Hylas Thiodamantis filius ut scribit Apollonius uel Theomenis ut tradit Apollodorus raptus ab hercule Thiodamante necato i pugna cum herculi posceti cibum negasset & ille Thiodamantis mactasset boues raptus a nymphis in Bithynia sub monte quem Strabo corrupto nomine Argantoniũ appellat emendatius Pausanias Argantosigiũ:Propitius hic erat argantosigi sub uertice montis.

Hyppanis fluuius mœotidis ẽcludit calipidas ex grandi palude oritur:quam matrẽ eius accolæ appellant & diu qualis natus est defluit tantũ non longe a mari ex paruo fonte cui ex ampheo cognomen est adeo amaras aqs accipit ut ipse quoq; iam sui dissimilis & nõ dulcis hinc defluat.

Hiericho nomen oppidi quod erat in iudæa.

Hiera una ex insulis æolis fuit:& in Asia quõdam dicta q̃ ea sacerdotes ad eleusinam Cererem appellata est.est etiam Hiera uxor Telephi regis mysoꝝ:quæ a Nereo interfecta dicitur cũ marito ferret opem qui ab Achille uulneratus fuerat ea ut fabulæ tradũt tãtæ pulchritudinis fuit ut etiam Helenam superaret.

Hieri scythicæ populi.

Hieropicra genus medicinæ.

Hierax uero nõnulli termiat.i.in quibus qđe dictionibus si græcos imitari uolumus primam litteram uocalẽ.faciemus eamq; aspirabimus.sunt tamen qui in consonantẽ uertant & e duabus syllabis unam cogãt, nam

nam græce hieron trium ẽ ſyllabaꝝ.

Hieronymus uero quinq; i. aut cũ eſt conſonans aſpirationem nullo modo recipit quæ res efficit ut nomen ſacrum ſignificet.

Hieron ſacrum dicunt. eſt enim promontorium in ultimo oceano ad gades ubi artemidorus ſolem centies maiorem ſtatimq; emergi dixit. eſt ubi eſt principiũ continentis uſq; ad eruptionem tagi fluminis.

Hieronymus aſpirationẽ recipit: nam ſi prima quæ græce uocalis eſt conſonantem fecerimus aſpiratio demenda erit.

Hilum cui uoci natura aſpiratio ẽ: dixere aũt ueteres hilum id quod eſt in grano fabæ ſiuntq; hac uicis nihe nihilum.

Hilaris & hilarius aſpiramus imitãtes græcos & hilarius quæ uox apud priſcos ſignificabat lacſciuus & delumbis carminis cantore inde hilaritas hilaritudo.

Hilaria nomen apud ueteres erat pluralis numeri & generis neutri ut ſaturnalia & dionyſia.

Hile hilarum quæ priſca uox: eſt ſignificatq; genus farciminis ſiue ut Feſtus dicit: inteſtina quæ ueteres hoc nomine appellabant a quo uoce boilas uicum dictum putarunt q; eo bos inteſtina trahens aduenerit: quod ſi ẽ hoc quoq; nomen aſpirationem tenet i me dia ſyllaba in ueteriſſimo lapide ſcriptum uidi non boillas ſed bouillas.

Hila Varro putat dictum ab hilo. i. minimo.

Hilium aſpirationem habere docet nomen ſi liũ quod cum ab hilo dicatur ut Varro ẽ au tor. in f mutauit aſpirationem.

Hilare dixere etiam priſci ut in ueteri Affranii uerſu propter patruelem tuum conſtituitur anhelans libere deiecta coma.

Hilla ab hila protulere diminutiuũ. i. inteſtia uel inquit Feſtus a græco uerbo: quod licet græce daſian non habeat: tamen in aſpiratas dictiones ab antiquis collocãt hila & hile.

Hylas filius. Theodamantis fuit raptus ab hercule in Bithynia egreſſus aquaꝫ ſecutuſque ceruam inniſſam a iunõe ut canit Flaccus cũ ueniſſet ad littus raptus ẽ a choro nymphaꝝ. Theocritus ab omnibus nymphis raptũ tradit. Onaſus in primo amazonicorũ eum in mare lapſum & merſum ſcribit Nicãdrus in ſecundo ab omnibus nymphis raptum. Apollonius ab una tantum.

Hyoſcianus herba.

Hypacaris flumina ſcythiæ.

Hyparchus eſt præfectus.

Hypiochus uiri proprium.

Hyper quæ fiũt ab eo hypio nomẽ nymphæ.

Hiperia fontis.

Hiperides nomen proprium.

Hiperborei qui habitant ſuper .i. ultra aq̃lõis flatum quos tradunt humanæ uitæ modũ excedere.

Hypanus & hipneros nomina propria quæ in antiquo ſepulchro ſcripta inueni.

Hinilca nomen proprium.

Hippillochus qui fuit bellorophontis filius.

Hyperborei populi primi in aſiatico littore poſt ſarmatiam ſuper aquilonem ripheoq; montes ſub ipſo ſideꝫ cardine latent: ubi ſol nõ q̃uottidie ut nobis: ſed primum uerno æqui noctio exortus autũnali demum occidit: ſex menſibus dies & totidem aliis nox uſq; continua eſt: terra anguſta aphrica per ſe ſertilis cultores iuſtiſſimi & diutius q̃ ulli mortalium: & beatius uiuũt. quippe feſto ſemp ocio lætinon bella noueremnon iurgia: ſacrifoperati maxime apollinifquoq; primitius de Ion miſiſſe initio per uirgines ſuas: deinde q populos ſubinde tradentes ulteriori⁹ius: mo remque eum diu & donec uitio gentium temperatus eſt ſeruaſſe referuntur. habitant lucos ſyluaſque & ubi eos uiuendi fatietas mags q̃ tedium cœpit hilares redimiti ſertis ſemet ipſum in pelagus ex certa rupe præcipites dant. id etus funus eximium eſt. Põpeius.

Hippomenes ut Pli. ſcribit caro eſt i frõte pulli equini carne magnitudie colore nigro q̃d ſtatim edito partu deuorat alioquin partum ad hubera non admittit id ad amoris beneficium inaſeitur. eſt item hippomenes uirus ſtillãs ex inguine equæ. Eſt præterea frutex ut ſcribit Theocritus incantacone bucolica equæ ius iniũt, ιπποσο equũ. uenia furorem.

Hiphigenia quæ eadem hiphianaſſa ut Lucretius & Home. ſcribunt. Lucretium iphianaſſæo in parte ſanguine fœde: ſed non præponitur aſpiratio.

Hypeccauſtria quis apud ſolos palladi ſacrificantem ſic uocant: quod multa ſacra & myſteria ad auertendum mala faciat.

Hippocrene fons caballinus boetiæ.

Hippum oppidum africæ: unde hipponenſis.

Hippago genus nauis ad deuehẽdos equos.

Hippotopra. i. eques ſagittarius.

Hipſicratea uxor mythridatis.

Hippocampus equus marinus.

Hippotamius eſt equus fluminis.

Hippomanes quod ut ait Virgi. ſæpe malæ legere nouercæ Miſceruntq; herbas & non innoxia uerba, ferũt autem hippomanes uel lere e fronte pulli equini ſtatim cũ aluo matrna miſſus eſt. unde ait Virgi. queriſ & naſcentis equi de fronte reuulſus & matri præreptus amor. uel certe uirus etiam defluens

ex obſcenis equarum dum libidinis ardore ferantur. unde apud Tibullū hippomānes cuiꝑ pidæ ſtillāt ab inguine equæ: quod quidem uolunt habere uim inſaniæ.

Hippius neptuni cognomē ex eo inditum ꝙ ex tridentis eius pcuſſiōe natus fuerit equus quem græci hippon dicunt.

Hippocomus puer qui equum comit.

Hippocoum genus uini dictum ab hippo loco eius inſulæ quæ Coo ab antiquis dicta ē

Hippocauſta uaporaria. nam ita Cicero interꝑtatur ad Atticum ſcribens.

Hyperbius Martis filius primus feras iterfecit

Hircania ſcythiæ pars eſt pātheris pardis tigribus abundat: Lucanus. Quas nemore hirca no matrum dum luſtra ſequuntur altus cæ forum pauit cruor armentorum.

Hirſutus & hirtus ꝙbus aſpiratio a natura hæret. ſunt tamen qui uelint hirſutum a uerbo horreo dici. dixere etiam priſci hirtipilū hirtos habentes pilos.

Hircus aſpiratio loco. f. promitur: nam ſabini fircus dixere q̄ ſi Quintilião credimus priꝯcipio Romani nō aſpirabant hanc uocem.

Hirquus eadem ratione aſpiramus cum ſignificat eam partem oculi qua pallore cōmutāt quod nomen ſatis quidem inepte Apuleius grāmaticus inde uult dictum ꝙ illic hæreāt oculi. tradunt etiam grāmatici uocem hanc in hac ſignificatione ſcribi debere per. q. nā & hirquitulios dicebant pueros ad uirilitatē accedentes ab hircoꝝ ſcilicet libidine: quæres aperte indicat etiam hircū pro animali ꝙ. pronunciaſſe illos & hirquos dixiſſe non ꝙ ibi hærent oculi ſed ꝙ ſigna libidinis quæ maxima in hirquis. i. hircis eſt illic eſſent eo rumꝯ modo declararetur.

Hyperbole eminentia. Ci. Superlatio quaſi ſuꝑlatus: ut tardior teſtudine.

Hyperbaton tranſgreſſio figura: cuius quinqꝫ ſpecies anaſtrophe: parenthеſis: temeſis: ſynthеſis: hyſteronproteron.

Hypallage ſubmutatio ex οπο quod ē ſub & ἀλλαγὴ mutatio: ut dare claſſibus equor. & ſceleratam haſtam: ideſt ipſe ſceleratus. & aduerſa tuentibus hirquis: ideſt oculis in hirquos: ideſt oculoꝝ angulos retortis.

Hypanis fluuius princeps ſcythiæ: tertius poſt iſtꝝ: purus & ſalubris uſqꝫ ad capadociū terminos ubi fonte hamaxampeo amaro miſcetur. Oui. Alex terminus ut aræ poſitæ in ripis teſtantur. Soli.

Hypacaris flu. ſcythiæ ſextus ab iſtro. Her.

Hypermeſtra filia Danai: quære in belides.

Hypermeter & hypermetrus hypermetꝝ. abūdans ſyllaba: ut hominumꝯ locorūꝙ. & debet ſequens a uocali incipere: niſi fiat ſynere ſis: ut cura peculi.

Hypēnor troianus a Diomede occiſus.

Hyphormis flu. eſt prope ſcorantem. Stra.

Hyperiochus troianus ab Vlyxe interfectus.

Hyperion titani & terræ filius ſolis & lunæ & Auroræ pater.

Hypotheca cum non tranſit poſſeſſio ad creditorem: pignus cum tranſit.

Hypocreſis diſſimulatio quaſi ſubrectio iudicii & hypocrita ſimulatus qui in ſpectaculo perſonam ſubit aliena: ut ſeruus domini.

Hypopyrgium ideſt locus ſub turri.

Hypoſtaſis ſubſtantia a theologis ꝑ ꝑſona.

Hypozeuſis ſubconiunctio figura cū ſingulis ſenſibus datur ꝓpria clauſula: ut regē adit: regi memorat nomenꝙ genuſq. Tor.

Hyphen ſub uno cū plures dictiones ſub uno accentu leguntur: ut quandoquidem ſimul ac pro poſtq̄. Tor.

Hyperiphania ſuperbia φανία apparentia uel ſplendor. Tor.

Hyperides orator dulcis tēpore Demoſthenis

Hypſenor dolopionis filius ſacerdos ſcamandri ſummo honore habitus interemptus ab Eurypilo. T.

Hyppagines naues ꝙbus equi uehuntur. græci ἱππαγωγὰ uocāt. cæſar actuarias dicit. alii gerarias. Plau. uel actuariæ celeres quod cito agantur. Tor.

Hipparchus mathematicus inſignis.

Hippaſus philoſophus metapontinus pythagoreus: alter lacon qui eorū rempublicā ſcripſit.

Hipparchia equoꝝ principatus ſoror methroclis uxor Cratis. de qua Laer.

Hippo oceani & tethyos filia. Tor.

Hippodamus ꝑprium. To.

Hippodamia cognomai belidis & piſæ regis filia: cuius nuptiæ cum fatum patri ex oraculo protenderent ne naberet: inſtituit ut qui uellet curſu eā uincere: ſin minus capite trucaretur: quam Pelops Tātali filius corrupto Myrtilo auriga uicit ita ille putans ſatū aduenīſſe mortem ſibi conſciuit. Pelops cum uxore regnum tenuit. Virgilius hippodame dicit. nam græca in. e. & in. e. & in. a. i latinū uerti poſſunt. To.

Hippodame perithoi uxor ſecundo Ody. T.

Hippodes populi ſcythiæ ī equinos pedes deſinentes. Hero. appellat hippobates.

Hippocrine fons boetiæ: iuxta quem aganippe dū Cadmus quæ loca inſediſſet eques ex ploraret dedit locum fabulæ. T.

Hippocrenem ungula uolantis equi natum. i. eq fons. ide pegaſus a pege fons: & ſimiliter aganippe quaſi ualde equinus: q ambo poetis facundiā præſtare creduntur. T.

Hippocoon patruelis Rhesi regis Thracum a Diomede interfecti.

Hippocrates asclepii filius cous pythagoræ discipulus: princeps medicoꝝ: euoꝝ robur. Plinius. xxii. medicinæ inuentor Apollo chronis alumnus: & de medicina. Plinius libro xxviii. & septio & quintodecimo. Macer Veronensis temporibus Augusti Galenus Romam Traiani tẽporibus uenit pergamenus ex Asia floruit temporibus Antonii pii. Rasis pœnus scripsit lingua arabica: Auicẽna hispalensis. Diascorides uir militaris herbarũ uirtutes: arborum: lapidum: aromatum animaliũ quinq; uoluminibus conscripsit. T.

Hyppolitus Thesei filius ex Hyppolita amazona uel antiopa secundum Sene. quasi eqs discerptus. Sunt enim multa nomina ficta secundum Platonem in cratilo. T.

Hippolyta mater hippolyti. T.

Hippolochus filius bellorophontis glauci pateralius Antimachi troiani filius cũ Pisandro fratre ab Agamemnone occisus. To.

Hebla mons siciliæ & oppidum & pars atticæ

Heblæus hiblon nomen regis: a quo hyblæi.

Hybrida ignobiliter natus. hybris enim tũ cõ tumeliam: tum flagitium: tũ stuprum apud græcos significat.

Hippomanes uirus ex equaꝝ iguiminibus. hæ fiodus herbam dicit quæ in furorem equos agit. ponitur pro caruncula in fronte. eq eni græce ἱππο μανία furia.

Hipsicratea uxor mythridatis: quem fume dixit. Tor.

Hypsipyle thoantis Lemni regis filia. nam cũ Venus deprehensa in lemno cum marte a lemniadibus spernèretur: nec faceret ei ut aliis diis sacra in eis fœtorem hircinum imitit. unde a uiris spretæ eos ex bello thracum redeuntes interemerũt præter hypsipylem quæ partem seruauit suppositio funera: apud quã iason duobus annis moratus est & grauidam fecit ex thoante & euneo: quos alio alendos misit secundum leges. & cum scitũ est patre in fraterna regnare coo: lẽniades fugit capta a pyratis lycurgo nemeæ regi dono datur: in cuius seruitio nutrix opheltis regis filii interrogata a regibus argiuis redeũtibus thebis de aqua ad langiam fontem deducẽs narrans casus suos a filiis cognita est qui cũ adrasto erant interim puer a serpente iterem ptus. unde uix a lycurgo saluata est. T.

Hirundo auis uidetur dicta esse a uere quod uerno tempore ad nos transeat. q; si est litte ra ut mutata est in aspiratiõe: quis hodie sint qui aspirent.

Hirrire dixere ueteres q; tractum est a canibus rabiosis.

Hiros tamen cum sacꝝ significat dasean apud græcos haber.

Hira oppidum argolidis.

Hyræ oppidum boetiæ & hircanus.

Hira uicus aulidis.

Hyrie stagnũ seu fluuius boetiæ.

Hyrmine oppidum peleponense.

Hyria nomen ꝑprium.

Hyrcius cuius meminit homerus referturq; cũ ab aiace occisum.

Hyrgis flumen scythiæ.

Hyrcocades uiri proprium.

Hydarnes, ꝑprium hominis ac demum in omnibus quæ fiunt ab hydor: ut hydrochous signum celeste. i. aquarius.

Hirtius iuppiter intra conspectum domus cuiusq; colebatur: quem etiam deum penetralem appellant. sed hercius per e non per i dicitur. Fe.

Hircipili duoꝝ pilos: homines. Fe.

Hirquitali pueri primum ad uiritilatem accedentes a libidine. ẽ hirco: dicti. Fe.

Hira quæ diminutiue dicit illa. nam græci dicunt ἕτερον intelstinum: est quod ieiunum uocant. Fe.

Hirrire garrire: quod genus uocis est canis rabiosæ. Festus.

Hirtus fœtosus. Vir. iii. geor. hirtaq; capellas. Festus Pom.

Hircus caper animal libidinosum. unde Horatius. Libidinosus imolabit caper.

Hirqui p. q. scriptum anguli sũt oculoꝝ. Vir. in buc. Trãsuersa tuentibus hirquis. i. oculos in hirquos. i. angulos oculoꝝ retortis. Ser.

Hirundines & ciconiæ quæ in italia pariunt: neq; enim in omnibus terris pariũt.

Hira maritima urbs in agro.

Hyrcania in scythia asiaca regio pantheris & pardis abundans & maxime tigribus.

Hirgis fluuius scythiæ intra tanaim. He.

Hyrie flu. boetiæ: hyriates gentile.

Hyrmos quasi syrmos. i. tractus series orationis in multos uersus: ut est in fecessu longo. Et principio cœlum & terram secundũ Ser. hyrmoꝰ & hypbarõ dicit.

Hyroeades uir mardus qui primus ex cyri exercitu muros sardium ascendit. T.

Hirpi dictio sabia puto a græc. apud nos lupos ab ὀρπηξ græc. rapax: forsitan populi in sora cte: de q̃bus Ser. in. xi. & Pli. Var. secũdũ Ser. ut solent hirpini qui ambulaturi p ignes me dicamento plantas ringuũtq; fortasse. Vir. intellexit de Mesapo.

Hyrtacus troianus ex idamonte pater Nisi comitis æne. Alter filius asius. Home.

Hirus ꝑprium pauperis. Ouidius.

Hirũdo hirundinis. Plau. in ru. Ad hirundini-

nũ nidum uisa est mihi simia ascensionem ut faceret adoriri.

Hispidus fætosus horridus. Vir.x.æn. Cui late rum tenus hispida nanti frons hominẽ præ fert. Ser.

Historia require in annales.

Hiscere ẽ ꝑprie loqui. Acti. in armo. iud. hem uereor plusq̃ fas est captiuũ hiscere. No.

Hisce ꝑ hi uereres dicebãt. Te. in eu. hisce hoc munere arbitrantur suam thaidem. Do.

Histrix animal.

Hysopus herba.

Histaspes nomen ꝑsicum.

Hyspeus uiri ꝑprium.

Hysosciamus indifferenter quoq; Hosqamus herba dodie dicitur & cum hoc nomen græce sit quinq; syllabaꝝ a nostris pnũciatur ut quatrisyllabum appareat. græci dicunt hipsipise. non autem. p. abiecta sæpe dicimus hysphile sys græci dicunt ꝑ quo sus.

His similia & horum similia dicimus. Terẽ. in eu. haud nostris similia. Do.

Hyston ꝑprium.

Hyspeus rex archadiæ Cyrenes secundũ quosdam pater: secundum Virgilium Peneus. T.

Hystaspes pater Darii regis persaꝝ.

Hysteron ultimum: unde histeron proteron. Vt postq̃ altos tetigit fluctus & ad æquora uenit. Tor.

Hysterologia sermo præposterus. Tor.

Hystiæus milesiog; tyrannus. Hero.

Histiæa urbs in euboia. Hom.

Historia a spectando. unde historia scientem & histeon quid historia & quid ánales apud Gelliũ i quinto.

Histri fluminis fontes sunt iuxta sueuos i hercinam syluam in quodam cacumine alpium quod est transi Rhenum & lacum in orientem uergens mediocriter sublime. Stra.

Hispania est prima Europæ pars habet montes pyreneos qui orientale latus efficiunt. occiduum hispaniæ latus usque ad tagi fluminis eruptionem. principium est continentis ad sacrum promontorium maritimæ. Australis autem lateris initium ad alium usque fluuium Anam & eius egressum ab oriena libus utique partibus defertur. alter recto in occasum curſu labitur altero longe maior. Verum Anas sese flectit in austrum mediam inter amnes regionem discriminans: quam celtæ maiori ex parte colunt & lusitanorum plærique: quos ex ulteriore tagi regione in coloniam romani traduxerunt. Supra uero sunt carpentani: oretani: uectones. Reliquus ager uergens ad orientem & meridiem habet betim fluuium a columnis usque ad pyreneos montes: & huic incumbens regio me diterranea. Stra.

Hispania & hispanus hæ omnes uoces omnes habent i tenue: licet quidam huic nomini hispania contendant debere aspirari: quod ego probo & in quibusdam uetustissimis monumentis aspirationem habent hispania & hispanus.

Hispania nisi qua gallias tangit pelago undiq; incincta est: ubi illis adhæret maxime angustiat se in nostram & oceanum mare extẽdit: magis magisque latior ad occidentem abit: ac sit ibi latissima uiris: equis ferro: plumbo: ære: argento: auroq; & tam abundans & adeo fertilis ut sic ubi ob penuriam aquarũ effœta & sui dissimilis est: linum tamen aut spartum alat. Tribus autem est distincta nominibus parsq; eius terraconensis. pars betica: pars lusitana uocatur. Pom.

Holus holeris aspiratur ea causa ut quibusdã placet ut aspiratione differret ab infinitiuo olere. Fuit enim aliquando tertiæ coniugationis: quod nullo modo probauerim. nam prisci illi q̃ non holus sed helus dicebant: nihilominus aspirabant dixere etiam helulas: idest minuta holera & helusa pro quo dicimus holera: ex quo satis clarum ẽ põt huic uoci naturalem esse aspirationem sit ab eo holus holior. græci aspirant holophernes holocaustum & holor quos nos sequimur: sunt tantum qui olor tenuere.

Hispania ulterior nunc a pluribus castella uocatur.

Hispania est hæc in occidentem denique etiã ad septentrionem diuersis frontibus uergit. Pomp.

Historia est gesta res ab ætatis nostræ memoria remota cum ut hic quoque plura non dicam ipso Salustius historias de se compositas dicat.

Histriones quid ẽ ꝙ artifices scenæ deditos histriones uocanturiam ob eam causam quã Ruffus scriptam reliquit. Dicit enim prisciis illis temporibus. C. Sulpitio & Licenio Stolone consulibus cum pestilentia urbem iuassisset: omnes qui in scenam procederent ite russe ob eam rem multos & bonos artifices ex Etruria Romam uenisse i his qui arte & gloria anteiret & in theatro ac scena diutissime floruisse: histrum fuisse nominatum a quo omnes deinde scænicos histriones nominatos esse.

Hyelos. i. nugæ & dictum ridiculum sunt qui scribunt per iota sine aspiratione.

Hisco traxit aspirationem ab hio uerbo: de quo dixi.

Hispidus hispida hispidum aspirationem natura sibi hærentem habet: quanq̃ quidam ab

horrore dici uoluit.
Histopus genus nauis.
Hodidocos latrones legimus etiam ueteres di
xisse ac uiarum obsessores, fit enim a græco
hodos id est uia.
Hodius habet aspirationē fuit nomē præcōis.
Hispalis hispaniæ ciuitas est: quæ turdetano-
rū agro adiacet. hodie Sibylia nūcupatur .S.
Histodus nauis quæ actuaria dicitur. Torte.
Histrio animal secundum Herodotum in In-
dia & Aethiopia & Africa maxie crescit. sed
hibernis mensibus latet. Tor.
Histrio aspiratur: quis non græcum unde de-
scendit. Festus ab histria primum uenisse di-
cit. Liuius & Valerius maximus ab Hetru-
ria, unde hetrusum nomen idem dicit Cor
nelius Tacitus.
Histriones dicti q̄ primum ex histria uenerūt
Festus Pomp.
Hispanos & hispanenses dicimus sicut fardos
& fardenses. sed Hispanos nationis nomen
ostendimus: hispanenses cognomen eorum
qui puinciam hispaniā incolunt.
Historia nihil aliud est nisi annalium confe-
ctio. Cicero.
Historia græce significat rerum cognitionem
præsentium. A. Gellius libro. v.
Histrio qui personatus i scæna tragœdias agit
comœdiasq; notæ & corporis gestū. mimus
est qui intra uel extra scænam gesticulatiões
qualdam exercet: imitanturque more homi
num ac naturas.
Histrio quære in dictione mimus Lau.
Hiulcus quod a uerbo in aspirationem trahit
Hiulcus fixus. Vir. iii. geor. Hoc ubi hiulca siti
scindit canis æstifer arua. Ser.
Hiusquiamus herba quæ dens caballinus a
nostris dicitur. T.
Hodocus latro atq; obsessor uiaꝝ. Fe.
Hoc pro hic cum contemptu dicitur. Teren-
tius in phor. Hoc nihil est phædria illicet p
hic antipho. Cicero in uerrinis. Et si hoc ne-
scio quid est nugatorem sciebam pro hunc.
Donatus.
Hoc interrogatio est satietatem usq; ad fasti-
diū designans. Ter. in phor. hoc iam define.
Hora. Donec hoc iam cœlum manibus sub
latis dixerit urge. Do.
Hoc pro huc o conuertitur in uut tremo tre
mui. huc illuc pro hoc illoc. Virgilius i quar
to. Hoc tunc omnipotens cœlo demittit ab
alto. Seruius.
Hodie ad tempus non plenum: sed ad cōtinu-
ationem uertatur. Virgili. Nunq̄ hodie om-
nes moriemur multi: & dies pro nocte acci-
pitur. Teren. in an. Si sensero hodie te quicq̄
& aduerbia temporis aut certa sunt: ut nup-
dudum. Do.
Honustus onere passus. hora. i. Ser. Reticulum
panis uenalis inter honustos: etiam citra ho-
norem.
Homphis homphos græce latie significat cla-
uum. significat enī iunctūram lignorum uel
etiam saxorum unde homphin: id est com-
pingere.
Homomeria similitudo partium quo nomine
Lucretius utit: anaxagoræ scrutemur home
omeriam. fit hæc dictio a uoce aspirata ho
mios id est similis.
Hodius græcog: præco. home. ix.
Hœticii populi. Tor.
Hœthycius achiuus optimus scutorū opifex
apud hylen. To.
Holeros: p holeg. Lucil. gnto saty. Tintinna
bulū hinc & furpiculi holeros. No.
Holos totus holus latinū ab oleo uel ab olo.
Hololampus totus flammeus. T.
Holor auis alba: quidam cygnum putant qua
si totus ὡρᾶῖος albus. T.
Holocausta sacrificia cū tota hostia uburebāt.
Holographū totū scriptū pro testimonio te-
statoris manu scripto. T.
Holosatron totū quasiatū & genus petrosilini
secundū Plinium. Te.
Holus holeris: unde holero holeras. Martinus
meos tortalos plus stercore q̄ holero.
Homelium pilei genus. Fe.
Homerus mater eritheis: Aristoteles dæmonē
quendā patrem dicit de patria uariæ senten
tiæ ac de tempore: de quo Quintil. ix.
Homelia sermo. T.
Homeosis similitudo figura cū ex cognito in
cogniti notionē uenimus species tres: icon
parabola: paradigma. T.
Homographia æqualis scriptura uel pictura.
Homolus mons Thessaliæ. T.
Homonymus eiusdē nominis & pater Apollo
nii tyanei.
Homonyna æquiuoca. T.
Homonoea Liberta Cæsaris Pamphilici cōiu-
gis admeti.
Homoptoton similium casuū uel similiter ca
dēs: ut mœrentes: flētes: miserantes. T.
Homoteleuton similiter desinens: ut abiit ab-
scessit: euasit: erupit. To.
Hominis appellatione tā masculū q̄ fœminā
contineri non dubitatur. Ca.
Homo homūculus. Plau. in rudēte. Homūculi
quāti estis eiecti ut natā. deinde é homuncio
& homulus & homullulus. Ci. in Pisone. Ho
mulus ex argilla & luto fictus. Prif.
Homo hominis quod est cōmune. Cicero pro
Cluentio cum de eius matre loqueretur ait
Cui qui ea stultitia est ut eam nemo hominē

appellare possit. Et Lucil. in. v. de hemmone atq; hominem sibi toto cedere iussit pectore. Vir. primo ænei. Nec uox hominē sonat: de fœmina loquens. uetustissimi tamen homo hominis declinauerunt. Et. Vulturis i syluis miserum mandebat homonem heu q̄ crudeli cōdebat membra sepulchro. nam & uultur uulturis & uulturius dicitur. Pri.

Hō appellatus quia sit humo natus.

Homartinus fluuius in agro piceno ab hadria nos; urbe fluens emporiū hadriæ eius appellationis habens in mediterranea. Stra.

Homo aspiratur ut respiratione differat ab eo quod est omē ominis. ego enim existimo ut huic uoci inesse aspirationem naturalē. nam prisci cum nō hō sed hemo per e dicebāt aspirabant ut nunc & similiter cum dixere hōminis: Vt uulturis in syluis crudum mandebat homonē: q̄q̄ multis p nomine pprio accipiunt: quibus in uocabulis nulla tūc erat habenda differentiæ ratio.

Honoraria ludi qui a romanis fiebant in honore Liberi patris accedēte. sed cum honor & honoro honoras aspirationem retinēt q̄d seruamus in deriuatis nō est abutendum in primitiuis.

Honos si Varroni credimus dictus est ab ho nesto honore & honestus q̄ onus sustineat reipu. Ser. quoq; inquit honustus dicitur cui honus ipsum honori est: ut si quis spolia de hostibus ferat. retinet etiam aspirationē. nā ab honore descendit quæ uerba indicāt honus honeris aspirationem exigere: quod Gellius quoq; affirmat & nomen honestus atq; honos ab honere duci. Sunt tamen & hodie qui neq; honus neq; honustus aspirēt etiam eruditorum usu.

Honerarios ludos quos & libraria dicebant. F.

Honestitudo p honestas. Actius in mœdea.

Horrida honestitudo europæ principium pri mo ex loco. idē in myrmidonibus. Tua hōestitudo danaos decipit diu. No.

Honori quid est q̄ aperto capite rem diuinam faciunt an quia splendidū quoddam & illustre apertū ac late patens gloria: quā ob causam honestis ac donis uiris caput operiūt ea dem adduci uidētur ut eiusdē cultus cognomen deū eodem more uenerentur.

Honor est dignitas. M. T. epistolaꝝ ad cæsarē li. i. Tu cū ea quæ es a senatu sūmo honore tuo consecutus. No.

Honor gratia pulchritudo. Virg. ii. geor. Frigidus & sylus aglo decussit honorē & lib. i. ænei. Lumenq; iuuētæ purpureum & lætos oculis afflatat honores. No.

Honor substantia delectatio.

Honor cultura obseruantia. Vir. li. vi. Semper honore meo semp celebrabere donis. No.

Honor sacrificiū litatio. Vir. li. viii. Forte diem solennē illo rex Arcas honorē Amphitryoni adæ magno diuisq; ferebat. Plau. i au. Et qd maiorem filium mihi honoré habere q̄ eius habuisset pater. No.

Honor integritas pudicitia. Vir. i. æn. Et rapti ganymedis honores. No.

Honos dilectus amor. Vir. lib. xii. æn. Per si qs honore tangit honos animum. No.

Honor hostia. Vir. iii. æneid. Meritos aris mactabat honores. No.

Honor præmiū. Virg. v. Ipsos ꝓcipue ductoribus addit honorē. Lucil. li. xxx. Cuius uultu ac facie ludo ac sermōibus nostris. Vir. Hoc preciū atq; reddamus honorem. No.

Honestus pulcher. Vir. x. ænei. Ipse inter medios Veneris iustissima cura. Dardaniusq; pater puer & detectus honestum. S.

Honor sepultura. Vir. li. vii. cernit ibi mœstos & mortis honore carētes. Lucil. li. xxvii. Nullo honore displetū: nullo funere. No.

Honor p sacrificio. Vir. iii. geo. Sæpe i honore deū medio stās hostia ad harā. &. i. æn. Tū ue nus haud eqdē tali me dignor honore. Ser.

Honustus dicit cui honus ipsum honori ē: ut si quis spolia de hostibus ferat. Retinet autē aspirationē: nā ab honore descendit. No.

Honos ab honesto honore. Varro.

Honestus dicitur q̄ honeratus: & dictum est q̄ honos sustinet reipublicæ. V.

Honestus pulcher. Ter. in eunucho. Ita me dii ament honestus est. Do.

Honapis flu. scythiæ de quo i dictioē tracātus

Honor municipalis ē administratio reipublicæ cū dignitatis gradu. siue cū sumptu siue sine erogatiōe cōingētis. Munus autem aut publicū aut priuatū. Publicū munus dicitur q̄ in administranda republica cū sumptu siue titulo dignitatis subimus. Vlpia.

Honos. Terē. i eu. Hic tibi ꝓ illo munere habitus ē honos. ironicos & metamorphoricos honos & nugigerulis præberi soler. Do.

Horror tā actiua q̄ passiua significatione. Pri.

Horror quære in adhortor. Pri.

Hordiariū æs q̄ ꝓ hordeo eqti rōano dabat.

Hortus apud antiquos oīs uilla dicebat q̄ ibi q̄ arma cape possēt oriri. Fe.

Horctum & fructum ꝓ bono dicebat.

Horda pgnans. unde dies quo grauidæ hostiæ smolabant. hordiacia dicebant. Fe.

Hora iuuentutis dea. Enni. in anna. li. i. Quirine pater ueneror horaꝫ quirini. No.

Hornū illius āni. Lucil. li. xxiii. Anno atq; hoc no te abstuleris caueto. Var. i eume. Cū i eo eēm occupatus atq; i schola curarēt iscribit Scantius horno per dionysia. No.

Horrendum nouum & admirandum. Vir. iii. æne. horrendum dictu uideo mirabile mon ſtꝝ. idē li. viii. Naſcenti cui tris aias ſeronia mater: horrendum dictu dederat. No.

Horrēdū ridiculū. Vir. iii. geor. Oraq; corticibus ſumunt horrenda cauatis. No.

Horrēdū & horridū multā habēt diuerſitatē. Eteni horrēdū ē terꝝ & uitabile. Vir. iii. æn. Cōcilium horrēdū. horridū plærūq; extans & pminēs. Vir. iii. æn. Et glacie riget horrida barba. Lucil. vi. ſaty. & ii. Quos diuinæ p ducunt & caput ungunt horridulum. No.

Horia dicitur nauis piſcatoria. Plau. in rudēte. Saluete horia mari fluctuoſo. idē in eadem. Mea opera laborare & rete & horia. No.

Horreſco cōtremiſco. Vir. iii. geor. Tunc ſeges altæ cāpiq; natantes: leuibus horreſcunt flagris. & Perſius. Scis comitē horridulū trita donare lacerna. i. trementē frigore. Ser.

Horrēdus uenerabilis. Vir. vi. æn. Horrēdæq; procul ſecreta ſibyllæ, uenerationis enim comes eſt timor. Ser.

Hora dictio græca eſt quæ parte temporis ſignificat & item hora pro dea iuuentæ. nam & hora græce pulchrit udinē etiā ſignificat. unde horeos adoleſcens formoſus ſignificat ītē plurali numero quattuor anni tpa. Horologium.

Horizon latine dicitur finitū. eſt aūt arculus qđ ſpheræ ĩmo uis noſtri circūſcꝝ termius

Horoſcopus. i. ea cœli pars quæ hora qualiber ab inferiori hemiſpærio ſurgit ab oriēte noſtri aſtrologi aſcendens appellant. fiūt aurē hæ uoces horizon & horoſcopus ab eo qđ ē horos & ē terminus & finis. ſignificat etiā horoſcopus apud ueteres inſtrumentū qđdam ad horas oſtendendas.

Horus quoq; aſpirationē habet nomen ppriū & horoſius & hormenus.

Horontes fluuius eſt.

Hortes oppidum Theſſaliæ.

Hoſpitiū fit ab hoſpite & hoſpitor & hoſpitalis nō deſunt tamen qui hoſtiū ab obſtando dictum uelint: uel a græco oς τεω oſtin qđ eſt repellere: quod utꝝq; aſpiratione caret. q ita ſentiunt uolunt cū ingreſſu arcemur aliquo ab obſtando.

Hoſtiū dici cū ingredimur aditū ab adeundo: differūt tamen & alia ratione dicimus enim Nili fluminis hoſtia & tiberina hoſtia q mare intrant: nō aditus & facilis eſt ad regē aditus nō facile hoſtium: & hæc ſylua nullos habet aditus nō hoſtia & feneſtra patefacta nō hoſtium ſed aditum funibus præbuit & muro; ruina multitibus aditū fecit in urbem ingrediendi: nō hoſtium & pulſa hoſtium: nō pulſa aditum. itaq; aditus ad plura q̄ hoſtiū ptīet apud græcos hoſtiarius & hoſtia habēt o primū cum daſea. nam & græce hæc nomina leguntur ſine iuris latina.

Hoſtis cum a priſcis diceretur peregrinus uidef aliter dictus quaſi obiſtis qđ terras obīret ut ab ore quod é peregre peginus dictus uel quod uero propius é hoſtis. i. q tūc erat peregrinus ab ore dictus. nam eos qui pegre uenunt ore. i. oſculo accipimus. fit autem a uerbo hoſtio quod ut dixi ferire ſignificabat unde hoſtia & hoſtis: nā hoſtibo a uictus hoſtia nomē hēt ingt Ouid. hinc lares hoſtiles dixerunt q; hoſtes ab eis pellerent: & hoſtilis nomen proprium & hoſtilis & hoſticus & hoſtia: quod fuit uerꝝ nomen puellæ quā a ſe amatam Propertius cynthiam uocauit.

Hortus horti ut differat a participio & nomine ortus dictus autem a uerbo orior qđ aſpiratione caret ex eo iudicari poteſt qđ grammatici tradunt ueteres etiam uillas dixerūt ortos quæ ſi orirentur qui capere arma poſſent ab horto hortenſis hortalus.

Horreo & horror habent aſpirationem. additur enim ipſi uoci ex aſpiratiōe quicquid affectū augeant fiūt ab his horreſco horridus horribilis & hornus:

Horta dea quid é quod maiores apertam perpetuo eſſe uoluerunt: an quemadmodū antiſtius labeo ait cū ſit hortari atq; incitare deā quodāmodo ad res pulchras adhortari atq; incitare quæq; horta dicuntur quas aliquid ſemq; opanté ac nunq; ceſſanté nūq; clauſam eſſe oportere putauerūt: an potius ut nūc eā nominant ĩtorā. ꝑducta priore ſyllaba circūſpectā quādā & quidā dea quā cū res hoium curare ac cōſeruare exiſtiauerūt ſecordē aut negligentē mīme putarūt: an quēadmodū & alia. ſic & hoc nomē græcū é & deā ſignificat quæ rebus hūanis præſit & ſpideat. unde tā q̄ iſomnis ac puiglis ppetuo patebat cuius rēplū & tamē ſi labeo ĩtorā ἀπο τοῦ ορμᾶσθαι hoc é ab icitādo rectē dici putat uidē ne ora tor ſuaſor qđ atq; adhortator i cōſiliis atq; cōtione ſic appellatus fuiſſe dicendus nō ut nōnulli a precationibus ac uotis.

Horoſcopus q horas natiuitatis hoium ſpecu latur.

Horreū quoq; hēt aſpirationem: uel q; fiat ab horreo uerbo qđ nō ꝑbouel qđ dictum ſit a ferro. nā ueteres ferreū dixere mutatiſq; litteris poſtea ex farreo factū ſit horreū. Sūt q a greco dici uelint. ἀπὸ τοῦ ωρεῖν

Hodeomus nomen ꝑprium.

Hordeia genus piſcis.

Hordearīi æs qđ equiti ꝑ hordeo pendebāt.

Horrēdū ſignificat uitabile & terribile. Vir. iii. vi. horrēdas canit ābages antroq; remugit.

Horror plærúq; ad odium pertinet: plerúq; ad uenerationem. ut Vir.i.ænei. Desup horrentiq; atrú nemus ſminet umbra. Et Lucil. Arboribuſq; ſuus horror. & Vir. Horridus ſ iaculis. Ser.

Horridus hiſpidus. Vir. ii. geor. Inſeritur uero ex fœtu nucis arbutus horrida. Ser.

Horret terribilis eſt. Vir. x. ænei. Tú late ferre us haſtis horret ager. Ser.

Horda require in tauro. Var.

Hordicalia require ibidem Varro.

Hordeum aſpirationem habet non quod fiát ab horreo q̃q̃ ſunt etiam quę dictum uelit ab oriendi celeritate. ſed quod fiat a nomine hordus placidú ac loco f fuerit aſpiratio poſita. Priſci tamen dixerunt hordus horda hordum cum aſpiratione cuius loco f poſuerút atq; inde aſpiratio in nomine hordeo máſit. ſignificat autem grauidum ac prægnantem: ut apud Naſonem: Forda ferens bos eſt foecundaq; dicta ferendo: quod ex eo etiam iu dicari poteſt & quod ordeatia dicta ſunt ab antiquis ſacra ſ quibus hoſtiæ hordæ. i. prægnánntes ſmolabantur. hordeum igitur dictú eſt quaſi fordeú. i. grauidum ac prægnás ab hordeo & hordeaceus.

Horus ſolem iouis oculum appellat antiqtas apud ægyptios apollo: qui eſt ſol horus uocatur ex quo & horæ. xxiiii. quibus dies nox quæ conſicitur nomen acceperunt. Ma.

Horret mire ſe habet. ſed & Enni. in. xiiii. ait. Horreſcit teles exercitus aſper utrunq; & hetitheo. Arma arrigúr: horreſcunt tela. & ſ Scipione. Sarſis haſtis longis campus ſpléder & horret. Macro.

Hora cum aſpiratione græce tam pro termino q̃ pro temporeinos pro tempore tantum hora funis in quo nauis ad terrá ligatur.

Horæ ſecundú homerú portas cœli ſeruát.

Horoſcopos latine ſolariú uas ſiue inſtrumentum quo horæ ad ſolem dinoſcerentur: de quo Plu. ii. Tor.

Horologium inſtrumentum ad cognoſcẽdas horas ſine ſole. T.

Horatius ab ὡράῖος pulcher. alii ab oro as ſd magis per. h poeta uenuſinus patre libertino proprium romanitinde Athenas cõceſſit tribunus ſub Bruto. inde amiciſſimus mecœnatis auguſtum reliquit hæredem: ſepultus ſ exqlis. lxiii. ætatis anno. xxxvi. Auguſti ipii.

Horatius aſpiramus etiam non quod fiat ab hora uel ore aut oro uerbo. nam ſi fieret ab oro uel ore ſaltem aſpiratione careret. Sin ab hora primam produceret quam corripit habet igitur aſpirationem horatius ſi latinum nomen eſt q̃ ita maioribus placitum ſit. ſin græcú ſit traxit eam a uerbo horao quod ſignificat uideo & aſpicio. inuenio & Horius nomen ꝓprium. fieri autem poſſet ut oratius eẽt ab hora quæ græce ſignificat pulchritudinem mutata quantitate primæ ſyllabæ quæ græce in nomine hora producta eſt.

Hormenus troianus a polypete peritthoi filio ſ tereptus ab impetu dictus. To.

Horontes lycius qui occiſo apud troiam pandaro rege ei ſucceſſit: & cũ ænea nauigans in ſiculo mari periit. Eſt etiam flumẽ ſyriæ inter libanum & ante libanú montes & antiochiam: quæ & epiphanes diuidit. item gener Artaxerxis perſæ rege. To.

Horoſcopus eſt qui horos natiuitatis hoſium ſpeculatur.

Horizon finitio uel terminatio. T.

Horthes urbis theſſaliæ. To.

Hortéſius latinú puto ab hortor æmulus Ciceronis ſeruus ab illo: ẽquo. A. Gellius prío & Valerius maxi. & alii.

Hoſpes cũ ſit communis generis dicitur tantú a Virgilio. Bellum o terra hoſpita monſtrat Seruius in ar.

Horti non ſunt olerum ſed arboribus conſiti & uoluptatis gratia cõparati: ut horti ſalluſtiani. Lau.

Horno aũt niſi eſt aliud niſi hoc anno unde deriuatio duplex ſuenitur. nam Ci. dicit hornotinas fruges. Hora. dicit hornatas fruges. Ser. in cõmen. Do.

Horna. hora. li. car. iii. Si thure pacaris & horna annua. i. uino nouello: mũcuſq; ruſtici horna uina nouella dicũt nã & pino ſacrificabaſ ut uina confundebanſ e pateris. Acron.

Hórna ideſt nouella. hora. li. car. Diſtenta ubera horna dapes ineptas: non me lucrina iuuant. Acron.

Hoſtis. Plau. in curcul. Status cum hoſte interceſſit dies hoſtis: nunc more ueteꝝ ſignificat peregrinum. Ma. de ſa.

Hoſtia amburbalis ab ambiendis armis. Virg. iii. geor. Terq; nouàs circum feélix eat hoſtia fruges. Mac. de ſa.

Hoſpes utriq; generi cõuenit & ſoſpes. Luca. in. v. Hoſpes in effrenis auditur curia tectis. frequenter tamen hoc nomine hoſpita in genere fœminino utunt auctores. Vir. iii. Et pater Anchiſes bellum o terra hoſpita hortas. Lucil. in. iii. Tunc obtulit hoſpita tellus. Et hoſpita iuno. Oui. li. ii faſtoꝝ. Principio menſis phrygiæ contermina matris hoſpita delubris dicitur aucta nouis. Priſ.

Hoſtia fluminú tantú pluraliter dicunt ſi orbem ſignificare uoles ſingulariter dicit. Seruius in arte.

Hoſtis eſt generis cõis. Sta. in gnto theb. Turbidus incertuſq; oculis uigilantibus.

Hoſtem occupat amplexi cum de uxore heli-
mi loqueretur. Pri.

Hoſtis apud antiquos peregrinus dicebatur:
& qui nũc hoſtis & pduellio. Fe. hoc ipſum
ſentit. M. T. in. i. offi.

Hoſtia dicta ab eo quod ẽ hoſtire ferire. Ser.

Hoſtis. multa. n. uerba litteris cõmutatis ſunt
interpellata: neq; oĩs ongo noſtræ linguæ e
uernaculis uerbis ut multa uerba aliud nũc
oſtendũt: aliud ante ſignificabãt ut hoſtiſ. nã
cũ eo uerbo dicebãt pegrinũ q ſuis legibus
uteret nũc dicũt eũ qui cũc dicebant pdu-
ellem: in quo genere uerbo; tũc a caſu erit
illuſtrius. Var.

Hoſtia eſt latinorum urbs maritima quã An-
cus Martius condidit & importuoſa ꝓpter
ĩmum thyberis. Strabo.

Hoſtia ẽ urbis romæ nauale quo thyberis erũ
pit eam præterlabens. Strabo.

Hoſtimentum beneficii penſatio. Fe.

Hoſtica pax hoſtiũ captator. Fe.

Hoſtilibus laribus ĩmolabant q; ab his hoſtes
arceri putabant. Fe.

Hoſtimẽtũ æq̃mẽtũ. unde & hoſtes dicti ſũt
q ex æqua cã pugnã adeunt. Plau. in aſi. Par
pari datũ eſt opa ꝑ pecunia: unde & hoſtire
dicit. idẽ in eadẽ Quin ꝑmitto inq̃ hoſtire
ut memineris, i. æqua reddere. No.

Hoſtire eſt cõprimere: recedere: dictum ab ho
ſtia. Pacu. in teucro. Niſi coercuero ꝓteruita
tem atq; hoſtiam ferociam. No.

Hoſtire offendere cædere. Pacu. in herotapæ-
gmon li. ii. Hunc quod in eum amiſſum no
ens hoſtit uoluntatem tuam. No.

Hoſtiũ id dicit ꝑ qđ ab aliquo arcemur ĩgreſ
ſu utq; q. iccirco pire cõiũxit. Vir. Quo lati
ducũt aditus centũ hoſtia centum. dicti aũt
ab obſtãdo uel ut alĩs placet ab oϭτἰζο.ει
idẽſt a repellendo.

Hoſtia ꝑprie fluminũ exitus dicũt. Vir. i. an.
ĩtaliã cõtra thyberinaq; lõge hoſtia. Ser.

Hoſtia intra ianuam cætera uocantur genera-
liter ſiue ualuæ ſiue fores ſunt. Ser.

Hoſtia ꝑprie ſacrificium quod poſt uictoriã
fit: licet hoc licenter cõfundit auctoritas. S.

Hoſtes hi ſũt qui uobis aut quibus nos publi
ce bellum decreuimus. Cæteri latrones aut
prædones ſunt. Ser.

Hoſtium uocãt muſtum rubg; & id moleſtũ
eſſe oleis. Var.

Hoſtem. Plau. in curcul. Status cum hoſte ĩter
ceſſit dies hoſtis. Nunc more ueteri ſignifi-
cat peregrinum. Macro.

Hoſpes quære in dictione peregrinus. Lau.

Huc illuc quære in dictione citro. Lau.

Huic uiciniæ & huic locog; Te. in an. huic ui-
ciniæ. Dona.

Hudus huda hudum quod ſit per conciſſonẽ
a nomie humidus: uel ut quibuſdam placet
a græco: quod pauloante poſui. d. litterã ĩter
iectã: uel quod dicaẽ hudus quaſi fudus q̃
nomen a ſudore uelint etiam a græco dici.

Hui eſt uox dolentis cui aſpiratio natutaliter
hæret quippe qua affectus ille animi aperti-
us ſignificatur.

Huius feci huius abſolute aut ꝑ τοῦτο ἕνε
κα deſit res. Te. i ecy. Ne q̃ ſit huiuſ ore & i
he. nihil me iſtius fcũg; pater. & i eũ. & qcqd
huius feci cã uirgis feci huius ſubaudi rei. D

Hui interiectio eſt ironiam ſignificans.

Humanum ſacrificium dicebant quod mor-
tui cauſa fiebat. Fe.

Humanitatem non ſolũ uti nunc cõſuetudine
perſuaſum ẽ de beniuolẽtia dexteritatẽ quo
que comitarem ueterem dicendam putaue
runt: quã græ. φἰλανθρωπἰαν uocant: ſed
honeſtog; ſtudiog; & artium appetitum: qđ
nulli animantium generi abſq; hominibus
conceſſa ſit. Var. reg. humanaq; li. i. Praxitel
lis qui propter artificium egregium nemine
paululum modo humanior. N.

Humanitas ꝑ hũaniter. Turpil. in pedío. Qua
re eſſe dicunt quiſq; illũ hominem haud qc
q̃ facere humanitus. Caſſius emina. li. iiii. hi
ſto. Quare ſim omnis artis arcq; humanitus
aguntur. Affra. in repudiato. Quanto fœlici
us ego qui exequor uenio adducor fere hu-
mana humanitus. No.

Humanitas facilitas & beniuolẽtia qua græ
ce φἰλανθρωπἰαν uocant. Ser.

Humanitas eruditio & diſciplina quoniã eius
cura uni ex cunctis animãtibus homini da
ta ſit. Cice. pro archia. Etenim omnes artes
quæ ad humanitatem pertinent habent qdã
dam cõmune uinculum. Ser.

Humatus q; terra ſit humus. ideo hũatus mor
tuus q terra obrutus ab eo qđ romanus cõ-
buſtus ẽ in ſepulchꝛo eius obiecta gleba non
eſt: aut ſi os excæptũ eſt mortui ad familiam
purgandam donec in purgãdo hõ eſt optus
ut pontifices dicũt q; inhũanitus ſit. V.

Humeg; regre in continentia.

Humũ terram poetæ appellarũt. Er. in terram
cadentis cubitigi pinſebant humũ.

Humidus eſt q extrinſecus habet aliq̃ hũo-
ris. Ser.

Humus non recipit niſi aduerbiũ loci: ut hu-
mi naſcit ideſt ex humo. Ser.

Humanus humi hoc etiam neutg; in um deſi
nens inuenit apud ueteres. ſed qđ opportũe
hanc declinationem ſeruauit Li. iuenit ado
ne humũ humidũ pedibus fouit gracchus.
& thyeſte merſit ſeqntis humidũ plantis hu
mam patriæ.

Hunc interdum pro qualitate: interdum pro q̃titate accipimus: interdum ꝓ utroq; Virg. Hũc ego te euriale aspicio. Et tuamque ani mam hanc effundere dextra. Teren. in adel. Vt ego iram hanc in eos euomam. & Salu. descripto ad tyberim ait. hanc igitur redarguit tarquinius. Do.

A ante f g k l o p q t non aspiratur.

Ha interiectio ut a præpositione differat. uel quia interiectio affectũ significat: & per aspi rationem profertur uah. P.

Huber hubertas.

Hubera exhubero hubertim: quod Vale. Catullus protulit. fiunt enim a uerbo græco ὑω ut placet ypsilõ in u productum uerso: ac b littera hiatus causa interiecta. Ego tamẽ opi natus semper sum huber deductum esse ab humeo ut tuber a tumeo m littera i b uersa loca enim arrida in fecunda sunt cõtra quæ humecta sunt feracia & mulierum hubera ſi humore careant carebũt & lacte cogite oues pueri si lac præceperit æstus. Vt nuper frustra præsſabinus hubera palmis. Videt Virgilius indicare nobis uoluisse hubera ab humendo dicta si inquit æstus humores præceperit atq; refecerit frustra hubera quæ omni humore uacua erant exprimemus. Tumeo autem de quo dixi licet primam corripiat: tubera tamen producunt: quod in multis & præsertim ubi sit aliqua litterarum immuta tio: sufu uenit.

Hulula auis quibus aspiratio natura hæret. é enim hululans tum canum: tum luporum: qui sine aspiratione satis exprimi non potest: hululula quoque a cantu suo nomen accepit.

Hulcus: unde exulcero traxit aspirationem a græco. illi enim hulcos dicunt.

Humarium sacrificii genus.

Humum sunt qui uelint ex eo dictam quod humores contineat licet non conueniant: tẽpore sicuti etiam humanus. nam seu fiat humus ab eo quod est humo ut ego arbitror: seu ab eo quod est humus non conuenit cũ primitiuo in quantitate syllabæ licet in hoc conueniat cum uerbo humeo: a quo tamen non dicitur: mea quidem sententia huic uoci humus aspiratio ineſt. Quin meum quoque iudicium est humus quo nomine terrã poetas appellasse. Varro tradit & humor & humeo latinas dictiones esse fit ab humo humatus. nam cum sit humus terra humatus dicitur terra obrutus: de uoce autem humatus humanus humana humanum. sic sentio: quod ducatur ab eo quod est humo cui aspirationem naturalem esse dixi mutata o in u. ueteres enim hemanus dixere: ac tamen si differant tempore: tamen non omnes dictiones deriuatiue sequũtur etiam in tempore naturæ primitiuam.

Hac pronomen & aduerbiũ: & omnia monosyllaba pronominum ut hic hoc. & deriuati ua huc: quia ab o græco.

Hactenus hac fine ita quatenus qua fine antiqui quatenus quatinus quia.

Hædus hæreo hæres halo as. spiro halitus hamus.

Hara pro stabulo porcoꝝ & ꝑ aue quadã augurali. Ser. unde harusꝑex.

Hariolus deriuatur cũ a breuis sit. Do.

Hariolum dicit quasi phariolũ h pro f.

Harena ab hæreo secundũ Seruium q; cũ calce parietibus hæreat. potius ab areo arena & arundo ab ariditate.

Hasta q̃uis ab asto ad differentiam imperatiui hauriõ ad differen. tam auris.

Hellespontis qua diffundit ur alta aliis locis cognomina acceptat ubi primũ se coartat hellespontus uocatur. Propõtis ubi expãdit ubi iterꝝ præsſit thracius bosphorus: ubi iterum effundit pontus euxinus qua paludi cõmittitur Cimerius bosphorus: palus ipsa mœotis

Herculanũ oppidũ nomen accepit ab hercule quod est in campania.

Hebeo hebes ad differẽtiã ebeo ebes. inde ebetati q̃ fœlicitate ceciderũt. Heu interiectio

Heiulor ab hei. Hem interiectio.

Helluor helluaris: inde helluones. A. Ge.

Herus ut ab eo differat quod est ero uerbo in dativo & ablativo.

Herba secundum quosdam ab hæreo heres: tamen sine diphtongo.

Herũca & eruge ab eruzo sine diphtongo: qa nõ per se diphtongũ habet sed ad differẽtiã.

Heri ab hæreo quia hæreat hodierno die.

Hæricius ꝙ sætis horreat.

Hærnia lingua sabinoꝝ faxũ. Ser. Alii asperũ unde hernica faxa. nam cum descendunt in sestina ad pigam testiculoꝝ illam duram & asperam efficiũt. unde hærnia. Te.

Hernicos quidã uolũt a sabino quodã dictos. Macro. uero a pelasgo quodã nomine herni co anagniam conditam dicit.

Herẽnius, prium quasi ꝙ hæreat annis quod nomen ad bonũ omniũ imponebatur.

Heus aduerbiũ: hesternus. Tor.

Heu interiectio uel aduerbiũ. Pom.

Hic antiqui ꝑ aduerbio heic. Pom.

Hinnio hio hias hia: us. Pom.

Hir ab hæreo uola: quia solidior pars é. uel ꝙ palmæ rebus hærent. Pom.

Hirsutus quasi horrẽs setis. hirtus ꝑ syncopã.

Hircus ab hirsuto. unde hircipili secundũ Festum homines duorum pilorum: uel ab ocu

Iorum angulis qui hirqui dicebantur;& quã doque pro oculis ad quos oculos in libidine contorquent.unde hirquitali fecundum Festum.Var.a fabinis dictum dicit.f.in.h.

Hispidus ab horreo hirundo.

Hiulcus ab hio.

Hisco ab hio pro hiasco pro loqui & os aperire.

Homo quidem ab humo: quod Quintilia.de rideret.

Honor uel honos.

Hortor ne frequentatiuũ orior putetur.

Horreo ut cum significatione concordet.

Hordeum quidam ab horrore.alii ab oriendi celeritate secundũ Quintilianũ.

Hordeũ pro fordeũ antiquitus.

Horream ab hordeo:antiq farreũ a farre. Fe.

Hortus quis ab orior ut a præcipio & hortus tui differat & olus omnis herba fatiua qua uescimur.

Horti in plurali consisti & uoluptatis causa teste Plauto:sub Veneris custodia: secundum alios priapi.

Hostio is quartæ coniugationis:æquo as ad differentiam obtio stii.ab obsto obstas.

Hospes quis ab hostio.T.

Hostio dicitur quia in hostiũ conflictu quædam fiebat ordinis adæquatio.

Hostis licet ab obsto:tamẽ aspiratur ad differẽtiam genitiui pluralis.

Hostia ab hoste quia laribus imolabatur ut arcerentur hostes.uel ab hostire.i.ferire.Fe.

Humus humare humor.

Humesco humorem teneo.

Humesco humilis quasi humi decliuus.

Humerus:quia humeri humi instar onus ferunt.

Humerus latina uox est non ducta a græca ωμος:quæ dictio apud græcos aspiratione caret:habetq; o mega idest o ꝓductum.

Hudus quidam per syncopam.i.humidus qui dam a fudore abrepta fine aspiratione: unde uuidus uliginosus.

Hululo uel ab hui uel aspiratus uehementia.

Humanus humanitas eruditio.

Haa interiectio:& sæpe per apocopam ah.hæ enim interiectiones potius naturales sunt ita uaha uah oh ahenus. Gel.secũdo ab horreo & alia ita composita abhinc adhæreo: anhelo cohors.uel simplex uel ex con & hortor: quia hortatur in pugnam. Cohabito cohæreo cohibeo.dehinc exhalo exhalas:inhio in hibeo inhabilis inchoo a chao. Quidam.h. inter utrunque inserunt incoho ut auctiore spiritu sonet.inhorreo lachryma.Gelli. Mihi alias mi pro mihi more græco ꝓ.oi oi in sfecundum Festum.Antiqui mœ pro mihi: unde de Italio i Gellio emẽtatissimo pro ita li repperi.nihilum & per apocopam nihil & syncopam nil.Pulchrũ licet teste Seruio in latinis nunquam ch præhendo ut differenti spiritu duo e.sonẽt in beem uero creem screem ut imitetur principalia horreo.Sepulchrũ traho ad differentiam traeo is it.ab eo. nam ueteres transeo & traeo dixerunt ut trapono uahemens quasi eminenter uehatur. Alii ut augmento spiritus hæ uocales proferanẽ ahuah oh per apocopam.& in barbaris post c p t ut sadoch ioseph deleth.

Aminor atlantis filia: de qua Homerus τὴν δ' ἐξ ἰοῦ ν.ι.ν.ω.φ.η γ. Iachus ab ia & χέω quasi fudens causa letitiæ uocem uel fundẽs uinum oiwoc:& amota o & oc is fa.T.

Iacentana gens hæc a pyreneis radicibus ichoansin campos usque latius extenditur & ilerdæ ac ilestæ illergetaq; locis adiungitur non procul ab hibero in confinibus æquitaniæ & hispaniæ.Strabo.

Iacet significationẽ habet manifesti. Virgi.in buc.Silenon pueri somno uidere iacentem. & Strata iacent passim sua quæq; sub arbore poma.M.T.de suppli.in Verrem. Patris hi quos uidetis iacebant in limine.No.

Iacet plenũ ẽ oneratũ.Vir.iiii.ge.Sed iacet ageribus uineis in summis in alto terra gelu iacet.No.

Iacet pro plurimũ porrigitur. Virgi.iiii.geor. Tantũ campi iacent.No.

Iacet sordet nec locus est.Lucil.li.xxx.& sua ꝑcipe retro relicta tacere.Lucre.li.i.Humana ante oculos fœde cũ uita iaceret i terris.No.

Iacere significat emittere.unde & iaculũ. Vir. li.v.Et fublata procul dextra cõnexa coruscat & iacit.M.T.i uer.de signis inq; scyphũ de manu iacere conatus est.No.

Iacit habet ponit.Vir.in geor.Ois in hãc certa regio iacit arte saluté.M.T.i philip.i.in quo tẽplo q̃tũ i me fuit ieci fudamẽta pacis.No.

Iacit facit Lucil.li.xvi.Aggere in iaciẽdo si qd si quo est uineis actis opus est.No.

Iactare est demittere dependere. Vir.iii.geor. Et dextra iactata recũbit in armo No.

Iactare uoluere.Vir.primo ænei. Atq; illum tales iactantem pectore curas.No.

Iactare plagis sternere.M.T.in uer.acti.ii.Iactatur domi suæ uir primarius & homo honestissimus pro se quisq; manus affert.No.

Iactare fatigare.Vir.i.æn.Iactatos equore toto troas.Et iactetq; odiis iunõis iniquæ.No.

Iactare ambitiosius gloriari.Vir.li.vi.Quẽ iuxta sequitur iactantior ancus.idẽ li.viii. Ecce paro uoces dũ iactat fertes. Luc.li.xxvii.i re iactãda ipsa ridicula id atq; adsedif.No.

Iactare excutere cõmouere. Var. in eume. Tibi nũc semi uiri tereté comam uolanté iactant ubi galli. No.

Iactare eſt caſſum fundere. Vir. ſtudio iactabat inani. Ser.

Iacto inaniter loquor. Virgi. primo æneid. Talia iactanti ſtridens aquilone procella. Ser.

Iactati in littus dicimus delati in portum. Ca.

Iacit ponit Vir. iii. geor. Omnis in hãc certã regio iacit arte ſalutem. & Cicero. iacta ſũt fundamenta defenſionis meæ. Ser.

Iactuoſe poſitum pro iactanter. Cicero in oratio. Cum ſint liminoſæ & quaſi iactuoſe partes duræ. N.

Iamdiu pro olim. Tur. in ethra. Rodienſis eſt ſed iſtuc cõmigrauit iamdiu. En. in alcme. factum eſt iamdiu. Cicero in epimauſimache. Liber eſſem iamdiu: habuiſſem igenioſos comatores mihi, Liui. i aiace. Mirum uidetur quod ſit factum iamdiu. No.

Iambicũ carmen quod archilochus poeta primus ut ait Strabo ob ſpretam ſiſſam a lycambe. in ultionem inuenit compilitq; maledictis & acerbitate ad laqueum fodere uſus eſt hippomenes poeta in bubalum & antermũ ſculptores: quoniam cum deformis eſſet ab his in contemptum efficius fuerit tã etſi Pli. non aſſentitur.

Iambi uocantur qui ſinguli ex proſcenio loquebantur. triambi qui terni. No.

Iamdudum. Virg. iii. ænei. At regina graui iamdudum ſaucia cura. licet & temporis poſſit eſſe. Terẽ. Iamdudum te amat. idẽ iamdudũ illi facile fit q; doleat. Ser.

Iamdudum q̃primum. Virgi. in geor. Et iãdudum incumbere cultris: Dum ſicca tellure licet. Seruius.

Iamdudum cito. Virgi. ii. ænei. iamdudum ſumite pœnas. Ser.

Iam pro modo. Vir. iii. geor. iam quæ os curſu iam præterit illos: & iã digitis & pectine pulſat eburno. Ser.

Iamdudum olim. Vir. primo ænei. iamdudum erũpere nubé ardebant. Ser.

Iam tarditatis é ſignũ. Ter. in andria: Vt redeat iam in uiam. & puerbiale é. Do.

Iambus pes ex breui & longa ab inuentore.

Iamdudum ſunt qui p iam primum intelligãt Virgilius. iamdudum ſumite pœnas. Terentius in andria. iamdudum leſbiam adduci iubes. idem in eunucho. iamdudum te amat. Donatus.

Iam renũciatio eſt perpetuitatis. Terentius in andria. Vxorem tibi non dat iam chremes. & interdum ſignificat feſtinationem. idem i adel. Ego iam proſpicio mihi. Interdum ad deſcribendam moram põitur. Vir. iã melior iam diua precor. Do.

Iam pro tunc. Quintil. q. ſi ſatis prudenter ea uiderint iam ppe conſumata fuerit præcipi entis opera. Et pro præterea. Vir. iam maris ĩmenſi prolem & genus omne natantum: iã uarias pelagi uolucres: hoc idem ſignificat iam uero, iamiam pro nunc. Virg. iamiamq; manu tenet. & per indignationem ut idem. iamiam nec maxima iuno: nec ſaturnus hæc oculis pater aſpicit æquis. Et per miſerationem. Salu. in iugur. iamiam animo meo chariſſime frater quanq̃ tibi ĩmmaturo & unde minime decuit uita erepta eſt: tamen letandũ magis q̃ dolendum puto caſum tuum. Et per exhortationem. Quin. iamiam cõmilito quicúque caſus manet & iam ſi te imperator damnaturus eſ habes ſolatiũ: ſatius é q̃ a patre occidi. L.

Ianira. Oceani & Tethyos filia.

Ianiſus urbs arabiæ. Her.

Iantha Oceani & Tethyos filia.

Ianuarium appellauit Numa Pom. primumq; anni eſſe uoluit tanq̃ bicipitis dei mẽſem reſpicientem & præſpicientem tranſacti anni finem futuriq; principia. Ma.

Ianus aſpirationem non habet quam habet in primitiuo. dictus autem eſt ianus ab hiando. Feſtus autor. & eadem ratio eſt ianuæ ipſius ũerba feſta ſũt. Chaos appellat Heſiodus cõfuſam quondam ab initio ciuitatem hiantẽ: patentemq; in profundum ex eo itaq; græci nos hiare dicimus unde ianus detracta aſpiratione nominatur eo q̃ fuerit omnium primus cui ſupplicabat uelut parẽti a quo rerũ omniũ factum putabat initium.

Ianum quidam ſolem eſſe uolunt & ideo geminum quaſi utriuſque ianuæ cæleſtis potẽtiæ qui exoriens aperiat diem occidens claudat. Macrobius.

Ianum mundum. i. cœlum ianumque ab eundo dictum q; mundus ſemper eat dum i ot bem uoluitur. & ex ſe initium faciens inſpici fertur. unde Cornificius. & Ci. non ianum ſed uanum nominat ab eundo. Ma.

Ianeus ianitor. Feſtus.

Ianiculum dictum quod per eum populus romanus primitus tranſierit in agrum hetruſcum. Feſtus.

Ianua eſt primus domus ingreſſus: dicta quia iano conſecratum eſt omne principiũ.

Ianubium cœnaculum etiam nunc apud ædẽ iunonis & in altero latio phaleris & cordulæ dicuntur cœnacula. Var.

Ianuarius prior menſis a principe deo ianuarius appellatus. V.

Ianitos pro ianitor. Varro.

Ianum cum ſaturno regnaſſe. require in ſatur-

nalia.Macrobius.

Ianum quidam solem demonstrari uolũt: require in saturna.Ma.

Ianum ab eundo dictum.require i saturnalia Macrobii.

Ianuarium quid est quod Romani principiũ anni faciũt.antiquis enim temporibus Martius primus omnium numerabaturqđ cum multis signis perspici potest.tum eo maxime quod Quintum a Martio & Sextũ & reliquos deinceps usque ad extremum a Martio numerarent:decembrem enim nouissimũ appellãt a martio.s.recensentes:ex quo non nulli opinati fũt ueteres romanos nõ duodecim sed decem mensibus annum complesse & ob eam rem quibusdam mensibus plures q̃ triginta dies addidisse. Sunt qui monumentis mandarint decembrem a martio decimum computatum:hunc deinceps subsequi Ianuarium:februarium esse in quo & purgationibus utantur & mortuis parentant ánoniente.huc postea.ordinem cõmutatũ esse constat:& Ianuarium primum omnium numerari cæptum:quod primum huius mensis die quem calendas Ianuarias appellãt:primi consules exactis regibus creati fũt: uerisimilius illud quod quidam dicunt Martium a Romulo primũ omnium fuisse numeratum q̃ homo acer ac bellicosus atque adeo bellandi amore insanus: Marte fatum se existimans parentis sui cognomen cæteris mẽsibus præponendum esse censuit. Numma Pompilius deinde uir parcus & pacis atque ocii studiosus cũ ciuium animos a bello ad agriculturam traducere contendisset:ianuario inter menses principatum dedit: & Ianũ quasi ciuilem & agriculturæ magis q̃ rei bellicæ studiosũ summos honores cultusque p uexit.Sed uide ne Numma Pompilius magis consentaneum naturæ quantum ad nos attinet principium anni sumpserit:omnino enim earum quæ in circulo circũferuntur nihil é quod natura aut extremum sit aut primum sed lege factum ut aliud alii statuant anni principium:optime uero qui post hybernũ tropicum annum inchoant cum sol finẽ ulterius progrediẽdi faciat rursus ad nos ferre incipit.fit enim naturale quodammodo huiusmodi principium quo & lucis tempus nobis augeturtenebræ; uero & noctis diminuit: Princeps deniq; & otius substantiæ fluxit autor propius accedit.

Ianus bifrontẽ cur esse autumant:fic enim eũ & fingũt& pingũt. An q̃ græcus perræbus fuit.sic enim monumentis producũm é. Is postea cum in italam traiecisset & apud barbaros consedisset linguam simul cum uictu cũmutauit:an illud potius q̃ italos agrestes ac barbaros ad humanitatẽ uitæ culturamq; traductos & agros colere & rempublicã administrare instituit.

Ianum bifrontem quid est quod uiteris altera pars impressum habuit:altera proram nauis aut puppim: aut ut multi putant honoris causa saturni qui naui in Italiam traiecisset:an hoc uulgare est ac de multis dici põt: nam & Ianus & Euander ita Aeneas nauibus in Italia proiecti sunt.sed illud potius q̃ piam coniciat:alia esse in ciuitate quæ pulchra alia quæ necessaria: maximũ uero atq; omnium pulcherrimum indicari bonitatẽ legum:illoge uero ex oibus necessarium esse copiam & ubertatem: quoniam uero Ianus feros homines ad mansuetudinem traducens optimis legibus informauit: necessarũ uero ad rẽp. affluentiam fluminis nauigabilis suppeditat:& partim ex argro ac uicinis locis:partim & longinquis ac mari deuehens nihil quod ad usum pertineat defideriari patitur:ideo nũmus ita signatus est & ut legislatoris duplicem frontem ,pter uitæ cõmutationem:ut dictum est: & imaginem fluuii ,pter nauim præ se ferat. Altera quoque usi sunt nũmo ouem bouemq; insignitum habente: quod quidem nũmi genus erat insigne& imprimis documẽto ueteres gregibus & armentis abundasse quippe quoq; omnis substantia in illis esset:collocata: quo fit ut multi apud ueteres syllibi bubulci porcii appellati sunt ut Fenestella autor est.

Ianũ iunoniũ,require in calendas.

Iapiga est quæ nũc Apulia dicitur a uento qui dicitur iapix:quo ex italia Athenas nauigari potest.Hora.i.car.Obstructis aliis præter.Iapiga.Por.

Iapix gos:Dædali filius unde Calabria iapigi a.

Iapix uẽtus quem circium quidam uocãt.Gellius caurum.

Iapis idis:ætolus qui in Venetia oppidum cõdidit nomine suo.unde iapidis Timaui.Vir. dixit.

Iapetus Titani filius ex Asia cõiuge ex qua Prometheũ cõtinuit.Epimetheum & Hesperũ & Atlantem.

Iason æsonis filius regis thessaliæ de quo multa ferũtur a Iustino.xliii.Oui.vii.Diodoro q̃ ait Medeam expulsam prius a patre iuenisse Iasonem in littore ad templum Solis:& eo captum; docuisse.

Iason a Cerere dilectus:& ob hoc fulmie a Ioue interemptus.Ody.quinto.

Iaspis lapis preciosus.Pli.xxxvii.ab ioy.uiola & πσσ totus:quasi totus uiolaceus.

Iaspare farinolam iacere pultis.unde dissipare

obſipare:ut cum ruſtici dicũt obſipa pultis eſcam. Feſtus.

Ibis auis ciconia dicitur. Ci. de na. deoꝝ. Atq; illa ſunt mirabilia quidem ea quæ nup ideſt paucis ante ſæculis medicoꝝ ingeniis repta ſunt: uomitione canes purgant: at aluos ibis ægyptiæ curare & ab huius auis naturæ ſimilitudine ibis pro inuido accipitur: unde Ouidius libꝝ. in ibim ſcripſit.

Iberus fluuius Hiſpaniæ ex radicibus pyrrhenei & balearicum mare ſub ferraria ꝓmontorio nauigabilis.

Ibernia inſula eſt ad Hiſpaniam occidentẽque ſolem ſita: qua medium Angliæ latus uergit dimidio minor (ut exiſtimatur) q̃ Anglia. ſed pari ſpatio trãſmiſſus. xxx. milia paſſuũ atq; ex gallia eſt in angliam ex hibernia ſ qua fur plures metropoles ciuitates q̃ in anglia iam quidem nominant Irbandiam.

Iberus ingens amnis deorſum Tulcin attigit inde ſe in terras pelagus inſinuat: & primum magno impetu admiſſum mox ſ duos ſinus ꝓmontorio quod Ferraniam uocant. findi tur prior ſupionẽſis dicitur maiorq; ac magno ſatis ore pelagus accipiens: & quo magis penetrat angustior ſorobim & duriam & ſu cronem non magna excipit flumina. Pomp.

Ibidæ in ipſo introitu finium pigmeorum ab auibus quas appellant aduerſo agmine exci cipi pugnaſq; confici tradit um eſt. Pom.

Iberia hiſpania a fluuio alia in ponto iter Colchida & armeniam a rege de qua. Horatius & Virgilius ix.

Ibis auis nili quæ ſeipſum per annũ purgat ſer penibus ueſcitur: quidam Ciconiam dicũt & inimicus Ouidii.

Ibyx ſylueſtris capræ genus pernicißimum.

Ibla mons atticæ regionis ſeu ſiciliæ: & thimo abũdans & melle.

Ibi dicitur cum locus ſemel demonſtratur.

Ibidem cum ſæpius.

Icadion nomen fœuiſſimi piratæ.

Iceus genus farciminis.

Icheneumon animal ex ægypto quod aduerſus iphilenam dimicatur: mergit ſe limo ſæpius & ſiccat ſole ubi ſæpius id fecit exit mutinum certamen.

Icthys aſpirationem accipit quæ uox piſcem ſignificat inde icthyophagi populi quidam dicti quod ueſcerentur piſcibus. Eſt & icthycollo genus piſcis: habet etiam lhetys aſpirationem ante i in prima ſyllaba ſecundum atticos ut dixi.

Icadas ferias quas omni menſe luna cuſtodit: uocant hi qui maxime ſene uiuentes quidã noſci uolũt.

Icit percuſſit.

Ico breuis ici longam facit. inde ictus: ut Catho ſtem unde icit. Lucre. etiam in præſenti ꝓ duxit: ut exin corpus ꝓpellit & icit.

Icarus Dædali filius qui nomẽ mari dedit. Soli nus Varroné adducit Icaꝝ cretem illic naufragium feciſſe.

Icarius Oebali laconum regis filius pater penelopes. Iconies liberi patris qui uinum ei com municauit interfectus a ruſticis: filia Erigone ſe ſuſpendit. eſt etiam mons in attica.

Icon græce dicitur latine effigies: imago & ſtatua. inde iconia effigies proprie expreſſa. Pli. xxxiiii. Eſt & figura imago: id qua Cicero ad Herẽnium.

Icus breuis complexio.

Idericus paſſio ex diffuſiõe fellis ab icteri aue cuius ſimilis eſt color. Quidã arcuarũ morbum a ſimilitudine arcus cælestis. Var. auriginoſum appellauit.

Icmaius faber quidam apud Ho. ody. xix.

Ichthyophagi populi montana indorum colentes quos ſubactos Alexan. iuſſit a piſcibꝰ abſtinere.

Icanis mons acticæ regionis eſt.

Iccius portus inter belgas morinis oceanoque mari finitimus ambianis & atrebatibus pximus a continẽti britãniæ quam Angliam dicimus. xxx. milibus paſſuum diſtans & traiectui cõmodiſſimus: cui ad dextram Zeladia inſula Olandia & Elandria: ad ſiniſtram autẽ cõmitatus q dicitur pontus Piccardiæ ps & Normandiæ ducatus: ex oppoſito uero Anglia cõſiſtit oppidum eſt illic populorum: q bus tollere nomen eſt: id adiecto Iccii portus nomine: ut quibuſdam placet Caſtetium nũ cupatus. Mormẽſis eſt diocęſis in regno frãcoꝝ & dictione. Anglorũ regis ſitum. hunc memorat lucanus: ſ primo forte a circio ſeu cercio uento dictus: qui ex terra Gallia flatur dicit. A. Ge. li. ii. ca. xliii.

Iciſium et uthiſia urbes poſt cartinnam effluentes inter eas ancus & nabar aliaq; quæ taceri nullum reꝝ famæ ue diſpendiũ eſt interius & lõge ſatis a littore (ſi fidẽ res capit) mirum admodum ſpinæ piſciũ muricũ oſtreorumq; fragmẽta: ſaxa attrita uti ſolent fluctibus & nõ differẽtia: marinis inſixę cantibus: anchoræ alia & huiuſmodi ſigna atq; ueſtigia effuſi: olim uſq; ad ea loca pelagi in campis nihil alentibus eſſe inueniriq; narrantur.

Icenos in anglia populos ab Octorio romano duce ſubactos nõ memorat Cæſar: ſed tacitus quæ forte iccii portus accolæ fuerunt.

Icarius Tyndarii frater: quem alii icariũ dixerunt unde Penelope icariotis dicit a Propertio. Quæq; terũ faſtus icariotitus. nam ex Polycaita Ligei filia Penelopẽ ſuſcepit &

fratres:ut ſcribit Strabo.idem habuit Doro ché uxorem:ut Hom.tradit in odyſſea: quã quidam Penelopes matrem fuiſſe falſo putauerũt.

Icit percutit ſignificat.Plau.in trucul. Frendit icit fremit.idẽ in aulu.Ibi ut paſcebat fuſcina icit uidulũ.Pacu.in armoꝝ iudi. Nam ca nis quando eſt pcuſſa lapide nõ tam petit illum qui ſe iecit q̃ eũ ipſum lapidẽ quo ipſa icta eſt petit.Affra.Simulanté offendit regit rupit icit poculo,Ceci.de manda.Si unquam quiſq̃ uidit:quem catapulta aut baliſta iecerit.Lucil.libro tertio.Eſſe animũ cũ animo coniũctum quæ cum animi uis percuſſa eſt exinde corpus propellit icit.Turpil.in deme trio. Nam ſi iceris me poſthac credas mihi uelim inquit:tum quid cenſes dolebit ſcilicet.Neuius in Danae.Quam quondam ſulmine icit iuppiter.No.

Idiotas a græco tractum ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἰutiles quaſi ſibi tantũ nõ plurimis utiles.Lucil.li.xxvi. Quid ni tu illiteratum me atque idiotam dicere.No.

Idoneus eſt aptus ad omnia bona & mala. Te. in an. Adeon uidemur uobis idonei in qbus ſic illudatis.Do.

Id quod res eſt bona locutio:pro id quod uera eſt.Teren.in adel. Veꝝ cognitũ id quod res eſt.Donatus.

Iduſis ouis dicebatur quæ omnibus idibus lotui mactabatur.Fe.

Idus ꝓprie exiſtimatur dies qui diuidit méſem iduare enim hetruſca lingua diuidere eſt:unde uidua quaſi ualde idua.i.ualde diuiſa aut uidua a uiro diuiſa.q idus omnes oui tributas:ut Varro:& pontificalis cõfirmat auctoritas.Macro.de ſatur.

Idubeda mons æqualiter a pyrene diſtans procucitur a cantabris exoriens in noſtro finitur pe'ago.unus enim e duobus montibus é qui mediterraneum agrum inter pyreneos montes latuſque ſeptentrionale uſque ad ſatyros finittalter oroſpoda nominatur.Stra.

Idubeda ciuitas eſt celtiberis finitima ad oriẽtem.Strabo.

Idem quaſi pro etiã poni ſolet.Cicero: & huic coniũcta beneficentia:quam eandem uel benignitatem uel liberalitatem appellari licet; ideſt quam etiam.is,recipit coniunctionem. idem uero non.ut ueſtis pauca & ea detrita: uel eadem detrita.Lau.

Identidẽ ſignificat id quod ſæpe.Sueto.xii. recuperatores ne perſuaſoriis aſſertoribus accommodarent.

Idalium cypri nemus eſt ubi & breue oppidũ Vir.Idaliæ lucos:& idaliumq; nemus.Ser.

Ida mater accipitur: quia dixit uenatrix: non poſſumus ꝓmontoriis intelligere: nam uenatrix pro ea quæ uenari nõ ubi uenatio fit. Seruius.& infra.

Ideæ imagines ſũt.nam idea é ſpecies uel imago uel ſimilitudo latine.

Idrops ſubcutaneus morbus de uitio noſcite natus cum anhelitu fetido & inflatione turgente. Eſt animi hydropico proprium: ut ut quanto amplius bibit:tanto amplius ſitiat.Acron.ſed cum y ſcribitur & præponitur aſpiratio.

Idem compoſitum ab is & demum ubi corripitur i in genere neutro. in maſculino uero ꝓducitur:ut Vir.quarto ænei. idem ambos ferro dolor atque eadem hora tuliſſet.Iuuenalis.Si feciſſet idem caderet ſub iudice morum.inde componitur identidem ideſt idem & idem cuius obliqui deficiunt caſus.Pri.

Ida mons & ſylua troianorum.Homerus ſerarum parentem dixit:continet gargarum.inde ſcamander & ſimois oritur.alter mons in Creta ide idæus fuit:& idæus ꝑco troianus.

Idas dæ.formoſiſſimus ſui temporis maritus: Marpiſſæ qui Apollinẽ inſuſit ob raptã Marpiſſam arcu & ſagittis.Ho.

Idalius mons Cypri Veneri ſacer

Idalium nemus cypri dicatum Veneri.ut ſcribit Pli.hæc loca gratiſſima erant Veneri Cyprus erix filiciæ cythera ſyria:ut refert Dio.

Idios proprios.

Idathyrſus ſcythaꝝ rex:quidam indathyrſus.

Idiota illitteratus:quo ſancti chriſtiani utuntur:& Ci.in Piſonẽ:inde idiomata.

Idolum ſimulaꝝ idolatria.

Idothea Proeti regis argiuoꝝ filia.Ho.

Idomæneus Deucalionis filius rex cretenſium apud quos,p eo habebatur:cũ rediret a troia in tempeſtate uouit:primum ſibi obuium ſe ſacrificaturꝰ.& ſecundũ quoſdam filiũ imolauit.qdam cum uellet puliſum a ciuibus in Calabriam ueniſſe:& in ſalentino promontorio Petiliam urbem cõdidit licẽtius dictus a lyćto ciuitate cretæ:ſub quo militaſſe ſe dicit ditis cretenſis.

Idumæa regio ſyriæ.

Idumeæ paleſtinæ:ut ſcribit Pli.eiuſdem noſis oppidum Boetiæ ab Antedone patre Glauciõe quo Homerus.

Idumæ urbs abũdans palmis. inde idumæus etiam pro Epitheto palmarum. Plinius lib. quinto.

Idros fluuius eſt Ciliciæ Tarſo ciuitati ꝓpinquus:ideo idros dictus:quia in forma hydri tortuoſus ſit.ergo cum y ſcribendum & aſpiratione.

Ieburones germani ſunt iuxta neruios in occaſum ſua habentes.Stra.

Ierna insula ad septentrionem exposita britannię est prolixa: sed amplissime latitudinem habens: cuius incolæ appellantur anthropophagi. Stra.

Ieron colonia est post thoechades: in qua est sanum hieronis e regione an tipolis: fed aspira tur. Strabo.

Ientaculum dicitur gustatio sicut calmiachus iesia ientaculū proferri iouī.

Ientacula leuiora prandia dicta sunt; & quæcūque imparatis mensis apponebantur ganeata. Martialis usus est p pane dulciario & p iē taculis in distichis. Surgite iam uendit pueri ientacula pistor.

Ies. ietis urbs archadiæ & promontorium ī quo sita est iuxta Alpheum amnem patronymicum ietes.

Ielysos urbs Rhodi. Home. Alia in Dorica regione. Herodotus.

Ientare. Affran. in buccone. Ab optato ientare nulla fuitar. Plau. in curcul. quid antepões ne neri ientaculi. Affra. in crimine. hæc ieiuna ientauit. Varro in marcip. ut eant ac rempu. administrent quod pulli ientent. Noni.

Igitur nunc quidem p cōpletionis significatione ualet quæ est ergo. sed apud antiquos ponebant p inde & postea & tū. Fe.

Igitur pro deinde. Plau. in amphi. Sin aliter fuerint animati: neq; dent quæ petant fese igitur fūma ui uirbusq; oppidū oppugnasse. Terē. in eunucho. Quid igitur faciam. Do.

Igitur positum pro postea. Plaut. in amphi. Si aliter erūt animati neq; dent quæ petant. fese igitur summa ui uiribusque oppidum eorum oppugnaturos.

Iginus fecit libr; de uiris claris. Asco.

Ignauus est qui uim nō potest ferre; & qui nō perseuerans. Ter. in an. Adeon me ignauum putat. Donatus.

Ignauum segne torpidū feriatum & sine igne. Vir. quarto geor. Ignauū fucos pecus a præsepibus arcent. &. iii. æneī. En age segnis rum pe moras. M. T. ad Cæsarem iuniorem. li. iii. in quo tua me prouocat oratio: mea cōsecuta est segnis. Et de senec. Quæ uitia sunt nō senectutis: sed incertæ ignauiæ somniculosæ senectutis. No.

Ignarus non erant & nauī & narī quibusc ū in præponi oporte: et dulcius uisum est ignoti ignaui ignari dicere q̄ ut ueritas postulabat. Ci. de orato.

Ignarus æque utroq; uersum dicitur: & nescitis qui ignorat & qui ignoratur. Plau. i rudē. Quæ incolis nescīs nescias pessimus. Salu. more humanæ cupidinis ignara uisendi.

Igitur collectiua uel rōnalis coniūctio est. colligit enim supradicta illatione hoc est ratiōe confirmat. Ci. pro liga. Habes igitur tubero quod accusatori maxime optandū confitentem reum, dicitur & illatiua q̄ præpositis aliis informatur. Pri

Ignesco ab igni inchoatiuū formatur. Dio.

Ignauit ignauum fecit. Acti. in ænead. Fateor sed sæpe ignabat sortem in spe expectatio. Nonius Mar.

Ignaꝛ quod nescīat cura ut sit incognitū. Virgilius. æn. Ignaꝛ laurens habet ora minātia. Salu. in iugur. bello. Amore humanæ cupiditatis ignara uisendi. No.

Ignauirer pro ignaue. Lucil. saty. libro. xvi. Curtamen ignauiter hoc præfertim tēpore quæris. Nonius.

Ignauiter. quadrigarius in secūdo āna. Ac qui ibi erant non ignauiter putando eum diem pro meliore habuerint. No.

Ignarus idest aliud dispōnens. Vir. tertio æne. Aut quis nam ignarum nostris deum appulit oris. No.

Ignarus in utroq; uersum dicitur. non enim q̄ ignorat sed qui ignoratur. Salu. more humanæ cupidinis ignara uisendi. Vir. ignarū laurens habet ora minantia. A. G.

Ignitabulum ignis receptaculum. Fe.

Ignis uestæ si quando interstinctus esset uirgines uerberibus afficiebantur a pontifice qui bus mos erat tabula fœlicis materiæ tā diu uerberare quousq; exceptum ignem cribro æneo uirgo in ædem ferret. Fe.

Ignis a nascendo q̄ hinc inde nihil nascitur & omne quod nascitur eū amittit & frigescit. Varro.

Igne & aqua quære in uerbo nupta.

Ignem meretricem dicimus rectius q̄ ará apollinis: uel quia amator utitur. Vir. At mihi fese offert ultro meus ignis amyntas. uel quia meretrix auida & auara est: ut ignis alimētoꝛ. Ter. in eu. Accede huc ad ignem iam calescēs plus satis. Do.

Ignescitur p ignescit. Laber. in colace. Figura humana inimici ardore ignescitur. No.

Ignem ex domo flaminea efferri non licebat: nisi diuinæ rei gratia. Fe.

Ignominia nominis nota. M. T. de repub. libr. quarto. Censoris iudicium nihil ferre damnatio nisi rubore: ita ut omnis ea iudicatio uersatur tantūmodo in homine aduersio illa ignominia ē. Lucil. saty. libro. xxxix. Apollo est nomen qui te antiquis non sinet delītiis maculam atq; ignominiam īponere. No.

Ignotus ignobilis. Li. v. ab ur. con. lib. i. Se a cæterit uelut ab ignotis capitibus consulis libertatis omniū in se auerterant oculos.

Igné uulcanū primū regnasse dicūt apud ægyptios quia igné inuenit, ná cōflagrata arbore

ſctu fulminis deficiente igne ligna addidiſſe dicũt & aduocaſſe homines tanq ipſe reppe rit. Diodorus.

Ignotæ ideſt iſciæ. Neuius in lycurgo. Ignotæ in terris ſumus tũte fis. No.

Ignoſcite eſt ueniam dare. Virgi. geor. iiii. Igno ſcenda qdẽ ſcirent ſe ignoſcere manes. No.

Ignoſcite rurſum cognoſcite uel diſcite. Var. Voſq; i theatro qui uolũtatem auribus huc aucupatum concurritis domo adeſt: ecce a me qua ſeram ignoſcite domum ut ſeratis e theatro litteras. No.

Ignoſcere & concedere quemadmodum inter ſe diſtant aperit. M. T. ad Cæſarem iuniorem in primo. Quo mihi & philippo uocationẽ dabis gaudeo: nam & præteritis ignoſcis & & concedis futura. No.

Ignoratur nõ agnoſcitur & ignoratur fingitur T. in phor. Quia egens relicta ſit miſera ignoratur fingitur nõ agnoſci. Do.

Ignobilis ſtultus. Vir. i. Ẽn. fœuitq; animis ignobile uulgus. No.

Ignobilis ignotus. Virgilius ſeptimo ænei. Solus ubi & lyluis italis ignobilis æuũ exiget.

Illaudatus inq; Vir. itaq; hoc uerbum illaudati idoneum eſt ad exprimendam ſceleratiſſimi hominis deteſtationem buſiridis: qui qdem homines omnium gentium ſimolare ſolitus fuit: itaq; ideo exectatione deteſtatiõeq; totius generis humani dignus eſt. Eadem ratiõe. Vir. idem ſamabilem dixit ſtygiam paludem: nam ſicut illaudatum priuationem lau diſ; ita ſamabilem per amoris priuationẽ de teſtatus eſt. Altero modo illaudatus bene & elegãter poſitum eſſe a Vir. ita defenditur. Laudare ſignificat lingua priſca nominare appellareque ſi in actionibus ciuilibus actor laudari dicitur quod nominari. illaudatus ergo quaſi illaudabilis: ideſt nũq nominandus ſicut quondam a cõmuni cõſilio Aſiæ decretum eſt: uti nomẽ eius qui templum Dianæ epheſiæ incenderat ne quis ullo tempore nominaret. Au. Ge.

Ilerda duſtat ab hibero tendẽtibus ſ occaſum ſta. cẽtum & ſexaginta. ad aquilonẽ uero ſtadia. quinqẽtis & quadraginta.

Ileſta eſt ilergetaꝝ locus. Stra.

Illatebrare. Quin. Clau. in primo ãna. Arma in qt plæriq; abiiciũt atq; inermi latebrant feſe unũ: poeticum uiſum eſt: ſed nõ abſurdũ neq; aſperum. Au.

Illigneus & iliceus ab ilice dicitur. Ter. in adel. Lectulos illigneis pedibus. Statius. vi. theba. Ornique iliceque trabes metuendaque ſuco taxus. Priſ.

Illiturgi nomẽ oppidi barbaꝝ. Ser.

Ilarus Ilari & hilaris & hilares: ſed aſpiaſ. Cap.

Illi pro illius. C. in Mar. Cel. Et quis illi more eſſe uult. Priſ.

Illitus ab illinio penultima correpta. Lu. i. viii. illita tela dolis nec matrem cominus uſquã auſa pati uirtus. Pri.

Illudo tibi & te dicimus. ut Vir. Certantq; illudere capro. Donatus uero inquit capto eſſe ſeptimum caſum.

Illachrymabilem. i. ſplacabilem: qui nulla hoſtia poſſit placari. Hora. li. car. Places illachrymabilem plutona tauris.

Ille cũ emphaſi dicitur quaſi uir magnus. Te. i an. Hic illic eſt: & ẽ etiam aduerbium ioci ut illi mea triſtia facta degeneremq; neoptolemũ narrare memẽto. Te. in adel. Ego illi ma ximã ptem ferã ubi ille peccat. Do.

Ilex & exlex eſt qui ſine lege uiuit. Plau. in pſa. Impure inhoneſte uiuit illex. Luc. lib. ii. fary. Non dico uincat licet & uagus exulet erret exlex. Var. in ſatimatia. Poſteremo quæro pa rebis legibus an nõ: an exlex ſolus uiuis. Lucil. iii. Accipiũt leges populus q̃bus legibus exlex. Cecil. i ſaparonome. Quid narras barbare cum idomitis moribus illiſterate illex es Siſen. li. quarto. Armis equis cõmeatibus nos magis iuuerũt exleges: & minus honores dignos putabis. M. T. pro Cluentio. Non illi quo aut exlegem ullam aut cauſam pecuniæ publicæ contemptam atq; obiectam putauerunt. No.

Ilia dicta ab ima quæ pars carthæ eſt tenuiſſima. Feſtus.

Ilica ſine dubio. Fe.

Illicere ẽ pprie illaqueare. Neui. i lycurgo. Alis ſublime alios ſaltus illicere ubi bipedes uolucres lino linquãt lumina. No.

Ilico ſignificat ſtatim. Pacu. in modio repudio aufpiciũ regrediẽdũ eſt ilico. Cecil. in Caſſi. ilico ante hoſtiũ hic erimus. No.

Ilico loci ſignificatio eſt breuitatem temporis notans. Te. in an. Nũc poſtq uidet domi nuptias apparari miſſa eſt ancilla ilico obſtetricem accerſitum ad eam & puerum lut afferat ſimul. Do.

Illipa urbs turdetaõꝝ agro adiacet. diſtat autem a mari ſta. ſeptingẽtis. Stra.

Illibiris flu. & urbs. fluit aũt a pyrene & circa Narbonem labitur: & ex cẽmeno monte fertur in mare. Stra.

Illuc quære in citro. Lau.

Illi cum illo habitationem lego perinde eſt ac ſi ita illi & illi legaſſem.

Ilithia lucina.

Ilice fons nobilis noſe prouinciæ unde portus ille celareus.

Illyricus olim: ſclauonia nũc.

Ilus Troi regis troiæ filius & frater Aſſaraci q

Ilion ampliauit:& noīe suo appellauit regia Priami a regione Troia dicta.

Illyris prouincia.

Ilias Homeri opus.

Ilioneus & ilione maxima natarū Priami.

Ilia mater Romuli & Remi.

Ilba insula inexhaustis chalybū generosa metallis in thusco mari.

Ilissus fluuius athenarū.

Ilys limus.inde limaca.

Illico illo. Turpil.in leuca.sed q̄longe ē cū illico in eo loco.Neui.bel.pu.li.vi.Septimū decimū annum illico fedentem.Acti.in curyſa. ilico inq̄ habitat ouis q̄ ppius. En.li.primo Et tum quo irent nesciebant illico remanserunt.No.

Illicere allicere.licia enī sut quasi ligia Te.I an. Tunc hic hæres adolescentulos iperitos regeductos libere in fraudē illicis.Do.

Illicet semper rei finē significat per syncopam ilicet ire licet.Te.in phor.hoc nihil ē Phœdria illicet:sic iudices de cōsilio dimittebant cū præco pnūciasset ilicet.Do.

Illi accentu circūflexo significabat illic.Vir.illi mea trīsta facta.& absolutum ē. Te.i ecy. Nā illi aut licebat nisi præfinito loq ut illi,pibi.Te.in phor.Dū fedemus illi iteruēit.Do.

Illix & exlex illex hoc dicernuntur ab illicien do illix illex uero a quo lex nō seruet. Plau.i penulo.Quid illi tantæ rei funus illix.idē in Persa.in iure illex.hoc est iniuens sine lege: si ne iure labes populi.

Illiberaliter apud ueteres dicebatur factū si qd excessisset omne genus maleficii.Te.in adel. Factum est a uobis duriter imisericorditer ac etiam si dicendū ē magis apte illiberaliter idem in phor.Quam nunc hic aspernat nūc tam illiberaliter.Do.

Illuues sordes.Vir.iii.ænei. Respicimus dira illuuies.Lucil.illuuies scabies oculos huic denīq; spei confendere.Var.in manio.Ac piet scabie squaleq; illuuie.Lucil.li.xxvi. Hic cruciatur fame frigore illuuie;malignicie iperfidie incuria.No.

Illudo per ludum noceo.Vir.i.geor. Tum uariæ illudunt species.Ser.

Illudere in te seprimo casu:& illudere te accusatiuo dicimus.sed primo supuacuū est ut sit qbus.Te.in an.in qbus sic illudatis.Do.

Illuuies sordes.Vir.iii.ænei.Dira illuuies imisq; barba.Ser.

Illustris noticiæ:nō meriti nomē ēnde & meretrices nobiles uocamus.Ser..

Imponebant pro eum a nominatiuo is.Fe.

Imago dicit similitudo.Vir.æne.ii.Atq; ipsius umbra Creusa uisa mihi ante oculos & nota maior imago.No.

Imago dicitur imitagotut per allusionē ad ali.ud dicitur echo imago uocis.Horati.primo car.iocosa nomen imago.Li.li.i.Dii penates patriiq; & patris & imago & domus regia.

Imago uagina.Vir.vii ænei. Curuam seruans sub imagine falcem.No.

Imbri & teutoni populi sunt germaniæ i acre mare quod gremio littorum accipitur nusq; late patet nec usq; mari simile.Veg. aqs passim interfluentibus ac fæpe transgressis uagum atq; diffusum facie amnui sparguntur q̄ littora attingit rippis contentū insularū nō longe distantibus & ubiq; pene tantundē ut angustum & par freto curuamq; sub inde se longo supercilio inflexum est.Pom.

Imbrices ac tegulas.Sisen.hist.li.iii. Diffipatus imbriū fragminibus ac testis tegulaq;.No.

Imbuete est inficere.Acti.in philocteto.Cū ex uiperino morsu bene uiscęq; ueneno imbuta est.& eo cruciatus sciens hæc indoctis intellectibus habemus.Ci.de finibus bono. & ma.Accedit mors quæ quasi saxum Tantalo semper impendet:tū qui est imbutus qetus esse nunq̄ potest.No.

Imbres consuetudo cælestium agmen aquaq; & pluuiaq; induxit solum dici cum auctori tas uarier.Vir.iiii.geo.ipse feraces fingat humo plantas & amicos irriget imbres.No.

Imber græce o ὐ βρος.inde imbrices q̄ ibrē recipiant.T.

Imbuere est intimare.Var.in ephebis. qd te fa cere oportet litteris imbutum solis.M.T.de offi.li.i.Plærūq; aūt parentū præceptis ibuti ad eoq; cōsuetudinē moresq; deducimur. Vir.li.vii.Promissī dea facta potens ubi sanguine bellum imbuit.No.

Imber a græco est.unde septēber octōber nouembre & decembre.Pri.

Imbellis idest quæ nihil bellicum sonat.Hor. li.car.imbelli cithara carmina diuides.

Imberbi non imberbes dicūtur.ut Var.ait im berbi iuuenes.licet Liuius imberbis uulgari ter dixit.Ser.

Imbuere cōsuetudo inducere uel inficere existimat cū sit pprie maculare uel polluere uel inficere amplius. Actius in armoꝝ iudicio. Inter quoꝝ & multos fæpe sanguīe imbutos. idem in melanippo.Credite amici mortē imbutuꝝ manus. Pacu.in periboea.Nam si te regeret pudor:siue adeo cor sapientia imbutum foret,Tul.de repu.li.qnto.Quæ cū Scipio dixisset admodū probant; minimus eni erat odio quoꝝ reoꝝ imbutus. Var.At regius enfis sanguine imbutus nigro. Salu.in catili.Ea quasi uenenis malis iburta corpus ani mumq; uirilem effœminat.Vir.lib.vi.Quæ fors prima dedit sanguis nouus iduit arma.

Tul.in hortenſio. Vti qui cum imbui purpuram uoluiſti: ſufficiunt prius lanam medicamentis quibuſdam ſic litteris tabiſuſque dotrinis ante excoli animos & ad ſapientiam concipiēdam imbui & præparari decet. No.

Imber dicitur humor omnis. Virgilius primo ænei. Inimicum imbrem. & Lucreti. Ex igni terra atq; aqua naſcuntur & imbri: ideſt humore. Ser.

Imbuere eſt inchoare initiare perfundere & madefacere: quo ſenſu ultimo Virgil. utitur Sæpe tener noſtris ab oulibus ibuet agnus. Seruius.

Im decem uiri in duodecim tabulis inuſitatiſſime nox pro noctu dixeruit. uerba hæc ſiſi non furtum factū ſit ſi im occiſit iure ceſſus eſto, Ma.

Immiſſum pro dimiſſum prominens & longi us pendens. Siſen. hiſto. libro. iii. Cum cōplures menſes barba immiſſa & intonſo capillo. Virgi. tertio ænei. Perſpicimus dira illeuies; immiſſaq; barba. No.

Immane ſignificat ingens. Virgi. li. vi. Poſuitq; imania templa. No.

Immane fœdū. Acti. in Andromeda. Immane habet templū obuallatum oſſibus. No.

Imera amnis ſiciliæ referendus: quia in media admodum in diuerſa decurrit: ſcindenſq; eā utrinq; alio ore in libycū alio in thuſcū mare deuenit. Pom.

Immane rurſum minime bonū & nocēs. Acti. in Medea. i. Ex imani ad māſuetam applicās Vir. geor. iiii. Immanē ante pedes hydꝛe mortitura puella. Acti. in philoctete: phrygiā mi nōrem eſſe aſtā in græciam. M. T. de rep. libi iii. Quid præterpta ſenſit ut loquitur eſt homo ſpurus: ſin alter quod malo oratiōe tam imanis. Idē de of. li. i. Quo dereſtabilior illorū imanitas qui laceraueruit oi ſcelere patriā Vir. i. ænei. Pygmalion ſcelere ante alios imanior oēs. Va. in melea. Adde hydꝛam lernæā & draconem heſperidum quæ beſtiæ ferunt. tur immanes. No.

Immane aſpe a: manum enſ antiqui bonū dicebant. unde & mane dicitur quod & melius eſt imanes inferiꝛa nō ſint boni. Vir. i. æne. Tenet ille imania ſaxa. Ser.

Immittere dimittere ad plixitatem. Lucil. lib. xxx. Neq; barbā imiſeris iſtā. Virgi. iii. Reſpicio dira illuuies imiſſaq; barba. No.

Immeritiſſimo falſo paruo aduerbia in o deſinentia. Te. in phor. Et me omnium horū immeritiſſimo. Do.

Immemoriam habeo plus eſt q̄ ſi dixeris ſcio, nā quæ ſcimus poſſumus obliuiſci: quæ uero memoriæ mandamus nunquā poſſumus obliuiſci. Terentius in an. Immemoriam habeo. Donatus.

Imitat. Varro in epiſtola latina in ſecundo tuū opus nemo imitare poteſt. Liui. in Achille ſi males imitabo tum precium pro noxa dabis. Nonius.

Immortalitus Turpi. in eurÿſa. Stat me ut meū cor uoluptatibus dat immortalitus ſe obtulit mihi hæc facultas. No.

Immunis uitioſus pigeꝛ: & qui munere nō fūgitur. Vir. quarto geor. immuniſq; ſedēs aliena ad pabula fucus. Ser.

Immune dicitur ſine officio & munere. Virgi. geor. iiii. Immuniſq; ſedens aliena ad pabula fucus. M. T. philippi. libro primo. Nū imuni tates datæ. No.

Impancrare eſt inuadere uerbum a græco tractum quaſi πᾶν κρεᾶς cōſumere. Varro & eccleſiaſi n régiam arcam impancrarunt. No nius Mar.

Impartire eſt participare & partem dare. Lucil lus lib. xxviii. Quibus poteſt impartir Neuius in decuma. Si ignotis ipartit fleuit facilius. M. T. de rep. li. v. Et quod moleſtiis ſenectutis ſuas matriſſamilias ipartire. & ad Hirtium li. v. Et quoniam ad tempus ē nihil ab eo patriæ quod in pariam. No.

Implicare poſitum p. ornare. Affra. in brundiſio. in parte inferiori hic ſplicabitur caput fateor: ſed ſæpe ignauit fortem in ſpe expectatio. Nonius.

Implorare eſt in malis poſitos aliquem cū plo ratu rogare. Teren. in adel. illæc fidem nunc ueſtram iploraret.

Impendo & impendeo ſimile participiū habēt ſpendens. Ci. de ſene. Mortem igitur ſpendē tem omnibus horis timēs quis poſſit aſo cō ſiſtere: ab impendeo nunc eſt: quod ſignifi cat ſupra caput ianuam caſurum: ut nubes ſpendent. Perpendere eſt exacte ponderare at que examinare. Cicero. Quid in amicitia fieri oportet quæ tota uirtute perpendi. Expē dere idem eſt: ut in Verrem. Deinde hæc expendite atque æſtimate. Appendere eſt tum ſuſpendere: ut appendꝛ uuas. tum ad lancem frateram ue ponderare. & in Antonium. Vt iam appendatur pecunia non numeretur. Laurentius.

Impono tibi onus notum eſt. impono tibi id ē decipio te. quin ſpes tibi perpetuæ laudis im poſuit inde impoſtores qui alios uerbis pol licentibus incantationibuſq; ſeducunt ac decipiunt. Lau.

Impigritas pro impigritia. M. T. de repu. li. iii. Nunquam uiri fortiſſimi fortitudinis impigritatis ſpatiētiæ. No.

Impudo q̄d ē ipudens. Lucil. li. ii. Homo ſpurus & impudo eſt rapiſter.

Importatum p illatum quomodo exportatū ablatum. Ci. in ora. Publicis rebus quæ aditumenta p hoies eloquentissimos iportata. N.

Impurus est aliquo uitio maculatus. M. Tul. i Verrem acti. ii. quam multis illum ingeniis: q̄ multis matribusfamilias in illa terra atque impurā legatione uim attulisse existimatis. Lucil. li. xxvi. Cōiugem fidemq; flaticam familiam impurā donium. No.

Impurus improbus. M. T. de rep. li. iiii. Sed iuuentuti nostræ minime audiendus quippe si ita sensit ut loquitur est homo impurus. Te. in eu. Mei loci atq; mei ordinis hominē audi dum impurum.

Impurus generaliter apud ueteres pro improbo ponebatur. Te. in adel. Ohominé impuge. Idem. ptuasit ille impurus. Do.

Improbus ē qui nimium poscit & etiā i unum crescens.

Improbus nō tantum sed nimis auidus nec cōtentus etiam re i modica. g

Improbus est sicut manifestum ē mime pbus Ci. in epi. ad Cæsarem li. i. Debes odisse improbitatem eius: quia impudentissimum nomen delegit. No.

Improbum ferum. Vir. x. æne. Lauat improba teter ora cruor. Et ge. li. iii. Tū piscibus atris improbus ingluiem ramisq; loquacibus explet. Lucil. li. xxx. Improbus multo q̄ de quo diximus ante: quanto blandior tanto uehementius mordet. No.

Improbum turpe. Lucil. li. xxx. Omnes fortes tibi ergo improbus esto.

Imperiosus hoc est latum imperium possidēs imperiosus ostentator imperii. in exercenda sæuitia. unde torquatus imperiosus in filiū dicitur. Lau.

Imperiū aut mer̄ aut mixtū ē. Mer̄ ē iperiū habere gladii potestatē ad aiaduertendū i facinorosos hoies: quod etiā potestas appellat. Mixtum est iperiū cui iurisdictio inest: q̄d in danda bonor̄ possessione consistit. iurisdictio est etiam iuris dandi licentia.

Impeto ipetus. inde hic & hæc impes. huius ipetis. Oui. iii. meta.

Impete nunc uasto pro impeto. Sta. vii. thebai. Aurigamq; impete uasto Amphiarae tuum. Priscianus.

Imperatiuæ feriæ sunt quas cōsules uel prætores p arbitrio potestatis inducūt. Ma.

Impetus mons est acticæ regionis. Acron.

Impartior quare in uerbo patior. Lau.

Impluuiū locus est sub cœlo in mediis ædibus ubi pluuia recipitur. Asco. in Ver.

Imperiosius uiolentius & cuius potentiæ obsisti non poterat. Hora. li. i. car. Ac sine finibus uix durare possint carinæ iperiosius æquor. Acron.

Impubes aut delicatus aut pulcher. Ho. li. i. car. impube corpus. Acron.

Improba ideſt nō idonea. A. Ge.

Imponere cum datiuo est decipere.

Imponere significat figura ponere. Vir. æne. li. quarto. Vidit thuricremis cum dona imponeret aris. No.

Imponere dare. Vir. æneï. li. vii. finemq; imponere curis. No.

Imponitur manus rebus cū pficitur id q̄d cepit. Vir. imponit regina manum. Relinqtur uero res cū imperfectæ omittunt. Te. in an. hærsus me relictis rebus iussit hodie Pāphilum obseruare. Do.

Impendia & impensæ & tributa impendūtur.

Impendent te mala accusatiuo casu. p in te pēdent mala. Te. in phor. Subito ante te impendent mala. Do.

Impeditus est pprie qui ita pedes habet alligatos ut progredi non possit. Te. in an. Videntes tuis consiliis miſeq; ipeditū esse. Do.

Impatores ad gerenda bella & ex plebe creabātur exercitum ductabant: prouinciam administrabant: binas legatos habebāt qui absentis imperatoris uices gererent.

Impedire est implicare inuoluere. Vir. li. q. nto. Haud aliter tenacrum nati uestigia cursu: impediunt. No.

Impedire fordidare ad probr̄ ducere. Plau. in amphi. immo ego hunc thebani ciues q̄ domi uxoré meā ipudicitia: ipediunt. No.

Imperat. Lucil. in. xxviii. Sospita imperit salutē plurimam & plenissimam. No.

Impotentiā etiam potētiā auctoritas dedit. Sisen. hi. Sublatus lætitia nimia atq; impotētia animi coniunctus inuenimus. & in marone. Multis annis continuis tibi malculinum uestigium inuentum est.

Impluuiatus color quāsi fumato fullicidio imbutus qui est mutinensis: q̄d nunc dicimus pletus. Pla. in epidico. Impluuiatam ut faciūt uestimentis nomina. No.

Improbus insatiabilis & nulli pbandus. Vir. i. geor. improbus anser. Ser.

Improbus magnus. Virg. i. geor. Labor omnia uincit improbus. Ser.

Impositio oculoq; tum incisio libro alieno arbori germen inserimus. Ser.

Implorare est auxilium cum miseratione deposcere. Vir. i. geor. Nam aliud quid sit quod ita implorare queamus.

Importunū quod caret portu ideſt quiete ubi nullus portus est. Vir. xi. æneï. Bellū importunum ciues cum gente deorum: inuictisq; uiris gerimus. Ser.

Importunitas neque loci neque temporis ha-

bet commoditatē. Terentius in an. impor-
tunitatem ſpectatæ aniculæ. Do.
Impero pro uolo: ut ſtatim fiat illud quod im-
peratur: & impero ſuperbius dictum. ſum-
mum enim iudicium eſt inde fecuritas ſup-
bia. Teren. in an. Animo otioſo eſſe impero.
Donatus.
Imperator ab imperio populi qui eos qui id at
tentarent. Varro.
Impluuium id quod relictum erat in medio te
cti ut lucē caperet deorſum quo impluebat:
dictum impluuium utrūq; a pluuia. Varro.
Impluuium locus ſine tecto in ædibus quo i-
pluere imber in domum poſſit. Aſco.
Impendium uſura quod i forte accedebat im-
pendium appellatum. Var.
In ſignificat modo quod eſt ualde & uim uer-
bi auget: ut increpuit ſſonuit. Virgilius. Tur
nus ut infractos aduerſo Marte latinos. Mo
do pro non & uim uerbi inde innuit: ut iua-
lidus infirmus. Ponitur & pro eo quod eſt
inter: ut Penthesilea furens mediſque in mi
libus ardet. & pro aduerſus: ut in parricidam
in tyrannum. Virgilius. Quid meus Aeneas
in te committere tantum. Interdum pro par
ticula ſuperlaciua: ut noſco crines incanas
menta. Interdum qualitatem habet ad dete
rius pendentem: ut q̄ ſemel informes uidiſſe
Cyclopas. non enim nullius formæ ſignifi-
cat: ſed malæ formæ pro qualitate ordinati-
ua cum dicimus opus in dies creſcit. Virgi-
lius. inque dies auidum caput altius offert. &
pro ſpacio temporaliter: ut mane in noctē. Vir
gilius. in lucemque euiſſet. interdum ſignifi-
cat pro. Dicitur in magno munere cuſeus
eſſe ſui dederat monumentū & pignus amo
ris. Dio.
Ino & palemon thebani fuerūt cū matuta ſeu
leucothea palæmon idē portunus.
Inachus theſſaliæ fluuius.
Inarime in cōſpectu puteoloꝝ eſt. Ho. ut Stra
bo quidē accipit duas dictiones fecit ἐν ᾧ οἱ
ποῖ noſtri coniūgēres inarimē dixerūt. Ty
phœus illic ſepultus eſt. Syllius: non audentē
ſortita typhoeū inarime.
Inceſtus pollutus nō rite ad ſacrificiū faciēdū
accedens. Liui. li. primo. Quid nā tu hoſpes
paras inquit inceſte ſacrificiū Dianæ facere
inceſte non rite.
Inhibere remos eſt non ſolū ſuſtinere remos:
ſed etiā alio modo remigare hoc eſt in pup
pim ut laertius apud Ciceroné ad Atticū. li-
bro. xiii.
Inueterarus ab actiua uoce deſcendit: nā inue-
teraſco neutralis eſt uox & actiua nec actiuā
nec paſſiuā habet ſignificationē. L.
Indulgentior facies pro pulchra: nō quæ aliis
indulgeat ſed cui alii indulgeant. Quintilia,
filī indulgētiſſime uidi te nec ſemel uidi. un
de Sta. inquit. Vultus & egregiæ tanta indul
gentia formæ. Lau.
Inaudire audire. M. T. ad Panſam lib. i. Quorū
erupit illa uox de qua ego ex te primū inau-
dieram. Neuius in maliuolo, unde hoc tā re
pente iucūdū inauditū malū. Pacu. i armorū
iudi. Quod iaudiui accipiter & quid ſit facto
opus decernite. Affra. in diuortio. Nouis di-
ctis quæſo ne ille inaudiat. No.
In ſub ſuper & ſubter nulla lege ſeruata pone-
bantur: ut Virgi. Rapuitque in fomite flam-
mam pro in fomitem. Et Cicero ſi forte i eo
quæritis: pro meum ætas poſterior facit ſup
& ſubter actiuas. In uero & ſub coniūguntur
accuſatiuis caſibus cum mutatio eſt loci: ut
in fos. uado: uel ſub baſilicam. Cum uero p
manſio eſt: cum ablatiuo: ut i foro ſum: ſub
baſilica ſum. Ser.
In in compoſitione diuerſas habet ſignificatio
nes. modo enim priuatiua eſt: ut iniquus in-
utilis: infirmo ſprobo. modo intētiua ut ipri
mo incuſo. Priſ.
In accuſatiuo iungitur pro ablatiuo. Teren. in
adel. in quem exempla fiēt: pro in quo. & ibi
dem. Vereor in os te laudare amplius: pro in
ore. Priſcianus.
Inachus pro nobilitatis genere. Fuit enim rex
argiuorū nobiliſſimus a quo fluuius in quo
periit nomen accepit: ut Virgili. Prima do-
mus repetatur origo inachus argiuiſque pa
ter. Acron.
In ordinem redactus. i. inter uiles & abiectos
conumeratus. Liui. xii. Tribuni plebis in or
dinem redacti. i. contēptui habiti hinc etiam
extra ordinē populi ro. egregiæ romanæ di-
citur. Priſcianus.
Inquio inquiſti p tulit. Ci. & per plæraq; tēpo
ra & modos ut inquio inquibam.
Inquirus penultima correpta. Vir. viii. Quarit
ungula curſu inquirta: nec domini memorūs
Pro calcat equoꝝ. Ser.
Inſcita fœmi. gē. faſcia qua mortui ligabant.
Inſomnia uigiliæ dicunt. Vir. Quæ ſuſpēſam
inſomnia terrent: uel ſomnia quibus terren-
tur homines.
Inſero de arbore inſeui inſitus: nō inſertus. Vir
gi. ii. geor. Mutataque inſita mala ferre pirū
Quando immittere ſignificat inſerui inſer-
tum facit. ſero quoque ſerui antiqui dicebāt
pro ordinare. Ennius ubi uidet auenam loli
um creſcere inter triticum ſeligit ſecernit au
ferr ſedulo ubi operam addidit quæ tāo ſtu
dio ſeruit. Pri.
Interpres obſcuri aſſertor. Vir. iii. æneī. Troiu
gena interpres diuū. No.

Intercus aqua dicitur quam græ. ὑδρωπισιν appellant. Pla. in fribolaria is mihi eras bilis aqua intercus tussis febris. Cato autem quasi adiectiuo eo usus est inter cutibus stupris obstinatus p intestinis: ut sit intercus omne quod est inter cutem. P.

Interitus & alia multa participia a neutralibus Claudius, pugna aciter cõmissa multis utri que meritis: ut a seneco senectus. Salu. iiii. histo. Omnes quibus senecto corpore animus militaris erat. Discedo discessus. Cecil. quarto. Custodibus discessis multi interficiuntur. Obeo obitus. Liuius i protesylao. Cupidius miserulo obito. Occido occasus. Lu. in secũdo. Quæ horis sublata duabus omnia sunt sole occasu ductoque. Decresco decretum. Liuius protulit: nocte dieque decretum. Poto potus. Terentius in ecy. Quid agis cũ uirgine una adolescens cubuerit plus potus. Et passiue. Hora quoque luue. ut epotaque flumina medo prandente sic iuratus. Cicero secundo inuectiuarum. Modo ei iurato suam contra iniurato aliorum tabellas cõmittere. Lucanus. Mihi per latium iurata tonantem. Priscianus.

Intonata pro non tonata. Horatius in epodo. Aut stauri si quos eois intonata fluctibus. Priscianus.

In pro inter: ut fures in mediis milibus. pro ad uersus: ut in parricidam. pro qualitate ordinatiua: ut in dies crescit. & pro spacio tempo ris: ut amaui in nocte m. & p pro: ut hoc mu nus in magno habeo. Ser.

Intuba neutri generis. Virgilius. Et amaris intuba fibris. & masc. ge. ut mater o quales regit intubus herbas.

Inter p ferum locum ubi ut Cice. i. inse. Dico te priore nocte uenisse iter falcarios. i. illuc ubi sunt falcarii. Pri.

Interea coniuncta dictio interdum p tamen. Virgi. geor. i. Nec ulla interea est iaratæ gratia terræ.

Invideor protulit. Ho. in ar. poeti. Ego cur acquirere pauca si possum invideor.

Invidentia invidentis est invidia eius qui invidetur. invidẽo enim animis & intuendo fortunam alterius: ut est in Menalyppo. Quis riam florem liberum invidet meum male la tet uidetur. Sed Acti. præclare: ut enim uidere sic invidere florem rectius q̃ flori dicitur: nos consuetudine prohibemur. Poeta ius suum & tenuit: & dixit audacius. Cicero in tusculo.

In unum pro simul. Salu. in unum cõuocat.

Itaque collectiua uel rationalis coniunctio. Cicero pro ligario. itaque quo me uertam nescio. Priscianus.

Ius ciuile est quod in legibus senatusconsultus rebus iudicatis iurisperitoꝝ auctoritate edictis magistratuũ more & æquitate consistit. Ci. tu. li. tertio

Iurisperitoꝝ auctoritas ẽ eoꝝ qui ex duodeci tabulis uel edictis magistratuũ ius ciuile interpretati sunt: p batæ ciuiti iudiciis creditaq; sententiæ. Boetius in topicis li. iii.

Inaccessus p nõ accessibilis. ut Vir. vii. Lucos inaccessos silia solis: quo nemo accedere debe ret: ut Aur illaudati nescit bu. a. hoc ẽ illaudabilis. fuit enĩ laudatus a Socrate. Ser.

Inuehor & ioco in te dicimus. Cap.

In manus incidit inimicus dicimus: & i manus aquas poscimus. ueteres autẽ aquã manibus pedibusq; dixerũt: & in mentẽ uenit: & nõ in mente. iuideo tibi diuitias. Cap.

Inauspicato usitatũ ueteribus dicere. qd nõ essent auspicati: si quando aliter qd euenisset q̃ uellent. Teren. in an. haud auspicato huc me appuli. Do.

Inanis p inanitate. Plau. in aulu. Ita inanis sunt atq; oppletæ araneis. No.

Inanima sine anima. M. T. d offi. li. iii. Quæ ergo ad uitã hoĩum tuendã prinẽt partim sũt inanima: ut aurũ & argentũ. & in horten. nã cũ oes solertia admiranda: tum ea quæ efficiũt ut in anima: quæ sunt uiuere & spirare uideantur. No.

In arime ſiula i thuſco mari ubi mons eructãs ignem ſub quo typhoeum eſſe dicunt. Home. ſecundo.

Inachus pater iouis primus q̃ apud argiuos regnauit: cui phoroneus ſucceſſit. inde fluuius achaiæ inachus: inde inachius & inachis. i. lo indathyrſos ſcythaꝝ rex: Sauli filius.

Inane uacuũ ſine põdere. Vir. iii. geor. Atq; illiſ iam ſæpe ræte ducuntur inanes.

In ane concauũ. Vir. li. v. Galeam ante pedes p iecit inanem. No.

Inanẽ leue. Virg. iii. geor. Inſtabiles animos ludo prohibebis inani. Et æneas. li. iiii. Et inania murmura miſcens. No.

Inanis uacuus. Vir. v. æneas. Galeã ante pedes p iecit inanem. & M. T. pro Gn. plantio. Quid tu nanem dignitatis iudicem putas eſſe populum. i. effectu uacuum. Ser.

Inanis uacuus & nulla ui factus. O. ii. meta. Et medicas exercet inaniter artes. Ser.

In & con require in con. A. Ge.

Inauritas ex gnoꝝ his ſenſibus quos aĩantibus natura tribuit: uiſu: auditu: guſtu: tactu: odoratu: quos græ. ὀφεῖς: γευεῖς: ἀκοὰς: ὀσφρήσεις: ἁφὰς appellant. qdã aialiũ alia nõ carẽt: & ut cæca natura gignũt: aut mora ſaurita ẽ. nullũ ãt ullũ græci aĩal. Ariſtoteles dicit q̃ aut guſtu ſenſu careat aut tractu. Au.

Incomis hercule principe ab incomi & tene-
brosa uita quasi ad lucem & bonae artium
scientiam editi sumus. Ma.

Incinat creditum hoc a pleriscq est & memo-
riae mandatum efschiati cum maxime dole-
ant: tum si modulis lenibus tibicen incinat
minutum iuueni uiperarum morsibus tibi-
cinum solum scire modulateque adhibitū
mederi. A.Ge.

Inculpatus instar est absolute uirtutis.

Illaudatus finis est extremae malitiae. A.Ge.

Incineret a cano canis. Quid enim foret iepti
us ut si planipedi saltanti ita graecho cōcin-
nenti numerus & modos & frequētata quae
dam uaria tibi incineret. A.Ge.

Inclytus á κλύτος graece almus & clarus.

Incendo impleo. Vir.li.xi. Moestam incendūt
urbem. Ser.

Incusare pprie minorum est superiorē argue
re. Vir.i.aenei. Talibus incusat aeneas: scilicet
Venerem. & Teren. in heau. quid me icusas
Clitipho. Ser.

Incedere proprie nobilium personae est. Vir:
primo aenei. Ast ego quae diuum incedo regi
na iouisque. Ser.

Incubare proprie dicitur per uim rē aliena te
nere uelle. Vir.i.aenei. Pōto nox icubat atra.
Alienum enim tempus iuadit. Ser.

Incubant proprie dicuntur hi qui dormiūt ad
accipiendum responsa. Vir.vii.aenei. Pellibus
incubuit stratis: unde & illa incubat iouis id
est dormit in capitolio unde responsa possit
accipere. Ser.

Incertum possessorem quem ignoramus.

Incestus per illicitam matrimonii coniūctio-
nem admittitur.

Incile ē locus depressus ad larus fluminis ex
eo dictus q̄ iciditur: incidit enī uel lapis uel
terra unde primum aq̄ a flumine possit agi.

Incaestus nō qui admisit: sed quid admissum ē
latine dicitur.

Incinat tū si modulis lenibus tibicen incinat
minui dolores. A.Ge.

Includit deposuit sepelit. includit enim defūcti
tumulo dicuntur. Hora.li.car. Includit uolu-
cer dies.

Incisum est minutatim inde incisio est mēbra
circuitū siue ambitū uel comprehensio: uel
continuatio uel circūscriptio. Quintil. inci-
sum est sensum nō expleto numero conclu-
sum plaeriq; pars membri: ut domus tibi de-
erat ut habebas: pecunia supabat atque ege-
bas. Lau. ualla.

Innocuus est innocēs. Nocens est qui ab hone
sto recedit etiā si nihil nocet. Lau.

Incaestū quaere in dictione adulteriū. Lau.

Industriosus ab idustrius nō ab idustria. Lau.

Inchoatiua quae dicunt: nō inchoationem: sed
passionē significāt: ut calesco p calefio: pate-
sco p patefio. Vel assiduū incrementū signi
ficātiue: macrescō: fordescō: pepescō: feruescō
quae in sco ex se passionē significāt. In fio ue
ro passionē extrinsecus illata notāt: ut made
fio: quod aliūde madefco qd ex se humectat
patefit ab alio: patefcit abs se: quoq; oīum p̄
terita sūt pinguit: macruit: frixit. caluit: nō ab
primitiuis qd significat pigue factū nō aute
piguis fuit. piguet enī primitiuū idē ē q̄ pin
guis ē. Similiter cæteraiut macreo macer fūt
quo circa primitiua carent præteritis: contri-
cesco: abhereſco: delitesco: occupisco: labasco
obmutesco: contremisco: expaluesco pro suis
primitiuis accipiunt. Lau.

Incuria a cura compositū. i. negligentia. Lau.

Inchoo ichoaui sic dicēdū Acron putat. Iulius
modestus: qa sic cōpositū a chao initio rerū.
Sed Verrius & Flaccus in postrema syllaba
aspirandū pbauerūt. Cohū. n. apud ueteres
mūdū significat: unde subtractū inchoare.
Tranql. quoq; his assentiēs libello suo plenis
sime edere inchoata disseruit. Diomedes.

Incubuit institit. Hor. li. car. Macies & noua fe
briū terris incubuit cohors. Acron.

Includit deposuit sepelit. includit. n. defūcti tumu
lo dicūt. Ho. li. car. includit uolucer dies. Acrō

Incus etiā incudis: quod ponit No. Marcellus
de doctore indagine: ma massa malleis cudit. un
de etiā incus ē appellata cuiusmodi & genitiui
penultima cu & in u cudo eadē syllaba pdu
cit. debet quoq; in modo pduci. Pri.

Incussā cælatā pductā: ide icus dicit. a cudēdo

Inchoo si. uerū est quod dicatur a chao: quod
dixerunt rerū initio: Diomedes tamen refert
Verrium Flaccum eruditum uirum uoluis-
se: eiq; Tranquillū assensum esse ut hoc uer-
bū in ultima syllaba aspirationē haberet: qd
esset a noīe cohū quod apud priscos mūdū
significabat: habebatq; aspirationē ante u ut
ītra se: hinc ēt dixerūt cohū log. siue funicu
lū q̄ cohiberet hoc est colligaret temonē bu
ris cū iugo. unde hoies nostri tpis: alii aspirāt
huic uerbo post cialii āte ultimum o: qd ego
magis pbo & ppter hiatū & ppter opīonem
eo: quos rettulisse liberū fir cuiusq; arbi-
triū uerā uelint opīonē seq. Veteres tamē ut
dixi ī hoc noīe nō ē sed o aspirabāt iscriptio
hæc declarat imparor Cæsar dixi Neruae fili
us Nerua tralinus germanicus pōtifex maxi-
mus tribunitia potestate: ui impator. ii. con-
sul. iiii. pater patriæ icohata a diuo Nerua pa
tre suo pficiendā curauit.

Incōniuens sine motu oculoq. A. Ge. li. ii. Sta-
re solitus socrates dicit ptinaci ītaru perdiuī
atq; pnox a sūmo ortu lucis ad solē alterum

orientem inconniuens imobilis hisdem in
ueſtigiis.
Inceſſit ingruit inuaſit. Virg. iiii. geor. nam ſæ-
pe duorum regibus iceſſit magno diſcordia
motu. Ser.
Inchoare uerbum ſacrog. ſignificat autem p-
ficere. Vir. vi. æne. Tunc ſtygio legi noctur-
nas inchoat aras. Ser.
Inceſtū dicit quæcūq; pollutio. Vir. vii. æne.
Tūc ſtygio regi nocturnas ſchoat aras. Ser.
Inceſtū dicitur quæcūq; pollutio. Vir. vii. æne.
Totamq; inceſtat funere claſſem. Ser.
Inceſtum uſu dicitur flagitiū in affines admiſ-
ſum. ſed inceſtare é polluere auctore Vir. in
vi. Præterea tacet exanimū tibi corpus amici
Heu neſcis totāq; iceſtat funere claſſem. S.
Increpare ſonare. Virgili. libro octauo. Iterum
atq; iterum flagor increpat ingens. & li. viii.
At tuba terribilem ſonitum procul æra ca-
noro increpuit. No.
Increpitat increpat paria ſunt. eſt autem incu-
ſare aut inſultare. Vir. quarto geo. Aeſtatem
increpitans ſerā. Et li. x. Hoſtis amare quid i-
crepitas mortemq; minaris. & li. xi. Quę tur
nus pariter curſu teloq; ſecutus: increpat his
melior. M. T. in hor. Tū pſeudoneus & ſcrip-
tam & totam dialecticam: aut illudis: aut in-
crepas. No.
Incredibile grauius é q̄ præter ſpem. Teren. in
phor. Quis præter ſpem atque incredibile
hoc mihi obtigit. Do.
Inciſim quaſi ſimul. Ci. in ora. Hæc quidē duo
binis pedibus inciſim: deide membratim di-
cere ſolebas. No.
Incurſim pro celeriter. Ceci. in fallacia. Nullus
ſum niſi meam rem iam omnem propero i-
curſim perdere. No.
Inconſulti quibus conſulentibus religio nihil
diceret. Vir. iii. æne. Inconſulti abeūt ſedēq;
odere ſibyllæ.
Incola é q̄ in alia regione domicilium cōtulit:
quos græ. πάροικον appellant: nec tantū
q̄ in oppido morantur incolæ ſūt: ſed etiā q̄
in alicuius oppidi finibus ita agrū habent ut
inter eū ſe quaſi in aliquam ſedē recipiant.
In cōmune ideſt æqualiter inæquali. Te. in an.
Id te oro in cōmune ut conſulas. Do.
Inciliare eſt increpare uel ſprobare. Acti. i me-
lea. Qui ferit qui nō me ſpernēs incilians p-
bris ſermone indecorans turpi fama differat
Idē in clytēneſtra: mater meo iure factum in
cilias genitorem inuſtum approbas. Pacu. in
doloreſte. Si qs hac mea oratione inciliet q̄d
reſpōdeā. Lucil. li. iii. Nūc Caij quoniam inci
lians nos ledis uiciſſim. No.
Incertat incertum facit. Pacu. in doloreſte. Sed
ne incertat dictio quā ré expedi. Pla. i epidi-
co. Longa dies meū ſcertat animū. No.
Incitas dicitur geſtas. Plau. in trinū. Alii exula
ti abierunt: ali emortui. hem nūc hic cuius
tuta incitas reddatus ē. idē in penulo. Profe-
cto ad incitā lenonem rediget ei eas obduce
rit. Lucil. ſaty. li. iiii. illud ad incita cum redūt
atq; iterntionē. idē li. xv. Villicū magis ari-
ſtocratē mediaſtinū atq; bubilcū cōmandi-
catus corripit adincita adegit.
Incuruaſcere. Ci. de ora. lib. iii. Vt baccharum
ubertate incuruaſcere. ita & in ſecūdo tuſcu
lanarum. No.
Iecitega machinula in quam conſtituebatur. i.
conuiuio uini amphora de qua ſubinde de-
ferentur uina. Fe.
Incillæ foſſæ quæ i uiis fiūt ad dūcēdā aquā
ſiue deriuatiōes de riuo cōmuni factæ. Fe.
Incognitans: temerarius: improbus: nō cogitās
in uſu eſt. Teren. in phormione: quod niſi fu
iſſem incogitans. Do.
Incōmoda leue quoddam ſignificat. Te. in eu.
Immo enim infœliciter. nam alia incōmoda
ſunt dicēda. Parmeno idem in phor. Medita
ta ſunt mihi oia incōmoda. Do.
Indones incrementum: induſtria. Fe.
Indigites dii quorum nomina uulgari non li-
cet. Feſtus Pom.
Indeptare conſequi. Fe.
Induſtrium antiq dicebāt idoſtriū quaſi q̄ ge
quid egerit intro ſtruxerit: & ſtuderet domi
Feſtus Pomp.
Induſtria ſcientia & prudētia. ea enim quæ di-
cimus & ſcimus operatione genita & indu-
ſtria quadam ſcimus. Teren. in an. Paululum
intereſſe cenſes quæ ſert natura facias an de
induſtria. Dona.
Indictiuum funus ad quod per præconē euo-
cabantur. Feſtus.
Indepiſci aſſequi adepiſci. Fe.
Indicium eſt ꝓprie oris & linguæ. Te. in and.
Bene diſſimulatum amorē indicat. Do.
Indiges indigetes facit: hoc nomine æneas ab
Aſcanio appellatus eſt: cū pugnās cū Mezen
tio nuſq̄ apparuiſſet: in cuius nomine etiam
templum conſtruxit. Fe.
Indago inquiſitio. Vir. quarto æne. Dum trepi
dant alæ ſaltuſq; indagine cingūt. Ser.
Indiſcriminatim indifferēter. Varro de lingua
lati. li. xviii. Quibus nos in hoc libro proin-
de nihil intūs ſit utemur indiſcriminatim. p
miſcue. No.
Indolentiā noue. M. T. quod ſine dolore ſit de
finibus bo. & ma. ut qui rem expēdā uel uo-
luptate uel indolentia metiūtur. Fe.
Indicere locus é quē pars heletanoꝝ habitat.
Indicaſſe reum eſt detuliſſe: arguiſſe & accuſaſ
ſe & cōuiciſſe.

Indulgere ē obſequenter concedere:delicatęq; tribuere. Quſtil. Mollis illa educatio ; quam indulgentia uocamus neruos oēs & mētis & corporis frągit. Remiſſio uero culpæ uenia dicenda eſt. Cic. pro Archia, dabitis mihi hāc ueniam. Lau.

In dię uiuere dicimus. & Sal. Pané i dię mercari dixit. i. præſentis diei habere rationē: nihilq; de craſtino cogitare. Indies ē idē q; quotidie: ſed cum incremento uel compatio. Li. Creſcente indies multitudine. Ci. ad Atticū. Quottidie uel potius indies ſingulos breuioresq; litteras ad te mitto. item in horā & i horas. Ci. in Anto. Nec qui in horā uiuūt. Vir. Gallo cuius amor tātū mihi creſcit i horas. Quæ interdū ſine incremento fiunt. Propediē eſt: quaſi ppe eſt dies. Ci. Et præſens ppediem ut ſpero. ſimiliter dicimus ppemodū: ideſt ppe menſuram quod eſt pene ſine ppe cum eſt aduerbium. Lau.

Indidē cōpoſitum aduerbium. Ci. pro Roſcio. indidem ne ameria. Priſ.

Indidem ideſt ex eodem loco. A. Ge.

Indere immittere.

Indies. i. per ſingulos dies. in milites. i. per ſingulos milites. Virgi. in qnto. Bina boum uobis troia generatus aceſtes: Dat capita in nauis. i. per ſingulos naues. Ser.

Indipiſci cū libr; ueteris ſcriptoris legebamus conabamur poſtea memoriæ uegetiāæ gratia adipiſci aſo ac recenſere quæ in eo libro ſcripta eſſent in utriuſq; exiſtimatiōis laudes aut culpæ ad uota mētis digna. Au.

Indulgens. i. incendens: ut indulgent uino. Hor. li. car. Creſcit indulgēs ſibi durus hydrops Acron.

Indoles eſt in pueris ſignificatio futuræ uirtutis. in uiris nūc præſentis uirtutis. aliquando capiť in malā ptem. & eſt ſignificatio facti ui tiſ: & tranſfertur ad inaiata: ut Li. ſicut in frugibus pecudibus quæ non tantū ſemina ad ſeruandū indolē ualent quantū terræ pprietas cœliq; ſub quo alunť. aliquando capitur pro generoſitate quadam animi.

Induſtrius induſtrior compariuū. M. Cato in ora. Ne quis iteq; conſul fiat: imperator laudem capit exercitū meliorem & induſtriam facit. C. Gracchus contra Quintum æmiliū tuberonem uiq; inimicoq; meoq; facio : an magis ſollicitudo patris te impellitur me in duſtrior ſis. P.

Indecor indecoris. Vir. in decimo. Non tamen indecorem tua te regina reliquit. idem in. xi. Nec gens indecorem ſiue hæc aut mollia fata. Priſcianus.

Indulgeo idulgi. unde Marcellinus rege geſtarū. xiiii. Tanḡ diligētia crudelitatū idulta. P.

Indus uero quod ē omniū fluminū maximus nō aqua ſolum agros lætificat & imergit ſed etiam conſerit. magnam enim uim fœminū ſecum frumenti ſimillimū dicitur deportare Ci. de natura deoꝝ.

India notiſſima nō Eoo tantū appoſita pelago ſed ad eos qui ad meridiē ſpectant indicium dixinus & hinc tauri iugis ab occidēte i deſinita tantū ſpaciū littoris occupat quantū p lx. dies nocteſq; uelificātibꝰ curſus ē. ita multū a noſtris abducta regionibus ut in aliqua pte eius neuter ſeptētrio appareat alterꝰ q; i aliis oris umbræ reḡ ad meridiē iacēt. Cæterum fertilis & uario genere hominū aliorumq; animaliū ſcatet de indis lege multa apud Mellā Pom.

Indi ab iolide ad cudū recta ſūt littora: timidi que populi & marinis opibꝰ affati dites. Pō.

Indus amnis ex mōte caropamniſſo exortus: & alia qdē fluminа admittit. ſed clariſſima copem agalinū hidaſpē conceptāq; pluribꝰ alueis undā lato ſpacio trahit hinc pene gangē magnitudie exæquat poſt ubi aliquot ſæpe magnis flexibꝰ cigit iugū igēſ iteq; rectus ſo liduſq; deſcēditclōēc ad læuā dextrāq; ſe deducēs duobꝰ hoſtiis lōga diſtātibꝰ exeat. Pō.

Inducere eſt delere ac irritū facere Papinianus de teſtamentis quæ in teſtamēto legi poſſūt ea incōſulto deleta & inducta nihilominus ualēt cōſulto nō ualēt. & Martianus eodē ti. pxie i cognatiōe principis cū qdā heredum noſa iduxiſſet & ibidē: quoꝝ iſtitutio fuerat iducta. Suet. de uita Cæſaris inducto priore decreto.

India regio oriētalis aſiæ terminuſ dicta ab indo flumīe: q; ſolus poſt nilū crocodilos creat

Indicare promittere addicere. M. T. de offi. lib. tertio. Sceuola Publii filius cū poſtulauiſſet ut ſibi fūdus cuius emptor erat ſemel indicaretur. No.

Indulgitate ꝑ indulgētia. Siſen. hi. li. iii. Baſſus

Indulgitate aſſiduit ate uictus. No

Indulgere augere. Lucil. li. xxx. Tu qui iram indulges nimis manus abſtinere a muliere me lius eſt. No.

Indulgeo me dicebant ueteres: nos mihi dicimus. Te. in eu. Nimis me indulgeo. & alibi te indulgebat. Do.

Indulgere ueniam dare. Vir. li. x. Tolle fugam: turnumq; inſtantibus eripe fatis. Hactenus indulſiſſe uacat. No.

Indulgere dare detinere. Vir. ænei. li. iii. Indulge hoſpitio cauſaſq; ineēte morādi. & li. quarto. Indulgent uino & uertūt. No.

Indulgere ſpaciū maius dare. Virgi. ii. geor. Sin tumulus accliue ſolū colleſq; ſupini Indulge ordinibus. No.

Indulgere temperare clæmẽtem eẽ. Vir. geor. li. ii Si nõ tanta quies inter frigusq; calorem fre iter & exciperet cœlo indulgentia terras. M.T. de offi. li. iii. Magnus ut in primis & q perindulgens in patrem. idem Seuerus in filium. No.

Inducere fingere imittere. M.T. de offi. lib. iii. Ille hinc si giges inducitur a Platõe. No.

Inducere instituere confirmare. Lucil. li. xxviii Ad quos auis induxit semel & ut ille omnino putat. No.

Inducere persuadere. Lucil. li. xxyiii. Immo ego animũ sic induco qd tu ab isano auferas. No.

Inducĩ ẽ aliquibus fallaciis decipi. Lucil. li. xxx Quid quærimus acre inductum cantu custoditum. No.

Indolẽ adolescentiũ tãtum cõsuetudo dicit q̃si nouæ sobolis. Indoles autem est cremẽtum, ueteres seniũ dixerũt. Plau. in milite. Si albet capillus hic uidetur neutiq; subigẽo senex ineſt in hoste ætas sua sibi ingenua indoles. Nonius.

Indigetes proprie dii sunt q ex hominibus dii facti quasi in diis agẽtes abusiue oẽs generaliter quasi nullius egẽtes. Ser.

Indignus magnus. En. indignas turres dixit. i. magnas. Ser.

Indignus pro miserabili. Vir. vi. æn. Miserũ in littore sicco. Vt uenere uidẽt indigna morte peremptũ: nõ pro imerita: aut qui deos arroganter in certamẽ illiceret. Te. Iusiurandum dabitur te esse idignũ hac iniuria idignis cum egomet sim acceptus modis. Ser.

Indigitamẽta ideſt libri põtificales: qui & noĩa deoꝝ & rationes ipsorum numinum continuerir. Ser.

Induco irrigo. Virgilius. Deinde satis fluminũ inducit. Ser.

Indulgeo do operam. Virgi. ii. georgicoꝝ. Indulgeo ordinibus. idem in quarto æneid. Indulge hospitio. Ser.

Indocile ab indocto differt. nam indocile est q penitus nõ potest discere: indoctũ quod nõdum didicit. Ser.

Indoles est imago quædam uirtutis futuræ. Seruius.

Indies per singulos dies: & in ãnos per singulos annos: & in horas per singulas horas. Liuius frequenter in milites. Virgilius i quinto. Bina boum uobis troia generatus aceſtes: Dat numero capita in naues adhibere penates. Priscianus.

Indipisci acheos Homerus pugnã idipisci ait. Nõ fidicularum ribyarumq; cõcentu cõspirãtum tacito intibũdos. A. Ge.

Induciæ fũt pax in paucos dies: uel quod i diẽ dẽtur: uel q̃ in dies ociũ prabeãt. Do.

Indigeſte. i. sordinate. hæc idigeſte tanquam in aceruum cõgeſſimus digna memoratu. sed uariaq; regz disparibus auctoribus disperſa confuſa temporibus: ita in quoddam digeſta corpus ut quæ idistincte atq; promiſcue ad subſidium memoriæ ãnotaueramus in ordinem instar membroꝝ coharentia conuenirẽt. Macro. de satur.

Indigitari auctor ẽ Cornelius Labeo mare uulgani uxori ideſt terræ ædem calendis Maiis dedicatam sub noſe bonæ deæ: & eandẽ esse bonam deam & tetram ipso ritu occultiore sacrorum doceri posse confirmat. hanc eandem Bonam Faunemque Opem & Fatuam pontificum libris indigitari. Macrobius de saturna.

Indicium ab idicãdo illa idicit. illum idixit. funus idixit. diem addixit indicii. Var.

Indoleſco cõcreſco. Vir. secũdo geor. Vdoque docẽt idoleſcere libro. Ser.

Iners ociosus. Virgili. quarto georgicorum. In medium seu stabit iers seu profluet humor. Seruius.

Iners ignauus. Virg. quarto æneidos. Spumantemque dari pecora inter uotis optat aprum Seruius.

Iners qui est sine arte: ut apud Luciumr ut petur iers ars i quo nõ erit ulla. Ser.

Inermis pro inermibus. Salustius in iugurtino. Neque quempiam dicere quis manus arma uerat ab inermis pedibus auxilium petere.

Ineptus quem nos ineptum uocamus: is mihi uidetur ab hoc nomẽ habere dictum q̃ non sit aptus: idq; i sermonis nostri cõsuetudine plate patet: nam q aut tẽpus quod postulet nõ uidet: aut plura loqtur: aut se ostẽtat: aut eoꝝ q buſcuq; est uel dignitatis uel cõmodi rõnem nõ habet: aut deniq; i aliquo genere: aut ieconcinus: aut multus est: is ineptus dicit. Cicero secũdo de oratore.

Inexfiguibilis. M. Ca. de li. edu. Male enĩ cõsue tudo diu iplorata est ixextinguibilis. No.

Ineptitudo pro ineptia. Ce. in harpagone. Qui homo ineptitudinis cumulatus cultrum oblitus est. No.

Ineptum stultum: absurdum & falsum i eo differũt q̃ ineptum est a quouis reprehẽdi põt. Falsum quod etiã prudentẽ possit facere. Tere. i an. Cẽsen me uerbum potuisse ullum proloq: aut stultum tantum. Absurdum quod stultum est: & i ipsa stultitia diuersum & q̃st repugnãs sibi. Te. i an. Est hercle ineptа ne dicam doloſa atque absurda. Cicero de oratore. Ineptus est ait qui non sit aptus: & uerbũ est qtiod facit ineptio ineptis ineptit. Teren. in adel. Ineptis a sapientia: sapis ab ineptia ineptis dicitur. Donatus.

Inepti ꝓprietatem. Ci. de oratore li. iii. patefacit. Quem enim nos ineptum uocamus: is mihi uidetur ob hoc nomen habere dictum q̄ non sit aptus. No.

Infabre fede. ut est affabre pulchre. Pacuui. in ſperra. Barbaricam pestem nauibus nostris obtulit nouam figuram factam cōmissam ī fabre. No.

Infans. a non fando dictus est. Cicero in oratore. Nam & infantes actiōis fructum sæpe tulerunt est quod dicī aut non debeat aut fari non possit. Curtius libro uigesimonono. Vt pueri infantes ꝓfaciunt mulierculam honestum. & quintodecimo. Et pueri ifantes credunt signa omnia ænea uiuere & esse homines. Virgi. ii. ænei. Infandum regina iubes renouare dolorem. Varro. Voces amphionem tragœdum iubeas amphionis agere partes ī fantiorem q̄ meus est mulio. Actius in achato. Priusq̄ infantis facinus: oculi uestiuntur tui. Varro in eume. Postremo nemo ægrotum somniat tam ifandum quod aliquis nō dicat philosophus. Cicero de oratore libro secūdo. Modo hoc constet neque infantiam eius quis remoueat: sed eam explicare dicendo non queat: neque scientiam illius cuius res non suppeditat aut uerba nō desinit esse laudanda. No.

Infeꝛ. ab imo dictū: unde inferi quibus ifericus nihil. unde infernus recte potest dici q̄quid desuper mittitur. Var. in marcipore. Nubes aquali frigido uelo leues cœli cauernas Aurea subduxerant aquam uomentes inferant mortalibus. No.

Infesti ꝓprietatē hāc esse Nigidius uoluit qua si nimiū festinātis ad fœelus uel fraudē. No.

Infinitarē ab infinito. Ci. academicoꝝ lib iii. Ad hæc Anaximādro populariꝰ & fodali suo nō persuasit. is enī infinitatem rer. atq; naturæ: & in hoc mūdo ipso cœlum terras maria cognoscimus.

Infractionem torporem. Cicero tuscula. lib iii. In quem cadit ægritudo cadere in eum timorem infractionem quidam animi. Ho.

Infractus ualde fractus. nam præpositio ī nūc auget nūc minuit dictionem. Teren. in eunucho. Incuruus gemēs: idest ualde curuus. D.

Infestum habere mare pro mare ifestare latrocinando. M. T. de repu. libro tertio. Nam cū quærereꝛ ex eo quo scelere impulsus mare haberet infestum uno mioparone eodem inquit quo tu orbem terræ. No.

Infoelicitent infœlicem faciant. Cecili. in nauclero. Vt te dii omnes infœlicitent cum male monita memoritas. Plau. in penu. Dii illū infoelicitent oēs. No.

Infeꝛ. mare est thuscum a ueteribus dictū: ac interdum liguſticum: aliquando tyrrhenum sed adriaticum dixere supeꝛ.

Infestum q̄ alii aliud fit infestum. M. Tul. pro Cn. Plancio. Dolebam iudices & acerbe ferebam si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior: quod is mesam salutem atque uitam meam beniuolētia præsidio custodiaq; texisset. No.

Infoelix infœcūdus. Virgi. i. georgicoꝝ. Infœlix lolium. Ser.

Infensus est plus q̄ inimicus. Vir. ii. ænē. Insup ipsi dardanidæ infensi pœnas cum sanguine poscunt. Ser.

Infeꝛiæ sunt sacra mortuorum: quam inferis soluuntur. Virgilius decimo ænei. Totidem quos educat usus uiuentes rapit inferias. S.

Inficiator fallax est & qui negat depositum.

Infestus. require in formidolosus. Au. Gel.

Infinitio quia sine fine & indefinitio. Cicero de finibus bonoꝝ & maloꝝ. Quarum ſcurſionem non solum uidebamus: sed etiam cogitemus, infinitio ipsa: quam a ꝛeteꝛiti uocant. No.

Infinitum tempus plus potest ad significandū q̄ finitum. Terētius ī eunu. Inuidere omnes mihi: pro iuidebant. ego floccipendere. Donatus.

Inficiatores sunt falsi criminis obiectores. Cicero de orato. libro primo. Nō ſtellingebat. ut si illi inficiatores probassent iudici: ante peritam esse pecuniam q̄ esset cœpta deberi Nonius Mar.

Inficias ire negare. Terēti. ī adel. Si inficias ibit testis est mecum ānulus: & mecum pro me. Donatus.

Infrigere illidere. Te. ī adel. Plus quq̄tos colaphos ifregit mihi.

Infortunitas. Chryſippus ſq̄ nit itidem ſūt bona & mala fœlicitas ut infortunitas dolor & uoluptas. Alterum enim ex altero sicuti plato ait. Verticibus iter sese cōtrariis deliquatum est si tuleris unum abstuleris utrūque. Au. Gelius.

Infinitus sine alterius uerbi adminiculo poni solet: ubi subiteligitur uere ne ita est ut me ne incœpto desistere uidam. Virgili. Laurentius.

Infestum ab ifestādo dictum. Nam qui instat alicui: eumque properās urget opprimereq; eum studet festinatque: aut contra de alicuius periculi exitu festinatur: is utique infestus dicitur ab instantia atque imminentia fraudis: quam uel facturus cuipiam uel passurus est. Au.

Infestus appellatur & qui maluma infert cuipiam: & contra cui aliūde impendet malū: is quoq; infestus dicitur. Au. Ge.

Inficiator est qui negat se uel debere qđ actor petit:uel cõmisisse quod accusator obicit. Vnde status coniecturalis dicitur inficialis i quo reus semper inficiatur.uel inficias it:qđ est uerbo negare.nam negare interdum é facto.Vir.Sed quis fortuna negarat in patriã reditus.Dicimus ificias eo tantũ nec per alid uerbũ sicut suppetias ire.Cæsar in cõmẽtariis.Atque suis fugientibus suppetias ire, contendit:p auxilio & suppetias ferre iquit Plautus.Lau.ualla.

Infimas.Plau.in sticho.Infimates ergo oratores populi:summitates uiri summi occumbere.Priscianus.

Infandum interiectione ponitur:sic alia plæra que partes orationis.Pris.

Infensus uehementer iratus.infestus uehemẽter molestus atque in aduersum uadens.inde infestare crebris incursibus molestiam facere.

Inferias ferias numinis & exequias nunq ueteres scriptores singulari numero appellauerunt.Virgi.

Infans hic & hæc infans: & hic & hæc & hoc infans.Pris.

Infra etiam subesse natũ puto & significat κατὰ τὸ:quod est apud græcos aduerbiũ.Id quoque per supradictas causas inter præpositiones accipitur a latinis. frequentissime enim præponitur casualibus & grauatur. Terentius in eu.Ego te esse infra omnes infimos puto.Ex hoc deriuatur inferus ueluti a nup nuperus:quod approbat Caper.uel infer. ut citer a citra est:& exter ab extra & infernus ab iferior & infimus.P.

Infandum aliæ tamen partes orationis singulæ uel etiam plures solent interiectiue proferi.ait Vir.i.ænei. quibus infandum amissis unius ob iram. infandum pro interiectione posuit.Pris.

Informes.Hora.li.car.Informes hiemes reducit iuppiter:idest terribiles: assiduis imbribus.Acron.

Insula fascia in modum diadematis: a qua uitæ ab utraq; parte dependent.Ser.

In gallos.Neuius.Postq; nunciatum est inquit ut pugnatum esset in gallos id ciuitas graviter tulit:in gallos mundius subriliusque q; cum gallis aut contra gallos.A.Gel.

Ingratus tristis.Vir.vii.æn.Et cineri ingrato suprema ferebant.uti gratum lætum dicimus: quanq; & ingratus qui gratiam non sentit dicitur.Seruius.

Ingratus aduerbialiter inuite:non ultro: quia ultro grata sunt ingrata quæ ab inuitis fiũt ac recusantibus.Te.in eu.Opus faciã ut defatiger usque ingratis ut dormiam. Hæc heri ĩ modestia coegit me qui hoc noctis ingratis excitauit.Do.

Ingenio uinum & mel ingenio diuersa fũt.uini enim natura humida & mellis arida. nam medicinæ effectu quæ corporis udanda fũt uino fouentur:quæ ficcanda sunt melle detergentur.Macro.

Ingenium ideſt natura.Vir.secundo geor. nũc locus aruo; ingeniis.Ser.

Ingenium ueteres dixerũt & sua sponte uel natura.Neuius in lycurgo.Vos qui regalis corporis custodias agitis ite actutum: in frondi fluos lucos ingenio arbusta uineta sunt nõ obscuritatis.Salu.histo.li.iii.Castrisque collatis pugna tamen ingenio loci prohibebatur Virgilius.ii.geor. Nunc locus aruorum ingeniis quæ robora cuiq; quis color.Nonius Marcellus.

Ingenium est naturalis sapientia. Saluſtius in catilina.Ingenium nemo sine corpore exercebat.Nonius.

Ingeniosus uehementiam siue copiam ingenii significat.Lau.

Ingredior in foro.i.incedo uel ambulo uel gradior.Vir.Cõtinuo pecoris generosi pulsus ĩ aruis Altius ingreditur.ingredior forũ uel ĩ forũ notum est.Lau.

Ingens.Cicero de senectute. Semper assentator augetur magnas uero agere gratias thasinimo ingentes.Satis enim erat dicere magnas dixit ingentes.Semper enim assentator auget.

Ingenerare tur ut ĩnascerentur. Cicero academicoq; li.iii.In tanta animantium uarietate homini ut soli cupiditas ĩgenerare tur cognitionis & scientiæ.No.

Ingredi non solum ut est manifesta eius significatio.fed etiam uenire ac se ostendere.auctoritate Pla.dicere possumus in amphi. nihil ne te pudet fecisse populi in cõspectũ ingredi.No.

Ingluuies uẽtris rapacitas:& pro gula capitur. Vir.iii.Hic piscibus atram improbus igluuiem rasiq; loquacibus expler. Var.ad Ci.li. xxiii.Ingluuies thori fũt inquit circa gulam qui propter pinguedinem fiũt atque interiectas habent regulas.

Ingruit impetum facit.Virgilius undecimo.ĩgruere infensos hostes.Et ingruit æneas italis.Seruius.

Ingruit iuadit.Vir.i.ænei.Armorumque ĩgruit horror.Et ingruit æneas italis.Ser.

Inhorruit turbatus est:ut inhorruit armis:Hora.li.car.Nam seu mobilibus ueris inhorruit aduẽtus foliis.Acron.

In hunc modũ pro modo.Salu. in hũc modũ disseruit.Pris.

nulla parte noctis in urbe est. per enim tota noctem significat.
Pernix dicitur celer. Vir geor.li.iii. Talis & ipse iubá ceruicem effundit equinam Cõiugis aduentu pnix saturnus. Lu.li.xxvii Fuimus pernices æternũ id nobis fore sperates. No.
Pernix pleuerans. Vir.geo.li.iii.emptoré & inter dura iacet pernix in strato saxa cubili.N.
Pernix perseuerans a pernitendo dictũ. Virgi. geor.li.iii.& inter dura iacet pernix in strato saxa cubili.Seruius.
Perna a pede. Varro.
Pernicies periculũ exitium.Lu.li.xxvii. hunc tu contra uenis.uel qui in nuptiis.uel qui se se neges te nec sine pernicie.Plau.in asia pelle crebre pernices.No.
Pernicere perire Pacu.in periboea.nam me mihi pnicere illis opitularier quouis exitio cupio dum profim. Titi.in fullonia iam egressa ut perniceris. Liu.in tereo:ego puerũ in tam ancillæ subdá lætanté meæ ne famæ pnicet Ennius i hecuba. sed nunq̃ scripsiſti quis pa rentem aut hospitem necasset quos qui cru ciat perniceat. Nonius.
Permittere promittere incitare uel præcipita re. Sisen.histo.li.iii. & inde equum concitatum præceps ad hostium pmittit Idem.lib. quarto multi præmissis armis ex sumo se permitterent. No.
Pernicitatem & uelocitatem. Cice. discreuit in tusculo.iiii.præstant ualitudine uiribus forma acerrimis.Integrisque sensibus.adde etiá si lubet pernicitatem. Virg.in.iii.geor.hoc sentit duro pernix iacet in strata saxa cubili. ut illud celeritatis hoc patientissimæ fortitudinis. Nonius.
Perogigamus appellatur is qui admittit equũ ut saliat in equam:eo enim adiutate equa alligata celerius admittitur. Varro.
Pero calciamentum est rusticum. Vir. vii.æn. uestigia nuda sinistre instituere pedis crudis tegit altera pero. Ser.
Perorare finem orationis orare: unde peroratio orationis dicitur finis: sed quia in hac pte utimur plærúque affectibus:ideo usurpamus interdum perorare pro ipsa commotio ne affectuum. Quin.at ista legem recitat & in cadauere filii perorat idest indignatiõem commouet. Lau.
Perpessus.laboriose passos. Lau.
Perpetem perpetuum dixerunt poete. Fe.
Perperos indoctos stultos rudes & insulsos mẽ daces. Actius in pragmaticis describẽt i thea tro perperos populariis:idem in eisdem.& eo plectuntur pœtæ q̃ suo uicio sæpius ducta bilitate nimia uestra autẽ perperitudine. N.
Perpetuitas ppetua æterna. Ennius.li.xi.liber.
tatemque ut perpetuitas sint que maxime.
Perplexabile figuratum q̃ aliud audiat: aliud sentiatur. Plau.in asina.nec ullum uerbum fa ciat perplexabile. No.
Perperá praue ac peruerse. Teren.i phor. uerũ istoc de nomie eo perperá.olim dixit ne nos forte inprudentes foras effutiretis..S.
Perpetuum longũ. Virg.perpetua soluent etiá formidine terras. Ser.
Perpẽdiculum linea laterum æqualitatẽ a sum mo ad imum latitudiné probans. A.pe.
Perpẽdiculi sunt normæ. Ci.academicoq̃.li.ii: atque si crederemus non egeremus ppendiculis non normis non regulis. No.
Perplexim pro pplexe. Plau.in stico. utrũ ego pplexim lacessam orationem ad hũc modũ. Ennius in.i.histo.prudens perplexim scotiõ scribit. No.
Perperat peragit perficit. Festus.
Pertulit perfuasit impulit. Fe.
Perpluere p medium alicuius pluere. Qui.vi. Cum cœnaculum eius perplueret. Lau.
Perpetuior. Cato.id quod ppetuius atque firmius repsit. idem intherinum: sed a bene factis optimis artibus q̃ maxima flagella ppetuissimo curriculo. Prif.
Perq̃ idest nimis. Teren.in ecy.per pol q̃ paucos meretricibus fideles euenire amatores syra idest paucos.aptũ uerbũ est irritati. Do.
Perrectare est tarde incedere. Teren.i adel.pre ctaui usque omne oppidum. Do.
Persia regio oriẽtalis a rege:inde. pfica. Pli.xv.
Perseis oceani & tethyos filia.
Persephone proserpina.
Persillum dicebat uas quoddá picatum i quo erat unguẽtũ unde arma Quirini ungebantur.. Festus.
Persicus sinus ptinet qua mare accipit utrinq̃ rectis lateribus grande ostium quasi ceruice complectitur deide terris in omnẽ ptẽ uasta & æqua portione cædentibus magno littorum orbe pelagus incingés reddit formã capitis humani. Pom.
Peristeriores.i.turres columbarum.
Perpenna dictus deditus larido. Cas.
Perficum portum mare euboicum qđ i eo ste terit classis perfarum. Fe.
Persicum Plau.dixit peracutum. Fe.
Perspicere est ad plenum & pfecte uidere. Te. in an. prius q̃ tuum animũ ut se haberet ad nuptias perspexerit. Do.
Persequor perseuerationem sequẽtis ostendit: persequitur enim qui non desit sequi. Cice. pro deiotaro.spẽ infinitá persequi nolui. Te. in an.neque in aliam persequens proficiscitur Donatus.
Persequor ulciscor. Ci.dum tu tuas iniurias p

te id qđ non poteſt perſequi conaris. Teren. in adel. ego meum ius perſequar. Do.

Perſequi uidetur & ſatis accipit.

Perſona a perſonando enim uocabulum factũ eſſe coniectat: nam caput inquit: & os coo perimento perſonæ tectum undique unaq; tantum uocis emittendæ: uia peruium quoniam non uaga neque diffuſa eſt in unum tã tummodo exitũ collectam coactamque uocem facit ob eam cauſam perſona dicta eſt o littera propter uocabuli formam productio re. A. g.

Perſona in homine ſignificat qualitatem quo alius ab alio differt: tum in animo tum i corpore tum in extra poſitis quæ a rhetoricis e numerantur in attributis: perſonæ animi ut medicus: miles: iracũdus: moderatus: auarus: liberalis: corporis: iuuenis: ſenex: pulcher: de formis: fortis: imbecillus: mas fœmina. extra poſitorum diues pauper maritus an cælebs. Ideo hiſtriones accipiunt perſonam aut ſeruí aut matronæ aut ſenis aut patris. Lau.

Perlucidum ſiue pellucidum trãſlucidum uel tranſlucens per cuius medium fulgor emanat. Plau. is pellucet quaſi laterna punica.

Perſpicace pro perſpicaciter. Affra. in diuortio q̃ perſpicace q̃ benigne q̃ cito blande q̃ inaniter nouí eſt pectore. Nonius.

Perſcribere ad finem uſque ſcribere. Li. ſi apri mordio res geſtas porro preſcripſerim. Laurentius.

Perſpicuum per cuius medium licet opertum ſit oculos dimittimus & pereius medium uí demus ut aqua glacies laterna ad mentem quoque referrtur ut perſpicua oratio. Laurentius.

Perſuadere eſt ſuadendo inducere & eſt in effectu. ſuadere autem in actu. inde dicimus mihi perſuadeo: non autem ſuadeo & perſuaſum habeo, perſuaſum eſt mihi non autem ſuaſum Cicad brutum perſuaſum eſt adoleſcenti & maxime per me. perſuaſor tamen non dicit ſed loco eius dicimus auctorem qui alii perſaudet Ci. offi. terrio. atque huius deditionis ipſe poſtumus. qui debebaſ ſuaſor & auctor fuit quaſi dixiſſet ſuaſor & perſuaſor. Inde perſuaſio pro certa opinione atque ſententia quam nobis perſuaſimus pro qua chriſtiani dicimus fidem quæ proprie dicitur p batio. ut facio fidẽ per teſtes. diſſuadere quo que eſt in actu non in effectu præterea deliberatio uocatur ſuaſoria. Lau.

Pertinax qui nimis eſt tenax. Lau.

Pertiſum pro perteſum dixerunt. Feſtus.

Pertuſum dolium dicitur cum ueterem ſignificat. Feſtus Pompeus.

Pertento uehementer tento. Virgi. blanda uiciſſim gaudia pertentant mentem. Ser.

Pertẽto leuiter tẽto. Vir. i. æneí. latone tacitũ pertentant gaudia pectus. Ser.

Pertenta require in charchaſia. Ma.

Perteduiſſent: has ille manes cum flaret gloriãs. Iam que omnes finem cuperet uerbiſque eius fatigati perteduiſſent. A. g.

Pertempus opportune. Te. in hecy. pertempus accedamus. Donatus.

Perturbatio eſt auerſa ratione contra naturã animi commotio. Ci. tu. li. quarto.

Pertinere uerbum latiſſime patet: nam & eis rebus petendis apertum eſt quæ dominii no ſtri ſint & eas quas aliquo iure poſſideamus quamuis non ſit noſtri dominii: pertinere ad nos etiam ea dicimus quæ in nulla eorũ cauſa ſint: ſed etiam poſſint. Pomponius de uer. ſigni.

Peruſia in mediterranea thuſcia eſt octingentis ſta. prope Romam. Strabo.

Peruicax eſt perſeuerans cum quadã ui. Ter. in hecy. Adeo peruicaci eſſe ut puerum præoptares perire: ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam poſt hac ſcires. D.

Peruicacia & pertinacia hoc diſtant, peruicacia interdum eſt bonarum rerum perſeuerantia: pertinacia ſemper malarum. Acti. in mirmidonibus. tu pertinaciam eſſe antilochæ hoc prædicas ego peruicaciam a me uti uolo. nam peruicacem dicis me eſſe & uincere perfacile pertinacem: nihil moror hãc fortis ſequitur illam indocti poſſidentitu addis qđ uicio eſt demis quod laudatur. No.

Peruico pro peruicaci. Acti. in armorum iudicio. Sed peruico Aiax animo atque morabilioni. Plau. in aulu. quem quondam peruicus totidem addit. No.

Peruitere perire. Pa. in peri. nam me mihi peruitere illi opitulariter quo uis exitio cupio dum proſum. Ti. in ſullo. iam egreſſant per uiteris. Li. in thereo. ego puerum in tam ancillæ ſubdam letantem meæ ne fama peruitet. En. in hecuba. Sed nunquam ſcripſiſtis quis parentem aut hoſpitem neceſſet quos qui cruciantur peruitent. No.

Peruenibunt. Pomponius in plythone gorgonio hominem beatum quo ille peruenibũt diuitiæ. N.

Peruerſus iratus. Virgilius ſeptimo æneidorũ contra fata deum peruerſo munere. poſcũt. Seruius.

Peruigilare ad finem uſque uel totam noctem inſomnem ducere. Martialis Nam uigilare leue eſt. peruigilare graue. Vnde peruigil q ſemper uigilat Lau.

Peruerſus qui uerſatus in malo & a bono uerſus eſt. Laurentius.

Peruestigo & inuestigo non solum quæro sed & quidam frequentius quærēdo inuenio uel acquiro:uestigio quidem est quæro ductum est a uestigiis tanquā a signis idiciscque q bus ad rei noticiam peruenimus. Cice.pro ligario.sed quoniam diligentia inimici inuestigatum est qd latebat.Lau.

Peruenio in montem in diuitias dicimus non deuenimus.Lau.

Petus qui Ieuiter oculis declinat.Strabo q oio est oculis detortis. Horatius primo sermonum Strabonem appellat petum pater proprie peti dicuntur quoq; oculi huc atque illuc uelocitate uertuntur inde petulus ut Ci. de natura deoq; redde ad deos & quos si nō tam strabones ac petulos esse arbitrantur & quos neuum habere & quos silos flacas frōtes captiones an sicut i nobis an omnia emē data in illis.

Peruenisse ad te recte dicitur qd per te ad aliū peruenitur:ut in hereditate a liberto per patronum filium.patri eius adoptiuo ad quæsitum responsum est.

Pes sunis quo tenditur uelut ideſt podia. Virgilius quinto æneido.una omnes fecere pedem Seruius.

Pes stándi fundamentum quo dicitur area pes magnus & qui fundamentum instituit pedē posuit:& a pede pecudes appellauit.V.

Pés ut inquit Diomedes est sublatio aut positio duarū aut triū ampliusue syllabarum spatio cōprehésa pes est poeticæ dictionis duatum apliusue syllabarū cum certa temporū obseruatione modos recipiens arsini & thesini.i.qui incipit a sublatióe finif positiōe pes ergo tūc dicit quādo duæ sunt syllabe quas per arsini perpedimus & thesini nō ubi duo tempora sunt ergo una longa pedem non ualebit efficere.qa ictibus duobus arsis & thesis non gemello tempore pquirenda est. accidunt ergo unicuiq; pedi arsis & thesis numeruisque syllabarum tempus & figura. Lanceā quoq; hispanicum inquit & petonitum' est.

Petrocorii quos petragorios dicimus populi in aquitania proximi pictauis ac sanctoibus nomen retinent in prouincia burdegalēsi & francorum regno siti.

Petauri dicti agiles hominesa petamie q est uolo hi per circulos se immittunt nascuntur que sub delphine ut maternus scribit. Mar.

Pestestas dicebatur pestilentia.Fe.

Pestifera auspicia esse dicebant:cum cor in extis aut caput in iecinore non fuisse.Fe.

Pestilitas pestilentia.Lucili.li.vi.atque omniū uis morborum pestilitasque.No.

Pestum oppidum i lucania ubi rosæ bis in anno nascuntur.

Pestis & lues:ut genus & species differūt: nam cum in urbe uel i agro febres pecora siue hōines pecora siue fata corripiens lues dicitur. pestis uero aut cito occidit aut cito abit ab ægroto quæ dicitur etiā pestilentia.ponitur nonnunq; pro lue.Lau.

Petauristæ a ueteribus dicebantur uel qui saltibus uel scænis leuioribus mouerentur: & hæc proprietas a græca nominatiōe descēdit πέτω uolo & υρὰ aura.Var.i epistola ad Cæsarem Conuocat Ptolemæum cinedo laconicam petauristā.Idem de uita patrum.li. secūdo nec minus aliquo in genere funt ludi uelitis galli germani petauristæ.No.

Petasum calciamentum altiusculum.

Petere signum poscere. Virgilius libro octauo mittitur & magnam uenulus Diomedis ad urbem.

Petere uocare. Vir.ænei.li.viii.quid causas petis ex alto.Nonius.

Petere percutere ferire.Vir.in buc. lam cornu petat & pedibus qui spargat harenam.No.

Petere appetere. Virgilius libro octauo. placidumque petiuit coniugis in gremio fusus p membra soporem.No.

Petere sequi. Virgi.li.v.quem petit & summis annixus utribus urget.No.

Petere adducere Vir.li.vii.Tartareum ille manu custodem in uincla petiuit.No.

Petere inquirere.Vir.li.octauo.Euādrum.petimus.Nonius.

Petere cupe appetere. Vir. geor.li.iiii. pulchrā que petunt per uulnera mortem.No.

Petere eligere. Vir.geor.li.iiii.principio sedes apibus statioque petenda.No.

Petere obtinere.Virgi.ænei.li.i.quæ proximia littora cursu contendunt petere.No.

Petere manere expectare. Virgi.li.ix troianos hæc monstra petunt.

Petere est ut Varro.dicit cum aliquid humili ter & cū precibus postulamus.Ser.

Petilamisuram significat ungulam equi albani.Festus.

Petissere petere.Fe.Pom.

Petilim tenue & exile. Luci. libro.xii. insignis uariis cruciatibus & petilis.Plau.in ploci.nā coloratum frontem habet petilis labris: petilis tenuis dicit labris mollis dici.No.

Petiolus a pede diminutiue. Affra.in excœpto. atque adeo nolo es pus.No.

Petigo genus morbi.Lucilius trigesimo.Illuui es scabiés oculos huic denique petigo conscendere.No.

Petoritum uehiculum gallicum, alii osce putant dictum: qd in pectora quattuor appellant:quattuor enim habet rotas.Festus.

Peto appeto & proprie dicitur de ipetu gladia

torum. Virænix. at nisus ruit in medios solumque per omnes uolscétem petit. Ci. quor ego tuas petitiones ita cõiectas ut uitari nul lo modo possit. Ser.

Petorritum enim est non ex græca dimidiatũ: sed totum transalpinum nam est uox gallica inscriptum est in libro. Ma. uarronis. xiiii. rerum diuinarum: quo in libro uarro cum depetorrito dixisset esse id uerbum gallicum scribit alii a uolate rota uocabulum inclinarunt a peto qđ est uolo & rota. Au. g.

Petroneſi rustici a petrarum asperitate & duricia dicti. Festus.

Petrea uocabatur quæ pompam præcedens in coloniis aut municipiis imitabatur anum ebriam ab agri uicio scilicet petris appellatã. Festus. pompeus.

Petronia nomen amnis in thyberim defluẽtis Festus.

Petulantia dicta est a petendo. Ma. Tu. de republica libro quarto. Itaque a petenda petulantia uel poscendo procacitas a precando uel poscendo unde & porci dicti sunt matrimoniorum appetitores. Terentius in hecy. Maligna multo & magis procax facta ilico est. Li. in ægistho. Quin quod parere nos matres tas mea procax toleratis temploque hanc deducitis. No.

Petulantiam pro improbitate. Cicero de oratore libro secundo. Illud assequor: ut si q for te mihi maledicat petulans: aut sane insanus esse uideatur. No.

Petulcus luxuriosus lasciuus exultans: ab appetendo dictus; unde & meretrices petulcas uocamus. Virgilius quarto georgicorum. hedique petulci. Ser.

Petilia urbs brutiorũ a Philotete cõdita ἀπὸ τοῦ πεπεῖσθαι. i. ualore: quia ex augurato lucum delegit.

Peteona Boetiæ urbs.

Peteorritum uerbũ gallicum genus uehiculi Quintilianus.

Petræa oceani & tethyos filia.

Petra lapis: inde petroselinum a apiũ ideſt petrosum: aptum de quo & speciebus. Plinius decimonono & uigesimo. hipposelinon equitum apium: quo equites coronabantur apud nemeam uictores orthoselinon rectum apium simile cumino helioselinon solare apium.

Petosiris mathematicus clarus. Pli. ii. &. vii. itẽ & necepsus.

Peuce notissima & maxia insula e Insulis quæ sex sunt interhistri hostia. Pom.

Peuce cum hister i pontem euoluatur sex mystis fluminibus iuxta primum hostium est i sula peuce inquam olim sirnius rex ausugit autore strabone insequente alexandro.

Pezice genus fungus sine radice & pediculo.

Phasthola appellant græci quod uulgus penas uocat. Festus.

Phaselus nauigium campanum. Varro de plastrio. In alias domum delitias phaselo nactũ consulto remo ullem flictam soluit. Sa. i. iii. histo. Et forte in nauigando cohors una grã di phaselo uecta & cæteris deerrauit. Sisen. histo. li. iiii. proras actuariæ tragi grandes ac phaselo primo. No.

Phaleræ sunt equorum ornaméta. Vir. v. æne. primus equũm phaleris insignem uictor habeto: & est uocabulum græcum illi autem Φαφτλὲρα cæpta uocant. Ser.

Phaedon helidesis: de quo Cicero. ii. & Laer.

Phaedrus discipulus Pla. cui librum inscripsit.

Phaedra minois filia: mater Demophontis & Antigoni.

Phaedyme otanis nobilis persæ filia.

Phaeræus cognomen cuiusdam Alexandri.

Phaereæ urbis tyranni. de quo Ci. ii. offi.

Phaesius filius Iori mæonii ex fertilotarna apud Troiam ab idomeneo interfectus est. & promontorium Cretæ iuxta Gortynam. Tor.

Phaeton trisyllabũ é. Varro per synæresim pulit tamen teflagranti deiectum fulmine.

Phaeton sol ut Eustatius scribit & pherecydes cum rhode puella filia asopi cõcubuit unde suscepit filios phaetõtem: Aeglem lampetia & phaetusan nostri aliter scripserunt.

Phaeaces a phæace neptunni & corciræ filio dicti ut scribit Diodorus.

Phaetusa: solis filia ex nera nympha soror lampatiæ quæ in Sicilia greges patris pascebat. Homerus.

Phalon pars pudenda osiridis quæ a typhone proiectam in nilo & postea absside inuenta a græcis dicta est cui morgiis & Diosiris honorem quoque persoluerunt. Diodorus.

Phalacrus caluus Aeoli filius: ex cleopatra cõiuge. Home. x. ody.

Phalaris agrigentinus tyrannus.

Phalera ornamenta equorũa phalero illustri.

Phalanx legio lingua macedonum: alii agmen dicunt ideſt exercitus ambulans. Plinius septimo sustibus quos phalangas uocant aphri

Phalernus mons Campaniæ prope puteolos: ab homine dicto.

Phalernum uinum optimum. Plinius in nono. & decimoquarto.

Phalisci populi hetruscitur in Hirpi.

Phanum ædes sacraa phanero.

Phaneus phanios mons in chio a rege.

Phago manduco: phagus edax φαγολοιδοσος turpiter comedens: Hieronymus super Hezechielem: & fagus cõsuetudine pro. f. Pli-

nius.xvi.phucus etiam.

Phæthon trium esse syllabarum & habere primam correptam etiam apud nos docet uersus ille:Sustinuit genitor si phætonta drops quamuis ex priscis illis poetis.p. Varro phæthon in duas syllabas coegerit & e breuibus duabus unam productam subduxerit. Tum te flagranti deiectā fulmine phæthō & martialis trium esse syllabarum ostendit qđ tibi uis dipyron qui phæthonta facis.

Phanes uir halycarnassæus qui amicus amasis Regis ægypti: tandē accusatus i persas trāsfugit:& Cambysem docuit ut per Arabiam i ægyptum transiret.

Phaon nomen libertinæ ronimi cuius meminit Tranquillus phaō lesbius insignis for ma deliciæ sapphus carmine tantum amicæ nobilis.

Phalæ alta ædifitia dicuntur autore Pompeio uel turres ligneæ ut scribit Marcellus.

Pexusq; t.q.r.pexus pectinatus uel tonsus un de propexus in pectore barbam est enim tō sutæ genus quo iuuenes tondentur unde sic tonsi pexi uocantur cuius rei meminit Virgilius stiriaque ipexis induruit orrida barba

Pexati dicuntur toga & pexa induti qua utebantur hieme uilo densiore propterea lanæ histriæ & liburnæ ut Plinius scribit.cum potius sint similes pilis q̄ lanæ non sunt aptæ pexis uestibus.

Pharetra ubi sagittæ portantur reponuntur.

Phanetus ideſt sol cui cum nox terræ filia iungi nollet iunxit se herebo natus amor.

Pharmacum uenenum medium uerbum pro omni medicamēto. unde Caius iurisconsul. dicit.qui pharmacum dicit debet addere bo num uel malum.

Pharos adiacens ita brunduſio ut alexandriæ. Pompeus.

Pharos parua insula contra nili hostia a neuclero menelai qui illic ab aphide iteremptus & sepultus secundum Homerum ab littore diei cursu distabat tempore Pomponii Alexandriæ ponte coniungebatur.ut Lucanus in decimo, quæ cum non esset capax ciuitatis alexander ex opposito cōdidit:de hac Plinius trigesimosexto.

Phasis fluuius colchorum.ūde phasias medea.

Phasiani allati ex ponto ubi phasis est fluuius

Pharisæus nomen sectæ iudæorum religiosæ.

Pharus insula est in occidentalibus partibus. Strabo.

Phebon a specie & nitore plæriq; nominā.M.

Phereæ urbs in argo a flumine per eam decurrente.

Pherecydes syrus de quo Laertius.primus dixit animos hominum sempiternos. Cicero in tusc.u.

Pheremon æoli filius ex leparra.

Pheretrum.l.capulus q; corpus capiat:unde capularis senex.Plau.i.ucinus capulo.

Phetauri sunt remotiores lusitanorum populi montana habitantes.Strabo.

Philomena amabilis.

Phiala nō uitreum uas est tantū sed cuius uis materiæ poculum nam pindarus auream in olympiis dicit & plato in atlantico nec ab hy alo ideſt a uitro dicta sed quasi piala a pino bibo.

Phidiam Plinius clarissimum ecce per omnes gentes quæ louis olympii famam intelligūt nemo dubitat alibi ante omnes tamen phidias athenienſis Ioue olympio facto ex ebore statuam.cum dicat Iuppiter fulmine proba uit ut scribit pausanias.

Phryx ideſt populus phrygiū marmor sinadicum nam sinada urbs phrygiæ iuxta se habet planiciem oleis consitam & docimam ui cum unde lapides effodiuntur quos incolæ appellant domicitas alii dixerunt marmor sinadicum colūnæ inde afferebantur uarietate similes alabastritæ ubi ergo repies marmor phrygium expone marmor sinadicum hoc marmor pingebatur purpura inuento romanorum.

Phtiriasis morbus a pediculis dictus & phtisis quæ græce scribunt per græce phteir est pediculus & phteuto.i.corrumpo.

Psyſis quando scribitur per ypsilon caret aspiratione & fit a uerbo πτυω quod est spuo

Ptolemais claudii Cæsaris in syria post acronia latine dicitur auditio.

Phitiusa & ægina insula epidaurico littori proxima circa pelopōneſon in ægæo.

Phileatiis aræ ipſe nōen ex philensis fratribus traxere:qui contra cyrrhanaicos missi: Carthagine ad dirimendū condictione bellum diu iam de finibus & magnis āborum cladibus gestū:postq̄ in eo quod conuenerat non manebatur ut ubi legati concurrerūt certo tempore utrinq; dimissi ibi termini statuerentur pacti de integro ut quicquid citra eet populariibus cederūt mirum & memoria digniſſimum facinus hic ſe uiuos obrui pertulerunt.

Phlegmone ut celsus interpretatur.latine nominatur inflamatio.

Phidias statuarius clariſſimus de quo. Quīti. duodecimo.Plinius trigeſimoſexto:& trigeſimoquarto:

Phyleos græcus dux ad Troiam.

Philos amicus ide philocharis charus amicus

Philolaus crotoniata philoſophus.Pythagoricus ſuſpectus tyrannidis moritur.

Philomena ideſt amans ϕιλᾶ græ.mala uel oues pandionis filia prognæ ſoror. Oui.vii.

Philortium nomen fœminæ: per amatoriam adulationem a philos.& eros amor.

Philo Helenæ ancilla ody.iiii.

Philoſophiaꝫde qua.Ler.

Phialæ uaſa potoria ex eo genere auri fiebant q electrũ appellant.i.ubi quinta argenti portio eſt quod ſcribit.Pli.ex eo craterã ſacrauit helena in templo mineruæ lyndiæ erãt aũt phialæ pp ęblema tante æſtiatiõis ut i duaꝫ uncias ꝫ ueniẽrit.xx. quã phyteas fecit in cuius emblemate erant Vlyſſes & Diomedes palladum ſuit.

Phialece oppidũ ꝑpe thebas phyoticas regnũ fuit ꝓteſilai phædrus eximiæ formæ a Plato.introducit i eo dialogo q ita inſcribit ubi lõga oratiõe & phædri uerbis de amoribus diſputant phidias ſculpto athenienſis clarus.it minoribus ſimulacris ſculpendis.

Philoctetes filius poeantis.Oui.nõ te poeantia ꝑbes expoſitũ lemnos mõ cũ crimine habe ret nõ tamẽ manſit in lemno philoctetes ſed cum hercule uenit ide in apuliam ubi condi dit petiliam & unde apollodoro teſte miſit tolonos in ſiciliam.

Philoctetes poeantii filius comes Herculis cui iurauit nemini corpus eius indicare: pro mu nere dedit ſagittas q græcis oraculo mõitus in Troiæ expeditione opus eſſe ſagittis: Herculis eum primũ mortuum confeſſus eſt inde locum ſepulturæ percuſſit: & cum ſagittis ſolus uti poſſet:ad Troiam proſectus caſus ſagittæ indicem pedem uulnerauit inſanabiliter cuius uulneris factore ab Vlyxe in lemno relictus eſt: qui ſanatus ab Vlyxe reuocatus eſt inde uenit in Italiam:petiliã condidit & turinam ubi ſepultus eſt, alii dicunt nũquam eo uulnere ſanatum.

Philtrum amatoriũ genus ueneni ad amorẽ.

Philtrum poculum amatorium.

Philyea oceani & thethyos filia mater chirõis

Phineus rex Arcadiæ qui Harpalicis coniugis ſuaſu filios cæcauit quia dii eũ cæcarunt & Harpyias induxerunt.ls cum laſonem acceꝑiſſet benigne & zetho & talai Harpyiæ fugatæ ſunt uſque ad plotas inſulas ubi admoniti ab Iride ne ulterius perſequereturiis inſulis plotibus ſtrophades nomen dederũt q illic conuerſi eſſent.Ouidius.vii.

Phyllis lycurgi regis Traciæ filia.

Phylluꝫ folium inde meliſphyllũ herba quæ mel ſapit.

Phyſis natura. Phyſicus naturalis.

Phyſonomia naturæ regula.

Phython ſerpens quem phœbus interemit & ludos phythea inſtituit.Ouidius.i.

Philenorũ aræ in media Syrtiũ tellure ſũt.Str.

Phiondis theſſaliæ mons olim mẽpheus uocabatur phœnicopterus optimi ſaporis auis

Phionium.i.uetereneũ in gallia diſtat a uaro fluuio ſta.mille duo & ſexcenta:alii autem adiecerunt ducenta.Strа.

Phlegethõ fluuius infernia ΦΛΗΓ ω.i. ardeo.

Phlegyas martis filius rex Iapitharũ in Theſſalia pater Irionis & Coronidis:a quo phlegiæ populi ſubmerſi a neptunno ob ſacrilegium Virgilius ſexto.

Phlegæi a phlegia & campi:nõ longe ab acheruſia palude & cumis.Pli.iii.

Phlegrа ab ardore quẽ cumã locũ dixerunt

Phleps uel phlebs uenа:inde phlebotomia uenæ inciſio. Phlegma pituita.

Phlegmone inflamatio.

Phoce ſũt boues marini. Virgilius.iiii.geor.& turpes paſcit ſub gurgite phocas.Ser.

Phoca piſcis a ſono mugitus uitulis marinus Plinius nono.

Pholoe nomẽ ancillæ apud.Virg.quæ data eſt fergeſto:creſſa genus pholoe Idẽ nomẽ apã Hora.pholoe nomen oppidi in arcadia pholoe interdum pro una ex naiadibus.

Phocion Athenienſis clarior integrate qui militia cognomẽtũ bõus paup de quo Aemili.

Phocis parua græcorum regio ubi oraculum delphicum & ciuitas delph.

Phoces populi ionum qui primi Iongis nauibus uſi ſunt.

Phœbus nomen apollinis a ϕωῶ ideſt lumen pro ſole phœbe pro luna.

Phœmon lacus Arcadiæ de quo Ouidius.xv.

Phœmõe phœbi filia fuit ut ſcribit Pli.& pauſaniaſq; pria ut ille ait carmẽ heroicũ cernit.

Phœnix agenoris filius cadmi frater ſecũdũ a lios agenoris pater a quo phœnicia Alius amyntoris filius:q propter pellicem patri iratus ad peleum confugit quæ dolopibus præpoſuit nutriuitque ut patrem.Achillem.& ẽ flu.ex Thermopylis in aſopum.eſt & amnis de quo Ouidius decimoquinto.

Phœnix de uolucribus ꝑcipue referenda ſemper unica nõ.n. coitu concipiẽ ptuue generaſ ſed ubi qngẽtorũ ãnoꝝ æuo ꝑpetua durauit ſup exageratam uariis odoribus ſtruẽ ſibi ipſa icubat ſoluiturqꝫ.deide putreſcẽtiũ mẽbroꝝ tabe cõcreſcens ipſa ſe cõcipit atq; ex ſe rurſus naſcitur cũ adoleuit oſſa priſtini corporis incluſa myrcha ægyptũ exportat at que i urbẽ quã ſolis appellant fragrantibus nardobuſtis inferens memorãdo funere cõſecratur.Pom.

Phegra regio in qua dicunt gigantes cõiuraſſe eſt autẽ campaniæ pars in qua eſt ueſtuuius mõs & ager neapolitanus itẽq; puteolanus.

Phætusia solis filia ex nereide susceptа.
Phæcasiani populi asiæ.
Phœnicia pars Syriæ finitima Iudeæ fertilissima. Pli. xvii. populi phœnices quos Iosephus dicit litteras iuenisse græcas. Cor. tacitus. xiii ægyptii per figuras animalium sensus mentis effingebant & litterati uentores se perhibent: inde phœnices græciæ itulerit. & Cadmus fuit auctor: & a phœnicia phœnissa p Didone.
Phaethon solis ex clymenæ filius de quo Ouidius fine primi & secundo.
Phosphorus Lucifer stella quæ diem præcedit que solē sequens uesper appellaf siue hesperus eadem uenus nominatur.
Pholas unde ex centauris Ixionis ex nube filius qui Herculem susceæpit hospitio i nuptiis peritho occisus.
Pholoe mons Arcadiæ siluosus & fœminæ p prium. Vir. quinto.
Phorcus. g. cil. cydos & cynidos: patronomycū, phorcynis dos filius Thoseæ nymphæ & neptunni. Ser. v. fecūdū, Varro. dicit eū regem corsicæ & sardiniæ: ab Atlāte uictus & in mari summersus deus dictus est pater medusæ & sororum.
Phormio nomen proprium.
Phœnices & Hispāiæ & Africæ medii fuerūt in tarteso sunt aut gaditani. Stra.
Phœnicopterus gēus auis rubeo uel igneo colore uel auis phœnicia qđ alas hēat pūceas.
Phœnicē illustrauerunt phœnices solers hominū genus & ad belli pacisq; munia eximium litteras & Irarū opas aliasq; ēt artes mazia nauibus adire classe cōfigere iperitare gētibus regnum præsumq; commenti.
Phœnix ut scribit. Pli. in Arabia auis ut mantius tradit sexcentos & sexagita annos uiuit morīq; cassiam & surculos thuris aliosque odores in nidū cōgerit qué succēdit alarum plausu & illic ardet ex cineribns alter oritur
Phœnix amyntoris filius ut scribit Homerus cū suadente nouerca rem habuisset cū patris cūcubina expulsus ad pelea cōfugit ubi hospitio susceptus Achillis educationi datus ē magister & agendi & loquēdi quod Quintilianus repetiit phœnixitā agenoris pater qui nomē phœnicū dedit. & phœnix fluuius autore herodoto q labitur ad thermopylis ma sopum phœnix mons ut ajt. Strabo.
Phocæ uituli marini.
Phonascus uocalis qui uocis curādæ magister est uel quod uoci accomodām & idoneum. Suet. dabatq; assidia phonasco operam.
Phraates deiotæ filius. rex medorū qui etiam subegit persas cui ciazares filius succesit huic astyages filius. Hero.
Phrasis eloquentiæ corpus. Quin. decimo. ide theophrastus.
Phrenesis appellata ab spedimēto & cōturbatiōe mentis ac naturæ quia græci præcordia phrenas uocant seu q; dētibus frendāt: nam frēdere est dētes cōcuture. hæc passio est cū febre in unū pfeuerans: est. n. pturbatio cum exagitatione: & demētia ex colerica ui facta insanit tamē q a frēdēdo dici putat cū græcū sit uerbū latīe aūt dicitur a celso delirīū.
Phiximelum Quid est. plāta quædā: est hūilis ac pua cui surculos pecora appetentia cōmuniūt ac uiolāt & quo minus crescant impedit. hæc ubi eo magnitudis excreuit ut quoceri non possit phixīmelū dicit testis est aeschylus. uide Plutarchum.
Phrenesis a τὸ τοῦ φρένος idest deturbatō mentis & inde phrenetici.
Phrygia puincia minoris Asiæ a phrygio āne q ea a caria diuidit. alii a phrygia Cecropis filia. ubi dardania a dardano Iouis filio: inde a troo erichthonii filii Dardani filio troia in qua ilio a phrygia phryx & phrygius. a. um.
Phrynicus comicus quem Iulius pollux sæpe nominat.
Phryxus athamātis regis tebarū filius ex neiphyle uxore frater helles post neiphylē cū nouercæ insidias ferre nō posset conscio patre. & dante eis aureæ pellis arietē asfugerunt. Helles in mare decidit: quæ neptūno nupta ei pæona peperit: unde Hellespontum dictū phryxus in colchos peruenit ad cētum Iouī arietē imolauit: qui iter sidera locatus est. pelis in templo affixa: ad rapiendam Iasonē iuit.
Phrontis onitoris filius gubernator nauis Menelai interemptus ab Apolline. ody. iii.
Phthongus sonus neruiq; unde diphthongus.
Phucus a φύτω quod apū labores comedat de quo Pli. xi. Tor.
Phucus ēt color purpureus græ. φῦκος. Tor.
Piatrix dicebatur sacerdos quæ expirare erat solita. quam alii fagam uocabant. Festus.
Piamentum quod dicebatur quibus utebatur in expiando. Festus.
Piacularis porta Romæ dicta propter aliqua piacula quæ ibidem fiebant. Festus.
Piacularia ausspicia appellabant: quæ sacrificātibus tristia portendebāt cum aut hostia ab ara profugisset: aut percussa mugitum dedisset: aut in aliam partem corporis q̄ oportet cecidisset. Fe.
Piacula quibus facinus expiabant admissum. Hora. car. teque piacula nulla resoluent idest nullis hostiis te expiabis. Acron.
Piare dicit ipiare cōtaminare. Vir. li. vi. Duc nō gras pecudes ea prima piacula sūto. distulit inseram cōmissa piacula mortem. No.

Piare expiare purefacere. Vir. in. vi. Duc nigras pecudes ea prima piacula sunto. No.

Piare condere consecrare. Vir. lib. vi. prodigiis acti cælestibus ossa piabunt. No.

Piaculare feriatis diebus uim cuiq; fieri piaculare est. Ma. de. fa.

Picena regio i qua est aſculum quod sabini cũ aſculum proficiscerentur in uexillo eorum picus consederat. Fe.

Picta quæ nunc toga dicitur antea uocabatur purpura ea quæ erat sine pictura. Fe.

Picus dictio latina auis uncorum unguium ca uat arbores in quibus pullos educat. Plinius decimo a pico filio saturni qui ei nomen dedit.

Picenum regio ubi ancon est a pico aue quæ in eorum uexillis cõsedebat.

Picumnus est auis marti dedicata. quam picũ uel picam uocãt: & deus qui sacris romanis adhibebatur æmilius macer in theogonia id est & nunc agrestis inter picumnus habeturt higinus: picumnus est uaria ueste picus martis fabius pictor rerum gestarum ideſt & ſimul uidebant picum martium. Idem in primo iuris pontifex. iiii. picũo & picum. Var. de uita pa. in. iii. pedius pecus cum esset prætor urbanus & sedens in sella curuli ius dicet populo picus martis aduolauit atque in capite eius sedit. No.

Picos ueteres esse uoluerũt: quos græci griphe as appellant. Plau. in aulu. pici diuitiis q aures montes colunt solus supero. No.

Pidisses uir percosius ab Vlysse interemptus.

Pierides mularum agnomen a filii pieri. Ouidius quinto.

Pietatem ut deos cæteros colebant romani: Festus.

Pierides musæ: a piero monte dictæ sunt. Fe.

Pietas est iustitia aduersus deos. Sanctitas est scientia deorum colendorum. Cicero de natura deo.

Pietatẽ docti ueteres hanc esse uoluerunt quasi penitus & in penetralibus recondatur hoc in antiquis libris & philosophorum tractatibus inuenitur. No.

Piencolam custodiam. Plau. in asina ubi piencolam pietatem si hoc more moratam tibi postulem placere matri mihi quo pacto præcipis. Nonius.

Pieria olympus pimpla libethrũ loca sũt thraciæ ex quibus quomodo nõ nulli in boetiæ partem migrassent ubi est parnasus in eo loca iisdem nominibus dicerunt ide musæ pimplæ pierijæ libethrides dicũtur ut scribit. Str.

Pilumni cognomen strinis qui pilum inuenerit. Plinius.

Pirenæ fons est in helicone musis consecratus

Pigere interdum pro tardari: interdum pro pœnitere poni solet. Fe.

Pignus pignoris & pigneris: unde pignero & pigneror idem significantia. Iuuena. iii. milia phœnus pigneribus positis. Prif.

Pygmæi fuerunt interius arabiæ minutum genus & q̃ pro satis frugibus contra grues dimicando deficit sunt multa uolucrum: multa serpentum genera. Pom.

Pilæ erant effigies laneæ quæ suspendebantur in compitis diis inferis ut illi contenti eiusmodi imaginibus uiuis parcerẽt nam tot & aut ille effigie quor circa compita liberi seruí mulieres habitabant inde tractum est ut ueſtes quæ obiiciebant tauris in theatro pilæ dicebantur quoniam petebant a tauris tã quam effigies hominum & illis laceratis qui obiecerat non ledebat uel pilæ dictæque in globum & ſpecies pilarum conuolutæ iactabantur ueſtes iactari solitas.

Pygmæi ſpitames habent ſtaturam ut ſcribit Pli. hoc est dodrantis nam dodrantalis mensura est unius ſpitamæ.

Pila columna ad pilas. n. res uendebantur Horatius nulla taberna meos habeat uel pila libellos.

Picum quid est q̃ latini ueneretur & eo uehementer abſtinẽt an q̃ picũ uxoris uenefitio mutatũ ferũt auẽ deinde factũ oracula ædere: & interrogãtibus respõdere solitũ: An hoc cũ incredibile. tamen monstri plenum existimandum: & altera fabula multo est uerisimilior Romulo ac Remo cum regis iussu expoſiti essent non modo lupam mammas in fantibus præbuisse. Sed picum quoque ad infantes uentitasse: atque eo aluisse. Nam nũc quoque locis nemorosis ac ſiluestribus in quibus crebro picus appareat lupum uersari animadueſum est an illud magis ut aliam alii deo auem: Sic picum marti sacrum putauerunt: est enim natura fidens & elatus atque audax roſtrum quidem adeo firmum habet ut robora subuertat cum trunco sæpe pulſa do ad medulam usque peruenit.

Pliſtenes paratur fuisse agamennonis & menelai pater per adulterium.

Piceni post ancona quorum littora prægreſſos excipiũt in quibus hũana potentia clienta cipra urbes caſtella autẽ sunus adria tritinum. idei fluuio qui prætererit nomen est ab eo senogallia maritima. habent enim fluminis hoſtia urbes bucara & hiſtonium. po.

Pictones populi inter aquitanos sanctonibus tolosacibus engolis' meſibus & pectiagoriis. proximi burdegalensi regnoque francorũ siti nomen retinent comitatus titulo.

Pignera pro filiis: sunt enim pignus parentum

Picturum dicendum non pinxiturum.Ca.
Pigneraticius ex supino deductum.é enim qđ datum est pignori.Lau.
Pigneratur pro pignerat Tul.de repu.libro primo sed ut plurimas & maximas nostri animi ingenii consilii partes ipsa sibi ad utilitatem suam pignerat.No.
Pigrare pertinere. Actius in erigõis.fateor sed cur propter te pigrem hæc autem huius dubitem parcere capiti.Idem in chrysippo.melius pigrasse q̃ properasse nefas.No.
Pygarus capra quæđ siluestris similis damis Pli.viii.uidetur confirmare & genus aglæ ut in.x.lu.de quadrupede puro intellexisse.
Pyga græce latine podex inde Horatius pyga mox denique fama.
Pyga busta testiculorum ad quam cum defecdunt intestina fit dura & tumens. unde hernia idest aspera:& hernici.
Pygmæi populi in montanis indiæ pui. Plini. ix.nõ excedũt duos pedes.& quadrantem.
Pylades strophii phocensis filius amicissimus oresti.
Pylemenes uel neus dux Paphlagõum a Menelao interemptus.
pylæus nomen proprium aliquando.phy.
Pylartes troianus ab Aiace interfectus:
Pilare & cõpilare a græco trahitur:græci enim plures pilatas dicunt.Fe.
Pilat pilos habere incipitalias pro detrahit pilos a pilo pilati.Fe
Pila quæ parietem sustentat ab opponẽdo est dicta.Festus pompeius.
Pilãi pilis pugnantes.Fe.
Pilates genus lapidis lapis candidior q̃ pilates Festus pompeius.
Pilare dictum est ut plumare pilis uestiri Afranius in compitalibus:Præterea corpus meũ nũc pilare primum cæpit.Neuius in exodio pati dum poterat anteq̃ pugnæ pilant. Nonius marcellus.
Pilani qui bilis pugnabant.Varro.
Pilea castori & polluci dederunt antiqui. quia lacones fuerunt quibus militare mos est. Festus pompeius.
Pilartes dyrachii mons est.
Pilleneus mons est pilusiæ insulæ.
Pileus fons est macedõiæ musis sacer.& a quo musæ uocitatæ pileæ sunt.
Piles thusciæ fluuius est apud populoniam ut tustum oppidum.
Pilentum uehiculi genus quo matronæ ferebantur.Festus pom.
Pilæ effigies uiriles & muliebres.ex lana compitalibus suspendebantur in compitis quod esse deorum inferorum quos uocãt lares putarent:tot effigies quot essent liberi ponebãtur ut uiuus parcerent. & esset his pilis & simulacris contenti.Fe.
Pylenæ urbs Aetoliæ.
Pileus operimentum quoddam capitis.
Pylos oppidum iuxta Thessaliam cõditũ a Neleo patre Nestoris:dũ a peleo fratre pelletur thessalia.ide Pyleus nestor.
Pylon troianus quidam.
Pylumnus:louis filius qui stercoratiõem agrorum inuenit:unde sterquilinus dictus quod cognomen saturno Macrobius tribuit. inuenit pinsendi usum unde pilum & a pisto tibus colebatur.unde latinum nomen est ad quem danae cum paruo perseo ira acrisii fugiens a pastore delata est: quam duxit uxorem & ex apulia ad rutulos profectus. Ardeam condidit habuit filium daunum qui daniam Apuliam appellauit hic secundũ quosdam Turnum genuit.secundum alios alium daunum & cætera.
Pilum q̃ hostes ferriret ut pilum.Var.
Pilenta sũt uehicula coloris ueneti. nõ ut nũc tulati.Virg.iiii æn.castæ ducebant sacra per urbem pilentis matres in molibus.Ser.
Pilum quod eo far pisant: a quo ubi id fit dictum pistrinum .R.&.S. inter se sæpe commutantur inde post in urbe Lucil.pistrina & pistrix.Varro.
Pina genus piscis. Ci. secundo de natu. deorũ pina uero sic enim græce dicitur duabus grãdibus parula cõchis cum purna squilla quasi societatẽ colit comparandi.cibi.
Pinnas murorum: pennas auium dicimus.
Pinastrum pinus siluestris non diminutiuum sed mirãe altitudinis.ut Pli.inquit.Lau.
Pingueo quære in inchoatiuis.Lau.
Pindus mons est thessaliæ apollinis musisque sacer.& acarnaniam ab ætolia diuidens acheloum flumen emittit celebris quidẽ laphitarum origine est.
Pinarius a πίνειν quæ est fames cum euander Herculi aram maximam cõstitueret statuit Hercules ut duos senes pinarius,& potitius mane & uespere sibi sacrificarent perfecto mane sacrificio cum uesperi rediturí essent pinarius iam redditis extis redit unde iratus Hercules statuit ut ministra esset pinariorũ familia potitiis ũde custos apud Virgilium .i. ministra potitius .a ποτίζω bibo sed cũ gens potitia auctore Appio claudio.qui cum sor dictus est ĩ municipia sacra Herculis trãstulisset.xii.eorum familiæ inter annũ extinctæ sunt Appius luminibus ide captus. Liuius,ix.ab urbe.
Pigue positum pro ẽpedimento & inepto. Ci. academico.g.li.iiii.qđ ipi antiocho pigue uidetur:& sibi ipsi cõtrarium probatur difficile

Ci.tuſcu.li.v.qđ & ſi difficile eſt pbatu tã ua
ria & tã multa torméta fortunæ.No.
Pinguis fœcũdus.Vir.iiii.geor.forſitan & pin
guis hortos.Ser.
Pinna.L.columella uir eloquẽtiſſimus ſæper p
penis quæ plũe nõ ſũt accipit Ser. bipennis
hoc nomẽ referuauit ãtiqtatẽ qa ueteres pẽ
nas dicebant non pinnas ut Quintilianus a
pinna q eſt acutum.
Pinirapi retiarii dicunt q pugnãtes aduerſus
apud mirmillonẽ pinã hoc eſt ſinnitatẽ ga
leæ rapiebãt iactãtes illud piſcẽ peto non te
peto nã piſcis erat in capite mirmillonis.
Pinarius gladiator q pinis utebatur ũde dicti
pinnirapi Iuuenalis,inter pinirapos iuuenes
iuuenesque lanistes.
Pindarus & alii lyrici in canẽdis odis ſaltatiõe
quoq; mouebãtur eius ps ſtrophe dicebanẽ
cũ a dextra ad læuã aut ab oriẽte ad occidẽ
tẽ cõuertebanẽ ãtiſtrophe cũ a læua ad dex
trã uel ab occidente ad orientẽ cũ uno in lo
co ſtãtes canebat tũ epodos dicebatur.
Pierides ꝑ furore poetico piera.n.& olympus.
Pipla & ſibethrũ quõdã loco fuere thraciæ &
mõtes quos nũc macedones poſſidẽt quiq;
muſis heliconia cõſecrarũt thracũ fuerunt
theſpiadum theſpias prius ingt Strabo nobi
litauit cupido traxitelis opus ab eo ſculptũ
dono ueſtro conſecrauit theſpienſibus.
Pindarus ſcope Iyndii filius poeta thebãus ly
ricorũ princeps ut ſcribit Quiti.ãte extima
tioni ut & macedoniæ regibus carus & ale
xãder thebis capitis eduxerit pidari domum
ne cõburite id.n.alexandrũ ferunt admõuiſ
ſe inuẽtus eſt mortuus cũ cepiſſet dormire i
gymnaſio in gremio pueri dilecti.
Pinnæ ſumma murogꝫ.ab his dictæ quas inſi
gniti milites i galeis habere ſoleẽt:& in gladia
toribus ſamnites.Var.
Pinſere tundere.Varro in thapheniꝑpo.hic pi
ſtorem ullum noſſent:niſi eum qui in piſtri
no pinſeret farinam.Idẽ de u. pa.li.i.nec pi
ſtoris nomẽ erat qui niſi eius ruri far pinſe
bat nomina tria quod eo pinſũt porcas. Var
ro in thapheniꝑpo.Inde patidas uuas acinis
electis & comeſtis extendit in lectis quandã
Cato originum libro ſecundo. Si ignauis in
de putidas atque ſentinoſas commeatu mo
nere uolebant. Cec.in andria. conducit na
uem putridam.Afran.in auguriis & fallaci
as pecu.paries pictus putridus.No.
Piper Herodiãus gummi quoque & piperim
barbara dicit ẽeſed noſtri piper piperis decli
nauerũt.ut Perſius rugoſumq; piper. Priſ.
Pipleæ muſæ a pileo ſõe macedõiæ uel uico
piplo. Hora.car.necte meo lamiæ coronam
piplea dulcis.
Piper.g.piperi barbarum nomẽ ut gũmi. He
rodianus arbuſcula indica.Pli.xii.
Pipatio clamor plorantis lingua oſcorũ.Fe.
Pipulo pro conuicio.Plau.in aulu.ita me bene
amet lauerna te iam niſi reddi uaſa mihi iu
bes pipulo te hic differam ante ædis.No.
Pipare proprie gallinarum dicit.Varro.in ab
originibus mugit bos.ouis balat:equi hinni
unt gallina pipat.No.
Pipleides muſæ a monte pipleo.Var.
Pipulũ.Plau.i aula.pipulo te differã ante ædis
i.conuicio declinatum a pictu pullorũ. V.
Pyra eſt lignorũ congeries.Vir.xi.æne.conſti
tuere pyras.Ser.
Pyra hæc quæ uidemus uarietas nominũ nu
merоſa diſcernit. Nã cloatius ordinatorum
græcorum libro quarto ſic eorum nomia &
uocabula deſcribit anitianum cucurbitinũ;
cirritum ceruiſium calculoſum cruſtinium
decimanũ græculum lollianum lanniunum
laureum latermanum miraprum mileſium
mirteum neuianum orbiculatum præcianũ
rubile tucianum tũnioſum curraniatũ præ
cox uelomum:meſpilum ſerum ſæmentum
ſerum tarentinum & fegz ualerianũ.Macro.
Pyrrhones quos pyrrhones philoſophos uoca
mus in græco cognomento ſteptice appellã
tur.Is ferme ſignificat quaſi quæſtores & cõ
ſideratores.nihil enim decernũt nihil conſti
tuunt:ſed in quærendo ſemp cõſiderandoq;
ſunt.quid nam ſit oĩum rerũ.de quo decer
ni conſtituique poſſit.A.g.
Pyræus a poetis pyræeus athenię. portus a py
reo promontorio.Pli.iiii.& xxxiiii.
pyreneus primo a gallia in britãnicũ ꝑcurrit
oceanũ.tũ inter terras frõte cõuerſus hiſpa
am irrumpit & minore eius ꝑte ad dexterã
excluſa trahit ꝑpetua latera cõtinuus ꝑ oẽm
donec ꝓuincia longo limite in miſſus in ea
littora q̃ occidẽti ſũt aduerſa pueniat. Pom.
Pyrrichius pes metricus.
Pirræi & liburni & hiſtria poſt liburnicos.Põ.
Pyrechines propriũ uiri:de quo Home.
Pyræus amicus telemachi.Home.xv.odi.
Pyra ſtrues lignorum in qua corpora combu
rebantur a πῦρ græce ignis.L. rogus:uel ro
gus cũ inſula eſt buſtum exuſta.
Pyramis quia figuram ignis imitatur.Plin.tri
geſimoſexto.
Pyramus adoleſcens qui thiſbem amauit.Oui
djus quarto.
Pyrallis uolatile maius muſca ex fornacibus
Cypri in igne tantũ uiuens.Pli.xi.
Pyrrhus Achillis filius ex Deidamia lycome
dis filia a colore ruſo:quo tingebatur ſæcũ
dus a ſecũdo patre Neoptolẽus dictus alius
rex epiri a pyrrho origie paterna:materna ab

Hercule de quo Iustinus.xviii. &.xix.a quo pyrrhichium metrum quo utebatur in ludis frequenter.

Pyramides ꝓprie regnū ægyptiorū sepulchra sunt ingēti mole constructa & in acumē edu cta in modum flāmæ sursum surgentis. unde & nomen est iditum. Hoc.car.regali quæ situ pyramidum altius Acrō.

Pyramides apud ægyptū tricenū pedū lapidibus extructæ quarū maxīa tres nam; sunt quattuor fere soli iugera qui sedem occupat totidem in altitudinē erigitur: Pom.

pyramides lapides erant electi mirǣ magnitudinis ī acutū tēdentes dicti ab ipsa figura q̄ flāmā imitat' igneānā dicitur ignis pyr unde pyramis reges ægyptii primi excogitauerūt id genus ædifitii uel ut ne pecunia superfluoribus reliquerēt uel ne plebs otiosa eet cū multa ēent ī ægypto.iii. maxīe ipleuerūt orbem fama & admiratiōe quæ erant in pre astriæ ter mēphim & deltā in mōte sterili q̄ rū āpliſſimā.lx.hominū milia.xx.ānis cōstruxisse dicūtur autores fūr. Stra. Pli. Solinus.

Pyrrhichiū genus choreæ siue difficilis saltatōnis pyr.n.ignis ē quē saltātes trāsiībāt. S.li.i.

Pyranis figurǣ genus quæ tendit in acutum in formam ignis. Cic.de na.deo.at mihi uel cylindri uel quadrati uel pyramidis uel coni uideturæ esse formosior.

Pyrrǣus Agellius.li.xi.quos pyrrōes philosophos uocāus hi græco cognoie σκεπτικοι appellantur id ferme significat q̄si q̄sitores & cōsideratores mihil.n. determiant nihil cōsti tuūt sed ī q̄rendo ſeper cōsiderādoq; ſūt qd nā sic oium reg; de quo decernit cōstituiq; possit ac ne uident quoq; quid plane sit q̄q̄ neq; audire se se putant sed id pati afficiuq; q̄si uideant uel audiāt & cetera.cū hæc aūt tā cōsimiliter tā pyrronæi dicant q̄ academici differre tātū iter se se & pp alia q̄dam & uel maxīe ꝓpterea existiati sūt quod academici q̄dem illud ipsum uel posse decerni quasi de cernant pyrronæi ne id quidē ullo pacto ue rū uideri dicunt quod uel esse uerum uidet.

Pyrrhus epirotarum rex antiochum auxiliis adiuuans uictus est a romanis: cum ipso antiocho.a quo nomē accepit Antiochia. Acr.

Pyropeci las dicit saxū phariū ubi obelisci nu mulis regū eugebanē obelisci lapides acuti ī specie radii solaris unde obelisci dicti.

Pyrrha deucalionis uxor a quibus humanum genus post dilluuium iactu lapidum instauratum poetæ fingunt.

Pyrtha uxor deucalionis filia Epimethei. Ouidius.ii.& Iustinus secūdo. habuit deucalion quattuor filios amphictiōa: & helena a quo bellas græcia & fœmias protegeniam & me lanthiam.

Pirata nomen latronis: qui primus mare insestauit: a quo omnes piratæ

Piraſus troianus ab Aiace interfectus.

Pyreneus mōs hiſpaniæ a crebris fulminibus a tyrrheno mari imborealem oceanū protēditur. pyreneus proprium. Ouī.v.

Pirgi ultra thyberim anio castrū nouū grabus cecoſa talamō populonia cecina. pisæ hetruſcha & loca & nomina. Pom.

Pirgus turris & castellum nobiliſſimum teſte. Seruio in decimo.

Pyrgoteles a pyrgo gemmarum sculptor nobiliſſimus: a quo tantum Alexander sculpi edi xit Pli.iii.

Pirithous Ixionis filius ex cōiuge Rex lapitharum a cerbero deuoratus: ut in hercule furente. Seneca.

Pyro oceani & terthyos filia.

Pyrous heros quidam apud Homerum.

Pyrous unus ex equis quasi ardens.

Pyrodes cilicis filius: qui prius ignem e silice e licuit. Pli.vii.

Pyrrho pliſtarachi filius: elidēsis philoſophus prius pictor honoratus a ſuis ciuibus & pontifex factus uixit ad annos nonaginta.

Pyrene filia cebali audita chenetee morte lachrimis fōtē dedit pyrenem ut ſcribit pauſa.

Pyrus imbraſii filius Thracū princeps ex æno in auxilium troianorum a thohante ætolorum rege occiditur.

Pyrhones ne id quidem nullo pacto uideri ue rum dicunt q; nihil ē uerū uidetur. A.g.

Pyrrhus Achillis filius: ſic dictus a capilorum qualitate πυρρος enim flauum ſignificat. Idem & Neoptolemus, quoniam ad bellum ductus eſt puer. Ser.

Piſatilem Neuius dixit e piſis oriundum. Fe.

pinſare frangere uel tundere. Varro de re ruſtica. li.i. promendum diem ut in priſtino pinſetur ac torreatur. No.

Piſcatorii ludi dicebantur qui ſiebāt pro quæ ſtu piſtantium. Nonius.

Piſcarium forum ſeu locus ſecundū thyberim id iuniū forū uocāt. ideo ait Plau. apud Piſcarium forum ubi uariæ res. Var.

Piſſinarios appellat. Ci. qui piſcinas refertas pīciosiſſimis piſcibus habuerunt ut Lucullus & hortenſius. M.

Piſa Arcadiæ oppidum iuxta alpheum amnē: unde uenerunt qui piſas condiderunt inde piſaeus.

Piſiſtratus Hippocratis filius Athenien. tyrannus. Iuſti. ii. regnāte Seruio Romæ primus bi bliothecam athenien. fecit.

Piſtrix piſcis. piſtris nauis unde piſtrin illud pi ſtricem nos ſæpe x pro ſ ut aiax illi aias.

Piſo piſas eſt apud perſium ambiguum. O iane a tergo quem nulla ciconia piſat: an piſit legendum ſit. ſed apud ueteres reperimus n lit teram additam ut pinſo quod eſt tũdo: & pi ſit ſecundum tertium ordinem. ut Ser. decimo annalium piſunt terram genibus huius perfectum pinſuit ut apud Pomponium cũ interim neque molis moluimeque palmis pinſui. Item pinſendus participium erit pinſurus & pinſus. Dio.

Piſtrix pro piſtris i quo ſequimur dores ſicut aiax pro aias. Priſcianus.

Pix tantum ſingulariter. Vir. tamen id eaſque pices dixit. Ser. in arte.

Pius quiſque dicitur more ſuperlatiuorum: & omnis pius more poſitiuorum. Lau.

Piſaurus flu. eſt ciſalpinæ Galliæ ſeu potius Picени a quo ciuitas Piſaurum ei ſuperimpoſita denominata eſt in Adriaticum fluit.

Piſculentum poſtrũ piſcoſum ut puluerulẽtũ. Cato originum libro quinto. Origine fluuium marronem magnum pulchrum piſculẽtum & libro ſeptimo. fluuium hiberũ is oritur ex catinatis magnus atque pulcher piſculentus. Nonius.

Piſtris nauigii genus a forma piſtrium marinarum: quæ lõgi corporis ſunt: ſed ãguſti Claudi. rerum humanarũ libro duodecimo. Cũque nauigium ea forma a marina belua dictum eſt. Virgilius æneidos libro ſexto. ue locem mneſteus agit acri remige piſtri & ali bi frons hominem præfert in piſtrim defluit aluus.

Piſtoria ubi Catilina ſuperatus occidit ciuitã in hetruria. blon.

Piſtores dicti ſunt quaſi pinſores pilo enĩ apũ ueteres frumenta tundebantur uel apinden do pindo quod eſt ferio unde & piſtillum dicit quod ferimus in mortario.

Piſtrilla ideſt priſtinum paruum eſt enim eius diminutiuum Teren. apud ipſum locum eſt piſtrilla. Seruius.

Priſtina a prius. Varro.

Piſtrix a pilo etiam. Varro.

Piſo ſcriptor annalium Romanus. Varro.

Piſones a piſendo Plinius.

Piſæ oenomai & elis & nũen delubrũ q̃ olym pii louis certãine gymnico & ſingulari factitare in arcadia atque elide quondam ipſo q̃dem tamẽ ſimulacro quod phidiæ opus eſt maxime nobile. Pom.

Piſcina locus erat domi ubi frigida lauabãtur docet hoc Cicero latiorem inquit piſcinam uoluiſſem ubi iactata brachia non offenderentur.

Pitpit oſce quicquid. Feſtus.

Pituita morbus gallinarum qui ex edacitate naſcitur.

Pirrica & ſaltatio amata ſola in theatro exercebatur integris urbis moribus ſed poſtea gaditani modi & moliſſimæ græcorum ſaltationes receptæ fuerunt perluxum temporũ illi autem eas in plura diſtinguunt genera chironomiã quæ manum geſta ſit halma quæ pedum elactiſma quæ calcibus ad humerũ iactis mulieribus fiebãt in chironõia alii geſtus dicebant ſubiti alii miſerabiles alii lõgi.

Pythecuſa non aſimiarum multitudie ut aliq exiſtimauerunt ſed a figulinis doliariorũ nimirum id deſignans quod Strabo ſcribit his uerbis de typhœo loquens ex armis ubi ſtratum dicunt eſſe typhœa quidam hanc fabulam in cilicia fingunt quidam pythecuſis ii præſertim qui ſimias dicunt animos ab hetruſcis uocitari pindarus certe in ſicilia ut ẽt Ouidius ſcribit typhœũ excruciari animis iis uerſibus illum & natum uinculis fortiſſimis coartat immenſum pr̃ centimanum atque typhœum.

Python oppidum.

Pytho ſerpens.

Pythecuſa inſula in ſinu campano: ubi quondam urbs pythecuſæ pluraliter abundantiſſimæ olim ſimiarum. nõ a ſimiis ſed a doliis dictam ait. Plinius

Pythagoras ſamius de quo Iuſtinus uigeſimo. Laertius.

Pythana urbs æoliæ.

Pytheas macedo.

Pytheas nomen hetoris habet hypſilon.

Pythermus proprium uiri phocalenſis.

Pythius agnomen Apollinis a pythone ſerpente & pythia feſta: & phytia etiam. Ouidius primo.

Pitiſima q̃ſi pidiſima a πτιλὸς græco ſalto ſaltatio in numerum.

Pytho ut inquit Cicero in bruto quam uocãt græci cum effector eſt orator hanc ſuadam appellauit Ennius: eius autem cethegum medulam fuiſſe uult ut quam deam impericli labris ſcripſit eripolis ennius hic medulam noſtrum oratorem fuiſſe dixerit. Ennius is dictus tollis populariibus qui tum uiuebant homines atque euum agitabant flos libatus populi ſuãda medula.

Pytho oceani & thethyos filia.

Pythodorus quaſi pythoos donum marmoraius ſculptor eximius.

Pittacus mitilenæus unus ex ſeptem. Laertius æthræ comitis & miniſtræ helenæ pater.

Pyxis buxulum y in u. nam pyxon buxum exquo buxula fiunt.

Pium dicitur religioſum. Vir. iii. geor. dii. meliora piis. Nonius.

Pium castum. Virgilius. æn. sexto. Quique pii uates. Nonius.

Plaudi appellantur canes: quorum aures languidæ sunt ac flaccidæ & latius uidentur patere. Festus.

Plantæ fœmina olearum & plana sunt ut appellantur etiam ex simili plantæ nostrorum pedum. Festus pompeius.

Plantæ tabulæ planæ ob quam causam & plãti appellãtur qui supra modum pedibus plani sunt. Festus.

Plagæ sunt uulnera. Virgilius libro tertio. plagis que perempta Tunsa per integram soluũtur uiscera pellem. M. T. de sup. plagis confectum dico a lictoribus uis patrem ante oculos tuos concidisse. No.

Plaga spacium immensum. Vir. æneï. li. primo Aethera quos lapsa plaga louis ales apto tur babat cœlo. Nonius.

Plaga. g. affinitate litterarum ut cygnus.

Plagæ sunt & ræbibus quibus capte implicantur. Virgilius libro quarto æneidos ræbia rapta plagæ. Mar. Tul. de offi. libro tertio. sunt ne igitur insidiæ tendere plagas etiam si exerciturus non sis. No.

Plaga spacium amplissimum uel cœli uel agri Vir. septimo. In medio dirimit plaga solis in iqui. Nonius.

Plaga grande linteum.

Plaga aliquando pars lecti aliquando ois. Var. in Prometheo: eburneis lectis & plagis figiatis. Affranius. plagam pacito de mea & plagulam de electo pellis dimitte in ordie. No.

Plagæ grande linteum tegmen. quod nũc thorale pol lectuariam sindonem dicimus quarum dimminutiuum est plagæ. Varro de uita patrum i tertio chlamydes plagæ uasa aurea. Nonius.

Plagæ dicuntur fustes teretes: quæ nauibus subiiciuntur ad pelagus uel cum ad littora subducuntur unde etiam nunc plagarios dicimus qui aliquid oneris fustibus transfuehunt. Varro de uita patrum libro secundo. cum pœnus in fretum obuiam ueniisset nostris & quosdam cœpisset crudelissime propiantis carinis subiecerat quo metu debilitat nostros. Nonius.

Pleuresis est dolor lateris acutus cum febre ex rheumatico & spuro sanguineo humore latus enim græce pleura dicitur unde & pleuretica passio nomen accipit.

Placentæ panes cinericii quibus utebãtur ãtiqui loco mensæ.

Plecusa nomẽ ancillæ fuit una inter ministras dianæ ut est in methamorphosi Ouidii dicta a pleco q est plico.

Plegmon est feruor mẽbri cuiuslibet cũ extẽsione & dolore.

Platicheta quid est apud boetios qui aut domum uicinam aut agrum habuisset æolicæ sic uocabant quasi prope habentes. Apponam autem uerbum unum ex theſmo plãcea lege cum plura sint.

Plasma dicitur medicamentum quo recreant fauces clamore fauciatæ.

Platanona locus consitum plãtis in mari nea politano.

Plagiarius est qui hominem liberũ pro seruo uendit cuius rei pena erat sancita lege fannia

Platani erant in usu apud romanos uel in uilla uel in hortis urbanis ad umbras in ambulationum quem usum docuerunt athenæ illic enim primum uisæ sunt platani trigesio septimo. cubitorum umbris luxuriantibus in philosophorum otio propterea. Iuuenalis cum de recitatione poematum loquæretur ait frontonis platani conuulsa marmora clamant.

Plato dictus est ab humerorũ latitudine. πλάτος enim latus latine dicitur quem figurare uidetur. Vir. vi. æneï. atque humeris extãtem suscipit altis. Seruius.

Platea uia lata sic ex græco appellata. nã πλάτεων illi dicunt in heauton. miles edico tibi si te in platea hac & præterito hac platea sursum. Seruius.

Planetæ ab errore dicti sũt idest a potus plãs nam interdum in austrum interdum in septentrionem plærunque contra mundum: non nunq̃ cum mundo feruntur. unde perite. Virgi. de mercurio quos ignes cœli cyleniꝰ erret in orbes. Ser.

Planeta erraticus. Gellius. xiiii.

Plateæ urbs boetiæ & insula i mari libyco cõtra cyrenem. unde platæenſis.

Platanus arbor & nobis notiſſima a platos latũ.

Plastica: fictoria uel figularia a πλάττω id ẽ fingo a coreba athenien. inuenta de qua Plinius. xxxiii.

Plato de quo Lertius.

Plagæ sunt funes retium. Hora. car. ſi pugnat extricata densis cerua plagis. A.

Plantarius non locus plantarum sed ipse plantæ. etiam ſi cuiuſæ aut non consitæ fuerunt. Laurentius.

Plangere in dictione heiulate. Lau.

Placeo mihi idest superbio dote aliqua bonoque quod mihi adsit & glorior cum inferiorum contemptu. Quintilianus. placeas licet tibi opum tuarum fiducia mirari quoque in eundem sensum accipitur Martialis. ne pdas operam qui se miratur in illos. i. sibi placeret uel de se magnifice sentit: nõ placeo mihi & displiceo mihi differunt inter se.

Plantæ sunt raptæ de arboribus.plantaria uero quæ ex fœminibus nata cum radicibus & terra propria transferuntur. Virgi.ii.geor. & sua uina plantaria terra & alibi. hic plantas tenero abscindens de corpore matrum deposuit sulcis.Ser.

Placenta quam edebât cum pulte a græco uenit. π λάκοντᾶ. Varro.

Plaustrum appellatum aperte totius ut multa possunt. Varro.

Plaustrũ ab eo q̃ ex omni parte palã est quæ in eo uehuntur quod perlucet ut lapides asseres tigni. Varro.

Palnesium dortium glycerium nomina fœminarum.Donatus.

Plausus nimii prouocant philosophiam adiu dicandos sibi de aliena arte tractatus. Ma.

Plaxaura oceani & tethyos filia.

Plectrum idest pecten latine.

Pleiades nos sæpe ei diuidimus.vii. Atlantis filiæ non ex electra sed ex pleione quæ cum ĩ boetiam ducere uellet orion illius uim inferre tentauit:sed aufugerunt. xii.annos eas persecutus.luppiter motus in humero tauri locauit oriũtur uero martii:unde uergiliæ dif ferentiæ.Festus.

Plebeium magistratum neminem capere licet nisi qui ex plebe est.Festus.

Plebei ædiles diffidente plebeia patribus sunt creati.Festus.

Plexa colligata inde perplexa.Fe.

Plebeiæ pudicitiæ facellum romæ ut sacra cæ tera colebantur.

Plector ferior unde & plectrum & plagæ dictæ.Terentius.in phor.ego plectar pendens Donatus.

Plenitatem ignobilitatem. Cato in prouenturio.propter tenuitatem & plenitatem .Ennius annalium.v. propter plenitatem agro publico effecti sunt Nonius.

Pleonasmos quotiens adduntur superflua: uti talia uoce refert.& uocẽque his auribus hausi.Seruius.

Plebem capito ĩ hac diffinitione uidelicet lex est generale iussum populi aut plebis rogãte magistratu seorsum a populo diuisi: quoniã in populo omnis pars ciuitatis omnesque eius ordines contineantur:plebs uero ea dicitur in qua gentes ciuium patriciæ non in sunt.Au.gel.

Plebiscitum est secundum eũdem capitonem publici priuatique iuris peritissimũ: lex quã plebs non populus accipit.

Pleonasmus cumulatio uel adiectio ut ore locuta & fidera cœli.

Plemirium fluuius siciliæ contra ortigiã. Seruius.iii.ab plemmiro idest exundo.

Pleumosii populi ĩter belgas sub imperio neruiorum proximi gordunis leuasiis grudiis ac centronibus in dioceſi tornacensi siti.

Pleura costa aliquando latus:ide pleuresis dolor pectoris ubi costæ locantur.

Plebs est cæteri ciues sine senatoribus. Ca. de uerborum.

Plenũ promissum appellatur q̃ de rebus omnibus controuersumque compositum est iã ad omnes controuersias pertinet si forte de una re fit disputatio:licet plenum compromissum actum fit:tamen ex cæteris causis actiones suppressæ id enim uenit in compromissum de quo actum sit ut uenirent. sed & tutius si quis de certa re compromissum facturus sit de ea re sola exprimere debet. Vlpianus.de arbitris.

Plerus sine additiõe quæ Pacuuius in teucro. periere danai plera pars pessundata est. Est tamen in quæ nihil aliud nisi syllabica epenthesis quomodo ce in quibusdam pronomi nibus ut hisce hosce: & aduerbiis illice. Priscianus.

Plebes & plebs plebis & plebei.Lucil.iii.nescit plebes ieiuna timere.Prisc.

Plecto actiuum composita tamen deponentia:ut complector & amplector plexi facit. Priscianus.

Plemirus fluuius apud ortygiam insula in cõspectu siciliæ.

Plærique omnes diem sequentem plærique omnes a baco & latericulis cõtexunt.Ma.

Plærique omnes:hæc adiectio dicitur in pria posita loco. Adiectiones uero aut in prima pte orationis.aut in ultima adiiciũtur;hic ergo plærique ex abundanti positum omnes necessario addirum.Teren.in an.qđ plærique oẽs faciũt adolescentuli.& in eu. Accede huc ad ignem iam calesces plus satis.In ultima in terea loci inter ibi.Donatus.

Plicatilis crista utpupæ quæ plicatur:non quæ plicata est.& nauis plicatilis quæ plicatur cũ facta est ex coriis. Lau.

Pleades ut antiqui astrologi scribunt filiæ fuerunt atlantis & pleiones septem quibus per boetiam iter facientibus orion uim inferre uoluit:sed cum fugissent septem annis eas sequutus é nec potuit reperire:luppiter puellas miseratus in cœlum transtulit ad caudã tauri.unde nonnulli eas caudam tauri appellarunt. Orion in cœlo adhuc fugientes insequi uidetur.nam tendẽtes ad occasum sub sequiſ. Vergiliæ a nostris appellatæ qđ post uer appareant quod tempus quoniam initiũ nauigationis est pleadas nonnulli dixerunt πλεῖν quod est nauigare eas;exoriſ æstas significatur occasu hiems.

Plusima plurima. Festus.

Plistenes fuit uerus Agamennonis & Menelai pater. quo mortuo cum paruuli infantes ab atreo qui illius frater erat sůma cũ custodia educati essent ætas posteris arbitrata est nõ Plistenis sed Atrei filios eos fuisse. Ouidius hoc seniciorem inquit illam plisteno gaudia fere uiro fuit & plistenes ut impudicus a poetis infamatus quemadmodum nireus ut imbellis.

Ploti appellantur qui sunt planis pedibus. unde & poeta Plautus: quia über farsinas erat a pedum planitie inicio plotus: postea plautus est dictus soleas quoque dimidatas quibus utebantur inuenando quo planius pedẽ ponerent semiplocia appellabant. Festus.

Pluteum intellige pinacotheca repositorium tabularum pictarum ea tantum dabatur archetypis & ueteribus imaginibus Plinius pinacothecas ueteribus tabulis constant aliasque colunt effigies.

Plutei crates e corio crudo nitente quæ solebant opponi militibus: & appellabantur militares: nunc etiam tabulæ quibus quid præfæpitur eodem nomine significantur. Fe.

Pluto cum accentu ſ o oceani & tethyos filia.

Pluto saturni ex ope filius cum glauca natus ut in echronus. L. dif. & ditis rapuit proserpinam. uulneratus ab Hercule pugnante contra pylon patriam nestoris in hercule furentem. Sen.

Pluto ab Hercule uulneratus est in humero apud pylum. v. illiados.

Plus a multo uetustas uoluit discrepare & põt uideri hanc habere differentiam ut sit multum a pluri minus & nõ supramodum. Virgilius in primo georgi. multum adeo rastris glæbas qui frangit inertes: plus sicut in plæsicq. Tullius magis discernit epistola ad Catonem. Ne iccirco mihi desiderãdum esse di gnitatem meam q eam multi impugnarint sed ideo magis colendam q plures desiderauerint. Nonius.

Plus satis de his est quæ a ueteribus geminabatur: ut plærique omnes & plæraque omnia ideſt omnia: sic etiã plus satis pro satis. Terẽ. in enu. iam calefces plus satis. Donatus.

Plus pluria dicebant antiqui. sic Terẽ. in phor. multa aduenienti mihi ut sit noua hic cum pluria dicitur comperatuum multi singula uiter neutrum est pluris etiam communis: facit diminutiuum plusculus. la. lum. Comparium dixit Ci. ad Herennium. iii. cõpluri um negociorum. Prisc.

Pluo pluui. Li. xxiii. sanguine pluuit. Pri.

Plurum nõ plurium dicit modestus ut fortio rum. sed consuetudo uicit plurium. Ser. i ar.

Plure & minore emptam. Cicero plure uenit. sed consuetudo pluris & minoris tenuit. Ser. in arte.

Pluuiatilis aqua uel a pluo uel magis a pluuia Laurentius.

Plorare in dictione eiulare. Lau.

Pluit caret suppositio habens appositum ablatiuum. Liuius nuntiatum est in albano lapidibus pluisse. Ningit uero etiam sine appositio. Laurentius.

Plura quære in complura. Lau.

Plumatile aut clauatum aut ex plumis factum Plautus in epidico comatile: aut plumatile. Nonius.

Plumarium a plumando. M. Cato. li. de liberis educandis. etenim nulla quæ didicit pigere potest bene iudicare quid sit bene pictum a plumariotaut textore i puluinaribus plagiis. Nonius.

Plurimus ideſt lõgus. Virgilius secũdo ænei. lamque ascendebãt collem q plurimus urbi im minet. Seruius.

Pluuias proprie uocamus lentas: & fuges. Ser.

Pluria dicebant antiqui frequẽtius

Pneuma ſpiritus flatus. unde pneumõ pulmo

Poculum aureum ſeiæ dulciſſime: qđ elegerit fidei heredum committo ut dent. quæro cũ in hereditate non sint nisi trullæ scyphi modioli phialæ an seia de his ſpeciebus eligere possit. respondi. cũ omnia potui parata pocula dicuntur posse eam ex his eligere sceuola. de auro & ar. lega.

Podalirius & machaon filii Aesculapii qui autore celso & Homero teste uulneribus tantum medebantur herbarum succis: propterea Martialis dum chirurgum uellet designare podalirium dixit Eustacius uero affirmat podalirium uersatum esse i ea parte medicinæ quæ modum uitæ ægrotantibus perscribit. Machaonem in uulneribus sanandis qui ut idem auctor est. Imperauit in theſſalia ut be quæ eadem thrachi ina dicta est.

Pocula a potione: & inde potatio. & etiam po ſtea hæc possunt a potu dici qđ potos potio græce origo potionis. Varro.

Podagrus a podagra: podagricus ab ægritudine appellatur. Ser. in ar.

Podalirius Aesculapii filius frater Machaonis qui ob medicinã ad Troiam cũ græcis iuit.

Poderis talaris a pedibus.

Poean pater philoctetis: inde poeantius non a pæio ideſt ferio.

Poeta a ποιητης latine factor abiecta i. ſoni gratia ne poieta dicatur. Tor.

Pœna inde pœnitentia pœnitet.

Pœnitere pro pudere siue tedere accipitur. Liuius.li.i.nec me eorum sententiæ esse pœnitet. Virg. nec te pœniteat calamo triuisse labellum. L.

Pœtridas. i. pœma uel pœtirem componêtes.

Pœsis & pœma differunt. Pœsis textus scriptorum. pœma inuentio parua quæ paucis uersibus exprimitur. Lu. in xi. satyrarũ: nec hoc quod ualeat qdue iterſit hoc & illud cognoscit primum hoc qđ dicimus esse pœma pœsest parua. idem in epistola. Itemque uis non magna pœma est illam pœsis opus totũ tota que illa summa est una. No.

Poematis pro poematibus. Plau. i asi. qđ i poematis in picturis. No.

Poematorum pro poematũ. Affranius in priuigno. poematorum non bonorum. Plau. in asina. Nam nec fictum unquam neque pictũ in poematis. Nonius.

Popellus diminutiuũ ab eo quod est populo.

Pogona barbata genus cometæ. Pli. ii. a barba.

Polubrum pelluuium uas qđ nos peluim uocamus. Festus.

Pollit pila ludit. Festus.

Pollis pollinis sic carisius: probus tamẽ & Cæsar hic pollen pollinis. Pri.

Polla uxor Lucani laudata multo carmine papinii.

Polla argentaria Lucani uxor.

Pollinctores qui funera morientia accurant. Plau. in menechmis. sicut pollictor dixit qui pollinxerat pollinctores dicti quasi polluto rum unctores. ideſt cadauerũ curatores: unde & apuleius in hermagora ait. pollinctor eius funere dum unctionem paramus. Fulg.

Polliceor in utranque significationem. Metellus. nam ut aliis plærunque obuenienti magistratui ob metum. statuæ polliceantur pasſiue Prisc ianus.

Poliades nubes quæ sunt imbriferas maxime quecꝫ ferrent. poliadas noiabant quẽadmodum Theophrastus in quarto metauro rum ad uerbum scripsit: nam & poliades ipse nubes & quæ constant mobiles autẽ & coloribus obalbæ ostendunt differentiam quandã materiæ quæ necꝫ in aquam necꝫ in uentũ redacta sit.

Polyarchia multorum principatus.

Pollices ut scribit Plinius i magicis pollices in quit cum faueamus ꝓmere etiã prouerbio iubemur hoc autem est ex prouerbio uerso pollice uulgi ideſt conciliato uulgo & populi fauore.

Policletus in leuioribus personis exprimendis magnam obtinuit laudem ut idẽ est auctor ætatẽ grauiorem refugiebat quam nõ expri mebat commode.

Pomona dea fructuum.

Pomena deus pomorum.

Pomiliones uel pomili homunculi breuissimæ staturæ quos nanos etiam graeci uocant ut Au. Gellius: Sue. libro. ii. nam pomilios atq; distortos & ois generis eiusdem ut ludibria nanos maligꝫ omnis abhorrebat.

Pomona masculino genere deus pomoꝝ ego tamẽ saxo uetustissimo inneni pomonis ædẽ.

Policeor quæro in uerbo liceor. Lau.

Policeres pro policereris. Varro, ne dares ne policeres quid latum est. No.

Polentia in altera ex balearibus insulis eiusdem nominis ad radices alpium lanis nigris nobilis ut scribit. Plinius:

Podiũ locus unde princeps & nobilissimi spectabant. Tráquillus de nerone spectauit primum ex paruis foraminibus deinde toto podio ad apto in círo humiliores i meniano sedebant id erat ædificium a primo conditore appellatum Tráquillus pauci ex proximis menianis. Festus & Marcellus auctores.

Polemo athen. philosophus philostrati filius pago æensi lasciuus a Xeocrate mutatus Va.

Polibrum trullum uocamus: qđ uulgo bacile dicitur. Liuius argento polibro aureo & gusto. Fabius pictor in sexto. Aquam manibus pedibusque dato polibrũ sinistra teneto dextra uasum cum aqua. Non.

Pollentia potentia a pollendo dicta. Plau. i rũdente ne ineptorum potior sit pollentia: pollere ergo commune est. No.

Pollintores sunt qui mortuos curant. Varro mutuum muli scabunt. Itaque si plures dies inter medicos discessum & aduentum pollintores interfuerunt: & id aestate uideas. Var. i morothone: propter cimam capulum positum nutrix tradit pollitori. Plau. in asina. Ec quis currit pollintorẽ arcessere. No. Mar.

Polleo possum ualeo. Cicero in paradoxis. nec est ulla res quæ plus apud eum polleat q̃ ipsius uoluntas atque iudicium. Seruius.

Pollicetur require in promittitur. Aconius

Pollex nomẽ ab eo qđ pollet accæpit: nec in sinistra cessat: nec minusq̃ tota manus semper in officio ẽ. ũde apud græcos αντικηρ uocatur quasi manus altera. Ma.

Polimenta testiculi porcorum dicuntur cum castrantur a politione uestimentorum q̃ ut illa similiter curantur. Fe.

Policeri & promittere in hoc differũt qđ policemur sponte promittimus rogati. Ser.

Pollicitatio est multarũ rerum promissio. Te. in an. qđ mihi pollicitus est. & polliceor ultro promitto. Terẽ. in eunu. scis tute pollicitum esse mihi. Donatus.

Polybus thebæ⁹ ægypti rex odi.quarto.
Polycaſte neſtoris filia.odi.tertio.
Polydāa thōis uxor quæ helenæ medicamē-
tum obliuionis dederat.Odi.quarto
Polycletus ſtatuarius.Plinius.xxxiiii. Quinti-
lia.duodecimo.
Polycrates ſamius tyrānus fortūatiſſimus qui
ānulum in mare piectum iuenit.Pli.xxxvii.
uictus tandem ab oronte darii præfecto in
megalenſi monte ſuſpenſus
Polydamas troianus qui cū ænea: & antenore
Troiam tradidit græcis a Δεινεύω domo
a pſio ꝓ tragœdia ꝓpolidamante accipitur.
Polydectes magneti filius rex Seripli inſulæ
q pſeum educauit: cuius ingeniū uētus glo-
riæ umbra ad ſuperādā meduſam cōpulit cu
ius capite uiſo cōuerſus eſt in ſilicem.Oui.v.
Polydora priami filius: de quo euripides &
Ouidius.xiii.
Polydorus oceani & terhyos filia.
Polygnotus pictor antiquiſſimus.Quinti.xii.
primus inuenit picturam.Plinius.vii. & tri-
ceſimoquinto.
Polygonius multiangulus.
Polymneſtor rex Tracū q polydoꝝ iteremit.
Polymitus diuerſorum colo⁹ filis cōtextus a
πολύς.i.filum, unde ueſtis polymita.
Polymnia una ex muſis quaſi polymnia ideſt
plurimū cātans uel multæ memoriæ.
Polyon multa uiola herba a muſæo & heſio-
do laudata de qua.pli.xxi.
Polyphemus Neptunni ex thooſa filia: phor-
cynilius multæ famæ:de quo Ouidius.xiii.&
Seruius in quarto.
Polypoetes filius perithoi & Hippodamiæ q
ab antro lapidem tollebat quem boum uigi
ti paria non mouit.
Polyres priami & hecubæ filius. Vir.ii.
Polyptoton qđ multiplicem habet caſum .po
nitur & ꝓ figura:ut pſius ex nihilo nihil in
nihilum nil poſſe reuerti
Polypus piſcis a multis pedibus.
Polyſynteton multipliciter cōiunctum figu-
ra ut tectumque laremq; armaq; amycleum
que canem creſamq; pharetram.
Politia reſpublica.
Polyxena admiranda priami filia achillis tu-
mulo mactata.
Polixenus angei filius pulcherrimus ex græ-
cis ducibus ad Troiam.
Poltis rex thracum in troico bello.Plut.
Polux.g. po.breuis & uno.l.polideucis incidi-
mus eni ut didomi.græ.do βοῦλο.n.a.uo-
lo filius tyndari ex leda frater caſtoris.
Pomarius cum ſit maſ.pomaria facit. S. in.ar.
Pomata dicuntur ubi poma naſcuntur:ut oli-
ueta pomaria autem ubi ſeruantur ut pena
ria.Ser.in arte.
Pomarium locus pomorum reponendoꝝ uel
locus conſitus pomis,ut Oui.id metuēs ſo-
lidis pomaria clauſerat atlas mœnibus.Qui-
dam hoc pomeriam uocant.Liuius autem i
quit pomerium eſſe locū ad muros intra &
extra in quo ædificare non licet: quaſi poſt
mœnia:ut dicimus pomeridianum ꝓ eo qđ
eſt meridianum. Luc.lōgæ p extremos pō-
ria iungere fines:pomariū igit aut locus fre-
quens arboribus pomi.ſiue fructuū pomi re
poſitoriū aut copia ipſa arborū pōſeraruꝫ.L.
Pompoiopolis urbs eſt iuxta lidnum oli arca-
diis argiuiſq; poſtea aliis pompeio aſſignāte
poſſeſſa nūc eſt tunc ſoloe iuxta in paruo tu
mulo arati poetæ monumētū ideo referēdū
qa ignotum quam ob cauſam ſacta i id faxa
diſſiluit.
Pompeii porci curet iſidis iſtelligit quo multæ
res conueniebāt mart.ut nec pompeia len-
tus ſpatiatur inūbra.nec petit iachidos limi
na ne futuat.idem apud Ouidi.de iiuia.
Pompeana dicebant panes oſſæ oblitæ lacte
ſacrum a popea uxore neronis q id primum
docuit quēmadmodū coſmiana unguenta
a coſmo dicimus & nicerōiana a amicerotis
magiſtro Plini.in facie erugati & teneſcere
& cadorē cuſtodiſſ lacte aſinino putat paulo
poſt popea hoc uxor neronis principis inſti-
tuit balneaꝝ quoꝝ ſic ſolio temperato aſi-
narum gregibus ob hoc etiam comitātibus
Popolonia hetruriæ urbs uetuſtiſſima oli iu-
xta lacū aprilem qui nūc orbi tellus dicit de
qua Li.li.xxxi.Claudiū Con.profectū ab ur-
be inter portus cōſanum lareſtinumq; atrox
uis tempeſtatis adorta popoloniam impulit
hæc nuc deleta ueſtigia tātum oſtendit a pa-
tricio conſtātinopolitano duce rege bernar-
do ſallorum.
Popauenter pinguis:nm pōpeiana ſuit pania
genas quo ſacerdotes ueſcebant quibus aſſi
due paſci pingues ſiebant merito popauen-
ter pinguis eſt.
Pompa oꝝ ſpectaculū eſt i proſperis &aduer-
ſis.Spectaculū uero illud qđ ſpectatur nunc
ipſa ſpectatio:nūc locus ubi fit.Lau.
Pomerium urbis principium qđ erat poſt mu
rum eius auſpicia urbana finiūtur cippi po
merii ſtant& circum areæ quædam circum
Romam.Varro.
Poma q⁹ in eorum inſitione potu indigent .i.
adaquatione.Varro.
Pomerium eſt locus intra agrum effatum per
totius urbis circuitum pone muros.A.g.
Pompa.g.& aliquando apud noſtros ad ſacra
ut plurimum ad alia & non in lœtis tantum
ſed funerum etiam.

Pomerio cuiuslibet ciuitatis cui pacto uendi-
tionis interdictum est urbe etiá interdictum
esse uidetur quod quidem alias cum princi
pis mandato perciperetur: etiam naturalem
habet intellectum: ne scilicet quia caret mi-
noribus frueretur maioribus. Papinianus de
seruis exploran. Pomum excipit qui fundú
uendidit nuces & ficus: & uuas duntaxat: du
racinas & purpureas & quæ eius generis esse
quas non uini causa haberemus. quod græ-
ci oivov appellarent recepta uideri. Paulus
de.uer.signific.

Pomum sunt de agricultura scriptores: qui nu
ces & mala sic diuidunt: ut nuces dicant om
ne pomum qđ foris duro tegatur cortice &
intus hẽat quod esui est & durum intus in-
cludat. secundú hanc diffinitionem perfici
qđ Sueuius poeta inter nuces enumerat ma-
gis erit inter mala numerandú. Macro.

Pontificem æneam uel ex numero referendo-
rum laborum eius ostendit pontificibus eni
permissa est potestas memoriam rerum ge-
starum in tabulas conferendi. & hos annales
appellant equidem maximos quasi a pontifi
cibus maximis factos: úde ex persona æneæ
ait: & uacat annales nostrorum audire labo-
roum. Ma.

Pone graui sono p loci significatione. Fe.

Pontina tribus a pontia urbe est dicta. Fe. põ.

Ponere est deponere. Vir. æne. li. i. ponuntque
ferocia poeni cordia uolente deo. N.

Ponere cõsumere cõterere. M. Tul. de offi. mi-
rentur in eã tantú opere ponam. No.

Ponere seruare. Vir. geo. li. iii. aut parco sale cõ
tingunt hiemique reponunt. Idé. i. æne. Ma-
net alta mente repostú iudicium paridis. N.

Ponere desinere. Vir. æn, li. viii. tú uenti posue
re omnisque repente resedit flatus. No.

Pono quiesco Vir. yii. æn. Cõuenti posuere. S.

Pono constituo. Vir. æn. atque hæc mea sacra
quot annis urbe uelit posita templis sibi fer
re dicatis. Ser.

Pondo mille octingentum nouem. Var. de ui.
patrum li. iii. Itaque rettulit auri pondo mil-
le octingentum septuaginta quinque. Græci
enim herona mille dixerunt. Idem delphos
apollinis numera missa corona aurea põdo
ducentum. No.

Ponderitatem a pondere ut grauitatem: Acti-
us in pragmatico lii. Et cuncta fieri cætera
imbecilla non qđ ponderitatẽ grauitatemq;
hominis. Nonius.

Pondo numeri pluralis generis omnis. Nam
si singulariter dicere uelimus ad libram refe
rimus. ut ait focas grammaticus ut duo pon
do tria pondo: & unam libram.

Pono posui & posiui. Plau. in aulu. nunc apud
sequestrum uitulum posuimus. Pris.

Pone loci aduerbium est. post tẽporis. Caper.

Populabundus qui abunde affatimque popu-
latur. L.

Populnus a populis quæ arbor est. Lau.

Pondo caret singulari dicimus tamen duo põ
do: tria pondo: nõ bina dua pondo & tre põ
do usque ad nostram ætatẽ ab omnibus di-
ctum est: ut inquit Quinti. Lau.

Pontes etiam scabe nauium dicuntur. Vir. æ.
æne. Interea Aeneas socios de pontibus altis
exponit. Seruius.

Pontifices a posse & facere. Var.

Pontus mare a maeotidos palude usque ad te-
nedum de quo in dictione euxinus inde põ
tinus.

Pontina uolscorum palus iuxta forú apii pro-
pe taracinam. de qua Pli. iii.

Popularitas in omnis rei consortium sumitur
Terentius in adel. obsecro populares ideſt ci
ues. Donatus.

Popularis eiusdem conditionis generisque. Sa
lustius. popularis fui fceleris. Te. in phor. ami
cus summus meus & popularis gera. & popu
laris populo gratus est: popularis ciuis est: po
pularis humilis: popularis utilis populique fa
ctus ut siquis dicat sordidum popularem ci-
uem. Donatus.

Popisma sonus cunni ex confricatione mentu
læ & pro coitu apud luuenalem.

Popinnæ salariolæ dicunt in quibus desident
homines ignaui ad libidinem & luxú.

Popularem actionem dicimus quæ suum ius
proprii tuetur. pau. de popula. actí.

Populat est & passiuum. Virgi. i. geor. populat
que ingentem farris aceruum. Sisenna histo
ria. quarto. hoc populabundos ad memoriá
conuertit. Nonius.

Populari significat populi amorem concili are
unde populares dicti de uno populo amici.
Pacuuius in crise. Atque ut promeruit pater
mihi patriam populauit meam. Terentius in
phor. amicus summus meus & popularis ge
ta. Nonius.

Populatim per populos. Pomponius in æginis
poema populatim omnibus. No.

Popularia ut nugalia uel puerilia. Laberius la-
te loquẽtibus hædum popularia agimus per
ludum. Nonius.

Populatim Ceci. in oboleſtatæ. Ego perdidi te
qui oẽs seruos põ populatim quæſo ne ad-
das malum ad hoc malum. No.

Popinones uel hi quos nunc tabernarios a po
pinis uel luxuriosis q se popinis dedũt. Var-
ro in modio. Quis poculis argenteis chorũ
introibit popino. Lucre. li. i. In famam inho-
nesta turpéque odisse popinam. No.

Populi in plurali numero urbes ſignificat. Virgilius.i.æne.littoraque & latos populos.S.

Populus in ſingulari numero unius multitudinem ciuitatis ſignificat. Vir.i.æne.hic populum late regem.Ser.

Populi fugia require in uitulari.Mac.

Porcæ in agris ſunt dictæ q parcant ideſt pro hibeant aquam frumẽtis nocere.Nã crebriores ſulci limi ſolent uocari.Fe.

Porriciam porro iactam.Fe.

Porcas quæ in agris ſunt ait. Varro dici q porrigant frumentum.Feſtus.

Porci effigies inter militaria ſigna quitũ locũ obtinebat:quia cõſecto bello inter quos pax fieret cæſa porca fædus firmari ſolet.F.

Porphyris inſula in laconico mari a malea.v. milia paſ.quæ denique cythera pluraliter tãtum dicta eſt.

Porphyrites marmor rubrum cũ cãdidis punctis.qd in ægypto inuenitur a porphyræ ſimilitudine.Pli.xxxv.

Porthmeus diphthongo ſcribitur eſtque duarũ ſyllabarũ portitor porthmeis.g. qui nauigio uehit.Et p eo qui exigit portoriũ.i.uectigal põtus & præter hoc & amatorium in orium locũ ſignificant ut dormitorium tẽtorium potius ipſa uela rectorium in cruſtatio.

Porſena.Vir.porſẽna rex.Li.ii.ab urbe.Porcæ in agris q dicimus ſignificãtia. Var. deſignat de re ru.li.i.quæ aratrum uomere lucanam hiſtriã facit ſulcus uocatur qđ eſt iter duos ſulcos elata terra dicit porca qđ ea ſecus frumẽtũ porrigit.Actius panegorum li.i. ordie porcas bidenti ferro recta duricie porcæ fũt ſigna ſulcoꝝ quæ uel ultra ſe iaci ſemina p hibeant porcere enim prohibere ſæpius legimus.Nonius.

Porcet prohibet.Pacu.in arlanta. magna te ut uereor loqui porcet pudor.Actius in ligone quibus oculis quiſq noſtrũ poterit illorum obtui uultus q iam ab annis ãni porcẽt.En. i telamone.dum me ſentis facere pietas ciuium porcet pudor. Var.in manio.hunc ceres ſtibi miniſtra frugibus ſuis porcet.Lnc.li.vi.Non te porro pcedere porcent.No.

Porcetra eſt ſus quæ ſemel peperit:ſcropha ue ro quæ ſæpius.A g.

Porcus græcũ eſt nomen antiquum ſed nunc obſcurati:q nunc eũ uocant chiron.Var.

Porca dicit terra ellata inter duos ſulcos q ea ſeges frumentũ porrigat.Varro.

Portiſculus eſt qui in portu modum dat claſſi eſt autẽ malleus.Fe.

Portunnus qui & palæmon a rõanis inter eos colebatur.Feſtus.

Portenta ſerum fieri dicũtur cum ſolita raro ſe oſtendunt: ut cometæ turbines barathra ſereno cœlo facta tonitruã.Feſtus.

Portus appellatus eſt concluſus locus:quo im portantur merces: & ide exportanẽ ea quæ nihilominus ſtatio & cõcluſa atque munita inde angiportum dictum eſt. Vlpi.de uer.ſi.

Portionis nomen nõ ſemper dimidium ſigniſi cat ſed put eſt adiectũ.Poteſt eni uidere aliqs & maximã partẽ & uiceſimã & tertiam:& put libuerit:ſed ſi nõ fuerit abiecta portio, dimidia pars debeẽ.Vlpia.de uer.ſig.

Porcæ romuli lares:q̃re i uerbo grũdire. Dio.

Portorium uectigal portus uel fluminum:uel lacuũ uel ſtagnoꝝ.Portitor aũt dicitur qui traducit hoies ac uehit nauigio: pol ad nauium de littore uel econtra: aut trans ripã uel eſt qui portorium ideſt fructus pecuniarios ex portu conduxit;& a uenientibus illos exigit.Laurentius.

Portare quære in uerbo agi.Lau.

Porro quære in dictione autem.Lau.

Potus uini & aquæ & ſimilium dicitur. potio uẽro a medicis datur egrotanti:ſiterdum potio pro potus.Lau.

Porta quære in mœnia.Lau.

Portenta dicuntur quæ aliquid portendũt.N.

Portẽta inania quædam & irrideda. Ci.tuſcu. li.i. Aut quid negocii hæc ẽ poetarũ & pictorum portenta conuincere.Nonius.

Portentũ nõ ſoliũ q portendit: ſed quod iam portet.& faciat i his ſignificatiõibus quæ in auſpiciis auguriis extiſpiciis oſtendunturn .p digiis autem ſemper peſſima pronunciantur & dictum eſt quaſi porro adigendum. Virgilius libro tertio ænd. Sola nouum dictuque nefas harpyia celeno prodig um canit & triſtes denuntiat iras.No.

Portulaca. Varro diſciplinæ uiri manducata portulaca tacite tollit.Nonius.

Portitores dicunt tolonearii q portũ obſidẽtes oĩa ſciſcitanẽ. Et ex eo uectigal accipiũt. M.T.de repu.li.iiii.Nolo enim eundem populũ imperatorẽ & portitorẽ eſſe terrag.optimũ aũt & in priuatis familiis & in repu. ue ctigal duco eſſe parſimõiam.Pla.in menech. Portitorẽ duxi ita mihi neceſſe eſt loqui qcquid egi atque ago.M. T.de officiis li.ii.Primum improbãtur hi quæſtus: q in odia hominũ incurrũtur portitoꝝ & fœneratorũ. Te,in phor.Sed epiſtolã ab eo allatam mõ eſſe audiui:& apud portitorẽ eſſe delatã. Plau. in aſinaria.Ego pol iſtum portitorẽ priuabo portorio.Vir.li.vi.Portitor ille charõ. Var. in miniſteriis æs defraudaſſe canem bonam luto obluiſſe tum portitores æra induxere.Nonius.

Portiſculus proprie eſt hortator remignum.i. qui eandem perticam tenet.quæ portiſculus

dicitur quæ exeuntium & hortamenta modera. Plau. in afinaria: & meam ptem loquendi & tuã trado tibi id atque tacẽdũ tu te habeas portisculi. Ennius li octauo ána. Thus ante tenẽtes parerent obseruarent portisculis signum cum dare cæpissent. Labe. i cithara: Nec palmarum cursus. Nec portisculi. N.

Portam quid est ꝙ unã fenestrã appellat apud quã fortunæ. thalamus qui dicit positus est an qa Seruius rex secundissima fortuna usus cũ filia rem habuisse creditus est cũ p fenestrã ad eam penetrare: an hoc fabulosum illud aũt uerũ tarquinio prisco romæ regnante cũ a pastoribus ociosus esset tranquilli eius uxor mulier fane prudens foris per fenestrã populum alocuta multitudini persuasisse dicitur ut Seruiũ. Regem declararent ex eo factum est ut locus ille ita appellaretur.

Porphyrites marmor a colore purpuræ nomẽ accepit Pli. Rubet porphyrites in ægypto.

Porthmeus est qui aliquẽ mercede ad alterum littus nauicula transuehit nã porthmos est mare angustius ideſt fretum quod iter duas terras ímissum illas dirrimit ut portitor ille charon ipse porthmea græce appellauit durumq; nouitius horret porthmea. est etiam πορθμεῖον trahicio.

Porta ois exitus quo põt importari uel exportari aliquid. Vir. i æn. At uenti uelut agmine facto qua data porta ruunt. Ser.

Portus est locus ubi naues hyemant. Ser.

Portus appellatur cœlestis locus quo importãtur merces & inde exportantur. Ser.

portari dicunt ea q̃ quis iumẽto secũ ducit. S.

Portendo ideſt porro tẽdo prædico significo. Vir. ii. æn. Hũc illum fatis externa ab sede p fectum portendi generum. Ser.

Portorium dicit merces quæ portitoribus datur. Lucillus facit idem: q̃ illi qui in scripturã e portu exportant clauculum ne portorium dent. Ser.

Portas dicebant quod uiã relinquebant in mu ro qua in oppidum portarent. Varro.

Porta neuia quædã Romæ in memoribus eã Neuius fecit: ea. n. loca ubi ea est sic dicta. V.

Porta randuscula q̃ ærata fuit æs rãdus dictũ Ex ea in ueteribus in mancipiis scriptum. rãduſculo liberam ferito. Varro

Portum frequenter maiores pro domo posuerunt. Seruius.

Porta romula ab Romã dicta. quæ hẽt gradus in noualia ad uolupiæ facellum. Var.

Porta ianualis dicta a iano: & ideo ibi positũ iam signum & ius instítutum a Pompilio: ut scribit in annalibus piso ut sit clausa semper nisi cum bellum sit: cuius nusquã uacet traditum est memoriæ Pompilio rege fuisse aptam: & post. T. manlio consule bello Cartaginensi primo consecto & eodem anno apertam. Varro.

Porti ꝑ portus Turpilius i demergo. Nec nauta cum essent circunuẽti uentis in certo itinere porti indigentes. No.

Porrigo genus morbi. Lucil. li. xxx. Tristem & corruptam scabie & porrigine plenum. No.

Porro post longum interuallũ & est aduerbium temporis. Vir. v. æn. Hinc maxima porro accæpit Roma & patrium seruauit honorem ex græco est πορρω. Ser.

Porro in reliquum deinde in futurũ: deinceps dicit & futuri temporis adhortantis aduerbium est. Teren. in an. porro adnitere. Idem in eadem. ut quiescant porro maneo: & porro aduerbium ordinis: ideſ in eadem: qđ agã porro: & porro postea in eu. misit porro. Do.

Portare portanius nõ solum corpore: sed etiã animo tam bona q̃ mala. Te. in an. Dii boni quid boni porto. Do.

Portitores hi qui in portu fũt: more. n. ueteres magistri tributorũ & publicani opas in portu dabã inferẽdas: regi & efferendas: uectigal exigẽtes. Te. in pho. Sed epistolã ab eo allatã audiui: & ad portitores esse delatã. Do.

Porro ideſt certe. Ci. p plantio. Nihil porro tã inhumanũ: tam imane: tam fœ. q̃ commitere ut beneficio non dicam indignus sed iudicius esse uideare. Ser.

Porricere ergo non piicere ꝑprium sacrificii uerbũ quia dixit ueranius in arã focũ ue eo ue. quo exta dari debebunt. nunc ꝑ ara & fo co mare accipiendũ est: cum sacrificium diis maris dicaf. Ait. n. Vir. Dii gbus impium est pelagi quoq; æquora curro. uobis letus ego candẽtẽ in littore tauꝝ. Cõstituam ante aras uoti reus extaque salsos porriciam i fluctus & uiua liquẽtia fundã. Ex his docef in mare rite potuisse porrici exta non ꝑiici. Aul. gel.

Postulare & expostulare differũt. Postulare. n. est quærelã dicere de altero apud alterꝝ. Expostulare quærelã apud eũ ipsum deponere de eo ipso q̃ fecit iniuriã. Te. i an. ut eum eo iniuriam ꝑ de in iniuria expostulem. Do.

Postulare uelle aut sperare. Cic. ut reporibus reip. det non est postulandum hoc est cupiendum. aut expectandũ. Te. in adel. ut hanc mi hi eripere postulet. Do.

Possessio appellata ẽ: ut Labeo ait. pedũ quasi positio quare inutiliter tenetur ab eo qui ei incidit: quã græci κτῆσιν dicũt dominũque reũ ex naturali possessione cæpisse. Nerua filius ait eiusque rei uestigium remanere i his quæ terra mari cœloque capiunt. nã hæc ꝑtinus eorũ fiunt q̃ primi possessione eorum apprehenderint. Vlpi. de. uer. signi.

Possessio apud paulum nō nihil dura est etiologia dicentē appellata est ut labeo ait a pedibus uel a sedibus quasi positio quū nihil ad hoc nomē facit positio etiam si a pede cōpo natur cū prima ipsa syllaba pos quod græce significat pedē sicut oratio quasi oris ratio q̄ syllaba secūda non pōt proferri ad id qd ē oris simul & ad ratio possessio a possideo ut nit ergo nō apositiōe sed a sedeo nec ut opinor. a pedibus quia pede ibi non sedes.

Possessionem inter & dominiū hæc: est q̄ dominiū nihilominus eius manet. q̄ dominus nō esse uult. Possessio aūt recedit ut quisque cōstituit se nolle possidere: siquis igit ea mēte possessionem tradiderit ut postea restituatur definit possidere. Vlpi. de uer. sign.

Possessiones uerbū interdū ꝓprietatem quoque significat sicut in eo q̄ possessiones suas legasset responsum est. Pla. de uer. si.

Possessor res. imobiliū is accipiēdus est qui in agro uel in ciuitate rem soli possidet: aut ex asse: aut pro pte. sed qui uectigalē. i. emphyteoticū agrum possidet possessor intelligit. Itē qui solam ꝓprietatē habet possessor intelligendus est. Cum uero qui tantū usumfructum habet possessorem non esse. Vlpia. ait creditor qui pignus accipit possessor non est cum & possessionē habeat aut sibi traditam ut precario debitori concessam. Martianus, qui fatis dare cogantur.

Posteriores quære in dictione maiores. Lau.

Posterior ablatiuū in i & in e non mirū est missse cum cōperatiua in or etiam neutrū conficiebāt genus: ut Ancias. vi. annaliū. Hoc senatus consultum prior factum est. Prif.

Post præpositio & aduerbiū. ut post mihi non simili commissa pœna luerit. Pri.

Postq̄ itactū & anteq̄ finitiua recipit: ut postq̄ uisum est superis. subiūctiua uero quotiēs secernitur. ut post finis q̄ factus esset. Item ate q̄ uenires uel uenis. finitiuus uero ut Vir. an te pudor q̄ te uiolem. Ser. in ar.

Poscere est rem debitā & honestam petere. Reposco est rē meā & q̄ mihi debes reddi peto. Postulo est quodāmodo requiro. ut res: locus: persona: tempus: postulat: & tanq̄ rem iustā peto. Currius postulabat autem potius q̄ petebat. Laurentius.

Possessio est ipsa ꝓprietas. Cic. para. Etenim si isti callidi æstimatores prata & areas magni existimare q̄ ei generi possessionum nemini noceri potest. significat etiā tabernas. hospitia. horrea in urbe. Ci. in phi. possessiones uocabat urbanas & rusticas. ut puto non tantū prædia sed ēt quæ uulgo mobilia appellāt. Post multū & multo dicimus: sicut ante. Lau.

Postridie quære in pridie. Lau.

Posthac quære in uerbo iterum. Lau.

Postulare in desiderium suum uel amici sui in iure apud eum qui iurisdictioni potest expo nere uel alterius desiderio contradicere. Vlpia. de postulando.

Posthūos dicimus eos dūtaxat q̄ post morte parētis nascūt. Vl. de iniuf. rup. uel irrito te.

Postumus inquibusdā uetustis conditionibus aſpirationem habere ē aūt dictus postumus q̄ sit post humatū patrem editus humatus autē qd sit ab humo aſpirationē habet quā multi uoluere ut nomē postūus qd ē ab eo compositum retinerūt qd usus aſpernat & ut dixi latina uetat regula.

Postliminium est ius amissīæ rei recipiēdæ ab extraneo: & in statū pristinū restituēdæ iter nos ac liberos. populos regesque moribus legibus cōstituti. Nam quod bello amtsimus aut etiam circa hoc si rursus recipiamus post liminiū recipere dicimus. id qd naturali æquitate introductum est: ut qui per iniuriam ab extraneis detinebatur is ubi in fine suos redidisset pristinū ius sui reciperet. iducīæ sūt cū in breui & in præsenti tēpore cōuenit: ne iuicem se lacessissent. quo tempore nō post liminium. Vlpia. de capti. & postli. re.

Postq̄ ꝓ quoniā: cuius reciprocū est quoniā ꝓ postq̄. Plau. in aulularia. & is quoniā morīē ita auido ingenio fuit. Ter. in adel. postq̄ pœta scripturam suā ad iniqs obseruari. Et nota postq̄ apud ueteres non ꝓæterito modo sed etiam præsenti. adiungi. Virg. Postq̄ nos amarilis habet galathea reliquit. Do.

Postliminium adeptus est q̄ extra limina hoc est extra terminos prouinciæ captus fuerat rursus ad propria reuertitur. Fe.

Posticū hostium dicitur in posteriore pte ædium cæterum antiqui etiam uicinū habitāte ad posteriorē ptem ædium sic appellauerūt deniqs & q̄ āte nos sūt & quæ post nos sunt postica dicūt & dexterā anticā dicimus & sinistrā posticā. Sic ēt ea ps cœli quæ sole illustrat ad meridiem antica utiqs noiatur. quæ ad ſeptētrionē est postica. R. rursum quæ diui dūt in duas pres oriētē atque occidentē. Fe.

Possessio est usus quidem agri & ædificii: non ipse fundus aut ager. Fe.

Postica linea in agris diuidendis ab oriente ad occasum ſpectans. Fe.

Postmirium pontificale pomerium quasi pro muriū ideſt proximum muro. Fe.

Poscere accipere. Varro in parme. In argumentis poscit palmam. No.

Poscere significat petere. Vir. i. xi. poscit equos gaudetque tuens ante ora frementis. No.

Poscere prouocare. Vir. in. viii. aut acrem dubites in prælia poscere turnum. M. T. in uer-

ré actõe secuda:poscãt maioribus poculis N.
Poscere aduersari. Vir in.v. Equidẽ sic poscere uẽtos iam dudum & frustra cerno te tẽdere contra. Nonius.
Posterius dicitur tardius uel secundo. No.
Posterius minus. Plau. í asina. Posterius ista di cis q̃ credo tibi. No.
Postulare itelligere est aptissimũ quã habeat significantiã: ut est poscere. Te. í adria. Dehĩc postulo ut nihil morae sit. No.
Postulare uelle. Plautus in asinaria. Vbi pie pietatem si istuc memoratã modo tibi postulé placere mater mihi: quo pacto praecipis. Nonius marcellus.
Posset pro posset. Quadrigarius annali. li. í. Cum non posset ur decerni utrius putaret uictoria. Nonius.
Postmis dicitur ferrum quod ad cohibẽdum equorum tenaciam naribus uel morsu ponit̃ graẽ. Luci. saty. li. xv. trules postmide huic ingens de naribus pendet. No.
Postrix a possidendo. Affranius in liberto. Totus monilis postrix ita tonstrix ita impulstrix. ita curatrix. ita plantrix. ita astrix. Nonius.
Postica est posterior pars spacii in augurio suscipiẽdo. Augures enim designãt limo & eis dãt nomina. & prima pars dicitur antica: posterior postica. Itẽ & dextera & sinistra. Ser.
Posticas & anticas posticae quae sit a posteriori patre.
Potis est possibile est. ut Virgilius. At non euã drum potis est.
Potca est potio quae etiam lota nominatur.
Poseo prouoco. Vir. viii. æn. Nec mox aut laurentis nate superbos: aut acrem dubites in p̃lia poscere turnum & Cicero poscunt maioribus poculis ideſt prouocant. Ser.
Poscere ut Varro dicit est quotiés aliquid pro merito nostro deposcimus. Ser.
Postremissimum gracchus dixit. Au. gel.
Posthumus q̃ post matris mortẽ natus. Var.
Potio a poto. unde poculum potatio. repotatio. Varro.
Potiri est non modo in usu aliquid habere uerum etiam in potestatem locum aut quippiam redigere. Salu. in catilina. Ex libris sybillinis regnum romae tribus cornelis portendi sullam atq; cinnam ante se tertium esse cui fatum foret urbis potiri. Ser.
Potisne ideſt potes. Virgilius. nec potis ionios Est autem nomen potis & facit potis potior potissimus. Teren. in an. potisne mihi uerũ dicere. Donatus.
Pote pro potis: ut mage pro magis. Te. in adel. nihil pote supra. Do.
Potior potitis cũ accusatiuo & genitiuo casu efferri potest: quod tamen nos ablatiuo. Te. in adel. Patria potitur commoda. nos patriis potitur commodis diceremus. Actius in clytenestra: Feras portuntur plagas. Plau. hostium potitus est. Do.
Potestatis uerbo plura significantur nisi persona magistratuum imperium in persona liberum patria potestas in persona serui dominum. ac cum agimus de noxae deditione cũ eo qui seruum non defendit praesentis copiam facultatemque significamus in lege acina in potestatem domini rem futuram uenisse uideri & si eius uendicandae potestatem habuerit. Sabinus & Cassius aiunt. Pau. de uerborum signi.
Potestatis uerbo non solum ad liberos qui sũt in potestate referendum est. uerum etiam ad eum quem redemit ab hostibus q̃uis placet hunc seruum non esse. sed uinculo quodam retinet. dõec precũ soluat. Vlpi. de testa. tu.
Potorio in argento uerum id duntaxat sit: in quolibet possit. an etiam id quod ad praeparationem bibendi comparatiuum sit ueluti columnarii: ut urceoli dubitare potest. sed propriius est ut haec quoque institutа. Pom. de auro & ar. leg.
Potis & pote raro i obliquo casu. Virgilius tertio aenei. Nec potis ionios fluctus aequare sequendo. Prif.
Potior potiris a potis. Prif.
Potest & potestur idem significant. Prif.
Potus participũ. Iuue. E potaque flumina medo prandente passiue. Pri.
Potior tiris. tieris. in tertia & quarta coniugatione. Virgi. in. iii. Et auro ui potitur. Infinitum tantum. secundum quartam cõiugationem semper inuenitur. Prif.
Possum passiue antiqui protulerũt: ut scaurus de uita sua tertio poteratur. & apud Enniũ Nec retrahi potestur imperiis. Dio.
Potis est dicimus pro potest: ut apud Enniũ. Qui potis ingẽtis oras euoluere belli. & Virgilius. At non euandrum potis est uis ulla tenere nec non pote potes crebro dicere reperimus. ut Persius. Qui poteuis dicam nugaris. Diodorus.
Potissimum inter plura. potius inter duo. ut quem potius instituam Fabium an Aemilium aut quam natarum potissimum erudiam e multis scilicet.
Potercus fluuius est in insula cretae inter gnosson & gortinam defluens ciuitates.
Potina urbs arcadiae. unde glaucus qui cum ueneris sacra sperneret potinades malis membra absumpsere. quadrigae a ποτνιος qui est uenerabilis.
Potior illam rem pro illa re. potior gaudia. Lu

cre.in.iii. Adde edicabonia dū comites quorum unus humerus eſt ſceptra potitur. Pacuuius in atlanta. Regi ut memorabis nunc regnum potitur promiſſum partis. No.

Poteratur pro poterat. Ceci.in.i.āna. Cum uix ſine periculo bellū geri poteratur. No.

Poteſtur pro poteſt. Pacu.in chriſ. Si qua poteſtur inueſtigari uia. Quadrigarius i annal. iii. Adeo memorari uix poteſtur: ut omnes ſimul ſunt quiſque negociū adorti eſſet. N.

Potus a bibēdo. Luc.li.xxx. Secus cum eo medio ac ludo bene potus receſſit. No.

Præ in compoſitiōe uehemētius auget q̄ per. ut ꝓcelſus præpotens. qui ꝑter modum mo remue alioq; potens ac celſus eſt. interdū cū uerbo nihil ſignificat ut præcludo.

Præcox fructus ꝑter morē cæterorum coctus ſiue ante cæteros: ut uuæ præcoces. Quidā dicunt præcoquus. Mar. uilia maternis fueramus præcoqua ramis & quære in dictione diuturnus. Lau.

Præmaturus anteq̄ ſit tempus maturum colle ctus. Laurentius.

Praua appellantur quæ nō recta ſunt. ut lignū prauum. Laurentius.

Prædia omnia ædificia urbana accipimus: nō ſolum quæ in oppidis: ſed etiam quæ forte ſtabula aut alia meritoria in uillis & in uicis uelſi prætoris uoluptati tantū deſeruientia: quia urbanum prædium non locus facit ſed materia proinde hortos quoque in ædificiis cōſtituti urbana dicūt. uinearii uero uel olitorii nō. fūdus eſt poſſeſſio. Ruſtica ut uineæ prata oliuetæ. pōaria: ſalictæ: arbuſta: paſcuæ nemora: & ſimilia. ꝑdia uero é poſſeſſio & ruſtica & urbana & é ut gēus. fūdus uero ſpēs.

Præcepta & ꝓceptōes idifferēter ꝓ diſciplina.

Prætor urbanus qui cui publici priuatiq; turis erat poteſtas q̄ iura cōdebat q̄bus nemini abrogare licebat quapropter ius honorariū appellabatur. huic dabant regia inſignia: Conſulares apparatus littores ſex ſella curuli is & trabea.

Prætexta & magiſtratuum ueſtis erat & puero rū dicta q̄ purpura prætexeretur ut Macrobius in ſaturnalibus ſcribit.

Prætorius qui præturam geſſit. Lau.

Præceps antiqui præcipes & ancipes ſecundū analogiam dixerūt. ſicut bicipes. Plautus in commorientibus. Saliam iam in puteū præcipes. Idem in rudente: poſt altrinſecus eſt ſe curicula ancipes. genitiuum quoque præcipis. nunc præcipitis ancipitis. Priſ.

Præcipito lauo tondo duro calceo etiam pro paſſiuis ponuntur. Virg. primo æn. Accingūt omnes operi pro accinguntur. Et. ii. & nox humida cœlo præcipitat. Pri.

Præciani populi in aquitania ꝓximi bigerioni bus uocatiis tarulatiis & hiſpaniæ citeriori in regno francorum ſiti.

Prædo & prædor idem. Pri.

Preco & precor idem. Pri.

Præ ſignificat ad. ut Te. hic ego illum cōrēpſi præ me ideſt ad cōparatiōem mei. pro ab: ut idē. credo ut fit miſera præ amore. hunc excluſiſti foras. ponitur ꝓ ſuper ut ꝓſidio: præſto. pro ualde. ut præcelſus præco a ualde & canendo dictus eſt. prægeſtio ualde geſtio. ꝓ ante: ut prædico præmaturus: uidetur ide de riuari præter ſicut ſub ſubter: in inter: pro propter. priſcianus.

Præcario a nomine ipſa terminatione datiui pro aduerbio accipiē. Te. i eu. Seu ui ſeu clā ſeu precario. Priſ.

Præcor proſpera imprecor tætra. Caper.

Præbeo quære in uerbo præſto. Dio.

Præhēdo cōpræhendo reprehēdo in his uerbis ſit ſæpe cōciſio ut cum dicemus deprenſus ꝓ deph̄ēſus & cōprendo ꝓ cōprehēdo.

Præcox quære in diuturnus. Lau.

Præcari cum datiuo eſt optare alicui deos ꝓcādo bonam malamue fortunā. Quintilianus. & oram ſoluentibus bene precemur. ſiterdū ſubintelligitur datiuus imprecari uero crebrius in malam partem accipitur. Lau.

Præclarus quære in clarus. Lau.

Præs eſt qui populo ſe obligat: interrogaturq; a magiſtratu ſi præs ſit. ille reſpondet præs. Feſtus.

Præſtitem in ea ſignificatione dicebant antiq; qua nunc dicimus antiſtitem. Fe.

Prændicula ſentacula. Fe.

Præſegmina proprie Plau. in aulula. dici uoluit quæ unguibus emimilis præſecantur quī ipſe quidem tonſor ungues deſecat collegit omnia abſtulit præſegmina. No.

Pratum eſt in quo ad fructum percipiendum falce duntaxat opus eſt. ex eo dictum qđ pratum eſt ad fructum capiendum. No.

Pragmatici qui his ſuppeditabant iura ut Cicero & Quintilianus ſcribunt quorum erat maior dignitas & famæ diſcrimen. Iuue.

Praſſinus ſignificat uiridem colorem.

Prata ntia appellantur quæ quattuor iugera data fuerunt aranti ferrano in uaticano.

Prænesteſte oppidum ſuper aretino monte a filio regis latini & Vlyſſis nepote. ſolinus. Virgil. ſeptimo acæ cubo uulcani filio de quo Seruius. ſeptimo. quidam dicunt prænesteſte dictum a multitudine arborum eius nominis & hæc prænestis dicitur.

Pragmaticus negociator uel forenſis.

Praxiteles ſtatuarius marmoris de quo. Plinius. trigeſimoſexto.

Praxaſpes nobilis perſa: qui ſmerdum cambyſem fratrem ipſius cambyſæ regis perſarum iuſſu occidit de quo Hero. iii.

Prædium caninum ante abſtemium in quo nihil uini, potatur caninum dicitur. quoniam canis uino caret. A.g.

Prata antiqui quaſi parata appellauerunt. Var.

Præuidétia duplex eſt. aut enim aío aut corpore preuídemus. Teren. in andr. Herus eſt neque preuideram. Do.

Præter contra ſignificat. Ter. in and. Præter ciuium morem. Donatus.

Præſente nobis pro præſentibus nobis: & abſente nobis pro abſentibus nobis. Pomponius. ſine de tuo ergo præſente amicis. Var. in macello. Id præſente legatis omnibus abſente nobis. Ter. in eu. Neſcio quid profecto abſente nobis. prouerbiale eſt ut ſurſum deorſum. ultro citro: fanda nefanda: iuſta iniuſta: digna: indigna. uelit nolit. Do.

Præſtolari & præſto eſſe & parare hoc ẽ obſequi. Ter. i eu. quem præſtolare & noue dixit quem non cui ꝙ antiquum. erat. Do.

Præſtolari qui ante ſtando abi quo uenturum ſit expecte uult morare. Fe.

Præ meo commodo ideſt mei commodi cõparatione. Ter. in adel. Qui ſibi omnia poſt putauit præ meo cõmodo, Idem in eu. Hic ego illũ cõtẽpſi ꝓ me ideſt mei cõparatione. Do.

Præſentes dii ſunt. uel qui ſtatim præſtant uel q̃ recolunt & uident. ut ſol & luna. Alii præſentes ꝓ potentiſſimis accipiũt. Vir. quo nõ præſentius ullum. Ter. in phor. Non tu hunc habeas præſentem deum. Do.

Prætoria cohors eſt dicta ꝙ a prætore nõ diſcedebat. Scipio enim Africãus fortiſſimũ quẽq̃ delegit: qui ab eo in bello nõ diſcederent & cætero munere militiæ nonuacarent & ſex quiplex ſtipendium acciperent. Fe.

Prætextatæ appellabant quæ res geſtas romanorum continent ſcriptæ. Fe.

Prætoria in caſtris appellatur qua exercitus in prælium educitur. quia initio prætores erãt qui nũc conſules. & hi bella adminiſtrabant quorũ tabernaculũ quoq; dicebat ꝓtoriũ. F.

Præſiderare dicitur cum maturius hyberna tẽpeſtas mouetur q̃ ãte ſideris tempus. Fe.

Præſidium eſt quod pro utilitate & ſalute alicuius auxilii gratia præponitur. Subſidium quod poſt poſitum eſt ad ſubueniendum laborantibus. Feſtus.

Præſtiaſſe apd Plau. emere ẽ. i. emẽdo teneẽ. F.

Præficæ dicuntur mulieres ad lamentandum mortuum conductæ: quæ dant cæteris modum plãgẽdi quaſi in loco ipſum præfectæ. Neu. hæc quidem mehercle opinor præfica eſt quæ ſic mortuum collaudat. Fe.

Præfari Quintiſianus inquit in ꝓfanda uidenur incidere. Sic accipitur hic in ꝓfanda ut apud Valeriũ Caſſius nunq̃ ſine ꝓfatione publici parricidii nominãdus quale exẽplũ eſt Plinii alius os uerberat alius pectus & uẽtre atque etiam fedum dictu ueręda contundit & alibi honore dicto cernere ipſe auctor in milite mariano honor ſit auribus pubere & præſtare gladio cinctum.

Præſagite eſt prædiuinare præſipere. ſagax eni eſt acutus & ſolers. Fe.

Præcidanea agna uocatur quæ ante alias cedebatur. Item porca quæ cereri machabatur ab eo qui mortuo iuſta non feciſſet ideſt glebã non obieciſſet: q̃ mos erat eis facere priuſ q̃ nouas fruges guſtarent. Fe.

Præiurationes facere dicuntur hi qui ante alios conceptis uerbis iurant poſt quos in eadẽ uerba iurantis tantũmodo dicũt idẽ i me. F.

Præneſta dicta eſt quaſi locus quo cõdita mõtibus præſtet. Feſtus.

Præmonimibus fœminas eſſe appellãdas teſtimonio ſunt Cecilia & Tarracia. quæ Ambæ Gaiæ ſolitæ ſunt appellari pari modo lucia & Titia. Feſtus.

Præuaricatores a prætergradiendo ſunt uocati. Feſtus pompeius.

Prætexta pulla nulli alii licebat uti q̃ ei qui funus faciebat. Feſtus.

Prætexta puerilis & honeſtorum tantum.

Præpetes aues dicuntur quæ ſe ãte auſpicãtes ferũt. Nã præperere dicebant ꝓ anteire. Fe.

Præfericulũ uas æneum ſine anſa patẽs ſũmũ uelut peluis quo ad ſacrificia utebantur. Fe.

Præcidere antecidere ideſt ante immolare. Fe.

Præfagitio dicta eſt ꝙ præfagire eſt acute ſentire ũde ſagæ dicte anus quæ multa ſciũt. & ſagaces canes q̃ ferãę cubilia præſentiunt. Fe.

Præcipere eſt iubere uel monere. Vir. in. xi. Ipſi numerum modumque carinis præcipiũt & in nono. nanque ita diſcedẽs præceperat optimus armis Æneas. No.

Præcipere eſt præuenire. Virgi. in. xi. Exultatque animis & ſpe iam præcipit hoſtẽ. Et in ſexto. Omnia præcepi atque animo mecum ante peregi. Nonius.

Præclauium pars ueſtis quæ ante clauum texitur Afranius in homine. tertium diẽ pclauiũ unum texere. Idẽ. fratris mea nutrix furge ſuis ꝑfer purpurã præclauium cõtextus. No.

Præcox ideſt præcoca. Varro uerere ne manu nõ mittat: cũ croco meditari hos hõeſtos auditſemus dare poſſis mitter ꝙ ſi non mittet fugies ſi me audies cum tempus reuocat ea præcox effuga. Nonius.

Præda a manubiis diſtat. uide in manubias.

Præneſte ſi ad urbem reddas figurate fœmini

nũ est:ut Virg. præneste sub ipsa strauj. Quã do uero proprium oppidi neutrum est:sicut reate. Idẽ. quique altum præneste. Pri.

Præpes quod ad altum uolat. P.

Præsagio. gior. idem. P.

Prætextum dici debet cum uestimentum intelligitur:sed consuetudo uicitque prætexta dicit. referens. f. ad togam. Ser. in ar.

Præsegmina sunt partes corporis scissæ. ut age simarchus. Pistinus ait. præsegminibus apudatis. Fulgentius.

Præscriptum præceptum dicitur a magistris ludi datur:quæ præcepta pueris dantur præcipiuntque imitari. Por.

Præstare sæpe iurisconsulti: & oratores utunẽ pro prohibere:ne alicui fiat damnum ut. uẽ ditor debet præstare uitium rei quam uẽdit idest prohibere atque efficere. ne emptori dã ni quid fiat alioquin satisfacere.

Præstare dicitur ingeniũ aliis alitũ. Liuius. in iii. Agite iuuenes inquit pstate uirtute peditẽ ut honore atque ordine præstatis. Vir. xi. ibo aĩs contra uel magnum præstat Achillẽ Agellius li. xiii. Erant tunc in eius ludo boni multi sed præcipui duo theophrastus & menedemus igenio hi atque doctrinis cæteros præstabãt alter ex insula lesbo fuit Menedemus autem rhodo.

Præstigiator dicitur ab eo qd præstringit aciẽ oculorum. Acron.

Prætexta deposita pueri accipiebant. toga. A.

Prægesthetis. i. pperatis crescẽtis. Hora. nũc in ludo ludere cũ uitulis salicto pgesthentis. A.

Præcisum & omasum partes carnis & uiscerũ Plau. in aululari. præcisum omasum pernã gallũ glisis glandia. Lucillius. xx. Illi præciso atque epulis capiuntur opimis. No.

Præcidaneum est præcidendum. Var. de uita patrium li. iii. q̃ humatus nõ sit hæredi porca præcidanea suscipienda telluri & cæteri Aliter familia pura non est. No.

Præceptum respõsum. V. iiii. geor. nam sine ui non ulla dabit præcepta. Ser.

Præcepta minus q̃ estimata: nam sæpe præcipiunt & non docent.

Præceps altus. unde gs põt præceps dari. Virgi. æn. Turrim in præcipiti stantem summisque sub astra eductã tectis. Ser.

Præceps festinus. Virgi. ii. æne. præcipites atra seu tempestate colũbæ. Et. iiii. æneidos. præcipites uigilate uiri. Ser.

Præcinctos strenuos dicimus &expeditos un de græce appellatur. non qui bonam. zonã habet:sed qui est strennuus. S.

Præcidaneæ hostiæ dicuntur a littera p modũ compositi uocabuli in litteram. & dicuntur quæ ante sacrificia solennia pridie eẽduntur porca enim præcidanea appellata:quam piaculi gratia ante fruges nouas captas immolari cereri mos fuit. Si qui familiam funestã aut non purgarãt:aut aliter eam rem quam non oportuerat procurauerant. sed porca & hostias quasdam præcidaneas dici id opinor a uulgo remorum est. præterea uerba Athei capitonis ex quinto librorum quos de pontificio iure composuit. scripsit sibi Coruncano pontifici maximo feriæ præcidãeæ atrũ diem iauguratæ sunt. collegium decreuit nõ habendum religioni qui eo die feriæ præcidãeæ essent. Aulu. g.

Præcẽtio militaris musica qua uis & impetus militum cohibebantur. ne sparsi dissipatique prorueruent. A. g.

Præcox & præcoca qd est immatura. Ennius annalium libro octauo. præcox pugna est. Luc. libro tertio. annicula aspera atque præcox est fuga. Neuius hinc puellæ præcocis libido inest. N.

Præcox apuleius tamen dixit ad puellam præcox quispiam.

Præcox Apuleius de magia est ille poetæ uersus non ignõrus odi puellã præco qui sapiã Agellius li. x. Cum significandũ autẽ est coactius qd factũ est festinantius tũ rectius præmaturæ factum id dicitur q̃ mature sic ut Afrãnius dixit intogata cui titulus nomẽ est appetis dãnatum dentes præmaturæ pcocẽ in quo uersu aiaduertendum est quod pcocem inquit non pcoquem est. n. casus eius rectus non præcoquis. sed præcox

Prædia agri & possessiones. Ser.

Prædes idest fideiussores sponsores. Ser.

Præda hostibus capta q̃ manu parta. Var.

Prædes fideiussores dicuntur satisdatores. locupletes pro re de qua apud iudices lis est ne arbores: & culta deserat. Asconius Pedi.

Prædia domus agri. bona uero siue in mancipiis siue in pecunia numerata. Asco.

Prælumbare lumbos præfingere. Neuius in uindemiatoribus. cœpit unũquenque prælũbare fustibus. No.

Præfestinatim festine. Sisenna historia. libro quarto. Idemque perfeuerauerũt uti lex perueniret ad quæstorẽ ac iudices quos uellent instituerent præfestinatim & cupide. No.

Præfatum pro duro & inflexibili captum uidemus. Mar. Tul. de officiis. libro secundo. Ego etiam cũm catone meo dissensi nimis mihi præfatum uidebatur aerarium uectigalque defendere. S.

Præfica. Plaut. in truculento. sine uirtute argutũ ciuẽ mihi habeam pro præfica. Est enim

mulier dicta ante domum mortuitut laudes canerent illius.hoc factitatū Aristoteles scribit in eo libro qui inscribitur nomina barbarica:quibus testimoniū est q̄ fictum est.Neuius dicens hæc quidem hercle opinor præsica est.nā mortuos collaudat. Claudius scribit:quæ præficeretur ancillis quemadmodū lamentarentur præfica est dicta: utrumque ostendit præfectionem.Varro.

Præiudicium dicitur res quæ cū instituta fuerit affert iudicaturis exemplum q̄d sequant̄. iudicium autem res quæ causam litemque determinat.Asconius pe.idque p̄iudiciū deueneram factum est.Vlp.li.xliii.digestorum iudicata est res iudicata dicitur quæ finē cō troueſiarum pronuntiatione iudicis accipit q̄d uel condemnatione uel absolutione con tingit.Vlp.li.xlviii.De publicis iuditiis inter dū euenit ut præiudiciū iudicio publico fiat sunt in actione legis aquiliæ & furti & in bonorū raptorum interdicto unde ui de testamentis testimonis exibendis.

Præpoſſe præualere ui superare Cor. ta.post̄q̄ macedones præpotuere.

Præla sunt tabulæ quibus uestes preſſæ tenēt̄ a similitudine præli uinarii.

Præmodum.L.liuius in odyſſea primo p̄modum puto dū dicit quasi ad modū parcētes inquit præmodū.quod ſignificat ſupramodum:i quo ſcilicet prima ſyllaba acui debet. Aulus gellius.

Prærogatiuæ primæ dicebanturtquos uellent fieri conſules fiebant. ſecundæ iure uocatæ quod in his ſequente populo iure omnia cō plectērentur. Aſconius pedia.

Præruptus in altum eleuatus.Vir.i.æn.Inſeq̄tur cumulo præruptus aquæ mons.Ser.

Præſtare facere.M.T.de offi.li.iii. Emptorem indēnem damno præſtare oportere.N.

Præſtare dicit cōſuetudine beneficiū dare.N.

Præſtare exhibere. M. T.ad cæſarē iunior.ii. Tu ſi meam fidem præſtiteris q̄d cōfido te eſſe facturum.No.

Præſtare antecellere.Vir.li.vii.O præſtans animi iuuenis.Salu.in catilina. Omnes homīes qui ſeſe ſtudent præſtare cæteris animantibus.Nonius.

Præſtat utile eſt. Virgi.æn.li.iiii.Præſtat trina criī mœtas luſtrare pa.No.

Præſtringere obtenebrare. Plautus. in milite glorioſo. Præſtrīgit oculorum acies in acie hoſtibus.Nonius.

Præſtringere attingere.M.T.de ſignis. Ignoſci te rei magnitudo me breuiter præſtringere atrocitatem criminis non finit.No.

Præſtringere dicitur radere.M.Tul.philippica rum libro tertio,Cumis quid reddere portam capuæ pene præſtrinxi.No.

Præſagitur ꝑ p̄ſagit.Plautus,i bachid.Occidit animis iam ſto dicto plus præſagitur mala. Nonius.

Præſtringere dictum eſt non ualde ſtringere & claudere.Plautus in milite glorioſo. Præſtringunt oculorum aciem in acie hoſtibus. Lu.li.trigeſimo. Præſtringat oculorum acie in acie hoſtibus ſplendore micāti.Mar.Tul. de ſenectute. Voluptas ratiōi inimica eſt mētis ut ita dicam præſtringit oculos.nec habet ullum cum uirtute cōmercium. Varro in andabatis.Nō mirum ſi cecutis q̄ cito. Ci cc.de fato.& finī.bonorum & malorum. lib. ii.Acies animorum noſtrorum uirtutis ſplēdore præſtrigitis.No.

Præſepia non tantum quibus aut canteria aut iumenta cæteraiaut uetera animalia pabulatur.fed omnia loca clauſa & tuta dicta præſepia. Vir.æn.libro.i.Aut agmine facto ignauum fucos pecus a præſepibus arcent. Varro honos lyras præſepibus ſe retineat forenſibus.Nonius.

Præſente præſentibus.Pōponius i ſyris.Quid eſt apud forum præſente triſtibus mihi uen didit. Actius i menalippa.eſt res aliqua quæ præſente his prius natura inſtitit. Feneſtella anali.libro ſecundo.& quædam eſt exta præſente ſuis:quædam abſente proieciſſe.Neuius in mania.medicate uoſumus dona donare pulchra præſente omnibus.No.

Præſens propitius.Vir.iii.geor.Et nos agreſtū præſentia numina fauni Et i bu.nec tā præſentis alibi cognoſcere diuos. deorum enim præſentia fauor eſt.Ser.

Præſtare ꝑ facere ponitur.Cice.de finibus bonorum & malorum.Emptorem indemnem damno præſtare oportere.Seruius

Præſto præſtiti apud antiquos pro melius eſt ponebatur:aut pro antecedit.aut ſuperat. nā in dandi ſignificatione præbeo potius dicebant.Niſi quod Saluſtius ait in libro ſecundo utrum uicere me præſtare creditis.& Cato.Interēpto præſtari.Rurſus Seneca de offi. Si ceruicē præſtitero ait pro p̄buero.Eſt aūt hodie horum uerborum iſta diuiſio ut præbæo patientis:præſto facientis.ac perinde p̄bui occaſionem aut operam. præſtiti fidem ac rem dicamus.

Præſens non modo huius temporis:ſed etiam alterius. Cice. ille præſenti potius dignitati q̄ futuræ conſulebat:non nunc ſed tunc ſtel ligendum.Horatius hoc præſens in tempus omittat.i.in ſuum tempus futurum præſēs eſtteſt in præſentiarum:ut idē lætus in p̄ſens animus quod ultra.& præſens eſt ſubditus non dilatus.Vir.præſētemq; uirum in.o.m.

Vnde præsentissimum & præsentaneum re
medium quod statim aut sanat aut occidit.
hinc dicitur animus præsens ideſt præstans.
& excellens. Præsens uirus est efficax. In rem
præsentem nõ tempus sed locum significat.
Cice. In rem præsentem esse uenturum ideſt
ad locum de quo controuersia est. Valerius
maximus. Cum in rem præsentem uenisset.
Laurentius ualla.

Præ se ferre ẽ dicto factoue & ipsa statim frõte q̃sem opinioné de aliqua re aut homine
habeas cofiteri. Quin. Fiduciam igitur præ
se ferat orator. Item præfero. in eodem sensu
Item præ me duco præ me gero: ante me duxi. Cice. Et tamen cum ita uiuit neminẽ præ
se ducit hominem nisi accipiatur præ se ante
seruel in comparatione sui. Et alibi præ se
utilitatem gerit. Et alibi. tamẽ iniuriam a te
in me facta semper ante me duxi. Lau. ualla.

Præditus bono & malo dicitur. sicut affectus.
Cice. me singulari immanitate & crudelitate præditum. Idẽ pro rabirio: senectute affectus: morbo præditus. his similia sunt singularis: notabilis: nobilis insignis: & eximis. ut
nobile scortum. Liuius. Nobilis ille clade romana locus. Laurentius.

Præsto sum quære in uerbo adsum. Lau.

Præparare quære in apparere. Lau.

Præsse est præpositum esse rei cuipiam gerendæ atque administrãdæ. inde præsens quod
aliud significat.

Præsidere est ad opem præstãdam præsse periculo uel iniuriæ laborantibus: aut beneficiam inuocantibus; ut dii præsidere dicuntur. Cic. Quãobrem uos dii patrii penates
qui huic urbi atque iperio præsidetis. uel significat rei gerendæ esse propositum. Sueto.
Præsedit & atticis ludis ideſt præfuit. Inde p
ses: sicut a defũdo defes: & resideo reses. Est q̃
auxiliator & defensor. Liuius. vi. Dii deaeq̃
qui capitolium incolitis siccine uestrum mi
litem a pside finitis uexare ab inimicis. unde præsidium auxilium principale. Subsidiũ
uero quod in auxilium succedit. præsul quo
que qui primus olim erat inter saltos martis
sacerdotes.

Præcipere quære in dictione mandare uel edi
cere. Laurentius ualla.

Præcipere quære in eripere. Lau.

Præpetes. Nigidius figulus in. li. i. augurii priuati ita dicit. discrepat dextra sinistræ præpetes inferis. ex quo coniectare præpetes appellatas: quæ altius sublimiusque uolitent: cum
differe a præpetibus Nigidius dixerit.

Præpetes sibi uideri esse alites quas Homerus
græ. appellauerit. quoniam istas potissimum
augures spectarent: quæ ingentibus alis pa
tulæ atque porrectæ præuolarent. A. ge.

Præsidium dictũ quia extra præsidebant in loco aliquo quo tutior legio esset. Varro.

Præstigiator a scientia dictus. Var.

Præfectũ nunc dicitur insecta caro in extis ut
in carmine saliorum est. Varro.

Præs & sponsor & uas neque ideo: neque res a
quibus hi sed re simile. itaq; præs qui a magistratu interrogatus in publicum ut præstet
a quo. & cum respondet dicit præs. Varro.

Præter pro ante uel per. Varro in eumenide.
En domum pter matrem deum ædem exau
dio cymbalorum sonitũ. Ci. i uerrinis. Actione. ii. præter locolos olim ferebant. No.

Præteſtæ comœdiæ atellanicæ tabernariæ dicebant ritonicæ ornithone ab auctore primo usus Columella & Var. Hic uerbis quis
contra nunc ormonicas non dicit sua nihil
interesse utrum his piscibus stagnum habeat plenum an ranis.

Prætexta insigne romanum quod supra tunicas honorati quique sumunt. Tu. de suppliciis sententiæ dicendæ locum togam prætex
tam sellam curulem. Virgilius. mãus ad memoriam posteritatemque prodendã. No.

Præterea postea. Vir. i. æn. Aut quisquam numen Iunonis adoret. præterea. Ser.

Præterea postea ultra. Virgilius quarto geor.
Et multa uolentem dicere præterea uidit.
&. i. æneï. quisq̃ numen Iunonis adoret præterea. Ser.

Præter propter ideſt ultra in tragœdia. Quin.
Enni: Quæ iphigenia inscripta est. cum illuc
uentum est: illinc iubet in certo erat animus
præter propter uitam uiuitur. A. g.

Prætorium ius ad legem & consortium iudicium ad æquum æstimabatur. Var.

Præuaricatio est cursim & breuiter attingere
quæ sunt inculcanda; infigenda: repetenda.
uel pro perfidia accusatoris. Quin. Quid super est nisi ut præuaricatio fuerit. præuaricator est quicunque a præscripto officii sui defleverit atque aberrauerit. Plinius decimonono. Arator nisi incurius præuaricator. Plini. Iunior alioquin præuaricatio est transire dicenda. Laurentius.

Prætexta erat insigne magistratuum: quã pue
rilis ætas non usurpabat: bula gestamen erat
triumphãtium quam in triumpho præ se gerebãt. inclusis intra eam remediis quæ credere nt aduersus inuidiam ualidissima. hinc de
ductus mos ut prætexta & bulla i usum pue
rorum nobilium usurparentur ad omen: ac
uota cõciliãdæ uirtutis filio. Tarquini prisci
similis qué annos. xiiii. natum q̃ hostem ma
nu percusserat his insignibus donauit. Insigni ens puerũ ultra annos fortem præmiis uiri-

liratis & honoris ei similis: cui primis in anis munera ista cesserunt: bulla aurea cum toga erit: cui purpura prætexta uterentur dunta xat uili quorum patres curules gesserant magistratus. Cæteris autem ut prætexta tãtum uterẽtur indultum est. sed usque ad eos quorum parentes equo stipẽdia iusta meruissẽt. Libertinis uero nullo iure uti prtextis licebat. ac multo minus peregrinis: quibus nulla erat cum romanis necessitudo.

Præstites deos egyptii nascentibus quattuor esse memorant dæmona & duos priores solem & lunam intelligi uolunt: require in ea ducei. Macrobius.

Præuertere præterire. Vir. i. æne. Volucremq; fuga præuertitur hebrum. No.

Præuertere iterum significat interponere. Pla. in amphi. Illuc redendũ est mihi ne me uxorẽ præuertisse dicãt pro republica. No. mar.

Præuertit reuocat. Plau. in amphi. Ibi me inflãmat argumenta mea res meus. errore ac flebilis præuertitur metus: accurro ut sciã qd uelit. Nonius.

Præuentum etiam malarum rerum dici ueteres uoluerunt. Lucilius uigesimo sexto deinde quæ a deo male me accipiunt decimæ & præueniunt male. No.

Præuricatores eos appellamus qui causã aduersariis suis donant: & ex parte actoris in pẽ tem rei concedunt: a uaricando enim præuaricatores dicti sunt. Ser.

Præbitio a præbendo idest exhibendo. Va. in eumenidibus. q. ea die in ea erat. præbitõni in ianuam caue canẽ inscribi iubeo. No.

Precarium est quod precibus petenti utendi conceditur. tamdiu q̃diu is qui concessit patitur. q. genus liberalitatis ex iure gẽtium descendit. Et distat a donatione eo q. qui dõat sic dat ne recipiat: qui precario solueret est si mile commodato. nam & qui commodat. rẽ suam sic commodat ut non faciat rem accipientis: sed ut ei uti re commodata permittat. Vlpi. de precario.

Precario habere uidetur qui possessionem corporis uel iuris adeptus est: ex hac solum causa q. adhibuit preces & ipetrauit q. sibi possi dere aut uti liceat. ueluti si me precario rogaueris per fundum meum ire uel agere tibi li ceatuel ut ĩ rectum: uel in aream ædiũ mearum stillicidium. uel tignum ĩ parietem immissum habeas: in rebus etiam mobilibus p̃ carii consistit rogatio. Vlpia. de precario.

Precia dicebantur. q. a flãminibus præmittebãtur ut denunciaret opificibus abstinere manus ab opere: ne si uidissẽt sacerdos facientẽ opus sacra pollueretur. Fe.

Præcidere est incidere & lacerare ut supra præcisa est tibi mẽtula glypte & pcidere est. pæ dicare tractũ a pciolo nam pciſum romanũ sunt duo intestina autore Marcello qui coit uidetur pcidere. i. pædicare os alterius.

Prælector q. docẽdi causa legit. A. g. Putatis si magistrũ plectorẽq; habuisset alicuius æris quadrupedes equos dictorum fuisse & Qui ti. li. i. In prælegendo grãmatica & illa gdem minora pstare debebit & iterũ at. n. emendatiõi prælectio inque obstat numerus.

Præfectus urbi q. urbi custodiẽde præerat uiri seruorũ dicebat absẽtis p̃roris uicẽ subibat.

Præfectũ annonæ q. eius curã gerebat ne qua in urbe famis dispendia futura essent pciaq; eis uendendis imponebant.

Præfectus uigilum publicis incendiis præerat ad multam noctem uigilabat unus.

Præfto te & tibi dicimus. Quinti. i. præstat tamen ingenio alius alium. Liuius. iii. Agite iu uenes præstate uirtute peditem in honore at que ordine p̃statis. Vir. xi. ibo ais contra uel magnum præstet Achillem.

Præliares dies appellabantur quibus fas est ho ſtẽ bello lacessere. erant enim quædam feriæ publicæ quibus nefas fuit id facere. Fe.

Præbia remedia. Fe.

Præmetũ qd præmittatõis cã ante pmittit. Fe.

Peregrina sacra sũt dicta quæ ab aliis orbibus religionis gratia sunt aduecta. Fe.

Prennosa pecunia. Fe.

Prædonibus hippocoristicos idem diminutiue Idem Cato posuit pro prædonibus. Fe.

Precem singulariter. Fe.

Precia micatores dicebantur qui flãminidiali idest sacerdoti louis antecedebãt clamantes ut se ab opere abstinerent quia is opus facie tẽ uidere irreligiosum erat. Festus.

Præpilata missilia. Liuius li. iii. de catiis & Pli li. viii. ab operariis hastas propilatas habenti bus & idem li. xx. cornibus quæ sunt ppria rotũditatis. ppilata ad latera porrectis.

Præuaricator quod nomen labeo a uaria certatione tractũ ait namque p̃uaricatur.

Pragmatici. Cicero libro primo de oratore. Ita que nõ ut apud græcos ĩsimi homines mercedula ad docti ministros se præbent & iudiciis oratoribus ĩ qui apud illos pragmatici uocantur sic in nostra ciuitate contra amplissimus quisque & clarissimus uir ut ille q propter hanc uiris cum is sententiam sit appellatus.

Precium pone exitium. Liui. in achille. Si malos imitabor tũ preciũ pro noxa dabit. No.

Precium dicitur qd pro re empta dat. Virgilius æne. libro. iiii. Vrbem exiguã precio posui it. Ter. in eu. Precium iperans ilico produxit ac uendidit. Nonius.

Precium pro ꝑmio.Salu.in iugu.Vicit tamen in senatu pars illa quæ non precium aut gratiam anteferebat.No.

Precium pœna.Vir.ix.æne.Rem magnā preciumque moræ.& Tere. Ego precium ob ſtultitiam fero.Ser.

Præciæ uuæ quæ cito matureſcũt.unde & dicæ ſunt quaſi præco quæ⁊ dæ alias coquãt ur.Seruius.

Præſtolor te & tibi:ſed magis cũ datiuo adiungitur acquiſitiuum eſt.Te.in eu: Quem præſtolare parmeno. Cic.i.inuecti. Qui tibi ad forũ aurelium præſtolarentur.Priſ.

Precium q̃d enptionis æſtimationiſue cauſa conſtituitur dictum a peritis ⁊ hi ſolum id recte facere poſſunt. Varro.

Prælium & bellũ differunt:uide in bellum.

Præliant.Ennius in achil.inter mortales inter ſe pugnat præliant.No.

Præla ſũt trabes quibus uua calcata & ui premitur.Seruius.

Præla pro coitu Vir.iii.geor. & ſi quando ad præli a uentum eſt.de quo enim dicit ætate confecto.Ser.

Premere defodere.Vir.li.x.ſulcumque ſibi premat ipſa carina.Ser.

Premere claudere. Vir.li.xi.Preſſique oculos: aut uulnera laui.u.t.Ser.

Premere inſequi fugare.Vir.æne.li.i.Hac fugerent graii premeret troiana iuuentus.Ser.

Premere agere. Vir.geor.li.iii.Ingenté clamore premens ad retia cerũrẽEt.li.vi.Faunique premunt te iuſſa parentis.Ser.

Premere inniti cũ pondere.Vir.geor.li.iiii.ſpumantia cogere preſſis mella fauis.Ser. in ar.

Premere rurſum refrenare uel cohibere.Virg. æne.li.i.Imperio premit ac uinclis & carcere frænat.Seruius.

Premere tegere. Vir.li.xi.quos ſimois premit ille uiros.Ser.

Premere etiam remouere uel excidere. Vir.geor.libro primo:Et ruris opaci falce premẽs umbram.Nonius.

Premere occidere. Vir.li.xi.Armigerãq; remi premit.No.

Premere aduerſari.Vir.li.x.Numía nulla premunt mortali urgemur ab hoſte mortales. Nonius marcellus.

Premere calcare. Vir.æne.li.ii. Veluti q ſentibus ãguem preſſit humi nitens.No.mar.

Premere deponere. Vir.geor.li.ii. q̃d ſupereſt quæcunque premes urgulta per agros. No.

Premo uaſto populor. Vir.i.æn.Et pelago premit arua ſonanti.Ser.

Premo onero. Vir.i.geo.ceu preſſæ cũ iã portũ tetigere cariæ puppibus.N.mar.

Præſtolat ꝑ præſtolaſ. Turpilius i pedio. Ego piſtolabo illi.Liuius in thereo:Nimis pol im prudenter ſuis præſtolat.No.

Præſtolari eſt expectare uel manere.Siſenna hiſto.li.iii.occulti tacitique aduenientium cohortium preſtolari occipiunt.No.

Preſſu quaſi cõpreſſione. Cic.de oratore li.iii. Valeriũ ſoranũ lenitate faucis atque in ipſo uocis preſſu & ſono facile uincat.No.

Pridie couerſo uocabulo die priſtinũq; ſignificat die priſtino.i.priore: q̃d ſulgo pridie dicitur conuerſo cõpoſitionis ordine:quaſi priſtino die:atque idem ſimili figura die craſtino die.atque idem ſimili figura die craſtini dicebaturiid erat craſtino die.A.gel.

Pridie pro ante dixit.Macro.

Primordia principia.Fe.

Primneſius palus ad q̃d funis nauticus religatur que alii tonſillam dicunt.Fe.

Primigenia fœmina dedit natura.Varro.

Primanus tribunus erat qui primæ legioni tributum ſcribebat.Feſtus.

Primigenius ſulcus dr ⁊ in cõdẽda noua urbe tauro & uacca deſignatiõis cauſa imprimit. Feſtus.

Primagenos in ãglia populos antõnæ & ſabrinæ fiu. ꝑpinquos ſocios aliquãdo romãoꝝ nõ memorat Cæſar ſed Tacitus.

Primigeniam fortunam quid eſt ⁊ romani colũt an ⁊ ſeruio.ex ſerua nato romæ ſummã cum laude & claritudine imperare contigit ſic enim romanorum plærique ſuſpicantur an illud imagis ⁊ fortuna urbi & imperium & originem præſtitit an altior quædam ratio & magis à natura ex media philoſophia repetit poteſt fortunam.S.rerum omnium principium eſſer naturam uero:caſu conſiſtere cũ quibuſdam temere repoſitis ordo acceſſerit

Primigenia dicuntur uerba ut lego scribo ſto ſedeo & cætera q̄ non ſůt ab alio uerbo ſed ſuas habẽt radices cõtra uerba declinata ſůt q̄ ab alio oriunt ut ablego ablegis legit legã & ſic idẽ huic per multa Var. de origine linguæ latinæ libro primo.

Prima aut ſecunda diei hora cauſa hominibus ſponſis tribuebatur. Feſtus.

Primiter ꝑ primũ: & primitus ꝑ primo. Actius in geminis. Quin bono ex alio uides eripis primiter dapibus. Luc. li. v. ſicuti cum primos ſicus propola recentis protuli. Item precio ingenti ad primitus paucos. Nonius.

Primus ꝑ optimus ſicut prior ꝑ melior & primos iuuenum tot miſerit horcho. Ser.

Primipilus idẽſt centurio. T. Liui. vi. ab urbe condita centurio erat quem nunc primipilũ appellant. Ser.

Primus præcipuus. Vir. xi. æne. Quantos primus patiare labores. Ser.

Primigenia uerba dicuntur: ut lego: ſcribo: & ſto & cætera quæ nõ ſunt ab alio uerbo ſed ſuas habẽt radices. Varro.

Prima elegenda. quæ & primo loco ponenda ac per hoc optima. Te. ſi adel. & illa quæ tibi putabis prima in experiundo repudies. Do.

Primũ iã anaſtrophe figura ꝑ iam primũ. Te. in an. Iam de amore hoc comperit. Do.

Principalis caſtrorũ porta nominatur: ꝙ in eo loco eſt in quo principes ordinũ tendũt. F.

Priorſum libris anathemaſcoꝝ conſultis repei neruum quẽdam de corde natum priorſum pergere uſque ad digitũ manus ſiniſtræ minimo proximũ: & illic deinere ſplicatũ cæteris eiuſdẽ digiti ueruis circundaretur. Ma.

Priores & primores hanc habent diuerſitatem priores enim comperatiui gradus primores ſũmæ quæque res. Lucil. laty. viii. Gallinarius cum victor ſe gallum hoſtem cœlitus. digitoſque primores erigunt ungues. Turpilius in demetrio. Sandalio innixa digitis prioribus. Macrobius.

Priſci latini ꝑprie appellati ſunt hi qui priuſq̄ Roma conderetur fuerunt. Fe.

Priſcus tarquinus eſt dictus qui fuit prius q̄ ſu perbus Tarquinus. Fe.

Priſtina uelut priniſtina dictum eſt. Fe.

Priſtine die priſtine & die priſtini dicebant qđ ſignificabat die priſtino idẽſt priore. qđ nũc pridie dicitur conuerſo compoſitionis ordine quaſi priſtino die. Macro.

Prius aliquando ad ordinem aliquãdo ad laudem ꝑtinet. Salu. Quæ prima mortales ducũt. Te. in heau. Et ſua uia quæ eſſent prima habere. Idem in eunucho. ſi quidem hercle poſſis nihil prius neque fortius.

Priuos priuaſque antiqui dicebant. pro ſingulis ob quã cauſã & priuata dicunt q̄ uniuſcuiuſq; ſůt. huic & priuilegũ & priuatus. V.

Priuignus dictus q̄ anteq̄ mater ſecũdo nubret é. pgenitus. pri. n. ãtiq̄ ꝑ pre dixerunt. Fe.

Prior ꝑ melior cõperatiuũ ẽ ſine dubio: & primus ꝑ optimus ſuplatiuũ. Vir. ix. & primos iuuenũ tot miſerit horcho. Sũt ẽt ordinis in de primũ prio & apprime aduerbia. Priſ.

Pridie more præpoſitiõis accuſatiuo iũgit ut pridie nonas pridie Kalendas. Priſ.

Priuato aduerbium. Liui. li. xiii. priuato nos reꝙuiſſemus. dicitur etiã priuatim. Salu. Ea publice & priuatim rapere. Priſ.

Prius ꝑ melius. T. nil prius neq; fortius. S. i. ar.

Pridie & poſtridie quẽadmodum tenus geniti uo ſeruitũt uel accuſatiuo. Ci. ad Atticũ. pridie compitalia memento ſimiliter poſtridie quære diffuſius in nudiuſtertius. Lau.

Pridem quære in nuper. Lau.

Primipilum qui primipilatum gerit. primipilaris uero qui geſſit. Lau.

Priſca quæ ſuperiorꝭbus ſæculis aut ſuperiore ætate: priſci latini: priſtina quæ fuere ſnpiorꝭbus annis menſibus: uel diebus. ut priſtina noſtra amicitia. Sed de rebus non ſeneſcenti bus priſtinũ dicimus ut pharos & tyrus nũquã in priſtinũ ſtatum redibunt. Lau.

Prior ego te uocaui perſonam ſignifico. i. ego duorũ prior. uocaui te prius ſignifico tẽpus quaſi prius q̄ nũc uel tũc. ſimiliter ꝑ paſſiuũ uocatus. es a me prior: ſi duo eſtis. Ite ſi multi ſumus: uocaui te prius uel poſtremus: uel primũ uel poſtremum ſi multi eſtis. Lau.

Priamus Laomedõtis filius. a πρωτεύω idẽſt redimo. nam puer captus ab Hercule interfecto Laomedõte cũ Heſiona ſorore redẽptus eſt: ipſe ſolus habuit quinquagita filios. xvii. ex uxore. Generalogia Dardanus Erichthõium genuit. hic Troa Troas Aſſaricũ & Ilum Laomedon. Tithonũ Priamum Lãpum Clytiũ & Icetaonẽ. Ilus a quo Iliõ Laomedõtẽ & Ganymedẽ ut Homerus in. xx. Iliados. Aſſaricũ Capym: Capys Anchiſẽ. Oui. iiii. faſto.

Priapus nomen eſt urbis iuxta dardaniam urbem condiderunt miſeſii ut alii putant illis deus eodem nomine colitur ex ſacris ſũpris a corinthiis qui Priapum orneum colunt & eius ſacra ornea uocant filius fuit patris libri & nereris. ut Diodorus ut Stra. Nymphæ huic cum cæteris bacchi comittibus ſacra celebrabantur ad albedum iuxta colophonem unde ipſe ſilenus ueli qui comites alebedi dicuntur. Virgi. Huc alebede ueni huius nuſ originem trahiderunt ægyptii qui pudenda oſiridis coluerunt ꝑ deo quẽ dixerunt Priapum is nõ mõ inter urbes colitur ſed etiam rurũ fructuum fures caſtigat.

Priapus ex lampſaco urbe Helleſpõti.de quo Ser.ii.geo.cui aſellus ſacrificabat prío de ſa. Prymno Oceani & Tethyos filia.

Priuato ſũptu ſe alebãt milites Romani pene id ad tempus quo Roma capta é a gallis.Fe.

Priuatæ uocabantur feriæ ſacrorum ,ppriorũ uelut dies natales.Feſtus.

Priuatur illam rem pro illa re. Neuius ſ pedio qd res ius has priuari pulchras quas uti ſoles.Nonius.

Priuũ & ,pprũ utriuſcuiuſque: unde & res priuata.Lu.xxx.culecule accedũt priuæ cẽtonibus binis.Idẽ abdominatu in priua dabo.N.

Priuas ſignificat ſingula.Luc. ſaty.li.i.Id factũ eſt ut priuos lapides ſilices priuaſque uerbenas ſecũ ferrent.cœnam adducam: primum miſcens.abdomina cũctis aduenientibus priua dabo.Idẽ li.iii.Quod ſi forte aias extrinſecus inuadi uermibus & priuas meorũ poſſe uenire credis.No.

Priuilegium lex pro priuatis facta.M.T.in oratione quam habuit ad pontifices pro domo ſua:leges priuatis in hominibus irrogare.id eſt enim priuilegium Ser.

Priua dixerunt ueteres:quæ nos ſingula dicimus quo uerbo.Luc.i.i.ſaty.uſus eſt.Abdomina thima uenientibus priua dabo: cephaleaque carne,inde priuilegium.A.g.

Prouitia gallia romanorum finitima erat rhodano fluuio qui eam a celtis diuidebat ac mari liguſtico & alpibus quas maritimas dicius & allobrogibus quibus limitibus ẽt delfinatus pars ac ,puintiæ ſeu metropoles ebredunẽſis aquenſis arelatenſis tololana narbonẽſis pro parte includebantur. Licet Viennam urbem Strabo allobrogibus aſcribat.

Proteus multo corpore dicitur nam in uarias ſe uertit formas tamen eſt apud Homerũ in odyſſea & inde a Vir.in georgicis trãſlatum qui pdidit inguina cuius pars inferior uerſa eſt in piſcem.

Proteus idotheæ pater cuius puellæ conſilio meneleus ut apud Homerũ refert deum lubricum & ſe in uarias formas uertentẽ iuuenis detinuit & dare oraculũ coegit erat.n.uates,Diodorus eum ægypti regem fuiſſe ſcribit:quoniam oium artium erat peritiſſimus aſtrologiæ dictus é i uarias ſe formas uertẽ

Prohœmium propter hiatũ uocalium aſpirat inter o & oe diphthongõ latſe exordiũ a qn tiliano interpretatur.

Probitas quæ ab omnibus probatur.

Prophetæ apud ægyptios ut apud platonẽ eſt uates erant.

Prochyta a pythecuſis diuulſa eſt ut ait Strabo.Plinius abinarime nam pythecuſæ & inarimæ idẽ eſt dicta a ,,ροχεύω quod é ,pfũdo nam profuſa eſt ,puolutis mõtibus: alii a nutrice æneæ dictam putant ,pchyta cuius mulieris meminit Dionyſius Halicarnaſeus Armiger Hectoris.

Prochyta inſula maris tyrrheni habet ypſilon.

Pro localis ,p ante inuenit ut ,p tẽplo ,p curia: Salu.in cati.qd ni matureſſe ,p curia ſociis ſignũ dare.i.ante curiã ,pcurro ,puenio: ſicut ,puideo:,pſpicio.tẽporalis eſt ſũt qui a ,pcul cõpoſita hæc dicãtunde ,pcorrepta eſt ſicut in ſimilibus.ut ,pfaf ,pteruus:uel ad græcos imitationem.Accipiẽ etiam loco e uel ſuper ut ,pminet ,peminet.uel ſupereminet. ,p anteut prochiuus ,pcũbens ,pſtratus.,pfodiens ,p ad ut ,p uiribus ideſt ad ſuas uires.Virgilius pro ſe quiſque uiri ideſt ad ſuas uires.pro inrut pro teſtimonio hoc eſt in teſtimonio: & ſeparata ponit ut ,p clodio ,p minãte: & loco interiectionis:ut pro deum atque hominum fidem & circunflectitur.Priſ.

Pro ſignificat porro:ut ,pfundũ pelagus cuius porro ſit fundus,,p ante: ut ſolus pro portis Meſappus i armis.Profcænũ dicunt locum qui eſt ante ſcenam.Itẽ & prodere ideſt ante dare:ut ,pdere patriam, ,ppagare ideſt porro pagare ponitur & ,p in.ut ,p roſtris ,p tribunali.Vir.hirſutumque ſupercilium ,pmiſſaque barba ideſt immiſſa.Ser.in arte.

Pro.i.ante:ut ,p remplis pro turribus ,p porro ut ,puoco.i.porro uoco: ,pduco ſimiliter:pro loco ut pro iperatore:pro derogatiõe:ut pro fanus.i.non facer.quaſi porro a fano: pro ex clamatione:ut pro dii immortales: ,p ſecũdũ ut pro uiribus ideſt ſecundũ uires.Ser.

Poſcænia quære in dictione roſtrum. Caper.

Pro quære in roſtrum.Caper.

Probare ,pmittere.Hora.i.ca.uagus & ſiniſtra labitur ripa Ioue non probante ideſt permittenti.Acron.

Problema dicta eſt ppoſitio ſ capite libri quæſtio naturaliter poſita,unde & Demoſthenes pro Philippo ſed ne quid ægre perturbet ex emplum.ego pro hoc tibi latinum feram ut enim ,pblematis autentĩcum tibi gradũ tradamus aſtanti cui noſtra ſubſequens occurſet oratio. Nam & Tertulianus in li.quẽ de ſato ſcripſit ita ait. Redde huic fratri primũ problematis mancipatum.Fulg.

Probiter dixit Varro.Priſ.

Protenus per e aduerbiũ locale.i. porrotenus. ut cum protenus utrag; tellus una foret Protinus aduerbium temporale eſt.i.ſtatim protinus æneas celeri certare ſagitta.Caper.

Proconſul non qui pro alio cõſule: ſed qui cũ poteſtate conſulari extra ordinẽ & ad aliquã prouinciam adminiſtrãdam mittitur ſex tãtum faſcibus.Lau.

Propinabant amico cum ad poculiam inuita bant ut illud luuenalis quando propinat uiro tibi propinabant item cū amico absente nominato bibebant Socrates apud platonē hoc poculum cutiæ propino.

Probrum quære in dictione opprobriū. Lau.

Pro signficat in:ut pro rostris pro æde tribunali.Festus.

Pro ponitur etiam pro amplificando ac palam faciendo:ut prodi prouoca:propelle.alias ,priuandi facultate:ut in propudio prohiben do quia utrunque abnuit in his esse pudorē potestatemque:alias aliud pro alio ut pecunia pro prædio consule:alias pro admiratione:ut pro Iupiter:alias pro ante:ut pro hostio:alias promittere:ut promittere barbam & capillum.Festus.

Pro ideſt ãte:ut pro tribunali ideſt ante tribunal.Virgi.ſtabat pro templo & capitolia celsa tenebat.Seruius.

Probatum & ſpectatum uis maioris eſt.Lucil. in.xi.tuam probatam & ſpectatam mihi ma xime adoleſcentiam.No.

Probare fingere & perſuadere in conſuetudine dicimus:ut homo ſacrilegus primo inno centem ſe probauit. Cice. hoc tu his probabis.Teren.in eu.pro eunucho probes. Do.

Proſulis nunc maxianapolis ultra mare ſi græciam aduerſus Dyrrachium.

Probi uelut prohibi qui ſe a delinquendo prohibent.Festus.

Probiter.Var.octogeſimo:poſtq̄ auida libido rapere ac concipere cœpit: ſeque opifice nō probiter ſtrepere.Fe.

Proboſcis græcum nomen eſt dictum qđ ante depaſcat, & eſt porrecta corporis pars inhærens naribus quæ excepto homīe in aliis animalibus inuenitur. Varro.ſexageſimo luuenis ſeſe cum dormire cœpiſſet.tam Glabrū q̄ Socratis caluum eſſe factum ericium e pi lis albis cum proboſtide.No.

Probrum ſtuprum flagitium.Fe.

Procat dicebant pro poſcis.Fe.

Procalare,puocare ex græco τοῦ κελεύω ideſt uocare.unde Kalende ea lumina Kalones,& coatile & calatores.Fe.

Procne proprium nomen in epigramate quodam aſpiratum uidimus apud oppidum apa leæ labellū cuius uerba ſunt hæc oppia proc ne acutiana ſecūda creperia raticæ iſidi græci tamen hodie per cappa hoc nomen ſcribunt qđ nos in g uertētes non procnem ſed progn em magis dicimus.

Procare poſcere.unde procaces meretrices ab aſſidue poſcendo.& proci uxorem poſcentes in matrimonium.Fe.

Procapis progenies quæ ab uno capite procedat.Feſtus pom.

Procax petax & procare eſt petere. unde proci petitores dicuntur.Ser.

Procellunt procumbunt.Fe.

Procera prolixa & in longum producta: quaſi ex cera ob eius facultatem.Fe.

Proceſtria dicuntur quibus proceditur in muro.Aelius proceſtria ædificia dixit eſſe extra portam.Artorius proceſtria quæ ſunt ante caſtra etiam qui non habent caſtra.Fe.

Procax diſpoliator & petax : procare enim eſt petere Virgilius procacibus auſtris ideſt imprudentibus.nam qui multum petit imprudens eſt & procax.unde & proci dicti ſunt q filias alienas in matrimonium petierunt.Teren.in hecy.Maligna multo & magis procax ilico facta eſt.Dona.

Procedere & accedere in eo differunt:q̄ dignitas quædam in inceſſu procedentis apparet Teren.in eunucho procede tu huc.non acce de dixit.Do.

Procedere dicebant interdū pro ſuccedere interdum pro porro cedere.Fe.

Procacitatem non amantū ſolum a ꝑcando & poſcēdo dici poſſe. Vir.auctoritate dedit. in primo æn.ſed etiam inanimantium:penituſque procacibus auſtris:qđ eſt ſeuientibus procellis.Ser.

Proceres ſecundum Varronem principes ciuitates dicūtur quia eminet in ea ſicut in ædificiis:inutile quiddam hoc eſt: capita trabiū quæ proceres nominantur.Ser.

Procella uis uenti cum pluuia:ab eo qđ omnia percellat ideſt moueat. Virgilius primo æneidos creberque procellis Africus.Ser.

Proceſſurum eſſe omnia.in Valerii antiatis libro.xxiiii.ſcriptum eſt ſi hæres diuiæ factæ rectæ quæ paritate eſſent aruſpices.dixerūt omnia ex ſententia proceſſurum eſſe.A.g.

Procincta claſſis dicebatur:cum exercitus cinctus erat gabinio ritu cōſeſtim pugnaturus uerſuſue enim fuit multitudinem hominū q̄ nauium claſſem appellari.Fe.

Problema propoſitio interrogationem anne xam habens.

Probatica oualis a probatō:græce piſcina ubi oues lauabantur.

Proceleſtaticus pes ex quattuor breuibus ſi primitus iuſſus ꝙ in ſacris mineruæ primus eius pedis uerſus pronuntiari iubebantur.

Procyon ſtella ante canē qui ſirius dicit Hor. iii.car.Cice.in orato:Anticanem procyō gra io qui noſe fertur.Tor.

Proconeſſus urbs in minori aſia.

Prochyta in cāpano mari una ex æolis inſulis. Plini.Inarimes mons qui terræmotum paſſus alteram fundit iſulam quæ prochyta ab

effusiõe dicta esta græco procheo. latine fundo: & prochytirion idest fusirium.
Procris eritei achæi: regis filia Cephali uxor.
Procitant pro uocitant: citare enim uocitare. unde .pcet prouocet. Festus.
Procitum testamentum dicebatur uelut .puocitum. prouocatum. i. irritum & ruptum. Fe.
Procitum cũ pria syllaba corripi: significat petitum. Liui. matre .pcitũ plurimi uenerũt. F.
Procitare sæpe .plicere. i. pducere. Fe. pom.
Procicta classem. i. parata ad bellũ militũ multitudinẽ diali flámini uidere nõ licuit. Fe.
Proculum inter cognomina eũ dicunt qui natus é patre peregrinãte a patria .pcul. Fe. põ.
Proculos credũt ideo dictos q. a patribus seni bus q̃si .pcul .pgressi & attenuati sint. Fe.
Proculato prouocato. Fe.
Proculiunt .pmittunt. Fe.
Procubitores dicunt qui noctu custodiæ causa ante castra excubant: cum castra hostium in propinquo sũt. Fe.
Procudere dicitur prolatare. Var. i theopte. facẽ legendo aut & scribendo uitã procudito. Vir. geo. li. i. Durum .pcudit arator uomeris obtusi dentem. No. mar.
Proculant .ppe aut lõge significant: dictũ est q̃si porro ab oculis: & quasi præ oculis. unde & satis longe & nõ ualde põt significare. Ser.
Procul etiã prope significat. Ter. in hec. qui cũ ista fermonem habueris .pcul hinc stans accepi. Donatus.
Prodere proferre .platare differre. Lucil. in. v. An porro .pdenda res sit. Ter. in andr. ut aliquot sãlte nuptiis protrahat dies. Do.
Procudit cudendo extenuat. Vir. i. geor. Durũ procudit arator uomeris obtusi detẽ. S.
Procax quære in dictione proteruus.
Prœlium quære in bellum. Lau.
Probrum & opprobrium idẽ est. probra q̃dã nam turpia sunt: quædam ciuiliter: ut quasi more ciuitatis: ut puta furtum ad ultimum. nam turpe est enim uere tutelæ dãnari. hoc uero natura probum est q̃d potest etiam in hominem incidere. Vlpia. de uer. signi.
Proconsul ubicunque quidem proconsularia insignia habet: tãti atque urbẽ egressus est potestatem autem non exercet nisi in ea provincia sola. quæ ei tradita uel decreta est. Vlpianus de officio proconsulis.
Proconsules omnes tãtim quam urbẽ ingressi fuerint habeant iurisdictionẽ sed nõ cum temptiosam sed uoluntariam. ut ecce manumitti apud eos possit tã liberi q̃ serui adoptõnes fieri. Apud legatum uero proconsulis nemo manumittere põt: quia non habet iurisdictionem talem. Mar. de offi. proconsu.
Proconsules non amplius q̃ sex fascibus utuntur. Vlpi. de offi. procõsu.
Procurator est qui aliena negocia mãdato domini administrat Vl. de .pcu.
Proiectum inter & imissũ hoc interest. Labeo inqt q. proiectũ esset id q̃d ita .pueheret: ut nulq̃ requiesceret: qualia meniana sub gutte esset. imissum autẽ q. ita fieret ut i aliquo loco requiesceret. ueluti tigna trabesq; imittẽtur. labolenus de uer. signi.
Pronuntiatum & statutũ idem potest dici. promiscue enim ut pronuntiasse & statuisse solemus dicere eos qui habent ius cognoscendi. Vlpi. de uer. signi.
Proscribere palam fic accipimus claris litteris ut de plano recte legi possint ante tabernam uel ante eum locum in quo negociatio exercetur: non in loco remoto sed euidenti. Vlp. de institoria.
Prosoneta subinterueniente faciendi nominis causa uti multi solẽt: uideamus an possit ꝯsi mandator teneri: & nõ puto teneri quia hic monstrat magis nomen q̃ mandatum: & si laudat nomen idem dico: & si aliquis philantrophi noie acceperit: nec ex locato uel conducto erit actio. Vlp. de prosonetis.
Prouinciales eos accipere debemus qui in prouincia domicilio habent. non eos qui ex prouicia oriendi sunt. Vlp. de uer. signi.
Proximus accipiẽ ẽt q. solus est quis .pprie. proximus ex pluribus dicẽ. Paul. de uer. signi.
Proximus est quem nemo ãtecedit. Supremus quem nemo sequitur. Vlpi. unde cognati .pfani dicebantur sacris non iniciati: qui fanũ intrare non poterant. Dicimus etiam per allegoriam profanos imperitos: qui merito dicti exosi sunt. Hora. car. Odi profanum uulgus. Acron.
Profesti dies dicebanẽ q. ante festos erant. Ac.
Profusus uoce passiua actum significat: genitiuo iungitur. Salu. alieni apperens sui profusus. Prisc ianus.
Profoco profocaui probus quasi nouam necẽ miratur. Angit enim ueteres dicebãt. ut Vir. & faucibus angit inhærens. Lucil. tamen ait & suffocare conatur. Dio.
Profusus actionem significat. Salu. alieni appetens sui profusus quasi profusor. Lau.
Profluens .p flumine masculini generis. Lau.
Profecto quære in nempe. Lau.
Proinde pro deinde Plautus posuit. Ser. in ar.
Proinde idem est q̃d ideo uel ideoque. semper enim dependet a superiore sententia. uel pro inde ubi Lucretius duas syllabas facit. Lau.
Prohibeo generale est uel ante rem inceptam uetat ne icipias agere. Inhibeo autem re iam incepta: ne quid peragas utque incepto desistas. Vir. hospitio prohibemur harenæ. Idem

pcite iam rutili & uos tela ihibere latini.L.
Prodegere est consumere. tide ꝓdigus fit .S.
Prodere significat deficere Virgilius æn. lib. secundo prodere uoce sua quemq; aut opponere morti.Nonius.
Prodere rursum differre uel excludere.Virgilius æne.libro primo.nos tua progenies cœli quibus annuis arcem: nauibus infandum amissis unius ob iræ.prodimur atq; italis lõge disiungimur oris.No.
Prodere etiam protendere uel edere.Virgilius æneid.li.iiii.Italiam regeret genus alto a sanguine teucri proderet.No.mar.
Prodimunt prodeunt. Ennius prodimunt famuli cum candida lumina lucent.Fe.
Prodigatores prodigiorum interpretes.Fe.
Prodit memoriæ dat & fallit. Item ex interiore loco procedit.Itẽ pdit.ut Ennius.nõ inspirando cupidi rem ꝑdere summá. Fe.pom.
Prodidisse tempus longius fecisse.Fe.
Prodit non solum in apertũ exit significat.sed etiam porro it.Festus.
Prodigiæ hostiæ uocabantur quæ cõsumebãtur unde homines quoque luxuriosi prodigi.Festus pom.
Prodigia dicta sunt porro adigenda.Plau.i amphi.sed mulier postq̃ experrecta es prodigiali.Iouí aut mola salsa hodie:aut thure cõpretatam oportuit.No.
Proneptis est filia nepotis,
Prodromos appellant uẽtos qui dies. xv. ante Augusti Kalendas dies octo aquilones ferme ante cedunt.Pli.li.ii.
Prodigalitas dicta profusio.Lucil.saty.li.vi.ne qtia occupat hoc petulãtia ꝑdigitasq;.No.
Prodigium est qđ quasi in longum tempus digrigit significationem.Seruius.
Producere dicitur longius ducere.Virg.æn.iii. Abnegat excisa uitam ꝑducere troia.No.
Producere consequi.Vir.æn.ix.Nec te tua funera mater produxi.Ser.
Proetus abantis argiuorum regis filius & successor ex antia uxore habuit mætã. Euryalẽ Lysippemi& luianassam:quæ cum Iunoni se præferrent sibi uaccæ uidebãtur uel ob spretam ueneram secundum Ouidium.x.prius in uaccas inde in lampades mutatas dixit.secũdum pherecydem proeti regni patrem & quam uellet uxorem proposuit si quis eas liberaret:qđ Melampus uates fecit secundum Seruium Helleboro & Iphianassam uxorem duxit:ex qua habuit Antiphatem & Mantium. Antephates Oicleũ. Vitruuius dixit eas a Melampo ductas apud clitonum arcadiæ oppidum ubi ſpelúca est limpidissima aqua quæ potãtes odisse uinũ facit:& ita ab ebrio sitate liberatas qđ Ouidius tetigit.xv.
Progymnasmata præexercitamenta: idem & progymnastica.
Producere instituere. Terentius in adel. seni animam primum extinguerem ipſi,qui illud produxit scelus:Nonius:
Producere foras ducere.Te.i heau.produxi ac uendidi.M.T.in frumentaria. Quid opus lolio nemo tuorum amicorũ nemo abs te pro ductus:nemo interrogatus.No.
Producere proferre protẽdere.proplãtare. Te. in an.aliquam producam moram.Do.
Prodere propagare Virgi.iiii.æne.genus alto a sanguine teucri perderet.Ser.
Prodere decipere. Virgili.i.æn.unius ob iram prodimur.Ser.
Prœdificatum dicitur qđ ex priuato loco proceſſit in publicum solum.Festus.
Produci uænales dicuntur. Te.in heau.preciũ ſperans producit ac uendit.Do.
Profanum id qđ nõ est sanctum.Plau.Sanctũ an profanum habeas paruipendit.Fe.
Profanum dicitur qđ sani religione tenetur. Festus pompeius.
Profanum qđ est ante fanum coniunctum fano.hic profanatũ quod in sacratio factũ. V.
Profanum omnes pene consentiunt id esse qđ extra fanaticam causam sit. quasi procul a fano & religione secretum:cuius significatiex emplum executus est.Virgi. cum de luco & aditu inferorum sacro utroque loqueretur: procul o procul este profani conclamant uates totoque abſistite luco.
Profanatum ꝙ ex sacro promiſcuum humáis actibus commodatum est.Macro.
Profecturi uia. Herculi aut fauno sacrificabãt. Festus pompeius.
Profestum diem dicebant qui festus non erat. Festus pompeius.
Profesti dies procul a religione numinis. Fe.
Proferre prodere. Terẽ.in hec.Ita me dii bene amẽt haud ꝑpterea te rogo ut hoc ꝑferã.D.
Proferre facere palam.Luc.libro uigesimoseptimo. proferat ergo iam uester ordo ſæcula quæ in se admiserit.No.
Proferre protẽdere.M. Tul.derep.libro tertio Sapientia iubet proferre opes:amplificare dignitas.Nonius.
Proferari impetrari.Luc.libro uigesimosexto. hic minimo & proferat pax ꝙ cassandram signo dirripuit.Nonius.
Profesti a fari.Varro.
Profetas dicebant ueteres antistites fanorũ oraculorumque interpretes.Fe.
Prociiue est porro inclinatum. uel pronum in clinatumque.Teren.in and.prociiue ad libidinem.Donatus.
Profecto confirmatio est.Teren.in and.profe-

cto sic est.Donatus.

Profligare uerbum pessimum: ad usum trahi cœptum est.nam,cum sit profligatum perditũ ad internetionem adductum:nunc pfectũ & absolutum.aut ædificium aut aliquod uti le incœptum dicédum putauit:cum affectũ dici debeat non profligatum.M.Tu tuſ.li.v. profligata iã & pene ad exitũ deducta quæstio est.Idem de prouinciis consularibus bel lum affectum uidemus & infra.nam ipſe cæſar quid est ꝙ in ea prouincia cõmorari uelit: nisi ut ea quæ per eum affecta sunt: perfecta reipublicæ tardat. Et in œconomicis. Cum uero affecta iam prope ætate a sole nitescere iam tempus est.No.

Profligare sicut alia uerba plæraque ignorant & insicitia improbe dicentium quæ non intelligant deflexa:ac depranata fŭt ratione recta & confuetudine:ita huius quoque uerbi qđ est profligo,significatio uersa & corrupta est.nam cum ab affligendo & ad pernitiem interitumque deducendo inclinatum id tractũ; sit semperque eo uerbo qui diligenter locuti sunt,ita usi sunt.

Profligare dixerunt prodigere & dependere ꝓ fligatasque res quasi profligtas & deperditas appellarint.A.g.

Proficiſceret ꝓ proficiſceretur. Pompilius in ethera hortatur hominem q̃primum proficiſceret.No.marcellus.

Profiteor & confiteor hac ratione diſcernuntur:ꝙ uoluntate profitemur. necesſitate autem cõfitemur. Cicero pro manilio:hic ego non ſolum cõfiteor uerum etiam profiteor. honestius sit profiteri q̃ confiteri.Ser.

Proficiſci in rem ægram & difficilem dicimus Terentianus dauus i andria.Quid causæ est quin hic in priſtinũ recta ꝓficiſcor uia. Do.

Profligatum peius uult esse Tul.q̃ perditum Etenim perditum qđ inueniri potest profligatum qđ non potest.A.g.

Profundum qđ longe habet fundum.Fe:

Profusus supra modum sumptuosus. Ter.profundat ꝑdat pereat:nihil ad me attinet alius abiectus iacens. Pacuuius profusus gemitur murmuro.Festus.

Profundum non ſolum imum sed etiam altũ profundum dici posse auctoritas usurpauit Virgi.primo æneid. ni faciat maria ac terras cœlumque profundum.No.

Profugus proprie dicitur qui procul a sedibus suis uagatur quasi porro fugatus. Vir.i. æne.Italiam fato profugus.Se.

Progenerum appellat auus neptis suæ uirum. Festus.pompeius.

Progenui ꝓ progeniei. Pacuuius.paulo pater supræme uestræ progenui patris No.

Prognariter strennue fortiter & cõstãter. Plautus in perſa.Cor suo hercle utrum belle a te indica progneriter. Enni.anali.li.vi. diu hoc auditu parumper ur pro romano po.progna riter armis certãdo prudens animam de cor pore mitto.Nonius.

Prognariter audaciter.Plautus in perſa:age indica prognariter.No.

proiecta. Virg.proiecta ſaxa ꝓiecta ſi secundũ consuetudinem dicaſ intelligitur abiectaſi secundũ ueteres proiecta porro iacta. Ma.

Proiectum dicitur dimiſſũ derelictũ. Vir.lib. viii.proiice tela manu.ldẽ in bu.non ego uos post hac uiridi proiectus in antro.No.

Proiectum longe iactũ extenſũ.M.T.de signis sed ꝙ erat eiuſmodi loco proiectus. Vir.i.iti. æn.ꝓiectaque saxa pachynni radimus. No.

Proiectum ſubtractum.M.T.philippicarũ qđ hoc ſtridente fremit ex urbe proiecteris. No.

Proiicere effundere honeste positum. Siſenna hiſto.lib.iiii.tũ postq̃ apud ægimus puſinos ægimus eius facti mentionem proiecit. No.

Proinde itaq;.Vir. xi.æn.proinde oſa magno: necesſe turbare metu.Ser.

Proinde ſimilitudinis aduerbium est. Terẽ.in phor.proide epiſcare quasi nõ noris,aliquando conIunctio est.Do.

Proletarium capite censum dictũ: ꝙ ex his ciuitas consſtat quasi proles progenie. Item & proletarii.Festus.

Proletarii cites dicebantur qui in plæbe tenuiſſima erant: & non amplius q̃ mille & quingẽtos æris incenſum deferebãt. Ennius i an nalibus.proletarii ut publicitus ſcutaque ferique ornant.Nonius.

Proletarii erant qui in plæbe romana tenuiſſimi pauperrimique erant:neque ãplius q̃ mil le quingentũ æris incenſum deferebantur:qui uero nullo aut perquam paruo ære censebãtur capite:censi uocabantur.Extremus autẽ census capite censorũ æris fuit trecenti. qdẽ oés niſi in tumultu maximo ſcribebanſ: illi honeſtiores erant q̃ hi.A.g.

Prolepſis Epicurus appellat idest ante ceptam animo rei quandam informationem. Ci.de natu.deorum.

Prologus præfatio uel proloquium proponit narrãda: quo neque satyri: neque ueteres comici usi sunt. Perſius in principio non alios sed ſeipſum reprehẽdit ꝙ tã cito poeta fuerit cum non contigerit ei qđ Heſiodo & Ennio,ita & Iuue. qui tam quodãmodo prima ſatyram ponit loco prologi. proponit enim quæ dicturus eſt:repono uim græcam ſerua uit.Ho.επιγουσιδικα.i.posui hoc é ſcripſi ſpune fine effectu. Tergo quia in rotulis ſcribebat. unde uoluminꝫ puto:nota fŭt mi-

hi quæ omnibus.neque enim ſum obtuſior Platani ferulæ uero diſcipulum:& dedi conſilium Syllæ qđ malum fuit: nam Cæſar dixit eũ neſciſſe litteras lucus Martis.ubi Rhea concepit Romulum & Rhemũ:cuius poetæ frequenter memineranr antrũ qđ ab æterna ſub terra uſque hieram inſulam eſſe dicitur. Vir.octauo. Tor.

Proſepſis præacceptio figura ex ꝓna poetæ ut rheſi mauortia:tellus cum dicat de eurydice quæ multo ante fuit q̃ rheſi. & cætera.

Prolixitudinem a prolixo. Pacunius in dolore ſte. Oro mi ne flectas Flandrini prolixitudinem. Nonius marcellus.

Prologium principium proloquium. Pacuui. Quid eſt. nã me exanimaſti .ꝓlogio tuo. Fe.

Proloquium eſt ſententia in qua nihil deſideratur. Erit autem planius quid iſtud ſit ſi exemplum ei dederimus.igitur ſiue id proloquium dicere placet huiuſmodi eſt. Hannibal pœnus fuit.Scipio numãtiam deleuit. Milo cedit damnatus eſt.neque bonũ ẽ uoluptas neque malum Et omnino quicquid ita dici tur plena & perfecta uerborum ſententia. ut id neceſſe ſit aut uerum aut falſum eſſe id a dialecticis axioma appellatum eſt a Marco. Varrone:ſicut dixi proloquium a Marco autem Cic.pronuntiatum:quo ille tamen uocabulo tãquam uti a ſe atteſtatus:quo ad inquit melius inuenero. A.g.

Prolugere dicuntur qui ſolito diutius lugent Feſtus pompeius.

Proluuies ſignificantiã habet parem & eſt immundicia. Virgilius duodecimo æn. fœdiſſima uentris proluuies. Et in eodem. Reſpicimus dira illuuies. Terẽ. in heau. pannis obſcita neglecta immunda illuuie. No.

Proluuium profuſio. Ter. in adel. quod proluuium quæ hæc largitas. No.

Prolubium eſt præter amicitiam & fidẽ. Actius in andromada. Muliebre ingenium.

Prolubium occaſio. Neuius in colace & uolo & uereor:& facere in prolubio eſt. Laberius in compitalibus. Quod quidem me a matronali pudore prolubium meretricis progredi coegit. Varro de ligua latina libro. iiii. prolubium & prolibidinem dici ab eo qđ lubeat. unde eſt lucus ueneris lubentinæ dictus. Nonius.

Proluuies ſordis effuſio. Vir. iii. æn. fœdiſſima uentris proluuies. Ser.

Promos & condos uoluerunt cellarios dici eo q̃ inde promant & ibi condãt. Plautus. Ego ſum promus cõdus procurator pæni. pænũ enim cellarium dicimus. Fulgentius.

Promõtorium eſt mõs in mari prominens. L.

Prometheus iapeti filius. Ouidius primo ex aſia nympha & cõiuge:ũde ꝓmethides lõga.

Prometheus nilo imperaſſe unde dictus aquila quæ Herculem ad priorem curſum redegit unde aiunt Herculem aquilam occidiſſe quæ promethei eius depaſcebat.

Prohœmium. ſed œ non obſeruatur initium uel exordium:de quo Quintilianus pricipio iiii. & unde dicitur.

Promeritum etiam in malam partem poſuit. Plautus i amphi. quid mali ſum here tua ex re promeritus. Nonius.

Promeres pro promereris. Plautus in trinummo nam retinere uelis quin dicam ea quoq; promeres. Nonius.

Promereri bene agere preſtare. Virgilius quartõ ænei. nunquam regina negabo promeritam. Seruius.

Promiſſũ capillũ dicunt longum. Item barba promiſſa ideſt porro miſſa. Fe. pom.

Promixtam dicebant pro promiſſiue. Fe. põ.

Promittere eſt polliceri Virgilius. æn. libro ſecũdo. promiſſi ultorem & uerbis odia aſpera moui. Mar. Tul. ad cæſarem iuniorem. ꝓmiſſa tua memoria teneas. Nonius.

Promittere etiam ſignificat ad magnitudinem nutrire. Plautus in rudente. capillum promittam optimum eſt incipiamque artolari. Virgilius æneid. libro tertio. promiſſaque barba Varro in modio. qđ cum erat i græca coma promiſſa raſa barba palia trahentes. No.

Promitti & polliceri in hoc differunt. qđ polliceмur ſponte:promittimus rogati. Ser.

Promonſtra prodigia. Fe.

Prompta manifeſta aperta. Ennius in ſaty. Eo inquit ingenio natus ſum: ut amicitiam atque inimicitiam in fronte prompte geram. Aulus gellius.

Promulgari leges dicuntur cum primũ in uulgus eduntur:quaſi prouulgari. Fe.

Promulco agi dicitur nauis cum ſcapha ducitur. Feſtus.

Promellere litem promouere. Fe.

Pronis poſitum pro prona. Varro in parmeno alia trabs pronis in humum accidens proxi frangit ramos cadens me. No.

Pronurus nepotis uxor. Fe.

Pronubæ adhibentur nuptis quæ ſemel nupſerunt cauſa auſpiciũr ſingulare pſeueret matrimonium prætextatis nefas erat obſceno uerbo uti. Ideoque prætextum appellabant ſermonem qui nihil obſcoenitatis haberet Feſtus.

Promiſſio & pollicitatio eãdem uim habent: ſed pollicitatio maioris aſſeuerationis. Terẽ. in andria: nam pollicitus ſum ſuſceptuрum polliceor ultro promitto. Donatus.

Promereri & mereri eſt præſtare beneficium.

Quique sui memores alios fecere merendo
& nūq regina negabo promeritam. Teren. in
adel. uerū quādo bene promeruit ita fiat cui
cottarium est cōmereri. Idem i andria. Quid
commerui pater. Do.
Pronus uicinus uti altū longe positum. Vir. in
ḡnto æneid. uentisque uocatis prona petūt
maria idest uicina littori. Ser.
Pronuntiare & nuntiare idē ualent qđ anteux
in hoc proludit. Ideo actores pronuntiare di
cuntur quod in proscenio pronuntiant poe
ta cogitante qđ maxime tum id dicitur pro
prie nouā fabulā cum agunt. Varro.
Propinquo pro actiuo & ꝑ absoluto inuenit
Virgilius decimo. tu rite propinques auguri
um actiue prolatum. Idem fuge nate propin
quant absolute. Pris.
Propōtis mare sit apertius post abydon in id
graniicus effundit ubi pugna quæ primū in
ter psas & alexandrū fuit nobilis. Trāsamnē
sedet in ceruice pene insulæ cizycū. nomen
cizycus indidit. quē aminxis ꝑudētibus cū
colchos peterent acie cæsum qué accepimus
post plagæ & cylace paruæ pelasgorum colo
niæ quibus a tergo iminet mons olympus:
ut incolæ uocant. Pom.
Properantia pro festinatione. Cor. Tati. inquit
tediū ex mora. pericula ex properantia.
Propinare ad poculum inuitare.
Propter loco causalis coniūctionis accipitur:
ut te propter libycæ gētes. Virgili. libro. iiii.
& præpositio quando significat iuxta. Idem
octauo atesin seu propter amcenū. Pris.
Prope præpositio est. Vir. prope ceritis amnē
& aduerbium. ut Ter. prope adest cū alieno
more uiuendū est mihi. Pris.
Propemodum aduerbium quantitatis est. Ser
uius in arte.
Proprietarius cuius est proprietas prædii. Lau.
Propono præmium. quære in ostendo. Lau.
Proprætor non qui pro alio præturam sed ex
tra ordinariā gerit.
Propius præter comparatiui constructionem
accusatiuum habet. Cice. propius urbē mo
uentur. Salustius proxime hispaniam mau
ri sunt. Laurentius.
Propilea uestibulū uel porticus.
Propina ante famem secundum quosdam lo
cus iuxta thermas & publica balnea ubi dei
de reficiebantur. alii pro fame dicunt qđ da
tur esculentum uel poculentum unde propi
no idest porrigo potū.
Propheta uates: græce prophetes a prophemi.
Proscænia pulpita ante scænam. ubi ludrica
exercentur.
Propages progenies a propagando: ut faciunt
rustici cum uitē uetulam supprimunt ut ex
tina plures faciant. Fe.
Propatulum late patens atque apertum. & pa
tuli boues quorū cornua in diuersū patēt. F.
Properus celer. unde aduerbium propere. Fe.
Properare aliud est festinare. qui unū quid ma
ture transigit is properat. qui multa simul in
cipit neque perficit is festinat. Festus.
Properam celerem strenuamque significat. Fe.
Properatim idest properanter. Cecilius prope
ratim in tenebris istuc cōfectū est opus. No.
Properatim cursim quæ nota sunt celeratim
quam maxime celeratim poterit insidiis suis
disponet. Item alio loco. mandauimus ne ue
litatim aut saltuatim scribendo lectorum
animus impediretur. Au. gel.
Properatim & properiter celeriter properāter
Quadrigarius in annali. libro secundo. pro
consules propere exercitum reducūt. Pom.
iu buccone. adoptato pergis properatim. Ce
cilius in plotio properatim in tenebris istuc
confectum est opus. Pacuuius in teucro. mi
hi classem impetrat thessalum uestramque
in altum ut properiter inducerem. Actius in
telepho. remisque nixi properiter nauem in
fugam traduntur. Nonius.
Propediem aduerbium est temporis idest cito
Terē. in adel. At qui syræ hoc uerum est: &
ipsa re experire propediem. Do.
Propter iuxta. Cicero. qui ꝑpter ve sedet. Vir.
templum de marmore ponā propter aquā.
Te. in adel. nimium istoc abisti: hinc propter
hunc assiste. Donatus.
Propemodū non plane consensionis est. Do.
Propediem idest cito. Titus. Li. vi. ab urbe con
dita consolans idem filiam ambustus bonū
animum habere iussit. Eosdem propediem
domi usurum honores quos apud sororem
uiderat. Teren. in heauton. & illum tibi sal
uū affuturū esse hic confido propedié. Ser.
Properare aliud est q̄ festinare. qui unum qđ
mature transigit is properat. Qui multa si
mul incipit neque perficit is festinat. Festina
re quasi festum esse. nam qui multis simul
rebus properandis defessus est: is iam non p
perat sed festinat. A. g.
Proprius sobrinus mihi est consobrini mei fi
lius & patris mei consobrinus. Festus.
Proprium perpetuum. perpetuū ad homines
sempiternum ad deos pertinet. omne enim
quod habemus aut proprium aut mutuum
est. Virg. propria hæc si dona fuissent. Terē
tius in adria. nihil ne esse proprium cuiq; er
go nihil nobis proprium esse potest. Quod
enim non fuit non esse quidē potest aut qđ
eripi potest: non esse nostrum quod mutuū
est. ut uilla domus filii uxor illa q̄ eripi non
possunt propria sunt. ut uirtus animi: sapien

tia iustitia prudentia quæ fortuna neque da re neque eripere cuiq; potest quod bonū est sempiternum:& ꝓprie de his dicitur. Do.

Propitios & placatos homines dici uetustas uoluit. Terentius.q̄ ut ea quæ parentes ꝓpitii.Nonius mar.

Propinare a græ. tractum est:post potum tradere.Teren.in eu.hunc uobis comedendum & bibendū & deridendū ꝓpino. Enni. saty. lib.iii.Enni poeta salue qui mortalibus uersus ꝓpinas flammeos medullitus.No.

Propitium dicitur ꝓrsus piū. Terētius.in adel. q̄ ea quæ parentes ꝓpitii:aut certe porro pium:q̄ est uehementer & valde:ut apud eundē Teren.in ꝓlogo andriæ. dehinc ut quiescant porro moneo. & desinant maledicere malefacta ne noscant suа.No.

Propriū diuturnū.Sisenna histo.li.iii. tū subito tacuit.at qué metu:& suspitione ꝓpriam capere non poterat quietem.No.

Proprium est suū uniuscuiusque. Virgi.li.vii. hunc mihi da ꝓprium uirgo sancta nocte labore. Varro in caprino prælio.Nam uirtute ꝓpriam mortalibus fecit. Cætera ꝓmiscua uolunt cōmunia habere.No.

Proprium rursū significat perpetuum æternū Sisenna historia.lib.quarto. victoribus proprie spem victis aduersæ fortunæ maiorem formidinem obiecit.Plau.in cistel. Atque illum amatorem tibi proprium futurū in uita. Virgi.libro sexto. ꝓpria hæc si dona fuissent. Idem libro tertio.da propriam thymbreæ domum.Terentius in an.ego deorum uitam ꝓpterea sempiternam arbitror q̄ uoluptates eorum proprie sūt. Actius in armorū iudicio. sors dominatur: neque ī illa uita propria in uita est. Lucil.saty.libro decimo sexto. Cætera contemnit & in usum omnia ponit.non magis ꝓpriū.non nihil neminem habere. Marcus Tullius de republica libro quarto.Et noster plato magis etiam q̄ lycurgus omnia qui ꝓrsus iubet esse cōmunia ne quis ciuis propria aut suа rem ullāque adiicere Afranius in uopisco.Dii tibi dent propria quæ exoptas bona. Lucilli. libro vigesimoseptimo.Cum sciam nihil esse in uita ꝓpriū mortali datū.No.mar.

Propriū ꝓ proprie. Lucil.li.ii.q̄ genus humanū ꝓpriumde quibus Actius.No.

Proprius ꝓpetuus. Virgi.iii.ænei. Da ꝓpriam thymbreæ domū.Ser.

Proprium perpetuum significat. Virgilius sexto æne. ꝓpria hæc fi dona fuissent. Teren.in and. Ego deorum uitam ꝓpterea sempiternā arbitror q̄ uoluptates eorum ꝓprie sunt. Plautus in cistellaria.atque illū amatorē tibi ꝓpriē futurū in uita.Ser.

Propter significat eius causam. Virgilius æne. libro quarto.te propter libycæ gētes nūma dūque tyranni odere.Nonius.

Propter alicuius rei gratia.Var.sexque Ulysse quidē nenia ꝓpter stetit significare eū ꝓpter doctrinam.No.

Propter iuxta. Virgilius ænei.libro quarto.& uiridi i campo templū de marmore ponam propter aquæ fluuiū.No.

Propugnacula quibus ꝓ castris utuntur ædificant.Festus pom.

Propudiū dicebant cū maledicto nudare turpitudinē nolebāt quasi porro pudendū.Quidam etiā ꝓpudium putāt dici: a quo pudor & pudicitia ꝓcul sint.Fe.

Propulsare repellere. Terentius in andr. facile propulsabo.Donatus.

Prorsus quasi porro uersus: pro qua re positū putatur.Ego pro eo quod est omnino: sunt qui coniunctionem uolunt esse. Terentius in andria. prorsus a me opinionem hanc tuа esse amotā uolo.& prorsus certe recte & uere significat.Idem in adel.eo pacto prorsus illic alligabis filium.Do.

Prorsi limites appellantur in agrorum mensuris qui ad orientem directi sunt.Fe.

Prorsus porro uersus.Festus.

Prorsum ponebant ꝓ recto.Fe.

Prorsus & prorsum dicimus.Pris.

Prorsus tantum pluraliter declinatum significat locum in urbe.ubi concionabātur.Seruius in arte.

Prosperus inquit Cicero de republica. deinde est generi hominū ꝓsperus & salutaris. Pris.

Prosperiter dixit Ennius.Pris.

Prosperpina quæ græ.περσεφονη dicitur quā frugum fœmen esse uolunt: absq̄ dissidio tamque quærī a matre uolunt. Cicero de na.deorū.

Prosstiria cephalonia.neritos.Same lacynthos dulychium.insulæ insonio & inter nō ignobiles ulyssis nomie ithaca maxime illustris Pomponius.

Prosequor fere nō caret comitatu ablatiui. ut prosequor te oculis. significatur enim actio affectus ī alteg. ꝓsequor autē in malū idest insequor & insector.uel in bonū cū pleuero exequi quod agere cœperam.Lau.

Prosper qui dat:fœlix qui recipit fœlicitatem ut fidus ꝓsperū sub quo natus est fœlix.Suetonius tamen de cæsare inquit fuisse eū prospera ualetudine idest bona & quasi fœlici. Rursus Vir.Sis fœlix nostrumq; le.q.l.ꝓ eo q̄ est.sis prospera & benigna. Lau.

Prosselenus ante lunam.

Prosseletes aduena.

Prosseucha obsecratio uel oratio. Iuuenalis. ꝓ loco ubi a transeuntibus mendicabatur.

Proserpina,græce perſephone.Iouis filia ex ſo
rore cereresde qua Ouidius quarto & quito
faſtorum.& met.v. Auguſtinus ſeptimo di-
cit proſerpinam a proſerpendo dictam ſigni
ficare fœcũditatem,quæ cum aliquando nõ
eſſet:dictam eſſe raptam ad inferos: & tunc
ceſſarunt inſtrumenta ruſtica: qua redeunte
inſtituta ſunt ſolemnia apud athen. Solinus
adhuc foramen prope ætnam extare dicit:
unde pluto exiſſe dicitur. Euſebius dicit ce-
reris filiam.Et Sicani regis uxorem dicit: &
ab Horcho rege moloſſorũ raptam & matri
monio iunctam.Var.lunam dicit.

Proſopis inſula in delta nili hoſtiorũ qua atar
bechis urbs Herodotus.

Proſopopeia perſonæ factiua ποιεῶ græ. cũ
inanimatum loquitur.ut qui modo naſonis
fueramus quinque libelli:uel contra anima-
tum uel inanimatum.ut cum terra ad mare
loquitur.uel ſimilia.

Proſodia p in æ diph.in ſecunda deberet ſcri-
bi.ſed ut ſeruetur ſous accẽtus aliter ΤΟΥΟΣ
dicitur:unde noſtri antiquitus tonores dice-
bant.Quintili.ſignificatur accentus grauis,
aliquando non quod grauis ſit:ſed acutus:
ſed ut denoteturilla ſyllaba per conſequen
tiam aliarum dictionum ſequentium eſſe le
gendam,nam accentus grauis aliter nunq ſi
gnificatur, nec bene poteſt percipi differen-
tia accentus acuti & circũfluexi, ſed acutus
ſupra breuem & longam eſſe poteſt circum
flexus ſupra longã tantũ.& apd noſtros non
habent locum niſi in penultima. apud græ-
cos etiam ultima:ſyllaba apud nos non pati
tur accentum niſi differentiæ cauſa. aliquan
do ut circũ littora : ne circus circi uideat:&
uidetur ſub uno accentu pronuntianda utra
que dictio penultima breui i polyſyllabis in
ante penultima eſt acutus penultima longa
& ultima in penultima: ultima breui in pe-
nultima circũflexus in diſſyllabis penulti-
ma breuis acutum habet.Encletica etiam fa
cit accentum ultimæ præcedenti ut etiã mu
tet aliquãdo tempus:ut uno eodemque igni
& ſteterũtque comæ & cætera.Quidam au-
ctoritate dicunt:cum dicatur nõ eodem cur
ſu differentiæ cauſa tranſſertur in ultima:ut
alias pene una eo ſane & p ſyncopam: ut ar-
deatis:ardeas:fuſſẽtas:ferẽtinas:capenas:cro
toneas:põtias.primas:larinas:optimas:rauen
nas harpinas.Item & antias nomen proprii
hiſtorici:qui ualerius dictus eſt.Item menas
& lenas propria ad appellatiuorum differen-
tiam.Item noſtras ad differentiã accuſatiui.
Item audit pro audiuit cupit pro cupiuit fu
mat pro fumauit.ut fumat neptũnia troia.
Itẽ produce ,pduc,illicce illicciſticce iſtic.Itẽ
fio in monoſyllabis in compoſitione.ut tepe
fio.fis.fit.mutatur & metri conditione.ut pi
ẽque uolucres: & maniplis pro manipulis
Seruius.Item cum fit ſynerefis i græcis:ut de
mophoon:phon.thermodoon.don. Seruius in primo geor.ſuper epirus equarum uult
ut græca facta latina ſeruent eundem accen
tũ.Sed quid dicetur de comœdia & tragœ-
dia:quæ ſeruarẽt in ultima ſi id uerum eſſet
unde dicunt epiros equarum dudum: & ita
obſeruatam dicunt & uolũt ita Seruium in-
telligere græcũ ideſt habere litteratura græ-
cam.nam aliter mutat. unde tragœdia mu-
tat ſonum :proſodia non mutat.unde tyran
nos tyrannus accentus in græcis non poteſt
eſſe in antepenultima ultima longa. unde
ἀνθρωπος mutat ἀνθρωποι & ſic de aliis.
Vnde nos Ariſtoteles dicimus nomina in a
lõga apud græcos apud nos breuia.& ita mu
tat accentum in aliquibus ſeruant a longam
& paucissut tegea apud Statium:& menea ti
bi lerna comas quæ etiam ſeruant accentum
in penultima:affatum attentim admodũ affa
bre approbe approbus.Gelliũs omnia in an
tepenultima acuunt.Apprimus circũflectit
& apprime & appotus.Apoſtema in ante-
penultima ἀποστημα.ατος.ara circũflectitur.hara
acuit.ergo coniũctio illatiua acuit. ergo pro
illius gratia circũflectitur in ultia. Ex aduer
ſum in antepenultima incus in obliquis ha-
bet circumflexum ſuper u.præmodũ in an-
tepenultima.Gellius ideſt ſupra modum ali-
as præter Pero pro nympha.Pero pro calcia
mento.proceris procerem.luue.agnoſco pro
ceré. Quando pro quia acuit in ultima p tẽ
pore in prima . Sarpedon accentum in ulti-
ma facit ſarpedontis.ſi in penultima ſarpedo
nis.Torcular,acuit penultimam.Theodorus
in penultima.

Proſthecis appoſitio uel additamẽtum.ut gna
tus ,p natus.aſtans pro ſtans.

Proſapia ,pgenies ideſt porro ſparſi & quaſi ia
ctis liberis.qa ſudare ſignificat iacere & diſſi
cere.Feſtus.

Proſcapulis cum dixit Cato ſignificauit ,pmu
ria uerberum. Fe.

Proſcænia ſũt pulpita ante ſcenam in quibus
ludicra exercentur . Virgilius tertio georgi
corum.& ueteres ſeunt proſcænia ludi. Ser.

Proſcindere appellãt cum primũ terram arãt.
Varro.

Proſcribo aliqd uenale ,ppono. & pacto ſcri-
ptũ erat fundũ herculanenſem a Quito fa-
bio fratre proſcriptum eſſe.Ser.

Proſerpina epicarmis Ennii.proſerpinã ,appel
lat quod ſolet eſſe ſub terris. proſerpina er-
go dicta q hæc ut ſerpens modo in dexterã

modo in siniſtram partem latenter mouere-
tur. Serpere & proſerpere idem dicebant. ut
Plautus q ſcribit quaſi pſerpens beſtia. Var.
Proſequiū a proſequendo: obſequium ab ob
ſequendo dicuntur. Fe.
Proſedas meretrices. Plau. appellat quæ ãte ſta
bula ſedeant. eædem & pſtribulæ. F.
Proſententia ac ſi dicatur in ſententia. ut p ro
ſtris ideſt in roſtris. Feſtus.
Proficiæ in põro fruſtra q̃dã & pficiæ gelidæ
feruntur cõtractæ de fluuialiū uel paluſtriū
undarū multitudine. Mac.
Proficium quod præſecatum proficitur. Fe.
Proſita ppoſita. Feſtus.
Proſpicere & reſpicere diſtant. ut aduerſū uide
re. pſpicere retro dicaſ reſpicere quaſi retro
aſpicere. No.
Proſpica & deſpica intẽta & contẽpla. Neuius
in aſſitogida ac ſi pſpica & deſpica põ ergo
proſpicus & deſpicus dici. N.
Proſũta gẽus nauigii ſpeculatorii puũ. Fe. põ.
Proſubigo ſodio. Vir. iii. geor. & pede proſubi
git terram. Ser.
Protelare protrahere præuenire exagitare & a
cedendo dictũ eſt quod eſt ante & trahere.
Alii ab aſſiduo telorũ iactu exiſtimãt dici: ut
Lucretius. ũdiq̃ pro telor plagarum cõtinua-
to: hoc eſt ui telorum coactum eſſe. Terent.
in phor. ne te natũ ſuis ſcenicis dictis protele-
let. Donatus.
Protelare longe propellere ex græco: uidelicet
τηλοθεν quod ſignificat longe. Fe.
Protagoras meandri uel artemonis aborites
Eupolis dicit ieiũm fuiſſe: de quo Gellius. v.
Proteruiter dixit Ennius. Pri.
Protius triũ pteroꝝ é. iſtãtis ꝑteriti & futuri. S.
Proterus procax: petulans quandam laſciuiã
libidinemque declarant. tũ iniuriam i dictis
& in factis: pterua leuior quædam contume
lia. pcacitas maior petulantia maxima. Cice.
in ſal. Nõ enim procacitate linguæ uitæ ſor-
des eluũtur. Et ibidem. nã qđ iſta inuſirata ra
bie petulanter in uxore filiamq; mea inuaſi-
ſti. Salu. bibuli petulantiſſimis uerbis lædis.
Petulantia quoque cũ aliꝝs per contumeliã
petimus. Lau.
Protinus in dictione continuo. Lau.
Proteſilaus aliquando Homerus per duplex
ſex phylace oppido theſſaliæ iſiphidi filius
Laudomiæ maritus. qui primus ab Hectore
interfectus eſt.
Proteus Oceani & Tethyos filius habuit patri
am pallenẽ inde regnauit in carpatho inſula
imperauit ægyptiis. fuit uates maximus de
quo.. Vir. iiii. geor. & alii multi.
Prothous dux ex græcis ex magneſia ad troiã.
Protogenes ſignificat aliquẽ primi generis. &
pro eo qui ſe talem confingit ponitur a pœ
tis & pictor de quo Gellius in fine: xv. q rho
diis imaginem Haliſi fecit.
Protogenia Deucalionis filia ex pyrrha.
Prothoenor unus ex qnq; bœtiorum ducibus
ad troiam.
Protocollum uel prima cõglutinatio & rapti
cõfecta ſcriptura: quæ melioꝛe cõpoſitiõem
deſiderat a κολλησιῶ græ. glutiatio uel pri
mum ſcripturæ membrum per unum f.
Protologia prima locutio.
Protomartyr primus martyr.
Protonotarius a græca dictiõe protos. i. prius:
Protelare eſt percutere perturbare. Terentius
in phor. ne te natum ſuis ſcenicis dictis pte
let Siſena hiſto. li. iii. romãos impetu ſuo pro
telant prolectus pſequuntur. No.
Protelare rurſum adiuuare. Lucil. ſaty. libro. i.
Quẽ neque lucanis oriundi montibus tauri
ducere ptelo ualidis ceruicibus poſſent. Idẽ
li. xii. hunc iuga mulorum protelo ducere cẽ
tum non poſſunt. No.
Protelare etiam excludere. Turpilius ſ lemnis
ꝑter peccatum pauxillum indigniſſime pa
tria ptelatum eſt fæuitia patris. No.
Proteruiter. Ennius in panteathiaſte, qui eſt q
noſtris for: bus tam proteruiter. No.
Proteruia ſacrificium apud ueteres fuiſſe: id uo
cabatur proteruia. In eo mos erat ut ſi quid
ex epulis ſuperfuiſſet igne cõſumeretur. hic
Catonis locus eſt: namque albidiũ quædã
q bona ſua comediſſet: & nouiſſime domũ
quæ ei reliqua erat incendio perdidiſſet. pro
teruiam feciſſe dicebat quod comeſſe nõ po
tuerit id combuſſiſſe. Macro.
Protollere eſt differre. Lucil. ſaty. li. i. nolo am-
plius ad luſtrum hoc ptollere unum. No.
Protinã a protinus cõtinuitate ſignificãs. Var.
Protinã ptius. Ter., ptinã cõitia me i pedes. F.
Protinus ubicunque lectũ eſt contra ſolum in
tellectus cõmunis quo ſtatim ſignificare cre
ditur poſitum inuenitur. ut ſi protinus por
ro ac ſine intermiſſione cõtinuo quod iũctũ
tenus eius ſignificatiã affirmat aduerbii. Vir
gi. nam in quocũque loco poſuit. ptinus ſub
hoc enſu intelligendũ reliquit. No.
Protinus inſequenter deinceps. Vir. in. iii. ge-
orgi. protinus ærei mellis coeleſtia dona exe
quar. & protinus antæũ & lyncam prima ag
mina terni inſequitur. No.
Protinus iugiter & cõtinue. Vir. li. xii. huic fra
ter ſubit alchanor fratrẽque ruẽtẽ. Subſten-
tat dextra traiecto miſſa lacerto ptinus ha-
ſta fugit ſeruatq; cruenta tenorẽ. No. mar.
Protinus ſtatim Virgilius tertio æneidos. pro
tinus ad regem curſum detorquet hiarbam.
Nonius marcellus.

Protinus longe porro. Vir. viii. æneidos. cōtu que recurso tartaream intēdit uocē qua pti nus omne & siluæ insonuere profundæ. Idē in octauo nam memini hesione uisentem re gna sororis Laomedotiadem Priamum fala mina petentē protinus arcadiæ gelidos inui sere fines. Nonius.

Protinus ualde. Virgi. in buc. En ipse capellas protinus æger ago: ut sit animo & corpore ualde æger: aut si aliud enuntiat refertur ad illud: ut si lōge porro ago. at ipsum hactenus licet ut præpositionem acceperit ut præposi tio uarietur: tamen maxime finem terminū que designat. Virgi. geor. ii. hactenus aruorū cultus & fidera coeli. Idem in. xi. laterum te nus hispida nauti frons hominem præfert. Idem in secundo. capulo tenus abdidit ensē. Nonius.

Protinus assidue. Virgi. vii. æne. mos erat anti quo in latio. quem protinus urbes albāæ co lucre sacrum. Ser.

Protinus deinde. Virgi. iii. geor. protinus ærei mellis cœlestia dona. Ser.

Protinus idest porro tenus. i. longe a finibus. Vir. i buc. en ipse capellas. ptinus æger ago. & vi. æneī. quin protinus omne plegeret. Se.

Protollere est differre. Luc. faty. lib. i. Amplius ad lustrum hoc protollere unum. No.

Prouidere monere & ferre. Pacuuius in teucro at me occide illa humi sine usque prouideat gradum. No. mar.

Prouiso duas res significat: & procedo: & pui deo. Te. i an. puisa qd agat. Pamphilus. Do.

Prouisio rerum duas significationes habet. p uidemus enim nobis tā bonū negotiū q̄ ma lū sicut si quis ueniens eminus telum protu lit atque hoc caruerit. Terentius in andria. Quæ si nō astu. puidētur me aut herū pessū dabunt ergo hic. puidentur: cauentur: uitan tur. Donatus.

Prouinciæ porro uel procul a uincendo dictæ acquisitæ enim bello longe ab Italia regiões prouinciæ dictæ sunt in quas prætores: quia cum officio mittebātur officia quoque pro uinciæ nominabantur. Teren. in phor. O ge ta prouinciam cœpisti duram. Do.

Prouincia consularis. africa erat una e prouin tiis consularibus.

Prouoco in malū: etiā in bonum. Cice. tuis lit teris amantissimis sum prouocatus. Lacessio plærūque in malū. ut idē. sed iusticiæ primū munus est: ne cui quis noceat nisi lacessitus iniuria. In bonum quoque tuis me amantissi mis litteris lacessisti. Lau.

Proconesos insula habitatur tantum in propū tide. Pom.

Propēticōe carmē est quo habeūtes p̄eqmur.

Prudens & sciens differunt. prudens est qui in telligentia sua aliquid sentit. sciens qui ali cuius iudicio rem cognoscit. ergo prudens per se: sciens per alios. Terentius in andria. & prudens sciens unius uidensque pereo. Pru dentia' naturalis est. gnaritas extrinsecus ue nit imprudens per seignarus per alios. Terē tius in heautō. Imprudens harum rem. igna rusque omnium. hoc est qui nec suspicatus sit. nec ex alio audierit. Do.

Prudentia sentētiæ compensat importunitas respōdendi. Teren. in and. Sosia seruus cum intempestiue hero Simoni respondisset non iniuria nō adiecit: nā i uita id arbitror appri me esse utile: ut ne quid nimis. Do.

Prudentiam a prouidendo dict dilucide ostē dit. Mar. Tul. in hortensio. id enim est. sapi entis prouidere ex quo sapientia est appella ta prouidentia. Et de senectute. Quid plura. sic mihi persuasi cum tanta celeritas animo rum sit: tanta memoria præteritorum futu rorumque prouidētia. Et de republica libro sexto. Totam igitur expectas prudentiam huius rectoris: quæ ipsum nomē hoc nacta est ex prouidendo. No.

Pruna & coctona fructus sūt peculiares syriæ ut scribit Plinius coctona non fici minores erant ut idem est autor. Mar. si maiora fo rent coctana ficus erant.

Prurigo uocata est a pruriendo & ardendo.

Prugnū pro aprinum. Festus.

Pruina dicta q̄ fruges ac uirgulta perurat. Fe.

Pruina est proprie matutini tēporis frigus. S.

Pruna dist at a carbone. illa enim q̄diu ardet pruna dicitur. carbo autem nominatur cum extincta fuerit. Terentius. tam excoctam at que atram reddam q̄ carbo est. pruna autem a perurendo dicta est. Ser.

Proxeneta a προξενίζω hospitio coapto iam apud nos qui medius est: ut res uendantur & emantur.

Proximior a prope propior proximus quod pro cognato uī habet positiui: inde compa ratur. Vlpianus i libro trigesimo. Ad æditū si quis proximor nasceretur cognatus. & ue gerius. & proximior dextera sit quæ plagam possit inferri. Prif

Prox bona nox: ut existimo quasi pbata nox. Festus pompeus.

Proximi idest proximo. Cato contra furium dē proximi hic dicit. Sed ea declinatiō e ue teribus & crastini & pristini dictum. No.

Psalterium quod uulgo canticum dicitur in al terius infamiam compositum & præfēte cā tatum tam i eos qui præsentes cantauerunt q̄ in eos qui composuerint ex ordine uindi cantur. Paulus in sententiis.

Proximus ;carus beniuolus, unde & proximi & propinqui dicuntur. qui nobis cari esse de bent. Terentius in an. proximus egomet sũ mihi & proxima nobis aut præteritaiaut futura sunt nam præsentia ea sunt in quibus sumus. Te. in heauton. sex mensibus non uidisse proximis ideſt præteritis. Do.

Psamniticus qui fuit ægyptorũ rex.

Psittum passi genus est quod suum seruat potius saporem q̃ uint.

Psilli qui morsibus serpentum mederi solent carminibus serpentes sistunt. Pli.

Psilocitharistę tenuiter & leni uoce cithra canentes.

Psilon græci nos tenuem dicimus.

Psitacus est auis indiæ i partibus quæ gignit uiridi colore corporeq; pumicato grandi, lingua & cæteris auibus grandiore & leuiore.

Psallo psalli. Psallus. ii. lyricorum, calliope princeps sapienti psallerat ore. Prif.

Psamate fons est apud thebas.

Psalmus cantꝰ cum unde psalterium.

Psaltria quæ ſequebatur & amabat histriones a ψαλλω: græ. canto. amabat enim qui cãtabant quottidie in scæna.

Psammius mons ægypti.

Psammis Neci ægypti regis filius & successor. Seruius.

Psammenitus Amasis filius ægypti rex a Cambyse superatus apud Memphim Herodotus tertio.

Psammeticus antiquus ægypti rex ante quem ægyptii se primos hominum esse putabant sed huius industria didicerunt. phrygas primos se uero secundos. Hero. iiii.

Pseudus falsus .inde pseudo propheta.

Psilotrum unguentum erat ad depilandũ corpus ex uariis rebus fiebat modo ex thinni sanguine felle & iecore modo ex sanguisugis cocꝭis i uase fictili & illitꝭis aceto modo ex aliis tamen ut scribit Pli. euellebantur pili.

Psilotrum adhibebatur ne pululârent.

Psyria insula. Ody. iii.

Psylli populi libyæ prope garamantas & nasamones contra uirus muniti. Hero. quarto. & Gel. decimosexto. Luci. nono.

Psitacus auis ex India de qua. Pli. decimo.

Psythium genus passi: ut in furrhento.

Psora scabies.

Phthia aliquando hom. phthia thessaliæ regio patria Achillis.

Phthia urbs seu regius in qua Achilles phthiꝰ us q̃q̃ multi aspirationem tollunt & pthius dicunt.

Ptysis exulceratio pulmonis ex humorum cõcursu.

Ptysis spuitio a πτυω ideſt spuo. Tor.

Pteria locus Cappadociæ apud synopem ubi Crœsus primum cum Cyro pugnauit.

Ptolemæus a πτολεμεω ab olice πολεμεω attice & omnia nomina in eus a uerbis circunflexis ae diphthongon habent ut πτολεω græce timaeus. nomen regum ægyptiorum. Iacus primus. Gregarii militis filius post Alexandri mortem ægyptum aphricam & magnam arabiæ partem occupauit: & ſplendore ſuo ſucceſſoribus nomen dedit. regnauit quadraginta annos reliquit filios. Ptolemæum Ceramium Philadelphum: qui ei ſucceſſit. uir doctiſſimus: qui Bibliothecam fecit Stratonis diſcipulus. regnauit triginta octo annos. ſucceſſit Ptolemæo Euergetes qui regnauit uiginti ſex annis. ſucceſſit Ptolemæo Philopater inde Epiphanes uiginti quattuor inde Philomen triginta quinque annis. inde Euergetes nouem. inde Phython qui & ſoter. xvii. inde Alexander decem. inde Dionyſius adoleſcens qui Pompeium interimi fecit. hic ultimus & omnes ptolemæi dicti fuerũt & alii ut filius Pyrrhi & quidam rex Cypri: qui romãum ditauit ærariũ. fuit & aſtrologus in ægypto: non ex ſtirpe regia: quæ ante longe defecerat. fuit & Pheludienſis temporibus Traiani & Hadriani: ut ipſe teſtatur in. v. ix. & x. maioris ſui operis.

Publicitus & publice inuenitur. Ser.

Pubes cum lanuginem ſignificat barbæ pubis facit. ſin autem iuuentutẽ puberis nec tamẽ adiecta præpoſitione dicimus ſi puberis ſed im pubis ut apud. Vir. impubis uiri. Ser.

Pubes iuuentus. Hor. car. Lætaque pubes hedera uirenti gaudeat. Acron.

Publipor a puero publiporis: ſicut marcipor marciporis ideſt publii puer uel marci. Priſcianus.

Puber. beris teſte cæſare. pbus uero pubes puberis. inde impubes. be. bis. Virgilius. v. impubis uiri. & Hora. in epodo. Ipube corpus. Ci. quarto inuecti. filiumque eius impuberẽ legatum a patre miſſum. Pri.

Pubes adoleſcens quin etiam plurium numerus eiuſdem ætatis. Fe.

Pubes puer qui iam generare poteſt. is incipit eſſe ab annis. xiiii. fœmina uiri potens a duodecimo. Feſtus.

Pube præſente eſt populo: præſẽte ab his qui puberes ſint omnem populum ſignificans. Feſtus.

Publica ſacra quæ pro populo fiebant priuata quæ pro ſingulis hominibus & familiis appellabant. Feſtus.

Publicitus publica cura atque conſilio. Teren. in phor. Nonne hoc publicitus ſcelus deportarier in ſolas terras. Do.

Publicitus pro publice Lucil. saty. xii. huc homine quæstore aliquo esse opus, atque corago publicitus qui mihi atque opifici præbeat aurū. Idē in. xvi. Publicitus uendit: tamē at que extrema ligurit. Plau. in amphi. hospitio publicitus accipiar. Cecil. i plocio. Ibo domū ad plebem pergitur publicitus defendendū est. Pomponius in campanis. Dat ordo senio & fullonibus publicitus cibaria. No.

Publicanum appellamus eum qui uectigal populi romani conductum habet. Ser.

Puditū Plau. inqt i bachidibus. neq; tui te itus puditum est factis quæ facis. Prif.

Pudenda erubescenda. Ho. ca. sic lucro auersam potuisse nasci matre pudenda. Ac.

Pudor uerecundia. Hora. Car. O pudor o magna carthago. pbrosis altior ruinis. Acron.

Pudet & piget. in eo differunt q pudet in his quæ turpiter fiūt. piget in his quæ cū dano ac malo. pudere etiam ad dedecus pigere ad doloré refertur. pudet quod turpe est. piget quod dolet. Ter. in adel. Fratris mei me quidem pudet pigetque. Do.

Pudet & piget hoc dīstat. pudere enim uerecundiæ est. pigere pœnitentiæ. Plautus in pseudulo. Nimis id quod pudet facilius fertur q illud quod piget. non dedisse istū pudet me quia non accepi piget. Salustius in iugurtha. nam postea quæ fecerit incertum habeo pudeatne pigeat magis dissimulare. No.

Pudicitiæ signum romæ colebatur qđ nephas erat attigi. nisi ab ea quæ semel nupsisset. Fe.

Pudor & uerecundia differunt pudor est male factis uerecundia recti & honesti. Ter. in an. nihil puder. Et pudet duo significat siue ille peccare qué pudet, siue ille cuius pudet. Idē in hecy. pudet phi omenæ me. Do.

Pudori colorem. In Neuiano carmine Rumi. nabamur quod rubétem auroré pudori colorem & mennoné nocticolorem. A. gel.

Puelli pueri per diminutionē Enni. & pœnis solitis uos sacrificare puellos. Festus.

Puellos pueros. Varro in testamēto. sic ille puellus ueneris repente uado occidit cruentus olim. Luc. li. iiii. Cumque hic tam formosus tibi ac te dignus puellus. Lucillus. nos tamē ūde puellū suscipere & partus posset ditisce re dulcius. Enni. sic mos ille suis diuis sacrificare puellos. Var. in marcipore. Peliā me & permisisse ut seu eluniam degluberet dum madore addere puellum. Idem. x. ultra inter pecus dormitio uigilabis: quæ me puellū im puberem cœpisti. No.

Pueri liberi quondam tribus his artibus litteris palæstra musica erudiebantur. Hinc Ter. in heau. fac periculū i litteris: fac in palæstra in musicis quæ liberū est æquū scire adolescentem solertem dabo. Do.

Puerili ætate qui essent cenitabant foris cur pter hos nemo. an lygurgus ut modeste non intéperáter & belluarū more hoc pacto quo que pueros istituit ad philitia deducens: sed uerecūde ac pudentis uoluptates attingerét cū maiores natu spectatores ac magistros haberent nec quoq; hoc minoris faciundū qđ in liberorū conspectu uerecundiores multo parentes se exhibent & modestiores: nā qué admodū pclare a Platone scriptū est ubi senes impudentes sint adolescentes quoq; turpissimos esse necesse est.

Publicola qui quoniā a populo colebatur.

Pubertate ueteres quidem nō solum ex annis sed etiā ex habitu corporis uolebāt & inguinibus estimari uoluerunt ut lustinia. tradit.

Pudoris tempium est frons.

Puerpera dicebāt antiqui. unde puerpera quæ puerū & pueram parit. Et diminutiuū puella inde puellaris. re. Inueniunt etiā antiqui p taliſſe puella & puellus & puerus. Prif.

Puer apud maiores cōmunis generis erat unde in Ody. legitur mea puer. Ser.

Puerpera est omnis quæ peperit & non quod puerū. sed qđ filium pariat puerpera dicta. ut apud ueteres puer puellus: puera puella uocabantur. Donatus.

Puer qui obscœne ab aliquo amabatur eius a quo amatus esset pullus uocabatur. Vnde Qu. Fabius. cui eburtio cognomen erat: pp cauidorem quod eius natis fulmine icta esset pullus iouis appellatus est. Festus.

Puer filius. Vir. ii. æn. ascaniusque puer. Et Hora. puerosque. lede. nam παῖδας & ad filios referunt & ad ætatē. Ser.

Pueræ p puellæ. Vatro de uita patrum ,ppera te uiuere puerę: quas finit ætatula ludere & amara & ueneris tenere bigas. Idē de uita pa. lib. ii. sic in priuatis domibus pueri libere & puere ministrabant. No.

Pueritia pueritas. Var. rerū diuinarū. li. i. Qui pueritia est infrequens polluta. No.

Pueri appellatio tres significatiōes habet. Vnā cum oēs feruos pueros appellamus: ut Te. in an. Etiā puerū ide abiens cōueni cremis. Alterā cū puerum cōtrario nōie puellæ dicere mus. Tertiā cū ætatē puerilē demōstrāus. S.

Puer filius Virgi. iiii. æn. ægregiā uero laudem & spolia ampla refertis. tuque puerque tuus more græco dicti est ratio. Ser.

Puellascere effœminari uel reuirdescere. Var. in bais. q non solū in nube fiūt cōmuni sed etiam ueteres puellascunt. No.

Pueros p seruis. Var. in eu. Vix uulgus cōfluit nō puellæ. fed pueros atq; ācillarum. No.

Pugillares tabellæ aut parui libelli: qa pugno

queant contineri. Plinius secundus in epistola ad Cornelium tacitum. Ad retia sedebam erant in proximo non uenabulum sed stilus & pugillares. meditabar aliquid & notabam ut si manus uacuas. plenas tamẽ ceras reportarem. Seruius.

Pugillares masculine & pluraliter tantũ inue nit: tamẽ hoc pugillare & hæc pugillaria. S.

Pugno pugnam noue dicitur: sicut seruio seruitutem. Acron.

Pugillares tabellæ cereæ siue lignee uel alteri us materiæ in quibus stilo scribimus unum pugillare nos dicimus. Lau.

Pugna quære in bellũ. Lau.

Pugil dictus est a pugna: & pugna a pugno. ue teres náque ante usum ferri & armorum pugnis & calcibus & morsibus corporumque luctatione certabant. Terentius in hecy. pugillũ gloria. Donatus.

Pugil uocabulum apertũ est. Varro.

Pugiles a pugnando. Varro.

Pugnus a punctione ideſt percussione dicit. F.

Pullariã. Plau. dixit manum dextram. Fe.

Pulchralibus pro pulchris. Fe.

Pulchritas pro pulchritudo. Cecil. in harpaio me ne dii boni qd illud est pulchritatis. No.

pulcher pro fortis & fortis ꝓ pulchro positũ est. Vir. Satus hercule pulchro pulcher auentinus. Nam nisi de hercule dicatur pulcher pro forti satis est incongruum epitheton. sicut. Plautus de muliere. Quid nam fortis est ideſt pulchra. uirtus enim & pulchritudo ꝓ se inuicem ponuntur: sicut contra malitiã aut uitium pro deformitate: hinc est apud Virg. haud illo segnior ibat æneas. i. non deformior. Nam ad pulchritudinem ea tendit comparatio cũ de amato dicat æneas Ser.

Pulchre fortiter ac nimis. Terẽ. in heau. quã uidebar pulchre mihi sobrius. Do.

Pulmentum a pulte. ut Plau. Varro.

Pulmẽtarium dictum hoc primum debuit pa storibus. Varro.

Puls potiſſimum dabatur pullis ſ auiſpiciis qa ex ea neceſſe erat aliquid decidere ꝓ tripudium facereꝰt. i. terripudium. Fe.

Pulſatum percuſſum. Vir. in vi. pulſatuſque pa rens aut fraus innexa clienti. No.

Pulſatum. Vir. in xii. pulſatos referens infecto fœdere dinos. No.

Pulſare uiolare lædere. Virgilius. x. æne. fugit ipſe latinus pulſatos referens infecto fœdere duos. Seruius.

Puls uictus antiquiſſimus appellata uel ꝙ ita græci. uel ab eo uti ſcribit Appollodorus ꝙ ita ſonet cum aqua feruẽter aſpergitur. Var.

Pulpam non modo carnẽ ſine oſſibus ſed etiã ſine pingui ut Liuius. xxxxyiii. Miximiſſe uſ

cti ab eo annos habentes nonaginta duos & ſine pulpamine mandere & guſtare panem tantum ſolitos. Mar.

Puls ex farina halicæ oleo & aliis rebus ut docet aptius in quinto erant autem pultes ſuis appellationibus diſtinctæ.

Pullũ non album. Virg. geor. li. iii. Ne maculis infuſcet. uellera pullis. No.

Pullum eſt ætatis nouellæ. Virgilius georgicorum libro tertio. Continuo pecoris generoſi pullus in aruis. No.

Pluuinaria ꝑ templis ponimus: cum ſint proprie lectuli qui ſterni in templis ſuperuenientibus plærisque confueuerunt. Ser.

Pulla columella libro primo nigram terram quam uocant Plinius ad celerem libro decimo. tunc commutata non plurima: ſed omnia cupis utque falacior ſcena & corona diffuſior nam illos quoque ſordidos pullatoſq; reueremur.

Puluinar apparatus erat ſ deorum templis ad aras quo quaſi & ipſi uenturi eſſent ad dieſtũ: & epulas iuitabant põtificũ cerimõiis.

Pulucatũ genus cultuꝛæ uocatur: quo minutæ glebæ uitibus applicantur. Ser.

Pulchritudo eſt quædam apta figura membrorum cũ coloris quadam ſuauitate. Ci. tu. iiii. pulcher dicit quaſi ſpulcher. i. aſpera cutis.

Puluis & puluer dicitur. Pri.

Puluinaria dicebantur aut lecticæ diuorũ aut tabulata in quibus ſtabant numina ut eminentiora uiderentur. Hor. car. Nunc ſaliaribus ornare puluinar deorum. Ac.

Puluinus quaſi pulminus uel a pullo: eo ꝙ plumis pullorũ fiat. Puluinar. i. cerui cal regũ eſt puluinus priuatorũ. ũde puluillus & pulluillulus diminutiua ſunt. & puluinaria lecti ſternia. ſeu lectuli in templis ſtrati unde pulu inaria feſta. Puluinus etiã eſt machina quanaues in portum ſubducuntur. Ouid. collaque puluino noſtra ſerenda dedi.

Puluis rãtũ ſ gulariter tm ingꝛ Do. legitur apd Hor. nouẽdiales diſſipare puluereꝰ. Ser. i do.

Pulmẽtũ & pulmẽtariũ dictum qa cum pulte fit. Seruius in arte.

Pulcrũ ſepulcrũ lacrimor aſpiratũ inuenies catulli enim ueronenſis at ciceronis temporibus erupit abuſus quidam aſpirandi nam & ꝑconem & chenturionem chẽturiã & choronã quidam malebãt cuius. n. rei & meminit Quin. idq; dãnaſſe catullũ ſuo quodam epigrãmate tradit: quod & ſi integrũ apud nos hodie nõ extat ex uno tamen atq; altero illius uerſiculo facile põt intelligi repꝛæhẽdiq dam qui chomoda dixerat iã mirifice ſperabat ſe eſſe locutum cum quantum poterat dixerat linſidias.

Pulchrũ aſpirari debere Varro negat. ne duabus conſonantibus intercedat aſpiratio: qđ minime rectum antiquis uidebatur unde & ſepulchrum hodieque manet cum ſit feorſum a pulchro propter recordationem doloris.aliis placet ſepulchrum compoſitum a ſemis & pulchro:quia pulchrum ſuperficie intus oſſibus plenum.Ser.in arte.

Puluis mutato genere facit puluiſculum apud Hieronymum Apuleius uero maſculinum protulit.niſi ut petiſti mundicias dętium ni relas oris ex arabicis frugibus tenuem candi ficum nobilem puluiſculum.Lau.

Pullaſtra apud Varro.eſt gallina adhuc adoleſcens maiuſcula q̃ pulla imitationem ſignificat.Lauren.

Pulli quære in catuli.Lau.

Pulſo quære in uerbero.Lau.

Pomiliones & nani uocantur breui atque humili corpore homines paulum ſupra terram extantes.Aulus gel.

Pumilios.Apuleius in aſino aureo inducit ſorores pſyches maritis detrahętis quouis puero pumiliones & cucurbita. glabriones. pumilios .n.dicit molles atque imberbes glabrum uero ientum atque imberbem. Fui.

Punius punior format comparatiuum.quáuis gentile ideſt callidior aſtutior penorum epitheton.Plau.in pen. Nemo me eſt hodie punus punior.Priſcianus.

Pungo pupugi uel punxi: expungo tamen ex punxi:repungo repupugi & repunxi.ut Cato uidetur.cum ei qui nos pupugit talionẽ ideſt uicem a nobis redditam oſtendimus re pupugi dicimus.quando uero de ratione uel kalendario loquimur repunxi dicimus.P.

Pugillares membrana apud Martialem hoc diſticho habent eſſe putãt cæſas licet hæc mẽbrana uocetur delebs quotiens ſcripta noua re uoles.

Punctus eſt figura:punctum uero tempus breuiſſimum.

Puniceus ſanguinẽi coloris. Hora.puniceis in uectа roſis.Acron.

Punctum pro momento dictum. & punctum anguſtiſſimum ſpacium.Terẽ.in phor.Tum temporis mihi punctum ad hãc rem.Do.

Punicum genus libi tranſlatum a poenis id ẽt appellabant probum:quia erat præ cæteris ſuauiſſimum.Fe.

Punici dicuntur non poeni.quáuis a phœnice ſint oriundi.Fe.

Punitariolas leues pugnas identidem ipſe dixit Feſtus.

Punitur aliquando pro punit. Tullius libro ſecundo offi.neque ad eius qui punitur aliquẽ aut uerbis caſtigat ſed ad reipu.utilitatem referri.Nonius

Pupillus quære in orphanus. Lau.

Pupæ quas nubentes uirgines donant ſolebãt enim uirgines anteq̃ nuberent quædam uirginitatis ſiue dona ueneri conſecrare.

Pupæ & pupi. Varro in aboriginibus. Itaque breui tempore magna pars i defiderium puparum & figillorum ueniebat. Idem mámãlectis ſuggentẽ paſcere pupũ.

Pupinia tribus ab agro pupinio.Fe.

Puriter pro pure inuenitur.Priſ.

Purpureum quod tinctum ex purpura. Horat.purpurei metuunt tyranni.Acron.

Purgata mõs eſt:& in eo oppidum eius nominis prope troiam.

Pura ueſtimenta ſacerdotes ad ſacrificium habebant.i.non obſita non fucata non funeſta non maculam habentia.Fe.

Pure lautum aqua pure lauatum.Fe.

Puri probi profani auri ſui dicebantur in manumiſſione ſacrorum cauſa ex quibus puri ſignificat qđ in uſu ſpurco non fuerit ſui:qđ alienationi non fuerit probi: qđ recte excoctũ purgatũque fuerit.Feſtus.

Purrime tenuero puriſſime tenuero.Fe.

Purum putũ ualde purum:ſicut nouum nouicium dicimus:& proprium propitium:augere atque intendere uolentes noui & propii ſignificationem.

Purpura a purpuræ maritimæ colore. Varro.

Purpuræ quæ fingiẽ ſanguine muricis & coclure quæ cocco pomo fructicis denſque & aliarum ueſtium pciorum nam pciorres ueſtes aliis medicaminibus uiliores herbarũ ſuccis inficiebantur.

Purpura fit purpureum fit. Ci.academico.lib. ſecundo. Quid mare non ne cæruleum aut eius unda cum eſt pulſa remis purpuraſcit. & quidem aquæ tinctum quodãmodo & in fectum.Nonius.

Purpuriſſa color q̃ bombyci mixtus mulierũ genas tingit:ut in phucus.

Purpureus niger præcipue de mari: qđ ex altitudine nigrum accipimus. Vir.iii.ge.In mare purpureum uiolentior influit amnis. Ser.

Pulus puer.pula puella.Varro.

Pugio dictus eſt eo q̃ pũctim pugnat. Feſtus.

Putare autẽ ueteres dixerunt uacantia. ex qua re ac non neceſſaria:aut etiã obſtantia & alienа auferre & excidere. & qđ eſſet utile & ſine uitio uideretur reliquere:ſic nãque arbores & uites & ſic etiam rationes.

Putum dictũ quaſi exputatum excoctũq̃ omnique aliena materia carens: oſtuſque ex eo uitiis detractis emaculatũ & cãdefactũ.A.g.

Putator q̃ arbores puras facit Varro.

Purari ratio dicit i qua ſententia pura fit. Var.

Putare eſt quiquis ſimplicitate pectoris aberrauit. Ci. ꝙ Qu. ligario nō putauit lapſus eſt Te. in an. Hæc ego putabā ee humani ingenii māſuetique animi officia: & humani ingenii circa chryſidē manſueti circa amicos. Do.

Putare pro reputare exiſtimare. Vir. multa putans ſortemque animi miſeratus iniquā. Te. in heu. dum hæc reputo, putamus inſtantia reputamus præterita. Do.

Putare eſt tractare purgare: inde & putamina purgamenta dicta ſunt. Plau. in captiuis: Nucleum amiſi: retinui pignoris putamina. Te. in adel. rem ipſam putemus. Do.

Putare proprie eſt falſa & infructifera a ueris & fertilibus reſecare. unde arborum purgatores putatores dicuntur. Donatus.

Putare colligere; Plau. in alu. putaſ ratio cum argentario. Nonius.

Putare dicitur purgare rarefacere. Virg. æn. li. finxitque putando. No.

Putare aptare. Titinnius in fullonibus. Dapēſa ſanam qui non reddet tempori putatam recte facite ut mulctetur male. No.

Putare animo diſputare. Virg. æn. li. vi. multa putans ſortemque aio miſeratus iniquā. En. in thyeſte. Ibi quid agat ſecum cogitat parat putat. Ceci. in oculo: Oculo non hoc putas non hoc corde tibi uerſatur. No.

Putare exiſtimare. Ter. in an. recte putas. N. m.

Putamina non ſolum arborū uerū oium rerū purgamēta. nā qcquid ex quacūque re ꝓiicitur putamen appellaſ. Plau. i captiuis. Nucleum amiſi reliqui pignoris putamina. No.

Putamen a putando ideſt a tondendo dictum eſt purgatio: & qđ ab re aliqua 'auferē. Vale. maxi. li. viii. Manibus ferrum nō auſus committere inſtituit ut uigiliādum putaminibus barbam ſibi & capillum adducerent. Ser.

Puteolos dictos putant ab aquæ calidæ putore quidam a multitudine puteolorum: earūdem aquarū gratia factorum. Fe.

Puteal uicus romæ ubi fœneratores debitoribus pecuniam credebāt: puteal autē dictum ꝙ ibi creditor debitori ſuo dans bona tamq̄ in puteum mittit.

Puteolum oppidum a puteis: ꝙ circū eū locū aquæ frigidæ & calidæ multæ niſi a putore potius putridis odoribus ſæpe ex ſulfure & a lumine extra oppidum. Var.

Puteus ab udus uda udū q̄ſi humidus deorſū niſi potius ꝙ ꝺoles dicebant ποτἀμου ſit a potu. Varro.

Puticuli ſunt appellati qđ uetuſtiſſimū genus ſepulturæ ut potus fuerit. & dicti puticuli ꝙ ibi cadauera putreſcerent. Fe.

Puticium. Plau. dixit pro ſtulto. Fe.

Putidum a ſenſibus auribuſque probari. Ci. de ora. iii. ſcribit. Qui hæc ſatis ſpero uobis qui dē certe maioribus natu inhoneſta & putida uideri. Nonius.

Putidū non putre ſed odoris mali. Mar. Tulli. de fini. bo. & ma. li. v. Nam iſcite illud dictū uideatur in ſuaue animū illi pecudi datum pro ſale ne putiſceret. No.

Putibuli dicunt q̄ ſibi ipſis diſpliceant hoc. Ci. uno i loco diſplicebā mihi alibi dixit eram putibulus cū aut q̄que ſibi ipſi diſpliceat cōtrahit frōtē & caret omni hilaritate.

Puticuli a puteis: q̄ đ ibi in puteis obruebātur homines niſi potius ut Elius ſcribit. puticulæ ꝙ putreſcebant ibi cadauera proiecta: qui locus publicus ultra exquilias itaque eū locum Afranius i togata puticulos appellat: ꝙ inde ſuſcipiunt publice lumen. Varro.

Puta quoque quidam aduerbium eſſe accipiunt ideo. Perfiū corripuiſſe. ut hoc puta nō iuſtum eſt illud male rectius illud. Priſ.

Putis pro puro. ūde putare uites & arbores ꝙ deciſis impedimentis remanent purę. aurū quoque putatum ſolet dici ideſt expurgatū & ratio putata. i. pura facta. No.

Putret putridum eſt. Pacuui. in teucro: quanquam anniſque & ætate hoc corpus putret. Actius in erigona. quanq̄ exangue eſt corpus mihique atque animus putret. No.

Putris ſolubilis. Virg. primo geor. putris ſe gle bare ſoluit. Seruius.

Putus antiqui dicebant pro puro unde putare uites & arbores ꝙ deciſis impedimentis remanerent. Feſtus.

Putum aurum quoque putatum dici ſolet ideſt expurgatū. & ratio putata ideſt ratio pura facta. Feſtus.

Putidum non ſolum ab odore fetido & graui qđ naribus probetur. ſed quod eſt auribus triſte: ſuaue auſterum: rancidum gutidum dici poſſe auctoritas uetuſtatis admiſit. Cic. in orato. primo. Nā igitur modo audiretur miſus aut phryx athenis: cum etiā Demoſthenes agitetur putidus. No.

Putus dictus eſt a putando. Plautus in pſeudulo. purus putus eſt ipſius. Varro. Mea igitur hæc acorbe pura & puta thyſo ſcandales, & locat ſibi auiculam de lacte & cætera reptilia quam apes mileſiæ coegerunt: ex omnibus floribus libantes fine oſſe & neruis ſine pelle ſine pilis curam putam proceram terram formoſam. nam & orationes ea cauſa putari dictæ ſunt quotiens ex his fraudis aut falſi aut mendacii aut iniqui aliquid ſeperatur: & ipſum nanque eum dicimus dubitā tes puro ſignificamus: nos in rebus ſcertis & obſcuris falſis opinionibus nos fieri ambiguoſis. Nonius.

Vadra fragmentum panis. Vir. ſecũdo. patulis nec parcere qua dris. Et Iuuena. ut bona ſumma putes aliena uiuere quadra. Ser. Quadra ps & quadra méſa. M.

Quadrat conſentit tranſlatio a lapidibus quadris: qui ſibi bene conueniunt Virgi. ii. geor. Arboribus poſitis ſecto uia limite quadret. Ser.

Quadrantal uocabant ãtiqui amphoram quas pedis quadrati octo & quadringenta ſex tarios capiat. Plautus, Anus hæc ſitit quantil lum ſitit modica eſt capit quadrantal. Fe.

Quadrans ab eo qđ q̃rta pars aſſis. Varro.

Quadrifariam pro quadripartita. Varro rhetori. lib. xx. Et ea quæ ad mortales pertinent quadrifariam diſpartierim, in homines in loca in tempora in res. No.

Quadruplatores dicebantur q eo quæſtu utebant: & eas res ſequebant, quarũ ex legibus q̃drupli erat actio: quando enim res comitauit fas in faſtis notari ſolet & hoc uidetur ſi ſignificare quando rex Sacrificulus diuinis rebus profectis in comitium uenit.

Quadruplatores delatores erãt criminum publicorum in qua re quartam partem de proſcriptorum bonis quos tulerant conſequebãtur. Alii dicunt quadruplatores eſſe eorum reorum accuſatores qui conuicti quadruplo damnari ſolent quadruplatorum ſordidum genus. Aſco. ped.

Quadruplatores accuſatores ſiue delatores criminum publicorum ſub pena quadrupli: ſiue q̃ ipſi ex damnatorum bonis quos accuſauerunt quartam ptem conſequebãt. Ci. li. ſecundo ad herennium. Vulgares diffinitiones ſunt quæ nihilominus in aliam rem trãſferri poſſunt ut ſi q̃s dicat quadruplator ut breuiter ſcribam capitalis eſt. Ser.

Qua de re negantis uim habet hæc interrogatio: plus eſt eni qua de re dicere q̃ nihil. Ter. in an. qua de re rogas: rogas cum indignantis interrogatione. Donatus.

Quadrupedem cura. Te. in an. utrum genus ſit gaturæ ſic dicit quadrupes an quadrupedẽ ut feram an q̃drupedem ideſt cũ pedibus & manibus, an quadrupedem pro ſeruo & fugitiuo ponit. Vir. fautius at quadrupes. Do.

Qualli ſunt per quos ũnum defluit: q & ipſi a colando dicti ſunt. Ser.

Quam qualẽ. Te. in an. nunc quam rem uitio dent q̃ſo animum aduertite. Do.

Quatere ſuſpẽſum & uicinũ rei alicuius mortuũ ſignificat: ut interdum concutere & quatere ſit compoſitum. Fe.

Quando pro quoniam. uel quando pro q̃dẽ. Te. in adel. poſtremo quando cõſcia mihi ſũa me culpam hanc eſſe procul. Do.

Quando pro ſiquidẽ quoniã. Vir. xi. æn. Meq; timoris argue tu dr̃ãce quãdo tot ſtragis acer uos: teucrorũ tua dextra dedit & hic tibi fabor enim quando hæc te cura remordet. S.

Quãdo ſtercus delatũ fas ẽ eodẽ mõ i faſtis notãt dies quo ſtercus purgat ab æde ueſtæ. F.

Quando cum graui uoce, pnunciat ſignificat q̃d quoniã eſt cõiunctio: quando acuto accẽtu ẽ réporis aduerbiũ. Fe. pom.

Quainde pro quando dicebant antiqui. Fe.

Quãdo p quoniã dici põt. Vir. li. vi. Vnũ oro quãdo hic iferni ianua regis dr̃. Et rurſus hi tibi fabor. n. quãdo hæc te cura remordet. S.

Quãmox ſignificat q̃cito, ſed ſi p ſe põas, mox ſignificat poſtea uel paulo poſt. Fe. pom.

Quanti ueheres dicit adeſt quãti eſſet uectura ut quanti cõdẽnatus, eſt ſatiſfactum eſt ut tanti ualet quanti uendi poteſt.

Quantum poteſt hoc eſt celerrime. Te. in an. Sublimẽ intro rape hũc quantũ potes. Do.

Quanuis p quantũ uis. Te. i adel. ne tam qdẽ quãuis etiã maneo hic otioſus. Do.

Quartarios appellant muliones mercenarios q̃ quartam partẽ capiebant quæſtus. Fe.

Quaſſare ranæ dicuntur cũ uocẽ mittunt. Fe.

Quaſſare ſepe quatere. Fe.

Quadrata q̃ neq; prælonga neq; parua ut ſtatura hois q̃drata q̃ medie ſtaturæ eſt q̃drata ſtructura cõtinua noſant nullis ſectionibus interſecta q̃drata quoq; iãbica carmina quæ octo iambis conſtant.

Quadranta amphora q̃ uas pedis q̃drati octo & quadraginta ſextertios capiat. Plau. Anus hoc ſitit quantillum ſitit modica eſt cupit quadranta. Feſtus.

Quaſſare cõmouere debilitare. Vir. i. æn.

Quaſſatam uentis liceat ſubducere claſſẽ. S.

Quaſſare fatigare. Valerius maximus li. octauo. Neque aut memoriam eius quanq; tardiorem aut firmiorem lateris ulla ex parte quaſſatam aut os hæſitatione impeditũ animaduertit. Seruius.

Quatio excludo Te. Ni mirum homo quatie tur: ærte cum dono foras. Ser.

Quatit infeſtat. Vir. ix. æn. aut raſtris terrã domat aut quatit oppida bello. Ser.

Quatenus ideſt quantũ. Vale. maxi. libro nono: Nunc quatenus uitæ humanæ cũ bona tũ etiã mala ſubſtituris exẽplorum imaginibus proſequamur dicta iproba & facta ſcelerata referantur. Ser.

Quatenus quouſq;. Tullius in lælio. Etenim quatenus amicitiæ dari uenia poſſit. Ser.

Quatenus ſignificat qua ut hactenus: hac fine quatinus uero quoniam: ſed antiqui quatenos dicebant. Feſtus.

Quatrurbé syracusas. Actius appellauit: ꝙ ex quattuor urbibus in unam illam ciuitatem se homines contulere. Fe.

Quattuor sunt quæ in sponsis quærûtur forma: probitas: dos nobilitas. Do.

Quadruplo & quadruplor. idem. P.

Quatio quasi teste Carisio. quassum qđ iusu non est. unde quasso quassas. Prif.

Quam aduerbium similitudinis uel comparationis tuel electionis. Vir. x. quam facile acciper saxa facer ales ab alto. Prif.

Quando & compofita aliquando : nequando siquădo si sunt infinita in ătepenultima acuto proferuntur sicut inde: exide: proide subinde: deinde. sunt enim relatiua: interrogatiua: & infinita: discernuntur tamen accentu

Quando etiam accipitur pro causali coniunctione. Virg. x. aspera quis natura loci dimittere quando tualit equos: pro aliquando. Et in. i. hic tibi fabor enim quando hæc te cura remordet. pro quoniam. P.

Quadrigam. Donatus inquit tantum numeri pluralis. sed Var. singuli eti dicit. Ser. i do.

Quadrimum quattuor annis inueterati. Hora. car. i. deprome quadrimum. Acron.

Quanuis & licet recipit subiunctiua. Vir. Quanuis Elysios miretur græcia campos. Ser.

Quanquam finitiua recipit. Vir. quanquã animus meminisse horret. Ser.

Quando pro cum Formianus air. sed secunda acuta interrogatiuum est. si uero producaꝫ futurum tempus ostendit Ser.

Quatiunt concutiunt. Hora. car. parcius iunctas quatiunt fenestras. Acron.

Qualus idest calathus. Hora. car. tibi qualum cithareæ puer ales metonymicos autẽ pro lanificio posuit. Acron.

Quatenus aduerbium interdum temporis: interdum loci quatinus uero coniunctio tantum. Hora. car. quatenus heu nefas uirtutem incolumen odimus.

Quandudum interrogantis est. iamdudum respondentis. Caper.

Quatenus per e aduerbiũ est. quatinus p i cõiunctio causalis: ut si dicast quatinus hoc fine plagis non facis. En tibi plagas aduerbiũ est: aut temporis: aut loci: quatenus interdũ téporis: loci cũ dicius quatenus ibimus. Cap.

Quadrageni pro quadrigẽteni syncopatur. L.

Quadrimus quære in trimus. Lau.

Quandoquidem & quando pro quoniã. Qui.

Quando igitur orator est uir bonus: is autẽ citra uirtutem intelligi nõ põt. Vir. quandoqdẽ Ausonios non fas cõtingere portus. La.

Quatenus pro quoniam. Quin. sed quatenus luctus nostri in ius uocantur. & flenti dispu tandum est. Quatenus pro inquãtum & eatenus pro intantum. Ci. in lælio. uidendum est quatenus amicitiæ tribuendum est. Lau.

Qua pietate fuit inquit. Quin. idest tanta pietate fuit. Et alibi: quæ tua pietas est: & ea pietas tua est idest tanta. Lau.

Quæstuosius affectionem significat. est enim auidior quæstus & lucri: tũdique lucella quæritans. Laurentius.

Quæro inquiro exquiro æ in i transit producta. Plau. exquæro dixit in aulu. i. intro exqro sit ne ita ut ego dico. Prif.

Quæsti pro quæstus. Te. in hæc nunq quæsti gratia animum ad malas adducã ptes. P.

Quæso quæsi. Probus tamẽ quæsiui dicit. Sa. primo histo. Curiõem quæsiuit uti adolescẽtior. & a populo suffragiis integer ætati concederet. Prif.

Quærcus fecundæ & quartæ declinatiõis. Cicin orthographia: ibi quercorum rami ad terram iacent. Vir. viii. Arma sub'aduersa posiu it radiantia quercu. Prif.

Quærcus dicitur qđ id genus arboris graue sit ac durum. tum etiam in ingẽtem euadat amplitudinem.

Querna corona quære in dictione corona.

Querqueram enim grauem & magnam quidam putant dici. Festus.

Querqueram frigidam cum tremore a græco certum est dici: unde est & carcer Lucil. lactans me ut fibris querquera. Et alibi querqueram consequitur captiuique dolores. Plau. his mihi erat bilis qrquerarius. F.

Querquetulanæ dicebantur nymphæ querqueto uiresceti præsidentes. Fe.

Querquætularia porta romæ dicta: q querquetũ itra muros urbis iuxta se habuerit. F.

Querquedula require in anguilla.

Quærere & requirere hoc differũt: quoniã rerere est diu quærere. Afranius. fratris p in tutum quæram ne requiram te uide. No.

Quæro & querito differunt: quærit enim qui ad plenum & perpetuum reponit: quæritat q uix quottidie iquirendo uictum inuenit. Te. i adel. lana ac tela uictũ quæritans Do.

Quærit id qđ difficile reperit. Teren. in heau. quære q tibi respondeat: uidelicet: nõ modo indignus es inquit cui ego respondeam: sed uix inuenies q te dignum responsio iudicet. Et quære tibi dicitur. Vir. quærat sibi fœdera turnus. Teren. in hec. quære, alium tibi sir miorem amicum. Dona.

Quærerem latenter significat præter uincula etiam tormenta adhibe. inde quæstioné habendam dicimus. i. tormenta adhibenda. Te. in adel. hunc abduce uinci quærererem. Do.

Quæ qualia & quanta. Teren. in heci. sed quid hoc negotii est modo quæ narrauit mihi in

tus bacchis.Donatus.

Quæſtus eſt meretricis.Virgili.in priapeia.ut puta de quæſtu libera facta ſuo. Tere.in an. dehinc quæſtum occepit.Do.

Quæſtionem itelligere debemus tormenta & corporis dolorem ad eruendam ueritaté.Se.

Quæſtores a quærendo qui cõquirerent publicas pecunias:& maleficia quæ triũ uiri capitales nunc cõquirunt. ab his poſtea q per quæſtionem iudicia exercent quæſtores dicti.Varro.

Quæſtio a quærendo ab his cõquæſtor.Var.

Quæſti pro quæſtus.Varro pro metiro.æmuli illius artis atque obtrigilatorem quæ propter aliquos ãnos quæſti nihil fecit.No.

Quæſti uel quæſtius dictum pro quæſtus.Tinnius in fullonibus. Ni nos texamus nihil eſt fullones nobis quæſti. Plau.in aulularia. nam hic apud nos nihil é quæſti furius. Neuius per deam ſanctã liber nam quæſtus ſit. Te.i an.nunq animum quæſti gratia ad ma las idicam partes.M.Cato li.ii.quæſtus cau ſa deridebant ſuas res pueri No.

Quæſtor dicitur prætor de pecuniis repetundis quæſtionem exercés. Nam proprie quæſtores dicuntur criminalium quæſtionum Virgilius. Quæſitor minos urnas mouet. Aſco.pedi.

Quæo qui & quii. Salu. catil. ſed neque ꝑcio neque gratia impelli quiuit.Priſ.

Quæ quære indiẽtione ac.Lau.

Quæſtus ſ plurali a queror pro querela.unde fit conqueror: cuius datiuus & ablatiuus eſt queſtubus.Quæſtus uero quæſtibus a quæro.unde ſit cõquiro deriuatur per ſyncopam Quæſtum ſignificat lucrũ nũmariũ. eſt eni lucrũ etiã amicoq:gloriæ ſcientiæ.

Quæſtum etiã ꝑ actione lucrandæ pecuniæ. Cic.nam de artificiis & quæſtibus qui liberales habendi ſunt qui ſordidi.Lau.

Quæboni montes ſunt Trhaciæ.

Quem cõmodũ erat uetuſte poſuit.Ci.pro eo quem uolebat.Sic Te.Amat dabitur a me ar gentũ dũ erit commodũ:& eſt poſitum pro eo quam diu liberauerit.Aſco.pedi.

Qui liberi ſiebant ea cauſa calui erant:qđ tẽpeſtate ſeruitutis uidebant effugere ut naufragio liberari ſolent. Plau.in amphi.ut ego ho die raſo capite caluus capiam pileũ.No.

Qui pro ut.& nõ eſt ꝓnomẽ quando ut ſignificat.Te.in an.Non q argumentũ narret:ſed q ueteris poetæ maledictis reſpõdeat. & q q re qua ratione.Te.in adel.q magis moré gereret. Et qui ũde.idem in heci.nec q hoc mi hi eueniat.ſcio.Et q utinã.idem i phor. q illũ dii oés pdãt. Et q quoniã & qua rõne.idẽ in eodẽ.q cognita tibi ſit.q ꝙobrem. idẽ in. an.q nõ põt.Qui ſcis quatenus.ũde ſcis'Qui ꝓ quãdmodũ.idẽ in.an.facite fingite: inuenite qui deũ tibi.Qui unde.idẽ in eodẽ.nam qui iſtæc tibi incidit ſuſpitio.No.

Qui es quietis etiam quintæ inuenit. Afranius.ſollicito corde corpus non potitur nunc quie,Inde requies quintæ & tertiæ. Virg.iiii. tempus inane,peto requiem ſpaciumq; furori.Cicero de ſenectute ut meæ ſenectutis requietem delectamentaque noſcatis. Inquies trium generum eſt.Priſ.

Quirito & quiritor iden.Priſ.

Quieto & quietor idem.Priſ.

Quis cõmune erat apud antiquos. Terentius in heau.hunc oculis noſtrarum quiſquã nõ uidit,plurali uero quis uel ques: accuſatiuo quos uel ques:ut Pacuuius in modio. Ques ſũt iſti Cato,queſcũq; romæ regna uidiſſet pro quicunque.Priſci.

Quidni due partes ſunt ſicut cur non. & ſunt aduerbia affirmandi ſicut quid iſtic. Terenti us quid iſtic accedo.Priſ.

Quiſquiliæ pluraliter ſemper.Ser.

Quinquaginta milia numum;dicimus:nec ſtatim centies numum dicimus: & centies ſex tertium nec quinquagiẽs ſextertia.Ser.

Quianam aduerbium interrogandi.Virgilius heu quianã tanti cinxerũt æthera nimbi.Se.

Quiris quiritis etiam in ſingulari.Hora.Quis te redonauit quiritem.Petronius dicit hic q ritis.Ser.in do.& Acro.

Quis commune eſt quoniam ex græco: Τίς utriuſque generis trahitur, ſimiliter qui: ut qui mulier.Ser.

Quis præpoſitiuum eſt:qui ſubiũctiuum.Virgi.tamen inquirendo protulit qui caſus agat res.Seruius in arte.

Quiritare eſt quirites ciere.Dio.

Quia interdum bis reperitur:interdum ſemel ponitur.aut poſt quod:uel quia qđ geminatur pro ga ſequẽte ſubiũctiuo uel indicatiuo.Quintil.nõ qa ꝑdeſſe nunq ſatis ſit.ſed qa hoc ꝓſpicere debet: ne quid peius q̃ fece rit faciat.Lau.

Quingeni pro quingenteni ſyncopatur. Lau.

Quidem ad diſtinguẽdas res ponit:aut per exceptiõem illius qđ affirmes.Quiſtil.Torquebis quidem filium:ſed fatebitur mater; & cũ ille ſignificatur hæc exceptio ut Cice,de offi. iii.ab optimis illis quidem uiris ſed nõ ſatis eruditis. Quo in loco etiam ponimus uerũ: uerũtamen:ſed:cæterũ:tamen:attamẽ:ſed tamen ponitur & alternatim in laudem uel uituperium. ut tu quidem fidelis es ſed lentus & piger.uel cõtra. Tertio modo ponitur ſequente aut uel ſimilia.Cic.aut enim nemo quod quidem magis credo: aut ſi quiſq̃ eſt

ille ſapiens fuit.Lau.

Quippe quære in nempe.Lau.

Quin pro quinetiam ſiue atque etiam.Virgilius.Quin aſpera.Iuno quæ mare a.t.quæ.n. c.que ſa.Conſilia in meſius refert.Quin pro ut non ſeu cur non.Vir.Quin uatem infanâ aſpicias. Pro cur non interrogatiue Idé.Qui tu aliquid ſaltem potius quorũ indiget uſus uiminibus mollique paras contexere iunco Ci.pro rabirio. Qui compeſcitis iſtam uocẽ indice ſtulticiæ teſtem paucitatis.Lau.

Quicquid ſubſtantiuum eſt:ſimiliter qd ideo genitiuum ſubſtãtiui uel adiectiuum exigit: ut quid gaudii:quicquid pecuniarum qd & quicquid molie tenerum feſtiuum.quod uero adiectiuum eſt.ſimiliter quodcũque.ideo ſubſtantiuum in eodẽ cauſu parit:ut qd animal:quodcunque cœlum. adiectiuum uero reſpuit.

Quique qd interdum diſſentit a ſuo ãtecedẽte.Salu.Eſt locus i carcere qđ tullianũ appellatur hoc in genere in numero quoq; ut Ci. omnes tenues atque humiles quæ maxima in populo multitudo eſt ſibi præſidium paratum putant:raro tamen aliter. Huic diuerſum eſt cum dictos reſpondet antecedẽti cũ deberet reſpondere ſequenti ſubſtãtiuo. Virgilius.At puer aſcanius cui nunc cognomen Iulo.Interdum ſit per nominatiuum. Quinnorum eſt quid Glyconi accideꝛit cui Spiridion fuit cognomen. Fit etiam ſtra relatiuũ Liui.fauſtulo fuiſſe nomen ferunt. Terentius in heci.eſt huic nomen fabulæ. Lau.

Quiuis & q̃uis differunt.Nam alter contẽptionis eſt.quis.ſalter laudis.Te.in an.uidetur eſſe quantiuis precii.Do.

Quiane una particula eſt & reuera ſignificat. Virgi.quarto æn.Quiane auxilio iuuat ante leuatos.Seruius.

Quinam pro cur:Vir.v.æn.Heu quianam tã ti cixerunt æthera nimbi.Ser.

Quieſcere ille dicit qui eſt inſolens & inquietus.Terẽ.in an.deinde ut quiſcãt porro moneo.& deſinant male dicere.Dona.

Quidam dicitur quaſi cum ignoretur nomen alicuius. Terẽ.in and. Interea mulier quædã paulo poſt Chryſidẽ nominaturus.ſed ideo quædam ut gratam expectationem faciat ſimul & auidum lectorem nominis audiendi reddat.Donatus.

Quid uox quærentis eſt.Ter.in an. Eho quid Pamphilus quid ſymbolum dedit.

Qui d ob quid propter quid,aut aliter. qd ſit ideſt quid ſit negocii.Sed quidam putant qd pro quare. ut quid ueniãt aut deeſt:nam ut ſit quid núquid:nam qđ comicũ & terentia num eſt:cum exceptis num & nam quid ſuficere potuiſſet ad interrogationem.Terẽ.in an.uereor qđ ſit.Do.

Quid iſtic concedentis & uelut uicti uerbum eſt.tanq̃ ſi diceres quid.& habundat iſtic uel potius quid iſtic ſignificat hominẽ de loco & de ſententia decedere:ut e contrario præſtare & reſiſtere dicitur qui aliquid negat.Terẽtianus Chremes i an. Quid iſtic ſi ita iſtuc in animum induſti eſſe utile nolo tibi ullũ cõmodum in me claudier.D.

Quid reditio quid ueſtis mutatio apud Terẽ. in heau.Sic ueteres.Plautus in trinũ Quid tibi interrogatio aut conſilium huc acceſſio. Gelius. Quid tibi acceptio eſt argentum aut de meo amore uerbificatio eſt patri.Do.

Quid agimus conſilium quærentis eſt: & qd nuncagimus languidi atque deſeſſi Terẽtianus miles Tharſo in heau.Quid nunc agimus.Donatus.

Quid me faciam plus eſt q̃ quid faciam. quid faciam de rebus:quid me faciam de ipſo homine intelligitur. Te.in adel.ut neque quid me faciam nec quid agam certum fiet: & qd me fiet & qd mihi fiet dicitur.Do.

Quid hominis habes & quem hominem habes i eo differunt:q; qđ hominis cũ cõtẽptu dicit:cõtra cum honore quem hominẽ. Te. in hecy.Sed quid mulieris uxoré habes Do.

Quilleus mons eſt arcadiæ.

Quin pro immo.Te.in and. Quin.tu hoc au di,alias quare non:alias quo minus. Idem in hecy.poſtq̃ uidet paratas:nec moram ullam quin ducat dari. Et quin alias imperandi uel corripiẽdi uim habet.Idé in phor.quin omit te.Er alibi.quin age.Do.

Quin ideſt quinimmo:hortantis uox eſt.Vir. Quin tu aliquid potius ſaltem quorum indiget uſus uiminibus mollique paras contexere iunco,ubi paras pro para ponitur indicatiuus pro imperatiuo.Seruius.

Quinquatrus feſtiuus dies dictus q; poſt diẽ quintũ iduũ celebraretur. ut trinatrus & ſexatrus & ſeptematrus & decematrus.Fe.

Quinquertium græ.uocãt πεντάθλον quo die quinque genera artium ludo exercebant ipſos quoque athletas Liuius quinquertiões appellat.Feſtus.

Quin particula quam grammatici cõiunctionem appellant,uariis modis ſentẽtiſque cõnectere orationem uidetur. aliter enim dicit putatur quaſi cum increpantes uel exhortãtes dicimus:quin uenis.quin fugis. Aliter cũ confirmamus.nõ dubiũ eſt quin Mar. Tul. omnium ſit eloquentiſſimus. Aliter cum ſic componimus quaſi priori uidetur cõtrariũ. Quintipor ſeruile nomen frequens apud antiquos a prænomine dictum:& marcipor ſcili

cet a Quinto & Marco.Fe.

Quintipor seruile nomen frequentis apud antiquos a prænomine domini dictū ut marcipor: scilicet a quinto & marco q̄us sint q a numero natorum ex ancilla quito loco putēt imo quintipor compositum a quinto & puero ita marcipor marcipuer publipor publypuer dicitur.

Quinque uiri constituti mensarii electi q æs alienum dissoluerent.

Quinarius pro quinque libris.Pli.quære in dictione denarius.

Quietalis dicebant ab antiquis horchus.Fe.

Quintia prata trans thyberim a Quitio ciue romano cuius fuerunt dicta sunt.Fe.

Quintiana appellatur porta in castris post prætorium ubi rerum utenſiliū forū fit. Fe.

Quinque genera signorum obſeruant augures:ex cœlo:ex auibus:ex tripudiis:ex q̄drupedibus:ex fibris.Fe.

Quieſco penultima longa nō autem breui ut quidam pronuntiandum putant.A.g.

Quinquatrus q̄ quinque ab idibus dierū numerus ſit acrius nihil.A.gel.

Quinque facibus cū utunt i dictione nuptiis.

Quinarii numeri ſignificatio ibidem.

Quinquatrus hic dies unus ab nominis errore obſeruatur pro ide ut ſint quique.dictus a tuſculanis.poſt dié ſexto idus ſimiliter uocatur ſexatrus.& poſt diem ſeptimū ſeptimatrus.ſic hic qui erat poſt diem quintū idus quinquatrus dictus dies.Varro.

Quintilis quintus menſis a martio quintilis. & ſic deinceps uſque ad decébré ab numero.

Quippe ſignificat quidni.Fe.

Quirinus uel quirinalis mōs eſt romæ dictus a fano quirini quod in eodem fuit ſeu a quiritibus qui cum Tacio ſabinorum rege ibidem caſtra habuerūt: ſeu a Romulo q Quirinus uocatus é ab haſta quam gerebat:quæ ſabinorum lingua dicitur quiris.

Quirinus Romulus,ſic enim appellatus eſt q haſta utebatur: quæ ſabinorum lingua quiris dicitur.Vnde & ſecuris quaſi ſemi quiris uel a κοιρᾶνοδ græ.regem ſignificat. Conſtat autem romanos græcos fuiſſe.Vel idcir co Quirinus dictus eſt ex generis nobilitate a Marte qui cum ſeuit Gradiuus dicitur. cū autem tranquillus quirinus appellatur; deni que in urbe duo eius templa ſūt: alterum q rini intra urbem quaſi cuſtodis & tranquilli alterum i uia Appia extra urbem prope portam quaſi bellatoris ideſt Gradiui.Ser.

Quirinalis porta dicta eſt ſiue q ea in portam quirinalem itur:ſiue q proxime eam eſt qui rini facellum.

Quirinalis dies quo q̄rino ſiebant ſacra eadé & ſtultorum feriæ ſunt appellatæ.F.

Quirinalis collis dictus eſt quia in eum commigrare ſabini a curibus uenientes.quamuis alii a templo quirini dictum putent.Fe.

Quiritium foſſæ dictæ q eas ancus martius cum urbem circundedit. Quiritium opera fecit.Feſtus.

Quirinus a quiritibus.Varro.

Quirinalia quid eſt q ſtultorum ferias nominant An q hunc diem: ut iuba dicit his aſignauerunt qui cuius eſſent tribus ignorarēt An his qui ut non alii tributū ſuo loco ſtatuebāt rem diuinam fecerunt:quod aut ſpediti fuiſſent:aut aliquo peregro profecti aut deniq; diem ignoraſſent hoc tempore recuperandi illius feſti poteſtas data eſſet.Plu.

Quirinalis collis dictus ab æde q̄rini. Ouidius hunc igitur ueteres donarunt æde ſabini Inque q̄rinali cōſtituere iugo.

Quinquenale certamē iſtituturn Ioui capitolino ubi muſicæ equeſtri curſu gymnicis ludis certabatur & plures aliquanto erant coronati:ut ait Tranquillus q̄ nunc ſunt.

Quincum eſt genus meſuræ.

Quiquatria enim coronæ præmium dabat lucenalis cum farre & iuno ueſtam ianumque rogabat.

Quirinalia a quirino feriæ.Varro.

Quiritare dicitur is qui q̄ritum fidem clamās implorans.Varro.

Quirites a curenſibus:ab his cum tacio rege ſocietatem uenerūt ciuitates: ut quiritare ut banorumiubilare ruſticorum.Var.

Quirina & ſergia duæ tribus erant romæ.Al.

Quirinus require in ſaturnalia.Macro.

Quiſquiliæ ideſt terrarum purgamenta. Seruius in arte.

Quiſpiam ſignificat aliquem.ſed unde ſequēs pars eius uſurpare cœperit inuenire non poteſt.Feſtus.

Quiſquiliæ putantur dici quicquid ex arbori bus minutis furfulorum cuditur:uelut quic quid cadit.Feſtus.

Quarto prætorem fieri & quartum q̄ quarto locum ſignificat & tres ante factos.Quartum tempus ſignificat:& eſt ante factum.

Quondam trium temporum eſt.Ci.inuect.fuit quodā i hac repu.uirtus prætenti eſt. Vir. & quōdam tua dicere facta ſat erit.futur eſt. Idem ſecundo. quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus.præſētis tēporis eſt.Pri.

Quoque pro etiā copulatiua.Vir.vii.Tu quoque ittoribus, n.e.n.Aliquando ſuperuacua & eſt completiua. Idem Multa quoque & bello paſſus dum conderet urbem uel ſimili tudinis eſt pro item.Priſ.

Quo loco dicitur in Italiatan in græcia quæ

ris sin aũt quo loci de loci parte.Ser.
Quotodio pro quotidie copio posuit.Ser.
Quod poteris.Te.pro inquãtum poteris. Ser.
Quoties toties millies centies decies dicendũ Caper.
Quod scribis gaudeo:& qđ scribas:hinc simi lia sũt:credo: opinor:puto: lætor:uoluptate capio:& reliqua.Preterea uolo qđ scribas nõ autem scribis,huic similia sunt mãdo:iubeo: impero:exigo:postulo:& cætera.In illo superiore cauendum est ne diuersorũ modorum uerba copulemus ut in illo terẽtiano. An q uiam ignorãt an q iter perferre nequeãt. est enim dicendum ignorent.Lau.
Quod aũt qđ uero quære in dictiõe nã Lau.
Quo mihi fortuna.si non permittitis uti.Ho. idest ad quid uultis mihi esse bona fortunæ. sic uenuste interdum desũt uerba in oratione. Cicero ad fabium.martis uero signũ quo mihi pacis auctori. Quin.quo per fidem diuitias ceco. quo ducit hæc uia dicimus non ubi.Caper.
Quosĩei mõtes ultra armeniã & babylõiã sũt.
Quoad uiuet cum item dicit quoad morieꝛ, uident quidẽ dici duæ res,fed idẽ atque unũ tempus utraque uerba demõstrant. Item cũ dicitur quoad senatus habebitur,tamẽsi habebit atque dimitti contraria sunt:unum atq; ipsum tamen utroque in uerbo ostenditur. Tempora enim cum inter se opposita sũt ac coherentia:& alterius finis cũ alterius initio misceatur non refert.utrum per extremitatẽ prioris aut per initium sequentis locus ipse confinis demonstretur.A.g.
Quod significat aliquid præterq; q in usu fere est ut græci dicunt o Ti.Fe.
Quod lydii pueri præsulis essent glabrii ac depilis ꝓpter ætatem:quos antiqui romani lydios uocitarunt est in primo Varronis de uita patrum. Ideo Plau.in aulula.Tu istũ gallũ si sapis glabriorem reddes mihi q̃ uulsus lidius
Quod plærique omnes faciunt adolescentuli attende locationem:aut enim qđ in quæ uertẽdum est aut sit quæ omnes faciũt adolescẽtuli.aut qđ ad singulare eorum studiũ ad iũgendum æquos alere canes nutrire ad uenãdum.aut certe figurata locutio ẽt ut ẽ illud si quisq̃ est q placere studeat bonis q̃plurimis: & minime multos ledere.in his poeta nomẽ profiteꝛ suum.ergo figuratũ qđ rectũ esset si diceret quod omnes faciunt adolescentuli horũ ille nihil præter cætera studebat.Do.
Quod post quod.Vir.quod te per ſuperos.Teren.in and.qđ te rogo per hanc dextram qđ pro nam aut itaque.Idem in heci.quod si rescierit peperisse eam.Do.
Quod remedium inueniam:plus est dicere q̃ nullum remedium inueniam.Terẽ.in phor. quod cum audient qđ eius remedium inueniam iracundiæ.Do.
Quo iure quaque iniuria prouerbiale hoc est quæ sunt fas nefas uelis nolis.Teren. in and. quo iure quaque iniuria me præcipitem i pistrinum dabit.Do.
Quo quare.Te.in and.quo æquior sum Pamphilo.Donatus.
Quod secũdum morem quottidianum tũ dicẽ cum fit transitus a mentione rei alterius ad alteram:& significat q̃diu. Terẽ.in phor. quid pædagogus illeinde uero quod senem quoad expectatis uestrũ & recte expectatis; quia aduentus finis est expectationis.Do.
Quondam præteritum tempus notat. Cicero inuecti.Fuit ista quõdam in hac repu. uirtus Terẽ.in heau.Isti fuit generi quondam quæstus apud fæculum prius.
Quõdam futurum significat.Vir.i buc.quondam tua dicere facta tempus erit.Ser.
Quõdam istãtis tẽporis est.Vir.iii.æne.quõdã ẽt uictis reddit i præcordia uirtus.Ser.
Quoniam nõ solum significat id qđ quia.sed eriã id quod postq̃. hac de causa q̃ græ. ẽm utriusq; significationem obtinet.Fe.
Quotiens per accusatiuum casum ãnos uel dies loquimur iuges significamus.quotiẽs per ablatiui ꝛteriectis aliquibus ãnis uel diebus Itaque optantes multis annis dicunt multos annos melius dixerint.Virgilius libro secũdo geor.Ergo nõ hiemes illã: nõ flabra neq; hymbres cõuellũt immota manet: multoq; per ãnos:multa uirum uolues duranda fæcula uincit.Plau.in trinumero.
Quia rure dum essem ego uos fex dies me absceṅte atque isciente inconsulto me ædis uenalis hasce iscripsit litteris.Turpi.i philopat. Ecce autem tuo in ore ut soles uidere mihi agere pati:quia hos dies cõpiusculos interca pedo sumpti faciũdi fuit.Idem etherarius ad illas commigrat habitamus hiemẽ totã cũ mulierculis.Vir.li.ii.geor.Septem illũ totos phibẽt ex ordine menses fleuisse,Cice.de.repu.li.i.nec tãtum carthago habuisse opũ fex centum fere ãnos sine consiliis & disciplina. Idem i eodem.li.ii.Itaque illa præclara cõsti tutio.Romuli cum ducẽtos ãnos & uiginti fere firma mansisset.Nonius.
Quotiens genere neutro plurali numero operis legerimus significabantur fabricæ Virgi. li.iiii.æn.Pendent opera interrupta minæq; murorum ingentes.Cum genere fœminino numero singulari itelligẽdum.Aut opus uel laborem pro mercede sumptum. Plautus in asina.Par pari hostimentum datum opera ꝓ pecunia.Nonius.

Quum pro quando cum præpositio est duabus in utroque sequentibus litteris uidetur, nus marius quū cū fuerit aduerbiū temporis per q siue unū siue duo scribatis ut Quirinus primū & quādo hoc facerem: at si fuerit coniunctio per e scribi debet ut causa cajo cum lucio. Ego tamē non opus esse gemināta u existimo quia non solet geminari ea littera & quotiens altera uocalis ponit ideo ponit quod aut aliquid facit ut sequens sequit aut ne differre uideatur a suis ut sic dicam fororibus ac fratre hoc ē aliis ut sic prōnis & alio numero ut sequor loquor sequeris sequitur sequimur loqueris loquitur loquimur imo quia post q necesse est u cū altera sequi uocali ut Pris. docet quum aut gemino u aut post u addito o scribere necesse ē.

In principio dictionis græcis semp aspiratur. r pro ſ littera sæpe antiqui posuerūt ut maiosibus meliosibus lasibus sefiis: pro maioribus: melioribus:laribus: feriis. Festus.

Rabre dictum est a rabie. Varro. Idē antiquos tecti quid est quod laceras quid rabis: quid uis tibi. Ceci. in hypolime oraste: rabia rabere se ait. Nonius.

Rabis canes primum ætate idonea parandi: ecatuli & uetuli neque sibi neque ouibus sūt præsidio. & feris bestiis nonnunq̄ predæ facti debent esse formosi. magnitudine ampla oculis nigrantibus: labris subnigris aut rubicundis: neque restimis superioribus: neque pendulis subtus mēto supresso: & ex eo e natis duobus dentibus: dextra & sinistra paulo e minus superioribus directis potius q̄ brochis actuos quos habeant labro tectos capitibus & auriculis magnis & altis: qui igredi ti ei displorantur: digitis discretis: unguibus durisiac curuis. Varro.

Rabidus a rabie qui morbus caninus est. Fe.

Rabula dicitur multis intentus negotiis: paratusque ad radendum: quid auferendum. Vel quia est in negotiis agendis acrior quasi rabiosus. Festus.

Rabula a rabie dictus est quem nunc aduocatum uel causarum patronum dicimus. Cic. in orato. Non enim declamatorem aliquem dēsido. aut rabulam de foro. sed doctissimū aut perfectissimum quærimus. Inde & Sal. Canina ut ait Apius facundia exercebatur. Nonius marcellus.

Rabulæ litigiosi a rabie dicti. Varro in Papia pape. Ille ales gallus qui fusciabat arcarum emiserarum an hic: quia gregem rabulorum Nonius.

Rationem etiam malam dixit. Terētius. i adel. Vestram satis nequeo mirari rationem cum non sit ratio nisi bona: sed sic loquitur populus. Donatus.

Rancidulum est putidū uel asperi saporis contempteque gulæ.

Rabula causidicum in foro minima de causa oblatrantem significat.

Radicitus aduerbium a radicibus. Virgi. lib. ii. æne. Radicibus eruta pinus. Pris.

Radius uirga philosophorum qua geometræ lineas indicant. Virgi. descripsit radio totum qui gentibus orbem. Ser. in arte.

Radii textoris instrumenta q̄bus telæ texunt. Vir. æn. ix. Excussi manibus radii. Ser.

Rala dicta uestis a raritate. Plau. i epidico. Tu nica rala tunica spissa. No.

Ramnes oppidum est in attica ubi nemesis colebatur uicum tamen. Strabo.

Rhadamanthus apud inferos qui rex liciæ fuit prouinciæ coniunctæ cum phrygia. imo frater minois in creta.

Ramenta antiqui dici uoluerunt quasi quoddam proiectiuū purgamentum. unde & quintus Flaccus. Lucillus i epio carmine ait uilissimum ramentū p linosa polcis. Fulgenti.

Ramices dicunt pulmones uel hyrnea. Plau. in mercator. Tui causa rupi ramices atrū dū sputo sanguinem. Idē in penulo. Neque nos quenq̄ flagitamus neque nos quisq̄ flagitas. tua causa nemo nostrorū est suos rupturus ramices. Var. in trihodite priusq̄ in horche stra pistaules iffet tibias dum sue ramices rūpet. Lucilius libro octauo. Quod deformis senex appetitus aspora grosus est qd mancus miserēque exilis ramice magno. Varro. in genere rum. didascolo. Rapta an nescio quo mulione rapturis ramicis rumpit. No.

Rana require in anguilla. Varro.

Rannensis require in ager romanus. Var.

Rauum fuluum. Ci. acade. li. iiii. Quia nobis metipsis tū ceruleum: tum rauum uidet qd que nunc sole collucet. No.

Rau coloris appellantur qui sunt inter flauos & cesios: quos Plautus. appellat rausitellos. Quis inquit hæc mulier & ille rausitellus q uenit. Festus.

Rapula neutro genere pro rapa. Hora. protulit. Porphyrion.

Rapa ager si nebulosus sit rapam rasanum. milesii: & panicū fieri oportere. cato scribit. V.

Rapere uitio dare uituperare. Terē. in adel. Et aduersarios rapere in priorē partem. Do.

Raptio rapina. & raptus dicitur. Nam raptio ad personam refertur. rapina ad rem. raptus ad stuprum si proprie uolumus loqui. Terē. in adel. disperii thesiphonem. audiui filium una fuisse in raptione. Do.

Rapi simulatur uirgo ex gremio matris: aut si

ea non est ex proxima necessitudine cum ad uirum trahitur:qd uidelicet eas res fœliciter Romulo cessit.Fe.

Rapi solet fax qua prælucente noua nupta de ducta est ab utriq; amicis:ne aut eam uxor sub lecto uiri ea nocte ponat:aut uir in sepulchro cõburẽdã curet:quoutroque mors propinqua alterutrius captari putat.Fe.

Rapiada nomẽ uiri qui dum rapit occidit.

Raphanus quoque græca uox est radiculãque significat habetque r aspiratũ apud illos.

Rapti dicuntur qui moriunt ãnis puerilibus.

Radamanthus iudex inferorum.

Rabbi rhacca rhamã ide dictiones in dictioni bus græcis nomen ab r incipiens aspiratur geminatum in media dictione si fuerit secũdum habet aspirationem.

Rapinatores pro raptoribus Varro.in marco. In iudiã ueniant i hocipso rapinatores. Lucil.li.secundo.Homo impudicus & inpune. rapinator.Nonius.

Rapio stupro.Vir.quarto æn.Rapta garamantide nympha.Et alibi:raptas sine more sabinas.Seruius.

Rapidus uelox.V.li.primo æn.ipsa Iouis rapidum.iaculata e nubibus ignem.Ser.in ar.

Rapio cum festinantia præhendo.Vir.vii.æn. raptis concurrũt telis ũdique indomiti agri colæ.Seruius.

Raptus illicitus coitus.& rapere stuprare.Vir. quarto geor. raptoque potitur,& hic amone fatus rapta garamãtide nympha:nidest stuprata.Seruius.

Rapunes a rapido dicti. Var. in papia pappo. Prætor uester eripuit mihi pecuniam de ea quæstum ad animum ueniam ad nouũ magistratum:cum hic rapo umbrã quoque speideuorasset.No.

Rarenter pro rariter Cato protulit. Ser.in ar.

Rarenter pro rare Cecilius in plocio.Tu mirũ non uis odiosam tibi esse quam rarenter uideas.Pom.i erga.Lõge ab urbe uillicari quo herus rarenter uenit non uillicari:sed dominari est mea sententia.N.

Rarenter.Cecilius in pamsimacho edepol uoluntas homini rarenter uenit.Neuius in exodio. Multum ames:paulũ de crebro uenias raréter.Ennius in andromacha.Sed quasi rerum aut lapis durat rarenter gemitum conatur trabem ergasſulo longe ab urbe:uelificari quo herus raréter uenit.Liuius in thereo. rarenter uenio.No.

Raréter cũ dicamus ab osco thusco græ. osce thusce græce. a gallo tamẽ & mauro gallice & maurice dicimus.Itẽ a probus probe: a doctus docte sed a rarus nõ dicitur rare;sed alii raro dicunt alii rarenter.A.g.

Rarum consuetudine in frequens significat. Vir.libro undecimo. Qua rara acies interlucetque corona.M.T.de off. libro primo. Sic ad hoc genus castigãdi raro inuitique uenias.Nonius mar.

Rasores fidicines dictiquia uidẽtur chordas ictu radere.Festus.

Rarus electus præcipuus & sumus.Vir.iiii.geor.Hic rarum tamen in dumis holus.Se.

Rastra qd terram radant appellantur.Fe.

Rasciles calathi quasi rasi nihil extantis ac redũdantis plenitudinis.Virgi.Et torno rasile buxum quasi rasibile.Lau.

Rastelli hyrpices sic dictæ a quibusdã rastelli ut hyrpices quibus festucas abradũt quo ab rasu rastelli dicti & rastri quibus dentalibus penitus eradunt terram atque eruunt a quo rutrubatri dicti.Var.

Rates uocant ligna colligata quæ per aquam aguntur quo uocabulo interdum etiam naues significantur.Fe.

Ratio ratiũcula.Pri.

Rationem habeo: idest respectum sed in bonum:ut habenda est ratio salutis nõ auté periculi.Cicero tamen inquit in.ii.officio.Siue ratio constantiæ uirtutisque ducitur.Sed cũ ablatiuo aliud est:ut Cicero in Catone maiore.Rationem habet cum terra idest negociũ & cõmercium.Idem in tusculanis inquit.Habere commercium cum musis. Et ad Aricũ inquit.Cum omnibus musis rationem habere cogito.Rationem constare est æquam legitimamque rationem aut ostendi:aut apparere ostendi posse.Plinius iunior.Mirum est quã singulis diebus in urbe ratio consteraut constare uideatur:pluribus cunctisque non constat. Lau.

Ratio a reor est enim animi aspectus quo per seipsum intuetur uel ratio est animãs pectus quo bonum malumque discernit uirtutes eligit.

Ratum stabile firmum:ut ratum habebo quic quid pro me feceris ita iuris peritiita omnes utuntur.

Ratis dicta nauis longa propter remos q; hi cũ per aquã sublati sunt dextera & sinistra duas partes efficere uidentur.Varro.

Raticulum quadrantem dictum putant qd in eo & triente ratis fuerit effigies; ut nauis in asse.Festus.

Ratissima quoq; ab his quæ dicimus rata unde etiam rationes dictæ.Fe.

Ratis proprie connexis inuicem trabes significat quæ græ.& ὄχεα Atq dicit abusiue quo que nauem significat.Ser.

Ratus sum significat putaui. Itẽ ratus certus at firmus.Seruius.

Ratumena uel rutumena. porta a nomine cuiusdam auriga: sic appellata. Fe.

Raudum dicebatur æs. Varro.

Rauim dicebant pro raucitate. unde & uerbū rauio rauias. Festus.

Rauio rauſi rauſum Luc. xix. Futurum participiū protulit: rauſuro tragicus qui carmina prodit horeſte. Pri.

Rauci tẽpetuoſi. Hora. i. car. Fractiſque rauci fluctibus adrie. Acron.

Rauracii populi finitimi erant eluetiorum in tẽ ceſtas qua rhenus interfluit in prouincia biſuntina: quos eſſe baſilienſes puto rhenus enim per eluetiorum & ſequanorum fines p fluit & ipſis ſequanis aſcribuntur.

Rauca obtuſæ uocis. Acr.

Raua nox rauca & parum liquida. proxime canum latratum ſonans. unde etiã Cauſidicus pugnaciter loquens: tauilla ſeu rauola. Fe.

Rauis eſt raucitas. Plau. in aulu. ubi ſiquid poſcamus queat rauin poſcam prius Idem in ciſtellaria. Expurgabo hercle omnia ad raucã rauim. Nonius.

Re per apocopem a retro factum uidetur. ut reſpicio reuertor: ideſt retro aſpicio. uel a re retro. P.

Reatina palus eſt Italiæ: & qua in parte nomẽ oſtendit. Huius in exitu aiunt excreſcere faxa aquis: aliam proprietatem ſuperaddentes qd earũ ſuffragio durent ungulæ iumẽtoꝝ.

Reapſe eſt reipſa. Pacuuius Si nõ eſt ingratum reapſe qd feci. Fe.

Reboare reſultare remugire qd græcũ eſt ἀνᾱβοᾶσθαι Nam apud latinos nullum uerbum ẽ qd o ante findiem habeat excepto ſchoo. qd tamen maiores aliter ſcribebant aſpiratione interponentes duabus uocalibus & dicebãt incoho. tria enim tantum habent nomina g bus c littera ſequeretur aſpiratio: ſepulchrũ: horchus: pulcher e quibus pulcher hodie tã tum recipit aſpirationem. Ser. in ar.

Reboant ſiluæque & lõgus olympus dixit V. quia eſt apud Lucretium. Nec cithara reboant laqueata auratague tecta. Macrobi.

Recellere reclinare. excellere in altum extollere. Feſtus.

Receptitius ſeruus eſt qui ob uitium redibitus eſt. Feſtus.

Recula diminutiuum a res. Pli. i ciſtellaria. Siqdem impares pro copia pro recula. Pri.

Receptus mos eſt quæ ſua ſponte ciuitas alienum adſciuit. Feſtus.

Receptitium ſeruum quidam ab ea proprietate dictum uolunt. ut ſi nequam & nihil ſit q uenundatur ob aliquod uicium aut maleficium: a diſtractore recipiatur. Sed uera hæc eius nominis interpretatio quem mihi data dote: aut donatione qs exceperit: qđ eſt proprie receperit. Plau. in trinũ. Poſticulum hoc recepit cũ ædes uendidit. Cato mulier & magnam dotẽ dat: & magnã pecuniam retinet. Ex ea igitur re familiari ex qua ſibi dote data retinuit pecuniã a uiro forte irata repetere iſtituit: apponit ei flagitatorem receptitiũ hoc eſt proprium ſuum quẽ reliqua pecunia receperat: nec dederat dotis nec exceperat. Cice. de ora. li. ſecũdo. Sed dicis te ædes cum uẽderes ne in rutis quidem & cæſis ouum tibi paternum recepiſſe. No. M.

Recte dicere & uere dicere differunt. recte enĩ ad uerba refertur. uere ad rem & ſententiam. Nam poſſumus recte & falſum dicere dummodo nullo uitio uerborum nõnunquã dicatur quãq & ipſum fallere in tẽpore quidã de officiis ſcribẽtes rectum putẽt. Ter. i ade. & recte & uere dicis. Do.

Receptare frequentatiuum eſt ideſt frequenter recipere. Ter. i hec. meũ receptas filiũ. D.

Recentare honeſte poſitum pro nouare quod eſt græce ἀνανεοῦσθαι. Actius inniam albi caſcit phœbus: & recentatur cõmune lumẽ hominibus. No.

Recentiorum nouorum. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum libro ſecũdo horum recentiorum nunquam dictum ab illo quod ſciam. Nonius.

Reclulũ propter leuitatem genus ueſtis. Va.

Recuperata eſt cum inter ciuitates peregrinas lex conuenit. ut res priuatæ reddantur ſingulis recuperentur. Fe.

Recinates nunc recanetẽſes dicuntur.

Reciprocare p ultro citroque poſſere uſi ſũt antiqui quia puocare eſt poſſere: ũde æquo gremiũ ſublectare ac figere. Fe.

Recipere extinguere proſternere. Vir. in viii. Totum cui cominus enſem condidit aſſurgens & multa morte recepit. No.

Recordo &. dor. idem ſignificant. Pri.

Recens frequens: decrepitus: aſtutus: togatus: palliatus: barbatus ſpeciem habẽt participio rũ. ſed nomina ſunt. Ser.

Recens aduerbium temporis eſt: ut recens ſcribi poteſt. Ser. in ar.

Recludo quod clauſum erat aperio. Lau.

Recedo quære in uerbo decedo. Lau.

Recipere dictum eſt datum accipere. Ma. Tu. de offi. libro ſecundo, Cirillum quẽdam ſua dentem ut in urbe maneret, Xerxemque reciperẽt lapidibus obruerunt. Nonius.

Recipere reuocare. Virgi. li. ii. Et ſic effata recepit ad ſeſe. Tul. de offi. libro tertio. qui cum ad diem recepiſſet: & admiratus eorum fidẽ tyrannus. No.

Recipere exceptum facere. Plau. in trinummo

Vbi nunc adolescens habet posticulum hoc recipit cum ædis uenderent.No.

Recipere recipiam.Fe.

Reciproca animum inq odiose. Enni.in ádromeda. Riscus prorsus reciprocat fructus feram.Nonius.

Recidimnia peregrinas uestes qbus i gymnasio utebant:ná gymnasium a peregrinis iuetum est in urbe ubi iuuenes se exercendo & ungédo uires animi amittebát ut scribit Pli.

Recidimna aút uestes sunt qbus in gymnasio utebanť ut édromydes reclamare spectatorú est qui statí reclamát siqd iepte dixeris.

Recentia noua uel nitida ualde abusiue p noua non enim qcquid est nouú recens est sed naturalia intacta recentia sunt.

Redéptores dicúť q suscipiút opera cóficiéda

Redimere ité est assequi præcio.

Recidiua renascétia.Vir.x.æn. Dum latiú teucri recidiuaq; pgama quæruntur.tractus autem sermo est ab arboribus: quæ aliis fœtibus repullant.ergo illud solum recidiuú dicimus qd ẽ postea quádo renascitur.Ser.

Recidiua post casum restituta. Vir.iiii.æne.& recidiua manu posuissem pergama uictis. S.

Reciproca est cum úde quid prosectum redit eo q ab accipere prouocare dictum:aut q posse re pro rogare.Var.

Recipio.i.exceptum facio.Plau.in trinummo Vbi nunc adolescés habet posticulum hoc recipit cũ ædis uenderet.Ser.

Recipio libero.Vir.i.æn.frugesq; recæptas; & medioque ex hoste recepi.Ser.

Recipio promitto: qua significatione græci προσδέχεσθαι usurpant.Cecina ad Ciceronem. Sed tamẽ ego filium dixerá tibi librú legeret & afferretaut ea conditione daret:si reciperes te correpturum.Se.

Recordauit. Quadrigarius in annalibus dixit Is ubi datum cognouit & patria eum recordauit.Nonius.

Rece appellantur uestimenta uirilia:quæ astátibus & in altitudiné texuntur.Fe.

Recinum omne uestimẽtum quadratum:úde reciniati mimi.Fe.

Recaluaster qui fronte calua est non toto capite:quasi recalualulus quod dimminutiuú est Laurentius.

Reda uehiculum. Cic.in epistó.ad Varronem Quod sit tuam heri redam non habuissé.uaices non haberem.Non.

Redáduare redire.Lucil.li.ix.ut uulgus redáduet.Inde Pacuuius in chryse. græcos nihil mediocriter redandruare.No.

Redam pro curru. Váro.in marcipore posuit. regi. Medeam aduectam paera in redam sequebatur reda cum lenonibus comites neq; simi.Ci.philip.ii.No.

Reddere reponere.Plau.in mustel.tépestas ue nit cõfringit regulas hymbriceſq; dominus indiligés reddere alias ne aulu.No.

Reddere dicitur acceptú restituere.T.in phor. si quis quid reddit magna ei habenda gratia Nonius.

Reddere exponere & dare.Pla.in aulu.tibi ego rationem reddam stimulorum seges.No.

Redéptauere ut dominitauere.Fe.

Reddere & restituere differunt. reddimuris q nos uult.restituimur quibus nos uolumus ergo restituimur uolentes reddimur uolentibus.Redditur domino seruus.restituútur patrentibus filii.T.in heau. Cupio abducere: ut suis restituam ac reddam.Do.

Redire in peius est:& a processu retro. Teren. in phor.q̃ si eo meæ fortunæ redeunt phani um abs te ut distrahar.Do.

Redibitur tum id propríe dicitur qd redditú est improbatumque: & qui dedit rursus coactus est habere id qd ante habuit.Fe.

Rediuia siue rediuium dicitur cú circa úgues cutis se soluit,quia dure est soluere.Festus.

Rediuiuum est ex uetusto renouatum.Fe.

Rediuiua quæ post interitum redeunt.Ser.

Redemptor est sector apud Hor. & redemptura apud Liuium.

Rediculi fanum extra portá capenam fuit qa accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus uisis.Fe.

Redimunt redeunt.Festus.

Redire manifestam habet significationẽ. Ter. in an.Redeo ide iratus atque ægre foués.N.

Redire referri reuocari.Lucil.li.xvii. Si non tamen ad te hoc redíf hoc carebis commodo Vir.ii.geo.redit agricolis labor actus in orbem.Nonius.

Redibo pro reddam Plau.in cassina.ruri redibo.Idem in menec.Saluum tibi & mihi dedi sti redibo.Idem ego seruabo quasi sequestri detis redibo neutri.No.

Redditur quicquid ad nos per alterum transit. V.iii.æn.& uox reddita ferí ad aures. ná ad eum uox missa per tumultum est & iitre ras redditas dicimus. Ci.ad decium brutum parui magni interest quo tibi hæc tempore epistola reddita est.Nonius.

Reddo uerbum sacerdotale est: reddi enim dicebántur exta cum probata & electa aræ sup ponebantur.Vir.ii.geor. Lancibus & pandis fumantia reddimus exta.Ser.in.ar.

Redostire est gratiam referre nam & hostire,p æquare posuerunt.Fe.

Redduco & reduco per unum d.Virgi.quarto æn. Ejectam classem sociosque a morte reduxi.Prisc ianus.

Reducta.i.dęſa ſiue ſecreta.Ho.car.In ualle re
ducta aut certe flexuoſos ſequiť mõtes.Ac.
Reducere ſoluere repignerare.Feſtus.
Redurare aperire cõtra id qđ dicitur obdura
re.Var.in agathone.pueri obſcœnis uerbis
nouæ nuptæ aures habent.No.
Rdũdare redire.No.
Redundare abundare.Lucil.li.xxvii.primo re
dundat aurum & theſauri parent.No.
Reduces qui pericula euadunt.Vir.i.æn. nam
que tibi reduces fotios.Seruius.
Reor actiue & paſſiue antiqui protulerũt.Pri.
Refero quære in uerbo fero Lau.
Refigo qđ fixum erat educo.Lau.
Referre gratias quære in agere gratias.Lau.
Referre recenſere.Virg.in buc.Cogere donec
oues ſtabulis numerumque referre iuſſit.N.
Referre aſcribere.Varro ſ eumenidibus. Forẽ
ſes decernunt ut exiſtimatio nomen meum
inſanorum numerum referat.No.
Referre ſignificat pferre idicare.Vir.ii.æn.re
ferès ergo hæc. & nuntius ibis pelidæ geni
tori.Nonius.
Referre oſtendere.Lucil.li.i.quæ poſſit ordiri
quis nequeat referat unde.No.
Refertre reuocare. Vir.ii.xi.Ille pedem referẽs:
& inutilis inque ligatus.No.
Referre reddere.Vir.ſ viii. O mihi præteritos
referat ſi iupiter annos qualis eram.
Refert.i.pdeſt.Vir.iii.geo.præterea iã nec mu
tari pabula refert.nã exhibet q pſtat: q pare
ſidet eius de quo agit pſentia reſtituit nõ tã
tũ q ſolũ corpus:ſed etiã qui omnẽ rem con
ditionemq; reddita cauſa præſtat & tota re
ſtitutio iuris eſt interpretatio.Ser.
Refero inuoco.Vir.v.æn.hũc morem curſus
atque hæc certamina primis. Aſcanius lon
gam muris cum cingeret albam rettulit,hoc
eſt innouauit.Ser
Reficio recreo. Vi.li.geor,& ſaltus reficit iam
roſcida luna.Seruius.
Refragabũt p ſuffragabũt. Siſena hiſt. li.xxii.
Multi populi plurimæ cõtiones dictaturam
oibus animis & ſtudiis refragauerunt.Ser.
Refrina dicebant quæ ex fegete cauſa auſpicii
domum uel ſacrificiũ referebant. Ser.in. ar.
Refutare redarguere compoſitum a fãdo uer
ſa a littera in.u.Feſtus.
Regalia esta appellabantur quæ potẽtibus in
ſperatũ pollicebanť honorẽ: humilioribus
hæreditatem.filiofamiliæ dominationẽ.Fe.
Regale eſt dignum rege.Feſtus.
Regium eſt qđ eſt aut fuit regis.Fe.
Regifugium ſacrum dicebant quo die rex Tar
quinus fugerit e roma.Fe.
Regium urbs calabriæ a rigmo dirũpo q ibi
ſtalia a ſicilia dirupta eſt:& rhegini ciues.
Regium urbs Galliæ ciſalpinæ ũde regineſes
ut cumani ex cumis oppido armarum in Cã
pania & comenſes ex como Galliæ:& albani
ex alba ſ Latio.& albenſes ex alba ad lacum
fucinum.Tor.
Regis mons eſt inter panoniam & italiam pri
us arnaſotæ uocabatur.
Regini & reginenſes quære in albanis.La.
Regnata participium ſine uerbi ſubſtãtia. Ho.
car.flumen & regnata petam laconi rura pa
lãto.& Vir.acri quõdã regnata lygurgo. Ac.
Regia domus ubi rex habitat.Fe.
Regium appellatur id municipium: q; in fre
to ſiciliæ eſt: q; a rũpẽdo dictum eſt.Fe.
Regieſcit apud Plautum ſignificat creſcit. Fe.
Regilla ueſtis diutum a regia dicta:& baſilica
an regillam ueſtem induam an mediculum
Varro ſ Papia pape Collum procerum ſictũ
leui marmore regillam tunicam diffingitur
purpura.No.
Regredere reuocare. En.ſ achollę:quo ni cer
tare aut morata gradũ regredere conare. N.
Reiculas oues aut ætate aut morbo graues. M.
Cato li.de liberis educandis. Et in grege opti
lominus idoneas oues remouere ſolet quas
reiculas appellat. Sepe enim unus puer peru
lans atque impurus inquit gregem puerorũ
inficit.Nonius.
Rei appellatio latior eſt q̃ pecuniæ:quia etiam
ea quæ extra computationem patrimonii
noſtri ſunt continet.Ser.
Reiectio moris erat reponi nomina iudicũ de
lectorũ in arca ex celebrata iudicũ reiectiõe
ideſt facta fortitione in urna inde. Ci.ii.uer.
libelli nominum ueſtrorum. Aſco.pedi.
Reucolæ & in reliquis gregibus pecuariis dele
ctus quotãnis habẽdus ſic in uaccis reucolæ
reiiciẽdæ.Varro.
Relatum dicitur perlatum. M.T.ad cæſarẽ in
nioré.ſed hæc uidebimus cum legati reſpõſa
rettulerunt.Varro.
Relatum dicitur conuerſum. Vir.in.xi.multa
dies uariuſque labor mutabilis æui rettulit
in melius.Nonius.
Religio eſt deorum cultura.Virgili.æne.libro
ſeptimo.religione patrum multos ſeruata p
annos.Nonius.
Religioſus qui amat religionem ſepulchra &
monumenta religioſa ſunt.i.habẽt in ſe reli
gionẽ.ille adorat .hæc adorantur.Lau.
Religioſus quoque dies infames uel infauſtos
in.xi.commentariorum grammaticorũ Ni
gidius appellauit.M.T.ad Acti.um.Nõ ma
iores noſtri funeſtiorem uiam eſſe uoluerũt
alienſis pugnæ q̃ uerbis capræ qđ hoc malũ
ex illo.itaque aliter religioſos etiam nunc dẽ
es aliter in uulgus ignotus.No.

Religio metus uel sollicitudo. Vir.æne.li.viii. Iam nunc religio pauidos terrebat agrestes. Dira loci. T.in an. Dignus cum tua religione es odio nodum inscirpo quæris No.

Religio metus ab eo q̃ mentem religet. Seruius in arte,

Religio timor. Virgi.ii. æne. religione patrum multos seruata per annos. Teren. nam mihi nihil esse religio est dicere ideſt metus. & est reciprocum: connexa. n. sunt timor & religio cõtraq; multos metus seruata per ānos. Stati us quoq; ait. Primus i orbe deos fecit timor nec mirũ ita ſi q deos, ἀπο τοῦ δεύδ ideſt a timore dictos. Ser.

Religiosus is appellabatur qui nimia & ſuperſtitioſa religione ſeſe alligauerat: eaque res uitio aſſignabatur. Sed præter iſta quæ Nigidi us dicit alio quodam diuerticulo ſignificatõnes religiosus. pro eo qui caſto atque obſeruandi cohibendique ſeſe legibus certis finibuſque dici cœptus. Simili autem modo illa quoque uocabula ab eadem profecta origie diuerſum ſignificare uidentur. religioſi dies & religioſa delubra. Religioſi eni dies dicuntur triſti omine infames impeditique: innui bus res & diuinas facere & rem quampiam que exordiri temperandũ eſt: quos multitudo imperitorum praue ac perperã neſaſtos appellant: itaque. M. Cicero i libro epiſto. ix. ad Actícum: Maiores inquit noſtri funeſtio rem diem eſſe uoluerũt alieniis pugnæ q̃ ur bis captæ: qđ hoc malum ex illo itaque alter religioſus etiam. Idẽ tamẽ. M. T. in oratio. de accuſatore cõtinuendo religioſa delubra dicit. non ominoſa nec triſtia: ſed maieſtatis ue nerationiq̃ plena. Maſſurius autem Sabinus in commentariis quos de indigenis conposuit Religioſum inquit, eſt qđ propter ſanctitatem aliquã remotum & ſepoſitum a nobis eſt. uerbũ a relqueſido dictum tanq̃ cæremoniæ a carendo. Au. gel.

Religioſas maiores noſtri nuptiis copulandis kalendas: nonas: idus religioſas ideſt deuitandas cenſerunt. Macro. de ſatur.

Religioſum require in ſacra celebritas. Ma. idẽ

Reliquum pro reliquoq; uel reliquum poſtremũ & geminata u ſcribitur. T. in. an. ut pnoſcatis quid ſpei ſit reliquum. Do.

Refellere & purgare differunt. q̃ refellit q negat purgat qui idem fatetur. & tamen defendit. Te. in hecy. Aut ea refellendo aut purgãdo uobis corrigemus te iudice ipſo. Et refellere prorſus eſt redarguere falſitaté. Idem in phor. q̃ erit mihi bonã atque commodum cum tu nihil horum refelles. Do.

Rem gerere q dicitur rem gerere iperator neque agit neque facit, ſed gerit ideſt ſuſtinet; tranſlatum ab his qui onera gerunt quod hi ſuſtinent. Varro.

Remant repetant. Enni. Riuoſque campoſq; remant. Feſtus.

Remeare redire. ut cõmeatus ultro citroque ire. unde cõmeatus dari dicitur ideſt tempus quo ire & redire quis poſſit. Feſtus.

Remeligenes & remoræ a morãdo dictæ. Pla. Quid ille nunc tam diiunitus remorant remeligenes. Et Luci. Quæ nam uox ex te reſonans meo gradu remoram facit. Fe.

Remillum dictum quaſi repandum. Fe.

Remi ſunt nauales pedes. ſicuti plærũq; remis remigis. Vir. li. v. quam deinde conſequitur melior remis ſed põdere pius tarda tenet. N.

Remiſſum lentum. M. T. de orato. Quis iquã res præter hunc tragicas pene commice triſtes remiſſæ. No.

Remiſſũ conceſſum: Vir. li. x. manibus & cineri ſi qua extat cura remitto. No.

Remiſſum miſſum. Luci. li. xxviii. cohibet & domi mœſtus ſe albinus quod repudium filiæ remiſit. Nonius.

Remittere delectare. M. T. i hortẽſio Quæro enim nunc non quibus intendam animum rebus ſed quibus relaxem ac remittam. No.

Remittere. Saturnalia athenis agitabamus hilare ac modeſte non ut dicitur remittentes animum. Nã remittere inqt Muſonius animũ eſt quaſi amittere: ſed demulcentes tum paulum atque laxantes rotundis atque honeſtis ſermonũ illectationibus cõueniebamus autem ad eãdem cœnam cõpluſculiq; romã in græciam: ueneramus. A. g.

Reminiſcor &. ſco. idem. Pri.

Reminiſci cum ea quæ tenuit ac memoria cogitando reperuntur. Varro.

Remittere animũ iquit Muſonius quaſi amittere eſt. Macro. de Satur.

Remores aues in auſpicio dicuntur quæ actu rũ aliquid remorare cõpellunt. Fe.

Remorbeſcat in morbum recidat. Fe.

Remunerare latine dicitur. ut Li. li. ii. tum mutius quaſi remunerans meritum.

Remittere p remitti. Li. li. ii. ea clade cõmeritis hoſtiũ aĩs ut etiam ubi ea remiſſiſſet terro re aliquo tenerent̃ pro remiſſat eſſent.

Remittere eſt cõdonare ut remiſi tibi iniuriã ideſt cõdonã remittere ite eſt ad negligentiã deſcedere ut animum remittere dicimus cũ deponimus curas & negligimus cui contrari um eſt intendere ex tranſlatione ab arcu.

Remos require in ratis. Var.

Remorari retardari a remora piſce minutiſſimo qui nauem retinet qui echineis dicitur Ter. in andria nequid ueſtrum remoret cum modum. Donatus.

Reginæ pro diuitibus ponũtur. Ter.in heau. Quia solæ his utũt reginæ. Et in phor. O regem me esse oportuit. Do.

Rem diuinam ideſt ſacrum. T.in heau. ait rem diuinam feciſſe ſe. Do.

Remurinus ager dictus quia poſſeſſus ẽ a Remo. & habitatio remi remora. ſed locus in ſũmo auẽtino remoria dicitur. ubi Remus de urbe condenda fuerat auſpicatus. Fe.

Remulcus eſt cum ſcapha & remis nauis magna trahitur. Fe.

Remulculare dictũ quaſi leui & molli tractu ad progreſſum mulcere Siſenna hiſto. li. ii. Si quæ celeriter ſolui poterant in altum remulcare trahit. Nonius.

Remus dicitur etiam lorum. qd cõtinet tubã Seruius.

Renancifcitur ſignificat repræhendit. unde ad hũc nos dicimus nancifcitur. & nactus ideſt adeptus. Feſtus.

Ren renis & rien rienis. P.

Reor exiſtimo & q̃cũque ab eo declinatur. F.

Reos non ſolum crimini & culpæ obnoxios ſed etiam honeſti uel uoti debitores ꝓmiſſi auctoritas uoluit. Vir. libro quinto. conſtitu am ante aras uoti reus. No.

Reos appello non modo eos qui arguuntur: ſed omnes de quorum re diſceptatur. ſic eni olim loquebantur. Cicero de ora. li. ſecũdo.

Repagula ſunt quæ pateſaciendi gratia ita figuntur ut contrario oppangantur hæc & repages dicuntur. Feſtus.

Repaſtinari agerisdicitur: cuius natum fodiẽdo mutatur. Feſtus.

Repedare recedere. Feſtus.

Repedare pedem iterare. Luci. libro uigeſimo octauo. redisſe ac repedaſſe roma repedabã munere. Nonius.

Reperibitur pro reperietur. Põponius in anulo poſteriore. Id credo metuis ne i iudicia de ſit. cũ nemo qa te recipiat reperibitur. Plau. in epido. Quid illa fiet fidicina igitur aliqua res reperibitur. Cecilius in ebolo. Nec enim uero eſt cum meæ morti remedium reperibit nemo. Nonius.

Repetundarum & de repetundis dicimus tantum ut accuſatio repetundarũ quæ cadit in eos qui cum forent magiſtratus prouinciali bus uſi uel dolo pecunias eripuerũt dicimus rem petere quæ erepta eſt. Lau.

Repetũdarum lege tenetur: qui cum aliquam poteſtatẽ uel magiſtratum haberet pecuni am ob iudicãdũ decernẽdúue ſuſcœpit. Ser.

Repotia poſtridie nuptias apud nouum maritũ cœnatur: qa quaſi redificatur poratio. Fe.

Repertum dicitur quaſi repartum. & reparatum. Feſtus.

Reperio quære in excogito. Lau.

Repẽtino ꝓ repente. Cicero poſuit. Ser. in ar.

Repoſitorium locus ubi ponitur quid. Lau.

Renuntiare. Re ſyllaba apud ueteres interdũ abundat. Ter. in and. Id ego iam tibi renuntio here futurum. Et Cicero. renuntiatur & renuntiare eſt quaſi ſecretum conſilium núciare uel malum aliquod. Seruius ad Cicero nem poſteaq̃ mihi nenunciatum eſt de obitu filiæ tuæ. Donatus.

Repueraſcere. Neuius in agricola. qđ ita quia repueraſcis fugit has perſonas. M. T. de oratore libro ſecundo. Eoſque incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos cum rus ex urbe tanq̃ ex uinculis euolaſſent. Et de ſenectu. Si quis deus mihi largiatur ut ex hac ætate repueraſcã & in cunabulis uagiã. Et de ora. lib. ii. Cũ ſcipiõe ſolitũ ruſticari eoſque incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos. Nonius. M.

Repudium quia fit ob rem pudendam appellatum. Feſtus Pom.

Repudium & diuortiũ in hoc differũt q̃ & repudiari futurum matrimonium põtinon recte aũt ſponſa diuertiſſe dicitur q̃ diuortiũ ex eo dictum eſt qđ in diuerſas partes eunt: qui diſcedunt. Seruius.

Reputare prima putare retractare: qua putare purgare eſt. Vnde arbores & uites putari dicimus. Ter. in an. Etenim ipſe ſecum eam rẽ recta putauit uia. Do.

Rerum ruſticarum tria genera quæ cõſtituta ſunt fructus cauſa. unum de agricultura. altẽ rũ de re pecuaria. tertium de uillaticis paſtionibus: de quibus. iii. libros inſtitui. Var.

Res comperindinata ſignificat iudicium i diẽ tertium conſtitutum. Fe.

Res imperium. V. iii. æn. poſtq̃ res aſiæ priami que euertere gentem. & alibi. Res agamẽnias uictriciaque arma ſecutus. Ser. in ar.

Res pecunia & utilitas. Terẽ. in heau. Eius frater paulo ad rem auidior & ſi rem habere honeſte res impura dicitur ideſt conſuetudinẽ Donatus.

Res uniuſcuiuſque rei q̃ ei cõiungat ſignificationé refert ut res publica res priuata res domeſtica res familiaris res ruſtica res urbana Cũ potior ſignificat ſperiũ ut rerũ potiri & ſine apud poetas ut romanos rerũ dominos ſed fere in plurali nec minus ad mẽtis inſtitutiones ut res litteraria & huiuſmodi alia.

Reſcribi reddi dicitur. Ho. dictates qđ tu nũq reſcribere poſſis. T. argentum illud iube denuo reſcribi phormio. Ser.

Res iudicatæ ſũt quæ inter eos q̃ ſuper aliqua re ambigũt ſententia iudicum fuerunt cõſtitutæ quarũ exẽplo cæteræ quoque iudicantur. Boetius in topi. Ci.

Resigno qđ obsignatum est relaxo uel patefacio. Laurentius.

Respicio quære in desidio. Lau.

Rescissere est rem posťq̃ est gesta scire quã nesciebas cum gereretur præsertim ad te tuaue ptinentem, Terentius. Hem tibi rescuit omnem rem. Lau.

Rescire qui factũ aliquod occultius: aut inopinatum insperatumque cognoscit is dicitur proprie rescire: nondũ inuenimus aliter q̃ ſu per his rebus quæ aut consulto latuerũt: aut contra spem opinionemque usu uenerunt quam q̃ ipſũ scire de omnibus communiter rebus dicatur uel aduersis: uel prosperis; uel inſperatis: uel expectatis. Au. gel.

Referari a fera dictum est. Fe.

Reses ignauus quia residet. Fe.

Resecrare soluere religione utique cum reus populum comitiis ornauerat per deos ut eo periculo liberaret iubeat magistratus eum resecrare. Plau. Resecro quæ mater qđ dudũ obsecraueram. Festus.

Resignare antiqui dicebant pro rescribere: ut adhuc subsignare dicimus p subscribere. F.

Residiare fæpe resilire. Fe.

Resignatum æs dicitur militi. cum ob delictũ aliquod iussu tribuni militum ne stipendiũ ei detur in tabulas refertur. Signare enim dicebant pro scribere. Fe.

Resigno claudo. Vir. iiii. æne. & lumina morte resignat. Seruius.

Resparsum uinum dixerunt: quia uino sepulchrum spargebatur. Fe.

Resina genus liquoris glutinoſi.

Reses que residua uel reliqua est ut Liuius libro secundo. timere patres residem plebem in urbe. certi manere eam an abire mallẽt. Reses etiam qui torpens & gnauia minime audet ut Liuius. xxii. Ratus deide. pdita colloquia esse metuque resides factos.

Residere diminui Liuius libro secundo. tandẽ cum ire resediſſẽt & rursus ut iam resideret impetus interdum reliquum esse. li. xxxx. & iram eius ſi qua ex certamine residet simplicitate & hilaritate leniemus.

Reus proprie dicitur qui accusatur Cicero de oratore.

Respicere est retro aspicere. Teren. i an. Ne in tuis secundis rebus respice ideſt quem præcedis fœlicitate non obliuiſcaris. ſunt enim qui fœlicitate elati ne respicere quidem uelint amicos. D.

Respondet aspicit seu contra positus est Vir. vi. æn. Contraque elata mari respondet gnoſia tellus ideſt aspicit & contra est. Ser.

Respondeo consentio. Vir. i. æn. Dictis respõdent cætera matris. Ser.

Respondet consentit. Vir. i. geor. Illa seges demũ uotis respondet auari agricolæ. Ser. i an.

Restat Ennius posuit pro distat. Fe.

Restare dicitur supesse. Te. in an. Restat Chremes qui mihi exorãdus est. M. T. de senectute. Nec cum æqualibus solum q pauci admodum restãt. sed cum uestra etiam ætate. Vir. li. ii. æn. Aut quid iam misero mihi denique restat. Nonius.

Restare resistere. V. li. iiii. æn. Hoc solũ nomẽ quoniam de coniuge restat. M. T. de finibus bo. & malo. Nullam quærentes uoluptatem stoici restant. Nonius.

Restituere plus est q̃ exhibere. nam restituere est possessorem facere fructusque reddere. exhibere autem est præsentiam corporis præbere. Seruius.

Restim ductans aliqui dicũt lusum natum abeo sune quo itroductus equus ligneus i troiam est: cum connexis manibus funem lorũ ducunt saltantes: sed ego puto manu confertos choros puerorũ puellarũque cantantes restim dictum. T. in adel. Tu inter eas restim ducatus saltabis. Don.

Restrictim pro restricte. Afranius i thayde. Ea que firme federe melius consultoribus q̃ restrictim cogitata atque omnibus rationibus Nonius.

Resupinas honesto ab incœpto reuocas nel puertis significat. Actius i ãtigona. Quid agis perturbas rẽ omnẽ ac resupinas fotori. No.

Resultare reaudiri & reclamari. Vir. v. æn. Pulsatique colles clamore resultant. Ita & dissultare dicit. Vir. viii. æn. Impulsum quo maximus intonat æther. dissultant ripæ. Ser.

Reticus mons est niger in ania altissimus.

Retego qđ rectum erat denudo. Lau.

Retexo q̃ textum erat reddo nõ textum. Lau.

Rhetor latine eloquens dictus est.

Rete hic & hæc retis reperitur apud antiquos ubi dimisit retem atque hamum. Plau. in ru. & hoc rete ablatiuo rete pro reti. Oui. quinto fasto. Cur tibi pro libycis claudũtur retepleones. pro reti. Inuenitur etiam reria. Plau. in rudẽ. nam nunc & opera ludos faciat & retiam: ut tempestas est. Pri.

Rete occultet. laro impediunt phrinonem. Fe.

Reticulũ tegmẽ capitis mulierebre & facculus.

Reticulum tegmẽ capitis mulierebre. Var. fexq; ulysſe. ſuſpendit laribus marinas moles pilas reticula & strophia. No.

Rethario pugnanti aduersus mirmilonem cãtatur. non te peto piscem peto. Quid me fugis galle: quia mirimilõicũ genus armaturæ gallicũ est. Ipſiq; mirmilones ante galli appellabantur in quorũ galeis piscis effigies erat qđ genus pugnæ iſtitutũ est a Pittacor uno

ex septem sapientibus.qui aduersus Phrinonem dimicaturus propter controuersias finimque erant iter acticos & mityleneos rete occulte lato impediūt Phrinonem.Fe.
Retractare est rursus tractare.Fe.
Retricibus eū an Cato aquā eo nomine significat quia horti irrigant.Fe.
Retrimōta quæ superāt ex digestione.Ma.
Rettulit profuit iterfuit.Ter.i'and.Quid rettulit.Donatus.
Retulit mihi est dixit.retulit ad me est in consultationé tulit.Quinti.Non rettulit ad matrem: non propinquos consuluit:nō amicos Cice.in catilina. Rerser inquis ad senatū idest fer in cōsultationem senatus:ubi solet adiungi de:ut de omnibus rettulit ad senatum. q; etiam in facto esse solet. Cicero Si ad unū omnia referenda sunt idest conferenda de re intelligendum est.Et referre est renarrare.Cice.Qui sermones ad se referrent.
Retheum promōtorium troianum est. Aiacis telamonii sepulchro conspicuum.
Reuiso redeo ut uideam.Reuiso qd agāt.D.
Reus dictus est a re quam promisit ac debet. Reus stipulando est:idest qui stipulatur.Reus promittēdo est qui suo nomine alteri qd pro altero promisit.
Reuocare positum per uices mutuo uocare. Var.sexagesimo.qui nobis ministrarunt pueri diebus festis cicer uiride qui nos prouocare cum audeant nos illos reuocare timemus Nonius.
Reuerto & tor.idem significāt.Pri.
Reuello est uelamentum tollo.Lau.
Reuocare pedem cum hominum aliquorum & animantiū dicamus.Vi.undecimo. etiam fluuiorum dici posse ostendit. Cunctatur & amnis resonans reuocatque pedem thyberinus ab alto.Pla.
Remos pedes nauium dixit.
Reum fieri quid est: nisi apud prætorem legibus interrogari. cum enim in ius uentum est set dicebat accusator apud prætorē reo Aio te siculos spoliasse. Si tacuisset lis ei æstimabat ut uicto. Si negasset petebat a magistratu dies inquirendorum eius criminum. & in stituebatur accusatio.Asco.pedi.
Reus constitutum ante aras uoti reus ait.Virgilius.Vox hæc propria sacrorum é ut reus uocetur qui susceptо uoto se numinibus obligat.damnatus autem qui promissa uota iā soluit.Ma.
Reuortit.Pomponius in maiali.Cœnam quæ ritati si eum nemo uocat reuortit mœstus ad me nam miser. Ne.ha si aio age nunc quādo reuortit.Nonius.
Rhadamanthus iouis filius ex europa rex Liciæ quo tempore apud agros regnauit Danaus qui ob iusticiam apud inferos iudex figitur.Tor.
Rhānis urbs Euboiæ.in qua fortuna colebaē maxime.'Vnde ramnusia fortuna y in u. T.
Ramnetes proprium.Vir.
Rampfinitus rex ægypti post Protea.Herodotus secundo.
Rhebanus fluuius in faucibus bosphori thracii.Pli.in quinto.
Rhesus rex thraciæ iterfectus ab Vlysse & fluuius Troianus.Home.initio.xii.
Rheo græce significat id quod apud nos fluo ab hoc uerbo rheuma idest capitis distillatio dicitur.
Rhetorica oratoria:
Rhetor nō orator sed rhetoricæ professor Declamator qui studens apud rhetorem fictam causam agit.
Rhetor quare in declamator.Lau.
Rhetorissat rhetoricæ loquitur.Pom'in medico,Dolasti uxorem 'nunc propter me cupis concidere etiam rhetorissas.Fe.
Rheuma fluor siue distillatio.
Rhedones populi inter celtas ad oceanum ubi ciuitate armoricæ appelātur.proximis auleicis sessuuis curio solitis ossissimis duellis uenetis andeganis ceromannis in prouincia turonēsi & francorum regno sita. nomen retinēt in britānīæ ducatu consistit.
Rhea Saturni uxor.
Rhenus fluuius & gallos a germanis diuidit siue græcum nomen id sit siue barbarum.
Rhæda quæ habet diphthongum ae.
Rhemus frater romuli qui huic nomini pauci nunc aspirant.
Rhœtus proprium centauri.
Rhemi iter belgas proximi celtis fratres & cō sanguinei proximique suesonibus cum quibus eodem iure & isdem legibus uno imperio magistratuque utebantur.finitimi quoque ueromādiriis treueris.metensibus.catalensi & laudunēsi diocesibus ac siluæ arduenæ ciuitas ē metropolis nomē rettinēs i qua francorū rex ungitur & cōsecratur in regno francorum.
Rhenus ab alpibus decidēs prope a capite duos lacus efficit uenetū & acromum mox diu solus & certo alueo lapsus haud procul a mari huc & illuc dispergitur sed ad finistrū ānis etiā tumet donec effluit. Rhenus ad dextrā primo angustus & sui similis post rippis longe hic latere cedētibus tam nō amnis sed ingens lacus ubi campus impleuit flcuo dicit' eius denique nominis insulam amplexus fit iterum arctior.iterumque fluuius emittitur Pompeius.

Rhetea littora fũt extra sinum a rheteo & dardania claris urbibus Aiacis tamen sepulchro maxime illustria ab his fit arctius mare: nec iam abluit terras: sed rursus diuidens angusto hellesponti freto littus obuium findit. fa citque ut iterum terræ. qua fluit latera sint interius bithynni sunt & marianduri.

Rheuones ex pellibus uestes appellantur. S.

Rhexenor Nausithoi filius frater Alcinoi regis phæacum.

Rhenus germaniæ fluuius a danubii & rhodani flu, fontibus & fere in medio eorum oritur. ex leupontiis qui a nõnullis sarmatæ dicti alpes incolunt iter fines diocesium curiensis & tridentinæ non lõge ab italia lõgoq; spatio per fines nãtuantium qui hodie constantienses esse creduntur. heluecionum & sequariorum ex quibus sunt basilienses & comitatus ferretenses medio matricum hodie metẽsium qui tunc ad rhenum usque extendebantur. tributorum nunc argentinensium & treuiorum citatus fertur ac ubi oceano proximus est. i plures desfluit partes multis ignotibus que ĩsulis effectis. quas tres fere a phrisiis ac relique aficambris nunc gherlesibus & holãdinis q olim batani dicebãtur ac a qbusdam feris nationibus incoluntur. hunc memorat Lucanus in primo. Sunt etiam qui hunc & danubium in retia oriri tradant. & non longe a locis ubi uina uultuniacra nascuntur. Rhenus igitur non attigit sequanos hodie burgundos nisi a finibus heluecioru circa basileam usque in fines argentinensiũ balisea enim compræhẽditur iter sequanos & suffragania est bisuntinæ metropolis: ide est q reliqua pars fluminis rheni ab eius ortu circa curiensem diocesim prouintiæ magũtinæ. usque in fines basiliensiũ citra ipsũ flumen fere tota ad heluetios ptinebat qui ueteres romanos ĩ militaribus signis imitati capita bouum. aprorum ursorum & similiũ uexillis suis depingere consueuerunt.

Rhinoceros animal rhin græce nasus dicitur unde id animal nomẽ duxit & genitiuũ sine n. ãte. t. mittit quia cum ultimo sit producta penultima correpta est.

Rhinoceros animal unius ĩ naribus cornu lege plinium de animalibus.

Rhinoceros repãdũ cornu habet secundũ Solinũ ideſt recuruum & attritum cautibus in mucronem excitat. pugnat cum elephantis. longitudine par. breuior cruribus aluum petit. habet colorem buxeum.

Rhynitalcus uir thracius. cuius exemplo dicebat Cæsar amare proditionem: abhorrere a proditione. Tor.

Rhipes populi achiuorum.

Rhiphæi mõtes post ditenistagorã hĩc orti lõgo se iugo & donec cõiũgantur. exporrigũt qui altera parte in euxinũ & mæotida & tanaim. altera in caspium pelagus obuerterunt diciuntur iidem aliubi. taurici. mosci. amazõici. caspii. corasici. caucasi. ut aliis aliiue appositis gẽtibus ita aliis aliisq; nominibus. At in primo flexu iam curui littoribus oppidũ est. quod græci mercatores cõstituisse & quia cum cæca tempestate agerentur. ignarique terra esset. Cygni uox notam dederat cygnum appellasse dicũtur. Reliqua eius feræ incultæq; gentes uasto mari assidentes tenẽt menãclea terre strea. vi. solitis. coraxi cleptito phagi heniochi. achei. cercetici. ét i confinio mæotodis syndões. i æuicorum finibus dio stomas a castore & polluce pontum cũ iasõe ingressis: syndos in syndonũ ab ipsis terrage culturibus cõdita est obliqua tũc regio & in latum modice patens iter põtũ paludẽq; ad bosphorum excurrit quam duobus alueis in latum & in mare profluens coracadam pene insulam reddit quattuor urbes ibi sunt hermonos. sarcephor. spanacorea. & in ipso ore cimmerium. hac ingressos lacus accipit lõge lateq; diffusus qua terras tangit in curuo circũdatus littore qua mari ppior est: nisi ubi aperitur quasi margine obductus citra magnitudinem prope pono similis.

Rhiphæi montes scythici a perpetuo uẽtorũ flatu a ῥιπεῖν. flo. latine. Tor.

Rhipæi montes arcadiæ sine aspirato p ad differentiam. Tor.

Rhion post messenios deinde (maris id nomẽ est) angustę & uelut freto lacus ore frequentiꝰ incidens inter ætolia & peloponnesiacos usque ad isthmon irrumpit. in eo ad septẽtrionem spectant littora icipiunt in his est ægeon & ægina & oliros & scio ac i aduersus pagecreusis anticyra. oeanthia. cyra. & notior aliquanto noie calydon & euenos. Pom.

Rhitrum portus in Ithaca. Ody. primo.

Rhitius urbs Cretæ.

Rhytmus numerus. Quint. Rhytmi neque finem habent certum: nec ullam in contextu uarietatem. Sed qua cœperunt sublatiõe ad positionem usque decurrunt.

Rhœtus mõs Troiãus: ubi sepultus Aiax Inde rhœteus aliq̃do rhoteus diuisio diptõgo. T.

Rhodopes thraciæ mons unde rhodopeius.

Rhodamanthus galliæ fluuius.

Rhosolani populi.

Rhodope mõs thraciæa rhodope regia Thracum ubi sepulta est. Soli. Mygdoniæ Macedoniæ ptis q̃d utrũque esse põt. Se. dixit q̃d in plagam orientalem porrigitur in septentrionẽ reflechitur. V. qua redit mediũ. Tor.

Rhodos insula Lyciæ & prima cycladum. in qua rosæ capulum dicitur fuisse inuentum dum urbis fundamenta foderentur. unde in sula & urbs dicta est circuitus. cxxv. pedum ubi fuit admirandus colossus. Pli.

Rhodia nympha oceani & tethyos filia. T.

Rhodius fluuius troianus ex ida. nũc nusq; apparet. Tor.

Rhombus uas: rombus piscis: & rombus figura geometrica quadrãgulata sicut rhõboides ut homines ab oi latinitate abhorrentes hel muaim uocant & ab ea figura tam uas q̃ piscis sunt nominati.

Rhodãus fluuius. fedimos. ueragros. allobrogos & galliã prouincia romanoꝝ a celtis discriminãtiens orie nõ longe a danubii tirheni flumine fontibus circa fines dioecesis sedimensis ppe montẽ cui nunc briga nomẽ ei: & ad sedunũ germaniæ urbẽ decurrẽs uicũ ueragrorũ qui hodie sanctus mauricius dicit: interseat lacusq; lemano quem accolæ lariss enẽsé. nominãt admixtus & ad põtẽ gebẽnæ urbis eũdẽ lacũ egressus in lugdunũ. Vienna aliaque urbes & insignia loca uolcas nũc augnoneses prolapsus ligusticũ mare tribus hostiis influit. hunc Lucanus in primo & Tibullus in. xvii. elegia memorant.

Rhodopis: pidos meretrix thracia pulcherrima una cum æsopo captiua: quam charaxes frater sappphus magna pecunia redemit. He. secũdo. Pli. xxxvi. dixit fecisse quæstu suo pyramidem laudatissimum conferua æsopi fabularum philosophi.

Rhomphæa framea genus gladii.

Rhoxolani scytici ultra danubium puto nunc rutenos: ut in bastarne.

Roma enim græca uox est. & robur ualẽtiam que significat cui licet græci aspirẽt latini tamen i hoc eo si mutati non sunt.

Roma secundũ solinũ ab euãdro, positũ nomẽ cum inuenerit oppidum ualentia dictum. græce romam dixit. Nam Macrobius dicit latinum nomen ignotum. sed plurimi romã scribunt a romulo a romula sicoꝝ rominandoꝝ æstate sub ea pecudes rominabant: ga sub illa iuenta est lupa præbens infantibus numen ideꝫ mammã quæ ita tũc uocabat. de q̃ Corne. Tacitus & eius ambitu. Pli. iii. dicit suo tempore uigiti milia pe. fuisse & cætera. Flauius uopiscus dicit ab Aurelio ad trigita milia pe. ampliatã portæ flumentanæ: quã flumẽ urbem itrans in sinistra ripa relinquit Collatina ab eadem fluminis parte proxima flumẽtanæ a collatio oppido. ideo dicta q̃ i id ex aliis ciuitatibus opes fuerunt ĩportatæ. Pinciana a palacio propiquo: cuius secundũ cassiodorum in epistolis rex ostrogotorum primus theodorus marmora rauẽnam ferri curauit. ide gabiusa q̃ recta i gabios duceret: ide qrinalis q̃ ĩgrinali colle sit: uel quia ppe est quirini facellum: quã q̃dam agonẽsem ali quando dictam putant q̃ mons qrinalis pri us ægonus dictus sit. alii aliam dicunt. pxia collina: quæ ad qrinalem producebat. Var. In colle quirinali plura sunt colliũ noia. Nã collis tricepsfois ubi ædes qrini. collis saluta ris qui tricepsfois. collis pollinaris qui est ad ædem salutis. & collis mutialis ad ædem dei diffiditia qua colliũ uarietate fcollis qrinalis colina dicta est cui propinquum ueneris erycinæ tẽplũ dicũt: quæ nũc salaria. qd nomẽ prius uiæ ſtratæ fuisset. Cor. taci. dicta q̃ p eam salem sabini ferebant: sequẽs uiminalis a colle secundum quosdam: quæ & numentana. inde exquilina quæ & tybertina sancti laurentii. qdam & taurinam eandem dicunt a tauri capite sculpto, alii aliam dicunt. alia næuia quæ maior. inde asinaria quæ a prisciis cœlimõtana nunc sancti ioãnis. Octaua metrodii quæ clausa. de q̃bus Li. in secundo ab urbe. ide latina eadem uel propinqua. Capena a ciuitate quam Italus cõdidit iuxta albulam. Solinus cuius uia ſtratã usq; neapoli appia. Fuit & trigemina ab horatiis secundum quosdam quæ deide hostiẽ. nunc sancti pauli. Aurelia nescio an quæ ad sanctum pancratium ducit: & fontinalis ex ianiculo ad uaticãum ex fõtinalibus fõtium sacris forte q̃ capena. Romulus tãtum tres fecit. Carmẽtalis a carmente, quæ scelerata alteram padanam quæ & libera tertia mugoniam q̃ & trigonia ideſt triũ angulorum. Quer quætulanæ ubi fuerit mihi icertum dicta a quærcu. Lauernalis a lauernionibus ideſt furibus q̃ sub tutela deæ lauernæ essent. Rubusculana porta quasi rudis & ĩpolita. Rutumena a noie auri gæ cuiusdam. Catularia quia prope ruffiæ canes immolabantur ad placandum canicularæ sidus inimicum frugibus. Triumphalis celeberrima omnium per quam triũphantes ingrediebantur usque ad iouem capitoli num iuxta ripam rhybridis. ppe sancti spiritum ubi pons fuit. cuius adhuc uestigia cernuntur. ide ad obeliscũ. C. caliculæ qui iulia male dicit territorium triumphale dicebaꝫ iuxta uaticanum. quod uel a uatũ responsis pulsis hetruscis dictũ é, uel a uaticiniis q̃ ibi fiebant. uel uaticanus deus penes quẽ essent humanæ uocis initia. inde uagire. Var. septẽ colles habet roma. unde septimontinalia festa. Capitolinus a capite inuento cũ fundaretur tẽplũ iouis ante tarpeius & etiã ãte saturnus ũde saturnia tellus & oppidum i capitolio ædes iouis optimi maximi a tarquiis sci-

licet fundata.de quo lactantius.i.& tonantis ab augusto & iunonis monetæ. Li.v.ab urbe. &.vii.in area ubi. M.manlii præcipitati fuerant ædes:quam Camillus nouerat & minervæ & Herculis. Pli.vii.omnium deorum in capitolio simulacra celebrabatur.Seruius.ii. Forum boarium ubi lacus curtius inter palatium & capitolium de lacu curtio. Varro de lingua latina.curtium lacum dictū uel q̄ in hiatum terræ curtius armatus se præcipitauerit:uel q̄ Metius cursius sabinus cū puniretur a romulo tacius per illum lacum ad suos in capitoliū se receperit:uel q̄ is locus fulguratus est ex s c & septimus a curio consule. Boarium quasi in.v.boues primum ad designandum urbem adhibiti sūt.& ubi cœptus est sulcus erat æneus taurus.uel q̄ hercules victo caco illic ioui immolauit. uel q̄ illic uendebantur boues. Forum piscarium huic coniuctum secundum thyberim iuxta ianni templū.de quo Ouidius primo fastorū:ubi i bello sabino porta clausa mox patefacta é & bis & ter: tādē relicta custodia cū hostes irrumpere seruentibus agnis erumpētibus repulsi sunt. Quidā putant esse qd adhuc extat apud sanctum georgiū quattuor portis.de quo Seruius.vii. Velabrū prope qd nunc uellus aureū corruptæ ubi est sanctus georgius & argiletū:de quo Seruius. viii. ab argilla uel ab argo hospite euandri illic interepto. Forum romanum iuxta palatiū in uia sacra ad arcum seueri. Aliud troiāi pulchrū ædificiis:de quo ammianus.xvi. & in eo colūna adhuc integra.aliud prope ecclesiā adriani martyris a nerua q̄ transitorium dictum est.Spartianus in uita alexandri. Forum Cæsaris.Item Pli.xxxiiii. Et aliud augusti. Suet. & Pli.xxii.& xxxv.Gelius.ix Auētinus collis uel ab auibus ex thyberi illuc aduenīētibus uel a rege albano ita dicto ibi sepulto.uel ab aduētu hominū q̄ cōmūe esset ibi dianæ tē plū latinis uel a uehēdo potius:qa cictus esset paludibus.unde uelabrū:& a uehēdi actu uelatura.in eo erat ara herculi ab euādro posita.Item & templū lunæ.Item templum fūpuosissimum a camillo e præda ueiētana & ædes libertatis a græco ex mulctaticia pecunia.Liui.Fuit & laurentum silua iouī dicatum.Pli.Item spelunca Caci uersus palatiū. Palatinus uel q̄ palantes cū euādro uenerūt qui & palatini aborigines ex agro reatino q̄ appellatur palatium ibi consederūt.uel a palatia uxore latini:uel a balatu ubi uani ducis fondani ædes q̄ dirutæ. Vani prata dicta fūt Li.tertio ab urbe. ædes magnæ matris a.M. iunio Bruto.in cuius dedicatione ludi mega lesia dicti.ædes victoriæ. Phanum febris tē plū augusti ab augusta sup quo calicola pōte palatium capitolio coniūxit Sue. Templum apollinis porticus & bibliotheca ab augusto cælius a cælio lubennio thusco.duci nobili.in romuli auxilium contra latinum regē Hic mons additus urbi a Tullio hostilio:cui albam euertit ubi frequēs habitauit & fecit curiā hostiliā. Li.ab urbe.Fuit & templū clau dii a uespasiano.Item ædes fauni ueneris cupidinis macellum magnū antrū cecropis lupanaria Cohortes quīque uigilum castra pegrina spoliarum & armētarium duo aquæ ductus,alteę claudii in palatium:alteę caracallæ in capitolium:nunc basilica lateranensis nobilissima gente tēplum crucis ab helena ubi erant ueneris & cupidinis iuxta flatilii tauri amphitheatrum uersus palatiū domus paternæ gregorii ubi nomen cōstruxit. Exquilinus omnium maximus:uel ab excubiis regis a turribus militiæ & comitum per caballum & thermas: Diocli usque ad portā exquilinam,altera pars collis tersecatur uico patricio ubi ecclesia mariæ maioris uiti i macello usque ad.C.Marii trophea diuidit a cælio uia neuæ portæ usque ad colloseū i exequiliis thermæ ut ex statuis puto constāt tini usque ad domum cardinalis de colūna. Ingentes seminudorū senum statuæ.Illic uicus cornelsorum caballi marmorei cū uiris a tridate armeniog; rege portate secundum Sex. Ruffū:q̄ ét & alia signa & tabulas attulit neronis tempore:cui nero faurauit theatrum Pom.secundū quosdam illic fuit turris:unde nero īcensam urbem spectauit. Ite thermæ diocli iuxta uicū patricii thermæ nouatione.ubi pudentianæ templum monasterii sancti laurentii i pane & perna i thermis olympiadis ædificatū legitur. Gallutus thermæ quas quidam Cajo & Lucio nepotibus cæsar constituxit secūdum Sueto.C.Marii trophede cimbris & teutonis macellū arcus Honorii Galieni iuxta templū uiti ædes malæ fortunæ.ædes Plinii grinalis & uiminalis colles Varro appellat ob pruuitatem: a quirini fano & iouis uimineī: qdam a gritibus:q̄ cū Tacio ibi castra habuerunt.quos Serui.rex urbi addidit sūt a flumētanea porta ad collinā usq; prope thermas: q ob mias parū discernunt. In uiminali domus. M.C. oratoris Catulī: q̄ cum mario cimbros fudit & C.aquilii egtis romani iurisconsulti clarissimi.Pli.xvii.Fuerunt & horti salustiani usq; prope sanctam susannā. In grinali ædes fortunæ primogeniæ. Liuius in bello punico a Gn.domitio dicatam.Campus martius ager tarquinorum inter urbem & thyberim consecratus Marti.Liui.ab urbe.in quo nauma-

chia cæsaris Mauseolum ab augusto iter uiā flamineā & thybri: de quo cassiodorus duo obelisci cū interpretatiōe ægyptiæ philosophiæ. Pli. xxxvi. Iulius capitolinus i uita gordiani ultimi in thybridis ripa augustus porticū. M. pedum: & alterā ex oppositō ad spacium pedū d. frequēti lauro, myrto, busta. & cætera. Erat & ecuria uel equiria secundum Var. ab equorum cursu. unde sancta maria adhuc ecuria dicit. Tēplū isidis. columna situs cochea adhuc extat aurelii. Antōini pii. apd quā ut dicūt comitia centuriata fiebāt: quādo tribus ad suffragia reddenda citabātur q̄ uerisimile ex tumulo q̄ corruptæ acceptorū atiquitus citatoq; Comitia a comitate & loco & actui coē. ut quidā alii comitiū locū comitia actio. Plu. Comitiū prope palatium dicit ubi sabinæ patres & maritos cōciliauere. Var. ante curiā hostilia rostra sub dextra comitio locus in quo forte priuatoria suffragia dabātur de comitiis. Gelius. xv. & Alconius in orationibus Tulii de rostris. Li. viii. ab urbe naues antiatum parti in naualia sub ductæ ptim incensæ: rostris earū suggestū in foro extructū adornati placuit locus i foro ūde ad populū loq; plurimū consueuerāt. Græcostasis locus ubi nationū subsistiterit legati a gracis tāq; dignioribus supra cœnacula supra græcostasim: ubi senatus uel senatores cōsisteret: ubi ædes cōcordiæ & basilica opima. Aliud tēplū concordiæ a thyberio dicatū lōge post. de quo non potuit Varro meminisse in radicibus palatini tēplū louis statoris a Romulo uotū bello sabinorū. a Romulo etiā louis feretrii templū factum. ppe tarpeiam: ubi erat quærcus pastoribus sacrat qd Actoné regem ceninēsiū uicerit a feriendo. nā nō nisi Cæso duce singulari certamine ferebant spolia quæ opima dicebātur uel ab ope uel ab opere q̄ essēt opus egregium: qd iter mariū spolia & lateranensie palatiū est planū illud tabernolam regionē uult Varro appellari. Inde carinæ ubi sanctus petrus ad uincula & magnæ illæ ruinæ cōtra colosseum: ubi ueterem curiā fuisse puto: ubi augurū ædes & iaugurabantur. Var. curiæ ubi & curarēt sacerdotes res diuinas: ut curiæ uetes res: ubi seriatus hūanas ut hostilia. a curia ueteris sub arcu titiue arcu usque ad capitolii pximā arcem: q̄ per eā a capitolio ad augures sancta quot mensibus ferebant. Subura q̄ sub muro terræ carinæ. uel q̄ sub ātiqua urbe fuerit nō lōge pagus succusanus q̄ succurrit carinis prope arcū seueri & forū boarium: uicus iugalis a iugis bouū quæ ibi fiebāt æquimeliū q̄ publice æquata solo est. Sp. melii domus ob cōcupitū regnū is locus ad bustā gallica q̄ roma recuperata gallorum ossa ibi coaceruata sunt. Varro & Liui. tertio ab urbe germaliū & uelia: & in plurali ueliæ cō iūcta palatio q̄ lanam uellerēt ante q̄ tonsuram insula a segetibus ex tarquinorum cāpo cū martī cōsecratus est cæpta. ide adiuta ubi tēpla duo. louis & æculapii ærarium factū e Saturni tēplo: quia eius temporibus nullū furtum factū est. uel q̄ oīa communia & fuit in faucibus capitolii. Erat & locus pro castris ifitutus ab augusto: ne milites uagarentur per urbē. unde fecit post uictoriam actiacam duas classes. unā apud missenū lucaniæ alterā apud rauennam ad locorum custodiā & cū uenirent romā castra rauennatibus data sūt in ianiculo. unde trans thyberi aliquā do urbs rauēnarium dicta est. militēs autē in cælio monte qd ide thybertius aboleuit. Vnde postea prætoriani milites in magnam uenere licentiā ut faceret ipseratores: ut de Claudio legit & galba & Othone: & cætera. & deinde plurimæ seditiones ortæ: pons sublicius ab Anco cōditus: prius ligneus sine clauo quem Antonius pius munarem fecit. putō qui sanctæ mariæ dicitur. alii qui sub auētino demolitus est. alii huc æmilium dicunt alii qui mollis ab urbe in insulā. Qu. lepidus & M. curius ædiles struere ab insula intrans thyberim. Valētinianus & valens Pons aurelius cui rapto nomen est pōs triūphalis etiā demolitus apud sanctum spiritū. Pons adriani castello seu metæ cōiunctus qui & sācti angeli. Extra portam flumētana miluius arcus integer cōstātini iuxta colosseum. Alius. L. septimii sub capitolio. alius semidirutus iuxta palatium & templū pacis. Ti. uespa. alius apud sanctū georgiū. cuius iscriptio lm. cæsa. vii. Seuero & cætera. Alius in macello gallieni imperato. Pantheon a pan oē: qd est simum significat ut potius interpretor summus deorum. Pli. xxxvi. Pantheon toui ultori ab agrippa factū. uel qd sub martis & uenēris imaginibus essent olim deoq; imagines uel q̄ templum illud rotūdū sit: & cælo pīmile & deorū oīum habitatio. Aquæ ductus Sex. ruflus. Vnde. xx. cōmemorat traianā: āni am: atticam: martiā: claudiam: cerueleā: iuniā: augustēam appiā: algentianā: cyniam: sabbatinam: aurelā: dānatā: uirginē & tepulā: feueriana: nam: antoniana: alexandrinam. uel a conditoribus. uel a locis. ut cyminia. Vir. viii. Cyminī cū mōte lacus de martia. Pli. xxxvi. De domo aurea neronis apud Suet. & tacitū. vii. Plinius xxxiii. & xxxiiii. & xxxvi. in qua postea multa facta sunt. ut colosseum a colosso neronis: cui cōmodus dempto capite suum iposū it q̄ reor esse q̄ est i laterano. nam ex nūmif-

matibus cõmodi esse deprænditur q̃ contra sanctum georgium ædificium est.qd alii septizonium.alii septodiũ uel a zona uel uia uocãt feueri.Amphri hmpe.ex Spartiano fuisse deprænditur.

Rica est uestimentũ q̃dratũ purpureũ.quo fla minicæ p palio utebãt. alii dicũt q̃ ex lana succida fiebat alba:q̃ cõficiebant uirgines in gentuæ.patrimæ & matrimæ ciues: & inficiebantur cæruleo colore.Fe.

Rica est quod nos sudarium dicimus. Plau.in epidico.rica babilinum aut exoticum. Serenus i opusculo libro.i.Aut tonulam aut acũ aut ricam Neuius in pedio.Molitinã cocrotã ceridotatam ricam.No.

Ricæ & riculæ uocantur parua recinia & pallola ad usum capitis facta.Festus.

Ricinus uestis muliebris.sic dicta: q̃ post tergum reiiciatur.dicitur autem uulgo maforte.Seruius.

Ricinium antiquissimi amictus ricinii utebã tur eo duplici & ab eo q̃ dimidiam ptẽ reiiciebant retrorsum.a reiiciendo ricinium dictum:hinc q̃ fata duo simplicia paria parilia dicta.Varro.

Ricinam.Varro in prome.li.i.aliæ mitrã ricinã aut mitram mellicensẽ. Tur.in uelitteraa.ducit me secum prius q̃ ad ædẽ uenimus uenerat deo in terra aspexit uirginem: & istã ter in capite ricinum:inde riculã est.No.

Ricius riẽe rixiose:ringitur dici uidentur: qa in diuersum rũpanẽ: cõtrariaque sint recto qd uocabulũ dictũ uidet a rigendo.Fe.

Rictum ferae: dici uolunt.cũ Titin. etiã sit au ctor hominis etiam dici debere caue ex corde frontem hanc semper fracto rictu.No.

Ricinum.Lucil.li.satyr.ricinum auraditice & borotia mitræ.Tur.uelitterna.ducit me secũ postq̃ ad ædes uenimus:deos in terram aspexit uirginem instãtem in capite riculam idu ta monstrinam.No.

Ridere & deridere differunt.videt enim q̃ similiter ridet qui cũ alterius cõtemptu & irrisione deridet.Do.

Ridere splene homines dicũt philosephos sel le irasci iecore amare & corde sapere.

Ridagius flu.est hircaniæ grandis zobetem sucipiens amplissimum fluuium.

Ridiculus homo ideſt deridendus .non est diminutiuum.hoc ridiculum sermonẽ significat risus potius qua derisus excitãtem. Lau.

Ridiculus qui in rebus turpibus ridet.Fe.

Ridicis multæ species uineæ sunt aliæ humiles ac sine ridicis:ut i hiſpania.aliæ sublimes ut quæ appellantur iugatæ:ut plæræque in italia.Varro.

Ridica pedamentorum fere quattuor genera. unũ robustum q̃ optimum solet afferri i uineam:& quærcu ac iunipero:& uocatur ridica.Alterum e pilis & pertica.Tertium arũdinerum Quartum est padamẽtum natiuum eius generis:ubi ex arboribus in arbores tra ductis uitibus uinea fit:quos traduces quidã rumphos appellant.Varro.

Rienes antiqui uocabãt refrẽines. quia græ. eos νεφροὸς renes.dicũt.Plau. Glaberat tã quam rien.Festus pom.

Rigidum & præter modum frigid m signific at & durum.Festus pom.

Rigodolum locum inter belgas supra mosellã flu.non lõge a finibus treuiorum editũ ubi petilius cerealis romanus copias treuioꝝ & germanorum magis casu q̃ prudentia fudit proximum metensium finibus montibus & mosella flu. septum nõ memorat Cæsar sed Tacitus.

Rigidum frigidum.Vir.li.ii.geor.Telluré borea rigidam spirante moueri.No.

Rigidum erectum. Vir.in buc. Tunc rigidas motare cacumina quærcus.Idem geor.i. Et rigidæ curuum falces cõdunt in ensem.No.

Rigidum durum.Vir.iii.geor.uestesque rigeẽ cunt indutæ cedunt que securibus humida uina.No.

Rigor duritiesunde & rigidus homo.Virgi.i. geor.Tum ferri rigor.Ser.

Rimari est ualde q̃rere ut in rimis quoq. Fe.

Rimari dicit scrutari quærere.Vir.in.xi Et pes rimantur apertas. Idem in.vii. quodcun que rimanti telum ira facit.No.

Rimari inhabitare. Vir.ii.geor.Dulcibus i ista gnis rimatur prata cayſtri.No.

Rimari expleri. Virg.li.vii.rimaturque oculis habitatq̃ sub alto pectore.Nonius.

Rimari per terrae rimas inquitere.nam rimari tractum est a porcis qui glandes rimãtur de rimis terrae. Vir.i.geor. Dulcibus in pratis rimanẽt stagna cayſtri.Ser.

Rimo & rimor idem significant.Pri.

Ringit irascit. Te.in phor.cum tibi sit qd placeat ille ringit tu rides.No.

Ringere os ostendere. Vnde & pro irasci & indignari & murmurare capitur. Te.i phor.cũ ille & cura & sumptu absumit dum tibi sit qd placeat ille ringit cum rideas.Ser.

Ringi est stomachari tacitum trãslatio a canibus latratoribus. Ter.in phor.Ille rigitur tu rideas.Donatus.

Riphæi mõtes arcadiæ q̃ absque aspiratione scribuntur:ubi cum aspiratiõe scythiæ.

Riphæi montes scythiæ a ꝑcuo uentoꝝ flatu nominati.ῥιπὸς græ.latine ipetus.Ser.

Riscus cista é pelle cõtecta. T.i ecy.i risco é.D.

Riscus loca in parietibus angusta. Te.in risco.

ociosa cessas reciproca animum iquã odio. Enni.in andromeda. Riscus prorsus recipro cat fructus feram. No.

Riscus est fenestra parua in pariete constituta. Te.in heau. Abi cistellam domo affer cũ monumentis ubi sita est in risco. Ser.

Ristibulis ager fit qui biennio continuo serif farre spico: ideſt aristato q̃ ne fiant solẽt qui prædia locant excipere. Festus.

Rite a rito uero uerbo uel ritũ rite q̃ recte: qa nihil tradiť ritibus' nisi qđ rectũ ẽ credať. P.

Rite a ritu q̃ fit rite id ratũ & rectũ est. Var.

Rituales noiant' hetruſcoq; libri in q̃bus scripũ est quo ritu urbes condanť aræ ædesq; sacrẽť curiæ tribus: & cẽturiæ distribuať. F.

Rhinoceros aial a græco rinnaris & ceras cornu quod naribus cornum gerat.

Rhinoceros duo hẽt cornua ut apud pausani am solum legi quorum alterũ insigni magnitudine ex naribus extat alterum supernẽ erũpit exiguum quidem sed ualidissimum.

Rhion post cyllene maris id nomen est augustę & uelut fræto lacus ore frequenti incidẽs inter ætolos & pelopõnesiacos usq; ad istmõ irrũpit in eo ad septentrionẽ spẽctare littora incipiũt in his est ægeõ & ægina & oliros & stion ac in aduersis pagecreusis anticyra ocãthia cira & notior aliquanto noſe calidon & euenos extra rhion in acarnania maxime clara sunt oppidum leucas. flumẽ achelous. Põ.

Rhythmus latine numerus tribus sensibus de prædicit' usus ut saltatio: tactu ut pulsus arteriarũ auditu ut uocum quæ aut sunt in instrumentis aut cantu aut sermõe & sermo aut uersibus nã & hi numeri dicunť. aut plurium pedũ iuncturã de quibus musici scripsere aut insoluta oratione de quibus præcepta rhetores tradidere.

Riuales dicuntur æmuli de eiusdem mulieribus facta translatione nominis a fer. bestius quæ scientes cũ ex eodem riuulo hauſtũ petunt in prælium inuicem ueniũt. Te. i heau. Ego militem riualẽ recipiendũ censeo Do.

Riuium pro riuali protulit. Plau.

Riuales dicti sunt quasi in unũ amorẽ deriuãtes. Te. in heau. miles thraso phædriæ riuals Nonius marcellus.

Riuati: aquæ de ponto fluũt tũ foris influentes aquas pontus accipit. Macro.

Rixat pro rixať. Var. in armorum iudicio. Illic uiros hortatur ut rixarent præclari philosophi. Idem in ferano. Dormit alius. nimirũ uigilant amant clamant calent rixant. Idem de rerum natura. ideſt ne rixarent ne familiæ rixentur cũ uicinis. No.

Robigalia dies festus. vii. kalẽ. maias quo robigo deo suo qđ putabant robiginem auertere sacrificabant. Fe.

Robigus in istis duis q̃ placari oportet uti malo nobis uel a frugibus natis ammoueantur arũcus quoq; habeť & robigus. Au. gel.

Robigalia a robigo deo festa secũdum ſegetes huic deo sacrificabať ne rubigo occupet ſegetem. Varro.

Robrum a rubro colore & quasi russo significant' uut breuem qđ hoc noie rustici appellãt manifestũ est. unde & materia quæ plurimas uenas eius coloris hẽt dicta est robur. hic & homines ualẽtes & boni coloris robusti. Robur quoque i carcere dicit' is locus quo præcipitatur maleficorum genus qđ ãte arcis robustus includebatur. Fe. pom.

Rocas in samothrace caprarum greges cõplures: quas latine rocas appellant. Var.

Rodusculana porta appellata q̃ rudis & impolita sit relicta: uel a raudo. i. ære iuncta. Fe.

Rhodope emporiensium oppidulũ est iter hi spaniæ fines & galliam.

Rhodanus non longe abisthi rheniq; fõtibus surgit deide lemano lacu acceptus tenet ipe tũ ſeq; per medium integer agẽs. quãtus uenit egreditur. & inde cõtra in occidentẽ abla tus aliq̃ diu gallias dirimit. post curiũ in medio abducto hac intrat accessuq; aliorũ amnium ią grãdis & subide grãdior iter uolcas & cauaras emittitur ultra sunt ſtagna uolcarum ledũ flumẽ castellũ latera mesua collis incintus mari pone undique ac nisi q̃ angusto aggere continenti emittitur insula. Pom.

Rhodos insula & urbs in lycia in illis singule sũt iissdẽ nominibus urbes in rhodo tres quõdam erant lyndos. Camirem. Ielisos. Pom.

Rostra Liuius li. viii. naues cinacũ ptem i nauilia romæ subductæ partim iter ferostriſque earũ ſugestũ in foro extriueã adornari placuit rostraq; iã templũ appellatum tiberium ſilet qui nouem natus annos defũctum patrẽ p rostris laudauit quia nõ tãtæ hic fuit autoritatis quantæ illæ.

Romã ad dexteram Italiæ quondam a pastori bus condita nunc ſemper materia dicať alterum opus. Pom.

Rotare rotundum efficere. Pli. ii. tantæ molis rotare assidua.

Roma eni poetæ antiqſſimi autoritas ẽ apud quem ita est ſcriptum de Romulo & Remo cum Romulus Romam uellet appellare a se. Remus uero remoram certabant urbem. Romam remoram ne uocaret tamen plebẽ retici apud Martialem & hic culmina remi pro romana accepimus.

Rodoscit redit. Actius in amphi. Quid hic rodiſci uiam comitẽ obiet facilius. idẽ in dida sculo. li. ii. ut dum uelint breuitatẽ consequi

uerborum aliter at sit relatum rodosci respo
sum.Nonius.
Rogatio est cū populus cōsulitur de uno plu
ribusue hominibus q̄ nō ad omnes pertine
ar.& de una pluribusque rebus:de q̄bus nō
oibus fantiatur.nam eā in omnes homines
resque populus sciuit lex appellatur.
Rogatio quære in uerbo fero & i uerbo leges.
Laurentius.
Rogat est consulit popolum uel petit ab eo ut
scisca qd ferat. Fe.
Rogare poscere.Plau.in asina. Expectandū ne
cui annulū illum det neque roget.No.
Rogare dicitur quærere scitari. M.T. ad cæsa
rem iuniorem in.i.Roga ipsum quemadmo
dū arimini ego eum acceperim.Te.in an.ac
cedo ad pedisequas quæ sit rogo.No.
Rogare instituere.M.T.in phi.Ego ad eā belli
ciuilis causam attuli. ego leges pniciosas ro
gaui.Nonius.
Rogitare plus est q̄ rogare.quia rogitare est se
dulo rogare.Terē.in andria.rogitabam heus
dic sodes.Do.
Rogus est cum ardere cœperit. Vir.Subiectiq
que ignibus atris.Ter.Citcū accensos decur
rere rogos.Seruius.
Romana porta apud romā a fabinis appellata
est q̄ per eā proximus eis aditus esset.Fe.
Romam romulus de suo nomine appellauit
sed ideo romam nō romulam:ut amplioris
uocabuli significata prosperiora patriæ suæ
ominaretur.Fe.
Roma ab Romulo.ab Roma romanus. Var.
Romā urbem sicuti ego accepi cōdidere atq;
habuere iitio troianti:q Aenea duce fedibus
uagabātur icertis cūque una his aborigines
Saluſtius.
Romā in sacris nemo enunciabat.uerum' qdā
tibunus plebis teste Var.renuntiare ausus
cruci fuit affixus.
Roma septingenti sunt paulo plus aut minus
āni augusto augurio postq̄ iclyta cōdita Ro
ma est.Varro.
Romulia nomen est tribus.tribus enim urba
næ rusticæque ānis.xxv. numerāt. Asco.pe.
Romulus & Remus a uirtute hoc est a robo
re sunt appellati.
Romulia tribus dicta quæ ex eo agro cēsebā
tur qué Romulus cœperat ex ueniētibus.F.
Roncus qui stertit.
Ronchi dicuntur strepitus qui fiunt naso ex
corrugatione narium fictiuo nomine ab ip
so sono eo autem utunt deridentes.fūt qui
putāt a uerbo græco trahi quoniā illi rostrū
appellant rhonchon.
Rorarios milites uocabant qui leui armatura
primi prælium cōmittebāt q̄ ut āte imber
fere rorare solet:sic illi ante grauem armatu
ram q̄ prodibant rorarii dicti.Fe.
Rorarium uinum quod rorariis dabatur. Fe.
Rorarii appellabātur milites qui āteq̄ cōgreſſe
erāt acies non multis iaculis inibāt prælium
tractum q̄ ante maximas pluuias cœlum ro
rare incipiat.Lucil.vii.saty.qnq; hastæ aureo
loci noctu rorarius uelox.Var.de ui.pa.li.iii.
Rorarii appellati q̄ imbribus rorare incipi
unt.Nonius.
Rorarii dicti a rore qui bellum committebāt
deo qd ante rorant.Var.
Roras rorat raro reperitur roro.Dio.
Rosarium magis copiā fructicū uno loco ro
sas qui ingentium quem ipsum locū ubi hi
frutices sunt:quem locum ne rosetum qdē
appellare possis:cū idē significat q̄ rosarium
nisi p cōtemptū significetur cōtinens.La.
Rosaceus ex materia rosæ.Lau.
Rosea i agro reatino campus appellatur: q̄ in
eo arua rore semper humida seruntur.Fe.
Roscii appellabantur in omnibus perfecti: q̄
roscius quidā unus in arte sua. idest comœ
dia iudicatus est.Fe.
Rosea italia cæsar Vopiscus Edilitius causam
cū ageret apud censores dixit campos rosæ
italiæ esse fumē in quo relicta portica postri
die non appareret propter herbam.Var.
Rostra ante curiam rostra:cuius uocabulū ex
eo q̄ ex hostibus capta fixa sūt rostra.Var.
Rostra ubi concionatur.Dio.
Rostra nauium sunt pro rostris:qui dicit ante
rostra significat ut pro muris sic erāt q̄ psce
nia appellant.i.scæna operosam fabricę quæ
apud græc.de frōde ornatus umbraque iā fic
bant scenæ dicebātur.unde tectum pulpita
προσκοινια quæ ante scænam sunt appella
banc.ut ueteres ineūt pscænia ludi. Caper.
Rostrum hominis dici non debere consuetu
do præsumpsit apud Plau.in mene.positum
sic apud menſam plenam hominis rostrū de
liges hoc tragœdiam tantū uti.No.
Rotundum a rota dicitur uel rota a rotundo
& est rotūdum collectum & per oēm circui
tum sine offensione aspersi anguli leue.quam
significantiam Ci.ora.etiam ad humani ge
nii transtulit formam. Theodectes autē psā
tur nec satis ut ita dicam rotūdus primus in
stituit dilatare uerbis.No.
Rotundam faciebant ædē uestæ ad pilæ simi
litudinē q̄ eandem credebāt terrā esse.Fe.
Rotrini fotes in phrygia sunt agro.a galaseno
propinqui & apamicæ ciuitati.
Rubidus apud Plautū panis uocatur parū co
ctus.Idem scortææ ampullæ rugosæ rubidæ
dici solent.Festus.
Rubigo genus est uitiisquo culmi pereūt.Vir.

prio ge.ut mala culmos essẽt rubigo. S. i ar.
Rubigo ut Var. dicit uitiũ quoque est obscenæ libidinis qđ hulcus uocatur. Ser.
Rubet a rubeo. Hora. i. sermonũ. Obscœnoq; ruber porrectus ab iguine palus: sicut piger & piget. & macer & macero. Pri.
Rubicundus abũde ac uehemẽter rubẽs. Lau.
Rubus sentes sunt moræ agrestes sic a rusticis in italia hodie appellanẽ. Hora. i. car. Seu uiri des rubi. Por.
Rubrum mare græci siue quia eius color is ẽ siue quia ibi erythras regnauit: Erythrã thalassã appellant procellosum asperũ mare profundũ & magnorũ aialium magis q̃ cætera capax primo recedẽtis oras æqualiter ipellit & ut non intret iterius aliquantum patẽs sinus erat: sed quas rippas inflexerat bis irrum pit duoſq; iterum sinus aperit pſicus uocaẽ dictis regiõibus ppior arabicus ulterior. Põ.
Rubrenus lappa poeta luuenalis temporibus pauperrimus.
Ructare non ructari dicendũ est. Flaccus uidetis alios ructare ac reſpuere pulcherrima supbia. Ct. tamen ructareẽ dixit. Fe.
Ructus a ructando dictus. Plau. in pseudulo. ptim ructare mos mihi suauis: mihi ructus est sic siue ſi modo. Luc. saty. li. iii. exhalas tũ aridos expectare ructus. No.
Rudentes restes nautici & asini cũ uocem mittunt Festus pompeius.
Rudentes ea causa sapientissimi dictos uolũt: quod funes cũ uento uerberanẽ rudere esti manturatque huc ſonum proprium fumũ non asinorum putant. Fe.
Rudere asinorum uoce insonare. Persius. Findor ut arcadiæ pecuaria rudere dicas. Virgi. improprie & pro leonũ uoce abusus est. Et sera sub nocte rudentum. Et Cato. Incluſũque cauo saxo atque insueta rudentem. Ser.
Rudis genere fœminino uirgã significat: qua gladiatores donati a gladiatura ceſſabant. luuena. li iiii. Hic fergius idẽ accæpta rude cœpisset uegento uideri. Ser.
Rudis uel raudus cũ dicitur res rudis & impfecta significatur hominem quoque imperitum rudem uocamus. Fe.
Rudis & rude quando significat recẽtem adie ctiuum est omnium generum: quando uero uirga qua gladiatores donati ceſſabant a gladiatura fœmininum ẽ. luuena. ii. hic fergius idẽ accæpta rude cœpisset uegẽto uideri. P.
Rudus stercus quod raditur. Lucil. saty. lib. xi. uiſi ſternendam & iacendum hũc aggerem & id genus rudis. No.
Ruere est toto corpore niti ad implendum qđ faciunt qui ipſi præcipitantes alios proſternunt inde ſues ruere dicuntur. Hora. hac ratiosa fugit canis: hac lutulenta ruit ſus. Te. in adel. posthac præcipitem darem: cæteros ruerem. & ruerem actiuam uim habet cum ſit neutrũ. Inde alibi intro ſe irruat noue illa tũ neutrum pro actiuo: ſed quaſi ſic dixit irruat tamq̃ de eo qui pugnaturus ſit. ut idem in heau. q̃ mos irruamus. Vir. lpſe ruit: dẽtet que fabellicus acuit ſus. Do.
Ruere decipi. Tul. de offi. li. iii. ſi hoc nõ ẽ turpe pati ruere: & per fallaciam uenditorẽ in maximam fraudem incurrere. No.
Ruere dicitur cadere. Vir. æn. lib. ii. ruit alto a culmine troia. No.
Ruere effundi. Vir. li. vi. æne. Vnde ruunt toti dem uoces reſponſa libyllæ. Idem in tertio geor. ruit arduus æther.
Ruere irruere ſine cautella. Vir. li. x. Quo mo riture ruis maioraq; uiribus audes. Lucil. lib. xxx. ruis hæc & colligis oſa furtim. No.
Ruere eruere leuare. Vir. in. xi. Confuſa ruebant oſſa facis, item li. i. æn. totumque a ſedibus imis una eurus notuſque ruunt. No.
Ruere diruere complanare. Vir. i. geor. Quid dicam iacto qui fœmine cominus arua ineq̃ tur cumuloſque ruit male pinguis harenæ. Te. in adel. Cito agerem ruerem raperẽ. No.
Ruere erigere. Vir. ii. æn. Et ruit atram ad cœ lum picea craſſus caligine nubem. Idem ſecũ do æn. Vertiſ iterea & ruit oceão nox. No.
Ruere diuidere. Vir. æne. lib. i. Et ſpumas ſalis ære ruebant. No.
Rufuli appellabantur tribuni militum a con ſule facti non a populo: de quorum iure qđ Rutilius ruffus legem tulerit rufuliæ poſt rutuli ſunt uocati. Fe.
Rumam ueteres mammam dixerunt. M. Cato li. de liberis educandis. hiſce manibus laẽte fitnon uino eũa propter eunos rumiẽ propter rumam. t. priſco uocabulo mammã a quo ſubrumi eſſe nũc dicuntur agni. No.
Rumen est pars colli qua eſca deuoratur. unde ruminare dicebantur q̃ nũc ruminare. F.
Rumine quid est quod rem diuinam faciẽtes hoſtiis lac ſpargere & libare conſueuerunt uinum aũt nõ adhibẽt an q̃ latini rumã mã mam nominant & ficum ruminalem ideo dictam ferũt q̃ ibi lupa Romulo mãmam præbuit quemadmodũ eas igitur quæ pueros alunt a mamma dicimus thilonas ſic rũma nutrix quædam: & puerorum altrix merum infantibus precipue noxiũ proſus nõ recipit.
Ruſſellæ urbs olim in regione hethruſca ad montem altinum.
Rumen dicitur locus in uentre in quo cibus ſumiturunde & ruminare dicitur. Põni us in proſtibulo. Ego rumorem paruiſcio

dum sit rumen quod impleam.No.
Rumentum a ruptio.Fe.
Rumex genus teli simile sparri gallici.Fe.
Rumitant rumigerant.Neu.simul alius aliū de rumitant inter sese.Fe.
Ruminalis dicta est ficus q. sub ea arbore lupa mammam dedit Remo & Romulo.mama autem rumis dicitur.unde & rusticī appellant ædos subrumos qui adhuc sub mamis habentur.Fe.
Ruminare dictum in memoriā reuocare.Varro in tanquile.Non modo absens de te secus cogitauit:sed etiam ruminabatur humanitatem.L.i.in egisto. Nemo hoc nos tibi ruminabit mulieri.No.mar.
Rumiserare dictū honeste rūores ferre. Plau. in am. Quanq a deo ciues thebani rumiserant probam.No.
Ruminat.Vir.in buc.Illice sub nigra pallētes ruminat herbas.No.
Ruminat.i.reuomit & denuo consumit. Vir. Pallentes ruminat herbas. Dicitur autem a rume imminente gutturis parte: per quā dimissus cibus a certis reuocatur animalibus Vir.in buc.Illice sub nigra pallētes ruminat herbas.Seruius.
Rumis antiquo enim uocabulo māma rumis appellabatur.Varro.
Rumor ut plærunque opinio est.Sa.li.ii. hist. Ad hæc rumoribus aduersa i prauitatem secunda in casum fortunam in temeritatē declinando corrumpebant.No.
Rumor rumusculus facit. Ci. pro cluen. Qui imperitorum hominū rumusculos aucupat uel assumunt.Pri.
Rumor & fama idem sunt.Ci.i philip. Impro bissimis rumoribus dissipatis.Et paulo post Tristis amutia fama manarat.& statim post famam istā fascium dissipauerunt:significat enim sermo in populo sine certo auctore in bonū uel malum de recenti fama.tamen frequenter rei intentæ & porro celebritate hominis ut fama camilli.Lau.
Rumor fauor auxiliatio.Vir.lib.vii.Ergo iter incœptum peragunt rumore secundo: idest prospero fauore.En.li.viii.anaa. Legio redit⁹ rumore rumas mox auferre domos populū rumore secundo.No.
Rumpere significantiam habet manifestā.Virgi. libro.xi. Rūpimus inuite tua uincula, ut plærunque.Nonius.
Rumpere defatigare.Te.in ecy.ut me ambulādo rūperet.Afra.in epistola, Ego misera risu clandestino rūpor.
Rūpere dissicere.Vir.in buc.Frigidus i pratis cantando rūpitur anguis.No.
Rumpere recentum proferre diu tacita dicere.Virgi.in decimo.Quid me alta silentia cogis rumpere. Te.in heau.Iam ne rūpere hoc mihi licet gaudium.No.
Rūpere introire.Teren.in heau.Cesso huc intro rūpere.No.
Rumpos require in ridica.Var.
Runa genus teli.En.runata recedit ideſt prælata recedit.Fe.
Rupitia damnum dederit significat.Fe.
Ruor actiuū & absoluta significatione & passiua inuenitur.Te.proruunt se. Et Virgi.xi. Nec mihi cum teucris ullum post eruta bellum pergama.Pri.
Ruitūm & rutum penultima correpta pronūciatur.Luca.iiii.ruituraque semper stat mirū moles.Pri.
Rura sunt a græco dicta ἀρὸ τῆς ἀροῦσθαι.n.dicit.S.
Rura dicuntur diruta.Cicero de oratore libro secundo. Et dices tecum ædes uendere: neq; rutis quidem & cæsis solum tibi paternum recepisse. Vir.georgico.li.i.cumuloſque ruit male pinguis harenæ.No.
Rurant pro rusticantur. Plau.in captiuis. Dū ruri rurant homines quos liguriant. Var.in serano. Dum i agro studiosius ruror aspicio triptolemum sculpo neatum bigas equi currutas.Nonius mar.
Ruri esse non rure dicendum est.testis Te.cū ait.Ruri se continebat.Fe.
Ruri agere uoluptatis ē: & parce ac duriter se habere uirtutis.sed semper pro ui computat parce autem ad seruandum:duriter ad laborem referendum est.Ter.in ad.Ruri agere uitā semper parce ac duriter se habere.Do.
Rursum retro uersum & prorsus prius uersū Te.in adel.si sperat fore clam rursus ad ingenium redit.Do.
Rursus significat iterum.Vir.æn.i. Rursus in arma feror.No.
Rursus retro.Vir.li.iiii.geor. Rursus cura patrum caderet.Var.in andab.Mortales multi rursus ac prorsus meant.No.
Rursus & rursum.Pri.
Rursus quære in iterum.Lau.
Rusari est crebro quærere.Fe.
Rusari est scrutari Actius in theresia. Iuuet nunc attentare.iuuet nunc aio rusari phrygas.Idem in meleagro,uagant rusantes siluas.sextam texeras.No.
Rusticatim pro rustice.Pompo.i leonibus. At ego rusticatim tangā urbanatim nescio.No.
Rustica uinalia.xiiii.kalen.septembris celebrant:quo die primum in urbe deferebāt.Fe.
Rusteus promōtoriū oceani septētrionalis est
Rūtabulū a proruendo igne uocatum quo panes coquuntur.Inuenitur tamen positum,p uirili membro.Festus.

Rutilum rufum cuius coloris studiose etiam antiquæ mulieres fucauerunt. Vnde & rutilæ dictæ. Festus.

Rutilare require in aurora. Varro.

Rutili aurei & inde etiam mulieres nalde rufæ rutilæ dictæ.

Rutubati dicti a rastris. Varro.

Rutuba perturbatio. Varro. lx. Ergo tum romæ parce pureque pudentis uiuere in patria nunc fumus in turba. No.

Rotunde positum pro eleganter concine uel collecte. Ci. de fi. bonorū & ma. libro quarto Rogem dictatorem diuité solū esse sapientē ad æquitatē apte & rotunde qppe. habes enī a rhetoribus. No.

Rutrum dictum est a radendo. Pom. in punīceatis. Sarculū hinc illo profectus illum radisti rutrū. Lucil. saty. libro quartodecimo. Frumentarius est modium hic fecum & rutellū unū affert. Varro in Mar.

cui celer clienos lemantos legens antipatri stoyci filius rutrum capat displanat. No.

Rutrū dicti q eo arena eruitur. Fe.

Rutrū a ruendo: instrumentū rusticū. Var.

Ruta dicta q sit feruetissima: neneré q: opugnat.

Rutupinū britannicum significat ab oppido littorali ptolomæus autor Lucāus aut uagā cū thethys rutupinaque littora feruent una calydonios fallit turbata britannos.

Ruteni populi prouinciales nō lōge ab auernis & sanctonis narbona ac tholosa extra celtas begas & aquitanos nomen latine rennés i prouincia bituricēsi sita. hos Luca. i. i. memorat. nec hic Cæsar ruthenos descripsit balteo mari ruthenis & noruegie finitimos. licet eas Cæsar indiuersissima parte gallie esse scribat hi comiti armenici subiciuntur.

Pro r littera sæpe antiq posuerunt ut maiosibus meliosibus sesis. lasibus pro melioribus: maioribus seriis: laribus. Fe. S. littera in antiquis frequens usus erat. Fe.

Sabbatina a lacu sabbate dicta. Fe.

Sabini a cultu deorum dicti. Fe.

Sabulū. Var. in tapheminippo. Nō uides i magnis pistilis qui criptas domi non habent sabulum facere a parietem ut egistis ubi ambulare possint succu. Var. in gnothiseauton. ut cremento corpora fierent maiora paruo ut succu candida lactis. No.

Sabellis aut sabinis aut marsis. Ho. car. pedes sabellis dicta ligonibus. Et Vir. dente lque sabellicus exacuit sus. Acron.

Sabbatina a loco sabbate dicta. Fe.

Sabaei molles siue ab aeris temperie sub quo siti sunt: siue ab exercitu suo. Fe.

Sabacus æthiopum rex iqui ani sym ægypti rege fugauit: & quin quaginta annis tenuit.

Sabillus gelæ urbis sicilie tyrannus ifer fecto cleandro pantarnei. vii. ante tyranno.

Sabini quasi seuini a cultu habebat urbes sine muris more lacedemoniorum: inde sacelli.

Sabini o si populi ubi loca quæ rania uiterbiū nepam ac perusiā urbes inter iacēt singularibus nunc appellantur nominibus.

Sabrinam in gallia fluui. non memorat Cæsar sed Tacitus.

Sabis inter belgas flumē neruios irrigat & masam flumē penes condrusos namurico oppido leodiensis diocesis influit hodie sambram nominat.

Sabæi populi sunt infelici arabia qui thus mittunt regione appellata saba q significat myrrham.

Sabelli a samnitibus sunt quos uicit curius ité a græcis samnites dicunt ut Strabo & Plinius scribunt.

Sabbatum lingua est iudæorum significatque quietē nā dux iudæorum Moyses cuius meminit Strabo Tacitus & trogus monte sinai occupauit in quem uenerat per deserta arabiæ magna fame & siti tamen inuento frumento & aqua septimo die recreati sunt. un de sabbatū diem getis dixerūt qui in omne æuum reiunio amore sanctius est ut tradit trogus apion uero scribit sabbatum appellatū quoniam iudæi labore fessi eo die dolore splenis correpti sunt a sabbo quod splenem significat sabbatum deduci.

Sabbatarii iudæi dicuntur qui sabbata colunt recuritaque sabbata palles horum halitus cōfeteat semper ante cibū præsertim grauissimi est odoris.

Sabinæ captæ plurimum cū maritis iocabant. Vnde Lucil. more inquit sabinorum.

Sacella dicuntur loca sacrata sine tecto. Fe.

Sacer lapis monstrans anienem fluuium: qui ultra tertium miliarium appellatur: qa iouī fuerat consecratus. Fe.

Sacer est consecratus in libertatem.

Sacerani appellati sunt reate orti qui ex septimontio ligures siculosque exegerūt. dicti sacerani q uere sacro sint nati. Fe.

Saties pro satietas. Actius in astyanacte. Quorum crudelitatem nulla unq explet saties sanguinis. Varro in prometheo. libro secundo. Cū recepisset uoluptas retineret cum sat haberet mirū de mensa tollere. Salu. bello. libro secundo. in saltibus occupatus tū externorū agros inuasere: frumentiq ex inopia grani saties facta. Lucil. libro tertio. Quid mihi prodesse iam saties omniū rerū tenet facta. Te. in andria. nam ubi me forte saties cœpit cōmuto locū. Lucil. li. ii. Quam tibi iam nemo

festus satiare uiuendi.No.
Sacer uenerabilis.Vir.viii.aen.extulit os sacrũ cœlo.Ser.
Sacer excerabilis.Vir.ii.geo.Et ductus cornu stabit sacer hircus ad ara.Et iii.aen.Quid nõ mortalia pectora cogis auri sacra fames. Ser.
Sacellũ ut ait Varro sacra cella est.Te.in adel. postea est ad hanc manũ sacellum.Do.
Sacellũ.C.Trebatius in li.de regionibus.ii. Sacellũ est ingt locus paruus deo sacratus eũ ara.Deinde addit uerba hæc.Sacellũ ex duobus uerbis arbitror cõpositum sacri & cellæ hoc quidem scripsit Trebatius.Si quis ignorat sacellum & simplex uerbũ esse.& non ex sacro & cella copulatum:sed ex sacro diminutiuum uæhementer errat.Au.gel.
Sacerdotes flamineas sacerdotes diales seorsũ aiunt obseruitate ueluti é qđ bene nato opitur.Au.gel.
Sacerdotes uniuersi a sacris dicti.Var.
Sacerdoti cur louis sub diuo ungi fas non est an quia nec liberos coram parentibus nudari nec foceros cum generis lauari: nec honestum:nec fas esset existimabant:pater autem est Iuppiter & sub diuo in conspectum esse quodammodo louis putandum est: an sicut in templo & sacro corpus operire nefas est:sic aerem opertum.& qui cœlo subiectus est deorum ac dæmonum plenum uerebantur quo sit ut cum necessitati seruiendum est: multa sub tecto occulte deorum conspectũ ueriti homines faciant:sed alia solutantum sacerdoti:alia omnibus præsacerdotum lex iussit Quapropter apud nos quoque coronam gestare: Comam prolixiorem ferre armatum ingredi phocensium agros non inuadere priuata sunt eius qui magistratum gerit munere & officio autem ante æquinoctiũ autumnale non degustare:sicut nec ante uernum æquinoctium uitem incidere præmagistratum communiter omnibus edicit Nam utriusque rei tempus illud est eodem pacto apud romanos quoque sacerdotis proprium est:ut nec equo utatur nec pluscq tribus noctibus ab urbe absit nec pileum deponere ex quo flamen dictus est:qđ & alia plurima sunt quæ per sacerdote omnibus indicuntur:ut est illud sub diuo non ungi: nam nisi prius lauissent Romani ungi moris nõ erat:nec aliud quicquam græcis seruitutem ac molliciem attulisse putãt Romani q gymnasia:& palæstram quibus relanguescãt adolescentium animi & penitus effœminent: hinc puerorum amores gigni hinc somno & de ambulationibus iuuenum corpora corrumpi hinc saltationibus & motu compositio ac delicato cibi genere debilitari quibus de causis ab artinis se delapsos esse non intelexerunt contẽptique p strenuis ac fortibus militibus se bonos palæstritas & athletas bonos dici & haberi ad sũmã inertiã moliri emque fluxerunt.hæc igitur si quis effugere studet in puluerem prodire & sub diuo manere oporter. At qui domi & in umbra balneis & unctionibus moliter se curant hæc omnia subire necesse est.Plut.
Sacerdotem quid est q cane & capella adeo abstinere uoluerũt nõ mõ attingere: sed neapellare liceret. An q capram quasi luxuriosã atque olidam abhorrerent: An q tanquam morbidam timerent. Videtur enim præter cætera animalia comiciali morbo tẽtari quiq; starint atque attingerint huius morbi aliquid iuuenes huius rei causam assignare poros angustos quibus clausis eius spiritus fæpissime intercludituꝛ q arguit ueris tenuitas quicunque at hoc morbi genere tentantur similem capellæ uocem dant canis uero est minus quidem luxuriosus ac fœdus qq; sunt qui dicunt ne canem quidem in athenẽsium arcem admitti fas esse: nec delum insulam attingere q impropatulo & passim coeat qua in re aliorum animalium dissimilis sit:nam boues equi sues non impropatulo ineunt:sed ueram causam penitus ignorant Canis enim templis omnibus idirco, arcetur q pugnax est animal & imprimis ferox. ut tutum supplicibus perfugium præbeant Verisimile igitur est louis sacerdotem tanq animatus & sacrata quadam effigiem ac simulacrum ad quod omnibus tanquam ad aram confugere liceat egenis ac supplicibus repositum esse.Vnde nec deterreri nec arceri omnino possint.quo circa i ipso uanuaꝛ uestibulo ac limine eidem posita erat lectica.
Sacerdotibus cæteris qđ est quod simul ac iniudiciũ ducti ac dãnati fũt aliũ substituũt augure uero donec uita suppetat licet maximo rũ criminũ cõiunctũ sacerdotio nõ iuuãt augures autẽ uocãt qui auspiciis psunt an quidã dicũt sacrorũ arcana neminẽ cognoscere uoluꝛq ipse augur nõ fit:An iure iurãdo adactũ res augurũ nemini enũciaturũ priuatũ postea factũ sacramẽto liberari uolũt an nõ honoris nec magistratus:sed sciẽtæ atq; artis cuiusdã potius nomẽ est augur simile igit é ac siqs musicũ nõ esse iudicet & medicũ esse phibeat & diuino diuinationem adimat his eni ois appellatio detrahi põt ius ac facultas. nõ põt aliud uero idcirco non stituunt q sacerdotum numerum ab initio constitutum merito tuentur.Plu.
Sacerdotibus his cur magistratũ cape nec pere ꝓmittebãt & tamen littore utunt & sel.a

curruli honoris cā; & quominus igit̄ ferret
si a magistratibus arcerent an q̄ in nōnullis
græciæ ciuitatibus urdeāus facerdotii digni-
tas regie maiestati q̄re habebant non uulga
res aut ignobiles hoīes facerdotes declarabā
tur an illud magis q̄ eius certū esset & statu
tū tēpus sacrificii regū uero opa & achiões in
certæ ac pfinitæ fieri nō poterāt ut cū in die
fæpenumero tēpus incideret. Idē utriq; adeſ
ſet sed utriſq; urgēres fæpe oportebat ut al-
tero relicto nūc deos colerēt nūc ciuibus no
cerūt qui cū in hominū magistratibus non
mius necessitatis q̄ licētiæ ¶neſſe aiaduerte-
rent; & cū q̄ multitudini ſperaret ut de medi
co ait Hippocrates triſtia cernere triſtia attin
gere & in alienis malis propriū doloꝛē pcipe
nefas esse putauerūt diis rē diuinā facere pri
mitias & ciuiū cruciatus quottidie uerſante
interdum etiam propinquorū & cognatoꝝ
quod bruto accidit.

Sacra uia in urbe Roma appellatur. q̄ in ea fæ
diis ictum sit inter Romulum & Tatiū. Fe.

Sacratæ leges dicebantur quibus ſancitū erat:
ut ſi quis aduerſū eas feciſſet facer alicui de
orū esset cū familia pecuniaq̄. Fe.

Sacramentum dicit̄ q̄d iuriſiurandi ſacratiõe
interpoſita geritur. Fe.

Sacramento cur hi qui non tenentur licet in
caſtris uerſentur; tamen nec hoſtes prælio la
eeſcere nec ferrere fas erat quod Cato ſenior
in quadam epiſtola oſtendit ad filium ſcri
bens monet enim ſi miſſus factus ſit & mili
tiæ tempus compleuerit ad urbem ut redeat
aut ſi remanere in exercitu uelit ab imperā
tore impetret ut ſibi aduerſus hoſtem pu-
gnare & eum iterficere liceat. An ideo eſt in
ſtitutum q̄ niſi neceſſitate coactum homi
nem occidere non liceat quod qui neque le-
gitime nec iuſſus faciat homicida habendus
ſit. Idcirco chryſantem laudauit cirus q̄d ho
ſtem interfecturus cum iam gladium ſubſtu
liſſet & interim receptui cani audiſſet hoſtē
omiſit & quaſi prohibitus ictu abſtinuit an q̄
cum hoſte congreſſus pugnam conſeruit ſi
formidine captus trepidauerit mulctandus
eſt non enim hoſtem feriendo ac ſautiando
tantum profuit quantum fugiendo aut ſeſe
cipiendo nocuit. Quicunque igitur miſſus
factus militiæ ſacramento amplius non tene
tur qui uero ut ea ſibi agere liceat quem mi
litantium ſunt petit iterum ſe & legi & im-
peratori obnoxium facit.

Sacrū promontoriū id q̄ hieron dicit. diſtat
a gaddibus mius duobus milibus ſtadiis. St.

Sacramentum æs ſignat q̄ pene nomine pēdi
tur. Feſtus pompeius.

Sacrarium locus eſt in templo in quo ſacra re-
ponuntur. Seruius.

Sacra celebritas de diuiſione feſtorum dierum
latius diſſerendum eſt.

Sacra celebritas eſt uel cum ſacrificia diis offe
runt; uel cū dies diuinis epulationibus cele-
brāt; uel cū ludi in honore agunt deorum:
uel cū feriæ obſeruantur.

Sacrariū repoſitorium ſacrorum. Lau.

Saceratei appellati ſunt reate orti qui ex ſepti-
mōtio ligures ſiculæque arcebant legatis p
furſtenſibus ad fœdus faciendum bellumq̄
indicendum. Fe.

Satiare ad omnes ſenſus attinet & frequenter
ad animum. Saturare ad unum guſtū Ci. uer
o figurate dixit. itacundiam meam ſatura ſā
guine tuo. Lau.

Sacrima appellabant muſtum q̄ libero ſacrifi
cabāt pro uineis. ut uaſis & ipſo uino con-
ſeruandis: ſicut primetium deſpicis quas pri
mum meſſuiſſent ſacrificabant cereri. Fe.

Sacrificulus rex appellatus ē qui ea ſacra quæ
reges facere aſſueuerant feciſſet. Fe.

Sacrificium q̄d fiebat Romæ in monte palati
no palatium dicebatur. Fe.

Sacrificare & litare differunt. Sacrificare eſt ue
niam petere. litare eſt propiciare & ueniam
impetrare. Vir. in. iiii. æn. Tu modo poſce de
os ueniā ſacriſque litatis ideſt ſpetratis. Plau.
in pe. Si hercle iſtud unḡ factū eſt tum me
iuppiter faciat ut ſemper ſacrificem neque
unḡ litem. Nonius.

Sacri promontorii urbes ſunt brigalæ & por-
tus annibalis. Pom.

Sacroſanctum dicebatur q̄d iureiurando ſter-
poſito erat inſtitutum ut qui uiolaſſet mon
te pœnas penderet. Fe.

Sacrilegus dicit̄ q̄ ſacra legit. i. furatur. Ser.

Sacrum eſt ut Trebatius lib. primo de religio
nibus refert quicquid eſſe deorum habetur
Macrobius de ſatur.

Saga dicitur mulier perita ſacrorum. & uir ſa-
piens producta prima ſyllaba propter ambi
guitatē uitandam. Fe.

Saguntbi condidit hercules ſepulto illic iacyn
tho & comite qui ſecum expeditione ingery
oné reuertebatur extinctus eſt ſerpētis mor
ſu ut canit Siſſius oppidum eſt ultra hiberū
iacynthо inſula eadem aduenerūt coloni de
mum ex italia ab ardea apud ſiſſiū ille ſagun
thinus ad herculem conditor alcide templa
tonantis nam incendio ſagunthi templa de-
um arſerunt ſiſſius ardent tecta deum pollu
it cede ſagunthinorum.

Sagaces appellātur ſolertis acuminis. unde ēt
canes indagatores ſagaces ſunt appellati. Fe.

Sagæ mulieres dicunt̄ fœminæ ad libidiné ut
roꝛ. idagatrices. Vnde & ſagaces canes dicū

tur ferarũ uel aſalium quæſitores. Lu. ſaty. li.vii.ætaté faciem ut ſaga & bona cõciliatrix. Tur. in boetũbus. Nõ ego hæc per ſagã preciõ conductam uti uulgo ſolet. No.

Sagmina dicebant herbas uerbenas: qa ex loco ſancto arcerbãtur legatis proficiſcẽtibus ad fœdus faciendũ bellumq; indicendũ. Ne ui. ſcabos atque uerbenas ſagmina ſumpſerunt. Feſtus.

Sagum ẽ ueſtis militaris & groſſioribus uillis.

Sagum ẽ quod Martialis bardiacum dixit uerbo extremo bardiacus quod euocari & luuenalis in ultima bardiacus iudex.

Sagum ueſtimentum militare. Sa. li. ii. hiſt. Occurre duci & prælium accede adeo in metello uti in ſagum herculeo ĩ brachium tela uenirent. Vir. li. viii. Virgatis lucent ſagulis. T. ad Cæſarem iunio. In primo pridie nonas februarias cum ad te litteras mane dediſſẽde ſcẽdit ad forum togati cũ reliqui conſulares ſagati uellẽt deſcendere. Var. in urgula diuina. cum neque aptã mollibus humeris fibulam ſagus ſeruet. Siſen. li. iii. bi ſenatus auctoritate ſagaria nunc. No.

Sagum quibus operiebantur operimẽta & palia opercula dixerunt in his multa peregrina ut ſagum reno galli grauia crimina & amphimalum. Varro.

Saguntĥum urbs eſt lacynthiis conditam ex altero ſucronis latere adhiberi exitũ pertinẽti ſita eſt autem ſupra maritimam inter tarraconem & ſucronem dicitur nunc moruedurm. Strabo.

Salii facerũ.

Salaces incitantes uenerem.

Salaria uia ducebat ĩ ſabinos a ſale dicta ut ſcribit. Plinius.

Sais lingua ægyptia ut lycophronis interpres ſcribit palladẽ ſignificat inde uerſum proptu mendoſum ita caſtigauimus Mercurio ſais fertur bedorndos undis Virgineum primo cõpoſuiſſe latus ũde hoſtium unum nili ſaiticum eſt dictum quoniam ſais ideſt pallas illic colerur. Strabo ita ſcribit taniticum hoſtium eſt nili quod non nulli ſaiticũ uocant inde ad peluſiacum hoſtium fũt latus & paludes continue.

Salas fluuius germaniæ: inter quem & renum cũ D. ufus germanicus belligeraret domitis hoſtibus victor oppetiit. Strabo.

Salacia dicebant deam aquæ quam putabant ſalũ ciere hoc eſt mare mouere. Vnde Ouidius. Nymphæq; ſalaces: quo uocabulo poetæ pro aqua uſi ſunt. Pacuuius. hinc ſeuitiã ſalaciæ fugimus. Fe.

Salacia ut Cicero tráſſert græce tethis dicit.

Salaria uia romæ eſt appellata: quia per eam ſabini ſalem mari deferebant. Fe.

Salentini a ſale ſunt appellati. Fe.

Salebræ a ſaltu dictæ ſunt. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum. Hic ſi diffimiret: ſi diuidere potuiſſet: ſi loquendi ſi deniq; conſuetudinem uerborum teneret nunquã in tantas ſalebras inciditſſet. Idem libro quinto. Venit ad extremum hæret in ſalebra: cupit enim dicere. Et de oratore. Alter enim ſi ullis in ſalebris quaſi ſedatus amnis fluxat. No.

Salue & ſaluete. Difficile eſt aliud ſuenire uerbum quod ſic declinetur, quippe huius uerbi per modos rara eſt declinatio. Donatus.

Saltem deſperatis rebus ſolam petentes ſalutẽ hoc utuntur uerbo ſaltem. T. in an. ut aliqd ſaltem nuptiis dies protrahat & natum eſt a captiuis qui nihil aliud præter ſalutem a uictore petant. Do.

Saluus ſis aſſeueratio ſalutãtis eſt non quaſi reſponſio ſalutari. Do.

Sal neutraliter condimentum eſt: maſculini ſapientia. Te. in beau. Qui habet ſalem quod in te eſt. Donatus.

Salſamenta aut piſces ſalſi ſũt: aut lardum Te. in adel. Salſamenta hæc ſtephanio fac macerentur pulchre. Do.

Salem quo utuntur numero ſingulari tãtum dicimus: cum locos ſignificamus pluralem tãtum numerum ponimus. Lucanus non ſoliti luſere ſales. Aliquãdo etiã urbanitatem p ſingularem numerum ſignificamus. T. Qui habet ſalem qđ in te eſt. Ser.

Salii a ſaltãdo qđ facere comtiis in ſacris quotãnis ſolent & debent. Varro.

Salictum uirgulti genus dictum eo q; ſaliat & cito ſurgat. Ser.

Saltem dictum uidetur u media littera extracta, ſalutem ante dictum quod nos ſaltem diceremus. Nam cum alia quædã petita & nõ impetrata ſunt cum ſolemus iquit quaſi extremum aliquid petituri qđ negari minime debeat dicere hoc ſaltem fieri aut dari oportere tanquam ſalutem extremo petẽtes quã impetrare & certe obtinere ſit æquiſſimum Aulus gelius.

Saluber & celeber declinauit. Ouidi. quarto. faſto. phœbe ſaluber adeſto & circus erit pompa celeber numeroq; deorum. Inde ſaluberrimus & celeberrimus ſuperlatiuum dicitur etiam a ſalubris. Pri.

Sal maſculinum eſt Saluſt. iugur. Neque ſalem neque alia gulæ irritamenta antiqui etiã neutrũm protulerunt. Cat. quarto ut quicquid loquitur ſal meruſ eſt. Et. hoc ſale dixit. xiiii. ánalium. Cærulum ſpumat ſale cõperta rate puſſum per mare. Pri.

Saltuoſus magis q̃ ſaltuoſus extra regulã. Lau.

Salio saliui salii & salui. Vir.ii.geor. mollibus in pratis unctos saluere per utres. In quibusdã codicibus inuenitur saliere supinũ saltũ. Inde exulto. Vir.in.vii. At media inter cædes exultat amazon.

Salio salitum facit sallo salsum: sicut uello uulsum. Sisenna sic in eam paludem multi pisci um saliendorũ. Salustius. iii. hist. parte consũpta reliqua cadauerũ ad diuturnitatẽ usus seruerent. dixit a sallo nõ a salio. Inde salitorius & salsurus. Liuius saliturus ista esse mittã sagẽ. Inde salitus & salsus ut Cornelius seuerus ad quem salsti pomiliones efferebant. Inde etiam saltus & salturus. Pri.

Salutariter atque salutatorius comparatiue Cicero posuit.

Salinum patella in qua primitiæ diis cum sale dãtur. Por.

Salamina duplex est. una i cypro: altera i achaia regione. Hora. lib. car. Certus enim promisit apollo ambiguam tellure noua salamina futuram. Acron.

Salii sacerdotes Martis & Herculis dicebãtur qui sacra saltibus celebrabant. ut tamen salii ad cantus. Nam a saliendo dicti sunt. Hora. car. in morem in salium sit requies pedũ. Ac.

Saliares cœnæ q̃ sali faciebãt dicuntur ãpliſſimæ fuisse. Vnde & i. puerbio erat dicere saliares cœnas ideſt copiosas. Ho. car. nũc saliaribus ornare puluinar deorũ. i. dapibus. Ac.

Salinum pro quocunque uase fictili mẽſe pauperis proprie patella est. in qua diis primitiæ cũ sale offerebantur. Acron.

Salmenta proferre ne timeas quia latinũ é. Ca.

Saltuarius qa a saltu deriuatur sumit. u. Lau.

Saltus quære in silua. Lau.

Saguntbus hiſpaniæ terram mittebat ũde pocula fiebant saguntbina Martialis ficta sagũthino cymbra malo luto.

Sangarius & gallus fluit in phrygia a gallo galli matris deum facerdotes dicti sunt. Plinius autor ité herodotus de sangario Liuius eũ ex gallo græcia labi in phrygiam scribit.

Samericia in iudea ciuitas post ab Herode antipatre sebaſten nominata est.

Sandapila erat pheretrũ iuliorum tantum modo cadauerum q̃uis legamus domitianũ sandapila elatum fuisse nam huiusmodi homines mortui apud poetam dicuntur pauperes scilicet & ignaui & alibi nõ debes ferri mortuus hexaphoro & alibi uis sine febre mori & alibi hoc rogo dic non est cinna pire cito.

Sanus prudentem significat & mẽtis constitutæ & sanus significat bene ualentem.

Sal aspirant etiam græci hals pro mari unde & nos salem dicimus & salum ut & sale tabentes artus in littore ponunt. Et pergũndas spumante salo perq; inuia saxa diſpulit in quibus dictionibus placuit maioribus nostris sponere magis quam acceptam a græcis aspirationem retinere unde sunt qui putẽt satis aduerbium a græco halis esse.

Sagmina quid sint Liuius aperit li. xxx. sibi illi prætorem sagmina poscerẽt herbæ id genus ex arce sumptum dari sæcialibus soler.

Samarobrine locus inter belgas ubi cæsar gallorum concilium indixit & aliquando hyemauit hanc cammerecenſem esse urbẽ quibusdam placet quam sabis fluuius interfluit & his gallica lingua satis alludit uocabulũ estque fere locus ipse in medio belgarum situs fertilis ac loco oportuno cõstitutus prouinciæ rhemenſis est forsam ab eburinicibus populis oceanum iter celtas orti uel alegnis belgarum populis.

Salebrosa oratio quæ inculta & tumultuaria currat uel q̃ fluctuat suo cursu: Quint. li. xi. interruptus actionis ipetus & resistens ac salebrosa oratio. Cicero. ii. de finibus bo. hic si definire si diuidere didiciſſet si loquẽdi uim: si deniq; consuetudinem uerborum teneret mũq in tãtas salebras icidisset & a saltu dicta est salebra locus est difficilis transitu. Et li. v. Quodam non item tria genera bonorũ prociuit currit oratio uenit ad extremum hæret in salebra.

Salarium stipendium est unius diei.

Salmacis fons in caria cuius aquam qui potauerit in illis dicitur fieri. id negat Strabo salmacis autem nympha ut est apud Ouidium hermaphroditum adeo auide est complexa ut ambo in unum coierint corpus.

Saluber cibus locus est: salutifer uel salurario qui præbet sanitatem. sanus homo qui recipit eam. Ité sanũ aerem uel cibum pro saluberis & salubris pro sano. Lau.

Salio est saltum facio. salto & tripudio.

Saltus est ceruorum leporum. Saltatio uero illa hominum iactatio q̃ uulgo tripudium uocant. Ponitur & salio pro salto. & saltus pro saltatione. Lau.

Salebra loca inculta salebrosa loca aspera inculta & horrida. Fe.

Salentinus lacus est Salentinorum iuxta andriam oppidum. hic ad margines usque plenus: neque exhaustus minuitur: neque superfusis augetur aquis.

Salmarum lacus est africæ inter ruscyadam & montes azare.

Salmaces fõs est in caria iuxta halicarnassum ciuitatem dictus Venereus amœnitate incolarum: ubi paulatim homines allecti omnẽ feritatem depoſuerunt. & salmaces nympha in quam hermophrodites coiuit.

Salanga mons altissimus mari imminēs britā-
niam & hiberniam interfluit a salāga dictus
qui fuit filius Barculam primi habitatoris
hiberniæ.hodie mōs domini appellatur a tē
plo beati domini ibi condito.

Salen seu salentinum promontorium est Ita-
liæ aduersus ioniū mare sinum faciens tare-
tinū ubi idoneus cretensis pulsus a suis ciui-
tatem condidit.

Salii sunt in gallia narbonensi: nō longe a mas
silia & ab alpibus ab occasu ad septētrionem
amplius uergens:& paulatim absistens a ma
ri maritima inclinat ad occasum modicū a
massilienssium urbe progressa circa sta. cen-
tū ad promontorium ingens ad modum uf
que ad laromias hinc in sinū curuari icipit:
& gallicū sinū efficere ad aphrodigitū.A mas
silia igitur initio capto. & ducto per mediū
agrum inter alpes & rhodanū cursu usq; du
rētiam amnē:& per sta.quingenta saliī inco-
lūt & icumbētes tenent alpes:& nōnullas ip
sius littoris rupes cū græcis promiscue. Pri-
sci græ.salios ligures uocabant: regionemq;
ligusticam quam massilienses habitant.

Saltuatim bellicatim. Siser. histo.li.i.Nos una
ætate in asia etiam græcia gesta:litteris idcir
co continētia mandatimus ne salutatim ac
bellicatim scribendo lectorum animos im-
pediremus.No.

Salutaris porta appellata ē ab æde salutis quæ
ei proxima fuit.Fe.

Salti pro saltus.Acti.in menalippo. Hic mena-
lippum interea traiectus nemorum in salti
faucibus.Festus.

Saltuarius dicitur camporum custos qualem
Vir.vii.æn.intelligit.Cui regia parent armē-
ta & late custodia credita campi.Ser.

Saltus campi spacium & locus siluæ est. Virg.
tertio.geor.saltubus in uacuis pascuntur ple-
na secundum flumina.Ser.

Salus remediū. Vir.ii.æne.una salus victis nul
lam sperare salutem.Ser.

Salutare est uenerari. Vir.xii.æn.Tum uero ru
tuli augurium clamore salutant.Te.Hinc de
os domum salutatum pergam.Ser.

Samara rpomōrorum i oceano orientali ubi
deficit caucasus,ad aquilonem habet hostia
fluminis ortogoræ ex quo oceanus fericus
appellatur.

Samonioū est ꝓmontoriū cretæ uersus rhodū.

Samnis per syncopam profertur antiqui enim
samnitis dicebant.Pri.

Sam pro eam.idē En.Ne quisq; philosophiam
in sonis uidit priusq; sam discere cœpit.Fe.

Sambuca organi genus a quo sambicistriæ di
cūtur.Machina quoque qua urbs expugna
tur similiter uocatur.Nam in organo chor-
dæ sic in machina intenduntur funes.Fe.

Sambuca est genus instrumenti musici græce
sambyce nominat pfius sambucā citius ca-
loni aptaueris alto.

Sambigeo grauiora pati cur apud eleos in pro
uerbio est.Eleū quendā sambucū noīe mul
tis scotis & coadiutoribus usum complures
apud olympū æreas statuas & simulacra con
didisse denique dianæ præsulis tēplum diri
puisse. Est enim i elide tēplum dianæ quod
Aristarchum nominātillū uero statim post
sacrilegium cōpræhensum toto aio excrucia
tū fuisse dum tormētis de consciis ac sociis
ab eo quæreret:atque ita mortuum fuisse &
eius cruciatibus prouerbium additum esse.

Sampsucus herba quæ & amaranthus.

Sanna autē dicitur os distortū cum uultu qđ
facinus cū aliis deridemus inde sānionēs q
nō rectum uultum habēt.

Sātones inter aquitanos populi finitimi tolo-
satibus & propinqui petragociis engolis mē
sibus pictanis hac galiæ prouinciæ romano
rū in pudicia burdegalensi frācorū regno sita
nomē retinens hos memorat Lucanus in.i.
& Tibullus elegia septima.

Sānites ab hastis appellati.sūt quos græ.appel
lāt sabellos has.n.ferre assueti siue a colle sā
nio ubi ex sabinis aduētātes cōsederunt.Fe.

Samos iter cicladas siulas est iter nauigationē
hēt stadiorum.ccc.partenias dicta umicares
olim inhabitarēt eadē antemus Melāphilus
heros uino caret tanta prætereа feracitate ut
Menāder scribit lac gallinæ ide accipi posse.

Sānites dicti sunt qui supra infrac; Romā ha-
bitauerunt:qđ nomen ideo est indutū qa cū
defecissent a Romanis breui post i amicitiā
quasi sana mente redierunt.Fe.

Sāius thraciæ mōs.ūde ida ois & troia uidebat

Sandapilā dici uoluerunt antiq lectū mortuo
rum.i.loculū non in quo nobilium corpora
sed i quo plebeiorum atque damātorum ca
dauera portabantur sicut stefibrotus stasius
de morte polycrati regis samorū descripsit
dicēs postq; de cruce depositus sandapila ēt
deportatus est.Fulgen.

Sanir amorreorum mons est ermon latine di
citur ubi olim templum satis excultum.

Sanguis hoc sangué dicebant antiqui.Ci.i hor
tensio ut ait En.refugiat tumido sangué at-
que exalbescat metu.Inde hic & hæc exāguis
huius exanguis.Pri.

Sancio sanxi uetustissimi tamē sanciui uel san
cii proferebant.Pom.sancierat ius uti legi ci
uitati sanctū & sancitū ut Lucretius qđ por
ro nequeas sanctum quādoquidē extat.Pri.

Sāus ꝑ ualidus accipit.ergo & sāe ꝑ ualide.P.

Sāguis sāguis nō sāguinis ueteres dixerūt.Ser.

Sane pro ualide poſuit Cicero.Ser.
Sanguis dum manat.dum effuſus ẽ cruor erit. Caper.
Sane quære in nempe.Lau.
Sanus quære in ſalubris Lau.
Sanqualis porta proxima ædi anti eſt.Fe.
Sandis perſarum fluuius eſt per cramianum defluens.
Sanga cãtabrorum eſt fluuius.
Sãguinus fluuius eſt ex apennino.Inter ſulmonem & uulturnum fluens ad ultimum uulturno infunditur.
Sancire proprie eſt ſanctum aliquid uel conſecratum facere ſub ſanguine hoſtiæ: & dictũ ſacrum quaſi ſanguine conſecratum. Seruius in arte.
Sanctitudo.Ne.Tanta inquit ſãctitudo famæ ut nunq̃ uiolare ſit auſus.
Sanctitas quoque & ſanctimonia non minus latine dicunt. Sed neſcio quid maioris dignitatis eſt uerbum ſãctitudo:ſicut.M. Cato in li.ueturium duritudinẽ q̃ duriciem potuit dicere grauius.Au.gel.
Sanctitudo pro ſanctitas.Actius in tereo. Alia hic ſanctitudo eſt:aliud nomen & nomen lo uis.Idem in phœniſis. Delubra cœli tu maris ſanctitudines Turpilius in leucadia.Miſeram terrẽt me omnia maris ſcopuli ſonitus ſollicitudo ſanctitudo apollinis.M.Tu.de re publica li.iiii. Eoſdem terminos hominum curæ atque uitæ ſic pontificio iure ſanctitu do ſepulturæ. Afranius in ſuſpecta tuam maieſtatem & nominis matronæ ſanctitatẽ. N.
Sanctum incorruptumue tu o ſanctiſſima cõiunx fœlix morte tua:hic caſtitatis honorẽ incorruptæ uxoris ũde ſanctæ legesiquæ nõ debeant pænæ ſanctione corrumpi. Mar.libro tertio.
Sanctum ſacrum & religioſum. Virgi.iii.æn. & ſanctos reſtinguere fontibus ignes qui diuinitus contigerunt.
Sandala genus frugũ galliæ.Pli.quod illic brãce uocant apud nos ſandalam.
Sandalia require in nicomedes.Aſco.
Sandaleum calceorum genus aut caligarum aliorum.Te.in heau. Vtinam tibi comitigari uideam ſandalio caput.Ser.
Sandaraca genus coloris.¶Neuius Merula ſandaracino colore.Fe.
Sanguis pro genere. Vir.i.æn.an phœbi ſoror an nympharum ſãguinis una.Ser.
Sanguinoſentum corporum poteſt eſſe leciſque eſt & de incorporeis. Var.de uita.pa.lib. quarto.Itaque propter amorem imperii ma giſtratus gradatim ſeditionibus ſanguinoléntis aut dominatus quas appellarent.No.
Sanies mortui dicitur.tabes uero de uiuo ſcilicet ſanguie. Vir.viii.æn. Et ſanie taboque fluentis complexum in miſero longa ſic morte necabat.Ser.
Sanniones dicuntur a ſannis.qui ſunt in dictis fatui & i moribus & in ſcenicis quos.moros uocant græci. Ter.in heau.ſolus ſanio feruat domũ. Ci.de ora.libro ſecundo. Quid enim porro tam ridiculum q̃ ſannio ẽ: quare uultu imitandis moribus uoce denique corpore rideturne ipſo.No.
Saniter Afranius in magalenſibus.adeſto aſſẽtio te amare me adorare ac ſaniter.No.
Sannniones illos uocãt qui ſunt in dictis fatui & in moribus & in ſenis quos· græci dicunt μωρους. T.de ora.li.ii.quid enim porro tã ridiculum q̃ ſannio.Ser.
Sane ualide qa ſanus ualidus eſt. Te.in an. Sane quidem & ſane multum. Idem in eadem Sane pol.Dona.
Sanqualis auis quæ oſſifraga dicitur.Fe.
Sapa q· nunc mellatium dicimus muſtum qđ ad mediam partem decoxerat.No.
Saperda genus ſalſamenti quod ex piſce fit.
Saperde quaſi ſapientes uel elegantes. Var.in modio.Omnes uidemur nobis eſſe belli ſeſtiui ſaperde cum ſumus canopi.No.
Sapiui pro ſapui.Neuius in uirgine prægnãte. Quãdo ego plus ſapiui cũ ſullonẽ compoſſi quinquatribus.No.
Sapſa ipa.En.quo·res ſapſa loco ſeſe oſtẽdat.F.
Sapio pro prudentia & pro ſapore.Inue.in.iiii. Qui meminit calide ſapiatquid uulua popine.facit ſapiui ſapii & ſapui ſecundum diuer ſos auctores.Plau.in ruden.Pol.magis ſapiſſet ſi dormiſſet dium.
Sapis flu. Galliæ cisalpinæ ceſennam ciuitatẽ ſubter labens & in adriaticum ſeſe fũdens.
Sapiri populi in ponto.
Sappho filia fuit euripidi & leidis capta amore phaonis hac de cauſa ut putarunt quoniam centum capita herba eſt habens duplicem radicem alteram maſculam alteram fœminã ea dum auellitur ſi maſcula attigerit, uiro is uel inuitus amatur a muliere.
Sappho a qua ſapphici uerſus græ. de qua epiſtola ſcripta ab Ouii.ad phaonem.
Sarmatas germaniæ populos qui cõtra ſueuos uãnio ſueuorũ regi ab eis expulſo opẽ tulere non memorat Cæſar:ſed Tacitus.
Sarcinatores non ut quidã uolũt ſarcinatricis qſi a farciẽdo:ſed magis a ſarcinis qđ plurũ ueſtiũ ſũant .Var.hoſes ruſticos in uidemia incõdita cantare ſarcinatricis in machinis.
Sarcinator ſutor. Lu.li. xxviii. ſarcinatorẽ eſſe ſumum ſuere centonem optime.No.
Sarculũ a ſerendo ac ſarciendo inſtrumentum ruſticum.Var.

Sardare intelligere. Ne. quod bruti nec sardare queunt. Festus.

Sardoa herba est quæ in sardinia nascitur apia stri similis. hæc ora hominú tristi dolore cõ trahit & quasi ridêtes interimit. unde apud græcos ,,puerbiú de simulato risu. uocant. n. γῆλως τὰ σαρδάνιον Vir. immo ego sardo niis uidear tibi amarior herbis. Ser.

Surgus pisces genus in mari ægyptio. Fe.

Sarissa hasta macedonia. Fe.

Sarranus uocabatur apud antiquos quæ nunc tyrus dicitur a pisce quodam qui illic abundat q ligua sua far appellat. Vir. ii. geor. & sarano dormiat ostro. Ser.

Sarranus nomen est poetæ tẽporũ luuena. um ber. bassus clunius apud martialé & saleius bassus floruit tẽporibus uespasiani ut docet Cornelius de rhetoribus Cornelius securus sit inqt aper & saleius & q̃squis alius studiũ poetices & carminũ gloriam fouet eiusdem meminit. Quint. uehemẽs inqt & poeticum ingeniũ & saleí bassi præfuit nec ipsũ senectus maturauit claruit i primis gratia ſperatoris.

Sarsamnis lusitaniæ iuxta turrem augusti situ lo memorabilé cætera supertamarci nerticq incolunt in eo tractu ultimi. Pom.

Sauromatæ ad tanaín.

Saurõatæ rippas tanais & rippis hærẽtia possi dẽt una gens aliquot populi & aliquot noía

Sanctos muros oẽs quid est q̃ putant portas non itẽ an illud est qđ a Varrone scriptũ est murũ quidé sanctũ haberi oportere ut protuẽdis mœnibus studiose ꝓpugnẽt ac mortẽ appetant sic enim uidet & Romulus fratré iterfecisse quod locú sanctũ & qué transgredi nefas esset transire nõ dubitasset & prophanum reddidisset portæ uero cõsecrari id circo nõ possunt q̃ cum alia multa ad usum necessaria exportare atq; importare tũ uero mortuos per eas efferre consueuerũt ex quo qui abinitio urbes condunt quãtucunq; loci ædificaturi sunt aratro attingũt cui maré boué ac fœminam subiugũt i murorũ uero descriptione cũ portarum spatia metiuntur uomerẽ detrahũt. ac si aratrum trásferũt q̃si quicqd ex aratro sit sacrũ est & inuiolatũ fu turum esse uideatur.

Sarpedon & anemuriũ duo promõtoria sũt post erphoneũ specum sarpedõ finis aliquãdo regni sarpedõis & quod cilicia a pãphylia distinguit anemuriũ interq; ea cetandaris & natidos famiorum coloniæ sed cetadris sarpedoni propior.

Sarcace in paludem mæotida tenent.

Sappho saphus genitiuus græcus é fabius quo idem in primo istitutionũ ita scribit nũc rectiores instituerunt græcis noibus declinationes potius dare quod in ipsũ nõ semp fit.

Sarpa uinea putata. i. purefacta. unde uirgulæ abscissæ sarmenta dicta. Sarpere enim antiq pro purgare ponebant. Fe.

Sarpeda genus pessimi piscis. Fe.

Sarte ponebant pro integre: ob quam causam opera pu. quæ locantur integra præstentur. sarta tecta uocantur. Etenim sarcire est integrum facere. Fe.

Sarta ẽpplos insula. Festus.

Sartæ nugatoriæ ac despiciendæ mulieres. Fe.

Sas pro suas. En. uirgines nã tibi quisque domi miles Romanus habet sas. Fe.

Sangarius flu. secundũ Aristarchũ phrygiæ.

Sarcasmos iocus cum amaritudine ut referes hæc & nuntius ibis pelide.

Sarcophagus sepulchrũ: & lapis circa aſo troas dis quo consumunt omnia corpora. Plinius secundo. T.

Sardanapalus ultimus assyriorum rex de quo Iusti. pri. ci. quito utusçu. hæc eius inscriptio nẽ ponit. hæc huius quæ edi quæque ex saturata libido hausit alia iacens multa & præclara relicta. Tor.

Sardanis lydus qui croeso dissuadebat bellum cum persis. Tor.

Sardinia insula in trhyreno a sardo Herculis filio qui e libya insulam occupauit a qua sardous. Tor.

Sardus in plurali in nominatiuo & accusatiuo sardis ut seruet sonum græcum sardis. ut alpis: sirtis: thrallis: urbs lydiæ iuxta tmolum montis regia croesi. Tor.

Sardonio more risit apud Home. xx. Ody.

Sardonyx commũis generis lapis olim præcio sus a sardo lapide rubeo in sardinia primum reperto: & onyx unguis subcandidus cũ rubeo latino sardonychus. Tor.

Sarmatæ quos græci sauromatas. Tor.

Sarmatæ populi autore Herodoto qui a meo thide palude inuadentem in septentrionem tendunt uiginti diérum itineribus ísdem a græcis sauromatæ dicuntur ut Plini. scribit tanta ineſt his barbaries ut ne nomen quidé pacis intelligant.

Sarmatæ post agathyrsos auri argentiq; maxi mag; pestiũ ignari uice regũ cõercia exercẽt atq; ab sæuitia hiemis admodum assidue cõmersis i humũ fœdibus specus aut fussosſa habitant totum brachati corpus & nisi qua uident etiam ora uestiti.

Sarmatæ populi septẽtrionis pascunt pulte & milio ut Pli. ut lacte equno sãguine admixto.

Sarnus fluuius campaniæ ex sarno monte rádit uesuuum a quo sarestes populi secundũ Se. Tor.

Sara sine h cum phœnicia dictio sit urbs phœ

niciæ.q̄ deide tyrus a piſce qué ſar dicũt quo rigebãt ſericũ i purpurã.ũde ſaranus.S.ii.ge.

Sarpedõ ſarpedõtis louis filius ex laodõia bellorophõtis.uel ex europa ſecũdũ Herodo. & minois fratrem a patroclo interemptus rex lyciæ Tor.

Sardi nonnulli tamẽ ueterum grãmaticorũ ſic appellationes has diuiſeruntiut ſardum puta rent dici qui in ſardinia natus ſit.Sardinenſẽ autem incolam ſardinis.Por.

Sardonyches in uſu africani oli fuerũt & clau dii cæſa.cãdorem præferũt ſarda lapillo ut ſcribit Plinius ptolomæus yſardo nyche mõ te indiæ deriuat.luuenalis.

Sarculus genus eſt ferramenti ruſtici.Hor.car. primo. Terram findere ſarculo.

Sarmentum quære in malleolus.Lau.

Sarmatarum inſulæ ſunt quæ.ob alternos acceſſus recurſuſq; pælagi & quot ſpatia qs diſtãt mõ opetiunt undis mõ nuda ſũt alias in ſulæ uidentur alias una & cõtinens terra in is eſſe æneas q ouis auium paluſtriũ & auenis tãtum alanẽ eſſe eqnis pedibus hippopodos.& fatinalos quibus magnæ aures & adã brendum corpus omne paruæ nudis alioqn puectũ ſunt præterq̄ q̄ fabulis traditur auores etiam quos ſequi nõ pigeat.inuenio. Põ.

Sarculũ genus raſtri ruſticum.Hor.Patrio ſin dere ſarculo agros.Fe.

Sarcara quære in ſtrages.Lau.

Sardemios mons pamphiliæ finis & lyciæ principium:ubi falefis ciuitas a mopſo condita.

Sarnus mons inter pompeianum agrum & ſalernitanũ ũde ſarnus fluuius erũpit.q̄ haud longe a ſtabia in tyrrhenum mare influit.in quo oia ligna iniecta lapideo cortice paucis poſt diebus dureſcunt. Vnde Neronis iuſſu aquæ ductus in radice mõris factus ad miſenũ uſq; in piſcinam quõdã productus aquã emittit incolis & ſarnum oppidum.

Sarpedonum promõtorium finis regni ſarpedonis regis lyciæ.quã a Pamphilia diſtinguit.

Sartago patella i qua caro frigit. a græ. σαρᾶ. latine frixorium dicitur & Τηγανον. qđ tu ſci obſeruant.a frigo.peluis aluẽdis pedibus malluuium a manibus labrum cõmune gutturnũ uas quo aqua miſcetur in manus. patellæ etiam lances & paropſides.

Sataſpis uir diligens miſſus a xerxe ad perſcrutationem libyæ.Tor.

Sattæ græci ad litus thraciæ.Tor.

Satiris populis libyæ pter effigiẽ nihil huma ni Aegi panũ quæ celebrat ea forma eſt.

Saturnum regnaſſe apud ſe dicunt ægyptii cũ ſorore & uxore rhea & penuiſſe oſiridem q dionyſius & iſdẽ quæ ceres eius etiã uxore oſirim ide regnaſſe iſidem & trituẽ & ordeum iueniſſe & leges condidiſſe.Dio.

Satyrus animal de quo. Pli.v.figura tantũ hominis quẽ Antonius inuenit in uita.Pauli.

Satyra genus poematis tota noſtra. Quintilia uel a ſatura cibo ex uariis rebus conditꝰ uel a ſatyris.primus ſatyrus.Lucil.terſior.Horapſius obſcurus:ſed laudatus.luuena.lepidiſſimus ut mihi uidetur.Tor.

Satrapa præfectus lingua perſica.Tor.

Sattagytæ populi in alia ſcythica.Tor.

Saturnus ſaturnus.Fe.

Sat habeo antiqui pro ſufficit dicebãt.uel abũ de eſt.Te.in an.Sat.habeo.

Satis & multum eo diſtãt q̄ multum infinitũ eſt ſatis finitũ.auaris illud:hoc parcis ſe cõtinẽtibus applicandũ eſt.Luci.in.v.Nã ſi quid ſatis eſt homini id ſatis eſſe potuiſſet hoc ſat erat in me cũ qđ nõ credimus hoc eſt porro diuitias animum mi explere poteſſe. Non.

Satiatur ac expletur inter ſe ita diſtinguũtur ut experi ſit tãtũmodo plenum eſſe ſatiari uero ſupra modum. Luci..vi. experi bonis rebus.ſatiari nunq̄ Ser.in ar.

Satyri ſunt ad ſeptẽtrionem iuxta mediterraneũ agrum qui eſt inter pirentes montes: latuſque ſeptẽtrionale ſũt iuxta idubedã.Stra.

Satullẽ pro ſaturẽ. Var. Neque in puluere mittito coctas carnes quibus ſatullẽ corpora & ſamem uentris.No.

Satulli anteq̄ matres ad pabulum exeant agni ſatullæ fiant lacte. Var.

Satum poſitum pro ſemine. Actius in pelopidis. Nam me ut heredẽ ex tuo eſſe cõceptũ ſatu & argumenta redigũt animum & cõmo uent. Idem in thelepho. profecto haud quaq̄ eſt ortus mediocriter ſatu. No.

Saturnia. Tarpeium appellatum ſaxum hũc antea mõtem ſaturnum appellatum ꝓdiderũt. & ab eo late ſaturniam terram ut etiam Ennius appellat & ãtiquum oppidũ ieo fuiſſe ſaturniã ſcribit. Eius ueſtigia ẽt nunc manẽt tua qđ ſaturnium ſanum i faucibus q̄ ſaturnia porta. q̄ imnus ſcribitur ibi quã nũc uocant paudanam. qđ poſt ædem Saturni ædificiorum legibus priuati parietes poſtici muri ſunt ſcripti Var.

Saturnus require in Iupiter. Var.

Saturnalia auguſtinus a quibus totũ opus inſcripſit Macrobius dies feſti erant menſe decembri dicati ſaturno ſeptẽ ut Neuius poeta & alii ꝓdiderunt nõ nulli tres alii unum quos feneſtella ſequitur.

Saturnalia menſe decembri celebrabantur magna licentia populorum Papinius in ſaturna libus & multo grauius in eo december.

Sarſina patria planti lacte habũdabat ſiluis ſarſina diues lactis.

Saturnalia dicta ab saturno q; eo die feriæ eius & post tertium operalia opis. Var.

Saturnaliorū require in die craſtini. Macro.

Saturnalia lanus qui cū Saturno regnauit cū ſubito non cōparuiſſet excogitauit bonorū eius augumentum ac primū terram oēm ditioni ſuæ parēté ſaturniā nominauit. ará de inde cum ſatis tāḡ deo condidit quæ ſaturnalia nominauit: tot ſæculis ſaturnalia præcedūt romanæ urbis ætatē. obſeruare igitur eū iuſſit maieſtate religionis quaſi uitæ melioris auctorem. ſimulacrū eius iudicio ē cū falcē inſigne meſſis adiecit. Macro.

Saturnum. Cirenenſes cū rem diuinam Saturno faciunt ferti recētibus coronantur placē taſque mutuo miſſitāt & mellis & fructū reptoré ſaturnum exſtimantes: hūc romani ét ſterculum uocant q; prius ſtercore fecūdita té agris cōparauerit. Regni eius tēpora ſoeliciſſima feruntur. tum propter reḡ copiā tū q; mundū quiſq; ſeruitio uel libertate diſcriminabaṫ quæ res ſtelligi pōt q; ſaturnalibus tota ſeruis licētia pmittitur. Macro.

Saturni eidē quam cauſam eſſe dicemus quā obrē pecuniæ publicæ ſacrarium eſſe uoluerunt. nam erariū eſt: & tabulas publicas i eo ſeruant: & ex eo tabularium dicunt an quod fama obtinuit ſaturni tēporę nec auaritiam nec improbitatem uſq; in hominibus fuiſſe ſed iuſtitiam & fidē an q; fructuū ſuētor. & agricolationis autoritatis deus fuiſſe memo raṫ: faſtis. n. id ſignificat nec illud qđ ſcripſit antimachus heſiodum credēdū eſt obliqua uero falce patris cœlii pudenda ſaturnius ſed cauſas contra ſteterant ſupplicium uero copia ac ueneditio pecuniā gignit quo circa fœlicitatis cuſtodē & cauſam hunc habēt deū teſtimonio ſunt nūdinæ quæ cū nihil aliud ſint niſi cōuētus ex agro i urbem nono quo que die conueniētium ſaturno conſecratæ ſunt emēdi. n. ac uendēdi copia fructuū principium attulitian hæc uetuſtate abſoluerūt primus autē oīum Valerius publicola exactis regibus ædē ſaturni ærariū declarauit loci opportunitate ductus quē & aptū & ab iſidiis tutū & in primis munitu aiaduertit.

Saturni ædē quid ē qđ legati ūdecūq; romam uenerit prio adeunt deīde a præfectis ærarii ubi noīa ediderūt reſcribūt: An q; ſaturnus ipſe externus externis hominibus delectaṫ an hoc hiſtoria refellit ātiquitus. n. ut uideṫ q; quæſtores legatis munera mittebāt quæ lantia dicebantur & ægrotos curabant nunc autem propter multitudinē legatorū ſūptus ſublatus eſt. māet aūt ut pfectos ærarii adeant q̄bus noīa ſua edant ac ſcribi faciant.

Saturno quid eſt q; capite opto imolant an q; uelādi capitis ritum æneas tradidit Saturni uero ſacrificium puetuſtū ē. an illud potius quoniā diis cæleſtibus imolantes uelanṫ Saturnū uero ſubterraneum & terreſtrē deum eſſe arbitranṫ: an q; ueritas occultari obſcurariq; non pōt ueritatis aūt parēṫem ac deū romani Saturnum hēnt ſed quid eſt q; cum ueritatis patrē ducūt an q; ut plærique philoſophi cēſent Saturnū tēpus eſſe exiſtimāt ueritas autē tēpore inuenitur: an illud potius q; fabuloſa illa Saturni tēpora qui iuſtiſſimum omniū fuiſſe dicitur. Ventatem maxime coluiſſe ueriſimile eſt.

Saturneia eadē eſt quæ tymbra ſcitat uenerē eā dem uim habet quam naſturcium.

Saturnalibus quære in oſtilla. Macro.

Satur ſatura ſe. de. quia bēt ſœminiū i a. Pri.

Saturnalia quære in Macrobio de ſa.

Saturnus mons urbis romæ eſt & capitolius & tarpeius dictus eſt.

Satur flu. eſt Italiæ quem penes Cato. Mæuius cōſul Romanus aritios: lauinos: ueliternos: & ancios uolſcos acie fudit.

Satyra & cibi genus dicitur ex uariis rebus cō ditū: & lex multis alis cōſecta legibus & genus carminis ubi de multis rebus diſputaṫ. Feſtus.

Satis nomina pro aduerbiis ponūtur: ut ſpōte ſua. & mane nouū. ſimiliter ſatis p nomine. Salu. ſatis eloquētiæ: ſapiētiæ parum. Pr.

Saturitas in cibo tantum in cæteris uero ſatietas. Vir. tamē dixit. odiis. haud ex ſaturata. S.

Saturnus icompedibus toto āno erāt Verius flaccus cauſā ignorat. Apollodorus ſcribit Saturnum uitiari p annū laneo uinculo & ſolui ad diē ſibi feſtum hoc eſt in ſaturnalibus. inde puerbiū deos pedes laneos habere ſignifi cari p id decimo meſe i utero aſtatum. inuitā grandeſcere quod donec erumpat mollibus nectitur uinculis.

Satiri fabuloſi fūt apud poetas ab hiſtoricis di cūtur eſſe in aphrice deſertis adoriētem laſci uireq; ſathlante mōte p̄ter os nihil habētes humanū: Macrobius a ſethy dictos putat id eſt mēbro uirili quod libidinoſi fūt.

Saturnalia celebranṫ a uiris. v. diebus meſe decembri quo tempore dabāt cœnas ſeruis tāḡ agēres gras opato anno p̄ſtite autor ē in ſaturnalibus Macrobius contra kalendis martiis mulieres ſeruos cœna accipiebāt tāḡ exhortantes eos ad ſſequētis āni opam mittebantur ergo munera uiris meſe decēbri mulieribus meſe martio autor eſt Tranquillus in ueſpeſiano nam ueſpeſianum ſcribit dediſſe apophoretā uiris in ſaturnalibus & mulieribus kalendis martiis de eiſdem kalendis. Horatius martiis celebs quid agā kalēdis.

Saturnū eum esse uoluerunt q curſū & cōuer
ſionē ſpaciorū ac tēporum cōtineret: q deus
græ. ad tēpus nomē haber. Chrōnos enim di
cit ſparū tēporis: ſaturnus autē appellatus ē
q ſaturetur annis. Ci.

Sarmatia intus q̄ ad mare latior poſt hermōes
ab iis quæ ſequunt inſula amne diſcreta qua
retro abit uſq; ad hiſtrū flumē gens habitu
armiſq; pthicæ proxima uenū ut cæli aſpioris
ita igenū nō ſe urbibus tenēt & ne ſtatis q̄dē
ſedibus ut inuitauere pabula ut cædēs & ſe-
quēs hoſtis exigit ita res opeſque ſecū trahēs
ſemp caſtra habitat bellanē. x. libera indomi
ta. & uſque eo īmanis atq; atrox: ut fœminæ
ēt cū uiris bella ineant atq; ut habiles ſit na
tis ſtati dextra adurit mamma inde expedita
impetus manus quæ exerit uirile ſit pectus
artus tēdere eq̄tare. uenari puerilia penſa ſūt
ferire hoſtem adulterū ſtipendium eſt adeo
ut non percuſſiſſe proflagitio habeat ſi: que
ei pænæ uirginitatis. Pom.

Sauromatæ a græcis ſarmatæ dicūtur oriundi
ab amazōibus ut ſcribit. Hero, incolētes lo-
ca a tanai & mæotide palude triū dierū ſpa-
tio tāta ui frigoris ut .pximus oceanus cōge
lef de his Plinius florus & alii præterea ſcri-
būt copioſius Herodotus.

Saſon inſula eſt inter epirū & brūdūſium me-
dio interualło ſyllius adraci fugite inſauſti ſa
ſonis harenas Lucanus cūque ſpumoſo cala
ber profunditur æquore ſaſon.

Sauriatus mētē require in cōtinentia. Ma.

Saxoſius copiam ſaxorū ſignificat. Lau.

Saxatilis incola ſaxorum. Lau.

Scaber aſper. ūde & ſcabies dicitur a corporis
aſperitate. Virgi. i. geor. exeſa inueniet ſcabie
rubigine pila.

Scabellum qua ſimplici ſcāſione ſcandebāt in
lectū non altum ſcabellū dicebant. Var.

Scalmus lignum teres eſt cui nautæ remos al-
ligant ad remigandū. Tul. in or. Citius hercu
le q̄ duoge ſcalmoꝝ nauicula in portu euer-
terit. in euxino ponto argonautæ nauē gu-
bernauerit. Eſt autē græca dictio. nam ſcal-
mos græ. σκαλμος dicitur. Ser.

Scalpurire ſcalpere. Plau. i. aul. ubi erat hæc de
foſſa occepi ubi ſcalpurire unguibus. No.

Scabræ. Var. i. manio. derelinquere q̄ perire ſic
uale ſcabræ atq; uiluie & uaſtitudine. No.

Scaphæ ſunt nauiculæ quæ maiores naues cō
ſequuntur. Salu. li. iii. hi. fumat metrophanē
ſenatus magna induſtria perquirebat eū per
tot ſcaphas quas ad hoſtia cum paucis fideli
bus percontatum miſerant. No.

Scandulata genus herbæ frugibus inimica q̄
eas uelut hæderæ implicando necat. Fe.

Scapienſula locus ubi argentū effodit in mace
donia a fodiendo. ſcapto nāque græ. fodio
dicit. Lucre. Quales expirat ſcalptēſula ſub
ter odores. Fe.

Scaptia tribus a nomine urbis ſcaptiæ appella
tur. Feſtus.

Scapum. Varro in marco. Mihique diuduum
ſtilo noſtro papirino leui ſcapo ſcapitio no-
uo partu poeticon. No.

Scaturex. V. é modus matulæ memas. hic the
obogenes fluit ſcaturex. No.

Scatebræ bullitiōes q̄ fiūt cū in aliquas rimas
aqua defluit. Vir. i. geor. Scatebriſque arentia
temperat arua. Ser. in ar.

Scaturio pro ſcateo ponitur qd nō ſolū aqua-
rū ſed herbarum cæterorumque ſua ſponte
ubertim eſt naſcentium. Lau.

Scaturire dicimus cum uaſa colore eſtuant. S.

Scalpere a græco σκαπτω. Varro.

Scamillus dicitur in nuptiis q̄ cū meḡ ſert in
quo qd ſit in miniſterio plæriq; extrinſecus
nectunt. hic ſcamillus noſatur diius quidam
miniſter diis magnis uerbum græcum arbi-
tror qd apud calimachū in poematibus eius
inueni. Varro.

Srlata genus nauigii latum magis q̄ altum & a
latitudine ſic appellatū. ſed ea a coſiuetudine
qua ſtloꝝ p ioꝝ. & ſtlitē p liē dicebāt. Fe.

Scarus piſcis optimus ſolus ruminat ut pli. pla
cet recinote comēdat ut in uitelli patina cō-
memorat tranquillus ſcarorū iecinora.

Scauri qui extentos talos habent Hor. i. ſermo
num balbutit ſcaurum.

Scraptas ſtrupedas ſtrictinelas exprobatio lu-
tio aut eformitatis meretricum. Plau. in au.
eſcraptæ ſcrupedæ ſcrictibile ſordide. No. m.

Scraptos pro ſtrabos. Enni. in adromeda. ſcru-
peo inueſtita ſaxo atque oſtreis quam excra
bent Pacuuius in teucro. Quæ deſiderio alū
num penitudines quales ſtrabes qua inculta
ueſtitudine.

Scarus quidam piſcis. Ma. de. ſa.

Scamnum ſcamnellū dimminutiūum Apule-
ius in primo hermagor. uerum ifirma ſcam-
nellorum obiicæ ſultæ foros. Pri.

Scamandrius filius Hectoris & Andromachæ
qui deide aſtyanax quod pater ſolus urbem
tutaretur.

Scamander ab idæa monte demiſſus exit in ſi
græi oppidum & ſimois fama q̄ natura maio
ra flumina ipſe mōs uetere diuarū certamie
ut iuditio paridis memoratus orientē ſolem
aliter q̄ in aliis terris ſolet aſpici oſtentat: ná
que ex iúmo uertice eius ſpeculātibus pene
a media nocte ſparſi ignes paſſim micare: &
ut lux appropinquat ita coire ac ſe coniūge-
re uidenē. donec magis magisq; collecti pau
ciores ſubiſde & una ad poſtremum flāma ar

deat ea cũ diu clara & incendio similis effulsit cogit se ac rotũdari: & fit ingẽs globus diu is quoq; grãdis & terris annexus. apparet dei de paulatim decrescens & quãto decrescit eo clarior fugat nouissime nocte & cũ die iam factus attolit. Pom.

Scamonea frutex cuius succus ualet ad medicinas.

Scaua nauicula ligno cauata a σκάπτω. cauo a multis fossura alueus uel lynter dicitur.

Scaphium uas est ad cacandum. Vlpianus.

Scaphia habita uentris causa non puto argen to legato contineri.

Scarus pisces. Columella. ix. li. qui in nostro' mari nõ uiuũt: & uiuariis: & ideo ita ignotus ut non habeamus nomen.

Scaptensula locus in macedonia ubi effoditur argentum a scapto. Lau.

Scapto scabi. Luc. ix. scaberat ut porcus contrectis arbore cortis. Pri.

Scamander fluuius est Europam ab Asia diuidens. Acron.

Scalæ pluraliter tantum. Saluſtius. Deinde ubi unæ atque alteræ scalæ cõmunitæ sunt qui superstiterant afflicti fuit. Lau.

Scala ſ singulari Caius li. xlvii. de furtis uel scala ſciens cõmodauit ad ascẽdẽdũ Cornelius celsus necessaria est scala lignea & quæ crassitudine duorum digitorum habẽt longitudinẽ ab ala ad digitos pueniat & paulo post ſi brachiũ deligatũ super scalæ gallinariæ gradũ romanas aquilas malo enim ascensum q̃ scalam aut gradulos ut quidam.

Scalden flumen inter belgas mosam influens in extrema pte arduẽne siluæ. nec longe ab aduaticis neruios & tornacensem urbem interfecat nomen retinens.

Scazon genus carminis est q̃ iãbis constat sed in penultimo pede hẽt trocheũ uel spondeũ ubiq; pterit leges iãbici carminis claudicare dicit uerbo græco scazo q̃ ſignificat claudico meminit Ausonius epigrãmate claudosque scazones & Plinius ad Tranquillum caueas ne eos ipsos scazones inuenies.

Spaciatorem pro erratore Cato posuit.

Sparri lanceæ tela sunt non bellica. Salu. in catilina. sed ex omnium copia circiter quarta pars erat militaribus armis instructa cæteri ut quosque casus armauerat ſparros aut lanceas ſudas portabant. No.

Sparrum telũ agreste. Vir. li. x. agreſteſque manus armat ſparrus. Varro in meleagris aut ille ceruum qui uiolatile currens ſparro fecerus est: traguiaue traiecit. Sisenna. li. iiii. histo. ſparris ac lanceis eminus peteret hostis. No.

Sparrus est rusticũ telum i modũ pedis recuruum. Virgi. in. x. æne. agreſteſque manus armat ſparrus. Ser.

Spadix coloris equus quem fœniciati uocãt Vir. iii. geor. honesti ſpadices. Ser.

Spargo misceo. Virgi. iiii. æn. ſpargens humida mella ſoporiferumque papauer. Et. C. ſparge re uenena didicerunt. Ser.

Spaciatur quid aliud ẽ q̃ ſpacio lati itineris ob ambulabat. Macro.

Sparthanus campus est iuxta emporium ſic dictus a copia ſpartii. i. lini. Strabo.

Spartũm Agellius li. xvii. ego ſparta apud Homerum nos plus ſpartum ſignificare puto q̃ σπαρτὸν q̃ dicũt. i agro thebãno nati ſ græcia ſparti copia modo cepit ex hiſpania. L. columella. li. xiii. id dolium aqua cælesti repleto ea est. n. huic aptiſſima uel ſi non fuerunt pluuiatiles certe fõtana dulciſſimi ſaporis tũ in indico ſpartũ uiceam uel parteam quæ replenda est sale candido quo candidior muria fiat eũ salẽ per aliquot dies uidebis liquescere & ex eo intelliges nõ muriam maturã.

Sparthacus thracius cui olim dormienti uiſa est serpens ſub capite mulier thracia uaticinata est id portẽdere ei potentiã multis formi dabilẽ multi ad hũc hõicidæ fures sceleratique hoies cõfluxerũt atq; ita coactus est exercitus ut ſperatores romanos clodium uatiniũ cosſiniũ uariis præliis cõfligauerit uix que potuerit uinci a Craſſo & Pompeio.

Sparnes mons est acticæ regionis.

Spargetus græciæ fluuius taumatis atque lippate oppido propinquus.

Sperchius theſſaliæ fluuius ẽ cuius ſ faucibus thermopilarũ angustiæ sunt ſ pegaſsum exit ſinum: ex quo argonautæ colchidem petentes ſoluere nauem. hinc ſperchio ſi redisset uouerat comes suos Achilles. Tor.

Spadix aulus ſ palma termes cũ fructu ideſt palmes. Gel. ii.

Spæra uel ſphæra globus qd rotundũ est.

Spargapiſes Tomyris regiæ maſſegetarum ſilius a Cyro interfectus. Iuſti. li. i. & Herodo.

Spartha quæ & lacedæmõ uel monia. niæ. arũ sed uidetur apud Herodotum alia fuiſſe pro pinqua: sed indifferenter ponitur. Vnde dicatur lege apud Iuſtinum. iii. cuius uirgines palæstra & uenatu magis & militia delectabãtur qua in procreandis liberis.

Spatha enſis a σπάω euagino.

Spatha enſis est Cornelius tacitus & ſi auxiliaribus reſiſteret gladius ac pilis legiõariorum ſi huc uerteret ſpathis & haſtis auxiliarium ſternebant.

Spartacus gladiator fuit cũ ſeptuaginta ſeruis ſimilis conditionis eludo fugiẽs dux factus per quattuor annos aduerſum romanos. bel la plura inſtaurauit: quẽ Pompeius oppreſſit:

ut Luca. & simili causa caderet q̃ spartacus hostis. Hor. spartacum si q̃ potuit uagãte falle re texta Cicero padoxis cur hostis spartacus si tu ciuis.

Speleum spelunca. Tor.

Sperchius fluuius thessaliæ e pelio in maliacũ sinum. Tor.

Speusippus filius sororis Platonis. Lac.

Spiridion nomen proprium. Tor.

Spinx uel sphinx spingos animal prodigiosum q̃ cum offertur si homo præsciat saluatur: si minus perditur homo.

Spinter fibula uel armila i humeris græ. στρο χιλιον. Tor.

Spondeus pes in sacrificiis cõsuetus maxime a sponde hsamentũ fœdus sponsio inde spondophori græcũ fœlciales pes tardus. Vnde chrysleida inuitã discedentẽ inducens Homerus duobus utitur spõdeis ideo Pythagoras cũ adolescentes lasciuos se dare uellet tibicinã admouit ut spondeum caneret. Tor.

Spurius incerto patre natus a spirin sæminare quia nihil habet a patre nisi sæmen. Tor.

Squalidũ icultũ sordidũ qđ proxime similitudinẽ habeat squamæ piscium sic dictũ. Fe.

Squilla inter pisces testatos numerãtur estque ex genere locustaꝝ qđ Plin. ostẽdit Ci. squillã paruã dixit ad huius differentiã quã magnã designat luue. græci caridas sqllas Plin. & iterptatur ex Aristotele eã dictionem accipiens nã ubi Aristoteles scribit genera piscium cruſta opta aut locustæ & squillæ.

Squarrosi ab eadẽ squamarũ similitudie dicti quorũ cutis exurgit ob assidua illuuiẽ. Luci. Verorũ ac rapicũ squarosa icõdita rostra.

Squalla squallida. En. i telãne tracta terra elenare lachrymis uestẽ squallã & sordidã. No.

Squalere non sordidum plenũ esse tãtumodo ut nunc consuetudine persuasum est: sed honesta re abundare & refertum esse uereturn honesta auctoritate posuerunt: ducique hãc significationem a squamis putant: ut cũ est in corporibus sordiũ alta cõgeries qua squalere dicunturuita q̃ fuerit qualibet redẽtaꝝ oneratũ siculcatũ squalere uoluerunt. Vir. li. xi. per tunicam squallentem auro. No. mar.

Squalens splendens qđ a squamis uenit. Virgi. iiii. geor. Alter erit maculis auro squalẽtibus ardens. & rutilis clarus squamis. Ser.

Squalens sordidus a squalore. Vir. i. æn. squalẽtem barbam. Ser.

Squamæ sunt loricarum in modum squamæ cõpositæ sicut Vir. viii. æn. Quã nec duo tauirea terga. Nec duplici squama lorica fideles & auro sustinuit. sane squamæ & splendoré significat si a piscibus ueniant: & sordes si a squalore. squalere enim dictũ a squamarum crebritate asperitateque quæ i serpentum pisciumue coriis uisũtur. quã rem & alti & Virgilocis aliquot demonstrat quem pellis inquit Aenis in plumam squamis auro conserta tegebat. Et alio loco. Iamq; adeo rutilum thoraca indutus aenis horrebat squamis. Ac in pelo ita dicit eius serpẽtis squamæ squalido auro & purpura prætextæ.

Stadium octaua pars mille pas. gel. in prin.

Stadiũ ubi ad cursũ & palæstrã athleta nudanẽ

Sthater genus ponderis: secundum quosdam unciæ mediętas στατὴρ αμισο. trutino. Inde stateram dictam puto.

Stagnum a græco qđ nomẽ sine. n. haber primam.

Stagna quidem q̃ rotundum facillime contineꝝ tanguli maxime laborant. Var.

Stagnum aqua stans dicitur. ut dant soniꝝ p stagna loquacia cygni. Ser. in ar.

Stagnum profũdum maris. V. i. æn. Et imis stagna refusa uadis. Ser.

Statuere ponere & affirmare.

Stalinum & statanũ & statilinum præsides deos. M. C. de libe. edu. puerilis ætatis affirmat ab statano & statilino quorum noia habent scripta pontifices: sic cum primo fari incipiebant diuo fabulino. No.

Stalagmium genus in aurium. Celius ex aure eius stalagmium domi habeo.

Stamen a stãdo q̃ eo stat in tela omne uelamẽtum. Varro.

Stare fidem seruare. Tu. de offi. facere ꝓmissa stare conuentis reddere deposita.

Stasis require in sub. dextra. Varro.

Status uocatur dies iudicii causa institutus Fe.

Stataæ martis simulacruni in foro colebaꝫ. Fe.

Statim perpetuo æqualiter & quasi uno statu Plau. ita statum stante ignauia. Do.

Stata sacrificia dicebantur quæ certis & statutis diebus fierent. Cato stata sacra solemnia sancta seruasti.

Sthenelus fuit capenei filius.

Steno eboea proet uxor quæ ab homero ãtia nominatur.

Stata dicebantur sacrificia quæ certis diebus fiebant. Cato sacro stata solẽnia sancta seruasti. Festus.

Statio in hoc differt a portu q̃ ille quidem est ubi naues hiemant. statio uero ubi ad tẽpus stant naues. Ser.

Statius seruile nomen fuit plærique haud ueteres serui eo nomine fuerunt. Cecilius quoque ille comœdiarum poeta inclytus seruus fuit & propterea nomen habuit statius: sed postea uersum est quasi in cognomentũ appellatuique est Cecilius statius. A. g.

Statius Papinius neapolitanus ut ipse in siluis

de se scribit q̃uis alter statius fuerit tolosáus
ut tradit Euse.ex certamine poetarū a domi
tiano istituto coronatus est i q̃nquatriis mi
neruæ inde ita scribit ad domitianū qualis
sub collibus albæ cū modo germanicas ati
es mō daca sonanté p̃lia paladio tua me ma
nus induit auro idé ad septimū hic mea car
mina regina bellorum uiragro cæsareo pra
mauit auro cū tu sodalis dulce paruulum &
oixus omni pectore coleres & ad uxoré ter
me nitidis abana ferentem dena comis san
ctoque induit cæsaris auro uisceribus cōple
xa tuis eum honoré cū insolenter iactaret
aliis poetis erat inuisus.

Stata inter pulcherrimā fœminā & deforma
tissimā media quæda forma est quæ aio pul
chritudinis periculo a summæ deformitatis
odio uacat.qualis a.q.En.in menalippa.pro
pter quā eleganti uocabulo stata dicit. A.g.

Status est circa ornatum & habitum uestis in
signis & armorū figura est circa gestū situq;
membrorum. Asco.pe.

Stlatalatinū genus nauigii latū magis q̃ altum
ná dicit adito scilicet more ãtiquo ũde stla
taria purpura filo. i.quæ per mare ablata est.

Straguria difficultas urinæ a σράγαλεω cō
stringo & ουρον urina.

Strata gemata exempla seu consilia militaria
ad imitādū a stratos exercius & arceo duco

Stratonicles proprium a σράτος.exercitus &
κλεος gloria.

Stratonicus proprium a uictoria.

Strato lapsatenus philosophus chius nobilissi
mus:uir eloquẽtissimus. Ptolemæi philadel
phi præceptor a quo talentis octoginta do
natus est:plura scripsit & fuerunt octo.

Strabones fuit quos strabos nūc dicimus Var.
inflexabilis multi enim qui lumina tætra in
tegris erunt oculis strabones fuit facti. Luci.
xvii.li.Nulli me iuidere nō strabonem fieri
sæpius delitiis meis thorum.No.

Stragulum quicquid iniste nebatab sternēdo
stragulum appellabant. Var.

Stragula uestis est. Asco.pe.

Strangulare a græc οσραγαλεω. Varro.

Stramentum a stando ut straten dictum pu
tant. alii a stratu qđ id substernat pecori. V.

Scopa suetōius in uita neronis alterius color
scopa deligata Varro de analogia.

Spadica inquit agellius græci uocant euulsum
e palma termitē cū fructu ideſt in hoc uos
fecuti dixius phœnicē græci parti φοίνικα
alii σπαδικα appellāt quoniam palmæ ter
mes ex arbore cū fructu aulsus spadix dr.

Spasmus est contractio subita ptiū aut neruo
rū ex pte una qualibet cū dolore uehemēti
passionē.n.illam a corde noiatā esse dixerūt
eo q̃ in nobis habet pricipatū uigoris sit an
tem duobus modis aut ex repletione aut ex
inanitione.

Scamādrus unde i agro boetio circa cleonem
fluuius appellatus dermachus cleonis fluui
us herculis socius expeditionis ad troiā pri
ceps fuit sed cū bellū traheret glaucia scama
dri filiā cōpressit & grauidā reddidit: quo a
troianis in pugna interfecto glaucia ne stu
pro cōperta ab hercule pene afficeret sponte
ad eū cōfugit:& amoré suū indicauit.ecq; cū
dermacho cōsuetudiné habuisse cōfessa est:
Hercules re cognita & amoris misericordia
cōmotus & quod uiri fortis ac sibi ꝑrimis
familiaris stirpē reliq; magnopere cupiebat
glauciā in nauē recepit quæ postea cū pepe
risset in boetiā aducta & ipsa & cleoni reddi
dit appellatus est autē puer scamādrus q̃ po
stea regnū adeptus inachū fluuiū suo nomie
scamandrū appellauit sicut uicinū fluuium
glaucium de matris noie uocitauit nec uxo
uxoris oblitus ipsius noie aciduſa sōi nomē
indidit ex qua tris filias susceperat:quas hoc
quoque tempore in honore habent & uirgi
nes appellant.

Strophades nūc oli plotæ insulæ & echinades
sepiro cōtra ābraciū sinū leucadia & uicina
adriaco mari corcira.hæ thracū graiorūque
terris obiacēt at iterius nelos oleareos ægia
cothonios theca giaros ipros diaphia. ciaros
chalcis icaria pinaria nisiros lebinthos calid
næ asinæ.hæ qa dispæ sunt sporades ab eis
citinos hispanos ꝑphos seriphos henea pos
siros tenos micon naproos delos andros qa
in orbem iacēt cyclades dictæ sūt. Pom.

Statima insula i ſittore cāpano renatas nā uno
terremotu oppidū hausſtū est altero ſtatina
emerſit Pli.in eadé.i.cāpania oppidū hausto
ꝑfundo alioq; motu terræ ſtaturā emerſisse.

Statera appellāt hgnū ũde iūcto fune & alliga
ta mulla currus trahebatur a ſimilitudine nā
ſtatera uidetur.

Statera a nonnullis græca esse dictio credit &
aſpirationem exigere.

Stragula ut Varro ſcribit dicebant ónia quæ
lecto ſternebantur.

Strangulare est continere. & flagellare.

Stat ſua cuique dies.Mātuanus noſter ſtelligit
illud ſtare ad qđ acceditur extremū diē ſtare
dicēs:q̃ſi ad qđ per oēs eaſ .Idem poeta do
ctrina ac uerecūdia iuxta nobis ſciens roma
nos ueteres ad lunæ curſū & ſequentes ſolis
anni tpa digeſtiſſe utriuſque ſæculi opinio
ni reuerentiam feruans: uos quoque inquit
labētem cœlo qui ducitis annum liber & al
ma ceres:tam lunam q̃ ſolem dicēs anni hac
inuocatione deſignans.Macrobius.

Sebinus lacus hodie iſel lacus dicitur briſanicæ diœceſis.
Segmentum limbus aureus.
Seberus flu. iuxta neapolin ex cuius nympha telon q capreas tenuit oebalum ſuſcepit coiumella doctam que partenope ſebetide roſcida limpha.
Sebuſiani populi inter celtas alias ſeguſiam extra galeam prouinciam romanorū trans rhenū primi alobrogibus ſequaniſq; hac eduis quorum erāt clientes finitimi inter lauſanē ſem & Iugdunenſem diœceſim ſitæ quos beliceſes eſſe cōiectura eſt i prouintia biſunti na ſita duci Sabaudiæ ſubdita ſiue eius antiſtiti p horū fines ad loca ubi nunc uicus cui ſanctus amor nomen eſt incōmitatu burgū diæ hac rectaadararim qui nunc ſagona dicit ubi pagū heluetiorum tugurinū deleuit Cæſar prouenit.
Sectile porrum idē ſectiuum dicit ut ſcribit Pli.ad capitati differētiam tarentiq; optime prouenichat.
Secas una ex comitibus dianæ cuius meminit Ouidius ceſaſa ſignificat.
Seculares ludi centenis q buſque annis inſtaurabantur.
Seduſii alias ſedinii populi germani ſi proſedu nū urbem incolentibus capiantur ut coniectura eſt heluetiis & pro parte celtis ānumerant uel ſaltem eis ſunt finitimi ipſoſq; rhodanus flu. irrigat finitimi etiam ſūt ueragris inter mōtes quibus nūc briga & ſancti bernardi nomē eſt non longe ab antuatibus & alobrogibus germanica ligua ex magna pte utentes Tarentaſiæ latinæ nomē retinens in cuius finibus rhodanus oritur nec longe ab eis uerſus curpenſem & tridentinam diœceſis rhenus exoritur.
Segmenta dicuntur quiſquiliæ rerum ſectarū ſegmenta item dicebanē coli ornamēta quæ ſenatus romanus aurea permiſit mulieribus in gratiā uolumine quæ coriolanum repreſſit imminēte patris ſegnēta preterea falcio læ luuenalis ſegmenta & longos habitus nō nulli codices habent ſemitatus ideſt diſtinctus & expolitus ut catullus omnes puſilli & ſemitari moechi ac ſegmētati faſciolis obuoluti dicuntur.
Sebēnyricum unum ex hoſtiis nili; qd diuidit in ſaiticū & mendeſium. Herodotus. ii.
Se & ſeſe Cæſar diſtinguit. ut ſe dicamus cum aliquē quid in alium feciſſe oſtendimus. ut ille dicit ſe illi obfeciſſe. Cum autē in ſeipſū tunc dicimus ſeſe. Ser.
Se præpoſitio ſeperatiua eſt. ut ſeparo ſeduco Eſt ēt abnegatiua ut ſecurus ideſt ſine cura. Inde ſeorſum aduerbium ut a de deorſum & a ſuper ſurſum. ſemis ſeperatiōem facit. a ſecus profectum a ſe. Pri.
Secundum præpoſitionē. Luca. in quinto ſecū dem emathiam is tanta datur.
Seceſſitam alii ſecurim: alii dolobram æneam alii cultellum putant. Feſtus.
Seceſpita cultrum ferreum oblongum manubrio eburneo rotundo ſolido iuncto ad capulum argēto auroq; fixo. clauis æneis. æte cyprio quo flamines flamineæ quæ uirgines pōtificeſq; ad ſacrificia utebantur. dicta autē eſt ſeceſpita a ſecando.
Seceſſionem narrationem. Fe.
Sectio perſecutio iuris. Fe.
Secium libum eſt qd ſeceſpita ſecabatur. Fe.
Secluſa ſecra dicebantur. & græcum eſt. Fe.
Seco tenco. Vir. vi. æne. ille uiam ſecat ad naues. unde & ſecta dicimus ab eo qd eſt propoſitum tenent. Ser.
Seco ideſt duco. ūde & philoſophorum ſectæ dicuntur ideſt ductus. Virgi. ii. geor. Inuidia fœlix furias amnemque ſeuerum cocyti metuet. Seruius in arte.
Seceſſus ſinus ſecretus. Vir. i. æne.
Eſt in ſeceſſu longo locus. Ser.
Sectorem dicit Cicero eſtimatorem redēptorem que bonorum. Aſco. pe.
Sectores dicti ſunt qui ſpem lucri ſui ſecuti bona condemnatorum ſemet. auctionabantur: pro quæ his pecunias penſitabant ſingulisq; in poſterū pro cōpendio ſingulas quaſque pecunias populo uenditurī. Aſco. pe.
Sectores & qui ſecant dicuntur & qui empta ſua perſecuntur. Fe.
Seculæ in cāpania dicunt falces a ſecādo. Var.
Sectæ a ſectando dictæ. Te. in heau. ſectari iuſſi. Donatus.
Sectari unde philoſophorū ſectæ proprie ēiut taurus buculā & aries ouem. Vir. Torua leæna lupū ſequitur: lupus ipſe capellam. Te. in phor. ſectari in ludū ducere & reducere ſectari iocularīter cauillatus in adoleſcētē cui ætas ad ſectādos philoſophos apta erat. Do.
Sæculū ſpacium annorū centum uocarunt. diū a ſene qd longiſſimum ſpacium ſeneſcēdorū hominum id putant. Var.
Seculares ludi apud romanes poſt centum annos extendi exiſtimabant. Fe.
Secundæ res non a numero dicuntur. ſed quia quæ uelimus ſequuntur. Fe.
Secūdare pſperare. Vir. li. vii. dii rite ſcepta ſecūdēt. Propertius elegiarū lib. iii. Iam liquidū nautis aura ſecundat iter. No. mar.
Secundū nō ſolum numeri eſt ordinis uel proſperos: qd plærūque legimus. ſed etiā iuxta Var. de uita pa. li. i. Tullum hoſtiliū in ueiis ubi nunc eſt ædis deum pœnatium ancum

in palatio ad portã mugionis secundũ uiam subsiniſtrã. Vir.li.iii. geor. Paſcuntur uero ſiluas & prata secundũ flumina. No.

Secundam fortunam dicimus qd secũdũ nos eſt. i. prope. Vir. curruque uolans dat loras ſecundo. Et alibi. rebus ſublatas ſecundis. S.

Secũdus obſequens. Tractus eſt autem ſermo a feruis ſequentibus. i. pediſſegs ſecũdis. Ser.

Securis ſecuricula. Plau. in rudẽte. poſt altrinſecus eſt ſecuricula anceps. Prt.

Securus cõtẽnens. Virgi. i. æne. ſecurus amorum germanæ. Ser.

Securus ſine cura. Fe.

Secus aliter haud ſecus non aliter. Fe.

Sectarius ueruex qui gregem agnorum præcedens ducit. Fe. pom.

Sæpius tarditatẽ facientis indicat. Maro. currit iter tutũ non ſætius æquore clauſis. Ser. i ar.

Secreta pro ſola. Maro. tu ſecreta pyrã. Ser. i ar.

Sætius pro minus. Africanus ſætius, p poſt ſepronius. Seruius.

Secundum duplicẽ intellectũ hẽt modo ad ꝓximitatem: ut ſecundũ illum ſedeo ideſt pro pe modo ad æmulationem. ut ſecundũ epicurum uiuo ideſt ſimiliter illi.

Sectari ſtudioſe quærere. Hora. car. Mitte ſectari roſa quo locorum ſera moretur. Ac.

Securus pro negligens. & contra. Ho. car. negligens nequã populus laboret parte priuatusnimũ cauere. Vir. ſecurus amorũ germanæ.

Secus te ſedi non dicimus: ſed ſecundũ te. Ca.

Sectile porrum. nã omnia ſunt ſectibilia, nam concilio & ſectũ introrſum uidetur. Lau.

Secundum pro iuxta. Quin. in pariete. palmato tu iaces ſecundum occaſionẽ. Itẽ qd ab alterο ſecundũ eſt. i. iuxta eſt atq; poſt ideo ꝓ poſt accipitur: quaſi ſecũdo loco. ſi proxime autem & ſecũdũ deos homines hominibus maxime eſſe utiles poſſunt. Et ſecundũ ideſt pro. ut ſecundũ te. i. iudicium do. Et pro iuxta ſecundũ quietem. i. in quietem. ſecundũ Platonem notum eſt. Lau.

Sed particula d littera terminanda eſt. ſedum enim antiqui pro ſed ponebant. ſicut ſat pro ſatis. Seruius.

Sedulo compoſitum a ſine dolo.

Seditioſus qd ſeditionem amat. Lau.

Seditio quære in factio. Lau.

Sedeo quære in uerbo ſtare. Lau.

Sed pro ſine inueniuntur poſuiſſe antiqui.

Sedeo apud antiquos conſiderat & curat ſignat. Virgi. i. æne. Celſa ſedet æolus arce. Et alibi. Turnus ſacra ualle ſedebat.

Sedere eſt eſſe uel conſilium capere. Plau. ſeruum inducit dicentem. ſine iuxta aram ſedeam: & dabo meliora conſilia ſecundũ augures augurari. Nã poſt deſignatas cœli partes a ſedentibus captantur auguria. qd & Vir. la tenter oſtendit inducens picum ſolum ſedẽtẽ. ut paruaque ſedebat ſuccinctus trabea qd eſt augurium cũ alios ſtantes induxerit. Et, nono æne. Turnus ſacrata ualle ſedebat. i. cõſilia captabat uel augurabatur. Ser. in ar.

Sedere proprie eſt ignauæ ceſſationis. Vir. ſedeant ſpectentque latini. Te. in adel. At ſedere oportuit domi uirginem tam grandẽ dũ cognatus hinc illinc ueniret. Ci. Quid ſedes uerres quid expectas. Do.

Sedetani uſque nouam carthaginem fũt poſt celtiberos ad auſtrum. Stra.

Sedili. Vir. in x. Hæc ubi dicta dapes iubet & ſublata reponi pocula gramineo uires locat ipſe ſedili. Nam propria obſeruatio eſt i herculis ſacris epulari ſedentes. Et cornelius balbus. require in lectiſternium. Macro.

Sediculam ſedile. Feſtus.

Seditionis proprietas a. M. T. manifeſta eſt id. eſt de repu. vi. Eaque diſſenſiõe ciuium q ſeorſum eunt. alii ad alios ſeditio dicitur. No.

Seduculũ genus flagelli dictũ q; uapulantes ſudantes facit. Feſtus.

Sedulo ſignificat ſine dolo. Lu. li. xxvii. falſe fidẽs uerſibus. Lu. quibus poteſt ſpartit totũque hoc ſtudioſe & ſedulo. M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ. ſedulo inq; faciam. No.

Sedulo ſine dolo inſtanter. Te. in phor. metuit hic nos tametſi ſedulo diſſimulat. D.

Seges pro terra. Virg. i. geor. Quid faciat lætas ſegetes. i. terras pingues. Et Ci. ſecundo tuſſi in ſegetẽ ſunt deteriorem datæ fruges. Ser.

Seges dicitur qd aratum & ſatum eſt. Var.

Seduxit pro abiit. Te. in ecy. Vxor ubi me ad filiam ire ſenſit ſeduxit foras. Do.

Segiſtria lectus ut ſolet in caſtris a ſegete. Var.

Segnicies & ſecordia differunt. ſegnicies eſt ad agendum: ſecordia ad conſulendum.

Segeda palacia oppidum eſt aruactorum incelũ tiberis. Strabo.

Segorbita urbs eſt in celtebris. Strabo.

Segeſauia ciuitas eſt in hiſpania: quam polybius inter ciuitates celtiberoꝝ numerat. Stra.

egregeſ uerbum non poteſt fieri ſimplex. Te. in an. Ne abſ te hanc ſegreges. Do.

Sed inceptiuum & diſcretiuũ eſt. Te. in an. ſed pamphilũ uideo modo: ſed inceptiuum eſt ſi uero dicas non ſapiens ſed miſer diſcretiuũ erit ſed contrariæ ſententiæ ſignificatio eſt. Idem in an. ſed hic pãphilus. ſed pro ego. Idẽ in phor. ſed ubi antiphonem reperiã. ſed tranſitum ſignificat in alteram rem ab ea quæ agebatur. Idem in eodem. ſed quis hic eſt ſenex. Donatus.

Segnitas pro ſegnitia. Ac. in æneadis. aut decio & nunc qd eorum ſegnitas ardet focus. Idem

in andromeda. Nam ut dicam te metu aut ſe
gnitate: aut dubietate aut meum eſt, Cicero
de oratore libro primo. Et quoniam de im-
prudentia diximus caſtigemus etiam ſegni-
tatem. Nonius.

Seges quære in fruges.

Segnis infecundus inutilis. Vir. i. geor. ſegniſq;
horret in aruis carduus. Ser.

Segnitia dicitur qđ ſine nitendo utile aut ho-
neſtum. Terẽ. in an. Daue nihil loci eſt ſegni
tiæ neque ſecordiæ. Fe.

Seleucus primus poſt alexandrum regnauit ex
eius ducibus. Tor.

Secymbria urbs in propontide prope byzanti
um. Tortelius.

Seliquaſtra genus ſedilium. Fe.

Selapſia platea eſt capuæ in qua unguẽtarii ne
gotiari ſoliti ſunt. Aſco. pe.

Sellæ oppidum epiri in epiro iquit Plinius ſel-
læ dripodes molloſi græuam ſellæ eſt iuxta
oraculum dodoneum quod a pelaſgis graiis
conditum eſt ut ephorus tradit & heſiodus
pindarus elos appellat homerus ſelos philo-
chorus heliopeam apollodorus ſelitentem
fluuium proximum eſſe ſcribit.

Semodius dimidius modius.

Selibra media libra erat quod pondus in mu
neribus ſaturnalibus erat conſtitutum inde
apud Martialem reperies duas ſelibras tres
ſelibras.

Sellaria dicuntur loca domeſtica ad ſedẽdum
tantum parata Plinius ſellaria domus aureæ
nerõis & quidem loca ad libidinem & ſegni-
tiem tranquillus in tiberio ſeceſſu uero ca-
prenſi ſellariam excogitauit ſedem urbana-
crum libidinum.

Segmentum limbus aureus.

Segmenta muliebria ornamenta quo uerbo
uſus eſt Val. Maximus datum inquit eſt mu
lieribus ut ſegmenta aurea geſtarent.

Sena inſula in britannico mari oſiſinicis aduer
ſa littoribus gallici numinis oraculo ſignis
eſt cuius antiſtites perpetua uirginitate ſan-
ctæ numero nouem eſſe traduntur gallice-
nas uocant putantq; ingeniis ſingularibus
præditas maria ac uentos concitare carmini
bus ſeque inquæ uelint animalia uertere ſa-
nare quæ apud alios inſanabilia ſunt ſcire uẽ
tura & prædicare. ſed non niſi dedita nauigã
tibus & in id tantum ut ſe conſulerẽtur pro
fectis. Pom.

Senionem dextrum dicit propirium qui in ia-
ctu talorum ſpem aſſert aut ſano maior de-
miſſus ut ſena imerito inquit flebam iſta cũ
ſemper laudarem.

Senꝫoniaci populi in anglia mari proximi &
caſſis debrogis trinobantibus ceuimannis
& ancalitibus nũc forte eboracẽſes dicti cui
ſatis alludit uocabulũ ciuitas eſt metropolis

Semiramis a ſemiramidibus lingua aſſyria aui
bus dicitur a quibus educata eſt tantæ forti
tudinis nimis aſſyriorum rex eam uxorem
optauerit quo ex tarto tenuit imperium cõ-
dita babylone intimæ urbis quam nimis edi
ficauerat æmulationem.

Semel uno ictu.

Seliuuſia ſpecies cretæ ladei eſt coloris & eura-
dem præſtat uſum quem terrachia ſed a qua
celerrime abluit.

Seneca quoniam eius natus eſt.

Semonas uerſus ſex pedum heroes idem.

Semelæ cadmi filia. Tor.

Sæmen & ſæminium. Plau. in miſite glorio. ſer
ri auferetur mercinon hic ſuo ſæminio quẽ
quã portilianam impertiturus eſt. Pri.

Semis ſemiſſis. Apuleius in epitoma. Sed tum
ſextertius dipondium ſemiſſem quinarius
quinquenſis denarius decuſſis ualebat. Pri.

Semitatim. Titinnius ita ſeminatim fugiet. S.

Seminaui dicendum non ſeminatus ſum. Ca.

Semẽtes quære in meſſes. Lau.

Semẽ eſt generatio uel eius ex quo ſimilitudi
nem pergens. Macro.

Semẽtinæ feriæ fuerant inſtitutæ quaſi ex his
fruges grandeſcere poſſint. Fe.

Sæmẽtis ideſt ſatio declinatur ſicut nauis. Ser.
uius in arte.

Semel cito confeſtim. Virg. xi. æne. qui me qđ
tale uideret procumbit moriens & humum
ſemel ore momordit. Ser.

Semita qua iter anguſtũ ſemita ut ſemi iter di
ctum. Varro.

Semis qđ ſemis. i. dimidium aſſis. Varro.

Semiuncia ǫ dimidia pars unciæ ſic ualet di-
midium: & ſelibra & ſemodio. V.

Semis ſemodius ſemuncia ex græco trahun
tur ſicut & alia nonnulla: quæ ſcilicet litterã
pro aſpiratione eorum habent. ut ἥμισυ ſep-
tem ὑλὰ.

Silua ſiciſta ab eo qđ illi ἅμιξ dicunt declina
ta ſunt. Feſtus.

Sæmina pro uirgultis uel maleolis uel furculis
dici poſſe auctoritatem Vir. ſequimur in ſe-
cundo geor. ſæminibus poſitis ſupereſt dedu
cere terra ſæpius. Nonius.

Semita a ſemis dicitur quaſi ſemi iter.

Sempiternæ ſemper Pacu. in edo. Pauloque ut
fauſtum ſempiternæ ſoſpitent. S.

Semper cotinuationem ſignificat. Te. in an. ut
ſemper apud me tibi iuſta & clemens fuerit
feruitus. Donatus.

Senaculum iocus ſenatorum. Fe.

Senati uel ſanatus pro ſenatu. Plau. in epidico.
ſenati qui columen duent. Salu. in catili. igif

senati decreto. Quin. Mar. rex fesulas quas
metellus creticus in apuliam: circunque ea
loca missi sunt. Sisenna li. iii. histo. L. Calpi.
piso ex senatus con. duas nouas tribus. N.
Senatum & pro loco & pro hominibus poni
uerrinus flacus dicit. Au. ge.
Senatus senati domus domi tumultus tumul
ti declinabant antiqui. Salu. senati decretum
fit. Te. in hech. Quid sit tumulti. Do.
Senatores cur alios patres conscriptos alios tã
tum patres appellabãtur eos quos ab initio
romulus delegerat patres ac patricios nomi
nabãt quasi bonis parẽtibus natos reliquos
deinde ex plebe electos & adscriptos in sena
tum conscriptos uocitarũt.
Senatores primum a romulo constituti ob ho
norẽ patres appellati: deinde patres conscri
pti quibus deficientibus ex alba suffecti a bru
to exactis regibus ampliati quorũ filii patri
cii dicebantur cum consulibus decernebant
supra. xxv. annum creabantur.
Senatores pedarii qui pedibus in sententiam
ibant sella curuli non uehebantur quorum
cogendorum ius erat ductatoribus: consuli
bus: proribus tri. ple. iter. reg ꝓfecto urbis.
Senio & uenus uictoriam & lucrum apportãt
in taxilis Persius. Quid dexter senio ferret
scire erat in uoto damnosa canicula quantũ
raderet. nãq; erant inalea talus tessera. alueo
Ius senio canus: uenus quæ suis locis apiunt
Sententiam dicere iudicem hoc est ferre cum
ex alis locis patet tum ex digestorum titulo
quodam libro quarto qui ait de receptis qui
arbitrium recipiunt ut sententiã dicant pau
lus eodem capitulo dicere autem sententiã
existimamus eum quia ea mente id pronun
ciat ut discedere eos a tota cõtrouersia uelit.
Senaculum uocatum ubi senatus aut ubi seni
ores consisterent. & hieropia dictum apud
græcos: ubi ædis concordia & basilica opi
ma. Var.
Senabo ciuitas est inter sacrum promontori
um & colũnas herculeas. Stra.
Senium pro senem. Terẽ. in heau. ut illum dii
deæque omnes senium perdant qui me ho
die remoratus est. nec mireris post senium q
aditum pro qđ id eo fecit: quia declinatione
ad intellectum uertulit. Et alibi. In eunuchũ
suam & senex ad ætatem refertur: senium ad
conuitium.
Senium & odium & tedium dictum a senectu
te ꝙ senes omnibus odio sint & tedio. Tulli
us in Catone maiore. Tum in senectute hoc
deputo miserrimum sentire ea ætate eum ip
sum esse odiosum alteri: Nam ætatem malã
senectutem neteres dixerũt. Plau. in menech
mis. Consitus sum senectute onustum gero
corpus uires reliquere ut ætas mala ẽ mors
mala est ergo. Acti. in amphitryone. an mala
ætate mauis mulctari exẽplis omnibus. Tur
pilius ĩ philopatro: Miserum puto si etiam
istuc ad malam ætatem accessit mali. Pacu
ĩ periboea. Parum est ꝙ te ætas mala habet
ni etiam hic ad malam ætatem adũgas cru
ciatum reticenti. Affra. in uopisco. Si possent
homines delimẽtis capi omnes haberẽt nũc
amatores anus: ætas etiam corpus tenerum
& morigeratio. hæc sunt uenena formosarũ
mulierum mala ætas nulla delinimenta in
uenit. bonam quoque ætatem dicimus ado
lescentiam uel iuuentutem. M. T. de senectu
te. quod si ipsis uoluptatibus bona ætas fru
itur libentius: primum tamen paruulũ fruif
rebus. Nam prudentissime noster maro dif
partiens primas partes quasi eius ætatem pu
berem meliorem dixit lib. ix. Nunc adeo me
lior quoniam pars acta die est. senium ipsũ
positum sit. Titin. in ueliterna. Quod petis
senia & iurgia sesemet diebus emigrarũt. Ne
uius in galli. Opere quæ actor cantet curior
senium sontium. Ac. i epin. Mors amici subi
git qđ mihi est senium multo acerrimum.
Pom. in præcone. posteriore. Calue apportas
nobis nuntium disparem diuisum huic se
ni senium & metum. Luc saty. libro decimo
quinto. In numero quorum nũc primus tre
bellius multos titos lucios arcesseĩat febris
senium uomitum plus. Tur. in iurgio. quia
enim odio ac senio mihi nuptiæ. Pacu. in pe
ribo. Metus ægestas mœror senium exilium
& senectus. Nonius
Senex senior masculinum tant um est. antiqui
tamen cõmune proferebant. Pom. tua amĩ
ca senex est. Ponitur interdum cõparatiuus
pro positiuo. Virgilius quinto æne. Comes
senioris acestæ pro senis.
Senatus consulta sunt quæ auctoritate decre
ta fuerunt. Boetius. in topi.
Senex diminutiuum facit senetio. Affra. i pro
dito. etiam tu senetionem hũc fatis est si ser
uas anus. Pri.
Senilis a sensu uel sensibilis. Pri.
Senatus a natus componitur etiam senati anti
qui dixerunt. Salu. in cati. senati decretũ fit
sicut ille censuerat.
Senex senis. Plau. senicis in cistel. protulit dato
res bellissimi uos negociali senicis esse. Pri.
Seneo catullus. sed hæc fuere nunc recõdita se
nere senesco enim inchoatiuũ est. Inde dese
nio desenui. ut nisi cum ira belli desenuisset
Pacu. inquit. Et senecto corpore animus mi
litaris erat participũ formauit. Pri.
Sensim pro paulatim: quia ea maxime faciunt
sensũ quæ morantur.

Seminarium non locus sed semen ipsum idest plantulæ.

Senticetum dicimus non sentetum,sicut dumetū spinetū uepretū.Lau.

Senes uocantur quantum ad ipsorū priuatam uitā q̄ usque ad senilē ætatē uixerunt. ueteres quātū ad publicū tempus q̄ alia ætate uixerunt.etiam si ad senium non peruenerint: sic interdū iuniores erunt ueteriores senioribus:antiqui utrique dicuntur.fed magis ueteres.Lauren.

Senecta est senilis ætas.Iuuenta est iuuenilis, uel dea melioris ætatis & iuuentutis.

Senectus idem q̄ senecta.iuuētus uero etiam frequentiꝰ iuuenum non solum ætas. seniū quoque pro senectute accipitur.Lau.

Senator require in censor.Lau.

Sentinare subtiliter periculum uitare. Cecicapit consiliū postq̄ sentinat satis.Fe.

Seneus promontorium est hispaniæ propinquū promontorio sacro.

Senica significat senex.Pōpo.i pictoribus Pappus hic medio habitat senica. non sexcūtia. Idē præcone posteriore.sed me fed exercet senica neq̄ neque illo quid faciā scio.No.

Sensa spōdeo græcorū uiolentissima inuenta. uel sensa rhetoricæ in Vir.me opere demonstraturū.Macro.

Sensa require in continētia.Macro.

Sensus a sensa hoc separantur. Sensus enī qui sentiūt sensa quæ sentiuntur. Cice.de ora.& qđ proxime exprimere dicendo sensa ipsius mus.Nonius.

Sēnes spinæ. Affra.q̄ sēticosa uerba extorquet turba.Festus.

Sentire quique sunt sensus: quorū duos: uisū & auditum magis nos sensibiles habeamus q̄ pecora. Vnde Ci.Nō solum uideā; sed etiā audiam:pleneque sentiā quasi ad tactū rettulit:quo etiam pecora impelluntur. Duabus igitur rebus scimus aut rationeaut sensuq̄bus maxime præstamus cæteris animalibus Te,in an.Vix tandem sensi stolidus quod senex ait se non ratione sensisse.fed ueluti calcaribus & stimulis pūctum & sentire dicitur qui uix se colligit:uixque animaduertit. Idē in eadem.Heu id ne modo demū sensisti pāphile.Donatus.

Sentinare satagere dictū a sentina nauis quam quis ut aqua liberet euacuare contēdit.Itaq; sentinare subtiliter periculum uitare.Cecilius capit consilium postq̄ sentinat satis.Fe,

Sentior.M.Cato ad Ciceronem de lingua latina libro nono.sentior inquit nemo dicit. & id per se nihil est.assentior tamē fere omnes dicunt.Si enna unus assentio in senatu dicebat ad eum postea multi secuti.neque tamē uincere consuetudinē potuerunt:Au.ge.

Sententia sensibilitas.Lucil.libro quarto inter noscere uerborū sententia quæ sit. Luc. saty. libro.iiii.auertitur oenophoris fundus sentētia nobis.Idē lib.quito.Si tā corpus loco uaridū ac regiōe manerēt scriptores q̄ uera mā net sentētia nobis.No.

Septē & decē antiqui dixerūt minorem enim numerū præponebāt.Ser.

Septingeni pro septingēteni syncopatur.

Sepia scopulus iuxte littora athenæ: & genus piscis de quo Pli.

Sepellio sepelliui & sepelui sepultum & sepellitū.Cato mortuus est & sepellitus est.

Sæpiunt significāt tenēt ipediunt dictū a sepi bus quæ obiectæ intercludunt,unde & circūsæptū dicitur.Afrani.in materteris.perii lacrimæ lingua sæpiunt.No.

Sæpta & ouilia dicūtur.Virgi. Qui suis multa meis exiret uictima sæptis.Et proprie sunt loca in campo martio incluſa tabulatis in quibus stans præfectus urbis suffragia conferre consueuerat.Ponuntur autē ouilia romæ idest sæptæ,ītē sæpta pro ouilibus ut fuperius. Titus liui. vii.ab urbe condita. saxo quadrato sæptū in capitolio sacrauit. Ser.

Septentriones uide infra in triones.Var.

Septematrus require in quīquatrus.Var.

Septēber plebiscitum factum ob eā rē.fex. pacuuio tribuno plebē rogante septēber principalē sui retinet appellationem:quē germanici appellatione octobrem uero suo nomie domitianus innouerat. require i octobrē.M.

Septimontium appellabāt diem festū qđ in septem locis faciebant sacrificium palatio uelia:fagatalia,suburra,cēlio,cœlio oppio & acisipio.Festus pom.

Septimontio quid est q̄ uehiculis uti cauebāt & nunc etiam qui uetera non contēnunt cauent septimontium uero diem festum agūt romani q̄ septimus collis urbi attributus ē & septi collis ro. facta est an ut quidam latini accipiunt q̄ urbs nondum suis partibus penitus coniuncta eratian hoc quidē ad diū nyſium est,magna uero re effecta constituta ciuitate q̄ urbem iam augeri & quasi ulteriꝰ progredi desisse existimarent cum seipsos tum uero iumenta quibus fuerant usi quiete affecerunt & communis festi otio frui uoluerūt,an q̄ cum omnes dies festos ciuium præsencia ornari ac celebrari semper uoluerunt tum illum præcipue qui q̄ ciuitatis habitatione ageretur quapropter ne urbem cuius dies festus ageretur relinquerēt eo die uehiculis uti promiſſun non est.

Septempeda nunc sanctus seuerinus non longe a camerino urbe.

Septifariam ut multifariam. scita de uerborũ antiquitate.in qđ uolumen unum nos lectitauimus:& postea inuenimus septifariam di uisum.Nonius.

Septunx a septem & uncia conclusũ. Var.

Sepum & unguentum differunt hoc modo.sepum fit ex adipe ruminatum. Luc. saty. iiii. Tephole & tipulminibus adirem unguem exactum attuli cumenidibus sanctissimi herenis.Festus.

Sepultus dormiés sepultus sine pulsuzuti mortuus. Vir.iii.æne. Occupat Aeneas aditum custode sepulto.Ser.

Sepulchrum per antiphrasim dicimus qđ sine pulchra re sitaut ꝙ ibi sine pulsu sint idem mortui,aut ꝙ illic animæ a uiuis sepeliãtur & separentur.Terentius in andria.ad sepulchrum uenimus.Do.

Sepulchrum a sepeliendo dictum.Do:

Sepulchrum a sepeliendo simulacrum a simulando quemadmodum ab inuoluendo inuolucrum & alauando lauacrum nam ꝙ sepulchrum sit compositum ex particula & nomine pulchrum parũ mihi placet pulchrũ enĩ ꝙ polleat ueteres dixere dicitur a pollẽdo idest ꝙ polleat forma qui magis igitur i his q̃ in laucro & inuoluero aspiratione utemur uicit tamen usus cui uix repugnari potest ut pulcher in primo & in quito casu cũ aspiratione & pronũtiemus & scribamus ex aliis quas dixi uocibus fere doctorum consẽsu abiecta aspiratio est.

Sequani populi inter celtas hodie burgundiæ comitatum incolentes quos a gallia prouincia romanorũ rhodanus fluuius diuidebat finitimi eluetiis heduis ligonibus hac rheno per fines comitatus nũc ferrecenses nihil ut nidẽtur de hisq; in ducatu burgundiæ non tunc possidentes illa omnia peculiari nomine heduis & lingonibus ascriberentur: hæc illi dicerent sequani sed hi solum qui a rhodano prope bellicẽsis urbis diocesim usque ad bisontinam ciuitatem maximã sequanorum & ab inde usque in fines comitatus ferretensis ac diocesis algẽtine rhenumq; fluuium protẽdebantur inter quos fluuius rhodani & rheni per eam ciuitatem bisontinam quæ quasi in medio est quĩq; dierum iter pate tinibus iisdem. Vltra quoque ararim flu. non longe post eius ortum sequanorum fines quos ipsa bisontina diocesis completiẽ protendi uidebantur.

Serano dati honores ferẽtem inuenerũt unde cognomen quattuor sua iugera inuaticano quæ prata quintia appellantur seranus a ferando appellatus est ut Vir.& te suplico sera ne ferente.

Sæpta loca iuxta campum marcium ubi signa antiquorum artificum erant uæralia & pueri tres præciosiores.Mar.i septis mamur diu multumque uagatus hic ubi roma suas aurea uexat opes.

Serui omnes ac seruæ cur idibus sextilis diem festum agunt Vxores auté capita purgare aclauare consueuerunt an propter seruium regem quem eo die seruatum & in lucem editum ferunt uacationem ab opere habẽt seruitcapitis auté lauatio ab ancillis cæpta pp diẽ festum ad liberas quoque processit.

Seria doliolum fictile oblongum.

Seriola orcarum ordo directus uel uas fictile uini.

Seriphon promontorium post melin fluui.ex quo canentem orphea fecuta & narrant nemora gonæ tũ scenos fluuius & rippis eius adiacens maronia regio ulterior diomedem tulit in manibus equis mandendos solitũ obiectare aduenas & eiisdem ab hercule obtectum turris quam diomedis uocant signum fabulæ remanet & urbs quã soror eius suo nomine nominauit abdere sed ea magis id memorandum habet ꝙ democritum physicum tulit ꝙ ita conditum est.

Seriphius rhetibus arcam cæpit domumque rettulit & educauit perfea qui gorgonem seriphus ostendit in lapidem uertit in matris ultionem quam inuitam ad nuptias adigere uoluit polydeuces rex.

Sequana flu.prorsus in frãcorum regno celtas postq̃ matrona ei fmixta est abelgis definiens oritur porpe fines heduensis hac ligonẽsis diocesim in ducatu burgundiæ inalcoeti regione non lõge a uico abatiæ & monasterii sancti sequani ac trecensem agrum & parrhisiensem urbem delapsus cotomagum ciuitatem bimare oceanum influit nomen retinet adhuc.hunc memorat Luca.in primo.

Sequani populi sunt in gallia post eluetios; & incolũt rhenum iuxta quos arar ex alpibus fluit:monsque uirasus eos seperat ab eluetiis.Strabo.

Sequester sequestra.Vir.& pace sequestra.Cicero tamẽ protulit.ii.uer.aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicii.Pri.

Sequo & sequor.secto & sector idem significat.Prisicianus.

Sequaces persecutrices. Virgi.viii.æne.flãmisque sequacibus iras.Ser.

Sequester medius est inter duos altercãtes apũd quem ad tempus aliquid seponitur. Virgilius decimo æne.his te nugis pepigere diemque & pace sequestra per filuas teucri mistique ipune latini. Errauere iugis pacẽ sequestrã dicit iducias.i.tẽporalẽ pacẽ & mediam

inter bellum præteritum & futurū. Plau. nūc
apud sequestrem uitulum posuimus. Ser.
Sequester dicitur apud quem plures eandem
de qua controuersia est posuerunt dictus q.
occurrenti quasi sequenti eos qui contendit
committitur. Ser.
Sequestro aduerbium. Vlpiani. liber est nō in-
curiose factus is inscriptus ē de uerbis fordi
dis. in eo scripsit sulua quasi seculua dici uul
go: quē qui elegantius inquit loquunt seque
stre appellant. Vtrumque uocabulū est a se-
quendo factum q. eius qui electus sit utraq;
pars fidem sequatur. suculua autem scriptū
esse in histo. M. Varroni: qui inscribitur Ca-
tus sed qđ apud sequestrem sepositum erat
sequestro positū per aduerbiū dicebāt. Au. g.
Sequestres sunt apud quos pecunia deponitur
Asconius pedia.
Serefcit pro siccatur positum q. serenitas sicca
fit. Lucil. li. i. Denique fluctuago suspēse in
littore uestis uiresscunt eadē. cadenti sole sere
scunt. Inde Vir. docte ge. li. i. Vnde serenas uē
tus agat nubes hoc est siccas. Idem in alio lo
co. atque alia differt nubila. No.
Serillæ nauigia histrica quæ lico ac sparto con
densantur a conserendo & contexendo dicta
Festus pompeius.
Serius. Acti. a fero cōparauit. ait enim ne si for
te paulo q tu ueniam serius. Fe.
Serium triste & quasi sine risu. Affra. in priui-
gno. Non ego te noui tristem serium. Plau.
in am. Nunc quidē præter nos nemo est. dic
mihi uerum serio. No.
Serio nūc scio nō te ludo sed serio seriari. Ma.
Serpentes terrarum. Vir. iii. æne. Et parua duo
rū corpora natorū serpens amplexus uterq;
tā en ex mari in terram euaserant. Ser.
Serpere & proserpere idem dicebant. ut Plau.
Qui scribit quasi proserpens bestia. Varro.
Serpillus herba est: quā græ. ἕρπυλλον appel
lant. in multis enim nominibus quæ in græ
co aspirationem habēt pro aspiratione. l. po-
nunt ut pro herpillo serpillū. hex sex. heptē
septem hemideos semideus. Ser.
Serpillum in græcis uocabulum dictum eo q.
terram serpit. Varro.
Serpsit antiqui pro serperit usi sunt. Inde ser-
pulæ dictæ quas nunc serpentes dicimus ex
græ. qđ illi ἑρπετὰ nos pro aspiratione eo-
rum. l littera posita ut ἓξ sex ἑπτὰ septē. Fe-
stus pompeius.
Serpula serpserit cum dicitur seu legitur apud
messalā significat serpens irrepserit. Fe.
Seruitium pro seruitute ponitur. Terentia. da
uus in an. hoc tibi pro seruitio debeo. Virgi.
seruitio enixe tulimus. Do.
Seruitus pro dominatu ponitur. Te. in andria
ut semper tibi apud me iuxta & clæmēs fue-
rit seruitus. Salu. idem seruile imperio patre
Donatus.
Seruum hominem uenūse dictū apud Terē.
in phor. & Salu. in iugur. Cū interi hiēpsal re
pitur occultās se tugurio mulieris ācillæ. D.
Seruorum dies festus erat idibus augustis quia
eo die rex tullus filius ancillæ natus est. Fe.
Seruo custodio. Vir. ii. æne. Et longe seruet ue
stigia coniunx. Ser.
Seruilius ro. a conditore uocatus. Fe.
Seruitertarios dicebāt qui quædā sacrificia ad
arbores fulgoritas faciebant a ferto scilicet
quodam sacrificii genere. Fe.
Seruorum appellatio eo fluxit q. imperatores
nostri captuos uendere hac per hoc, seruare
nec occidere solet. Ser.
Serū aqua lactis quæ pigues efficit canes. Vir.
iii. geor. Veloces sparte catulos acremq; mo
lossum pasce sero pingui. Ser.
Serus grauis. Vir. vi. æne. Seraque terrifici cecī
nerunt omnia uates. Salu. serum bellū in an-
gustiis futurum ideſt graue. Ser.
Serus pro magno. Vir. iii. geor. Ille etiam seras
inuersum dīstulit ulmos. Salu. serum bellum
in angustiis sore. pro magnum. Ser.
Seruo ineolo & obtineo. Vir. iiii. geor. centum
que flumina seruant. Et seruantē ripas alta
non uidit in herba. Ser.
Serra ferrula. Ci. pro cluen. ex omni parte ten-
tatam m tortuosam uenire serrulam. Pri.
Seruitium multitudo est seruorū. & seruitus ē
conditio seruiendi. Ser.
Serta neutro genere. Vir. serta procul capiti tā
tum delapsa iacebant.
Serua quæ uenditur belli ancilla est. Vir. Olli
serua datur. Hora. car. prius insolentē serua
briseis niueo colore mouit Achillem. Ac.
Seruitutem seruio noue dicitur. Acron.
Seruitū & seruitus quære in ministeriū. Lau.
Serotinus uel sero quære in diuturnus. Lau.
Seriphion promontorium est thraciæ hebro
flumini propinquum.
Serius mons est thraciæ.
Seriphus lacus est in quo ranæ non coaxāt cū
id faciant. si alibi deportentur: qui & enomi-
natus est a seripho insulario qua est sericus
oceanus sub uulturno est iter tabin & tauri
promōtoria sericū littus alluens: q quidē se-
res ut fertur iustissimi sunt homines.
Serbonis palus iuxta montem cassium.
Seres populi asiæ scythiæ mites & quietissimi
arbores lanam ferunt: a quibus sericū dicit
habent flumina sitaras lano sycambri: iuxta
quā deposita rerum precia sua tradunt. alie
na non emunt non egredūtur terminos su.
os: unde ignoti facie sed noti uellere seres.

Sermile ciuitas in ſithonia.Hero.
Seriphius a ſeripho inſula.
Serpillus herba paruoę foliorum capillis per herbā ſerpētibus unde nomen accepit.
Seruius receptitius ē pprius & ſuus:quē cū pecunia receperat uxor.necq; dederat doti: ſed retinuerat.Cato enim mulierē locupleté de monſtrare uolens inquit. Mulier & magnā doté & magnā pecuniā recipit hoc eſt & magnā doté dat & magnā pecuniā retiet Plau. in trinu. Poſticulum hoc recepit cum ædes uēdidit:particulā quādā: quæ poſt eas ædis erat non uendidit:ſed retinuit. Au.ge.
Seritorum Varro dicit quod nunc ſcrupulus appellatur.Seruius
Sera eſt clauſtrum ianuæ. Te. in heauton. Tu abi atq; obſera hoſtium ſtntus.
Serra prælíari dicitur cū aſſidue accedit recediturq;neque ullo cōſiſtitur tēpore. Fe.
Serræ ſeues quibus homo in pratis per fœni ſeca uetuſtas eradit. Varro.
Seſtertiū dicit quarta pars denarii quo tpe id decuſſis ualebat.i.dipōdius & ſemis.Be.
Seſtertius q ſemis tertius:dupondius enim & ſemis antiquus ſeſtertius eſt.& ueteres conſuetudinis & retro ære dicerent ita ut ſemis tertius quartus ſemis pronūciarēt ab ſemis tertius dictus,
Setabis urbs iuxta ſagunthum.Stra.
Setuoſæ obſcuræ.Liuius in antiopa.ita ſetuoſæ ditio abſte datur q; conſecutana ſapiens ægre contulit.Nonius.
Seuerus triſtis.Vir.iii.geor.Inuida fœlix furias amnēque ſeuerū cocythi metuet.Ser.
Seueri aut uetuſtiſſimi aut auſteri.Hora.libro carminū. Vultis ſeueri me quoque ſumere partem ſalerni.Acron.
Sœuitudo pro ſœcuitia.Plau. in bacchidibus Vimula uirginiolæ ſœuitudo mala ſit peior.Nonius.
Sœuiter ꝓ ſeuere.Plau.in pœnulo.alia tā ſœuiter.Idem in trinummo. Animum ſtatimæ ſœuiter.Nonius.
Sœua doliolum fictile ob longum.
Seruonia palus anguſta longa ſupra trecēta ſtadia inter ægyptum & ſyriam in qua multi loci inſcii abſorbētur cū propter harenā nā terra uideſ inde barathrum dicta a quartus littus hēt mare importuoſū nā a paretonio libyæ uſq; iopem in ſinu ſyriæ nullus eſt tutus portus diodoſus.
Seriola & orcax ordo rectus uel uas fictile uini
Serapis cuius tēplum hēt canopus cultu & religione excellens ubi ſomnia captabant uel pro ſe uel pro aliis.
Seſuuii alias cuſubii populi inter celtas adoeanum inter armoricas proximi aulercis curioſolitis rhedonibus oſſeſſinis Vuellis & Venetis hoc quidā putāt eſſe exiſtimos quæ eſt prouinciæ turonenſis in regno francorum ſiti.
Sexcentum nomen erat ipromptu uolentibus ſignificare magnum numerū Cicero ſexcēta ſcōmoda ſum ppeſſus intuēda. Te. primo.
Sexcantes & quincunces erant uaſa uinaria a menſura ſic dicta.
Sextercium quære in dictione denarius
Seuthes thraciæ rex.
Sethon nomen proprium rex idē & Vulcani ſacerdos.
Setinum uinum optimū & recentiſſimū erat ex ſetia miſſum.
Sœua fluuius ex appennino profluēs in agrū nugellanum per bononiam in quem influunt torrentes tonta & ducaria demum in arnum confluunt.
Setinum uinum primam laudē optinuit inter uina iuditio anguſti ut ſcribit Plinius filius ipſius mēſis ſeſpoſta lizi ſetia meminit ité.S.
Sexangulari figura polebant berili ut repculſu angulorum color excitaretur.
Seriphus inter.xii.cyclades eſt ubi pſeus educa tus capite gorgonis incolas in lapides cōuertit quoniam his adiutoribus polycletes rex perſei matrem ad nuptias cogere uoluit Strabo autor graue illuderat exilium poſt ſeriphum eſt tenos dicata neptunno.
Sœuum pro ſœuiter.Enni.in phornice. ſœuiter ſuſpitiōem eſſe falſam ſutiū eſt. Affra. ſimulante ſœuiter ferre hoc te ſimuler gnatam ab illo abducere. Enni. hectoris luſtris. ſœuiter ferre cernunt de uictoria.No.
Sœuius apud ueteres magnus dicebatur.Enn. Induta ſuit ſœua ſtola. Vir.quoque cum pium ſemp inducat æneā ait. Et ſœuus in armis.i.magnus. Et.i. ænei.Sœuus ubi æaciдæ telo iacet hector.Ser.
Sœuus eſt fortisuit ſœua paupertas.ſœuum tridentem.Acron.
Sexus natura uel habitus ex græco uocat. Fe.
Sexmilium & ducentorū hominum primus. C.Marius deſcripſit legiōem:cū antea quatuor milium fuiſſet.unde etiam appellabat quadrata.Feſtus.
Sex ueſtæ ſacerdotes coſtituæ erant ut populus ꝙ ſua quiſq; pte haberet miniſtrā ſacrorū qua ciuitas romana in ſex erat diſtributa partes in primos ſecundoſque titienſes ramnes luceres.Fe.
Sextertia ueſtis cubicularis ſic & lodicula.
Sexcentum pro ſexcentorum.I.ueil.in trigeſimo maximus argenti ſexcentum a mille reliquit Idem quid uero eſt centum ac ducentum poſſideas ſimul.No.

Sexcentas mihi potius inscribito apud Teren. in phor. pro multis præspicere licet consuetudinē utriusque sermonis. Nā apollodorus ducentas dixit pro multis & apud græcos ita apud nos uidetur dicere pro multis usitatū est. Ci. Sexcenta possū decreta pferre. Do.

Sexagenarios per pontem mittendos male dici populares tantes intellexit. Varro de ui. pa. lib. secundo Honestam causam religionis q̄ patefecerit cum in quintum peruenerit atque habebant uiginti annos tam denique erant publicis negociis liberi atque ociosi. ideoq; in prouerbiū quidem putant uenisse ut dicitur sexsagenarios de pōte eiici oportere. i. q̄ suffragiū nō ferāt q̄d p pōtē ferebant. No.

Sexagesimū tertiū uitæ annū obseruatū multa hominū me expertūque ē senioribus plærisque oībus cū periculo aliquo & clade uenire aut corporis morbique grauioris aut uitæ interitus: aut animi egritudinis.

Sextula aeris minima pars sextula q̄d sexta pūnciæ. Varro.

Sexadrus require in quinquatrus. Varro.

Sextans ab eo q̄ sexta pars assis sit. quadrās q̄ quarta pars: & triens q̄ tertia pars. Var.

Sexus etiam neutrū protulit. Plau. in eu. Virile sexus nunq̄ ullū habui. Pri.

Sexceni pro sexcēteni syncopatur. Lau.

Sextiæ sunt in gallia narbonensi quas aquas calidas nominant iuxta massiliā: distat autē a maro fluuio milia: lxxiiii. Stra.

Sexus fluuius est apud menubam.

Sextiles angustæ: quintiles iuliæ. Nondū enim noīa de imperatoribus sumpserunt: propter quam mutationem nominum Vir. aut. Et in cipiunt magni procedere menses. Ser.

Sessilis ceruæ quæ paulo ante partū purgāt se quadam herba quæ sessilis dicit. Ci. de na. de.

Sessiles lactucæ quasi sedentes: quod licet a principio non est: tamen eiusdam naturæ est cū in significatiōe consentiat: & a supino nascatur Lau.

Sesostris rex ægypti conæus nauigabilē alueū ex rubro mari in nilum producere septuagi taduo milibus pas. idem Darius rex excogitauit. inde prole. eduxit fossā latitudie pedū centū. altitudine triginta. longitudine triginta sepē usque ad fōtes amaros. deterritus ide uel nudatione cum altius sit rubrū mare q̄ ægyptus tribus cubitis: uel ne corrūperetur aqua nili quæ sola præbet potum ægypto.

Sex qui unū dimidium significat cuius nomē adeo ut Tacitus sex qui plagam pro una plaga cum dimidio dixerit Cicero i oratore pes q̄ adhibeā ad numeros partitur i tria ut ne cesse sit partē pedis aut æqualem esse alteri parti aut altero iam tanto aut sex qui maiorē sex q̄ pedale dicit. unius pedis cū dimidia

Ses qui dicitur ut Augustinus putat in musica quasi se alisq; unde hemiolion a græcis dicitur quod latine Cicero in libro de uniuersitate sesquplum quidam sesqutenū trāsferūt.

Sceleratus campus appellatur proxime portā colinā in quo uirgines uestales quæ incestū fecerant defodiebantur.

Sceleratus uicus romæ appellatur: q̄d Tarquinius superbus interficiendū curasset seruiū regem socerū suum corpus eius iacens fīlia carpento superuecta sit properans in posessionem domus paternæ Fe.

Selerata porta quæ & carmentalis dicitur uocata q̄ per eam sex & tricenti fabii cum cliētibus militibus q̄nque egressi aduersus hetruscos ad ānē cremerā oēs sunt interfecti. Fe.

Scelerosi pro scelerati. Lu. saty. lib. i. nō ui eam ætatem tempestatem hanc scelerosi mitten tur. Affra. i diuor. dié scelerosi & idignū. N.

Scelerare est polluere. Vir. iii. æn. Parce pias scelerare manus. Est autē sermo plautinus: quo hodie uti non possumus. Ser.

Scelestus scelus sceleratus & scelerosus differunt. scelestus est unius. sceleratus multorū & proprie auctor est sceleris. sceleratus i quo scelus sit constituruum aut comissum scelus est. plus q̄ sceleratus. Te. in heau. Vbi ego illum scelerosum atque impium inuenia: qn etiam insuper scelus postq̄ iudificatus est uirginem. Donatus.

Scænas sabini cœnas dicebant: quæ autē nūc prandia sunt cœnas habebant & pro cœnis uespernis appellabant. Fe.

Scæua qui sinistra plus ualet mancus qui altera non utitur.

Scalos portus in hellesponto est atheniēsibus & lacædemoniis nauali atre decernentibus laconicæ classis signatas excidio.

Scæna siue sacena dolabra pontificalis. Fe.

Scæniculæ ab scœno nugario. Var.

Scæniculæ appellatæ meretrices propter usū unguenti scæni q̄d est pessimi generis. Fe.

Scenatilis uel scenaticus pro scænico. Var. in modio. sed ope trulæ ne meum traxis libū si te pigeat hoc modo scenatilis. Idē honos liras ut comicinitidi scenatici. No.

Scæna idest σκοινη græce i umbratio a σκιαζω græ. dicta idest ab umbra. apud antiquos eni theatralis scænam parietem nō habebat: sed de frondibus umbracula quærebant: postea tabulata cœperunt componere in modum parietis. Virgi. æne. primo. Tum scilius scæna coruscis. Ser.

Scæuolam Mutium dimissum cui postea scæuolæ a clade dextræ manus cognomen indi tum. Liuius li. tertio.

Schedia genus naugii inconditū.i.trabibus tā
tū iter ſe nexis factū ūde mala poemata σχε
δία appellantur.
Screare ſpuere. Te. in heau.gremitus ſcreatus
tuſſis.Nonius.
Specto ſine præpoſitione Pacu.poſuit.Fe.
Specile caro quædam proprii cuiuſdam habi
tus infra umbilicum ſuis.Fe.
Sperem ueteres pro ſpem dixerunt.unde & p
ſpere dicitur:hoc eſt pro ſpe.Var.in aborigi
nibus.ſublimis ſperibus iactato nominato
uoluntatis altos nitens trudito.Idem honos
liras quibus ſua delectet ipſe amuſiam & hu
manitatē ſperibus lactet ſuis.Lu.ſpero ſi ſpe
res quicq; prodeſſe potis ſunt.Fe.
Speciem ſpecimē uel exemplar.Lucil.li.xxx. ſi
cuti te qa ea quæ ſpeciē uitæ putamus eē ſo
dales.Ci.de ora.li.ii.q; tamen eum defende
re qui mihi ſodalis eſſet.No.
Specis pro ſpeciebus. Ac.in alme. Ne quid dii
interdū inferāt penitus interpreſſū ſpecis.N.
Specimen pro argumento & documento.Vir
gi.ii.geor.Tale dabit ſpecimen Ser.in ar.
Speleū ſpelūca ē autē græ.ſpilion. Vir.in buc.
Certum eſt in ſiluis inter ſpelea ferarum ma
le pati.Ser.in arte.
Spectatus probatus.Vir.i.geor. Vidi lecta diu
& multo ſpectata labore degenerare tamen.
Seruius in arte.
Spectandus probādus proprie & ſpectatus pro
batus.Te.in an.ſpectanda'an exigendæ ſint
uobis prius.Donatus.
Sperare pro timere.Te.in an.nā qđ tu ſperas fa
cile ppulſabo.& ſperare pro gaudere ſic.n.di
cit cū quem erraſſe nos cernimus. Te.in ad.
Sperabam iam deſerbuiſſe adoleſcentiam.
Spectare poſitum eſt pro probare.M.Tul.non
igitur ex ſingulis uocibus philoſophi ſpectā
di ſunt.Ser.
Spectare dictum ab ātiquo:quo Ennius uſus,
bos epulo poſtq; ſpexit & q; ī auſpiciis diſtri
butū eſt qui habent ſpectionem q; nō habe
ant.hinc ſpecula.hinc ſpeculum qđ in eo ſpe
cimus imaginem.Varro.
Spes a ſpōte poreſt eſſe declinata qđ cū ſperet
tum uult fieri putat.nā qđ non uult ſi putat
metuit non ſperat.Var.
Speratum ideſt ſponſum Afranius fratris cur
re & nuntia uenire:& mecum ſperatū addu
ce,uideant puellam.current conformēt iube
Idem in eadē.ſperatam non odi tuam.No.
Speratam & dictam & ſponſam & pactā differ
re legimus:q; uirgo priuſq; petitur ſperata di
citur.Plau.in amphi.uxorem ſuā ſalutat.ſpe
ratā:dehinc promiſſa dicta uel pacta uel ſpō
ſa dici poteſt.Vir.lib.ii.æn.Cui pater & con
iunx quondam tua dicta relinquor Item ali
bi.Et gremii abduce pactas.Titinni.libro.v.
Qui exacta ætate ſponſa ſit deſponſata. No
nius marcellus.
Sperno faſtidio.Te.in an.Tot modis contem
ptus ſprætus facta tranſacta'omnia.Ser.
Stellarum natura ut ſtent.unde & a ſtando di
ctæ ſunt.Ser.
Steſſiarus mons eſt moloſorum.
Stymphalon mons eſt arcadiæ in quo hercu
les ſtymphalidas occidit aues.
Stenos fluuius eſt thraciæ cui maronia adia
cet regio & nemora zonæ:quæ orphei citha
ræ cantum ſecuta ſunt.
Sternax ferox qui facile ſternit ſedentē.Virgili
us.xii.æneidos. Et ſternacis equi lapſum cer
uicē chimoetem.Ser.
Sterilam ſterilem.Fe.
Sternere a græco ſtromio.Varro.
Steculius require in ſaturnum.Macro.
Strebula lingua umbrorum appellabant par
tes carnium ſacrificatarum.Fe.
Stlēbo grauis tardus ſicut Luci.pedibus ſtlem
bum dixit equum pigrum & tardum.Fe.
Strena dicta ē a ſtrenuitate. Pompo.in pictori
bus. Aſſide ſiqua eſt uentura alia ſtrena.N.
Strepiti pro ſtrepitus.Enni.Hectoris qđ in ca
ſtris ſtrepiti eſt.No.
Si pro utinam.Vir.vi.æne.ſi nunc ſe nobis ille
aureus arbore ramus oſtendat nemore in tā
to.Seruius.
Syagros aper ſilueſtris,ideſt ſyluagros.
Siennites marmor eſt quod ad ſienem ægypti
foditur maculoſū eſt unde antea appellabat
pyrocidos ideſt ignitis maculis uariatum ex
quo obeliſcos fecere in ægypto.
Signatores ſunt teſtes q; teſtimoniis ſigna ſua
imprimunt.ut Vulpianus libro.xliii.
de tabulis exhibendis.
Sipyleia niobem intelligas quæ ex ſipylo urbe
mæoniæ fuit uerſa in ſaxū ob dolore amiſſo
rum filiorū adhuc lachrimas emittēs cū pri
ma mortali cōcubuit Iupiter ut refert Dio.
Semele ultima Plinius ſipylum q; ante tātalis
uocabaſ caput mæoniæ ſipylus ité unus ex
filiis niobes fuit nupſerat autē aphoni Oui.
tum cū mæoniam.Vir.ſipylumq; colebat.
Sichæus qui ſua lingua erat ſicharbas.
Sipontina ciuitas in apulia mons garganus
dicitur.
Sibylla nomē officii σιοῦσ deos dicunt ꝫoles
βουλὴ ſetētia uaticinātes mulieres ſibyllæ
x.dicit Varro fuiſſe cuius meminit lactanti
us ideſt de pſis.Libyca delphica cumæa ī ita
lia erythea:quæ troiæ excidium uaticinata ē
Et homerum mendacia ſcripturū.ſamia cu
mana nomine amalthea: quæ & erophyle
uel demophile quæ nouē libros tarquio ar

tulit.de qua Gellius.t.heleſpontia & phrygia
decẽ tiburtina nomine albumea: quæ iuxta
anienem colitur.

Sibaris oppidũ antiquiſſimũ.duodecim milia
ab urbe aliud prope crotonem & fluuius: &
proprium nomen apud.Hor.

Sibylla omnis puella cuius pectus numen rec
pit. Aeoles enim θιους deos dicunt βουλη
autẽ ſententia ſiue conſiliũ.ergo ſibyllas quaſi
ſibullas.ideſt quæ dei ſententias dixerunt.In
de eſt magnã cui mentẽ animumque delius
iſpirat uates.Ser.

Siborus fluuius eſt italiæ præſtano ſinui atq;
oppido propinquus.

Sibulus etiam quartæ.Siſen.in.xxii.hiſto.pro
cul ſibulus ſigna conſuli cœpit.Pri.

Sido uerbum præteriti non inueni:inde ſubſi
do & paſſiuum protulit.Statius in.v. the.ſũ
miſque inſiditur aſtris.

Sic aduerbium optandi ut Vir.ſic pater ille de
Sicambri qui & germani dicunt. Acron.
um faciat ſic magnus apollo.Ser.

Sicambri qui & germani dicuntur.Acron.

Sycãbri populi germaniæ olim trans rhenani
proximi uberitis trãs rhenum nunc ſiluas & ſo
litudines habebant ad quos ex menapiorum
ac eburonum finibus rheni & ad moſæ con
fluẽtis breuis eſt aditus eburones enim rhe
ni cyteriores rippas ſicãbri autẽ ulteriores in
colebant nunc oppida uicos & agros ſicãbri
quos gherlenſes appellamus etiam iter moſ
ſa & rhenum poſſident quorum pars eſt dio
ceſis leodienſis de quibus Martialis in prio
& luuenalis in ſatira quæ incipit ecce iterũ.

Sicambri populi ad oceanũ in germania ſunt
q & colorare crines & calamiſtrare romanos
impulerũt oblectatos capilorum ,pulcritudi
ne quæ ſicambris erat natiua.

Sperchius theſſaliæ fluuius ex pelio erumpẽs
i maliacum ſinũ Lucanus ferit amne citato
maliacã ſperchius aquas.

Sphæromachia σφαιρα pila & μαχη pugna
ludus erat pilaris in gymnaſio qui ut ait uili
us polux ſperma appellabatur uel a prio au
tore uel a φερεκιδω quod eſt fallo nã cũ pil
lam unus alteri uideret polliceri alteri mit
tebat pilã q̃ eo i ludo erat putat ipſe eſſe har
paſtũ admigrit tamẽ an potius pila illic fue
rit quæ mollis dicitur nã harpaſti luſio ab eo
deſcribitur q̃uis pilam non nominet.

Speculares lapides perlucidi q̃bus horti operie
bant & nõ nunq̃ conſtituebantur aluearia.

Scheda tabula rudis qua papyrus ſup inducta
conficiebatur Plinius de papyro ſupina tabu
la ſcheda ſuper ſiducitur.

Splenia ſunt pani bõbycini odoribus & ũgue
to perfuſi Sica gladius.

Steſichorus eupheni filius uel euphorbi ut alii
ſcribũt euclidis ex mea urbe ſiciliæ ex ardea
alii profugũ catanẽ peruenisſe aiũt atq; illic
mortuũ & ſepultum iunior fuit a lemane ly
rico fratrem habuit geometricæ peritũ ma
nertinum & alterũ helianactem fuit lyricus
eius poemata dorice ſcripta.xxvi.horis hele
næ uituperationem ſcripſit & palinodiã un
de amiſſos oculos reparauit cũ uituperatio
nẽ in laudem uertiſſet quod pauſanias quo
que retulit prius thiſias appellabatur.

Seburates populi in aquitania proximi garum
nis hauſtis uocatiis raruſaciis ſocroſatibus
hiſpaniæ citeriori in francorum regno ſiti.

Sibyllæ uel tres libri ut Gellius putat uel cer
te unus ut Plinius arbitratur nã ſex reliquos
quos una attulerat uel duos ad tarquinum
regem cõbuſſit tertius a rege empetus quan
ti omnes noluerat in ſacrario capitolii recõ
ditus eſt ibique arſit temporibus ſyllanis ut
Plinius tradit permanſit uetus ſupſtitio exi
ſtimãtiũ adhuc eũ ſeruari huic legẽdo & in
terpretãdo quindecim uiri præfecti ſunt.

Stella poeta patauinus amauit uiolẽtiã neapo
litanam quæ cũ amiſſiſſet colũbam quam ha
bebat in deliciis & fleret prælusit argumẽtũ
ſtellæ conficiendi opis de morte columbæ.

Stemmata imagines cæreæ maiorũ quaſi triũ
phaſſent aliquãdo coronati ſtemmata quod
ſignificat coronam hæ q̃budã lineis ẽt pige
banf ad aliaq; imaginum differentiã & quo
niã ex his maior propagat nobilitas factum
eſt ut ſtẽma ſignificet nobilitatẽ maiorũ.

Spes pro timido futuro euentu & malorũ ex
pectatio eſt & Li.li.ii.cũ haud cuiq̃ in dubio
eſſet bellũ tarquiniis munere id quidem ſpe
omnium ſerius fuit.

Steropes & brontes famuli ſunt Vulcani noti
carmine Virgiliano.Heſiodus aſteropẽ ſcri
bit non ſteropen nec pyragmonẽ noiat ſed
pro eo argen rhenus domus dati.

Stemmata rotundæ imagines ſtepſæ dicit co
ronare ſtẽma & corona.Iu,ſtẽmata qd faciãt.

Stellantem campum uulturnus ab agro cam
pano diuidit.

Sidere quære in uerbo ſtare.Lau.

Sicut ſicuti ut ſimilitudinẽ inuũt.uelut ueluti
q̃ſi.tanq̃ eeu imaginẽ inuunt.ut tu traſceris
quaſi canis q̃ſi eſſes canis metaphora eſt. ſed
tu traſceris ſicut canis cõparatio eſt:hoc eſt
ſicut leo traſcif.Interdũ uero ẽ ſicut ita.itaq;
ſic quemadmodum & quomodo habẽt ma
gnam uenuſtatem atque utilitatem i diſpo
nendo quotiẽs anteceddẽte ẽnectit cũ ſequẽ
te ſententia.Pli.xvii. Ferũt craſſum auũ craſ
ſi in parthis interempti nunquam riſiſſe.ob
id agerẽſtum uocatũ:ſicut nec fleſſe multos

ficut quidam & ut quoque nonnunq; diuersas contrariasq; res copulant. Quinti. Quod ut optimum ita difficillimū longe: & ita protaque & sic pro sicque: & ita ualde. Cic. nec ita multo post edictum bruti affertur. Lau.

Sidus stella est nisi quod sydus est coactio illa stellarum ut aries quæ recte stella non dicit.

Sidus genus morbi est quo improuiso & subito lingua amittit unde siderati dicuntur autore Pli. eo morbo laborantes infra. Sidere p cussa est subito tibi.

Siculum mare siciliam ambit insulam ab occasu sardum habens ab aquilone thuscū a surgente sole ioniū a meridiano aphricum.

Sicambri amota o nam græci scribere populi germaniæ.

Sicani hispani a fluuio sicoride secundū quosdam qui duce siculo italiam excluſis aboriginibus tenuerūt quibus rursum populi insulam bicinam occupatā sicaniam a gente siciliam a duce dixerūt. Inde italus qui Italiæ nomen dedit.

Sicilia græ. σικελία. et a poetis trinacria de qua & oēs fere poetæ & historici. Inde siculus.

Sicilia ut ferunt aliquando continens & agro brutio ānexa post freto maris siculi abscissa est. Id angustū & āceps alterno cursu modo in thuscūmodo in ionium pelagus perfluit atrox æstuq; & scyllæ & charibdysque scæuis noibus inclytum scylla saxum est charibdys mare utrūque noxiū appulsis ipsa ingēs & tribus promōtoriis in diuersa procurrēs græce litteræ imaginem quæ delta dicit effigiebat pachinū uocatur quod græciam spectat lilibæum quod in africam pelorum q; initaliciū uergens scyllæ aduersū est. Pom.

Sicion achaiæ est ité urbs in laconia ūde laconia dicta est syconia.

Sicani argenti appellati siculi de quo historia lege dionysium halicarnaseum in primo ūde solinus q̄dam accepit thucydides quoq; i. vi. historiarum multa scribit.

Sicomori aliæ mora aliæ siculus similem fructum edunt toto anno. Dio.

Synanchis dicitur a continentia spiritus & prefocatione faucium cum tumore phlegmatis græce enim synechuis continere dicit q hoc uitio laborāt dolore faucium prefocātur.

Siciliam meritur thucydides nauigatiōis octo dierum ambitu.

Sicyon urbs achaiæ in laconia. ūde & sicyonia dicit oliuis abūdans. & in insula in ægæo cōtra epidaurū alta. luue. alta sicyone unde calciamentorū quoddam genus.

Sydon a piscium abūdantia uocauere phœnices quā considerunt relicto patrio solo ob terræmotū inde expugnati a rege ascalaniorū anno ante Troiam captā trium condiderunt. unde dido fuit. lusti. xviii.

Sabina appellant illyrici telū uenabuli simile. Ennius illyrii restant sicis fibisque fodentes. Fe.

Sibus callidus uel acutus. Fe.

Siliensia crimina uetris. Asco. pe.

Sicilides hasparū spicula lata. En. Incedit ueles uulgo sicilibus latis. Fe.

Sicanis fluuius Hispaniæ a quo sicani dicti sūt Luca. Hesperios inter sicanis nō ultimus amnis. hi sicani populi Hispaniæ duce siculo uenerūt in Italiam expulsis aboriginibus habitauerūt. Ipsi postea pulsi ab illis quos ante pepulerant insulam uicinā Italiæ occupauerūt & eam sicaniam a gentis nomine. sicilia uero a ducis noie dixerūt. quāq; Thucydides dicat de sicilia Italū regē uenisse: & ab eo Italiā ēe appellatam. Virgi. viii. Tū manus ausoniæ & gentes uenere sicanæ sæpius & nomen posuit saturnia tellus. No.

Siconia genus calciamēti. Lucil. & pedibus læua siconia demit honesta. Fe.

Sycos sicus: unde sycomoros ficus fatuanos. si cus quasi a fœcunditate. & pro arbore & fructu quartæ & secundæ declinationis ac etiā masculi. & fæmi. ge. p fructu. ut Pli. multis in locis. p morbo masculi. generis & secūdæ declinationis de ficu Pli. lib. xvi. Inde siculnus ut a corilo columnus a populo populnus: ab abiete abiegnus: a quærcu quærnus ab illice illigneus & iliceus: a salice saligneus.

Sicomorus ficus fatua. ἀπὸ τοῦ συκόμορος. græ. fatuus. T.

Sicophāta calumniator ad uerbū ficorū come stor. Sinesius alter alterū seruū scilicet calūniabatur q; edisset ficos domini calida aqua depræhensus est unde calūniatorē dici certū est aliam rationem affert. Fe.

Sycophantas appellatos hac de causa dicūt ati cos quēdam iuuenes solitos aiunt in hortos irrūpere ficoſque deligere quā ob causā lege est constitutū ut q id fecissent capite trucarentiquā pœnā qui peræquerent ob puula detrimenta sycophantas appellatos. Fe.

Sicoris flu. est iuxta Ilerdam fluens. Ser.

Sicrica genus uelaminis ab ritu qd Romano ritu sacrificium fœminæ cum faciunt capita uelant. Varro.

Sic cogitare & hoc cogitare differūt. qa si hoc cogitabam dicimus. sensum tantum cogitationis dicimus. sic cogitabam uero ipsum gestū cogitantis expono. T. in and. fic cogitabā hic paruæ consuetudinis causa. Do.

Sic nudum est & est significatio lāgoris cuiusdam & lentitudinis: ut Terētiana misis in andria. nos ne ut quimus aiunt. Do.

Sidera quod insidūt atque ita significat aliqd in terra perurendo. Varro.

Sidus a ſido é forma cõſpecta ex pluribus ſtellis. Macro. latinũ: ſtellas uero erraticas dicit & ſingulares quæ ſole ferunt ſidera in ſignis ut aries taurus. ita græ. ἀστήρ ſtella aſtrũ ſi dus quaſi confundantur.

Sideritis lapis ferro ſimilis a quo nõen accepit

Sienæ urbs in finibus æthiopiæ directæ ſub tropico æſtiuo: de qua Pli. ii. de ſonio. ſic & Seruius in huc.

Sidere eſt deorſũ deſcendere peſſumq; ire unde deſido ſubſido quæ oia ſedi faciũt ſubſedidefedi. inſido di. reſido reſedi aſſido aſſedi qđ apud aliquẽ ut ægrotũ ſedere. Salu. cõſul poſtq̃ aſſedit. ſiſto & ſto ſteti faciunt. é enim ſiſto ſtare gradũ facio: uel fugã uel ſimile ſupinum formant ſtatũ. Inde ſtator. Inde iupiter ſtator qui ſiſterer fugam militũ. R. omuli ſiſtere quoq; eſt præſentare & præſentiã cor poris exhibere ſiue cõparere ante titulus de iudicio ſiſti deſiſtendo aliqui in iudicio. Virgi. patrio te limine ſiſtam: & ſtator nuncius tabellariuſue cõſulis dicitur. Stare' eſt nõ ire in his dũtaxat q̃ erũt ſine pedibus aut q̃ ere ćta non ſunt ut nauis ſtat. currus ſtat anguis piſcis auis ſtat. Vnde ſolſtitiũ & iuſtitiũ ga ius ſtat. eorũque é clauſum. Ité qđ ſtare dicitur quãdiu non caditur: ut abor domus. Item que cũ qđ nec it & erectũ eſt ut hõ ſtat uolũ eris equus niſi hõ ſedeat: aut equus recũbat aut auis cubet quæ tũ nõ dicuntur ſtare. ſedere autem hominis é tantũ aut ſimiæ ſimi liũque: aut auium in alto ſedẽtiũ: ut paſſer ſedit in tecto nõ ſtat. Quinti. ut ſi quæraẽ an ſit credibile ſuper caput Valerii pugnãtis ſe diſſe coruum. Sator quære in uerbo ſtare.

Stella idem qđ ſidus uerũ: coactio illa ſtellarũ ut aries taurus nunq̃ dicitur ſtella. Lau.

Siſtilare quod nos uilitatem uerbi uitãtis ſibilare dicimus & eſt maledicta uocis ſignificatio: uel contumelioſa populariũ. cum ſi ſilatoribus quis exploditur a græco ducere originem inuenimus. Huius rei auctor eſt uenerabilis. Home. li. xiiii. Iliadis. No.

Scyphus. Vir. & ſacer impleuit ſcyphus. No.

Syphax ita græci ſcribunt.

Siphos inſula i ægæo ubi argẽti & auri fodiæ nilæ ſecundum Hero. iiii.

Sypilus mons inter lydiam & phrygiam olim tantalus dictus eſt.

Sipylum mœniæ caput & ciuitas prius diceba tur tantalis.

Syphones cubi dicunt ideſt cannæ plumbeæ unde fluit aqua apud Inuenalem accipitur p uuluis manentibus urina.

Sipylus mons fuit in maneſia. & in eodem loco cyprus ciuitas fuit. quæ una cum monte ab hiatu terræ abſorta eſt.

Siparium genus ueli minutum. Fe.

Sigæum promontorium eſt aſiæ in helleſpõtũ prominens e conſpectu calſiæ quæ ciuitas é europæ ubi é mõumẽtum Hecubæ qđ dicitur noſyma ab Hercule tacente dictum. Si gæus enim tacturnitas eſt qui cum hoſpitio nõ reciperetur tantus diſceſſit.

Signa dicunt opera ſculpturlia: ſiue fuſilia: ſiue cætera ad huiuſmodi effigiẽ ąialiũ fabricata quẽadmodũ tabulæ opa pictorũ ſiquidẽ i ta bulis ãtiqui pingebãt nõ in parietibus. Lau.

Sigius mons eſt in gallia duos diſcriminans ſinus gallicũ ſinũ maioré dictũ & minoré. S.

Sigæũ promontoriũ troiæ qđ dictũ eſt ppter Herculis taciturnitatem: qui prohibitus hoſpitio ſimulauit abſceſſum: & inde cõtra troiam per ſilentium uenit qđ dicitur. unde locus ſigæum .S.

Sigilaria Epicharmus refert Herculem occiſo heriõe cũ uictor p italiã armẽta duxiſſet põte q nũc ſublicius dicit ad tẽpus ſtructo ho minũ ſimulacra pro numero ſacrorũ quos caſu peregrinationis admiſerat in fluuiũ demiſiſſe: ut aqua ſecunda in mare deuecta pro corporibus defũctoꝝ ueluti patris ſedibus redderent. & ide uſũ talia ſimulacra figendi iter ſacra mãſiſſe. Sed mihi huius rei illa origo uerior eſtimaẽ quã paulo ãte memini ret tuliſſe pelaſgos poſtq̃ ſœlicior interpretatio capita nõ uiuentiũ ſed fictilia fuiſſe æſtimatione nõ ſolũ hominem: ſed ẽt lumen ſignifi care docuiſſet. Saturno cœpiſſe potius accẽdere. & in facellũ ditis araẽ Saturni cohærẽs oſcilla quædã pro ſuis capitibus ferre ex illo traditũ ut cereri ſaturnalibus miſitarẽtur. & ſigilla arte fictili fingerentur ac uæualia parentur quæ homines ſe ac ſuis piaculum p. ditæ. Saturno facerent. Ideo ſaturnalibus talium commerciorũ celebritas cœpta ſeptẽ occupat dies: quos tamen feriatos fecit eſſe non omnes. Nam medio ideſt tredecimo kalend. feſtum alias probauimus. Ma.

Sigillaria nũc luſũ reputãt adhuc infantiæ hoſtilis fictilibus ꝑbent officio religionis aſcri buntur. Macro.

Sigillare occludere. Var. in gemina contra lex nœuia eſt impietate ne filii. patribus luci clam ro ſigillent oculos. No.

Signum ꝑprie argumentum. Teren. in an. ſcio magnum ſignum. Do.

Signum eſt parua quædã ſignificatio ſidicãs totius rei qualitatẽ. Te. in an. Vide nũc eius color pudoris ſignum uſque indicat. Do.

Signare modo ſignificat ſcribere ſub mõ annulo ſigna ſprimere modo pecora ſignis notare. Feſtus.

Signatũ uirginẽ uetuſtas uoluit dici. Lu. li. xx.

Primū cenſitū negat ſigna tā reddere. No.
Signa cœleſtia require in ſol emergens. No.
Silatum pro eo qđ nunc ientaculum dicimus appellabant ātiqui:quia ieiuni umū ſili conditum ante meridiem abſorbebant. Fe.
Silētiū fieri de cōſuetudine ſcriptū é. Siſen. li. iiii. hi. oriri de contrario ſilentium. No.
Siler arboris genus. Vir. ii. geor. molle ſiler. S.
Silētiū tēpus noctis qđ dicit cōticinii ꝙ in eo ſileret. Plau. Factū uolo redito cōticiniū. V.
Silicum dictum eſt qđ ſemunciam ſecet. Fe.
Silicerniū erat genus farciminis quo a fletu familia purgabaſ. Dictū aūr ſilicernium qa cuius noīe ea res inſtituebaſ: is iam ſilētiū cerneret. Ce. credebā ſilicerniū eius me ēe eſuge. F.
Silicernium peſſime intelligentes ita. Terē. poſuiſſe putāt ꝙ in ciuitate ſilices cernat ſenex ſilicerniū eſt proprie conuiuium funebre ꝙ ſenibus exhibeē. Var. in meleagris funus ex equialis laudis ad ſepulchrum antiquo more ſilicernii cōſecimus ideſt cōuiuiū nō quo pranſi diſcedētes dicimus alius alii uale. No.
Silicerni appellantur incurui quaſi ſolum hoc eſt terram cernētes. Te. Sane te exercebo hodie ut dignus es ſilicernium. ſilicerni nō nulli ſolam ſyllabarum numeratiōnem aucupātes dictū putant ſenē ꝙ incuruus cernat & ꝙ inde ita poſitū putant a. Te. i adel. Eſt autē ſi licerniū cōuiuium funebre qā ſenibus exhibetur teſte Va. funus exegatis ad ſepulchrū antiquo more ſilicerniū cōſecimus: quo prā ſi diſcedentes dicimus alius alii uale. Ser.
Silicerniū cœna quæ ſiert diis manibus ꝙ eā ſilētes cernāt: hoc eſt ſibræ poſſideāt uel ꝙ q hæc inferāt cernant neq; deguſtēt. Nā qſ quis exigis labanē inferis comederit funeſtatur. Et ē ſilicerniū ſenex q iā iamq; ſilētibus umbris cernēdis ſit. Et melius ē q ut gđā xenophōta interpretanē ſilicerniū hoc ē ſilicē cernentem ſenem dum ſcuruus eſt: dum uel ſtrata ſaxo uia. & intentus ſarcophagi iā iāq; appropinquantis ſibi. Do.
Siliquaſtra ꝑ pipito qđ nō diminutionē ſignificat neq; imitationē Siliquaſtrū a ſiliqua arbore ferēte fructū ſui noīs Siliqua quoq; ſignificat foliculū ubi grana leguminū ſcludū tur. & ſi quid leguminibus eſt ſimile.
Siluros populos angliæ non memorat Cæſar: ſed Tacitus.
Siligine laudatiſſimus panis piſtrinoꝝ quoq; opa laudatiſſima ꝑcellit in italia lingua uernacula ſimula uocatur.
Siluano porcū mactat more ueteri & ægyptio nā ægyptii quoq; autore Hero. porcū tantū mactant bacho & dianæ ſiluaę parenti & ſil uanus eſt alius q̄ pan. & latinis tātū notus ut ueriſimilis ſit quod fabuloſe ſcripſit ſiluanū noſtrum in italia primū inſtitutum fuiſſe porcū ita mactabant ueteres latini in ſpōſatioꝝ coniūctione ut ſcribit Varro accepto ab hetruria more.
Silua generalius nomē ē quæ ſoler eſſe cedua lucus non eſt cæduus ſed manu conſitus religioſuſque deo uel hominis alicuius cineri dedicatus circa delubrū dei uel ſepulchri ſal tus uero uia inuia. nec tranſeuntibus peruia: ubi paſti atque eſtiuare pecudes ſolent: uel hiemare. nemora uero uoluptatis cauſa comparata & plena amœnitatis. Lau.
Silphii populi libyci ab inſula plateæ uſque ad ſyrtes. Herodotus.
Silarus fluuius campaniæ ꝑpe ſalernū a quo quidam putant urbem dictā de quo Pli. iii.
Silanius mons eſt hiberniæ inſulæ altiſſimus dictus a ſilanio rege in uertice eius ſepulto
Silla dictus a ſibylla quam ſemper legebat.
Silua quidē materia eſt unde argumenta dedu canē a græcis υλη dicta quā alii θεσ τυ nominarunt ut Fabius refert. Silua itē res mūltas temere congeſtas ſignificat ut illud cornelii: probus reliquit non mediocrē ſiluam obſeruationū ſermonis antiquidenig; ſilua eſt hoc quod dixius ſcriptiōſis genus quod. ſ. calore quodā ingenii & uelocitatis decurrit.
Syllatum Cicero ad atticum lib. x. cum noſter biennio ante cogitauit ſyllaturi animus eius & proſcripturi.
Siliquare in ſiliquas hoc eſt foliculos germinare & prodire Plinius de fabaę ſiliquis & ſoliculis. li. xviii. inquit in faba leguminibuſque alternis lateribus ſiliquantur.
Silo. Ci. de natura deorum & quos nemini habere & quos ſilos flaccos frontes capitones Simichida nomen paſtoris.
Silua arabiæ quæ hebenum odoreſq; generat & manu factus amnis ideoq; referēdus ꝙ ex nili alueo diorige adductus extra ſinum uerum in flexu tamen & non rubri maris pars beſtiis infeſta ideoq; deſerta eſt Pom.
Silua gallinaria autore ſtrabone in ſinu cumano erat multis arboribus denſa & protēpta in naulta ſtadia aquarum indiga & fabuloſa mea ꝑfecti claſſes ſexti pompeii piratica nauigia ſtruxerunt cum ſicilia ab imperio rōano defecit hæc & i aſſiduitate erat apta graſ ſatoribus & eodem nactu quo palus pōtina.
Sylla prius Cornelius ruffius dictus eſt qui cū ſibyllinos libros inſpiceret qui ludos apollinares decerni iuſſerunt: deide ſylla pro ſibyla dictus eſt corrupto uocabulo.
Sylla ſeu ſyleum mons eſt lucaniæ.
Silios mons eſt atticæ regionis.
Siliceruios dici uoluerunt ſenes iam ſcuruos: quaſi iā ſepulchrorum ſuorū ſilicem cernen

ses. Vnde & Titinius alimitus i histo. de gorgia leontino scribit dicens Qui dum iam silicernius finem sui expectaret & si mori nõ potuit. tamen infirmitatibus insultauit fla uius. Plautus Fulge.

Silex hic & hæc inueniuntur proferentes Iuuenalis in secundo. Nec melior silicem pedibusque conterit atrum. & Ouidius octauo meta. Stabat acuta silex præcisis undique saxis. Priscianus.

Si sic abiret sic pro leuiter & negligenter & est de his quæ iussu adiuuanda sunt. ut tantillũ puerum & huminis non faciam. Terẽ. in an. si sic abiret. Do.

Si pro postq̃. Idem i phor. herus si redierit mo lendum usque in pistrino. Do.

Si tunc dicimus quãdo præstamus aliquid q̃d tamen nolimus exprobrare. Virg. si bene q̃d de te merui. Ter. in an. si te i germani fratris dilexi loco. Do.

Si est ut admiserit pro si admisit honesta locutio apud Te. in phor. si est ut culpam in se ad miserit bono ornatu addi in se cum & sine hoc planum uideri possit. & hic quem Cicero sucum orationis appellat. Do.

Siliquæ foliculi leguminum dicuntur. Virgi. primo geor. Grandior ut fœdus siliquis fallacibus esset. S.

Siliqua fructus arboris dulcis longus coloris atri quẽ græci ξυλοκρέατα. uocat Ho. in epistolis. Viuit siliquis & pane secundo.

Siliquastrum a sella quæ a sedendo. Var.

Syllogismus est oratio in qua confessis quibusdam & concessis aliud quidq̃ ex ab eis quæ concessa consequitur. A. ge.

Silere tacere significat ficto uerbo ab i littera quæ nota est silentii. Ser.

Silenta loca dixit Neuius & pestilentia. Et carendum tui pro te & magno impete pro impetu. Au. ge.

Silus appellatur nasus sursum uersus & repandus unde galeæ quoquea similitudine dictæ sunt. Nonius.

Silones superciliis prominentibus dicti significatiõe manifesta sũt. Var. in gnothiseautõ. Nonne non unum scribunt esse grandibus superciliis silonem quadratumque cum sile nus hirsutis supercilijs fingeretur. No.

Silua non solum arborum sed herbarum dicitur. Virgi. primo geor. subit aspera silua lapque & tribulique. Ser.

Silua cædua est & quidã putãt quæ in hoc habetur ut cæderetur. sed est quæ succisa rursus ex stipitibus renascitur. Ser. in ar.

Siluicolæ fauni. Neuius belli punici libro primo siluicolæ homines bellique inertes Acti us in bacchidibus siluicolæ ignota inuisentes loca. M.

Silepsis conceptio ut milite partibus & uos o calliope. & castaneæ molles & pssi copia lachis

Syllogismus argumentationis species.

Silua ab ὑλή. aspi. in. s. ῦ in u & transpositio post l & additio i post s materia uel materia prima.

Sylla de quo plura Salu & Pli. de uiris illustri.

Vlcere & pediculis mortuus est.

Silenus bacchi nutricius q̃ asello eũ sequebãt

Syllaba complexio a capio.

Silosõn famiorum tyrannus Hero.

Simat deprimit. Lucil. li. vii. simauit axum ad mares delphinus ut olim. No.

Simitu simul. Lucil. libro trigesimo. Gratia habetur utriusque illis quæ sibi quisque simitu. Plautus in amphi. Non ego cum uino simitu ebibi imperium tuum. Idem in mercatore. Ita tres simitu res agendæ sunt quando una hæc corporis. No.

Similitas similitudo. Ce. i syracusis. Vides mea hois quid fert meorum similitas. No.

Simile omne constat ex duobus. Var.

Simpudearia funera quibus ludos adhibebant Festus.

Simpuuium est uas ligneum modus matulæ. Var. i pmetheo. Nũ uides ipsos deos si quãdo uolunt gustare unum deripere ad hominum fana. & tamẽ tum ipsi illo libro simpuuio imitari. Non. Mar.

Simplicitus simpliciter. Plautus in mercatore. sed etiam simplicitus dicam si opera est auribus. Nonius.

Simphodio offendimus eum cubantem in simphodio græcienſi circum undique sedẽtibus mũltis doctrina aut genere aut fortuna nobilibus uiris inquit. A. gel.

Simultas ideſt odium dicta ex contrario. quia minime sint simul. potest & a simulatione dicta existimari. quia simulata loquũtur ad imicem. Festus.

Suimpulum quod uinum sumebant minuati a sumendo suimpulum nominauerunt. V.

Suimpulum uas paruum nõ dissimile cyatho quo uinum i sacrificiis libatur. Vnde & mulieres rebus diuinis deditæ suimpulatrices dicuntur. Festus.

Simuliter pro similiter. Plautus in pseu. exossa bo illum simuliter itidem ut murænam cocus. Nonius.

Simus qui est pressus naribus. Est uero græcũ inde dictæ sunt simæ. Ser.

Simulare est uerum pro falso significare. Terẽtius i hecy. Illa has res simulare sese. Dissimulare ostendere non esse id quod est & fingere ac mentiri. Idẽ in phormi. Metuit hic nos tãetũ sedulo dissimulat. Do.

Simultas iurgium contentio. T.in.phor. Age mitto imperium non simulātem meam ueri saltem.D.

Simulo in hoc differt a dissimulo q̄ dissimulamus nota.simulamus ignota.Salu.simulator ac dissimulator.Ser.

Simul Ci.nunq̄ geminauit. Quin, uero ſæpe ut simul & plenioni obſequo demererer amantissimos mei simul ne uulgarē uiā ingressus alienis denique uestigiis insisterē.Interdū nō geminat:sicut pariter ut fortis simul uel pariter & ſapiēs.Ci.ſolet una & in uer.ii.actiōe Vna & id quod facio probabit una.

Simpolones quære in ſumantes.Ful.

Sinapi & gummi hæc magis peregrina fūt quā uis hæc ſinapis.Plau.in pſeu.dixit teritur ſinapis ſcelerata.Pri.

Synalœpha donatus quintilianum ſequens de barbarismo inquit ſynalœpha eſt uel diæresis conglutinatio duarū ſyllabarū in unā contraria diæresis ut phæthon pro phæthō deiectum fulmine phæton.i. en. L.V.ut horatius odarū li.iiii.torret ambuſtus phæthō auaras ſpes exemplum graue præbet ales pegaſus terrenū equité grauatus bellorofontē in homero ſuenius ſeper triſyllabū phæthō

Sinnici populi prope coloniā urbē olim agrippinam dictā & rheni flu.rippis citerioribus adiacētes nō memorāt a Cæſare ſed Tacito

Similes illius & illi. Inde uerisimile ſui ſimile latinum non eſt. Ser.

Simia dixerunt etiam maſculino genere. Afranius.Quis hic eſt ſimia.Ser.

Simium Mart.primā huius noīs ſyllabam producit & Hora.

Similis illius ad mores ſimilis illi ad uultū.Ca.

Simile nō dicimus ſed ſimilis eſt ſane dixerūt ueteres aſſimulo per u hoc eſt.ut Ci.de republi.quæ alius aſſimulare rēpu.Et Vir.formā aſſimulata camerti.Dio.

Sima urbs aſiæ & mons iuxta pontū orphæus Symeon proprium.

Simō athenæ coriarius & philoſophus q̄ multa excerpſit a Socrate & notauit laer.fuerunt & alii.

Similax taxus arbor ſecūdum Sextiū ſab quaquis ædat uel dormiat morif ſalli dicunt genus hedæræ.Pli.xvi.

Simichida paſtor apud theocritum quem dicunt patrem fuiſſe.

Simachus proprium.

Smaragdus ſmirna per s non per z ſcribuntur neque facit ſyllabam præcedentē longā.Luca.in.iiii.terga fedēt crebro maculis diſtincta ſmaragdo.Nā ſi per z ſcriberetur in metrimonē ſubtrahi poſſet.Pri.

Smirna oppidū ioniæ epheſii aliquando ſmirnæi dicti ſunt a calino poeta in oratione adiōem epheſii prætrera erat locus appellatus ſmirna ur hipponas poeta oſtēdit homerus ſmirnam nuſq̄ nomiauit quāuis eſſet patria cum tamen miletū ſæpe nominauerit a ſmirna amazone illic ſepulta dicit Meles in proximo oritur.

Simul quære in pariter.Lau.

Symbolum apud nos ſingolum appellabāt poſtea & græci & noſtri cymbolum nunc quoque cibus & potus.

Symbola læ.collatio.Teren.ſymbolum dedit ideſt portionem.

Symmanta ſpacia inter cælestes circulos.

Symma longa ſententia.

Simecus fluuius ſiciliæ ppe catinā iuxta quā thalia.uel ætna nympha loui paliſcē pepert

Sympolium conuiuium nos melius.

Symphonia conſonantia.Inde ſymphon conſonatus, luuena. longis ſymphonibus ideſt ſonitibus uriæ & ſympho dſonus cōſonās.

Sympinium uas ſimile cyatho ſ facificium:a pino ideſt bibo.luuenalis ſymphinium uidere numæ & pu.in u,ut optumus lubet more antiquorum.

Simplegades ſcopuli uel inſulæ Helleſponti cōtra Thraciū boſphorū: quæ & cyaneæ quondam mobiles.ſecundū Oui.xv.

Simois ſimoentis ſimoenta.V.& Hom.Athesi ſemunta fluuius excidat iuxta Troiam q̄ xantho commiſcetur iuxta ſigæum palude facta in mare deſcendit.

Symœſius diuiſis ſyllabis athemionis troiani filius quem mater ad ripam ſimoentis peperit.Home.iterfectus ab Aiace telamonio.

Smirna urbs minoris Aſiæ quam meles circūfluit a theſeo theſſaleo in uxoris monumentum condita.

Symetria cōmenſuratio. Pli.dicit.non habere nomen.xxxiiii.

Simmias phyloſophus thebanus laertius.

Sinopis terra rubea a ſinope ubi primum inuēta.Pli.tticeſimoquinto.

Syntaſis conſtructio & ſeries.

Syntheſis compoſitio.ut pars in fruſta ſecant. & turba ruunt.

Synæreſis figura ut panthus pro phāthous. & demophon pro phoon.lacon pro lacoon pe culi pro peculi.ſynagoga coadunatio.

Synalœpha compreſſio a λοιφὴ ideſt preſſio ut multum ille & terris.

Synanche angina σύναγχω.i.affligo ſuffoco.

Syncopa concilio a κωπτω. ut porgite compoſtus.T.

Syncategorematica conſignificantia.Pri.

Syncheſis confuſio:hyperbaton undique confuſum.Do.luuenes fortiſſima fruſtra.

Synthesis ueſtis erat ſaturnalitia & ſynthesis uas dicebatur uilioris materiei quod multa interpellarēt. Synthesis autem dicta quia nō pura ſit materia ſed compoſita & imiſta qué admodū pura uaſa criſtalina dixere cōtrario uerbo a ſyntheta Plinius autor eſt.

Synthesis eſt uas fictile ſignificat mar. ſeptēna ria ſyntheſis ſaginiri & ueſtem ſaturnalitiam de qua in diſtichis Mar. diximus & tranqui lus ſynthenatum neronem inde formauit ambiguitate igitur uerbi ludit Papinius nā cum ſyntheſim petiiſſēt quaſi ille ofenſus eſ ſet magnitudine muneris ueſtem ſtelligens interpoſuit quid times quaſi dicat ueſte nō peto ſyntheſim ſed uas fictile calicem aut ca cabū nā hoc quoque uas eſt ut Var. ſcribit.

Syndones erant ueſtes cādidæ ex lino quibus magi utebantur & erant ſubtiliſſimæ cū autem comparet ſyndonem endromidi aperte diſcit endromydem quoq; ex lino fuiſſe ſed groſſiorem ſupra quid ſyndonem.

Synechon continens.

Syncipiut anterior pars capitis: a ſyn. i. con & ſi mul quaſi ſimul caput.

Synecdoche conceptio. Ceci. Intellectio cū ap te toto uel cōtra intelligitur. ut pupis pro na ui & frigidus annus pro hyeme.

Synodus conuentus. unde conuēticulum. Cic. conuenticula hominum.

Syneſius proprium a ſyneſis conſcientia.

Singraphum conſcriptio.

Synonyma uniuoca latine dicuntur.

Sinopes ciuitas iuxta pontum orpheus. Pom. cappadociæ a Luculo ſubacta Diogenis patria nomen barbarum rex numidorum.

Sin pro ſi nunq̄ in prima parte collocatur: ſed in ſecūda. ubi fere duorū é oppoſitio. uel ubi ſecundi loci uicem obtinet ſin autem pro ſi nō praue dicit: ſed dicēdū ſin aliter ſin miſus

Syn præpoſitio græca eſt ſimiliter ſcribuntur quæ componuntur ab ea ut ſyllaba quæ ex ſyn λαμβανω qđ eſt accipio componit ſyl logiſmus ex ſyn λογιζομαι quod eſt ratio cinor ſynodus ex ſyn & hodos quæ eſt uia: quaſi conuentus uel cœrus componitur.

Synada phrygiæ oppidum ex ſexaginta ſtadia proximum habere uicum documā ubi mar mor fodiebatur quod incolæ documitē uel docuneū romani ſinodicum appellarunt: ex quo columnæ fiebant ingētes colore alaba ſtritæ ſimiles.

Sinadicum diſtinctum eſt maculis purpureis quoniam atis puer cum in phrygia cybelē fu geret nota fabula abſciſſis genitalibus lapi dem hūc cruentauit guttis manantibus.

Sinneſſa liris inter anconona campaniæ litto ra. Pom.

Sinai mons aliquādo orelo & interdum toreb nominatur.

Sinus intra pectoris brachiorumque comple xum etiam ueſtium qualis olim romanorū nūc religioſorum laxitas illa ueſtis quæ cin gulū operit: littora quoq; quæ curua & quaſi brachiis maris amplectentia ſinus uocāus. Gremium eſt intra complexū femorū fœminumue: quo in complexu mulieres conci piunt aut pueros ſedētes excipiūt. Inde dici mus gremium terræ cū ſemē terræ concipit Vir. hæret & iterdū gremio fouet iſcia dido.

Syncerus non ſine cæra ſed a gracco cōpoſitū ex σὺν quæ y nō i habet. ſignificat eni qđ ſo lidū & nulla ſui parte fraudatum eſt. Lau.

Singulariæ pro ſigulariter & ſtirpitus. Ser. i ar.

Sine ſitus ſicut nequeo neqtus penultima cor repta. Teren. in hecy. forma noſci non quita eſtæſt enim quaternarius lambicus. Lucritius i octauo. hic ſitus eſt magnus placet hoc fortuna ſepultum. Pri.

Sine ideſt abſque negatiua præpoſitio in com poſitione nunquam inuenitur & habet accē tum graue: poſtpoſita uero acutū. Virgi. pri mo geor. Te ſine nil altum mens inchoat. eſt etiā uerbum imperatiuum. Pri.

Singulatim a ſigulo: Hora. i. ſer. & uera coram ſingulatim pauca locutus. Pri.

Siniſtrorſum. Hora. in. ii. ſer. ille ſiniſtrorſū hic dextrorſum abit unus utrique error. Pri.

Si quære in dictione oſi.

Si continuatiua coniuntio eſt cauſalis ſimili ter ſiue ſin ſeu. Pri.

Sinerdis quem frater Cabiſtis ſomnio metuēs ne regnum occuparet interfici iuſſit ſed pati zides magus præfectus finerdum fratrem ſuum regem declarauit quendam eius ſterē mit luſtinus Lauren.

Sino ſui permitto ceſſo. Te. in adel. Non ſiuit ægeſtas facere nos. Et i an. Dum tempus ad eā rē rettulit ſiui animum expelleret ſuū. D.

Sincerum purū ſine fuco & ſimplex eſt ut mel ſine cæra. Te. in heau. ſi iſtuc crederem ſince re dici quid uis poſſem perpeti. Do.

Syncinniam cātionem ſolitariam. Fe.

Singulum pro ſingulare. Piau. i ciſtellaria at ſi gulum uideo ueſtigium. Varro periplu. li. i. tu uero doces hiſtoriam neceſſariam ſimul unū ſingulū eſſe. Idem in lxxx. hoc erat incō modi qđ neſciebamus ſemel unum ſingulū eſſe apud album auctoritatis niſi incerte di xerat minimo ſingulo mulctabaſ. No.

Singulatim pro ſingulatim a ſingulis. Cecilius in hippobolliſtraria hos ſingulati ſapere nos minus arbitror. Idem in annalibus libro pri mo primum malo publico gratus ſingulati nomina. Lucil. li. xviii. ſic ſingulatim noſtrū

unus absque mouetur. No. mar.

Singulatim Theophrastus in docendo in lib. de amicitia: non de unoquoq; facto singulatim existimat. Var.

Syngrapha cautio est per contrahentium scripturam facto. Cicero in oratione pro muræna pergitis ne nos tamq; ex syngrapha agere cū populo. Varro.

Syngrapha & chirographa differūt q; in chirographis tantum quæ gesta sunt scribi solent in syngraphis etiam contra fidem grauitatis pactio uenit & non numerata quoque pecunia aut nō integra numerata pro temporali uoluntate hominum scribi solent more ĩstitutoq; græcorum & cæteræ tabulæ ab una parte seruari solēt syngraphæ ne utriusque manu utrique parti seruandū tradūt. As. pe.

Sinistrū græ. uocāt σκαίον. Inde obscænū. V.

Sinistrum prosperum a finendo dictum quantū ad auguria pertinet eo q; nos aliquid agere finat, Seruius.

Sinister noxius. Vir. i. geor. Arboribusque fatisque notus pecorique sinister. Ser.

Sinum & geleola uasa sinuosa. Virgili. in buc. sinum lactis & hæc de ilba priape quotānis expectare sat est. Var. de ut. pa. li. i. Ibi erat uti nū positū in mēsa aut galeola aut sinum. N.

Sinus orbis oculorum, i. palpebra a palpitatio ne dicta. Nā semper mouet. Vir. iiii. æn. sic ef fata sinū lachrymis implenit ab ortis. Ser.

Sinus cum primam producit syllabā uasis genus est. Vnde Vir. sinum lactis & hæc tibi ilia priape quotannis. Cum autem gremium significat corripit. Ser.

Sinuo curuo flecto in sinus. Vir. ii. æne. sinuāt que immensa uolumina. Ser.

Sinopes ciuitas ponti est, ubi rex Mithridates erat, Asco. pe.

Siremps dicitur quasi similiter res ipsa habet hoc in libris Catonis. Festus.

Syrene require in anguilla. Varro.

Sirus stella est in ore canis posita quæ orit circa. viii. kalen. Iulii. Ser.

Sirpea quæ uirgis usitatur. i. colligando ĩplicatur in qua flercus aliudue qđ uehitur. Var.

Serpiculæ, falces dumariæ dictæ ab subando: idest cum in agris serpunt spinæ quas ab terra agricolæ soluunt idest liunt dumeta uel abscirpādo idest ab alligando spinæ inter se alligant. Varro.

Syrus a græco magis tractum é σῦρω. has nos scopas rustici eo nomine syrus uocant. Var. in marcipore ueterique frigidos ab axe erūpebant phrenetici septentrionum filii secū ferentes tegulas ramos syrus. No.

Sirus quidam granaria habent sub terra in speluncis quas uocant sirus, ut in cappadocia & thracia & hispania citeriore in quocunq; periculo intro itur recenti apertione ita ut qui busdam interclusa sit anima. Var.

Sirenes ab sirin cōnectere tres acheloi fluuius filiæ ex Calliope musa habitarūt quasdā in sulas iuxta pelorum. Oui. xiiii. Claudiāus de raptu proserpinæ. Ser. in. v. circa finem. Vlixes a circe admonitus obturauit aures: & ligari se ad malum fecit quo indignatæ illæ se in fluctibus præciparunt. Iuuena. cū pro mea fortuna R. o, quod ideo dicit q; cum uellet dicere: quando ego diues ero dixit paup: q; cū male omne acciperet ita dixit fuerunt sociæ proserpinæ cum rapta est una parthenope di thaalia leucosia: tertia ligia.

Sirenes uoluucres sunt quæ ut putat Plinius sedem habuerunt in promontorio iuxta surrē tum maris tyrrheni uolucres.

Syrius canicula est de quo Plinius hæc. nā caniculæ ex actu accēdi solis uapores qs ignorat eius sideris effectus aplissimi in terra sentiunt seruent maria ex oriente eo fluctuant in cellis uina mouentur stagna.

Syrius a σιω. idest moueo uel siro. i. ficco potius stella i fronte canis uel in ore secundū alios oritur, xxix. gradu cācri circa medium lunm: & circa medium septētrionem occidit generat multa mala. Canis ueto cōtinet: stellas. x. &. viii. & extra. xi. & fuit Canis icari diminutiuum canicula.

Syrma cauda tractus uestis fœminarū a syro. i. aliquando pro longa tragice orationis seriæ Iuuena. syrma uel antigones idest longū. scripturæ tractum. Valeria. in phor. secundum Prisciā. Quod hic cū tragicis uersibus & syrma pro syrmate.

Syrma erat genus uestis quæ i grauioribus pomatis recitādis trahebatur ab histrionibus syrma præterea locus q; pausania autore syrma antigones dicebatur Iuuenalis syrma uel antigones.

Syrtes uel syrtis a trahēdo de syrtibus. Salu. in iugurta. & Pli. v. & duæ sunt in aphryica. Ité de his Ser. in. x. & Lu. in. ix.

Syria ab oriente eufrate ab occidente nō mari & ægypto terminata: a septentrione armeniā & cappadociā: a meridie sinum arabicū.

Syria late littora tenet terraſque etiam latius i trorsus aliis aliisque nuncupata nominibus nam & cæle dicit & mesopotamia & damascene & adiabene & babylōia & iudæa & cōlophone.

Syracusa latine dicitur cella in secretiore secessu domus uel locus defossus & sepultus.

Syracusæ a græ. syrracusæ. nos p unum r qui breuē primā facius urbs sub pachyno floret

Syrigia arcadiæ nympha a pane amata. Oui.

Siqua pro ſialiquo modo.Ser.in ar.

Siquidem ex ſi & quidem componitur ſi tamẽ breuis eſt cum per ſe longa ſit ponitur ꝑ nã Quinti. Romam uenturus remigem tantus oratur aut duplex dictio eſt ut.Ci.cũ iã Clodius ſiquidem eo die Romam uẽturus erat redire potuiſſet. etiam ſimpliciter breuiter reperitur.Ouidius quæ mihi uentura ſiquidem fenectus.Lau.

Siſto ſteti ſicut ſto:& cõpoſita ut reſiſto uel reſto reſtiti:conſiſto & conſto cõſtiti perſiſto pſiſti quãdo actiuũ eſt preterito caret.Pri.

Sithoniis ideſt thracibus. Hora.car.mouet ſithoniis non leuis.Euchius q̃ per ebrietatem ẽt illicitos cõcubitus exerciuerunt.Acrõ.

Siſyphus apud inferos ſaxum quia uerticẽ mõtis uoluit:quo ſemper lapſo finem nunq̃ meretur.laboris quoniam louis furtum confeſſus eſt patri quando Aeginã Aſſopi filiam iuniter amauit. Acron.

Siſyphus Aeli filius qui in iſthmo latrocinabatur:qui Autoliam filiam nõ ad laertem maritum ducereẽtur.uel ſecundum alios ad conſulendum Apollinem iret cœpit unde aiax obiicit Vlyſſi ſiſyphi filiũ eſſe occiſus Theſeo qui ſaxum portat.Oui.xiiii.

Siſius fluuius eſt germaniæ in oceanum influit.Syſtole correptio:ut connubio iũgam. cũ in aliis locis longior ponat.

Siſſaminum ut puto oleum deſignat quod ut ſcribit Plinius cibis fœdum & lucernis exile eſt meminit Strabo in uſu ægypti indiæ afri cæ illud erat.

Siſanus urbs paphlagoniæ.

Siſtere fana cũ dicerent ſignificabat lectiſternia certis in fano locis cõponere.Fe.

Siticines & liticines a lituo & tibicines & tuba, ita ſiticines q̃ apud ſenatores uel functos uita & ſepultos:hoc é iã ſitos cauere ſoliti erãt honoris cã cantus lamentabiles hoc ſ liberis cõiectaneis attei captiõis ſuenit. Et Cato id uocabulum ſdubitanter poſuit.N.

Sytinium eſt genus ueteris ſaltationis ſaltabũdi aũt canebant quæ nũc ſtãtes canunt.poſuit hoc uerbum.l. Arcius poeta ſ pragmaticis appellarique ſcinciſtas ait:nubuloſo nomine credo propterea q̃ ſytiniũ.unde diceret obſcurum eſſet.Aul.gel.

Sithon mons traciæ.Virg.in.bucco.ſithoniaſque niues hyemis ſubeamus aquoſe.S.i ar.

Scythici populi incolunt fere omnes etiã nũc belgæ appellati poſt ſarmatas inde aliæ con finia niſi ubi perpetuæ hiemes ſedent & intolerabilis rigor.Pom.

Scythæ ſunt androphagæ & ſagæ diſtincti regione quia feris ſcatet inhabitabili. Vaſta dein de iterum loca beſtiuæ infeſtant uſq; ad mõtem mari imminentem nomine tabin longe ab eo taurus attolitur ſeres interſunt genus plenum iuſticiæ & commertio q̃ rebus i ſolitudine relictis abſens peragit.Pom.

Scythonia pars macedoniæ adathon montem.

Scythia nunc tartaria dicuntur.

Scythæ primi ſunt hominum aſiæ ſcytharum que qui ſinguli oculi eſſe dicũtur arimaſpæ ab eis cerdones uſque ad mæotida huius flexum butes amnis ſecat agathyrſi & ſauromatas ambiunt quia pro ſedibus plauſtra habẽt dicti maxobitæ obliqua tunc ad boſphorũ plaga excurrens ponto ac mæotidæ includitur.Pom.

Scythia prima gentium alia quãq; dicta eſt a tanai media ferme pontici lateris hinc ſegri partem continẽs thraciæ ac macedoniæ adiungitur.

Scytharum nomen uſque quaque tráſit in ſarmatas atque germãos:nec aliis priſca illa durauit appellatio q̃ qui eximii gentium harũ ignori prope cæteris mortalibus degunt.Pli.

Sciron quære in dictione uentus.

Scylla & charibdys in freto ſiculo ſcopuli ſũt mare uorticoſum ut ſcribit Plinius ſcylla ut Acuſilaus ſcribit phorcy & hecIates filia homerus cratim matrem fuiſſe tradit alii phorbantis & hecates ſteſichorus lamiæ. Plinius cratis fluui,fabulæ noſtræ cratis nymphæ hæc ut Home.i duodecimo odyſſee ſcribit monſtrum fuit duodecim pedibus ſex cerui cibus totidemque capitibus et ut ille ait a ἀυτῆ λαυ῾ῆνε λοῤ Caribdys uero ut idem eſt autor ſcopulus inferior ſub caprifrico ter fructus abſorbet quortidie & reuomit.

Siſtrum non tuba erat nec ſpiritu ſonum æde bat ſed iactatione cõcuſſum reſonabat multis crepitaculis pendentibus idcirco multiſono ait Propertius idem ferme.

Sciponis hortus qui prior africãus appellatus eſt ira ſcribitur nam & appius & higinus alii que qui de uita africani ſcripſerunt mentẽ eius diu ſterilem exiſtimatam credũt.p. Sipeum cũ quo nupta erat liberos deſperaſſe.

Scyllaerus ſinus ſecundus inter promõtoria iaciniũ & zephyriũ in quo é petilia carcinus

Scyllaeum miſtræ.Pom.

Sis apud antiquos pro ſuus ponebatur ut ſos ſuos ſas ſuas detracta u littera ſterdum ſis pro ſiuis ſonat.

Situs lanugo quædã ex humi hũore pereata. Fit enim in locis carentibus ſole. Vi.vi.æn.. per loca ſenta ſitu.Ser.in arte.

Situm poſitum.& ſitũ é qcquid loco ſuo poſitũ non euertit.T.i adel.In quo noſtræ ſpes opeſq; omnes ſitæ erant Dona.

Situculoſus magis a ſiticula q̃ a ſiti uenit.L.

Sisto quære in uerbo fido.Lau.

Situs sordes & illuuies illa qualis mira opaca domus quæ diu nõ repurgat.& i uires quoque ut Luc.fœda situ macies qđ etiam pedorem appellare possumus ut idem longusque in carcere pedor.Et Cicero pedores mulieres.Laurentius.

Situs proprie est lanugo quædam ex humore procreata.fit autẽ in locis carentibus sole. S.

Sithon mons thraciæ est perpetuis damnatus niuibus.

Situla a forte uel cista qua sortiuntur suffragia diminutiuum a cista cistella pro eodem.

Siscito sententiam dico.Fe.

Scipiones require in prætexta. Macro.

Sciuntur pro cognita sunt.Cice.de orato.libro secundo.Ars enim eorum est quæ sciuntur. oratoris autem omnis actio opinionibus nõ scientia continetur.N.

Scius & conscius hoc differũt: q̃ scius secum conscius cũ alio:scius est licet conscius indiferẽ er positum legerimus.No.

Scitus doctus. Mar. Tu. in Lælio.scitum est illud Catonis multo melius de quibusdam acerbos inimicos mereri quam eos amicos qui dulces uideantur.Ser.

Scitus elegans pulcher:qđ enim sit hoc scitum & pulchrum est.Ter.in an.per ecastor scitus puer natus Pamphilo est.Do.

Scitum & inscitum uerba sunt quibus maxie mulieres & meretrices utuntur.

Scitũ qđ placet. Te.i and.p ecastor scitus puer natus est Páphilo.inscitum qđ displicet.Idẽ i hecy.Nam si id nunc facis facturaue es bonas qđ par est facere inscitũ offerre iniuriam tibi meẽ in merenti iniquum est.Inscitum in elegans non bonum.Do.

Scire & rescire.scimus qđ certum est.

Sciscimus qđ adhuc incertũ desideramus. Te. in an.Nam antea qui scire posses aut ingenium noscere.Scimus quæ ad nos referuntur rescimus relata.& rescire est qđ de industria celatur.Donatus.

Scilicet aduerbium est annumerandi.Ser.

Scilicet semper cum ironia ponitur. Teren.in an.id populus curat scilicet. Virgili. scilicet his superis labor est.Do.

Scirpus palustris res leuissima. Luci.in primo. Nodum in scirpo inſano facere hulcus.Est autem scirpus & leuis iunci species.Te.in he an.Reddunt curatura iunceas.Plau.scirpea i ducitur ratis.Te.in heauthon Nodũ in scirpo quæris.Dona.

Scisciari est occulta magis & secretiora rimari ac uelle cognoscere.Ter.in heau.nisi quicquid est procul hinc licet prius quid sit scisciari.Donatus.

Scribi est dari.Hora.scribe decem amerio non ẽ satis adde cicutæ.hic autem sermo tractus est de pecunia.Ser.

Scribiligo dicebatur solœcismus. uide in. viii. solœcismus latino uocabulo.Acron.

Scriptuarios ueteres quos nunc tabellarios dicimus dici uolunt q̃ scripturis & cõmentariis omnia uel urbium uel prouinciarũ cõmpleẽrentur.Lu.li.xxvii.publicatum uero ut aliæ fiam scriptuarius.No.

Scriptat cũctat esse rarum.Ma.T.in hortẽ.Itaque tibi cõcedo q̃ in.xii.scriptis olim ut calculum reducas si te alicuius dari pœniteat.

Scriptiõe pro scriptura.Var.uulgoque aurus fœnerator spe lucri rem scriptione duplicarat.Ci.tu.libro primo Impulsi sumus ad philosophiæ scriptiones.No.

Scribitilli autore Varrone in menipea est genus cibi liquidioris Varro impone in scrupea scribitillam hoc magis placet q̃ aut intrita aut sorptira quoniam ut mihi uidetur uoces sunt altera inusitata altera non conſtenſens neque si sequimur elementa uetustorũ codicum i hoc uerbo apta coagmentari possunt tamẽ si placet sorptira est poculum sorbile & cibus sorbilis inde scribitilare q̃ est i firmis & nũtritibus grestibus insistere secundis mensis ideſt inter bellaria circumlata diu ga calebat urebat manus cõiuiareque ita ut non posset.

Spintrus meretricem dicunt a spinter quæ latine dicitur fauilla quod fuerint quasi incitamenta uoluptatis.Sueto. libro tertio monstruosique concubitus repertores quos spintrias appellabat.

Stillare ideſt manare.Mar.

Stygia quæ fluit ex rupe nonacrina arcadiæ

Stiria ut palæmon interpretatur est gutta pendens quæ nondum cecidit.

Smirna post tripolim castellum & urbs non obscura marathos inde iam non obliqua pelago sed aduersa adiacens a terra grandem sinum inflexo tractu littoris accipit populi dicti ex circunsidentisitus efficit quia regio fertilis crebris & nauigabilis alueis fluminum pauia diuersas opes maris atque terrarum facili commertio permutat ac misset.

Smirna amazone instaurata ab Alexandro me sea fluuio gaudens non procul orto.

Scythicum sinum maris caspii hi populi tenẽt a merili & pestici etiam ad fretum debrices. Pompeius.

Spintharus nomen poetæ.

Scrinium uetustissimum uerbum ideſt capsa erat in qua res præciosiores seruabantur & mythridates epistolas grauiores ut est uerius unguenta seruauit.

Scriptio pro scriptura.Ci.de orato.libro secundo illud autem est huius institutæ scriptiõis ac temporis.No.

Scriptor indifferenter omnis qui aliquid scriberet a ueteribus dicebatur Te.in ad.postq̃ poeta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari.Donatus.

Spira dicitur & basis calumnæ uniusq; torti aut duorum & genus operis pistorit.& funis nautici⁹ in orbem cõuolutus ab eadem omnes similitudine. En.uero hominum similitudinem spiram uocauit.Fe.

Spirilum barba capræ appellatur.Fe.

Spitrix genus auis turpis figuræ & græ.dic.F.

Spinter armille genus quo mulieres utebantur brachio summo sinistro.Fe.

Spicus est cum p culmi folliculum.i. extremũ tumorem aristæ adhuc tenues in modũ spiculi eminent.Seruius.

Spiramentum exitus.Virgili.quarto geor.Neque ille ne quicq̃ i tectis certatim tenuia cera spiramenta linunt.Ser.

Spinus primorũ arbor generis masculini. Vir. iiii.ge.Et spinos iam prũa ferentes.pro senti bus autem has spinas dicimus.Ser.

Spiritus plus significat q̃ animositas.Asco.

Spinx idest deformis monstroque similis inhumanus & ferus. Ci.q spyngá habes domi.D.

Spiritus arteria est conceptaculum spiritus naturalis missi confusique cum sãguine i quo plus spiritus est minus sanguinis: spiritus autem intensio & remissio in corde & i arteria naturali non arbitrari a medicis ueteribus oratione græ.diffinitus est.A.g.

Spiritus apes quodammodo imitari debemus quæ uagantur & flores carpunt.deinde quic quid attulerint disponunt ac per fauos diuidunt & fucum uarium in unum saporem mixtum quadam ꝓprietate spiritus sui mittunt.Macrobius.

Spica a spe uiderur nominata.eam enim q̃ spe rat fore ferunt.Var.

Spica mutila dicitur quæ non habet aristam

Spiceret idest uideret.Plau.Var.

Spicilegium locus ubi spicæ leguntur. Var.

Stipatores corporis custodes quos antiqui latrones uocabant.stipari enim ferro circundant corpora regum .Fe.

Stipeum nummum signatum testimõio. ideo q̃ datur in stipendium militi & stipes fustis terræ defixus.Festus.

Stigmata ueteres punctos ignotis dici uoluerunt Mar.T.de of.libro secundo. O miserũ qui fideliorem barbarum & stigmaticũ putaret q̃ coniugem idest notis compunctum Nec ita claudenda est res familiaris ut eam benignitas aperire non possit:nec ita reserãda ut pateat omnibus. Virgilius lib.octauo. Non secus ac siqua penitus se terra dehiscẽs infernas referat sedes.Fe.

Stiua manica aratri qua regitur. Vir.stiuaque innixus arator.Ci. in scauriana. Ab stiua ipsa mecũ homines loquebantur.Ser.

Stiria gutta. Vir.iii.ge. stiria q̃ imperis induru it horrida barbis.unde fit diminutiuum ut dicamus stilla.Inde & distillat & stillicidium congellatum dicimus.Ser.

Stipulæ sunt folia quæ ambiũt culmũ. Ser.

Stipat denſat. Vir.iii.æne.stipatque carinis ingens argentũ. Vnde & stipatores dicunt qui in nauibus stipam cõponunt.

Stipare denſare. Vi.tertio æn.uel cum liquentia mella stipant.Ser.

Stitisses in li.uetere.M.Ca.qui inscribitur contra Tiberium exulem scriptum quid sic erat q̃ si uadimonium capite obuoluto stitisset fecerunt tanq̃ stetisses.Recte ille stitisse scribit:sed falsi & audaces emẽdatores ideſt scriptum per libros stetisses fecerunt tãquã stitisse uerbum uanum & nihil esset quin potius ipsi neq̃ & nihili sunt qui ignorant stitisse dictũ a Catone.quoniam sisteretur uadimoniũ non staretur.A.g.

Stillicidia flumina quæ ut ita fluant cadantq̃ inter flumen & stillicidium.hoc iteresť.hoc stillatim cadit flumẽ q̃ fluit continue.Var.

Stipendia facit milites ærarii qui ab ære diceuntur q̃ stipendia faceret.hoc est q̃ ait Plau.Cadit miles æs petit hocipsum stipendium a stipe dictum Varro.

Stipatores a stipatione qui erant ad latera regis habentes ferrum:& qui conducebantur Ea enim merces græce dicit σαϑραν Var.

Stipendium a stipe q̃ æs quoque stipam dicebant.Nam q̃ asses libra pondo erant qui ac ceperant maiorem numerum nõ in arca ponebant:sed in aliqua cella stipabant ideſt cõponebant quo minus loci occuparet a stipã do stipem dicere cõsueuerunt. Stipa a stope fortasse græco uerbo id apparet q̃ ut alias tum institutum etiam & nũc diis cum thesauri asses dant stipem dicunt & q̃ pecuniã alligat stipulari & restipulari.Var.

Stritauum antiqui dicebant pro tritauo.Fe.

Strigones densarum uirium homines.Fe.

Strigæ appellantur ordines rerum inter se coniunctæ collocatarũ a stringendo dictæ. Fe.

Strigiles instrumẽta ferrea qbus lanãtiũ sudor detergebať a strigendo.na strigere ut Mar. scribit est cadere & Trãquillus scribit octauũ um leuisse cutem nimio strigilis usu

Strigiles dicuntur uelaria quibus athletæ post laborem terguntur hoc a tergendo qđ græce dicitur ϑροπωλοσ.

Strictũræ dicuntur proprie ſcintillæ quæ de ferro feruenti eunt. q. aut ſtrictæ emittãtur ideſt celeriterue aut q. oculos ſui fulgo. e pſtrigãt. Virgi. li. octauo. ſtrictũræ calybũ & fornacibus ignis anhelat. Lu. ſaty. lib. tertio. Crebræ ut ſcintillæ in ſtrictũris qđ genus 'olim in feruenti ferro. No.

Strigoſus apud ueteres morbus dicitur ſumẽtorum qui corpora ſtringant aut fame aut alia uitti cauſa quaſi ſtringoſus. Maſſurius ſtrabius libro. xvii. Cenſores inquit. p. ſcipio naſica &. M. põpilius cũ equitũ cenſum ageret equum nimis ſtrigoſum equitẽ & male habitum: ſed equitem eius uberrimum & habiliſſimum uiderunt. No.

Strictim. Ci. de ora. i. Quam ſi per tranſennam prætereuntes ſtrictim aſpeximus. Salu. ſtrictĩ ut quæque memoria uidebanẽ pſcribeꝛ̃. N.

Strictura eſt terra ferri in maſſam coacti eſt & maſſa ferri. Vir. viii. æne. ſtriduntque cauernis ſtrictũræ chalybum. Ser.

Stringo amputo & decutio. Vir. hic ubi dẽſas agricolæ ſtridunt frondes. Ser. in ar.

Stringo ſeco. Vir. hic ubi denſas agricolæ ſtrin gunt frondes. Idem. i. geor. Et fragili iam ſtrigeret hordea culmo. Ser.

Strictus nudus. Vir. ii. geor. ſtat ferri acies mucrone coruſco ſtricta parata neci. ũde & enſe ſtrigimus ideſt nudamus. Ser. in arte.

Stringo percutio. Vir. viii. æne. atque animum patriæ ſtrinxit pietatis imago. Ser.

Stringo rado. Virgi. octauo æne. Ego ſum ple no quem flumine cernis. Stringentem ripas & pinguia culta ſecantem. Ser.

Strymon mons eſt thraciæ: ex quo hebrus & neſton flumina emittuntur.

Strymon palus thraciæ.

Strymon fluuius eſt qui diuidit macedoniam a thracia: habiturque ex uertice beni mõtis ut Plinius ſcribit.

Soboles ab oleſcendo ideſt creſcendo dicta ut adoleſcens & adulta & idoles. Lucre. ſiue uirum ſoboles ſiue eſt muliebris origo. Fe.

Sobrinus é patris mei cõſobrinus filius & matris meæ conſobrinæ filius. Fe.

Sobrinus eſt quaſi conſobrinorũ filius. alii putant de ſororibus natũ: ut ſit ſobrinus quaſi ſororinus. Cõſobrini de fratre & ſorore tum ex fratribus patrueles dicuntur. Do.

Sobrius eſt ſane mẽtis hoc eſt quaſi ſeparatus ab ebrio. ut ſecretus ſeparatus ab his qui diſcernuntur. T. in an. Tu pol homo non es ſobrius. Dona.

Sobrium uicum romæ dictum putant. uel q. in eo mercurio lacte cũ uino ſupplicabat F.

Socieno pro ſocio. Plau. in aulu. ibo intro atq; illi ſocieno tuo iamiam inſtringã gulã. No.

Socordiã quidam pro ignauia poſuerunt Cato pro ſtulticia poſuit. cõpoſitum autẽ uidetur ex ſi qđ eſt ſine & corde. No.

Sodes ſi audes. & eſt uox exhortantis. ut amabo rogo. Te. in an. Dic ſodes quis heri chryſidem habuit. Donatus.

Sodes ſi audes. Te. in an. Dic ſodes quis heri habuit chryſidem: & uti ſis pro ſi uis. & ilico i loco. Feſtus pom.

Socer ſoceri cuius fœminini é hæc ſocrus. ãti qui tamen hic & hæc ſocrus pferebãt. Acti. in atheo, ſimul hæc piſea prohæmia erepta a ſocru poſſedit ſuo.

Soceris hæc huius ſocerinis. Plau. I aul. Immo id qđ hæc noſtra eſt patria & hic meus é pater illic autem ſocerinis eſt pater. Pri.

Socius par eſt. comes uero minor. ideo dicius ſocius ſocio. comes comiti raro. é enim q. ſequitur & ducere habet. Cice. nõ comitem ſe ad ducem præbuit. Et idẽ. Eſt gloria comes uirtutis. Gloria enim ſequitur honeſtatẽ. ſi cut umbra corpus. ideo dicimus ebrietas eſt magiſtra libidinis. diuitiæ ſunt materia ſuppliæ & ſuperbia eſt mater odiũ quibus exẽplis nequaq; dixeris comes. Eſt præterea comes qui ductum ſequit' alterius. ſocius plærunque in negociis ſeriis rebus fortũnæq; ac bitrio ſubiectis. Cæſar in cõmentariis. cũ ſe victoriæ pompeii comitem eſſe. malet q. ſocium Cæſaris in rebus aduerſis. ſodalis uero eſt in rebus leuioribus ac ſæpe uoluptuoſis Ci. epulabat modice cum ſodalibus. ſodalitates enim me quæſtore ſunt inſtitutæ. Comis eſt benignus homo & facilis qui aliis nõ grauate inſeruit. Lau.

Sodes nõ ut apud comicos ſed ſi audes. Cice. in ora. Libenter etiam copulando uerba iungebãt ut ſodes pro ſi audes. No.

Sodes aduerbiũ præcationem ſignificat. Ser.

Sodes reperiuntur & alia uerba quæ in uſu de ficiunt perſonis, ut cedo ſodes: ſalue, aue. furis infit foret inquam filo. Pri.

Sodes aduerbia in es. pductaut hercules ſodes Sodes inquit Cice. in oratore ſi audes.

Sodalis quære in ſocius.

Sodinus fluuius apud perſas clarus.

Solaria uocantur babylonia quibus eadẽ ſternuntur. Feſtus pompe.

Solatum morbi genus. Fe.

Solarium dictũ in quo oræ in ſole iſpiciebant

Solers diſertus. Te. i heau. Adoleſcentem ſolertem dabo. ſoleꝛs quaſi totus ex arte uel ſolus in arte. huic iners contrarium. Do.

Sola ſedilia in quibus ſinguli tantum poſſunt ſedere. Ideoque ſoliar ſternere dicunt qđ ſoliſternium habent. Feſtus.

Sol liber a romanis appellatus eſt q. liber &

uagus ẽ ut ait Neui. Hac q̃ sol uagus igneas habenas imittit ꝑpius euaginatoque terræ orpheus uocat eum boni consilii huc diem præstitem monstrans.nam si conceptu mentis cõsilia nascũtur. Mundi autẽ mentẽ solẽ esse opinantur auctores a quo i homine manet intelligendi principium merito boni cõsilii solẽ antistite crediderũt.Macro.

Solẽ iouis oculũ appellat antiquitas.Ma.

Solea uel ea dicitur quæ solo pedibus subiicit uel genus pilcis uel materia robusta:sup quã paries craticius extruitur.Fe.

Solemnia sacra dicuntur quæ certis temporibus fiunt.Festus.

Solẽnitus pro soleniter.Lu.in egisto. Solemni tusque adeo ditali laudet lubens.No.

Soles dies.Vir.iiii.æne. Tris adeo incertos ceca caligine soles. Idem. xi.æne.ipse sinu p se portãs iuga lõga petebat solos: nemos.Te. i an. Venit meditatus aliũde ex solo loco.S.

Sole occaso Neui.inquit.Au.ge.

Solis potentiam & omniũ potestatum sum re ferri indicant theologi: q in sacris hoc crebrissima precatione demonstrat solẽ esse oia & orpheus testatur.Ma.

Solis orbis matutinus solito nobis maior apparet:qa interiacet inter nos & ipsum aer ad huc de nocte roscidus,& grandescit imago eius tãq in aquæ speculo uersatur.Ma.

Solitaurilia hostiarũ trium diuersi generis imolatione signi ficant.tauri arietis uerris q oẽs hæ solidi & integri sunt corporis.Solũ enim lingua oscoꝝ significat totũ & solidũ: unde tela quæ dam soliferrea uocantur tota ferrea & homo bonos artiũ solers:& quæ nulla pte laxata cauaque solida uocantur.Fe.

Solitaurilia Titus liuius li.i.& Asconius pedianus de diuinatione lidem cõpleto quinquennio lustrabant & solitaurilia sacrificia de sue oue auro faciebant.

Solœcismus a ciuitate ciliciæ quæ solæ olim dicebantur nunc pompeiopolis nominatur cuius icolæ q corrupto sermone loquebãtur similiter uitiose loquentis apud athenienses solœcismi dicebãtur.

Solũ uas erat in thermis quo lauabant q nolebant in thermis fudare huius meminit læpenumero in medicina celsus tanto olim luxu factum est ut esset argẽteũ quo mulieres lauabant.

Sophistæ.Ci.in hortẽsio quis est nunc iste sophistes sic enim appellabãtur ii qui ostentationis aut quæstus cã philosophantur.

Sodonum ora inde est post leuchatã & salsulas & pua flumina thelis & thicis ubi accruere per fœcua colonia ruscino uicus eliberre magnæ quondam urbis & magnæ opũ tenue uestigium tũ inter pirenei promontoria portus ueneris ẽ sinu salso & ceruatia locus finis gallicæ.Pom.

Sophos neutrum ẽ ut. Mar. audieris cum grã de sophos.

Sophon poeta minorũ in ordinẽ nõ uenit ab Aristarcho & Aristophane datum syracusius fuit agatoclis & damone filius tẽporibus xerxis & euripidis floruit scripsit numos uiriles & numos muliebres sunt autẽ soluta oratione lingua dorica Platonem eos sæpe i ma nibus habuisse aũt aliquãdo ẽt puluino sub lectos.imo ẽt cũ moreret eos adeo ꝑbauit.

Soluat trisyllabum posuit Catullus in suis endecasyllabis phaleuciis q zonam soluat duligatam.Priscianus.

Solsticium quære in stare.Lau.

Solatium est solamen quære i consolatio.Lau.

Solicitare est spem metumue ostendere uel in quietare.Laurentius.

Solis promontorium in mauritania est.

Solini possidæ montes sunt.

Soloxius mons tarraconẽsis hispaniæ est & ex oretanis iugis carpentaniique & ab etica at que lusitania distinguitur.

Solurius mõs ẽ hispaiæ a singularitate dictus cum solus altior omnium uideatur.uel q solis radius in eo appareat anteq̃ alibi oriatur.

Solimi populi iuxta lycią pugnactissimi a bellorophonte uicti.Home.secundum quosdã unde iudæi originem habuerunt urbs solymæ solimarũ & hierosolymæ hierosolymarum & hierosolyma hierosolymæ.

Solõ salaminius. de quo gellius.xii.dedit leges athenienibus.lustinus secundo.

Solœcismus uitiosa uerborum compositio. uel imparilitas secundum Gellium quinto a uetustioribus ſtribuligo:& a uersu & tortu osa oratione quasi ſterobuligo a solœ dictus qui cũ urbem solon conderet in ciciliacum pauci essent athen. tradu temporis uocem corruperunt.unde & solœcizare. Sed solœcismus apud ꝓbatos & barbarismus nõ inueniuntur:sed potius solœcon & barbaron.

Solus est unus sole & une uocatiuum mittũt. Plau.in fribolaria.sole quoque attnicidas in himeneo sœlix lectulæ talibus sole amoribus. Et Catullus. O amice ex multis mihi une cefallio.Mittũtur etiam genitiuum sœ minimum in æ & masculinum in i apud anti quos ut Cice.ad herennium. Res tota totæ rei necesse est similis sit.& Te.in eunu. mihi sole ridiculo fuit.P.

Solor in utranque significationem antiqui ꝓtulerũt.Asinius.Pollio. Sed cum ab ea quæ speraueram dolebam.consolabor ab ea quæ timui.Priscianus.

Soluendo. Ci. phil. Tu nec soluendo eras. idest
soluere debita non poteras. Pri.
Solona urbs est í dalmatis Porphi.
Soluere mollescere est. Hora. car. soluitur acris
hiems grata uice ueris & fauonii. Acron.
Solutus est liber. Hora. car. Aut flore quem fe
rút terræ solutæ solutas terras liberas dixit:
hoc est facultas uel apertas uere. terra enim
pro téporibus fatifcit & clauditur. Acron.
Sol. Ci. de natura deorum libro tertio. Cúque
tu solem qa solus esset appellatum esse dicas
soles ipsi q̃multi a theologis ꝓferunt unus
eorum loue natus nepos ætheris. alter hypi
one. tertius uulcão nili filio: cuius urbé ægy
ptii uolunt esse eam quæ heliopolis appella
tur. quartus is quę heroicis téporibus athan
to pepisse dicit ialisi carmeritide rhodi. qn
tus q colchis fert' cethá & circé ꝓcreauisse.
Solutilis nauis qualem nero per insidias matri
agrippæ fecit in naufragium quasi solubilis
quæ facile soluí posset. ego potius quæ solu
ta est dicam: & non fideliter confutá. Lau.
Soluendo non sum substantiuum patíc: signi
ficat enim satisfacere: ꝓ eo q obligatus sum
sine pecunia sine remuneratione. Quin. Pla
ceamus licet nobis fortuna nostra pater pau
peri soluendo nõ sumus. Et postulat datiuũ
ut idé maxime tum uirog & qbus artis suæ
soluendo nõ sit humanitas. Lau.
Solus & unus pro solus more superlatiuorum
genitiuũ regunt. Pli. Accipẽler unus omniũ
ſquãmis additos uersis cõtra aquas natando
meat. Itẽ dicius unus ex oibus uel iter oís. L.
Sollicitatio & sollicitudo in eo differũt. q̃ sol
licitudo est quæ inhæret mentibus. sollicita
tio quæ ab alio fit. Te. in an. Nuptiarũ sollici
tatio & sollicitudo est perturbatio. Idẽ í ea
dẽ Quãtas hic cõficit sollicitudines. Do.
Sollicito sollicitam reddo idest contristo & ꝑ
turbo. Te. in an. Cur meam senectutem sol
licito huius amentia. Do.
Solidum plenum idoneum ītegrum. Te. í an.
Nõne tibi satis esse hoc uisum est gaudium
solidũ nisi me lactasses amãtem. Do.
Solipugna genus bestiolæ maleficæ quæ acri
us cõcitatiusque fertur feruore solis unde ẽt
nomen traxit. Festus.
Solcus dictus a græco qđ ab illis ὁλκὸς appel
latur. Festus pom.
Sollicitare est solo citare. i. ex suo loco mouere
Solũ aũt qn signifícet locũ qs dubitat: cũ exu
les quoq; dicãt loco patriæ suæ pulsi. Fe. põ.
Solitate pro solitudine. Acti. i eurylace. tuã so
litatẽ memoras formidans tibi. No.
Soliũ propriũ ẽ armatiũ uno ligno factum: in
quo reges solebãt ꝑpter tutelã corporis sui
dictũ quasi solidũ. Interdũ absusiue sellã re
galẽ itelligimus. Vir. i. æn. Sæpta armis solio
que alte subnixa resedit. Ser.
Solo osce dicitur id quod nos totũ uocamus.
Liui. foliferreũ genus teli ideſt totũ ferreum.
Solers etiá in omni re prudés & solemne: qđ
oibus annis præstare debet. Fe.
Solino intelligitur cõsulo. Festus.
Solocísmus latio uocabulo ab asinio capitõe
eiusdẽque ætatis aliis ſparilitas appellaſ ue
tustioribus latinis ſtribiligo uocabatur a ver
ſuta uidelicet & prauitate tottoſæ orationis
tãq; ſterobiligo quædá q̃ uicíú Asinius capi
to í litteris quas ad Clodiũ thuſcũ dedit hi
ſce uerbis definiuit. Solœcísmus ẽ ingt ſpar
& icõueniens positura ptiũ orationis. Cũ græ
cũ aũt uocabulũ ſit ſolœcísmus attici hoies
q elegãtius locuti ſũt uſi eo ſit ẽri ſolet. ſed
nos neq; ſolœcísmũ neq; barbarísmũ apud
græcorũ idoneos adhuc iuenimus. Nã ſicut
barbaron ita ſolœcon dixerũt. Noſtri quoq;
ãtiquiores ſolœcõ facile ſolœcísmum haud
ſcio an unq̃ dixerunt: qđ ſi ita eſt: neq; í græ
ca neque in latina lingua ſolœcísmus probe
dicitur. Aulus gelius.
Solum terra. Festus.
Solsticium q̃ ſol eo die ſiſtere uídẽbatur: aut q̃
ſol ad nos uerſũ proximum eſt. Solſticiũ cũ
uenit in medium ſpaciũ q̃ dies equus ſit. ac
nox æquinoctium dicitur. Macro.
Solox lana craſſa. uel pecus lana contectũ. Ti
tin. lana ſoloci ad purpurã data. Et. Lu. paſca
li pecore mõtano hirco atque ſoloce. Fe.
Soluerit pro ſolutus ſit. Ceci. in anna. Duos ex
ſexagíta lictores domũ deportauiſſe facis q
auctoribus hoſtiũ ante ſoluerint ferri. N.
Soluere luere perſoluere ſatiſfacere ſe purgare
Te. in ad. Neque tu uerbis ſolues unq̃ qđ mi
hi re maleſeceris. Do.
Solus cum ſingularitatem ſignificet nunq̃ plu
raliter ꝑfertur. & tamen apud Te. in ad. ſolæ
ſumus inuenitur Do.
Solus deſertus. Vir. iiii. geor. Heu male tum li
biæ ſolis erratur in aruis. Idem í quarto. Te
ſolo in littore ſecum. Ser.
Solum eſt qđ unicuique ſubiacet rei. unde eſt
aer auium & mare nauium. Vir. v. æne. Sub
trahiturque ſolum. Ser.
Somnio ſomnianti. Fe.
Somniamus ea quæ uigilanter uolumus. Vir.
Credimus an amant ipſi ſibi ſomnia fingũt
Te. í an. Nũ ille ſõniat ea q̃ uigilãs uoluit. D.
Somniculoſus q̃ ad ſomnos uacet. Labe. in ſo
roribus. e caſtor multũ ſomniculoſus. No.
Somnurinas dixerũt quæ í ſõnis uidentˀ. Var.
in ꝓmo. li. i. Leuis mẽtũ q̃ ſõnurinas imagies
affiatur nõ umbraˀ ſomnos pululæ. No.
Somnus proprie ẽſt deus. Virgi. v. æn. Cũ leuis

æthereis ſublapſus ſõnus ab aſtris:ærea dimouit tenebroſum.No.
Somnio dicendum non ſomnior.Caper.
Somniculoſus a ſomniculo magiſq; a ſomno. Laurentius ualla.
Somnum quo dormimus.Vir.v.æne. Te palinure petẽs.tibi ſomnia triſtia portans.No.
Somniculoſum.Labe.in ſororibus.Eeaſtor inquit multum ſomniculoſum ut penus aſpidem pſillus.Au.ge.
Sonit pro ſonat. Actius in æne.aut decio clamore & templum gemitu reſonit cœlitum Idẽ in fundis ac ubi curuo littore latratu unda ſub undis labunda ſonit fraguntur haſtæ terra ſudat ſanguine.No.
Sonorus grauis.eſt autem epitheton tempeſtatum.Vir.primo æne.luctantes uentos tẽpeſtateſque ſonoras.Ser.
Sons nocens:inſons innocens.Fe.
Sonticum iuſtũ.Neui.ſõtica eſſe oportet cauſam quãobrem perdas mulierem.Fe.
Soniti pro ſonitus & ſonu pro ſono.Pacu.i doloreite.quidnam autem hoc ſoniti eſt q̃ fores ſtridunt.Si.en.li.iii.hi. poſtq̃ ſonu ſignorum prælium magnum cum clamore utroq; commiſſum eſt.No.
Sono ſonas & ſonis.Lucre.in. iii.caligare oculos ſonere aures.Pri.
Sonaturus pro ſonaturus. Hora.lib. ſermonũ protulit.Ingenium cui ſit cui mens diuinior atque os magna ſonaturum des nominis huius honorem.Pri.
Sopor mors ſere eſt.Hora.libro carminum.Ergo quintiliũ perpetuus ſopor urget. Virgi.& conſanguinei lethi ſopor.Acron.
Soratum eſt quo ornamenta portanſ ſcænicorum.Feſtus.
Sorbeo ab ore.Fe.
Sorditudine pro ſorde.Plau.in penulo. Vt mihi abſterſerunt omnẽ ſorditudinẽ.No.
Sordet ſordida eſt. Achi.i ægyſtho. Cui manus materna ſorder ſparſo ſanguine.No.
Sororiæ mammæ dicuntur puellarũ cum primum tumeſcunt.Fe.
Sororium rigillum appellatur locus ſacer i honorem iunonis iuxtaq̃ Hora.quidam ſtatuerat cauſa ſororis a ſe interfectæ ob ſuam expiationem.Feſtus.
Sororis appellatione ueteres eleganti interpretatione poſuerũt,itaq; maxime iuris ſcriptores exprimẽdam putauerũt.Antiſtius labeo Soror inquit appellata eſt quaſi ſeorſum naſcat:ſeparat̃q; ab ea domo i qua nata é. No.
Soror inquit appellata eſt q̃ quaſi ſeorſum naſcitur:ſeparaturque ab ea domo in qua nata eſt in aliam familiam tráſgreditur.Au.ge.
Sors & patrimonium ſignificat. unde conſortes dicimus & dei reſponſum quod cuique accidit in ſortiendo.Fe.
Sors qd ſuum ſit uel ab ſoluẽdo compẽdium quod compenderet una quo uſura qd in ſorte accedebat impẽdium appellatur quod cũ accederet ad ſorte uſu uſura dicta ut ſors qd ſuum ſit ſorte per trutinam ſolui ſolitũ. ueſtidium etiam nũc manet in æde ſaturni qd in ea iam nũc & propter penſura trutinã habet poſita ab ore examẽ appellatum. Varro.
Sortes a ſerie a quo aſſerere & conſerere.nam in his iuncta tẽpora cũ hominibus ac rebus ab his fortilegi a ſorte pecuniaq; in ſorore ſors eſt impediũ qd iter ſe iungat. Var.
Sortes inuenit numerius ſuffuſius præneſtinus eadem pendebat romæ hoc genere diui nationis humiliores utebantur. Ci. quis enĩ magiſtratus aut quis illuſtrior aut ſortibus.
Sorticillus uenter ſuillæ condito farre expletus.Feſtus pom.
Sortirent pro ſortirentur.Varro rerum humanarum.In giro conuenerunt cẽſores inter ſe ſortiant.Nonius.
Sors ſortis i nominatiuo protulit.Plau.i caſſi. indeq; illic ſit alia ſortis ſub aqua.Pri.
Sortio & ſortior idem ſignificant.Pri.
Sordido & ſordidor ex quo ſordidatus & neutrum abſolutum ſordeo.Pri.
Sorbeo uel ſorbo ut ꝑbo placet ſorpſi uel ſorbui.Lucanus in quarto.abſorpſit penitus cupes & tecta ferarũ.Et Cice.pro muræna. difficultatem exorbuit.Pri.
Sorapte mons ubi celebratur apollo.Acron:
Sors euentus eſt. Hora.car.quem ſors dierum cũque dabit lucro.Acron.
Sortito aduerbium eſt qualitatis:hoc ẽ ex ſorte ideſt naturaliter euenit. Hora.car.lupis & agnis q̃to ſortito obtigit.Acron.
Sorbo nõ dicimus ſed ſorbeo:ſed ſorpſi & ſorbui & non abſorpſi.Caper.
Sorgia ſons a ſurgendo dictus in narbonenſi prouincia ubi dicitur uallis clauſa fõs clariſſimus e ſpecu profluens abditiſſima piſcium fertilis herbam affert ſatis dulcem bobus in rhodanum mergitur.
Soractis mons eſt hirpinorum uel faliſcorum apollini dicatus.quo ſpelunca coperta latebram ſibi elegit ſilueſter pontifex ſummus Conſtantino cæſare auguſto iperãte romãis
Sora oppidum uolſcorũ a ſamnitibus poſſeſſũ munitiſſimum de quo Liuius ab urbe condita.Soſia græce ſoſias.
Sos pro eos antiqui dicebant. Ennius cõſtitit inde loci propter ſos deaſque dearum. Sis in terdum pro ſi uis ponebant.& per datiuum caſũ.En.idẽ effert poſtq̃ lumina is oculis. F.
Soſpis ſaluus.Enni.cum ſoſpitem pro ſeruato

re posuit.Festus.

Sospitare bona spe afficere aut bonam spem non fallere.Festus.

Sopitent salutent.Enni.in menalippa.regnum que nostrum sospitent superstitétque.Pacu. in edo populo qui faustum sempiterne sospitent.Nonius.

Sospes & hospes q̃uis cõmunia sunt.habent tamen foeminiu per a.ut Luca.Et sospita primo coniungunturq; & neutris sunt & plæraq; alia.ut Luca.in quito.Imperiumq; comes & tereti flagello.Et luue.in quinto.nunq̃ depositum tibi sospes erit.Pri.

Sostratus uir æginites laumedontis filius.

Soterici lecti.uide supra in Seneca.Au.ge.

Soter saluator.unde sotiria salus.

Soteria quæ dicuntur thymoclis syracusam & persii milesii.

Soteria munera proámia salute persoluta nam ea soteria appellãt σωτήϱια quod est seruare.

Scombri pisces erant sulphurei coloris ex his parua præsertim mittebãtur.

Sotes significat percum:ut sotæ filia clinici labula deserto sequere clytũ marito & donas & amas & ἔψεῖσ σσωτωσ

Sotades cinædus oratio cinædica originẽ habuit a cleomacho pugile qui in cinædi cuiusdam & ancillæ quæ a cinædo alebatur amorem incindit cinædicosque mores & orationem est imitatus Sotades primus elaborauit hoc scribendi genus postea alexander æto Ius sed hi pura tantum oratione. Postea lysias tantum adhibuit eius hoc genus carminis usurpauit cyprio bouí merendum dictũ carmen a sotade autore cinædum ea de causa quam diximus de clitomacho supra.

Spondilium est genus ferulæ ex siria spondili item ossa quædam pectoris sunt qui humerorum intelligant Plinius scribit primũ spõdilium dorcadis reddere facilem aditum potentiorum si gestaris fuerit

Scotomia ab accidente nomen accidit græce scotomia nigrius dicitur eo q̃ prepentinas tenebras nigrat oculis uertigine capitis nigras denique uertigines patiuntur.Vertigo autẽ est quotiẽscunque uentus consurgit & terram in circuitu nittit sicut & in uertice hominis & arteriæ & uento sitates ex resoluta humectationem gingũt & in oculis gyrũ sa ciunt unde & uertigo nuncupata est.

Scotos quis est qui apud prienem iuxta quæ cum dicitur scotos famii & prienẽses bellũ inter se gerentes mediocribus mutuo se dãnis afficiebant magno prælio commisso mil le famios prienẽses occiderunt septimo post anno cum milesiis ad quærcum quæ dicit cõgressi optimos ciuiũ ac primos uno p̃lio amiserũt quo tẽpore bias ille sapiens famũ a prienensibus cũ legatione missus magnã gloriam est adeptus ex illo prienensiũ mulieres post eam calamitatem tristem sane ac miserabilem impræcatione ac iure iurando maximis de rebus usæ sunt cum testarentur ec diceret apud quærcum tenebræ quod filios & patres ac uiros eo in loco ab hostibus concisos amisissent.

Scombri dicuntur pisces salsi de quibus fit optimum garum uel est genus piscis præciosi uel scombrus est genus piscis.

Sclopus dic aludentibus pueris per bucas inflatas subito aperiunt & totum simul flatũ cum sonitu fundunt.

Schœnabates dicitur qui per funes gradiẽ nã schœnos dicitur funis βατίνω ascẽdo messal la primus ne uocem græcam latinis imisce ret pro schœnõbate dicit funabulum.

Scobina a scobe.Fe.

Scopi cum calcatæ uuæ erunt dicuntur & soliculi cortices.Var.

Scoma duo apud græcos nomina Icedoria: & scoma quibus nec uocabula latina reperiot nisi fortasse dicas Icedoriam exprobrationẽ esse ac directam contumeliam.Sicoma enim pene dixerim morsum figuratum.quo sæpe fraude uel urbanitate tegitur uel aliud sonet aliud intelligat.nec tamen semper ad amaritudinem pergit.Lœdoria est quod aperte obtectum exprobatumque est hoc scoma q̃ figurate.Macrobius.

Scolæ dictæ sunt ex græco a σχολὴ idest uacatione q̃ cæteris rebus omissis uacare liberalibus studiis pueri debent.Fe.

Scopas Cice.in ora.Et si hoc illius est dictum scopas ut ita dicam mihi uidentur dissipare Nonius marcel.

Scopulum saxum emineus. Virgilius primo æne.scopulo que infixit acuto. Dicitur autem a speculando uel a tegumento nauium. Seruius.

Scortum abdomem in corpore foeminarum patiens iniuriæ coitus scortum dicitur.Ideo q̃ scorta sunt dura coria.Aperte ergo sui meretrices scorta dicuntur. Teren.in eunu.forte habui scortum.uel dicuntur scorta a græcoin quo græce palpitare ifelligitur qđ illæ faciunt saltando.uel potius crissãdo assidues ob eam causam:ut cõciniorem uenerem exhibeant uirisiaut ut sibi abigant conceptum Donatus.

Scortari est sæpius meretriculam ducere. quæ dicta a pelle.Id enim non solũ antiq̃ dicebãt scortũ.sed etiam nũc dicimus scortea quæ e coriis ac pellibus sunt facta. In sacris ac fascellis scriptũ habemus.Nec scorteũ quid ad

hibeatur ſ athellanis licet aſaduertere ruſtiſ
cos dicere ſe abduxiſſe pro ſcorto puellá. V.
Scombriaria herculis inſula eſt ad carthaginé
nouam ſpectans a ſcombrorum multitudie
captorum dicta é. & poſt dianium. diſtat au-
tem a noua carthagine ſtadiis quattuor & ui
ginti milia. Strabo.
Scorta appellantur meretrices. quia ut pellicu
læ ſubigantur. omnia namq; ex pellibus fa-
cta ſcortea appellantur. Fe.
Scortes ideſt pelles arietinorum ab eiſdem pel
libus dicti. Fe. pom.
Scorpio eſt genus teli. Salu. li. tertio hiſto. qua-
rum una epiſtola forte cū ſeruo nacti præda
tores in ſcorpione caſtra. Siſen. li. iii. hiſto. lō
gius ſcorpius catapultas concitas. No.
Specus maſculinum. Hora. car. ii. & quos agor
in ſpecus: ſed hoc ſpecus & pluraliter hi ſpe-
cus melius dicitur. Enni. tamen foꝛmininum
protulit. Tū cana ſub monte late ſpecus in-
tus patebat. Et Pacu. aduenio ſi ſcrupuloſam
ſpecum. Inuenitur etiam hoc ſpecum & hæc
ſpeca. Cato ſpeca poſita quo aqua de uia abi
ret. Priſcianus.
Spæra græcum eſt ideſt rotondum. uel pila.
Sperma græce latine ſæmen.
Species ſunt ſimilia genitiuo plurali caret. Ci.
in topicis. In diuiſione formarum quas græ-
ci deas uocant: noſtri ſi qui hæc forte tractāt
ſpecies appellant. Pri.
Specimen. Cice. tuſculana. quid illud num du-
bitas quin ſpecimen naturæ capi deceat ex
optima quaquæ natura. Eſt autem ſpecimē
illud parum quod quaſi exēplar i mercibus
emptoris oſtendi ſolet. ut in pānis: uel degu-
ſtatio in eſculentis & poculentis.
Spectaculum quære in pompa. Lau.
Specus eſt locus in quo reſpicitur. inde ſpecta
cula dicta ſunt. Vlpia. de ri.
Speciоſas perſonas accipere debemus clariſſi-
mas utriuſq; ſexus. Item eorum q ſenatoriis
ornamentis utuntur. Vlpia. de. uer. ſigni.
Spinter aut fibula i humeris aut armilla. Plau.
in menalip. lubeas ſpinter nouum reconcili
atur. Priſcianus.
Spolior pro ſpolio. Af. in crimine. quos ſ ipſe
depopulatur & deſpoliatur dedecus. No.
Sponſalia ſunt mentio & repromiſſio futura
rum nuptiarum. Floren. de ſponſa.
Spōſalia dicta ſunt a ſpondeo. nā & moris fuit
ueteribus ſtipulare & ſpōdere ſibi uxores fu
turas. Vnde & ſponſi ſponſæque appellatio
nata eſt. Vlpi. eodem ti.
Sponſio appellatur non ſolum quæ per ſponſi
interrogationem fit. ſed & omnis ſtipulatio
promiſſioque. Plu. de uer. ſignifi.
Spondere. eſt dicere ſpondeo ſponte. Nā id ua-
let ea uoluntate. Ideo Luci. ſcribit de gratia
cum ad ſe cubitum uenerit ſua uoluntate ſpō
te ipſam ſuapte adductam & tunicam & cæ
tera reiceret. Eandē uoluntatem. Te. ſignifi
cat cum ait. ſatius eſſe ſua ſponte recte face
re q̄ alieno metu ab eadem ſponte a qua di-
ctum ſpondere declinatū ſpondet & ſpōſos
& ſponſa. Spondet enim ſponſor cum quid
faciat obligatus.
Spondere putatur dictum q̄ ſponte ſua. i. uo-
luntate promittatur. Fe.
Sponſus conſponſus hoc Ne. ſignificat cū ait:
Conſponſi ſpondebatur pecunia.
Sponſam introducentes quid eſt cauſæ q̄ iu-
bent dicere ubi tu caius ego caia ita cū uiro
quaſi depaſcitur ut oſa cōmunia ſint & pari
ter iperent ne aliud his uerbis oſtendiē niſi
ubi tu dominus ac domus cōpos ſic eſto' do
mus domina atq; heræ his autem uerbis &
aliis utuntur cōmunibus quēadmodū legu-
lei. C. Seiū lutiū ticium uſurpare ſolēt & phi
loſophi dionē theonē aniagum propter ca-
ſtā honeſtā ſane mulierem ac bonā uni ex tar
quinī liberis collocatam cuius in ſancte tē-
plo ſtatua ex ære poſita eſt inerant iam pri-
dē & ſandalia & colus pudicitiæ & induſtriæ
ſua certa monumenta.
Spheriſteum pars domus rotunda in domum
ſperæ. Suet. ſperchios theſſaliæ fluuius.
Sportulam olim centum quadratum comiti-
bus dabant & clientibus poſtea rectam cœ-
nam dare ceperunt educo domitiani quod
ſcribit Tranquillus. Mart. centum miſſelli tā
ualete quadrantes alibi cum uocor ad cœnā
non iam uenalis ut ante.
Spynx remota aſpiratione proſertur nam græ
ci dicunt ſphynx eſt aūt mōſtrum marinū.
Spolia ſola cur negliguntur ex omnibus quæ-
diis immortalibus offeruntur nec uetuſtate
conſumpta reſarciunt aut reficiunt idcirco
hoc faciunt ut cum primis illis gloria ſtatua
in eſſe ac deletam putent nouum aliquod ac
recens uirtutis monumentum conſequi ac
parare ſtudēt an illud uerius quod cū inimi-
citiæ aduerſus hoſtes ſigna tempora obſcu-
rētur ipſos ea renouare inuidioſis & acerbū
eſſe cēſent. nō enī q̄ primi apud græcos æne
um aut lapideum trophæum ſtatuerunt ſua
gnopere probati ſunt. Piu.
Spiritum græci noſtri eodē uocabulo æra ap-
pellant uſitalem hunc ac per cuncta rerum
meabilem totoque cōfertum: cuius inſuſpē-
ſam. Plinius ſecundo.
Spongia tergendi menſis utebantur antiq; qđ
diſtichon indicabit ſpongia. item piſcis erat
tribus generibus ut Pli. ſcribit hærens lapi-
dibus ita ut uix auelli poſſint.

Sponſalis q ſpoponderat filiã deſpõdiſſe dicebaſ qđ de ſpõre eius.i.uolũtate eius exierat.
Sponte ideſt uoluntate.
Spontis deſpondiſſe animũ quoq; dicif:& deſpõdiſſe filiã q. ſuæ ſpõtis ſtatuerat finem.
Sponte quære in citro.Lau.
Spoliare eſt nõ minimam partem auferre. Te. in ecy .Quin ſpolies mutiles laceres.Do.
Sporras aut a ſporto q̃ſi ſporteas:aut aſportando.Salu.hi.li.ii.E muris canes ſportis demit tebant.Var.de ui.pa.li.i. Neque enim obſonium in tota cœna cœptum ex uariis rebus cũ coniectum in unam ſportã deſpicif. No.
Sportæ & ſportellæ nũmoq; ſunt receptacula & ſacci ſacculi & ſaccelli & crumẽæ & uelleræ & ſcortææ & mãticæ & marſupia.ita fiſci fiſcinæ & fiſcelæ.Spartea ſũt utẽſilia ad maiores ſũmæ pecunias capiendas. Vnde quia maior eſt ſũma pecuniæ publicæ q̃ priuatæ ꝓ ſẽſu publico ærariũ dicitur.ꝓ loculis & arca theſaurus.ꝓ facello fiſcus.unde fiſcus pecunia publica.& cõfiſcare dici ſolet.Aſco.pe
Sportula.Sue.ait li.v.ãniuerſariũ in caſtris ꝓtorianis ſine uenatione apparatũq; iuſtam atque legitimũ in ſæptis ibidẽ extra ordinariũ & breue dierũq; paucorũ qđq; appellare cœpit ſportulã:qa primũ daturũ ſe dixerat uelut ad ſubitã conductãq; cœnulã imitare ſe populũ.Et li.xii.Sportulas publicas ſuſtulit reuocata rectarum cœnarũ cõſuetudinis. Sic Iuue.quãto celebreſ ſportula fũo.Dicif etiã ſportula diſtributio uel largitio ad populũ.
Staturus a uerbo ſto deriuata corripiũt ſyllabã ſta.excipiũt ſtamen ſtatura ſtaturus.Pri.
Stabulo & ſtabulæ idem.pri.
Stella dicta eſt q̃ luminis ſtilla creditur.
Sterto ſtertui.Perſi.cor iubet.hoc enim poſtq̃ deſtertuit eſſe.Pri.
Sternere eſt placidum facere.Hora.car. Qui ſi mul ſtrauere uentos æquore feruido.Et Virgi .ſtrauerunt æquore uenti.Acron.
Stellas cãpus eſt ab altera mõtis maſſici parte. quæ a caleno ad ſinueſſã oſi agrum Ci. de lege agra.Agrũ cãpanum ſtellatũque cãpum & ad gaurũ liriq̃ ſi læta cũ uia herculanea uendere intendebat.Et Sueto.de Cæſare cãpum ſtellatũ uiginti milibus ciuibus romanis diuiſit.
Stipulo & ſtipulor actiue & paſſiue ſub utraq; uocẽtut ſtipulor a te pro interrogare & interrogor a te .Sueto. ſtipulari paſſiue protulit. Plau.in ciſtellaria actiue dixit.Pri.
Stinguo extinguo extinxi.Ci.ſtinguẽs præclara inſignia cœli dixit.Pri.
Stirps pro ſobole fœmininíũ eſt.de arbore autem maſculinum.Ser.in ar.
Stſibõ.Ci.de na.de.li.ii.infra aũt hãc ſtella mercurii ẽ ea ſtilbon appellatur a græcis.
Stips pecunia.ut Macro.lecti ſtermiũq; excolata ſtipe facié ſtet:ideſt quo opertũ ſit. Hora.car. Vides ut alta ſtet niue cãdidum ſorate.& iam puluere cœlum ſtare undes.Acr.
Stipẽdiarius q ſoluẽdo ſtipẽdio obnoxius ẽ.L.
Sto fixus ſum. Virgi. decimo æne.ſtat ſua cuique dies.Ser.
Sto pro adſum. Vir.iiii.æne.ſtat ſonipes: & frena ferox ſpumantia mandit.Ser.
Sto ideſt poſitus ſum. Vir.iii.æne.ſtant manibus æræ ceruleis.Ser.
Sto ideſt ſum. Vir.i.æn.Omnis in aſcanio cari ſtat cura parentis.Ser.
Sto hæreo. Vir.ſtant flumina flãmæ.Ser.
Sto plenus ſum. Vir.iam puluere cœlum ſtare uident.Ser.
Sto ideſt emineo. Vir.vi.æne.ſtat ferrea turris ad auras.Ser.
Sto placeo. Virgi.ſtat conferre manum.& ſtat caſus renouare omnes.Ser.
Sto plenum eſſe ſignificat. Vir.ſtant & iunipe ri.i.plenæ ſunt.Et ſtat puluere cœlum.Ser.
Sto placeo. Vir.ii.ge.& ductus cornu ſtabit ſacer hircus ad aram.Tũ enĩ eſt aptũ ſacrificiũ cum dedicatum animal uictimæ patiens inuenitur.Et æne. Et ſtatuam ante aras aurata fronte iuuencũ.i.placere faciam.Ser.
Sto quære in uerbo ſidere.Lau.
Stomachus etiam plurale dicitur pro ſingulari ut caluus quorum prædulces cibos ſtomachus ſufferre non poſſunt.Ser.
Sto ſteti & ſiſto ſteti.Ser.in ar.
Stomachus actiue accipiẽ.Lau.
Stolidus q proxime accedit ad naturam ſenſũ que pecudum.Lau.
Stolones in pomis ac in oleis proceros atque excretos amputantem inquit.Au.ge.
Sto ſũ.Te.in an.ut ne pater per me ſtetiſſe.Alias plenum eſſe.Vir.ſtant & iuniperi & caſtaneæ Alias horrere. Vir.ſtãt lumina flammæ Lucil.ſtant ſemibus fundi.Do.
Stolidos ad apollinari ſulpitio didicimus ſtolidos uocari. Non tam ſtultos & excordes:q̃ tætros & moleſtos & illepidos quos græci dicunt.Au.ge.
Stolam ueteres non honeſtam ueſtẽ ſolũ: ſed etiam omne quod corpus tegerer. Enni. in thelepho.Cedo & calueo eum ueſtitũ ſquali da ſeptum ſtola. Var.in coſmorone mulierẽ aliam coercens cũ ſtola obſida.Idẽ in eu. Partim uenuſtã muliebris ornat ſtola. No.
Stola ut porphiriõ & marcellinus ſcribũt matrõæ utebaſ ad ĩmos pedes qua ſtita aſſuta ãbibat de matronis Papinius ſtola mixta laborat Hora.ſunt q̃ nolint tetigiſſe niſi illas q̃rũ ſub ſita talos tegit inſtita ueſte Ouidius

& qd ab hic oēs rigida submouimus artes
quas ſtola contigui ſumptaq; uitrea uetat.
Stoloni pāpinatio primo inuēta nomē dedit.
Stipulū ueteres firmū appellauerunt.
Stomachus quem latine uentriculū dicimus.
Stola omne quod corpus tegit.
Stola ueſtis qua matrone utuntur Ouidi.quas
ſtola contingi ſumptaq; uita uetat.
Strophæ ſtrigiæ & occultæ fraudes ſūt ut Pli
nius in epiſtola hoc uerbo utitur hic inquit
dixi ſtrophas facis & alibi Martialis iam ſtro
pha talis abit.
Stropus apud græcū eſt p ſtigni ponebat i ca
pitibus ſacerdotū.alii id. coronā eē dixerūt.
Strenuior Plau. ptulit i epidico. Nā ſtrenuiori
deterior ſi prædicat ſuas pugnas. Pri.
Stridео des. & ſtrido ſtridis idē ſignificant. Vir
gi. ſtridunt q; cauernis. Pri.
Strigem hanc aūē dicas. ſtriga aūt caſtrēſe uo
cabulū eſt interualli turmarum ſignificans
in quo equi ſtringunt. unde ſtringuli dicun
tur corpore macilenti. Ser. in arte.
Strameticius qđ eſt ex materia ſtraminis. Lau.
Strues quære in dictione ſtrages. Lau.
Strenuus quiſq; dixit. Salu. in iugur. Nam ſtre
nuus quiſq; aut occiderat i plio: aut grauiter
uulneratus diſceſſerat. Lau.
Strepitus quære in fremitus. Lau.
Stridor quære in fremitus. Lau.
Strages eſt cadauerū interfectoq; uno in loco
ac propriū iacētiū multitudoſiue humano.
rū ſiue mutorū farcina eſt utenſiliū & corū.
quæ ad cultū & ornamētū & ad cæterū uſū
pertinent. inde farcinula quā milites colligūt
in itinere. Aceruus eſt minutatim proprie re
rum ut frumēti leguminis maiorum quoq;
ut ſcutorū. Eſt enim generale ad omnia ſtru
es uero eſt lignorum. Lau.
Statim quære in continuo. Lau.
Strophium faſcia breuis quæ uirginalem erro
rem cohibet papillarum. Tur. in philopatro.
Me miſeram quid agam: inter uias epiſtola
excidit mihi infeliſ: inter tunicalam & ſtro
phium collocatam. Tul. in clodium. cū ſtro
phio accurate præcingere. Plau. in aulu. pro
illis crocotis ſtrophium ſumito uxorū. Var
ro ſexque Vliſſe ſuſpendit marinas molis pi
ſarū ræticula ac ſtrophia. No.
Studioſus actiue accipitur. Lau.
Studioſus dicimus pro uirtuoſo qđ in uſu nō
eſt. Cicero ad here. Ideoque bonis uiris & ſtu
dioſis amicus erat. Lau.
Stultus imprudens & iprouidus: fatuus plene
iſipiēs tractū a ſapore ciborum: q; cū non ſa
piūt fatui dicuntur. Mar. ut ſapiāt fatuæ fabi
orū prandia betæ o q; ſæpe petet uina piper
que coquus. Vel fatuus a furore quodam ut
uxor fauni quæ fatidica erat dicta fatua.
Stuprum quære in adulterium. Lau.
Suaſum color appellatus qui ſit ex ſtillicidio
fumoſo in ueſtimento albo. Plau. ſuaſo con
feciſti propudioſam pullam. Sunt qui omnē
colorem ſuaſum uelint appellare q; quaſi p
ſuadentur in aliū albo tranſire. Fe.
Suauium require in oſculum. No.
Suauiū uoluptas é. Te. O thais meū ſuauiū. S.
Suaſi. Vir. luturnā miſero ſuaſi ſuccurrere fra
tri cū ſolirū ſit dicī inturnæ ſuaſi. Macro.
Suauitudo ſuauitas. Plau. in bacchidi. cor meū
um. ſpes mea. ſuauitudo cibus gaudiū. Tur
pili. in leucadia. Intercapedine interficior. de
ſiderio differor. tua mihi cupiditas ſuauitu
do & mei animi expectatio. No.
Suadere & perſuadere differūt. ſuademus faci
lia: perſuademus difficilia. Suadere facientis
eſt perſuadere perficientis. Teren. in adel. per
ſuaſit ille impurus fat ſcio. Do.
Suadere quære in uerbo perſuadere. Lau.
Sua quære in cuia. Lau.
Suadela a ſuaſu. Ho. i. epiſtolarū. At bene mu
tauit decorat ſuadela uenuſque. Pri.
Subeo actiuum eſt. inde ſubeor. q; ſi ſubeātur
proſpera caſtra.
Subinde accipitur pro deinde: uel deinde. ſtati
Li. ſubinde acceptus a pmunitorio ſpurius
oppius. Vel pro identidem ſiue frequēter cū
quodam' interuallo. Lau.
Subtemperamentum eſt plene pronūtiationis
ut ſubridet non ad plenū ridet. Te. in an. ſub
triſtis uiſus eſt. Donatus.
Sub ideſt ante Vir. ſecundo æn. poſteq; ſub ip
ſos nituntur gradibus. Et primo geor. ſub lu
cem exportant ca' athis. Ser.
Sub. i. per Vir. i. æn. Ibant obſcuri ſola ſub no
ćte per umbram. Ser.
Sub. i. poſt Virgi. vi. æn. quo deīde ſub ipſo Et
Tul. ad plācū. ſub eas aute redditæ ſūt. Ser.
Subactus modo ſignificat mollitus modo cō
pulſus ut cū dicimus pecus ſub arbore ſub
actum modo coactus. Fe.
Sub corona uenūdātur captiui qui uenūdabā
tur coronati. Cato ut populus potius o rem
bene geſtam ſupplicatum eat q; re male geſta
coronatus ueneat. Fe.
Sub iugum mitti dicunt hoſtes cū duabus ha
ſtis in terra defixis. tertiaque ſupligata mer
mes ſub eam dicuntur tranſire. Fe.
Sub manu per manus mutatis uiribus.
Suburra ps urbis frequētiſſia & illecebris plēa
Snbuos placo ſupplico. Fe.
Sub uite prælіari dicūtur milites cum ſub ui
nea militari pugnant. Lu. neque prodite in al
tum prælіari procul ſub uite. Fe.
Sub uite iacere haſtas dicitur cū ueles eas ſub

[illegible]um mittit. Li. ut ueles bonos sub
uitem qui submisit hastas. Veles autem ue-
litis facit. Festus.
Sub uineam iacere dicuntur milites cum astā
tibus centurionibus iacere cogūt sudes. Fe.
Subdextra erat locus in comitio substructus
ubi nationum subsisterent legati qui ad sena
tum essent missi, is græ. stasios appellatus ap
te ut multa. Varro.
Subduco. i. supputo. Te. in adel. Nunq ita qsq
bene subducta ratione ad uitam fuit. Ser.
Subducere in terram ducere. Vir. i. æne. Quas
sata uentis liceat subducere classem. Ser.
Subducti us diligenter computatus. Te. in adel.
Nunq ita quisq bene subducta ratiõe ad ui
tam fuit. Seruius.
Subditus dicitur iudex qui in loco mortui da
tur his qui eum habuerant iudicē in aliqua
re uel lite. Seruius in ar.
Subdices. Enni. pro subiectis posuit. Ser.
Subiicit noue positum non a subiiciendo, sed
altitudine. Enni. in achille. per ego deum sub
limas subiicit humidas. unde oritur himber
Vir. in buc. Quantum uere nouo uiridis se
subiicit alnus. Nonius.
Subiti dictum pro repentini. Acti. in armorū
iudicio. benefacis sed nunc quid mihi subiti
exciuit mali. Nonius.
Sub præpositio cum tempus significat accusa
tiuo gaudet. Vir. i. geor. Sub ipsam arturum.
Et alibi sub nocte exportant. Ser.
Subiicit sursum agit. ut & corpore saltu subii
ciunt in equos. Aut certe subigit impellit ut
get. Vir. i. geor. Non aliter q qui aduerso uix
flumine lebum remigiis subiicit. Ser.
Subigo domo supero. Ci. in catone ma. Me q
dē non fructus modo sed etiam ipsius terræ
uis ac natura delectat: quæ cum gremio mo
lito & subacto sparsum semen excipit. Ser.
Subigo acuo. Vir. vii. æn. subigunt quæ in cote
secures. Seruius.
Subigo compello. Vir. vi. æne. Castigat auditq;
dolos subigitque fateri. Ser.
Subiicere subgerere. Te. in phormio. si memi
nisti id quod olim dictum est subiice. Do.
Subiices congruens est: ut subiices quod pin
de ut obiicies compositū est i littera breui di
ci oportear. Enni. in tragœdia quæ achilles
inscribitur. subiicies pro ære alto ponit: qui
cœlo subiectus est in his uersibus. Ergo deū
sublimes subiices humidus unde oritur im
ber sonitu sæuo & strepitu. Plærosq; hoies
tamē legere audias i littera pducta. idipsū au
tē uerbū. M. Cato sub alia præpositione de
bet in oratione quā de cōsulatu suo habuit:
ita nos inquit fert uentus ad priorē pireneū
quo proiicit in altū. Et Pacu. ltē anchilæ ad
pmōtoriū cuius linguā i altrū pticit. Au. ge.
Subucula uestis interior camisia.
Subligaria dicebantur uestes quæ coxas usq;
ad umbilicum a genibus contegebāt his ute
bantur mimi in theatro luue. & subligar aci.
Subligaculo enim utebantur histriones ut &
pudenda uelarent & rem ueneream cohibe
rent ne frequenti cōcubitu raucescerēt hoc
indicat luuenalis si mulier gaudet cantu nul
lius fibula durat.
Subura insubura erant impudicæ mulieres.
Subura ubi res uēdunt romæ alii res & uictor
Sublicium Plini. li. xxxvi. exitici turbidū & uo
cāt ædificium amplum sine ferreo clauo ita
disposita contignatione ut eximātur trabes
quod item romæ in monte sublitio religio.
sum est postquā locite Horatio desendente
ægre reuulsus est Epitandus refert Herculē
occiso gerryone cum pitaliam armenta du
xisset ponte q nunc sublitius dicitur instru
cta & Macro. fatur. li. primo.
Subligar indumentum athlete ad uirilia tegē
da & compescendam libidinē quod in olym
pico certaminum olim sumptum est ut scri
bit Thucydides athenienses uero eodem au
tore nudis corporibus uncti oleo primi in
gymnasio exercuerint.
Sub grūi uituli subiecti sub aliarū matrū mā
mis idest sub mamma. antiquo enim uoca
bulo mamma grumis appellabatur. Var.
Sublabrare intra labra mittere. Neuius i decu
ma. Iam ego illi subiens sublabrabo eius sin
ciput. Nonius.
Subiesta infirma & tenuia. Plau. in persa. gra
uior pauper sit. fides subiestior idest infirmi
or. Idem ait unum subiestissimū: quia infir
mos facit uel corpore uel animo. Ser.
Subleuit significat illusit & pro ridiculo habu
it: tractum aut aludi qd dormientibus ora pi
guntur. Plau. in aulu. fidei cēsebam maximis
multo fidē esse ea subleuit mihi os pessie. N.
Sublegere furto aliqd subripere. Vir. uel quæ
sublegi tacitus tibi carmina nuper. Ser.
Subiestum leue friuolum Plau. in persa. Nam
ubi ad paupertatem accessit infamia pauper
tas grauior fit: fides subiestior. No.
Subsellium ut suscipere quod non plane sapit
sic quod non plane erat sella subsellium: ubi
in eiusmodi dubii sellium dictum. Var.
Subsella tribunorum sunt trium uirorū quæ
stor & huiusmodi minora iudicia exercenti
um qui non in sellis curulibus nec tribuna
libus: sed in subsellis consedebant. Asco. pe.
Subuerbustam uerubus ustam significat. Fe.
Substernas assuendo. Var. in hercule socratico
Quid substernas facere iscius in his hō agis
Nonius marcellus.

Subcẽturiare eſt explẽdæ centuriæ gratia ſupplere. Cecil. Nunc meæ maliciæ aſtutia opus eſt ſubcenturia. Fe.

Succeſſus ſœlicitas. Vir. ii. æne. atque hic ſucceſſu exultans animiſq; chorebus. Et. y. æneas ſuccеſſus alit. Ser.

Succenſere in re graui & iuſta iraſci. Te. in an. Sed eſt quod ſuccenſeat tibi. Do.

Succenſere pro iraſci atq; imputare frequenti in uſu eſt. Te. in phor. ſed parum non eſt qđ oibus nunc nobis ſuccenſet ſenex. Ser.

Succenſere dicimus eum qui cum amare debeat læſus iraſcitur. Te. in phor. Nihil eſt quod ſucceſeamus. Donatus.

Succinum latine electrum dicitur gummi populorum q; cum candidum eſt præſtantiſſimum habet odorẽ. unde domitius naro quo dã carmine crines uxoris ſuccinos dicit qs ſuauiſſime olentes ſuccinum prætерea eſt genus unguenti odorati.

Succiſſiuum quod poſt legitimũ tempus labori deſtinato ſupereſt. A. gel. nõ uſq; eo tamen infrequens ſum uocum latinarũ quas ſucciſſiuo aut i multuario ſtudio colo. Idé li. xviii. At prætерea q̃ũ habui temporis ſucciſſiui medicinæ uoq; diſciplinæ libros attigi: & itẽ omnia ſucciſſiua & ſub ſecundaria tempora ad colligendas huiuſcemodi memoriarum oblectatiunculas conferam.

Succina quæ dicũtur fluere lachrimis ſororũ phæthontis quæ dicuntur ſolis filiæ & Clymenes nam hæc in delitiis matronarũ habebãt eadem pene autoritate quam gẽmæ ut ſcribit Plinius. Ouidius de ramis electri nouis quæ lucidus ãnis excipit & muribus mit tit geſtãda latinis Diodorus iſulam ſcythiæ reſert ſupra galliam in oceano quo tẽpeſtas plurimũ electrum eiiciat nulq; alibi repertũ Pli. fabuloſiora de electro multis uerſibus inſectare electros ſol dicitur per epitheton a cuius lucis ſimilitudine electrum eſt appellatum electrum item aurũ eſt quinta parte argenti nam ſi exceſſit incudibus non terſus ſit Homerus ſcribit Menelai regiam auro electro mineruæ ſacrauit mammæ ſuæ menſura denique phialæ ex hac materia fiebant ut apud Iuuenalem.

Sueuorũ gens trans rhenum bauaris & francobus finitima pluſq; centum pagos habens maxima & bellicoſiſſima germanorũ omnium laudem putantes eſſe maximã quam latiſſime a ſuis finibus Vacare agros & uaſtatis circũ ſe finibus ſolitudines habere itaque una ex parte ab eis circiter millia paſſuũ ſexcenta agri uacare dicebantur obprobriũ uirturis exiſtimãtes expulſos agris finitimos cedere neque quẽq; prope audere conſiſtere.

bus finitima ſunt Vlma oppidum inciuitateſq; & loca ſtigna multa bauariæ quod ut tus eſt dominium & auſtriæ regulis forte a ſueuo germaniæ monte dicti.

Succida lana omnẽ humorem facile attrahit ſine ullo diſcrimine.

Succentuari dicit q explendæ centuriæ gratia ſubiicit ſe ad ſuplementum ordinum. Teren. in phor. Ego in inſidiis hic ero ſuccenturiatus: ſiquid deficies. Et eſt trãſlatio a re militari. Donatus.

Succerda ſtercus ſuillum. Titin. quid habes niſi unã arcam ſine claui ea cõdis ſuccerdas. F.

Succerdæ. Lu. iii. hic in ſtercore humi fabuliq; ſimo atque ſuccerdis. No.

Succedonea hoſtia dicebatur quæ ſecũdo loco cædebatur. ſic appellata a ſuccedẽdo. Fe.

Subligaculum eſt quo pudendæ partes corporis tegũtur dicti qđ ſubtus legetur. M. Tul. de officiis li. primo ſcænicorum quidẽ mors tantam habet uetere diſciplina uerecũdam ut i ſcænã ſine ſubligaculo pdeat nemo. N.

Subligaculo utebantur cum alii tũ hiſtriones indumento a genibus ad umbiculũ nõ mõut partes illas uelarent: ſed ut etiam inguina cõprimerent a libidine nam frequenti coitu rauceſcebant.

Subitarium repẽte & ad caſum temporis ſaſtũ. I. iui. li. iii. ſubitarios milites ita tũ repentina auxilia appellabant.

Suburra dicta eſt q; ſub muro terreo carinarũ eſſet ut ſcribit Varro in ea erat ſextum facellum argæorum regio frequentiſſima rebus uenalibus illic expoſitis inde Mar. clamoſam appellat clamoſa luuen. in ſuburra.

Sublime eſt in altitudinem elatũ: id aũt dicit a limine ſuperiore quia ſuper nos eſt. Fe.

Sublucare arbores eſt ramos earum ſupputare & ueluti ſubtus lucẽ mittere. Conlucare aũt ſucciſis arboribus locum luce ſplere. Fe.

Subrumari dicuntur ædi cum ad mammã ad mouentur quia eorum rumis uocantur. uel quia rumine trahunt lac ſugentes. F.

Subluſtris nox eſt habens aliquid lucis. Virgi. ix. æn. & galea euryalum ſub luſtri noctis in umbra prodidit. Ser.

Subſtulit pro æducauit. Virgi. ix. æn. Mæonio regi quẽ ſerua licinia furti ſubſtulerat. Ser.

Subſtillum tempus ante pluuiam: iam pene & poſt pluuiam. nam per ſiccum quod iam ſtillaret aut non dum deſiiſſet. Fe.

Subſilles dicebantur quædam lamellæ ſacrificiis neceſſariæ. Feſtus.

Subſtides appellantur tabulæ quibus tabulæ inter ſe conſiguntur. quia quo immittuntur ſucciditur. Pacuuius hæc ulla ſubſtus cohibet compagem. Feſtus.

Subſiciuum ſecundum ſequens. Lucil.lib.xxviii. Præterea hæc ſubſiciua ſiquando uolęs operam ſubſiciuam poſitũ ſuccedens ſuccedaneũ.Ci.de ora.li.ii.An ſe hæc neſcire quæ ego fere ſuccedens oęs ut aiunt.No.

Sub ad locum ſignificans pro anteuel pro per accuſatiuo iungitur.Vir.in.ii.æne.poſteſque ſub ipſos.Item primo geor.ſub lucem exportant calathis.pro ante lucẽ.Et.iiii.æne. Vrit atrox iuno & ſub noctem cura recurſat: pro per noctem.Quando autem in loco ſignificat ablatiuo præpoſitum.Vir.octauo.Arma ſub aduerſa poſuit radianta quercu. In compoſitione uero modo localiter uim obtinet ut ſubeo:ſupponoꝰ ſubiicio modo diminuti uam ut ſub rideo:ſubtriſtis.Pri.

Sub modo ſignificat.ut corpora ſaltu ſubiiciunt in equos ideſt ſupraiaciunt.modo infra ut caudem remulcens ſubiecit pauitantem ſiluaſque petiuit modo prope.ut quo deniq; ſub ipſo ecce uolat.Et pro i.ut namque ſub ingenti luſtrat dum ſinguła tẽplo. Ser.i arte.

Sub diuo in campo. ut nudoque ſub ætheris axe.Horati.car.utramque ſub diuo & trepidus agat.Acron.

Suburbanum quære in oppidum.Lau.

Subſcriptores dicuntur qui adiuuare accuſatorem cauſidici ſolẽt quos oporter ſubmiſſius agere quã dicit ille qué ſequuntur.Afc.

Subito & aduerbium & nomen eſt.Virg.cum ſubito aſſurgens fluctu nimboſus orion.Te. in phor.Nam qđ nũc ſubito exitio remediũ inueniam miſer.Do.

Subulo dictus quod dicunt tibicinẽ thuſci.V.

Subſeſſores qui occiſuri aliquẽ delitescũt hoc eſt ſubſidentes.Ser.

Subucula.Var.de ui.pa.li.i.poſteaq; bonas tũicas haberi cœperunt inſtituerunt uocare ſubuculam & induſiam.Ser.

Subternas a ſuendo. Var.in hercule ſocratico Quid ſubternas facere inſcius in his homo agis.Nonius.

Subſortitus dicitur qui alicuius occupati ſungitur officio.unde ſubſortitos iudices appellamus.Seruius.

Subulo thuſce tubicen dicitur.Fe.

Subura regio romæ apago ſuccuſanæ uocabulum traxit quod ei uicinum fuit.Fe.

Sũbucula eſt genus libi.dicitur & alica ex alio & melle.& genus ueſtimenti.Fe.

Subſidium quod triarii ſubſidebant dictum a quo.Plau.Agite nunc ſubſidite omnes quaſi ſolent triarii.Varro.

Subcingulum balteum.Fe.

Succidiam ſucceſſionem neceſſariam.M.Tul. de ſenectute. Iam ortum ipſi agricolæ ſucci diam alteram uocant. Dicitur & ſuccidium quod eſt lardum.No.

Succidiam carnem porcinam appellãt in quotidianum uſum repoſitam.T.in Catone maiore.Iam ortum ipſi agricolæ ſuccidiam alteram uocant.Seruius.

Succidaneæ hoſtiæ dicuntur a littera per modum compoſiti uocabuli in litteram.nã qua ſi ſuccidaneæ appellatæ quoniam primis hoſtiis litatum non erat.aliæ poſt eaſdẽ ductæ hoſtiæ cædebantur duæ quaſi prioribus iã cæſis luendi piaculi gratia ſubdebantur. Succidaneæ nominatæ littera tractim pronunciata.Audio autem quoſdam eam litterã in hac uoce barbare.

Sucidia a ſuibus edendis.Nam id pecus primũ occidere cœperunt domini & ut ſeruarent ſalire.Varro.

Sucida tonſuræ tempus iter equinoctium uernum & ſolſticium cũ ſudare inceperint oues a quo tonſa ſucida appellata eſt.Var.

Succus eſt humor in corpore quo abundãt bene ualentes.Virgilius Et ſuccus pecori & lac ſubducitur agnis.Succus eſt proprie quaſi ſugus quem ex alimentis mẽbra ſugant ut ſe repleant:& eſt ſuccus interior pinguedo mẽ brorum.Teren.in heau. Corpus ſolidum & ſucci plenum.Dona.

Succuſare eſt frequenter excutere ſucum.Actus i philoctęta.Agite ac ne uulnus ſuccuſſet greſſus caute ingrediamini.Lu.ſatyr.lib.quar to ſuccuſſatoris tardi rarique caballi.Idem li bro decimoquinto. Campanus ſonipes.ſuccęſſor nullus ſequerur.No.

Sucronis fluuius in medio quodam interualloꝛa noua carthagine ad hiberum: & eſt ciuitas eiuſdem nominis.labitur autem a monte qui contiguus eſt imminẽti & emalaca & ex imminẽtibus carthagini locus.Stra.

Sucula a ſus.Plau.in rudente.quin tu dierecta cum ſucula & porculis.Pri.

Succeſſor apud antiquos cõmunis erat generis apud nos maſculini.Ser.in arte.

Sucus uiriditas & pulchritudo corpris ut corpus ſolidum & ſucci plenum.Hora.ca.tene ręc ſucęus defluant pede.Acron.

Suculæ a nobis primo hyades deinde ſuculæ appellatæ. ſtellæ autem iſtæ nõ i capite tauri ſunt tyro.dicit nullum enim uidetur prætẽr eas ſtellas tauri caput:ſed hæ ita circulo qui zodiacus dicitur ſitæ locatæque ſunt ut ex earum poſitu ſpecies quædam & ſimulacrum eſſe uideatur tauri capitis ſicuti cæteræ partes & reliqua imago tauri conformata quaſi & depicta eſt locis regionibuſque eas ſtellarum quas græci. πλειάδας.uocãt nos uergilias uocamus.A.gel.

Sucuba genus ueſtis quod ſubitus compręhẽ

dit indutui. Varro.

Sudum siccum quasi sudū & sine udo. F.

Sudum dictum est quasi semiudum: ut est aer post pluuias serenus & liquidus. Vir. in octauo. Arma inter nubes cœli regione serena per sudum rutilare uident. Plautus in milite Cum solis radii olim cum sudū est. Lucil. lib. vigesimonono. Nec uentorum flamina flando suda secūdant. No.

Sudum quasi subudum serenum post pluuias Virgilius octauo æn. Arma inter nubes cœli in regione serena. per sudū rutilare uident Et uer sudum. Seruius.

Sues require in pecunia. Varro.

Suere appingere affigere. Ter. in phor. quin aliquid suo suat capiti. Dona.

Sudū dicit ferenū: ut aureos sulo ducit ignes sudis. Hora. Lucifer fulgens.

Suffiscus folliculus testium arietinorum quo utebantur pro marsupio a fisci similitudine dictus. Festus pompeius.

Suffimenta dicebant quæ fiebant ex faba mixta molito mullo sparso: ea diis eo tempore dabantur quo uuæ calcatæ pressæ premebantur. Festus pom.

Suffibulū uestimentum album prætextū quadrangulū oblongū qd i capite uestales uirginesque sacrificantes habebant idque fibula cōprehendebat. Festus.

Sufflatum dicebatur tumidū & rectū & quasi uento quodam elatius frigidum. Varro in a gathone neque auro aut genere multiplici scientia sufflatus quærit Socratis uestigia. Nonius marcellus.

Susses consul lingua penorū. Ceci. Senatus inquit censuit referentibus suffetis. F.

Sufficio subministro cū alton iungit. Virgil. secūdo geor. Ipsa satis tellus cū dente reducit ur unco sufficit humorem. Et alibi. aut ille pecori frondem aut pastoribus umbram sufficiunt. Seruius.

Sufficio sustituo. unde & suffectos consules dicimus. Virgi. iii. geor. atque aliam ex alia generando sufficere prolem. Ser.

Suffire idest fumigare. Vir. iiii. geor. aut suffire thymo. Seruius.

Suffundatum dictū est subiectum. dictū a fūdamentis. Var. in thaphe minippo. Tanti quæ nostrum domibus laterīcīis paululum modo lapidatus suffūdatis humorem fugerent habitabant. Nonius.

Suffusi equi dicuntur quos uulgo complicato res uocant. Vir. quorū aliter habenas suffuso reuolutus equo dū colligit. Ser.

Sufarciatas esse proprium est anibus quæ subuestes multa ferunt. Pla. Doliare claudā crassam suffarcinatam. Te. in an. uidi cantarā suffarcinatam. Donatus.

Sufficere é alterius loco sustituere. Tul. p mureæna. nam ne sufficiatur cōsul ne timent ide in eadem. Vnus erit consul & eius non i administrando bello sed in sufficiendo collega occupatus. Seruius.

Suffio fussiui uel fussii. Vtrg. iiii. geor. at suffire thymo ceraque recidere inanes. P.

Suffragia sunt ut sic dicam uoces quæ dicebātur ad comitia, i tabella scribebātur quibus quisque suam declarat uoluntatē de aliquo eligendo in magistratū. Inde ponitur p auxilio: & suffragari est auxilium ferre. & refragari est repugnare. Lau.

Subgillatū dicitur ex græco quod ea pars quæ sub collo est τράχηλος ab eis dicit. Fe.

Suggrundaria antiqui dicebant sepulchra instantiumqui nec dum quadraginta dies impleſſet: quia nec busta dari potuerūt qa ossa q cōburerēt: nō erāt nec tāta imanitas cadaueris quæ loco tumesceret. Vnde & Rutilius geminus in astyanactis tragœdia ait. Melius subgrundarium miser quiescis q in sepulchra. Flauius plauciades. Fulgen.

Sulphuraria ubi sulphur coquitur. Lau.

Sulcus omne quicquid aculeatum in longitudine est dici pōt ueterum auctoritate doctorū. Var. in marco. Præter diuum trisulcum fulmen igni feruido actum mittat i tholum Macelli. Virgi. æne. li. secundo. Et linguis micāt ore trisulcis. No.

Sulcus fossa. Vir. ii. geor. Ausim uel tenui uitē committere sulco. Ser.

Suilla ab suis generibus cognominata hāc primo affam fecūdo elixam tertio eiure uti natura docet. Varro.

Suluam require in sequestro. A. g.

Sultis pro si uultis. Plau. sequimini me hac sultis. & Caudite sultis milites. Fe. pom.

Sum pro eum usus est. Enni. Festus.

Sum q nunc dicitur olim dicebat esū & in oibus personis constabat qd dicebatur esū es ē eram eras eratīero eris erit. Var.

Sume proprie a fugendo dictū. nā & mulieres māmam sumē ueteres dici uolunt. Lucil. lib. iiii. saty. Quod si nulla pōt mulier tā corpore duro: ipla tamen moneat succulla lacerto & manus uberi lactati in sumis fidat. No. m.

Súma præceptorū & rerum collectio. Vir. iii. æne. nauiget hæc súma est. Ser.

Súmussi murmuratores. Neui. Odi. inquit súmos proinde aperte dici qd sit. Te. mussare pro tacere possut cū ait. Silē. cela occulta tege tace mussa. Festus.

Súmanalis liba pharmatia i modū rotæ ficta. F

Súmū preciū est libertas. Te. in an. Quod habui súmum precium persolui tibi. Do.

Sunium promontoriū est finitq; ad littus helados q; spectat ad orientem. Inde ad meridiem terra conuertit usq; ad megaram atticæ ut modo latere ita nunc fronte pelago adiacens ibi est pyræus athenienſium portus scyronia saxa scæuo quōdam scyronis hospitio etiā nunc infamia. Pom.

Sumina ingenuæ gulæ alebant & abdomina quorū adeo fuit auidus publius nūmorum poeta ut post libertatē nūq; siue obdōne cœnauerit de lumine indistichis esse putas nōdū fumē sis ubere largo effluet inuito lacte pupilla tumet.

Summenum locus in urbe ad circum lupanaria unde meretrices dicebant uxores summenanæ.

Suggestus sella quæ e terra coacta fiebat.

Suessiti populi germaniæ puto fuisse cōstisiens si bastiieni ac sedueni ad egro finitimos & in ter celtas heluetiosq; annumerat siue fortis sui cenſis esse qui cum turicenſibus quondā helueti is nostra memoria bella gesſere. Vel. suessiti adem sueui nam cū singulis annis domo sueuorū media ps excederet sorte diuersas sibi ad habitandum regiones delegerunt ex gbus forsan suā illi maritimi q dauniæ seu daciæ & norueg ie sūt finitimi ac q circa leopōtios rhetoq; habitabāt idē fere nomē suetuorum usq; promōtorium ppetuo iugo protenditur.

Suilli genius fungorum dicunt uenenis accommodati familiaq; interemerit. Mart. sunt tibi boleti fungos ego sumo suillos.

Spara extremam partem significat unde uela pudet suparus em significat uestē puellarē linea Afra. puella non sū suparo si iduta sū.

Suparum bracha longa

Summares uiri potentes sympolones dicitur conuiuæ. nam amicus sponsi qui cū eo p cōuiuia ambulat sympolator dicit ganeū non guberna est. Vnde Acti. actus i comœdia ait piscatoria summates uiri sympolones acti sunt ganei. Fu.

Sūmimus ipſi accipimus ab alio sic cū dabius dicendū accipere cum permittamus ipsi tollere dicendum est sumere. Caper.

Sūptuosus qui auidior est sumptus q; quæstus & imoderata sūptū facit. i. imoderatas ipēsas actiue magis q passiue ad hoinem ptinens.

Suopte tuoipsius & meopte meoipsius. tuopte tuoipsius. es genera librorū erāt coniunctorum similia qui continētur in trā uersum ceta panicula. Fe.

Supat iacet. unde diſſipat diſſipit. & obstat obicit & inſcipat. hoc est iniicit. Fe. pom.

Supparum uestimentū puellare lineum q. a sū bucula idest camisia dicitur. Afra. Puella nō sum supparo & si inducta sum. Fe.

Supparus uero a supra qd supra cōphēdit. V

Superuacaneum superuacuum. Fe.

Superest pro supererit. Ennius dū quidē unus homo Romæ supresit. Fe.

Superstites ātiquitus appellati sūt testes. Fe. p.

Superuacanea dicebat ab auguriis auis quæ ex sūmo cacumine uocē emisisset dicta ita q; sup omnia uagaſ aut canit. Fe.

Supercilia i lunōis tutela esse putabāt q; his p tegantur oculi per quos luce fruimur quam tribuere putabant lunonem. unde & lucina dicta est. Festus.

Supernati dicuntur quibus fœmina sūt successa in modum fusillarum paruæ. Enni. is pnas succidit iniqua supernia poeni. Fe.

Superſedere manere perſeuerare; quasi uoluntate & consilio sedere. Turpilius in pedio ut ille ac sese abstineret ego superſederem nuptiis. Plau. in epidico. superſede istis rebus tam tuipse ubi iubet. Sisen. histo. li. iiii. De uirtute eorum accusando proloqui supsederūt. No.

Super ualde uehementer. Vir. æn. li. i. his accēsa superiactatos æquore toro troas. Et. li. iiii. O mihi sola mei super astyanactis imago sic oculos sicille manus sic ora ferebat. No.

Superbos ueteres mortuos dixerūt. Plau. i amphi. Faciam ego hodie te superbum nisi hic abis & post auferre non abis. No. mar.

Superstitionis & religionis differentiam manifeste discernit. Tul. de natura deorum. lib. ii. Nō eni philosophi solū ueg; ēt maiores nostri superstitionē a religiōe separauerūt: religiosi ex eligēdo: superstitiosi ꝑpetrare ex hoc habent q; præ cultura deorū supsideant. No.

Superbum arrogans turculentū aspeg;. Vir. in iii. æne. ſtirpis achilleæ fastus iuueneq; superbum. Idē in. x. Te turne superbum cede noua quærens. No. mar.

Superbum uitabile. Virgi. viii. foribusq; affixa superbis ora uirum triſti pendebant pallida tabo. Nonius.

Superbum elatū altū. Vir. in. iii. & greſſus glomerare superbos. Idem in. viii. arma pestes uirumque superbum. No.

Superbum ornatum. Virgi. ii. æne. postes auro spoliisque superbi. No.

Superbum opulentum. Virg. in octauo simul enſe superbo rapientem aggreditur qui forte tapetibus altis extructus. Do.

Superbum iniquum. Vir. in. viii. Quos illi bello profugus egere superbo. No.

Superbiter, Afra. in purgamento illa superbiter imparat. Neui. belli punici. vi. superbiter contēptim conterit legiones. No.

Superuacuum non putant oportere dici. Var. de ui. pa. li. iiii. sed supernacaneum in quo est

ſuperuacuum pro ſuperuacaneo. No.
Supparum eſt linteum fœmorale uſque ad talos pẽdens dictum q. ſubtus appareat. Plau. in epidico. Supparum autem ſubnimium eſt aut ricam baſilicam: aut exoticum. Neuius i pedio ſupparum purum bellienſem interim eſcam meram. Affranius in epiſtola. Tace pu ella non ſum ſupparo ſi induta ſum. Varro in eumenidibus. hic indutus ſupparum coronam ex auro & gemmis fulgentem gerit. Nonius marcellus.
Supra morem pro ualde & ſupra modum ſupra iuſtum. Vir. ii. geor. rara ſit an ſupra morem ſi denſa requiras. Ser.
Supero ſuperuiuo. Vir. ſecũdo æne. ſuperet cõiunx ne creuſa Aſcaniuſque pater. Ser.
Supero ſuperſum. Vir. ii. geor. infœlix ſuperat foliis oleaſter amarus. Ser.
Supero ſuperabundo. Vir. xi. æn. Auxiliog; iubes Italiæ populiq; ſuperſunt.
Super. de. Vir. i. æne. his accenſa ſuper. Ser.
Superbus nobilis. Vir. i. æne. hinc populum late regem belloq; ſuperbum. Ser.
Supereſt ſequens eſt. Virgi. ii. geor. ſeminibus poſitis ſupereſt deducere terram ſæpius ad capita. Seruius.
Superſtes ſaluus. Te. i an. deos quæſo ut ſit ſuperſtes. Alias ſuperſtites ſũt ſenes & anus qa ſenes multi ſuperſtites delirant. unde & ſuperſtitioſi qui deos nimis timent quod ſignum eſt deliramenti. Donatus.
Supereſſe uel quod ſuperuacaneũ eſſet: ac nõ neceſſarium uel qđ abundans nimis & affluens & exuberans. ſic quoque noſtros ueteres ſupereſſe alias dixiſſe pro ſuperfluenti ac uacuo: neque admodũ neceſſario ut ſupra poſuimus. Varronem dicere talius ut Cicero dixit pro eo qđ copia quidem & facultate cæteris anteiret ſupramodum: tum & largius prolixuſque flueret q̃ eſſet ſatis ſupeſſe. ſed inuenimus in tertio Ennii annalium in hoc uerſu. Inde ſibi memorat unum ſupereſſe laborem. ideſt reliquum eſſe & reſtare. qđ qa ideſt diuiſe pronunciandum: ut non una poſitionis eſſe uideatur ſed duæ. Cicero autẽ in ſecundo antonianarum. Quod eſt reliquum non ſupereſſe ſed reſtare dicit. pter hæc ſupereſſe inuenimus dictum pro ſuperſtitẽ eſſe. Ita enim ſcriptum eſt in libro epiſtolarum. Mar. Ciceronis ad. L. plancũ & in epiſtola Mar. aſinii pollionis ad Ciceronem his uerbis. Nam neque deeſſe reipublicæ uolo neque ſupereſſe: p quod ſignificat ſi res emoriatur ut pereat nolle ſe uiuere. In Plauti autem aſinaria manifeſtius id ipſum ſcriptum eſt his uerbis quæ ſunt eius comœdiæ pria. Sicut tuum uis unicum gnatum tuæ ſupereſſe uitæ ſoſpitem & ſuperſtitem. Cauẽda igitur eſt non improprietas ſola uerbi: ſed etiã pauitas omnis ſiquis ſenior aduocatus adoleſcenti ſupereſſe dicat. Au. gel.
Supremum ſummũ dicit id a ſuperimo hoc tempus. xii. tabulæ dicunt occaſum eſſe ſolis. Sed poſtea lex prætoria id quoque tempus eſſe iubet ſupremum quo prætor in comitio ſuprema pronunciabat populo. Var.
Suppellectiles meſas eſſe cuiuſcunq; materiæ uel argenteas uel argento incluſas placet. nã & argenteos lectos argentea candelabra ſuppellectili cedere poſterior ætas recipit.
Superum mare adriaticum nuncupatur per reſpectum ad tyrrhenum: quod græci iferum uocauere de quo ubi de adriatico ſatis dictũ
Superficiarias ædes appellãus quæ in cõducto ſolo poſitæ ſunt quarum proprietas eſt ciuili & naturali iure eius eſt cuius eſt & ſolum Caius de ſuperficiebus.
Superficiarius is eſt qui in alieno ſolo ſuperficiem ita habet ut certam penſionem præſtet. Paulus.
Superſticioſi appellati ſunt qui totos dies pcabantur & immolabant ut ſibi ſui liberi ſuperſtites eſſent. Ideo non ſolum philoſophi ueterum etiam maiores noſtri ſuperſtitionem a religione ſeparauerunt.
Suparus hic & hoc ſuparum dicit Pri.
Suppellex & hæc ſuppellectilis nominatiuum proferebant. Cato ſi poſſet auctio fieri de artibus tuis quaſi ſuppellectilis ſolet pri.
Sui quære in dictione mei.
Super inter aduerbia annumerat ſine caſibus q. Ceſorinus approbat. Saluſtius. ubi multa ne ſanda caſu ſuper auſi. atq; paſſi: quis præpoſtere hic pro ſuper caſu ponat, Vir. Satis una ſuperq; uidimus excidia aduerbium ſine dubio eſt hic. Priſcianus.
Suppellex & auceps ſuppellectilis & aucipis in nominatiuo dixerunt ueteres. nam genitiuus duabus ſyllabis anomiatiuo creſcere nõ debet. Ser.
Super modo ſignificat de ut hæc ſuper arborum cultu pecudunq; canebã. modo loco pro ut. nec ſuper ipſe ſua molitur laude laborem. modo pro inſuper & ãplius ut cui nec; apud danaos uſquã locus. Inſuper ipſi darda nidæ inſenſi: & iſuper pro deſuper ut & ſuper in mane baratrum & gemina ſuper arbore ſidunt: & pro ultra ut ſuper garamantas & indos proferet imperium Seruius. in ante.
Supſtitio & ſupſtitibus quære i uerbo religio.
Supremi ideſt ſummi. Hora. car. O decus phœbi & dapibus ſupremi grata teſtudo.
Supinum ideſt montuoſum. Ho. car. Seu mihi frigidum præneſte ſeu tibur ſupinum ut col

lesq; supinos. Est enim ciuitas posita ascen su montis. Acon.

Suppetias dicimus auxilium. ũde & Neui. i tra gœdia herculis ait. Ferte suppetias optimi comites. Ful.

Superuenerat casus pro euaserat. & capte supe rauimus urbi pro supertuximus superent q bus hoc neptũe dediſti pro uiuant.

Superare restare. amissa solus palma superabat aceſtes restabat. Caper.

Supest restat. significat & superat ut superant capite & ceruicibus altis. Itẽ egressi superant fossas transeunt. Caper.

Supina in tũ motũ significant. nã do filiã nup rũ deuoneũ falsẽ late tẽ motũ significat. Vn de sumit ſfiniti futurũ ut amatus esse ama tus ire nequaq; dubitãdũ ẽ. In passiuo uero re cte dicit. credo peccatũ meũ reseindẽdũ eſſe & rescitũ iri. Ire nõ futurũ. sed plens ẽ & ſfiniti lia. Supina uero in tu actione siue potius pas ſione significant amatũ more uerbi. quæ ap pellant uerba principialia. sicut gerũdia. noia principialia iũgunt cũ adiectiuo. ut miserabi lis uisu. i. cũ uidet. dignũ auditu. i. audiri. At nõ supbus dicto & dictis. non autẽ dictu si gnificatq; cũ dicit. Noia uero ut uisus audi tus sensus corporis significãt. & more nomi nũ cõstruunt. ut Cato dignus administratõ ne uel administratu reipublicæ. i. ut adminiſtret. Noia qdẽ sunt cũ uero dicius respubli ca digna ẽ administratu uerbũ est. i. ut adminiſtretur. Denique. al terũ actiuo uerboda re potes alterũ passiuo ut amatũ sit ab amo: amatu uero ab amor.

Super i eo q; cõtiguũ est. ut sedeo super lapidẽ supra uero sterieẽo spacio ut nubes pẽdẽt supra nos. confundunturq; tamen. Lau.

Superioribus diebus ueni in cumanũ. i. tra superiores dies & in futuro paucis diebus erã do miſticos tabellarios missurus idest itra pau cos dies. hæc Cicero & Saluſt. legati triduo nauim conscenderẽt. idest intra tres dies.

Supplodo quære in uerbo complodo. Lau.

Supplicare in uerbo adorare. Lau.

Suppetias p auxilio Cæsar in cõmẽtariis atq; suis fugientibus suppetias ire cõtendit. Plau. in epidico. Auxilia mihi & suppetiæ sunt do mi. in noſatiuo protulit. Lau.

Suppini agere dicuntur cum negligentes ali quid gerimus. Lauren.

Suppellectilis originẽ fuisse. Labeo ait qđ olim hi q; legatione pficiserent. locari soleremt q; suppellectilis usu forent. Tubero hæc de mostrare suppellectilẽ tẽtat quoddã istrumẽtũ patri familias rerũ ad quottidianũ usũ paraturũ qđ in alia spẽ nõ caderet. uerbi gratia penũ argẽteum. uestũ ornamentũ instrumentum agri aut domus. Pom.

Suppellex est domesticum patri familias instrumentum qđ neque argẽto auro uel facto fi ſti annumeretur. idest res mobiles non aialia. Pomonius de suppelle. legata.

Supremum appellat optimũ. Neuius patrẽ suum a superimo deductum. Var.

Suppiũ ãtiq; dicebãt q nunc supinũ dicius. Fe.

Supremum modo significat summum modo extremum. modo maximum. Fe.

Supplicia ueteres quædã sacrificia a supplicã do uocabant. Festus.

Supplicare est inuoluere uel rapere a pilorum raptu. unde & surtum passi cõpilati dicũtur. Plau. in trucu. hæc cum uidero fieri suſocor suppilo de prædã pdam capio. Cecili. in neu clerio. suppilatũ est eum atq; oia ornamẽta. Pomponius in sarculariã. altera apportat p digit patrẽ suppilat semper. No.

Supplantare dictum est pedem supponere. Lucil. libro. xxix. supplantare aiunt græci ὑποχεῖλιειν. Mar. Tul. de offi. libro tertio. Contendere debet q maxime posſit ut uicat supplantare eum qui cum certet ac manu pelle re nullo modo debet. No. mar.

Supponere & subducere differũt. nam ut subduci dicunt quæ nolumus amittere: ita supponi quæ non desideraus. Te. in heau. Refera facrilego illi gratiã q hũc suppoſuit nobis Plau. huc supponat hircus ũctus nautea. D.

Supplosionẽ plausum uel pcuſſũ. Cice. de ora. lib. ii. Et quo fereor ne nihil sint tui. nisi ſupplosionem pedis imitatus. No. mar.

Superbiloquentia. Ci. tuſ. li. iiii. animique ipotentiã & superbiloquentiã. No. mar.

Surditatẽ. Ci. tuſ. li. v. In surditate uero quidnã mali surdaster. M. Crassus. No.

Surregit. Efortus p surrexit & q̃s posſit fieri surrectus requẽter posuit. Liuius. Fe. põ.

Suremit sumpſit. Inque manu suremit hastã. Festus pompeius.

Surempſit subſtulerit. Festus.

Surrigere significat sursum erigere: quo uerbo ruſtici utunt cũ terræ fruges ad uentilandũ in areis erigũt. Vir. li. iiii. æn. Tot liguæ tot i dẽ ora sonant tot surrigit aures. Fe.

Surrum dicebant. ex quo p diminutionẽ fit surrulus. Enni. unus surruſsuri ferret tamẽ defendere posſent. Festus.

Surra hic a neruositate. surarũ.

Suroniũ. pmõtoriũ sirenũ quõdã sedes fuit ut placet Plinio in extremo aũt. pmontorio qđ quidã pnusinum noiat erat mineruæ tẽplũ cõditũ ab Vlysse ut Stra. refert. cireũ flectẽti ut idẽ est autor ſsulæ quædã saxoſæ occurrunt quæ sirenes appellant.

Surrentũ oppidũ cãpaniæ q; bona uina mittit

idest electa lenia uina furretina cū sint fortiſſima unde Horatius furrentina Vafer q̄ miſcet facce falerna uina.
Suſcitare eſt aliquē ſedenté excitare ſupra Ma. & ſedeo qua ſuſcitat Oceanus.
Suſcitare item dormientem expergefacere.
Scutulatæ ueſtes ſcutulis diſtinctæ quas galli iſtituerūt ut ſcribit Pli. mulieribus ſunt ide Mar. hoiem muliebri idutū galbaniū uocat
Scura græci homolochon appellant.
Scurra maſculini generis facetus.
Sculna maſculini generis iuentor alearū.
Scutica habena cuius uſus loci plagas ad inferendas apud ſcuticam primū inuentus é.
Scrupulum eſt genus ponderis quod apud Plinium ſæpe potes inuenire.
Spurios uocāt qd eſt qd eos quoq; prēs ignorā tur nō.n.qd græci opinant & i cauſis oratoris deciſt qd ex colluſione quadā & ſæmiſ cōmuniōe p generati ſūt ſed uidelicet é ſpurius inter pria noia ut ſex. D.C. pnoia uero latini ītegra nō ſcribūt ſed aut una littera ut T.L.M. aut duabus ut. G.H. aut tribus. ut. Sex & Ser. Eſt igit ſpurius iter ea pnoia quæ duabus lris notant. S. &. P. gbus etiā orbos parētibus ſcribūt cū ſine patre eē dicūt p ſ ſiue per p. patrē ſignificantes. hoc igit errore fecit quod ſine patre & ſpurius eſſe litteris ānotat ſed alia quoq; rō afferēda é quæ multo eſt abſurdior. Dicūt.n. ſabinas uxoris pudenda ſporiō appellare ita ut legitime natus non ſit ſed ex concubina aut ſcorto cōtumeliæ ſpurium appellari ſolitum. Plu.
Surdaſter diminutionem ſurditatis ſignificat. non plane ſurdum ſed ut ſic dicam ſurdulus
Surſum quære in citro. Lau.
Suſcipimus ad animum & mentē referī. ut ſuſceptū pfoceminius. Succipius corpore uel ſubrāpimus. ut ſuſcipiūt famulæ. collapſæ membra ſuſcipimus aliquādo uenerātes. Cap.
Suſpicatur antiq. oſpicatur dixerunt. Claudius. viii. hiſto. oſpicatur ait.
Suſpicio quære in uerbo deſpicio.
Suſque deque ſignificat plus minuſue.
Suſcipitur recipitur pars qd hinc prenditur ſolū aliqd per ſe recipitur. Aſco. pedi.
Suſcitabulum honeſte poſitum incitamētum Varro. honos liras phœnicia ſum uoci ſuſci tabulū cātanciūq; gallus gallinacius. No.
Suſpicio mīror. Vir. i. æn. & faſtigia ſuſpicit urbis ſicut econtrario deſpicit contēnit. Ser.
Suſpectus a ſuſpicor uenit & a ſuſpicio.
Suſpenſus ſollicitus. Vir. ſexto æn. dū cōſulta petis noſtroq; in lumine pendens. Ser.
Suſpiciōſū qui in ſuſpicione ſit. Cato de reflo riana. Sed ii qs pala corpore pecuniam quæ reret aut ſe lenoni locauiſſet. & ſi famoſus & ſuſpicioſus eſſet uim in corpus liberā nō æquum cenſeri ac ferri. Fe. pom.
Suſpicioſus regre ſupra in formidoloſus. A. g.
Sutolæ doloſæ ac ruſticiæ a ſimilitudine ſuentium dictæ. Feſtus.
Sutelam dici uolūt aſtutiam quaſi ſubtilis rela ūde Plau. ſaſſina ait. flumē ſutelis tuis ſcipe caſſina uxorem pōpte ut poſtulas. Ful.
Sutilis balteus. ſutilis cymba pro cōſuta eſt. L.
Sutrina quære in officina. Lau.
Sutor a ſutrina ut medicus a medicina non a medendō & ſuēdo quæ ultima omnino huic rei earum rerum radices illa ſunt ut ſequēti libro aperietur. Var.
Suus naturalis. Vir. ſecundo geor. quæque ſuo utili ſe gramine ueſtit. Ser.
Suos heredes accipere debemus filios filias ſue naturales ſiue adoptiuos. Vlpi.
Suum uerbū ābiguum eſt. utrū de toto an de pte ſignificat. & iō q̄ iurat ſuum nō eē adiici ēdū neq; ſibi cōmune eſſe. Pom. de uer. ſi.
Suus in dictione mei. Lau.
Scurrile a ſcurris ridiculū cū turpitudie. Cic. de ora. Ridiculo ſic uſurū oratorem ut ne nimis frequēs ne ſcurrilis: nec ſubioſceros. N.
Scura ſūt equitum Liui. vi. ab urbe cōdita cly peis facere ſcuta. Ser.
Scutum a ſectura ut ſecturam qd imminute ſectum ſit tabellis. Var.
Scutillum tenue & macrum & in quo tantum exilis pellicula cernitur. Fe.
Scruto Plau. in aulu. poſtremo hunc iam perſcrūtaui augurio. Nonius.
Scrupus proprie é lapillus breuis & aſp q preſſus pede ſollicitudinē creat. ūde & ſcrupulus dictus é. & ſcrupeus. i. aſp. Vir. vi. æn. ſpeluncā alta fuit uaſtoq; imanis hiatu ſcrupea. Ser.
Scrupi dicunt ſaxa aſpera & diſtantia a tractu ūbræ. unde ſcrupuloſam rem dicimus quæ aliquid in ſe habet aſperi. Fe.
Scrupulus é lapillus q in calceo latēs plærūq; nos ledit & oprimit. T. e. in adel. inieci ſcrupulū. & dictus é a ſcrupulo lapillo minimo. Nimis enim moleſtæ ſunt pedibus ſcrupuloſæ uiæ. Idē i an. at mihi ſcrupulus ēus reſtat. D.
Spurius qui ex muliere nō nupta eſt ortus. qd per ignorantiā obiectū é. Sabini nāque pudē da mulieris ſporios appellant. Ser.
Spurcū uinū dicebāt cū aq admixta aut igne tactū erat muſtū uero anteq; deferuefcat. Fe.
Stuprum in hoc ab adulterio differt. q; adulteriū i nupta ſtuprū in uiduā cōmittit. Ser.
Strophiū faſcia mamillas aſtringens.
Stuprū qd i uiduis cōmittit hoc ſolū dici putāt. Sal. li. iii. hi. Ac ſtati ſagittis contra præceptū ducis rapere ad ſtuprū poſuerunt. No.
Stuprū p turpitudine antiqui dixerūt. Vnde

ē in carmine fœde ſtupreque caſtigo quotti die. Feſtus.

Stura flumen eſt in agro Laurenti. Fe.

Stulticia quattuor modis dignoſcitur. aut cū non uenerit in mentem qđ oporter. aut ſi uenerit non tenere. aut bonum conſilium non admittere: aut malum admittere. Hinc ecōtrario Hæſiodus optimus ille quidem qui p ſeſe omnia noſcens præceptor ſuus ipſe ſibi meliora pereg. Rurius & ille bonus monitus qui recta ſequetur: qui non ipſe ſapit ne que credit recta monenti. hic nullam in parte utilis eſt. Donatus.

Stultorum feriæ appellabātur quirinalia q eo ſacrificant hi qui ſolenni die aut non potuerūt rem diuinā facere: aut ignorarūt. Fe.

Strupi uocabantur qui ſ puluinaribus falcicu li de uerbenis factiqui pro deorum capitibus ponebantur. Feſtus.

Strui dicebantur omniū rerū inſtructiōes. Fe.

Struere antiqui dicebant q augere. unde indu ſtria. Feſtus.

Struteum membrum uirile a ſalacitate paſteris qui græce ſtruthos dicitur arius præ appellatur renam appellabant dicebatur. dicere oſo hominis boni a numero ſignificatur alterum tertiumque neuterū ſimilis commodi uelut trenam præpoſita. ſ. littera. Feſtus.

Structuram alicuius loci ex tabulis factā quæ æſtate tollerentur & hieme ponerentur ædi um eſſe ait Labeo. Quoniam perpetua cauſa parata eſſent neque ad rem pertinere qđ ī terim tollerent. Pompo. de adulteriis.

Stoechades inſulæ ſolæ ſunt in gallia quas re ſerre conueniat ab ora ligurum ad maſſiliā uſque diſperſæ.

Strongyle alipara in mille paſſus ad exortum ſolis uergens in qua regnauit Aeolus quæ a lipara liquidiore tantum flamā diſert cuius fumo qui nam flaturi ſint uenti in triduo p dicere incole traduntur unde Aeolo uentos paruiſſe extimatum.

Stuprum & adulterū lex iulia ꝓmiſcue græci μοιχείαν appellant. ſed proprie in nuptā adulteriū cōmittitur propter partū ex altero conceptū compoſito nomine. Stuprū uero in uirginem uiduamue committitur. qđ græci μοναυλον corruptionē appellant. Diui Seuerus & Antonius ſcripſerunt etiam in ſponſam adulteriū iudicandū. qa nec matrimonii qualecūq; nec ſpem matrimonii uiolare permittit. Modeſtinus de adulteriis.

Stuprum cōmittitur in liberam mulierem cu pidinis cauſa matrimonii continet: excepta uidelicet cōcubina. Adulterium in nupta cō mittit. ſtuprum in uidua: uel uirgine: uel puero. Modeſt. de uer. ſigni.

Stuprum intelligitur etiam in his mulieribus quæ turpiter uiuerent. uulgoq; quæſtum ſacerent etiam ſi non plura & ſiqua ſe in cōcubinatu alterius ꝙ patroni tradidiſſet matriſfa. honeſtatem non habuiſſe. Etiā dicit Martellus de ritu nuptiarum.

Structuram alicuius loci ex tabulis factā quæ æſtate tollerentur. & hieme ponerentur ædi um eſſe ait. Labeo quoniam perpetuis cauſa parata eſſent: neq; ad rem pertinere ꝙ interi tollerentur. Pompo. de adulte.

Abernas non uinarias ſolū ſed omnes quæ ſūt popularis uſus auctoritas Romana patefit. Varro de ui. pa. libro ſecūdo. hoc interuallo primum forenſis dignitas credit: atq; ex tabernis ligneis argentariæ factæ. No. m.

Tabernæ appellatio declarat omne utile ad habitandum ædificium ex eo ꝙ taberna tabulis claudebatur. Inde tabernacula. & cōtuberna les dicti. Vipi. de uer. ſigni.

Tablinum locus proximus atrio a tabulis appellatus. Feſtus.

Tabificabile uel tabificum. Actius in medea p neci orbificos liberorum leto & tabificabili Cic. tuſc. li. iiii. atque ut hæc tabificæ mētes perturbationes ſunt.

Tabi de uiuo dicitur ſanguine. Vir. viii. æn. Et ſaniæ taboque complexu in miſero lōga fic morte uocabat. Ser.

Tabulata ſūt rami effuſiores per quos uitis uſque ad ſummū aſcendit. & in plana tendentes non in altiora creſcentes. Vir. lib. ii. geor. ſummaſque ſequi tabulata per ulmos. Ser.

Tabularia ſunt in quibus actus publici continentur. Vir. iii. geor. nec ferrea iura inſanum que foru & populi tabullaria uidit. Ser.

Theſtexilis: & aſpiratur th. & erant ſecundum quoſdam militum notæ ꝙ ex bello uel ſupplanti. Nam ſ incapite uerticuli uiuum th mortuum ſignificabat Perſius. & poſitis é nigrū uicio præfigere theta.

Tabi & tabo alii caſus in uſu deficiunt. Lucretius lantis tabi ſaniem. Vir. iii. æne. & terram tabo maculant. Pri.

Tabes tabis tabæ. Luci. Imbribus & tabæ nimborum arbuta uacillent. Pri.

Tabes poſtrema ac prope efferata macies. Liuius libro uigeſimoprimo. Otium enim ex labore: copia ex inopia cultus ex illuuie tabes ſqualida & prope efferata membra totumq; corpus ad extremam tabem uetaſſe.

Tabernaculum non dimminutiuum. Lau.

Tabularium locus eſt ubi tabulæ ideſt inſtrumenta & litteræ reponuntur. Lau.

Taberna quære in officina. Lauren.

Tabin mõs inter ãthropophagos scythas emi
nens oceano septentrionali iũctus inter quẽ
& taurum feres habitant.

Tabor mõs in medio galilææ rotũdus & sub
limis iuxta nazareth.

Tabernam iſtructã ſic accipius quæ & rebus
& noibus ad negociationẽ parata eẽ cõſtat.

Tabulas teſtamẽti accipere debemus oẽm ma
teriæ figurã ſiue igiẽ tabulæ ſint ligneæ ſiue
cuiuſcũq; alterius materiæ: ſiue chartæ ſiue
mẽbranæ:uel ſi corio alicuius aialis tabulæ
recte dicũtur. Vlpi.de bo,ſecundũ tabulas.

Tabulæ rãtũ plurali declinanẽ ut apud Vlpia.
de iuſto & rupto irritoque facto Teſta.li.xx
viii.ſi binæ tabulæ,pferanẽ diuerſis tẽporibus factæ unæ prius alteræ poſtea ut neq; ta
mẽ ſeptẽ teſtiũ ſignis ſignatæ & apertæ po
ſteriores uacuæ inuentæ ſint.i.uel ſcriptum
habẽtes oratio ſuperuis teſtamentũ receptũ
non erit quia ſequẽs nullũ eſt.ltẽ Vlpi.li.xx
xvii.d bono;põ.ſcdm tabulis tabulas teſta
menti accipe materiæ figurã ſiue igiẽ tabu
læ ſint ligneæ ſiue cuiuſcq; alterius materiæ
charta ſiue membranæ ſit uel ex corio alius
animalis tabulæ cæreæ dicuntur.

Tegeeus ab eo qđ eſt tegẽe fit propertius.de
clarat cũ ait ergo mulari& ſileni pris imago fictilis ex calami pan tegee tui qui uocati
uus cũ héat triplex e declarat nominatiuũ
habere duplex e ſimiliter apud Virg.in.i.ge.
Aſſis o tegeææ fauens uocatiuus ille triplex
hẽc e in quo grãmatici quidam falluntẽ arbi
trati uocatiuũ illum non quattuor ſed triũ
eſſe ſyllabarum quin etiam in hoc peccãt q
primam producunt ſyllabam cũ ſit breuis.

Tabumus mons campaniæ oliueteis abundãs.

Tacitus actionem ſignificat,eſt enim tacitur
nus,Vir.tamẽ paſſiue dixit,Quis te magne
Cato tacitum aut te coſſe relinquat.l.a.

Tacere etiã ea dicimus quæ ſine uoce uel ſo
no ſunt. Vir.li.iii.æne,totumq; pererrat lu
minibus tacitis.Et cũ tacet ois ager.No.

Tacere ſecurũ eẽ.Te.i an.qui taces cur nõ ſecu
rus es.et i ad,tace egomet cõueniã. Paphi.D.

Tacere obticere & reticere differũt. Taccmus
eni cõſilia.Vir.nec tacui demẽs.Obticemus
quorũ pudet.Te.i phor.Heu nũqđ obtices.
Reticemus dolores.Terentius i heau.ne ue
rere ne retice.Dona.

Taciturnitas ẽ obſeruãtiæ genus i ſilẽtio cõſtã
tuta & i ceſãdo ſecreta. Te.i an.Sed his qs ſẽ
p itellexi i te ſitas fide & taciturnitate. Do.

Taciturnitas cõſeſſioꝰ genus ẽ;ſi pterti cõtra,ad
uerſarii iterrogationẽ.ideo tacere hodie ſũ
laudis argumẽtũ ẽ.Te.i.hea.qs ais gnato nũ
qđ hẽs qđ cõmenas,tacet ſatis laudat. Do.

Taciturnus qui facile tacet.Fe.

Tacitus etiam argutus q põt tacere.Fe.

Tactus aſflatus & leuiter ſulminatus.ut Cic.

Tactus etiam ille qui hanc urbem condidit
Romulus.& Virg.in buc.De cœlo tactas ne
mini prædicere quærcus.Ser.

Tænarus promontorium laconiæ iuxta ſpthã
ad finem malci montisubi hiatus quidã ma
gnus dicit eſſe aditus ad inferos.

Tænia falcia.Ser. Victæ extremitatẽ dixit:ſed
pro tota ponitur.Virgi.tempora tænis a tæ
na nominatiuo & non tenea.

Tahempocõ appellarũt græci genus ſcribendi
deorſum ut nũc dextrorſũ ſcribimus.Fe.

Tagax furũculus a tangendo dictus.Lu.pſcri
bere poſſem tagacẽ mutonis manum.Fe.

Tagus fluuius luſitaniæ toletũ radẽs orit pro
pe Hiſpaniã carthaginẽ, habet arenas aureas

Tagus notiſſia ſtrabonis & pli. & aliorũ oium
autoritate oſi aureas haręas hẽbat i hiſpãia.

Tagyetũ pmõtoriũ lacõiæ ut meminit.Hero.

metalla tã uenæ ferri q̃ lapidis.

Tagyetus mons laconum ter lacædemoniam
& mareta Tagyeta filia Agenoris regis phœ
nicũ;& eſt frigidus:& una eſt ex pliadibus.

Talæmẽtris proprtũ q Troianis tulit auxiliũ.

Talentum ſecundum Iulium pollucem pon
deris nomen adducit Home.duplex eſt attĩ
cum:& euboicum. Item atticum magnũ &
paruum.magnũ.lxxx.libraꝝ & paulo plus.
Pli.xxxiiii. &.lxxx.triũ libraꝝ.& .iiii.ũciaꝝ.
Priſci,ait ſex.M.denarioꝝ romanoꝝ cõtine
re,ſiliqua & p faba græca minimũ pondus
eſt.Vnde ebulus qui ſcrypulus græ.ſex ſiliquas continet drachma.xviii. ſcrypulas tres
argẽteus nũmus qui denarius dicebat quattuor ſcrypulos.inde ũcias.viii.drachmas uel
denarios vi. libra Italica xii.ũcias denarios
lxxii.uel drachmas.lxxxvi.Eadem apud Ita
los æs græcos mnainos minam:quæ maior
erat q̃ libra noſtra.Pli.xii.de thure.Inueniũ
tur guttæ quæ tertiã partẽ minæ hoc .xxx.
triũ denarioꝝ pondus æquent. Vnde ſecun
dũ Liui.ſic inſtituram dicit talentũ ne mi
nus pondo.xxx.Romanis põderibus pẽdat
paruũ talentum.lxx.libraꝝ.Seneca ad nouatũ epiſtola.x.uigintiquattuor ſextertia ideſt
talentum atticum paruũ. Varro. dipõdus &
ſemis ſextertũ antiquũ eſt,& ita antiqui ſolebãt dicere ſemis quitus:ſemus quartus:ſemis tertius. Inde ſextertius.& tiũ.ut dipondius,& dium.unum põdus aſſipõdium.a tribus aſſibus .treſſis & ſic uſq; ad decẽ.a decẽ
decuſſis:uigeſſis:tricẽſſis:uſq; ad nonuſſis;&
centuſſis.Euboicum minus attico nõ tamẽ
multũ.iiii.nũmum Rõanoꝝ ſecũdũ Feſtũ
tpre Ho. qđ pax fuit.ná in funere patrocinia ꝓmia dixit duo talẽta;& primũ uicto-

rem bouem accæpisse.nomina unciarum de unx.xi.quattuna dempta ex asse destás.x. de pto sextante.dodrans.ix.quasi dempto quadrante.bessis.octo.beris triens septunx unciæ.vii.semis sex quasi semis as.quincunx.v. triens iiii.idest tertia ps assis quadrás.iii.id é quarta pars assis sextans duæ unciæ sexta ps assis.uncia ab uno sexcunx uel secuncia úcia & media:aut semodius modius & dimidiatus sestibra úica libra & dimidia. semiúcia semis est úciæ duæ sextulæ tertia pars unciæ idest scrypuli.viii.dimidia sextula scrypuli.ii. sextula & dimidiú sextulæ sicilicus appellatus scrypulus siliquæ sex.

Talus facit diminutiuum taxillus. Pom. Interim cum contemplor orcha taxillos perdi di.Priscianus.

Talitrum est ad pollicem reducto digito deinde relaxato impetu percussio.

Talentú quære in dictione denarius.P.

Tallasius deus nuptiarú qui ita a romanis é appellatus apud græcos hymenés cuius laudes canebant uersu lascíuo ut Mart.eiusdem laudes nó posse cantari nisi uerúbus suis eique númini dicatis.

Talassii nomé qd é ḡ in nuptiis crebro iactat an pp lanificiú quod quas illú uocant romani & sponsá introducentes pollét substernút Ipsa uero colú secum infert & fusum utri an te ianuam lana coronat ac cingit.an illud ue rú est quod historici tradidérunt adolescentē quēdá in rebus bellicis strenuú & iprimis præclarú & alioqui uirú oprimú Talassú nomine romæ fuisse sed postea quá romani sabinorú filias quæ ad ludos uenerát decepto rapuíssent. Virgo egregia specie talassio ferebatur a popularibus q̄busdam & talassii cliétibus clamitantibus quo tutius eā auserent nec q̄sq̄ accederet q eam abstraheret ui oblaretq; puellá Talassio ferri reliq̄ igit multitudo Talassii honoris causa bonis ominibus ac uotis puellam perfequuta ad Talassium deduxerút ex illo quoniá nuptiæ felices fuíssent soléne permánsitut quéadmodú græci hymenæum ita latini. Talassiú omnis causa in nuptiis nominarent.

Taygeta mõs est laconiæ q̄ iminet sparthæ & emicíus ex parte terremotu diruttus cú spartha.n.corruit eum terremotum pdixit Anaximander illic erant siluæ denssiímæ laconum uenationibus.

Talthibius qui fuit preco agamennonis.

Talus dictus a talo pedis qui autore Aristotele de aialibus tres habet partes exteriorē quā thias dicút interiorē thiasi supiorē antēnas inde talus in sex latera dolatur & sua cuique lateri dedere nomina signata punctis ut cæis uenus senio.& cætera suis ánotata litteris.

Talantica tegmen muliebre.

Talge insula in caspio mari sine cultu fertilis oi fruge ac fructibus abúdans:sed uicini populi quæ gignútur attingere nefas & pro sacrilegio hent diis parata existimantes dusq; seruáda.aliquot & illis oris quas defertas dixímus æque defertæ adiacent:quas sine propriis noibus scythica uocant ab iis in eorú recursus inflectit.Inq; oram terræ spectátis orientē ptinet hæc a scythico promontorio appolita primum oísque est in uia deide obimmanitatē habitantiú inculta.Pom.

Tages nã in hetruría regio targnienſi agro sul co ab aratro altius impresso puerili specie extitit cæpitq; affari aratorem ille uero terrore concussus totam conciuit hetruriam quæ uno conuẽtu tagem loquẽtē audiuit sermo autē fuit exceptus & scriptus libris hetrusca rũ habitusq; est pro haruspicina.

Talassionem in nuptiis.Varro ait signum esse lanificii.Talassionem enim uocabát quas illum qui alio modo appellatur calathus, uas utique lanificiis aptum.Festus.

Taleas scissiones lignorũ uel plegmina.Varro de re ru.li.i.nã ét nũc rustica uoce intercalare dicit diuidere.uel ramú ex utraq; pte aqliter præciſú quas alii taleas appellant.No.

Talentú secundú uarias gentes pondus est uarii sed apud romanos talẽtum est.lxx.libras Sic Plau.ostendit in mustellaria qui ait duo talenta esse.cxl.libras.Ser.

Talipedare est pedibus uacillare & quasi talis insistere.Festus.

Talia folliculi cæpe.Festus.

Talus prænomen erat sabinorum.Fe.

Tam & q̄ aduerbia.comparatiuo uel superlatiuo adiicíuntur.cum duo uel plures comparatiui uel superlatiui diuersæ significationis positi inter se æquanſ uel idẽ geminant. ut tã iustior q̄ fortior æneas Hectore, Cic. p deiotaro.Ilta inq̃ dexterã non tã in bellis neque i præliis q̄ in promiſsis & fide firmiore. bis eni firmiore intelligendum est.Pri.

Tamesis flumen in anglia dicíf hodie tamasia

Tamen ubi præcedit quãq̃ licet & cætera dat principium construction is ipsa dictiõe tamẽ excussa:qd idcirco in ligatura & quasi iúctura orationis infertum est:qa oratio undẽnõ debuerat incoperat.ideo tamen abiciť tanq̃ functa officio suo.Liu.

Tamen ipsum significat statim.Plau.in eudente ut fortunam nũc amitteret cum existem ex æquare rem tamen. Vir.in buc.hic ædes deponi tamen uenienus in urbem.No.

Tamen significat tandem. Salu.in quarto hiſto,nã q enare conati sũt icti fragmẽtis nau-

am aut afflicti a suis undarum ui mulctato fœde corpore. No.

Tamina uua siluestris dicta q̃ tam nigra sit q̃ tamum. Festus.

Tama dicit cũ labore uiæ sanguis in crura descendit & tumorem facit. Lu. Inguenne existat papulæ tama ne bona noxit. Ee. pom.

Tam qualitatis est tot q̃titatis, Te. i heau. Cui tam subito tot obtigere commoda.

Tam significatione habet positiuã cui subiungimus q̃. ut tã bonus cherulus q̃ bonus Homerus, tam & pro tamen usi sunt. Ee. pom.

Tam modo dicebant antiqui pro modo. Fe.

Tandem & tamen natum est ab eo qđ ueteres idẽ dicebant. Te. in an. Tu tamẽ idẽ has nugatias perge, facere. Et tandem aliquando nõ é aduerbiũ. & ſalté ſignificat. Idẽ in heau. ut heream in pte aliqua apud taidẽ tãdẽ. Do.

Tandem expletiua coniunctio est. Cic. quousque tandẽ abutere. Catilina patientia nostra. Te. in phor. ita ne tandẽ uxorem duxit antipho in iussu meo. Do.

Tandem cum significet aliquando interdum tamẽ. p superuacuo ponit. ut Te. Ita tandem uxorem duxit. Cic. etiã duplicat t̃poralem significationẽ cũ ait tandẽ aliquando. Fe.

Tandem significat uixur apud Cice. tandẽ aliquando quirites. Vir. lib. iii. æne. Ergo inspirata tandem tellure ponti. No.

Tandem significat tamen. Titrinni. in gemina ſymphonia odioſum tãdem ut moribus placeam uiro. Nonius.

Tangere cum multa tum etiam ludere & fatigari significat. Teren. in heau. quo pacto rhodium tetigerim, Dona.

Tangit ſimpliciter dicitur qđ artigit contigit facit compoſitum. Fe.

Tandem pro aduerbio temporali & pro cõiũctione expletiua inuenitur. Ci. in uer. prio. quousq; tãdẽ abutere patiẽtia nra Catilia. P.

Tanais ex ripheo monte adiectus adeo ꝑceps ruit ut cum uicina flumina tum mæotis & boſphorus tum ponti aliqua brumari rugore duruntur ſolus æſtus hyemẽq; iuxta ferens idem ſemper ut ſublimis incitatuſq; decurrat. Pom.

Tamaris ãnis luſitaniæ ſecundum æbora pontum. Pom.

Tamos promontoriũ est q̃ taurus attrollit colis alterius partis angulus initium que lateris ad meridiem uerſi. Pom.

Tanais fluuius ſcythiæ qui damubius dicit; q̃ diuidit aſiam ab europa.

Tantiſper ferre poſtulat poſt ſe dum ꝑ donec ſiue q̃diu, cætera quoque compoſita a per tẽporis breuitatem ſignificant. ut quãtiſper parumper: pauliſper: aliquãtiſper. Donec & dũ dupliciter ſummuntur: ut donec moriatur cum ſubiunctiuo ideſt uſque ad mortem & donec uiuo ideſt quãdiu uiuo cum indicatiuo. Laurentius.

Tanti & quanti quære in dictione magni.

Tantum abeſt ſequente. uel geminato ut ſignificat non modo hoc non eſt: ut Ci. de offi. tãtum abeſt ab officio. ut nihil magis poſſit eẽ contrarium. ideſt non modo officium non ẽ uerum etiam magis officio poteſt eſſe cõtrarium ꝑ duplex ut ſic. idem pro lege manilia; tantum abeſt ut aliquam bonam gratã quæ ſiſſe mihi uidear ut multas etiam ſimultates partim occultas: partim aptas ſubeundas mihi eſſe intelligam. Interdum ponitur ſine ut & ſine ablatiuo: raro tamẽ. Ci. tantũ abeſt ut inflamares noſtros animos: ſomnum iſto loco uix tenebamus. Quintil. utitur aliter hac dictione tantum. ut ultra ex latrones parum habet non ſepelire: niſi aliorum quoque offi cia præcederit: tantumque non petita ex fluuiis aqua refrtingit ignem. Lau.

Tanto quære in dictione adeo. Lau.

Tanti quanti cum compoſitis quantilibet tantidẽ quãticunque: totidemque pluris & minoris ſoli hi genitiui iungũtur cum mercor: comparo taxo: liceor: tãdiconſtituo: metior: pro æſtimo: conſtat: conduco: loco: fœnor: paciſcor: pango pepigi: cõdemno. poſtulo. & cum ſimilibus quæ in cæteris dictionibus poſtulant ablatiuum. ut uendidit hic auro patriam. Quin. In paſtu cadauerum, hoc unum ſuperat ut deuectum tantidem uẽderes. Iuue. Quanticunque domus conſtet. & idem Balnea ſexcẽtis & pluris porticus ẽpta dicimus præterea uendo meliuspeius: carius uilius: minori precio pluri ſumma p ſubſtantiuum exponitur. Lau.

Tandem habet urgens quidam & accelerans per interrogationem ſæpe. ut quousque tandem abutere patientia noſtra Catilina. Et accipitur pro demum uel denique. Virg. Morimẽ denique cogis. Demum etiam accipitur pro ſolum ſiue omnino præcipueque eum his iunctum & cum ita. Cice. in Saluſtium. ea demum magna uoluptas eſt. Qui. ita demũ mihi ſatiſfacies ſi apud patrem fuiſti, Cõponitur quidem ab his & demum idẽ. Oui. pro demũ poſuit dentiqſiqua metu dẽpto caſta eſt ea denique caſta eſt. Lau.

Tanager fluuius lucaniæ in æſtate ſiccaſ. Vir.

Sicci ripa tanagri.

Tanais fluuius ſcithiæ ĩ paludem mæotidẽ dirimit Aſiam ab Europa.

Thanatos mors. Inde athanatos immortalis. mors aliquando actus moriendi. aliquando pro dea. Tanes perſa ex ducibus darii.

Tantalus,louis ex plotis nympha filius quē dixit Euripides:li.temporū regem phrygiæ & cum Troo rege dardaniæ bellum gessisse q; Ganymedem rapuerat qui ob filium iter fectum detrusus ad inferos siti torquetur & fame.Agamennonis & Menelai auus. Vnde tantalides dicuntur,alius corinthiorum rex ob pietatem deorum mensis dignatus Alius Thiestis filius ex merope ab Atreo iterfectus & appositus esca patri.

Tangere ferire cōmouere.Virgil.libro.xi.Nec solos tangit atridas iste labor.M.T.in frumentaria uerinarum.Nunq̄ mea te cura tuarum quæ fortunarum cogitatio tangit.Lucre.nec bene pro meritis capitur nec tangitur ira.N.

Tangere est contingere.Lucre.li.primo Tangere enim & tangi nisi corpus nulla potest res Te.in ad.Nunq̄ dum ego adero hic te tāget. Nonius marcellus.

Tangere inspicere.L.u.li.vi. Ne quicquam prius q̄ omnes nenas tetigit ac præcordia. No.

Tangere est circūuenire. Tur.i demetrio at.ineptus meus mihi est pater iratus quia se tam lento argento tetigi ueteri exemplo amanti. Lu.libro.xxx.Et mistonis manu perscribere posset aiacem Pomponiū a leonibus.At ego rusticatim tangam urbanatim nescio.No.

Tangere contingere.M.T.in uerrem acticam enim uerres simulat tetigit prouinciam.Virgi.li.ix.Srat fatis generumque datum tetigere q; arua fertilis ausoniæ troes.No.

Tanne eo usque.Affra.Tanne arcula tua plena est aranearum.Festus.

Tantisper pro quasi tantum.& paulisper quasi paulum:ut parumper quasi parum dictum ē Te.in and. Dum id restitum iri credit tantisper cauet.Donatus.

Tantopere uim aduerbialem in se continet:& significat nimis. Te.i ad.Ego in hac re nihil reperio q̄obrem tantopere lauder hegio. D.

Tantisper pro interim positum.Te.i heau.Decreui tātisper me minus sturiæ chremē meo gnato facere dum fiam miser.Ser.

Tapete tegmen mire pictum de uariis coloribus.Var.i hercule socratico.In omnibus rebus bonis quottidianis cubo in sardianibus tapetis.Vir.li.xi Qui forte tapetibus altis ex tructus toto pflabat pectore sonum Turpi lius Glabrum tapete.No.

Tapinosis ē rei magnæ humilis expositio Vir. primo æne.Apparent rari nantes in gurgite uasto ταπινοσ enim græ.latine humilis.S.

Taprobane aut grandis admodum insula aut prima pars orbis alterius ab hisparcho dicit sed quia habitat nec quisq̄ circum eam esse traditur prope uerum est contra inde illa hostia sunt quæ uocant solis adeo inhabitabilia ut ingressos circūfusi aeris exanimet cōsestim & inter ipsa hostia rara tenet regio obastus intolerabiles alicubi cultoribus egens inde ad principia rubri maris pertinet ipsa iuxta atque deserta humus cineri magis sit q̄ pulueri similis ideoq; per eā rara & non grādia flumina emanant.Po.

Tarusiati populi ī aquitania proximi uocatiis sotiatibus trabellis garūnis coccosatibus & hispaniæ citeriori hos puto populos turse ī prouintia ausicitania & sracorū regna sita.

Trabelli populi in aquitania proximi bigerionibus sontiatibus uocatiis tarusatiis & hispaniæ citeriori in francorum regno siti.

Tapetum & tapes tapetis.

Tapinosis humiliatio ut in gurgite uasto:

Taphos sepulchrum unde epitaphium.

Tapsus insula decem stadiis a sicilia prope syracusas pene fluctibus par in mari nunc incontinenti.

Tarditudinem & tarditiem pro tarditate.Pla. in penulo.Podagrosi estis ac uiciosis colcleas tarditudine. Ac in alcmena. atque equos segnes somno & tarditudine. Idem in diomede.multa mittuntur tardicie & secordia. N.

Tardus corpore ac menbris est: quāuis etiam intellectu tardos dicamus qui stulti sūt. Te. in heau.Fatuus est insulsus tardus stertitque noctes & dies.D.

Tardum pigrū. Vir.li.secūdo geor. sæpe oleo tardi costas agitator asselli.Te.in heau. Fatuus est insulsus tardus.No.

Tarpum diuturnum perseuerantem. Virgi.li. secundo geor.India fert tristis succos tardūque saporem.Nonius.

Tardus stultus.Vir.tardi uenere subulci. porci enim cito ambulant.Et Te.tardus es idest stultus.Seruius.

Tardigemulo in neuiano carmine criminabamur.& ut quæque uox indidem animaduerti digna subuenerat qua nos quoque possimus uti memoriæ mandabamus.Erāt āt uerba quæ tūc suppetebāt huiusce modi corpore ingt pectoreq; undiq; obeso ac mente exesa tardigemulo.senio oppressum:A.gel.

Tartarus idcirco dicūt q; oia illic ebata sūt.S.

Tarpeius mōs dictus primo locus capitoli.V.

Tartarus Plato in quarto de fluminibus apud inferos quæ sint in his unū tartarum appellat quare tartari origo græca.Var.

Tartarino horrendo & terribili.Fe.

Tarmes genus uermiculi carnem exedens.

Tarraciua pro duplex r potius oppidū uolscorū prius ansur dictū:prius diuersa fortuna a reginis experta a ταραττω conturbo.

Thasa parthorum uicus.

Taratius ramnister.

Tarthesii ipii albanorū regis Plu.i uita Rōuli.
Tarthesius dixit Plu.secundū quosdam q̄ fuit impius albanorum rex.
Tarchon quasi arcō græ.dempta o sed accipit o græcā litterā quia proprium & Tarcho ut Apollo & Plato.& tapho pro raphon.
Tarentum urbs inclyta calabriæ circa salentinorū confiniaꝫ tara Neptunni filio secundū Seruium ædificatum a palāto aucta.lusti.iii. græ.tarantum ut talantum.
Taras Neptunni filius ut dictum est.
Taraco hispaniæ nobile oppidum est uino & pstantia uirorum portu tamen caret.
Trasimenus lacus hodie perusinus dicitur in ter perusiā & crotonam.
Taurus asiæ mons idem quod taurois mōs eē & creditur q̄ uariocꝫ ac longo flexu in oceanum tendens diuersa nomina assumit & in terdum idem repetit.
Thamesis fluuius interiorē angliam interfluit a maritimis ciuitatibus diuidens a mari circiter passuum millibus octuoagita id uno omnino loco uado traiicitur & in mediteraneis illius locis insulæ oriens nauigabilisq̄ oceanum influit.
Tauriaci aliter rauaciꝫ populi germaniæ .pxi mi nemetū & heluetioꝝ finibus a qbus fluua hercinia orit & fortis erant raniaci q̄ pximi helueticis circa basilienſiū fines habitabāt bi tamen erciniæ siluæ nō erant proximi sed baſeni siluæ quæ nigra dicitur interfluente tamen rheno.
Tauromīnium colonia in sicilia ad promōtoriū parum ātea naxos dicebatur Plinius acutissimis ruppibus ut refert apianus.
Taurus ipe ab eois littoribus exurgēs uaſtæ sa tis attolit.deinde dextro latere ad septētrionē sinistro ad meridiem uersum.It in occidē te rectus & perpetuo iugo magnarū q̄ gentium q̄ dorsū agit terminus ubi terras dirimi tur exit in pelagus.idē aūt & totus ut dictus est.dicit ēt qua spectat orientē deide hemodes & caucasus & propanisus. Tū caspiæ pylæ nymphates & armeniæ pylæ & ubi iā nostra maria cōtingit taurus iterum.
Taurci populi post armatas iphigeniæ & oreſtis aduentu maxime memorat imanes sunt moribus immanēq̄ famā habēt solent p ui ctimis aduenas cedere.
Tarentinus sinus primus dicitur inter promōtoria salē & lacinium in eo q̄ sunt tarentus metapontum heraclea.Croto turium.Pom.
Tarentum conditum est a therapneis idem la cedæmoniis.
Taurus & rheticomontiū altissimi in germania nisi quorum nomina uix est eloqui ore romano.Pom.
Tharsis ab aliquibus cilicia dicta eo q̄d metropolis eius tharsis dicitur de qua ciuitate erat ēt Paulus apoſtolus q̄ ait ego sū a tharso cilicię aliqui carthaginē intellexerunt fortasse aliquando sic nominata quia ab aliis cartha go ab aliis tharsis nominata Augustinus in xlvii.psalmo.
Tarteia in calpe est ut quidam putant aliquan do tarteseos & quā tranſuecti ex africa phœnices habitant atq; unde nos sumus cingēte ratum entellana & bello & belipho usq; ad lunonis promontoriū drā freti occupat.Pō.
Taurubile nomē a cosmographis pter missūē sed puto fictū eē a Papinio atq; ita appellari uiā herculeam septem stadiorum ante lucrinum in exteriore parte cuius meminerunt Strabo & Diodorus.nam structa é causa tra ducēdarū boū Τεύρος autē græ. latine tauri ā βαλλο iacio siue traiicio significat idē taurubile.
Tarna urbs apud Home. quam dicunt posttea sardis dictam.
Tarpeia filia Tarpei qui arcē sabinis prodidit.
Tarsius urbs clarissima ciciliæ quā Perseus Danaes filius ædificauit.Plini.v.per quā cyenus defluit apoſtoli.Pau.patria.
Tartarus locus infernalis a græ.τάρταρος me cōturbor & in plurali neutri generis tantū.
Tarrestus locus ultra columnas Herculis.
Tauras uaccas steriles dici existimant hac de causa q̄ non magis pariant q̄ tauri.
Tauri appellabantur ludi in honorem deorū inferorum facti.instituti autem uidēt hac de causa regnante superbo Tarquino cū magna incidisset pestilētia in mulieres grauidas quæ fuerant facta ex carne diu uendita populo taurorū;ob hoc diis iferis instituti ludi & uocati sunt.Festus.
Taura appellatur uacca q̄ sterilis est. quæ præ gnans est horda ab ea infausti dies hordalia nominant q̄ cū hordæ boues imolant .V.
Taurelia sacrificia erant.Asco.pe.
Taurus pro boue forti.V ir.Inde taurinus i lōga & ita oia a mutis i hac forma:aprinus forminicinus:leporinus:hirūdinus: caprius lupinus:porcius:ouinus:suinus.oullas & suillas dimminutiua secūdū Prisciā.
Taurus etiam mons. Plini.quinto isolinus ab idico mari inter ægyptū & paphilicum pelagus riphæis iugis anecitur.& diuersa habet noia secūdū gētes apud indos hyamos: apd parthos præmsates.Inde taurus altissima ps caucasus;qd Pōpo.negat qđ euphrates aliu it caucasū a sinistra taurum a dextera.
Tauromenim mons in sicilia cum urbe aspra rimus romanorum colonia.Inde tauromini tanus ut drepanitanus.

Taurominíus ſiciliæ fluuius & oppidū ſier ſy racuſas & meſſana q appellat & euſobōcoia Taunus mons eſt germaniæ altiſſimus.
Tauchira urbs brachaorum in libya.
Tautologia idem eloquium ut ſi fata uirū ſer uant ſi ueſcitur aura.
Taxat & taxatio a uerbo tango dicuntur ude & taxatores a ſcænicis dicuntur q alteruter ū maledictis tangunt. Fe.
Taxare præſſius crebiuſque eſt q tangere ude id proculdubio inclinatum é. & iactare mul to fuſius largiuſque eſt q iacere onde id uer bum tractum eſt. ſic etiam quaſſare q quare re. Macrobius de ſaturna.
Taxi ſenſim uel occulte. Pō. in bu. Adoptatu clā deſtino tacitus taxi perſpecturi p cātū.
Taxis pro tetigeris. Varro in modio ſed petu lo ne meum taxis librum. No.
Taxus uenenata arbor eſt quæ habūdat i corſica. Vir. in buc. Sic tua cyrneas fugiāt exami na taxos. Seruius.
Taxus arbor uenenata. Vir. iiii. geor. Neu pro prius tectis taxum ſint. Ser.
Taxus arbor de qua in ſimilace generis foemi nini pro animali maſculini.
Taxare eſt maledictis tangere. Sueto. lib. ii. Sed etiā ut nūmularii nepotem ſic taxat auguſtū &. xii. diuortium ſuum cum uxore taxaſſet.
Talthybius agamennonis præco: qui cum eurybate miſſi ſunt ad Achillem p Briſeidæ.
Talpius græcus ad troiam.
Talamus coniugis utriuſque cubiculum:
Thalia una muſarum græce accentū habet in prima uel in ſecundara ἀπὸ τοῦ θάλλω græ. germino uel uiræo græ. prolatū. nā thalia dici debuit ut citerea & noriamnam ei in e ſecundū Ser. ſed non ferunturuat nilus niſos ſpōdeus ſpō dios & una gratiarum. uel hæc uel alia.
Thalaſſius qui pulcherrimam uirginem in ra ptu ſabinarum habuit amare deductum.
Tarianus nomen proprium.
Thaxii populi thraciæ in inſula thaxo ubi au ri materia & alia metalla fodiuntur.
Thaxos una ex cycladibus unde thaxium mar mor ut ait Pli. pauí aūt tharō cōdiderunt ut ſcribit Thucydides & Strabo cariſto urbs eu boeæ in rippa ſub monte ubi erat apollinis marmaſii teplū lapis illic naſcebaſ quē pectebant & texebāt mantilia inde cōficiebantur egregie cōtexta plura apud Strabonem.
Taſium genus uini a taſis græ. detentio.
Taſium oinum. Ody. x.
Thaumātias iris a thauma miraculū quaſi mi raculi filia.
Thamyra uel thamirs græ. ὁ τὰ. τρίο thracius cantandi peritus. de quo Hom. li. ii. lli cū ex œchalia nidorio muſas obuiā habuiſſet eas ad certamē prouocauit quæ ei & modulandi peritiam & uiſum abſtulerunt penitus.
Thamyras philamonis filius & arſinoes.
Thamanei populi in ſcythia aſiæ.
Thamyris qué cū muſis concertaſſe auſus ſit & muſica & humano ſenſu. muldtatum Homerus refert.
Thanæi ſcythiæ populi.
Thanatos mors.
Thaxiú uinú ſi dicaſ a thaxo iſula ſeruat aſpi rationé ſin a noie taſis q eſt derētior caret ea
Thauma theſſaliæ locus.
Thales unus ex ſeptem. Lau.
Thalus ramulus ſiue germen unde puto dici thalleam arborum.
Trabes proprie dicunt duo ligna cōpacta. Fe.
Trabs. Varro in parme. Alia trabs ppius in hu mū accedēs pxime fregit ramos cadēs. No.
Trabea toga é augurum de croco & purpura. Vir. vii. æn. ſpſe quirinali lituo puaq; ſedebat ſuccinctus trabea. Ser.
Trabica nauis qd ſit trabibus conſixa. Pacuui us labitur trabica in alueos. Fe.
Thracis dictus eſt ex edonis ubi e ſiue ędrēſ us ut ſcribit Pauſanias quoniā illic ſit narus is theologiā ſcripſit tribus milibus uerſuū.
Tracali appellant murricum ac purpuræ ſupe riores partes. unde arimīnenſes maritimi hō mines cognomen traxerunt tracali. Fe.
Tractim ut ſenſim ideſt diutine longo tractu. Plaut. i amphi. Quid ſi illum ego tractim rā gam ut dormat. No.
Tractim iugiter ſine intermiſſione. Vir. quar to geor. tractimque ſuſurrant. Ser.
Tractus plaga regio. Vir. ii. geor. iudicio é tractu ſurgens oleaſter eodem. Ser.
Tragus genus conchæ mali ſaporis. Fe.
Tragula genus teli dicta qd ſcuto ſixa trahat Feſtus. pompeius.
Tragula ab eo qd trahatur per terram. Varro.
Tradi rem ſi ſtipulamur nō intelliginus pro prietatem eius dare ſtipulationem ſi tatum tradit. Pau. de uerbo. ſignifi.
Tranſigit qui quaſi de re dubia & lite incerta nec finita tranſigit. pacificitur uero qui dona tionis cauſa rem certam & indubitatam libe ralitate remittit. Vlpianus de tranſactio.
Tranſacta finitaue intelligere debemus nō ſo lū de quibus controuerſia fuit: ſed etiā quæ ſine controuerſia ſit poſſeſſa. & ſunt iudicia terminata tranſactione cōpoſita longo tēpo ris ſilentio finita. Pau. de uer. ſigni.
Thargilion athenienſes menſam habebant.
Thracia ante ſithon dicta eſt.
Tranſfuga non ſolum is accipiendus eſt q aut ad hoſtes aut bello tranſfugit: ſed & qui per indutiarū tēpus aut ad eas cū quibus nulla

amicitia eſt fide ſuſpecta tranſfugit. Pau.
Traiecticia pecunia eſt quæ trans mare uehit
cætera. ſi eodem loco cõſumat non erit tra-
iecticia: ſed uidendum an merces ex ea pecu
nia cõperatæ in ea cauſa habeant & intereſt
utrum etiam ipſe periculo creditoris nau-
gent. tũ enim traiectícia pecunia ſit. Mode-
ſtinus de nautico foenore.
Tractatrix generis nã utrebanẽ hoc remedio
antiqui ut celſius meminit ut iuberent pue-
rum fricare humeros quẽ martialis tractato
rem appellat & ancillã id faciẽtem tractatri-
cem. nam tractare eſt frequẽter tangere.
Thratius ut dictum eſt boſphoros diſtermiat
Europam ab Aſia ſtadiis quinq; ipſis in fau
cibus oppidum in ore templum eſt oppidi
nomen calchedõn autor archyas megarẽſiũ
princeps. ſepti numen iuppiter conditor ſe-
dit hic iam ſeſe ingẽs pontus aperit. niſi qua
promõtoria ſunt huc atq; illuc lõgo rectoq;
limite extẽnis ſinnatus cætera ſed quia con-
traminus q; ad læuam & ad dextram abſcef
ſit mollibuſq; faſtigiis donec angoſtos utrin
que angulos facit. Inflectit ad formã ſcythi-
ci arcus maxime incuruus breuis atrox ne-
buloſus raris ſtationibus nõ molli atq; are-
noſo. circũdatus littore uicinus aquiloſibus
& quia nõ profundus eſt fluctuoſus atq; fer
tiens olim excolentium ſcæuo admodũ ige-
mo axenus poſt comertio aliaq; gentiũ mol
libus aliquantum moribus dictus eximis.
Thracũ mores una gens habitant aliis: aliiſq;
pditi & nomiabus & moribus quidam ſe-
ri ſunt. & ad mortem paratiſſimi gerãt utiq;
id uaria opinio perſicit. alii ferãturas putant
animas obeuntium alii & ſi non redeant nõ
extigui tamẽ fed ad beatiora trãſire alii emo
ri qdẽ fed id melius eẽ q; uiuere. Itaq; lugent
apud quoſdã puerperia natiq; deflent funera
cõtra feſta ſunt & uelut iacta cantu luſu
que celebrãt. ne fœminis qdẽ fegnis eſt ai us
ſup mortuoq; utroq; corpora interfici ſimul.
que ſepeliri uotũ eximiũ hẽnt & quia plures
ſimul ſingulis nuptæ ſunt. cuius id fit decus
apud iudicaturos magno certamine affectã
moribus dat. eſtq; maxime lætũ: cum i hoc
contẽdit uincit. Mœrẽ alii uocibus: efferũt
at gbus conſolari eos animus eſt at me opet
que ad rogos deferũt paratiq; ut dictũ itãt cũ
fato iacentis ſi deſ in manus uel pacifci. Cũ
decerpũt ubi nec pugnæ nec pecuniæ locus
ſit manẽre; dominos proci nupturæ uirgines
nõ apparẽtibus uiris tradũt. ſed publice aut
locatur ducendæue ut neueũt uiri ſiat ex ſpe
cie & moribus cauſa eſt probæ formoſæq; i
pcio ſunt. cæteras q; habeãt mercede quærũ
tur uiri uſus quibuſdã ignotus eſt. epulanti-
bus tamẽ ubi ſup ignes quos circũſidẽt qdã
fœmina ingeſta fũr ſimilis ebrietati hilaritas
ex nidore contingit.
Tragula eſt aſta. Salu. lib. iiii. hi. Autidiſſius atq;
præparatis ducibus & metellis ictu tragulæ
lauciatẽ. Var. i mele. Aut ille cerũõ q uolati
le currẽs ſpio ſequiſ tragulaue traiecit. No.
Trahere cõſuetudie maniſeſtã hẽt ſignificatio
nẽ. Vir. li. ii. æn. altaria ipſa tremẽtẽ traxit. Ni.
Trahere per terram ducere. Virg. i æn. lora te
nens tamen huic coruix comæq; trahunt p
terrã. Lucre. libro octauo, per ſcopulos imiſe
rum trahitur per ſaxa cadãtur. No.
Trahere eſt rurſus leuare. Tul. de na. deo. li. ii.
Et regẽ qui poſſiõe terrã fumare calẽtem at
que etiam ex puteis iugibus calidã aquã tra-
hit. Plaũ. in amphi. Ego illi puteo ſi occeſſo
animam omnẽ intertraxero. No.
Traduces uitium fieri poſſunt ut mediolanẽ-
ſes faciunt in arboribus qs uocãt opulos. V.
Trama qd tranat frigus. Var.
Trames in trauerſo dictus. Pla. in parafito. pi-
gro domũ ire cœpi tramite dextera uia. V.
Tranſtra & tabulæ nauiũ dicunt. & tigna quæ
pro pariete i pariẽtẽ porrigũtur. Fe.
Traha genus uehiculi: a trahendo dictum nõ
habet rotas. Seruius.
Traho cum feſtinatione adduco. Virgilius. ii.
æne. paſtores magno ad regem clamore tra-
hebant Et conuentus trahit in medios. Ser.
Traianus imperator conſuluit Apollinem aſſi
riũ cuius ſimulacrũ ẽ i ciuitate heliopoli. M.
Tranſenã nõ ut qdã putant tranſitus. ſed eſt ſe
neſtra. Cic. de. ora. li. i. Nũc peto a craſſo ut ti
lã copiã quã cõſtructã uno in loco quaſi per
tranſenna pereuntes ſtricti aſpeximus. Sal.
huſto. li. ii. trãſenna dimiſſum victoriæ ſimu
lacrum cum machinato ſtrepitu coronã ca-
piti impoſuerat metello reor. N.
Tranſmittere trahere derelinquere. Lu. xxviii.
Palæmon & amarius mortem tranſmiſit ſu
am ſtolam quam dicunt. No.
Tranſgreſſus a pedũ gradu, pprie dicit' ſed au
ctoritas uetuſta liberiore loquẽdi uſum de
dit. Sal. li. i. hi. Et de his q; nauigaſſẽt & de ip
ſis nauibus eo uerbo uti ſoluit in q bus gra
dus nõ ſit. defectio nactus obſcurã noctem
eſtu ſecũdo ac ide q; tranſgreſſus oẽs recepit
modos pceptus a luſitanis, alibi de ſcaphis ita
liæ paulũ nimio pgreſſe iter. tũ ſicco onere
cũ pauor corpora agitabat deprimebãt. No.
Tranſmitto celeriter tranſeo. Vir. quarto æn.
alia de parte patentis tranſmittunt curſu cã-
pos. Seruius.
Tranſmiſſum tranſgreſſum dixit. Salu. Aſino
polioni in quadam epiſtola quam ad plancũ
ſcripſit. Saluſ. in eodem li. non eos ſoluũ q na-

uibus ueheretur:sed & scaphas quoq; nantes trálgressas dicit. Verba ipsa de scaphis posui. Earū ille paululū progressæ nimio sinul & incerto onere cum pauor corpora agitaue rat deprimebantur. Au.gel.

Transuersi casus sunt q ab recto casu obliq de clinantur.ut albus albi.bo. Val.

Trapetes molæ oleariæ.& uocant trapetas a terendo nisi græcum est τρανσ τῆσ. Va.

Transenna extentus funis dicitur. Salu. machinato strepitu transenna coronā in capite imponebant. Seruius.

Transenna fenestra. M. Tul. i. de ora. Nunc peto a crasso ut illam copiā ornamentorum suorum q̄ cōstructā uno in loco quasi p transēnam ptereuntes strictim aspeximus. Ser.

Trapetum mola oliuaria, Vir. ii. geor. Teritur siciona bacca trapetis. Ser.

Transcribo trado. Vir. vii. æn. Et tua dardanes trāscribi sceptra colōis. hic sermo tractus est de pecunia. Seruius.

Tracula nomen uiri delitiosi ut Lucilius.

Trapetum dicitur mola torcularis.

Traduces Corn. Tacitus: ea cūctatione spaciū uinitoribus datū in uineas nexu traducum impedicas refugiendi.

Technas dicimus artes dolosque qua uoce nostri utunt comici ide cacotechnia mala ars siue uiciositas dolositasq; græce nāq; techne ars est & dolus.

Tædet pertesiū mittit. dicimus & ptesus ut Suet. li. i. alexandri imagini animaduersa ingemuit & quasi ptesus ignauiā suam: nā gtō ad iungi solet. Vir. iiii. si nō pertesū rhalami tædæq; fuissēt antiqui eni actō utebant. Terent hei mihi non hactenus pudēt & quem neq; pudet quicquam.

Thebe ante dilluuium agyge coditæ.

Tectorium caleē antiq dixerunt quam parietes exteriori parte oblinuntur & opus tectorium q̄ extra peciosum est lenigatum.

Thenophiō locum dicimus commentationis & cōsideratiōis uel artificii techne. n. est ars siue artificium.

Teanum oppidum marucinorum.

Theon ultra sinum gaditanum mōs altus ut græci uocant perpetuis ignibus flagrat ultra mōtē uiret collis longo tractu longis littoribus obductus. unde uisunt patentes magis campi q̄ ut pspici possint. Panum satyrorū que hinc opinio caulæ fidē cepit q̄ cū i his nihil culti sic nullæ habitantium sedes nulla uestigia solitudo in diem uasta & silentiū uastius nocte crebri ignes micāt & ueluti casa tra late iacentia ostendunt crepant cymbala & tympana audiunt q̄ tibiæ sonantes maius humanis. Pom.

Telogenius perfectus genius uel perfectus.

Theleboe insula est inter leucadiā & achaiam ubi taphius & thelebous fratres fuerūt telebous exiguū regnum fratres reliquit sponte que discedens colonos duxit capreas in campaniam unde capreæ dictæ sunt.

Tædium est angor mentis & animi. non corporis ualitudo. Ser.

Tedulū fastidiosum fenē q̄ oibus ē tædiū. Fe.

Tegetes a tegendo. Var. de re rusti. Si quæ siūt de cānabi lino iunco palma scirpo. ut funes reſtes tegetes quoque fundo sumi non potuerunt. Nonius.

Tegillum cuculi uinculi ex scirpo factū. Plau. tegillum mihi aret id si uis dabo.

Tegillū diminutiuū a tecto. Var. sexq; ulysse. uigilare uolitās mulsus aquā & nubibus tortā idicat fore ut tegillū pastor sibi sumat. N.

Thearus fluuius thraciæ ad cuius caput Darius ad scythas pficiscens tribus diebus castra habuit: & delectatus lympidia eius aqua colūna appositi græcis litteris secundū Hero. quæ ita sonant. otheari fluuii fons cū oium fluuiorū optimam & pulcherrimam pferas aquā: & ad te Darius Histaspis filius plag; & mesopotamiæ rex oium hominū optius & pulcherrimus ad scythas pficiscens pueniet. hæc quoque tibi inscripta apposuit.

Tela etiā lapides dici posse auctoritas docuit: & oia quæcūq; iaciunt. Sisen. li. iiii. hist. Manulis lapides dispartit. pterea qd is ager oīs eiusmodi telis indigeat. No.

Teiorū iaculorū gladioq; uocabula quæ in hi storiis neteribus scripta sunt. libitū forte nobis est sedentibus in rheda cōquirere ne qui dē aliaq; ineptiaq; uacanté stupētēq; animū occupare quæ tū igitur suppetierāt hæc sūt hasta: pilū: phalarica: soliferrea: gesa: lacea: spirumigesa: trifaces: tragulæ: framee æ: mesaculæ cateiæ: omphēæ: scorpii: scibōes: scilicet suerutæ: enses: ficæ: machereæ spatæ linguiæ. Pugiones climaculæ. De lingua quoniā non ē nimium frequens admonendū existimo. Ligulā ueteres dixerūt gladioli oblōgū in speciē linguæ factū cū meminit Neui. in tragœdia hesiona uersū Neui appositi. Siue ide mo rē gerere uideæ linguiā uegē lingula, ité tūphea genus teli & thracæ natiōis positique hoc uocabulū ē i Qui. Ennii ānaliū. iiii. A. g.

Telum secūdū græcā etymologiā dicit a græ. τηλοσ quicqd longe tacti potest siue gladius siue securis. Virgil. At nō hoc telū q̄ ui mea dextera uersat. & sequit cōsurgit in ensem. S.

Tellus & terra in hoc differūt quod illa deam significat. terra uero elementum. Ser.

Telaulus liburnorum fluuius.

Telis fordonum fluuius.

Telum uulgo quidē id appellatur qđ ab arcu mittitur.sed nūc omnino significat qđ mittitur manuita sequitur.ut & lapis & lignum & ferrum hoc noīe contineat dictūq; ab eo qđ in longū mittitur. Caius de uer.signi.

Telamon æaci.f.frater Pelei.rex salaminæ pater Aiacis.

Telecrus rex laconiæ.

Telemachus filius Vlyssis ex penelope.

Telemus cyclops uates qui Polypheum occēcādū ab Vlyssē pdixit Theocritus & Homer. Oui.Telephū dicit si correctus est textus.

Telephus herculis.f.ex auge nympha lactatus a cerua in siluis expositus in lycia cithēlibus iperauit ab Achille dū Vlyssē perfequīt uulneratus in fœmore. qui iterū ab eo uulnerat⁹ secundū Oraculum sanatus est. Pli.dicit limatura ferri in ēplastris sanatū ab Achille.

Telegonus Vlyssis ex Circe.f.qui patrem incognitum interemit.

Telesco oceani & tethyos filia.

Telys syb aricum tyrannus genitiuo telyos.

Telesarcus ciuis samius.

Telestor pater Eurypiles.

Telechines martis filii cū caphinam oceam filia neptunnū educarunt artium inuentores fuerunt statuas deorū fecerunt primi ab ipsis apollo apud lyndios telechinus dicit Iuo & nymphiæ apud alios⁹ telechines non nulli traditerūt eos proprias formas morare solitos inuidosq; fuisse in artium disciplinas & eosdē fascinatores solitosq; infundere aquā stygiam plantis & animalibus alii ab æmulis i flictum aiunt eosdem dictos idæos dactylos cabiros & coribantas non nulli tradunt.

Telonæum ubi uectigal exigitur.

Telos tributum & pensio.

Tellus athenienſis quam Solon Croeso beatione rem putauit.

Telū quicquid iaci potest a τηλον græce longum aliquando oro gladio.

Techna ars ide technides artifex calotechnus & cacotechnus.

Tectorium illinimentum ē & quasi pauimētū parietis atque icrustatio.Lau.

Temerare uiolare sacra & contaminare dictū uidelicet a temeritate.Festus.

Temetum uinū,ūde temelētus & temulētia.F.

Temulenta est ebriosa a temeto q̄ est uinum q̄ attentet.Plau.in aululari.Quia temeti nihil allatū intelligo.Idē in trucu. Siue adeo cares temeto tamē igenio iprobus.M.T.de repu.li.iiii. Ita magnā uim habet disciplina uerecundiæ carent temeto oēs mulieres. Varro est modus maculæ trulla quid si in omni uita helluo olfacit temetum.N.

Temulentus uinolentus hoc est ebriosus quia temetum uinum est. Vnde abstemius sobrius.dictū aūt temetū ab eo q̄ teneret mentē. & producit primam syllabam temulētus uino temerarius natura. Teren.in an. Sane pol temulenta est.Donatus.

Temerius Ac.in didascolo.Sed euripides q.cos roes temerius in fabulas.No.

Temeritudinem p temeritate.Pacu.in dolore ſte Ennio tyranni neui temeritudinem.No.

Temerarium metuendū & sollicitum.Plau.in asina.Sed quid q̄ picus uimū tūdit haud temerarium est & i sequētibus.No.

Temerariū ſicuti plærūq; a temeritate.N.

Temeriter.Acti.i aphi.hoc i re ē q̄ tū tā temeriter meā beniuolētiā iteriſſe es ratus.No.

Temere.i.ſine causa.Vir.viii.æn.haud temere uiſum.Te.haud temere est.Interdū aūt fortuitu significat.alias male alias proinde.No.

Temere improuide incōsulto.Æ.in an.Sed dico tibi ne temere facias.Ser.

Temere ſine causa.Te.in heau. Miror quid ex pyrheo abierit.nā ibi cuſtos publice est nūc non temere est.Ser.

Temo ūde & cur dicat latet arbitror ātiquos ruſticos primū notaſſe quædā in cœlo ſigna quæ pſtēt alia erāt ſignia atq; ad aliquē uſū culturæ tēpus deſignādū cōuenire aiadue rtebant equis:ſignarūt has ſtellas quas græci ut Homerus uocat ευιδξαν ideſt propinqua e quis ſignum bœten & noſtri eas ſeptem ſtellas boues & temonē:& ppe eas axem. Var.

Temo dictus a tenendo.is enim continet iugum.Varro.

Temnere contēnere Luc.libro tertio.Quodque adeo fuerint qui tēnere tite ſuperbum. Virgi. libro ſexto Diſcite iuſticiam mōiti & non temnere diuos.No.

Tendere ſignificat proprie pertinacē cōtētōnē Vir.Vaſto certamine tendunt. Te.in heau. miles tendere i iurgium.Do.

Temperans conſulens prouidens moderatus. Vir.Iam ſibi tum curuis male temperat ūda carinis.Teren.in phor.Si eſt patrue culpā ut antipho in ſe admiſerit ex qua re minus foret rei aut famæ temperans non cauſam dixit.Si eo quin qđ meritus ſit ferat.Do.

Tempeſtatem pro tempore frequenter dixerunt.Feſtus.

Tempeſta tempeſtiua.

Tempeſtas tempus Salu.in iugurtha. Ea tēpeſtate in exercitu noſtro fuere q̄ plures nouiatque ignobiles.Luc.xxvii.iam qua tēpeſtate uino certo fine ad me recipio. Pacuuius i teucro. Quoniam te poſt multis obeor tēpeſtatibus.M.T.de ſenectute Curſus eſt certus ætatis & uia naturæ eaque ſimplex ſuaque cuique parti ætatis tēpeſtiuitas ē. Varro

de endimiõibus.Cũ sermone cœnulam uari
ãus iterea tonuit boue tẽpestate serena. No.
Tempestas & uentus & aura & tempus.Virgi.
iii.æne. Dii maris & terræ tempestatumque
potentes.Seruius.
Tẽpestas malá tẽpestate significat.Titus Liui.
li.viii.ab urbe cõdita. Et cũ tẽpestas neutro
iclinata spẽ dimicationis diræ missẽ.Ser.
Tẽpestas.i.tẽpus.Oui.li.i. meta.nõ ego ꝑ mũ-
di regno magis anxius illa tẽpestate fui. Ser.
Tẽpe nemus æmoniæ inter ossam & olym-
pum lon.v.pas.altissimis arboribus utraque
penei rippa gramine auium concentu aqua-
rum sonitu amœnissima.
Tempsa ciuitas brutiorum.Tor.
Tembrius fluuius iuxta Pontum.Tor.
Tempæ proprie loca thessaliæ sũt amœna.ut
Luca. lá super herculeas fauces nemorosaq;
tẽpæ.abuse aũt cuiuscunq; loci amœnitas
Vir.ii.geor.uiuique lacus & frigida tẽpæ.S.
Tempora tria in uerborum genere quæ tẽpo-
ra significant ꝙ ea erãt tria.præteritũ præsẽs
& futurum.Declinando facienda fuit triplex
ut a saluto salutabam salutabo. Cum item p
sonarum natura triplex qui loquitur de quo
hæc ab eodem uerbo declinata quæ i copia
uerborum explicabuntur.Var.
Tempus esse dicunt interuallum mũdi & mo
tus id diuisum in partis aliquot:maxime ab
solis & lunæ cursu:itaque ab eorum tenore
tẽperato tps dictum,ũde tempestiuus. Var.
Tempora duorum generum sunt; unũ anna-
le ꝙ sol suo cursu finit alterum menstruum
ꝙ luna circũiens compræhendit.Var.
Tẽplum significat & ædificium deo sacratũ &
dignũ qd in ædificio transuersũ ponit.Fe.
Templũ etiam sepulchrũ dici põt ueterum au
ctoritate. Virg.iiii.æn,ꝑterea fuit i tectis de
marmore tẽplum conjugis antiqui.No.
Templum unus erit qué tu tolles in cerula tẽ
pla cœli.Templum tribus modis dicitur ab
natura ab auspicando:& a similitudine:a na-
tura in cœlo:ab auspiciis in terra:a similitu-
dine sub terra.in cœlo templũ dicit:ut i he-
cuba. O magna cœli templa cõmixta stellis
splendidis.In terra ut hyperboea scrupea fa-
xa bacchi tẽpla prope aggredit. sub terra ut
andromacha a cherusia tẽpla alta atque hor
chi saluete inferi:qua quia initium erat ocu
lo a tuendo primo templum dictũ quo circa
cœli atrium dictũ templum sic cõtremu-
it templum magnum Ionis altitonãtis.idest
atrium:ut ait Neuius in ermiphoriũ acheru
lo scriptum ſtat. Eius templi partes quattu-
or dicũtur:sinistra ab oriente: dextera ab oc
casu:antica ad meridiem:postica ad septẽtri
onem.in terris dictum tẽplum locus augu
rii aut auspicii causa.Varro.
Tẽplum a tueor. Enni. Contempla & templũ
cæteris ad leuam aspice.Var.
Temperatúra pro tẽperie.Varro.Quæro utꝛ
hoc adduxerit cœli tẽperatura an terræ bo
nitas.Nonius.
Tentari est exerceri. Virgili. libro tertio æne.
Tentabit sese atq; irasci in cornua discet.Ar-
boris innixus trunco.No.
Tentare experiri. Vir.li.viii.His fretus non le
gatos nec primam per artem tẽtamenta tui
pepigi.Nonius.
Tentare aggredi. Vir.li.ii. Exemplo tentanda
fuga canit æquore calchas.No.
Tentare petere dare.Vir.li.iii.æne,ũde laborũ
tentare auxilium iubeat.No.
Tẽperatura ꝑ tẽperie. Var. Quæro utrũ hoc
adduxerit cœli tẽperatura an terræ bõitas. N.
Tenacia est perseuerantia & duricia. Ennius.
hectoris lustris ducet quadrupedũ iugo i ui
tam doma infrena & fuge ualida quorum te
nacia infrenari nimis.No.
Tenacia parsimonia. Afra.in priuigno. uixiſti
tristis durus difficilis tenax.No.
Tẽdere est habitare:tabernacula & hospitia
ponere.Vir.li.ii.æn. Hic dolopũ manus hic
totius tendebat Achilles.No.
Tendere insidiari decipere:dictum a tendicula
Te.in phor.quia non accipitri tenditur nec
miluo.Nonius.
Tendere est proprie laxitatem distendere & si
ne rugis facere.Virgi.lib.viii. Tendunt ue-
la noti.Idem libro.v.tendebatq; manus ri-
pæ ulteriorisamore.No.
Tendere est dirigere.Vir.li.i.æn.per tot discri
mina rerum tendimus in latiũ.Idẽ lib, secũ-
do.Ad cœlum tendens ardẽtia lumina. No.
Tendere contendere. Virg.lib.ii.æn.Ille simul
manibus tendit diuellere nodos. Idem li.vi.
Equo discrimine pistrix centauruſque locũ
tendunt superare priorem.No.
Tenerescere tenerum esse.Luci.li.iii.ſcilicet in
tenero tenerescere corpore mentes.
Tendo tentoria habeo.Vir.ii.æn.hic seuus tẽ
debat achilles.Ser.
Tenerum significat gracilentum.Vir.li.iiii.ge.
Et res i tenera pecori gratissimus herba. N.
Teneritas pro teneritudo.Cice.de finibus bo-
norũ & malorum libro.v.In primo enim or
tu ineſt teneritas ac mollicia quædam.No.
Tenet sicut est usus significat apprehendit de-
tinet.Vir.libro quarto æn.uerum ubi corre
ptum manibus uinculisque tenebis.Tullius
in uerrem in diuinatione.Non te sed hũc li-
bet esse responsurum qué monitor tuus hic
tenet.Nonius.
Tenet inhabitat possidet.Vir.li.quarto geor.

Quæ gurgitis huius ima tenet. No.
Tenet prohibet. Vir. ii. æn. Spes etiá pecus om ne tenendum. Nonius.
Tenet compescit supprimit. Vir. quarto geor. tenuitq; hiantia cerbarus ora. No.
Tenet tetigit. Virg. li. i. geor. Omnis abundans exit & obducto lato tenet omnia limo. No.
Tenet dirigit. Vi. li. primo æn. Sed uos qui tãdem quibus aduenistis ab oris quoue tenetis iter. Nonius.
Tenet intelligit dicit. Te. in an. Id paues ne ducas illam tu aũt ne ducas. Rem tenes. No.
Teneo defendo. & est militare uerbum. Virgi. viii. æn. i fúmo castos tarpiæ manibus arctis stabat tẽplo. & capitolia celsa tenebat. Ser.
Teneo possideo. Virgi. quarto geor. In medio mihi cæsar erit templúque tenebit. No.
Teneo impleo. Vir. ii. æn. luuat euasisse tot urbes argolicas medioſque fugá tenuisse phostes, & ni teneant cursus. i. impleant. No.
Teneo scio intelligo noui. Cicero de oratore lib. i. Neq; ego ita teneo uti q docent. Ter. in an. nã andriæ illi id erat nomen. cui subiecit sosias teneo ideſt intelligo. No.
Tenedos insula in ore hellespontiq; tenes cultoribus uacuam tenuit qui insamatus est q cũ nouerca cõcubuisseta quo & insula denominata est: ũde & Vir. tenedos notissima fama ínsula. Et Cice. Tenen ipm cuius ex nomine tenedos nominatur. Ser.
Tenor dictus cõtinuatio. Vir. li. ii. geo a lumíe habuisse tenorẽ crediderim. No.
Thesaurum ueteres antiqui sine h littera proferebant. Donatus.
Téla uehiculú argẽteum quo exuuiæ deorum ludis circẽsibus in circulum ad puluinar ue hebantur Festus.
Tenta dictum pro expensa. Luc. lib. ii. Tympana tẽpla sonant palmis cymbala circũ. Idẽ. li. vi. Duraq; i ore iacẽs rictu trons tenta mane bat. Luc. lat. li. vi. tres a deucalione grabati testibus tẽti. Idẽ li. xi. Hic ubi cõcessũ pellesq; ut i ordie tẽtæ. Et li. xxx. Hic ut musipula tẽta eaq; scorpios cauda sublata. No.
Tentat aggreditur. Vir. secũdo æn. Extẽplo tẽtanda fuga canit æquora calchas.
Tentipelium genus calciaméti ferratum quo pelles extenduntur. Fest.
Tenus significat finẽ ut cũ dicius hactenus. F.
Tenus é loquẽs dictus a tẽdicula. Plau. in bac. Núcabtrasẽna turdius lubricũ petit pendebit hodie pulchre ita ẽtendi tenum. No.
Tenue uehemens. Vir. li. ii. geo. Tenuis lageos tentatura pedes olim uictura; siguam. No.
Tenue fœcundum. Vir. li. iii. geo. Tenuis ubi argilla & dumosus calculus aruis.
Tenue tenes. Tul. de suppliciis i uerré reticulũ sibi ad naris admouebat tẽuissio lino. N.
Tenue frigidum Vir. i. geor. Ne tenues pluuiæ rapidiue potentia solis acrior. Idem libro tertio. Cum tenues dare rursus aquas. No.
Tenue puum exiguum. Tulli. in hortẽsio. Fúdum non mediocri pecunia sed etiam tenui percipere possumus. Vir. libro qnto. Tenuisque piget cognoscere curas. No.
Tempte credebatur esse fortiũ deæ quod tenendi haberent potestatem. Fe.
Tenerũ delicatum. Hora. car. nec tenerũ lycida miraberis. Acron.
Tendentes cõtẽdentes. Hora. car. fratresq; tendẽtes opaco pelliõ ipostisse olympo. Ac.
Tendo tensum & tenium facit. Luca. tensisq; rudentibus actæ. Pri.
Tenus præpositio semper postponitur ablatiuo uel genitiuo casui more græco. P.
Teneo tenui & teniui ueteres dixerũt. Ser. i. ar.
Tenus subsequiturnut puberenus.
Tenebricosus & tenebrosus reperitur. La.
Tenus semper postponitur i singulari cũ abla tiuo, ut hactenus: quatẽus: uerbotenus i plurali cum genitiuo: prefertim more græco: cum res est gemina uel numero singulari cares. Vir. curuũ tenés hispida nãti Quin, atq; nominibus auriũ tenus i usum ligua pcepit, significat. n. usq; ad uel nõ ultra: ut gessit consulatum titulo tenus.
Tenothema mons ethiopum occeano occidẽ tali rũctus flámis flagrans affiduis.
Tenedus insula contra troiam.
Tenia est extremitas uitæ. Vir. ii. ænei. Fit lon ge tenia uitæ. Est aũt græcum Tenia & diphthongo scribif. Ser.
Tentoriũ ubi tendimus uela: aut si qd ístar ue log: habet. uel ipsa potius uela siue uelamenta contra iniuriam cœli. Lau.
Tempe montes sũt i thessalia: declinant tribus casibus tantũ. Acron.
Tembrogius phrygiæ fluuius seu mysiæ in sangarium fluuium decidis.
Temedius tõiæ fluuius q a glauco excipit flu.
Terentum locus i campo Martio dictus q eo loco ara ditis pris in terra occultaret. Fe.
Teres rotundus & in longitudine. Fe. põ.
Teres est rotũdum aliqd cũ pceritate Vir. vi. Et croceo fœtu teretes circũdare trũcos. Et Hora. brachia uultis teretesq; suras. Seruius
Teres longum est & rotũdum. Vir. in buc. Incũbens tereti damon si cœpit oliuæ. Ser.
Terebrum instrumentum est tabulæ carpẽtarii scilicet quo perforãt ligna Ser.
Tergiuersare fallere & dictũ mutare & est qsi tergũ uertere ut ait Plau. i aphi. uersipellẽ se facit quando iubet. Ma. tul. de offi. li. iii. De tribus generibus quo possunt non in callide

tergiuersatur.No.
Terga dorsa Vir.li.viii.hinc raptas fugiẽtibus ingeris hastas in tergum.No.
Tergum scutum.Vir.li.viii. Aduersi i tergum sulmonis.Idem li.x. Dentibus infrendens & tergo decutit hastas.No.
Tergora dicuntur coria.Vir.li.i.tergora diripiunt costis.Nonius.
Tergora & terga sic distinguunt q tergora coria sunt.terga uero dorsa. Vir.i.æne.tergora dtripiunt costis & uiscera nudãt.Et alibi manibus post terga reuinctis.
Tholus ut Varro ait significat tẽpli testudine tholus ité erat ædicula rotũda athenis i qua erat coenatio magistratuũ ut græci scribũt.
Tẽpe locus thessaliæ de quo hoc Pli.i eo cursu tẽpe uocãt qnq; miliũ pa.lõgitudie & fere sex latitudie ultra uisum attollẽtibus se dextra læuaq; leuiter cõuexis iugis intus sua luce uiriditate adlabitur peneus uiridi calculo æneus circa rippas græcine cãorus auiũ cõcẽtu
Tenchateri germaniæ populi trãs rhenani qui cũ usi petibus & magna multitudie hoſium a fueuis diu agitati triẽnio uagãtes rhenum flu.traiecerũt nõ lõge ab hostio quo rhenus ipse mare ifluit & menapiorũ agros utrãque fluminis rippã icolẽtiũ.occuparũt quo satis cõstat menapiorẽ fines quos plærisq; opinãt Iuliacẽses fuisse multo q nũc maiores extitisse hæc gẽs pt hac rheno disciuta solicitauit ubi os tuncagrippinẽses uta romanis deficerẽt initio ipii uespasiani ut scribit Taci.
Terẽtũ ẽ i cãpo martio trigesio quoq; ano immolabant alibi martialis cũ sexagenariã dicere ait bis mea romano spectata est uita terẽto terentius romuleus campt martii.
Tergiuersari deliberare.dubitando tps deludere.Cice. pro Planco. Quid taces :quid dissimulas:qd tergiuersaris. Titus Li.ab urbe cõdita li.ii. Mouebant cõsulem hæc sed tergiuersari res cogebat.Ser.
Tergus suis ab eo qđ tegitur.Varro.
Terra terræ sũma poetæ appellarũt.i.solã q ſo la teri possũt:eandẽ humũ dixere.Ideo Ẽn. in terrã cadentis pinsebant humũ.Ideo humatus mortuus q terra obrutus.Var.
Termes tamus direptus ex arbore nec solus repletus.nec nimis glaber.Fe.
Termetes ligni uermes appellantur.Ser.
Termes palmæ:termes ex arbore cum fructus auulsus græce spadix dicitur.
Termentũ apud Plautũ detrimentum.Fe.
Termino sacra faciebãt q in eius tutela fines agroꝝ esse putabant.Deniq; Numa. Pompilius.statuit eum qui terminum exarasset,& ipsum & boues sacros esse.Fe.
Terminus quo loco colebatur super eum foramen patebat in tecto q nephas esse putabãt terminum intra tectum consistere.Festus.
Termitem spadici & dorici uocant auulsum e palmite termitem cum fructu.Acron.
Termini fines agroꝝ a tẽdendo qđ hæ partes ppter limitare & maxie terunt.Itaq; cũ his ilatio aliquot locis dicit.ut apud Actiũ non terminus:sed tarmẽ appellauere.Var.
Terminalia festa q is dies ẽni extremus cõstitutus.Duodecimus enim mẽsis fuit februarius:& cũ itercalat iteriores quinq; dies duodecimo demunẽ mensi Var.
Termonem Ennius terminum dixit.
Tero q negligẽtia tẽpora cõsumo.Vir.iii.æn. Aut qua spe libicis teris ocia terris.Salu. Ibi triẽnium frustra tero Ser.
Terra ut Aelius scribit dicta ab eo q; teritur Ita terũ i augurũ libris scripta cũ r uno.Var.
Terra cuiusmodi sit referti:& ad quã rẽ bona aut nõ bona sit.Et tribus modis dicit cõmuni pprio :& cõmixto. Cõmuni ut cũ dicius orbẽ terrã Italiã aut qđ aliam.i ea enim ut lapis aut harena & cætera generis eius sunt i nominãdo cõprahẽsa.Secũdo modo dicitur terra pprio nomine quæ nullo alio uocabulo necꝝ nomine abiecto appellat.Tertio modo dicitur terra quæ est mixta i qua seri põt & nasci ut argillosa & lapillosa.sic aliæ tũ in hac specie nõ minus sunt multæ.Var.
Terræ dicunt loca infera & ea hominum
Territorium locus cõmunis colonis quidem maxime teritur.Var.
Terra omne elemẽtũ.i.ipsum terræ orbẽ signi ficat. Cũ aũt pluraliter dicius terras aliquas significamus.
Terror a metu dicit.ille.n.iserf aliis metus aut rẽ qđ habẽt timẽtes.ut si dicas.Turnus hẽt terrorem ideſt timidus est.Ser.
Tertium diẽ serenum Festus.
Terra pro terſa.Varro terra nitet gallia.
Teruncius a tribus unciis quod libelle ualent quarta pars ſicut quadrãs assis.Var.
Terminalia festa q; is dies ẽni extremus cõstitutus.Duodecimus enim mẽsis fuit februarius & cũ intercalat : inferiores quinq; dies duodecimi demũtur menses.
Tergium urbs macedoniæ.unde tegius tegia tegũ. Porphyrius.
Terga hominis sunt singulariter tergũ facit & quadrupedum:etiã tergus pluralis tergora facit ideſt coria:Tergus quoq; ſuenit dici & esse eius pluralia tergora.Caper.
Terebra terebellũ non terebella
Terrenus mõs dicimus potius quam terreus ac terraceus.Lau.
Tergiuersari a pugna desistere uel q nec se uictos rationibus uolunt agnoscere.Liui.libro

secundo. Mouebant cõsulẽ hæc sed tergiuersari res cogebat. i. non agnoscere: ueritatem sed eã dissimulare & quasi subterfugere.

Terbis arabiæ fluuius per gurgiacos & alanos fluens cadit in tygrim.

Ter enixa uidetur etiam quæ ter geminos peperit. Paulus de uerborum signi.

Territorium est uniuersitas agrorũ intra fines cuiusq; ciuitatis qđ ab eo dictũ qđ aiũt qđ magistratus eius loci itra hos fines tereundi ideſt submouẽdi hẽt ius. Pompo. de uer. sig.

Terebrum & bra. uel a uel a terẽdo. Inde terebellum & non terebella.

Teredon uermis qui rodit lignum & a sono q̃ est uel a terendo.

Terebinthus arbor nigri ligni & splendidi solidi ut buxum. Pli. xiii.

Tereus martis filius ex bistonido nympha rex thraciæ: cuius regia bestia urbs de q̃ Oui. vi.

Teres rotũdus & rotũda. neutro quoq; iũgit. Vir. vii. teriti mos est aptare fragello. Pri.

Tergeo & tergo terſi. luue. faucius & rubra de terges uuinera mappa. Idem uasa aspera terget alter: suppinum terſum. Pri.

Tergiuersator quære in præuaricator. Lau.

Teresias flu. siciliæ: non lõge ab iterme colonia

Terias flu. siciliæ carine ciuitate proximus.

Teriodes fluuius in campis scythicis in caſpium mare cadens.

Terinus ũbriæ flu. uel q de mõte tauro nascit.

Terſos colchorum fluuius agnitiæ regionis.

Tesptades musæ a loco terrestri. Var.

Tessera signi belliçi qđ ad pugnã exeuntibus daſ. ſ. propter confusionẽ ut in bello Marii Bardeus in syllæ apollo delphicus: in cæsaris uenus genitrix. Vir. æn. vii. It bellũ tesſera signum. Titus Liuius. vii. ab urbe condita: aceteris omnibus tesſeram dari iuber. Ser.

Tesſerulæ lapilli ad conficiunda ſternandaq; pauimẽta ut Cicero de ora. q̃ lepide lexis cõ poſite ut tesſerulæ oẽs arte pauimẽto atque emblemate uermiculato.

Tesſere sũt q̃drati lapilli ἀπὸ τοῦ τέσσαρων dictæ ideſt quattuor. Cic. in catone maiore. Nobis ſenibus ex luſionibus multis talos re linquant & tesſeras. Ser.

Tesſeo. p spolio. Vi. x. æn. dũ teſſit maona leſus arrhadio iſcelix telo dat pectus ſerme. S.

Testamentum Ser. Sulpitius iurisconsultus uir ætatis fœ doctiſſimus in libro de sacris diſtentatis secũdo: qua ratione adductus teſtamentũ uerũ esſe duplex ſcripſerit nõ reperio nã cõpoſitũ é a mẽtis cõtẽſtatione. Quid igi tur calciamẽtũ: q̃d plaudamẽtũ: q̃d pauimẽtũ: q̃d ueſtimẽtũ. q̃d alia mille p huiuſcemodi formã p ductæ ẽt nunc iſta oia cõpoſita dicemus Obſtrepuiſſe aũt uideẽ ſeruio. uel iſ qs eſt q prior dixit falſa q̃dẽ ſed non abhorrẽs neq; in cõcinna quaſi mentis q̃dã in hoc uocabulo ſignificatio ſicut hercle. C. quoq; Terbatio eadẽ cõcinitas obrepſit. Nã in lib. de religionibus secũdo. Sacellũ é iquit locus paruus deo sacratus cũ ara. Deide addit uerba hæc. Sacellum ex duobus uocabis arbitror cõſitũ sacri & cellæ. Hoc qdẽ ſcripſit Trebatius. Et quis ignorat & ſacellũ ſimplex uerbũ eſſe & non ex sacro & cella copulatũ. ſed ex sacro diminutiuũ uæhemẽter errat. A. g.

Teſta loco augurio deſignata. Cice. aspera ait eſſe & difficilia. Feſt.

Teſtatim minutim. Pom. i uerre ægroto. Iam iſtã colaphis cominuiſſem teſtatim tibi. No.

Teſticulari é tumẽtis maribus fœmias: uel mares fœminis admouere: licet alii dicant teſticulari. Feſtus.

Teſtor pro obteſtor ideſt quæſo. Vir. iii. æne. per ſidera teſtor per ſuperos. Ser.

Teſtor iuro. Vir. ii. æn. uos æterni ignes & nõ uiolabile ueſtrum teſtor numen ait. Serui.

Teſtor teſtificor. Virgi. secũdo æn. teſtor in oc caſu noſtro. Seruius.

Teſtudies sũt loca i ædificiis camerata ad ſimilitudinẽ aquatiliũ teſtudinũ quæ doris terẽ goribus sunt & incuruis. Vir. æn. li. i. In foribus diuæ media teſtudine tẽpli. Siſen. hiſt. li. iiii. Ci. Titinnius q̃dã cuminus ꝓprietas me tus ab natura tradita uideẽ primo ante teſtudinẽ cõſtituit. deide apud cõſulẽ cauſam atque excuſationẽ præſerre cœpit. Nonius.

Teſtudo eſt ſcutorũ cõnexio curuata i teſtudinis modũ. Nã i armorum generibus milites plærũq; ſumũt ab aialibus noſa. Vir. ix. æne. de teſtudie ſic ait. Cum tamẽ oẽs ferre iuuat ſubterdẽſa teſtudie caſus. & paulo poſt oſtẽdit armorũ cõnexionẽ eſſe teſtudinẽ dicens At poſtq; uirtus incẽſa uirorũ perpetuam rupit defenſo milite thracem. Singula cõtinuis ceſſerunt ictibus arma. Ser.

Teſtudo camera templi oliquæ ideo ſic ſit ut ſimulacri imago cœli reddat imagiem q̃ cõſtat eſſe connexũ. Vir. Tum foribus diuæ media teſtudine templi. Ser.

Terulo aial reptile a ſimilitudine. Var.

Terſum carmẽ fuiſſe dicimus quale fuiſſe horatii tradit fabius tractũ a tergo qđ eſt mundo unde & terſũ nitidum appellamus & politum qualis fuit atedius.

Tergemini appellãtur tres eodem partu nati.

Tenedos iſula helleſpõti earũ quæ aſiaticiis regionibus adiacẽt clariſſimæ ſit ſigæis aduerſa littoribus & quo dicenẽ ordine ad ꝓmõtoriũ tauri mõtis expoſitæ quas q̃dã dici putauere macarõ. ſiue quod fornicati admodũ cœli foliꝯ ſũt ſiue q̃ eas ſuo ſuorũq; regno

mecar occupauerat. Pom.
Tergeſte ſitio ſinu adriæ ſitū finit illyricis. Pō.
Terētus locus in cāpo martio dictus q ara ditis patris & pſerpinæ ibi terra conderet hiſtoriā hēs apud Valeriū maximū quoniā ſic dicatus loci meminit Papinius aut iſtauratī peccauerit ara tarenti alibi ēt martialis tereſtria nūſina ut palchus. pan. Satyri faunī de libro plutōis collocabātur q terræ deus eſt quēadmodū cæleſtia ī templo iouis macrina in templo neptūni ſtatua itaq; panos erat ad tarentum iuxta aram.
Termar & terminus idem ſunt priſca lingua.
Terebinthus arbor ūde reſina terebinthina.
Terſichore muſæ ſūt cui dicatæ ſunt choreæ & ſaltatiōes ī qdus iā poeta uerſabatur.
Teſtatū teſte firmatū aptoq; ſuo iudicio planū factum Ci. ī uer. Acti. ii. eiuſmōi res ita notas ita reſtatas ita magnas ita māifeſtas pferā & p Marco. Celio, ut res eēt multorū oculis teſtatior & in uer. acti. iiii. ut in re tam clara tā teſtata,
Therapne & lacedæmō & amylæ & mōs taygetus in laconide. Pom.
Terētus locus in cāpo Martio dictus q ibi ara ditis patris & pſerpinæ terra cōdereē ut placet feſto eū locū iſtaurauit Valeſius diuino monitu ut eſt apud Valerium maximum.
Terraconēſis pſ hiſpaniæ altero capite gallicis altero betica luſitaniaq; cōtingēs mari latera obiicit nō. meridiē qua ſeptētrionē ſpectat oceano illa fluuius anas ſeparat. & ideo betica maria utraq; pſpicit ad occidentē atlantī cū ad meridiem noſtrum. Pom.
Termegiſtus ideſt termaxius aliudit cum nomine hermetis qui dicebatur termegiſtos.
Tætra chorda aut ſūt qnq; primū grauiſſimū quod græce dicit hypaton ſecūdū mediānū appellatur meſon tertium cōiūcta quod ſyzeugmenon dicit quartū diſiunctū qd diazeugmenon noīat quintum quod eſt acutiſſimū græce hypboleō dicit cōcētus quos natura hoīs modulari pōt græce quæ ſymphoniæ dicunt ſūt ſex diateſſeron diapente diapaſſon diſdiapaſſon & diſdiapente & diſdiapeſſon tōq; & noīa acceperūt.
Tethys tethyos oceani coniunx.
Thebæ ægyptiorū, utiq; clariſſia ut Homero pictū eſt cētū portis ſiue ut alii aiunt cētum aulas hēnt totidē oli principum domos ſoli taſq; ſingulas ubi negotiū exegerat dena armatorium milia effundere. Pom.
Temeſſe oppidū cypri eiuſdē noīs ī brutiis italiæ cōditū ab auſoniis a latinis tēpſa dicitur ut ſcribit Pli. Stra. utranq; uocem promiſcue enūtiat ſi neutra latia ſic & brutia & cypria temeſe metella æris habuit quæ poſtea defecerunt.
Terhippobatæ populi africæ.
Theſſaliæ loca atq; urbes q mare abluit hæc maxie memorāda ſūt lariſſa aliquādo iolos in magneſia achrōia iphiothide phthia. Pō.
Teſtuaceū qd in teſta calida coquebaf qd ēt nūc in matralibus id facit matronæ. Var.
Teſqua loca aſpera & ſilueſtria. Porphy.
Teſtatius ex materia teſtæ. Lau.
Teſtamētū nō recte dicit teſtatio mentis ſicut oratio oris ratio. Nā huiuſmodi etymologiæ ſeptiſſiæ ſūt: ſed ē cōpoſitio, ſicut medicamē medicamētū: ita teſtamē teſtamētū. L.
Teſpōtia fluuius butroto oppido propinquus in ambrachio ſinu.
Teſpontius ſinus maris Ionii pars in quo ache rōtus flu. apud moloſſos oriens effluit.
Teſiaæ fōs ē cōceptus mulieribus reſpētaris.
Teſprocie lacus eſt ambrachiæ ex quo acheruſia funditur fluuius.
Teſtamentū eſt uolūtas noſtra iuxta ſētētiam de poſt qđ qs ad mortē ſua fieri uoluit. Vl.
Teſtamentum propriē illud dicitur quod iure perfectum eſt. Vlpi.
Theſaurus ē uetus quædā depoſitio pecuniæ cuius nō extat memoria ut iā dōiniū habeat paulus de acquir. rer. do.
Tetini pro tenui. Feſtus.
Tetinerit pro tenuerit. Pacuuius ī æde. Cædo quorſū itinere tetiniſſe aiunt. Actius. ī clytemneſtra: ut quæ cū abſentē rebus dubiis con iugē tetinerit nūc probat ultiorem. Pac. in eremo. ſub iudicio qui omnis gratus tetinerim. Nonius.
Tetrici homines triſtes appellanē a monte tetrico ſabinoꝝ qui aſperrimus eſt. Ser.
Tætret fœdet polluat. Pacu. ī piboea. Beluarū atq; ferarū aduentus loca tætrat. No.
Tetulit tulit. Acti. in andromacha. Donec tu auxiliū perſeu tetuliſti mihi. Cecil. in hippobili. Menaꝝ nō pariter tetuliſti meā. No.
Tetritudo mea. Acti. ī philoſtica. Quod te ob ſecro nec hæc aſpernabilem tætritudo mea in occulto faxit. Nonius.
Tætrica eſt ſeuera. Var ī patri. ēt ſi audiſſet te deſ potuiſſet mulier tætrice: horrētis ducat ad appiā moribus bōis. Vir. æn. lib. viii. q tætrice horrētis rupem montemque ſeuerum. Nonius.
Tetꝝ uitabile. T. de oſ. li. iii. poſtremo hæ iam in liberis ciuitatibus regnandi exiſtunt cupiditates quibus nihil nec tætrius nec fœdius excogitare poteſt. Nonius.
Tætrū dicit illuuioſū fœtidū. Vir. lib. iii. æne. Tunc dirū tætra iter odorem ldē ī lib. x. Lauit improba tæter ora cruor. No.
Tætrū amarū. Lucil. li. iiii. Ac ueluti pueris. ab

synthia tætra medétes. cum dare conátur. Nonius.

Tetę ipiũ crudele. Cic. li. iii. de offi. pmissum potius non faciundum q̃ tætrum facinus a mittendum fuit. Nonius.

Tetrecus mons Italiæ fiscello proximus.

Tetricus mons sabinorum asperrimus.

Texo texui. Prisc̃ianus.

Textilis uestis quod dextera est. Lau.

Thebas uocant boetii colles. require in agrico læ. Varro.

Thebæ quæ ãte diluuium ab ogyge conditæ dicunt. hæc tamẽ ciciter duo milia annorũ & centum sunt. Varro.

Themi deã putabant esse quæ ꝓciperet homi nibus id petere qđ fas esset. eáq; id esse existi mabant qđ & fas est. Fe.

Tensa currus quo deoꝝ simulacra portantur scribitur autem cũ aspiratione. dicitur enim græce ideſt Δετὸσ. Ser.

Thesaurus repositio. Vir. iiii. geor. Seruataque mella thesauris reclines. Ser.

Thesaurum ueteres antiqui sine h littera proferebant. Dona.

Thesmoforia. i. deos mosoria græ. sacra cereris uocãt ipsa. n. dicit leges inesse hic autẽ figit. qa ãte inuẽtũ frumẽtũ a cerere passim hoies sine leges uagabũt q̃ feritas iterrupta inuento usu frumenti. post quem ex agroꝝ diuisione nata sunt iura cuius rei non ignarus. Virgilius. iiii. æneı. legiferæ cereri dixit. Seruius.

Thesaurũ ẽt pessimæ rei copia dici posse Plautus uoluit i aphi. q domi meã uxorẽ ipudicitiæ impetũ teneo thesaurum stupri. No.

Thetim thelim antiqui dicebant sic melicam medicam dicebant. quia ex media propter magnitudinem allatæ. Varro.

Tense si a tendo dicitur non aspiratur.

Thebaica saxa dicuntur in aphrica excisa. ũde parium marmor affertur. Hor. car. ii. columnas ultima excisas aphrica. Acron.

Tesaurꝰ sine n scribendum non tensaurũ. C.

Themeson mons thebis propiquus. unde lno cum Melicerta sese præcipitauit ubi Hercules leonem interfecit.

Theatrum uisorium uel spectaculum. Cassiodorus. Cui agricolæ p lucos meosque diuersis numinibus sacra feriatis diebus celebrarent athenienses primum in urbanum spectaculum collegerũt & fecerũt theatrum & inde roma traducẽtum in hemiali septiem & qđ uelut chorda erat scæna & dicta lintheis quandoque regebatur. Plinius. xix. &. xxxiiii. &. xxxvi. de tẽpariis theatris. Prius põpeius theatrum ex quadrato lapide fecit ĩculatus a senioribus q̃ ãna subitariis gradibus & scæna. ad tps structa fuerat. Tacitus. In theatro erãt pantomini q ꝓnati assimulabãt actus erãt & i scæna aulea: præcões tibicies: cithara redi: choraules: cornicies organarii: symphoniaci: tragœdi: comici: homerist æ: funiãbuli: pilarii: podarii: & theatrales ludi nõ erãt nisi i honorẽ liberi patris. Cæsar sub tarpeio the atrum maximũ struxit. Ser.

Thebe thebes thebæ thebaꝝ una i ægypto a Busiride rege ægypti cõdita: quæ græce heliopolis. i. solis urbs ãbitu. cxl. stadioꝝ: quã fũme laudat Diodo. de qua & Pli. xxxvi. pẽsilẽro ã fuisse dicit habuit cẽtũ portas secũdum Ho. a qua regio thebaica alia i boetia a Cadmo cõditata ãphione muro circũdata bacchi & herculis patria ab Alexãdro euersa: q̃ & draconigera dicit a Dracone. Vnde qnq; Cadmii socii nati sunt. Ouidi. iii. Huius thebani illius thebei ciues dicũt. alia i cilicia patria Antromades. alia i lucania. teste Pli. iiii. alia i africa a baccho cõdita. ut autor est Lactãtius ĩtẽtio ad pbum uolumie.

Thebes gemias fedisse colũbas quæ chaõias pẽnis quæ cõtigit oras ĩplet fatidico dodoni da murmur quercũ atq; chariathium: super æquor uecta p auras in lybiã niueis tranauit cõcolor aliis hanc sedem tẽplo cithereia con didit aleus hic ubi núc arua locoꝝ; uideris opacos ductoꝝ electo gregus admirabile dic lãgeri capitis media ĩter cornua pstãs marmaricis ales populis rẽsponsa canebat. He.

Theano Cissi thracii filia ãtenoris cõiunx præsecta sacerdotio minervæ.

Thecla propriũ mulieris.

Themis dea quæ ꝓciperet peti q̃ fas esset: ũde nomẽ cuius templum iuxta cephisium ãnẽ quo Deucalion accessit & uxor.

Themistocles athen. Neocli filius i adolescentia ifamis̃inde clarissimus de quo iustius ui cit xerxẽ fuit & maxime memoriæ. Quinti. lianus undecimo.

Thema. l. positum.

Themillas troianus quidã.

Therides nomen proprium.

Thensa uehicula quibus deoꝝ simulacra religiosissime portabantur.

Theognis poeta græcus de quo. Plato.

Theoclimenes uates quẽ telemachus cõsuluit

Theodorus proprium.

Theodosius nomen duorum clarissimorum principum.

Theon Samius pictor. Quintil. xii.

Theopompus sparthanorũ rex. de quo Qui. alius tragicus & orator.

Theophrastus Eresius fulloni filius: successit Aristoteli uir clarissimus de quo Laerti. plura scripsit.

Thermæa ꝓp.nōꝰ calidūm & fere oēs roma
ni habebant balnea domi priuata multa pu
blica lauacra in modum prouinciarū secun
dū Ammianum: de quibus Spartianus duo-
decī annotanſ. agrippinæ: neroniāe uespeſia
ni titi domitianæ antonianæ: alexandrinæ:
gordianæ: ſeuerianæ: diocletianæ: aurelia
næ: cōſtantinianæ: nouatianæ. Agrippinæ ꝑ
pe pātheōn: de quibus Plin. xxxvi. Alexandri
næ apud ſanctū Euſtachium iuxta Neronia
næ ſecundū ſpartianū. antonianæ quæ baſſia
ni antonii. Caracallæ in regiōe piſcina ad ui
am ardentinā ꝓpe ſanctū xtū. Gordianæ
uia prænestina iuxta gordianorū domū poſt
eccleſiā ſancti Euſebii. Conſtantinæ in eæ
quiliis & etiam Nouarianæ ut in roma. Se
uerianæ in trans thyberi ſecundū ſpartianū
& Aurelianæ ſecūdum Flauiū uopiſcū ſyra-
cuſanū Titi iuxta tēplū pacis. domitiāæ ubi
ſanctus Silueſter qđ ſecundū petrum biblio
thecarium. in eis beatus ſiluеſter ædificauit
quæ poſtea eius nomini dicata eſt.

Theatrum locus ubi ſpectabantur ludi.

Thebe nomen urbis.

Thebe nomē uirgīs e cuius grēco gēnæ colū
bæ ut eſt i fabulis cum euolaſſent altera ad
alminonis fonte terēdit & ibidē reſpōſa de-
dit alterā ad ſiluā dodoneā ubi futura morta
libus ꝑciuit ide a tibullo dicit qđ referā ut
uoliter crebas ſtacta p urbes alba palestria ſa
cta colūba i ſyro licet hoc referri ad ſemira-
midē poſſit quā in colūbā uerſam ſyri credi
dere aut ſit ꝑpea dictū q. ſyri colūbis abſtie
bant cū uenerem religioſiſſime colerent & a
filio nām cui dona louis non dnulgata per
orbem in gremio.

Thermodōtiace amazonū turmæ ad thermo
donē habitantiū. ꝓptius qualis amazoni
dum nudatis bellica māmis thermodon tya
cis turma lauatur aquis.

Theſpiæ ad heliconem ſūt ubi eſt confecrata
muſis ædes.

Theſpius erithei filius quē multilato nomine
Siodacō theſpin appellat qn quagīta filias
habuit hercule patre accepto ad ſacra per
fraudē filias oēs una nocte cōpreſſit natique
ſūt ei filii mares q in ſardiniā miſſi ſunt i co
loniā duce iolao duo tamen tebis manſerūt
ſepte theſpius partem ſardiniæ quam tenue
runt ab iolao dixerunt.

Thetis mater achillis habet aſpiratione in pri
ori t. neq; ſcribitur p ypſilon. uxor uero ocea
ni in priori t nō recipit aſpirationē: ſed i po
ſteriori tantum & habet hypſilon.

Theſſe ſūt ſacra uehicula pompa ordinum &
hoſtiarum: theſas alii a diuinitate dici putāt
alii quo ante ea.

Thermodoō & don:p ſynēreſim flu. colchidis
ubi amazones eſſe dicuntur. Tor.

Thermopyle mōs longiſſimus ꝓrſus mediam
græciā diuidēs: aut apēninus Italiā hēt angu
ſtas fauces. & quaſi portas & aqs calidas: ūde
nomē ubi magnus xerxis exercitus corruit.

Thero grethereon quaſi ardens nomē ꝓpri
um de quo Pindarus & Vir. x.

Therſilocus proprium. Tor.

Therſites græcus quo non deformior alter ue
nerat ad troiam. de quo Home.

Thera herodotus inſula quā puto luſit. Ther
ranē nos corſicam: & a cirno patre ariſtei cui
bato nomē fuit ob lignæ obligationē. luſit.
Herodo. dixit lingua libica regē dici. Tor.

Thericion proprium. Tor.

Therpiſchoē ūa muſarū a τέρπω. oῦ. delector

Theſeus ægei athenenſis regis ex æthra filius
q puer pene a Medea nouerca ueneno periit
pulſus athenis a lycomede in ſcyro interem
ptus eſt. philoſtratus: & eum ultus eſt achil-
les multa fecit. inde theſides.

Theſmophoria ſacra cereris: a nobis cerealia a
theſmos græce lex phoria grece latio. qa le
ges tulit. Virgi. legiferæ cereri.

Theſſalia ſub artica olim cōprehēdebat prius
æmonea & pelaſgis & conargos ar heliadis
theſſalia: & driopis a regibus a græco græci:
ab hellio hellines: de qbus Pli. iiii. c. ciĉa mō
tibus ab oriente pelio a ſeptētrione olympo
ab occidēte pīdo. & a meridie othry. He. vñ
dicit iā lacū fuiſſe hēt. v. fluuios peneū apiđa
nū cœnochonūm. enipheum & pamiſū qui
in unum coeunt: & penei nomen ſeruat in
ter oſſam & olympum. Tor.

Thiſiphone una furiarum a Τίσις. græ. ul
eiſcor & φονος græ. necem. T.

Theſis poſitio quæ diſtīguit ſēſus per cōmata
ideſt ſubdiſtīctiones qs nos uirgula ſignaus
p cola. membra nos duobus ſpunctis. p perio
dos terminos finita ſententia pūcto apud poe
tas cōma cum poſt duos pedes ſyllaba ex di
ctione remanet quaſi preciſio ubi uel remā
net ex dictiōe colō totus uerſus periodus.

Theſpici populi græciæ. Tor.

Theſtilis proprium mulieris. Tor.

Theſtor Calchantis pater tyrannus. Tor.

Theta litteræ græcæ nomen.

Thetis mater achillis filia Chironis uxor Pe
lei regis theſſaliæ: ut chiron ipſe in argonau
ta prima & ſecunda breui.

Thetis filia cœli & ueſtæ uxor oceani. Ouidi.
Titam filius dixit prima & ſecunda longa.
Tetrametra quattuor metra. Tor.

Tetrarca qui quartā regni ꝑtem detinet.

Tetiadoron quattuor palmorum doron pal-
mus Plinius. xxxiiii.

Theranne locus in agro lacedæmonio?
Thermæ balneæ aquarum calidarum.
Thermopylæ sunt loca angusta in oeta mõte in quibus fontes calidi.
Thermodon marodonũ fluuius latini ultimũ o quod est græce omega ideſt correptũ fere ſcper ſoluunt & thermodoon dicunt aliter enim ea uox bene locari nõ poſſet i uerſu heroico Oui,tamen dixit & tu fœminæ thermodon cognitæ turbæ.
Therma quæ poſtea uocata eſt theſſalonica.
Theron qui uicit in olympia pindari carminibus celebratus.
Therichon poculi genus dictum ab artifice.
Theſpiades quod nomẽ fuit & poetæ:& urbis & fontis cuiuſdam.
Theſtor eropi filius a quo ducit patronymicum theſtorides.
Thetis non thetios ſed thetidis genitiuũ facit
Thais thaidis bacchi ſacerdos & quæ furore agitetur quidam malunt hypſilon ſcribere q probabilius.
Trinacria a trinacro rege ſine r poſt t nã cũ dicit trinacria caret aſpiratione ueteres latini triquetrẽ dixerunt ut Lucretius iſula quem triquetris terram geſtat in oris
Thiſbe nomẽ proprium de quo apud Homerum & ante ypſilon.
Thiamus mõs epiri:& nomẽ ppriũ hoſis.
Thiamis epiri fluuius ſecũdũ theſprotidẽ.
Thyella nomen harxie.
Thiáma aroma qđ incẽdebaẽ i ſacrificii appellabatq; græci thyamiateria uaſa odorũ q bus utũtur i ſacrificiis quæ maiores noſtri acerra dixerunt.
Thymbræus apollo,a loco agri troiani ubi colebatur.
Thynnus piſcis qué hodie thũ nõ dicimus.
Thynnũ a loco ut apud Horatium,thyamam beatũ thyoneus bacchus ſemele thyõe uocitata eſt.
Thyſbe nomen puellæ
Threæ ager ſiue oppidũ in peloponẽſi de quo natum inter ſparciaticas. & argiuos bellum
Thyram inſula poleponenſi.
Thebe & citherõ fabulis carminibuſque celeberrimus in betia.Pom.
Teanũ nomẽ oppidi qđ tamen in qbuſdã monumentis marmoreis ſine nota aſpirationis ſcriptum inſpexi.
Theatæ oppidum maucinorũ.
Theon proprium pictoris & aſtrologi duo fuere theones geometræ.
Theonim ægypti emporium ubi nilus in mare defluit.Diodorus.
Theologumenus diuinorum ſermo.
Thelamoſia ũbiorũ ubi portus telamonis nũc theſſalonice eſt ante axium iter utrunq; caſ
fandria auida aloros icaris apeno ilepida corinthia meliboea caſtanea pares ad famã. ni ſi quod philoctetes alũnus meliboeã illumi-
nat.Pompo.
Thermopyle in Epiro & in iis cæſorum etiã laconum trophæa oroes carphanemides alo peatedon larũnæ:aulis agamẽoniæ gracio rũq; claſſis in troiam cõiurantiũ ſtatio maratõ magnarũ multarũq; uirtutum teſtis iã inde a theſeo perſica maxima clade pnotus rhamnis parua illuſtris tamen q; in ea fanũ eſt amphiarai:& phidiaca neureſis phoricos & bauronia olim urbes iã tãtũ noſa. Pom.
Thiſſagece populi ſcythiæ.
Thyadomas pater hylæ.
Themaſium ſiderum neceſſitatẽ ſignificamus thema é poſitio uel caſus uel inclinatio cæli
Teuthras tenuit partem phrygiæ ad caichum
Theos mõs qué ferunt eſſe ultra cãpos pannũ ſatyrorũq; perpetuis flagantem inguibus.
Theorica græce enim theoro ſignificat conſidero contemplor.
Trabea peregrina prætoria.
Teutõi populi ultra rhenũ fluuiũ fuerũt ex q bus & cimbris aduatici fuerũt pgnati apud quos loca cũ id flumẽ in gallia uenietes trã ſiſſet ipedimenta tũ unus fere legiõis ſtidio reliquerũt uſus autẽ teutonos credit q franconiã & barianeã germanis regionis eiq; finitimas terras inhabitant. Vulgus uero oẽs citra & trans danubiũ populos appellat teutones hi forte eorũ finibus quondam pulſi a ſuetis q q̃ latiſſime agros deſertos poſſide re letabant ſefe cũ cibris cõiunxerũt.cũ qui bus arbianis duce mario ceſi ſũt hos memorat Luca.in.i.quos Põpo,mella albi flumini cibriſq; hermionibus & ſarmatis ,ppinquos tradit teutones tamẽ eos eſſe q trans danubiũ ad dexterã eius ihabitabãt plures ſcripſerũt inter alpes ſcilicet Italiæ iminentes & da nubii alueũ incolẽtes dicti aũt forte ſunt a tuiſcone eorũ rege mumi filio ut ſentit Tacitus in libro de ſitu germaniæ in principio egallica & italica lingua ſatis alludunt.
Serui.iii.alter Telamonis ex Heſiona ſorore Priamiq; ſalaminam in cypro condidit.
Teudamedus pater pelagi.
Teus urbs lydiæ de q̃ anacreõ:ide teius.ia.iũ.
Teucates Mercurius lingua gallica qui ab illis humano ſanguine placabatur & heſus eſt de quo Lucil.& Lactãtius.i. Itali latialẽ loue & Saturnũ humana placabant hoſtia.
Teuthranides patria Ariſtæ.Phryx pater axili.
Thraſimedes Neſtoris filius.
Thraſus proprium uiri apud nos fiducię ſignificat θρᾶσος græce unde thraſumenum la-

cum deductum puto.
Thrasumenus lacus Perusinus quem semel to
tum arsisse dixit. Pli. in. fi. ii. l.
Thraso proprium nomen.
Threcus ætolus ab hectore interfectus.
Threissa nomẽ proprium a ἀρεις græce ioni
ce thracensis soluto dipthongo: ut incressa
dictum. Tortel.
Threnos lamentum generis neutri quod in
funeribus: quo primũ simõides lyricus usus
est a thrino. Plaurus.
Trabeo non puto græcum cuius non habeo
deriuationem latinam quæ satisfaciat. Sue.
in li. de genere uestiũ Tria sunt trabearũ ge
nera: unum qđ diis sacratur tantũ de purpu
ra aliud regũ purpureũ qđ habet aliqđ albi.
tertiũ augurale ex purpura & cocco mixtũ.
Thracia regio europæ inter partes scythiæ po
sita a thraci græ. ferum uel temerarium. hẽt
feros homines a spero cultu Sithon dicta de
qua Pli. iiii. Condunt in urnam calculos di
stincto colore. p experimẽto cuius diei Plin.
septimo Inde threicius & threissa.
Tragœdia hirci cantus. nam dabatur in præ
mium tragicis qui rustici & pastores erant
primum. Tor.
Thracia proxima neuris est eaq; a pontici late
ris frõte usq; illyricos penitus imissa qua la
tera agit histro pelagoq; contingit regio nec
cælo læta nec solo & nisi qua mare propior
est in fecunda frigida eorumq; quæ ferunt
maligne ad modum patiens raro usque po
miferã arborẽ uitẽ frequntius tolerat sed nec
ejus quidem fluctus maturat ac mitigat nisi
ubi frigore obiecta frondiũ cultores arcuere
uiros benignius alit non ad speciem tamen,
nã utilis asperatq; indecens corporum habi
tus est. cæterũ ad ferociã & numerũ: ut mul
ti immitesq; sint maxime ferax. paucos ãnes
qui in pelagus euadunt. Verum celeberrios
hebrũ & nestor strymona emittit.
Tracus hircus quidam arietẽ dicunt. unde tra
gopa auis in æthiopia asiatica cornibus arie
tinis. ut Solinus maior aquila.
Tragelaphus species cerui barba & uillo distãs
ab aliis iuxta phasim tantum. Tor.
Tragemata bellaria secundũ Macrob. i. satur.
omne menſæ secundæ genus.
Tralles urbs minoris asiæ: quo metallus numi
dicus exultauit. Tor.
Trapezita a mensa qua argentarii utuntur ar
gentarius uel nũmularius.
Thrasibulus athen. Lici. filius siue uirtus siue
fortuna ponẽda sit ingt Probus. Dubito an
hũc prium ponã liberauit patriã a. xxx. tyrã
nis. lustri. v. i sicilia a barbaris noctu in castris
parum custoditis interfectus alter milesiorũ
tyrannus. Hero.
Threces gladiatores a similitudine paruularũ
thracarum. Festus.
Tremere dicit cõmoueri agitari. Vir. li. xi. An
te tubam tremor occupat artus. No.
Tremere timere. Virgi. ii. æn. Hic aliud maius
miseris multoque tremẽdũ. Plau. in asinaria.
Non placet pro monstro extẽplo est quando
qui sudat tremit. Noni.
Tremo dictum a similitudine uocis: quæ tunc
cum ualde tremit apparetq; etiam i corpo
re pili ut arista in spica ordei horrent. Var.
Tressis a tribus assibus & sic proportione ad
nonussis. Varro.
Trepit uertit, Vnde trepido & trepidatio quia
turbatione mens uertitur. Fe.
Trepidare metuere. Vir. li. xi. Dum trepidãt ut
hasta tago per tempus utrunque. Lu. li. xxx.
Sed quid ego hæc animo trepidanti dicta p
fundo. Nonius mar.
Trepidare festinare. Vir. libro. xi. nec trepidare
meas teucri defendere nauis. Et geor. li. quar
to. Tũc trepide inter se coeunt pennisq; cor
ruscant. Nonius mar.
Trepidans alacritate dictus. Vir. quarto geor.
Continuoque aĩos uulgi & trepidantia bel
lo corda licet longe præscifcere. Ser.
Tracula dictus pnicios⁹ us Lucilius inquit.
Trepido festino. Vir. quarto æn. Hic me dum
trepidi crudelia lumina liquũt ĩmemores so
cii. Et alibi. dum trepidant alæ. Ser.
Tiasitas fodalitas. Fe.
Tiara ornamentum capitis psicæ. prius muli
erum qua inde ubi sunt reges & sacerdotes.
Ser. pilleum frigium dicit.
Tiana urbs cappadociæ. unde Apollonius Ti
aneus.
Tibareni populi scythici in asia.
Thyberis ex alpibus falcerõe paulo altius q̃ ac
nus uel a thyberi thuscorum regetuel a thy
berio albanorum. Festus. Seruius: a thyberi
rege aboriginum: qui iuxta dimicans occidit
Liuius ab albano rege qui in eum cecidit. &
ita Ouidius. Alii a rege thuscorũ illic solitũ
latrocinari ab iniuriis qua fluuius tis hybre
os græce ita asperandum esset. Alia ratio est
apud Seruium tertio prius dictus albula. ide
puto thybris inde thyberis a rege albanorũ
qđ Plinius uidetur confirmare in tertio.
Tibisis fluuius scythiæ.
Tibur a catillo arcadæ præfecto classis euãdri
conditum. Plini. Tiburto dixit. xvi. i fine Sex
tius libro antiquitatum dixit catillum. Am
phiarai filium in Italia tyburtum carcem &
catillum procreasse: qui depulsis sicãis a ma
ioris fratris nomine oppidum condidere &
est qui dicat quisque sunm condidisse. Nam

mos adhuc catillus dicitur & corax oppidū Inde tiburtis pro tiburis secundum Caprū. ut quiritis pro quiris & cereris pro ceres.
Thyberis fluuius a thyberino rege albanorū q̄ in eo cecidisset. Festus.
Thyberis a thyberi rege thusc orum. Fe.
Thyber de thyberis nomine anceps historia. Nā & situ hetruria & latinum suū credit q̄d fuit: quia a thyberi uicino regulo uenientem dixerunt appellsum primo thyberim sunt q̄ thyberim prisc ū nomen latinum albulā uocitarū litteris tradiderunt posterius propter thyberium regem latinorū mutatum q̄d ibi interierit: nā hoc eius ut tradunt sepulchro.
Tibilustria appellabantur in quibus agna tubis lustrabant. Varro.
Tibicines in ædificiis dici existimabantur a simulitudine tibiis canentiū qui ut cantantes sustineāt: ita illi ædificiorū tecta ædificāt. F.
Tibicines nec sine canendo dicti. Var.
Tibiarū tres modos habebant ionicum. lydiū & phrygium. Acron.
Tibur cōdidit tiburtis filius catilli aphiarai. A.
Tibicines q̄bus ædificia sustētant: non habet nisi ablatiuū in singulari. luue. nos urbē coīmus tenui tibicine fultam. Versus uero tibi cines quibus addit dictio tātū: ut metra cōstēt. ut Vir. sic forte pcatur. forte uacat.
Tibicinē solum i produ ctam habuit penultimam q̄ synæresis facta est duarum ii. breuium in longam. Prisc ia.
Tic ha oceani & tethyos filia.
Ticinū oppidū isubriū nūc papia. Ptolemæus isubres habēt mediolānū. nouū comū ticinū.
Tydeus Oenei regis calydoniæ & eurybo æ filius ut Seruius. uel altheæ: qui melanippo iprudenter occiso in uenando timens populi furorē ad aras fum confugit. de quo Statius Homerus dixit cū pro legato ad Aeteoclem uenisset oēs in conuiuio prouocatos thebanos ad omne certaminum genus uicit. quare ita eum in reditu insidiatos occidit. præter mæonem q̄ renuntiaturum demisit in thebano bello occubuit. inde tytides uidelicet nostri tytides scribant. Diomedes. Seruius tamen dicit omnia in eus in es faciebant nereus neres. tydeus tiolides. gēitiuo i eis. In de detrahitur s quasi uelit dicere tydides. prmittiuū oppositū tamē Virgilii. Tor.
Tifata iliceta. Romæ autem tifata curia: tifata etiam lacus iuxta capuam. Fe.
Tibur a tiburе. Var.
Tigris qui est ut leo q̄ uarius unius adhuc capi non potuit uocabulum. est lingua armonia. Nam ibi & fagitta & quod uæhemētissimum flumen tigris dicitur. Var.
Tigni appellatione cōtinet omnis materia: ex qua ædificium constet: tum eæque & necessaria. Vnde quidam aiunt. Tegulam quoq; & lapidem & pauimenta cæteraq; siqua ædificiis sunt utilia ac appellatione contineri. Tigna est a tegendo dicta sunt hoc amplius & calcem & harenā tignorū appellatione cōtineri: tigna a tegēdo é dicta: sed & uineis appellatiōe omnia uineis necessaria cōtinētur utputa pticæ & pedamēta. Vlpianus de uerborum significa.
Tigris animal uelocissimum: ligua hircana sagittam significat. Pli. viii. Solinus Statius. vii. Et fluuius ex monte periardes armeniæ sine nomine usq; ad fines medorum Inde a celeritate tigris dictus. Inde p lacum arecisa cui non misceri dicitur. Nam pisces lacus nō ingrediuntur flumē nec fluuii subterlabiē lacum taurū montē apud lacū zorūda cognoscit ex purgamentis & piscibus. Iterum fluuius effectus lacum alterum transiens rursum in cuniculos imergit. Et iterū egressus ad ia benos arabæos pterfluit: & in mare rubrum iuxta ampopolim urbem cadit. Tor.
Tigranes rex maioris armeniæ. genitiuo tigranis & tigranæ. Tor.
Thylæ a τήλουῆν græce lōge insula inter septentrionem & occidentem: altera contra sinum carthaginis in aphrica.
Tilos insula & oppidum in mari ido abundās margaritis. Pli. vi. Et a telothē græce: & dicit ubi arbores semper frondescunt. Hinc caussus prēdit i maximā partē orbē iugis suis
Thymbræus Apollo a mōte thymbrio dictus qui est in agro troiano. Festus.
Timidus est qui semper timet. timens uero q̄ ad tempus formidat ex causa. S.
Thymbra genus herbæ abundans in phrygiæ quam timalem uocamus. Virgil. quarto geōr. & grauiter spirantis copia thymbræ: ubi templum Apollinis & nemus unde dictus é thybræus sicut delius cynthius. Ser.
Tima apud colophoniā in spelūca clarii Apollinis ex potu: cuius miranda redduntur oracula: uita tamen breuiore bibentum.
Timæus puer locrensis platoni dilectus cui in scripsit de rerum creatiōe opus difficillimū.
Timarchides propriū ab τίμιος & ἄρχος qua si honor principis genitiuo timarchidis & timarchidæ. Tor.
Timantes pictor summus Parrhasii æmulus qui uelauit uultum agamennonis. Quin.
Tymba quidam tumbam. Tor.
Timon Apollonates iuuenis choreis operam dedit. Deinde philosophiæ Carus Ptolemæo philadelpho scripsit tragœdias. lx. comœdias. xxx. & satyras. alter philosophus Nicæus. alius tostorum studiosus. Tor.

Timoetes Priami filius de quo Ser.ii.
Timoetas proprium. Tor.
Timonis achus pictor byzantius Cæsaris ætate. Tortelius.
Timotheus filius Conōis a Τιμόθεος qui pater ná gloriá auxit de quo Ci. & æmilius pbus.
Timoleon corinthius clarissimus patriá a tyranno liberauit & syracusas cui auxilio missus est. & totá siciliá a barbaris. diu uexatam Plutarchi gymnasium in quo sepultus est timoleonteum dictum est. Tor.
Tympana instrumenta ad pulsandum: & maxime matri deū aptaquia his curetes & corybantes tutati sunt louem. Tor.
Timidus æger turbatus cōmotus. Te. in heau, Sed qd hoc est quid timida subito egreditur pythias. Plau. manū ex mari timide. Do.
Timauus fluuius est uenetiæ. Ser.
Timor curam parittimidus sum noue dictū p timeo. Te. in ecy. Ego quoque pol & timi da sum cū uenit mihi in mentē quæ sim. Timor est malorum. pudor bonorū tantū. Do.
Timor ex prudētia uēit ex audacia temeritas. Ci. in epistola. Si in alterutro peccandum sit malo uideri timidus q̄ pag: prudens. Do.
Tima uasa uinaria. Festus.
Tingo demergo. Vir. i. æn. Quid tantum oceano properent se tingere soles hiberni. S.
Tinnus quære in anguilla. Var.
Tintinnire & tintinnabunt. Neuius dixit pro sonitu titinnabuli. Festus.
Titinnire dicitur sonare: unde & tintinnabula sunt appellata. Afranius in uopisco. Tintinne ie ianitoris impedimenta audio. Nigidius libro. xviii. Itaque mensalibus altanus tintinat ideſt sonat. Nonius.
Tyndareus rex oebaliæ: Oebali regis filius mas ritus ledæ. Torre.
Tinicuæ filius Thrasybuli. Tinnus proprium de quo Orpheus.
Tyoneus cognomē bacchi a φύω: quia adhuc inter homines hæc sacrificia merebatur.
Tipula bestiolæ genus sex pedes habentis. sed tantæ leuitatis ut supra aquam currens non desidat. Festus.
Tipula animal leuissimū q̄ aquas nō nādo: sed gradiendo transeat dictum. Varro. i marco. ut leuis tipula lymphis frigidos transit lacus Plau. leuior es q̄ tipula. No.
Typhis qui primus adminicula gubernādi naues instituit. Pli. vii. argōautarū gubernator. Dio. dixit: quosdam differētiæ argutū fuisse gubernatorē & typhi i expeditiōe ea obisse.
Typus forma figura & exemplar Vnde arche typos: ut dictum est.
Tironē positum pro ignaro. Cice. de ora. lib. ii. Ad oblectandos aios ad implendos ea probā datquæ nō artificis statera. sed populari qua dam trutina examinanť. Var. de uita. pa. lib, secundo. Aliqua ex argentaria trutina aut lingua pensum per se omnes ferent. No.
Tyrannus alibi pro crudelitalibi pro domino: alibi pro potente. Acron.
Tirunculus a tirone. Pri.
Tyrannus apud ātiquos pro rege. Vir. iii. æne. Te propter libycæ gētes numidūque tyranni odere. Et ps mihi pacis erit dexteram tetigisse tyranni. Seruius.
Tirannus fortis. unde tirones q̄ cū fortes sint ad militiā exercēť: & reges dicebāť. lust. i pricipio. Inde dici cœptus ē q̄ regno abutiť. T.
Tyres flu. scythiæ ppriusab istro: cuius hostium helines icolūt ab eo tritæ dicti. Her. iii,
Tyrius fœminini generis urbs peloponnesi, generis masculini fluuius in agro.
Tityns a trynthis urbs achaiæ agro proxia puto eandē quam Ho. tirytis dixit. ūde tirynthi Tus hercules
Tirditania prouicia hispaniæ.
Iresia thebanus Periciæ filius de quo Ouid. Fugit thebanos uictores cum multa prædixisset. quem dicit Home. multa apud iferos prædixisse Vlyssi. Pli. dicit fœmias mutatos in mare. vii. Et Augu. testatur puellā in marē mutatam in campania romam deductum.
Tythēus frater Lydi regis lydiæ: q̄ i thusciam uenit relicto regno fratri & suo noīe appellauit ubi primū tubæ inuentæ secūdū Sophoclē. cuius expositores dicūt a p̄dōibus ut ad p̄dā cōuenirent. Vir. tyrhenusque tubæ.
Tyrrus proprium de quo Vir.
Tyro nouus miles fortis est ad militiam exercetur diminutiuum tiūculis q̄d ad oēm ætē referť: prima longa: & pater Didonis. lustinus. xviii. Sichæum aūt facerdotē dicit & regem nomine aterbam. Tor.
Tyrus urbs memorāda secūdū Curtiū iter oēs syriæ & phœniciæ. prius farra ab agenore cō dita filio Beli. Curtius de hac re multa dicit.
Thyrsis pastoris proprium. Tor.
Tyrsus hasta pāpinis inuoluta quā bacchātes. i choreis portabāt. ūde thyrsigerus bacchus
Tyrea insula peloponnesi.
Tyre nomen loci. Tor.
Tyrtæus poeta græ. de quo Plato i legibus. T.
Tisarantus flu. scythiæ post ordessum inter quem & histrum ararus honopares.
Tisana succus uel aq̄ ordei: ūde tisanariū uas i quo ponit uel coqť uel tūdit hordeū: nō tisana sed ptisana dicitur & ptisanarium non tisanarium p ante t litteram.
Titanis triuia diana eſt ab eo dicta triuia q̄ in eo triuio ponit. En. ut tibi titanis triuia de derit stirpem liberum quia eam gemit. Var.

Tityą quoęs curia ab eodm rege eſt dicta.
Titienſis tribus a pnomine Tati regis appella
ta uidetur.Feſtus.
Titiuilitium nullius ſignificationis eſt ut apd
græcos Plau. Nō ego
iſtud uerbum emiſi titiuilitio.Fe.
Tituli milites appellanť quaſi tutuli q patriā
tuenť.unde & titi pronomē ortum eſt.Fe.
Titionē fuſtē ardentē. Var.de uita pa.li.ii.Cō
tra a nouo marito cū ite foco in titionē ex
felaci arbore etiā qualis quæ ablata eſſet. N.
Titubare trepidare. M. Tul. philipicarū. li.ix.
Titubare oſcitare quos euertere neſcire. Vl.
li.v.ueſtigia preſſo haud tenui titubata ſolo.
Ter.in heau.uerū illa nequit titubet.No.
Titulitium dici uoluerūt fila putrida quæ de
telis cadunt.ut.Pla.in caſ.nō ego hoc uerbū
emiſi titulitio.i.re ad modum uiliſſima. Nā
& marcus carnutus in fatyra ſic ait. Titulici
us flaccedo tibi.Fulg.
Titan qui & titanus frater ſaturni maior natu
ut in chronis.
Titurus lingua laconum pro quodam paſtore
apud nos aries maior dici poteſt.
Tityus louis filius ex Elara Orchomeni filia:
quā metu Iunonis Iuppiter abſcondit in ſpe
cuſunde natus Tityus dictus eſt terræ filius
ab Apolline interemptus q latonæ uim in-
ferre uoluit.cuius cor apud inferos abſumi-
tur cuius magnitudo fuit nouem iugerū.T.
Tithonus laomedontis filius dilectus ab auro
ra genuit Mēnonēde quo inuētiū puto cu-
pidine oriētis eo pfectū & ducta uxore Mē
nonē genuiſſe, quē ad troiā interfectū fletu
uitā finiuit:unde dicūt uerſū incicadam.
Titus filius Veſpaſiāi priceps clariſſimus.
Titurus ab ariete dictus.Nam laconum lingua
aries dicitur ϯτυρος.Ser.
Thyamus opinati enim ſūt plærīq; tiamū liga
mētū a uulgo dictum:ſed q diligētius ſcitiuſ
que carmia.empedocli arbitrati ſūt thyamū
ſignificare teſticulos dicūt eoſque more py-
thagoræ optæ atque ſimbolice thianos ap-
pellatos q gēituræ hūanæ uſ pbebant. A.g.
non thyamus & chyamus ſcribiur cum c
non cum t littera.
Tyaras & tyara:utrūq; enī legiť é pyleus phry
gius. Vir. ſceptrūque facerq; tyaras. Et Iuue.
frigia ueſcitur bucca thyara.Ser.
Thyaſus ſaltatio & chorea. Vir. Dānis thyaſos
inducere baccho.Ser.
Tyas baccha ideſt bacchis ſacerdos.Se.
Tyle inſula eſt oceani inter ſeptentrionalem
& occidentalē plagam ultra britaneam iter
hiberniam & orchades. Vir.i.geor. Tibi ſer-
uat ultima thyle.Ser.
Thymbra ſatureia herba. Pli.xix.aqua .thym
breus Apollo.quia ppe troiā ad.x.M.p. ubi
templū eſt:abundat & thymbra flu. Tor.
Thymber proprium.Tor.
Thymum herba apibus gratiſſima.
Thymiama odor fuauiſſimus thimi naturam
referens unde dicitur.Tor.
Thyſſagetæ populi ſcithici ultra ſauromatas
& bidinos uiuentes ex uenatu ubi quattuor
flumia magna:lycus:oarus:tanais:lyrgis.H.
Thiſbe puella ągyptia.Oui.iii.
Tlepolemus herculis:& aſtyocles filius ſtrēnu
us q Lycinio matris germanū ēt ſtrennuum
ſed iam ſenē interemit quare profugit.Claſ
ſe agitatus caſibus uariis in rhodū peruenit
& diuiſum in tres imperium adeptus ē ditiſ
ſimus effectus eſt interfectus a ſarpedone.
Iliados quinto.
Timolus mons ſiciliæ croco uino melle ferti-
lis:aliquando timolus. Ouidius in cuius ca-
cumine.Plini dicit homines uiuere.cl. ānos
ſecundum Mutianum.
Thyeſtes meropē atrei fratris uxoré ꝑcio cor
ruptam cōpreſſit ſuſcepitq; eo cōcubitu Tā
talū qué ſibi appoſuit Atreus melius du igt
melius fecerūt qd non in aduerſis ſed i ſecū
dis fidem tuam in uirum probaſti.
Thryos nomen oppidi habet ypſilon eſt item
fluuius elidis.
Trullū ferramētum cemētarii quo utunť ad
parietes calce illimendo qđ thruſillare appel
lat Vitruuius eſt autē græcū uerbum φρυ
λτω thrullizo cui tamē nō oēs græci aſpirāt
Thyberis flu.ro.olim albula dicebatur.
Trebula opp.in campania non procul a bais.
Tilæ belgarum littori appoſita eſt graiis & no
ſtris celebrata carminibus. In ea q ſol longe
occaſurus exurgit breues utique noctes ſūt
ſed p hiemē ſicut alibi obſcuræ æſtate luci-
dæ q per id tēpus iam ſe altius euergens qq
nō cernať uicino tamē ſplendore proxie illu
ſtrat per ſoſticiū uero nuſlæq; tū iā manife
ſtior nō fulgore mō ſed fui quoque partem
maximam oſtentat.Pom.
Tifata locus iuxta capuam.
Tyde autem a tydeo ideo condita q cū græcis
illuc profectus eſt & nomen dedit.
Tigenos populos angliæ quorum praſutagus
Neronē iperatorē heredē inſtituit non me-
morat Cæſar ſed Tacitus.
Thyaſus bacchationē ſignificat a φυω quod
eſt impetum facio.
Thynnū aūt genus piſcis eſt quod ad tēplum
diebus feſtis portare ſolebant ut ibi pro die
feſto epulis uefterētur.
Tigillum a tigno diminutiuum. Liuius lib.
primo tranſmiſſo per uiam tigillo capuæ ad
opto uelut ſub iugo miſit iuuenem.

Tigurnius pagus & populi eius quartá ptẽ el
ueciæ continebát ac inter celtas erant. Inde
forte coniectura est eos esse q nũc Turegnũ
cũ agro adiacente apud scutenses basilienses
& constantienses incolunt.

Tigris amnis babyloniæ ut natus est ita defce
dens usq; additiora pmeat: euphrates immani
ore aperto non exit tantũ unde orié, sed ua
ste quoq; dedit nec fecat cõtinuo agros late
diffusus in stagna dui sedentibus aquis piger
& sine alueo paulis, ubi margine rupit ue
re fluuius acceptisq; rippis celer & fremés p
armenios & capadocas occidẽté petit ni tau
rus absset in nostra maria uenturus inde ad
meridiẽ auertit & primũ syros tum arabas á
gressus nõ perdurat in pelagus uerũ i ngens
modo nauigabilis ide tenuis riuus despectus
emorit & nusq; manifesto exitu affluit ut alii
ánes: sed deficit alterum latus ambit. Pom.

Tigus ornamenti genus erat appellatione bar
bara autor Varro Sidon est genus lini subti
lissimi ut legis quid tigus faciet cõfectus syn
done lino subtilissimo.

Tigris amissis catulis in precipuam sæuiciam
excandescit papinius citus me tigris ab actis
scenibus orbatiq; uelint audire leones & ur
Plinius scribit nõ nocte é celeritatis flaccus
dũ scæua relictis mater i aduerso catulis hie
matur amano.

Tugitana in mauritania ubi olim lusa & tota
fuere oppida postea tingi fuit cõditũ a quo
mauritania dicta est.

Typhoeum fulmine ictũ esse poetæ fabulant
uergi illic dixit esse enchela dũ filius typhoe
um sub imagine insula cãpaniæ ponit nõ ar
dentem fortia typhoeum in ame lucanies
cõditus inanimes æterna molit typhoeum
idem. Homerus.

Typhon uestro pater arpiarũ fuit ut est apud
Valeriũ flaccũ typhoidos forma patronymi
ca est a uoce græca deducta typhoea unde
typhoides & typhois formatur.

Tyros dicebaẽ farta postea phœnix ac post re
mo tyrios.

Tinea uermiculus est Ouidius roditur & tine
a carpitur ore Liber.

Tinia nomen uiri percinaię ut Pom.

Typhoneus spectus ultra cortium spectum ore
angusto & multũ ut expti tradidere pssus &
ob id assidua nocte fusus fus neq; ung ppici
facilis: sed quia aliquando cubile typhois fu
it & quia nũc demissa in se cõsetim exami
nat natura fabulaq; memorandus.

Tympanon tergus est inde tympanizo. Sue.
li. ii. de gallo matris deũ tympanizante.

Thymbra cãpus in agro troiáo & thymbræus
fluuius qui in scamandrũ erumpit ad apolli
nis thymbræi templũ hæc Strabo quære her
ba sit thymbra exhortis columellæ & Plinio

Timauus interfluit per uenetiam nouem capi
tibus exũrgens uno hostio emissus. Pom.

Timolus & tinelus dicebatur utrũq; in usu a
pud poetas ouidium & sillũ mõs libiæ uitti
bus cõsetus & uim generositate nobilissimus.

Thynnus genus pisces quod in templum die
bus festis portare solebant.

Tithõus recessit i orientẽ ubi dicit amore cap
tus aurore uersus incidadam hieronymus ut
refert eusthachius in odysseam Homeri scri
bit tithonum petisse ab aurora ut immorta
lis esset obtitũ etiã paterne consenescere te
sias autor est ut refert Diodo. Teutamo i asi
a regnante q uigesimus a nino & semirami
de fuit.

Tithonum fuisse pfectũ plagis cum autẽ asiy
rii mille amplius ánis tenuissent troiam lani
um obsessum a græcis petisse opẽ ab illis
missecq; fuisse decem milia aethiopũ cum to
tidem susianis ai ducentis curribus duce me
none tithoni filio.

Tityos equites romanus princeps magnæ au
toritatis & honoris.

Tyrrhenum mare est quod tyrrheni olim te
nuerũt a hagro surentino ad syllanum ánẽ.

Tyros in phœnicia aliquando insula nunc an
nexa terris deficit q ab impugnante quondã
Alexandro facta operã uici tenent. ulteriora
& adhuc opulenta is dem anteq; aperiis capẽ
retur maritimarum urbium maxima ab eo
ad pmõtorũ cuprosopõ duo sũt oppida bu
bos & bactros ultra tria fuerunt singulis in
ter se stadiis distantia locus ex numero tripo
lis dicitur.

Thynnias schœnus bubesius tres ex ordine si
nus in caria thiniæ, pmontorii aphrodisii é
sidenius ambit hilam bubesius cinorum Cyd
nus in cornu pene insulæ interq; eam & ie
traticum sinũ in recessu posita eutracia.

Tirianthini uestes præciosissimi erant colori
compositũ est a tyriis quæ purpuræ erant &
hiantinus iantine aũt dicebantur uiolace ut
uno uerbo dixerit Mar. tirianthinas quas Pli.
scribit purpure uiolacea tinctas scribit.

Trahо & ueho possunt uideri accepisse aspira
tionem hac rati one q cum traho & ueho di
cerent fabini. f. uersa fuerit in eã oportet me
minisse deriuatiuorum & cõpositorũ qua
lia sunt retraho subtraho extraho detraho
traha de qua Virgi. tribulaque trahæq; & in
quo pondere rastri cui & addidit littera nã
pro eo quod é pluraliter traheæ dixit. nehi
culum deueho subueho aduecho inueho & i
uehor deponens a quo dicit. Inuectiua fuit
& uehea genus plaustri unde oscuectura ue

heaturá dixerũt & ueharí curru uehere.
Treueri populi inter belgas in confinibus germaniæ finitimi neruiis menapiis eburõibus rhenis mediomatricibus idem metẽtibus & rheno flu. usq; in põte quo iter Cæsar traiecit exercitũ q ps nunc est coloniẽsis diocesis fere aũt oẽs treueri germanica lingua utunt & nisi exercitu coacti ẽperata nõ faciebãt cũ germaniæ quottidianis bellis conflictabant a qbus cultu & feritate non multum differe bat horũ apud gallos ob uirtutes mira expectatio erat nomen retinent situs ciuitatis est natura munitus metropolis ipsa est hos morat Lucanus in primo.
Thios oppidũ milesiorũ post achæruſiam spe cũ in exinio põto qdẽ colonia fed iã foli gẽtis; paphlagonũ quorum in littoribus pene mediis promõtoriũ ẽ Carãbri citra partheni us ãnis urbes sesamus connosi & a citisoro phryxi filio posita cytoros. tum cinobus & collyris & q paphlagoniã finit armene.
Thyrsis utebatur i bacchanalibus Ouidi. Serta comis manibus frõdentes sumere thyrsos ea erat hasta aculenta obtecta hedera diodo. de baccho inqt in choræis & mulierũ thyrsis suma cũ uoluptate educatus est fœminarũ exercitu quas thyrsis instruxit orbẽ terra rũ lustrauit nõnullos se cõtẽnentes hoc con silio edomuit itroducebat mulieres habẽtes mucronẽ ferri hedera circũdatũ quæ rues impatos adonæ superabant & pentheus.
Tytha restius aspiratione caret est autem thessaliæ flu. q peneũ itrat & ut poeta inqt nec a quis cõfoditur illis sed olei instar innatas ex currit qué etiã ferũt a styge manare.
Thymele mulier fuit quæ prima saltationẽ docuit. unde & thymele apud græcos latine significat hiſmonicam unde datũ nomẽ uxori latini munt.
Tradi rem si stipulamur nõ itelligimus proprietatem eius dari stipulationem: sed tãtum tradi. Pau. de uer. obli.
Transigit qui quasi de re dubia & lite incerta nec finita transigit, paciscitur uero qui dona tionis causa rem certã & indubitatã de liberalitate remittit. Vlp. de transactionibus.
Transacta finita ne intelligere debemus nõ solũ quibus de cõtrouersia fuit. sed etiam quæ sine cõtrouersia sint posſesſa: ut sũt judicio terminata transactione compoſita: longo tẽporis silentio finita. Pau. de uer. signi.
Transfuga nõ is solus accipiẽdus ẽ qui aut hostes aut bello transfugit; sed & qui p indicia rũ tpus aut ad eos cũ qbus nulla amicitia, ẽ fide suscepta trãſſugit. Pau. de cap.
Traiecticia pecunia ẽſt quæ trans mare uehitur cæterum si eodem loco cõsumaſ nõ erit traiecticia. sed uidendũ an merces ex ea pecũia cõpatæ in ea causa habeantur & ideireſt utrũ etiã ipse periculo creditoris naugẽrtũc eni traiecticia. pecunia fit. Modeſt. de nau. fe.
Tres facere collegium exiſtimat Neratius priscus & hoc magis sequẽdũ ẽ. Mar. de. uer. si.
Tribuni a plebe creati sũt qui essẽt plebei ma gistratus hiſdẽ tẽporibus cũ plebs ſeceſſiſſet ano fere. xvii. poſt reges exactos dicti tribũi. qa nũc i tres partes populus diuiſus erat: & ex singulis singuli creabant uel quia tribuũ suffragio creabant. Pompo. de ori. iuris.
Tribunorum officium ẽſt uel eorũ qui exercẽtui præsunt milites in caſtris cõtinere: ad exercitationem producere: claues, portarum ſiscipere: uigilias ĩterdũ circuire: frumentatio nibus cõmiſtionũ ĩteresse frũentũ prębere mensuræ fraudem coercere: delicta secundũ suam auctoritatẽ his modis caſtigare. principis frequenter interesse querelas cõmilitonũ audire ualetudinarios iſpicere. officiũ regentis exercitum non tantum in damna: sed etiã in obseruanda diſciplina conſiſtet. Mar. de re militari.
Tributũ idẽ q. ſtipendium appellari Pomp. ait & sane appellatur a contributione. uel ex eo qđ militibus tribuebatur. Vlpi. de uer. signi.
Triumuiri capitales cõſtituti sũt q carceris custodiã haberẽt. ut cũ aiãduerti oporteret interuentu eoꝝ fieret. Pompo. de ori. iu.
Triaterica bacchi sacra quia singulis trienniis sumptuoſiora quottidianis orgiis fiebant.
Tribrachus pes trium breuium.
Triclinium a tribus toris q profeſſione ponebanť. nam tres mense ponebantur. Iuuenalis. tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto un de pro loco conuiuii. Ci. traduxit conclaue corruit: de ſmonide loquens. Quin, triclinũ quidam diſcubitorium.
Trigla piscis q mulus dicitur & millos.
Trimetra trium metrorum.
Trinacria & cris q; ſicilia a tribus acris ideſt promontoriis pachyno peloro; lilybæo emenda ti trinacriam dicunt. Home.
Tripos mẽsæ in tẽplo Apo. delphici qbusdam poſitæ phœbæ uaticinabãt: ut in cortina.
Trioeſſa oe diuiſis oppidum ad alpheum ulti mum regni pylii.
Trios urbs sub neſtore.
Triptolemus filius Cælei & menalinæ de quo Oui. iiii. faſtorũ. ſecundũ lutinũ fuit primus q in pribus atticis inuenit uſum frugum.
Triton fluuius Libyæ defluens in tritonidem paludem magnam, inde in mare libycum in qua ſecũdũ Hero. iiii. iſula eſt phla cũ ſignis aduentus iaſonis. apud quam paludem ogygii temporibus Pallas uirginali ætate apparu

ille fertur. Vnde tritonia Hero. dixit fecũdũ quosdam fuisse Neptunni & paludis filium: sed de dignitate patrem se ioui dedisse & receptá. Est etiã Triton deus marinus Neptunni & Salaciæ filius de quo. Vir. x. & Lucanus octauo. Plinius octauo.

Triumphus græ. πρὶ τῶ θοῦ translata h in c uel rimam syllabá ionice: & b in p uersa ga b nõ aspiratur. honor maximus ducum romanorũ qui uehebantur equis albis primus inuectus camillus curru iaurato. laureatus ꝓcedẽtibus uictis hostibus cathẽatis & senatu ascẽdebatur ad templũ Iouis optimi maximi ubi mactato tauro albo redibatur domum. Plu. dixit Si Romuli imagines intuemur peditẽ triumphasse apparet & esse qui dicãt Tarquinium Demarati filium. i. priscum id triũphá di genus inuentisse de quo Plutarchus.

Triumphus qué græci triábos & trihumpho uerbum quis triumphus & triumphator in antiqs epitaphiis sine aspiratione legantur & Cicero affirmet Prisciano aspirationem fuisse detractam litteræ t & additá litterá p. nã q græce & triábus latíe factus est triũphus.

Trasilus qui fuit astrologus suo tẽpore nobilis huius a luuenale pit mẽtio ait enim humeris reuocata thrasilis.

Tmolus lydiæ mons aspiratione caret cui ad primam syllabá poetæ aliquando adiiciunt litterá i ut Ouidius Deseruere sui nymphæ uineta tinoli.

Thrasimides nestoris filius multa etiam alia cõponuntur cũ eo qđ est thrasos extat etiã mo numẽtũ i quo nomẽ thrasidicus est sine aspiratiõe scripturi diis manibus.

Trihũphantes qđ est quod in publico ro. cõui uium exhibentes cõsules inuitatos ne in cõuiuium accederent rogabãt an locũ honestũ simũ triũphanti assignari & post pœnã ab oĩ bus deduci oportebat quæ præsentibus consulibus alii tribui non possent. Plu.

Thrius filius Aelidis in alpheum. Tor.

Tritees populi achiuoꝝ soli mediterranei.

Trásimenus thusciæ lacus hinc pusium & cortinam hinc aretium & fenæ Iuliæ agrũ habẽs ĩsignis clade hannibalis supati ab Annibale

Tragoditis lacus est qui ter i die amarus & ter dulcis fit.

Tricusꝑis cõmune est: iũgit camen neutro per obliquos casus. Oui. i. me. Positoꝝ tricuspide telo mulcet aquas. Pri.

Trabs & trabes antiqui proferebant. Pri.

Tridens pro fuscina. Neptũni masculinum est. Vi. magnoq; emota tridẽti fundamenta quatit. Potest tamẽ esse trium generꝝ. legiẽ enim tridenti hasta & telo. Pri.

Tænarus ꝓmontorium laconiæ perquod descensus ad inferos fertur & tænarias etiam fauces atra hostia ditis. Hor. car. Et in usu horrida tænari sedes.

Trabales species tormẽtoꝝ. Hora. car. Te sẽ pãte it scæua necessitas clauos trabales. Ac. Trepidauit festinauit. Hor. car. Cuius octauũ trepidauit ætas claudere lustrũ.

Trudit excludit expellit. Hor. car. aut trudit apris. Acron.

Trit Neuius posuit. significat aũt crepidum. i. peditũ. Ser. in arte.

Triquetra prædia sicula q; in tres partes ideſt promontoria diuisa sit. Porphi.

Tristem aspectu dicimus mœstũ animo. Cap.

Treceni nõ triceni pro trecẽteni sicut cætera syncopatur. Lau.

Trinum singulare est: ut trinum nundinũ ut apud Ro. rogatio trino nũdino. i. q; aut tribus i locis uno die: aut tribus diebus uno in loco celebraꝝ. Li. i. iii. Postq; uero comitia de cẽ uiris creádis i trinum nũdinũ idicta sunt.

Trimenon græce genus tritici appellát quod trimestrem dicimus. Pli li. xviii.

Triental dicit calicẽ talẽ qui tertiam partẽ sex tertii capit aut tres minas capiẽtem.

Triton salaciæ & neptũni filius & eius dem nũminis ubi tenet.

Trinus pro triplex accipiẽ etiam. Lau.

Tributorius actionem significat qui tribuit a tributor. nã tributarius a tributum qui soluendo tributo obnoxius est. Lau.

Traiicio exercitũ. i. trãsporto trãsmare uel flumẽ. Traiicio mare. i. trãseo. Li. tamẽ traiecit copias hiberum utrũq; cõplexus est. Lau.

Trãsferre ẽ cũ nõ remanet res apud eos qbus trãsfert. Ci. of. i. Quod ab Ennio positum i una re transferri in multas potest. L.

Tricliniũ a tribus toris mẽsiue spellatum ẽ ibi comedebant præcipue in conuiuiũ accæpti qđ cõclaue dicebitorũ dicitur architriclinus qui huic ministerio præest. A Cicero ne dicitur conclaue ut uix eo limen egresso triclinium illud supra cõuiuas corruit ingt Quin. Cicero uero de eadem re inquit hoc interim spatio conclaue illud concidisse. est etiam conclaue pars quædam in penatibus remotior: ubi colloquia fieri solent aula græcum est quam nostri transferunt atriũ. Lau.

Triphyli populi græciæ ideo uocati quia illis obuenit ut tria illos phyla ideſt nationes illis conderent in unum congregatæ. principio quidem opeorum: deinde miniarum qui accolæ fupaccreuerunt: & postremo eleorum qui uictores loci compotes extiterunt. Stra.

Trapete quod troeram alii uocant europæ ꝓmontorium est a quo primo se concitat He.

Trebia fluuius galliæ cisalpinæ ad duo milia

passuũ distans a placentia ex apenninо in pa
dũ fluuẽs clade Ro.nobilis. L.sẽpроiо cõsule.
Triũphantes quid ẽ quod eius q̃ triumphasse
deinde cõbustus esset. licebat eos capere & i
urbẽ deferre ac deponere hoc in prio liparæ
us scriptũ religtian hoc mortui honoris cã
factus est nã &̃ aliis ducibus & qui bene rem
gessissent idẽ tribuerũt ut nõ ipsi solum sed
posteri quoq; in foro sepelirẽt sicut Valerio
& Fabricio ferũt auteˊ horum posteris mor-
tuis & in forũ delatis ardentẽ facem subiciet
statim attolli ut sine inuidia honore utanˊ
& tantummodo sibi licere confirment. Plu.
Triarii dicti q̃ i acie tertio ordie extremi sub
sidio deponebantur.Et inde dictus est sub-
sidium q̃ subsidebant.Var.
Triarchus nauis triremis ꝓpositus triręus ter
nos ordines remorũ habet.ita & biremis &
quadriremis & deinceps dicuntur.Aſc.pe.
Tribus urbanæ require in romulia. Aſco.pe.
Tribunorũ militarium genera duo primũ eo
rũ q̃ suffectiˊ dicunt.hi in exercitu creari so-
lẽt.alii fũt cõtati q̃ sine cõitiis designantˊ.Aſ.
Tributũ quia ex priuato i publicũ tribuitˊ. F.
Tribula genus uehiculi.ũde frũenta terunt.S.
Tribunus qui uni præerat partiũam in tris p
tis diuisus erat populus Romanus.Se.
Tribus pars una ex quattuor ptibus romæ Ti
tius Liuius primo ab urbe condita. quadrisa
riã enim urbe diuisa regionibus collibusque
quæ habitantˊ ptes tribus eas appellauit ut a
tributo.Nã eius quoq; æqualiter ex cẽsu cõ
ferendi ab eodem inita ratio eſt.Ser.
Tributus quod nos tributum dicimus a plæ-
risq; ueterũ hi tributus dicti sunt.Acron.
Tribus pro loco & pro iure & ꝑ hoibus. A.g.
Tribuni militũ q̃ terni tribus tribubus rãnũ
Lucęę. Tatiũ olim ad exercitũ mittebatˊ. V.
Tribuni plæbei qui ex tribunis militũ primũ
tribuni plæbei factiˊ qui plæbem defenderẽt
in secessione cruſtumerina. V.
Tributum dictũ a tribubus q̃ ea pecunia quæ
a populo imperata tributũ a singulis ꝑ por-
tione census exigebatur ob ea quæ assignata
erant tributum dictum ab eo quoque q̃bus
attributa erat pecunia ut militi redderẽt tri
buni ærarii dicti id quod tributum erat æs
militare. Varro:
Tricæ sunt impedimenta & intricationes & i
tricare impedire morariˊdictæ quasi tricæ q̃
pullos gallinarios ꝑdiantˊ & iuoluantˊ capil
li pedibus ꝑplicati.Plautus in curculione.qđ
argentũ tu mihi quas tricas narras.Idẽ i epi-
dico.Aliqua ope exiliam extricabor aliqua.
Inde ex impedimẽtis liberabor.Lu. saty. lib.
xi.nec mihi amore hoc opus:nec trico: nec
uadato. Turpi.de iniugurris iudicia lites tur
basitricas cantiones maximas. Affra. in epi-
ſtola.Ita itritauit bis hãc rẽ temeritas. Var.
in gerũto didascalo.putas eo non citius tri-
tas tallanas q̃ id extricaturos.No.
Tricimum tardum & quasi ꝑditũ uel sic cũ
sine succo:ut sunt capilli qui græcęricis di
cunt. Var.in eumenidibus. Qui nunc quæ-
stus sit magnus.No.
Tricimariæ uites appellanˊ in agro sauentino
q̃ iugerũ tercenas amphoras reddat. Var.
Tricones morosi & ad ridendum duri. Lu.sa.
li.xi. Cota senex grassi pater huius panætii
magnus fuit triconum manus soluere nulli
lentius idẽst facilius.N.
Trifax telum longitudine trium cubitorũ qđ
catapulta mittitur.Ennut permaceret paries
percussus trifati.
Triga antiqui humum appellabant unde tri-
gecus adhuc dicitur.Fe.
Tritogenia minerua a ripa tritonis flumis di-
cta q̃ ibi primitus sit uisa.Fe.
Trigona lapila qua nudi exercebantˊ sunt q lo
cũ intelligãt ut supra seu lentum ceromote
lentũ ne trigona quod estˊ uanũ polybi nam
polybus gymnasio sũma erat admiratiõe cũ
manu sinistra fortissime pila trigonali certa
ret hanc fortitudinẽ sinistra negat Pli.i mu-
lieribus contingere sinistrąe uero fortitudo
in trigonali requirebaˊ in distichis ita loqui
tur si me nobilibus scis expulsare sinistris.
Triones sunt boues aratorii.Ser.
Triones septentriones.nostri ueteres a bobus
iunctis appellarunt idẽst septẽ stellis ex q̃
bus iuncti triones figurantur.Au.g.
Triões dicti septem q̃ ita sitæ stellæ ut ternæ
trigona faciant.Var.
Triones qui terram arabant a terra teriões un
de triones ut dicerẽt de tritu.Varro.
Trinacria sicilia quæ latine triquetra dicitˊ id
estˊ quia tria promontoria habeat pachynũ:
lilybæum & pellorum.Ser.
Triplia idẽst canistra quod putẽt esse latina &
sunt græca. Triplioˊ enim & catinum de græ
ca reliqua quod aperta sunt.Var.
Trisęclis & hoc trisęcle.i neuiõo carmie q̃ui
debantˊ nimiũ poetica ex plosę oratiões usu
alieniora præsset misimus ueluti quid suit.
Nestore trisęcli & locus senex.Iremque timi
dis magnisq; fluctibusq; dixitˊ multi grumis
& flumina gẽlu concerta tegmine esse ony-
chino dixit & quæ multiplicia ludens com-
posuit.quale illud estˊ q̃ uituperões suos sub
ducti supcilii carptoresq; apellauit.A.g.
Triste crudele immite.V.ir.li.ii.æn.illi mea tri
stia facta.degeneremq; neoptolemum narra
re memento.Luc.lib.iii.Itaq; tuis senis factiˊ
& tristibus dictis.

Triſte eſt mœſtũ & infeſtũ. Virg. in buc. triſtis at ille tamẽ cantabitis arcades ingt. idem ge or. li. iii. aut unde nigerrimus auſter naſcitur & pluuio contriſtat frigore cœlum. No.

Triſticies pro triſticia. Pacuuius in atalãta. qd illud eſt uultum alligare triſticies. Turpilius in leucadia. Ante facta genere cõmitto triſti cies ante drocium. No. mar.

Triſte amarum. Virgi. li. i. geor. triſq; lupini ſu ſtuleris fragiles calamos. No.

Triſte minax. Virg. li. ii. æn. iſq; aditis hæc tri ſtia dicta reportat. Noni.

Triſte graue. Tulli. de re pub. lib. vi. Qui nũe ro optimatum & principum obtulit his uo cibus & grauitatis ſuæ liquit illum triſtẽ & plenum dignitatis ſonum. No. mar.

Triſte difficile. Cic. de ſene. facilius in morbos incidunt adoleſcentes grauius ægrotant tri ſtius curantur. No.

Trithora ædificia tribus pinnis ſurgentia.

Triſte nigrum. Vir. lib. iii. geor. aut dorſum tri ſtẽ contundunt corpus amurca.

Triſtis iratus. Afranius in epiſtola. lactauit ſe ſe iacet mihi erit triſtior ideſt iratior. idem i eadem: natura triſtiori paululo. No.

Triſtis doctus. Varro in trifodite trifolio. Lu. libro. xxxii. addeo eodem triſtis ac ſeueros phi loſophos. Nonius.

Triſtis ad laudem interdum ſumitur ad ama ritudinem. Ci. iudex triſtis & integer. Ter. in an. triſtis ſeueritas eſt in uultu atque in uer bis fidẽs. Et etiam in uituperatione eſt. Do.

Triſtis & truculẽtus differunt. Nam triſtis eſt aĩo truculẽtus uultu. Et aliter dici põt. ut tri ſtis ſit q dolet. truculẽtus q terret. ldẽ in ad. Ego ille agreſtis ſeuerus triſtis pecus trucu lentus.

Triſtis amarus. Vir. i. geor. triſtiſq; lupini. S.

Triſtis auarus auſterus. Vir. lib. ii. geor. Media fert triſtis ſuccos. Ser.

Triticum quod tritum eſt e ſpicis. Varro.

Triticum conditum ſub terra manet uel ános l. Mileũ uero plus annos cẽtũ ſupra terrã. V.

Triuolũ quod teritur. Var.

Triũphales coronæ ſunt quæ ĩperatori uicto ri aureæ ꝓferuntur quæ temporibus antiqs ꝓpter paupertatem laureæ fuerunt. Fe.

Triumphare appellatum quod cum imperato re milites redeuntes clamitãt p orbẽ in capi tolium euntes lo triũphe id thriãbo græci li beri cognomento põt eſſe dictum. Var.

Triptolemus filius celei Melines cum ceres ap parentibus hoſpicio ſuſcepta fuiſſet ad eluſi nẽ illis dormitibus a cerere cõiectus eſt i ſo cũ & obrutus cineribus mater citata eũ du xit ceres impia inquit es nam fuiſſes imorta lis ſi pnuiſſes ita eius mortalitatem purgari ſed tamẽ une habebãt ut primus doceat ſere re frumentũ atq; ita uolucri curru abreptis triptolemus annonã peratica diſtẽminauit Pli. aliter & probus alii ad brigẽ referunt ſu periora ſcribit higinus.

Todi genus auium paruarum. Plau. cũ ex tor tis ralis cum todis cruſtulis. Fe.

Toga dicta eſt a tegẽdo: & ẽ toga ſicut ĩ cõſue tudie habeſ ueſtimẽtũ quo ĩ foro amicitur, cuius & Cic. memiſt ĩ catilina. uelis amictos nõ togis. Titi. in ſullonibus q̃ inter. x. ãnis ne qſti unam togam detexere. dicit & tectũ. Ti tin. in gemina. Syrus cum ſcorto cõſtituit ire clauis illico abſtrudi iubeo ruſticæ togæ nec ſit copia tecti. Nonius.

Toga nõ ſolũ uiri ſed etiã fœminæ utebantur Affra. Fratrẽ q̃dẽ prãdere ſtãtẽ nobis cũ ĩcin cta toga. Var. de ui. pa. li. i. ꝑterea q̃ ĩtellecto togas ãte hẽbãt. ante. n. fuit cõe ueſtimẽtũ & diuturnũ & nocturnũ & utile & muliebẽ. N.

Toga a tegendo corpore. Var.

Toga cõmunis habitus fuit & mariũ & fœmi narũ: ſed prætexta honeſtiorum.

Toga uiliũ q̃ & circa meliores ſeruabatur. Aſ.

Toles tumor faucium quæ ꝑ diminutionẽ di cuntur tonſille. Feſtus.

Tollere nutrire. Te. ĩ an. Quicquid peperiſſet decreuerunt tollere. Do.

Tolerare uerbum eſt mala patientis. Te. in he. Seque ante q̃ meã uxorẽ duxiſſet domũ ſpe raſſe eas tolerare poſſe nuptias. Don.

Tollere occidere. Lu. lib. xxvi. ac leui quem ſe bris una atque una uim ĩquam hyatus unus potuit tollere. No.

Tollere mittere. Vir. æn. libro. ii. unius in miſe ri exitum conueſſa tulere. No.

Tollere inferre. Vir. ge. libro tertio tollentem que minas & ſibilla colla tumentem. N.

Tollere eleuare. Vir. æ n. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uẽto. Et i. x. tollit ſe arectũ quadrupes. M. T. philip. li. iii. Vel ĩ cœlũ uos ſi fieri potuerit hũeris noſtris tollemus. Lu. li. xxviii. Cautius & temnẽt mortes & fœdera tollẽt. M. T. in hor. Nihil tamẽ eſſe ĩ quo ſe animus excellens tollat. No.

Tollere extendere erigere. Vir. æn. li. i. cui ma ter media ſeſe tulit obuia ſilua. Idem lib. vii. Laborũ prima tulit finem No.

Tollere eſt differre. Plau. in penulo. omnis ex tollo ex hoc die in alium diẽ. No.

Tollere pati ſuſtinere. Vir. æn. lib. iii. luuenẽq; ſuperbũ ſeruitio enixe tulimus. Et li. xii. Nõ tulit ĩtãtẽ fegeus animiſq; fremẽtem. Tul. i phor. ego te cõplures aduerſũ ingẽium meũ mẽſes tuli. M. T. in uer. Diuinatõis tuli grau ter & acerbe iudices. ldẽ de offi. li. ii. Niſi enĩ multorũ ĩpunita ſcelera tuliſſemus, No.

Tollere & auferre differẽtia uide supra i a.N.
Tollo finio remoueo. Vi. tollire cũcta iquit. & cur nõ icolumi potius certamina tollo. N.
Tollere eſt alere educare. Te. i hecy. hoc mihi unũ ex pluribus miſeriis reliquũ fuerat ma lum ſi puerꝫ ut tollã agit. Idẽ i an. Quicquid peperiſſet decreuerũt tollere. No.
Tollere Var. in ſaty. manippea quã de officio mariti ſcripſit. Vitũ igt uxoris aut tollendũ aut ferẽdũ ẽ. Qui tollit uitiũ uxoré cõmodi oré. ſtat. q ferr ſeſe melioré facit hæc uerba Var. tollere & ſerere lepide qdé cõpoſita ſũt: ſed tollere apparet dictũ. p corrigere. Id etiã apparet eiuſmodi uitiũ uxoris ſi corrigi non poſſit ferendũ eſſe. Varroné cenſuiſſe quæ ferri ſcilicet a uiro honeſte poſſũt. uitia eni flagitius leuiora ſunt. A. g.
Telegonus Circes filius tuſculũ cõdidit. Acr.
Tollo tuli & fero tuli. tollo enim cõſuetudine ſuſtuli facit. cuius tamẽ perfecti inſtãs apud ueteres ſuſtollo erat. Ser.
Tolero & toleror idem eſt mala patiẽtis. Pri. ſicut matris eſt parere.
Tollo ſuſtuli facit dicimus ſuſtuli filiũ ex uxore. i. habui ſuſtuli filiũ æducaui inde ſublatũ & ẽ aliud ſignificatũ. p ſũmouiſſe. Vi. iubet & ſublata repõi pocula & aliud i altũ tollere ut idẽ & ſublatum ſurgit in enſem. Lau.
Toloſſis lacus toloſæ ubi tectos agi peſte op pſſi mõitu auruſpicũ oẽ aurũ atq; argẽtum qd pdãtes q̃ierãt proiicere. & abiit peſtis.
Toluti dicit q̃ſi uoluti uel uolubiliter. Plau. i aſina. dema hercule iam de ordeo toluti ba dizas. Neui. in gallinaria. o peſtifera pontica fera trux toluti loquẽtia. i. uolubilis locutio Idẽ i marco. exulẽ dixi iterũ hoiem i thuſcos toluti. Luc. fat. li. Si omne ſtus euadit ſtudiũ que ad me toluti. Varro. i tricotide trifolio. Sed ut equus ad uehendũ ẽ natus tamẽ hic tradit magiſtro ut eqſo doceat toluti. Põ. i decuma fullonis: & ubi iſiſlui i cochleatum a culeũ ibi toluti tortor. Var. i agathone. Hoc poſtq̃ dixit cedit citus celſus tolutim. No.
Tõitru & rõitrũ neutrũ ãtiq dixerũt. i us quoque tã ſecũdæ q̃ quartæ declinatiõis. Acti. in ter tonitra & turbines Luca. vii. ſeu tonitrus ac tela louis. Pri.
Tonſtricula a tonſtrix & tonſor addita t ſicut a nutrix nutricula. Pri.
Togatæ comoediæ dicebãt i gbus oĩa i publi co honore cõſula cernebant q̃ togatæ i ptextas & tabernarios diuidebant togatæ fabulæ dicũt q̃ ſcriptæ ſũt ſcãm ritus & habitus hoĩum togato. q. idẽ romãorũ roganꝫ rõana ẽ ſicut græcas fabulas ab habitu æque palliatas. Varro aũt noĩari togatas ait cũ ſit generale nomẽ ſpeciale tamẽ. p tabernariis nõ mõ cõis error uſurpat q̃ affranius togatas ap pellauit: ſed & poetæ ut Hora. q. ait uel q̃ pte xtas uel q. docuere togatas togatasq; fabulæ ſpecies tot ſere ſunt quot & paliatæ. nã pri, ma ſpecies ẽ togatæ quæ ptextæ dicũt in gbus ſpatoꝝ negotia agebãt & publica & re ges romani uel duces iducũt. p onæ. dignitate & p onæ. ſimilitudie tragœdiis ſimiles prætextæ aũt dicũt q̃ a fectæ regũ uel magiſtratuum. q̃ ptextãt & huiuſmõi fabulis acta comphẽdũt. ſecũda ſpecies togatæ. quæ tabernariæ dicũt humilitate. p onæ. & argumentoꝝ. ſimilitudie comœdiis pares i gbus nõ magiſtratus regiæue. p onæ. ſed humiles homies & priuatæ domus iducunt. q. oli ta bulis tegerẽt tabernariæ uocabãt. tertia ſpecies fabulæ. eſt latinæ. quæ a ciuitate ofcorum athella i qua primũ ceptæ atellanæ dictæ ſunt argumẽtis dictiſq; iocularibus ſimiles ſatyricis fabulis græcis. quarta ſpecies eſt planipedis græcæ dicit mimus. ideo. n. latine planipedes quod actores pedibus planis. i. nudis. pſcæniũ itroirent neq; tragici actores cũ cothurnis. neq; ut comici quũ foccis. quod oli nõ in ſuggeſtus ſcænæ. ſed i plano orche ſtræ poſitis iſtrumẽtis inimicis agebãt. cuius planipedis acta togatæ ſcriptor ita i edilitia fabula mimica daf. ineſt aurũ exultat plani pedes ſi quas tamẽ ex foccis fabulas fecerant paliati. pnũciabãt togata ptexta a tragœdia differt heroes iducunt ut pacuuius tragœdi as heroicis nomibus ſcripſit oreſtẽ. chryſen & his ſimilia itẽ actiuis in ptexta aũt iſcribit brutus uel decius.
Togatæ comœdiæ i gbus ſiſignẽ laudem aſſe cutus eſt Aphranius maiore laude futurus ni ſi i his amores i pueros eſſet falſus. Quintilia.
Togatæ i publicũ ꝑcedere cogebant fœminæ adulterii admiſſi cõſciẽtæ. Idẽ ẽt iterpraf. Ac. hiſdẽ uerbis porphyrio q̃uis alias addat opiniões. luuenalis ex ſentẽtia. Mart. loquẽs ita ait. Eſt mœcha labulla. Dãnet ſuus ẽt carphinia talẽ nõ ſumet damnata togam.
Tomacla & tomacula. luuenalis cãdiduli diui na tomacula porci dicũt a frequẽti ſcifione na ſignificat ĩcido hoc genus cibi ſeruile habebaf. In luxu aũt ex porcis erãt ab domina teſticuli uuluæ ſincipitia uerna quæ cenſoriis legibus aliquãdo fuerũt iterdicta.
Tomus groſſior papyrus eſt ut ex lino uel fat cinine dũ tomẽtum appellamus. cum. n. cõficeret papyrus deligebãt ſubtiliores ptes q̃ ꝑcioſæ modo anguſtanæ modo famanæ modo aliter dictæ ſunt groſſiores partes abſciſa tomos appellabãt. nã latie ĩcido.
Tono tõui tõitũ. Hora. tamẽ itõata ſcãm ana logiã ptulit. Si quo ſors itõata fluctibus. P.

Tondeo totondi detondeo detotondi antiqui dixerunt.En.detondit agros.Pri.

Tonsile buxetum.tonsiles oleas ꝙ tonſæ ſunt ac in orbem & comam putatæ.Lau.

Toneſcit pro tonat.Var.in manco.tunc repente cœlũ altũ tonitribus tẽplũ toneſcit.No.

Tõgere noſce ẽ.Nã pneſtini tongionẽ dicunt notionẽ.En.Alii rhetorica tongent.Fe.

Tonſa remus q̃ſi tondebaſ ferro. En.pone pe tunt exinde referũt ad pectora tonſas.Fi.

Tonſilla palus dolatus in acumẽ & cuſpide p̃ ferratus q̃ nauis religãdæ cã in littore figitur Actius tace & tõſillas littore ædite.F.

Tonius poſitũ ſonãs cũ a tono Var.i eume. Titi tympana nõ mãis.ſonitũ mẽis deũ tõimus a tibinos tribus nodibus. Var.i eiuſdẽ deũ tonimus tibi nũc femiuiri.No.

Tõſus ꝑ tõſura.Plau.i ap.Sura pes.ſtatura tonſus oculi naſũ labra.Acti.i am.ſed q̃ nã hæc ẽ mulier funeſta ueſte tõſu lugubri.No.

Tõſæ rẽi dicti a circũcidendis fluctibus Vir. vii.æn.Et i lẽto luctãſ marmore tõſæ Ser.

Tonſus minutus. Vir.iii.geor.ipſe caput tõſæ ſoliis euinctus oliuæ.Et primo æn.Tonſiſq̃ ferunt mantilia uiiis.Ser.

Tonſores oio in italia primũ ueniſſe ex ſicilia ut ſcripſit in publico ardeæ in litteris extat eoſque adduxiſſe.Pri.

Titinniũ olim tõſores nõ fuiſſe ſignificãt antiquoꝝ ſtatuæ ꝙ plæræq̃ habent capillum & barbam magnam.Var.

Topper citõ ut illud Nelei.topper fortunæ cõ mutant hominibus.Fe.

Torculus olearius fluctis amuræ utilitatem ignorãt quæ nõ ſolũ dẽigrat terrã ſed multitudine facit ſterilẽ:cum his humor modicus cum ad multas res tum ad agricolturã pertinet uæhementer.Var.

Torpor aſ & corporis debilitatio.a torpedine ſcilicet piſce,cuius cõtactu corpus hebeſcit Seruius in arte.

Tores pro torques Pom.dixit.Ser.in arte.

Torpedo piſcis gẽus.Ci.de na.de.atrameti eſu iſõe ſepyæ torpoꝛ torpedies multæ ẽt iſectãtis odoris ſtolerabili fœditate depellunt.

Toreũa & ſimilia datiuũ & ablt̃m pluralẽ in his ãtiq̃ ꝓtulerũt.Cice.uer.Nũc de pipetalmatis q̃ẽadmodũ expedias nõ hẽs.iueniũt & fœminiã uel ut celſo uideꝛ eſt a noiatiuo hoc peripetaſmatum.Pri.

Torreo uro uerto uoluo. Vir.geor.iii.lam rapidus torrens ſitientis ſyrius indos.Luca.iiii. ingentes uado torrente ruinas.Pri.

Torqueo torſi torſũ & tortũ ide tortores .Ca. marrucini uocãt dmarſo drorſũ nomẽ.Te. i phor.bonoꝝ cõtortor legũ diſtortor.Pri.

Tortilis ãſa quod retorta & replicata eſt. Lau.

Tornatile poculum qd tornatum eſt & torno factum.Lauren.

Tortuoſus extra regulam non tortoſus.Lu.

Torius uel torin fluuius hiſpaniæ ualentiæ ſa guntho propinquus.

Torrens & participium & nomen.Fe.

Torreri a torre deductũ proprie ſignificat. ſic cari atq; areſacere.fed uſurpatum eſt iam ꝑ eo quod ſit ignefcere.Fe.

Torrum torridum aridum.Fe.

Toruitas ferocia taurorum quaſi tauri acerbi tas eſt uocata.Feſtus.

Torrialum & torrialium deſignator eſt.Va.de uita pop. rom.li.i.quod frontẽ lectiçæ ſtruebãt ex ea herba thorũ appellatũ hoc ꝙ iniici tur ẽt qdẽ nunc torala dicitur.No.

Torculũ ꝙ uſu torcular dicit ꝙ i torculatiõe uitis uel oleæ expriãt.Var.i gerũto didaſcolo.uiciis ubi ãpla cella torculũ reſpõdeat.N.

Torris dicit fax.ũde & torridare dicius cõburere.Acti.i menalip.Regina erit tpus cũ hic torris quẽ ãbuti uides.Idẽ in meleagro.Cum ſuæ uitæ ſinẽ ac fati ſternitionẽ fore meleagro ubi torris eẽt ſterfectus flameus. No.

Tormies genus morbi dicti ꝙ dolore torqueãt.Cic.tuſ.li.ii.Quãuis idẽ forticuli ſe i tormínibus & i ſtrãguria ſua prebeat.Et q̃doq; ita dicimus grauidinoſos quoſdã tormioſos.

Torporauit ꝓ torpeſcit.Turpi.i ethereo Stupi dus aſtat ita eius aſpectus repens cor torporauit hominis amore.No.

Torquere iflectere.Virg.li.ii.geor. Itireos taxi torquẽt i arcus.Ter.i hea.uide ut ille ſibi os cõtorſit carnifex.No.

Torquere gyro celeri rotare.Vi.i.æn. Aſt illũ ter fluctus ibidem torquet agẽs circũ.No.

Torquere iacẽ mittere.Vir.li.v.In medios tel lum torſiſti primus achiuos.No.

Torqueo cũ ſperu iaceo.Vir.v. æn. teutonico ritu ſoliti torquere cateias.S.

Torqueo ſuſtineo.Vir.æn.Axem humero tor quet ſtellis ardẽtibus aptum.Ser.

Torrere nõ ſolũ ignis ſed ẽt frigus põt. Varro i eumem.Capite opto eſſe iubet ãte lucẽ ſucitat.frigore torret:uenatũ eiicit ieiuno uel licẽ. Vir.li.i.geor.aut boreæ penetrabile frigus adurat Nonius.

Torres fluuius q̃ æſtate ſiccaſ.unde & nomẽ accipit:cui græci ꝑ cõtrariũ dedere uocabulum nam a tẽporequo creſcit qd xi.ꝙpoꝛ ideſt bieme fluat.

Terreo uro.Vir.iiii.geor.lam rapidus torrens ſitientis ſyrios indos.Ser.

Toreumata dicta ſunt opa delicate ac elegan ter ſculpta Τορεύω ideſt ſculpo Salu.in cati.tabulas ſigna toreumata emunt.Ser.

Tortor ꝓ torqueor. Pom.in fullo.ubi inſilei

in cocleatum aculeū ibi tolitim tortor. No.
Toruus terribilis. Vir.iii.ge. Optia torue forma bouis topodesia differt topographia. Illa eni ficta secūdū poetica licētiam designatio uti apud Vir. Est i fecessu lōgo locus insula portū. topographia uero est rei uere descriptio ut apud Salu. Est locus in carcere qd tullianum appellatur. Ser.
Torto pro tormento. Pacu. in dolo. Nam te in tenebras sæpe lacerabo fame clausum & fati gans arctus torto distraham. No.
Tormētū messis tritura q ibi frūēti teriē. V.
Thoa Oceani & Tethyos filia. Tor.
Thoas rex i taurica regiōe. alter rex Lemni pr. Hypsiphyles. alius huius filius ex Iasōe alius Andremonis filius rex ætolorum & dux in bello troiano.
Tholus testudo. Ser. scutū breue dixit i medio tecto i quo trabes coeūt ubi dōa suspēdebāt
Tomyris regina massagetarum i scythia, quæ Cyrum debellauit. Hero. & Iusti.
Tomos manſio uel sectio locus iuxta phasidis hostium: ubi Medea Absyrtum fratrem occidit clarus exilio Ouidii.
Thomas nomen proprium hebraicum.
Thon thonos q prius medicina apud ægyptios i arte redegit. de quo Home. alius rex cādpi q cū menelao satis cū piculo uī iferre uelle uisa. Helena ab eo interfectus est.
Thoon uir troianus ab Vlysse interemptus.
Thoosa Phorcy filia ex q Neptūnus Polypheū géuit & Phorcy mater secūdū quosdā. Tor.
Tholos idest ϑολος gtæcū ē & pprie ē ueluti scutū breue quod in medio tecto est. in quo trabes coeūt ad quod trabes cōsueuerant suspendi. Tu dea tu præsēs nostro succurre labori. Astrosq decus & nemorum latonia custos. Si qua tuis dūq p me pater hirtacus aris dona tulit aut sacra ad fastigia fixi. Ser.
Tomicos græco noie appellant canapi impolito & spīho leuiter tortæ restes ex q bus funes fiūt paluili quoque quos habent ne a re sti ledantur tomicos uocant. Fe.
Torus pulpa. Virgili. iii. geor. Luxuriatq; toris animosum pectus. Ser.
Thorus p sede a thortis herbis dictus. Vir. ii. æn. Inde thoro pī æneas sic orsus ab alto. Et pxius utridāte thoro cōsiderat herbæ. Ser.
Trochæus pes celer uolubilis τροχος græ. rota a mercurio secūdū quosdā repertus.
Trochiscus pua rota unde cōpositiōes quædā medicorū in formā rotulæ trochiſtici.
Trœzon dyphthongo scribitur oppidum achi cæ unde trœzeni.
Troglodytæ degentes scytharū gentes a seruis ortæ. Pli. iiii. Solinus & Pōponius aphricāos dixit in finibus æthiopiæ.
Troia regio mīoris asiæ. Liui. vii. de bello macedonicoī q̄ iliō urbs aliquādo p urbe græca troia dyphthōgo scribitur nō diuidimus idest cōsona. adiectiuū uero o & i uocales & diuisæ. Inde & troiugena & troia puerilis ludus equestris ab ænea constituto.
Troizēus thrax filius Ceadi i auxiliū troiānoꝝ.
Trophæū græ. plur iū trophæū a Τροπη græce cōuersio q̄ statuebaf illi q in fugā hostes uerterat q uero supra certū numerū hostiū interficiebat statuebatur triumphus.
Trophæū & p arbore cui affingebantur spolia: & ædificia ubi res gestæ ducū inscribebātur ut trophæa cibrica marii pōpeii & uictis hiſpanis & pyrenæi iugis trophæa constituit de trophæo ſpoliorum mezentii. Vir. xi.
Tropus figura uel cōuerſio. Quin. viii. ubi uel uirtute sermonis a ppria significatōe ad aliā cū uirtute mutatio q pti. significatiōis ptim decoris gratia assumuntur & in uerbis propriis & translatis.
Tropologia figura locutionis.
Thronus sedes.
Trochum genus sellæ habetur apud. Plau.
Trophæi significatū ppriū. Varro. i bimarco ostendit. Ideo fuga hostiū græce uocant tropæ: hic ſpolia capta fixa in ſtipitibus appellā tur trophæa.
Troia est regio priami & iusus puerorū equestris dicitur, & locus in agro Laurētiquo primum Italiæ æneas cōsuis constituit. Fe.
Tromentina tribus a cāpo torméta dicta. Fe.
Trossulæ equites dicti q̄ oppidū thuscorum trossulum sine opera peditum cœperint.
Trossuli dictum pro ſoli. Var. sexque Vlysse. nunc emunt trossuli nardo nitidi uulgo attico talento equum. No.
Trophæū dictū ē a Τροπη idest ab hostiū cōuersione ūde q̄ hostē fugassēt merebaf trophæū q aūt occidissēt triūphū a triūbis. i. ab exultādo q̄q̄ alii ab ſuetore bacchо illā nomē afferūt factū qué φριγια. Boy appellāt. S.
Tuatim tuo more. Ecce rē iam tuati facit. N.
Tuba a tubis quos etiam nunc appellabant tubicines sacrorum. Varro.
Tubicines a tuba & canendo dicuntur similiter lyricines dicti. Varro.
Tubiluſtrū appellatur q̄ eo die i atrio saturio sacrorum tubæ luſtrantur. Var.
Tuburcinari significat rapti comedere Titin. in prælio. Tuburciari sine me uultis reliqas Plau. in pſa. Tuburcinari de suo ſi qd est domi. Turpilius in betontibus. Melixa itus cesſat credo hercle helluo tuburcinatur. No.
Tudites mallei a tundendo dicti inde & cuidā cognomen tuditano fuit q̄ caput malleo ſimile habuerit. Festus.

Tholofaces populi galliæ puiciæ finitimi nar
bonẽſibus & ſatonibus nec lõge a fõtiatibus
populis i agtania nomẽ retinẽt ciuitas ẽ me
tropolis fracoꝝ regi ſubdita licet in puicia
eſſe dicatur ut ẽt Cæſar ipſe deſcripſit.

Thoos græce uelox.

Thootes nomen pconis apud Homerum.

Thooſea mater polyphemi.

Tholus par templi & teſtudo.

Torus errant q lertum q ẽ torus aſpirãt ẽ enĩ
uox latina & a torquẽdo dicta nã torus erat
ex tortis herbis.

Torus lecti ornamẽtũ erat ex lĩo maximi pcii
habebat ſi exilio colipilino ægyptio eſſet cõ
fectus nã linũ illud cãdoris ſubtilitate pſtat.

Thorax idumẽtũ pectoris nã thorax græce la
tine pectus dicit & id erat uiride i puero Pa
pinius gtia ſemp ad ános texta legens mo
do puniceo uelabat amictu nunc herbas im
mitante ſinu.

Thorax eſt munimentum pectoris uiridẽ tho
raca iubebit afferri.

Thorus lectus erat apud antiquos a torno ut
placet Varrõi quõiã i pmptu erat ſternebãt
ergo thori q frãgebant hoc eſt confundebã
tur cum ſederent diſcumbentes.

Tolbiacos i finibus agripinẽſium populos nõ
memorat Cæſar ſed Tacitus.

Toreumata dicunt uaſa ſculpta laudãt piſces
hoc diſtichon in uaſe toreuo ſculpo. Mart.

Troegenio calauria inter ignobiles alias læto
demoſthenis nobilis. Pom.

Trochus gẽus ludi cuius dimiutiuũ trochis.

Tuberonem & arufacem notiſſima fluia acce
pimus poſt taprobanem. Pom.

Tubantes germaniæ populos q phryſie prem
mari oceano rheno fluminĩ ac lacubus pxi
mã ſaltibus & paludibus abundantes incolu
erunt q ante carnani populi habitarant non
memorat Cæſar ſed Tacitus.

Toxita nã taxus dira eſt i hiſpania pcipite ue
nenum & ut ſeptius tradit i arcadia ſi qs ſub
ea dormiat aut cibũ capiat ſtati moriẽ unde
nõnulli hĩc appellata dixerũt q nunc toxica
dicius qđ Plinius quoq; docuit ait Papinius
ſe ea coronatũ decentis hederis cũ funebris
ſit & moerenti conueniat.

Trochæus pes metricus ſcripitq; diphthõgũ æ

Troglodytæ populi libyæ nuſlaq; opũ domi
ſtridẽt magis q loquũt ſpecus ſubeũt aluũq;
ſerpẽtibus apud garamãtes ẽt arméta ſũt ea
q obliqua ceruice paſcũtur nã pronis directa
in humũ cornua officiunt nulli certa uxoré
ex his q tã cõfuſo parẽtũ coitu paſſim incer
tique nafcuntur quos pro ſuis colãt formæ
ſimilitudine agnoſcunt.

Tubicines hẽnt legio & cornicies & buccíato
res ut ſqt Vegetius de re militari tubicẽ ad
bellũ milites & curſũ receptui cãt cornicies
quotiẽs receptui canũt nõ milites ſed corni
cinas ad eorũ obtẽpant nutũ ergo quotiens
ad aliqd opus exituri fũt milites ſoli tubici
nes canũt quotiẽs more adſunt ſigna corni
cines canũt quotiẽs aut pugnaẽ & tubicines
& cornicines pariter canunt.

Tuceta cõdimenta gulæ delitioſa qbus bona
hominũ ualetudo corrũpit. Tuceta dicũtur
loca i qbus ſuſæ carnes ponuntur tucea poe
ta dictus.

Troſuli milites romani q ſpruđẽtiſſie exultãt
troſulũ aũt oppidum fuit hetruriæ nõ lon
ge a uolſciis hoc egtes rõani ſie peditibus ex
pugnauerũt numinio quodã duce unde &
egtes troſſuli dicti ſũt aut toroſi adoleſcẽtes
troſſilus breuis & cõpactæ naturæ dici põt.

Trochilos auis quæ dicit paſti in ore crocodi
li ſanguiſugas deuorans.

Turia pro noie mulieris ſcriptũ ſine aſpiratio
nis nota.

Tulcus urbs ẽ in oris archinonis maritimæ
opulentiſſima eam modicus annis ſup iugẽs
hiberus deorſum attigit. Pom.

Tulligini populi erãt ſitimi heluetiis iter cel
tas nõ lõge ab allobrogibus & ut qđã opinã
tur ẽt fuerũt ĩcolæ turegii oppidi nũc inter
heluetios ſiti quod forſam tũc ex illog; pa
gog; numero nõ erat in cõſtãtiẽſi dioceſi ha
bitantes ſed ab allobrogibus remoti. Quidã
aũt interprãtur turegũ qſi duregũ idẽ duog;
regũ & tulligos credũt nunc lotorigos. noie
cõpoſito ex lotario eorũ rege karolini ſtirpe

Tunica eſt ueſtis ſine manicis.

Turia oppidũ quoddã calabriæ. Vnde thurius
& thurinus i quodã ueteri epitaphio inueni
nomen turia pro noie mulieris ſcriptum ſi
ne aſpirationis nota.

Tudiculare. Varro in marcipone. Hæccine no
bis terne tudiculaſſe. No.

Tuceta dicunt haſtæ regiæ ſicut calimorpus
in piſcis Ambroſio redolẽt tuceta ſapore.

Tuor tueris & tueor tueris idem.

Tũdo tutudi penultia correpta & longa inue
niunt auctores ,ptuliſſe. En. i annalibus. Vi
reſq; ualẽtes cõtudit crudelis hiems. P.

Tuber uetus terræ ſubſtãtiuũ eſt. Sueto. lib. x.
maſculini gnſis protulit pridie q; periret cũ
oblatos tuberes ſeruari iuſſiſſet.

Tunc temporis aduerbium. tum ordinis.

Tucia fluuius nõ amplius ſex milia paſſuum
ab urbe diſtans.

Tugurii appellatione oẽ ædificiũ qđ rei ruſti
cæ magis cuſtodiẽdæ cõuenit q; urbanis
ædibus ſignificat. Officilius ait Tuguriũ a te
cto dictũ tãq; tegulariũ: ut in toga q; ex ea te

gaſ.Pōpo.de ſeruī.urba.prædio.

Tueri dicitur ſeruare cuſtodire.Tul.in epiſ.ad Cæſare ſrā.ut ſciret tuēda maiora cura eſſe q̄ parta. Vi.in.viii. Succedāt uariantq; duces quos cuiq; tuendum eſt.No.

Tueri uidere.Vir.libro ſeptimo excipiūt plau ſu pauidos:q̄ audentq; tuentes dardanidæ.

Tugurium a tego e in u mutata.

Tullios alii dixerunt eſſe ſillanos:alii riuos:alii uehentes pieſtiones ſanguinis arenatim flu ētis quales ſūt tiburi in aniene.En.ſanguine tepidi tullii.efflantes uolant.Fe.

Tullia tarquini ſuperbi uxor.Var.

Tullius.Nos nros poetas dicius philoſophari cū ipſe Tullius q̄ nō mīus pfeſſus eſt philoſophādi ſtudiū q̄ eloqendi quotiēs aut de natura deorū aut de fato aut de diuinatione di ſputat gloriam oratione cōfluat.Macro.

Tui cā fecit & tua cā feci diſcretionē hanc habēt:ut tui cā tūc dicamus ſi aliq̄ ipſi ad quē loq̄mur p̄ſtiterimus utputa tui cā te defedi. Vir.xii.æn. Victus amore tui cognato ſāgui ne uictus.Cōiugis & mœſtæ lachrymis uincula oſa rupi. Tua uero cā cū alteri aliq̄ alterius cōtemplatione præſtamus ut tua cauſa mancipium tuum defendi.Ser.

Tuber ſibi genus eſt collectū ex tuēntibus & quaſi p̄gnantibus arenis.Te.i adel.Colaphis tuber eſt totum caput.

Tubera i aphrica autore Plinio laudatiſſia ſūt pueriūtq; magna copia ſi autūno ibres & tonitrua fuerīt tenerria aūt ſunt uerno tēpore gratiora ut idem ſcribit.

Tū p̄terea.Vir.tū cāit helpidū.T.in hea.Tū ſi qs ē q̄ dictū ſi ſe inclæmētius p inclæmenter cōpatiuū. p poſitiuo:& exiſtimat ſclæmenti us p exiſtimauit.præſēs p præterito poſuit.

Tumba græce. Τύμβη.

Tymba locus cōcauus infra terram pro ſepulchro.Tortelius.

Tunnus marinus piſcis.

Turion urbs in ſinu tarentino puto quæ uocatur thurna.

Tuber uel græcū.uel a tumore.Pli.xix.

Thus cuius arbor græ.Λίβανωφος.hoc ē Λίβος quod ſucū & uliginē ſignificat:& φῦς græce tus qđ Tus a thuſia ſacrificiū uel theos.Pli.xii.ubi de coeuo quid ſit.

Thuſcia græcum uocabulū ſecūdum.Pli.iii.a ευια ſacrifico nam thus græcū ut dictū eſt.

Tulit p attulit:ſed multa ſignificat alias ptulit.Vir.nō tulit hāc ſpēm furiata mēte chorebus.Alias ſuſtulit. Vi.oſa fert ætas. p auferT.e.i an.Quæ uitæ auxiliū tulit p attulit.tulit duo ſignificat attulit & abſtulit:paſſus eſt & ptulit.Te.i an.Dū tpus ad eā rē tulit.Do.

Tum idēſt deinde.& eſt aduerbiū ordinis iterdum autem temporis eſt.Ser.

Tum præterea.Vi.vii.æn.tū uox tetrum inter odorem.Seruius.

Tum demum nouiſſime.Vir.xii.æne.tum demum mouet arma deo.Ser.

Tumulti p tumultus.Plau.in caſſi.Quid ītus tumulus fuit. Te.in an.nihil ornati nihil tumulti.Pom.cuius non tumulti cauſa timeo quid parum diuorti.Ser.

Tumulus dictus quaſi tumor multus.ūde lta lica bella dicta ſunt Italici tumultus.Ser.

Tumulus terra tumens.Virgi.iii.æn.Eſt urbe egreſſis tumulus.Ser.

Tumulus p ſepulchro.Virgi.iii.æne. O ſoelix una āte alias priameia uirgo hoſtilem ad tumūlum troiæ ſub mœnibus altis.ideſt iuſta mori.Seruius.

Tumulti p tumultus.Quid hoc hīc clamoris q̄d tumulti ē nomē q̄ uſurpat meū.Salu.i catilin.bello ille cohortis ueteranas q̄s tumulti cā cōſcripſerat in frontē poſt.eas cæterū exercitū in ſubſidiis loca.Nonius.

Tunicare pro ueſtire.Var. in logomachia.i.in pugna ſermonum hæc lōigeras detōdere docuit tunicareq; hominū corpus.No.

Tunica a tuendo corpore.Var.

Tuor uideo tueor defendo.Fe.

Tuari hetruſci dicti a turano duce lydorum a cuius gentis perpetua crudelitate etiam tyranni dicti ſunt.Fe.

Turbellas apud Plau.turbas ſignificat.Fe.

Turbā & turbas diuerſas uolūt hīc ſignificati ōes.ut ſit turba populi cōuētus.turbas turbatiōes.Nos cōtra lectū iuenius & idiſcrete poſitū p turbis turbā.Actius i athamāte.An dubito alii ha:q̄d agis:caue ne i turba te ſplices.Idē i thaliaſtris uel tropheo.Nū uides q̄ta turbā:q̄ toſue fluctus cōcites. Turpil. i tra ſiliōe.Néo unq̄ uidit ebriū ire iter diu.neq; turbam facere.ne foꝛ excurrere. Te.i heau. Neq̄ ille ſanus hodie turbā faciat aut ui thaidi.Tulli.de ſenectute. Cum illum diuinorum animorum concilium cœtumq; profeiſcar cūq; ex hac turba & colluuione diſcedam.Plau.i aulu.Redeo itro ne quid turbæ fiat.Ce.in imbris.Mirum adeo niſi frater domi ebrius turbarum aliquid dedit.No.

Turbo uentorum uolubilitas.Vir.i.æn.turbine corripuit.Ser.

Turbo uis uentorum.Vir.i.ænei.Et terras turbine pſlant.Ser.

Turius fons eſt in promontorio æthiopiæ a nauigantibus expetitus.

Turia flumen figurate iunguntſ ſūt mulucha thiberis maſculina.ſimiliter dicit tala capſa oppidum & trimida:fœminina neutris conIuncta P.

Turbo turbinis de ñi uentoꝝ. turbonis uero ꝓpriũ est gladiatoris. Ho.ii. sermonũ. Corpe maiore rides turbonis ĩ armis. Pri.

Tutor & tuto idem tumultuo & tumultuor quoque idem. Pri.

Tus a tũdẽdo sine aspiratione. modestus uero a græco ὐυο idẽst sacrifico. Ser. in arte.

Tutulos. Var. ĩ pontificalibus ait esse facerdotes breuiũ deoꝝ. numa uero pom. & ipse de pontificalibus asserens tutulum dici ait pallĩũ quo sacerdotes caput tutabant cũ sacrificio accessissent. Sicut & Virgi. Et capita ante aras phrygio uelamur amictu. Ful.

Turbidum idest tumẽs. Hor. car. qui uidit mare turbidum. Acron.

Tusculum ciuitas ĩ iugo mõtis cõstituta a Telegono. n. cives fundata ẽ filio q per ignorãtiam patrẽ suũ ꝑfisse interemit. Acron.

Turpis grãdis. Hora. car. turpis ranæ. Acron.

Tutus uox passiua actionẽ significat ut tutus portus q tutat alios: nõ q ab aliis defendat in oĩbus uero ꝛæpe passiue ut tutus sum ab hostibus q munitus & sine periculo sũ. L.

Turba est multitudo quæ nõ fere uocat ꝓturbatione: ut colluuiẽ hoies uiles & conẽptos dicimus & fæcẽ & sentinã q sordidã & abiectã uitã agant. Est ẽt turba ꝓturbatio & multoꝝ & duoꝝ. Te. in an. Sed si denegaris duce re culpam in te tibi omnem transferrent cũ ille turbæ sient. & idẽ Dii nostrã fidẽ qd turbæ ẽ apud foꝝ. Rixa quoꝝ multoꝝ & duorũ. Liui. Cũ cõuenĩsus ĩ patres ꝑpetus eẽt consiliũ ĩter cursu rixa fœdata est. Turbo turbinis. p ludycro instrumento q formã acumiẽ fastigiato uocamus turbinatam ad similitudinem ligni illius. Lau.

Turpidus ægypti fluuius quos segregat a phillistinis.

Turia fluuius hispaniæ ualẽtiã puo interuallo ꝓterfluẽs & ĩ supronẽ se hiberi sinũ decidit.

Turbã appellari labeo ait ex genere tumultus si duo rixã cõmiserit utiq; non accipimus in turba id factũ. qa duo turba nõ ꝓprie dicũt. Enimuero si plures fuerint decẽ aut qndeci hoies turba dicẽ turbã multitudinis homi nũ esse ꝓturbationẽ & cetum: sed rixã duorum inq t Labeo. Vlp. de ui.

Tutella est uis & potestas ĩ capite libero ad tuẽdũ eũ q ꝑp ætatẽ suã defendere se neqt iure ciuili data ac ꝓmissa. Tutores aũt fũt q eã ui ac potestatẽ hẽnt ex q re ipsi nomẽ accepũt itaq; appellãtur tutores atq; defensores sicut æditui dicũt q ædes tuẽt. Vlpi. de tute.

Turma terma e in u abiit q terdeni equites ex tribus tribubus tacienſiũ rãniũ lucerum fiebant. itaq; primi singulaꝝ decuriaꝝ decurio nes dicti qui ab eo in singulis turmis sunt ẽt nunc termi quos hi in primo adminiſtros id si adoptabãt optões uocari cœpti quos nũc propter ambitionem tribuni faciũt. Var.

Turma eqtum dicta quasi tardena q terdeni equites ex tribus tribubus taciẽſiũ rãniũ luceꝝ fiebãt itaq; primi singulaꝝ decuriaꝝ de curiones dicti q ex eo singulis turmis sunt ẽt nũc trini. Fest.

Turpari a turpi. Cic. tuſcu. li. iiii. louis ara sanguine turpari. No.

Turpe ẽ ideoꝝ iforme. Vir. li. vi. Et metus & male suada fames & turpis egestas. Idẽ li. iii. geo. Scabieq; ferat turpiſq; podagris. No.

Turpe grãde. Vir. lib. iii. ge. Optima toruæ forma bouis cui turpe caput. Idẽ. iii. geor. Et turpis pascit sub gurgite focas. No.

Tuſculum relegonus Vlyſſis & circes filius ea mœnia cõdidit ut scribũt Põpeus & porphyrio Proptius Aeei Mœnia telegoniagrũ uero tuſculanũ fuiſſe amœnissimũ cũ alia multa tamẽ Strabõis cõfirmat auctoritas scribit enim feceſſum fuiſſe gratiſſimũ multiſq; & magnificẽtiſſimis uillis ornatũ.

Thuſcia cuius oli duo fuere maria ſupũ & iſerũ & colonia adria aqua mare adriaticũ transpadũ oia ꝑter uenetoꝝ ãgulũ possidebãt niſi q hetruſci & lydi nũc lõgobardi quoꝝ duodeci olĩ populi totidem creauere magiſtratus quos lucumones expellabãt blo.

Tutores sunt pupillaris ætatis .i. usq; ad. xiiii. ãnũ curatores nõ puberes hoc ẽ usq; ad xxv. put ĩ iure constat.

Trulla atrua dicit' uas erat quo aqua e culina ĩ lauacrinam ꝓiciebãt hic significat uas quo sordes uẽtris accipiebãt. aureis aũt uasis ĩ obscenis desideriis uti ꝑius instituit Antonius autore messalla & astipulãte Plinio. Marr. in bassam uẽtris onus miſera nec te pudet excipis auro.

Thuſcus & thuſcia qdã nũc aspirãt primã literã quod a thure. i. sacrifico ritu thuſcia dicta sit nõ aspiratẽ aũt ueteres & codices uetusti & monumẽtoꝝ iscriptiões idicãt qd ego sequẽdũ arbitror cũ thuſciã nõ a thure licet ea gẽs dedita religioni fuerit: sed a thuſco rege dictã magis cẽſeãt qd & ueteres grãmatici similiter ẽt tuſculũ nomẽ oppidi & tuſculanus aspirationẽ nõ exigũt apud nos secũdũ ueterã cõſuetudinẽ & regulã q̃ q̃ sunt q ãte e aspirẽt quos sequendos non censeo.

Trulla aspiratione caret fitq; atrua per diminutionem.

Turauli ueteres turdulosq; ſoppida sunt ubi igẽs flexus aperit iter. pmõtoria lusitãiæ. Põ.

Turditani seu turtuli quære in dictiõe boetia.

Trutina foramẽ seu ẽ ligua bilancis uel quid est examinatio græce trytane dicit'.

Turpe & fœdum quam habẽt fcifſionem ma
nifeſtũ ẽ.nam turpe leuior res eſt.Ci.de offi.
Luxuria uero cũ in omni ætate ſit turpis tũ
ſenectuti fœdiſſima eſt.No.Mar.

Turres a toruis.q̃ hæ piiiciunt ãte alios. Var.

Turundis ordeacis faciunt gallinas amplas in
cluſas euulſis ex alis ex cauda pennis & mi
ſcent cum farina loliaria.Var.

Turũda ẽ libum facẽ quoddã ex farre genus
paneficii.Mar.Caro.de liberis educandis.alii
ferunt libum & turũdam.No.

Thuſcanicum dictum eſt cauum æditum po
ſtea q̃ illorum cauũ ſimulare cœperũt.Var.

Thuſcus Romæ uicus eſt dictus q̃ ibi habita
uerunt thuſci: recedentes ab obſidione por
ſennæ remanſerunt.Feſtus.

Thuſci a thuſco rege filio herculis ſunt dicti
uel a ſacrificando ſtudioſe.ex græ.ϑυω.Fe.

Tuſculum dictum q̃ aditum difficilem habe
ant ideſt Tomicos.Fe.

Tutant. Plau.i mercatore.Inuoco uos lares di
ales ut me tutetis.Neuius.i lycurgo. Tuos q
celſos terminos tutant.Põpo.partis nõ erat
q̃d corpus tremulũ familia tutaret toga.N.

Tutanus deus a tutãdo.Var.in Hercu.Tuã fi
dẽ noctu humiliabis cũ fugauit exercitũ tu
tanus hoc tutanum Romæ nuncupor ac pp
oẽs qui laborant inuocant.No.

Tutilina dea eſt a tuendo dicta.Var.in hercu.
Tuã fidẽ non tutilinam quam egoiſpe inuo
co:q̃ meæ aures abs te obſidentur.No.

Tute tũc dicit cũ pronomẽ ad ea reuocat ſpo
na a q̃ ſumit:ut uerbi gra cum dico legerille
reſpõdeat:cur tute nõ legis. Te.i an.Sũe uer
benas ex ara ꝯbrẽ rute id nõ facis. Do.

Tutulũ dicebãt flãminicæ capitis ornamẽtũ
uicta purpurea inexa crinibus & i altitudie
extructũ.Ẽn.fictores algeos & tutulatos.Fe.

Thus ut multi uolũt latia nox ẽ a tũdendo di
cta q̃d ſi ẽ aſpiratiõe carebit maior tamen &
pbabilior ẽ illoꝝ opinio qa a græco dici uo
lũt q̃d ẽ thyo.i.ſacrificio ũde thyſia ſacrificiũ
eius arbor ẽ libanotus ſine aſpiratione.

Thus antiqui cũ aſpiratione dicebãt a græ.ϑω
ϑυ.i.deis quos eo placamus q̃d & diſplicuit
unde & ſabæi apud quos naſcit a ϑυωϑεῖν.i.
colere.deũnos aũt ſine aſpiratione dicimus
a tundendo.thura.n.a tũdẽdis glebis cũ qui
bus fluentia ex arboribus coaleſcunt. Ser.

Turidantes ſignificat negociũ tundentes ideſt
agentes Lucre. Nec tundantia rem ceſſat ex
trinſecus ullam. Feſtus.

Truã uetẽres a terẽdo quã nos dimiũtiue trul
lã diciusappellari uoluerũt.Põ.i panuceatis
mulier ubi aſpexit tã mirificæ tritulatã tru
am.Titi. ſetia.ſapiẽtia coquus magnũ æuũ
quando fruit pallio conſuta trua.No.

Trua q̃ ſi lauatrinã aquã fũdit dicta q̃d traũo
let ea aq̃:& eãdẽ appellãt trulcũ ſimilis eſt ſi
gura niſi q̃ latius ẽ:q̃d cõcipit aquã & q̃d ma
nubrium cauum non eſt niſi ſi uiuaria trulla
acceſſit. Varro.

Trulla a ſimilitudine truæ: quæ qa magna &
hæc puſilla ut troulla græ.eſt. V.

Trulleũ quo máus pluũt. Var.de ui.pa.li.i.Ita
que ea ſibi modũ põere ac ſuſpẽdere q̃ utili
tas poſtularet trulleũ macelliorẽ pelũ inaſci
teruã.nõ quæ luxuriæ cã eẽnt parata.No.

Truo auis onocrotalus.Ce.Irridẽs magnitudi
nẽ naſi p dii ſmortales:ũde prepſit truo.Fe.

Truſatiles ad circũagendas molas quæ truſa
tiles appellantur.A.g.

Accernam dicũt ſtipitem ad quem
equos ſoleãt religare. Alii dicũt ma
le dictum hoc nomine ſignificari
magnæ acerbitatis ; ut ſit uecors
& ueſanus.Feſtus.

Vacillare quære in nutare.L.

Vacare ſapiẽtiæ ẽ dare opã: cũ ablt̃o ẽ carere
q̃uis carere ẽ q̃bus idiges. Ci.q̃uãq̃ nõ caret
is q̃ nõ deſiderat.dicius tamẽ cares culpa ſed
ipropriæ:accipit iterdũ ꝑpoſitionẽ a cũ noſe
ſignificãte actionem uel q̃litatẽ.ut uacas a la
bore:uacas a cõponẽdo:ſũ uacuus ab occu
patõe uacat ipſonale ẽ curæ eẽ.Quiti. Et cui
eẽ diferto uacet. Et alibi:p rpus uacuũ erit
ut idẽ:tũc inchoare hæc ſtudia uel nõ uaca
bit:uel nõ libebit:libere eſt hic eẽ curæ.l.a.

Vacillare eſt trepidare uel cũ laſſitudine niti a
ſenibus q̃ ſunt æuo defeſſi atq; ad ſuſtinẽdũ
laſſitudinẽ,bacculo tarditatem leuẽt . M.T.
philip.li.iii.In gallia mutilatum ducit exerci
tum una legione & ea uacillante.Fe.

Vacinia uiolæ ſunt q̃s purpurei coloris eẽ ma
niſeſtũ eſt:licet Vir.ea nigra dixerit.Ser.

Vaciniũ flos ẽ nigri coloris.i.cærulei hyacin
thus dicit.Virgi. i buc.Vacinia nigra legũt
Et.iiii.geor.Ferrugineos hyacithos.Ser.

Vador actiua & paſſiua ſignificatione protu
lerunt antiqui..Pri.

Vadatus dicit obſtrictus uel fideiuſſione am
bulans ſicut feneſtella ait.penes quem uada
tus amicitiæ non dolo tenebatur.Fulg.

Vada dicta ſunt quia breuitate ſui uadari hoc
ẽ ambulari poſſuut.Vir.i æn.Illiditq; uadis.
Hora.car.non tangendo traſilĩũt uada.Ac.

Vadimonius lacus in quo natat inſula.

Vadẽ ſpõlorẽ ſignificat datũ i re capitali.F.P.

Vafrũ & callidũ & quaſi ualde afrũ & urbanũ
Põp.in pconio poſteriore.Tergũ uarium lin
guã afrã.M.T.de re pub.li.iii.Nõ ſũt i diſpu
tatiõe uafri:nõ ueteratores nõ malicioſi.Af
fra.in diuortio.Qui conere nectu clanculũ
briſie doteẽ ne repromittat uaſer honeſte ut

latites:at & nos laudamus diutius.No.
Vago & uagor idem.Pri.
Vages ꝑ uagaris.Plau.i milite. Te alloquor ui
ci ꝑbricꝫ plenus q cõtra uicios uagas. Sere
nus iopuſculis. rure puella uagat. Actius in
tereo famã nam nobilitas læta ex ſtirpe præ
clare uagat.No.
Vagia ſpica mutica dicit q nõ hét ariſtãea .n.
qſi cornua ſũt ſpicaꝫ q primitis cũ oriũt ne
que plane apparẽt q ſublateãt herba ea uoca
tur uagia ut i q latet cõditꝰ gladium.Varro.
Vagina require inferius in uaticani.A.
Vagitus eſt infantiũ.Vir.cõtinuo auditæ uo
ces uagitus & ingens.Te.in ecy.nam audiuiſ
ſe uocem pueri iuſus eſt uagiẽtis.Don.
Vagorem pro uagitu poſuit En.Fe.
Vagor dictũ pro uagitu Lucre.li.ii.Et ſuperãt
urnæ miſcetur funere uagor.No.
Vallatã quis neget apud prícipes nobiliſſimos
ãtiquos romanos idomitã & ut ait Ceci.ual
latã gulã fuiſſe q ex lõginquo mari iſtrumẽ
ta luxuriæ comparent. Macr.de ſat.
Valleſcit pierit a uallo militari qd fit circa ca
ſtra quotquot eo eiiciunt ꝑ pdit habẽt.F.
Valentia fortitudo. Neui.in dane,oẽs formi
dãt hois eius ualẽtiã. Titi.in ſapientia guber
nator naue torquet non ualentia.No.
Valeant hoc eſt habeãt & recedant:qa & diſce
dẽtibus & mortuis uale dicit:& eſt uerbũ re
nuntiationis & ꝑecatiõis. Ter.i an.ualeant
qui inter nos diſcidium uolunt.Do.
Valetudine ſfirmitate Scaurus ꝑ uiatorẽ accer
ſitus.cũ iã ex morbo male ſoluereꝫ diſſuadẽ
tibus amicis ne ſe i.illa ualetudie & ætate in
uidiæ populi obiiceret iuiſus nobiliſſimis iu
uenibus ,peſſit i forum. Aſco.
Valetudine bona En.recuperata bona ualetu
dine curia:pedibus egreſſus eſt.Macr.
Valgia quære in uerbo exertus.Fulgen.
Valeat ideſt hẽat & recedat: é eni ſalutatio re
cedẽtis. Te.ut ualeãt q inter nos diſcidiũ uo
lunt ut ſalue & aue ueniẽtis:ſalue quoq; i di
ſceſſu dicius .Cic.uale mi Tiro ualeꝫuale &
ſaluecin calce epiſtolæ.
Valetudo pro lãgore accipit. Ci.ualetudinem
tribuamus aligd,ualere quidẽ i utrũq; acci
pit qd uales: ideo adiectiuũ apponimus:ut
bona ualetudo & bene ualeo.La.
Valgos Aurelius intelligi ault qui diuerſas ſu
ras habentꝫſicut cõtrario uari dicũtur incur
uæ crura habentes.Fe.
Valgum eſt proprie itortum. Neui. militibus
pomecinenſibus ualgus uetereꝫ genibus
magnis talis turgidis.No.
Valueoli folliculi fabæ. Feſt.
Vallus ſudes, Vir.ſecundo geo.ſaltibus in ua
cuis paſcant.Seruius.
Vallũ dicitur ipſa munitio:ualli uero dicũtur
ſuſtes quibus uallum munitur.Ser.
Vallũ uel q ea nemo uaricari põt uel q ſinga
la ibi extrema uacilla furcillata habent figu
rã litteræ u ſimilitudine cornuũ cerui.Va.
Vallũ a uolatu qd cum id iactant uolat: inde
leuia.Varro.
Vanãs dictũ pro fallẽs.Acti.i alcmena. Tanta
fruſtando lectans uanans protrahit.No.
Vãitudo ,p uãitate.Pla.i pilego.ut rẽ uideo tu
iuuẽtus a uãitudine.Pacu.i doloreſte.primũ
hoc:abs te oro ramis ſexarabilẽ ſaxis in tur
paſis uanitudine ætatem tuam.No.
Vanũ leue ſane.Vir.libro primo æn.ſed illos
expectata ſeges uanis eluſit ariſtis.No.
Vanus mẽdax. Vir.li.i.æn.Ni fruſtra auguriũ
uani docuere parentes.Salu.ſin iugur. mauri
uanum genus.Tul.de offi.li.ii.Nihil enim ꝑ
ficiunt niſi admodũ mentiant. nec uero qc
quam turpius eſt uanitate.No.
Vannus ideſt cribꝝ: cereale quæ & ualus dici
tur ad purgãda frumẽta.Vir.i.ge.Et myſtica
uánus hiachi.Eſt aũt uas uimineũ latũ i quo
ꝑp capacitatẽ ruſtici cogere primitias frugũ
ſolent.Eſt aũt uſus ut fabam uannat. Ser.
Vanus eſt q ſine utilitate mẽtis:mendax uero
q ad decipiendũ.Vir.utrũq; cõplexus eſt in
ſinone.Nec ſi miſerũ fortuna ſinonẽ finxit:
uanũ ẽt mendacemq; iproba finget. Sane uá
nus pro ſtulto inuenitur.Ser.
Vanos ex apollinari didicimus uãnos proprie
dici.nõ ut uulgo dicit deſcipientes aut hebe
tes aut ſeptos:ſed ut ueterũ doctiſſimi men
daces & inuidos ut leuia innaniaq; pro uãis
& ueris aſtutiſſime componentes.A.g.
Vanũ infidioſum ſubdolũ. Vir.lib.ii.æn Nec
ſi miſerũ fortuna ſinonẽ finxit: uanum etiã
mendacemq; iproba finget.No.
Vanũ obſcurũ Vir.li.iiii.æn. Et ꝑcul i tenuẽ
ex oculis euãuit aurã. Tu.de repu.li.v.ut nra
uero ætas ut rẽpubli.ſicut pictura accepiſſet
egregiã ſed iã euaneſcẽtem uetuſtate. No.
Varucca iter belgas caſtellũ qſi i mediis ebu
ronũ finibus nõ lõge acole uno ſiluis & tu
mulo ac magna cõualle ubi titurius & aurũ
culeius rõani hiemãtes cũ legiõe una & qn
que cohortibus a duobus eburonũ regibus
dolis ĩtercepti ſũt id caſtellũ ꝑxium ſuiſſe li
burgeſſi nec lõge ab ags grani urbe putatur
forſã eo loco ubi ẽt tũc caſtellũ cui ualcatus
mõs nomẽ ẽ uatucce tamen caſtello ut Cæ
ſar ipſe deſcribit ut rhenus flu.ꝑpeanõ nulli
credũt uatuccã caſtellũ fuiſſe ubi nũc ẽ iulia
cũ oppidũ qđ ducatus ẽ titulus ſtet granũ &
colõia germãiæ urbes ciſrhenanas ꝑa iulio
cæſare denoiari putãt ubi adhuc ꝑlura inſig
nia uetuſtatis monumenta appãent.

Vada fluuius influit in mare atlãticũ e uĩsga-
da & ſiga paruæ urbes & portus cui magno
eſt cognomen ob ſpatium. Pom.
Vadatus plautus i bachidibus qui abere. hinc
nullo pacto poſſint ſi uellẽ ita me uadatum
amore uiſtumq; attines.
Valentiam & ſaguntiũ urbes notiſſimas com-
plexus & alias quidẽ hiberus illã ſide & æru
nis ĩclytã ſequẽs ilicitanus alone habet & lu
centiam & unde ei nomen eſt. Pom.
Vale eſt uerbũ ſalutẽtis in diſceſſu. Vale æter
num põtificale eſt uerbum quo in mortuos
utebantur id euander in palantem uſurpauit
apud Virgilium.
Vangones populi germani inter belgas nume
rãt finitimi tulenſibus metẽſibus ſpirẽſibus
magũtinis ac rheno flumini omnes fere ger-
mãica ligua utãtes puiciæ magũtinæ uuor-
maciẽſes dicti helſaciæ quæ oli eluetia tunc
gallici nũc aut germanici iuris aſcripti quo
magis ipſi & ſpirenſes ac argẽtinẽſes quin &
maguntini tãq; oẽs altæ alamaniæ attributi
& ad rippas rheni citeriores ſiti uideręt iter
celtas forſã collocandi niſi qs recta amatro-
næ fluminis ortu ad rhenũ flu. celtas his fini
bus a belgis diſpectat q bus belgis pari ratio
ne Viredunum puinciæ treuerẽſis ĩ ducatu
baurenſi cõſiſtens aſcribeſ.
Vatafică ĩſulã rheno finitimã batauis & phri-
ſiis quæ eſt dioceſis traiecẽſis non memorat
Cæſar ſed Tacitus. batauos aũt quos holãdi
nos dicimus longe alios eſſe certũ eſt ab illis
bolãdinis q prope balteũ mare ac dacia habi
tant ſicut & alia eſt circa id mare & daciam
Zelandia.
Vatremus fluuius ppe Imolam urbem hodie
Saturnus uocaſ .
Varus fluuius ultra Niceã urbem diuidit Itali
am a gallia trãſalpina.
Vbii igit cæſaris tempore ut cõiectura eſt lo-
ca Vbi marchiæ comitatus a duce cliuenſe
nunc poſſeſſus ſuſatum trimonia & uexalia
oppida ſunt parſq; ducatus mõtenſis inco-
lit quoq; adhuc pleraq; pars ad colonienſem
eccleſiã ptinet hos tacitus trãſrhenanos etiã
ſuo tẽpore fuiſſe ſcribit quod forte ab utrã-
que rheni rippam uicos agros poſſeſſionesq;
que haberent.
Varduli una gens poſt cãtabros ad pirenei iu-
gi promõtoriũ ptinẽs claudit hiſpanias.
Varices ſunt uenæ mixtæ neruis ĩ pedibus ni
mio labore tumentes ĩde uaricoſus.
Varri hora. prio ſermonũ hunc nag; diſtortis
cruribus.
Varrones ſerui militũ ſtultiſſimi.
Vappa nomen uiri a uapore.
Vappæ propriæ ſordes aceti ſunt.
Vaſica nomẽ uiri depexus barba.
Vaſa coquinaria ad uſum pelius uis mortari-
um olla urnula.
Vaſa uinaria minora Scyphus cymbia calix
crater cirnea chartheſia. Calamiſtrũ cannus
muſtariũ calpari crullũ urceolum armilum
Vaſa uinaria ſynuoſa. Sinnium galeola lepiſia
cratera naſiterna uas aquatile.
Varmendis hãc puinciam repetit rex franciæ
nunc a duce burgundiæ.
Vaticanũ ubi baſilica ſãcti petri ĩ roma citra
thyberim & in puincia thuſciæ poſt leonia
nomen habuit.
Vari q habẽt leuiter obtorta crura & uara ſũt
brachia paleſtritarũ cum aduerſarium am-
plectantur.
Varices ſũt uenæ eminentes & obtortæ ĩ cru
ribus mulieri Varro accidunt ut ſcribit Pli.
tumeſcunt nõ unq; his q diu ſteterũt ĩ illud
uatinii in ciceronem uaricoſum cum globa
reſ humeris italiæ ſereportam eſſe ab exilio
Iuuenalis.
Vapicenſis ciuitas in delphinatu citra auiõnẽ
gallica lingua dicitur. Caper.
Vapor & uapor. timor & timor. labor & labos
ita ſunt. & calor & calos puolitãs pmanat ad
os friguſq; uaporſq;. Neui. in licurg. lam ubi
nos duplicat aduẽtẽtis timos pauos. Actius
in andro. quod nec terræ eſt datus nec cine-
res cara unq; euaſit uapos. No.
Vari dicunt obtortis plantis. Lu. ſat. li. xix. Cõ
pernẽ aut uag; fuiſſe aphitriõis acerui. Nã &
uarices inde dicunt uenæ inſuris iflexæ uel
obtortæ. Var. i epiſt. Nam ſi tuam thedã nõ
habuiſſem haberẽ uarices. No.
Vappa uini genus de quo in ſorrhentũ aliquã
do pro homine ignauo.
Variantia quæ uarietas Lucre. li. i. Talibus in
cauſis nec dũ uariantia regz. Idẽ li. iii. princi-
piis unde hæc oritur uariantia rerũ. No.
Vas quære in obſes. Lau.
Vas ũde uade. Tul. de offi. libro ſecũdo factus
ẽ alter uas eius ſiſtẽdi ut ſi ille nõ reuertiſſet
moriendum eſſet ſibi. Noni.
Vaſa electrina ex electro.
Vaſa legata non ſolũ ea cõtinenſ quæ aliquid
in ſe ſuſcipiunt edendi bibẽdi cauſa paratũ
ſed etiã quæ aliqd in ſe ſuſtineãt & ideo ſcu-
tellas uel promulſuaria cõtinet repoſita quo
que cõtinebunt: nã uaſoꝝ appellatio genera
lis eſt dicimus uaſa uinaria & naualia. Põ. de
aur. & ar. leg.
Vaſa immenſa ubi pultem aut ouirilenti qd
ponebant. Varro.
Vaſtum pro magnum ponitur. & tũ pro ſani
Actius. Hanc urbem ferro uaſtam faciet Vo
de uaſtitas & uaſtitudo. Fe.

Vaſticies & uaſtitudo & uaſtitas horror & deſertio & cõtagiũ.Plau.in pſeu.Diſtrachio diſcidiũ uaſticies uenit. Acti.i euryſ.ſed ut ruſta & ranesteut uaſtitudie trade forma ruis.Idẽ i melea.quæ uaſtitudo hæciaut tũde in uaſit mihi.M.T.de offi.li.ii.q collectis cæteris cauſis eluuiõis peſtilẽtiæ uaſtitatis.Pacu. i teucro.Quæ deſidero aliũnũ pœnitudinẽ q̃les ſcabies quæ inculta uaſtitudine.No.

Vaſtefcãt & uaſcãt ſignificat ihorreſcãt uel deferanẽ. Acti.i phœnĩſſis.luſſit pficiſci i exiliũ quouis gẽtiũ ne ſcelere tuo thebãi uaſte ſcãt agri.M.T.de ora.li.ii.q̃d de hominũ genere dicã q̃ ſi cultores terræ cõſtituti non patiũt eſtimãitate beluæ; efferrari:nec ſtirpium aſpitate uaſtari.Salu.i iugurta. Aberat mons fere milia paſſuũ uiginti tractũ pari uaſtus,hũano cultu. Var.i mãio. Aſperũ ual de ſtrabieq; illuuie & uaſtitudine.N.

Vaſtum horrens & aſperũ.Virgi.i.æne.hic ua ſto rex æolus antro.No.

Vaſtum eſt magnum.Vir.æne.li.iii.uaſtumq; caua trabe currimus æquor.No.

Vaſtum ferox.Cice.tuſ.quæ barbare idia tollere uaſtior aut anguſtior.No.

Vaſtitas ſignificat uaſtationem.Acti.in aſtyanacte.propter q̃d tot tantaſque habemus uaſtitates funerum.No.

Vaſum neque mihi ingt ædificatio ne uaſum neq; ueſtimentũ ullum é manu pcioſum ne quẽ pcioſus ſeruus:neque ancilla.A.g.

Vaticanus mõs uicinus theatro i quo louẽ nutritũ dicũt.ubi p echõ uoces audiũt Horcarmi.Redderet laudes tibi uaticani montis imago.Acron.

Vaticãus colles appellatus eſt q̃ eo potius ſit populus romanus uatum reſponſo expulſis hetruſcis.Feſtus.

Vatrax & patricolus pedibus uitioſis. Lucil. xxviii.ut ſi ꝑgenie ãtiq̃ q̃ é maxius gntus uatrax:q̃ uaricoſus uatrax trax dicit.q nũc coxonẽ uocãt.Luc.fat.li.ii.hoſtilibus cõtra peſtẽ pniciẽq; catax q̃ & mallius nobis.No.

Vates appellabant antiquos poetas a ueriſibus fingendis in poematis:cũ ſcribã oſtẽdã corpore tartareo ꝑgnata paluda uorago.Var.

Vata quæ muraria dicũtur circa nili hoſtia ſuauia.guſtu quæ tragematis loco dãtur. Dio.

Vaticinari q̃d ueſana mente faciunt.Var.

Vaticãi & agg. uaticanũ & eiuſdẽ agri dõinũ ꝑdicẽ appellatũ ceperũus a uaticinii quæ ui atq; iuſticiu eius dei i eo agro fieri ſolita eẽnt Sed ꝑtet hãc cãm.M. V.i libris diuinarũ rerũ aliã eẽ tradit iſtiuſmodi rationẽ. Nã ſicut aruis ſigt deus appellatus araq; ei ſtatuta eſt quæ ẽ finita deus nomiatus penes quẽ eẽnt uocis humãe initia.quoniã pueri ſimul atq; pti ſunt eã primã uocẽ edunt:quæ prima in uaticano ſyllaba eſt:dicirco uagire dicũt ex primẽte uerbo ſonum uocis recentis.A.gel.

Vber fœcũditas.Vir.li.i.æn.Terra antiqua potẽs armis atq; ubere glebæ.Ser.

Vbera ſunt pecudis.mãmæ hoĩs,Caper.

Vbi interrogatiuũ penultimã acuit:relatiuum grauatur.Pri.

Vbiq; quære i dictione paſſim.Lau.

Vbi aduerbium eſt loci & tꝑris. Loci ubi ubi eſt diu cælari nõ põt.Apud Terẽ.i heaut.Tẽporis.Idẽ i and.ubi uero ſuenio pro poſtq;:& ubi,pq̃ do.Idẽ i eadẽ.u bi uoles accerſe. Do.

Vbii germani populi oli trãſrhenani quoꝝ ſuit ciuitas ãpla & florẽs ut eſt caput germanorũ q̃ paulo ſunt eiſdẽ generis & cæteris,hũaniores q̃ rhenũ attigũt multũq; ad hos mercatores cõmeãt & q̃d ipſi ex ꝑpiutate gallicis moribus aſſueti quos ſueui diu & ſæpe bellis finitimis expellere adnixi ſunt & ſibi uectigales fecerunt multoſq; ſubiectiores in quoꝝ ſines cæſar trãſrhenũ exercitu ꝑpõt in menapiis fabricatũ ducto uaſtãs agris ſicã broꝝ ſe recepit & itẽꝛ legiones i neuios traduxit põs aũt ubi os attigebat hos eſſe aggri pineſes nũc colõiẽſes a Claudio cæſare agri pinæ uiro & acceptos plerisq; placet q ut ue riſimile eſt a ſueuis cõpulſi circa rhenũ hortante agrippa ex his oria urbẽ cõdidere & habitare ceperũt quæ cũ romanoꝝ ſocia eſſet ac nup condita fatali igne ut Tacitus ſcribit cõſumpta eſt & fere eodẽ tẽpore ſimili caſu lugdunũ.Incenſum & dirutũ eſſe conſtat ut ut in epiſtolis refert.Seneca.

Vbi ubi i ꝑima parte uſ tuã tenet & poſteriore ꝑductionẽ.& quẽadmodũ ut ut:qua qua unde unde;ꝑ utcũq; qcũq;:undecũq;. Te.in an.Iam ubi ubi erit iuẽtũ tibi cũrabo. Et in heau.ubi ubi eſt diu celari non põt.Do.

Vcalegõ nobilis troianus q ob ſenũ arma poſuerat.Vir.ꝑ eius domo in ſecũ.

Vduba flu.Hiſpaniæ in legione lergaonum ixta ſagunthũ.

Vdus humidus.Vir.iii.geor.Nigra ſubeſt udo tamen cui lingua palato.Ser.

Ve uobis dicebatur ab antiqs & ue nobis.Fe.

Ve quære in dictione ei.Lau.

Vecors eſt turbati & mali cordis.Fe.

Vectigal:ceruical:capital:tribunal:aial. uſu nõ rõne dicius. Nomiatiuus enĩ eius pluralis a ſingulari plus una ſyllaba creſcere nõ debet ergo uectigale ſecundũ artẽ:ſic cætera.Ser.

Vectigalioꝝ.Ci.dixit uectigalium meſſialia.S.

Vectigal & ex publico & ex priuato capit.Ci. in paralip.Ex meo tenui uectigali capio ego ducenta.Paulus ex omni tamen prædio uectigal é Fœnus ex ſolo ipſo naturalis enĩ fru

ctus terræ fœnus dicitur translatum ad usu
ram quasi pecunia p se fructū pducat. Lau.
Vectigales agri dicuntur ciuitatibus alii non ue
ctigales q ī ppetuō locāt. Pau. de ag. uect.
Vectatio passione significat Nā uector ē q ī a
liena naui pcio uel equo uehit. Cice. ēt fūmi
gubernatores ī magnis tēpestatibus a mino
ribus uectoribus admoneri solent. Quintil.
Cum in frenatis uectis insider interdū p eo
qui uehit. Seneca in hippolyto: pro sua ue
ctor timidus rapina. La.
Vecticularia uita dicit eorū qui uectibus pari
etes perfodiunt alienos furandi gratia. Cato
Vecticulariam uitam uiuere repēte largite.
habere repente nihil.
Vector & qui uehit & qui uehitur. Lucillius.
uectoris patiens tumidū supenatat amnem
Et uenia est & sola timoris uectorem nō ec
tuum ideſt me quem uehis. Festus.
Veget pro uegetat uel erigit uel uegetum est.
Pomp. in maiali. Aſos uenus ueget uoluptā
tibus. Enni. in ābrachia. Et æquora falſa ue
ges ingentibus uentis. Var. in manio Nec na
tus est nec moritur uiget. ueget utpote plu
rimum g nobile diuum liram sola rege quæ
dam gubernans motibus diis uehet. No.
Vægrande ualde grande. Lucil. li. xxvi. Nō id
circo extollitur nec uitæ uægrandi dat. No.
Vægrande significat male grande: ut uæcors
uæsanus: malicordis malesanus. Alii parrū
siue miūtū ītelligūt ut uegrāde frumētū. F.
Vehiculum in quo faba aliunde uehitur. V.
Vehemens trahit aſpirationē ab eo quod ē ue
ho ut uehemēs dictus sit q uehatur mēte.
Vehiculū deueho subueho adueho inueho &
inuehor deponēs a quo dicitur inuectiua fu
it & ueha genus plaustri unde ostiuecturam
uehactūrā dixerūt & uehari. i. curru uehere
atque ut credā in uerbis traho & ueho aſpi
rationem positam esse loco f non hiatus cā
adducit me qd uideo hæc uerba meo beo
creo leo doleo & similia aſpiratiōe carere &
g hiatus ratio haberi tū maxīe debet cū ea
dem uocales cōcurrūt ne sonus ipse qdē est
inuicē collidat ut ī his uerbis reprehendo
cōpræhendo ī quibus sit sæpe concisio ut
cū dicimus deprænsus pro deprehēsus & cō
prendo pro compræhendo. Itē cohors uehe
mens mihi in quibus eadem uocales hiant.
Veleda & aurina mulieres fuerunt loco numi
num habitæ apud plerosq; germanos.
Vellus ab hoc dictum q primo uelerentur &
non tonderentur.
Vellocasses populi ītер belgas morinis nerui
isque finitimi pximi ābianis & atrebatibus
hi hodie castletenses dicti. in comitatu flan
driæ & francorū regno morinensiq; dioceſi
siti instar tribus seu pagi sunt.
Vellaunii populi inter celtas pximi eleutetis
caburcis gaballis & anexinis quorū sub ipio
esse consueuerant in puincia bicuricēſi no
men rettinens a multis tamen sancti flori ci
uitatis dicitur.
Vellaunodunū inter celtas oppidum senonū
propinquū agendico senonum oppido ac ge
nabi oppido carnutū qd genabis oppidum
pons ligeris flu. iungit nec longe ab auarico
& nouioduno oppidis biturigum in franco
rum regno situm.
Velinatribus numero aliarū tributū accesſit
nam qui circa uelinum lacum habitabāt ro
mam translati sunt.
Velia in Calabria ciuitas ate appellabat helia.
Velia autem quæ eadē ratione sellæ dici pōt a
locis paluſtribus ita appellata ī lucanis & cō
dita a phocensibus ducebat talo quod ancio
chus Strabo & Gellius scribūt ibi sumerſus
palinurus sepultus ē q ē naui æneæ excidit.
Vehia apud oscos dicebat plaustrū. ide uehia
ri ītipites ī plaustro & uectura uehiatura. F.
Veh interiectio est in his rebus qs execramur
Te. in an. uæh misero mihi. Do.
Velati appellanē uestiti & inermes qui exerci
tū sequebant: qque ī mortuorū militū lo
co substituebāt. Ipſi sūt & ferētarii qui fūdis
& lapidibus pugnabāt: quæ tela feruntur nō
tenenē. Cato eos ferētarios dixit: qui tela ac
potiōes militibus pugnātibus mīstrabāt. Fe.
Vel colligatio qdē ē disiūctā: sed earū rerum
quæ natura disiūctæ sūt in q bus aut cōiun
ctiōe rectius utimur ut dies aut noxsed ea
rū quæ nō sunt cōtrariæ cū liganē nihil ītер
est ut En. uel dictator uel equorū equitūq;
magister esto uel consul. Fe.
Vel pro ēt. Te. in an. uel hoc qs nō credat. Et
mō nō est cōiūctio disiunctiua. Vir. uel pria
mo miseranda manus. Aliquando uel ueluti
Alias coniūctio disiūctiua est. Alias correpti
onē significat ut apud. Cice. uel optimā me
ſane uitā. uel aut Te. i ecy. uel hic Paphilus iu
rabat. quotiēs bacchi uel nūc ueluti. Do.
Velare ē opire. ude & reuelare nudare dr. N.
Velare ēt ē ligare. Pacu. ī panuceatis. Nunc ro
gas quid fiat restis biles ē uelet gulam. No.
Velare coronare. Vir. ii. æn. nos deiubra deum
miseri qbus ultimus esset ille dies festa uela
mus fronde p urbem. Et uictori uelatū au
ro uictisque iuuencum. Ser.
Velabrum a uehendo. V ar.
Velabrū est unde ascēdebāt ad romam: noua
uia locus sacellū labrum uelabrū. Var.
Velatura facere etiam nūc dicunt q id merce
de faciunt. Varro
Velaturam facere require in uillicus. Var.

Vellem hoc uerbū semper dolentis est & negantis euenire non sit. Ter. in phor. Sati oia ex sententia: uellem equidem. Do.

Veles leuis armatura. Titi. in barbato, ita spurius aiatur in pliū ueles eques recipit se nec ferit quēq hostem. Sal. in iugur. Cuiq; his per mixte uelitis. Var. quem sequit cum rotudis uelitis leues pareatis. No.

Velitatio dicta est ultro citroq; probroq; obiectatio ab exemplo uelitaris pugnæ. Pli. nescio quid uelitati estis inter nos. Fe.

Velitatio dicitur leuis contentio dicta cōgressio uelitum. Plau. in afina. uerbis uelitatione fieri cōpendio uolo. Idem in menechmis. Nescio qd uos uelitati estis iter uos duos. Tur. in lindia. Cōparce uerbis uelitare ad rem redi. Affra. in priuigno. Interea uerba iactare & labris inter se uelitari uelificarier. No.

Velicatim & salutatim. Sisen. histo. li. iiii. Nos una æstate i græcia & asia gesta litteris idcirco continentia mandauimus uelari ac saluta tim scribēdo lectorū aios ipediremus. No.

Velitare leuiter cōtēdere. Plau. in menech. Nescio quid uos uelitati estis uter uos duos. Sic aūr dictū é uocabulū ex uelitū cōgressioē. S.

Velificor actiua & passiua significatione antiqui protulerunt. lu. uelificatus athos. Prif.

Velitor & uelito idem. Pri.

Vel pro ualde frequēter. Cic. pro muræna. uel maximum bellum populo romano cū rege Antiocho gessisse. Pri.

Velut quære in ficut. Lau.

Velini fontes Italiæ ultra interramnas.

Velinus lacus iuxta agrū ueiulanum qui exarauit: uel in piceno & lapideo corrice cuncta iniecta. obducere: uel reatino agro uel in nare a quodam romano diffusus.

Velia palus Italiæ apud calabros non longe a palinura elia olim dicta, & elia ciuitas ibidē quæ uelilia dicitur.

Velia ciuitas lucāia dicta a paludibus qbus cingitur. quas græci ελεα dicunt. Fuit ergo he lia: sed accepit digāma uti henetus uenetus hesperia uesperа. S.

Velitari agiliter pugnare. Apuleius i apologia. Etiam aduersum te contumaciter. Enni. calumniis uelitamur. Ser.

Vellus uide inferius in uestis. Var.

Venalitii uenditores. Cicero in oratiōe cornelliana lib. v. Neque me diuitiæ mouent qbus oēs africanos & lælios multi uenalicii mercatoresque superarunt. No.

Vena é cōceptaculum sanguinis mixti confusique cū spiritu naturali in qua plu sanguinis minus spiritus. Au. gel.

Venator a uenatu quod sequit uerbum aduētum & iūctum. Var.

Venabulum a uenatore. Var.

Venditionem uetеres pro ostentatione posiue runt. Cice. tus. li. ii. Quādo etiā mihi qdē laudabiliora uidenē omnia quæ sine uenditione sine populo tesie fiunt. No.

Veneratione idest delectatione. lumen Apollinis exoriens amabile amicissima ueneratione oculorum cum salutamus. Macro.

Veneris appellationis coluerunt physici terræ superius hemisperium parte incolimus: inferius uero hemisperiū, plerpiná uocauere. Fe.

Venerati uerbum compositū ex uenia & oro. Festus.

Venerata pro ueneranda. Vir. li. v. cursusq; dabit uenerata secundos. No.

Venenum pro colore. Vir. ii. geor. Alba neque assyrio fulcatur lana veneno. Ser.

Venapheū a uenere & aphros spuma oppidū campaniæ ubi optimum oleum.

Venusia colonia est iter lucaniam & apuliā. P.

Veneo passiuum est & facit uenii uenitusié ta mē apud ueteres & pla. ueneor uenitus. Ego me illam uenear. Sic alius primo patrēfamili as uenacem magis q̄ edacē expedit esse. nā id melius emittitur q̄ uenat. Ci. causarū. xiii. Re uendita iterum empta. ūde manifestum sit uenta non dicised aut uenundata aut uēdita. Cice. possessiones redemi eas postea pluris uenditas. Diomedes.

Venaticios magones dicūtur uenalium homi num. Martialis. milia pro puero centum me māgo poposcit. Lau.

Ventitare est frequenter uenire. aduentare est proximum esse ueniendo. Lau.

Veni in opinionē actiue accipitur q̄ talē opinionē habeo. uel passiue quādo opinionē p fama accipimus sicut existimatio pro sententia accipitur actiue: pro fama uero passiue ut hō magnæ existimationis & opinionis. i. fame

Venio in suspitionē semper passiue accipi. si militer i obliuionē: i uituperatione. offensiones quoq; offensas uero actiue. Qui. i ægro corpore odiosa est omnis offensio.

Venia quære i idulgentia. Lau.

Vænale significat rē uenditioni expositā. uendibile uero rē quæ facile uendi potest: ut domus uenalis. i. proscripta uel expolita uenditioni. Lucanus uenali curio ligua idest precium nō ueritatē sequens. Cice. Nā ut sint illa uēdibiliora hæc uberiora certe sūt idest grata & quod hominū animos solicitet ritu eorū quæ ad se alliciunt ēptorē hoc a uendo illud a uenio. Lau.

Vendico idest appropriо ac meum esse dico. Quin. Circo usitatū nomē poeni sibi uendicat. Vidico est ulcisсor. unde uindicta quoni ens iniuriam punio. Et uidico est ab iniuria

defendo. Ci. pro marcello. Nobilissimāq; familiam eam ad paucos redactam pœne ab initio tuimdicasti. Dicius ét uindicare in libertatē aut seruituté idest asserere. Lau.

Veneralibus q est dies festus multum Vini ex téplo ueneris pfūdunt. An illud est qđ multi dicūt megentibi hetrusco rū ducē ad ameam mississe. qui cū eo fœdus facerēt ut quot annis certum Vini numerum ab eo acciperet quod postea cū æneas poscēti negasset polliticum tyrrhēis ferūt. si plio uicisset Vinum daturę re cognita æneā diis imortalibus Vinū cōsecrasse post uictoriā deide collectū p téplo Veneris effudisse an hoc quoq; signū diem festum sobrie agi oportere q dii longe magis Vini effusiōe q̄ igurgitatiōe gaudeāt. Venus quod uenit ad omnia.

Venus i talo Colias dicebaf appolita cani a p montorio ubi colebatur ut scribit Strabo ut cebatur idem pictus choris.

Venus ex spuma maris nata cōcha in littus de lata dicit: unde cōchæ ueneri dicatæ sunt & uenere dicūtur proprius & uenit e rubro cōcha erycina mari. Mar. leuior e conchis galle citheriacis eadem ratione lulius Cæsar uenēri genitrici dicauit thoracem quā ex britānicis margaritis factū uoluit itelligi & duæ cōchæ quæ nauem a periādro missam ut nobiles pueri castrarētur retinuere i ueneris gnidiæ templo colebantur.

Venaliciarii dicuntur negociatores seruorum nouitiarum & uenalicium ipsa cor. uel uenditio uel locus ubi uenditur ut apud Paulū de edilitio edicto nam qcq; & uēalitio nouiaqe emptus alicui instrumento præpositus sic statim eum ueteratorū numero esse uena litius quoq; adiectiuum ut Pompo. li. xxiiii. de donationibus inter uirū & uxorem quod si fallia in dōsticia uxoris aut uenalitia pauis

Venenum bonū & malū est. nā & medicamēta uenena sunt. quicqd enim mutat eū cui adhibitum est uenenū appellamus ide adiectio ne alterius nois distinctio fit. Ca. de uer. sig.

Veniſſe ad heredē nihil intelligitur nisi deducto ære alieno. Pompo. de uer. sign.

Venenum q dici debet adiicere an bonum an malum eē tinā & medicamenta uenena sunt qa eo nosse oē cōtinetur qđ adhibitū naturā eius cui adhibitū eēt muratū: cū id qđ nos ue nenū appellāus græci φαρμακον dicūt Ser.

Veneno uide supra in C. conuenire. A. g.

Venalia a ueniēdo: ac uēto illo quem Plau. dicit ibi qui secundo uento uectus est tranquillo mari gaudet. Varro.

Venire clare significationis est. Vir. vi. uenisti tandem. Nonius.

Venire iminere. Vir. li viii. se satis ābobus teucrisq; uenire latinis. No.

Venire in mentē non ad recordationē tātum dicit sed ad reputationem & itelligētia. Ver. in pho. uenire in mentē mihi. Do.

Venibo pro uenīa. Pom. in machis geminis. Sero est sexta si tibi placet uenibo. No.

Venio creſco. Vir. i. geor. hic legeres illic uenīunt fœlicius uuæ. Et. v. æn. & pulchre uenīens i corpore uirtus. Et. ii. geor. Namq; aliæ nullis hominum cogentibus ipſe sponte sua ueniunt. S.

Venīa beneficiū. Vir. iii. æn. Rursus ad oracla lū orthygiæ phœbūq; remēſo. hortaf parat ire mari ueniamq; precari. Ser.

Venīa pro pace. Vir. i. æne. Cūcti nā lecti nauibus ibant orātes uenīā. Et proprie uerbū pōtificale ēūde & i. iiii. Tu mō poſce deos uenīā. Et paulo poſt. pacēq; p aras exqrūt dicta aūt uenia ad eliciendam misericordiam: me tetur enim beniuolētiā numinum q licet i nocens sit ueniam tamē tanq̄ peccauerit pe titūde est confessio illa i Te. Quid meritus crucem. Seruius.

Venierunt bona eius ,pter æris magnitudinem semiuncia uenierunt. Asco. pe.

Venor circūuenior. En. in nemea. Tentor con cepta undique uenor. No.

Ventabant dicebant antiquitunde præpositio ne adiecta sit aduentabant. Pacu.

Ventus é ſtatus. Vir. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uento. No

Ventus significat odorem. Plau. ſ ciſtel. ita mutulentus uentus naris obtigit. No.

Vētris duo sūt orificia. reqre in cōtinētia. M.

Vétré ét. p toto hoie ponūt. Lucil. i. y. Viuite glaucōes comedones uiuite uentres. Do.

Vepres diminutiuum de ueprecula. Ci. p sexto uepreculis extracta indecula. Pri.

Verba sūt tripartita: aut nostra: aut aliena: aut obliuia. De nostris dicā cur sit: de alienis ūde sint: de obliuiis reliquā quoq; ptim: q ita in uenerim ita opinor scribā: in hoc libro scribam de uocabulis locoq;: & q̄ in his sunt in secūdo de tépore & quæ i tpibus sūt. In tertio utraq; re a poetis cōprahensa. Var.

Verborum in origine cōiuncta sunt aiadueretenda a quo sit ipositū: & i quo: & quid. Var.

Verba primigenia dicūtur ut lego: scribo: sto: fedeo: & cætera quæ nō sūt ab aliquo uerbo: sed fuas habent radices. Var.

Verba declinia quæ ab aliquo oriunt ut a lego legis legit: legā lege legito: & sic in indidē per multa. Varro.

Verba dare fallere est. Te. in an. cui uerba dare difficile est. Do.

Verba ad rem contulit hoc est agere qđ dicebat aggressus est: & est bona locutio. Terē. in

heau.uerum ſi uerba ad rem conferet uapu-
labit.Donatus.

Ventos quattuor ueteres obſeruauere ꝑ quat
tor mudi ptes.q̃bus ſequuta ætas octo addi-
dit ſūt ergo bini in quattuor cæli ꝓtibus ab
oriente eqnoctiali ſubſolanus ab oriẽte bru
mali ſuulturnus illū apelioteſ.huc græci eurū
appellant:a meridie auſtertab occaſu brūali
africus noton & lyba noiant:ab occaſu æq-
noctiali fauonius ab occaſu ſolſticiali corus
& zephyrō & argeſten uocãtur ſeptẽtriõibus
ſeptentrio interq; eū & exortū ſolſticialẽ aq
lo:aparctias dicti & horeas numeroſior ratō
quattuor iis interiecent traſceam media re-
gione inter ſeptẽtrionem & occaſum ſolſtici
alẽ itẽq; cæna medianite inter aqlonẽ & exortū
eqnoctialem ab ortu ſolſticiali phænica me
dia regione inter ortum brumalem & meri-
diem & his finitimis addidere libanoton in-
ter eurum & noton ſunt & peculia res ſitaꝫ
regionum ut athenienſibus ſcyron.paulo ab
argeſte deflexus & olympias uocatus quem
helleſpontem quoque uocant.Pli.

Verruca in ſumo Agellius li.iii.milites ad uer
rucam illā ſic enim Cato locum ædituꝫ aſpe-
rũq; appellat.

Veneti & canei ſiniſtram ptẽ Italiæ colunt.to
gatam galliam tū italici populi picentes fe-
retās dauni apuli calabri ſalentini.Pom.

Veromandui populi inter belgas rhenus atre
batibus neruiiſq; finitimi nomen retinẽt. in
fracorum regno ſiti.at ex magna pãrte in di-
oceſi laudunenſi ac ſueſſonenſi.

Veragri populi extra celtas belgas & aquitãos
intra ſeduinos ãtuates & allobrogas montẽ
que ſancti bernardi & brigā quos ueragros
rhodanus flu.interlabitur caput gẽtis eſt ui-
cus ubi ſanctus mauricius dioceſis ſeduinen-
ſis qcquid tamen agri trãs rhodanum poſſi-
debant celtis aſcribitur p hos ad mõtes illos
quos Cæſar ſũmas alpes noiat ex gallia i ita
liam uenientibus aditus eſt.

Verbenæ quaſi herbenæ redimicula ſunt ara-
rũ qđ hodie ex myrtho fit. Te.in an. Ex ara
ſume uerbenas.Verbenæ ſũt oēs herbæ frõ-
deſq; ex loco puro deceptæ.Do.

Verberitare Cato frequentatiue ab eo qđ eſt
uerbero,as.dixit.Feſtus.

Verberare non ſolum a uerberibus dictum ẽ:
ſed a uerbis.Plau.in aulu.Nam cur me miſe
ram uerberas.No.

Verbena proprie herba ſacra ſumpta de loco
ſacro capitolii qua coronabanſ fœliciales &
pater patratus fœdera facturi:ideſt bellū in-
dicturi.Abuſiue tamen uerbenas uocamus
oēs frondes ſacratas.ut eſt laurus:oliua:myr
thus.Te.in an.ex ara hic uerbenas ſume. Nã
myrthum fuiſſe menander teſtatur.de quo
Te.tranſtulit.Ser.

Verbex require in aries.Var.

Verbecẽ.Var.de uita pa.libro prio. aut ouem
aut bouem aut uerbecẽ habet ſignum zona
tim pergo herum.Lucre.zonatim circu ipſu
uium cinereſq; cluebat.No.

Veruina eſt genus iaculi lõgi qđ aliquãdo ue-
rutū uocant. ſicut Caius baſſus i ſatyris ait
Verinæ confodiendæ non te nautio faucio:
nauei enim pro nihilo dici uoluerunt. Pla.i
bach.Si tibi machæra eſt ferri.at mihi uerui
na eſt domi qua te & illos cõficiamus ſorici-
na uenia.Ful.

Verbũ ꝑ oibus dictionibus licet dicere.nomi
na quoq; ſed raro.Vi.foliſq; notas & nomi
na mandat.Te.i an.bona uerba quæſo.Pri.

Vergo abſolutũ. Vir.xii. quo uergat pondere
letũ.& actiuũ.ut idẽ.vi.frondeq; inuergit ui
na ſacerdos. Eius paſſiuũ.Luc. ꝓtulit.ii.qua
polus aduerſi calidus qua uergit auſtri.Prif.

Vertor a uerto actiuo.reuerto neutrum. & re
uertor deponens.ſuerto & ſuertor pro eo-
dẽ.Vir.i.æn.uolucremq; fuga ſuertit hebꝫ
uerſo ſimiliter actiuum.ex quo cõtrouerſor
deponẽs. Ci.in ꝓtagora. de hutuſmõi rebus
controuerſemini non concertetis.Pri.

Verro uerri ut Licini.macer.Hiſce etiam reli-
quas auerterunt.& publius cellas ſeruorũ cõ-
uerri.Ser.tamen inquit uerſi.Pri.

Veru non facit uerua.ut cornua,ſed uera ueru
uerubus.Ser.

Vertex a uertẽdo dicit.uortex a uorãdo.S.i ar.

Verſi pro uerſus.Liuius in polymeſtris. ones
ſunt denis ſimiles uerſi.Pri.

Verculũ a uere.Plau.in caſ.ego ſum liber meũ
corculum melliculum uerculum.

Vertũnus dicit & ãnus a uertẽdo. ſemper eni
cõuertit finito curſu.Hor.ſcdm uiuere uer-
tunnis quotquot ſum natus iniquis.

Veruca apoſtema dicit quæ teſtudo dicit. Su
eto.li.xii.ac dũ exhulceratam in fronte ueru
cã uehementius ſcalpit.

Verbenas herbas ſacras:ut herbenas adole pin
gues & maſcula tura.Acron.

Vertere mutare.Hor.car.uel ſuperbos uertere
funeribus triumphos.Acron.

Veru diptota ſũt quæ duos diuerſos caſus ha-
bent tantũ:ut uerua uerubus:nam uerũ in
uſu non inuenimus.Pri.

Verſis armis gladiatores pugnant:hoc eſt tran
ſmutatis:nõ aũt inuerſis ſic non inuerſis pã-
nis agitaſſe aurigas.ſed uerſis.Caper.

Vernaculus adiectiuũ qđ ẽ domi nãe uel i no
ſtra pria natũ ut lingua uernacula qđ uulgo
dicũt ligua materna.dictũ a uerna qđ eſt ſer
uus domi nãe.i,ex noſtra ancilla.Lau.

Verberare ẽ uerbere cedere qđ ẽ ĩstrumetũ lõ gũ & exile ut fustis lora flagellũ.Deriuaẽ enĩ ſicut flagellare a flagello.& fuſtigare a fuſte. uerbera uero ſũt uerberatiões & flagella q̃ ſũ mitate ſarmẽtoꝝ ſũt. Quĩtil.ignes ex pxio raptos uerbera q̃ caſus obtulerat puſſare ue ro ẽ grauiꝰ ac uehemẽtiꝰ ictu cedere quoũq; ĩſtrumẽto:ẽt calcibus & pugnis & quodam mõ pcutere crebro tympanoꝝ more. Inde pulſatio ẽ multa pcuſſio.dictũ ẽ a pello.i.per cutio uel ferio.Ci.de diui.ut pellanẽ ai uehe mentius fæpe etiã cura & timore.La.

Verſatilis quoq; fcæna uidetur ſignificare; qđ uerſatur huc & illuc:nõ q̃ uerſata eſt ut axis uerſatilis,gladius ãgeli uerſatilis qđ uerſatur qđã aiunt uerſatilis fcæna & ductilis: uerſati lis qđẽ q̃ cũ tota machinis gbuſdã conuer tebaturialiã pictũraẽ faciem oſtendere.La.

Verſus ſẽp poſtponiẽ. Liuius duo rõana uno loco ꝓpius albã:tria albana romã uerſus legi mus.& ſurſum ſiue ſurſũuerſus:uerſus & ad uerſus uerſũ & aduerſũ.Vnde quoq; uerſus ideſt i unãquãq; partem:& utroq; uerſus in utrãq; ptem:& deorſum uerſus.Lau.

Verberatio quaere ĩ pulſatio.Lau.

Verſicolorẽ caudam pauõis appellat.Ci.& col lũ colũbiꝝ aquam maris q̃ uerſat & mutat coloreẽ ſubide uel potius q̃ ſũt diſcolor & ad uerſũ hẽt colorẽ.Plin.de diuerſicoloribus ui parũ maculis & apud Liuiũ iterdictũ mulie ribus ĩgt ne uerſicoloribus ueſtireẽ qđ.Val. max.apit li.ix.quã fœmiæ tollere cupiebant ga his nec ueſte uarii coloris uti.Lau.

Verbanus lacus gallĩæ ciſalpiæ ex quo ticius fluuius emergitur ſeu per quem ab alpibus effluit ĩn padum.

Verſicoloria q̃ tĩcta nõ ſũt:ſed q̃ naturali colo re ſũt cõtineẽ.purpura aũt aut coccũ ga nihil natiuꝰ coloris ſũt cõtieri nõ arbitror. V.

Ver qđ tũc uiuere icipiũt uirgulta ac uertere ſe tpus ãni:niſi q̃ ioues dicũt id tpus uer. V.

Verbũ facere.ĩſtæ exiguitates dicũt aſſeuera tiões:& cũ pnũtiatioe pferũt ut ſtelligatur nec uerbũ qđẽ.Te.i an.Nũq; cuiq; nfum uer bũ fecit.Et uerbũ ꝓ tota ſẽtẽtia:uerbũ ꝓ di cto ſed ꝓprie.i.ſẽtẽtia uel nũtiatio q̃ ũo liga tur & ſtrigiẽ uerbo.Verbũ a ueteribus dice baẽ.Te.i heau.utinã iſtuc uerbũ examino ac uere dicereus:uerbũ ergo intelligas qđ cõplet ſẽtẽtiæ pnũtiationẽ a græco dictũ.& uerba a ueritate dicta teſtatur Varro.Don.

Vercium magnarum uirium. Var.i meleagro; Si nõ malit uir uirium iura eius uxorem ha bere atalanta.No.

Verecũdũ audax & cõfidẽs.Plau.in amphi.Sic eſt uera ꝓdico niſi etiã hoc falſo dici inſimu laturus eſt nimis iracunda es.No.

Verecũdari uerecũdia teneri. Ci.de ora.li.iiii. Alteꝝ cũctãtẽ & q̃ſi uerecũdãtẽ ĩcitabat.N.

Verecunditer.Pompo.in march.uirginẽ pueri es uidit duos ſenſim in ludo uerecunditer di ſcipulum uerũ natis ſcalpentem.No.

Vergere eſt ſacerdotale uerbũ.ẽ aũt libaméta eo pacto fundere:ut conuerſa in ſiniſtrã par tem manu patera conuertatur quod ad inferiorum ſacra fieri ſolet.

Virgilius.v.æn.Frõti q̃ ſuergit uĩa ſacerdos.S.

Virgiliæ dictæ qđ eaq; ortu uer ſiniẽ facit. Fe.

Verminari poſitũ torquæri a uermibus q̃ faci le torqueãt.Põp.i hyrnea.pape decimus mẽ ſis ẽ cũ factus ẽ.ita ſit ĩta ſẽp ſolet decio mẽ ſe demũtur gens uerminatur perturit.N.

Vermina dicũtur dolores corporis cũ quodã minuto motu.q̃ſi a uermibus ſcindant hic dolor græ.ϛτροφοσ dicitur.Fe.

Vermiculari ꝓ miuto.Cicero de ora.li.iiii. Le xis cõpoſuit:& ut texerulæ oẽs arte pauimẽto atq; emblemaꝝ uermiculato.No.

Vero & ãt idẽ ſignificãt.& eodẽ i loco põ poſ ſũt:ãtecedente utiq; aliq̃ dictiõe diſtiguũt ſẽ tẽtiã a ſẽtẽtia hẽnt tamẽ aliq̃d differentiæ in utẽdo dicius neq; uero nõ aũt neq; aũt: dici mus tũ uero:nõ tũ aũt. Cõtra. dicẽdũ ẽ non aũt.ſed nõ uero nõ dicius:incipimus enĩ ma iora quæda capita ꝓ uero non per aũt.ut Ci. ad Sulpitiũ.Ego uero ſeruĩ uellem. Præterea nõ dicius age autẽ ſane autẽtiam aũt.enĩ aũt attamẽ dicimus age uero:ſane ueroĩã uero: enĩm uero:at uero.Habẽt etiã obſeruatiões ut ꝓ pfe mori poſſũ coraĩ patre nõ poſſũ:nõ recte dicas coraĩ patre aũt niſi tacito uerbo coraĩ patre aũt nõ.Sed abſq; negatione ẽt ge minato uerbo addi põt.ut Cice. Tribues his tpibus quãtũ potes.poteris aũt quãtũ uoles. Porro eiuſdẽ ſignificatiõis ẽ.Sortiẽ iterdum eũdẽ locũ:ut age uero age porro interdũ pri mũ ut Quiriti.Porro q̃ cõſeſſũ defẽdit nõ ab ſolutionẽ ſceleris petit:ſed licẽtiam Porro ſi gnificabit ẽt lõge certe poſtea ultra.Lau.

Verme appellanẽ ex ancillis ciuium romano rum uere nati ꝓ tempus anni maxime natu ralis fœturæ eĩt.Fe.

Verne ueteres appellabant q̃ uere ſacro fuerãt nati & habeaẽ nomen hoc ꝓ uitabili & ma ledicto.Plau.in amp;hic qui uerna narus eſt quærĩ uerna ab crepuit hecõ.Idẽ ẽ eadẽ.Cũ cruciatu tuo iſta hæc hodie uerna uerba fũ ditas.Nonius.

Ver nouum ãni ĩtiũ prĩo enĩ meſe ueris dicit uer nouũ.ſecũdo adultũ.tertio præceps. Et idẽ de æſtate autumno & hyeme.Ser.

Vernacula uerba quæ nõ ſũt a græcis. Varro.

Vero ironiæ cõuenit ut egregiã uero laudem. Te.in heau.Sane uero quia hæ mihi ſemper

patent fores. Tolle ſane & uero & ꝓnũtiãdi adiumẽta uultumq; dicentis ſi uerbis nõ negatio. ſed conſeſſio eſſe crederet. Et uero cõ ſentientis aduerbiũ eſt. Te. ſi heau. Ego uero Alias cõfirmantis alias cõtũctio uel nomen uel aduerbium eſt. Do.

Vereri & metuere differunt: uereſ enim liber. metuit ſeruus. Dona.

Verſacr. mouendi mos fuit Italis. Magnis eni periculis adducti uouebant quæcunq; ꝓxio nata uere eſſẽt apud ſe a ſalia ſmolaturos. ſed cũ crudele uideret pueros ac puellos inocẽtes iterficere ꝓductos ſ adultã ætatẽ uelabãt atq; ita extra fines. ſuos exigebant. Fe.

Verſacrum quidã dictũ putant. ut plærũq; uitabile & execrãdum. ſed Siſenn. religioſũ dicit li. iiii. hiſt. Quondam ſabini ferunt uouiſſe ſi res cõmunis melioribus locis cõſtitiſſet & ſe uerſacrum facturos. No.

Verſare cõſiderare. Vir. x. æne. Hæc ait & ſecũ uerſat quo ducere contra. S.

Verucẽt. i. uertant. Acti. i en. Aut decio te ſacte uertes ꝑcibus iuicte iuoco portẽta. ut popu lo patriæ uerrucent bonæ. Pacu. i peribœa. precor uenia petens. ut quæ ægi ago ex iuer ruſcent bene. Affra. in diuortio. Et puncto a uerrucent cũ ſmirina ſimula. No.

Verrere ferire percutere. Vir. li. iii. æn. Annixi torquent ſpumas & cerula uerrunt. No.

Verro traho ab eo qđ uerriculum dicit. Vir. i. æn. uerrantq; per auras. Et alibi. Et uerſa puluis inſcribitur haſta ideſt tracta. Ser.

Veruelle oppidũ alpinũ ubi apollinis templũ celebratur.

Verſipelles dicti ſunt quoꝛ ibet ſe cõmutantes Luc. li. xxvi. At libertinus tricorius ſyrus cũ ipſe ad maſtigias q cũ uerſipellis fio. & q cõmuto omnia. Plau. i amphi. uerſipellem ſe facit quando iubet. No.

Verſat agitat cõmouet uoluit. Vir. libro ẽrto geor. Quid inuenis magnum cui uerſat i of ſibus ignem. Idem libro ſexto. Nunc fluctus agitant uerſantque in littore uenti.

Verſurã facere mutuam pecuniam ſumere ex eo dictum ẽ q; initio q mutuebatur ab aliis nõ ut domum ferrent. ſed ut aliis ſoluerent uelut ueteren creditorem. Fe.

Verſuram facere dicit quis æs alienũ ære alie no ſoluat. Te. in phor. uerſuram uolues. Do.

Vermiſera meſſalia auguria. Fe.

Verſuti dicuntur quorum mentes crebro ad malitiam uertuntur. Fe.

Verſutiloquax. Ci. de ora. lib. tertio. Annũ nouus huius me uerſutiloquax & expectorat & coniunctione facta eſſe uera. No.

Verutum eſt telum breue & anguſtũ. Salu. lib. tertio. hiſto. Saxaque ingentia cũcti trabe ꝑ ꝓmum mittebantur axibuſque minabãt in modum ueruti militaris. No.

Verus ꝓ ueridicus. ut falſus ꝓ fallax. Te. in an. Sum uerus. Don.

Verum aliquando incæptiua aliquãdo relatiua eſt particula. Te. in an. uerum uidi cantha ram ſuffarcinatã. Et i hea. ueꝝ parafitus. Et ueꝝ eſt aliquãdo aduerbiũ & ponit ꝓ uere ldem i adel. Men quærit uerum. Do.

Veſci eſt edere. Vir. libro ũdecio ueſcitur æne as ſimul & troiana inuentus. No.

Veſci etiã ſignificat uti. Vir. libro prio æn. qđ ſi fata uiꝛ ſeruant ſi ueſcit aura ethera. Tul. de finibus bono. & ma. li. Si gerũdis negotiis poſſit orbatus paratiſſis ueſci uoluptatibus

Veſcum munitum obſcurum. Lu. libro. xxvi. q ſtudioſum ac ueſcum cum faſtidio uiuere Virgilius geor. libro quarto. Nec ueſcas ſalicum frõdes. Affra. in ſororibus At puer ẽ ueſcis imbellicis uiribus. No.

Veſuncio oppidũ maximũ ſequanoꝝ natura loci munitũ iter celtas nũc pótẽtatu burgũdiæ circũ ſæptum nomẽ retinẽs mutata lꝛa u in b ut romanis & uaſconibus ꝓnuntiãdi mos eſt ſitũ hẽt qualẽ Cæſar in cõmentariis deſcripſit ꝓterq; nunc eã idem fluuius ex ma gna ꝑte interlecat i illa ſũt loca uetuſta qua lia romæ quæ ꝑtheon cãpus martius cãpus que mineruæ Vulgo ſemp latina dicta ſunt multaque alia priſcæ uetuſtatis monumenta apparent.

Veſuuius mõs i cãpãia emittebat icẽdia ſupiꝛibus tẽporibus ut Strabo ſcribit & qđ miꝛũ uideaẽ erat uitibus cõſitus. Mar. appellauit ueſuuiũ a cõflagratione nã ueſiua dicũt fauillæ. Silius. Sic ubi ui cæca tandẽ deuictus ad aſtra euomuit paſtus per ſecula ueſbius ignes

Veſte nomẽ a græcis. ea ẽ. n. q̃ ab illis heſtia dicit ius aũt eius ad aras & focos ꝑtinet itaque i ea dea q; eſt terũ cuſtos intritinarum ois & ꝑcatio ſacrificatio extrema ẽ nec lõge abſũt ab hac ui dii penates. Siue a penu ducto noſce eſt. n. oẽ quo ueſcũꝛ hoies ꝑdis ſiue ab eo q; penitus inſidẽt ex quo ẽt penetrales a ꝓetis uocantur. Cicero de na. deoꝝ.

Veſuuius mons campaniæ ſolus nulli hærens prope Neapolim fertiliſſimus cuius incẽdio traiani temporibus. Pli. periit.

Veſtus uaſtidioſus ue enim pro puſillo utebãtur. Lu. ueſtum dicit edacem q ait. Nec mare qui impendent ueſto ſale ſaxa p eſa. Fe.

Veſcor paſcor. Feſtus.

Veſculi male curati & graciles hoies ue enim ſyllabã rei puæ ſponebat unde ueronem & uægrande fabam minuta dicebant. F.

Veſpulio incertæ naturæ eſt. uolat enim pelli

tis alis sed inter uolantia non est habendus q quattuor pedibus gradit formatosq; pullos parit & nutrit lacte quos generat. Ma.

Vespilio animal uolucre biforme dictū q uespere se ad uolatū proferat noctis. Va.in aga thone. Quid multa factus sū uespiliōeq; in muribus plane neq; in uolucribus sum. N.

Vesperugo stella pria exorta quā grae. uocant ἑσπερον ni uespuginé.ut. Plau. Neq; uespugo neque uergiliæ occidunt. Id rpus dictū a graecis ἑσπερος latine uesper. Var.

Vesperugo stella uesper. Plau. Nec uesperugo neque uergiliæ occidunt. Fe.

Vesper uide hic in uesperugo ,

Vesperna apud. Plau. cœna intelligitur. Fe.

Vespæ & uespeliones dicunt q funerādis corporibus officiū gerūt nō a minutis illis uolucribus sed qa uesptino tēpore eos efferūt q funebri pōpa duci pp iopiā nequeūt: hi ēt uesperiliōes uocant Martialis . Qui fuerat medicus nūc est uespilo diaulus. Fe.

Vespices fruteta dicta a similitudie uestis. Fe.

Vesticeps puer iam uestitus est pubertate con tra inuestis q nec dū pubertate uestitus ē. F.

Vestis generaliter dicitur ut stragula forensis muliebris. Festus

Vestimentū ps ut pallium tunica pennula. Fe.

Vestispices appellanť custodes uestiū ferui q frequēti diligēcia uestes ispiciāt. Plau. i trinu mo. Nox dar dū fālia tota uestispici unctor auri custos. Affra. i uopisco. Noui nō isciam uespe & uestispicā. Var. in papo. Aut idigena trahicū indigne non iudes i eo dici q. nasū torqueat uestispicāq; uestem ſpiciat. No.

Vestigiū dicit uestiū ipressio. Vir. li. iii. geo. Et gradiēs una uerrit uestigia cauda. No.

Vestigiū extrema pars pedis. Vir. li. v. uestigia prima alba pedis frontēq; ostentans arduus albam. Nonius mar.

Vestigia consuetudine signa impressoq; pedū dicimus. Lectum etiam iuenimus partes extremas pedum dictas uestigia. Vir. libro qnto. uestigia prima alba pedis.

Vestis barba. Vir. viii. æne. aurea cæsaries ollis atq; aurea uestis. Vnde cōtra inuestes imberbes dicimus. unde est tūc mihi prima genas uestibat flore iuuentus.

Vestrarū pro uestrum dicebant ueteres & ue nit ab eo q. est uester . Te. in hecy. Nam ue stra q nulla est q natū uelit ducere uxorē. D.

Vesperi Plau. uespera Sal. potuit. Ser.

Vestiarū pro uestibus & uestiarius uenditor uestium. Lau.

Vescor quære in pasco. Lau.

Vesuus seu uesulus mons est liguriæ iuxta alpes iter cæteros alpium clarissimus: cuius ex imis radicibus padus fluuius erumpit.

Vestigia fluuius in extremis italiæ uersus sicilia haud longe ubi caulon oppidum fuit.

Vestimētū ideſt qd detestū ē: & si defectū nō fit. i. si sit cōsumatū qd i tela é nondū ptextū uel rextū & cōtextū appellat. Quisqs igitur uestē legauerit neq; stamē neq; subſtamē le gato cōtinebit. Vlpi. de auro & argēto lega.

Vestimēta nō differūt a uestibus. Vestientog; fuit oia lanea: serica: bōbycia quæ iduēdi pcī gēdi: amicīdi: isternēdi: accubādiq; cā appata. Itē toga tullicæ palliolæ stragula. amphirippa. saga uestimēta puerilia quoq; ut togæ ptextæ aliculæ chlamydes pallia mulieb bria uero ueluti stolæ: pallia tūicæ capicia. zonæ mitræ: quæ magis capitis tegēdi q ornādi cā cōpata sunt plagulæ: pendulæ uestimenta famiiaria sūt saga tunicæ: pēnulæ: sintea: stragula uestes quoq; dicunt tunicæ stragulæ pelliciæ fasciæ crusules pedules pilea cerutalia qa ptē corpis uestiūt. Pa. de au. & ar. le.

Vestis appellatione tā uirilis q muliebris & scænica etiam & tragica aut cithariœdica sit continet. Calistratus de uer. signi.

Vestigator a uestigiis ferae: quas idagat. Var.

Vsq; iterdū postpoit ut ad occidēte usq; L.

Vestis a uelis uel ab eo qd uellus lana tōsa unt uersa ouis id dictū qd uelabāt lana. facta. V.

Vestispica quæ uestē spiceret. ideſt uideret uestem ac tueretur. Varro

Vestibulū qd ē ante domū pdire & pcedere qd cū domo nō faceret. sed secundū pietem trāsuersus iret dixit: ut transuersus cædit q cācer: nō puersus ut homo. Var.

Vestibula qdam putāt fub ea pprietate dicta: q in primis ingressibus & spaciis domorum uestæ hoc est aræ ac foci soleant haberi. Sed siue sic ītelligi debeant nō abhorreant uocabulo pprio. Inuenī ēt apud ueteres doctos ob ea significantiā dicta q in his locis ad salutandos dominos domoq; qcunq; uenisset stare soleāt cū introeūdi non daret copia. at que ob hāc cūctationē & quasi stabulationē prios ingressus domorū uestibula nōiatos. C. in ora. Vestibula nimiq; aditusq; ad eā facie illustres. Vir. in. vi. Vestibulum ante ipsū primisque in faucibus horchi. No.

Vestibulumue particula sicuti, quædam alia tū itensionē significat. tū minutionē. Nā uetus & uaehemēs alterū ab ætatis magnitudine compositū elisiūq; est. alterū a nimio ipetu: & ui mentis instructū. uecors aūt & uesanus priuationem significat sanitatis. aut cordis. Diximus autē superius eos q amplas domos faciebant antiquitus: locum ante ianuā uacuū relinquere solitos qui inter fores domus & uiam medius esset. in eo loco qui domum domus eius salutatum uenerāt: pri

usq; admitterent assistebant. & neque in uia astabant: neq; intra ædes erant. Ab illa ergo grádis loci consistione & quasi quadá stabu latione uestibula appellata fuit spacia in quibus multú staretur ab aduenientibus priusq; intromitterent in domú. Alii cõsentiétes ue stibula eadé esse quæ diximus in sensu tamé uocabuli diffentiúr. Referunt enim non ad eos qui adueniunt: sed ad illos qui in domo cõmanent quoniam illic nunq; cõsistúr: sed solus transitus causa ad hunc locú ueniúr ex eundo siue redeundo. Siue igiť secundú prio res per augmentú, siue secundos per diminutionẽ intelligendú est. tamen uestibulum cõstat aream dici quæ a uia domú diuidit. Fauces aút iter angustú est p quod ad uestibulú de uia flectit. Ergo æneas cú uidet fauces at que uestibulú domus impiorú non est intra domú nec contactu æditum fœuo execrabi lique polluitur: sed de uia uidelicet loca itra uiam & ædes locata. Macro. de. fatur.

Veterator é uetus in astuția & i oi re. callidus Te. in an. Quid hic uult ueterator tibi. Do.

Veternosus morbo uetere cõfectus ac diutur no: quales sunt q hydropem patiunť. D.

Veternosus dicit qui graui premit sõno. Cato ueternosum hydropicú intelligi uoluit: cum ait Veternosus q plurimum bibit tam maxi me sitit. Festus.

Veteratores callidi dicti a multa rerum geren darum uetustate. En. mulieri non astutæ facile persuasit. Festus.

Veterinam bestiam iumentú. Cato appellauit a uehendo. Opilius ueterină dici uoluit quá uaterinam uelut uterinam q ad uętre onus religatum gerat. Festus.

Veterrimus quasi a uetere positiuo q etiá. Cap approbat. Enni. Cú ueter occubuit. Priamus sub marte peiafgo. Inde ueterior. Pli. in bac. Senem tibi dedo illum ueteriorem. Pri.

Veteres quære in senes. Lau.

Veteranus non solum legionarius sed qui qua litercunq; militauerit. & honeste é & ipse ab solutus. Modest. de. excu. tuto.

Veterana mancipia quæ anno cõtinuo i urbe seruierunt. nouitia autem quæ nondum anno seruierunt. Martia. de pub.

Veterina aialia dicunt oia quæ uehere qd pos sunt. Lucre. li. v. Et genus omne qd est ueteri no sæmine parturiendi. Idem tortæ hoie ue terino sæmine equorum. No.

Vetustescere & ueterascere quid interest. Nigi dius cõmẽtator grãmaticus. li. x. dplanauit di cés. Quæ uetustate deteriora fiunt uetustescere. inueteriascere quæ meliora. M. Tul. ad brutú lib. iiii. Cũ enĩ nobilitas nihil aliud sit q cognita uirtus qs in eo cuius ueteraiscentẽ uideat gloriá gentis antiqtatẽ desideret. N.

Veternus est morbus frercus ideſt hydrops q hoies efficit pigros. unde & pro pigritia accipit. Vig. i. geor. Nec torpere graui passus sua regna ueternio. Ser.

Veterator fraudator ilidiator callidus. Tul. de repu. li. iii. Non sunt in disputatione uafri nõ ueteratores non malicioſi. Ser.

Vetus plærúq; refert ad laudẽ: interdú ad uituperationẽ. T. in an. sed q ueteris poetæ male dictis respondeat. Et in hea. uetus ueteratus senex ueteris poetæ. pcariosi & quasi rau cidi posuit. & ueteris dimmiutiuus est uetel lus Donatus.

Vetustus a uetere. Varro.

Veturinus ab eodem. Varro.

Vexare qdé é a ui atq; moru. pculdubio inclinatú. Ná ferť & raptať atq; huc atq; illuc distrahitur. Is uexari ppric dicit sicuti taxare pstius crebiusq; est q tangere. unde pculdubio id iclinatú é & iactare multo fusius largi usq; é q iacere id uerbú traductú é. & qssare q quatere grauius uiolétiusq; est. A. g.

Vexauit igentis calimitatis nimiæ significat. Ná & Ci. fic ait. Vexauit ac perdidit. Et iterú alibi. Populatæ uexatæ: funditus euerſæ pro uíciæ. Vir. Cádida succícta latratibus inguia mõstris. Dulychias uexasse rates. Afc. pe.

Vexo a uerbo ueho uehis uecto uectas: uexo uexas ut sit uexare portare & sic dubio p ar bitrio euertere. Virgilius. Dulychias uexasse rates. Seruius.

Vesuuius & uelbius eodé noie mõs é amœnisſius i cãpania pterq; i carmíe. qd. plãtiẽ qdé hẽt. fruchú nullú ferétem loca illic uisunt ca uernosa & anteres ex q bus olim eũ arsisse cõfectura est emisit incendiú tẽporibus. Titi.

Vestales qd & qd i cæsti conuictas alia pœna nõ afficiút: sed uiuas tátúmõ defodiút an q mortuos uicát qd illis tribuere iniusti ídica rẽt q nõ diligẽter ac sãcte ignẽ sacrú custodisſent an q corpus maximis ac sãctissimis religiõibus cõsecratú iterficere & mulieri sacræ mãus offerre nefas. putauerút ratione igitur interfit q sub terraneo specu defesso obrutæ sua spõte morerẽtur. Ibi. n. lucerna icẽsa inerat & nõ nihil panis exiguú & aquæ ac lactis idé specú desup terra opiebát sed ne hoc q. dé mõ cœlus detestátes religionẽ fugerút nã & nunc quoq; facerdotes eum locum adeũtes parentant. Plu.

Vetremú ostú padi fluuií quo nõ longe a Rauéna adriatícú mare ígredit. prius dicebatur heudanú dehic aút nõ nulli ét spinetrem uocauere a spina ciuitate post delata hodie priorum appellatur.

Veteranus ſignificat hydropisin. uir nec torpe

re grauj paſſus ſua regna ueterno.
Veſpillo ẽ ille q effert corpa ad ſepulturã a ue
ſpe dictus quõiã maiores ea hora ſepeliebãt
Verna uernaculoge dicta ſordidũ demõ & fœ
da lingua probra circulatricis.
Vero flu. eſt celtiberie ut ptolomæũ & uero
ne populi ut Strabo.
Veſetes ſeu uehi urbẽ ueterẽ in hetruria ciui
tatem quaſi ueteris figurã habeat icolebant
uelut ueriſimilius eſt urbem caſtellanam ro
mæ proximiorem.
Vibices ſũt plagæ timore acliuore Veſtigia
Viatores q bus id ipſũ nomẽ inditũ eſt ſubide
ex agris ſenatũ duceſcẽ accerſentibus. at nũc
eadem illa uiãti pedes dãnatæ manus inſcri-
pti uultus exercent. Pli.
Vena nomen maris qui auticinis humanitatis
intuitu ſuſtentatur.
Via eſt iter. Vir. libro primo æn. ſtrepitumq;
& ſtrata uiarum. No. mar.
Via ratio cauſa. Vir. li. x. Hæc uia ſola ſuit qua
perdere poſſis. Te. in phor. qua uia iſtuc faci-
es. Nonius.
Via cõſtituj uel latior. viii. pedibus uel ãguſti-
or põtut tamẽ eã latitudinẽ héat q uehicu-
lum ire põt. Alioqn iter erit non uia. Paulus
de publi.
Vias publicas dicimus prætorias uel cõſulares
uel militares quã publice ire & cõmeare tut
uicinales uero q in uicis ſũt aut in uicos du-
cũt uiæ priuatæ. quæ in agris q bus impoſita
eſt ſeruitus: & agrũ alterius ducunt. Vlpi. ne
quid in loco publico.
Via conſuetudo. Te. in heau. ſed uia prouluga
patrũ quotidie accuſabam. No.
Via ratio. Vir. ii. geor. Sunt alii quos ipſe uiam
ſibi reperit uſus. Ser.
Via conſilium ratio. Te. in an. Etenim ipſe ſe-
cũ recta reputauit uia. Do.
Viam aperire eſt ad ueterem altitudinẽ latitu
dinemq; reſtituere ſed & purgare reſectiõis
portio eſt aperire & purgare uias eſt in priſti
nũ ſtatum redigere. Vlpi. de uia pub.
Verſutos non ſolum ad maliciam callidos. ue
rum etiam recte peritos intelligi poſſe. Pla.
in aſina. nec magis uerſutũ nec quo caueas
ægrius idẽ hoi uerſuto ſi qd recte curatum
uelis mandes. Nonius.
Verſus ribicines dicuntur quibus datur aliqd
ad ſolam metri ſuſtentationem. ut nunc dex
tera nunc ille ſiniſtra. Ser.
Verruculas cum dixit. Lu. articulos intelligi
uoluit. Feſt.
Vertere dicit cõuertet cõtorquere. Vir. li. viii.
Gorgona deſecto uertẽte lumia collo. N.
Vertere fallere decipere. Vir. li. ii. æn. ſeu uerſa
re dolos ſeu certæ occũbere morti.
Vertere mutare. Vir. li. i. æn. Quæ te genitor
ſententia uertit. No.
Vertex p aquilone. Vir. li. ii. geor. pſertim ſi tẽ
peſtas uertice ſiluis icubuit. Ser.
Verto ſ latinã liguam tráſfero Plau. uertit bar
bare. Aut uerto cõpono. Te. in hea. qui bene
uertendo & eas deſcribẽdo male & nota be-
ne pro ualde poſitum. Do.
Vertũnus deus fuertendaꝝ rez eſt ideſt mer
caturæ. Aſco. pedia.
Vertũnus dicit deus q rebus ad opinata uertẽ
tibus peſt, ſæpe aũt male cædit quod bonũ
putat: & hoc eſt male uertiſſe ut ille gladi-
us q̃ muneri datus eſt ad miniculũ ſuit regi-
næ pereũtis de quo. Vir. Enſeq; recludit dar
daniũ nõ hos quæſitũ munus i uſus. Ter. in
adel. quæ res tibi uertat male albius. Tibul.
lus. talis i æterno fœlix Vertũnus olympo.
mille hũc ornatus mille decẽter haber. Do.
Veruta pila dicũt quod uelut uerua hẽnt præ
fixa. Feſtus.
Verucã pro loco ædito, Cato i libris originũ.
Cenſeo inquit ſi rem ſeruari uis faciũdũ: ut
quadrigẽtos aliquos inlites ad uerucã illam
ire iubeas eãq; uti occupẽnt ſperẽt. No.
Vibices plagæ uerboꝝ i corpore humano dic
tæ q ui fiunt. Fe.
Vibices plagaꝝ uulnera. Cato de falſis pugnis
ubi ſocietas ibi fides maiorꝝ ſignitas iniuria
plagas uerbera uibices eis dolores atq; carni-
fices per dedecus atq; maximam cõtumeli
am inſpectantibus
Vibriſſe pili in naribus hominum dicti quod
euulſis caput uibrãt. Feſt.
Vibriſſe eſt uocem in cantando criſpare. Titi
Si erit tibi cãdidũ facito uſq; exubriſſes. F.
Viburnũ uirgultum breuiſſimũ. Ser.
Viatores appellantur qui magiſtratibus pare-
bant eo q̃ plaꝝrimꝝ ex agris homines euoca
bãtur a magiſtratibus & frequens eorum ab
agris ad urbem uia. Feſt.
Vicatim per uicos. Siſen. li. iiii. Sic cõplures mẽ
ſes barba ſimiſſa & tonſo capillo lugubri ue-
ſtitu populum uicatim flens una cum libe-
ris circuiret. No.
Vicia dicta a uincẽdo. Var.
Vicina uicinorum conuerſatio. Feſt.
Viciſſitatem pro uiciſſitudie. Acti. in phœniſ
ſis. uiciſſitatimq; imperitandi tradidit. No.
Vitio dare uituperare culpare. uituperare eſt
uitio dare etiam bona. Ter. in an. Nũc quam
rem uitio dẽt quæſo aſiadiertite. D.
Vitium & calamitas benedictum apud Te. in
hec. ſecũdum augures. eſt. n. ſi tonet tantũ
uitiũ calãitas uero ſi tõet & grádiet ſiul uel
ẽt fulmiet. uitiũ tráſlatũ ẽ ab augurio & ui-
tio creati cõſules dicũt. calãitas dẽ clades ga

clamaſ ut aliud ſit grādinis culmū fragmentis aliud furti ut doli mali ſic probus.Do.
Victor propoſiti effector.Vir.iii.geor. tēptan da uia eſt qua me quoq; poſſim tollere hūo uictore; uirum uolitare per ora.Ser.
Victus appellatione continenſ quæ ex uſ potui cultuiq; corporis q; ad uiuendū hominiſ neceſſaria ſunt.ueſte quoq; uictus habere uicem.Labeo ait. Cætera uero q bus uiuendi curādiue corporis gratia utimur ea appellatione ſignificatur.Ser.
Victus pro cibo.Virgi.i.æn. Tum uictu reuocant uires.unde & conuictores.Ser.
Vitium potius animi q̄ corporis ē ueluti ſi ludos aſſidue uelit ſpectare aut tabulas pictas ſtudioſe intueatur:ſiue etiā mēdax aut ſimilibus uitiis teneatur.Enn.de edil.edicto.
Victus uerbo continenſ quæ eſui potuiq; cultuiq; corporis atq; uiuēdū hoi neceſſaria ſūt ueſte quoque uictus habere uicē.Labeo ait. Cætera q bus uiuēdi curandiq; corporis grā utimur.Vlp.de uer.ſig.
Victrix per obliquos caſus neutro iungitur ut uictricia tollite ſigna.Pri.
Vicem & uice duos ſolum caſus habet. Pri.
Victi pro uictus.Plau.in cap.pro intuitu quot tidiani uicti uentrem ad me afferas.Pri.
Vicinia loci demoſtratio uicinitas uicinorum coniunctio.Ser.in arte.
Victurum me dico non uinciturum. Caper.
Victitare non frequēter uiuere:ſed ueſci & q̄ſi uictu uti ſine tali genere uictus ſemper uti. ut farmatæ uictitant lacte.
Viciſſim idē ſecūdo loco uel cōtrario.Ci.Sed ego admiratiōe q̄dā uirtutis eius ille uiciſſi opiniōe fortaſſe nō nulla q̄ de moribus meis habebat me dilexit ſuiceꝑ eo .Quin.ſui cē ſuſtinentes inuicē innixi.i.alter alteꝑ ſuſtinēs & alter alteri ſinitēs.Pli.poſterior.Habes urbanas inuicem ruſticas ſcribe, mutuo quoq; idē ſignificat.Ci.fac me mutuo diligas
Vicus quære i oppidum ſimiliter uicinia & ui cinitas.Lauren.
Victus a uiuendo uenit uiuere aūt ſine ueſtitu cultuq; corpis licet ut ī æthiopia.Inde dī uictus & ueſtitus.ſignificat eni uictus genus uitæ q̄tū ad moresiut q bus cū q̄s uiuat: & a quibus inſtituatur & quibus moribus.La.
Vici dicunt humiles domus.Ser.
Victurus uictoria potiturus auctoritas prudētium putauit eſſe pyrrhus ne rexian marcus curius prælio uicturus eſſet.No.
Victuis pro uictus.Var.de ui.pa.li.i.Primū de re familiari a patribus:ſecūdo de uictuis cui ſuetudie primigeniaſtertio de diſciplinis pri ſcis.Nonius.
Victorem altæ rei ſuperatorē dici uoluit.Vir. libro ſecūdo geor.Inde ſecutus p ramos uictor atq; alta cacumina regnat.
Vicus conſiſtit ex domibus Var.
Viciſſatim per uices.Neuii belli punici, libro quarto uiciſſatim uolui uictoria.No.
Viduertas calamitas dicta q̄ bōis uiduēt. Fe.
Video a uiſu.quinq; ini ſēſuū maxīus i oculis nā cū ſenſus nullus q̄ abeſt mille paſſus ſēti re poſſit oculoq; ſēſus ac uis uſq; puenit ad ſtellas:hinc uiſenda uigilant uigiliū iuidēt & acticū illud'lauet obliuio q̄ ſcidit inuideū a quo ēt uiolauit uirginē p uiciauit dicebāt; quæ eadē modeſtia potius cū muliere fuiſſe q̄ cōcubuiſſe dicebant.Var.
Vidua non ſolum ea quæ nupta fuit:ſed quæ uirum nunq̄ habuit.ut ingt Labeo quia uidua ſic dicta ē quaſi uecors. uelanus q̄ ſine corde aut ſanitate:ſic uidua quæ ſine diuita te,labolenus de uer.ſig.
Videor a te paſſiuum eſt.ſed uideor eē bonus abſolutum eſt.Pri.
Videlicet quære in ſciliceт.La.
Vidua.Nobis illa ratio placet noſ ut idus uocemus diem q diuidit menſem.iduare enim hetruſca lingua diuidere ē.ūde uidua quaſi ualde idua ideſt ualde diuiſa,aut uidua ideſt a uiro diuiſa.Macro.
Viæ dictæ q̄ fructus conuehebant .illæ quæ ibant de ambitu iter appellabant.Var.
Viere eſt uicere a quo ē i ſota.En. Ibant mala uiere uenereā corollā palmā q̄ ex utraq; pte erit tibi natura uiſta hēr patria folia.V.
Viere alligare.ūde uimia & uaſa uiminea.F.
Viere uicire ſflectere.Var.de re ruſt.libro primo.ut habeā uimina in uiendo q̄ facit. No.
Vietus languidus & ſine ui & naturalibus uiribus priuatus.Fe.
Vietus mollis flaccidusq; & flexibilis corpore ūde & uimia & uineta & uites & uictores dicūt & uiæ religatæ,qa uictis uirgis ligaī poſſumus q̄dlibet.Ci.in catone maiore.quaſi ui etū q̄ ferēdū ē ſenectuti.Te.in hea. Nā hie ē uetus uietus ueternoſus ſenex.Do.
Videre p uigilare poſitū.uidēs aūt uigilat. T. i hea.Et uiuus uidēſq; peo.i.occidor ut poſſit uiuus dormiēs occidi.Sed uidēs ſignificat uigilārē,& uidere ,puidere cauere. Idem i hecy. Vidēdū ē ne miuſ pp irā hanc ipetrem q̄ poſſī & uide tibi & uidete uobis dicimus ꝑ puide & ,puidete.Idē i phor.Recte mihi uidiſſem & ſenis eſſem ultus iracundiam.D.
Videlicet uidere licet ſic & ſcilicet ſcire licet & ilicet ire licet & cōformatiuū ē uidelicet.Te. i adel.uidelicet de pſaltria hac audiuit.Do.
Vide proprie ſtomacantibus conuenit qui indignatione coguntur quaſi cum aliquo colloqui.Terentius in adel.illud ſcis uide exē-

plum disciplinæ.Idem in phor.uide auaritia quid faciat.Do.

Viæ militares exitū ad mare aut ī urbē aut in flumīa.P.aut ad aliā uiā militarem habēt ha rum aūt uicinaliū uiaꝝ dissimilis cōditio est nā ps eaꝝ in uias militares exitū habēt pars sine ullo exitu itermoriūt.Paulus li.xxxviii. de locis & itineribus publicis.

Vicus ciuitas ī liguribus nō lōge a taurīo quā Liuius transeūte in Italiam Annibalē uidisse memorat nūc latine mōs regalis dicit.Italiæ uero mōs uici nominat.

Vigentiū & uitribus ualētiū stationē uocāt qd est ꝙ chalcedēses locū circa phirsophiū græce dicit naupliū ferūt ab achiuis insectatum supplicē ad chalcidēses cōfugisse ibiq; ptim crimina purgasse ptim recriminādo achiuis obiecisse chalcidēses igit naupliū nullo mō dedituri uidebāt:sed ueriti ne dolo ītersice rent ꝑsidiū ei dederūt adolescentes ætate ac uiribus uigentes & eos ibi collocauerūt ubi & una uerserent & naupliū asseruarent.

Vienna ciuitas metropolis in gallia puintia romanoꝝ nunc delphinatu extra celtas belgas & aquitānos quā flu.rhodanus prætersluit ad eius citeriores rippa sita ꝓxima auerno rum finibus dissentiente rhodano heduoꝝ finibus cæsaris tēpore ad quos matiscon oppidum nunc ciuitas ptinebat hodie lugduno ciuitati finitima.inde ut qdam opināt cū lege hortensia absq; decreto senatu populiq; romani ī caput romani ciuis aiaduertere nō liceret quos bene ac diu uiuere senatus cupiebat Viēna relegabat.Viēnes aūt Strabo allo brogibus attribuit.

Viola purpurea Columella in hortis quæ frōdens purpurat auro ponat uiola Pli.ion nominata a græcis dicit unde ianthinæ uestes.

Virbius tribus milibus ab urbe est uirbii ciiu us quo iter est ad ariciā & ad nemus dianæ ubi uirbius colit idē Hippolytus ꝙ bis ī uita profatus est.

Vindelici postea rheti nericiq; dicti dehīc sue ui demū baiouarii australeſq; nomiati sunt.

Vuisanta porticus dicebat cuius mēinit Taci.

Vindex defensor.

Vindicta qdam uindictæ quoq; nomē tractū ab illo putant uindicio ipsi nomē fuisse Liui us ab urbe cōdita li.ii.ut a uindicio seruo q ꝑditores indicauit quapropter libertate & ciuitate Donatus.

Vindicta uirga qua milites emeriti donabātur qua uirga ꝑtores manu mittendi a ꝑtore in capite pullant ideo sic dicta q eū uendicent libertati.Parsius.Vindicta postq; meus a ꝑtore recessi.

Viget dictum a uigendo:sed in agendis hostilibus rebus uerū his qui cōcitato animo ad bonum tendunt.Fe.

Vigiliæ & excubiæ in hoc differūt.Ille.n. diurnæ uigiliæ excubiæ uero nocturnæ.Ser.

Villico & uillicor idem.Pri.

Villius infaustæ fillæ gener fuit.Por.

Villa require in uillicus.Varro.

Villicari est rusticari uel uillæ præesse.Pō.i eo gastulo.Lōge uillicat ab urbe quo heros ratēter uenit nō uillicari:sed dōinari é mea sētia.Afra.ī suspecta. In harpios iā q̄tū potero explodā hōinē ut uillicet. Tur.in patetu sa.Ego nōdū ēt uillicabar phædria.Idē i hecy.Hic uillicor ante urbē nunc rus eo.No.

Vilitant uile faciunt Tur.ī lydia Quī moneā qn clamē.& q̄rat tua uitia q̄ te utilitant.No.

Vilis plurimū abundās oē id quod plurimum abūdat uile dicitur.Vir.i.geor.Si uero uiciā feres uilē que faſellū.

Vile positum legimus pro frequēti.Var.ī uirgula diuina. Acta uos cum uolucres uenit a pud illos usq; ad limina indica uillis. Vir.li. primo geor.uilēq; faſellum.No.

Viminalis porta & collis appellabāt qd ibi uiminum fuisse silua uidetur.Fe.

Vinalia diem festum habebant quo die uinum libabant.F.

Vina cuitari solent sic ciborū uarietas. Ma.

Vinalia festa rustica dicuntur ante die.xii. kalend.septēbris.quod tamen ueneri dedicata ædes & orti eius tutele dicunt actū sunt feriati holitores.Var.

Vineta a uitæ multa.Var.

Vineæ a uitæ multa nihilominus.Var.

Vinum a ui hinc uindemia.Var.

Vinea testudo aries fere a similitudine.

Vinciam dicebant cotinentem.Fest.

Vinum de uino iocundæ.Pla.pedes captat primo luctator dolosus est Vir.Tētatura pedes oli uicturaq; ligū.uini diminutiuum est uillum unius ullus alini asellus.Te.in adel.aliquo abeā atq; edor misca hoc uilli.Do.

Vincere significat superare. Vir.libro secūdo geor.ubi aera uincere summum arboris aut ille iactu potuere sagittæ.No.

Vincere exprimere.Vir.iii.ge.Nec sum animi dubius uerbis ea uincere magnum q̄ sit. N.

Vincere animi compotem fieri.Vir.iii.ge. ille uictor ego tyrio conspectus in ostro.Idem libro octauo iunonem uictrix affatur.No.

Vindemiator uel uinum legere dicitur:uel qd de uite id admit.Varro.

Vindicare est maledictum defendere.M.Tul. de of.libro tertio. At iste dolus malus & legibus erat uindicatus. N.

Vindicare trahere liberare.Vir.æne.li.iiii. grauemque iō bis uēdicat armis.Ci.li.iiii. acade-

micoꝝ. Aliqua poteſtas ſic uindicet ſ liberta
tem. Idé de ſenectute: & ſenectus é natura lo
quatior ne ab omnibus eam uitiis uidear uí
dicare. No.

Vidicare reuocare. Tul. ad cæſarem iuniorem
li. i. Qui ſi nihil ad id beneficiū adderes quo
p te una me cū rep. i hbertaté uidicaſſe. No.

Vindicat aſciſcit ad ſe trahit. Tul. i horté. Dei
de imitatoꝛ: ut ſibi quod uideé naturæ mox
uindicat. No.

Vinitor ruſticus uineaꝝ cultor. Vir. ii. ge. Iam
canit extremos effetos uinitor antes. Ser.

Vinea uuaꝝ é & belli machina. Ser.

Vinculoꝝ numero haberi placet ét incluſos
ueluti ſ latomiis: quia nihil ſ terſit parietibus
an cōpedibus teneanſ. cuſtodiā aūt ſolā pu
blicā accipi Labeo putat. In uiculis ét eſt qui
ſine dedecore in publico apparere nō poſſit.
Calliſtratus.

Vincula uel priuata uel publica ſignificantur.
cuſtodia publica tantum.

Violare a uiolæ colore. Plau. in aulu. Flámarii
uiolarii cariarii. Non.

Violaria loca ubi naſcuſ uiolæ. Vir. iii. geor. Ir
riguōq; libant uiolaria fontem.

Vioualores. Scæniculæ miraculæ uioualores
tibicines obollis. Var.

Vipera ſerpens eſt q; uí pariat. nā corroſis late
ribus exeūt pulli cū matris interitu. Ser.

Vireſcit maioꝝ uirium ſit uirius ſ poematis
Creſcuſt animi uireſcit uulnere uirtus. No.

Virago dicíf mulier quæ uiri ſplet officium.
Vir. in. xii. Hoc cōcuſſa metu mentē iuturna
Virago. Ser.

Virgidemiā ut uidemiā: hoc é uirgaꝝ appatū
uel dēptōné uel decerptatōné ob uerra. Var.
ſ agathōe. Quid triſtioré uideo te eé quā an
gít ac ſapadionéq; fáilares filius amatiꝫc
argétaria. lōq; ſcapulæ metuūt uirgidéiā. N.

Virgo ab ætate uiridiore dicta é. unde & ma
tres ſæpe uirgines appellanſ. Vir. de paſiphæ
Ah uirgo infelix quæ te demētia cæpit. Se.

Virgultū dicitur a uiridi. Var.

Viritim dicíf dari q; daſ p ſingulos uiros. Ca
to pda quæ capta eſt uiritim diuiſa. Fe.

Viriti ſepatí dictū é & p ſingulos uiros. M. T.
de rep. li. ii. Ac primos agros quos bello. Ro
mulus cœpat diuiſit uiriti ciuibus. Pla. i au
lu. Aliter tamé ſi hac ſignificátia diuidere ar
géti dixit nūmos ſin uiros. Var. de ui. pa. li. i.
Extra urbé regiões. xxvii. agros uiritim libe
ris attribuit. No.

Viritanus ager dicíf qui uiritim populo diſtri
buitur. Feſtus.

Viritati dictum eſt magnaꝝ uiriū. Lu. li. xxvi.
Contra flagitium neſcire bello uinci a barba
ro uiriato Annibale. No.

Viroſæ mulieres dicunſ uiroꝝ appērétes uel
luxurioſæ. Lu. ſat. li. vii. Dixí ad principium
uenio uetuſtá atq; uiroſá uxoré cædam poti
us q̄ caſtré egomet me. Afra. in diu Vigilans
& ſolers ſicca ſana ſobria uiroſa nō ſum & ſi
ſum non deſunt mihi qui ultro dēt ætas in
tegra eſt formæ ſatis. No.

Viro ét ꝑ uirtute naturali. Lucre. li. iii. Conco
ſtaſq; ſuo ſeruare & perdere uiro. No.

Virus uiri ꝓtulit Lucre. ltquit enim ſupra te
tri priordia uiri. Idé cōtractuſq; ſuo perdere
uiro. q bus dam tamé ideclinable uidéf. P.

Virus tantū ſingularem numerum hét. Ser.

Virilis interdum pro tota hæreditate dicéd
eſt. Vlpi. de uer. ſigni.

Viride a ui quadam humoris.

Viroſus uenenatus ut fortis a uiribus cū pri
mum a uiros dictus ſit. Vir. i. ge. uiroſaq; pō
tus caſtorea. Ser.

Virtium a turbine & uertigine borem hoc é
aquilonem require in boream. No.

Virtus ſignificat auxiliū. Pla. i militē. quæ im
pba é iers ſciū eiſq; uirtute & ueniant. N.

Virtus etiam fortitudo. Vir. li. v. Tunc pudor
incédit uires & conſcia uirtus. No.

Virtus a uiro. Varro.

Vir nō ad ſexū uel ætaté dicíf. ſed ad laudem
Te. in heau. Nūc oſtendes q uir ſies. D.

Virtutes duæ claræ ſperiū regnandi perita &
ſperiū cōtemnendi magnanimitas. Ma.

Virus uenenū quod dicíf & bonū & malum
quéadmodū & græ. φαρμακον medium &
bonū & malū. Vir. i. geo. Ille malū uirus ſer
pentibus addidit atris. Ser.

Viros etiam de animalibus poſſe dici. Vigil.
in buc. uir gregis ipſe caper cum poſſet mari
tum dicere. No.

Vis Cato pro ultra poſuit. Fe.

Vis é celer impetus Vir. ii. æn. Inſtat ui patria
pyrrhus ldé auxilioq; leuare uiros. No.

Vis celeritas Lu. lib. tertio Aut qd nā tremuli
facere artubus cui eum in ſimili curſu. poſu
it ac forti equi ui. No.

Vis fortitudo Titus Li. M. Minutio deinde ſé
pronio cōſulibus magna uis frumenti ex ſi
cilia aduecta. Et alio in loco. Sine querimōiis
ptis utriuſq; ex hauſta uis ingens æris alieni
Vir. iii. æn: Maſſilique ruunt & odora canū
uis Sal. Secunda tempeſtate ex ponto uis pi
ſcium erupit. Ser.

Vis uirtus. Vir. ii. æn. Auxilioq; leuare uires uí
que addere uictis. Sal. ſed omnis noſtra uis in
animo & corpore ſita eſt. Ser.

Vis a uirilitate. Varro.

Vis accuſatiuus pluralis cre in Macro. in ſaty.

Vi clam præcario tribus his mala uide poſſi
detur. Donatus.

Virgines qd est qd publicis festis ueteri more non locant uiduæ nubúr an ut Varro dicit quod uirgines cum in matrimonium dant doleant mulieres uero lætant die autē festo omnem tristitiam ac neceſſitatē abeſſe opor tere. An q virgībus decoꝝ uiduis uero mul tis ſpectibus fœdū nubere. fœlices. n. ac fauſtæ primæ nuptiæ. fecūdæ uero triſtes ac de teſtādæ. pudet. n. uiuis adhuc eis qbus antea nupſerint alios accipe. mortuos aūt lugent: quo fit ut magis gere q̄ ſtrepitu & deducēti um multitudie delectēt. Dies uero feſti mul titudiem adeo diſtrahūt ut his rebus p otiū itereſſe nō poſſit. An quod ſabiois filias uir gines iter iudicrū die feſto rapiētes bellū ex citauerūt. Idcirco filias diebus feſtis nuptum dare omni caſu uoluerunt. Plu.

Vindonuſſe locū ppe maguntiam urbem ciſ rhenanā nō memorat cæſar ſed Tacitus.

Vitellianī erant pugillares q̄bus res amatoriæ & laſciuæ ſcribebanť in diſtichis,

Virus uitoré ſignificat ūde res uirulétæ apud celſū uirus ſtrē latīe dicit qd græ. φάρμακον ideſt medicina ut tradit. Plinius.

Virigi i hiſpania in ſinū quē uirgitanū uocant extra haderas uelox. menobia. malecha. ciſal. dubal a cipro berbeſul. Pom.

Virus uenenū & malus odor.

Viſiones animalia iubata i germania ſunt bel lua nigra elephas.

Viſceratiōnem dare carnē epulare ſignificat Suet. li. i. adiecit epulū ac uiſceratiōnem Ci. offi. li. ii. pdigi q epulis & uiſceratiōnibus & gladiatoꝝ muneribus. Viſcus. n. caro eſt Ci. tuſ. li. ii. ut multus e uiſceribus ſanguis exeat Vi coactus ſignificat idē q̄ iuitus. Te. in pho. Vi coactū eſſe ſuitū lege. Aliquando tamen differunt qd iterdū et ipſi nos cogimur pro pria uoluntate. Idē i and. Tu coactus tua uo luntate ſcio. Do.

Viſere officii eſt: uidere quærentis aliquē. Te. i hecy. Ic uiſere ad eā. Et eſt bona locutio ir ui ſere ad eā. Vir. populare penates uenius. Do.

Viſcera nō tantum ſtestina: ſed qcquid ſub co rio eſt dicimus. Vir. i. æn. Et uiſcera nudant. Et i albano uiſceratio dabať. i. caro. Ser.

Viſceratim pro uiſcera. En. i andromada: alia fructus differt diſſipat. uiſceraťi mēbra ma ria ſparſa ſpumant ſanguine. Non.

Viſcus poſitum pro uiſcere. Lucre. li. i. Viſceri bus uiſcus gigni ſanguēq̄ creari. Vir. ge. li. i. Tū laqis captare feras & fallere uiſco iuēti .i. tractu uiſceris. Lu. ſaty. li. xiiii. Id ne ægri ē magis an qd plāe & uiſcere priuo qd uiſcus dederas tu quidē hoc eſt uiſcera largi. No.

Viſcom poſitum p rete & tenacitate. Var. in menone. Lepuſculi timentes hoc quadran gulū dedit diana rete. Nec ſileat auis uiſcus fuge lineamq̄ compedem. No.

Viſcū huius uiſci ad aucupiū optimū. Vir. i. ge. Tū laqueis captare feras & fallere uiſco. S.

Viſcus uiſceris caro. Lucre. permixtus uiſcere ſanguis. Vir. i. æn. Tergora diripiunt coſtis & uiſcera nudant. Ser.

Viſo ad uidendum uenio. Ter. in an. Id uiſo tu ne an illi inſaniant. D.

Viſus ſum pro ſenſi. Omnes ſenſus uiſa dicun tur ab eo qd eſt certiſſimū oculorum. Ter. in heau. Audire uocem modo uiſa ſū militis id eſt ſenſi. Vir. uiſæ canes hululare per umbrā aduentante dea omnia quæ ſenſu p̄cipi poſ ſunt uiſa dicuntur. Do.

Viſus cum de his loquimur quibus uidemus uiſus dicius ut nubecula obſtat uiſibus me is & eſt generis maſculini. Si autem neutro utamur ea quæ uidentur ſignificāturut dii uiſa ſecundent. Similia ſunt nuntius & nun tium. Seruius.

Vis huius uis & pluraliter uis. Lucre. ii. Sed q̄ multarum rerum uis poſſidet in ſe atq; po teſtates. Salu. iii. hiſt. male iā ad ſuetū ad oēs uis controuerſiarum. Pri.

Viſcus uiſceris uiſcero: unde euiſcero. Pri.

Viſcus. ſceris. quāuis apud aliquos ſdeclinabi le ſit. Ser. in arte.

Viſpillōes dicti ſunt baiuli. quis ātidamas ora cleo polytes uiſpillones dixerit nudatores ca daueꝝ: ſicut i hiſto. Alexādri macedōis ſcrip ſit dicēs: pluſq̄ tricētos cadaueꝝ uiſpillōes re periēs crucibus affixit tamē imaleas ſcripſit i europæ libro Apollie. Poſtq̄ a ioue uictus atq; interfectus eſt auiſpillōibus ad ſepultura delatus eſt. Ful.

Vis ē maioris rei impetus qui impelli non po teſt Pau. quod metus cauſa.

Vim accipius atrocem quæ aduerſus bonos mores fiat: nō quā magiſtratus recte & iure licito infert. Vlpi.

Vis etiā eius eſt nō qui p iudicē depoſcit. Cali ſtratus qd metus cauſa.

Vi factū uideri. Quint. mutius ſcripſit. Si quis cōra qd̄ phibet fecerit. Vlpi. q̄ ui aut clā.

Vinulus moliter ſe gerēs & mime qd uirliter faciens. Fe.

Vinulū fenſiloquū. i. illecebrū. Pla. i aſi. Cōpel lando blanditer oſculando oratione uinula uenuſtula. No.

Vinculum non dimminutiuū. Lau.

Vinaceus adiectiuū. ut uinaceo grano ſuffoca tus p acino uuæ & uinacea ſubſtantiuū plu rale pro granis uuæ iam preſſæ. Lau.

Vinoſus ſignificat q̄ amat uinū uel cupidus uini. L.a.

Vimialis mōs ē rōæ a ioue uimio nūcupatus.

Vinaria uasa torcularia esse placet. dolia aut & serias & aphoras tadiu i ea causa esse q̃diu ui na haberẽt. sine uino aut ad alium usum trãs ferri queunt. Iulianus de uer. sig.

Vinũ ex uinea tantum intelligit natum. non aut mulsum nec ritu quod ex tritico uel ordeo uel pane cõficit. nec camũ. nec ceruisia: nec dromellum quod dulcissimũ est. nec de frutũ aciaticiũ citrẽũ & acetũ. Vlp. de uino.

Vinum uetus quod nõ est nouũ & ãi prioris Termogenianus de uino.

Vitabũdus pro uitans. Sal. hi. li. iii. duos q̃ maximos utris leuntribulæ subiecit q̃ sup omni corpore getus iuicem tractu pedis quasi gubernator existeret: ea iter molẽ insulam mari uitabũdus classem hostiũ ad oppidũ perue nit. No.

Vita mores significat & animã & alimentũ & spatiũ uiuendi & fortunã accidẽtem uenientibus. Te. i phor. Nam tua qdem hercle hæc uita certe expetenda atq; optanda est modo fortunã accidẽtem uita significat. Te. i phor. Quem ego uiderim in uita optimũ. i. minoribus. Vita p uictu. Idem i eadẽ. quippe hõ iam grandior pauper cui opera uita erat. D.

Vita a uiuendo dicta. Vi. in. vi. Et ni docta comes tenuis sine corpore uitas admoueat. N.

Vitare & cauere differunt. L. u. li. vi. & esse plus uitare quid cauendum tibi cẽsere quid euitã dum maxime. N.

Vitilligo in corpore hois est macula alba quã græci ἀλφον uocant quo nos albũ siue a uitio dicta ẽt si non lediti: siue a uitulo pter eius mẽbranæ splẽdorem qua nascit iuuentus. Lu. hæc odiosa mihi uitilligo est non do let inquit. Fe.

Vitium est pterium corporis ipedimẽtũ. Ser.

Vitium uerba Varronis. Vitiũ uxoris si corrigi non possit ferendum est: scilicet quod ferri a uiro honeste possit. uitia enim flagitiis leuiora sunt. A. g.

Vitiũ & calamitas. Do.

Vitis q̃ eo uini origo. Varro.

Vitulãs gaudio ut partu. En. Habet is coronã uitulans uictoria. Fe.

Vitulantes ueteres gaudentes dixerunt dictũ a bono uitæ cõmodo: sicuti qui nunc i summa lætitia uiuere eum dicimus. Neuius ῥly. curgo. ut in uenatu uitulantis ex ius locis nos mittant pennis decoratus feris. No.

Vitulare require i ara. Macro. uitulã uocari de am quæ læticiæ pest. Pẽo ait uitulam uictoriã noiari. Quidã nomẽ eius aiadueꝛsum putant q̃ potens sit uitæ tolerendæ. ideo huic deæ p frugibus sacra fieri dicunt. qa frugibus uita hũana toleratur. unde hoc esse ani maduertimus qd ait Virg. Cum facĩa uitulã pro frugibus ipse uenito. Macro.

Vituperant uitium rei parant disputant imorantur calũniant argumentant. Te. in an. Id isti uituperant factum. Do.

Vituperare dictũ ẽ uitio dare tanq̃ culpæ uel dispicentiæ. Te. in an. Nũc quã rẽ uitio dent q̃so aiaduertite i sequẽtibus. Id isti uituperãt factũ: lectũ est aũt uitiũ hoc est unicuiq; rei culpã amplificare. sed hoc incertæ auctoritatis scriptoribus inuenitur. No.

Vitrũ pertenue & perlucidũ q̃quid ẽ auctoritate ueterum dici potest. Var. in modio. quẽ istoꝛũ uitrea extat eos tenuant unice clauos: Nonius mar.

Vitale ablatiuum dicimus si proprium nomẽ ẽ hois uitale si rei alicuius sit. accidẽs. S. i ar.

Viturne lacus est non longe ab urbe ubi olim ædes castoꝛ & polluci sacra: ubi nisi fuerunt rebus fauere ro.

Viuo uiuisco: unde & reuiuisco. Tere. in hecy. ille reuiuiscet nunq̃. Pri.

Vix aduerbium quãtitatis est: iut uix loqui potest. Seruius in arte.

Vix uiuentium ubi cõtinent uel aues uel pisces uel feræ: quæ dũtaxat ad uictum spectant. Lau.

Viuere & cibum & uestimenta & stramẽta cõtinet. sine his enim nemo uiuere potest. Cæsius de uer. sig.

Viuatus & uiuidus a ui magna dicuntur. Fe.

Viuissimus superlatiuus a uiuida. Fe.

Viuum p uehemẽti & nouo. Vir. li. i. æn. Paulatim abolere sichæum icipit & uiuo tẽptat præuertere amore. No.

Viuaria q̃ nũc dicũt sæpta quædã loca in qui bus feræ uiuæ pascuntur.

Viuus naturalis. Vir. i. æn. uiuoq; sedilia saxo. Et. ii. geor. & uiua sua plantaria terra. Ser.

Vix p non. Luc. Carcer uix carcere dignus. D.

Vix cum labore. Vir. v. Vix illũ famuli tegeus fagarisque ferebant. Idẽ. li. ii. geor. Vix humi les apibus caseas roꝛẽq; ministrat. No.

Vix statim. Vir. ii. æn. Vix ea fatus eram gemi tu cum talia reddit. No.

Vlcisco & punio significat & uindico. Asco.

Vlcus tecta & clausa malignitas. Vir. iii. geor. Quod si q̃s ferro potuit rescidere summum hulceris os alitur uitam uitiuq; tegendo. uul nus uero hians patensq; plaga. idẽ ii. x. produxi pressiue oculos aut uulnera laui ueste tegens. Nonius.

Vlysses græ. ὀλύσσευς mutantur litteræ d in l ut contra melito meditor. filius Laertæ ex autoliaut in sisypho. Vnde Laertius & Ithacus ab ithaca & dulychius esset. ab insula & Natitius. Tortelius.

Vlyssi bona urbs hispaniæ ab ulysse cõdita. Solinus quidam Vlyssi bonam q̃ ex naufragatiõe

Vlyſſi uerum non uidere. Tor.

Vlyſſi ꝑcis interfectis eorū neceſſarii bellum icituerūt accerſitus aūt ab utriſq; & arbiter adhibitus neoptolemus ſentētia tulit: ut cer phalenia zacyntho & ithaca cædis noie ulyſſes decederat ꝑ eorum uero feciis ac familia res ꝑ iniuriis quas in domū intulerat ulyſſi quot ānis multe noie aliqd deponeret Vlyſſes igitur in italiā cōceſſit multā uero ut libe ris ſuis ithacenſes redderent iureiurando ac religione aſtringendos putauit: erat aūt faria uinū cera oleū ſal uictimæ grandiores phagi log. phagilū aūt agnum eſſe dicit. Ariſtoteles cumeum manu miſſū telemachus ciuita te donauit a quo colidag. familia ſicut a phi loetio bucoliarum. Plu.

Vlyſſis ædes quid eſt lacedæmone iuſta leuri pidag. tēplū poſita eſt Ergiæus unus ex his q a diomede origine ducūt: atemeno quodā ꝓuaſius palladiū arguis furripuit: cuius rei cō ſcius habuit leagrū erat enim tūc ſane familiaris leagrus poſtea temeno iratus lacedæmoné cōceſſit palladiū ſecū deferēs ꝙ eū reges ſtudioſe decepiſſēt iuſta cippidag. tēplū collocauerit ac miſſiſq; deconſeruādo & cu ſtodiendo palladio apollinis ſententiā ſciſci tarent: oraculo edito ut unum ex his q palla diū furripuiſſent cuſtodē facerēt ulyſſis ædē ibidē poſuerūt heroē ipſum alioqn propter penelopes nuptias abs te pertinere ēt ciuita tē affinitate attingere exiſtimantes. Plu.

Vligo proprie ē naturalis terræ humor ex ea nūq; recedēs. uliginoſus ager ſēper humidus nā humidus dicit̄ q aliquādo ſiccatur. Ser.

Vllo ꝑ ultus fuero. Acti. in epigone. Qui mihi gēitoré ullo nullū eis dat finē miſeriis. N.

Vlna ꝑprie ſpaciū ē i q̄tum utraq; tendit̄ manus. i. a brachiis ūde & Sueto. aut̄ ulnam cubitum eſſe uult tantūmodo. Ser.

Vlna cubitus græ. aūt ὠλενος dicitur unde & apud Home. λεύκωλενος ηρή appellat̄ ꝙ ſi candidus ulnis. Vir. iii. geor. Septemque aſſurgit in ulnas. Ser.

Vltimum primū. Vir. li. viii. Tum ſanguinis ultimus auctor. Tul. de fin. bo. & malo. lib. iii. Eoꝝ dico q ſūmum bonū quod ultimū appellant in animo ponerent. No.

Vltimum uſum nouiſſimum dicitur. Vir. lib. viii. Vltimus ille dies bello genitiq; fuiſſent. Tullius de ſenectute. Magis delectatur qui ſi prima cauea ſpectat: delectatur tamen etiam qui in ultima. Non.

Vltro uerſa uice: an priorian etiam iſuper. Te. in hea. Sed his ultro arrideo ultro prauæ ac peruerſæ. Idē in adel. niſi me in illo credidiſti eſſe hominū numero qui ita putant ſibi fieri iniuriam ultro ſi quā facere ipſi expoſtulant & ultro excuſant. Do.

Vltro ſponte. Vir. ii. æn. Vltro flens ipſe uidebar compellare uirum. Ser.

Vltro ab eo quod eſt ultra. Vir. ii. æn. Et miſe reſcimus ultro: Ser.

Vlula require in alites. Aſco.

Vlula auis a fletu dicta ὀλολύσσ. Tor.

Vltra etiam aduerbiū eſſe poteſt, ut lego nihil ultra faciens. Pri.

Vlulens dyrachii fluuius.

Vmbraculum non diminutiuum. Lau.

Vmbratilis quaſi umbratus: ut uita uimbratilis & res ūbratiles. i. uita ūbra & opaca marce ſcens & res per inuolucra & ſanitatem qualis umbra eſt dictæ umbratiles appellant.

Vmber fluuius albaniam a loegria diuidēs ab umbero ibi deſecto dicitur.

Vmbro fluuius thuſciæ nauigabilis inter uada uoliterna & populoniam hetruſcorum in tyrrhenum effluens.

Vmbria ab ὀμβρος. imber ab imbrium copia uel ſecundū antonium auguſtum ꝙ ſibri bus ſuperfuit tempore aquoſæ cladis fortaſſe obmontium altitudinem. Tor.

Vmbilicum dictum aiūt ab umbilico nr̄o ꝙ his medius locus ſit terrarum ut ūbilicus in nobis. O ſācte Apollo qui umbiculum centrū terræ; tenes ꝙ utrūq; eſt falſū. neq; hic é terrarū locus medius. neque noſter umbilicus é hois medius. itaq; pigit̄ q uocaī icthō pythagoras ut mœdia cæli & terræ linea du catur ſira ūbilicū per id quod diſcernitur hō maſculus an fœmina ſit. ubi ortus hūanus ſimul & in mundo. ubi enim oia naſcuntur in medio ꝙ terra mundi media. præterea ſi qđ mediū ideſt ūbilicus: ut pila terræ nō del phici mediū & terræ mediū non hoc ſed qđ uocant delphis æde foramē alatū eſt. Quidā ut theſauri ſpecie qđ græci uocāt omphalō umbilicū dixerūt. Pacu. calydonia altrix terra exuberatū uirū: ut ager Tuſculāus ſic Calydonius ager eſt non terra. Sed lege poetica ꝙ terra oetolia in qua calidon apte totū accipi oetoliam uoluit. Var.

Vulture qđ eſt ꝙ ſ auguriis potiſſimū autumnū an qa Romulo incōdenda urbe duodecim uultores apparuerūt an quod uultur rarriſſime cōſpicit̄. Non enim facile q̄pia ultu ris nidū offendat: ſed porro de repēte & inopinate aduolāt quo ſit ut eorū aſpectus aliqđ ſignificet ſemp. Au & hoc hercule didice rūt ſi uerū eſt quod dicit Herodotus ſi oibus rebus gerēdis herculē prio uulturis aſpectu in re incipienda delectarū fuiſſe qué ex omnibus quæ carnibus ueſcerēt uolatilibus iu ſtiſſimum eſſe iudicaret. primū enī nihil qđ uiuat attingit nec animatū qcq̄ iterficit qué

admodū accipitres aqlā oēs deniq; noctiua
gas aues uideus, uuelcitur autē cadaueribus
i quibus fui generis abstiner. Vulturem eni
qui aui uescatur adhuc uidet nemo: accip-
tres enim aquilæ fui generis aues consecta
tur ac feriunt: q̄ ut ait helcirus auis auem
concedens quo pacto pura esset. pterea quæ
minus determenti ut ita dicam hominibus
affectat auis prorsus nulla reperitur. Quip
pe quæ nec fructus deleat nec plātam lædat
nec mansueto cuiquam noceat animali qd si
ut ægyptii fabulantur. uultures enim fœmi
næ sunt & quemadmodum zephyro arbo
res. sic uultures euro grauidæ fiāt cætera ni
mirum & firma & uulturibus signa fieri ue
rissimillimum est in aliis autem uolandi im
petus & allarum in coeundo agitationes ac
uerba rapturæ fugæ sectiones multum incō
tentiæ perturbatæ afferunt.
Vocetius mōs in eluetiis quem Cæsar nō me
morat sed Tacitus.
Vniones nascuntur in conchis ut margaritæ
pro quibus bacchas poetæ ponunt. ut Hora
tius Vnionibus onusta bacchis a baccha er-
go gemmæ genus quod in conchis nascitur
uniones & margaritæ quæ ab urinantibus
colliguntur indicus maxime has mittit oce
ānus circa arabiā i pfico sinu maris rubri: mar
garitæ autem grandioris præsertim ingurti
no bello uniones appellari ceptæ sunt ut he
lius strabo prodit feneſtella p errorem trad-
didit minutas & uiles cæpisse circa syllana tē
pora.
Vocantii populi extra celtas belgas & aquita
nos citra rhodanum centronibus idem tarē
tasiis finitimi & allobrogis ultra alpes gra-
tas quibus hodie mons cinetis siue cinesius
nomen est his hisara flumē alluit & memo
rat Lucanus in primo.
Vocatii inter aquitanos proximi tarusatiis so-
ciatibus tarbellis bigerionibus garumnis ga
rimbus accosatibus & hispaniæ citeriori in
regno francorum siti ab his forte uascones
dicti hos cuiectura est fuisse uesaticos in p
uintia ausitania & frācorum regno sita quos
Vasatenses dicimus.
Volaterra urbs hetruriæ in monte sita.
Volsci populi oli ubi terracina urbs & austria
oppidum ac Antium olim ciuitas circensis-
que mons prope campaniam. Romæ autem
singularibus appellantur nominibus.
Volanum hostium item aliud padi quo Adri
aticum influit Colane olim dictum hodie
appellatur.
Vomica est apostema. Macr. de satur. libro pri
mo. hostem romani si ex agro pellere uultis
uomicam que: quæ gentium uenit lōge. Sue-
to. lib. secūdo. nec aliter appellare eas q̄ tres
uomicas a tria carcinomata sua: & Cicde pa.
deo. nec prodesse fereo iasō is qui gladio uo-
micam eius aperuit.
Vopiscus cognomen ab euentu propagatum
nam qui est superstes cum est natus fratri q
simul natus est mortuo uopiscus appellatur
ut Plinius docet.
Volones qui uocabātur ideo sic dicti q̄ ultro
uellent militare pro dominis.
Vopiscus qui utero matris geminis cōceptus
ab altero ortu eiecto incolumis editus erat.
Volsci alias uolgæ populi prouinciales non
longe ab artomicis alias artemicis qui nunc
auraficenses sunt tolosatibus narbonensibus
massiliēsibus gaballis cadurcis heluiis ac rhu
tenis extra celtas belgas & aquitanos hos
rhodanus flu. citra quem sūt alluit post hac
ligusticum mare ifluit anennici pridem a nō
nullis nunc Vigonenses dicti prouintiæ are
latensis.
Vosegus mōs in finibus lingonum a quo mo
sa flu. profluit non lōge a fonte matrona flu.
in francorum regno situs hūc memorat Lu
canus in primo.
Vopiscum qui cum ab ortu nascitur.
Vrbigenus pagus eluetiorum inter celtas.
Vmbræ uocantur neptunalibus casæ fron-
deæq; pro tabernaculis. Fe.
Vna simul uno loco. Te. in hecy. Cum uirgine
una adolescens cubuerit. Do.
Vno uerbo dic. i. una sententia. Teren. in and.
Quin tu uno uerbo dic. Do.
Vnciatim cum pecunia expensa feretur more
ueterum ut nunc ānumeraretur. Assis libra
erat eiusque partes ūciæ. Rursus uncia duo-
decima pars libella dicebatur. Terentius. in
phor. Quæ ille unciatim uix de dimēso suo
suum defraudans geniū cōspsit miser. Meri-
to ergo nō p singulos sextertios: neq; per sin
gulos denarios: neq; singulos asses. sed id qd
p hypbolem minimū fuit p singulas uncias
unciatim dixit Cic. Quid uolcatio si fua spō
te uenisset una libella dedisset. Do.
Vnciatū ab unco. Ci. acade. lib. iiii. Nec ut ille
aspis & leuibus & armatis uncinatisque cor
pusculis concreta hæc esse dicat. No.
Vncia ab uno. Var.
Vnde a quo. Vir. genus ūde latinū. Te. i heau.
unde petitur aurū. Vnde is significat ad qd
uenis: eo de loco ad locum ueteres dicebant
Ire aduentum etiam significat. Do.
Vndulatū noue positū purū. Var. de ui. pa. li. i.
& a q̄busdam dicit esse uirginis fortunæ ab
eo q̄ duabus undulatis togis est cooptū pro
inde ut nō reges nostri & undulatas & præ-
texatas togas soliti sunt habere. No.

Vngulum oſcorũ lingua ſignificat ānullũ. Fe.
Vngulatos ungues magnos atque aſperos appellauit. Cato. Fe.
Vnguem dicitur ois ſuccus qui ungi põt. Virgi. tertio geor. Idæaſq; pices & pingues ũgui ne ceras. Seruius.
Vniuerſum Theophraſtus in docendo ſ libro de anima non de unoquoque facto ſingulatim exiſtimat: neque certis exemplorum documentis ſed generibus rerum ſũmatim uniuerſimque.
Vnoſe ſimul. Pacu. in iliona. Occidiſti ut multa paucis uerba unoſe annuntiẽ. No.
Vnus proprie ex multis dicitur. Ter. in hea. ue rum unus dum impenſe elephantis quẽ rex indicis præfecerat. Do.
Vnnus præcipuus. Vir. v. æu. Caditque typhæus iuſtiſſimus unus qui fuit in teucris. Idem in eodem. Tum ſenior nantes unum tritõia pallas quem docuit. Ser.
Vnus Liuius. ii. li. q nemo unus fatis g num zegno uiſus ſit.
Vnguo unxi & ungui. Pri.
Vngui Licinius caluus dicendũ putat non ungi. Seruius in arte.
Vnice pro ſingulariter. Plau. poſuit. Ser. in ar.
Vncus quo puniebãtur damnati. Ho. car. uncus adeſt. luue. Impactus ſeianus ducitur unco. Ci. primo philip. uncus impigitur fugiti uo illi q Marii nomen & c. Acron.
Vnguenta intelligunter etiam comagnia gladina cernorosa muracolum nardum purum Pompo. de au. & argen. le.
Vocifero & uociferor idem. Pri.
Vocales ſummæ uocis dicunt. Ho. car. ũde uocalem temere inſecutæ orphea ſiluæ. Ac.
Vociferari in dictione ciulare. Lau.
Vocare in ius eſt iuris experiundi cauſa uocare. Paulus de ius uocando.
Vocare poſitum pro contrahere ducere. Cice. de ora. Si de re iure ciuili tecũ ſeram uocauit te hominẽ prudentiſſimũ his ipſis rebus ꝙs abs te didicerit dicũdi arte ſuperabit. No.
Vocator dicitur qui inuitat & uocatio inuita tio hoc uerbo antique uſus Catullus mei ſodales conquerũt in triuio uocationes.
Vola eſt media pars manus. Var. in epi. Pleni liberi inq ubi maneant capiti eorũ quorũ in ſepulchris nec uola nec ueſtigium extat. No.
Volare eſt autum. Vir. li. i. æne. Humilis uolat æquora iuxta. No.
Volare celeriter currere. T. in hecy. Ne fruſtra hic expectẽt uola. Vir. li. v. Ecce uolat calcẽ que terit ſam calce diores. No.
Volam pro uelim. Luci. lib. xxviii. Et dola atq; Antonius uincere Epicuri uelim. Plau. in aula. Atque haud etiam uolam; quoniam mi tus non licitum eſt mihi. Ser.
Volare nõ ſolum de alis dicitur: ſed etiam ſtra uolam aliquid tenere. Vir. prædam pedibus circũuolat uncis. Ser.
Volema lingua gallica pro bona & grandia dicũtur: & ab eo ꝙ palmam impleant dicti ſũt ideſt a uola. Ser.
Vole ueſtigium medii pedis concauum: ſed & palma manus uola dicitur. Fe.
Volentia ideſt quæ uellent a uoluntate. Saluſt. hiſto. li. iiii. Multiſq; ſuſpitiõibus uolẽtia pleb ſacturus habebatur. No.
Volo a uoluntate dicti & a uolatu ꝙ animus ita ẽ ut pũctos tẽporis puolet quo uult. V.
Volones bello punico. ii. Cũ deeſſent qui ſcriberentur ſerui pro dominis pugnaturos ſe polliciti in ciuitatem recepti ſunt. Et uolões qa ſponte hoc uoluerunt appellari. Ma.
Volones dicti ſunt milites q poſt canẽſem pla gam & cladem uſque ad octomilia cũ eſſent ſerui uoluntarie ſe ad militiam obtulere. Fe.
Volpinari dictũ ẽ fraudibus & mendaciis uerba peruertere uel effingere dictũ ab intectos ſed in torto uulpiũ curſu. Var. in miniſteriis uolpinare mõ & cõcurſa quolibet erras. No.
Volturnalia uolturno deo ſuo ſacra faciebant Feſtus.
Volupe ꝑ uoluptate. Plau. in aſina. Hic ſenex ſigd clam uxorẽ ſuã aio fecit uolupe. N.
Volutabri dicitur uolui. Luc. lib. xxx. Quid tu iſtuc curas niſi ego obliuiſcar atque uoluter Nonius.
Volutare cogitatiõe ꝑquirere. Vir. i buc. Id qdẽ ego & tacitus mecũ lycida ipſe uoluto. N.
Volutabundus pro uolutans. Tul. de re. pu. li. ii. Cupio aũt & expectãdi & libidinoſo & uoluptabundo etiã uoluptatibus. Ser.
Voluntatẽ noue ꝑ fauore poſuit. Ter. i phor. Nunc uoluntas ueſtra ſi ad poetam acceſſerit date operã adeſte ꝑ ſilentiũ. & fauor i comœdia ſilentiũ ſpectatoris eſt. Do.
Volutabra ſunt loca in qbus apri ſe uoluunt. Vir. iii. geor. Sæpe uolutabris puſoſ ſilueſtribus apros latratu turbabis agens. Ser.
Volũtarias Cæſar Auguſtus in germania & in illyrico cohortes libertinorũ cõplures legit quas uoluntarias appellauit. Mac.
Voluptas ſẽp inimica uirtuti eſt. qd. n. agit ipſe ſerius colendo & porando fame & ſiti cogẽ tibus niſi ut de utroq; capiat uoluptatẽ. M.
Vomica concaua loca uetuſtate obeſa. Luci. libro. xxxi. Tironeo & non mortifero affectus uomica & uulnere. No.
Vomer qđ uomit eo plus terram. Var.
Vomitoria ſpectaculis dicimus unde homies glomerati ſi gredientes ſedilia ſe fũdũt. Ma.
Vomer ab eo ꝙ aratri ſuſtulit ſulcos quo ea

terra iacta. i. piecta porca parata dicit. Var.
Vopte pro uolispi Cato posuit.Fe.
Votitu ueteres religione aliqua ꝓbatu uel interdictu dici uoluerut. Plau.in afinaria.No. Io illam habere causa & uotitam dicere.No.
Vortunnalia a deo uortuno:cuius feriæ octo bri mense.Var.
Vpheus proprium.
Vpupa quære in alites.Var.
Volim pro uelim proferebant.Ci.quo facilius id ꝙ dicere uolimus intelligi possit.Pri.
Volucris nõ uolucer ait.Pli.dici debere.Ser.
Volucriũ.Ci.dixit fauorinus uolucrũ. S.i ar.
Volutans pro passiuo positum deest enim se. Vir.gen busq; uolutans: similiter præcipitãs traxi mecum deest se.Ser.
Volebat aduerbium optandi. Vir.li.i.Seq; ortum antiqua teucrorũ a stirpe uolebat.Ser.
Volo.as quotiens altũ iter demonstramus: & uolo uis quotiés uelle significamus. Dio.
Volatilis anima quasi uolans & quidã uolatilia uolucres uocant ꝙa uolant. Lau.
Voluptuosus habitionem & uæhemẽtiam significat & affectionem actiue & passiue accipitur uoluptuosus homo qui per quã amat uoluptatem:res uoluptuosa quæ in se habet uoluptatẽ & plena uoluptatis:uel q uolupta te afficiat.Lau.
Volucris quære in dictione auis.Lau.
Volumẽ a uolo dr ꝙ in libris uolũtas apparet uel ꝙ uoluit.libri uero ꝙa in libris.i.ab borũ corticibus scribebãt qđ libellos illos quo fer rent cõmodius cõplicabant uolumina forte appellauerunt.Itaq; uolumina libellis similiora fuerunt q̃ libris .Pli iuni. Libri tres i sex uolumina ꝑpter ãplitudinem diuisi q̃si dicat i sex minores li.ut sint uolumina aliq̃o minora q̃ libri qđ hetymologia ipa ꝓbat ut ostendi. Inde dicimus euoluere libros.i. aperire lectitandi gratia.q̃si rẽ cõplicandã explicare sicut euelare est rem uelatam detergere. euoluere libros ẽ lectitare libri ꝙ codicibus quoq; accipiunt'.& in singulari liber dicitur pro quolibet magno codice.Lau.
Vrania una ex musis quæ cœlestis interpretat'
Vrbs siluæ prope ticiũ gallìæ cisalpinæ.
Vrbs ab urbo appellata ẽ.urbare est aratro de finire. ut V. ait uerbo appellari curuatura aratri qđ in urbe condẽda est adhiberi solet Pompo.de uer.sig.
Vrbs est roma quæ muro cingeretur.Nam roma nõ muro tenus existimari licet.sed etiam extra urbem.Mar.de uer.signi.
Vrbis incontinentibus qui nati sũt romæ nati itelliguntur.Te.clemens de uer.sig.
Vrbana familia & rustica non loco sed genere distinguitur:ut dispensator rusticorũ q eoꝝ rationes dispenset.ibique habiteti:& nõ multũ abest a uillico.Insularius autẽ urbanorũ numero haberi potest.Põ.de uer.sig.
Vrbana penus & suppellex ad usum urbanũ non ad locum urbanum aut peregrinum digenda est.Labeo.
Vrbana ꝓdã etiam quæ i oppidis etiam stabula uel alia meritoria in uillis & uicis:quæ nõ locus facit sed materia.orti igitur prædia sũt Vlpi.de uer.signi.
Vrcei qbus aq̃ i æneũ ifũdit'.Pau.de fini. ifr.
Vrinatores extrahũt merces iactas in tẽpestate leuandæ nauis causa. Calistra.de iactu.
Vrbanas tribus appellabant in quas urbs erat dispartita a seruio Tullo rege idest suburbana palatina exquilina collina.Fe.
Vrbana ædificia ædes. Rustica uero uillæ dicuntur.Festus.
Vrbis ptes quattuor tribus dictæ a locis sub urbana palatina exq̃lina collina.quãta ꝙ sub roma romulia.Var.
Vrbis loca olim discreta & cætera quæ multa dicũt a Varõe de urbis romanæ situ:quoniam distinctius diffusiusq; explanata sũt i dicti one roma.hic ꝑtereo neque tamen quæ Va. hic rettulit prætermissa sunt.
Vrbs oppida quæ prius circũduxit.Arator ab orbe idest urbo urbs dicta.Var.
Vrbs ædificia sunt.Ciuitas icolæ.Vir.lib.prio æn.urbs ãtiqua fuit.Enni.i telepho.& ciuita tẽ argiuorũ icedere.Pacu.i atalanta Solicita studio ob stupida suspẽso animo ciuitas tẽpidare Pom. Cum uertice ſuperio. ẽ locum icenderem.No.
Vrbs ab urbo appellata est.uruare autem aratro diffinire.Et Var.ait uruum appellare curuatũrã aratri qđ i urbe cõdenda adhiberi soler.Seruius.
Vrbs interdum pro ciuibus ponit' cũ proprie mœnia sunt.Vir.fecũdo æn.inuadunt urbẽ somno uinoq; sepultam.Ser.
Vrbs dicta est ab orbe ꝙ antiquæ ciuitates ciuitates i orbem fiebãt uel ab uruo parte aratri quo muri designabantur.Ser.
Vreon require in alites.Var.
Vrere & frigoris dicitur. Lucre.urebant montana niues & calores.Vir.de utroque cõiũgẽs dixit.Rapidiue potentia solis aut borẽe penetrabile frigus adurat.Ser.
Vrgere ifisitere cogere.Vir.libro tertio ge.Ima soluuntur latera atq; oculos stupor urget inertes uersaq; & obnixos urgẽtur ꝑmia uasto cum gemitu.No.
Vrgere est tegere.Vir.lib.ii.ge.Qui saxo supat que ingenti pondere teste urgerent.No.
Vrina ab οὐρέω græ.meio ũde uron latine lotiũ græ .urina apud Pli.& ꝑ spermate libro

octauo.urinam genitalē dicit. Et Iuue: urina mouetur & pro libidine ipsa.

Vri boues agrestes.Ser.in pyreneo nasci dicit secundi ab elephanto magnitudine.

Vrsa qđ & plausrum.odys.Ser.

Vrgere accelerare. Virgilius libro undecimo.Tibi qua noctes festina die/que ur gebam.No.

Vri enim gallica uox est qua feri boues significantur.Virgilius.Siluestres uri assidue.Mac. de satur. Vrinari est mergi in aquam.Var.

Vri boues agrestes q in pyreneo mōte nascuntur inter gallias & hispanias. sunt aūt exceptis elephantis maiores animalibus cæteris dicti aboreon.Vir.ii.ge.silue stres uri assidue.Se.

Vri specie & colore similes bobus magna uelocitate & magnitudine paulo iter ele phantum neque homini neque ferę inspectæ pcūt foueis capiuntur.Idem bubali dicunt quis Plinius accusęt impera tum uulgus q. bubalos appellet cum in africa uri repiant aut nulla aut exigua si militudine cum bubus.

Vrinant.Cicero in acade.Si quādo nos de mensi ibamus:ut qui urinātur aut nihil superum aut obscure admodum cernui Nonius.

Vrnula est uas aquarium.Varro de ui.pa. li.i.Item ex aere urnulæ aquales mutile siccetas.

Vrnarium. Var.in tapheminippo. Si qua te necessitas iuuet aquam effundere domi tuæ si uasa habes ptusa plūbū nōha bet ad quam rē nobis est cōfluuium: ad quā rē urnariū.N.

Vrnarium genus mensæ quadratæ q. ur nas cum aqua positas ibi potissimū habe bant in culina.V.

Vrnæ dictæ sunt qđ urinant in aqua hau rienda ut urinator.Var.

Vrsilucana origo:uel ut nostri ab ipsius uoce.V.

Vsura usta dicitur,ab utendo. Terentius in adelphis.dederis unde utatur idest uiuit an ude alatur de quo fructum usum que capiat.& cuius tibi sortem reddat & hoc melius.Do.

Vsus ab utendo. Virgilius tertio georgicorum. Nam nec erat coriis usus. Nonius.

Vsus consuetudo.Terē.in hea.Si mihi est usus tibi ut est opus facto face.No.

Vsus opus,Vir.libro octauo.Arma acri fa ciunda uiro nūc uiribus usus:nunc manibus rapidis. N.

Vsus ab utendo.unde & usurpare dictum est obtinere possint qeqd ueteres usu pe rire hoc est non utendo aliquid posse. Plau.in amphi. Es pfecto caue sis ne tu te usu pdius.No.

Vsu uenit idest contigit. Cicero.in Cato ne maiore. Nam si id culpa senectutis accideret eadem mihi usu uenirent omnia reliquisq; omnibus maioribus natu. Seruius.

Vsus fructus & utilitas.Virgi.iii.geor.nec mior usus erit.Ser.

Vsura pecuniæ quam pcipimus in fructu non est quia nō est ex ipso corpore sed ex alia causa ē idest ex noua obligatiōe.Paulus de uer.sig.

Vsura Liuius.libro secundo.ab urbe condita æs alienum feciſſe id cumulatum usuris.

Vri specie & colore similes bobus magna uelocitate & magnitudine paulo iter ele phantum neq; hoi neq; ferę inspectæ p cūt foueis capiuntur:idem bubali dicuntur quis Plinius accuſet impitū uulgus q. bubalos appellet cum in africa uri repiant aut nulla aut exigua similitudine cum bubus.

Vsipetes germaniæ populi transrhenani qui cum tencteris & magna multitudine hominum a sueuis diu agitati & trienio uagantes rhenum traiecerunt non longe ab hostio quo mare influit & menapiorum agros utranque fluminis ripam incolentes occupарunt ex hoc constat menapiorum fines quos plærique opinantur Iuliacenses fuisse multo latiores maiores q. extitisse & agros ducatus mōtēsis rheni rippis ulterioribus adiacētes hac etiam elimensis possediſſe.

Vsurarius ius habet deambulandi gestandi & lignis ad usum quortidianum & orto & pomis & oleribus & floribus & aqua non his quæ ad compendium sedū ad usum scilicet non usqūe ad abusum. Vlpi.de usu & ha.

Vrbanum quære in dictione possessio. Laurentius.

Vsufructus est ius alienis rebus utendi frudēdi salua rerum substantia.Vlpi.

Vsufructus est ius in corpore quo sublato ipsum tolli necesse est.Celsus de usuf.

Vsq quærę in passim.Lau.

Vsuarius cuius est usus.Lau.

Vſucapio acquiſitio uel adiectio dominii. Modeſtinus de uſucap.

Vſque adeo, uſque quærre in dictiõe adeo. Laurentius.

Vſurpare eſt uti ſiue utiſtare tum dicto tum facto. Cicero. Præclare enim hoc eſt uſurpatum a doctiſſimis uiris iuriſconſultis.

Vſurpo ꝑ dicto: utuntur ſæpe ꝑ factito minus dubium eſt. Lau.

Vſus pro opus uel exercitio ponitur. Arma acri faciunda uiro nunc uiribus uſus Seruius.

Vſura cum accederet ad ſortem ab uſura dicta. Va.

Vſque diu. Virgilius ſexto æneidos. Nec ui diſſe ſemel ſatis eſt iuuat uſque morari. Seruius.

Vſque ante hac ideſt antequã & duas præpoſitiones poſuit. ſed una eſt uelut aduerbiũ nõ iam præpoſitio. Nulla enim præpoſitio præpoſitioni adiungi ſeperatim poteſt. ſed uſque eiuſmodi eſt ut ſine aliqua præpoſitione raro inueniatur. Terentius in an. ut animus in ſpe atque in timore uſque ante hac attentus fuit. Et uſque eſt aduerbium ſignificans aut diu aut multum: aut prope. idem in adelphis Theſipho me pugnis miſerum & iſtam pſaltriam uſque occidit. ideſt prope occidit uel uehementer occidit. nam occide re & peroccidere ad cædem ueteres referebant. Do.

Vrget comprimit. Hora. car. Iuppiter urget prope ſole. Acron.

Vrna fatum ubi & conditio uitæ uerſatur: aut ubi cineres colligebantur. Lucanus. Nunquam plenas plangemus ad urnas. Virgilius. quæſitor mios urnam mouet. Acron.

Vſquequaque idem longe lateque. Cato uſquequaque laceſſebamur. Seruius. in arte.

Vter pro utero. Cecilius in umbris. Nunc uter creſcit: num poteſt celari. Noni.

Vxerus eſt mulierum. Ser.

Vtinam nouum genus exoptatiõis. aliquã do pro negatione illata. Terentius in an. Quid glycerium iam ſuos hic parentes reperit utinam. Donatus.

Vt pro utinam. Terentius in heauton. ut illum dii deæque omnes ſenium perdant. Donatus.

Vtut quoquomodo ſignificat. Terenti. in adel. Imo hercle hæc quæſo ſcire ut hæc facta ſunt potiuſq; ſites ſequar meum, mihi reddar. Do.

Vt pro nenon. Terentius in andria. Dies hic mihi ut ſatis ſit uereor ad agendum. Et ut certam qualitatem ſignificat & icertam. Idem in adelphis. Non me hanc rem ut erat geſta patri iudicaſſe: quaſi dicat quoquomodo bene male. Vt pro exquo. Idem in hecy. me ſegregatum habuiſſe uxorem ut dixit a me pamphilum. Et eſt aduerbium temporis. Donatus.

Vtor & abutor differunt. utimur enim fructibus rei quæ amantibus ſaluo uſu nobis ſubminiſtratur. abutimur quando deperdimus & rem & fructum. Nam uſi eſt agendo uſus abuſio oleum & uinum. & cætera huiuſmodi. Cicero in topicis. Non debet inquit mulier ea cui fieri bonorum ſuorum uſufructum legauit cellis uinariis plenis relictis putare id ad ſe pertinere: uſus enim non abuſus legatus eſt: ea ſunt inter ſe contraria. Te. in an. Nam in prologis ſcribũdis opa abutitur. Donatus.

Vto & utor idem. Priſ.

Vtor quære in fruor. Laure.

Vtcunq; pro ubicunq; ſæpe enim ueteres & pro ubi ponebant. Vir. Cæſis ut forte iuuencis. Ac.

Vtroq; aduerbium compoſitum ab utro. Liuius in octauo. utroque exercitus admiſſi. Priſcianus.

Vt cauſalis coniunctio. & aduerbium optandi. & ſimilitudinis & temporale: ut uidi ut periſi. Inde componitur utinam & ponitur ut pro utinam. Hor. ſecundo ſermo. O pater o rex Iuppiter ut pereat poſitum rubigine ferrum: pro utinam ut & uti idem eſt. Priſ.

Vt aduerbium é mõ tẽporis pro poſtquã. Virgilius ut regem æquæuum crudeli uulnere uidi. Modo qualitatis pro quẽ admodum. ut idem troianas ut opes. Modo uoti pro utinam ueluti ut uenire ante hac. Modo ꝑ oꝯ ueluti. ut te poſt multa tuorum funera. Modo eſt coniunctio cauſalis. ut faciem mutatus & ora cupido. Ser. in arte.

Vtiungitur indicatiuis ueluti ut ſuſtinui quotiens uero pro eo qꝺ eſt apud græcos ἵνα ſignificat iungitur optatiuis ueluti ut faciam. Iungitur ſubiunctiuis præpoſitio indicatiuo uerbo. Virgilius infandum regina. i. r. d. troianas ut opes & la-

mentabile regnum eruerint dānai. Ser.
Vt pro quis. Iun.iii. Serui ut taceant iumē
ta loquentur.
Vtero pro in uterum aduerbialiter. Titin
nius posuit penitus utero suscepit. Ser-
uius.
Vtepote Liui.posuit.Ser.in.ar.
Vti est alterius rei gratia. frui nullius iter
est in hoc meta.qui utitur nunquam cō-
tentus est super ulterius tendit:qui uero
fruitur contentus quiescit. inde Anni-
bal repræhensus est qui cum posset uti
uictoria maluit frui. Item utar libris:
studio: diligentia:opera: unde aliquid e-
molumenti consequor. fruor uero eā
tu:aspectu ad delectationem & uolupta
tem.Inde participium fretus pro confi-
sus.uti quoque cōuersari significat. Inde
fit usus est conuersatio.familiaritas con
suetudo.Quinti.mulierem cum qua lon
ga consuetudo seu sōgus illi fuerat usus.
qui & pro utilitate etiam capitur.
Vtor & uereor hortor consolor commu-
nia uerba sunt: ac dici utroque uersus
apposuit. uereor te & uereor a te. utor
te & utor abs te idest tu me uereris.hor-
tor te & hortor abs te. idest tu me hor-
taris. consolor abs te. idest tu me con-
solaris. Testor quoque & interpretor
significatione reciproca dicuntur. Au-
lus gellius.
Vtpote quære in nempe.Lau.
Vtique quære in nempe.Lau.
Vt sequente relatiuo accipitur pro quip
pe siue ut pote. Quintilianus ut qui di
xerim esse moribus utilitatis aliquid:
ut pro secundum multe etiam ut in ho
mine romano litteræ.i.secundum id qđ
solent scire romani.Lau.
Vter utrum accusat latine dicitur. Cice
ro pro milone uter utri insidias fecerit.
Terentius tamen inquit quia uterque
utrique est cordi. Quintilianus inquit
Cum enim uterque alteri obiciat pa
lam est utrunque fecisse. Est tamen il
lud frequentissimum, alter alterum con
temnat.Non autem ambo ambos excu
sant.Item de neuter. Quintilianus neu
tra alteri officiat: sic dicendum quoque
quid cui præponendum sit. Cicero &
Quintilianus. Quid quo loco sit collo
candum. Item tenetur ne quis sacrile
gii an furti an utroque: non autem utri
usque an neutro non neutrius.accuso te
furti uel sacrilegii uel de utroque: quæ
uel de ambobus: non autem utriusque
uel amborum: uel de altero non alterius
quantæ pecuniæ condemnasti. Liuius
quantæ summæ damnatus fuerat. Lau
rentius.
Vmbri olim populi sabinis finitimi ubi
narnia interamnisque urbes & alia loca
sunt nunc sigularibus locotum nomini
bus appellantur.
Vtrasque pro utrinque uel utrosque he
mina histo.libro quarto. in hispania pu
gnatum uis utrasque nostri loco moti
crede usti hæc atque hercle utrasque:
& cum ad nos uenis suffragia tam uidi.
Nonius.
Vtrunque de duobus constat. Terentius
i andria. Si in re est utrique ideſt & mihi
& tibi.Donatus.
Vua pro uite. Virgilius fecundo geor. Et
turpes auibus prædam fert uua racemos
Seruius.
Vuarum ista sunt genera aminea scilicet
a regione. Aminei fuerunt ubi nunc pha
lernus est a sinistra atrusca. albinera. abe
na:apiana:apicia.bumanima.quam græ
ci dicunt bumasta. duracia. labrusca.
melampisithia. morania. marectis. nu-
mentana. precia. peamina. psithia. pilleo
lata. larazodis. stephanitis. uenuncula.
uariola. laga. Macrobius de saturna-
libus.
Vultus quasi rei uocabulum a uolo si-
cut a colo cultus: ab occulo occultus
ab ulciscor ultus. Nec mirum cum Ari
stoteles species incorporales erga cor-
pora uult esse uultum quomodo quo
que colores & figuras cum sint incorpo
rales. uoluntates enim significat affectū
in facie intelligi quomodo metus gaudi
um lætitia tristicia quæ omnia incorpo
ralium sunt uocabula iure igitur quar-
tæ declinationis est.Pri.
Vulgus tam neutri q̄ masculini esse gene-
ris.& secundum regulam masculini de-
clinatur.Pri.
Vultur mons est apuliæ.Acron.
Vultus mutatur.facies permanet.Caper.
Vultuosus a uultu sumit. Nonius. mar-
cellus
Vultus quære in facies.Lau.
Vulsinus lacus a uulsinis oppido: cui ad
iacet nominatus piscium uertilis in e-
truria.
Vulturnus fluuius i sarno oriens;rapidissi
mo cursu uoluens saxa per campaniam

fabitur capuam alluit & in tyrrhenum haud longe a cumis mergit.

Vulgo concepti dicuntur qui patrem de monstrare non possunt. uel qui eum habent qui habere nō licet: q spurii appellantur. Modest. de statu. homi.

Vulgauit honeste positum uile habuit & quasi i uulgus dedit. Paulus i amphi. Cuius me absente corpus uulgauit fuum. Nonius.

Vulgare in uulgus dare. & quasi multis audientibus ac non taciturnis dicere. Virgilius libro undecimo. Quid me alta silētia cogis rumpere: & obductum uerbis uulgare dolorem questis atque in uulgū uulgus attemque exprimis inertem. Nonius.

Vulcani ædem cur extra urbem posuit utrum per uulcani suspicionem ut in fabulis ē aduersus matrem de uenere maritis filius habitus deum eadem domo & eadem uti prohibuit an hoc studium ædificauit autem ab initio curiam & consessum secretum sibi contatio simul regnāte quo cum se moribus ac patribus conuenientes sine ulla molestia & interpellatione de summis rebus per otiumque consultarent an illud potius cum ad incendia superiori tempore urbs exposita esset: Vulcanum quidem colendum sed tamen urbe excludendum existimauit. Plutarcus.

Vulcanus Iouis tertii filius ex Iunone turpis præcipitatus a Ioue in lemnum nutritus a similis Seruius. Homerus a Tetide & Eurynome Oceani filia nutritum dicit & claudum factum casu deorum faber fecit arma & fulmina contra gigantes. fecit monile Hermionis: coronam Ariadnes: arma Achillis & æneæ & alia supra humanum ingenium spretus a minerua ut Erichthonius habuit uenerem uxorem quām cum Marte collocauit. Alii secundum Ciceronem de natura deorum. Cœli filius ex minerua secundi Iouis filia ex qua Apollinem genuit. Alius nili filius qui ab ægyptiis ægypti custos creditur.

Vulga capacitas uel sinus cū laxitate. Varro. lx. Eo ut uiaculum ex arcula addere i uulgam Nonius.

Vulgariam per uulgarem. Neuius in zeno Aquilæ facilitatem uideo uteris uulgari am. Turpilius in transitione. Nō ē medi ocris res nec uulgaria fallacia hæc. No.

Vulgo passim. Virgilius tertio æneidos. Centum alii curua hæc habitant ad littora uulgo. Ser.

Vulgo passim ubique cateruatim. Virgilius tertio georgicorum. Huc lætis uulgo utuli moriuntur in herbis.

Vulgo idest passim. Viri. Assyrium uulgo nascetur amonium. Ser.

Vulgo idest per omnes & passim. Est autem positum ad uerbialiter. Tullius pro muræna. Quid est uulgo uniuersos. Seruius.

Vulcanus dictus ab eo q ignis ppter splēdorem fulget fulgor. Var.

Vuidus pinguis qui præcipue aliquid humoris habet intrinsecus. unde & uua dicta est. Seruius.

Vuidum est quod humidum. & ideo ubi id non est succus abest. & ideo sudandū assum distillat caloré: & ut crudum nimium habet humoris sic excoctum parum succi.

Vulnus differt ab bulcus: unde supra in ulcus. Seruius.

Vultuosum dixit ab. Cicero in ora. In quo cum effeceris nequid ieptum sit aut uultuosum. No.

Vultus & facies hoc distant. uultus est uoluntas quæ pro motu animi in facie ostenditur facies oris species. Salustius in Catilina. prorsus i facie uultuque uecordia inerat. Luc. sat. libro secundo. Vultus ut facies iners citus morbus uenenum. Nonius.

Vultus uoluntatis indicium qui pro uoluntatis uarietate mutatur. ut Virgilius spē uultu simulat. unde etiam cœli & maris uultus appellamus quia commutari cōtingit. Seruius.

Vxellodunum oppidum in finibus cadurcorum inter celtas nō longe a gallia pro uintia romanorū montis egregie loci natura munitur ruptissimis saxis arduo ascensu & flumine infimam uallem in undante sub cuius etiam muro fons perennis scaturit ab ea parte qua fere pedum. ccc. interuallo fluminis circuitus nacabat.

Vulpes & uolpes ut Elius dicebat qd uolat pedibus. Varro libro primo.

Vxor dicitur uel ab. ungendis postibus & figenda lana idest q cum puellæ nuberent maritorum postes ungebant cuius rei. Enni. testis est ex in inquit Tarquinū bona fœmina lauit & unxit. Do.

Vxor qd ē q; a uiro & uir qd est q; ab uxor ali qd dono accipe.phibet'an q; ut Solō scripsit moriēti donatiōes ratæ fur nisi qs ingt ne cessitate coactus aut ab uxore ptuasus necessitatē enim quasi uim afferentem accepit uo luptatē uero quasi decipientem sic uxorum donationes ac uirorū suspicione non caruerūt:an q; uerilissimū beniuolētiæ signū dōatio sit.dant.n.& alieni & q nō amant idcirco hoc dandi lenocinio ex matrimonio sustulerūt:ut nō mercenariū sed grauiū & spōtaneum sit hoc totū amare & redamari:an q; ab illis accipiēdo corrupte alienos amittūt gratuissimū uisū est gratis suos diligere; an illud potius q; uiri ex uxoris rē comunē esse oportet:nā q qđ datū est accipit:ils quod datū nō id alienum esse cēsere didicit qđ sit ut exigum inuicē dando totum pdunt.Plu.

Vxor tribus mōis habebat usu ferreo coēptione p far solis pontificibus cōueniebat;aut ē manū p coēptionē conuenerat hæc mater familias appellabat q uero usu ferreo minime comertio uero certis solēnitatibus pagebat & sese iter tenēdo iterrogabāt iuice uiri ita an mulier sibi mī familias esse uellet illa respondebat uelle. Itē mutuo interrogabat an uir sibi paterfamilias eē uellet ille ēt dicebat uelle itaq; uiri mulier cōueniebat in uiri manū & uocabāt hæc nuptiæ p coēptionē ut Ciceras mulier materfamilias uno loco filiæ. Vlpianus teste boetio super topicis.

Vxores qd est q; ueteri more nec mole re nec coquere pmitabātur ueteris aduersus sabinos fœderis memoriā colētes nam post filias a sabinis raptas facta pace ac societate inita infondere noīatim exceptū est uxorē uiro romano nec molere nec coquinariam facere.Plu.

Vxores cur mense maio nō ducūt an q; inter aprilē & iunium medius ītercluctus ē quorū cū alter ueneri.iunōi alter dicatus sit deabus.S. Quæ nuptiis ptūt aut parum expectātan q; hoc mēse maxio piaculo utunt effigies mō de ponte obiciētes cū prius hoies cōsueuissent unde flaminicā iunonis sacerdotē triste eē eo tēpore qppe q eo mēse ullo cultu non utat:an q; plerq; moris ē:an q; plerq; latio rū hoc mēse mortuis parentāt & ob eā cām mercurio quoq; eodē mēse uenerāt q maiæ cognominis est:an ut qđ dicāt maius a maioribus nata appellatus est. Iunius a iuniori bus nuptiis uero accōmodatior est iunior ut ingt Euripides.nam senectus uenerē ualere ipsaq; uenus senibus confessa est:absthinēt igitur nuptiis iunius expectātes q maius deinceps excepit.Plu.xanthos equus hectoris.

Vxores cur q ducūt eorū comam hastæ cuspi dæ discerūt ac descriminānt:An signū ē priacōnubia uoléti fuisse an ſtati discūt uxores uiris fortibus & bellicosis cōiūctæ seuerū & minime effœminatū & tenuē cultū ac uirilē ornatum pbare quēadmodū lycurgus in sorībus & tectis priuati facientes terebra tantū ac securi utendū aliis instrumētis abstinēdū ratus omnē intēperantiā & superfluos sūptus sustulit an diuortium ea re significat & solo ferro nuptiæ dirimēdæ sint: an illud magis q; pleraq; ad cōnubiū ptinētia iunoni attribuebant nā & hastā iunoni cōsecratā esse ex ſtimāt & eius ſtatuæ.ut plurimū hastæ iter cernunt. Quippe q curerum appellāt ueteres.nā curis antiquo noie hasta dicebāt hic & curi marcem noiatum esse dicunt.

Vxorium pependisse dicitur qui qđ uxoré nō habuerit res populo dedit.Fe.

Vxorius qui uxori seruit.Vi.quarto æne.Pulchramq; uxorius urbem extruit.Ser.

Vuelli populi iter celtas ad oceanū pximi an dibus uenetis ossiliis lexobiis curiosībitis sessuuiis aluercis rhedonibus inter ciuitates armoricas numerari in prouintia turonensi & francorum regno siti.

Vuæ duracinæ q; a duriciæ acini dictæ sūt.

Vuallis est ps flu.rheni quā mosla flu. recipit ate q inbactuos & mare oceanū fluat & est diocesis traiectēsis ppe notuomagicū oppidū gebenā & traiectēsē urbem nomē retinens.

Vuæ ollares ut apud.L.columellam & Varro nem dicebantur quæ ollis seruabantur.

Vlūæ nō tā suo sapore gratæ q; cordi mentis quorū cōfecturam exqsitæ & gulosæ docet apitrias li.vii.fuisque nominibus distinguit ut aliæ ſteriles appellentur aliæ aliter condi antur cum autem horatius uuluā amplā dicit porcariam intelligit quæ edito fœtu laxi or est:nam uario palato aliæ aliis antepone bantur atq; eædē aliis grate aliis nō placebat

Vulua hæc apitius uuluulæ fiunt piper tritū & cyminum capita porrorum.

Antha Oceani & Tethyos filia.Cuius Vir.iiii.geor.meminit.

Xanthippe Socratis uxor querula.

Xanthus nomen fluuii troiani ut in simois:& troianus quidam phænopis filius a Diomede iteremptus.& nomē equi Hectoris.Home.

Xanthi populi in asia qui obsessam urbem ab Haniparo cyri præfecto omnibus in arcem adductis incenderunt.inde irruentes in harpagum omnes ceciderunt.

Xenodotus historiæ tyœzenus de quo Plur.

Xenocrates calchedonius Agathenoris filius. de quo Laertius qui sententia Platonis calcaribus. Aristoteles uero frēo indigebat.quia

Phyrne nobili scorto a libidine moueri non potuit.

Xenia erant munera quæ in saturnalibus amicis mittebatur ab hisdem q acceperât remittebant munera quæ apophoreta dicebâtur qui ergo xenium mittebat apophoretum ex pectabat.

Xenodochium hospitale Δεξϖδόχϵιον receptum ξεν῀ων hospitum.

Xenodorus ξένος peregrius & egregiũ quasi egregiũ donũ nomẽ tatuari. Pli. xxxiiii.

Xenophanes Colophonius decii uel Horchomenis filius, xx. annorũ pulsus patria, & inzacla siciliæ atque cathina monitus est, fuit exul. lxv. annis alter fuit lyricus ex Lesbo.

Xenophon philosophus & dux insignis. grylli filius bene moratus: discipulus Socratis. Platonis æmulus secũdũ Gellium. xviii. de quo Laertius. fuerunt hoc nomine septem.

Xerolophus siccus tumulus uel aceruus xeos siccus lophos tumulus, quo uerbo utiẽ. Pri. in xerolopho. Apollinis.

Xerolibya sicca libya, quo uerbo utif. Ser. i. iiii.

Xerxes Darii regis pfarũ ex Atossa filia Cyrii filius pri successit: qa maximũ post hominũ memoriã exercitũ cõtra græciam cõparauit de quo Hero, ex maiori asia collegit naues M. cc. vi. i singulis. cc. uiri. sũma. xli. M. &. cc. hominum. nec pauciores sed plures præter hos ex persis mediis & sicæis. in unaquaq; earum. xxx. Alii uiri reliquorum duces dispositi erant. quoꝝ sũma ad. xxxvi. M. &. c. &. lxx xx. ascendebant ita omnes in nauibus. cc. lxxvii. &. ccc. lxxx. Ex mĩori asia tria. M. nauiũ cũ. cc. xl. M. hominũ sũma. xxviii. &. ccc. lxxx Ex peditibus mille millia &. cc. ex egytibus. lxxx. In q̃drigis libycis & arabicis. xx. ex thracia & siculis adiacẽtibus naues. cxx. cũ. xxiiii. pedites Ex thracia. pægoma, herodia, bottiæa, calchidonia, brigia, pierta, macedonia pebia, cnicia, dolopuq; genet & magnetũ. & archæoꝝ. ccc. M. sũma oĩum bis mille millia de. xli. M. ccc. lxxx. plusq; totidẽ ad alia officia. & in nauibus onerariis in totũ q̃nques millemillia. &. cc. lxxxii. cclx. struxit pontem ab abydo asiæ sextum europæ.

Xanthus & xanthos flumen est post paturam oppidum. mons gragus & quæ lyciam finit urbs telmisos.

Xanthus lyciæ flu. de cuius nomine & urbs quondam dicta panthus.

Xystus est in uiridariis locus circunsectus floribus & uariis arbusculis cõsitus quẽ pedanã uocitare cõsueuimus & xystus porticus in q̃ athletæ hiberno tempore exercerẽtur nam xystus ampla porticus dicitur ad hoc ipsum quam græci patomida dicunt nos etiam ambulationes in quas Vitruuius inquit pro hiemẽ exsto uerreno cæloathletæ prodeuntes exercentur inde xistici a xystos idest hasta q̃ retiarii utebantur sunt enim senici. Suet. lib. secũdo. nec tamẽ eo minus aut xystici orum certationes aut gladiatoꝝ pugnas seueriss̃ime semper exegit.

Yleos dolor est intestinorũ unde & ylia dicta sunt græci yleos obuoluere dicunt pro eo q̃ se intestina pro dolore inuoluunt hi & tormina ab intestinorũ tormento ylidis occupat adriatici latus. Pom. mel.

Acynthus insula parua in græ. mari propinqua cetoliæ cũ urbe eiusdem nominis. Zachatei zacynthiorum coloni in medio pyrenei mõtis fluuium polybius. Zacharias proprium.

Zamolsis Pythagoræ seruus cui. Getæ. sacrificia pro Saturno fecerunt.

Zelotypus æmulator formæ & nõ zelotypia ægritudo q̃ adfit alteri q̃ tibi. delit.

Zeno cytiensis phũs ex cypro: de quo Laer. in porticu pysinactia infami. M. cccc. xxx. ciuiũ cæde docuit a qua stoici fuerũt. viii. zenões.

Zephyrus uentus occidẽtalis.

Zetis apud græcos q̃q zethũ multi ex nostris dicant filius Boreæ ex Orthyia frater calais.

Zethus filius Iouis ex Antiopa fr̃ Amphiõis.

Zethus Amphiõis frater nam zetis caret aspiratione.

Zeuma cõnexio: & est protozeugma: ut currimus nos & tu. Mesozeugma ut tu curris & ille: & i ultimo. ut hic illius arma hic currus fuit hysterozeugma.

Zeuexis pictor heracleotes maximus sua ætate. Pli. xxxv. instituit donare opera sua cũ dicimus, Esset & satis digno precio te pmutare non posse diceret. pinxit puerũ ferentẽ uuas ad quas cũ aues adualarent. iratus operis dixit se melius pinxisse uuas q̃ puerum.

Zeuxo Oceani & Tethyos filia.

Zodiacus animalis circulus signorũ in formã animaliũ figuratus. ut aries taurus.

Zona ab oriente diuisa ad occasum zonis q̃nque distinguit mediam æstus infestat: frigus ultimas reliquæ habitabiles medie agũt ãi tẽpora uerũ nõ pariter antichiones alteram nos alteram incolimus. Pom. m.

Zopyrus Megabizi filius cuius opera Darius Babylonem cœpit. Hero. quarto. Iustinus. i.

Zuthus Aeoli filius ex lepatera. Home. x. ody.

Iuniani Maii equitis neapolitani oratoris clarissimi liber de priscorũ pprietate uerboꝝ.

Finit

M.CCCC.LXXXX. Die. xxiii. Februarii.

a prima alba
b natum quod
c facienda
d Analogia
e mero eſt
f Atrocem
g Libri ſunt
h Calcenum
i ctis Ser.
k increpuere
l runtur
m Cõſtituere
n ſuam q̃q̃
o diuitiæ
p numerus
q æra. Tortelius
r Erogatio
ſ Fero ad
t perenne
u Glycerium
x Helice
y nalia
z Iniuges
& Hoc igitur
ɔ C. Mario
ꝫ Lucetia
A libro. i.
B Miſere
C Nauſica
D Liui. in
E Optare
F alibi amiſſum
G nulla parte
H Polybus
I effuſione
K tus bacchis
L chia cæſaris
M Saturnum
N Sidus a
O & quid
P amicitia
Q heaturam
R defendo
S Vlyſſis

cõpoſita
Adorare
Albeſcon
di pprius
ſe agi de
cupiditas
duis q̃bus
lior nec
huc exercet
Cydna
bus
Conſi
auctoritate
tibi dicta
ne diſpoſita
rea p̃miſſi
Exponere
Cernis
biuias
inter
hilaretur
fratres
uehemẽter
& deus
Libanus
iſſe macteas
parentis
ta eſt
diſſociat
etiam
numero
& urbes
Peruestigo
Populi
cto ſic
cet a
ociosa
ut Luca.
tes. Vnde
Subcẽturiare
Telum
paſſuum
Verberare
Vngulum

calpem
hinc in
Alcyone
Animam
Arcane
tronius
nia nũerata
& libro
iore. Ille
Cinctus
beraui
bitas quali
dicit cum
Dictatoris
Vir. geor.
Erinnyes
tiſpiciũ
dam inter
Gallinaria
Halicarnaſus
nam græce
ictu
Interpolare
profuſi
Lictor
in aqua
græce
Monachus
Nepus
Obſequela
peſiam
Patibulum
nius. xvi.
Poſſeſſio
Quiſque
Quum pro
primo
Sebinus
Syntheſis
dit indutui
Quæ gurgitis
Tollere
tis alis
octauo

ſed diſtat
Aedificii
Aliquis
Antapodoſis
mouẽdũq̃
Aulertii
Bragada
pianum
fœmi.
oraculum
Cõmodare
tibiam
Idem in
Idem ad
uel codicẽ
Eſſedarius
quas
pecunia
ridians
ſibus
Hippocoon
Tul. in
ſileretur
lianus
que ligurire
Mamurra
diſtant
cum ptes
Nilus
retur
oſculum
Pauptinum
Phætuſia
cre. in
Proſerpina
Ratumena
Rutilum
in ãdromeda
Si qua
ſupuacuũ
ſecundo
in cocleatũ

Januarij maij vocabulista

& urbs Ba.
us flo. Zuthus

[illegible]